KENDRIYA SANSKRIT VIDYAPEETHA
LIBRARY, TIRUPATI

Cl No

Title

Acc No 9127

If the book is not returned on or before the date last mentioned an over due charges of 5 paise per book per day will be collected.

Due date of return	Due date of return	Due date of return	Due Date of return
7-12-78 RM			

சா [illegible] ணை

முதற் பாகம்.

வெளியீடு, நெ. 4.

சாமவேத சங்கிதை

பூர்வார்ச்சிகம்

சாயண பாடியம்.

காசிவாசி உயர்திரு.

சிவானந்த யதீந்திர சுவாமிகளவர்களால்

மொழி பெயர்க்கப்பட்டது.

மொழி பெயர்ப்பாசிரியரின் பதவுரையும்,

குறிப்புரையும் அடங்கியது.

திருவொற்றியூரான் அடிமை என்னும்

சென்னை

த. ப. இராமசாமிப் பிள்ளை யவர்களால்

பதிப்பிதது

நன்கொடையாக அளிக்கப்பெற்றது.

யுவ ஹூ கார்த்திகைத் திங்கள்.

1935.

[ரிஜிஸ்தர் செய்யப்பட்டது.

காபிரைட்]

PRINTED AT THE

EVEREADY PRESS,

34, HUNTERS ROAD,

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவைகள்.

1. சாமவேத மூர்த்தி படம்
2 வேத பயர்ப்பாசிரியர் படம்
3. வேத மொழிபெயர்ப்பாசிரியர் சரித்திரம்
[illegible]த்தை வெளியிட்டவரின் படம்
5. [illegible]த்தை வெளியிட்டவரின் சரிதத்திரம்
6. முன்னுரை
(உபோற்காதம்)
7. வேதம் என்பதன் பொருள்

10. சாமவேதப் பாகுபாட்டியல
11. சாமவேதச் சாகையியல்
12. சாமவேத கானவியல்

சாமவேதத்தின்

20. மந்திரங்களின் அட்டவணை

21. காண்ட ஆ

(நூல்)

22. ஆக்கினேய காண்டம்

23 ஐந்திர காண்டம்

24. பவமான காண்டம்

25. ஆரண்ய காண்டம்

சாமவேதமூர்த்தி.

नीलोत्पलदलाभासः सामवेदो हयानन. ।

अक्षमालान्वितो दक्षे वामे कम्बुधरः स्मृतः ॥

வேத மொழிபெயர்ப்பாசிரியர்.

वेदाना द्राविड भाष्य कर्त्तार वेद वेदाङ्ग पारगाः,

काशि निवासि श्री १०८, शिवानन्द यतीन्द्र स्वामिनः

GOLDEN & CO MADRAS

உ

சிவ குகமயம

சொதிஞுயகன துணை,

வேத மோழிபெயாபபாசிரியா

காசிவாசி - ஸ்ரீமத் சிவானநத யதீநதிர சுவாமிக ளவாகள்

சரித்திரச் சுருக்கம்.

இது ஸ்ரீ சு. அ. இராமசுவாமி அவாகளால இயறறபபெறறது.

திஙகள செஞசடை சோதிடி தமபிரா னருளிறை செழிததே
யஙகண மாவுல கதனி லணடாத முலகென வவிரு
மெஙகண மாபுகழப பாரத கணடமா மினியநல லுலகிற
பொஙகு சோழமண டலவள மோதுதல புலவாககு மரிதால. (1)

வெணமை யாகிய நிறமுடை மேதகு முகிறகுழாம விரைநது
தணமை யோடென னலமுடைச சாகர நீரினே யளளி
யுணமை சேருல கிறகுநல லுதவியை நெஞசினி லுனனித
திணமை யாகிய குடகுமா மலெனுஞ சிலதனெச சோநது (2)

தூய தாமபர ஞானநற பொருளெனத தொலலுல கோக
ளாய தினறிடி மணணலே மஞசன மாடதெல கபப
மேய வமமலே தனனிலே யமலெகண மிகவுமே யோஙக
வேய தணபுனல சிநதிட வநதநல லினியபே ரமிழதம (3)

ஒனற தாயததிரண டொருதிருக காவிரிப பெயாதனே யுறறு
நினற மாவுல கிதுபெரு நீளவள மடைநதிட நினைதது
வெனற மாபுலன வீரிய ராதியோ விருமபியே மகிழ
நனற தாயவரு நதியெனுங காவிரி வளநதனே நாடில (4)

பொருநது மஙநதி யாகிய பூவையாங காவிரிப பாவை
திருநது மிவவுல கததுள சிருடைத தனறிரு மகக
ளருநது பேரமு தாகிய வறபுத நீரொலு மமிழதை
விருமெத னுமபடி விளஙகிட வெஙகணுங தேகிகியே விலைபத்து (5)

வேறு.

ஏயதிருத தேவார மியமபுமொரு தூறறினுட
ஞையவொரு தொணணூறு மடைவாகப பெறறமுல
மேயதிருச சோழ மணடலமா மேதினியி
னேயமுடன செனறஙகு நீரைப பரபபியரோ. (6)

புனலு டெனபபுகழ்ந்து புலவாகளும போறறிசெய
வனகா டெனகவினறே யறிஞாகளும வாழதிடந்த
கனமா கியபெருமை கருதி யளிதததறபி
னனமோ தியகாதோ டழகு மிளிாகதிடவே (7)

நாடு செழிபபடைய நகாஞ சிறபபடைய
வீடுதனே விருமபும விாகா களிபபடைய
வோடிததன ஞயகஞ முவாிதனைச சோநது
கூடிக களிகினற கொழுஞசோழ வளநாடு (8)

மணணிற பிறநதாகண மறிததும பிறவாம
னணணப பெருவீடு நனியளிகு மாரு
மணண னடாச னனுதினமு நடஞசெயய
நணணு புகழதிலலே நகருமுடைப பெருநாடு (9)

கோழிக கொடிகுமான கூறுமவ தாரமெனும
வாழி திருஞான வளளல திருச சமபநத
ஞழிப பெருமபுவியி லடைநது வளாநதிருக
காழிப பதிதனையுங கணகணட புகழநாடு (10)

கறுதது விளஙகுதிருக கணடமுடைச சிவஞருக
கறுததுக கறிசமைததே யாியதிருக குழகதைதனைப
பொறுததுப படைததளிததுப புகழைமிகப பெறறதிருச
சிறுததொணட ரெனுமரிய சிவபததா வருநாடு (11)

தாவிலர சாட்சிமிகத தானபிழையாயப போகுமென
வாவிஞெரு கனறிறகா வருமையுடைக காணமூளையை
வீவா யெனவாழி விட்டமனு நீதியெனுங
கோவினர சாடசிதனைக கொணடநல நாடு (12)

சுநதரனென ரோதுமொரு தொணட ரியமபியந்த
செநதமிழின பாவிறகாச செபபுநிசெப போதினிலே
யிநதணிநத வீச னியமபு பாவைமனே
யநதூது வநதநல வரிய திருநாடு (13)

வேறு.

கநதப பொழிலகண மிகமலிநது கவிஞற நலகம பெறறதெனு
மிநதத திருநா டிதனிடையே யிலஙகு மறைகள போறறிமிக
வந்தச சிவஞா தனதருளா யடைநது மகிழநத பெருமையுடை
யநத மறைசை நகாபபெருமை யறைதற கியாவா வலலாரே (14)

ஆதி சேது வெனறெடுததே யறைபுழ பெருமை மிகவுடைய
சோதி சேது வீதாகஞ சொலலுமப பாலே பலஞலு
மோதுமை பெறறி தனையுடைய வயர்நத மறைகட [illegible]

செபபு புகழா ரபபரவர் தெரிஸித தேத்த வெபபடியுங்
தபபில் கபாடந் திறக்கவெனத் தரணி புகழுங தேவார
மொபபில பெருமை யுடையதா யுரைகசத திறநத பெருமையுட
னபபாற் காழிச சமபந்த னடைதத சீரு மிஙகுளதால (16)

மன்னும் புகழ்சோ மதுரைஙகா மாறன சமண ஞகிஞ
னினனே யீஙகு போஙதெமது வினனல தனனைக களெயெனறு
மனனன் றேவி விடுதத தொணடா மாசில புகழசோ சீகாழி
மனனன தனனைக கணடுகுறை வலிஙது கூறுங தலமுமிதால (17)

கூடன மேவுங குழகனெனுங கொறறச சோம சுந்தரனற
ஞட லெலலா மிகவிரிதது வழகு மிகவே செயயுடனுற
பாடல செயத பரஞசோதி முனிவ னெனனும பரந்தபுகழ்
சூடல செயத புலவனவன றேன்றுங தலமு மீதாமால (18)

குறைத லிலலாப புகழிஙனன கூறற கரிதா யெஙஙாஞ
நிறைத லோடு நினறிடுமிங நீணட மறைசைப பெருமைதனைப
புறைத லியாகசு மரிதாகும் பாரின மிசையே மிகச்சிறநதோ
ருறைத ருனு மீணடுளாறு வரைதத லென்று மூணமையுரோ (19)

வேறு.

இப்பெரும் புகழ்க ளெல்லா மிலஙகுமிம மறைசை யென்னு
மொபபிலாத தலதனின பாங்க ரொளிரவதா மூயர்சஞி யாய
வெபபெரு நலஙக டாமு மினிதொளிரா பெருமை வாயந்து
செபபிடு மாயக காரன் புலமெனுஞ சீரூ தானே (20)

மொழிந்தவிவ வாயக காரன புலமெனு மூதூர தனனிற
பழந்தமிழ வாண ரெனறு பாரெலாங கூற நிறக
மொழிந்திடு மூவேங தாதம மூதற்குடி தன்னிற றேனறி
யிழந்திடா தவாத மகசு வினியபே ரரசு தந்த (21)

வீரரென றுரைக்க நிறகும விறனமிகு குடியா மிஃதைச
சீரிய வறிஞர தாமுஞ் செபபுவர் சிறபப தாக
வாரியா பகுபபாற றேனறு வகமுடை யாக ளெனறு
பூரிய மிவாக ளிணறேற போனது தெரியா தனறே (22)

இஙகிவா குலமே யிநதிர குலமென விசைபபா மேலோ
ரெஙகிவா பெருமை தனனே யானெடுத தியமப லாகுஞ
சஙகளூ நமமைப பாபபிற சதுருடை யறிஞர தாமுந
துஙகமாயக கூறி யுளள தொடரபெலா மறிய லாமால (23)

உரைததவிப பெருமை மிகக வுயாபெருங குடியிற ருனு
நரைததெவள விடையி லேறு நலமலி சிவஞர பாத
முரைததிடு மொருவன வநதா னுலகின ரவனறன பேரா
யருந்தியாயச சாமித தேவ ரெனறுதா னறைரு வாரால (24)

சாமியென் றுரைக்கு மந்தச் சற்குண வான்ற னக்குக்
காமிய வினவாழ்க கைகளுக் காரிகை யொருத்தி வந்தாள்
பூமியிற் சிறந்து வாழும பூவையாக காசி போலவா
ணேமிகொ ளீசன றேவி நேரென வழகான மிகளாள (25

இனனவ டானு நாளு மியம்பிமெ வாததை யெல்லாங்
கனனலே யெனனு மாறு கழறிடுரு சிறபபு வாய்ந்தோ
ளன்னதாந தனமை யாலே யவள்பெறு நாமந் தானு
மனனிடி மதுரம மாளென காரண மாயிற றனறே (26

நமமையா ளிறைவன பாத நாண்மலா தனையும போற்றி
யமமனைக கிழததி யோடு மாகுமில வாழகைக தன்னை
யிமமியுங கோணு தெனறு மியலபுட னியற்றிக கொணடு
செமமையா யுலகோ போற்றச சீருடன வாழ்ந்து னினறன (27)

மதுரமமா ளெனனு மந்த மாதுடன வாழு நாளில
வீதுவணி யீச ஞாதம விளஙகிடி கருணை யாலே
புதலவரோ ரைவா வந்தா புதுதிரச செலவ மாக
மதுமொழி வாயந்தி ரண்டு மஙகையா தாமும வந்தா (28)

பின்னரச் சாமி யென்னும பெரியவன பேணியே தான்
மூனனாசெய தவததி னலு மூததமிழ் நாடடோ செயத
மனனிய தருமத் தாலு மைநதனறு ளெருவன வந்தா
னனனவன றனனைக கணடே யனைவரு முவகை பூததார் (29)

இறுதியில வந்த பால னிலஙகிடி வகையக கணடு
செறிதலா மனபி னோடு சீபெற வளாததுப பினன
ருறுதியாங கலவி தனனை யுதவென வுபாததி தனபாற
குறுகிடச செயதிட டாகள குமரனுஞ சினனு டனனில (30)

பளளியிற பயிலும விததை பாநகுடன கறறு மேலோ
ரௌளிடி நடததை யிலலா தினிதுட னிருகருங காலை
யொளளிய வறிவான மிகவு முயாநதிடி மிாமை யபபோ
கொள்ளொரு துறவோ னநதக குமரனைக கொணடு சென்றன (31)

தமாதனை விடடுச சென்று தவநெறி யோபாற சோந்த
குமரனப பெரியோன பாலுங கூறிடி மறிஞா பாலுங
தமிழமொழி நூலக டமமைச சணமுக னருளால யாருஞ
சமமிலை யெனனக கறறுத - - - யறிஞ ரனைன (32)

வேறு.

கலைகடனின மிகசசிறநத கவனமுடை யினனவனறன கருதிப பினனா
மலைமகளை யொருபாகம வைததருளுஞ சிவபெருமான வயஙகி யோஙக
வலைமடன னருளகாடடி மருடபெரியா மகிலததிற சிறபபு வாயநது
[illegible] (33)

ஆங்களுள தருமடத்தி லற்புதசிற் கோலமுட னவிர்ந்து நின்று
வோங்கிநற் கருணைதனி லுலகமதி லொருவனென வுயர்ந்து நாளும்
வீங்கியபொற் புகழோடு விளங்குதிரு வீரசே கரனென றேததும
பாங்குபெறு மொருஞான பண்டிதனும பெரியோனேப பணிந்து கண்டு. (34)

போபடைதத வனனவனறன பெறறிமிகக திருவடியைப பெரிது போற்றிச்
சோபடைதத செகதலததிற போருள்சோ மகிமைதனிற் சிறந்து மேலாங
காபடைதத திருவருளோய! கழனலகி யருளகவெனக கசிந்து போற்றி
யோபடைத்த வவன்றனே யினிதுபணிந தருகியே யெழுந்து நினறான் (35)

நின்றவனேத தனனிருகண ணிறைநதபெருங கருணைமிக நிலவப பாததது
நனறருசே லுனபிறவி நலிநதிடயா நலகிடுவோ மருநத தான
வொனறெனறு கூறியவ னுறுபிறபபாம பெருநோயை யொழிகக நாளும்
வென்றபுகழ் விததையெலாம விளங்கவவற் கினிமையுடன் விரிததிட் டாலுல் (36)

உயவதறகாம வழியான வொபபில்பெரு நூலெலலா மோர்ந்த பின்னாச்
சைவமுத னூல்களேயுஞ சாற்றுமியல பறிநதிடவே சதுராய்க கறறுத
தெய்வமெனுங கநதனது சேவடியு மெகளாலுஞ சிநதை கொணடு
பொய்வருமிவ வுலகடையப புரிகரும மெல்லாமும போககி ஞலுல. (37)

பின்னாவன் றென்மொழியைப பீடுபெற நனகியாம் பெரிது கற்றே
முன்னுபுகழ் வடமொழியு மோநதிடுத னலலதென வுளததிற் கொண்டு
மன்னுபுகழ்க குருநாதன மலரடியைப போற்றியந்த வகையுங கூறி
யன்னவனற னுதகிரவு பெற்றிந்த வகிலததிற் பெருமை வாயநத (38)

காசியெனும் பெரும்பதியைக கருததினுட னெய்தியஙகுக் காணு நினற
மாசிலபுகழ் விசவநா தபபெருமான மலரடியை மகிழ்நது போறறித
தேசுடைஞா ஞனநதத தேசிகன்பாற் றிகழ்மகிமை வாய்ந்த தான
வேசலிலாப புகழ்தருநல லிலிஙகசந நியாசததை யினிது பெறறு (39)

செமமைமிகு தன்னுடைய சிறநதமதி நலததாலே சினஞ டனனி
லமமொழியி லிருநதிடட வருமைமிகு நூலெலலா மருததி யோடு
மிமமைககு மறுமைககு மெமமைககு மினிதாகு மெனறு போறறிக
கொம்மையுடன் விரைவினிலே கொணடிட்டா லெருசிறிதுங குறைவில லாமல

தெனமொழியி னிலகணமுஞ செபபுபிற நூலகளேயுந தோநத தானு
நனமையருள சிததாநத நனனூலும வேதாநத ஞான நூலுந
தனமையுடன கறறவையிற நாணிதனி லொளிருகிற தருதி யானும
வனமையுடை யிருமொழியும வலலனென வுலகமதில வநதிட டாலுல (41)

வேறு.

நல்வழி தனனையே நாடி நாளுநதான்
கலவியை யிஙஙனஙு கனிநது கறறவன்
பலவழி கல்வியைப பயனப டுததிஞன
சொலவழி யிவனிடந தோயநதுகற நூப வா (42)

காதலெக் கல்வியிற் காட்டி னுதமை
யோதலெச் செய்ம்மினென் றுரைத்துக் கல்வியை
யீதலெச் செயதவ ரினிதி லங்கவே
மாதரு மத்தினே மகியிற செயதிட்டான (43)

தன்குரு நாதனுக தாவின மாபுகழ்
நன்கமை வீரமா னுன தேசிகன
பொனபுக ழோடிரும புவியில வாழுகததை
யினபுட னெஙகுமே யினிது கேட்டரோ (44)

பாரமா மககடாம பயனே நாடியே
யாரண மாமென வரிது போற்றிட
வீரமா தவனது விறறபு ராணமாயச
சீரமை கவியினிற் செயது வைததனள (45)

பற்பல னூலகடாம் பாரிற் செயதவ
னிற்பதோ ரிடமென நிலையி லாமலே
பற்பல வீடஙகளும படாஅது சென்றவண
கற்பதி லாசையைச காடடி னுகசெலாம. (46)

எழுமையு மின்பரு ளினிய விதனதையக்
கெழுமிய வன்புடன் கேட்க வீந்துதான
வீழுமிய நற்புகழ் விளங்கு சென்னேயை
முழுமுத லருளினன் முடிவி லுற்றனன் (47)

சென்னேமா நகாதனைச சோந்த மாதவன
முனனேயு ழைனபது மூனேநது கூட்டலா
லனனேயா மெனறுதா னுரும போறறிட
வுனனிடு தணணளி யுயாநது நிறபவன (48)

முததவா னநதனு முதலவன் சொறபடி
யிததரை தனனிலே யினிது நாகர
மெததவும பரவியே விளஙகு மாறுதான
விததியா சாலையை விரைநது கண்டவன் (49)

அராமதி சூடிடு மண்ணற் போற்றுவோன
நராமலி சோதியான நரணி யோரெலாம
இராமசா மீயென வியமபு மாறுதான
வருமொரு வளளலு மகிழ்நது கணடனன (50)

கணடவன றனனேயக கருணை யாளனருன
மணடிய வனபுடன் மதிததுப போறறியே
மிணடிய மாபுகழ விளஙகு வேதததைக
கணடிடு செந்தமிழக கலெயி லெனனரோ (51)

கலியையா யிரததி னெடி கழறுமுப பததா ருணடின
மலிபுகழ் வயஙகு சாம மறைதனை வெளியாச செயதா
னெலிகடல சூழு மிநத வுலகினிற சிவானந தபோ
பொலிவுடன பெறற ஞான புஙகவன ருனு மாதோ (61)

வேததைதத தமிழிற செயத விததக ஞகி நிறகும
போதமா சிவானந தபோ பூணடவ னினிது வாழி
நாதனு மொறறி யானை நனிபணி இராமன வாழி
மாதுமை யீச னிநத மகிதல மெலலாம வாழி (62)

வேத மொழிபெயாப்பாசிரியரின சரிததிரச சுருககம

முறறிறறு.

செங்கலவ ராயனறன சிறந்த தோட்டத்திற
கங்கலில வேண்டிய கடனெ லாமளித்த
திங்கிருந் தபபணி யியறறு வாயென
வங்கவன றங்கியே வமாந்து நினறரோ (52)

தவபபிர காசத்திற றனக்கு நேரிலாச
சிவபபிர காசஞா சிறந்த காதையை
நவபபொழி வோங்கிட நனகு செயதுமே
வுவபபுட னிரத்தமா வுலகிற கேதனன. (53)

வசசிர சூசிகை வாயந்த போகொளு
மெசசுப நிடதமும விரைந்து செந்தமி
ழுசசியாம பாஷையி லொளிரப போதத்தை
யச்சினி லிடடில கிற்க ளித்தனன (54)

சங்கர மாதவன சரிதங் தனனையு
மிங்கித மாயமொழி யினிது போதத்தை
யெங்குமே யோங்கிட இராம சாமிபபோ
தங்கியோ னுதவியா லசசிற சாதத்திலன (55)

வேறு.

இபபடிப பலவா நூலக ளினிதுட னியறறிக கொணடே
வொபபிலாப புகழ்சே ரீச னுலகினாக களித்து வைத்த
செபபரு மகிமை வாயந்த சிறபபுடை வேதங் தனனேத
தபபறத் தமிழி லேதான றகவுடன மொழிபெ யாதான (56)

காழியில் வந்திட் டோனுங் கவினபெறு மொருவ னுடெ
மாழியிற் கலலே தெபப மாய்ககரை வந்திட டோனரூன
யாழினேப பழித்த சொலலி யாரது நாத னுன
வாழியவ வீசன றன்னை வளமுடன காணக வெனறு (57)

மறைகளாற சாதத்தப பட்ட மாணபமை கபாடங் தனனேத
திறந்திடச செயத தான சீகெழு செயலே போலம
மறைபபொரு ளானேக காணபான மாபுகழ வேதங் தன்னேச
சிறந்தகல லிராம னுடெனு சோந்துமே திறந்திட டோனல (58)

வேதமே தமிழி லிங்ஙள வீளங்கிட வந்த தாலே
பூதல முளளோர வேதப பொருடனை யறிந்து நாளும
வேதத்தைத் தந்தாட கொணட விமலனும பெருமை வாயந்த
மாதுமை யீச னுதம மலரடி வழுத்து வாரால (59)

கடலபுடை சூழு மிந்தக காசினி தன்னி லோங்கு
மடைவுள வேத நூலே யினைவரு மறித லாலே
வீடையிவா சிவனா செயய விழுமிய தனமை யெலலாங
தடையிலா தறிந்து நலல தனிசசிறப பெயது வாரால. (60)

திருவாளர் -- அதிபர்

சென்னை த. ப. இராமசாமிப்பிள்ளையவர்கள்.

श्री वंधकपुरेश्वरपादपद्मबद्धचित्तभृङ्गः

श्री त प रामस्वामि नामालङ्कृत महाशयः, मद्गुरु

Q131.21
N351

ஓ

சிவகுகமயம.

சொந்திணையகன றுணை.

வேதததை மொழிபேயாகசசெயது வெளியிடட

ஸ்ரீமான த. ப. இராமசாமிப் பிள்ளையவர்கள

சரித்திரச் சுருக்கம்.

இது ஸ்ரீ சு அ. இராமசுவாமி அவாகளால இயற்றபபெறறது.

குஞசர வானனக குருநதை யீனறருள
செஞசடை வானவன சிறநது மேவலா
லஞசக தலததினி லழகு மிககது
விஞசிய புகழ்மிக விளஙகி நாளநதான் 1

பனன லநதிகழ் பரத கணடததிற
கனன லமமொழிக ளனனி பாதாகண
மனனி வாழதலான மகிமம யோஙகிடு
மனனன சோழனசீ ராசில நாடரோ 2

இநத நாடடினி லிலஙகு வளனெல
மூநதி நானசில மொழிநதன போகவே
யநத மினறியே யாகிடு மாடசியிற
பிநதி நினறதிற சிறசில பேசுவேன. 3

செககா மேனியளு சிவபி ரானறனை
மிகக வேபுகழ் மேனமை வாயநதித
மொகக யாருமிவ வுலகி லிலலெனத
தகக மாதவா தழைதத நாடிதே. 4

குணடைநெற குவையெலாங கூறு பூதஙகண
மண்டியே நமபிககு வாரிச சோததிடப
பணடிட மாயதிப பரநத நாடடிடைக
கணடிட லாகுமாற கமலை யென்றரோ 5

ஈசறகா நெலதனை யெடுதது மாநதிய
நேசமா சுறறதனை நினைதது டாமலா
வேசமாய வாளினுல வீசிக் கொனறிடு
மாசிலகோட் புலியவா வாழ்நத நாடிதே 6

மாறஞ்ர யாகததின மீகொள விலல்லிதாலல
கூறிடிம வேதததைக குகக லாகஙியே
பேறுடைத தேவாகள பினெரு டாஙதிட
வீறுடன வாஙததும விளமபிங நாட்டரோ 7

சோழனற ஞட்டது தொலஙி றபபெலா
மாழி சோமண லளவின மிககது
வாழியம மாடஙியை வருததுக கூறிடிற
பாழியம புராணமாயப படாஙது போருமால 8

வேறு.

இஙதநல நாடடினிடை யிலஙருமெழி றனிறஙிறஙதே
யஙதமூள பதியொன்று வமைஙதுஙனி விளஙகிமோ
லுஙதுபுக ழுலகோக ஞரைபபரதன பேரதனேத
தஙதியுரிக கடவுளுறை தஞசைஙக ரெனபபுகழஙதே 9

தஞசனெனு மசுரனவன றழைததிருஙத தனமையிஞற
றஞசாவு ரெனுஙாமங தரணிதனிற ரூனவிரு
மிஞசுபுக ழிஙஙகரின மேணமையெலாங கூறுதறகு
வஞசுவஞற பணிகளுடை யரசனவன ரூனுமரோ 10

விரிஙதபுகழத தஞசையுடன விளஙகுமொரு தலமாகும
பரஙதசிறப பதஞலே பாருறைவோ ரதுதினமுஞ
சொரிஙதுமலா பணிஙதேதத்த துஙகமதிக கடவுளுறை
கருஙதிடடைக குடியெனனுங கனமிருஙத பதியதுவும 11

பணியணிவோ னுமையோடு பரிஙதமரு மிததலமே
மணிமூதத ஙதியெனனும வடவாரோ புடைசெல்ல
வணிமிகக விண்ணுறு மதிதொருபாற செலுமிதனசி
ரெணிமிகக வியமபுதரு னெவாகருமரி தாஙகிமால 12

சஙதிரசூ ரியாகஙிருஙத சாபமதுங தானகலக
கஙதவே டஙதையவன கருணேதினெப புரிஙததுவு
மஙதமினற புகழோடு மவிரஙதுஙனி விளமபவரு
மிஙதநல தலமேயென றியமபுவரா லறிஙதோகள 13

கலிகாலச சோழனவன கருஙகுடட வியாதியிஞ
னலியுஙகாற றுருவாச ஙறறவனரு ஞஙகடைஙது
பலிகாவ லனபுரியப பரிஙதுமிகப புகழஙதுஙினெ
நலிகொடு நோயதானகல நடபபாய கரஙதையென 14

பினனாசிவ னருளாலே பேசுகலி காலனவன
கனனனமொழி யுமையோடுங கணணுதலார தானமாஙத
வுனனுபுகழச சமிவனமென றுயாஙதபெரு மிததலதைத
யினனலது தானகல வினிதுவாஙது பொருஙதியரோ 15

பிரகா யகியோடு பெரிதமர்ந்து தானருளு
மூரகபணி யணிநதோன்ற னுயரடியைய போற்றிசெய்து
வருகொடுநோ யகனறிடவே மகிழசிலெனுங கடலபடிநது
கருவேல வனமழிதகுக கருதுதிட்டைத ...

அருந்ததியி னுடனவகிட்ட னமாநதருளு மிபபதியிற்
பொருநதுதிருப பணிகணமிகப புரிநதருளுந தனமையினு
லிருநதவரும் விருமபுமிநத வினியபுகழப பெருமபதியைக
கருநதிடைக குடியெனறு வுலகோகள கழறுவரால 17

இகுடியிற் புகழேநதி யினிதுபிறந திலஙகியுள
வகுடியாளு சோழியவெள ளாளருடை யருங்குடியின்
மிகபுகழ் மேனமைதனை மேதகவே பெற்றவளும்
பக்குவர்கள கூறுபுகழ்ப பஞ்சநதத தனிபபெயரோன். 18

அன்னுனறன மனைகிழத்தி யாயமைநத காரிகைதான
மினலெனெ னிடையுடையாண மெலலியாகுப பூஷணமாம
பொனனுமச செநதிருவைப புறங்கணட விவடனகளுச்
சொனனுாக டிருபபெயாதான் சுநதரதத மாளெனறே 19

இலஙகுலை விலலியினற னிருபாதப போதத்னைக்
கலஙகலிலா தெக்காலுங் கருதததனி லிருதிமிகத
துலஙகிடுநற புகழுடைய சுதனையரு ளெனபபோறறி
மலஙகலிலா தெபபொழுது மனமதனிற் கொணடிவாகள 20

இலலறமா நல்லறததை யினிமையுட னடததிடுங்கா
லலலலறப பாவையொனறை யளிததருளி யதனபின்ன
ரெலலவனபோற புகழதனி னிலஙகுமொரு மைநதனைததா
னலலவாகுச சிவபெருமா னலகியருள செயதனலால 21

தோனறுமிநதக கானமூலையாந தோனறலுகுத திருபபெயாதா
னீனறவாகள இாமனென வினிமையுடன சூடடிமதித
தானறநல கலவிதனை யடைநதவனு மிளிாநதிடவே
சானறவாதம் பாலவிட்டுச சதராக வளாததாகள. 22

வேறு.

பின்னாத தமபி யொருவ ரோடு பிறநத நலல தஙகையு
மினனும வானி லொளிரு கினற மேனமை கொண்ட மாமதி
யெனனு மாறு வளாநது மிகக வினிதி னோடு மேவுகால
செனனே யெனனு மூரை நாடிச சோநதி ராம சாமிதான 23

கயிலை யாளி கழலக டன்னைக கருததி லனபொ டிருததியே
முயல லாகும வழிக டனனின முயன்று வாழ்ககைக காகிடும
பயனை யீயும பொருளக டனனைப பாரி லீச னருளதாலு
செயலி னாலே சோதது நனகு சிறநத செலவ மெயதியே 24

இல்ல றததிற் காகு மிலலா ளின்ன ளென்று வள்ளுவா
சொலலி வைதத விலகக ணத்தைச சொந்த மென்னக கொண்டவோ
நல்ல ளாமீ ளுமபா ளெனனு ங்ஙகை தனனே நாடியே
பலலி யங்க ளாபப மனறல பண்பி ஞெடு கொணடவன 25

வெண்ணை தனனை யுரலி லேறி விருபபி ஞெடு கொணடருள
கண்ண னிநத வுலகு தனனிற கருணை யோடு வநததா
லெணண நினற நன்னு ளென்னு மினிய நலல வோரையிற்
றிண்ண மாகச சிவகு மார னென்னுஞ சேயைப பெற்றவன 26

கருணை தனனில வானி லுள்ள காக டம்மை வெலலுவா
னருளே நாடி யணண றனக ணனபு தனனைச செயவதி
லுருகு கின்ற வுறுவா கூட்ட மகல மாக வோடடுவான
பெருகு மின்ஞென் பதறி தன்னைப பேச யாருங கூடுமோ 27

பூசை யாதி செய்வ தோடு புராரி தொண்டா தமமையு
நேச மாகப போற்றி நின்று நீளு மன்பி ஞெடுதா
ளுசை யாக வனன மூட்டி யகங்க ளிககு ளெஞசினை
பேச லாகு மோவி வனறன பெறறி தனனே மூறறுமே 28

தன்னை யாயு ததறி ளுலே தாககு ஙினற போதினு
மனனு மீசா பாத மீது வைதத மிகக வாளுசையோ
ன்னு மநதத தீய ருககு வொன்றுங தீமை செயகிலா
னெனன வெனறு செபப லாகு மிவனறன் கருணை தன்னையே. 29

அருந்த வததா லடைநத சேயக ளநத நாடு போதினும
பெருநத வததோ போறறு மொறறி பெரிது நாடிச செலலுமா
றிருநத வின்ஞென பெற்றி நாடி லிநத நாளிற றிங்களு
நிருநத வநதப பூதி யென்றி யமப வெனன சஙகையே. 30

திங்க ளுரப பூதி போனறு செயய வொறறி யூரிலவாழ
மங்கை பங்க ளுமங தனனே மறநதி டாதெப பொருளினுங
தங்கு மாறு சாறறு ஙினற தன்மை வாயநத சீரினு
னெஙகு நாயி வனறன சீரை யெடுததுக கூற லாவதே 31

மாது பாகாப போறறு ஙினற மாண்பி ளுலு மகிமைசோ
சாது சஙகப பதறி யாலுஞ சாறறு ஙினற மாட்சியி
லோது தொண்டா புராண நூலி லுரைககு மாறு பததிளு
டேது வான மூவ ரோடு மெணண லாகு நானகதாய 32

வேத நூலி னநத மேய விழுபப மிகக பொருளேயுங
காத லோடு கணட நலல காட்சி யாள னிவனெநா
மோது மிநதக கலியு கதறிற் சனக னெனன வுரைதறிடி
லேது மீதிற கோதுவெனப தெளளி னளவ மிலலையே 33

வேறு.

உய்யநல் வழியா தென்னி லுயாதிரு வொற்றி யூரவாழ்
செயயநற சிவனறன பாதம புனையெனச சிநதை கொணடு
மையலாம வாழ்ககை தனனே மதிததிடா தெநதநாளுரு
செயயநன மலாக வேிச சிரமபணிந தேத்து வாளுல் 34

ஆதிமா புரிய தெனனு மரும்பெரு மொறறி யூராண்
மாதுமை யிடததிற கொண்ட மலவலீ லிலலி பொற்ரு
ளேசெதெப படியா லுலு மேததுதன் மறக்கி லாதா
னுதனே னனகு கணட நலலவ னிவனே யாமால் 35

உரமச னநதி மாயோ னுரைததிடு மயனின னோகருச
சிரமலி கஙகை யாளன சிறபபுட னடனக காடசி
தாவரு மகிமை யுள்ள தனிததல மெனறு கொணடு
பெருநதிருப பணிக ளெலலாம பெரிதுமே புரிரு வாளுல 36

சநதிர னுதி சேஷன சாறறுவா சுகியி னுேடு
வநதவான மீகி தானும வணபுகழ் வீடே யெயதத
தநததித தலமே யாருந தருமபணி யாருஞ் செயதா
லநதமில வீடே யாமென றருமபணி புரியா நிற்போன. 37

வேணியின் மதிபை வைதத விமலனிச் தலததி லேதான
பாணினி யெனறு நாமம பகாநதிடு மொருவன வேண்ட
வாணியாம வேதந தனனே யனபுட னருளிச செய்து
வேணவா செயகென றிடடான வியாகர ணதததத தானும 38

வானக மூள்ள வைநது வளமபெறு தருகக டாமுந
தானமா வரஙக ளெலலாந் தருதியென றெருவற போறறி
மானமா காததேதான றனபான மகிழசகியோ டடைநத சீருந
தானவீ தலமு மீதே தாணியி லாரு மாலோ 39

பொதியநல வரையின மேவும் புகழ்மிரு குறுமு னிகரு
விதுவணி யீச னிநத விறறறிரு வொறறி யூரின
மதுமொழி யுமையி னுேடு மணமபுரிந திட்ட நலல
புதுமணக கோலந தனனேப புலபபடக காட்டி னுளுல 40

கனனியோ டுறையு மிநதக கடவுளாந தியாக னெனனும
பனனகா பரணன பாதப பணிமலா தனனே நாளும
பனனுமாந தாதா வெனபோன பனனியோ டடைநது போறறி
நனனரா மிளமை தனனே நலகிடப பெறறிட டாளுல 41

மறையவ நிருவ நிநத மாதலத தியாகன றனமே
லறைவட மொழிசசு லோக மமைத்துவந திடவே நலல
நிறைமிரு மாணிக கதனை நினைததவா கொடுதத தாலே
யறைருவா தியாக ரெனன வகிலதேதா நாளுந தானே 42

• • •

சமயநற் குரவ ரீந்த சதுர்மிகு தேவா ரங்க
ளமைவுடன் கொண்ட தனறி யருட்பிர காச ரென்னு
நமதுல லிராம லிங்க நற்றவ புகழ்ந்து பாடுங்
குமைவிலாப பாககண் மிகக்க கொண்டதிப பதியே யாமால் 4

மட்டினற் புகழ்சோ தாயு மானவா தமமா னன்கு
பட்டினத தடியைப போலப பாரெலாந துறந்தோ ரில்லென்
ரெட்டிய வனபி லெடு முவைத்திட நின்ரோன ருனுங
கிட்டியே சமாதி யாகக் கிளர்ந்தது மொற்றி தாலுல் 4

தொண்டைமான பணிக டன்னேத தோமறச செயத வீரத
மண்டிய புகழ்சே ரூரில வடிவுடை மாதோ டோங்கு
மணடாநா யகறகு மேலா மரும்பணி மிகவு மேதான
கண்டிடு சிறபபு வாயந்தோன் கனதையா கழற வல்லா. 45

வேறு.

இனிதுசிவ னெழுந்தருளு மிபபதியும் வேறுபல விடங்க டாமு
ணனிதெரிநது திருபபணியை நடததிமிகப பெருமைதனே ணனகு பெறரு
ணனிதெரிவீ ரததலங்க ணடாசர் கோயிலுடன நமது சைவத்
தனிமகிமைச சுந்தரர்களுச் சிவபெருமான் நடியதனேத் தந்தாட் கொணட. 46

பெருமைமிகு வெண்பாகபப பெருந்தலமே முதலான பீடு சான்ற
வருமைமிகு மிடங்களுமா மற்றுமினி வருங்கால மிங்கனு செயவா
ஞருமையினி லெழுமையையு மொழிததிடட விவனறனது வுயர்ச்சி மிகக்க
குருமைதனே யெடுததுரைததல் குவலயததி லெவர்க்குமரி தாகு மாலோ. 47

இங்குயா முரைததவிந்த வெழிற்புகழ்க ளெல்லாமுந தனதாயக கொண்ட
புங்கமுடை இராமன முகதாநந்த வடிகளெனும புனிதன கூறப
பங்கமினற தமிழுலகில வடமொழியாரு சமஸகிருதம பாவு மாறு
திங்களணி திருவொறறி யூரானறன நிருபபெயரே திகழச சூடி. 48

வடமொழிகல லூரியொன்று வளமபெறவே நிறுவியநகு வநது சோந்த
திடமுடைய துறவிகடகுரு சிறுவாகட்கும வேணடுவன திருநதச செயதே
யிடமுதலாம வசதியெலா மினிதமைதது தாதையென வியம்பக காததுக
கடமையுட னவரையநதக கலேதனிலே பயிறறுகின்ற கருணே யாளன 49

ஓங்குபுக ழிசசெலவ னிவவணண முவைததிடற்கு மொண்ணு தான
பாங்குபெறு தருமமெலாம பாரதனிற செயதுமிகப பாவு காலே
தேங்குபுகழ் வடமொழியிற தோசசிமிகப பெறறசிவா னநத னெனனும
வீங்குபுகழத துறவியிநதச செனனேதனில விரவிடவே யினிது கணடு 50

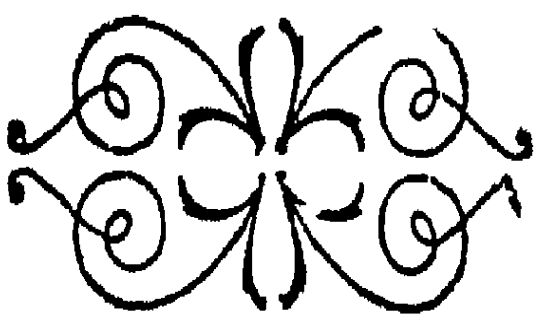
முன்னாந்தச சிவாநந்த முனிவரனே யுபசரிதது முனேநது போறறிக்
கனனன்மொழி யுமைபாகன காசினியோக கருளவேதக காடசி நூலே
மனனுபுகழ நநதமிழின மொழிபெயாததே யருளகவென மகிழநது கூறிப
பனனு மவற கெலாநலமும பரிவினுடன செயதமிகப பணபு செயதான 51

அஙகவனகூ றியபடியே யண்ணலருள வேதததை யனபி லேறு
பஙகமினற றமிழமொழியிற பானமைபெற மொழிபெயாகும பருவம தனனிற
சஙகரமர தவனசரிதந தனனைமொழி பெயாததுளதாயச சாறறக கேடபே
யிஙகதனை யசசேற்றி யிததமிழநாட டினிலினிது விளஙகச செயதான 52

நாதனருள வேதமது நாளுமொழி பெயாததுவர நனகு கூடி
யேதமற வசசுவா கனமேறறி யெலலோரு மினிது காண
வோதுமிநதத தமிழுலகி லுலவிவர லாயிற்று வுவபபி லேடே
போதமருள வேதமிநதப புவியதனி லெஞ்ஞானறும பொலிநது வாழி 53

வேததைதத தமிழதனில விளஙகிடவே கொணடுவநத வெறறி மிகக
நாதனெனனும இராமசா மிபபிளளை நானிலததில நாளும வாழி
யீதைமொழி பெயர்த்தளிதத சிவானநத யதீநதிர னினிது வாழி
மாதுமையைப பாகமூடை மாதேவ லேலகம் வாழி மாதோ. 54

பதிபபிதது வெளியிடட த. ப. இராமசாமிப பிளளையவாகளின
சரிததிரச் சுருககம
முறறிறறு.

ஓம்

வேதாகம ஞானவிநோதாய நமः.

சாமவேத மொழிபெயர்ப்பு

முன்னுரை.

ஈண்டு, கடவுள் என்னுஞ் சொல், எல்லாவற்றையும் கடந்தவன், அல்லது செலுத்துகின்றவன எனனும பொருளை யுணாத்துவின அகடவுள, 'இபபடியன இனறிதனன இவவணணதனன இவனிறைவன எனறெழுதிக காடடொணணாத' என்ற சுருதி வாகயதனைத தழுவி, இவன அவன, இவ வுருவுடையான அவ்வுருவுடையான, இதனமையன அதனமையன, எனபன முதலியவறறால எடுதகக காடடொணணது நிறைநது நினற அறிவுருவானவன எனபது, சமயம, சாதி, குலம, எனபன முதலிய கடடுபபாடுகளைக் கடநது உணமையை யுற்று நோககுவோாகெலலாம ஒபப முடிநதனம. இதுவே கடவுளுககு இயைநத மதமுமாம.

அகடவுள, நமமனனோககுக கணகூடாகாதவனெனினும, அதாவது அருவனு யிருகனெனினும தனது அருடசதி வலியால, அருவாயக காணபபடாத பசுவினபால, முலைபபால, கணணீா முதலியவைகள உருவாய வெளிபபடடுத தோனறுமாறு அனபின பெருககே நிமிததமாய அருட டிருமேனி கொணடெழுநதருளுவன, எனபது வேணடாதவாகளுககும முடிவில வலிய வேணடறபால தெனறும

மற்றும, அக கடவுள, தமது சததியால பலவகை நிமிததங்களைக கொணடேனும, நேராகவேனும, உலகை, ஆககி, அளிதது, அழிதது, மறைதது, அருளுவன எனபதும முடிவில உடனபடறபாலதாம.

அவவாறு தோனறிய வுலகமும, சொலலும, பொருளுமென இருகூறு யுளளதாமெனப. அவறறிலும, சொல வடிவாய நிறபது சததியெனறும, பொருள வடிவாய நிற்பது சிவனெனறும சுருதிகள முழுஙகுகினறன. அதிலும, ஆனறோ சொற பிரபஞசமே சிறநததாமெனபா.

இஙஙனம பொருள வடிவாகிய சிவன, அருகன, புததன, அலலா, ஏசு, அரி, அரன எனபது முதலிய பலவகைப பெயரை யேறறுப பலவகைச சமயததவாகளும வழககிடடுகொணடு வழிபடுமாறு நிறகினறனை.

இவ்வாறே, சொல் வடிவாகிய சுதந்தியும, இருக்கு, எசுர, சாமம், அதர்வணம் என்னும வேதமாகவும, சமசார நிசனம, சுதந்துவாவபோதம, சமந்தான பராமரிசம, விதந்தியாப பிரபோதம எனவும, நிரிபிடகம எனவும, கொரான் எனவும, பைபிள எனவும, நிரந்த சாயபு எனவும பெயாபெறறுப பலவகைச சமயதவரும சுதந்தமது வேதமெனக கொண்டு போறறுமாறு நிறகினறது என்பதில் ஐயமிலலே. இவவாறு பலவகைபபடட பெயாகளை யுடைய வேதங்கள முடிவில ஒரு பொருளையே கூறுவனவாமாயினும இடையில மாறுபட்ட பொருளகளைக கூறுவனவாகினறன. அதுவும, சிறறறிவுடையாரகளின நோகஙினலாமென்க.

இதந்தகைய நூல்களனைதந்தும கடவுளின் அருளினலேயே எழுந்தன. ஆனல, சிலா அவ வேதம நிதந்தியமாய அனந்தியாய் உளளதெனபா சிலரோ, நேரே பரமேசுரன அருளியதெனபா. சிலா கடவுளின அருள பெறறுக கடவுள நிலையை யடைநதவாகளால அருளபபடடதெனபா. மறறும, பலா பலவாறு கொளவா கொளளினும அனைவரும பொதுவாகச சுதந்தியதந்தைக கூறுவதே வேதம எனறு அனபு பாராடடி வருகினறனா எனபதில எவருகரும யாணடும எபபோதும இழுகொனறும இலலே.

மற்றே, வேதந தோனறிய விஷயதந்திலோ, பலவகை விவாதங்கனுண்டு. ஏனெனின? அவ் விஷயதந்தில அபிமானமபறறிப பலவகைப் புனைநுரைகள காணபபடுகினறனவாதலின எனக

அற்றுகலினனறே,

'இடப தேவரின அருளால் எமது வேதம வெளிப்படடது' எனறு கூறுகினறனா ஒரு சாரார.

'எமது வேதந்தை, எமது கடவுள் புறு வடிவங்கொணடு உபதேசித்த தருளினர்' எனபா மறறொரு சாரார.

மறறொரு சாரார, 'எமது வேதம, சினய மலையில எமது கடவுள மேகமாய நினறு ஒரு பெரியாருகரு உபதேசித்தருளியது எனறும, பினனா, 'கடவுள வடிவாகிய புறுவால ஞான சோடடபபெறற ஒரு பெரியாரால பல வகையாய் விரிக்கபபடடது' எனறுங கூறுவா.

தெய்வப் புலமையால வெளிவநதது எமது வேதம எனபா மறறொரு வகையார.

அருளால வநத அருட பதிகங்களே எமது வேதம எனபா இனனு மொரு சாரார.

* * *

ஆரியர்களோ, 'பரமேசுரனுடைய மூசசுக்காற்றுப்போல் வெளிப்பட்டது வேதம்' அது அனுதியாகிய சுயமபு எனறும,

சூரியன, அகனி முதலியோரகள அவ வேதததை விளங்கச செயதார்களெனறும,

வேதம இருடிகளா லியறறபபடடதலல, மறறே, இருடிகளால் கண்டு பிடிகபப பெறறதெனறும,

மூனனா இநதிரனனவன விருததிரனை மூனறுமுறை கொலல விருமபினன, அபபோது விருததிரன பயநதுகொணடு, 'எனனுடைய வனமைகளுக காரணமாகிய மூனறு வேததையும நினக்குத தருகிறேன' எனறு கொடுததனன எனறும, இதுவே அனைவராலுங கொளளறபாலது எனறுங கூறுகினறனா.

இனி, வேதம எததன்மைததாகவேனும இருகக, அஃதிலெமக கோ வழகுமினறு. மறறே, அவ வேதங கூறுகினற பொருளகள எததனமைகளை யுடையவைகள? எனறு மககள அனைவரும உணர வேணடுவது இனறியமையாததா மெனபதே எமது கருதது. அவ வேதம நமமனோர்ககும இனியவறறைக கூறுமெனின, யாமும அதுவே உணமையெனக கொணடொழுகி வரலவேணடு மெனபதில விவாதம இலலை

மறறும, ஈணடு ஒரு நூலானது உணமையைக் கூறுவிடின, அது பரமேசுரனாலோ, அலலது பெரியாராலோ இயறறபபடடதாமெனினும, பல நூலகளும எடுததுப போறறுவதாமெனினும, எஙகும புகழ பெறறிருபபதாமெனினும, அளவிட முடியாததாமெனினும, மறறும, பலவகை நிமிதஙகளாமெனினும, அநநூலானது அனைவராலுங கொளளத தககதாமெனபதும, ஏனைய நூலகள தளளததககன வெனபதும பேரறிவாளரின கொளகையனறு. மறறே, எலலா வுயிாகளுககும உறுதிப பயனக கூறலாகிய உணமை கூறலானே ஒரு நூல அனைவராலுங கொளளறபாலதா மெனபதே பேரறிவாளரின கொளகையாம. இதுவே முறையாம, இதுவே எமது கொள்கையுமா மெனக.

இனி. புக்கண மன்னனையும, விதகியாரணய மூனீசுரரையும திருவருள் கூடடி வைததது போனறு, செனனையம பதியினகணனே த ப இராம சாமிப பிளளை யவாகளின, திருவொறறியூரான வடமொழிப பள்ளியில தலைமை வகிததுளள மூகதானநத சுவாமிகள, அனபு காரணமாய் எனனையும, ஷெ பிளளை யவாகளையும ஒனறு கூடடிவைகக, அபபோது திருவொறறியூர் தியாகராசப பெருமான ஷெ பிளளை யவாகளின திருவுளளததிலிருநது "வேதம் வெளிவரில அறததுறை கடநது மறததுறை நடகுமெ மாகளனை வரும, நனனெறி யுயவதறகு ஏதுவாகிய மறைபபொரு ளனைதையும

உணர்ந்து, மறை முதலவனை மறவாமல அடைந்துயவர்'' எனபதை அறி வுறுதருள, அவவாறே வடமொழியிலுள வேதஙகளை தமிழ மொழியில மொழி பெயாதது உலகில பரபல வேண்டுமெனறு பிளளை யவாகளும போனபுடன வறபுறுதி எனனைக கேடடுககொளளவும, அஙகு மறறமுளள பெரியாகளும அவவாறே செயலவேண்டுமெனறு ஆசிவாதஞ செயதாகள.

இஙஙனமே, எமதுளளததில ஒரு விளககாயத திகழும எமது முருகப பெருமானா திருவருளும, இதுவும தமிழுலகிற கொரு பெரும பணி யெனறு எனனை உறசாகபபடுததி யருளவும, யாம வேதஙகளை மொழி பெயாகக புகுநதனம. புகுநது, கடலைக கையால நீநதல போனறு பலவகையான வேதபாடியஙகளையும, ஆஙகில மொழி பெயாபபுகளையும ஆராயநது, இனிது நோககுஙகால, மகிதரா, உவடடா, இராவணன முதலி யோாகளாற செயயபபட்ட வேதபாடியஙகளும, தயானநத சரசுவதியா செயத பாடியஙகளும, ஒருவாறு காலததிறகேறபவும, சமயககொளகைகடகு ஒபபவும பொருததமுடையவைகளேயா மாயினும, சாயணா பாடியமே, எலலாவறறினுஞ சிறநது விளஙகுவதானும, பேரறிவாளாகளால அதுவே கைககொளளத தககதாமாதலானும, நானகு வேதஙகடகும முழுவறறிருதத லானும, பலவகைக கொளகைகதம இனிது நோககில இடஙக கொடுபபதற குரியதா மாதலானும, அச சாயணபாடியததைத தழுவியே இச சாம வேததனை மொழி பெயாததுளளேம. எமது அறிவிற கெடடியவாறு அநுவயமும, பதவுரையும, ஆஙகிலததாரின குறிபபும, பாடபேதஙகளும எழுதி யிருககினறோம

ஸடீவன்ஸ எனனும பாதிரியா ஆஙகிலததில மொழி பெயாதத சாம வேத மூலததை, சாயணபாடியததுடன ஒததிடடுபபாாதது எனறே டிருநது உசாவி அவ வாஙகில மொழி பெயாபபின கருததுகளை இதிற குறிபபிடுமாறு உதவி புரிநத டாகடா ராசா பகதூா நாயகா அவாகட்கு மிக வும நனறி செலுததுகினறோம.

தொடககததிலிருநது முடிவுவரை வடமொழிப பகுதியின புரூப பாாதது உதவிய மீமாமசை சிரோமணி, அ கோபால மேனன அவாகட்கும நனறி செலுததுகினறோம.

மறறுப, வேதஙகளுள இருககு வேதமே முதலாவதாயிருகக, ஏனடுச சாமவேததனை முதலில மொழி பெயாகக புகுநத தெனனையோ வெனின? அதறக கூறுதும – ''இருகு வேதமானது மறறைய வேதஙகடகும காரணமானதாலும, இவ வேதததிலுளள மநதிரஙகளே பெருமபாலும மறறைய வேதஙகளில வருவதாலும, ஆராதனைககுரியதா மாதலானும, மிகு தியா யிருததலானும இருககு வேதமே முதலாவதாகும'' எனபா சிலா.

• • •

"வேதங்களை பெருமபானமை வேளவிகளேயே விரிதது க கூறுதலால வேளவியின வடிவம முடிவுபெறற பினனரே மறறைய வேதங்கடகுப் பிர யோகஞ செயதல செலலுதலானும, அததகைய வேளவியை அஙகததுட னும, உபாஙகததுடனும எடுதது க கூறும வகையாலும, 'அதுடடான முறையில எசா வேதமே முதலாவதாம' எனறு கொணடு சாயணரும முன னா இதறகே பாடிய மியறறியுளளதாலும, எசா வேதமே முதலாவதாம" எனபா சிலா.

ஆயினும, மறற வேதஙகளிற கூறியுளள தேவதைகள, வேள்விகள, வேளவிகளுரிய சாதனஙகள முதலிய அனைததையும துதிபபது இச சாம வேதமேயாம. அபபடிப போறறுமிடின ஆராதனை முதலியவைகள பய னறறவைகளா மாதலின பொறபூடணஙகடகு மாணிகமம பதிததல்போன்று பிறவறறினும சிறப்புறறதாகித துதி வடிவமாகவே இச சாமவேதம இருத தலின இதுவே முதலாவதாகும, இவவகையில இதனை முதலாவ தெனபதில யாதொரு இழுகுமிலலை யெனக.

அறறுகலினனறே பகவறகீதை யென்னும பிரபல சுருதியினகண கணணபிரானும,

"வேதாநாம சாமவேதோஸமி" அதாவது, "வேதஙகளுகுகுள சாம வேதம யானு யிருகினறேன" எனறு திருவாயமலாநதருளியுளளா. இவ வாறே எலலா நூலகளும "பரமேசுரன சாம கானபபிரியன" எனறு முழஙகுகினறன. இதைச சாமவேத ருததிரியிற காண்க.

இதைத தழுவியனறே சிவததொணடில் வனறொணடாய விளங்கும நமது த. ப. இராமசாமிப பிளளை யவாகளும சாமவேததையே முனனா மொழி பெயர்க வேணடுமென்று எமமைக கேட்டுககொணடதூஉமெனக.

மேற கூறியுள்ள வகைகளைக் கொண்டு யாம் சாமவேததை முதலாவ தாக மொழி பெயாததுளளேம மேலும எசா வேத முதலியவைகளையும மொழி பெயாகக வேணடுமெனனும ஊககம எமககும பிளளையவாகளுக்கும முனனிலும மிகுதியாயிருததலின அவவாறே திருவருளுஙு கூடடிவைககு மெனறு நமபுகினறேரும.

ஆரிய வேதஙகளைத தமிழில மொழி பெயாககில் தமிழுலகததிறகு எவவாறறால பயனுமெனிலோ? வேதப பொருளை உளளவாறுணாநது உயதலே பெரும பயனுமெனக.

• • •

மறறும, வேதப பொருளை யுளளவாறு காணல மகரிஷிகளுககும மிகவும அரியதாமாதலின 'நீ உளளவாறு காணல எவவாறும' எனின? அஃதுணமை ஆனல முனனோகள பலரும வேதததிறகுப பொருளுணாந்து, பாடிய முதலியவறறை இயறறியுளளாராதலின அதைத தழுவியே யாமும இயனறவரை தமிழில பொருளெழுதுதல ஒருவாறு கூடுமெனறே துணிநது எழுதியுளளோம.

அங்ஙனமாயினும, வேதஙகளிலுளள சொற்களுககுப பொருள கூறல மிகவரிதாம எனபது தேறறம. எனனை? வேதததிலுளள சொறகளும பொருளும மிக மறைநது கிடதலின எனக.

வேதததிலுளள சொறகளுககு உளளவாறே பொருள கூறமுடியா, ஏனெனில? இலகண வழுவாய சொறகள மிகுதியாய் வழஙகபபட்டிருதலின என்க. அறறுகலினனறே வேதஙகளுககு அரிய பெரிய பொருளை கணடுபிடிதத நிருநத நூறகாரராகிய யாஸ்கமுனிவரும, "இவவேதததிலுளள சொறகளுககும பொருள் கோடல மிக வரியதாமாயினும, சொல பொது வாதலின பொருளுணடாயன" எனவும, "இதிறசில சொறகளுககுப பொருள கூறல முடியவிலலை தேடினுங கிடைககவிலலை, அது எனது பிழையலல. மறறே, வேதஙகளில அததனமைய சொறகள வழஙகபபடடிருதலின" எனவுங கூறியுளளார. இதனால, சொலலிலும பொருளிலும வழூஉக்கள வரின ஒரு தலையாய அவை எமது குறறமே யெனறு கொளவதறகிடமிலலை யெனபது முணாக.

மறறும தமிழுலகிறகும, ஆரிய வேதஙகடகும உளள சமபநதததை, "தமிழும ஆரிய மறையும" எனற இநநூல உபோறகாதததிற காணக. இதனால ஆரியமுஞ செநதமிழும, ஆரியரும தமிழரும, ணீண்ட நாளாயக கலபபுறறிருததல நூல வழககானும உலக வழக்கானும பெறபபட்டதா மெனறுணர்க.

ஈண்டு, நமது, த. ப. இராமசாமிப பிளளை யவாகள, சிவாலயங்களியற்றல், முக்காரணஙகளாலும சிவனை வழிபடல, சிவனடியாாகளிடதது பேரனபு வைததல, அறிஞரைப போறறல, சமயம வளாததல, கலவிப பளளி அமைததல, சுறறதததைப பேணல முதலிய பலவகை அறஙகளை இனிது நடததி வருவதுடன, தமிழ மககள மீதிருநத பேரனபால வேதததையும் நநதமிழ்நாடு உளளவாறறிநது உயயவேணடுமெனற ஊககதுடன, வேத மொழிபெயாபபு எனனும இவவரிய பெரிய திருபபணியைச செய்ய மூனவநது, அதறகு வேணடிய இடம பொருள ஏவலை இனிதளிதது முறறும பாறு செயத நனறியைத தமிழுலகம எனறும மறகாதெனறு நபபுகினறோம.

• • •

பிள்ளையவர்களைப்போல் நற்றமிழ் நாட்டில் அறிவாளரும், திருவாளரும், கொடையாளரும், அன்புடையாரும், சிலரேனும் இருப்பரேல், தமிழ் நாடும, தமிழும, சமய நனனிலையும, சைவநெறியும, மறறுமுள்ள நற்றுறைகளும முனனேறி வருமெனபதில ஐயமு முணடோ? இனிமேலாவது, நமது தமிழ நாடடிலுளள கன தனவானகள பெரு மனததுடன பொது நலததில ஈடுபடுமாறு திருவருள கூட்டிவைகருமெனறு நமபுகினறோம.

மேலும, பிளளை யவர்கள், ஆயிரக்கணகான தனங்களைச் செலவிட்டுப் பதிப்பிதது இச சாமவேததைத தமிழுலகெஙகும பரவுமாறு நனகொடையாய வழஙகிய வள்ளறறனமைதான என்னே! எனனே!! மேலும இவவாறே அரிய பெரிய திருபபணிகளில சிறிதும ஊகக குறையாததுடன உறசாக மிகுதியாமாறு செயது பிளளை யவாகளின பேரறங்கள தழைதோங்க வேணடுமெனறு திருவொறறியூரான திருவருளைச சிநதிகினறோம.

இங்ஙனம:

வேத மொழிபெயாபபாசிரியா,

காசிவாசி - சிவானநத யதீநதிர சுவாமிகள்.

முனுரை
முறறும

ஓம

சாமவேத

மொழி பெயர்ப்பின்

உபோற்காதம்.

வேதம் என்பதின் பொருள்.

காடசியாலுங் கருதலாலும உணரப்படாத வுபாயததை யுணாததுவது வேதம எனபா. இதனனே, அலெளகிக வுபாயததை வேணடுவோன அதி காரி எனபதும; உபகாரஞ செய்தல செயயபபடல சமபநதம எனபதும; அலெளகிக வுபாயம விஷயம எனபதும, அதன ஞானம பயன எனபதும பெறறும.

மறறும, வேதம எனனும பகுபதமானது பலவகையாயப பொருள தருகினறது. அது வருமாறு.—

உ—அ—ஈ, எனனும மூனறெழுததுககளுஞ சோநது, 'வே' என நிறகினறன. இது, அநேக உயிரெழுததுககளின புணாசசியாலானமையின, உயிர மெயயெழுததுகளே இனிமையாய் ஒலிகினற தனமைபறறி வேதத தின மநதிர பாகததைக குறிகினறது.

'தம' (ஏ०) எனனுஞ சொல, ஈ (தா) தானம எனனும பொருள கொண்ட வடமொழிப பகுதியிலிருநது எழுநததா மாதலின, தானஞ செய தலேயே (ாகையையே) மேறகொணட வேளவி முதலிய கருமஙகளைக குறிக கின்றமையின, இது வேததின பிராமண பாகததை யறிவுறுததுகின றது.

ஈணடு, வேததின மநதிரபாகம மூலம போனறிருபபதாம. பிரா மண பாகமோ அதன உரை வடிவாயுளளதாம.

மறறும, 'வேதம' எனபதனனே, அது, இருககு, எசூ, சாமம, அதாவணம என ஈானகு வகைததா மெனபதம பெறபபடுகினறது.

அஃதாமாறு.—உ - அ - ஈ - தம, என நினறு, வ - ஈ - தம, எனப புணருமிடதது, வ - வாகுகின, ஈ - அழகை, தம - அறிவுறுததுதல எனப

பொருள் தரலின, அவ் வாகின அழகும, அடி, தளை, எதுகை, மோனை, முதலியவைகளாலாய பாடடுகளாலனறி அமையாதாம ; அததகைய பதிகங களை பொதுவாக எலலா வேதஙகளிலு மிருபபினும, இருககு வேத முழுதும அவ்வாறன திருபபதிகஙகளால அமைகக பெறறிருததலின் ாணடு இருககு வேதம எனபது இதனுல் கொளளககிடநதமை காண்க.

அவவாறே, வேதமெனனுஞ சொலலே, வ, இ - தம, எனப பிரிதது கூடுமாதலின, ஈண்டு, வ - அமுதம (நீர), இ - இச்சை, தம - அறுததல, எனப பொருள தரலின, இப்பொருள இயைநதவிடதது, நீரை விருமபு கினற கொடி செடிகளை யறுததல் எனபது திரணட பொருளா மாதலா னும், எசா வேதத தொடககததிலும, 'உஷைகூா' 'புரசஙு கொமபே ! உனனை வெடடுகினறேன' எனறு கூறப்பட்டிருத்தலினுலும அதையே குறிபபாககொண்டு அமைநதுளள எசா வேதமும இதனுல கொளளககிடந தமை யுணாக.

அஙஙனமே, வேதம எனனும அச சொலலையே, வ, இ - தம, எனப பிரிக்குங தருணததில, வ - அமுதம அதாவது சோமம, இ - இலகுகுமி, தம - தனதத யளிததல எனபதும பொருளா மாதலின, சோமரச மாகிய அவிபபொருளை அருபபணஞ செய்தலையே மேறகொண்ட சாமவேத முஙு கொள்ளறபாலதா மென்பதும அறிக

இஃதொபபவே, வ, இ, தம எனபதறகு, வ - வனமை யுடையானுசகு, இ - இலகுகுமியாகிய வெறறியை, த - கொடுததறகுரியது எனபதும பொ ருளா மாதலின, பகைவரை வெலலுவதறகு உபாயங் கூறுகினற அதாவண வேதமும இதனுல கொளளுதறகுரித்தாய் நின்றமை காணக

இனி, வேதம என்னுஞ சொலலே சைவப் பொருளையு முணாதது கின்ற தெனபது மறிக. அஃதெவவாறறுலா மெனினே? தெரிகுதும :— வ, இ - தம, எனப பிரிதது, வ - வலிமிகுந்த மலியினகண, இ - இசசை யுடையவன. அதாவது எவன மலியினகண இசசை யுடையனோ, அவன சிவனு மெனபதாயிறறு த - பயனை யளிககினறவன், அதாவது சிவனை வழிபடலால் பயன பெறல எனனும பொருள திரணடதா மாதலின இப் பொருளே வேதத்தின கருதததெனக கொளளலால சைவதததையே மேற கொணடது வேதம் எனபதாயிறறு.

மறறும, வேதம எனனும சொலலே சதது மதததின பொருளையு முணர்ததுகினறது அஃதெவவாறு மெனின? அதையும தெரிபபாம — வ - இ - தம, எனனும எழுத ——— , வ - இராகுவின, இ - இசசை, அதாவது அமுதம உணணல வேண்டுமெனனும இராகுவிற கெழுந்த

த - கெடுத்தவர் விஷ்ணுவாவர். அவரைக் கூறுகின்றதால் விஷ்ணுவாகிய சத்தியையே விதந்தோதுவது வேதம் எனப் பொருள்படுமால சத்தியையே மேறகொண டெழுந்தது வேதம எனபதாயிறறு.

அஃதன்றியும, காணபதியம, கணபதியின சமபந்தத்தையும் கூறுகினறது எனபதும வேதம எனனுஞ சொலலிறகுப பொருளாம. எனனெ? வ, இ - தம, எனபதில, வ - மங்களம, இ - இலகுமி, தம - இவவிரணடையுங கொடுகினறவன கணேசனேயாவன. யாணடும தடையைப போகஞ சினறவனுதலின அவனுடைய தடை நீங்காவழி, திருவும, மங்களமும திகழுதாமாதலி னெனக. இவவாறறல் விக்கினதத்தப போகசு மிறைவனைக் கூறுகினறது வேதம எனறுகவே காணபதிய மெனனும பொருளும கொளளகிடந்தமை யூகித்துணாக.

இதுபோன்றே, வேதம எனனுஞ சொலலே சௌர மதத்தையும் (சூரிய வுபாசனையையும) அறிவுறுத்துவதாம; எனனெ? வ - இ - த, எனபவறறில, வ - வலியை வேண்டுவோராகசு, இ - இலகுமியாகிய ஆறறலை, த - கொடுகினறவன சூரியனேயாவன. சூரியனுடைய வெயில படாதெனின எலலா வுயிாகளும வலியொழிந்து அழிந்துவிடுமாதலின், அதத்தகைய சூரியனையே மெற்கொண்டது வேதம என்னும பொருளும கொளளக்கிடந்தமை காண்க.

மற்றும, வேதம எனபதனனே, அறம, பொருள, இன்பம், வீடு என்னும புருடாததங்கள நானகையும பயபபது வேதமே யெனபதும் பெறபபடுதல காணக

அஃதாமாறு.—வேதம எனபதை, வ - ஈ, இ - தம, எனவும பிரிக்க முடியுமாதலின, வ - அமுதம அதாவது சுவாகாம. அதைத் தரும தருமமாம. ஈ - இலகுமி அதாவது பொருள. இ - இசசை அதாவது காமம. த - கெடல அதாவது பந்தமறல விடுபடல வீடு எனனுமிவைகளும பொருளபடுமாதலின, அறம, பொருள, இனபம, வீடு எனனும் புருடாத்தங்கள நானகையுந தருவதே வேதம எனபதாம

மறறும, வித, ஞானே எனனும வடமொழிப பகுதியிலிருந்து வந்தது வேதம எனனுஞ சொலலாதலின எலலாவறறையும அறிவுறுத்துவது வேதம எனபதும பொருளாமெனறுணாக.

வேதம எனபது ஒரு பெயாச சொலலன்று, மறறெனனின? வித, எனனும பகுதியாறறேனறி உணாவுப பொருளுடைய தெனபபடடு ஒலி வடிவின மேறறுய ஒரு மூலெனபடுகினறதாம.

வேதம் என்பதே தமிழில் மறை யென வழங்கப்படுகின்றது. இதை, வேய்தல், மறைதல் எனபது பற்றி மறை யெனப்படுகினறது என்ப.

உற்று நோகுகின பொருளகளே மறைதது வைதிருதலின் மறை யெனபது ஒருவாறு பொருநதுமெனபது காணக. ஈணடு மறைததுக கூறல எனபது ஒரு பெருமை பொருளாகிய பரமேசுரனேப பல சிறு தேவதை களாகக் கொண்டது போன்று கூறுதலாம.

அற்றுகலினனறே, மதுரையாசிரியா பாரததுவாசி நசசினாகுனியரும, 'நான்கு கூறுமாய் மறைநத பொருளும உடைமையான நான மறை யென்றார்' என்று கூறியுள்ளார்.

அல்லது, மக்கட கெடடாது மறைநது கிடக்கின்ற பொருள்களே யெல் லாம அறிவுறுதலின் மறை யெனினும அமையும.

மற்றும, இது இருககு, சுருதி, மறை, எழுதாகுளவி, ஆதிநூல, சாகை, ஆரணம, ஓதது எனவும வழஙகபபெறும.

மறை யெனபது விஜேச சொல் எவலில வரின் 'மறைததுவை' அல லது 'ஒளிததிரு' எனப பொருளபடும.

பெயர்ச சொல்லெனின்? 'மறைவாயுள்ள பொருளனைத்தையுங் கூறு வது' எனப் பொருள தரும. புறததாகுப் புலனுகாமல மறைததுச சொலலுஞ சொற்றொடரெல்லாம மநதிர மெனப்படும என்ப.

வேதம் என்பதின் பொருளியல் முற்றிறறு.

வேதப் பாகுபாட்டியல்.

வேதம எனபது ஒனறேயாம. இது, மநதிரம, பிராமணம, எனனும இருவகைப பகுதியை யுடையது. இதிலுளள மநதிரபாகமே சஙகிதை யெனறு கூறபபடும.

இதுபறறியே சைமினி முனிவரும,

"தஷோதகெஷு உசூாவ்யா"

"அவஷிதிகளில மநதிரமெனப் பெயர்"

அதாவது வேள்வியின வடிவததை (வேளவிகுரிய பொருள், தேவதை எனனும இரணடையும) அறிவுறுதலுமிடதது மநதிரமாகும என்றருளி யுள்ளார.

இனி, விதிதத பொருளே யுணர்ததுவது மந்திரமாமெனின்? அது பொருநதாது, என்னை? "வசந்த காலததில் கபிஞ்சலப் பறவைகளைக் கொலக" என்பதும விதியாமெனல வருதலின் எனக.

மனனததிற்குரியது மநதிரமெனினும இழுகாகும், எனனை? பிராமண பாகததிலும அதிவியாததிக குறறந தங்களின எனக.

மூனனிலே படர்கைக எனனும் இடஙகளில, செய்வாயாக செய்குக என றறபோல வியஙகோள விணைமுறறய வரல மநதிரமெனலும பொருநதாது; அது ஒன்றறகொனறு அதிவியாததிக குறறமுடையதாமாதலின எனக.

அறறேல, மநதிரததிற கியல்பு யாதெனின்? தனது உறுப்பு வலியாற பொருளுணர்ததுவது மநதிரமாம. இதுவே யௌகிகசததமெனப்படும. இவவியலபே சைமினி மததாகளுக்கும ஒதததாமாதலின இதுவே மேற காடடிய இயலபையு முடையதாம. வேளவிகுரிய, பொருளையும, தேவ தையையும நினைப்பூடடுவது மநதிரம எனபது திரணட பொருள.

இதுபற்றியே, 'மநதிரததாலேயே நினைத்துககொளளத தக்கது, என்று விதிகின்றதனாலுமெனக. அதாவது, வேளவிகுரிய, பொருளையும, தேவதையையும, வேத மநதிரஙகளாலேயே நினைதது கொளளல வேண டும் ஏனைய உலக வகையால அறிநதுகொளளல கூடாது எனபதாம.

இவவியல்பும,

"புரோகித அகனியைப் போறறுகினறேன."

"புரசமரக கொமபே! உனனை வெடடுகினறேன"

"அக்கினியே! நீ அவியை யுணண வருவாயாக" எனபது முதலிய மநதிரஙகளில பொருநதுமாறுணாநது கொளக.

சஙகிதை யெனபதும,

பதபபிரகிருதி,

வாஜநாம ஏகபராண யோக;

பர. சஙகிகர்ஷ;, எனபது முதலிய இயலபுகளை யுடையதாம.

ஈணடு, யாஸ்க முனிவர்,

"தேவதைகட்கருகில அனபோடு இருடிகளாற செயப்படுகினற துதி களே மநதிரஙகள் ஆம" எனறு கூறியுளளார எனபதும உணரறபாலதாம.

மற்றும, இம் மநதிரம, விதி வாதம, அர்தத வாதம, யாகஞ, ஆசி, துதி, பரைஷம, பரவருதிலகா, பரஸநம, வியாகரணம, தருகஏப, பூர்வ

விருத்தாது கீர்த்தனம், அவதாரணம், உபநிடதம் எனப், பதின்மூன்று வகைத்தென்பர் உவட்டர்; இவை கவனிக்கத தகுவன.

பிராமணம் என்பது, எது, திட்டாந்தம் முதலியவைகளில் ஒன்றை யுடைய வாகியமாமெனின? மந்திரத்திலும் அதிவியாத்தி வருதலின் அது பொருந்தாது. கருவிகளேயே மிகுதியாகக கூறுவது பிராமண மெனபதும் அமையாது. என்னை? பிராமணன பாடுகின்ற மந்திரத்தில அதிவியாத்தி யாதலின எனக. இனி, என்னுஞ சொல்லே யீறுக வுடையது பிராமணம எனினும் பொருந்தாது, இதனமைய மந்திரத்திலும அதிவியாத்தியா மாதலி னெனக. கதையாயுள்ளது பிராமண மெனிலோ? அதுவும பொருந தாது. எமன், எமனுடைய மனைவி எனனு மிருவரின் விவாதமாய் வரும மந்திர பாகங்களில் அதிவியாத்திக் குற்றம வருதலின் என்க.

மற்றும, பிராமணம என்பதற்கு இழுகலொத இயலபுதான எதுவெ னிலோ? மந்திர பாகத்தின் சேடமே பிராமணம என்பதேயாம. இதுவே பலவகை யியலபுகளிலும இயைந்து கிடப்பதும, குறைபாடுமாமென்பது காணக

இதுபற்றியே, சைமினி முனிவரும் "சேஷே ப்ராமண சப்த: எனறு கூறியுள்ளார்.

மற்றும், விநியோகமாவது மந்திரமாம, விதி, நாமதேய முதலியவைகளை மேறகொண்டது பிராமணமாம் என்பாருமுளா.

மற்றும், இத்தகைய மந்திரம, பிராமணம, என்னும இரண்டு பாகமுஞ் சேர்ந்துள்ளதே வேதமாம்.

அற்றுகலினனறே ஆபதத்மபரும,

"மந்திரம பிராமணம் வேதமெனப்படும" என்றருளி யுள்ளார்.

'சில உபநிடதம, மந்திரமாம, சில உபநிடதம, பிராமணமாம; ஆத வின் உபநிடதங்களும இவற்றுள் அடங்கும. மந்திர பாகங்களே வேத மெனபபடும். அதனாலேயே, மந்திர பாகங்கள வெளிபபடடபோது வேதம மூன்றெனக் கொள்ளப்பட்டது. பினனர் கலப சூத்திரங்கள தோனறியது முதற்கொணடே பிராமண பாகங்களும வேதமெனப பெயர பெறறன' என பர் ஒரு சாரார்.

மற்றும், வேதமானது, கருமபாகை, உபாசனைபாகை, ஞானபாகை என மூவகையான பிரிவுகளை யுடையதாம. இவற்றையே, கருமகாணடம, பகதி காணடம, அலலது தைவத காணடம, ஞான காணடமென்பர.

பகதி காணடததையும கரும காண்டததுளடக்கி கருமபாகை, ஞான பாகை என, இருவகைப பிரிவுடையதெனபாருமூளா.

அறறுகலினன்றே, சேநதன் திவாகரமும,

"ஞான பாகையும கரும பாகையும
ஆயிரு பாறபொருள வேத நூறகே" என்று கூறுகின்றது.

ஆரணம எனபது ஞானபாகததிற்கே சிறப்புப் பெயராம. உபநிடதம வேததனை உட் பொருள நுட்பம என்பதாம.

மறறும, இததகைய வேதம, இருக்கு, எசுர, சாமம, அதர்வணம், என்னும வேறுபாட்டால நால்வகைததாம.

அவறறுள, இருக்கானது மூன்று நானகு பாதங்களாக கொண்ட காயததிரி முதலிய சநதப பதிகங்களாலாயதாம.

இதுபறறியே சைமினிமுனிவரும,

"தெஷாஜுமுதாயுவஸொநி வாஉவுவஷா"

பொருள வயததால் யாணடுப் பாதஙகள வகுகைப்படுகினறனவோ, அவைகடகு இருககு எனனும பெயர எனறு.

இவவிருககு வேதம, இருபதொரு சாகைகளை யுடையது. சௌனகரின மாதததத தழுவில, சாகல, வாழ்ககல, ஆசுவலாயன, சாஙகியாயன, மாணடூக, ஐதரேய, கௌபீதகி, சைகிர, பைஙக எனபது முதலிய சாகைகளை யுடையதாம.

மறறும, இவவிருககு மநதிரமானது பரோட்சம, அபரோட்சம, அததியானமிகம என மூவகைததாம.

சாமம எனபது, சா - அவ்விருக்குவேதச சநதப் பதிகமே, அமம் - கீத மாயப பாடப பெறுவது. அதாவது இருககு மநதிரததைக் கீதததுடன் சோதது பாடுமபோது சாமமெனபபடுகினறது எனபது பொருள.

அறறுகலினனறே, சைமினிமுனிவரும,

"கீதிஷு வாசாவயா" "கீதததுடன சோநத மநதிரங்கள சாமமென வழஙகபபடுகினறது" எனறு கூறியுளளார.

இசசாமவேதம ஆயிரஞ் சாகைகளை யுடையது. இதனுடைய பேதங்களைச சாமவேத ருதததிரிய முகவுரையிலும, சாமவேத சாகை எனனும் இவவுபோறகாததிலுங காண்க.

இருக்கு, சாமம் என்னுமிரண்டினும வேறுய பிரஸ்விஷ்ட எழுதுக களாய மநதிரத தொகுதியே எசுர வேதமாம.

அதுபற்றியே, சைமினிமுனிவருமம,

"பொஷை யஜுஷ்ஷு ருக்ஷ்ணி" "எஞ்சியதில எசுரின இயலபு" (காணக) என்றருளியுளளார. இவவேதம நூறறொரு சாகைகளை யுடைய தாம.

மறறும, 'சாக' எனபது முதலிய பன்னிரண்டு சாகைகளையுமுடைய தென்பா சிலர.

இம மூனறு வேததினும வேறுய, போரையும அதறகுரிய படை களின மநதிரஙகளையும மிகுதியாய கூறுகினறது அதாவண வேதமாம இது, ஒனபது அல்லது பதினேநது சாகைகளை யுடையதாம.

மேற்கூறியவாறறல் வேதவியாசர வேதததை நானகாகப பிரிததனர எனப.

இனி, வேதததை வியாசமுனிவர நானகாய வகுப்பதன முன்னமே, வேறு பெயரகொணடு நானகாய் வழஙகப்படடிருநத தெனபதுமொனறு.

இதுபற்றியன்றே, திவாகர முதலிய தமிழ் நிகண்டுகளும,

"இருககு முதல் வேதம பௌடிக மெனப்படும" எனவும,

'இரணடாம் வேதம தைததிரிய மெனப' எனவும,

'மூனறுவது சாமம கீதனடைசாரும' எனவும,

"நானகாம வேதம அதாவண மெனப" எனவும கூறுகினறன.

மற்றும, மதுரையாசிரியர் பாரததுவாசி நசசினாரகினியரும, தொல காப்பியததின பாயிரதறகு உரை கூறப புகுநதவிடதது, "நானகு கூறு மாய் மறைநத பொருளுடைமையான ஞானமறை யெனறூ; அவை, தைத திரியமும, பௌடிகமும, தலவகாரமும, சாம வேதமுமாம. இனி, இருககு, எசுவும, சாமமும, அதாவணமு மெனபாருமுளர. அது பொருநதாது; இவா இநநூல செய்த பினனர வேதவியாசர சினனட பலபிணிச சிறறறிவி னோ உணாதறகு நானகு கூறுக இவறறைச செயதா ராதலின" எனறு கூறியுள்ளார.

ஈண்டு, மூனனர நானகு வகையாக வேதம இருககில, "நான்கு கூறுக இவறறைச செய்தார" என்னும நசசினாரகினியர உரையும மூர ணும; எனனெனின? மூனனர நானகாய உளளதை நானகாய் வகுததல பயனற றதர மாதலினெனக.

அஙஙனமாயினும, முன்னா நாலவகை யெனபபட்டு ஒழுஙகுற இலலாதனை அப பெயாகளுககியைய, இருககு, எசு, சாமம எனனும பெயாகளால இனிய முறையில வகுததாரெனின அவவுரை பொருநதுமாறுணாக.

ஈணடு, இராமபிரான காலததிற்கு முனனுளள கபாடபுரதனைக் கடல கொணட பினனா உததர மதுரை தோனறிய காலததில, சஙதனுவின மனனவி பரிமளகநதிககுப பிறநதவா வியாசா. பாரததனிற கூறிய சமதககினி முனிவரின மகனருமம, பரசுராமருககு உடன பிறநதாருமாகிய திரணதூமாகினி முனிவராகிய தொலகாபபியனா அவ வியாசருககு முறபடடவ ரெனப துணாக.

மறறும், நாலாயிரப பிரபநதம பெரிய திருமொழியில,

"சநதோகா பௌழியா தைதநதிரியா சாமவேதியனே" என்று காணப படு முறைகளும, நசஞினாகினியா முறைகளும, திவாகரம முதலிய நூலகளி லுள்ள முறைகளும ஒனறறகொனறு மாறுபாடு காணபபடுதலானும, உப நிடதஙகளுககுரிய பெயரும அதில இருததலின உபநிடதமோ, என ஐயப படுமாறு இருததலானும, பௌஷியம எனபது பூஷா தேவதையை மேற கொணட இருககு வேத மெனவும, தைதநதிரியம எனபது அவ வுபநிட ததனை அடகஙகொணடு நிறகும எசுவேதம எனவும, ஒருவகையாயப பொருள கொளளினும அபபெயருககுரிய பொருள இனிது அமையாமை யானும, அப பெயாகள மிக இனியன வனறு.

இருககு, எசு, சாமம, அதாவணம எனனும பெயாகளோ, வேள்வி யைப போறறுவது, வேளவிககிரியைக கூறுவது, வேளவியைந தநிதது பாடுவது போனறிதல என முறையே பிரிதது பொருள கொளளுமிடது அவ வேதஙகள கூறும பொருளுககியைநதவைகளாமெனத தோறறலின வியாசா வகுதத முறையே சிறபபுறறதாமென ஈணடு கொளளபபட்டது. மறறும, பேரறிவாளா இதை யூகிததுணாநது கொளவாராக.

அபபு ததுவதனின குணஙகள நான்கிலிருநதுணடானவைகளே நானகு வேதம. மறறும, வேதம எனபது நானகு மகா வாகியஙகளதான எனறருளியுளளா இராமலிங்க சுவாமிகளும,

வேதப பாகுபாடடியல் முறறிறறு.

வேத மோதுமியல்.

இனி சஙகிதை யெனபதும, நிராபுஜ சஙகிதை, பரதரண சங்கிதை என ஒதும வகையின வேறுபாடடால இருவகைததாம.

முதலாவதோ, மூலதனிலுளளவாறே ஒதுதலாம. அஃதாமாறு :— 'அக்கினிமீளே புரோஹிதம' எனறறொடகததது மநதிரதனை அவவாறே ஓசை யெழ ஓதலாம.

இம மூல மந்திரத்தை விகிருதமாய் ஓதுவது 'ப்ரத்ருண' சங்கிதை யாம.

இது, பத சங்கிதை, கிரம சங்கிதை, ஜடா சங்கிதை, கன சங்கிதை, எனபது முதலியனவாகப் பலவகைப்படும.

அஃதாமாறு :—

"அகனிமீளே புரோஹிதம யக்ஞஸ்ய தேவம ருதவிஜம" என பது இருகரு வேதத்தின முதலாவது மந்திரமாம.

இது

(1) பத சங்கிதை.

அகனிம், ஈளே, புரோஹிதம், யகஞஸ்ய, தேவம, ருத்விஜம, என றிவவாறு சொறகளின புணாசசி, முடிவு முதலியவைகளை யுணாந்து ஓதுதல் பத சங்கிதை யெனபபடுமு

(2) கிரம சங்கிதை.

அகனிம ஈளே, ஈளே புரோஹிதம, புரோகிதம் யகஞஸ்ய, யகஞஸ்ய தேவம, தேவம ருதவிஜம, எனறிவவாறு ஓதல கிரமசங்கிதை யெனபபடும்.

(3) சடா சங்கிதை.

அகனிம ஈளே, ஈளே அகனிம, அக்கினீம் ஈளே, ஈளே புரோஹி தம், புரோஹிதம ஈளே, ஈளே புரோஹிதம, புரோஹிதம யகஞஸ்ய, யகஞஸ்ய புரோஹிதம, புரோஹிதம யக்ஞஸ்ய, யக்ஞஸ்ய தேவம, தேவம யகஞஸ்ய, யகஞஸ்ய தேவம், தேவம் ருதவிஜம, தேவம, தேவம் ருதவிஜம, என்றிவவாறு ஓதுதல சடா சங்கிதை யெனப்படுமு.

(4) கன சங்கிதை.

அக்கினிம் ஈளே, ஈளே அக்கினிம், அக்கினிம் ஈளே புரோஹிதம புரோஹிதம ஈளே அகனிம, அகனிம ஈளே புரோஹிதம ஈளே புரோ ஹிதம யகஞஸ்ய புரோஹிதம தேவம தேவம் யகஞஸ்ய யக்ஞஸ்ய புரோஹி தம புரோஹிதம யகஞஸ்ய தேவம யகஞஸ்ய யகஞஸ்ய தேவம ருதவிஜம ருதவிஜம தேவம யகஞஸ்ய யகஞஸ்ய தேவம ருதவிஜம, எனறிவவாறு ஓதுதல் கன சங்கிதை யெனபபடுமு.

மற்றும, மாலா, சிகா, தவஜம, தண்டம, ரதம் முதலிய வேறுபாடடால மன்ற யோதுமுறை பலவகைப்படுமென்றுணாக

வேத மோதுமியல் முறறிற்று.

சாமவேதப் பாகுபாட்டியல்.

இச் சாமவேத சங்கிதையானது, பூர்வார்ச்சிகம, உத்தரார்சிகம் என இருவகைத்தாம.

இவற்றுள் பூர்வாசசிகமானது, ஆகினேய காண்டம, ஐந்திர காண்டம், பவமான காண்டம, ஆரணய காணடம, மகாநாமநி யார்சிகம என ஐந்து பிரிவுகளே யுடையது.

மகாநாமநி யார்சிகம என்பதைச சேர்க்காமல் பூர்வார்சிகம் முடிவு பெறுகினறதென்பாரு முளா.

இவை, காண்டஙகளென்றும் பருவங்களென்றும வழங்கப்படுகின்றன.

இவ்வாசசிகத்தைச சந்த ஆர்ச்சிகம எனபாருமுளா

இவவாசசிகம மறறுமொரு வகையால்,

ஆகினேயம,	திருஷ்டுப்,	ஆருணம,
பகுஸாமி,	அநுஷ்டுப,	சுகிரியம,
ஏகஸாமி,	இநதிரபுச்சம்,	மகாநாமநி.
பிருகதி,	பவமானம,	

எனனும ஊக தநதிரஙகளேயு முடையதாம. இவைகள பிருகிருதி தநதிரங்கள் என வழஙகபபடுகின்றன. மறறும,

ஆகினேய காணடம	கண்டம	12
பகுஸாமி	,,	6
ஏகஸாமி காண்டம	,,	6
பிருகதி காண்டம	,,	8
திருஷ்டுப்	,,	3
அநுஷ்டுப	,,	4
இநதிரபுசசம	,,	9
பவமானம	,,	11
ஆருணம	,,	3
முதறபாதி	,,	7
இரணடாமபாதி	,,	7
மூனறுமபாதி	,,	8
சுகிரியம	,,	3
	ஆக பிரிகிருதியின கண்டஙகள	87
இவ்ாறிலுளள சாமங்களின் எண்ணள		1446

உத்தராச்சிகமும்

29 சாமங்களைக் கொண்ட தசராதந்திரம்.
41 ,, சமவதசரம்
23 ,, ஐகாஹம
28 ,, அஹீனம்
14 ,, சதந்திரம
19 ,, பிராயசித்ததம
53 ,, ஸுஷ்டுதிரம

என்னும் பிரிவுகளை யுட்கொண்ட ஊஹ தந்திரங்களை யுடையதாம். இதுவே இரகசிய தந்திர மெனபபடுகின்றது.

ஈண்டு, ஆகினேய காண்டத்திலிருந்து பவமான காணடம வரை, வைதிக கருமங்கடகு உபயோகமான தந்திரங்களிலுள்ள சாமங்கள, ஏனைய சாம மந்திரங்களுடன சோந்து மூன்று பங்காய ஊஹ சாமங்கள என வழங்கபபடுகின்றன

ஆருணத்திலும் சுகிரியத்திலுமுள்ள வைதிக காரியத்திறகு உப யோகமான சாமங்கள, ஏனைய சாமங்களோடு சோந்து மூன்று பங்காய் இரக சிய சாமங்கள என வழங்கப்படுகின்றன.

கண்டங்களிலுள்ள சாமங்கள பலவகை எண்களை யுடையன.

ஊஹ தந்திரங்களிலுள்ள ஒவ்வொரு கண்டங்களும முறையே இருபது சாமங்களுடன கூடியவைகள. இவ்வாறே, தசராதந்திரம, சமவதசரம முத லியவற்றிலுள்ள கண்டங்களும் பிருகின்றன.

இரகசிய தந்திரத்திலுள்ள கண்டங்கள ஒவ்வொன்றும முறையே பத்தச சாமங்களை யுடையன. ஊஹத்தில் இருபது சாமங்களையுடைய கண் டங்கள், 48. சாமங்கள, 960.

இரகசிய தந்திரத்தில பத்தச சாமங்களையுடைய தசகங்கள் (பத்து கள்) 20 சாமங்கள, 200. பிரகிருதி சாமங்கள் பூர்வாசசிகத்திலிருந்து வந்தவைகள். ஊஹ சாமங்களும, இரகசிய சாமங்களும, உத்தராசசிகத்தி லிருந்து வந்தவைகள

ஈண்டு, ஆகினேய மெனபது அகினி தேவதையை மேறகொண்ட தாம. ஐந்திர மெனபது இந்திர தேவதையை மேறகொண்டதாம்.

இவ வைந்திர காண்டமானது, ஆகினேய காண்டத்திலுள்ள, பகுசாமி, ஏகசாமி, பிருகதி, திருஷ்டுப், அநுஷ்டுப, இந்திரபுசசம என்பன முதலிய வற்றிற்குப பினனா ஓதுவதாகும.

பவமானம் என்பது சோமத்தை மேறகொண்டதாம்.

ஆருணம என்பது அருணனுல வெளியாக்கப்பட்டதாம.

சுக்கிரியம் எனபது சுக்கிரனு லாக்கப்பட்டதாம.

இருக்குகள் கீதத்துடன் ஒதுஙகால் சாமங்க ளெனப்படுகின்றன. பூர் வார்ச்சிகத்திலுள்ள இருககுகள பிருகிருதிகளென வழஙகப்படுகினறன.

உத்தராசசிகததிலுள்ள இருக்குகள் ஊஹங்கள் எனவும், இரகசியங்க ளெனவும வழஙகபபடுகினறன.

பொதுவாக உததராசசிகததில் மூனறு மநதிரஙகள் சேர்நது ஒரு இருககெனபபடுகினறன. இதிலுளள முதலாவது மநதிரம பூவதததிலுளள தாம. இவவாறுன சாமப்பதிக மனுசரிகள பெருமபானமை பிரகிருதி சாமஙக கள் போனறே இருககின்றன.

மகா நாமநியார்சசிகததிலுள்ள மநதிரஙகள 'சகவரி' யென வழஙகபபடு கின்றன.

உத்தரார்ச்சிகம் இருபத்தொரு அத்தியாயஙகளை யுடையது.

இம மநதிரஙகள் அவைகளைக கண்டவராகிய இருடிகளின் பெயரால வழங்கபபட்டு வருகினறன.

இச சங்கிதையிலுள்ள மநதிரங்களின் தொகை, 1549 எனபர் சிலா.

1472, என்பர் ஒரு சாரார.

இபபோது இஙகுக் காணப்படுகின்றவைகளோ, 1873.

இவற்றுள, 78 மநதிரஙகளைத தவிரதது மறறவைகள் இருக்கு முதலிய வேதஙகளிலுள்ளவைகளே; இவ வெழுபததெடடும புதிய கீதப பாடடுகள்.

மற்றுஞ சிலர் "75 தவிரதது ஏனையவை இருககிலுளளவைகள ; இவ வெழுபததைநதும் புதிது" எனபர்.

மற்றும, மொதத இருககுகள, 1810. இவறறுள முறபாதியில உள்ளவை, 585 என்பா சிலா.

இந நூலிலோ, 650 காணப்படுகினறன.

மறறும, பிறபாதியிலுளளன, 1225 எனபா சிலா.

ஈண்டோ, இத தொகையே காணபபடுகின்றது மகாநாமநி யாசசி கதததைப பூவாசசிகததில் சோகாவிடில ஒருவாறு ஒததிருகினறது

பெரும்பான்மை முற்பாதியிலுள்ள மந்திரங்களே பிற்பாதியிலும் வந்திருக்கின்றன.

அவற்றுள இரண்டு மந்திரங்கள், மூனறு முறையும், ஒன்பது மந்திரங்கள் இரு முறையும், இரண்டாம பாதியில முற்பாதி மந்திரங்கள மறிததும மறிததுமு வந்திருகஙினறன.

இருக்கு வேததின் எட்டாம் மண்டலத்திலிருந்து பெரும்பான்மை மந்திரங்கள் வந்திருகஙின்றன.

இருக்கு வேதமந்திரங்களே நோக்கப் பழைமைகளாயச் சில மந்திரங்கள் இச் சாமவேததில லிருகஙின்றன; ஆதலின சாமவேதம் பழைமையான தெனவும யூகிகக இடமுண்டு.

அல்லது, சாம வேதம இருக்கு வேதத்திற்குப் பிறபட்டதென்றும சொலலலாம, எனெனில? அதிலிருகுமாறே இதுவும இருததலின எனக.

பல தேசங்களிலும தேங்களைபபறறிப் பலவகையான பாட பேதங்க ளுண்டு.

வேத மந்திரங்கள், வியாகரண (வடமொழி யிலக்கண) த்திற்கு அடங்காமையினனும, இலககண வழூஉச சொறகள பிகுதியா யிருததலானும வியாகரணந் தோனறியதன முனன்ரேயே வேதம உள்ளதென்பது புலபபடுகின்றது.

சாம வேததின் சங்கிதை (மந்திர) பாகத்தின் பரிசேடமாகிய பிராமணம எனபது,

26	பிரபாடகங்களையுடைய	பிரௌடப் பிராமணம
5	,,	ஷட்விம்சப பிராமணம
5	,,	சாமவிதானப் பிராமணம
3	,,	ஆரஷேயப பிராமணம
5	,,	தேவதாததியாயப் பிராமணம்
10	,,	சாந்தோகிய பிராமணம
5	,,	சங்கிதோபநிடதப் பிராமணம்

என்னும் வேறுபாடுகளை யுடையதாம. அவற்றுள் ஆறு கணடஙகளையுடைய முதலாவது படலததையும, மூனறு கணடஙகளையுடைய இரண்டாம் படலததையு முடைய வமசப் பிராமணமானது எண்வகைததாம.

இவறறுள் பிரௌடப் பிராமணததை, மகாப பிராமணம என்றும, பஞசவிமசப பிராமணததைத தாட்டியப் பிராமணம் என்றும வழுங்குவர்.

இவற்றுள், சாந்தோகிய வுபநிடதப் பிராமணமானது, பதது வகையான உட்பிரிவுகளை யுடையது. அவற்றுள, திருமணஞ செயதல இலலறம

நடாததல முதலியவைகட்கு ஓதவேண்டிய மந்திரங்கள், மூன்றிய இரண்டு பிரிவுகளிலு மிருகின்றன; இது மந்திர காண்டமெனபபடும.

ஏனைய எட்டுப பிரிவுகளும சாந்தோகியமென வழங்கப்படுகின்றன.

வமசப் பிராமணமானது, பலவகையான சாமவேத ஆசிரியாகளையும எணணிறந்த இருடிகளின பரமபரைகளையுங கூறுகின்றதாகும. அவற்றுள சில வருமாறு:—

ராணயனி, சாததியமுகினி, தாவாசாகள, பாகுரி, கௌண்டி, கௌலகுலவி, ஔபமந்யாகள, தராலா, காகிய சாவணி, வாஷ்கணயா, குதூமி, சாலிஹோதரா, சைமினி, எனனு மிபபதினமூவரும சாமவேதத திறகு ஆசிரியாகள.

சடி, பாலவி, காலபவி, தண்டி, விருக, விருஷாணர், ருருகா, அகஸ்தியா, பதசிரா, குகதா எனபவாகள சாமவேதததின பேருரையாளாகள.

சர்வததன் எனபவன் முதலாகப பிரமன் ஈறுகவுள்ள பலவகையான சாமவேத உரையாசிரியாகளும அதிற் கூறப்பட்டிருகின்றனா

அவாகளுள பிரமன் முதலாவது ஆசிரியனாக கூறபபடடிருகின்றன

இவாகளுள அறுவகையான தேவாகளோதத ஸாதது ஏனைய ஐமபததைநது ஆசிரியாகளும வமசப பிராமணததை நோகக ஆயிரக கணகான வருடஙகளுககு முனனா இருநதவாகளெனறே கொளளறபாலா.

அவறறுள மூறபாதியிலுளளவாகளின பெயாகள வருமாறு:—சாவதததகாரியா, சநதிரபூதிதராகியாயணர், திராத ஏழுமதா, நிகலபாணவலகியா, சநதோகமாகிஜா, மிதரவாசச தௌலஙகாயனா, சுப்ரதீத ஔலுநதியா, பிருகறபதி குபத சாயஸ்நியர், பவத்ராத சாயஸநியா, குஸதுக சாக்கராக்ஷியர், சிரவணதத கௌஹலா, சுசாரத சாலஙகாயனர், ஊர்ஜயகௌளபமநயா, பாதும நௌபமந்யா, ஆனநதசசாரதனையனா, சாம்பரார்ககராக்ஷியா, காமபோஜ சௌபமந்யா, மநதிரகார சௌலஙகாயனா, சுவாதி கௌகாக்ஷியா, சுசிரவ வாஷ்கண்யா, பிராதாநஹசௌஹலா, கேதுவாதயா, மிததிரவிநத கோகலர், சுதீத கபாடவா, சுதீதம சாணடிலயாயனா, அமசுதானசய்யா, அமாவாஸ்ய சாணடிலயாயனா, ராதோ கௌதமா, சம்வர்ககஜித மகாயனர், அதிதரவ சௌனகா, மசக காகிகியா, திரக காகிகியா, வாசிட்ட சைகதாநேயா, சாகதா ஸோபாடிதாயனா, விசடசண தாணடியர், காதபமுக தாணடியாயனா, உதர சாண்டிலயா, அதிதரவ சௌனகா, மசக காகிகியா, திரகோ , வாசிஷ்ட சைகதாநேயர், வாசிட்ட ஆரோஹணய ராஜநயா, சுமநத பப்ரவ கௌதமா, சுஷோ வாகுநேய பாரதவாசர், தராலா

தாததேய சௌனகர், துதி இநதிரோத சௌனகர், இநதிரோத சௌனகர், விருஷ சுஷ்மவாதாவதர், நிட்குரோதபாயசான்யா, பிரதிதி தேவதாசா, தேவதராசாவசாயனா, சுரவா, அகினிபூ கசியபா, இநதிரபூ கசியபா, மித திரபூ கசியபா, விபணடவ கசியபா, ரிஷியசிருஙக கசியபா, கசியபா, அக கினி, இநதிரா, வாயு, மிருததியு, பிரசாபதி, பிரமன எனனும அறுபது ரிஷிகளாவாகள்.

இரண்டாம பாதியிலுள்ளவர்களின பெயர் வருமாறு:— நயனர், அரிய மபூதிகாலவா, பதராசாமா, கௌசிகர், புஷ்யயசா, ஔதுமபர், சஙகர கௌத மா, ஆயமராதோ கோபிலா, பூஷமிதரோ காபிலா, அசுவமிதர கௌபி லர், வசசமிதர கௌபிலா, மூல மிததிர கௌபிலா, பிருகதவசு கௌபிலா, கோபிலா, ராதகௌதமா எனப பதினேநது போகளாவா.

இவர்களுள முன்னிருப்பவாகள் பின வருபவாகளுககு முறையாய விததையைக கறபிதத பிதாவெனபபடுகினறவர்கள.

ஈணடுச சாயணா முதலியோாகள எலலா மநதிரஙகடகும் பரமேஷ்டி, சுயமபு என வழஙகபபெறுகினற பிரமனே இருடி யெனகினறனா, மறறும இவவாறே சுருதி மிருதிகளுஙு கூறுகினறன எனபது காணக.

இச சாமவேதததிறகு இரணடு வகையான அநுகரமணிகைகள இருகினறன; இவ விரணடுஞ சேர்நதது ஆர்ஷேய பிராமண மெனப்படு கினறது. இதுவும பரிசேஷததிற சேர்நததேயாம.

முதலாவது பரிசேஷம, பதினெண் வகைதது; அது பெருமபாலும ஜெர்மனியில இருகிறதாகத தெரிகிறது.

இரணடாவது பரிசேஷம 'கிரது சஙகிரகம்' என வழஙகப்படுகினறது.

மூன்றுவது 'விநியோக சங்கிரகம.'

நானகாவது 'சோமோதபததி.'

ஐந்தாவது 'ஆர்ச்சிகம' ஆறுவது 'விஷயசூசி.'

மற்றும, இச சாமவேதததிற்கு, மூனறு சிரௌத சூதிரஙகளும, பஞ்சவிமசம் பிராமணததின் உரை வடிவாக ஒரு சூதிரமும இருக கினறன.

மற்றும, இருக்கு மநதிரஙகளைச் சாமஙகளாக மாறறுவதன பொருடடு ஐநது சூதிரங்க ளிருக்கினறன.

கிருகிய சூதிரமொனறும இருகினறது.

மற்றும், பலவகையாகச சாமவேதததின வழி நூல்களாகவும, சாபு நூலகளாகவும ஆயிரக்கணககான நூலகளிருகினறன.

சாமவேதப் பாகுபாடடிடல் முறறிறறு

சாமவேதச் சாகையியல்.

எண்டுச சாகைகள என்பன, மகாபாரதத்திற்குள்ள பதினெண பருவங்களைப் போனறனவனறு; மறறே, இராமாயணம ஒன்றே, கமப ராமாயணம, துளசி ராமாயணம, அததியான்ம ராமாயணம என்பன முதலிய சாகைகளாகப் பிரிந்தது போன்று, சைமினி முனிவா முதலிய பல்லாயிரம போகளால ஆயிரக்கணக்கான சாகைகளாய் வேறுபாட்டை படைநதிருகின றன. இதனால ஒவவொரு சாகைகளே யோதின போதிலும சாமவேதத தையே முழுதும ஓதியதாகு மெனபதும பெறபபட்டமை காணக. மற றைய வேதஙகளின் சாகைகளும இவ்வாறேயாம.

சாமவேதத்தின சாகைகளைப்பறறி ஒரு நூல, 'பிரதிசாகை' என் னும பெயரால புட்ப மகரிஷியாற் செய்யபபட்டிருக்கினறது.

சாமவேதத்தின் சாகைகள ஆயிரஙகளாம. ஆனால அவறறுள் பெரும பான்மை தொலைநதன. இப்போது சில சாகைகளே உலாவுகினறன.

அறறுகளினன்றே, அதாவண வேதததின் பரிசேஷமாகிய "சரணவ யூகம்" என்னும் நூலில,

"தகு வாஉவெஉவ்ய ஸாவா வஹவ்யஉவாஸீக।
சதயூயெஷ்டியாநாஃ வவெஉதெ ஸகூண விநிஹதாஃ"

"சாமவேதததின் சாகைகள ஆயிரக கணககாய் இருந்தன, அவை, வேதமோததததகாத காலததில ஓதியதால, இநதிரனால முழுதும நாசமடைந தன" எனவும, அவறறுள தொலையா தொழிநதன சிலவே ^ ' ^ ' றன. அவையாவன :—ராணயனீய, சாததியமுகரம், கலாப, மகா கலாப, கௌ தும, லாஙகலிக எனபவைகளாம அவறறுளளும, கௌதும சாகையானது, சாராயணீய, வாதராயணீய, வைததிருத, பிராசீனதைஜல, அநிட்டக என னும் பேதததால அறுவகைதது எனவும கூறபபடடிருகின்றது.

ஆனால, வாசறபதியம, பிருகத அபிதானம, சபத கலபத்துருமம முத லியவைகளில கூறியுளளதறகும இதறகும சில வேறுபாடுகள் காணபபடு கினறன.

அவைகளாவன :— ஆசுராயணீயா:, வாசுராயணீயா:, வாததாநத வேயா:, பராஞ்சலா', ருகவர்ணபேதா:, ப்ராசீனயோகயா:, ஞானயோகயா., ராணயனீயா:, எனபனவாம.

இவற்றுள், ராணுயனீயா' என்பது, சாட்டியாயனீயா', சாவாயனீயா', சாட்டிய முக்கிரியா. , பராயணீயா', சாதவலா:, சாதயதபாவா , மௌத கலா', கலவலா:, மகாகலவலா:, கௌதுமா:, சைமினீயா:, எனனும பேதங களை யுடையதாகும.

இதை, விஷ்ணு புராணம மற்றொருவகையாயக கூறுகின்றது.

அதாவது.—சாமவேத மெனனுமொரு மாதத்தின் கிளைகளை,வியாசமுனி வரின மாணுகராகிய சைமினி முனியானவா கீழ்ககணடவாறு முறையாய வகுததனா. சுமநதுவின புததிராகளான சுகாமா, சுமநது எனனுமிருவரும ஒரு சாகையை யோதினர். சுகர்மா ஆயிரகணகான சஙகிதைகளைப பிரித தனா. அவருககு, இரணயநாபி, கௌசலயா, பௌஷ்யஞசி, லோகாடசி, குதுமி, குழீதி, லாஙகலி, எனபவாகள மாணுககர்கள. இவாகள உதீசய சாமகாகள என வழஙகபபடுவாகள. மறறும, இரணயநாபி எனபவாககு ஐவா மாணுகராகளுளா, அவாகள பிராசசிய சாமகாகள எனப்படுவாகள. மற்றும, இரணயநாபி எனபவருககுக கிருதியென்பவா ஒருவா மாணுககரா வா. அவா தமது மாணுகராகளுககு இருபதது நானகு சஙகிதைகளை உபதே சஞ செய்தனா. அவருடைய மாணுகரா முதலியோராகள சாமவேதததிறகு அநேகம சாகைகளைப் பிரிததனா. இவைகள உபசாகைகள எனவும வழஙக கபபடுகினறன எனபதாம். பாகவத முதலிய புராணஙகளில மறறொரு வகையாயச சாகையின் வேறுபாடுகள் கூறபபடடிருககினறன. இதனால வியாச முனிவரின காலத்திறகுப்பின பலவகைச சாகைகள அவருடைய மாணுகராகளால புதிது புதிதாய் வகுககபபட்டிருக்கலா மெனப புலபபடு கினறது.

மற்றும, பாணினி முனிவரின் வியாகரணதததிலுளள பைலாதி கணத தில 'ராணி' என்னும சொல சநததிப் பொருளில் வருஙகால் 'ராணுயனி' எனறுகினறது. ராணுயனி என்பவா ஒரு சாகையை யுணடாகினவராவா. இதுபோனறே, தௌலாதி, யாஸ்காதி, கோபவனதி என்பன முதலிய கணங களை வகுததததுகொணடு யூகிதது நோக்கில இததகைய வேத சாகைகளை வகுததவாகளின் பெயரால அது வகுககப்பட டிருக்கலாமெனறு தோனறு கினறது.

இபபோது பாரத நாட்டில் விளஙகுகினற சாகைகள, கௌதும சாகை, சைமினீய சாகை, ராணுயனீய சாகை எனனும மூனறு சாகைகளேயாம.

இவறறுளளும, குர்சர தேசததில கௌதும சாகையும, காஞடக தேசததில சைமினீய சாகையும, மாராஷ்டிர தேசததில் ராணுயனீய சாகை யும உலாவுகினறன.

மறறும், கௌதும சாகையே, காசி முதலிய பல தேசங்களிலுமுள்ள குர்ச்சார், ஸ்ரீமாலியர், நாகர் முதலியோர்களிடததும, வங்க தேசத்திலுள் ளார்களிடததும மிகுதியாய்க காணப்படுகினறது.

இக கௌதும சாகையைத தழுவிய சங்கிதைகள், ஷட்விம்சப் பிராம ணம, தாண்டியப பிராமணம, சாமவிதானப பிராமணம எனபன முதலிய அநேக வகை நூலகளாகினறன.

அன்றியும, சாநதோக்கிய வுபநிடதம், மசக கல்ப சூதிரம், லாட்டியா யன சுரௌத சூதிரம, கோபில கிருகிய சூதிரம முதலியவைகளும் அதைச சோநதவைகளாகின்றன.

அதைத தவிர்ததும, ராணுபணீய சாகை இப்போது மாராஷ்டிர தேசதில் மிகுதியாய் வழங்கபபட்டு வருகினறது. இதுவே, இராமேச் சுரம வரையிலுளள மறையவாகளிடததும பெரும்பானமையும வழங்கப் படடு வருகினறது.

இவர்கட்கு, சுரௌத சூதிரம, கிருகிய சூதிர முதலியவைகளும் உடன்பாடுண்டு.

த்ராகியாயன கிருகிய சூத்திரமும, காதிர கிருகிய சூத்திரமும் இவர் கட்கு உடனபாடு.

கௌதும சாகையைத தழுவிய காஞ்சிக தேசததவர்கள சிலரேயாவர

இச சாகையின பிரிவு, சைமினி சாகை, சைமினிய பிராமணம, சைமினி சுரௌத சூதிரம, சைமினி கிருகிய சூதிரம முதலியனவாம். இவை இவவாறு அநேக வகைகளாகின்றன.

இதுபறறியே, வியாகரண மா பாடியகாரரும, 'சாம மறை ஆயிரங் கிளைகளை யுடையது' எனறு கூறியுள்ளார

இச சாகைகளின விஷயங்கள், பிரஸ்லேஷம், விஸ்லேஷம, விருதத, அவிருதத, கதம, அகதம, உசசம, நீசம, கிருஷ்டம, அகிருஷ்டம, சங் கிருஷ்ட முதலியவைகளாகின்றன.

யாஸக முனிவரும, இவவாறு 'வேதஙகளின் சாகைகள சிதைநதொ ழிநதமையினனே, நிருததம முதலிய வேதாங்கங்கள் எமமால செய்ய நேநதன' எனறு கூறியுள்ளார்.

அற்றுகளினன்றே, வேத மந்திரமும, "ஸ்தோமம ஜநயாமி நவயம்" 'புதிய துதி மஞசரியைச செய்கின்றேன்' என்று கூறுகினறது.

மற்றும், பிருகதாரணியமும்,

அபிஹிந ரிஷோவச:, "இருடியின் வாக்கைக் கேட்டிலீயோ" என்று கூறுகின்றது.

பிரசாபதியே, வேதததிற கூறியுளள உருவ நாமஙகளே வகுததவ ராவா.

இதுபற்றியே பதஞ்சலி மகரிஷியும், பாணினி, அத-1, பாதம-1, 25வது சூததிரததிறகுப பாடிய மியறறுஙகால,

"வேத மியறறினா இனனவரெனக காணப்படாவிடினும வேதம நித தியமெனல அமையாது" எனறருளி யுளளார.

ஈண்டு ஒலியானது நிததியமாமெனினும, 'பலவகைச் சொற் கூடடஙகளாய வேதத தொகுதி நிததியமாதல் யாஙஙனம'? எனபது பதஞ்சலியின கருததாமெனல புலப்படுகினறது.

இச சாமவேதம நாலாயிரம் வியூகஙகளே யுடையதாம.

சாமவேதத்தின் சாதையியல்

முற்றிற்று.

சாமவேத கானவியல்.

ஓம எனபதை நீட்டிக் கூறின் ஒரு விதமாகிய சுரம உணடாகினறது. இதுபறறியே சாநதோகிய வுபநிடதமும இதை விரிதது கூறுகினறது. கணணபிரானும ஆஙகிரசரிடததில சஙகீத விததையைப பயினறவர எனவும, கணணபிரான 'சாலிகயம' எனபதோ சஙகீதததை வெளிபபடுததியுளளார. அது 'பாதவாகட்கு இனிது தெரியும' எனவும உபநிடத முரைகினறது. பீஷ்மருடைய உடல விழுஙகால சாமவேத கீதஞ செயத தாக சாநதிபருவம 16-வது சுலோகம கூறுகினறது.

ஈணடு, "வேத மநதிரஙகள கானததுடன கூடியே துதிக்கபபடுகின்றன, இனறேல, பிழையுற்றன" என சைமினி முனிவர தெளிவாய்க கூறியிருததலின, சஙகீதமும வேளவி யதட்டானததிறகு வலிவையுண்டாகலின் கீததால சமதகாரஞ செயயபபெறற இருகரு வேத மநதிரஙகளாலேயே துதி செய்தல இனிது அமையுமாதலின இருகரு வேத மநதிரஙகளே, சுரஙகளுடன கூடியவைகளாய்ச செயதலே சஙகீததின பிரதியட்சபயனும. ஆதலின சஙகீதமும ஒருவகையான சமதகார கருமமே யெனபது காணக. இபபொருளே சாமம் எனனும சொலலானும நனகு விளஙகுகினறது

அற்றுகலினன்றே சாஸ்தோக்கிய வுபநிடதமும், "சாமத்திற்கு யாது கதி? சுரம" என்றற் றொடக்கத்து மந்திரங்களாலும் இதைக் கூறுகின்றது.

அங்ஙனமே, 'அர்தைதகத்வாத் விகல்ப:' என்னும் சைமினியின் சூத்திர பாடியதில் சபர சுவாமிகளும "சாமவேதத்தில சகதத்திரம் கீதி யுபாயங்கள்" என்று கூறியுளளார்.

இனி, மார்பு, கழுத்து, தலை என்னும் மூ ் ் ்ருது ஒலி யெழுகின்றது. இம மூனறையும, காலித தீயோமபல, கடுமபகற தீயோமபல, மாலித தீயோமபல போன்றே எணணல வேணடும. இநத மூனறிடங களில் எழுவகைச சுரங்களுந தோனறுகினறன.

சுரங்கள் ஏழு, கிராமம் மூனறு, மூர்ச்சனை இருபதுதானறு, தானங்கள் நாற்பததொனபதாம. இவைகள ஒனறு கூடி ஒரு சுரமண்டில மெனபபடுகினறன.

இவற்றுள், ஷட்சம், ரிஷபம், காந்தாரம், மத்தியமம், பஞ்சமம், தைவதம், நிஷாதம் என்னுமிவைகளே எழுவகைச் சுரங்கள். ஷட்சம், மதத்தியுமடி காந்தாரம் என்னுமிவைகள் கிராமங்க ளெனப்படுகின்றன.

இவற்றுள் ஷட்சக்கிராமத்தில் பதினொன்று தானங்களும், மத்தியமக் கிராமதத்தில் இருபது தானங்களும், காந்தார கிராமதத்தில இருபது தானங் களுமாகின்றன.

மூர்சனையானது, ரிஷி, பிதத்ரு, தெய்வம் என்னும பேததத்தால் தனிததனி எழுவகையாகினறது. இதில, நந்தீ, விசாலா, சுமுகீ, சித்திரா, சித்திரவதீ, சுகா, பலா எனனு மிவ்வேழும தேவமூர்சனைகளாகினறன,

ஆப்யாயனீ, விசுவபிருதா, சுந்திரா, வேஹமா, கபாதநினீ, மைதரீ பாஹுதீ, ஹரிஷ்யகா, ரசனீ, எனனு மிவ்வேழும ரிஷி மூர்சனைகளாகினறன.

தேவ, பிதத்ரு, ரிஷி என்னும் மூர்ச்சனைகளே, கந்தருவர், வேள்வி, மனிதர் என்பவர்கள் முறையாய்ப் பின பற்றுபவர்களாகினறனர். உலகம் பற்றிய மூர்சசனைகள் ரிஷி மூர்சசனைகள் எனறு வழஙகப்படுகின்றன.

ஷட்சதத்தால தேவரும, ரிஷபத்தால ரிஷிகளும, காந்தாரத்தால் பிதிர்க் களும், மதத்தியமதத்தால் கந்தருவரும், பஞ்சமதத்தால ஏலலா மகளும, நிஷாததத்தால் வேளவியும, தைவதத்தால ஏனைய வுயிர்களும களிபபடைகின்றன.

கானத்திற்கு, ரத்தம், பூரணம், அலங்கிருதம, பிரசன்னம், விகிருஷ்டம், சலக்ஷ்ம, சமம், சுகுமாரம், மதுரம என்னுமிவைகள் குணங்களாகின்றன.

சுரமானது, உதாத்தம, அநுதாத்தம, சுவரிதம, பிரசிதம், என ஐவகைத்தாம.

சாமவேத சங்கிதையிலே, உதாததம், அநுதாததம, சுவரிதம் (மூன்றேயுள்ளன.

ஈ, அண்ணம் முதலியவைகளின் மேற்புறத தெழுவது உதாத அது, 'ஆயே' என்பது போனறதாம. ஈ, அணணம முதலிய கீழ்ப்புறததிலிருந்தெழுவது அநுதாததமாம. அது 'ஆவாங' போனறதாம. இவ்விரணடு வகையுமபறறி யெழுவது சுவரிதமாம.

ஈண்டு, உதாத்தத்தில நிஷாதமும காந்தாரமும; அநுதாத ரிஷபமும தைவதமும; சுவரிதததில ஷடசம மதமியம பஞ்சமப பவைகளு மிருகின்றன. இதன விரிவை நாரதிய முதலிய கான காண்க.

ஈண்டு, நிஷாதம் கிருஷ்டம், தைவதம் பிரதமம், பஞ்சமம் துவி மத்தியமம் திருதியம, காந்தாரம் சதுர்த்தம், ரிஷபம மந்திரம், ஷ அதிவாகிரயம என வழங்கபபடுகின்றன.

கிருஷ்டம—11. பிரதமம—1. துவிதியம்—2. திருதியம்—3. ச தம—4. மந்திரம—5 அதிசுவாரயம—6. பரிசுவாரயம—156. எ சுரதத்தின் எணகள.

மற்றும,—பிரேங்கணம். O துவிமாதகிரம. ப தீபதம. Λ ஆய * கருஜை எனனுமிவைகளும இவறறின குறிகளாகின்றன.

அகாரம்—அபிகிதம, நகாரம—நமனம், விகாரம்—விகதம் என வழங்கப்படுகின்றன.

சந்தம், அதிசகதம, விச்சகதம என மூவகைத்தாம.

அவறறுள, காயதகிரிக்கு — சுகத — எழுதகுக்கள — 24
உஷ்ணிக ,, ,, 28
அநுஷ்டுப ,, ,, 32
பிருகதி ,, ,, 36
பங்கதி ,, ,, 40

திருஷ்டுப	— சுந்த	— எழுத்துக்கள	— 44
சகதி	,,	,,	48
அதிசகதி	,,	,,	52
சாகவரி	,,	,,	56
அதிசக்வரி	,,	,,	60
அஷ்டி	,,	,,	64
அதயஷ்டி	,,	,,	68
திருதி	,,	,,	72
அதிதிருதி	,,	,,	76

இவைகள சுந்தங்களின் எழுத்துக்களாகின்றன.

ஈண்டுச சாமவேத கானமானது, கேயகான மென்றும, ஆரணிய கான மெனறும இருவகைத்து.

இதில் மகட் கூட்டத்திலிருந்து பாடுவது கேயகானமாம. இது இல்லற இயலுக்குரியதாம.

துறவி, மோட்ச வேட்கையாளர் முதலியோர்கள் தவநெறியிற காலங் கழித்தல வேண்டுமென ஆரணியத்திலிருந்து பாடுவது ஆரணிய கான மாம.

'சாம வேதத்தின சுந்த ஆர்சசிக மெனனும முதலாவது ஆர்சசிக மானது இருவகைக கானங்களையு முடையது' எனபா சிலா.

சிலர் 'கேய கானம ஒனறையே யுடையது' எனபா.

சுரங்களும ஏனைய வேதங்களி லுளளவற்றினும சாமவேதப் பிராம ணங்களிற கூறபபடடுளளவைகள வேறுபாடுடையவைக ளாகினறன.

மற்றும, ஏனைய வேதங்களிலுளள சுரங்கட்கும், சாம வேதத்திலுள்ள சுரங்கட்கும மாறுபாடு காணப்படுகின்றன. இவ வேறுபாடு விளங்குமாறு ஒரு மந்திரத்தை மாத்திரம எடுத்துக்காட்டாகத தெரிவிப்பாம :—

அகனிம தூதம வருணீமஹே ஹோதாரம விசுவ வேதஸம,

அஸ்ய யஞஸ்ய சுக்ரதும.

என்னும இம் மந்திரம இருக்கு வேதத்தில வருங்கால் இவ்வோசையுடன எளிதாய் இவ்வாறே உச்சரிக்கத்தக்கதாம.

இம்மந்திரமே சாமவேதத்தில் வரும்போது,

3 2 3 1 2 3 2 3 1 2
அக்கினிம் தூதம் வருணீமஹே ஹோதாரம விஸவ வேதஸம,
3 2 3 1 2 3 1 2
அஸ்ய யகஞஸ்ய சுகரதும.

என்றிவ்வாறு சுருதங்களே ஏறமேற வருகினறது.

ஈண்டுச் சாமவேதததில, 1—2—3—என்னும எண்கள் முறையே, உதாததம, அதுதாததம, சுரிதம் எனனும சுரஙகளேக குறிக்கின்றன.

மறறும, ரி, க, ம, ப, த, நி, ஸ, எனனும ஏழு சுரங்களும சாமவேதத தில, ம, க, ரி, ஸ, த, நி, ப என வழங்கப்படுகின்றன. இவை நாரத சிட் சையிற கூறப்படடிருபபனவாம. மறறும இவைகளின பேதஙகளேச சாம வேத கீதததை யுணாநத பெரியாபால கேட்டுணாக.

சாமவேத கானவியல
முற்றிறறு.

தேவதை யியல்.

ஈண்டு, யாஸ்கமுனிவர், "எதை விருமபி எததேவதையை 'இவா இறைவர்' என்னக் கருதி இருடியானவர் துதிகினறாரோ அமமநதிரததிறகு அவரே தேவதையாவா" என்று கூறியுள்ளார். அத தேவதைகள; தனமை, முனனிலே, படாக்கைச சொற்களாற கூறததகுதான, அதியான மம, அபசோட்சம், பசோட்சம என மூவகைகளாகினறன.

இவற்றுள், மண்ணுலகம், விண்ணுலகம, சுவாக்கம் என்னும மூனறி டங்களிலுமுள்ள ஒளிமணடிலங்கள, மண்ணிற்கு அகினி தேவதை யென றும், விண்ணிற்கு மின்னல் இநதிர தேவதை யென்றும, சுவாகததிற குச சூரிய தேவதை யெனறுங கொள்ளபபட்டிருகினறன எனப.

இவறறுள், அக்கினியானது, இநதிர னென்றும, சோம னெனறும, வருண னெனறும், மழை யெனறும், ரிது வெனறும ஈண்டு விதநது கூறப படுகினறது.

மறறும, வைதிகாகளால தனது வீடடில எபபோதும் வளாததுக கொண்டிருகினற அகினி காரபதறிய அகினி யெனபபடும.

பின்னர், இவ்வக்கினியிலிருந்து தக்ஷிணக்கினி என்பது உண்டாகின்றது. அதாவது தென்திசைக்கண் நிறுவப்படுகின்ற அக்கினியாம். ஓமஞ் செய்தற்குரிய ஆகவனீயாக்கினி யெனனும கீழ்த திசையிலுள்ள அகக்கினியும காருபத்திய மெனனும அவ்வகக்கினியிலிருந்தே கொண்டு வரப்படுகின்றது. மற்றும, பினனல, ^ ' பலாச மரம, எனனும மூன்றிலு மிருந்துண்டான அக்கினிகளும இமமூனறிடத்துஞ சோகபபடுகினறன. மகரிஷிகளும ஆரியாகளும அக்கினியையே தெயவமாக வழிபட்டு வந்தார்களெனத் தெரிகின்றது. பாரசிகர்களுக்கும் அக்கினியே தெய்வமாம்.

எல்லா வுலகத்திலும, எமமத்திலும, எவ்விடத்திலும எல்லாராலும் அக்கினியே வழிபடப பெறுகினறது. ஒவ்வொரு வேதங்களும தொடக்கத்திலே அக்கினியையே துதிக்கின்றன.

தேவர்கள் யாகஞ் செய்வதற்குச் சமித்துக்களைத தேடும்போது இராக்கதர்கள தேவாகள்போல் வடிவுடையவராய் அவருட் கலந்துகொண்டு அவரை நிந்தித்தனர. பினனர ஒருவருகொருவர போரிட்டனர. அப்போது, ஒருவருகொருவர, 'நீ என இவவணஞ் சொன்னாய், நான் அவ்வாறு சொலலவிலலை' எனறிவ்வாறு கலகமுண்டாகுமபோது அகக்கினி மாத்திரம் ஒனறும பேசாதிருந்ததாலும, பிற சொனனதைக் கேட்காததாலும், அது தொடடு அக்கினியையே பெரிய தெய்வம என தேவர்கள் வணங்கத தலைப்பட்டனர், என்று 3—4—3—1—8 சதபதப் பிராமணங் கூறுகின்றது.

ஈண்டு, ஐவகைத்தீ, மூவகைத்தீ எனப்படும் இருவகைக கடவுள் தீக்களும வெளிபபடுவதறகுக காரணமாகிய அரசமரத்தையும, அக கடவுளுககு ஆசனமாகிய சமிவிருக்ஷ முதலாகிய மரங்களையும, உலகிலுள்ள தீ, மனிதாளோடு இல்லத்தில ஒம்புந தீயாகிய ஔபாசனத்தீ எனனும இத தீகளைபபோனறு அவியாமல விளங்கும சோதி விருக்ஷத்தையும, சமைத்தறகுரிய தீயைப போனறு வேண்டுங்கால தீ தோனறுதறகுரிய வேய மரங்களையும, வேளவிககு இனறியமையாது வேண்டபபடும சோமக கொடி முதலிய பிறவற்றையுமுடையதால மனிதனை வேள்விககு உவமையாகச் சொல்லலாம்.

தீக் கடவுளானவர், அசசுவ வுருவங்கொண்டு அதன்பால் ஒளித்தலால் அரசமரம் அசசுவத்த மெனபபட்டது.

இவ்வாறே, தீககடைக் கோலாலெழுகினற அகக்கினியானது, காருகபத்தியம, ஆகவனீயம, தக்கிணாபனம என மூவகைப்படும. இவறறொடு சபயமும ஔவசத்தியமும கூடில ஐந்தீயெனபபடும.

குறிப்பு :— அச்சுவம்—குதிரை

குறிப்பு :— சபயம்—சபையிலுள் தீ ஔவசத்தியம்—உணடி முதலியன செய்யுந் தீ

தீக்கடவுள் புகுந்தொளிததமையால் அரசமரமும், வெள்ளிக்கு இட மென வேதம் புகழ்தலால அததிமரமும, சுவாக்கதிலிருந்து மண்ணுலகத திற்கு வருதமையால புரசமரசமும, தீக கடவுளின கோபததைத் தணித தலால சமிவிருக்ஷமும, மேக சமபநதததால ஒளி தங்கலால இடிவீபு மரமும, யாகததலவனுகிய மாயோனிருபபிடமாதலின தாமரையிலையு அகனினி தேவனுககு ஆசனமாகக கொளளபபடுகினறன.

மறறும, இவ்வகனினியே உருததிர னெனறும, கடோபநிடதததில நாசி கேது எனனும அகனினியைப போதிபபது போனறு, பரமானமாவெனறும கூறபபட்டிருகினறது.

ஆனல், தியை அபிமானிததுளள அகனினி தேவதையே தீ யென்பதற் கும, அதுவே அருட்பெருஞ சோதியாகிய பரமானமா எனபதறகும, வேதம், உபநிடதம முதலிய எலலா நூலகளும இடங்கொடுககு மெனபதும ணடு உணரறபாலது.

அங்னமே, அக்கினி, சோமன, வருணன, பூஷா, பிருகறபதி, பாவ தம, குசசம, விஷ்ணு, வாயு முதலிய பெயாகளால இநதிரன வழஙகபபடு கினறன.

மறறும், 'இந்திரிய மிநதிர லிங்கம்' என்றற்றொடக்கத்துப் பாணினி முனிவரின் சூததிரததாலும, 'சமே இந்திரோ மேதயாஸ்பிருணேது' 'சுத மிநதிரமிதயாசக்ஷதே' எனபது முதலிய உபநிடத வாக்கியங்க ளாலும பரமானமா வெனப்படுகினறவனும இவவிநதிரனே யாவன எனப துங காணக.

அகலிகையை மணநது விருதகிரனைக் கொலலுதல முதலிய செயகை களையுடையவனன வான நாடடரசனும இவ விநதிரனே யாவன.

இரண்யோ மாயாபி: புருரூப மீயதே, எனறபடி சகுணம, நிரகுணம எனனும இருவகையாகக கொளவதறகும தக்க பிரமாணங்க ளிருகினறன எனபது மூணாக.

சநதிரன, வாயு, சமவசசரம, எனபது முதலிய பெயர்களால சூரியன வழங்கப்படுகின்றன.

காயதிரி மநதிரததிலுளள 'சவிதா' என்பது சகுணமாகிய சூரிய தேவதையையும், நிர்குணமாகிய பரமானமாவையும உணாததுவது போனறு இவ வகனினியையும இருவகையாகக கொளவதறகும பிரமாணங் களை இருகினறன வெனபது மறிக.

ணடு, பல்லாயிரம மக்கள் கூடிய இராசசியததை ஒரு இராசசியம என்பதுபோனறு வியவகாரததில் பல்வகைத தேவதைகளைக கொணடு, முடிவில எலலாம ஒரே தெய்வமெனறு கொளவதில இழுக்கொனறு மிலலை. இதுவே நானகு வேதஙகடகும பாடியமியறறிய சாயணரின் கருததா மென பது அவருடைய பாடியததை உற்று நோககின் தெற்றென விளஙகும. இஃதுணராதார் 'சாயணா ஆரியமததைக் கட்டிவிடடா ரெனறும, சாயண ரின பாடியம் குருடன கையிலுள்ள ஒரு கோல போன்றது என்றும' பல வாறு சிலர் குழறுவா.

ணடு அதில் ஒன்றைமாததிரம் எடுத்துக் காட்டுவாம :—

விருததிரன் எனபது 'மேகம்' எனக கூறுகின்றார் நிருத்தகாரர். இதிகாசர், 'ஒரு அசுரன' எனபா. 'பாவம்' என்பர் மறறொருவா. இனனுமொரு சாரா 'இருள' எனபா, மறறும இவவாறே பலவகையாம எனபதை யூகிததுணர்க.

மற்றும, இதை வாயுவினால சூழப்பட்ட இநதிரனென்னும மின்ன லொளியால் நீர் கொதிப்புண்டாகுமிடதது மழையாய் விழுகின்றதென்றும, இநதிரன் வசிராயுததால மேகததைப புடைக்குமபோது மழையுணடா கினற தெனறும, மேகமாகிய மடுவினகண விருததிரனைற் கடடிவைததிருநத பசு வெனனும நீரை இநதிரன் அவிழ்ததது விடடனனென்றும மறறும பல வாறுகவும் மொழிப.

ணண்டு, நீர, ஒளி என்னு மிவவிரண்டின சோகையாலேயே மழையுண் டாகினறதெனபதும, இதையே யுததமென வழங்குவா எனபதும உறறு நோக்கத்தக்கன ; இவ்வனைதையுங கூறுகினறனர் சாயணா எனபதாம.

சோமம, எனபது இருக்கு வேதம ஒன்பதாம் மண்டிலதில பல வகையாய்க கூறபபட்டிருக்கினறது.

இச சோமமும சநதிரனும் ஒன்றென்று தோன்றுகின்றது. மறறும, 10—15—13. வது சூகதம இவ்விரண்டும வேறெனறுங கூறுகின்றது. ஆனால் சோமக் கொடிக்குளள குணஙகளனைத்தும சநதிரனிடததும் இருக கினறன.

"இச் சோமமானது, ஸ்ரீவை சோமம" "ராஜாவை சோமம்" "சோ மாவை பிரசாபதி:" எனறற் றொடக்கதது றுறறுகணகானன வேத மநதிரங களாற கூறபபெற்றதும், வேள்விகளு முகியமானதும, இச சாமவேதத்தில் பெருமபானமை துதிகளப பெறறதுமாம.

மற்றும, உபநிடதங்களிலும மறறைய நூல்களிலும இச் சோமமே பரமானமாவெனக கூறப்படுகின்றது.

மற்றும், இச் சோமவேததிலும பரமேசுரனுகவும அது துதிகபபடு கினறது. உற்று நோகினை ஆன்மா வெனபபடுமை இச் சோமம வேதாநதி கள் கொள்ளும் அத்துவிதியப பிரமமெனறுந தோன்றுகின்றது.

மறறும, நூல்களில் இச சோமமே, இந்திரன், அக்கினி முதலிய தேவதைகளாகவுங கூறப்படுகின்றது. சோமமே படைபபுத் தொழிலைச செய்கின்றதென்றும பிரளயதில மிஞசி நிறகினறதெனறுங கூறப்படு கின்றது.

சாநதோகிய உபநிடதததில் சோமம என்பது பிராணனெனக கூறப் படடிருகினறது. மறறும பல உபநிட தஙகளும அபபடியே கூறுகினறன.

மறறும, சோம மென்பது ஒரு கொடி யெனவும, இது மலையின உச்சி யிலும், சிந்து முதலிய நதிகளிலும, குருகேஷதிரததைச் சார்ந்த 'சர்யணு வதி' யெனனும நதியிலும உணடாகினறதெனவும வேத முதலிய நூல் கள கூறுகினறன.

மறறும, சோமமானது வினணுலகிலிருநது மண்ணுலகிறகு வந்ததாக இருககு வேததின் 9—61—10 வது, மநதிரம் கூறுகின்றது.

இச சோமம, வானுலகதிறகு 'ஒரு குழநதை' யெனவும் அழைகபபெறுகினறது. இனனும, சநதிர எனவும வழங்கபபடுகினறது.

மறறும, அசுரர்களின் ஆசிரியர்களான, சண்டன், மாக்கன் என்னும இருவரும, தேவாகள அசுரர்களிடததுப் போர் புரிநது தோலவியடைநதமை யால் வேளவி செய்யத் தொடங்குமபோது அநகு, 'சுகமநதி' என்னும் பாத்திரதிலிருநத சோமரசததை பருகுவதறகு அசுராகள வநதாகள் எனறும, பினனா அவாகளை வெளியே தளளி விட்டார்கள' எனறும தைத திரீய சங்கிதை 6—4—10 வது மநதிரம கூறுகினறது.

அனறியும, பிரசாபதியானவா முன்னர்ச சோமததை யுண்டாகிய பினனா மூனறு வேதஙகளையு முண்டாக்கினர். அச சோமம தனது உள்ளங கையில் மூனறு வேதஙகளையும மறைததுககொளள, பிரசாபதியின மகளா கிய சாவித்திரி யெனனும ஒரு பெணணை மணநது கொள்ளுவதறகுச சோமம உடன்படாததால, பிரசாபதியானவர் 'சதாகரம' எனனுமொரு பசுமிலையைக கொணடுவநது கனகு மகளி

சாவித்திரி பெறறுகொண்டனள். பின்னா சாசாவனிதிரி யெனனும அப பெணணிச சோமம மணாது கொணடது எனறு தைதிரீயப் பிராமணங் கூறுகினறது.

இருடிகள், கநதருவ உலகதிலுள்ள சோமக கொடியானது இஙகு எவ வாறு வநது சேருமெனறு ஆராய்நது பாாதது, கநதருவா பெணபாலிடதது மிக மையல் பூணடவ ாதலின், கலிமகளையே காயதிரி முதலிய சகத வடி வங்களாய் அனுப்பினர். கலிமகளுங கெருடனுய்ச் சென்று சோமக் கொடி யைக் கொண்டுவநதனள் வருஙகால 'விச்வா வசு' என்னுமொரு கந்தருவன வலிநது அதைக கொணடுபோய்த தன்னிடம் மூன்று தினம வைத்துக கொணடனன ; பினனா, ஒரு பெணணைக் கொடுதது அதை வாஙகிக கொண டனா, எனறும,

மறறும், பறவை வடிவாய்க் கால்களா லிறுகப பிடித்துக்கொண்டு சோமததைக் கொண்டு வநததால அப பறவையின ஒரு சிறகு ஒடிநது விழுந்தது அதுவே பாண விருட்சம (புரசமரம்) எனறும், அல்லது சோமக கொடியின இலை யொனறு கீழே விழுநது அதுவே புரசமர மாயிற றென்றும,

மூககால கொததிககொணடு வநதமையின சோமரச முழுதையும கருடன வாயால இழுததுக் குடிதது விடடனன் ; பின்னா வேட்போாகளால மநதிாஙகளைகொணடு ரசம உணடாகபபடடது என்றும,

சோமரசததை யருநதுவதில கலக முணடானபோது, முதலாவது இர தின அருநதல் வேணடுமெனறும, பினனா வாயு, மிதிரா வருணாகள அருநதல வேணடுமெனறும தீமான மாயிறறென்றும,

"ராசானிய திசையில் அசுரர்கள் தோல்வி யடைந்தமையின் அத திசையே சோமததைக் கொண்டு வருவதற்கு உரியது என்றும" ஐதரேயப் பிராமணம முதலிய பல சுருதிகளுங கூறுகின்றன.

இருகசு வேதததில, சோமக் கொடியின் கிழகசு கூறப்பட்டிருகின றது, மற்றும அதில, "அக் கொடிகசுப பதினொது இலைகளிருகினறன வெனறும அக கொடியும, நீரில மிதபபது, மாததில தொஙகுவது, பூமியில முளைபபதென மூவகைத்தெனறும. மறறும, அதன வகைகள இருபதது நானகு எனறும" பலவகையான கதைகளுமே வேறுபாடுகளும உணடு.

தேவதை யியல்

முறறிறறு.

சோம யாகத்தின் சுருக்கம்.

ஈணடு, அக்கினிஷ்டோமம, அதயகினிஷ்டோமம, உகததிய ம, ஷோடசீ, அதிராதரம, அபதோயாமம, எனனும அறுவகைச சோம யாகங்களுக்கும பொதுவாய் அகினிஷ்டோமம எனறு பெயர.

வேள்வித தலைவன், சோம யாகஞ செயயக கருதிச சிலரைக் குறிதது அதறகு உதவி செயயுமாறு கேட்டுககொணடு அவாகள சமமதிகில முனனா ஒருவனைத தனனிடம அவர்களை அழைதது வருமாறு அனுபபல வேண்டும, அவன 'சோமப் பிரவாகன' எனபபடுவன.

இவ்வாறு யாகததிறகு அதகூலாகளாக வேணடுமென்று பிறரைக் கேட்டுக்கொள்வதறகு 'வரணம' எனறு பெயர். இருதவிகளுக்கள (வேட்போாகள) பதினறு பேர்களாவாகள. இவாகளுள நானகு நானகு போகள் ஒருகண மெனப்படுவா. அவாகளில அதவாயு, ஹோதா, பிரமா, உதகாதா என்போர்கள தலைமை பூண்டவாகள. முதல் மூவரும தாசபூரண மாச இஷ்டியில் கிரியைகள செய்ததுபோனறே செயது கொணடிருபபவர்கள. உதகாதா எனபவன சோமரசததை ஹோமஞ செய்வதன முன்னா சாமகானஞ செய்பவன்.

அதவாயு,	பிரதிபிரஸதாதா,	நேஷடா,	உனனேதா,
ஹோதா,	மைததிராவருண,	அசசாவாகன,	கிராவஸ்துத,
பிரமன,	பிராமணாசசமஸி,	ஆனகினீதிரன,	போதா,
உதகாதா,	பிரஸ்தோதா,	பிரதிஹாததா,	சுபரமணயன.

என்பவாகள வேளவி யாறறுகினறவாகள்.

சோமக் கொடியைக் கொண்டு வநது, நைவேததியஞ் செய்வது முதற் கொணடுள்ள பதினறு உபசாரஙகளையும நாடோறுஞ் செயதல வேணடும. அவையாவன :—முனனா பிராயணீயா இஷ்டி யெனனும் அதிதி தேவியாரைப் பூசை செய்தல், பினனா சோமக்கிரயம அதாவது ஒரு வயதுளளதும, பூனைக் கணணுடையதும, சிவப்பு நிறமுடையதுமாகிய பசுவ கன்றைக கொடுதது சோமததை விலைககு வாஙகல, பினனா ஆதிதயா இஷடி, அதாவது சோமக் கொடியை அதிதியாகப பாவிதது பூசை செய்தல, பின பிரவாகியம, அதாவது யாகததிறகு ஒரு தலையைப போன்றதாம. அதுவோ, மூன்று வகையான மண்னைக கொணடுவநது அவறறுடன வெளளாடடின மயிரையுங கலநது முக் கலசஙகளை அடுகவைதததது போன்று ஒரு கலசஞ செயது அதின்மேல (இது மகாவீரம) நெய்யைபபூசி வேத மநதிரஙகளைச சொலலிககொணடு சுடடு, நெய், பசுவினபால, வெளளாடடுப் பால மூனறையும அகலசததில வாததுக்கொதிகவைதது (இது காமம) ஆகுதி செயதல.

உபஸத்யாகம் விரோதிகளை வெல்வதன் பொருட்டு நெய்யை ஆகுதி செய்தல்.

பின்னர்ச் செய்வது அகநினீஷோமீய பசுயாகம எனப்படும். அதாவது ஒரு வெளளாட்டுக கடாவைப புரசமரக கொமபாகிய யூபததில் கட்டி, இச்சிமரததின கொமபால் அதைத தொடல முதலிய அநேக கருமஙகளைக செய்து ஆக்னீநதிரன எனபவன் சாமிததிர சாலை என்னுமிடததிறகு (கடாவைக கொலலுமிடததிறகு)க் கொணடு போய், தலை மேறகும, காலகள வடககாகவும வைகக, வேளவித தலைவன கொலலுமபடி சொனனவுடன கொலலுகின்றனர. அபபோது வேளவித தலைவன, கடாவே! நீ கொல்லப் படவில்லை துன்பமற்ற சுகமயமாகிய இடததிறகுச சூரியன் உன்னைக கொண்டு போவான் என்னும பொருள கொணட மநதிரததைச் சொலலுகின்றன.

இவ்வாறு பசு எனனும் அக் கடாவை வாய்மூடிக் கொன்று அதன் ஈரலின் பககததிலுள்ள ஒருவிதமான மெல்லிய சவவை எடுதது ஒரு மூளளில வைதது ஓமத தீயில காய்ச்சி ஆகுதி செயதல, இது அகநினி சோமம எனபவாகளின் ஆராதனையாம; இதை 'வபா ஹோமம' எனபா.

பினனா, சவநீய பசு யாகம் என்பது, சோம யாகததில மூவகைதது அதாவது, காலைச் சவனம, மததியான சவனம, மூன்றுவது சவனம் என்பதாம்.

இதில் பசு யாகததில் ஈரல் பை. (வபை) இது காலையில ஓமஞ செய்யப் படுகினறது. பசுவின அஙகஙகள மூனறுவது சவனததிலும ஓமஞ செய்யப்படுகின்றன, மறறிரணடும புரோடாசததால ஓமஞ செயயபபடுவன. இது சவனீய புரோடாச யாக மெனபபடும.

பின் சோமததிறகுச சரு என்னும பொருகல அனனஞ செயது ஆகுதி செய்தல.

பின பலவகைக் கருமஙகளைச் செய்து சோமககொடியை இடிதது பிழிநது ஆகுதி செயதல. இவவாறு சோமயாகததிறகு அநேக வகையான அங்க யாகஙகளுணடு அவைகளைப பிறவிடததிற காண்க.

மற்றும, வாயு, விஷ்ணு, வருணன, யமன, அசுவினி குமாரர்கள், அதிதிதேவி, சரஸ்வதி, யமுனை நதி, அகநினியின மனைவி, உடன பிறநதாள நிபு, கருடன, பாதசாரங்களான தேவிகள எனபவாகளும ஈணடுத தேவாகளென வழஙகப்படுகினறனர.

மற்றும, உஷாககால தேவதை எணணிறநத வகையாய் விதநது கூறப படடிருகினறது. பிருகறபகிசவனம், அநதணருககும, இராச சூயமும, அசுவமேதமும அரசருக்கும, சோம யாகம வணிகருககும, உரிததினப.

ஈண்டு ரிஷிகள் என்பது வேதமந்திரத்தைக் கண்டொழுகிய தீர்க்க தரிசிகளெனப்படுவார்கள்.

வேதங்களை யியற்றியவர் ரிஷிகளேயாவர்; ஏனெனின்? அவர்கள் பெயரைக்கொண்டு மந்திரங்கள் வழங்கப்படுதலின் என்பர் ஒரு சாரார்.

சோம யாகத்தின் சுருக்கம்
முற்றிற்று.

தமிழும் ஆரிய வேதமும்.

ஈண்டு, பொங்கர் நாடு, ஒளி நாடு, தென்பாண்டி நாடு, குட்ட நாடு, குட நாடு, பன்றி நாடு, கற்கா நாடு, சித நாடு, பூழி நாடு, மலை நாடு, அருவா நாடு, அருவா வடதலை நாடு, என்னும செந்தமிழ நாட்டினுள்ள பேரறிவாளர் களும் பேசருளாளரும எனையோரும வடமொழி மறையைப் போற்றுகின் றார்களென்பது மூணாக அது வருமாறு:—

தொல்காப்பியம்.

அளபிறந் தியிர்த்தலு மொற்றிசை நீடலு
மூளவென மொழிப விசையொடு சிவணிய
நரமபின மறைய வென்மனார் புலவர்.

.....யுணர்சிவா ரத்
தகதெதெழு வளியிசை யரிறப நாடி
யளபிற கோட லந்தணர் மறைதலே.

நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையிற கிளந்த
மறைமொழி தானே மந்திர மென்ப.

உயர்நலதோர்க்குரிய வொத்தி னை.

வேண்டிய கல்வி யாண்டுமூன் றிறவாது. எனவும்,

வீரசோழிய வுரை.

வடமொழிச் சந்தம் இருபா ஞெறென

இருவித சந்த மிவற்றொன் றெழுதுதா லிலங்குமற்றை
யொருவித மாத்திரை யாலே யொளிருமிது
பொருவரி தாகிய வாரியத துண்டு பொதியமென னும்
அருவரை மாதவன் கூறுந தமிழுக் கருகமன றே.

வடசொல் செய்யு ளீட்டச சொலலே. எனவும்,

அபபா தேவாரம்.

"சாமுணடி சாம வேதஙு கூததொடுமம பாட வைததார்"

"ஆதியிற பிரம ணாதாம் அர்சிதாதா ரடியி ணிகழ்
ஓதிய வேத ஙாவா உணருமா றுணாதத லுறறா"

"பாடிணா சாம வேதம பைமபொழிற் பழணி மேயர்"

"சஙதோகம சாமமோதும வாயாணி" எனவும,

சுநதரா தேவாரம்.

"சாம வேதம பெரிது முவப்பாணி"

"சாம வேதணித தனணெப பிலாதாணி"

"குறிகொள பாடலி னினணிசை" எனவும,

சம்பநதா தேவாரம்.

"தயஙகு சோதி சாம வேதா"

"சாம வேதமோ தித மோதிய தசமுகன பரவுஙாம தேயமுடையா"

"சாகை யாயிர முடையா சாம மோதுவ துடையா"

"தென்சொல விஞசமா வடசொற றிசை மொழி யெழிலஙாம பெடுதது,
துஞசு நெஞசிருள தூஙகத தொழுதொல புகழா" எனவும,

"பலகாலஙகள வேதஙகள பாதஙகள போறறு
மலாய வழிபாடு செயயா மறைக காடா"

"எரி பெருககு வரவ்வெரியீசன
துருமருகமாவ துணாகிலா"

"இருககு ஙானமறை யீசணியே தொழுஙு கருதணி ணிணபபாகள"
எனவும,

திருமநதிரம்.

"வேதததை விடட அறமிலலி வேதததின
ஓதத தருமற மெலலா முளதாகக
வாதததை விடடு மதிஞா வளமுறற
வேதததை யோதி வீடு பெறறூரே" எனவும,

சிலபபதிகாரம்.

"ஓதிய வேதத தொளியுறி னலலது போதார்" எனவும்,

மணிமேகலை.

"சார்பிற் றோன்று வாரண வேதக்
காதி யந்த மிலையது தெறியெனும்" எனவும்,

திருவள்ளுவர் மாலை.

"செய்யா மொழிக்கும திருவள ளுவாமொழிந்த
பொய்யா மொழிக்கும பொருளொன்றே" எனவும்,

நீலகேசி.

"நாத்திக மல்லது சொல்லலையாயின மூளுள பயந்த
சாதகிர மாவது வேதமனறே வதுதான சுயமபு" எனவும்,

கந்தர் கலி வெண்பா.

"பாமேவு தெய்வப் பழமறையும"

"ஏடகத தெழுதா வேதச சிரதகிருக குமிவன்"

"நினனிலை நிகழ்ந்ததாது மறைதகுக கூறியதாகுமாதலின்
நேரினர் மறையெனச் செப்பினா தாமே" எனவும,

சகலாகம பண்டிதரின் நூல்.

"மறைக ளீசன்சொல"

"ஆரண மாகமஙக ளருளினு னுருவுகொண்டு" எனவும,

நற்கீரா கோபப்பிரசாதமுடையரின் நூல்.

"ஆரியப் புத்தகப்பேய் கொணடு புலம்புறறு"

திருமுருகாறறுப்படை.

ஒருமுகம்,

"மநதிர விதியின் மரபுளி வழாஅது
அருதணர் வேள்வி யோர்குமமே" எனவும்,

சிவஞான பாடியம்.

"வேதம் நிதகுகிய பரமசிவனுற கூறப்பட்டமையினுனும், இறுதிக்
ண் பரமசிவனிடதிலொடுஙகிய படைபபுக் காலதகிற றோனறுமாத
நிதகியமெனு உபசரிதகுக கூறபபடடது" எனவும,

திருவிளையாடற புராணம்.

"ஈட்டிய சாம மாயிர முகதகா னிமிரநகது வடதிசை முகதகில,
பிரணவ முதிதக தவனிடை வேதம பிறநகது" எனவும,

புறநானூறு.

"அறம்புரி கொளகை நான்மறை முதலவா
நிறம்புரி பசும்புற் பரப்பினா னிடப்பி" எனவும,

சிறு பாணற்றுப்படை.

" அருமறை ஈவி னந்தணர்க் காயினும் " எனவும்,

பெரும் பாணற்றுபபடை.

" வளைவாய்க ளிளளே மறைவிளி பயிறறும்
மறைகாப பாள ருறைபதி சேபபின " எனவும,

பட்டினப்பாலை.

" நான்மறையோர் புகழ்பரப்பியும் " எனவும,

நான்மணிக்கடிகை.

" மறையறிப அந்தண் புலவர் " எனவும்;

ஆசாரக கோவை.

" வானமுறை யானவந்த நானமறை யாளரை " எனவும்,

ஒட்டககூத்த இராமாயணம்.

" தேன்றிக ழிதழி யான்றன திருசசெவி சார நின்னை
தான்றிகழ் வீணை யாகப் பாடுதி சாம மெனறூர் "

" பன்னருஞ் சாம கீதம் பரிவுடன் பாட லுற்றன "

" மனுறுறும் வேதமவை யோரா யிரமும
விளஙகுஙு கலியுஙு தசக்கிரீவ னேத "

" முன்கையில நரம்பு வெட்டி முன்னிருக் கிசைகள பாட " எனவு

பெரிய திருமொழி.

" பண்டைநான் மறையும வேள்வியுங் கேள்விப் பதங்களின் பொருளு தானும் "

" சுத்தோகா பௌழியா தைதகிரியா சாம வேதியனே நெடுமாலே எனவும்,

இன்னும பிறநூல்களிலும் இபபடியே வருவனவறறை காண்க.

இச சாமவேதததில் காணப்படுகினற இருடிகளைத தவிரதது மறறெ முறையாகவும் இதற்கு இருடிகள் காணபபடுகினறாகள்.

உபோற்காதம மிக விரியுமெனறஞ்சி சுருக்கினேம். நுணணிய யுடையோர் இவவாறே யூகிததுணாநதுகொளவாராக.

தமிழ் மறையியல்.

ஈண்டு, அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்பவற்றையே பயனுகக் கொண்ட தமிழ்மறைகள் உள்ளன; அவை, தென்றமிழ் நாட்டைக் கடல் கொள்ளுவதற்கு முற்காலததே நிலவியிருந்தன. அவைகளே தொலகாப்பி யப் பாயிரத்தில விதந்தோதப்பெற்றன.

அற்றுகவினன்றே, 'பல்யாகசாலே முதுகுடுமி' என்னும் தமிழ் வேந் தனைக் கூறும புற நானூறறுச செய்யுளும,

'நானமறை முதல்வா வநதுகை யெதிரே' என்று கூறுகின்றது.

ஈண்டு, முதுகுடுமி மன்னன, வடமொழி மறையை வகுதத வியாசர் காலததிறகு நெடுநாள முன் வாழ்நதவன எனபதனுல் ஆணடெடுத்துக் கூறி யது, தமிழ மறைகளே யென்பது உணரறபாலது.

மறறும், கல்லாலடிக்கீழ் சொல்லாமற சொன்ன வேதம் நால்வரின் பக்கு வத்திறம்பற்றி நானகாயிறறு. தமிழ் நூலகளில ஆரிய நானமறை யென் றெடுத்துப புகழ்நதிருததலோ, சிவனது வழிபாட்டைச செவ்வனே கூறும் தமிழ்மறை, ஆரியமறை யெனறே வழங்கபபட்டு வநதமையாலென்க. இவ வாற்றுல் புருடபேறு நானகையுங கூறும தமிழ்மறைகள் தமிழில நானகு உணடென்பது அதுமானிதது அறியபபடுமென்பா சொநதமிழ நாடடுக கவிஞர சிலா.

உபோற்காதம் முற்றிற்று

சாயணர் சரித்திரச் சுருக்கம்.

வித்தியாரண்ய சுவாமிகளென்றும, சாயணர் என்றும அழைக்கப்படும் இம மாதவர், ஆநதர தேச மென்னும தெலுஙகு நாட்டில வறியதோர் அந் தண குலததில அவதரிதது, வறுமையாற பல இடுகணே யடைநது மனம் நொநது இளமையிலேயே செலவஞதல வேணடுமெனனும பேரவாக் கொண்டு கலவி பயினறு வநதனர. அவருககு அவவெணணம் விரைவிற கைகூடாமையின, திருமகளேயும, கலைமகளேயுங குறிதது தவஞ செய்யக கருதிக் காட்டிற சென்று அங்குத திரிநதுகொணடிருகருநகால, ஒரு நாள் அரசனுடைய மாடுகளே மேயதது கொணடிருந்த 'புகணணன்' எனனு மொருவனைக் கண்டு, அவனிடததில தனது வருததததை யெடுதது கூற, அதைக் கேட்ட புகணனன இரகமுறறு தினநதோறும வேணடிய பாலைத தருவதாக வாக்களிததனன. அதறகு விதியாரணய சுவாமிகள அரசனுக் குரிய பாலை யான அருநதல் கூடுமோ, எனறனர. அதறகவன ஐய! அரசனுக்கு வேண்டிய பால குறைவிலாதிருகினறது வீணை யொழுகிப

போகின்ற பாலில் சிறிது தங்கட்குக் கொடுப்பதலால் யாதொரு இழுக்கு மில்லை. மற்றும், அது அரசனுக்கும் புண்ணியத்தையே வளர்க்கும் என்ற னன். அதற்குச் சாயனரும அவவாறியைந்து கொண்டு பலகாள் தவஞ் செய்து வருகால் புக்கணன் வாக்களிததபடியே நாடோறும பால் கொடுதது வநதனன். அதை யருநதிகொண்டே எண்ணியவாறு பயனை யெய்து வேமென்னும் ஊக்கத்துடன் இடையறாது தவஞசெய்து வந்தனர். அக் கால் புக்கணனிடததில் அவர் பேரன்புடையவராயினர்.

இவ்வாறு நெடுங்காலங் கழிதத பின்னர் கலிமகளும், திருமகளும் புக் கணனிடததிறரேன்றி "மாதவன் கருதது இப்பிறப்பில் நிறைவேறாது" என்று கூறியருளினா.

பின்னர், புக்கணன் அச் செய்தியை மாதவர்க்குணர்தத அவர் அதைக் கேட்டு மனத் தளர்ச்சியடையாது முன்போலவே, விடாமல் தவத்தையே செயதுவந்து இறுதியில மனவெறுப்படைநது சிகை பூணூல் முதலியவற்றை நீதது துறவி வேடம பூணடனர்.

அதைக்கணட நாமகளும, பூமகளும அருளால் வெளிப்பட்டு; மாதவ! உனக்கு வேண்டியது யாது? என வினவியருள; அதற்கு மாதவர் 'இப் போது யான் துறவியாதலின கலிமகளின அருளொன்றையே வேண்டுகின் றேன; திருமகளின் அருக்கிரகததை வேணடேன்; புக்கணன் உங்களு டைய திருவருளை யடைவதறகு நிமிததனு யிருநததால், திருமகளின அருள அவனுககு உணடாதல வேணடுமெ னறனா. அவர்கள் அஙஙனமே யாகுக என்று அருக்கிரகிதது மறைந்தனர்.

இவ்வாறு நிகழ்நத சில நாட்களுக்குப் பின்னர், அத்தினபுரத்து மன் னன் மாணடுவிட மநதிரிகள பட்டதது யானையை அலங்கரிதது அபிடேக கலசத்தை அதன் கையிற கொடுதது ஒரு அரசனைப் பார்ததுககொண்டு வருமாறு பரிசனஙகளுடன் விடுததனா. அது பல நாடுகளைக் கடநது புககணனிருந்த நாட்டை யடைநது அங்கு அவன் வீட்டில் நிததிரையி லிருநத அப் புககணனை யடைநது தனபாலுள்ள கங்கை நீரை அவன்மேற் சொரிநதது உடனே புக்கணன துணுககுறறெழுநதனன, எழுநதவுடன் அநத யானை அவன கழுததிலொரு மாலையைச சூட்டிந தன முதுகினமே லுளள தவிசின மேலேறறிககொண்டு போய அரசனுகச செய்தது.

பினனா, சிலநாட் கழிதது மாதவாசாரியா, மூனனா புக்கணன தனபால வைதத அனபானது இபபோது அரசனு யிருககுமபோதும அவன்பால் இருககுமோ, என நிதானிததறபொருட்டு அவனிடததுச செல்ல, அம மன் னனும ஓறறாால இவர் வாவை யறிநது முனனிலும மிகுநத அனபும், வணககமும அடககமு முடையனுய் நடநது எதிரகொணடு வநது இவரைத

தழுவிக கொண்டாடி இவரையே தனககு மிகப் பிரியராகக்கொண்டு எலலாக காரியங்களையும இவருடைய கருததிறகிணைய உசாவிககொண்டே நடதது வருவாளுயினன.

அவ்வாறிருகருகால ஒரு தினம புககண அரசன மாதவரை நோக்கி, 'ஐய! உமது பெயருங் கீததியும், இவ்வுலகில் யாண்டும நிலைபெறறுலவுமாறும், எனக்குப் பின்வரும் இளவரசாகட்கும பயன் கொடுகக்கும பொருடடும் நீர சில நூல்கள செய்தருளல வேணடும்' எனறு வேண்டிக்கொளள அதறகு மாதவரும அங்ஙனமே செய்வாம்எனறு கூறிவிட்டு அது முதறகொணடு நூல்கள் செய்யதொடஙகினர! தொடங்கி பஞசதசி, வேதபாடியம், வையாசிக நியாயமாலை, சைமினீய அதிகரணமாலை, சீவனமுததி விவேகம, அநுபூதிப் பிரகாசிகை, தாதுவிருததி, சஙகர திகவிசயம், மாதவ நிதானம், சூத சங்கிதை யுரை, பராசர மாதவீயம் என்பது முதறகொண்டு எண்ணிறநத நூலகளையும் பாடியங்களையும இயறறி யருளினர. இவர் அவ்வாறு செய்திலலரேல் வைதிக சமய நூலகள கெடடொழிநது அம் மதமும மிகக் குனறியதாய் இருக்கும. இவர சங்கர விலாசம எனனும ஒரு நூலும நாறபதாயிரஞ சுலோகஙகளை யுடையதாகச செய்திருககினறனர.

இவர, பமபை நதிக்கரையில உளள விததியா நகாததில அரசு புரிந திருநத ஹரிஹர ராயர் காலததவர. இறறைக்குச சுமார ஐநூறறு மூப்பது ஆணடுகளுககு முனறோன்றியவர் எனத தெரிகிறது.

இவருடைய தநதையார 'மாயணர்' எனபவராவர. மறறும, இவருடைய சகோதரரே சாயணர எனபர சிலர.

இவ விததியாரணிய சுவாமிகளையே மாதவரெனறும், சாயணரென்றும் வழஙகுகின்றனர. மறறும, 'புககண ராசன, இவ்விததியாரணிய முனிவரொடு சாயணர் முதலிய இருபதது நானகு வடமொழிக கவிஞரகளை வைதது க்கொணடு பற்பல நூலகளை இயற்றி மாதவர் பெயராலேயே வெளியிட்டனர்' எனபர சிலர.

'மாதவாசாரியரே வேதஙகட்குப பாடியஞ செயதுள்ளார' என்பதே பெருமபானமை வழஙகபபட்டு வருகினறது.

பாடியததை நோககிலோ, பலர குழுமியே செயதுள்ளார் என்பது புலப்படுகினறது.

எவ்வாறிருபபினும சாயண பாடியமே மேல்நாட்டறிஞர்களாலும, இந நாட்டுப் பேரறிஞர்களாலும போறறபபடடு வருகினறது எனபதைக காணக.

மறறும், இவா, விசிட்டாதவுவித மதததிலுளள ஒரு போராசிரியருடன விவாதஞ் செய்து தோலவி யடைநத காலததில, அதைககணட தேசிகா என னும் வடகலையை நிறுவிய வைணவப பெருநதகையா ஒருவா,

சுலோகம:

சுவஸி நா தகஷவஸி நா வாகாய வ்ருஷெதி நா ।
வீரூராணயம் ஊஹாணயஷ்ரூய ஊநிரஷ்டிநக ॥

" தத்துவமசியாகிய வாளால எலலாச சமய நூலகளையும வெட்டுவதும, தான ஒனறினுலேயும வெட்டபபடாததுமாகிய விதியாரணயததை (கலவிக காட்டை) ஒரு முனிவா வெட்டினா " எனறு கூறி யிருககின்றனா எனப.

இவர் எலலா நூலகளிலும சர்வ சுதநதரா. இவா நானகு வேதங கட்கும பாடிய மியறறப புகுநது பொருளை நோககி மூன்னா எசா வேதத திறகே பாடிய மியறறியுள்ளா எனபதுணாக.

இவருடைய சரிதை உண்மையாயத தெரியவிலலை, தெரிநது அளிக்கின மறுபதிபபில பதிப்பிகபபெறும.

சாயணா சரிததிரச சுருகக.ம

மூறறிற்று.

பதினொரு

உருத்ர கேதப் பாடல்கள்

எனனும்

சாமவேத உருத்ரீயமும்

பேராசிரியருடைய பாடியதத்தை தழுவி

வேத மொழிபெயர்ப்புப் பாசிரியர்

காசிவாசி

சிவானந்த யதீந்திர சுவாமிகள் எழுதிய

விருத்தியுரையும்.

உருத்திராய நமः

சாமவேத உருத்திரீய சங்கிதை

உபோற்காதம்.

ஈண்டு, கைவல்யம், சாபாலம எனபது முதலிய உபநிடதங்களில், முத்திக்கு ஒரு நெறியதாமெனவும், அருதணர் முதலியோரைக் கொனற பாதக முதலியவைகளைப் போக்குவதெனவும் கூறப்பட்டிருகின்றதும, மறறும, எலலாப பாவஙகடகும பிராயசிததமானதெனறு தருமநூலகளாற கூறப பெறறதும, மிகப புனிதமுடையதெனறு காதம முதலிய புராணஙகளினுந தும இனிதெடுததுப் போறறுகினறதுமாகிய, "சத உருத்ரீயம" எனப பெயரபெறும ஸ்ரீ உருததிராதத்தியாயமே அனைவராலும ஓதறபாலதாம. அத னாலேயே உருததிரன்பால பேரனபுண்டாதலும இனிது கூடும. அனறியும, பட்டபாஸ்கர், அபிநவ சங்கரா முதலியோர்களாற செய்யப்பெற றுள்ள உருத்திராதத்தியாய பாடியங்களும இப்பொருளேயே தெளிவாய்க் கூறி யிருகின்றன. இவவாறறால, எசு வேதததிலுளளதும, யாணடும புகழபபெறறதும, பணடைகாலமுதொடடு வழககததில வருதுகொணடிருப பதும, ஸ்ரீ உருததிரனைச சிறபபாக வியநதோதுகினறதுமாகிய உருததி ராதத்தியாயததை ஓதுவதுகொணடே, இச சாமவேத உருததிராதத்தியா யததை ஓதுதலால வரும பயனும ஒருதலையாகப பெறபபடுமாதலின, இச சாமவேத உருததிரீய மநதிரஙகளை ஓதுதலும, செபிததலும பயனறறவைக ளெலலவோ வெனின?

நனறு கூறினாய, பிரமாணஙகளின ஆறறலைக்கொண்டு, இவ்விரு வகை உருததிரஙகளுள ஒனறு உருததிரப பிரீதிககுக காரணமாமெனறேனும, அலலது இருவகை உருததிரஙகளும ஒன்றுகூடியே உருததிரப பிரீதிக குக காரணமாமென்றேனும இனிது துணியபபடுதலின, இச சாமவேத உருததிரீயததை ஓதலும, செபிததலும பயனுடையவைகளே யெனப பெறப்படுதலின பயனறறன வெனபது யாஙஙனம?

அறறாகலினனறே, "நெறகளாலேனும, கோதுமைகளாலேனும வேட்க" எனறறறொடகததுச் சுருதி வாகியஙகளைககொணடு, நெறகளை னும, அலலது கோதுமைகளேனும வேளவியினை சாதனமாகனறாம எனக. இவவாறறால இருவகை உருததிராகளையும [illegible]

அல்லது, இரண்டனுள் ஒன்றையே விரும்புவோர்க்கேனும், இச் சாமவேத உருத்திரமும உண்மையாக வேண்டறபாலதேயாமாதலின், இதன் பொருளை விரிதறுக கூறுதலும பெரும்பயனுடையதா மெனபதறுக காண்க.

உண்மையை நோக்கினால், உருத்திரனுகிய பரமேசுரன், சாமகானப் பிரியன ஆதலின் எசுர வேதத்திலுள்ள சத உருத்திரத்தை, ஒத்தலையும் செபித்தலையும நோக, இசசாமவேத உருத்திரத்தை யோதல் முதலியவை களே பரமேசுரனது பேரன்பிற்குச சிறந்த காரணங்களாமென உடன படலே இயைபுடைத்தாமென்பது ஈண்டு உணரறபாலதாம.

இதுபற்றியே, கந்த புராணத்திற் கூறியுள்ள சகத்திர நாமங்களுக்குள் ளும, 'சாமபபிரியாய நம:' ஸ்ஸாமப்ரியாய நம:, என்று கூறப்படடிருகின் றது. இதனால் சாமப்பிரியன் என்னும் ஒரு திருநாமமும பரமேசுரனுக் குளளதெனபதும, அவனிறைவன் சாமவேத கீதத்தில் மிகப்பிரியன் என பதும் தெளளிதிற் பெறபபட்டமை காணக.

அஃதனறியும, மகாபாரதத்தும், உபமந்யு முனிவா வரலாற்றைக் கூறத தொடஙகி உபமந்யு முனிவாகுச சிவ சாடசாத காரத்தை (சிவன வெளிபபடடதை)க கூறுக தருணத்தில,

"யதா வை ஹரா ஹவனுதாஸ்ஸஷ்டோ யஜுர ஈரயந் ।
ஜ்யேஷ்ட வாதூத ஹெவெஸம ஜபன நாராயணஸ் வ்ருஹ:"

"பிரமன, நாராயணன எனனும இருவராலும் 'ரயஜுர' (ரதந்தர) எனறு தொடஙகியுளளதும, 'ஜ்யேஷ்ட' (ஜ்யேஷ்ட) எனறு தொடங்கியுள ளதுமாகிய சாமவேத கீதத்தால பரமேசுரன துதிக்கபபெறறனன" என்று கூறியிருத்தலையும உறறு நோக்குக.

இனி, இசசாமவேத உருத்திரத்திலுளள பதினொரு மந்திரங்களுள், சில ஆரசிகமகளெனபபடும, சில ஸ்தெளபிகமகள் எனபபடும. அதாவது, இருகாலானது ஆரசிக மெனபபடும. அது இருகசு மந்திரத்திறகுள்ள எழுத்துகளேகொணடே முடிறது நிறபதாம. மறறும, ஸ்தோத்திர த்தாலானது ஸ்தெளபிகமெனபபடும. அது தோத்திரப்பதிகமகட்குளள எழுத்துகளால முடிவு பெறறு நிறபதாம.

மறறும, கேவலாசசிகமெனவும, கேவல ஸ்தெளபிகமெனவும, ஆசசி கார்சசிக ஸ்தெளபிகம எனவும மூவகைப்படும. இவற்றுள, 'ஆவோ ராஜா' எனறறொடஙகுகிறது, முதலாவதாகிய சாமவேத உருத்திர மந்திரம கேவ

லார்சிகமாம். 'தேவவிரதம்' எனப்படும் மூன்று மந்திரங்களும் கேவல ஸ்தெளபிகங்களெனப்படும். இவ்விரண்டற்கும இடையிலுள்ள மந்திரங்கள் எழும 'ஆம்சிகாச்சிக ஸ்தெளபிகங்கள' எனப்படும.

இனி ஸ்தோபமும, (கீதமும்) பொருளுடைய தெனவும, பொருளிலாத தெனவும இருதிறபபடும. அவறறுள, பொருளுடையதோ, 'சுயிவதா ஊ சூஜ்ய ஒஹம்' எனறல தொடகக்தததாம. பொருளிலாததும, ஹா, உ, ஹா, உ-ஹா, என்பது முதலியனவாம.

அற்றேலஃதாகுக. ஈணடுப் பொருளுடைய தெனப்படுவதோ, இருக கேயாம். அதன பொருள அதற்குளள பாடியத்தானே நன்கு விளங்கும, பொருளிலாததறகு உரை கூறலோ, பயனிலாததாமெனின்? அறறனறு, ஆங்காங்குக் கூறிய பொருள்களே ஒருங்கே திரடடிக கூறுதலானும, இருடி, சந்தம, தேவதை எனபது முதலியவற்றை ஈண்டொடுதறக காட்டுதலானும, சாமவேத சங்கிதையில பொதுவாயக் கூறியுள்ள பரமேசுரனுடைய மகிமையைச சிறபபா யெடுதது நனகு காடடுதலானும, 'அதிகாரிகள் இருடி முதலிய விடயங்களே யுணரறபாலா' என ஆர்ஷேயப் பிராமண மெனனுஞ சுருதியிற கூறியுளளவாறே இதை விரிதறக கூறுதலும பயனு மெனபது கொள்ளக்கிடநதமை காண்க.

அறறேல், சாமவேதத்தில் உருத்திரனைக் கூறுகின்ற மந்திரங்கள் வெளிப்படையாய்க காணபபடாமையின அவைகட்கு உரை கூறப்புகல் யாணடையதெனின்?

நன்று கூறினாய், சாமவேதம் பொதுவாக ஈசுர துதியாமாயினும் சிறப் பாகவும அதை வெளியாக்குதும காண்பாயாக.

சாமவேதத்திலுள்ள, 'ஆவோராஜா' என்றற்றொடக்கதறப் பதிஞெரு மந்திரங்களே உருதிரனைக் கூற வெழுநதவைகளாதலால "உருத்திர சங்கிதை" எனப பெயர்பெறுகின்றன.

அற்றகலினன்றே, சாமவேதப் பிராமண மென்னுஞ சுருதியிலும், "சூவொ ராஜா, தவொவமஃ, சூஜ்ய ஒஹாமி, ஒவவ்ரதாமி வெஷா ரளூரநாஃ ஸம்ஹிதா தெதாம வ்ரயாஜ்ஞ ராஉம் வீரணாமி" என வுங கூறியிருகின்றது. அதாவது, ஆவோராஜா எனறறொடகக்தததும, ததவோ வாகமும, ஆஜ்யதோஹங்களும, தேவ விரதங்களும, உருத்திரசங்கிதை யெனபபடுகினறன; இந்த இரௌதத்ரீய சங்கிதையை நனகு ஓதி உருத்திரனுககு அனபு செய்யறபாலது எனபதாம.

இம் மந்திரத்திலுள்ள 'ரௌதகிரி' என்னுஞ் சொல், உருத்திர னுக்கு இது ரௌதகிரி எனப் பொருள்படுமெனிலோ? அவ்வாறு கோடற் கு்ப பிரமாணம் இலகி யென்க. அல்லது, உருதகிரன் என்னுஞ சொல் விருத்தலின் 'ரௌத்திரி' என்னலாமெனிலேனு? அஃதும அமையாது. எனனே? அங்ஙனமாகுமேல்? 'உருதகிரீயம' எனறுதல் வேண்டும் ஆதலி னெனக. மற்றும, இவ்வாறே ஏனைய வகையாலும இனிது பொருநதாமை யின் "இநத ரௌத்திரி சங்கிதையை நன்கு ஓதி உருதகிரனுககு அனபு செய்யற்பாலதாம" என்றலே இயைபுடைததாம. இதனால் உருதகிரனுக்கு அனபு செய்வதற்குக் காரணமாகிய பிரயோக மென்னுக கரும சமபநத முடையது 'ரௌத்திரி' யென்னுஞ் சொல் என்பது பெற்றும்.

இனி, 'ரௌதகிரி சங்கிதையை நன்கு ஓதி' என்றமையால், வாக் கால் வாழ்த்துதலாகிய வழிபாடே கொள்ளற்பாலதாமாயினும், ஈண்டு மூக் கரணங்களாற் செய்யப்படும் ஈசரவழிபாடும் கொளளற்பாலதாம். எண்னே? 'நன்கு ஓதி' என்பதால இபபொருள கொள்ளக கிடகின்றமையினெனக. இதனானே சாம மறையை இனிது உணாநதார்க்கும, உருத்திரன்பாற் செய் யம அன்பிற்குக் காரணமாகிய முககிய வழிபாடுஞ செய்யற்பாலதாமென்,

றிவுறுதலின் இஃது ஒரு
ன்பது முணர்க.

'முதகி வேட்கையாளன்
ன்பெலா மகன்ற இனபமய
ாழிதது, இதறகு உருதகி
ம பொருந்தாது, எனனே?
டார்தகங்களுள ஒன்றிலு

ப்படும் அன்புளதேல் முத்
ம அடைதல் கூடுமாதலின்
டாததமா மெனபது அனை
வ்வாறறுல, 'இவவுருதகிர
ய அனபை யுண்டாகுக'
றுமிலலை.

வாம்வவ: வவடுதாயதெ
யாகூாநா ராஜுயெவதி

கெவலுழ । நிஜ ஹாநுஹெ ஸக்தி: வவுதாஜ்ஜு ஹெஜநிழ । வஸவ ஸாஜ்நி ஜிம்மாநி வ்ருஹாஜவ்ஜ விநாகிநः । "கிஞ்ஜுழஹம் நூணாம் மொகெ வ்ருஹாதெ வாவுகி வதள"

"ஈசனபால அனபிருகில அரியதொனறு மிலலை, அணுவும மலையாகும, மலையும அணுவாகும, சிவனருள பெறறூர தம ஆணை மாததிரததால் அறுகுரகிததல, நிகிரகிததல, மலையைப பிளததல எனனும இவை முதலியன, மலைமகள கொழுநனனகிய அப்பரசிவனது அருளின் குறிகளாகினறன" எனறு சிவ புராணமும் கூறுகின்றது. இது போன்ற வாகயஙகள புராணங்களில ஆயிரகணககானவைகள கொளளகிடகினறன வென பதூஉங காணக.

இதனாலனறோ, வேதவியாசரும்,

'வலுஉத உவவதெ:', 'படன இவனிலிருது அடையப்படுதலின்' எனறு சூததிரமுஞ செயதுளளார.

அஙஙனமே,

"கு கஉஜ வ்ருவ்ஜம் மறுதி வாரணாயாய நஜ்ரதெ," "ஒருவனை ஆதாரமாகக கொளளாமல அழிநதுபோன கருமம எவவாறு பயனறறும?" எனறு புடபதாதப பெருமானார திருவாய மலாநதருளிய சிவமகிமாததோதத திரம எனனும பிரபல சுருதியுங கூறுகினறது.

இஙஙனம கூறிபபோநதவாற்றால இச சாமவேத உருததிரியமும, எசுவேத உருததிராதத்தியாயமாகிய சதஉருததிரியதைதபபோனறு பரமேசுரனபால அனபு செலுததுவோர்க்கு, ஓதறபாலதும, செபிகக்றபாலதுமாமெனபது பெறபபடடது.

இதுகொணடே இதறகு, அதிகாரியும பரமேசுரனபால அனபு செலுததும வேடையுடையானே எனபதும தானே பெறபபடடமை காணக.

உபோறகாதம்

முறறும.

சாமவேத உருத்திரீய சங்கிதை

(அவதாரிகை)

ஈண்டுச சாமவேத சங்கிதையின முறபாதியானது, ஆக்கினேயபருவம, ஐந்திரபருவம, பவமான பருவம என மூன்று பருவங்களை யுடையதாம். அவறறில், ஆக்கினேய பருவததில, "ஆவோ ராஜானமதவஸ்ய ருதரம" என்றற்றொடக்கதது இருக்கு, முதலாவது மந்திரமாக இருததலானும், ஆணடு அகனியையே உருததிரனெனக் கூறப்பட்டிருததலானும, ஏனைய பாடியகாரரும அவவாறே உடன்படடிருததலானும, மறறும, எசா வேத சங்கிதை முதற் காண்டததிலும், தேவாகடகும் அசுராகட்கும சமவாதம கூறப் புகுந்து, "ஹொஹொஃஉஃஉஹொஃதுஉூஉஷ்ஃ ஈஉக்வம" 'அக கினி அழுதது அதனால உருததிரததனமை யடைநதது' எனக கூறபபட டிருததலானும 'உருததிரன' எனபதறகு ஈண்டு அக்கினியே கொளளற பாலதா மாலோவெனின, அறறனறு, எனனெ? உபசகிரமபிபாயம எனனும வழகுபபறறி, தொடங்குமபோது உருததிரன எனறு தொடங்கிய சாரததைக்கொணடு அகனி எனபதறகு உருததிரன எனக கொளளலே இயைபுடைததாமாதலினெனக.

அற்றாகலினனறே, வாயு சங்கிதையில,

ஸிஹெஹி ஈஉஹொஈஹெஸ்யஃ வஸ்ஜிஜெதெ ஈஷ்வஹெ ஹஷ்டி ।
ஈாஜா அஉஷ்டாஸ்யாஸ்ய நி ஈஷ்ட்ரம் வஸ்ஜ்யதெ கவயா ॥

வேளவிக்கு இறைவன் உருததிரனு மாதலின அவவுருததிரனை நீ பூசியாதொழிதது ஏனைய தேவாகளை வேளவியினகண பூசிததலால வரும பயன யாது கொல? (பயன இலலை யெனபதாம) எனக கூறபபடடிருக கினறது.

மறறும, பலவகைச சுருதி வாக்கியங்களானும, பின வரும் பதினொரு உருததிரனையே கூறும மந்திரங்களென உறுதிபபடலானும, இபபதினொரு மந்திரங்களை உருததிர சங்கிதை எனபபடுகினறன. அவற றுள, ஈணடுப பதினொரு உருததிராகள போனறே பதினொரு மந்திரங்க ளாகி இயைபு பெறறு நிற்றல மிக வியக்கறபாலதாம.

மந்திரம் 1.

२३ ११ ३१२३१ २२ ३२३
आवो राजानमध्वरस्य रुद्रꣳ होतारꣳ सत्ययजꣳ रोदस्योः ।
३२ १२ २३ १३२ ३१ २ ३१२
अग्निं पुरा तनयित्नोरचित्ताद्धिरण्यरूपमवसे कृणुध्वम् ॥

ஆவொ ராஜா நமத்வரஸ்ய ருத்ரꣳ ஹொதாரꣳ ஸத்யயஜꣳ
[ரொதஸ்யோஃ ।
அக்நிம் புரா தநயித்நோரசித்தாத்திரண்யரூபமவஸே க்ருணத்வ
[ம் ॥

கீதப்பாடல்-1.

४२५ २२ ४ ३२ ३ २३४५ १ २२ १ २ २
आवो राजा। नमध्व। रस्यरुद्राम्। हो। ता। राम्। सत्ययजा३म्।
२३४५ २१ १ ३ २३४५ १ २ १ २ १
रोदसीयोः। अग्निम्पू। रा। तनयि। त्नो रचित्तात्। हिरण्य। रू। पा३मव।
२ २ ४
सा ३-४-३ यि। का३र्णुं। ध्वा६५६म्।

ஈண்டுச் சாமம் எனபது, ஸா = அவ்விருக்கு மந்திரமே, அமம் = கீதப் பாடலானதாம். எனவே இருக்கு வேதததில, அடி, தலை, முதலியவறறு லாககபபெறற சுநதப் பதிகஙகளே சஙகிதததுடன சேருஙகால சாமகித மாகினறது என்பது பெறறும.

அவறறுள இருக்கு வேதப் பதிகங்கள் கீததுடன் சேருங்கால், எழுத்து மிகல், திரிதல, அளபெடையேறறல் முதலிய பல வேறுபாடுகளை யடைகின்றன. ஒரு பதிகமே, இரணடு, அலலது மூனறு, நான்கு பதிகங் களாக ஆதலுமுண்டு. அவறறுள, இம முதல மநதிரமோ, இருக்கு வேதத திலும ஒருபதிகமே, சாம வேதததினும ஒனறேயாமெனபதுணாக.

இறபபதன முனனரே பரமேசுரனை வழிபட வேணடுமென ஒரு இருடியானவர் தமது புதலவாகடகு அறிவுறுதலும முறையாக ஈசனிடதது அனபுசெய்ய வேணடுமெனனும பொருளை மேறகொணடெழுநதது இம முதலாவது மநதிரமாகும

மறறும, இது, இருக்கு வேதம-நானகாம மண்டலம-ஆறஞ சூக்ததின முதல மநதிரமாம இதுவே சாம வேதததின முதல ஆசசிரமம, ஆகவி

னேய காண்ட (பருவ)ம ஆறும் பத்து, ஆருகணடம எழாம மந்திர முமாம்.

மந்திரத்தின் பதவுரை.

(हे पुत्राः!)	(ஹெ வ॒த்ரூ:!)	எமது புதல்வாகளே! நீவிர்,
वः	வः	உங்களை,
भवसे	ஜவஸெ	பாதுகாத்துக்கொளளுதற் பொருட்டு,
अवस्यवे	அவ்ஸ்யவே	வேளவிக்கு
राजानं	ராஜாநம்	வேந்தனும,
होतारं	ஹொதாரம்	பயனை யளிக்கின்றவனும், அல்லது ஆராதிக்கப் பெறுவோனும், அல்லது அழைத்தற்குரியானும,
रोदस्योः	ரொதஸ்யோ:	வானுலக மண்ணுலக மிரண்டிற்கும
सत्ययजं	ஸத்யயஜம்	அனனங கொடுக்கின்றவனும், உணமையில நிறைந்திருக்கின்றவனும, அல்லது உண்மையால் போறறப் பெறுகின்றவனும,
हिरण्यरूपं	ஹிரண்யரூபம்	பொன்னா திருமேனியனும,
अग्निं	அக்நிம்	அகனினியி லிருக்கின்றவனுமாகிய
रुद्रं	ரூத்ரம்	உருத்தி (பரமேசு) ரனை,
तनयित्नोः इव	தநயித்நோ: இவ	மேகமபோன்று நிலையின்றி வரும
अवित्रापुरा	அவித்ராபுரா	'சித்தங் கெடுதல்' என்னும் மரணதிறகு முன்னர்
आकृण्ध्वम्	ஆகுருண்த்வம்	உமமிடதது அருள்நோகருடைய ஞ்ச செய்துகொள்வீராகளாக.

விருத்தி யுரை.

— வாமதேவர் ரிஷியாவர். இதுபற்றியே மிருதியும,

"ஸவாமதெவ ரிஷிஸ்ஸாவாம் ஜ்ஞெய உத்தாஹ ஸ்ருதநகः" "அவை கட்கு 'வாமதேவர் இருடியென்று உண்ரறபாலது' எனக் கூறுகினறார் சென்னத் முனிவா" எனக் கூறுகின்றது.

அல்லது, தேவதைகளே இருடிகளாவார்கள் எனப்படுதலின், இம மந்திரத்திற்குரிய தேவதை உருத்திரராதலின உருத்திரரே இருடியாவர் எனபதுமாம. இதனலன்றே, வேத பாடியகாராகிய பட்டபாஸ்கரரும,

"தெவ வஸவவா வாதோவயூஷிः ஊஷெரவா" "சாம மறை மந திரங்கடகுத தேவர்களே இருடியாவர் அலலது உருத்திரரே இருடியாவர்" என்று கூறியுளளார.

ஈண்டு, "ருதூ வாஅயூாதெஷூ தெவதா" 'மந்திரதின் வாச்சியப் பொருளே தேவதையாம' எனறு நிருததமுங கூறுகினறது. இதனல், இம மந்திரதிலுள்ள 'உருதிரன்' என்னுஞ சொறகுப் பொருளாகிய பரமே சுரனே தேவதையாவன் எனக. சுநதம திருஷ்டுப் என்பதுணர்க.

அற்றேல அஃதாகுக. இமமந்திரதில உளள "ஈஹீம் வாஊாதநி யிதூः" எனனும வாகியத்தில் 'அக்கினி என்னுஞ் சொல்லுமிருததலி னனும், இது ஆகினேய காண்டதின மந்திரமாதலானும், யாண்டும் வேள்விகளில அகினியே முகியமாகக கொள்ளப்படலானும், அநதணா முதலியோர்கட்கு அக்கினியே முக்கியமாகிய தெய்வமாதலானும், அதன் பொருளாகிய அகினியைத தேவதையாகக் கொளளாதொழிதது வலிது கொள்ளும பொருளாகிய உருத்திரனே மாததிரம் தேவதை யெனக் கொள ளல எவ்வாறறுலாமெனின ?

நனறு கூறினுய, அஃதாமாறு காட்டுதும:—

इन्द्रं मित्रं वरुणमग्निमाहुरथो दिव्यः सुपर्णो गरुत्मान् ॥

"இநதிரனேயும, மிததிரனேயும், வருணனேயும் அக்கினி யெனறு சொலலுகினறார்கள்" என இருகுவேதம்-1-164-46-வது மநதிரம கூறு கினறது. மறறும,

तदेवाग्निस्तदादित्यस्त द्वायुस्तदु चन्द्रमाः ॥

"அதுவே அகினியாம, அதுவே ஆதிதனும, அதுவே வாயுவாம, அதுவே சநதிரனும," என எசுர வேதம, 322-1-வது மநதிரமுங் கூறு கினறது. மறறும,

ब्रह्मवह्निः ॥

'பிரமமே அகினி' எனறு சத-பிராமணம1-42-12-வது மநதிரமுங் கூறுகினறது. மறறும,

अयं वा अग्निः प्रजाश्च प्रजापतिश्च ॥

இவவக்கினியே பிரசைகளும பிரசாபதியுமாம, என 6-1-2-42-வது மந்திரமுங கூறுகினறது. மறறும,

आत्मा वा अग्निः ॥

ஆனமாவே அககினியாம, என-1-2-2-3-வது மந்திரமுங கூறுகினறது.

அஃதனறியும,

एतमेके वदन्त्यग्निं मनुमन्ये प्रजापतिम् ॥

"இதைச் சிலா அககினி எனகின்றாகள, மறறவாகிய யான பிரசாபதி யெனறு எணணுகினறேன" என, மறு, அததியாயம 12. சுலோக 122-வது அககினியே பரமேசுரனெனறே ஐயந்திரிபின்றிக கூறுகினறது.

அஃதலலாமலும,

"வெஷ்ணோ ஸஹிஷ்யதீஹ ஹ ரூ ஸ்ரீம் கூவா தெகம் ஸரண ஸ்வெதி"

"சுவேதங்கள அக்கினியாகிய உனனையே உருததிரனெனறு சொலலுகினறன, (ஆதலின) உனனையே சரணடைகினறேன" என வாயு புராணததிலுங் கூறப்படடிருகினறது. மறறும,

"வஜ்ரஸ்ரீம் ஹூம் தெவம் தயா தெவம் ஸஹஸ்ரஸ்ரீ"

"அககினியை மகாதேவனென்றும், மகேசுரனெனறுஞ சொல்கின்றாகள" என மகாபாரதம அநுசாசன பருவததிலும கூறியிருக்கின்றதும் இங குணர்தறபாலது

மறறும, இவவாறே பலவிதமான பிரமாணஙகளையும கூரிய மதியுடையா யூகிததுககொளவாராக.

இவவாறுகிய வழி எமது புதலவாகளே! நீவிர, (பரமேசுரனுகிய) உருததிரனை அருள நோகருடையராய்ச செயது கொளவீராகளாக என இயைததுககொளக. அதாவது துதிததல, வணஙகல, அருசிததல் முதலிய திருபபணிகளால உமமிடதது அவ்வுருததிரனுககு அருள நோக குண்டாமாறு செய்து அபபரமேசுரனை உமது அனபு வயபபடடோனுப்ச செயது கொள்வீராகளாக எனபதாம.

'ஈண்டு இவ்வாறு செய்தல் யாது பயனைக் கருதியோ?' எனபதற்கு 'உங்களைப் பாதுகாத்தற்கு கொள்ளுதற் பொருட்டு' எனல் உத்தரம் கூறிய வாறும.

ஈண்டுப 'பாதுகாத்தல்' எனபது வேண்டாதவைகளை விலக்கலும, நோய, வறுமை, மூபபு, இறப்பு முதலியவற்றால வரும் துனபங்களைப போக்கலுமாமெனறுணாக.

இவவண்ணமாகும பாதுகாபபை முனனிட்டு உருத்திரனுகிய பரமேசுரனுக்கு, நமமிடதது ஆருள் நோக்குண்டாமாறு அனபு செயவீராகளாக எனபது திரண்டபொருள.

உருத்திரன் என்பது வடவொழியில 'ருத்ர:' எனபதாம. அசசொல், ரு=துனபதத்தை, த்ர:=போக்குகின்றவன், அல்லது, ரு=துன்பத்தின காரணங்களை, த்ர=போக்குகின்றவன என விரிகபப பெறுதலின், காரணப பெயாபற்றியும், துனபங்களையும அதன் நிமித்தங்களையும ஒருங்கே யொழிகின்றவன பரமேசுரனேயாதலின உருத்திர எனனுஞசொல பரமேசுரவாசகமே யலலாது பிறவாசகம அனறுமெனபதும் கொளளகிடக கின்றது.

அறிஞர்களினனறே, வாயு சங்கிதையும்,

"ரு-இ-வாச்-வ ஹெத-வஸ்-தாத்ம ஸ்ரவய-தி நः।
வ்ருஹ-ந ரு-ஸ்ய உத்ய-அய்தெ தஸ்மாத்ஸ்ய: வாச காரணஸ்ய-தி"

"ருகாரம் துனபங்கள, அலலது துன்ப காரணங்கள் அவற்றைத் தொலைகின்றவன எமது பரமேசுரனுகிய உருத்திரனெனபபடுகினறான ஆதலின் சிவனே மேலான காரணன்" எனறு இப்பொருளையே வலியுறுத்துகினறது.

அஃதனறியும, இலகுகண வகையால நோகுமிடத்தும, ரு-த்ர:, எனனும இரண்டு வடமொழிபபகுதிகளும பிருஷோதராதி கணத்திலுளள வைகளாமாதலின, "தொணடாது அமஙகளத்தை நீகுதல" என்னும பொருளை கொளளகிடத்தலின இலகுகண முறையானும மேற கூறிய பொருளுகுகோர் இடையூறுமினமை யுணாக.

அலலது, 'ருத்ர:' எனபதை இடுகுறிப பெயராமெனக் கொளளினும சிறிதும இழுகுகினறுமம. எனனை? அசசொல கறுத்த கண்டன, எனபது முதலிய சகுணப் பிரமமாகிய பரமேசுரனையே யறிவுறுத்துதலினெனக,

இதுபற்றியே "ஸதாணு ருதர உமாபதி" என அமரகோசமும கோஷிக்கின்றது.

மறறும, சுவேதாசுவதர வுபநிடதமும,

'யொ தெவா நாம வுயூ3ம வாஸ்வாயிஸ்வாயிகொஸ்ரொ ஸஹருஷிஃ'

"எவன, தேவாகட்கு முதலவனுய் நிறகினறவன உலகுக கடநதவன உருததிரன மகரிஷி" எனறு கூறுகின்றது.

அவவாறே, அவவுபநிடத வுரையும, "ஸுக உவணள அ ஸவத ஸவெஷி ஸுஉசிதி வுவலிஷ்ம ஸெஷ்ட" "ருத் என்னுந துன்பஙகளைய போக்கலால் தஙகளைப் பாதுகாகினறேறன ஆதலின ருததிர எனபது வெளிப்படை" என்று கூறுகின்றது.

அலலது, "ஸொதெணிஷ்ணுக" என்னும வடமொழிப் பாணினி இலக்கண சூததிரததால ரோதனம (அழுகை) எனபதே பொருளாமெனக கொளளினும இழுகின்றும எனனை? "ஸொஉயஞ்சி சுஞ்சுகாஸ்ரு வஸவஷ்டி" 'பிரளயகாலததின் உயிரகளனைதையும அழுமாறு அழிகினறவன' எனபதே பொருளாய முடிநது மேறகூறிய பொருளையே வலியுறுதது கினறமையினெனக.

அறறேலஃதாகுக. இஙஙனங் கூறியவாற்றால அகனியும உருததிரனும ஒனறுமெனபதே துணியபபடுதலின முன்னாக கூறியவாறே அகனி அழுதலை உருததிரன அழுதான என்று கொள்ளின வருமிழுக கென்னை கொல்? அறறனறு. ஆணடு அஃது இயையாமையினெனக. அஃதாமாறு:—முனனொருகால தேவாகள அசுராகளை வெனறும கொன்றும அவாகளுடைய தனஙகளனைதையுங கவாநது அகனி தேவனபால வைதது, அகனியே! நீ, இவறறைப் பாதுகாதது பின்னா எமக்குக கொடுததல வேண்டும எனறு உறுதி செயதுவிட்டு, முனபோல போர முதலியவறறை முடிததுகொணடு, தேவாகள அகனியினபால வநது முனனா நாஙகள நினனிடததில வைதத தனஙகளை எமகுக கொடுபபாயாக என்று அகனியைக கேடக, அவறறைக கொடுகக மனமிலாதிருகக அதைக கணட தேவாகள அகனியை வறபுறுததியபோது அகனி அழுதது அதுவே வெளளியாயிற்று, ஆதலின நீயை யோமபுஙகால வெள்ளியைத தானஞ செயயில அழல நேரிடும எனனும கதை வேதததிலேயே கூறப பட்டிருக்கினறது. ஆனால ஆண்டு, அகனி யெனபது ஐவகைப் பூதஙகளுள்

ஒனறுகிய அக்கினியே யன்றி அனைத்திறகுங் காரணமாகிய உருத்திரன் அன்றெனபது உறறு நோக்குவோர்க்கே தெறடறென விளங்கும், மதப்பேய் கொண்டு மாறுகூறுவோர்க்கு மருநதெனனே ?

இவையனைதையும கருத்தில அடககிக்கொண்டன்றே, நேரே சுருதியும, பிராணனே உருததிரன எனல் எவவாறு மென்றுசங்கித்துக் கொண்டு;

"ப்ராணவாவ ஈஷ ஏஷ வஸதஹிதம் ஸவஷும் ரொஷயதீதி" என்றறறொடககதது மந்திரததில் விடை கூறுமுகததால் இப்பொருளை இனிது விளக்குகின்றது எனபது ாண்டு உறறு நோககதததக்கதொனறும.

'வேள்விக்கு வேந்தன் என்பது' வேள்விகளனைத்திற்கும் இறைவனு யிருக்கின்றவன் என்பதாம்.

அற்றேல்? வேள்விகட்கெல்லாம இறைவனுந் தன்மை உருத்திரன பாற் பொருநதல் எவவாறறுலாமெனின் ? வேள்விகளில் அளிகினற அவிகளை (தேவ வுணவுகளை) இப பரமேசுரனே யருநதுகின்றவனுதலின் இனிது பொருந்துமெனக.

அங்ஙனமாயினும், வேள்விகளனைத்திலும் ஒவ்வொரு வேள்விக்கும் ஒவ்வொரு தேவதையும சிறநததாய் நின்று அவிகளை யேற்குமெனில், பரமேசுரனே உண்கின்றனெனல் முற்றும் முரணுமெனிலோ? அறறனறு; ஆசஙகிததது ஒருபுடை உண்மையாமாயினும அவிகளை யுணணுகினற பல வகையான தேவர்களனைவரும் முடிவில் பரமேசுரன் வடிவாகளையாதலின அவனொருவனே உண்கின்றன் எனறதறகு இழுக்கொன்றுமில்லை யெனப துணாநது கொளக.

மறறும, உண்மையில் உற்றுநோக்குங்கால் வேளவிகளனைதிலும அவிகளை யுண்கின்றவனும, வணக்கம் முதலிய வழிபாடுகளை ஏறறுக்கொள கின்றவனும் பரமேசுரனே யெனபது அனைவருககும உடனபாடறபாலதா மெனபது தேற்றம.

இதைத் தழுவியன்றே மிருதியும்,

"ஸஹம ஹி ஸவஷு யஜ்ஞாநாம் ஹொதாஅ ப்ரஹ்ம ரொவஅ" 'வேள்விக ளனைத்திலும கொடுக்கின்ற அவிகளை உணகின்றவனும, இறைவனும யானுகவே யிருக்கினறேன' எனறு கூறுகினறது.

"வட்டக்குண்டத்தி லெரிவளர்த்தோம்பி மறைபயில்வா, அட்டுக் கொண்டுண்பதறிதோமே" என்னும் திருமறை வாக்கியங்களும் ஈண்டு கொள்ளற்பாலன எனபது பெறற்பாலது.

வணக்கம் முதலியவைகள ஏனைய தேவர்களைக் குறித்துச செய்ய வேணடுமென்பது சுருதிகளிற் கூறபபட்டிருப்பினும, பரமேசுரனே வணக்கததை ஏறறுக்கொள்ளுதற குரியானெனபதும, பிற தேவதைகள் ஏற்றுக கொளளறகுத தகுகாகள அலலரென்பதும மேற்கூறிய வகையாற பொருந்துமாறுணர்க.

இப்பொருளையே, பழையோகளான பராசரியர்களுள்ளும் மிகப், பழையோரான தெய்வத்திருவருள் நிறம்பழுதத அரதத்த சிவாசாரியரும்,

"நமோ மவஸ்ய நம ஸூயிம் விநாதாஷ்ஷுர ஹீத உமும் நம ஹி கருஷ்டீஷ்டி"

"வணக்கதற்கு வரமபு நிலமாகிய பரமேசுரனுகிய நினைத்தவிர்த்தது அத் தேவாகளுள் ஒருவாகவேனும அவ் வணக்கததைப் பெறறுக்கொள்ள ஆறறலிலலை, வேந்தன திருமுடியைத திருடியவனொருவன அம்முடியைத் தனது தலையில் அணிநதுகொள்ள முடியாதவன ஆவனன்றே, அது போன்று" என்று காமியற்றிய சுருதி சூத்திமாலையிற கூறியுள்ளார்.

இதுபற்றியே நாட்டிய நூலும, "வச்சிரமுததிரையால் இநதிரனையும், பதமினிமுததிரையால பிரமனையும, சஙகினிமுததிரையால் விஷ்ணுவையும, உருத்திர பரமேசுரனைத தலை மேல கைகுவிததலாகிய வணக்கததாலும பாவித்தல் வேண்டும" எனறு கூறுகினறதெனக.

இவ்வாற்றால், இந்திரன் முதலிய தேவர்களைப் பிரியப்படுத்தும பொருட்டுச செயயப்படுகினற கருமங்களும பரமேசுரனையே பிரியபபடுதது வனவாய முடிதலால உருததிர பரமேசுரனே வேளவிக் கருமஙகளிற் கொடுகபபடும அவிகளை யருந்தி, வணககம முதலிய வழிபாடுகளால மகிழ்நது, பயனைக கொடுகுமு இறைவன எனபது இனிது பெறபபடடமை காணக.

மற்றும், இது போன்றே புராணஙகளும,

யஷ்டவ்ய வாதுவளதுராஜ்ஞ: ஸ்ரேஷ்டோ ஸ்ரேஷ்டோ ஹவேஷ்டிதா।
தஷ்டவ்ய ஸர்வ ஸம்ஸ்ரேஷ்டோ ஸ்ரேஷ்டோ ஹவதி ஸம்கர:॥

"புத்திர பௌத்திரர்கள் பிரியமடைதலால் பிதா பிரியமடைவது போன்று, தேவர்கள் அனைவரும பிரியமடைதலால சங்கரராகிய பரமேசுவர் இனிது பிரீதி யடைகின்றனர" என்று கூறுகின்றன.

ஈண்டு, வேள்வி முதலியன 'அபூர்வமாகிய புண்ணிய வாயிலாகப் பயனை யளிக்கினறன' என்னும் ஒரு சாரார்ின் உடனபாடடையும நன்கு உறறு நோககின் புண்ணியமாகிய அவ வபூரவமும பரமேசுரனுடைய அருளே யன்றி வேறில்லை யென்பதும் உணரறபாலதாம.

ஈண்டு "வேள்விகட்கெல்லாம் இறைவனுதற்றன்மையாவது, வேள்விப் பயனை யளிப்பதில சுவதந்திரமும, மாறுபடில் அதைச் சிடசிதலுமாம; இப் பொருளே தகனுடைய வேளவியில் பல தேவாகளிருநதும பரமேசுரனது அமசமாகிய வீரபதிரரால் அவ்வேளவி நாசமாக்கப்பட்டது, பின்பு அவர் மனைவி ஓடியும வேள்வியைக் கெடுததனர" எனபதும், மறறும, சிவபுராணம், பாகவதம் முதலிய புராணங்களால் சில கதைகளைகொண்டு நன்கெடுதது போதிகைப்பட்டிருக்கினறது.

மற்றும், இப்பொருளையே தைத்திரீய சுருதியும்,

"தெவா வெ யஜ்ஞஉ ரூஉணுராயந வ யஜ்ஞ உவியுக்ஷ"

"உருதிரனைத் தவிர்ததுத தேவர்கள வேளவி செய்தனர, அவ் வேளவியை உருதிரன நாசபபடுதினன" எனறு கூறுகின்றது.

அஃதன்றியும, இப்பொருளை இனிது விளக்குதறபொருட்டே ஈண்டு, (ஹோதாரம) 'பயனை யளிக்கின்றவனும' அல்லது 'ஆராதிகைப்பெறு வோனும' என விதந்து கூறப்பட்டதாமென்க.

எவ்வாறறுல் அப்பொருள் விளக்கமானதாமெனின்? கூறுதும:— 'ஹோதாரம' என்னும் வடமொழிச சொல்லில் உளள, ஹு, என்னும பகுதிக்கு, ஈதல, உண்ணல், என்னும இருபொருளும் உளளதால், அதறகு வடமொழி யிலகணதைத்த தழுவி, பயனை யளிகினற உருதிரனை யெனக கொளளப்பட்டிருதலி னென்க.

அல்லது 'ஹோதாரம' எனபதறகு ஆராதிகைப்பெறுவோனை எனப பொருள் கொள்ளினும இழுகினறும. எனனை? "விஷ்ணு ருபாமஸு யஷ்டவய:" எனறறபோல 'ஹோதவயம' எனவாகி ஆராதிகைதகோனை எனப பெற்று எல்லா வேளவிகளிலும இறைஞசுதறகுரிய பரமேசுரனை எனனும பொருளே கொளளகிடதலின எனக.

உண்மையிலோ 'ஹோதார:' எனனும சொல் 'ஹ்வயதே' (அழை) என்னும வடமொழிப பகுதியிற் பிறந்ததாம.

அற்றுகலினனறே ஐதரேயப பிராமணமெனனுஞ சுருதியும் இவ வாறே கூறுகின்றது.

ஈண்டு 'ஹோதவ்யம' எனக் கொள்ளுமிடதது 'அழைத்தற்குரி யானே' எனப பொருளகோடலே தகுதியாம். எனனே? அனைவருந தன் புறுமிடஙகளில உருதது பரமேசுரனே அழைப்பதறகுரியான் ஆதலி னெனக.

இதையே "ஆதரித தழைத்தா லதனதுவே யென்றரு ளாயே" என்று கூறுகின்றது திருமறையும, பயனை யளிக்கினறவனே என்றதோ, பட்டபாஸ் கரரின் பாடியதததை தழுவிக கூறியதாமெனறுணாக.

'அன்னதை கொடுக்கின்றவனும்' என்பது. இருவித வுலகிற்கும் உணவுப பொருளகளை யளிக்கின்றவனே யெனபதாம. என்னே? 'யஜ' எனனும வடமொழிச் சொல், "தேவாராதனை, சங்கதி, தானம்" என்னும் பொருள்களையுடையதாம ஆதலின் 'அன்னதததை தானஞ் செய் கினறவன' எனனும் பொருளும் பொருநதுமெனறு கொள்ளலாமென்க.

அலலது, மூலததில் சதகிய யஜனை என்பது சதகியமான அதாவது பலவகையான ஆராதனையை யுடையானே எனினுமாம.

அல்லது, உணமை கூறலாகிய ஆராதனையை யுடையானே என்பதாம. இதனால் எயதருஞ சிவமனறி மறறெனனை யினசததல பொய்யெனபது பெறறும.

இது பற்றியே சுருதியும,

"ஸதயை நைநம தபஸா யொந வாப்நுயாத்" "சதகியமாகிய தவதினால இபபரமானமாவை எவன் காண்கினறானே" எனறு கூறுகின றது. இவவாறே கண்ணபிரானும,

"ஸதயஸள ஆஜவ தயாமெஷவஸ நியமெந அ"

'உணமை, தூயமை, ஆராமை, விடல, நியமம் என்பவற்றால யான பூசிக்கப பெறுகினறேன்' எனறருளிச செய்துள்ளார.

அலலது, சதகியம எனபது எனறுமுளள தனது சததை அதாவது வடிவதததை வானுலக மண்ணுலகஙகளில நிறைநதிருககுமாறு செயகின றவனே யெனபதாம.

அறறுகளினனறே "ஈஸாவாஸ்ய மிதம ஸாவம்" என்றெழுந்த ஈசாவாஸ்ய உபநிடத முதலிய நூலகளனைத்தும இப்பொருளையே முழங்குகினறன.

இவவாறே, காளிதாசரெனனும கவிசசகரவாதியாரும,

"வெஶாஞ்ஜேஷு யஶோ ஹரு வரூஷம் வ்யாவ்ருஷ்டிதம் மொஹஸீ"

"மறை மூடிகளில கூறப்பட்டுள்ள ஒரு பரமான்மாவானது வானுலக மண்ணுலகங்களில நிறைநது நிற்கினறது" என்று கூறியுளளார என்பதும் காண்க.

'பொன்னர் திருமேனியனும' என்பது, பொன போன்ற திருமேனியை யுடையவன் என்பதாம.

இப்பொருளையே சுருதிகளும,

"நமோ ஹிரண்யபாஹவே ஹிரண்யவணாய ஹிரண்யரூபாய ஹிரண்யபதயே அம்பிகாபதயே உமாபதயே பசுபதயே நமோ நமஃ"

"பொறமேனியுடையானுக்கு வணக்கம, பொன்னிறமுடையானுக்கு வணக்கம், பொன் வடிவுடையானுக்கு வணகம, பொனனுக்குத தலைவன பொருட்டு வணக்கம், அம்பிகையின் தலைவனுக்கு வணக்கம, உமையின இறைவனுக்கு வணக்கம், பசுகளுக்குப் பதியானவனுககு நமஸ்காரம" எனவும.

"ய ஏகோ வர்ணோ பஹுதா ஶக்திபோகாத் அனேகான் வர்ணான் நிஹிதார்தோ தாதி விசைதி சாந்தே விஶ்வமாதா விரூபஃ ஸ நோ தேவஃ சுபயா ஸ்ருத்யா சுனக்து"

"சூரியனுக்குள பொனமயமான தாடிகளை யுடையவனும, பொன மயமான மயிர்களை யுடையவனும, பொனமயனுமாகிய ஒரு பரமபுருடன காணபபடுகினறனன" எனவும, மறறும ஆயிரகணககான வகையாகவும கூறுகினறன.

மறறும, சுருதிகளும,

"தவ ஸஹஸ்ரிகாயாஹம் ஶதிகண்டம் த்ரியம்பகம"

"உருக்கிய பொனபோன்ற திருமேனியை யுடையவனை, காளகண்டனை, மூககண்ணனை" எனவும,

"ஸமுத்ரைக கலுத்ரஸ்யுத்ர கநக நிஹி"

"கலபநதருமததின வேரானவன உருகிய பொனபோனறவன" எனவும், மறறும பலவகையாகவும கூறுகினறன.

அகநினியிலிருகினறவனும, அக்நியின்கண் இருக்கின்றவனே யெனக் கோடலு மியைபுடைததாம ஆதலினெனக. எனனே? சுருதி மிருதிகளில அவவாறே கூறபபடடிருததலினெனக.

அவறறில சிலவருமாறு :—

"யொ ரூத்ரொ அக்நௌ பொ அப்ஸு ய ஒஷதீஷு
திவ்ஹத்ரொ ஜுஹொ ய உத்நி வெஸ்யாத்ரஸ்மை யொ ரூத்ரதெொ யஜதி"

"யாதொரு உருததிர பரமேசுரன அக்நியில் இருகினறனே, நீரின கணணும, கொடி செடிகளிலும இருக்கின்றனே, எவவுருததிரன அகநினியி லிருநதுகொண டிருகினறனே, எவ வுருததிரனே அகநினி அறிய வில லையோ, எவவுருததிரனுககு அகநினியே திருமேனியோ, எவவுருததிரன் அகநினிககுளளிருநதுகொணடு அதை எவகினறனே" எனபதாம.

மறறும, "ஸஸ்ரு திஷுதி விவ்ராணாரு"

"அநதணாகளுககு அகநினியிலிருகினறன" எனபதுமாம.

மறறும பலவகையாகவும கூறுகினறன எனபது ஆணடாணடு உண ரறபாலது.

ஈண்டு, உருததிர பரமேசுரன அகநினியாகிய திருமேனியை யுடையா னெனவும, அகநினியைச செலுததுவோனெனவும கூறப்பட்டிருததலின, 'யாண்டும தேகததைக கொளளுங்கால தேகியே கொளளப்படுகினறன' என பது நியாயமாமெனபது மூணரறபாலது. இதனால பரமேசுரனுடைய திருமேனியாகிய அகநினியைக கொளளுமிடதது அவவுடம்பை யுடைய உருததிர பரமேசுரனேயே கொளளகிடகினறமை காணக.

அனறியும, அகநினி யெனபதே உருததிர பரமேசுரனே யறிவுறுததுஞ சொலலாம, ஆதலின, அகநினி எனபதன பொருள நேரே உருததிர பரமே சுரனேயாகினறன, மறறையன அலலன

இதுபறறியே சுருதிகளும,

"ஸ வஸவ விஷ்ணுரு ஸ வ்ராணாரு ஸ காலொ ரூத்ர ஸ ஏஸ"

"அவனே விஷ்ணு, அவனே பிராணன, அவனே காலன, அவனே அகங்கினி, அவனே சந்திரன" எனற்றறெடுகத்து வாகியங்களால பரமேசுரனே அகங்கினி யெனக கூறுகினறன. இதனால அகங்கினி யெனனுஞ சொறபொருள உருத்திர பரமேசுரனே என்பது பெறறும.

அலலது, அகங்கினி எனனுஞ சொல, அக்ரே=மேல, நயதி=கொணடு போகினறவன என விரித்துப் பொருள கொள்ளினும, சோமாசத்தை யருந தியவாகளை மேறபதவியை யடையுமாறு செயகினறவனும உருத்திர பரமேசுரனே யாவன; ஆதலின், அகங்கினி யென்பது உருத்திர பரமேசுர னுக்கு ஒரு சிறந்த காரணப பெயரா மெனபது ஈண்டு உணரறபாலது.

அலலது அஹி, (அங்,) என்னும பிராப்திப் பொருளக கொண்டு நகாரத்தைக கெடுக்குமிடத்து எஙகும் நிறைந்து நிற்கினறவன் எனப்படு தலின உருத்திர பரமேசுரனே கொள்ளப்படுவன என்பதும உணாக. இத்தகைய சொல்லமைவுகளும வடமொழியிலக்கணம இடங்கொடுகினற தென்பதுங் காணத்தக்கது. இதை வடமொழிப் பாடியத்திற காண்க.

மறறும், சருவ கத்தத்தன்மை எனப்படும் எஙகும நிறைகற றன்மை யானது ஒனறு கொளளப்படவே ஏனைய சருவகஞ்தத்தனமை முதலிய எண குணங்களும, அகங்கினி யெனனுஞ சொலலானே குறிபபிக்கப் பெறறன எனபதை யூகித்துக்கொள்க.

அல்லது, பரமேசுரனுடைய, அட்ட மங்கள மூர்த்தங்களில, அக்கினியும ஒரு மூர்த்தமாமாதலின, ஈண்டு அகங்கினி அபிமானியாகிய மூர்த்தியையே அகங்கினி யெனனுஞ சொல தெரிவிகினறதெனினும சிறிதும முரணின் றென்பது முணாக.

இது பறறியே சிவபுராணமும,

"ஸஹிரஞ்ஜமஹிஷ்வம் வ்ராவ்ய தெஜோ யஸ் ஸுஹா।
ஸளஸ் ஸுயஸ் ஸுதிஷ்டதி ஸுஹ்ரிதா வொஸ ஸுவிணே"

"ஒளிபபிழமபானதும, மஙகளமானதும, உருத்திர மயமானதும, கோரவடிவமுமாகிய உருத்திரனுடைய மூர்த்தியானது உலகினகண உள் ளும புறமபும நிறைந்து நிறகினறது" எனக கூறுகினறது.

மற்றும, எல்லாமுணர்ந்தவராகிய வியாசபகவானும தாமியற்றி யருளிய பிரமசூத்திரமெனனும சாரீரகமீமாஞ்சை (ஆராயசசி) யினகண்,

"ஸஹிஶாநி வ்யவஹ்ருஜ்ஜ விஶேஷாநுக்ருஹ்யாத்ர"

"சிறப்பாலும் இயைபாலும அபிமானி என்னும வழகசும உண்டு" அதாவது ஒருபொருளைக் கொளளுமிடதது அதனுடைய விசேடததாலும இயைபாலும் அதனுடைய அபிமானியுங கொள்ளபபடும என்பதாம. எனவே, ஈண்டு அக்கினி தேவதையைக் கொள்ளில் மேற்கூறிய புராண வாகியதிறகு முரணபடுமாதலின அவவக்கினியைத தனககோ மூத்த (வடிவ) மாய்க்கொண்டு அதில அபிமானம் வைததுள்ள உருத்திர பரமேசுரனே கொள்ளத்தக்கான எனபது தாமேபோதரும,

மந்திரதின் பிண்டப்பொழிப்பு வருமாறு :—

'வேண்டுவதை யீவான்' எனனும வேள்விகட்கெலலாம வேந்தனும், வேள்வியால் ஆராதிகபபெறுகின்றவனும, உண்மை யுரைபபதிற பிரிய முடையானும, புவனங்களனைததிலும நிறைநதிருகினறவனும, வானுலக மணணுலகங்களின போகப்பொருளை யளிகினறவனும, பொனனார திரு மேனியனும, அக்கினிகளுள்ளிருநது செலுததுகின்றவனும, வழிபடு வோரை மேறபததிற் சோக்கினறவனும, அனைதிறகும அதிட்டானனும, சருவகனும, பவதனபைப போகருகினறவனும, எனறுமுள்ளவனும, மறறும பலவகை மஙகள குணஙகளோடு கூடியலனுமாகிய உருதிர பரமேசுரனே, எமது புதல்வாகளே! ஈவீர, அருளநோகருடையவனுகச செயது கொள்வீர்களாக எனபதாம.

'மேகம்போன்று நிலையற்ற மரணதின் முன்னர்' என்பது. எமது பிதாவே! பரமேசர வழிபாடு அனைவரானும செயயறபாலதாமெனபது உண்மையேயாம். அவ்வாறே யாமுஞ செயகினறோம. ஆனால இதனுள ஒனறுளது. அஃதெனனையெனின ?

வேதமானது,

"ஸதாயுஷ: வர்ஷஶதம்"

'நூறுவயதுடையவன மனிதன' எனறு கூறியிருததலின மனிதாகரு வயது நூறுமென்பதில ஐயமிலலை. இதில தொண்ணூறுவயது சென்ற பினனர ஆவ் வழிபாடு செய்யில மிக நலமாம. ஈவீர எமமை இப்போதே வழிபாடு செயதலவேண்டுமென விரைவுபபடுததல எனனை எனின் ? அதறகு,

இருடி, தமது புதல்வரை நோக்கிக் கூறுகின்றார்:—புதல்வர்களே! நீவிர், இவ்வணமம ஆசங்கை செய்யாதீர்கள். ஏனெனின்? இன்றைக் கிருநதாரை நாளைக் கிருபபரென்றெண்ணவோ திடமில்லை யாதலின் எனக. ஆயுள் இவ்வளவே யெனறு உறுதி கூறலும், இறக்குங்கால மிதுதா னெனறு தெரிநது சொல்லலும யாவர்க்கும மிக அரிதாமாதலின் இனிது வாழுநகாலதிலேயே இறைவனை வழிபடல் வேண்டுமென்றுணாவீர்களாக. இது தமது மக்களை யுடன்படுதறுவார் போன்று உலகிற்குக் கூறுகின்றார் என்பது காண்க.

'சிதநகெடல' என்றதால சிதநதத்தை உபலக்கணமாகக்கொண்ட இந்திரியநகளனைதநு கெட்டொழிதலாகிய இறநததல் கொளளப்பட்டது.

ஈண்டு, 'நானேதும் பிறப்பஞ்சேன் இறப்பதனுக கெங்கடவேன' எனவும,

"மரண வேதனை யாவரால் அறியலா மயங்கி யைம்புலன அநதக்
காரணம யாவைம கலங்கிட வருநதுயர் கடவு ளேயறி கிறபான"

எனவுங் கூறிப் போநதவாறே,

மற்றும், எண்ணிறநத பெரியார்களும், நூல்களும் மிகப் பயந்து மூறை யிடுகின்ற இறபபினுல வருந துனபத்தை உற்று நோகின மனமுருகாதாரும் உளரோ? இலா எனபதாம.

மரணம வருங்காலம் நியம மன்றுமோ வென்பதற்கு, 'கணப்போதே னும நிலைதிருகுமெனறு எண்ணவுங கூடாததாய் மேகதனைபபோனறு நியமமினறி வரும' எனக கூறினா எனபது.

இதுபற்றியே,

"இறக்குங காலத்தைத தெய்வமு முணராதெனின் மக்களெவ்வாறு ணாவா" எனனும வழுகாக சொலலும நிகழினறது.

இவ்வாறாறுல, இனிது வாழுமபோதே மக்களாய்ப் பிறந்த அனைவரும் பரமேசுரனையே வழிபடல் வேணடு மென்பதும், அவ்வண்ணம வழிபாடு செயதல அனைவருகுகும எளிதாமென்பதுமம பெறப்படடன. எளிதாதலும 'யாவர்குமா மிறைவாக கொருபசகிலே' எனறுறபோல எளிய சாதனங்களைக் கொண்டே செய்யறபாலதா மாதலினெனக. அவ்வழிபாடே வேணடியவற றை யண்டவிததல், வேண்டாதவறறை விலகுதல என்னும பாதுகாபபிறகுச சிறநத சாதனமாமெனபது முணாக.

இக்கருத்தைக் கொண்டே கந்த புராணம் மலயாசல கண்டமும்,

"யாவஹாயாகி ஸரணம் யாவஹாகூஉதெ ஜஹா।
யாவஹெஷ்ய வெகஜ்யம் தாவத்ஜய ஸங்கரழி"

"மரணம் எதுவரையில் வரவில்லையோ, எதுவரையில கிழதனமை வரவிலலையோ, எதுவரை புலன்கள் கெடவிலலையோ, அதுவரையும சங கரனைப் பூசிப்பாயாக" என்று கூறுகின்றது.

மற்றும்,

"ஏஹணஃ வரஷி கதரஷம் விஷ்ணோஃ ராஜவஉஷநழி।
ஊரூஷு லுஹஷ ராஜ்யகம் ஶிவ வ்ரஜாவியெஃ ஹஜழி"

"பிரமன உலகைப படைப்பதும, விஷ்ணு உலகைக் காப்பதும, இந திரன் சுவர்க்கத்தை ஆள்வதும, சிவபூசையின் பயனும" எனச சிவபூசை யின் பயனை யெடுத்துககூறி, சிவபூசை பணணல் வேணடுமெனபதையே வற்புறுததுகின்றது.

அங்ஙனமே, பிரமோத்தரகாண்டமும்,

"வதரு ரோதரண வஜ்ரஷ்டோ யொ உஷாகி நிஜஃ வுழி।
கஹொ ஃஷ்ஸ்ர வ்ரஜாயா ராஹாத்ஜ்யம் விஷ்யாவஹழி"

"ஒரு பச்சிலையால பிரியமடைந்த ஈசுரன் தனது பதத்தை யளித தருளுகினறான். ஐய! பரமேசுரனுடைய பூசையின மான்மியம வியப்பா யிருக்கினறது" எனறு கூறுகினறது.

அவ்வாறே பாரதமும்,

"யாவஜ்ஜஷாங்க ஸகலாஉஷலி ளஸி
நஷ ஜீயதெ வஸுவதிஹஷுமவாநு ஹெஹஸஃ।
தாவஜ்ஜராமரண ஜந்து ஸதாஹி வாதெ
உஷுஃவாநி தெஹவிஹிதாநி வஉஷாழி"

'இளமபிறை சூடிய மௌலியனும், பசுபதியும, பகவானுமாகிய மகேசுரன் எதுகாறும பிரியமடைந்திலனோ, அதுகாறும நூறறுக்கணக் கான மூப்பிறப்புக்களில் அடிபட்டு உடம்பால உண்டாகினற துன்பங்களைப் பொறுத்துககொளவேன" என்று கூறுகின்றது. இது உபமனையு முனிவா

சரிதமென்றுணாக. இதுபற்றியே, மகான அப்பைய தீக்ஷிதரவர்களும, வெள்ளெருக்கம்பூ முதலியவைகளால் உனது திருவடியைப் பூசிக்குந்தன்மை யொன்றை எனகருள செயவையேல, அதனல் முததியெனபது தானே வரும் என்றனர்.

மறறும், இவ்வாறே அளவறறுளள பிரமாணங்களே பூகிததுணர்க என் பதாம. (1)

விருததியுரை முற்றும்.

முதல் மநதிரம் முறறிறறு.

இரண்டாம் மந்திரம்.

இமமநதிரம இருக்குப் பதிகததிறகு ஒரு பதிகமாகவும, சாமகிதததில நான்காகவும உளளதாம.

இருக்கு மந்திரம் 2.

१२ ३१२ २२ १ १ २ १ २
तद्वो गाय सुते सचा पुरुहूताय सत्वने ।
२उ १ २ १ १ २
शं यद्गवे न शाकिने ॥ २ ॥

தவொ மாய ஸுதெ ஸசா புருஹூதாய ஸத்வனெ ।
ஸம் யத்கவெ ந ஸாகினெ ॥

கித மந்திரம் 2.

५ २ ४ ५ १ ^ ३ २ ३ ५ १ २२ २१ १ २
तद्वो होवा । गाया२ । सुता ईसा२३४चा पुरु हूताय सात्वा ।
१ २ २ ^ ३ ५ १ ^ ३ ५ २२
ना२यि । शयत् । हा । औ३हायि । गा२३४वायि । ना२शा२३४औ हो वा ।
२ १ १२ १ १
ए३ । किने२३४५ ॥

கீத மந்திரம் 3.

५ र र २ १ ३ ३र २ १ २
तद्वो गया । सुतायि सचा३ । पुरु२३हूता३४ । हा हो३ । यासा
~३ ५ २ १ - - १ ५
त्वा२३४नायि । श यद्गा२३वे । न शौ२ । हौ२ । हुवो२३४ । वा ।
४ ५
का५यिनो६हायि ॥

கீத மந்திரம் 4.

५ र र र ५ २ र १र र२ १ १र२र १ ७
तद्वो गाय सुते सचा६ए । यु पु हूताय सत्वने । पुरु हूता । या सत्वा
२ ४५ ३ ~३ ५ १ ४ २~ ५
ना इ । शयत् । गौवा ओ वा । ना शा । का । ईनो हायि ।

கீத மந்திரம் 5.

५ र र र ५ २ र १र १ २
तद्वो गाय सुते सचा ए । पुरुहूताय सत्वना ई । शं यद्गा वे । ऐ हो
२ १ १ ३ ५र र ३ र२
आ ईही । नशा का ईना औ होवा । ई हा उ ॥

இந நானகும ததவோவாகமம எனப்படுகினறன.

இவறறிறகு மூலகாரணமாகிய இரணடாவது மந்திரத்தின் பதவுரை.

(हे स्तोतारः !)	(ஹெ ஸ்தோதாரஃ)	(துதிப்போர்களே !)
वः	வஃ	நீவிர
सुते	ஸுதெ	புதனிரபபேறு முதலிய பயனை யடைவதற்கு,
पुरुहूताय	புருஹூதாய	பல பெரியோர்களால் அழைத்தறகும் பூசிதறகும உரியானும,
सत्वने	ஸத்வனெ	ஈகையில பேராற்றலுடையானும,
शाकिने	ஶாகினெ	சாகரதனை யுணடாகிய இருடியால மகிமையை உணரப் பெறறவனும,
इन्द्राय	இந்த்ராய	இநதிர வடிவங கொண்டுளள வனுமாகிய பரமேசுரன பொருடடு,

गवे न	மவெ ந	{ பசுவிற்குப் புதிய கன்றுனது களிபபுணடாகுவது போனறு
यत् शं	யக் ஶம்	{ யாதொரு சுகுகீதம களிபபை யுண்டாகுகினறதோ,
तत्	தக்	அச சங்கீதததை,
सचा	ஸுவா	கூடியுள்ளவராய்,
गाय	மாய	பாடுவீர்களாக.

விருத்தியுரை.

இமமந்திரததிற்கு, சம்யு, வார்ஹஸ்பதத்தியர் ரிஷிகள் ஆவர். இச் சாமகீததத்திற்கோ, உருதத்ரா, மிருகயுர் ரிஷியாவா. வடமொழிச சுநதம காயத்ரி.

தேவதை, இந்திரனுடைய திருமேனி கொண்டு நிற்கும் உருத்திரனே யாவன.

" துதியாளர்களே ! நீவிர், இநதிரனென்னும் உருத்திர பரமேசுரனைப் பாடுவீர்களாக என்பது " இம்மந்திரத்தின் கருபபொருளாம்.

ஈண்டுக் ' கூடிக்கொண்டு ' என்பதால், பாடுவோர், துதிப்போர் முதலிய அனைவரும் ஒருங்கே குழுமி நினறு பாடுவீராகளாக என்பது பெறறும.

" இநதிரன வடிவம கொண்டுள்ள இவ் வுருத்திர பரமேசுரன் பொருட்டு எனபது " எவன பொருட்டுப பாடவேணடும ? எனனும வினா விறகு விடை கூறியவாறும்.

எவ் வண்ணததனுகிய இநதிரன எனறறியா விரும்புமிடதது * புருகூதன எனபபடடது. அதாவது பல பெரியோகளால பல பெயரைககொணடு அழைததற்குரியான எனபதாம.

இவவாறு இநதிரனைப் பல பெயா கொணடு அழைததலாலனறோ, சுபரமணியரை அழைக்குமகால் இநதிர ! வருக, ஹரிவ ! வருக என்றற றொடக்கத்து மநதிரங்களால் வேளவி செயகினற பலலோகளுமம அழைக கினறாகள எனபது காண்க.

மற்றும, இக் கருததுக்கொண்டே உபநிடதமும,

" ஊஷ்ரு ஊயாஹிः வஜ்ரஹஸ்தெவ ஸ்ருயதெ " " இநதிரனெனனும பரமாண்மா மாயைகளால பலவகை யுருவஙகளைககொணடனா " எனறு கூறுகின்றது.

* புரு - பல பெயாகளால, ஹூத - அழைகக பெறுகினறவன.

ஈண்டு " ஒருநாமம் ஒருருவ மொன்று மிலார்க்கு ஆயிரம் திருநாமம் " என்று பல சுருதிகளும் கூறுகின்றதையும உணர்க.

மறறும, இநதிரன என்னுஞ சொல் ஐசுவரியமுடையான் என்னும் பொருளையே வலியாலும இனிதுணாததுகின்றது எனபதுங காண்க. அதுவும மேலே வெளியாம.

அற்றேல புருசூதன, புரந்தரன என நிகண்டிற் கூறியிருததல் என்னையோ வெனின்? அஃதும இடுகுறிப பெயரால் அமைதலினென்க.

" ஈகையில் பேராற்றலுடையான் என்பது " இப் பொருள் கொண்ட 'ஸதவன்' எனனும வட சொலலிலுளள 'ஷணு' என்னும் பகுதியின் பொருள ஈதலாமாதலின் தனனை வழிபடுகினறவருக்கு வேணடியவற்றை அளிக்கினற பெரும வன்மையை யுடையவன என்பது பெறப்பட்டமை காண்க.

" சாகரததை யுண்டாகிய இருடியாலுணரபபெறற மகிமையை யுடையவன் என்பது " இப்பொருளைதருமு 'சாகினே' என்னும வடமொழிச் சொல் எல்லாம்வல்லான் எனனும பொருளைத தருவதுடன் சாகரததை யுண்டாக்கிய 'மஹகணகா' என்னும முனிவரால அறியப்பெற்ற பெரும் மகிமையை யுடையவன் உருத்திர பரமேசுரன் எனபதையும அறிவுறுதது கினறதனாலென்றுணாக.

இபபொருள பெறல யாண்டையதெனின? அஃதாமாறு தெரிவிக்குதும்:—

முன்னர் 'மஹகணகா' எனனுமொரு இருடி யிருந்தனர்; அவர் தமது திருக்காதத்தில் ஒரு தருபபையின நுனியால அடிக்க, அக் கையிலிருந்து ஏழுகடலுங தோன்றின; அதைக்கண்ட அவர் பாடிகொண்டே ஆடத் தொடஙகினர; அதைக்கொண்டு உலகனைததும் ஆடத்தொடங்கின. அப்போது, உருத்திர பரமேசுரன் தோன்றி அவவெழு கடலையும ஒரு பனித் துளிபோனைத தனது திருக்காததில அடக்கிகொண்டருளினர; உடனே அமமகரிஷியானவா, உருத்திரபரமேசுரனுடைய மகிமையை யுணர்நதவராய் எலலாமவலல இறைவ! நீயே, தேவர்கட்கெல்லாம தேவனுகினறாய், என்று பலவகையாகப் பரமேசுரனைத துதிததனா என்னுமிககதை பாரதம உததராததியாயத்திற் கூறியிருப்பதென்பதாம.

" யாதொரு சங்கீதம களிப்பை யுண்டாக்குகின்றதோ அசசங்கீதத்தை " என்பது, எவ்விதமாகிய சஙகீதததை யெனபதறகு விடை கூறப்படுகின்றது.

'பசுவிற்குப் புதியகன்றுனது களிப்புண்டாக்குவதுபோன்று' என்பது, எதைப்போன்று களிப்புண்டாக்கத்தக்க சங்கிதத்தை? என்பதற்கு விடை கூறலாம.

ஈண்டு, பசுவிற்குப் புதிய பசும்புல் களிப்புண்டாக்குமாறு எனலும் பொருதுமாயினும் அக்கால இளமபுல் கொடுக்கினற களிபபிலும மிகுந்த களிப்பைப் புதிய இளங்கன்றே கொடுதலின் அதையே உவமையாகக கூறப் பட்டதென்க.

மற்றும், உருதிரபரமேசுரன் என்னது இந்திரன் வடிவங்கொண்டுள்ள உருதிரபரமேசுரன எனறல், இததோதிரம உசசிபபோதிற் செய்கினற வேள்வியில் இநதிரனுடைய குணஙகளைப் புகழநது போற்றுதல் கொண்டு இநதிரனுடைய தோத்திரமெனபதும இனிது பெறப்படினும, அவ்வண்ணஙக கொள்வா கருதிற்கு முற்றும் முரணுகாது அதையும் உடன்படல்போன்றே கூறியதெனபதாமெனக் கண்டுகொள்க.

அஃதன்றியும், இந்திரன் எனனுஞசொல் பெயரானும, பொருளானும் உருத்திரபரமேசுரனையே தெரிவிபபதாமாயினும் இடமநோக்கி இந்திரன் என்னும் ஒருவனைக்கொண்டு அவனுக்கு அதிட்டானமாகிய உருதிரபர மேசுரன் கொள்ளப்பெற்றனன். இதுபோன்று நேரே உருத்திரபரமே சுரனை யுணர்த்தாத சொற்களின பொருளான ஏனைய தேவர்களை மேற் கொண்டெழுந்த மந்திரங்களும முடிவில பரமேசுரனிடதிலேயே இனிது அமைகின்றன என்பது ஈண்டு உற்றுநோக்கத்தக்கது.

இதுபற்றி யன்றே,

ஈசுரன் என்ற சொற்குப் பொருளாகிய கண்ணபிரானும்,

"யெவ்நயதெவதா ஹகூ யஜஞை ஸுஷயாஸ்தாஃ।
தெவி ஸாதெவ களஞைய யஜஞ்ய வியிவமவதுகழி ॥"

"அருசசுன! அன்போடு ஏனைய தேவர்களை ஆராதிக்கின்ற பகதர்களும், விதியைத தழுவாது எனனையே யாராதிகின்றார்கள்" என்று திருவாய் மலர்ந தருளியுள்ளார.

அனனமே, இருக்குவேதம் 1-164-169-வது மநதிரமும,

इन्द्रं मित्रं वरुणं अग्निमाहुः ॥

"பரமேசுரனை, இந்திரன், மிததிரன, வருணன, அகனி எனறு கூறுகினறார்கள" என்று கூறுகின்றது.

மற்றும், வாசகமே சுருதியும்,

एकैकं देवं एतस्यैव साविसृष्टिरेष उह्येवसर्वे देवाः ॥

"எல்லாத தேவர்களும இப்பரமேசுரனிடதிற றோனறியவர்களே யாவர்கள்" எனறு கூறுகினறது.

இதனலன்றோ, நான்கு மறைகட்கும நற்பாடியங்கண்ட சயணசிரியரும, ஆங்காங்கு இநதிரன முதலிய தேவர்கள் சுருதியில பலா அழைக்கப் பெறுவ ரேனும பரமேசுரன ஒருவனே அவவத தேவாகள வடிவனுப் நிறறலின சிறிதும மாறுபாடில்லை யெனறார.

இதுபற்றியே கந்தபுராணமும,

காசி லிஙெஉவாகயாசி வ்ராஹ்மணா வெஉவிதுஃ!
ரூஉமிஂ வஃராஜிதயு ஙிவெ வாஉகாமணெ,
வயுவஃயுஙி ॥

மறையை நன்குணர்ந்த அந்தணப் பெரியோர்களே! "சில மறைமொழி கள் உருத்திரபரமேசுரனிடதில் முடிவுறுகினறன அதாவது உருததிர மூரத்தியைக்கொண்டு முடிகினறன" எனறு கூறுகினறது.

மற்றும்,

"வுகிவாஉயு உஹாஉவொ ஙிதஙவுாவஃ உமிஙுஃ"
"கூறப்பெற்ற மகாதேவா எல்லாமூர்த்திகளிலும இருகின்றனர்" எனவுங் கூறுகின்றது.

இவ்வாற்றல், நீண்ட கழுத்தன், அகன்ற மார்பன், பெருந்தோளன் என்பது முதலிய வாக்கியங்கள் அத்தகைய திருமேனியை யுடைய இராம பிரானையே குறிப்பதுபோன்று இநதிரனைப் புகழ்தலும உருததிரபரமேசு ரனையே குறிக்கினறது எனபது திரண்டபொருள்.

இனி, "இச்சாமவேத உருததிரியை நன்கு ஓதி உருததிரனுக் கன்பு செய்வாகை" எனக் கூறிப்போநத சாமவேதப் பிரமணம் என்னும பிரபல சுருதியின் ரங்கள் நேரே உருத்திரபரமேசுரனையே குறிக்கின்றன என்று கோடலே மிகவும பொருத்தமுடையதா மென்றுணாக.

எனனே? "வொரூரூர் மாஹாஉவதூ ஊவ கிஷ்த" "இந்திரன மந்திரத்தால் காருகபதியமென்னும அகினியைத தாபிக்கு" எனனும வேதவிதியில, இந்திரன எனனுஞசொல் இருந்தும ஆண்டு இந்திரன எனற சொல் ஐசுவரியத்தை மேறகொணடதாமாதலின அவவக்கினியை வளர்ப்ப தறகே இம்மந்திரம் சாதனமாயிறறு எனபதனுலென்க.

அறறேலஃதாகுக? மறைகளிற் கூறபபடட சொறகளுகலலாம நியமமாய ஒவவொரு சொலலுகும் ஒவ்வொரு பொருள் கொளளல்வேண டாமோ வெனின்? இஃதுண்மை. அங்ஙனமாயினும பிராமணம எனனும வேதபாகத்திறகே அவவண்ணமென்பதும மந்திரமென்னும வேதபாகத திறகு அவ்வண்ணம இலலையெனலுமே உடன்பாடாதலின என்க.

இதுபற்றியே அபபய்ய தீக்ஷிதரும்,

"ஸுஷிலஉயிமத ஈடெநிக வொய்யூக்வெஅ
உரூ வஈகாயஉஷும வ்யவஹாவ்ய"

"வேதம போதிகினற பலவகைப பொருளகளிலும மந்திரபாகதில ஓரேபொருள எனபதை நிறுவி" என்று கூறியுளளார.

ஈண்டு, 'ஸதவன' எனனும வடமொழிச சொற்கு அறிஞாகளால தொழறகுரியான, அலலது, அனபாகளைப பாதுகாகினறவன எனினும பொருதும.

அலலது, சதத்வம், எனபது ஒருகுண மெனக்கொணடு சதத்வ குணச செய்கையையுடைய உருதிரபரமேசுரன எனினுமாம.

இப பொருளையே சுவேதாசுவதர வுபநிடதத்திலும்,

"வாஷுவொய்ஷ வ்ரவத-ஷஃ"

"சதத்வகுணச செயலுடையவனே யிவன" எனறு கூறியிருகின்றது.

அலலது, சதவம், எனறது பரமார்த்த (- சதத்தையாம. அதாவது முகாலத்திலும கெடாத உணமையாம, அத்தகைய சதத்தை உடையவன எனபது மமையும.

இதுபற்றியே, உண்மை வாக்கியமொனறும,

"ஈஷி ஹாகி வியாஷிவம நாஉஜுஷ்யஸ வஹுகழி
சூஉயதயம வ்ரஹ்மிவம ஜமஉஷிவம தெதாயழி"

"இருததல, விளங்கல், பிரியம், உருவம, நாமம எனனும் ஐவகைக் கூறு களை யுடையது இவவுலகம ; இதில முதலாவது மூனறு கூறுகளுந பரப்பிர மதத்தின் கூறுகளாகினறன. இரணடாவதாகிய இரண்டு கூறும் உலகின கூறுகளாகினறன" என அறிவுறுததுகின்றது.

இதைத் தழுவியே தொல்காப்பியனரும,

"நிலம் நீர் தீவளி விசும்போடைநதும,
கலநத மயக்கம் உலக மாதலின்" எனறு திருவாய் மலர்நதருளினர்.

இவ்வாறே, திருமறையும்,

"பூததாரும பொய்கைப புனலிதுவே யெனக்கருதி,
பேய்ததேர மூகக்குமம" எனறு கூறுகினறது.

இது கொண்டன்றே கந்த புராணமும்,

"யஸ்ய ஸாமாமதம ஸ்கம் ஸரீரம் ஸ்யாத்தரோ முனஃ
ஸம்ஹாராய தி உமாதீ நாம் ஸ ரு ஸ்யாஸ்ஸாவஸஃ"

"எவனுக்கு மாயையின சததுவகுணம திருமேனியோ, அவனே சமமாரதத்தின் பொருட்டுத தமோகுணமுடைய உருததிரனுய் மூமமூரதத் களில் ஒருவனுகினறுன ; பிறனலன." எனறு கூறுகினறது.

இதையே "உளளே சததுவகுணமுடையான வெளியிலே தமோகுண முடையான" என்று சூதசங்கிதை முதலிய நூலகளுங கூறுகினறன.

இதனால 'குணி உருததிரனே தமோகுணமுடையான்' என்பாரின் கொள்கையும பயனறறதாயிறறெனக, எனனே ? வெம்பவக கடலில் மூழ்கித் துன்புறறலுந ஆனம கோடிகட்கு, களைபபாறுதறகோ குளிர் நிழலென் னும இனப மயமாகிய பரமேசுரன் உபசமமாரதத்தின் பொருட்டாகவே புண் ணிய மருநது கொளளல் போனறு தமோகுணதததைப் பெற்றுக் கொளகின றனன; அவன கருணைக கடலாகிய அருட்டிருமேனியான ஆதலினெனக.

இப்பொருளையே சிவபுராணமும,

"நிஷாநஜ்ஞஸ்ய ஸிஷஜோ ரூஜ்ஜே ஹிம்ஸா வ்யாஜ்ஜதஃ
நகி கிஞ்சிதவி நைவ்ரு ணயம் வ்ரு ணைவாத்ர வ்ரு யொஜிகா"

நோயுறறுரை வைததியன (சுடுதல, அறுததல முதலியவைகளால் துன்புறுததினும் அவன் சிறிதும கருணையறற படசபாதன ஆகான் (என்னை?) இங்கு நோயைப் போக்குதற்கு அனபுடைமையே காரண

மாதலின்" (இது போனறே பரமேசுரனுடைய நிக்கிரக, அநுக்கிரகங்களும் என்பது காண்க.) என்று கூறுகின்றது.

மற்றும், இத்தகையஞகிய பரமேசுரனே பரப்பிரமம எனக் கொள்ளுங்கால், அது குணதத்திறகு அடங்கிய தெனபது பொருநதாமையின, நிததிரை, சோம்பல் முதலிய தமோகுணதத்தின காரியங்கள அவன்பால் உணடெனலே அமையாமையின் எனக.

அஃதன்றியும், "சததுவகுணததால் ஞானமும் சுகமும" என்னும மிருதியால், உருததிர பரமேசுரன் இன்பமயன என்பதற்கு நிமிததங்களான சிவ, மருட, சமபு, சங்கர என்பது முதலிய திருநாமங்களாலும பரமேசுரனே இன்பத கொடுக்கின்றவன எனபதும தானே போதருமம.

சததுவகுணத திருமேனியான என்னுமிது கொணடே,

"ஸுவம்ஸுஸுவழவிஜ்ஞாநாழ"

'எல்லா வித்தைகட்கு மிறைவன்' எனவும்,

"ஸுவம்ஸுஸுஸு ஜ்ஞாநேவிஜ்ஞெ"

"பரமேசுரனிடத்திலிருந்து ஞானததைப் பெற்றுக்கொள்க" எனவும் சுருதி கூறுகின்றபடி, இதனுல் ஈசுரன் விதததைய யளிததருஞந தன்மையன என்பதும பெறப்பட்டதெனக.

ஈண்டு, புருசுதன், எனபதற்குப் பல்களால் பல பெயரிட்டு அழைக்கப் பெறுகின்றவன எனறமையினனே, வழிபடுகின்ற அநேக அனபாகளாலும 'பரமேசுர! நினது தரிசனந தநதருளல் வேணடும' எனறு வேண்டபபடுகின்றவன எனபதுங கொளளக்கிடநதமை காண்க.

எனனெனில் 'ஹிரணயகரணீ' எனனும வேத மநதிரததில 'ஹ்வய' என்னும அழைததலேயே பொருளாகககொண்ட வடமொழிப் பகுதிககு வேண்டுகோளும பொருளாமெனப் பாடியததிலும உரைககப்பட்டிருததலினென்க.

இதையே, பாரதததின ஆரண்ய பருவமும,

"வைவம் வம்வ்ராயிழதொ ராஜஸிஷிலிः சியி ஹாரத"

'இவ்வாறு இராசரிஷிகளால் வேண்டப்பெற்ற உருத்திர பரமேசுரன்' என்று தொடங்கி,

"ஸ்ரஷ்டா கொடிஷ்வ ரூத்ராணாம் ஷ்ணாஹ்ரதஷ்டி தா ।
யோ வஷ்டிவ்ரதாம் ஸ்ரஷ்டா"

"கோடிக்கணக்கான இருடிகடகு (சிவன) முன தோனறினன, யானும கண்குளிரக கணடேன" எனறு முடிதது கொணடு இதை ஒரு சரிதத்திர வாயிலாக கூறுகினறது.

இதனால் வழிபடுகின்றவர்கள் உருததிரபரமேசுரனைத தரிசிக்க வேண்டும எனப பிராதத்திகின்றனா என்பதும, வேணடினவாகட்கு அருவுருவாகிய பரமேசுரன், ஆவில பால போலும, எருதிழைபால் முலைப்பாலும, கண்ணீரும போனறும், அருளுருவாயத தோனறியருளுவன் எனபதும பெறப்பட்டமை காணக.

மற்றும், ஈண்டுப் புதிய இளஙகனறு பசுவிற்குக் களிப்பை யுண்டாக்குவது போனறு உருததிரபரமேசுரனுககுக களிபபை யுணடாககும சங்கிதததைப் பாடுவீர்களாக எனறமையால, அதனோடு பேராறறலுடையவன எனபதையும இயைத்து, சங்கிதததிலும் பேராறறலுடைய 'பரமேசுரனுககுக களிப்புண்டாகக்கதக்க சங்கிதததைப் பாடுவீர்களாக' என்பதுங் கொள்ளறபாலதாம.

இதனால, காதருவ வேதததிறகுங காரணனாகிய உருததிரபரமேசுரன ஒருவனே, சங்கிதததின இனசுவையை யுணாரது அருள செயயவல்லான எனபதுங கொளளககிடந்த பொருளாயிறறினக.

அற்றாகலினன்றே,

"வஸ்ரவெஷ்டி ஸிஸ்ரவெஷ்டி வெஷ்டிமாநஸ்வம்மணீ ।
வம்ஸீதாஸ்வ ஆதேயஷ்ம் ஸங்கஸ்ரோ வெஷ்டிநா வாஸ்ஃ"

"வில்லுகளும, குழாதைகளும, பாமபுகளும சங்கீத சுவையை யுணாரது கொளகினறன, சங்கிதததின வலலுரத தனமையைச சங்கரனொருவனே யறிகின்றான் பிறனலலன" எனனும ஒரு பழமொழியும யாண்டும் பரவுகினறது.

அங்ஙனமே, யாகஞவலகிய மிருதியும,

"ஸீதிஜ்ஞோ யஜி யொமெந நு மஹ்வதாஷ்ம் வஷ்டி ।
ஸ்ரவ்யாந்அஸ்ரோ ஹுகுவா தெதெநவ வஹ ஸோஷ்டெ"

"சங்கீதத்தை யுணராதவன பரமபதத்தை யடையமாட்டானேல், உருத்திரபரமேசுரனுடைய தொண்டனைய அவனோடு கூடவே களிபபுறுகினறனன" எனறு கூறுகினறது

இவவாறே சூதசங்கிதையின ஒரு கூறுகிய பிரமகீதையும்,

"ஜீகிஜ்ஞாநம் ஶிவவ்ராப்தெ வை காரணம் ஹவெத் ।
ஜீகிஜ்ஞாநெந யொகஃ வ்யாத் யொகாத்வ ஶிவைக்யதா"

"சங்கீத ஞானம் பரமேசுரனை யடைவதற்குக காரணமாகும. சங்கீத வுணர்ச்சியால யோக முணடாகினறது; யோகத்தினாலே சிவனோடு ஒனறுகுக தனமை யுணடாகும" எனறு கூறுகினறது

மற்றும், இவவாறே சிவபுராண முதலியவைகளும் கூறுகின்றன வெனறுணர்க.

ஈணடு, உருத்திரபரமேசுரன பல விடத்தில நிமித்தமபறறி அருள் திருமேனிகொணடு எழுநதருளி யிருககினும பேரனபுடன ஒழுஙகாகிய சங்கீதத்துடன அவனது புகழைப் பாடுகினற இடத்திலேயே பேராதிருபபன என்பது உடகிடை.

அதுபறறியே பகவான விஷ்ணு மூர்த்தியும,

"உத்கா யத்ர மாயஜ்ஞி தத்ர கிஷ்ணஃ"

"யான வைகுணட முதலிய விடஙகளில இருககமாடடேன, மறறெங்கிருபபேன எனின்; எனது அனபாகள யாணடுப பாடுகினறாகளோ ஆணடு நிலையாயிருபபேன" என்றருளிச செய்துளளார.

ஈணடு வடமொழியில, புத்திரன எனனுமொரு பயனை மாத்திரஙகருதிப் பாடுவீாகளாக எனக கூறியிருகக, புத்திரன முதலிய எலலாப பயனகளையு மடைதறபொருட்டு எனறது எவவாறறலாமெனினோ? தெரிவிகருதும்

மகட்பேறறினறே ஒருவன அடையவேணடிய எலலாப பயன் வடிவாகவும இருத்தலினைனக.

இதுபற்றியே,

"ஸுநஸி ஹ்ருயஸி ஸெகொயம் சவத்யஸி கயதெ"

"புத்திரனெனருவனே ஆனநதப் பிழமபெனபபடுகினறான" எனனும பழையார வாகக்யமும உலாவுகினறது.

மறறும, பாகவதமும,

'பைஙகுழலி மீது கொழுநது விடடோங்கும' என்று கூறுகினறது. இது கொணடனறே தெயவத திருவருளால வநத பெருவேதமும,

"பெறுமவறறுள் யாமறிவ தில்லை அறிவறிநத
மககடபே றலல பிற" எனறு கூறுகினறது.

இம்மநதிரததின் பிணடபபொழிபபு:—

புததிராகளே! ஈவிருமு, உமககு வேண்டிய பயன முதலியவற்றை யடைதற பொருடடு, இநதிரனுடைய திருமேனி கொணடெழுநதருளுகினற வனும, எலலாப பயனகளையும அளிகக வலலானும, ஆன்றோகளால ஆரா [illegible]னும, அனபாகளைப பரிபாலிகினறவனும, சததுவ குணமா கிய அருள் திருமேணியை யுடையவனும, சததுவகுணச செயலகளை யுடைய வனும, பிரம விததையை யளிக்கின்றவனும, பொது நோககுடையானும, தொணடாகளுடைய பரிதாபததைப் பொறுக்காதவனும, உலகிற கொரு காரணனும, பரபபிரம வடிவனுமாகிய உருததிர பரமேசரனுடைய அருள் சுரககுமாறு, வேத வழகைகப்பறறிய சஙகிததையேனும, அலலது உலக வழக்கைப்பறறிய சஙகிததையேனும இனிது பாடுவோகளாக எனபதாம.

இரண்டாவது மந்திர விருத்தியுரை

மூறறிறறு.

சங்கீதத்தில 3-4-5-வது மநதிரஙகள

முடிநதன.

மூலம்

மூன்றுவது மந்திரம்.

சஙகீததில 6-7-8-வது மநதிரஙகள

இம்மநதிரம இருககிலும சாமதநிலும ஒரு பதிகமாகவும சஙகீததநில் மூனறு பதிகஙகளாகவும உளளது.

३ १२ ३ १ २३ १ २ ३ १ १ १२३२उ ३२
मूर्द्धानं दिवो अरतिं पृथिव्या वैश्वानरमृत आजातमग्निम् ।
३ २ १ २ ३१ २ ३ १ २ २३ ३ १२ ३ २
कविꣳ सम्राजमतिथिं जनानामासन्नः पात्रं जनयन्त देवाः ॥

உலூ॒ஷ்ணம் தி॒வோ கூ॒ர்தி॑ம் வ்ரு॒ஷ்டிவ்ரு॑
வெஷ்டூ॒மஸ்ரு॒த சூஜா॒தஸ்தி॑ரி।
கவிம் வஸ்ரு॒ஷ்டிஷ்டிம் ஜ॒நா॒நா
ரா॑ஜஸ்தி॒ம் வா॒ஜம் ஜ॒ரயந்த தெவாஃ॥

கீத மந்திரம் 6.

२र ३ ४उ५ २२र१ २ १ ३ ४ ५ २र१र
आज्या दोहम् ॥ ३ ॥ मूर्द्धानं दाइ । वा३अर । तिं पृथिव्याः वैश्वा
२१ र १र३ ४५ २१ २ १ २ ३४र ५
नराम् । ऋत आ । जात मग्निम् । कविꣳ सम्रा । जा३मति । थिं जनानाम् ।
२र१ २ १ २३ ४र५ २र
आसन्नः पा । त्रा३जनः । यंत देवाः । हा उ ॥

२र १र२ २र३ ४ २र र १र२
आज्य दोहम् । २ । अज्य दो५३हा उ । वा ए । आज्य दोहम् । २ ।
२र उ १र३ २र र
अज्य दोहम् । २ । ए । आज्यदोहा२३४५म् ॥ हा उ । ३ । हुम् ॥

கீத மந்திரம் 7.

१२ २र र २र र १ १
चिदोहम् । ३ । मूर्द्धानं दाई । पूर्ववत् । हा उ । हुम् । चिदोहम् । २ ।
१ २ ३१ १११ २र
चिदो३हाउ । वा३ई२३४५ ॥ ६५ ॥ हा उ ॥ ३ ॥

கீத மந்திரம் 8.

१२ २र१र २र १२
च्योहम् । ३ । मूर्द्धानं दाइ । पूर्ववत् । हा उ । ३ । च्योहम् ॥ २ ॥
५ १ १ १२
च्यो३हाउ । वा३ । ए३ । ऋतम् ॥

மூல இருகு மந்திரத்தின பதவுரை.

दिवः मूर्द्धानं	द्यिवः ऽउलूऽधानं	தேவாகளுகுகுள மேமபடடோனும, அலலது வானுலகைத தாங்குகினறவனும,
पृथिव्या	वर्ष्मिवर्ष्णः	மணணுலகததும
अरतिं	कूर्दिं	இறைவனுய விளங்குகினறவனும,

वैश्वानर	வைஶ்வாநரஃ	எல்லா வுலகமாயுள்ளவனும்,
ऋते	ரிதே	வேளவியில
आजात	ஆஜாதஃ	அருள திருமேனிகொண்டு எழுந தருளுகின்றவனும்,
अग्नि	அக்நிஃ	அனைதகிறகுந தலைவனும்,
कवि	கவிஃ	வரமபிலா ஞானங்களை யுடையவனும்,
सम्राज	ஸம்ராட்	இயற்கைச சோதி வடிவனும்,
जनानां अतिथि	ஜநாநாம் அதிதிஃ	அனைவராலும அதிதிபோனறு பொறறதகனாகியும உருததிர பரமேசுரனை,
देवा.	தேவாஃ	தேவாகள
नः आसन् पात्रं	நஃ ஆஸந் பாத்ரம்	செபிகின்ற எமமுடைய மந்திரஙகட்கு விஷயம ஆகுமாறு
आजनयन्त	ஆஜநயந்	செயகினறாகள.

விருததி யுரை.

ஈண்டுப் பரதவாசா ரிஷி. சாமததில வைசுவாநராகினி. திருஷ்டுப, சுநதம. அகினியையே தனகுத திருமேனியாககொண்ட சிறபபு வடிவாலேனும, கேரே சொரூபமாக தனமையாலேனும உருததிர பரமேசுரனே தேவதை யாவன. இவவிருவகைப படசஙகளும முனனாக கூறப படடன ஆணடுக காணக.

மூலததில "மூர்ததா" எனபது உடலுககு ஒரு தலையைப் போனறு தேவாகளுககுள சிறநதோனுய் வான நாடடைத தாங்குகினறவன் என்பது பொருள.

இதுபறறியே, சுருதியும்,

"உதஃ வ்ருஷாநம் தெவா உவஜீவந்தி"

"முகியமாகிய இவ வகினியைகொணடு தேவர்கள பிழைக்கினறார்கள" எனறு கூறுகினறது.

இதனறு போநத பொருள எனனையோ வெனின், தேவாகள இனிது வாழ்நது வருதல அவிகளைக கொணடேயாம, அததகைய அவிகளை யளிக்கலும, அகினியின வயமாமாதலின அகினியே அமர நாடடைத தாங்குகினற தெனபதும, தேவாகளுககுள தலைமையதா மெனபதுமாம. அக்கினியே உருததிரன பரமேசுரன எனனும பொருளாம எனபதை முனனர்க் கூறினும, அதை ஈணடும நினைததுக்கொள்க.

"மண்ணுலகத்தும இறைவனுய் விளங்குகின்றவனும" என்பது மூலத்தில் இப பொருளைத தரும வடமொழிச சொல 'அரதி' என்பதா மாதலின எனக.

அச் சொலலும்,

"க்ஷ்மி ஈமஜ்ஞா ஷிவः கக்ஷ்மி" என்றற் றொடக்கதது மற்றொரு மந்தி ரததில இறைவன எனனும பொருளதைது நிற்றலின், ஈண்டும 'அரதி' என் னுஞ் சொல இறைவன் எனனும் பொருளையுங் தருது நினறதென்க. இறை வன என்பவன் பரிபாலிபபவனே யாவன்; ஆதலின மண்ணுலகதைதப பரி பாலிதததற பொருடடு, காசி, சிதமபரம, கமலாலயம முதலிய தலங்களில அருளுருக கொணடெழுநது அருள செயகினறவனும உருத்திர பரமேசு ரனே என்பது பெறறும.

மறறும, மூலததில வானுலகம், என்றதற்கு இடவாகு பெயரால தேவாகளைக் கொளளபபட்டது; எனனை? வானவாகளு மேலுலகமே வாழி டமா மாதலினென்க.

'மூர்த்தா' என்றது தலையாம் ஆதலின் சிறநதவன் என்பதாயிற்று, ஆகவே தேவர்களுக்குள் சிறநதவனும், மண்ணுலகிற்கு இறைவனும உருத் திர பரமேசுரனே என்பது இரணட பொருள.

அல்லது, வான நாடடையும, மண்ணுடடையும தாஙகுகின்றவன் உருததிரபரமேசுரனே எனககொளளினும அமையு மென்க.

அதுபற்றியே சுருதிகளும,

"வதவ்ஷ வா ஈக்ஷ்மவ்ஷ வ்யாவஷ்நாஷ்ஜ்ஞாவா வ்யயி வ்ஷள வியாதை திஷ்டதः"

"நிததியமாகிய இப் பரமானமாவின ஆணையால வானுலக மண்ணுல கஙகள தாஙகபபெறறு நிறகினறன" எனவும,

"வதஷ வொத்ர வியாணை வஷாம் மொகா நாழ"

"இவ வுலகஙகளைத தாஙகுகினற ஆதார வடிவானது இபபரமானமா வாகும" எனவுங கூறுகினறன.

அலலது, 'அரதி' எனனும வடசொல்லை, ரதி - விருப்பம், அஃதில்லா தோன அரதி யெனபபடுவன எனப பொருள கொளளில உருததிரபர மேசுரன் முழு வைராக்கியதைதை யுண்டையவன எனப பொருள கொள்ளி னும இனிதமைபும எனபதுங காணக.

இதனனே,

பகவான், என்னுஞ் சொல்லிலுள்ள பகம் - ஐசுவரியம் என்னுமிடத்து ஞானமும், வைராகியமும பகம எனபதறகுப பொருளாக மூலாசிரியா கூறியுள்ளார்.

அவ்வாறே பரமேசுரனுக்கு நிலையான பத்துவகைக் குணங்களைக் கொள்ளுங்காலும்,

"ஜ்ஞாந விராகமைதஸ்வயஷ்டி"

'ஞானம வைராகியம ஐசுவரியம' என்பது முதலிய அப் பதத்துக் குணஙகளிலும வைராக்கியமும கொள்ளப்பட்டிருகின்ற தெனக.

'எல்லா வுலகமாயுள்ளவனும்' என்பது, வைசுவாநரன் என்பது வைசுவ - உலகனைதுமுளள, நரன் - நர வடிவன, என விரிதலின் எலலா வுயிர்களுமாய் நிற்பவன எனபது பொருளாயிறறென்பதாம.

இவ்வாறே, வைசுவாநரன் என்பது உலகனைத்தையும நியமிப்போன் என்னும பொருளைத தருமென்பது முணர்க.

அற்றுகலினன்றே வியாச சூத்திர பாடியமும்,

"சூத்ராநம் வைஸ்வாநர ஈஷவாஹ்வ"

"ஆண்மாவை வைசுவாநரனென உபாசிக்கின்றான்" என்னுஞ் சுருதி வாக்கியததிற்குப் பொருளுரைக்குங்கால், "வைசுவாநரன், என்னுஞ் சொல் எல்லா வடிவனுமாகிய பகவான் பரமேசுரனையே காரணப் பெயரானுங் காட்டுகின்றது" எனக் கூறுகின்றது.

அல்லது, வேள்விப் பொருள்தரும, 'ருதே' என்னும வடமொழிச் சொல் சதியம எனனும் பொருளையுந தருவதாமாதலின, 'சதியமாகிய தனது வடிவில் நிலைதிருகினறவன்' எனப் பொருள கொளளலும உரியதே யாகும். ஈண்டு 'நிலைதிருகின்றவன' எனபது எஞசி நின்றதாய்க கொள்ளறபாலதாம.

இதுபற்றியே, சுருதியும்,

"கஸ்மிந் வு ஹவ: கஸ்மிந் வு ப்ரதிஷ்டித: ?"

'பகவான் எதில் நிலைத்திருகின்றான்?' என வினவிகொண்டு, 'ஸ்வே மஹிம்நி' 'தனது மகிமையில நிலைதிருக்கின்றான' என உததர மூரைதது முகததாற கூறுகினறது.

மற்றும், ஈண்டு எழுந்தருளுகின்றவன என்பதை எல்லா வுலகமாய், என்பதுடன இயைதது 'எல்லா வுலகமாய் நிறகினறவன்' எனப பொருள் கொளளினும இனிது பொருநதுமாறுணாக. எனனே? பரமேசுரனே எலலா வுலகமாய்த தோனறி நிறகினறுளுதலின அவனைத தவிரததுச சிறிதும உணமையிலின்றுமெனபது யாணடும ஒப்ப முடிநததாமாதலினென்க.

அறறுகலினன்றே, சுருதிகளும,

"தஷெஷுத ஬ஹுஷ்யாம் ப்ரஜாயெய"

"அப்பரமானமா பல்லுயிர்களாவோம எனறு திருவுளங கொண்டது" எனவும,

"ஸொ2காமயத ஬ஹுஷ்யாம் ப்ரஜாயெய"

"அபபரமானமா பல்லுயிராகளாவோம" என விருமபிற்று எனவும்,

"ததூ3ாத்மாநம் ஸ்வயமகுருத"

"அபபரமான்மா தனனையே உலகமாயச செயதது" எனவும, மறறும் பலவகையாகவுங கூறுகின்றன.

அவ்வாறே 'உலகனைத்துமாஞ் நீயே' எனவும், "உலகேழுனைத் திசை பத்தினைத் தான ஒருவனுமே பலவாகி நின்றவா" எனவும், அருள் திருமறைகளும முழங்குகினறன என்பதும ணணடுணரற்பாலது.

'ஸ்வெஷா வெ ஸ்ருஷ்டி:' "எல்லாம உருதிரனே யாவன" எனனும உண்மைச சுருதியையும ணண்டுணர்ந்துகொளக

'வரமபிலா ஞானஙகளை யுடையவனும' என்பது, முன்னாக கூறிய வாறே பதினெண் விதைதைகட்கும உருதிர பரமேசுரனே காரணனுதலின அவனே எலலா ஞானஙகளையு முடையவன எனபபடுதலினெனக, இதனால், எல்லாமுணர்நதவன எனபதுங தாமே போதருமெனறுணாக.

இதுபற்றியே, வியாசபகவானும்,

'சாஸ்தர யோனித்வாத' 'சாததிரங்கட்குக் காரணமாதலின' எனச் சூதிரமு மியறறியருளினா. ஈண்டு, வாகது மனஙகட கெடடாத வேத முதலியனவகளைப் பரமேசுரன செயதனன எனபதனானே அவன எலலா முணர்நதவன் எனபது கருதது. எனனே? 'ஒருவா ஒரு நூலைச செய்யின, அவருடைய உணர்வு அந்நூலிலுள்ள அறிவினும பேரறிவாகவே யிருத தல் வேணடும' என்பது மகரிஷி பாணினி முனிவரிடதது காணக கிடத தலி னெனறுணாக ணணடு விரிகிற பெருகுமென விடுதது.

'இயற்கைச் சோதி வடிவனும்' என்பது, இப் பொருள்தரும் வட மொழிச சொல்லாகிய 'ஸம்ராஜ:' எனபது, ஸம - நன்கு, அதாவது இயறகையாகவே, ராஜ. - விளங்குகின்றவன என விரிகபப்படுதலின் இப் பொருள கொளளககிடநததாம, இதனால இயறகைச சோதியன எனவே சுயஞ்சோதி வடிவன் எனபதும, பிற வொளிகளால் விளகக முடியாதவன எனபதும் பெறபபட்டமை காண்க.

அல்லது,

'ராஜ:' எனனுஞ சொல் விளங்குதலாகிய பொருளைத தருவது போன்று ஐசுவரியஙகளனைத்தையு முடைய தலைவன எனனும் பொருளையுந தருவதாமாதலின, அனைவருககும உருததிர பரமேசுரனே தலைவன் (இறை வன) எனபதும அமையும. இதை 'சேனைகடகு ராஜன' என்னுமிடத்துச சேனைகடகுத தலைவன எனபதே வெளிபபடையா யிருததல் போன்று எனக கணடுகொளக எனபதாம.

அற்றாகலினன்றே, சுருதியும,

"ஈசானாநாம வாஸோ உஹ்வாய:"

'ஈசுவர்களுக்கெல்லாம் ஈசுவன் பரமேசுவன்' என்று கூறுகின்றது.

'அனைவராலும அதிதிபோன்று போற்றததககானும' எனபது, தேவா, சுவர், மனிதா முதலிய அனைவராலும விருநதுபோனறு (நிலை யினறித திடீரென வநதவாபோன்று) ஆராதிக்கததககான எனபதாம

அதிதியானவன, அநதணன் முதலிய மேமபட்டோனு யிருபபினும், சண்டாளன முதலிய தாழ்நதோனு யிருபபினும உண்ணுங்கால வருவானேல, அவன் பூசிகக தககான். அவனை யாராதிக்காவிடில பெருகதீமை விளை யும, பூசிககிலோ, பெருமபயனை யடைவர எனபதாம.

இதுபறறியே பல நீதி நூலகளும,

"விப்ரோ வா யதி அன்யாஜ்ஜோ விவ்ருஷ: விதூவாதக:।
வைஶ்வதேவே தூ ஸம்ப்ராப்தே ஆதிதேயோ(அ)திதி: ஸ்ம்ருத:"

"அதிதியானவன அநதணனேயாயினும, சண்டாளனேயாயினும, அந தணனைக கொனறவனு யிருபபினும, தநதையைக கொன்றவனு யிருபபினும, வைசுவதேவ மெனனும (தேவாகடகு நிவேதித்துத தான உண்ணும்) காலத தில் முனபின அறியாதவனுய வருகினற அவ வதிதியானவன சுவாகக தகதை

யடையச செயகின்றவனே யாவன ; அதாவது அவனைப பூசிககில சுவாக கததை யடைதல பயனும" எனவும,

"ஷ்யாமதெ நாஉஷ்டயஃ ஷ்ரீதா சூபாஸ்தெ பாதகூதஃ ।
விதாரள வாஉஷளதெந சுஷ்டாஷ்யெந வ்ரஜாவதிஃ ।
பயஸ்தெந அதஷ்டாஷ்யஷ்ட்ரஹவிஷ்ணு மகேஹ்வராஃ"

"அதிதியானவன வருததால அகனிகள் பிரியமடைகினறன. அவன ஆசனததினகண அமாருகில இநதிரன பிரியமடைகினறன. அவனுடைய பாதஙகளைக் கழுவியதால பிதிருகள பிரியமடைகினறனா. அவன உண்டதால் பிரசாபதியானவா பிரியமடைகினறனா. அவன் உறஙகில பிரமன, விஷ்ணு, மகேசுரா பிரியமடைகினறனர" எனவும,

"வயிஷ்ராஜஷ்விஜ்ஞாத உதியிம கூஷ்மஸ் விவாவிதழி ।
யொ நஃ வஸ்ஜயதெ ஹஸ்த்யா தஷாஹஃ ஷ்ரஹ்வாதகழி"

"வழியில கனபபுறறவனும, தெரியாதவனும, பசி தாகஙகளை யுடைய வனுமாகிய அதிதியானவன வரின, எவன அவனை அனபோடு ஆராதிகவில லையோ, அவன அருதனைகை கொனறவனாகினறன" எனவும கூறுகினறன என்பதாம.

'தேவாகள செபிகினற மருதிரஙகடகு விஷயம ஆகுமாறு செய்கினறாகள' எனபது.

ஈண்டு, "ஆஸ்ய பாததிரம" எனனும வடமொழிச சொலலில, 'ஆஸ்யம' எனபது வாயிறற கூறபபடுகினற எழுததுகளாம.

இதுபறறியே,

"சுவாஸ்ஞயெநந வணாநீதயாவஸ்ய"

'அஸ்யம என்னும வாயால உசசரிகபபடுவதா மாதலின ஆஸ்யம எனபடுகினறது' எனறா பதஞசலி மாமுனிவராகிய வியாகரண மாபாடியகாரும. இவவாறறால ஆஸன் செபிகினற மருதிரம எனபது பெறறும.

செய்கினறாகள, எனறது 'ஆஜநயாத' எனனும வடமொழி விணைச சொறகு வடமொழி யிலகணதததை தழுவிச செபிக்கின்றார்கள எனபதும பொருளாமாதலின் எனக. இதன முறையை ஆணடுக காணக. இதனால உருததிர பரமேசுர மருதிரதததைச செபிகின்றாகள் எனனும பொருளுக கொளளகிடநதமை காணக.

ாணடு உருத்திர செபமே எல்லாவற்றினும சிறந்ததா மெனபதுண ாற்பாலது.

இதுபற்றியே பல நூல்களும,

"ப்ரணவஃ ஸதரு-ரீயம் தயாஃயவ-ழிரு-ஸ்ரிவா ।
வேதஷாஞ்ச ஜவஃ வாத்ரு । ஸ்ராஜ்யாய உதி கீதி-ஹதஃ"

"பிரணவம, சதருத்திரம, அதர்வசிரசு முதலியவைகளைச செபித தல, தனது மறையை ஓதுவதேயாகும எனறு சொல்லபபடும" எனறு கூறுகினறன.

அஙஙனமே கணணபிரானும,

"யஜூாஂஸி ஜவ யஜூாஷி"

"வேளவிகளுககுள செபவேள்வி யாஞயிருக்கினறென" என்றரு ளிச செயதனா. இதனால, வேளவிகளனைதறினும உருத்திர செபஞ செய்த லாகிய வேளவியே சிறபபுடைததெனபது பெறறும.

இவவணணமே, கூறிபபோநத சுருதி, மிருதி, புராணம முதலியவற றின வாககியஙகளால, அககினியையே தனகொரு திருமேனியாகக கொணடு, வாஇலக மணணுலகஙகளைத தாஙகுகினறவனும், எல்லா வுலக மாய நிறகினறவனும, மண்ணுலகததும அனபாகட்கு அருள திருமேனி கொணடு அநுககிரகஞ செயகினறவனும, கெடாத சததியத தனமையால் நிறைநதவனும, எல்லாவறறிறகும தலைமையா யிருக்கினறவனும, வரம பில்லாத ஞானம முதலிய குணஙகளை யுடையவனும, அதிதிபோனறு பேரனபுடன போறறத தகானுமாகிய உருத்திர பரமேசரனுடைய மநதிரஙகளைத தேவாகள செபிககினறாகள எனபது இமமநதிரத்தின பிண டப பொழிபபாம எனபது காணக.

இதுபற்றியே சுருதி மிருதிகளும,

"ஸுஹி ரெவத-ர்யஃசா தெவதாஃயஃ ।
ஸுஹி-ரவா ஸவ தெவதாஃ ப்ரணாதி ।
ஸுஹ்ரவ-ா தெவதாஃ"

"தேவாகடகு முதனமையானது அககினியேயாம. அககினி வாயிலா கவே தேவாகளனைவரும பிரியமடைகினறனா, அககினியே எலலாத தேவா களாகும" எனறு கூறுகினறன

அறறேலஃதாகுக, எலலாத தேவாகட்குளளும சிறநதவர் உருததிர பரமேசுரரே எனபதும, அவரிடதது அனபு செலுததலே, எலலா விதமான பயனகளையுங கொடுககும எனபதும, அவவனபு எலலாருககும ஒருதலையாக வேணடுமெனபதும, அது மிகவும எளிதாய முடியுமெனபதும, யாவரும அறிநதிருக்கினறனர. அவவணணஞ செயயாது வீண புனனெறிகளிற செனறுழலகினறனரே அஃது எனனே யெனின? கலியுகததில பரமேசுரனிடதது அனபு செலுததல முதலிய வழிபாடுகள மகளிடதது காணபபடுகினறனவாயினும தேவாகளே பொறுமைகொணடு அவறறைக கெடுததுவிடுகினறனர, ஆதலின் அவை முடிவது பயனே யளிததறகு வலியறறவைகளாகி ஒழிகினறனவெனபது ஈணடு உணரற்பாலது.

அற்றுகலினனறே சிவ புராணமும,

"ஒழீயெநயுயாநீதா உஃவஉா மரஹசெயிநாழி।
தலெவ ஜூாநவாறு விவெரா செவாநாம உஃவசொ ஹவெகஃ।
தீ உஸாஷ்லெந விவுணி வுவிஷா ஹரஉயம நரணாழி।
தசொ நஜாயதெ ஹதீ மெகவஸுாவி அ செஹிநஃ।
தவுாஇவிஷிஷா செநவ ஜாயதெ ஸமுவாணிநஃ।
யஉாகயஹிஜூாதாவி உலெஉ விஷ்டீஉதெ நரணாழி।
ஜாதகம வாவி ஸிவஜூாநம நவிஸ்வாஹஉயம ஹவதயுழி"

"பால கறகினற பசுவானது போயவிட்டால இலலறததாலுகதது தனபமுண்டாவது போனறு, ஞானமுடையவன, தேவாகட்குப பெருந தனபதததைக கொடுகினறவனகினறனை; (எனனே? வேளவியில ஈயபபடும அவியைத தவிர மறறெறனறும அவாகள வாழவதறகு வருவாய இலலாமையின அவன ஞானியாய்விடில வேளவியில் அவி கொடுககமாடடான எனனுங் கருததாலெனக) ஆதலின், தேவாகள மனிதாகளின உளளதது புகுநது கெடுக்கின்றனர், அதனால் ஒருவர்க்கேனும ஈசுரபகதி யுணடாகினறதில்லை. சூலமேநதியவன்பால் பக்தி செய்யவேண்டு மென்னும விருப்பமே உணடாவதிலலை. மககட்கு எவவாற்றாலேனும பக்தி யுண்டாயினும இடையில கெடடுவிடுகினறது. சிவஞான முணடானபோதும அது விசுவாசஞ செயயததகாததாய ஒழியும" எனறு கூறுகினறது.

6-7-8-வது கீதப பாடலகளின் விருததியுரை முற்றும

ஏடடுகக கீதப் பாடலகள் முடிநதன.

கீத மந்திரம் 9.

இது கேவலம் கீதபாடலே யன்றி இருக்கு மந்திரமன்று.

१३२ १ २ १ २ १ २ १ २
अधिप तायि। मित्रपा तायि। क्षत्रप। तायि। स्रः पतायि। धनपता२इ।

१ २ १ र २१र र र र १र २१र २ १२र १ २र १र२१र र२र
ना२माः। मन्युना वृत्रहा सूर्येण स्वराज्यञ्जेन मघवा दक्षिणास्य प्रियातनू राज्ञा

१ २र र १ र २१र २ र१२ १ र २१ २ १र २ १र र
विशंदाधार। वृषभस्त्वष्टा वृत्रेण शचीपतिरन्नेन गयः पृथिव्या सुणिकोमिना

२र१ २ र र१ र र २ १र २ र र१रर१
विश्वं भूतम। भ्यभवो वायुना विश्वाः प्रजा अभ्यपावथा वषट् कारेणर्द्ध

१र र र२ र १र २र र१र र र २र र र १२ १ र र
भाक्सोमेन सोमपाः समित्पा परमेष्ठी। ये देवा देवाः। दिविषदः। स्थतेभ्यो

२र२र र१ २र १२ र १ र२ र र २ १२ १ र र २ रर
वो देवा देवेभ्यो नमः। ये देवा देवाः। अंतरिक्षसदः। स्थतेभ्यो वो देवा

र१र २ र१२ १रर २र र २ र र २ १ र र २र र र र१र २र
देवेभ्यो नमः। ये देवा देवाः। पृथिवीषदः। स्थतेभ्यो वो देवा देवेभ्यो

११ १र र र र २ १२ १ र र रर र २१र रर १२
नमः। यो देवा देवाः। अप्सुषदः। स्थतेभ्यो वो देवा देवेभ्यो नमः।

१र र र र १ र र रर र २१र रर १ १ ३ १र रर१
यो देवा देवाः। दिक्षुसदः। स्थतेभ्यो वो देवा देवेभ्यो नमः। यो देव।

र रर २र १ १२ १र र रर र र१र २र १२ १२ १र
देवाः। आशा सदः। स्थतेभ्यो वो देवा देवेभ्यो नमः। अवज्यामिव

२ १२र १ र २ १ २र १ र २ १ २ १ २ १
धन्वनो चिते मन्युन्नयामास मृडतान्न इह अस्मभ्यम्। इडा२३ भा। य इदं

र २ १ १ ३ ५
विश्वं भूतम। युयो३। आ उ। वा२३। ना२३४माः॥

ஒன்பதாவது கீதப பாடலின பதவுரை.

मित्रः पतिः	மித்ரः பதிः	(பரமேசர! நீ) மித்திரனு (சூரி யனு) கு இறைவனுகின்றாய்.
क्षत्र. पतिः	க்ஷத்ர। பதிः	அரி, இந்திரன எனபவர்களுக குமு இறைவனுகினறாய்.

स्वः पतिः	ஸ்வः வதிः	சுவர்க்கத்திற்கும் இறைவனுகின்றாய்.
वनपतिः	வநவதிः	தனங்களுக்கும் தலைவனுகின்றாய்.
मन्युना वृत्रहा	உந்யூநா வ்ருத்ரஹா	கோபத்தால் விருத்திரனைக் கொன்றவனும் ஆகின்றாய.
सूर्येण स्वराट्	ஸூர்யேண ஸ்வராட்	சூரிய வடிவாய் உலகை விளக்குகின்றவனு யிருக்கின்றாய்.
यज्ञेन मघवा	யஜ்ஞேந மகவா	யாகத்தால் அதன் பயனை நுகரும் இந்திரனுமாயிருக்கின்றாய்.
दक्षिणास्य प्रियातनूः	தக்ஷிணாஸ்ய ப்ரியா தநூ:	தக்ஷிணைமூர்த்தியாய அன்பு செய்தறகுரியவனுமாயினாய.
राज्ञा विशं दाधार	ராஜ்ஞா விசம் தாயார	மற்றும, வேதனை வடிவால் குடிகளைத் தாங்குகின்றவனும் நீயாயிருக்கின்றாய.
वृषभः	வ்ருக்ஷபஃ	விரும்பியவற்றைப் பொழிபவனும் நீயாயிருக்கின்றாய்.
त्वष्टा	த்வஷ்டா	தீயர்களைத் தண்டிப்பவனும் நீயாயிருக்கின்றாய்.
वृत्रेण शचीपतिः	வ்ருத்ரேண சசீபதிஃ	மறைத்தலால் விருத்திரனைக் கொல்லுக தொழிற்குத் தலைவனும நீயாகின்றாய.
अग्नेन गयः	அக்நேந கயஃ	அனைவர்களையுடைய இல்லறத்தானும நீயாயிருக்கின்றாய்.
पृथिव्या सृणिकः	ப்ருதிவ்யா ஸ்ருணிகஃ	மண் நாட்டைத் தனவயமாகச் செயகின்றவனும நீயாயிருகின்றாய்.
अग्निना विश्वं भूतमभ्यभवः	அக்நிநா விச்வம் பூத அபிபவஃ	அக்கினிவடிவால் அனைவரையும் கடடுபபடுதியவனும நீயாயிருகின்றாய
वायुना विश्वा प्रजा अभ्यभवथ	வாயுநா விச்வா ப்ரஜா அபிபவய	வாயுவால உயிர்களைப் பிழைக்கச் செயகின்றவனும நீயாயிருக்கினறாய்.
वषट्कारेणार्द्धभाक्	வஷட்காரேண ஆர்த்தபாக்	வஷடகார மந்திரத்தையுடைய யாகத்தால அதன பயனை அநுபவிப்பவனும நீயாயிருக
समिष्टा परमेष्ठी	ஸமிஷ்டா பரமேஷ்டீ	சபையில விளங்கும பிரமனும நீயாயிருகினறாய்.

ये देवा देवाः दिवि-षदः स्थ तेभ्यो वो देवा देवेभ्यो नमः	यॆ ऒवा ऒवाः ஹிவிஷதः ஸ்ஹ ஒத. ஹையா வொ ஒவா ஒவெவெஹ்யா நமः	சுவர்க்கத்தில எந்த, தேவகணங்களும உருத்திர கணங்களும உணடோ, அவைகட்கு வணக்கம
अन्तरिक्षसदः स्थ तेभ्यो वो देवा देवेभ्यो नमः	கஸ்ஹரிக்ஷஸதஃ ஸ்ஹ ஒதஹையா வொ ஒவா ஒவெவ. ஹையா நமः	வானிலுளள தேவாகட்கும உருத்திரகணஙகட்கும் வணக்கம.
पृथिवीषदः स्थ तेभ्यो वो देवा देवेभ्यो नमः	வ்ருதிவீஷதஃ ஸ்ஹ ஒதி ஹையா வொ ஒவா ஒவெவெஹ்யா நமः	மண்ணிலுள்ள தேவகணங்கட்கும உருத்திரகணங்களுக்கும் வணக்கம.
अप्सुषदः स्थ तेभ्यो वो देवा देवेभ्यो नमः	அஸ்ஹுஷதஃ ஸ்ஹ ஒதி ஹையா வொ ஒவா ஒவெவெஹ்யா நமः	நீரிலுள்ள தேவர்கட்கும உருத்திரகணஙகட்கும வணககம.
दिक्षुसदः स्थ तेभ्यो वो देवा देवेभ्यो नमः	திக்ஷுஸதஃ ஸ்ஹ ஒதி ஹையா வொ ஹுவா ஒவெவெஹ்யா நமः	திகுகுகளிலுளள தேவாகட்கும் உருத்திரகணஙகடகும வணக்கம.
आशासदः स्थ तेभ्यो वो देवा देवेभ्यो नमः	ஆஸாஸதஃ ஸ்ஹ ஒதி ஹையா வொ ஒவா ஒவெவெஹ்யா நமः	பதததத திசைகளிலுமுள்ள தேவர்கட்கும உருத்திரகணங்கட்கும வணககம.
अवज्यामिव धन्वनो स्थतेभ्यो वो देवा देवेभ्यो नमः	அவஜ்யாமிவ ய்ந்வனோ ஸ்ஹ ஒதஹையா வொ ஒவா ஒவெவ ஹையா நமः	தனுவில் நாணேற்றித் தளர்விப்பது போல் எஙகள் மேலுள்ள கோபததைப பொறுதது அருளின தேவாகளுகுகு வணகககம்.
य इदं भूतमः स्थ तेभ्यो वो देवा देवेभ्यो नमः	ய இதம் ஹ்ம்தஃ ஸ்ஹ ஒத ஹையா வொ ஒவா ஒவெவ ஹையா நமः	எவா இந்த உலகைத் தோற்றுவிததருளிய பரமேசுரரோ அவருக்கு வணககம.

விருத்தி யுரை.

இவைகளின் சுர முதலியவைகளை வடமொழியிற் காண்க.

இருக்கு இல்லாததால இதற்குச் சந்தம் இல்லை.

முன்னிரண்டு பாடல்களின் தேவதைகள் வைசுவ தேவர்கள ஆவ மூனறுவது மநதிரததிறகு உருத்திரனுவன, அலலது பினனிரணடிற்கு வைசுவ தேவர் ஆவா. மூதலாவதறகு உருததிரனுவன.

ஈண்டு, முதலாவதாயுளள 'நமः' எனனும வரை, இடையிலுள்ள ஓர் எசுராம். நினக்கு ஆகுக என்பது எஞ்சி நின்றது. 'அதிபதி (இறைவன்) கருணை முதலிய குணஙகளையுடைய உருத்திரனை

பரமேசுரனே! உனக்கு (எனது) வணக்கம் ஆகுக; என இயைத்துக் கொள்க. ஈண்டு வணக்கம் என்பது வணங்குதற்குரியோன் மேம்படடோன் என்னும் உணர்ச்சி காரணமாய் வணங்குவோன் தாழ்ந்தோன் என்னு முணர்ச்சியுடன செயகின்ற ஒருவனுடைய அங்கங்களின செயகையேயாம்.

ஈண்டு 'இறைவன்' எனவே அனைவருகுகும இறைவனுமெனபது கொள்ளக்கிடக்கின்றது.

இதுபற்றியே, சுதரிசனசாரியரும்,

" ஆயிரக கிளைகளையுடைய சாமவேதததிற் கூறப்பட்ட மகிமைகளை யுடையவன சகரனேயாவன, மகிமைதகுகிய அகுணங்களே தேவ விரத முதலியவைகளில் எண்ணபபடுகின்றன' எனறு கூறியுளளார்.

மித்திரனு (சூரியனு)ககும் மேயே இறைவனு யிருக்கின்றுய் என்பது,

(1) உருததிர பரமேசுரனே எல்லாவறறிறகும இறைவனு யிருகின் றுன் என்றதை விரிதது காட்டத தொடஙகி, அவனது பலவகை நாமங்கள் தனிததனியே கூறபபடுகின்றன. அவற்றுள், முதலாவது சூரியனுககும், உருததிர பரமேசுரனே இறைவன எனறு கூறப்படுகின்றது என்பதாம்.

ஈண்டு, 'பதி' என்பது சுவாமியாகும். சுவாமி யெனவே ஈசுரன் என்பது பெறப்படுகின்றது. என்னை? 'பதி யீசுரன்' எனறு அமர கோசங் கூறுதலின் என்க. இவ்வாறறால், ஒபபற்ற சாத்தியை யுடையவன என பது கருதது. இதனால் உலகததிலும, வேதததிலும மிகப பிரசிததியா யுளள சூரியனும, உருததிர பரமேசுரனுடைய அதுகதிரகததை யடைதற குரியான் எனபது பெற்றும.

இப்பொருளையே, சுருதியும்,

"யஃ சூரித்யை சிஷ்டி"

"எவன் இரவியினகண் இருந்துகொண்டு செலுத்துகின்றானோ" எனபதனால் வலியுறுத்துகினறது.

அங்ஙனமே, புராணமும்,

"ஹிரண்யம்ஹோ ஜ்யோதிஸ்ரூபேண சக்ஷுர்ஜ்ஞாகூ மித்ராகுணாஃ"

"நிலம் நீ தீ வளி விண் மதி இரவி ஆனமா" என்று நேரே இதனையே விளகுகினறது.

இவ்வாற்றால் சூரியனுடைய மகிமையினாலேயே உலகம விளங்குகின்ற தென்பதும, அச் சூரியனும, பரமேசுரனுடைய திருமேனியேயாவன் என் பதும் தெளியப்பட்டது. மறறும, தேகதாதிறகு இறைவன, தேகி யென் பதிற் சொல்லவேணடுவ தெனனேகொல? இது யாண்டும மிக வெளிப் படையா மெனக.

அரிக்கும் இந்திரனுக்கு மிறைவன் என்பது,

ஈண்டு, மூலததிலுள்ள 'சுசக்திரம்' என்னுஞ் சொல் விஷ்ணுவையும், இநதிரனையுங் குறிகினறது. முனனா 'மிததிரன்' எனபதறகு, சூரிய தேவனைக கொண்டதால, ஈண்டுத தேவாகளே கொள்ளறபாலார் என்பதே தகுதியாமாதலினெனக. வடமொழி யிலக்கணவகையானும இபபொருள் பெறப்படுகினறதெனபது மூணர்க.

இதனாலன்றோ, சுருதியும,

"உருவாஸ் ஸமோஸி விஷ்ணோராயவஸ்தூ சுசக்திரஃ"

"இநதிரனும விஷ்ணுவும சுசதிரம எனபபடுகின்றாகள" என்று கூறுகினறது.

அங்ஙனமே புராணமும,

"நரயாணாம் தெவதம் விஷ்ணுஸ்தெவது வாஸவஃ"

"அரசர்களின தெயவீகததன்மை, விஷ்ணுவும இநதிரனுமாகின்றது" என்று

'சுவாக்கத்திறகும இறைவன' என்பது,

"யஸ உஃவெ ஹம்ஹிஹம் ந அ ஸுஷுஹுஷுழி ।
ஈஹிஷாஷொவ நீதஸ தஸ்ஃவம் ஷ்ஃ வஹாஷுழி"

"துன்பத்தோடு சோராததும், எனறு மூளளதும், சிறபபுடையதும் அனைவரும விருமபதத்கதுமாகிய இனபமே சுவ: (சுவாகாகம) எனபதின் பொருள்" எனக கூறப்பட்டிருததலாலும,

சுருதியும,

"ஹஃவரி தயஃள லொகஃ"

"சுவ: என்பது ஒரு வுலகம்" எனறு கூறுகினறதாலும, சுவாக்கம என்னும மூன்று மூலகத்திறகும, இனபவடிவாகிய முததிகளும, பரமேசரனே இறைவன் எனபது பெறபபடுகின்றதெனக.

'தனஸகடகு இறைவன என்பது' ாணடு, தனம எனறதால் எலலாப புருடார்ததஸகளுஸ கொளளக கிடகுகினறன. சுவ: பதி, தனபதி எனனும இரண்டு சொறகளாலும, இவவுலக, பரவுலக போகுகியப பொருளகளுகும, இவவாறே, அதிபதி, எனறதனாலே தேவா, மனிதா முதலியோகளுக குமம இறைவன என்றதாயிறறு. இதனால மிததிரபதி, க்ஷத்திரபதி, சுவ பதி, தனபதி, என்னும நானகு சொறகளாலும, தேவா, மனிதா முதலிய எலலாப பிராணிகடகும இறைவன என்பதும, புதிரா, தனம முதலிய உலகிலுளள போகப பொருள்களுகும, பேரினபத்திறகும உருதிர பரமேசரனே இறைவனுகினறன் எனபதும பெறபபடடமை காணக.

இப்பொருளையே, சாமமறைப பாடலகளும,

"வஷொஜராஜி தயஃ ஹிரணயயஃ வரவஷொ"

"பொன் மயமாகிய இப்புருடன் இரவியினுள காணப்படுகினறான" எனறற தொடகத்து மநதிரஸகளாற கூறுகின்றன எனபதுணாக

இவ்வாறறால போநதபொருள யாதோவெனின? கூறியவாறே தடையிலாத ஐசுவரியஸகளை புடைய உருதிரபரமேசரனை, யான வணஸகுகின றேன் எனபதாம.

இனி, 'மிதிரன' எனபவன முதலியோகட்கு இறைவன உருதிர பரமேசரனெனறு மேற கூறப்பட்டது. ஆண்டு, மிதிரன எனனுஞ சொல 'ஞிமிதா' சிநேகம, எனனும வடமொழிப பகுதியிலிருது வருதா

மாதலின, இதனுல் பேரனபுடைய அகதியா, கௌதமா, தத்சி, மாக்கண டா, உபமந்யு, பதஞ்சலி, வியாகிரபாதா முதலிய பகதாகள கொள்ளகிடக கினறனா ; கொளளவே, அனபாகளே இனிது பரிபாலிகினற உருதிர பரமேசுரனே வணஙகுகினறேன எனப பொருள கொளளலும ஈணடு உரிததாகு மெனபது காணக

அறறேல? உருதிர பரமேசுரனே ஐநதொழிலையும நடததுகினறவ னுதலின பொதுவாகிய அத தொழிலகளுகுள காததறறொழிலும அடஙகு மேனும, அனபாகளே இனிது பாதுகாததலே உருதிர பரமேசுரனது சிறபபுத தொழிலா மென்றுணாததுதற பொருடடே ஈணடு மிதிரன முதலியோகளேப பாதுகாகினறவன எனக் கூறபபடடதெனறுணாக.

அறறுகலினனறே புராணமும,

"ஹத்த ஈஸ்ஹணாயெவ ஸ வஸ்வம் ஹரி ஸெவ்ரிதி ।
ஹத்தி ஜாமீத ஸ்ஹா வ்ராணைஹ்யாவி ஸீயவீ"

"யான செயகினற தொழிலனைதறும எனது அனபரைப பாதுகாத தறபொருட்டேயாம எனறுணாவாயாக, எனது அனபன எனது உயிரினுஞ சிறநதோனவன." எனறு கூறுகினறது.

அலலது, மிதிரன எனபது, பனனிரு சூரியாகளுள ஒருவனுவன அவ னுககு இறைவன, உருதிர பரமேசுரனே முகியமாகிய சூரியனகினறன எனபதாம. அஙஙனமே, ஈஸ்தாரபதி யெனனும விஷ்ணுவு மாகினறன, சுவ பதி யெனனும இநதிரனுமாகினறன, தனபதி யெனனும குபே ரனுமாகினறன எனபதாம இதனுல பரமேசுரனே எலலாத தேவாக ளாகவு மிருகினறன எனபது கொளளகிடநதமை காணக

இதுபற்றியே, வேத சுருதிகளும,

"ஸ ப்ரஹ்மா ஸ ஸிவஸ்ஸேநஃ ஸொஈஸ்வரஃ ஸ்ரீமாந்ஸ்வராட்।
ஸ ஸிவ விஷ்ணு ஸ்ஸ்வ்ராண ஸ்ஸகாலொக்நிஸ்ஸ சந்த்ரஃ"

"அபபரமானமாவே, பிரமன, சிவன, இநதிரன, அகரம, பரமம, சுவராட, விஷ்ணு, பிராணன, காலன, அக்கினி, சநதிரன முதலிய தேவா களு வடிவஙகளாய இருகினறது." எனறு கூறுகினறன

ஈணடு "இநதிரன முதலிய தேவாகள சுவாகக முதலியவறறிறகு இறைவராவா" எனபது சுருதிகளிறு கூறபபடடிருபபினும அவாகள பரமே சுரனுடைய கூறுகளானதால பரமேசுரன வடிவாகளெனடதுங கூடுமென றுணாக.

இதுபற்றியே, பாரதவாகுமு,

"வெஷ்ரோஷ்ஷ அ தெவெஷ்ஷ தவெய்ஷ்வய உஷ்அயுதெ"

"இந்திரன முதலிய தேவாகளிடதுளள ஐசுவரியமானது பரமேசர னுடைய ஐசுவரியமேயாம" எனறெழுநதது

இவவாறு, எலலாவறறிறகும இறைவனாகவும, எலலாவறறையும பாது காபபோனாகவும, எலலா வடிவனாகவும பரமேசுரன துதிகபபெற்றனன எனபதுணாக.

இனி, 'மநயுநா' என்பது முதல 'பரமேஷ்டி' எனபது ஈறாக, பல வகை மகிமைகளை யுடையவனாக அப பரமேசுரன சிநதிகபபடுகினறான.

அவறறுள, "கோபததால விருததிராசுரனாக கொனறவனாய இருக் கினறாய" எனபது, ஈண்டு இருக்கினறாய எனபது எஞசி நினறதாம.

கோபம எனனும நிமிததகதால எணணூறறுபபது விருததிராசுரா களாக கொனறனன எனபதாம.

இதுபறறியே, சுருதிகளும,

"இந்திரோ விருததிர மஹந" எனவும,

"ஊஷ்ரோ ஏஷ்ஏஅ சுஷ்ரிஷிவு ஷ்தூணையுவு ஷ்திஷ்ஷ்தஃ ஜவாந நவதீஸ்வ"

"இநதிரன ததீசியின் எலுமபுகளால எணணூறறுப பதது விருததி ராகளாக கொனறனன" எனவும கூறுகினறன.

அறமேறலஃதாகுக. சுருதிகள, இநதிரன விருததிராசுரனாக கொனற னன் எனறு முழுநகுகினறனவே யனறி பரமேசுரன கொனறானெனக கூற விலலையே யெனின? அபபடிக் கூறுவது உணமையே ஆனால, தல்வகார வுபநிடதமெனனும கேநோப நிடதமும, "தேவாகள, யாமே வெறறி கொணடோமென இறுமாநதிருகக, பரமேசுரன இயகக வடிவமாய எழுந தருளி எலலாவறறிறகும தானே காரணனெனறும, அவ வெறறியும தனனு லேயே ஆனது எனறும அறிவுறுதது தருளினன" எனபதை இரணடு கணடநகளால கூறுகினறது அதைபபோல உருததிர பரமேசுரனே விருததிராசுரனாக கொனறனன எனபதும, ஏனைய தேவாகள நிமிததாக ளாமெனபதாக தெறறெறன விளநகுமாறு காணக.

அல்லது, 'மநயுநா விருததிரனாக கொனறனன' எனபதை 'மநயு' எனபதை 'சதமநயு' எனபதில ஒரு கூறெனகொணடு, இநதிரனால அதா

வது இந்திரனுகிய காரணத்தைக்கொண்டு பரமேசுரன விருத்திராசுரனைக கொன்றனன எனப பொருளகொளளினும், வடமொழி இலக்கண வகையா லும இது இணிதமையு மெனபதுணாக.

அல்லது, மன்யுரா எனபது, வேளவியால எனவும, விருத்திரம எனபது பாவத்தை யெனவுங கொள்ளலாம், அதாவது யாகத்தால் பாவத்தைப் போககி யருளுகின்றவன் என்பது பொருள.

இதுபற்றியே சுருதியும,

"தெவயஜ்யா வ்ருத்ரஹா ஸுயாவஸ்ய"

"தேவராதனையா (யாகத்தா)ல் பாவத்தைத் தொலைத்தவாகளாவோ மாக." எனக கூறுகினறது.

மற்றும,

"அதிக்ரமிக்ரமு ஸுமிதாமி ஹுக்ரமு வவக்ஷிஷம் ஜமதக்னி।
யஜ்ஞெகம் விஸ்வமவாக்ஷம் நர வாவெந விவ்யதித"

"உயிரகளுக கொனறாகிலும், பயமுறுத்தியாகிலும, இவ வுலகத்தை யழித்தாகிலும விருபாக்ஷராகிய பரமேசுரரை எவன் ஆராதிகின்றானே, அவன பாவமடைவான" எனவும,

இனனும,

"யதெனா வாவ உவபரூதி"

"தருமத்தால பாவங் கெடுகின்றது" எனவுங் கூறுகினறது.

இதனாலனறோ, பாரதமும்,

"விநாகவாணிஹ ஹுமஹாந வவக்ஷவாவஹுரொ ஹராஃ"

"பிநாகபாணியாகிய பகவான் பரமேச்சரனே எலலாப் பாவத்தையும போகருகின்ற அருளுகினறான்." என்று கூறுகின்றது:

மற்றும, அதன பாடியமும,

"ஈ, மன்யுரா (கோபமாகிய) காரணத்தால, விருத்திரனைக கொனறவனு யிருக்கினறாய." என்று இப்பொருளையே வலியுறுத்துகினறது.

உலகனைதனையும சூரிய வடிவால விளகருகினறவனு யிருகினறாய், எனபது, சுயமபிரகாச வடிவனுயிருக்கினறாய் எனபதாம.

ஈண்டு; "யெந வ்ருயழுவகி"

"எவனுலை சூரியன காய்கின்றான்" என்னுஞ் சுருதியால், பரமேசர னுடைய அருளைப் பெறறதாலேயே சூரியனுகும விளக்குந்தன்மை புள்ள தாமென்பது உணரறபாலதாம்.

"யாகததால அதனுடைய பயனை நுகர்கின்ற இந்திரனும தீயாயிருக் கின்றாய்"! எனபது, ஈண்டு 'மகவன்' எனனுஞசொல் 'மம்ஹதி' 'ஏகை' எனனும் வடமொழிப பகுதியின்கண் பிறந்ததாமாதலின் யாகமாகிய சாத னத்தால வேடபோகட்குப் பயனை யளிக்கினறவன் தீயாயிருக்கின்றாய் என வும பொருளபடுமாறுணர்க. இருகுற பாடியத்திலும், 'மகவன்' என்ப தற்கு பயன் அளிகினறவன எனறு கூறப்பட்டிருகினறதென்க.

அல்லது, யாகமாகிய சாதனததால இந்திரஞற் செய்யப்படுமை மழை பெய்வித்தல முதலிய காரியஙகளைச செய்கின்றவனும தீயா யிருகினறாய் எனினுமாம.

இதுபறறியே சுருதியும்,

"மயாதிரூபா வாயவெஹி"

பயனதால இநதிரனும வாயுவும, என்று தொடங்கி "இந்திரனே மழை பெய்விப்பவன்" எனறு கூறி முடிக்கினறது.

'தக்ஷிணமூர்த்தியாய் அன்பு செய்தறகுரியானும தீயாகின்றாய்' என் பது,

இப் பரமேசரனுடைய தக்ஷிண மூர்த்தமானது முதறி விருப்புடை யார்கட்கு மிக விருமபற்பாலதாம். அதாவது பக்தி செயவதற்குரியதாம். ஈண்டு முதறி விருபபுடையார்களால அன்பு செயயறபாலது எனறு கூடடிக கொள்க.

இதுபற்றியே, வாயு சங்கிதையும்,

"ஸஜாதமிஷ மெவைகம ருத்ரா ஜநந்தி தீரவஃ ।
ஸ ஹ்யாவ்ருத்ரோ ரௌதரயேண ரூபேணாயம் தக்ஷிணம வவ்ரே"

"பிறப்புகடகுப பயமடைநதோர்கள் பிறபபறறவனுள்ள ஒருவன தீயே யென்று உணர்ந்துகொண்டு, உருதிரனுகிய நினது தட்சிண முக மூர்த்தியை யடைகினறனர்." எனறு கூறுகினறது.

அங்ஙனமே, சுவேதாசுவதர சுருதியும்,

"வ்ருவஷ்யேத ஈஷ்ஓ யத்தே த்ஷிணம் ஸ்ஹ்வம் தெந ஸாம் வாஹி"

"உருத்திர ! உனனுடைய தக்ஷிணமுகம யாதொன்று இருகின றதோ, அதனால் எமமைய பாதுகாபபாயாக" எனறு இப்பொருளேயே வலி யுறுதகினறது. இதனால முதறி விருபபுடையாரால் வழிபடற் குரியவன உருதறிர பரமேசுரனே எனபதும பெறப்படடமை காண்க.

அல்லது, போனபிறகு விஷயமானது இவ வுருதறிர பரமேசுரனு டைய தாடசண்ய முடையதெனனும அருட்டிருமேனியே யெனபதுமாம. இதனால் கருணைக் கடலான என ஈண்டு எடுதறுக்கொண்ட பரமேசுரனே உயிரகளிடதறுப போனபுடையான என்பதும கொள்ளக கிடநதமை காண்க.

"வேநதன வடிவால் மகளேதற தாங்குகினறவன நீயாயிருகின்றாய்" எனபது, அதாவது அரசாகளால பிரசைகளேப பரிபாலிக்கினறவனும உருதறிர பரமேசுரனே யாகின்றான எனபதாம். இதனால் அரசனுப் நின்று தண்ட நீதி முறையில ஆணை செ ற தனமையும பர மேசுரனுடைய வயபபடடதேயாம எனபதாயிறறு. அலலது ' ' - றதை நோக்கிப் பயனே யளிக்கினறவனும நீயாயிருக்கின்றாய் என்பதாம்.

"அன்பர்கள் விரும்பியவற்றை நிறையப் பொழிகின்றவனும் நீயா யிருக்கின்றாய்" எனபது, ரிஷபம் எனனும வடமொழிச சொறகு இவ் வாறே பொருள கூறல்கொணடு, ரிஷபகொடி, ரிஷபவாகனம எனபது முதலியவைகளுக்கும பொருள கூறல் எளிதிற கூடும எனபதை பாரத வாகியதாலும உணாந்துகொளளறபாலதாம.

'தஷ்டாக்களேச சிட்சிகினறவனும நீயாயிருக்கின்றாய்' என்பது,

ஈண்டு, தவஷ்டா என்னுஞ்சொல விசுவப் பொருள்கொண்ட வியா பகதன்மையை யறிவுறுதறுவதாமாயினும 'தவஷ்ரு' என்னும் வட மொழிப் பகுதியினிருநது வந்ததாமெனக் கொள்ளினு, ஈண்டு அப் பொருள் பொருநதா தெனபதுணர்க.

மறைகினற நிமிதததால் விருதறிராசுரனைக் கொலலுதலாகிய தொழிலே யுடையவனும் நீயாயிருக்கினறாய்" எனபது, ஈண்டு, "விருத் திரனைக கொலலுதலாகிய தொழிறகுத தலைவன" எனனும பாடிய வாக் கியமும உணாறபாலதாம.

அற்றுகலினன்றே, தைதிரீய சுருதியும்,

"வ உஸாஜ்ஞோகாந வ்ருணோஜ்ஞிகோந ஜ்ஞோகாநவ்ருணோத்ஜ்ஞ
த்ருஷ்ய வ்ருத்ருஷ்டி"

"இவ் வுலகை மறைத்ததலின அவன் விருத்திரனெனபபடுகின்றுன" என விருத்திரன என்பதறகு காரணங கூறும வாயிலாய இப பொருளேயே விளகுகினறது.

மறறும, 'ஸஜீ' (சஜி,) என்பதும கருமத்தை (செயலை)யே பொருளாக வுடையதெனபது நூல்களில வெளிபபடையாம.

இவவாற்றல் விருத்திராசுரன், உலகை இருள் மூடுமாறு செய்ததால் பரமேசுரன அவனைக் கொன்றனன எனபது பொருள.

பிறவிடததும இவவாறே கூறபபடடிருததலின, 'பசுபதி' எனபது போனறு 'சசிபதி' எனபதும பரமேசுரனையே நன்கு அறிவுறுத்துவதா மெனபது காணக.

"அன்னத்தையுடைய இல்லறத்தானுக இருகின்றனை" என்பது,

ஈண்டு, "மயொஸ்ருஹஸ்ஸ ஸிவெஹிஸுஸ் வரிவாஹி" என்னுமிடதது 'கய' எனபதறகு, கிருகததன எனபதே பொருளானதால், ஈண்டு இல்லறததான எனக கொளளபபட்டது. இதனால யாகதிறகுரிய அனன முதலியவைகளும, ஈகை முதலியவைகளும, தன முதலியவைகளும இல்லறததானுககு நிறைநதிருததலும, பரமேசுரனுடைய அருளாலேயே யென்பது பெறபபட்டது.

"யானையை அஙகுசததால தன வசபபடுததுமாறு உலகைத தன வயமாயிருக்கச் செயகினறவனும நீயாகினறாய" எனபது,

ஈண்டுப் பாடியதனிலும இவ்வாறே பொருள் கூறபபட்டுள்ள தென்றுணாக.

பிருதிவி, (மண) எனபது, மணணுலகிலுளள மககளமேல நினறது நல்லோர்களையும தீயோகளையும புணணியததாலும, பாவததாலும, பரமேசுரன செலுததுகினறனுதலின, அதாவது உயிகளின, நனமை தீமைகளுக்கியைய ஆட்டி வைக்கினறவனுதலின உலகனைததும பரமேசுரனுடைய வசமேயாம எனபதாம.

இது பற்றியே, சுருதியும்.

"வாணீ: வாணைீந கஉணா லவதி வாவ: வாவெந"

"நல்லோர் நற கருமததாலும், தீயவா தீய கருமததாலும தோனறு கினறனா" எனறு கூறுகினறது.

அங்ஙனமே மிருதியும்,

"நி உயா கெவலெநாவி நி அ கெவல கஉணா !
கஉ ஸஹாயெந"

"கருமமாததிரததாலுமன்று, எனனுல மாததிரமுமனறு, மறறோரு, கரு'மதததச சகாயமாயக் கொண்டதனுலே உலகமாக்கப்படுகின்றது." என்று கூறுகினறது.

ணடு, யாகனயை அடகுவதறகுத தோடடியானது சாதனமாயிருததல் போன்று மக்களுத தன்வயமாகுதறகுப புணணிய பாவஙகளே கருவியா மெனபது காண்க. இதுவும, எல்லாம் வலல இறைவனுக்கு உபசாரமே யெனபது உணரபபாலது.

"அகனியால் தேவர்களையும், மனிதர்களையும கட்டுபபட்டிருகின்றவா களாய்ச செயகின்றய" என்பது,

'ஆகவனீயம' என்பது முதலிய மூனறு அகனிகளாயிருந்து தேவாகள் வாழ்வதற்குரிய, அனனம, எனனும் கோதுமைமாப் பணியாரம முதலிய தேவவுணவுகனக கொடுததல் அகனியின ஆதினமாமாதலின, தேவாகள அக்கினி வயபபடடவாகளெனறுணாக.

மகளோ, சமைததல, விளககல, சூடுணடாகுல முதலியவைகளால தியின அதினமா யிருகினறார்கள எனபது வெளிபபடையேயாம.

அல்லது, நெறறிக கணணிலுள்ள அக்கினியால வாழ்நிக காலததில உல கனனதையும இலயஞ செய்து கொள்கினறனை என்பதும் அமையுமெனக.

"காறறால புநிதமாகுகி உயிராகளனைதையும பிழைததிருக்குமாறு செய் கின்றய்" எனபது,

வாயுவினால மிகப் புநிதமுண்டாக்கி இனிது வாழுமாறு செயதருள கின்றய் என்பது பொருள். இதனால ஆன்மாவைப் பறறிய பிராண சமபந்த மினறேல், உயிர் என்பதும் இன்றும, காறறுப்படுதல் முதலியவை களாற் புநிதமாதலெனபதும இன்றுமெனக.

இதனால், அக்கினியும், வாயுவும், பரமேசுரனுடைய ஆணையைப் பெற றுக்கொண்டு தததந தொழிலிசை செய்கின றவைகளாகின்றன என்பது ஈண்டுக் கொள்ளகிடந்தமை காணக.

அற்றகினன்றே, சுருதிகளும்,

"ஹயாஉஸ்யாஹ்ரிஷ்ணவகி"

"இவனது பயத்தால அக்கினி எரிகின்றது" எனவும,

"ஹிஷாஸ்மாத்வாதஃ வவதி"

"இவனிடத்தில் பயத்தை யடைந்து வாயு சஞ்சரிக்கின்றது" எனவும,

"ந வ்ராணேந நாவாநேந ஏதஸ்மா ஜீவகி கஶ்சந ।
உதரேணதஸ்ய ஜீவஞ்சி யஸ்மிந்தா வஸ்வாஶ்ரிதள"

"பிராணனுமம அபானனும் மனிதர ஒருவரும பிழைத்திலர; மற்றோ, இவ்விரண்டும் எவனிப பற்றி நிற்கின்றனவோ, அவனுல பிழைத திருக்கின்றனர" எனவும கூறுகின்றன.

"வஷட்காரம, சுவதாகாரம் எனபது முதலிய பிரயோகங்களாக கொண்ட யாகத்தால் அதனுடைய பயனை அநுபவிக்கின்றவனும் ரியாயிருக கின்றய" என்பது,

வேள்வியாகிய சாதனத்தால வேள்விக தலைவனுய விரும்பிய பயன களை அநுபவிக்கின்றவன உருத்திர பரமேசுரனே யனறி வேறலன் என பது பொருள.

இதுபற்றியே சுருதியும,

"கதரோ தெவொஹ்யஸ்யாஸ்மாகம்"

"இவர்களுள எத்தேவர பயனை நுகர்பவர?" எனற்றறொடக்கத்து மந திரத்தில் இப்பொருளைக கூறியிருக்கின்றது.

உண்மையை நோக்கிலோ, 'வஷட்காரம' எனனும மந்திரத்தாற குறிப் பிடட யாகமாகிய விஷ்ணுவைப் பாதிதத்திருமேனியாகக கொண்டவன என பதே கொளளக கிடக்கின்றது.

இதுபற்றியே சுருதியும,

"யெஜ்ஞோ வை விஷ்ணுஃ"

'யாகமே விஷ்ணு வெனபபடும' எனறு கூறுகின்றது. இதனால், அரிகரமூர்த்தம கொளளப பெற்றமையும காணக.

அலலது, மூலத்திலுளள 'அர்த்தம' எனனுஞ சொல் 'சமீபம' எனனும பொருளையுந் தருவதாமாதலின வேள்வித தலைவனுக்கருகில தேவதாவடிவாயிருநது அநுபவிக்கினறவன் எனபதும அமையுமாறுணர்க.

"சோமயாகஞ செய்தலால சநதிரமணடலததிலிருநது அப போகஙகளை யநுபவிபபவனும நீயாயிருக்கினறாய்" என்பது,

இஙஙனமே பாடியமுங் கூறுகினறதெனபதுணாக.

உணமையிலோ, சோமதாற குறிப்பிடபபடட வைசுவதேவ யாகததிற கூடியுளள தேவாகளனைவரும நீயாயிருகினறாய என்பதாம.

சபையாற குறிபபிடட (பிரமனும) இரணியகருப்பனும நீயாயிருகின்றாய, எனபது,

ஈண்டு, ஸம, எனபது 'சபை' என அமரகோசங் கூறுதலானும், பரமேஷ்டி எனபது பிரமன எனல வெளிப்படையா மாதலாலும் இது போநத பொருளெனக.

இனி, "பாடியததில, பரமேடடி எனபதறகு, பதநினியுடன (மனையாளுடன) உயாநததாகிய இலலறததலைவனு யிருகினறவனும நீயே" எனறு கூறபபட்டிருக்கினறது. அதாவது மனைவியுடன கூடிய இலலறம எனபதனுற் குறிபபிகபபெறற, வேளவியாறறல, தானமிடல, ஓமஞசெய்தல் முதலிய நறகருமஙகளில வழுவாது இருபபவனும நீயாகினறாய எனபதாம. மனையாளுடன கூடினவனுகே அதில அதிகார மிருததலினெனபதுணாக. இது வாழநாள முழுதும நறகருமஙகளையே செயதுகொணடு வாழல வேணடுமெனபது எலலா நூலகளுகுகு கருததாமாதலி னெனக.

அறறுகலினனறே சுருதியும,

"யாவஜ்ஜீவஹ்ரிஹொாதி ஜுஹோயாதி"

'வாழநாள வரையும எரியோமபுக' எனறு கூறுகின்றது.

அஙஙனமே, மாபாரதமும,

"ஸிஸ்ருக்ஷணை ஹுஹ்ஸுஹ்யு ஸ்ருஷ்டாவ்ய"

"இலலறததானே உயாநதான மறறைய மூவரும அகததினாகள" எனறு கூறுகின்றது.

இதுபறறியே மநுமிருதியும,

"அன்னையாரைப் பறறிககொண்டே அனைததுயிரும வாழகின்றன, அது போனறு இலலறததானைப பறறிககொணடே ஏனைய ஆசிரமததிலுள்ளவாகள பிழைகினறாகள" எனறு கூறுகினறது.

ாணடு, தமிழ் மறையுப,

" துறைதாகுமை துவவாதவாகை மிறைதாகுமை

இலவாழவா னென்பான துணை " எனபது முதலிய மைதிரஙகளால அறததுபபாலில இலலறத்தை யெடுதது மிக விதைதோதியுளளதும உணரபபாலதாம.

அலலது, 'ஸதிஸ்' என்பது ஞானமாமாதலின, உபாசனையால, பரமாகிய (மேலாகிய) பதததில் இருபபவன் பரமேஷ்டி எனபதுமாம.

அலலது, இனிது உபதேசிக்குந் தன்மையால, பரம=எல்லாத தேவா கட்குமை மேலாய் விளஙகிகொணடிருகின்றவன, பரமேஷ்டி எனினு மமையும.

அல்லது, பார்வதி தேவியாருடன, பரம்=மேலாகிய கைலாசததி லிருக் கின்றவன பரமேஷ்டி எனபது மமையும.

இனி, " யோ தேவா " எனபது முதறகொணடு நமஃ, என்பது ஈறுகிய ஆறு மைதிரஙகளால, மூலகாரணனும, பிரம சொரூபனும, ஒருவனும, மற றும பல மகததாை தனமைகளை யுடையவனுமாகிய உருததிர பரமேசுர னுடைய கூறுகளை யுடையவாகளான குணிருததிராகள வணஙகப்படுகினறா கள. அவ வுருததிராகளும, ஆயிரக்கணகானவாகளாவாகள ; அவர்களும ' ஒருவனுகிய உருததிர பரமேசுரனை போறறிக்கொணடு அவனுகருகில புடைசூழநது நிறகினறவராய்க கணஙகள எனபபடுவாகள எனறுணாக.

இதுபறறியே, உருததிராததியாயததின முதலாம அநுவாகததின நடுவில,

" யெ ஸஹஸ்ர மஹமெஹம் தெஷ்வேஷாகாஹஸ உதி "

" உருததிரன் கூறுகளையுடைய இக கணஙகளுகை வணக்கம " எனவுை கூறபபடடுளளது.

அறறேலஃதாகுக ? தேவாகள தேவனை வணஙகல எனறது எவ்வாறு மெனின ? பரமேசுரன் தனது அருள்வலியால கணக்கில்லாத உருததிர கணங்களை யுணடாகி, ஒவவொரு வுலகததிறகும தலைவாகளாக்கி, அருளை யும, மருளையுஞசெயது வருமாறு அவாகளை நியமிததிருததலின, அரசனைப, பிரசைகள வணஙகுமாறு வணஙகுதல கூடுமென்க.

இது கொணடே சுருதியும,

" யெ ரூத்ரா அயிஹமிஷ்வாம் அஸ்மிந்நஹத்யண்ணவெணுரிக்ஷே மவா ஸையி ஷிவம் ரூத்ரா உவஸ்ருதாஃ "

' மண்ணிலும, கடலிலும, விணணிலுை தோனறுகினற உருத்திராகள ' எனற றொடகதது மைதிரஙகளால இபபொருளையே கூறுகினறது.

அவ்வனமே, பாரதமாகிய இதிகாசமும்,

"ஸஶிகுஹஸ்தா வஜ்ரஹஸ்தாஃ ஸுவெஷாஅஸ்ரித கிரீடிநஃ"

"சூல மேந்திய கையாகள, வாளேந்திய கரத்தாகள, பாமபென நீண்ட முடியினா" என்றற றொடக்கத்துள சுலோகங்களால, இப் பிரமத கணங்களேயே விதந்து கூறுகின்றது.

அவ்வாறே, துரோண பருவத்திலும,

"தஸ்ய வாஸிஷ்டாதிவ்யா நாநாரூபவ யுதாஃ வ்ருஹோஃ"

"அவ விறைவனுடைய வானுலகப பிரமத கணங்கள பலவகையாவாகள" எனறு கூறபபட்டிருக்கினறது.

மறறும், இலிங்கபுராணம, கந்தபுராண முதலிய பல நூலகளிலும உருத்திர பரமேசுரனுடைய பிரமத கணங்கள பலவகையாபக கூறபபட டிருக்கின்றன வென்பதும ஈண்டு உணரற்பாலதாம.

தேவாகாள! உருத்திர தேவதைகளே! நீஙகள, சுவாகாந்தத்தில் இருக்கினறவாகளாவீரகள; அத்தகையாகளான உஙகடகு நமஸ்காரம.

இவ்வாறே, வானுலகில இருகினறவாகளான தேவர்காள! உங்கடகு நமஸ்காரம. தணணீரில இருகினற தேவாகாள! உஙகடகு நமஸ்காரப. பதத்துத திகுகுகளிலும இருகினற தேவாகளே! உஙகடகு நமஸ்காரம. எடடுத திசைகளிலும இருகினற தேவர்காள! உஙகடகு நமஸ்காரம்.

'தருவில நாண்றறுவது போனறு உமது ஆணையைக கடநததால எங களிடததெழுகினற உமது கோபததை, யாம வணஙகுதல முதலியவறறால பொறுததுக் கொளளுமாறு செய்கின்றோம' எனபது,

ஈண்டுப பரமேசுரனது ஆணையாகிய வேத முதலியவறறால அறிவுறுத தபபட்டதைக கடநததால, பரமேசுரனுக்குண்டாகும கோபததை, அவனை வழிபடுதலாலனறி வேறய வுபாயஙகளால அடகக முடியாதெனபதால அதை நீகுதறகுப பரமேசுரனையே இனிது வழிபடல வேண்டுமெனறு அறி வுறுததபபடுகினற தெனபது முணர்க.

அறறால்களினனதே பகவானும,

"ஸ்ருகிஷ்யதீ ஏவைவாஜ்ஞ யஷ்யா வாக்ஷ்யவ்ய வதக்ஷித!
ஆஜ்ஞாமஜ்ஞீ ஸுவெஷ்யஷ்வஸுவெ வக்ஷ்யஸ்ய ஜாயதெ"

"சுருதி மிருதிகள எனது ஆணைகள, அவைகளைக கடநது நடகினற வன் எவனோ, அவன் எனனால் வெறுக்கபபடுபவனும, கொலலபபடுபவனு மாகினறான." எனறருளிச செயதுளளார. ஈண்டு உயிர்களின கருமஙகளைத

தழுவிக்கொண்டே நிக்கிரகானுக்கிரகங்களைப பரமேசுரன் செய்தலின் அவன் பொறுமை யுடையான் என்பதும் பொருந்தாதென்றுணர்க.

இதையே வியாசபகவானும [illegible] விரிதிருக்கின றனா; அதை ஆண்டுக்காண்க. இதனால, உருதிர பரமேசுரனைக் களிப் படைவிக்கில் இன்புறலாம, வருதாதமடைவிக்கில் துன்புறலாமென்பது தெற் றென விளங்குகின்ற தென்பதைக் காண்க.

"யாதொரு உருதிர பரமேசுரன் காணப்படுகின்ற இவ்வுலகினை தையும உண்டாக்கியருளினனே, அவனுககு நமஸ்காரம்" எனபது,

எல்லாமாய் எலலாவற்றையும ஆக்கி அளிதது அழிதது தனிதது நிற கும தனிப பெருங்கருணை அருடபெருஞ சோதி பரபபிரம சொரூபனகிய பரமேசுரனுககு வணகமம எனபதாம்.

ஒன்பதாங் கீத மநதிர விருததியுரை

முற்றிறறு.

கீத மந்திரம் 10.

१ २ १ २ १ २ १ २ १
अधिप । ताइ । मित्रपा । ताइ । क्षत्रपा । ताइ । स्वः पताइ ।
२ - १ २ १ २२ २१२ २ १ २ २ १ २२ २ १
धनपता २ ॥ ना२माः । नम उत्ततिश्चोत्तन्वानेभ्यश्चनमोनीषंगिभ्यश्चोपवीति-
२ १ २ ३ १ २ २२ १ २ १ २ २ १ २
भ्यश्च नमोस्यब्धश्चप्र । ति दधानेभ्यश्च नमः । प्रविद्यभ्यश्च प्रत्याधिभ्यश्च
१२ १ २ २ १ २ १ २, १२ २ २ १ २ १ २ १२ १ २ २
नमः त्सरभ्यश्चत्सारिभ्यश्च नमः श्रि । तेभ्यश्च श्रायिभ्यश्च नमस्तिष्ठद्भ्यश्चोप-
१ २ १ २ २१२ २ २२२- १ २१२२ १ २२ १२ १२ २
तिष्टभ्यश्च नमो यतेच वियतेच नमः पथेच विपथायच । आवज्याभिव
१ २२ १ २ १ १ २२ १ २ २ १ २ १ २ १
धन्वनो विते मन्युनयामसि मृडतान्न इह अस्मभ्यम । इडा २३ मा यइदं
२ २ १ - ३ ५
विश्वं भूतम् । युयो ३ । आउ । वा २ । ना २३४ माः ॥

இம் மந்திரமும இருக்கன்று கேவலம கீதமேயாம்.

மநதிரத்தின் பதவுரை.

नम उत्ततिभ्यश्च	நம உத்ததிப்யஶ்ச	உததரிய முடையாராகட்கும் வணக்கம.
उत्तन्वानेभ्यश्च	உத்தந்வாநெப்யஶ்ச	நாணேற்றிய தநுக்களையுடையாராகட்கும வணககம.
नमो नीषंगिभ्यश्च	நமொ நீஷம் கிப்யஶ்ச	அம்பறுத்தூணியை யுடையவர்கட்கும வணக்கம்.

उपवीतिभ्यश्च	உவவீதிப்⁴யஶ்ச	பூணூல் உடையார்கட்கும் வணக்கம்.
प्रतिधानेभ्यश्च नमः	ப்ரதிதா⁴நேப்⁴யஶ்ச நமः	குறிபபில பாணங்களை விடுகின்ற வாகளுகுகும வணககம்.
प्रविद्धेभ्यश्च नमः	ப்ரவித்³தே⁴ப்⁴யஶ்ச நமः	நன்றுக (உயிரகளை) க் கொல்லு கினறவர்களுக்கும் வணக்கம.
प्रव्याधिभ्यश्च	ப்ரவ்யாதி⁴ப்⁴யஶ்ச	கொல்லுமாறு படைகளை, நனகு எவுகின்றவாகளுக்கும் வணக்கம.
नमः स्रुवेभ्यश्च	நமஃ ஸ்ருவேப்⁴யஶ்ச	பவக்கடலைத தாண்டுகின்றவர்க ளுக்கும் வணக்கம்.
स्रुचिभ्यश्च	ஸ்ருசிப்⁴யஶ்ச	மக்களை, பவககடலினினறு கரை யேற்றுகின்றவர் க ளுக் கு ம வணக்கம.
नमः श्रुतेभ्यश्च	நமஃ ஶ்ருதே ப்⁴யஶ்ச	வழிபாடு செய்ய உரியவாகளுக் குமம வணககம்.
श्रुतिभ्यश्च नमः	ஶ்ருதிப்⁴யஶ்ச நமः	பரமேசுரனை வழிபடுகின்றவர்க ளுக்கும வணககம.
नमस्तिष्ठद्भ्यश्च	நமஸ்திஷ்ட²த்³ப்⁴யஶ்ச	தனதான்மாவில் நிலைத்திருக் கினறவர்களுக்கும் வணக்கம்.
नमो धावद्भ्यश्च नमः	நமோ தா⁴வத்³ப்⁴யஶ்ச நமः	தனது நிலை நழுவுமிடத்துப் பர மேசுரன் திருவடியில் நிலைத திருகினறவாகட்கும் வணக்கம
नमो यतेभ्यः	நமோ யதே ப்⁴யஃ	அனைததையும நியமிககின்ற உருததிர பரமேசுரனுக்கு வணககம
वि यतेभ्यः	வி யதே ப்⁴யஃ	நியமிக்கினற எனைய தேவர்களை யும் நியமிககின்ற உருததிர பரமேசுரனுக்கு வணககம்.
नमः पतेभ्यः	நமஃ பதே ப்⁴யஃ	நனனெறிகளை யுண்டாக்கிய பர மேசுரனுககு வணககம.
वि पतेभ्यः	வி பதே ப்⁴யஃ	தீ நெறிகளைத தோறறி வைத் தருளிய பரமேசுரனுக்கு வணககம்.

விருத்தி யுரை.

இம்மந்திரததிலும், மேல்வரும் பதினேராவது மநதிரததிலுமுள்ள பன்மைச் சொறகள. குணி உருததிரர்களைக் குறிப்பிடுகின்றன. அதாவது கணருததிராகளைப பறறியவைகள் என்பதாம. ஒருமைச சொற்களோ, ஒரு வனுகிய உருததிர பாமேசுரனையே யறிவுறுததுகின்றன வென்பதனாக, இவவாறே பிறவிடததுங் காணப்படுதலினென்க.

இதில், நமः என்பது முதலிய ஒனபதும், இடையிலுள்ள எசுருக்குப் பொதுவானவைகள. முதலாவது ஒரு எசுராம். முடிவிலுள்ளன நானகு எசுாக்கள. ஐநதாவது மூனறு சாமஙகட்குமம பொதுவாம.

ஈணடு உததரீயமுடையா எனபதறகு, பிராணிகளைப் பரிபாலிபபதன் பொருடடு எழுநது நிறகின்ற திருமேனியையுடையவா எனபா கிலா; ஆயி னும 'நமः உஷ்ணிஷணे' "உததரீயமுடையோனுககு நமஸகாரம" எனப பிற சுருதியுங கூறுதலின இதுவே ஈணடைக்கியை புடையதாமென்பதுணாக.

நாணேறறிய தநுவைத தாஙகினவாகடகும வணககம, எனபது, பிராகபாணிகளெனபதாம

அஙஙனமே உருததிராததியாயமும்,

"நமः உஷ்ணிஷெப்யோ யஜுஷ்மதே"

"பாணதனதையுடையவாகடகும தநுவையுடையவாகட்கும நமஸ்காரம்" எனறு கூறுகின்றது.

"பூணூல உடையவர்கட்கும் வணக்கம" என்பது, உருத்திர பரமே சுரனுடைய கணங்கள் பலவகைபபடடவர்க ளாதலின் எனக.

தநுவில் பாணதனதைத் தொடுப்பவாகட்கும, குறிப்பில் பாணதனதை விடுகினறவாகட்கும வணககம எனபது முதலியவைகளால, உருததிர கணங கள போரிலும, படைகளிலும மிக வல்லுாகளெனபதும, யாணடும வெறறி யையே யுடையவாகளெனபதும அறிவுறுததினமை காண்க.

"நனகு கொலலுமாறு ஆயுதஙகளை ஏவுகினறவர்களுககும, நனகு கொல்லுகின்றவர்களுக்கும வணககம எனபது,

இதனால பிரமத கண உருததிரர்கள மிக வலலவாகளெனபதும, அவாக ளுடைய ஆயுதஙகளும, மிக வனமையுடையன எனபதும அறிவுறுததப படுகினறது.

பவககடலினினறு கரை யேறுகினறவாகட்கும வணககம, உயிர்களைக் கரையேறறுகின்றவர்கட்கும வணககம, என்பது, இவவாறறால துஷ்டாகளை நிகரிகிகின்ற உருததிர கணங்கட்கு வணககம கூறபபட்டவாறும

வழிபடததக்கவர்களான உருத்திர கணஙகட்கு வணக்கம, பரமேசு ரனை வழிபடுகினறவர்களான உருததிர கணங்கட்கும வணகமம எனபது,

தமதானமாவினகண நிலையை யுடையவர்கட்குமம வணக்கம், மற்றும், தமது ஆன்மநிலை தவறுங்கால பரமேசுரனுக்கு அருகிலிருந்து கொண்டிருப் பவர்கட்குமம வணகமம எனபதாம. அதாவது பரமேசுரனிடமே உள்ளத திருத்துவான் மேறகொண்டவாகட்குமம நமஸ்காரம எனபது பொருள. ஈண்டு இதுவே பாடியதறகுமம இயைநத பொருளாமென்பதுமம, ஏனையவைகள் அலஸ்ாதவைகளா மென்பது மூணாக.

நியமிப்பவனுக்குமம, மறறுமம, நியமஞ செய்கின்ற தேவர்களையுமம நிய மஞ செய்கின்றவனுக்குமம் வணக்கம், என்பது,

மேறகூறியவாறறுல் உருத்திர கணஙகளை வணங்கிகொண்டு, நேரே உருத்திர பரமேசுரன் இரண்டு வாகியஙகளால வணஙகப்படுகினறுன என்பதாம.

தாபர சஙகமப பொருளகளைச் செலுத்துதலுவான எனல ாண்டைகதி யையாமை காணக.

அங்ஙனமே துறவறத்தானுகவும, இல்லறத்தானுகவும இருகின்ற வனுக்குமம் வணக்கம எனபதுமம, ஈண்டுப பொருந்தாததாமென்க.

நன்னெறியையுமம, தீ நெறியையுமம உண்டாகினவனுகுமம வணக்கம், எனபது,

ஈண்டு, உருத்திர பரமேசுரனே எல்லா விதைதகட்குமம காரணனுதலின, அவனே முதறகுச சாதனமாகிய வைதிக மார்கஙகளையுமம, முதறறி நெறியலாத புன்னெறிகளையுமம அருளியுளளான. இதுவும மக்களின் நல வினை தீவினைகளைத தழுவி, முறையாய பனனிரு முதறறிநெறியிற கூட்டு விகுமெனபது கருதி பரமேசுரனுடைய கருணைச செயலேயாம எனப தணாக.

விருத்தியுரை முறறும.

பத்தாவது மந்திரம்

முறறறிறறு.

பதினோராவது கீத மந்திரம்.

१ २ १ २ १ २ १ २ १
अधिप । ताइ । मित्रप । ताइ । क्षत्रप । ताइ । स्वः पताइ । धन-
२ - - १ २ र २२ १ र २ १ र १र २र र १र १
पता २ इ । ना २ माः । नमोन्नाय नमोन्नपतय एकाक्षाय चावपन्नादायच
१२र १ २ १ २र १२र १ २ १र १ २ १ २र २१ १ २
नमोनमः । रुद्रायतीरसदे नमः स्थिराय स्थिरधन्वने नमः प्रतिपदायच पट-
१ र २ १२ १ २ र १ र २ १ २र र १र २ र र १र १२
रिणेच नमश्त्रियंबकायच । कपर्दिनेच नम आश्रायेभ्यश्च प्रत्याश्रायेभ्यश्च
१ २ १र १ १र २ १ २ १ र १ १२र १२ १र २ १ २र
नमः क्रव्येभ्यश्च बिरिंफेभ्यश्च नमः संवृतेच विवृतेच । अवज्यामिव धन्वनो
१ र २ १ २र १ र २ १ २ १ २ १ २ १
विते मन्युन्नयामसि मृडतान्न इह अस्मभ्यम । इडा २३ भा । य इदं विश्वं
र २ १ ३ ५
भूतं । युयो ३ । आउ । वा २३ । ना २३४ माः ॥

மந்திரத்தின் பதவுரை.

नमोऽन्नाय	நமொஉந்நாய	நிலைகிய பரமேசுரனுகக்கு வணக்கம்.
नमोऽन्नपतयेच	நமொஉந்நபதயெ அ	நிலத்திற்கு இறைவனுகிய பரமேசுரனுக்கும் வணக்கம்.
एकाक्षायच नम.	வகாக்ஷாயஅ நமஃ	ஒன்றாய நிறைந்துள்ள பரமேசுரனுக்கு, அல்லது ஒன்றுகிய மனமுடைய பரமேசுரனுக்கு, அல்லது ஒன்றுகிய நெற்றிக கண்ணை யுடைய பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
अवपन्नादायच नमः	அவபந்நாதாயஅ நமஃ	உதிர் சருகை யுண்கின்ற பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
नमो रुद्राय च	நமொ ரு்ராய அ	அஞ்ஞானத்தை நீக்குகின்ற பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
तीरसदे नमः	தீரஸதெ நமஃ	பவகடலின் கரை யெனனும் நிதிய முகதியில விளங்குகின்ற பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
नमस्थिराय च	நமஸ்தி்ராய அ	^ ^ பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.

स्थिरधन्वने	ஸ்திரதன்வநே	வனமை மலிந்த தநுவையுடைய பரமேசுரனுககு வணககம்.
नम. प्रतिपदाय	நமः ப்ரதிபதாய	உயிாகளுககு அருகிலிருககின்ற பரமேசுரனுககு வணக்கம.
पटरिणे नम.	கடிநிணே நமः	உயிாக கூட்டங்களுள நிறைந திருககினற பரமேசுரனுககு வணக்கம.
त्रियंबकायच नमः	த்ரியம்பகாயச நமः	மூக்கண்ணனுககு வணககம.
कपर्दिने नमः	கபர்தி நே நமः	தெளிந்த கங்கைப பெருக்கைச சடையிறருங்கிய பரமேசுர னுக்கு வணக்கம.
नम. कक्ष्येभ्यश्च	நமः கக்ஷ்யேப்யஶ்ச	பெரும வனமையை யுடைய பிர மத கணங்கட்கும வணக்கம.
विरिंचेभ्यश्च	விரிம்சேப்யஶ்ச	கொடிய வுயிாகளைக கொல்லு கினறவாகளுக்கும் வணககம.
नम. संवृतेच	நமः ஸம்வ்ருதே அ	மாயா சதியால் தனது திரு மேனியை மறைதது க்கொளளு கினற பரமேசுரனுககு வணக கம.
विवृतेच	விவ்ருதே அ	அருட சதியால தனது திரு மேனியை வெளிபபடுதது யருளகினற பரமேசுரனுககு வணகசம

விருத்தியுரை.

"நிலஞகியவனுககும, நிலததிறகு இறைவஞகியவனுக்கும வணககம" எனபது,

ஈண்டு, அன்னமெனபது பூமியாம. அனனதத்திற்கு ப பதி எனபது பூமிககு இறைவனெனபதாம. எனனே? அனனம் என்னுஞசொல ஈண டுப பூமியை யுணாதது நிறறலினெனக.

இதுபறறியே சுருதியும,

"ஈஶ்வரஜ"

"அனனததை யுணடாகஇ யருளினன" எனற றொடககதது வாகயத்தாலுணாத்துகின்றது.

அகங்கன்மே,

'வரயிவ்யுகாஶ' எனற றொடகதது ப பிரம சூதிராமுங கூறு கினறது எனபது காணக

அல்லது, அனன முதலிய எலலாப போக்கியப் பொருளகளுமாகிய பரமேசுரனுககு வணக்கம. அவறறை யுண்கினற போகதாவாகியவனுக கும வணகக்ம எனபதும ஈண்டுப் பொருநதுமாறுணாக.

ஒனறுய நிறைநதவனுககு வணக்கம, எனபது,

வியாபகனுயும் ஒருவனுயுமுளள உருததிர பரமேசுரனுககு வணக்கம் எனபது பொருள.

பரமேசுரன் ஒருவனே என்பதும, அவன யாணடும் நிறைந்துள்ளவன என்பதும எலலா நூல்களிலும் மிக வெளிபபடையாமாதலினென்க.

அற்றுகலினனறே, சுருதியும,

"வனக வனவ ரு ஹ்ரா ந ஹி தீயாயதஷ்டே।
ஈவஃ வ்யாவீ ஸ ஈவாநு தஷ்டா தவஃ ம தஶிவஃ"

"உருததிர பரமேசுரன் ஒருவனே இருவரலா. அவன யாண்டும நிறைந்தவன், பகவான ஆதலின, சிவன் எலலாவறறுள்ளுங கலநது நிறகின றுன்" என்று கூறுகின்றது.

கீத பாடியததிலோ, வியாபகமாகிய திருவுளததை யுடையவன என் பது பொருள. அதாவது நிறைநததாகிய ஒரு தெயவிக மனதை யுடை யவன் பரமேசுரன எனறவாறும.

இதுபறறியே, சுருதியும,

"ஸ ஹ்ரா ஈவஸ்ய தெவஸ்ய மஹிமானமிதி"

"இப் பரமேசுரனுடைய மனம் தெயவிக திருஷ்டியாம்" என்று கூறுகினறது.

அறறேல், நமமனோர்களைபபோன்று புலன்களை வேண்டானே வெனின்?

புலனகளை வேணடாமலே அனைதையு முணாகின்ற அருள் வலியா னதலின புலன்களை வேண்டாமலே அனைதையு முணர்வன் எனக.

இதைத தழுவியே சுருதியும,

"வஸ்ய தெவ அக்ஷிணீ ஸ்ரோத்ரமுத கணஃ"

"கண்ணினறிப பாகனினறன, காதினறிக கேடகின்றன" என்றற் றொடகதது வாக்கியஙகளால இப பொருளையே வெளியாய்த தெரிவிகின் றது.

அலலது, ஒனறுகிய கெறறிகணணீை யுடையான எனபதும பொருநது மென்றுணர்க.

'உதிருந்த சருதுகளை யுணகினற பரமேசுனுககு வணகநம' என்பது, தவமும, பரமேசுரனுடைய பத்துக குணங்களில இதுவும ஒனறு மாதலி னென்க.

இது பறறியே, சுருதியிலும்,

"ஜ்ஞானம் விராகமைசுவரியம் தவஸ்ஸத்யம் க்ஷமாயுரதிः ।
வ்யஷ்டிகூடோ ஹ வைவொயொ ஹ்யயிஷ்டானுகூடெவ அ"

"ஞானம, விராகம, ஐசுவரியம, தவம, சததியம, கஷ்மை, தைரியம, படைததல, ஆனமஞானம, அதிடடானததனமை" என்பன, பரமேசுரனு டைய ஐசுவரிய குணங்கள் எனக கூறபபடடிருக்கினறன எனபது காணக.

அஙஙனமே வாயுசஙகிதையும,

"ஸவ்யாதி மைதாதி நித்யம் திஷ்ஞி ஸம்கரெ"

"கேடிலாத இக்குணஙகள சஙகரனிடததில எனறுமிருகினறன" எனறு கூறுகின்றது.

'அஞஞானத்தைப் போகருகின்றவனுககு வணகநம' எனபது, தனது ஆனமானந்தததை மறைததிருகின்ற அஞஞானத்தைத் தனது சொரூப ஞானத்தாற போக்கியருளி அவவானநதத்தைக கொடுகினறவன என்பதாம.

அலலது, ரௌதி=பேசல, ததுவமசி, முதலிய மகாவாக்கியஙகளை, தாவயதி=கொடுகினறவன. அதாவது உபதேசிகினறவன உருததி ரன் என்பதுமாம.

அலலது, எபபோதும அனபாகளின பவதத்துனபஙகளைப போகருகின றவன் எனறலுமமையும.

ஈண்டு, உருததிரனனவன மரண காலததில தாரகபபிரம மநதிரததை யருளிச செயது அன்பாகளை முதியடைவிகின்றனெனபதும உணரப பாலது.

இதுபறறியே, சாபாலோபநிடதமும,

"வ்ராணைஷ்டு தரோணைஷ் ரு உஸ்ராரகம் ஜ்ஹ வ்யாஜஷ்டெ"

"பிராணன களுமிடதது, உருததிர பரமேசுரன தாரக மநதிரததை உபதேசிக்கினறனன" எனறு கூறுகினறது.

அறமேறலஃதாகுக ?

"ஸோஹ்ன வ்ருகாமி விஶ்வாஸ் ஸோயிநஹ்ன ஸஹஸ்ரவ்ஹி"

"மாயையைப் பிரகிருதியெனறுணாக, மாயையை யுடையவனே (மாயாவியை) மகேசுரனென்றுணாக" எனற சுருதி வாகியத்தைத தழுவி, உருத்திர பரமேசுரனே அஞ்ஞானத்தை யுடையவனுதலின், அவன் அஞ்ஞானதைதைப் போக்கி மெய்ஞ்ஞானதைதை யளிதது இன்புறச செய்வானெனல் முரணுகாதோவெனின் ? அற்றன்று, மூலப் பிரகிருதிக்கு இருவகைச் சத்திகளுள்ளன ; அவறறுள, மறைகினற சதத்தியை யுடைய பிரகிருதியே அஞ்ஞானமாம்; அதுவே மககட்கு உபாதி யெனப்படும். விட்சேபம, (உண்டாக்கும) சத்தியையுடையதே மாயை யெனப்படும் ; அது ஈசுரனுக்கு உபாதியாம் ; என்றிவ்வாறு பிரித்துககொள்ளில முரண் எனப தெங்ஙனம் ?

'அஞ்ஞானமாகிய கடலின் கரையின்கண் விளஙகுகினற உனக்கு வணக்கம' எனபது,

உருத்திர பரமேசுரன் நிதிய முதலுவனெனப பல சுருதிகளும் முழஙகுகினறன வாதலின எனபதுணாக.

அற்றுகலினனறே, கைவலயோபநிடதமும,

"உமாஸஹாயம் பரமேஶ்வரம்"

"உமையுடன கூடிய பரமேசுரனை" எனறு தொடஙகி,

"ஸஜஷ்டு வாகஜ்ஞஜஸ்ஸ: பரஷ்டாத்"

'அனைதறிறகுஞ சாகஷியும, அஞ்ஞானதைதக கடநது நிறகினறவனுமாகின்றன' என்று கூறி முடிகினறது.

அல்லது, தமசு ஆறறதுவா மயமாகிய உலகனைத்திறகும், பரம்=உனமனைமுதலிய சகல உலகதைதயுங கடந்த, சோம லோக மென்னும் பரமேசுரனுடைய வுலகததில் விளையாடுகின்றவன எனபதுமாம.

"நம: ஶிராய ஶிரஸ்யாய நம:"

"வலலவனும, வலிமிகுநத தறுவையுடையவனுமாகிய பரமேசுரனுககு வணககம" எனபது,

பகைவரை யடக்கும முறையில உறுதியுடையவனும, வலிமிகுநத ஆயுதத்தை யுடையவனும என்பது பொருள பயமிலாதோன எனபர் சிலர, அஃது இஙகு இயையிலாததெனறுணரறபாலது.

உண்மையிலோ, 'ஸ்திரம்' என்பதற்கு அசலம் என்பது பொருளாம். அதாவது கைலயங்கிரியின்கண் வாழ்கின்றவனும், மா மேருவை வில்லாகக் கொண்டவனுமாகிய பரமேசுரன எனபது கருததாம. இதனால, இராவணன் கைலயகிரியை யெடுதது அழிநதானெனபதையும், திரிபுராகள ஆணவததா லழிந்தார்களென்பதையும் ஈண்டு ஊகிததுக்கொளக.

உயிர்களின் காலடியிலிருக்கின்றவனும், உயிரக் கூட்டதில் இருகின்றவனுமாகிய பரமேசரனுககு வணககம், என்பது,

ஈண்டுக் காலடியில் எனபதால யாணடு நிறைநதிருக்கின்றவன எனபதும், உயிர்களணைதையுஞ செலுத்துகின்றவன் என்பதுங் கொளளக் கிடந்தமை காண்க.

மற்றும், 'பதம்' என்பதற்கு, அதிகாரம், பாதக்குறி, இடம, பாதுகாப்பு, எனபவைகள் பொருள் என்று அமரகோசமுங் கூறுகினறது எனபதும், இதுவே பாடியதகிற கூறியுள்ள பொருள எனபதும் ஈண்டு உணரற்பாலது.

அல்லது, 'பதம' என்பது சொல்லாமாதலின், எல்லாச சொறகும் [illegible] றவன் பரமேசுரன் எனினுமமையும்,

மூக்கண்ணனுக்கு வணக்கம் என்பது,

ஈண்டு, அம்பகம=கண், என்று கூறுகின்றது ஹலாயுதம் என்னும் வடமொழிக் கோசம், ஆதலின், சோமன, சூரியன, அகினி எனனும் மூன்று கண்களை யுடையவன் பரமேசுரனே எனபதாம.

இதுபற்றியே மாபாரதமும்,

"திவாகர ஸஸாங்கவஹ்நி நேதரே"

"சூரியன், சந்திரன், அக்கினி எனனும் மூனறு கண்களையுடையவன்" எனக் கூறுகின்றது.

இதுபற்றியன்றோ, ஒருகால் அமபிகை பரமேசுரனது கண்களைத [illegible] கரததால் மூடிககொள்ள, மூன்றுலகஙகளும் மறைபடடன என்பதும ஒரு உண்மைச் சரிதமாயிற்றென்க.

அல்லது, அமப=என்பது வேதமாம. ஆதலின், வேதங் கூறிய அகார, உகார, மகாரங்களாற கூறப்பட்டவன். அல்லது மூன்று வேதங்களாற கூறப்பட்டவன் எனபதும அமையுமெனறுணர்க.

அல்லது, பூ, புவ: சுவ:, (மண், நீர், வான்) எனனும மூனறுலும ஆரா திக்கதகவன் என்பது மொன்று.

அற்றுகலினனறே, தரோண பருவமும்,

"ஓளஷாவ: வ்யஷிவீ வெவ தரயம்பகஸ்ய தத்வ்யதி"

"வான, நீர, மண் எனபவைகளைகொண்டு ஆராதிகபபடுந தன்மை யால் திரியமபகன் எனப பெறுகின்றன" எனறு கூறுகின்றது.

மற்றும், ஈண்டு, திரியமபகன் என்பதால, பரமேசுரனிடத்திலிருந் தணடாகிய மூமமூததிகளின மநதிரததை யுடகொண்ட திரியமபக மநதிர மெனனும, அபமிருதது நீஙகுதறகுக காரணமாகிய மநதிரசெப ஆராதனை யும, சாதுர்மாசிய ஆராதனை முதலியவைகளும குறிபபிக்கபபட்டன எனப தாம.

இது கொண்டே, அநுசாசன பருவமும்,

"சுவ்ரஜஜ்ஞிணாஉமாஸ் ஹ்ரஹாணம் வரஉதா ஹரிம்।
வ்ரஷ்டி தெவாந்ரஹமாநம்"

"பரமேசுரன், இடககாதத்திலிருந்து பிரமனையும், வலககரதத்திலிருநது விஷ்ணுவையும, பினபுறதத்திலிருந்து மகேசுரனையும படைததனன" எனறு கூறுகினறது.

தெளிநத கஙகையைத தரிததவனுக்கு வணகக்ம என்பது.

ஈண்டு, (கபர்தத்) அதாவது கடீர், பா= பெருககு, நீர்ப்பெருக கைத தரிததவன் எனவே கஙகையின பெருககைத தாஙகியருளினவன பரமேசுரன எனறு, அடோதத்தர சதகாம உரையிற கூறியுள்ளதும கவ னிக்கற்பாலதாம.

இதுபறறியே, இராமாயணமும,

"வவாத ஜாஹ்நவீ வாணயா வாணயை ராஉவ்ய உமலஜடி"

"புண்ணிய கஙகாதேவியானவள் புணணியவடிவ உருதத்ர பரமேசு ரனுடைய சிரசினகண விழுநதனள" எனறு கூறுகினறது.

அல்லது, கங்கையைத தாங்கிய சடாமுடியினன எனபதுமாம.

அல்லது, ஏனைய தேவர்களால் தாஙக முடியாத கஙகையின் வேகத்தை தனது சடையின் கண்ணே மிக எளிதாய்த தாஙகிக கொணடவன், அதாவது பெரும் பிரவாஹததை ஒரு துளியெனக் கொண்டருளியவன எனபதுமாம.

அது பற்றியே, பாரதமும்,

"ந ஶக்துஷ்ட ஸொகேஷ கஶ்சிதாயிதும் நர்வ।
கநயத்ர விவாயஶேஷா நீலகண்டோ நஹேஶ்வராத்"

"வேந்த! தேவர்களுட் சிறந்த நீலகண்டனுகிய மகேசுரனைத்தவிர்த்து மூன்றுலகத்துள்ளும் ஏனைய தேவர்களால் தாங்கமுடியாது என்று கங்கா தேவி கூறுகின்றனள்" எனறு கூறுகின்றது.

ஈண்டு, பரமேசுரனுடைய சிரசிற் படுதலானே கங்கை மிகப் புனிதமா யிற்றென்றும், அதனைய கங்கையோ உலகைப புனிதப்படுத்துவதென பதும் கொள்ளக்கிடந்த பொருளாம.

இப்பொருளையே கூர்ம புராணமும்,

"வனவம்வியெ கலியுகதெ தொஷாணாம் வக ஶொய நிஶ்"

"இத்தகைய கலியுகத்தில் தோஷங்களை ஒருதலையாப் போக்குவது" என்றற் றொடக்கத்துச் சுலோகங்களாற் கூறுகின்றது.

இதனாலனறோ, சிவ தருமநூலும்,

"ஸவனித்ர: வனிதாவா ஸவஶாவஸ்தாம் மதாவி வா।
யஸ்ஸரெஷெவ ஸீஸாநம் ஸ வாஹ்யாஸ்யாந்தரஶுதி:"

"எந்த அவத்தையுட னிருந்தேனும, புனிதனு யிருந்தேனும், புனிதமற் றவனு யிருந்தேனும எவன் பரமேசுர தேவனை நினைகினறானோ, அவன் உளளும் புறம்பும புனிதனுகினறான்" என்று கூறுகின்றது.

"பரசிவனை வழிபடுவோர்க்கும பரமேசுரனால் அநுகரிகிக்கப் பெறு வோர்க்கும வணக்கம" என்பது.

இஃது உருதரிர கணங்களைப் பறறியதாம. பிரமத கணங்கள் எவ் வாறு வழிபடுகினறனவோ, அவவாறே பரமேசுரனும் அவனை பற்றிக் கொண்டருளலின் என்க.

மிக வலியை யுடையவாகடகும, கொடிய பிராணிகளைக் கொல்லுகின்ற வாகடகும வணகக்ம" எனபது.

இதுவும உருதரிர கணஙகளைப்பறறியதாம. இதையே புலாலருது வோகளுக்கும வணக்கம் எனபா சிலா.

தனனை மறைதது கொளகினறவனுக்கும, தனனை வெளிப்படுதது யருள்கின்றவனுகும வணக்கம எனபது

தனது மாயா சததியால் தனது சொரூபத்தை மறைத்துக்கொண்டு நிரோபவமாகிய தொழிலிசை செய்கின்றவனும், தனது சிற்சத்தியால் தனது சொரூபத்தை ஆன்மாக்கட்குத் தரிசிபபித்து அநுகரகங் செய்தருள்கின்றவனுமாகிய உருததிர பரமேசுரனுக்கு வணக்கம் என்பது பொருள.

இது நேரே பகவான் உருத்திர பரமேசுரனுக்கு வணக்கங் கூறி முடிக்கின்றதாம,

அற்றுகலினன்றே அதர்வண சுருதியும்,

"யதெ வெஷ வ்ருண-ு தெ தெந ுஹ்ய்ஷ்வெஷ்ய்ஷ
ரூதா விவ்ருண-ுதெ"

"எவன் இப் பரமேசுரனையே பக்தி செய்கின்றானே, அவனுக்குப் பரமேசுரன் தனது சொரூபததை உள்ளவாறு தரிசிப்பிகினறான" எனறு கூறுகின்றது.

சாமவேத உருத்திரீய சங்கிதை விருத்தியுரை

முற்றும்.

சாமவேத உருத்திர சங்கிதை

முறறறிறறு.

சுப்ரமண்யோம்! சுபரமண்யோம்!! சுப்ரமணயோம்!!

சாமவேத சங்கிதை

பூர்வார்சிக

மந்திரங்களின் அட்டவணை.

मन्त्रा.	पृष्ठ संख्या	मन्त्र संख्या	मन्त्रा.	पृष्ठ संख्या.
अकात्समुद्र.	631	448	अग्ने त्वं नो अन्तम	543
अक्षन्नमी मदन्त	508	23	अग्ने मृडमहा	25
अगन्म वृत्रहन्तमं	116	100	अग्ने यजिष्ठो	133
अग्न आयाहि	1	25	अग्ने युङ्क्ष्वा हि	27
अग्न आयूषि पवस	756	24	अग्ने रक्षाणो	26
अग्न ओजिष्ठ	106	99	अग्ने वाजस्य	132
अग्निं त मन्ये	521	10	अग्ने विवस्वदाभर	11
अग्निं नरो दीधितिभि	91	40	अग्ने विवस्वदुषसः	46
अग्निं वो वृधन्त	23	497	अचिक्रदद्वृषा	597
अग्निं होतारं मन्ये	564	447	अचेत्यग्निश्चिकिति	542
अग्निन्दूत वृणीमहे	3	555	अचोदयो नो धन्व	664
अग्निमीडिष्वावसे	58	375	अच्छाव इन्द्रं मतयः	461
अग्निमिन्धानो	21	564	अञ्जते व्यञ्जते	676
अग्निमीडे पुरोहितं	724	215	अतश्चिदिन्द्र	261
अग्निरस्मि	735	223	अतीहि मन्युषा	270
अग्निरुक्थे पुरोहिते	56	147	अत्राह गोरमन्वत	188
अग्निर्मूर्धा	29	315	अतर्दरुत्सम	382
अग्निर्वृत्राणि	5	47	अदर्शि गातुवि	55
अग्निस्तिग्मेन	24	634	अदश्रन्नस्य	766
अग्ने जरितर्विंदपति	44	141	अद्य नो देवसवितः	182
अग्ने तमद्याश्वं	530	52	अधज्मो अधवा दिवे	62

मन्त्र सं	मन्त्राः.	पृष्ठ स.	मन्त्र स	मन्त्राः.	पृष्ठ सं.
406	अधाहीन्द्र गीर्वण	497	550	अभिनवन्ते अद्रुहः	658
539	अधि यदस्मिन् वाजि	645	549	अभि नो वाजसातम	657
499	अध्वर्यो अद्रिभिः	599	168	अभि प्रगोपतिं	211
308	अध्वर्यो द्रावय	373	235	अभिप्रवः	283
440	अनवस्ते रथ	536	554	अभिप्रियाणि पवते	663
502	अनुप्रत्नास	602	368	अभि ये देवास्थ न	451
432	अनु हित्वा सुत	529	265	अभि वो वीरमन्धसो	321
631	अन्तश्चरति रोच	762	518	अभि सोमास आयवः	617
510	अपघ्नन् पवते	609	309	अभीषतस्तदा	374
492	अपघ्नन् पवसे	592	399	अभ्र तृव्यो अना	490
105	अपत्य वृजिन	139	159	अयं त इन्द्र	201
633	अपत्ये तायवो	764	546	अयं पूषारयि	654
211	अपां फेनेन मुचे	257	306	अयं वां मधुमत्तमः	370
145	अपादुशिप्रयन्धसः	186	508	अयं विचर्षणि	607
397	अपामिवामप	487	458	अय सहस्रमानवो	552
544	अपामिवेदूर्मय	651	60	अयमग्निः सुवीर्य	73
322	अपूर्व्या पुरूतमा	392	183	अयमु ते समतसि	228
73	अबोध्यग्निः समिधा	93	188	अया धिया च	233
464	अभित्यं देव सविता	562	493	अया पवस्व धारया	593
376	अभित्य मेष	462	541	अयापवा पवस्वैना	647
528	अभित्रिपृष्ट	629	463	अया रुचा हरिण्या	560
256	अभित्वा पूर्व	309	454	अया वाज देवहित	547
233	अभित्वा शूर	280	495	अया वीति परिस्रव	595
161	अभित्वा वृषभ	203	507	अया सोम सुकृ	606
579	अभिद्युम्नं बृहद्यश	692	639	अयुक्त सप्त	772

मन्त्र सं.	मन्त्रा.	पृष्ठ स.
209	अरंत इन्द्र श्रवसे	255
118	अरमश्वाय गायत	157
79	अरण्योर्निहितो	103
596	अरूरुचदुषसः	712
362	अर्चत प्रार्चत	444
445	अर्चन्त्यर्कं मरुतः	540
503	अर्षा सोमद्युमो	603
323	अवद्रप्सो अंशु	393
17	अश्वं नत्वा वारवन्त	19
277	अश्विरथि सुरूप	335
490	असर्जि रथ्यो	590
543	असर्जि वक्वा रथ्ये	650
313	असावि देव	379
347	असावि सोम इन्द्र	425
562	असावि सोमो अरुषो	674
473	असाव्यंशुर्मदाय	575
482	असृक्षत प्रवाजि	583
205	असृग्रमिन्द्र ते गिरः	251
174	अस्ति सोमो अय	217
461	अस्तु श्रौषट् पुरो	556
575	अस्मभ्य त्वावसुवि	688
526	अस्य प्रेषाहेमना	627
594	अहमस्मि प्रथमज	710
152	अहमिद्धि पितु	194
401	आगन्ता मारिष	492
420	आग्निं न स्ववृत्ति	515
133	आघाये अग्निमि	173
63	आ जुहोता हविषा	77
167	आतु न इन्द्र क्षुमन्त	210
181	आतु न इन्द्र वृत्र	226
419	आते अग्न इधीमहि	513
498	आते दक्ष मयो भुव	598
8	आते वत्सोमनो	9
349	आत्वा गिरो	428
295	आत्वाद्य सर्व	357
354	आत्वा रथ यथो	434
197	आत्वा विशन्त्विन्द	242
340	आत्वा सखाय	416
245	आत्वा सहस्र	295
307	आत्वा सोमस्य	370
164	आत्वेता	206
20	आदीत्प्रत्नस्य	22
43	आनो अग्ने	49
220	आनो मित्रावरुणा	266
353	आनो वयो वयः	433
269	आनो विश्वासु	326
501	आ पवस्व सह	601
131	आ पिबत् कद्रुवः	171
608	आ प्रागाद्भद्रा	728
216	आ बुन्दं वृत्रहाददे	262
642	आ मिप्ट्वमभिष्टिभिः	776

मन्त्र स.	मन्त्रा	पृष्ठ स.	मन्त्र स	मन्त्राः.	पृष्ठ स.
246	आमन्द्रैरिन्द्र	297	647	इन्द्रं धनस्य सातये	783
630	आय गौः पृश्नि	761	318	इन्द्रं नरो नेमधिता	386
443	आयाहि वनसा सह	539	130	इन्द्र वय महाधन	170
191	आयाहि सुषुमा	236	343	इन्द्र विश्वा अवीवृध	421
402	आयाह्ययमिन्दवे	493	597	इन्द्र इद्धर्यो सचा	714
227	आयाह्युप नः	274	199	इन्द्र इषे ददातु	244
214	आव इन्द्र कृविं	260	226	इन्द्र उक्थेभि	273
435	आविर्मर्य्य	532	259	इन्द्र क्रतु न आभर	313
489	आ विशन् कलश	589	586	इन्द्र ज्येष्ठ न आभर	701
69	आवो राजान मध्व	87	412	इन्द्र तुभ्यमितद्र	504
580	आसोता परिषिञ्चता	693	266	इन्द्र त्रिधातु शरण	322
513	आ सोमस्वानो	612	282	इन्द्र नेदीय एदिहि	342
551	आहर्यताय धृष्णवे	659	566	इन्द्रमच्छ सुता इमे	679
76	इडामग्ने पुरुद	98	198	इन्द्रमिद्गाथिनो	243
283	इत ऊतीवो अजरं	343	249	इन्द्रमिद्देवतातय	300
92	इत एत उदारुहन्	121	598	इन्द्र वाजेषु नो	715
410	इत्थाहि सोम	502	381	इन्द्र सुतेषु सोमेषु	470
65	इदं त एक पर	81	612	इन्द्रस्य नु वीर्याणि	734
124	इद वसो सुत	163	281	इन्द्राग्नी अपादियं	340
222	इद विष्णुर्विचक्रमे	268	202	इन्द्रा नु पूषणा वयं	248
165	इदं ह्यन्वोजसा	208	338	इन्द्रा पर्वता बृहता	414
70	इन्धे राजा समर्यो	89	339	इन्द्राय गिरो अनि	415
431	इन्दुः पविष्टचारु	528	520	इन्द्राय पवते मदः	620
481	इन्दुः पविष्टचेतनः	582	158	इन्द्राय मद्वने	200
540	इ [illegible]	646	388	इन्द्राय सामगायत	477

मन्त्र स. मन्त्राः.	पृष्ठ सं.	मन्त्र स. मन्त्रा	पृष्ठ स.
561 इन्द्राय सोमसु	672	135 इहेव शृण्व एषां	175
472 इन्द्रायेन्दो मरुत्वते	574	175 ईङ्खयन्ती रपस्यु	219
180 इन्द्रे हि मत्स्यन्धसो	225	103 ईडिष्वाहि प्रतीव्या	137
200 इन्द्रो अङ्ग महद्भय	246	646 ईशे हि शक्रस्तमूतये	780
179 इन्द्रो दधीचो	223	225 उक्थं च न शस्यमानं	272
411 इन्द्रो मदाय वावृधे	503	363 उक्थमिन्द्राय	445
587 इन्द्रो राजा जगतः	702	467 उच्चाते जातमन्धसो	569
456 इन्द्रो विश्वस्य	549	102 उतस्यानो दिवा	135
591 इमं वृषण कृणु	707	194 उत्वा मदन्तु सोमा	239
66 इमं स्तोममर्हते	83	589 उदुत्तम वरुण	705
294 इम इन्द्र मदायते	357	31 उदुत्यं जातवेदसं	33
293 इम इन्द्राय सुन्विरे	355	251 उदुत्ये मधुमत्तम	303
136 इम उत्वा विचक्षते	176	221 उदुत्ये सूनवो गिरः	267
344 इममिन्द्र सुत पिब	422	330 उदु ब्रह्माण्यैरत	403
28 इममूषुत्वमस्माक	30	125 उद्घोतमिश्रुताम	164
250 इमा उत्वा पुरुवसो गिरो	302	638 उद्यामेषिरजः	771
146 इमा उत्वा पुरुवसोभि	187	13 उपत्वाजामयो	15
201 इमा उत्वा सुते	247	14 उपत्वामग्ने	16
304 इमा उ वां दिविष्टया	368	150 उप नो हरिभिः	192
452 इमानुक भुवना	546	444 उप प्रक्षे मधुमति	539
187 इमास्त इन्द्र पृश्नयो	232	143 उपह्वरे गिरीणा	184
212 इमे त इन्द्र सोमाः	258	487 उपोषु जातमप्तुरं	588
373 इमे ते इन्द्र ते वयं	458	416 उपोषु शृणुही	509
505 इषे पवस्व धारया	605	290 उभयं शृण्वच्च	351
151 इष्टा होत्रा असृक्ष	193	379 उभे यदिन्द्र रोदसी	466

मन्त्र स	मन्त्राः.	पृष्ठ स
51	उषा अपस्व	545
57	ऊर्ध्व ऊषुण ऊतये	69
55	ऊर्जामित्रो वरुणः	548
39	ऋचं साम यजामहे	452
18	ऋजुनीति नो वरुणो	264
33	ऋतारमिन्द्रमवितार	407
31	एतमुत्यं मदच्युतं	695
50	एतोन्विन्द्र स्तवामशु	429
37	एतोन्विन्द्रं स्तवाम सखाय	476
35	एदुमधोर्मदिन्तरं	474
93	एना विश्वान्यर्य	709
45	एना वो अग्निं	52
36	एन्दुमिन्द्राय सिञ्चत	475
93	एन्द्र नो गधिप्रिय	483
31	एन्द्र पृक्षुकासु	278
48	एन्द्र याहि हरिभिः	426
59	एन्द्र याह्युपनः	553
29	एन्द्र सानसिं	169
43	एवाहि शक्रो	777
32	एवाह्यासि वीर	279
50	एवाह्येव एवां	788
56	एष प्रकोशे	665
38	एष ब्रह्माय	535
31	एषस्य ते मधुमां	633
34	।	698
178	एषो उषा अपूर्व्या	222
7	एह्यूषु ब्रवाणि	8
182	ओजस्तदस्यतित्विषा	227
18	और्व भृगुव	20
190	कइमं नाहुषीष्व	235
297	कई वेदसुते	360
433	कई व्यक्तानरः	530
300	कदाचनस्तरीरसि	363
228	कदावसो स्तोत्रं	275
224	कदु प्रचेतसे	271
530	कनिक्रन्ति हरि	632
169	कयानश्चित्र आ भुवः	212
32	कविमग्नि मुपस्तुहि	34
361	कश्यपस्य स्वर्विदो	443
280	कस्तमिन्द्र वा वसवा	339
34	कस्य नूनं परीणसि	36
53	कायमानो वना त्वं	63
305	कुष्ठः कोवामश्विना	369
341	को अद्ययुक्त	418
423	कृत्वा महा अनुष्वधं	519
142	कास्य वृषभो युवा	183
271	केयथ केदसि	328
186	गव्योषु णो यथा	231
342	गायन्तित्वा गायत्रिणो	420
117	गाव उपवदा	155

मन्त्र सं	मन्त्राः	पृष्ठ स	मन्त्र स	मन्त्राः	पृष्ठ स.
404	गावश्चिद्धा समन्यव	495	119	तमिन्द्रं वाजयामसि	158
195	गिर्वणः पाहि नः सुतं	240	382	तमु अभिप्रगायत	471
391	गृणे तदिन्द्र	481	204	तरणिं वो जनानां	250
574	गोमन्न इन्दो	687	238	तरणिरित्सिषासति	287
149	गौर्धयति मरुतां	191	632	तरणिर्विश्वदर्शतो	766
378	घृतवती भुवनानामभि	465	500	तरत्समन्दी धावति	600
331	चक्र यदस्याप्खा	404	237	तरोभिर्वो	285
417	चन्द्रमा अप्स्वान्त	511	466	तवत्यन्नर्य नृतोप	566
374	चर्षणी घृतं	460	516	तवाह सोमरारण	615
629	चित्रं देवानां	758	270	तवेदिन्द्रावम वसु	327
64	चित्र इच्छिशोस्तरु	79	620	तावानस्य महिमातनो	747
317	जगृह्माते दक्षिणमिन्द्र	384	525	तिस्रो वाच ईरयति	626
101	जज्ञानः सप्तमातृभि	134	471	तिस्रो वाच उदीरते	573
15	जरा बोधतद्विड्ढि	17	395	तुचे तुनाय नो तत्सु	485
90	जातः परेण धर्मणा	118	213	तुभ्य सुतासः सोम	259
109	त गूर्द्धया स्वर्णरं	144	606	ते मन्वत प्रथम	725
383	तं ते मदं गृणीमसि	472	377	त्य सुषेमं महया	464
29	तं त्वा गोपवनो गिरा	31	170	त्यमुवः सत्रासाहं	213
569	त वः सखायो मदाय	682	357	त्यमु वो अप्रहण	438
236	तं वो दस्म मृतीषहं	284	332	त्यमूषु वाजिनं देव	406
537	तक्षद्यदि मनसो	642	632	त्रिंशद्धाम विराजति	763
621	ततो विराडजायत	748	457	त्रिकद्रुकेषु महिषो	550
113	तदग्ने द्युम्नमाभर	149	618	त्रिपादूर्ध्व उदेत्पुरुषः	744
115	तद्वो गाय सुते सच	153	560	त्रिरस्मै सप्तधेनवो	671
460	तमिन्द्रं जोहवीमि	555	405	त्वं न इन्द्राभर ओजो	496

मन्त्र सं	मन्त्राः	पृष्ठ स
41	त्व नश्चित्र ऊत्यावसो	47
6	त्वं नो अग्ने	7
326	त्वं हत्यत्	398
84	त्वं हि क्षैतवद्य	110
583	त्व ह्याङ्गदैव्य	697
240	त्व ह्योहि चेरवे	289
61	त्वमग्ने गृहपतिस्त्व	74
2	त्वमग्ने यज्ञानां	2
96	त्वमग्ने वसु रिहरुद्रां	126
247	त्वमङ्गप्रशंसिषो देवः	298
42	त्वमित्सप्रथा अस्यग्ने	48
311	त्वमिन्द्रप्रतूर्ति	376
120	त्वमिन्द्र बलादधि	159
248	त्वमिन्द्र यशा	299
604	त्वमिमा ओषधीः	722
595	त्वमेतदधारय	711
590	त्वयावय पवमानेन	706
403	त्वयाहस्विद्यु	494
299	त्वष्टा नो दैव्य	360
9	त्वामग्ने	10
302	त्वामिदाह्यो	365
234	त्वामिद्धि हवामहे	282
193	त्वावतः पुरुवसो	238
38	त्वे अग्ने स्वाहुत	43
63	त्वेषस्ते धूम	108
94	दधन्वेवायति	124
358	दधिक्राव्णो अका	439
12	दूतं वो विश्ववेतसं	14
219	दूराति हे वय	265
138	देवानामिद	178
55	देवो वा द्रविणोदा	66
177	दोषो आगाद्	221
558	धर्ता दिवः पवते	668
210	धानावन्त करम्भिण	256
243	नकिष्टं कर्मणा	293
176	नकि देवा इनीमसि	220
203	नकि इन्द्र	248
426	न तमंहो न	523
104	न तस्य मायया	138
296	न त्वा बृहन्तो	358
11	नमस्ते अग्न	13
268	नसीम देव	325
241	नहिवश्चरसं	290
320	नाके सुपर्ण	389
26	नित्वानक्ष्य	28
54	नित्वामग्ने	65
600	नियुत्वान्वाय	717
123	पन्यं पन्यमित्सोतार	162
360	[illegible]	442
577	परिकोश	690

मन्त्र स. मन्त्राः.	पृष्ठ सं.	मन्त्र स. मन्त्रा .	पृष्ठ स.
512 परितोषिञ्चत	611	189 पावका नः सरस्वती	234
552 परित्यं हर्यतं	660	289 पाहि गा अन्धसो	350
496 परिद्युक्षं स न	596	36 पाहि नो अग्न	40
427 परि प्रधन्वेन्द्राय	524	239 पिबा सुत	288
486 परि प्रासिष्य	587	398 पिबा सोम	488
476 परि प्रिया दिवः	577	519 पुनानः सोम जागृ	618
30 परि वाजपतिः	32	511 पुनानः सोम धारया	610
485 परि स्वानास इन्द	586	488 पुनानो अक्रमी	589
475 परि स्वानो गिरिष्ठः	576	359 पुरां भिन्दुर्युवां	440
428 पर्यूषु प्रधन्व	525	97 पुरु त्वादाशिव	129
576 पवते हर्यतो	689	619 पुरुष एवेदं सर्वं	745
522 पवमाना असृक्षत	622	545 पुरो जितीवो	653
484 पवमानो अजीजन	585	648 पूर्वस्य यत्ते	783
483 पवस्व देव अजी	584	524 प्रकाव्यमुशनेवा	624
571 पवस्व देववीतय	684	609 प्रक्षस्य वृष्णो	729
578 पवस्व मधुमत्तम	691	71 प्रकेतुना बृहता	90
521 पवस्व वाजसातमो	621	535 प्रगायताभ्य	639
436 पवस्व सोमद्युम्नि	533	16 प्रति त्वं चारु	18
532 पवस्व सोम मधुमां	635	418 प्रतिप्रियतमं रथं	512
429 पवस्व सोम महान्	526	523 प्र तु द्रवपरि	623
430 पवस्व सोममहे	527	534 प्र ते धारा	638
479 पवस्वेन्दो	580	95 प्रत्यग्ने हर	125
565 पवित्रं ते	678	636 प्रत्यङ् देवानां	768
614 पात्यग्निर्दिवो	739	352 प्रत्यस्मै पिपीषते	432
155 पान्तमावो	197	303 प्रत्यु अदर्श्याय	367

मन्त्र स.	मन्त्राः.	पृष्ठ स.
599	प्रथश्चयस्य	716
563	प्रदेवमच्छा	675
51	प्रदैव दासो	60
567	प्रधन्वा सोम	680
509	प्र न इन्दो महे	608
573	प्र पुनानाय	686
74	प्रभूर्जयन्तां	94
649	प्रभो जनस्य	784
107	प्रमंहिष्ठाय	142
380	प्रमन्दिने	468
255	प्रमित्राय	308
491	प्रयद्वावो	591
58	प्रयो राये	70
312	प्रयो रिरिक्ष	377
257	प्रव इन्द्राय	310
156	प्रव इन्द्राय मादनं	198
446	प्रव इन्द्राय वृत्रहन्त	541
474	प्रवस्व दक्षसाधनो	575
462	प्र वो महेमतयो	559
328	प्र वो महे महे	400
59	प्र वो यह्व पुरूणां	72
144	प्र सम्राजं चर्षणीनां	185
78	प्र सम्राजमसुर	101
553	प्र सुन्वानायान्धत्यो	661

मन्त्र सं.	मन्त्राः.	पृष्ठ स.
533	प्र सेनानि शूरो	636
108	प्रसो अग्ने	143
514	प्र सोम देववीतये	613
477	प्र सोमा सोमद्	578
478	प्र सोमासो विप	579
536	प्र हिन्वानो जनिता	640
77	प्र होता जातो	99
98	प्र होत्रे	130
570	प्राणा शिशु	683
85	प्रातरग्निः पुरु	111
5	*प्रेष्ठ वो	6
413	प्रेह्यभीहि	505
56	प्रैतु ब्रह्मण	68
557	प्रो अयासी	667
258	बृहदिन्द्राय गायत	311
37	बृहद्भिरग्ने	42
88	बृहद्वयो हि	115
140	बोधन्मना	181
321	ब्रह्मजज्ञानं	390
439	ब्रह्माणा इन्द्रं	535
229	ब्राह्मणादिन्द्र	276
449	भगो न चित्रो	544
422	भद्रं नो अपि	517
173	भद्रं भद्रं न	216

* मूले प्रोष्ठमित्यत्र प्रेष्ठमिति पठितव्यः.

मन्त्र सं. मन्त्राः.	पृष्ठ स.	मन्त्र सं. मन्त्रा .	पृष्ठ स.
111 भद्रो नो अग्नि	147	585 य उस्रिया	699
134 भिन्धि विश्वा	174	244 य ऋते चित	294
615 भ्राजन्त्यग्ने	740	389 य एक इद्विदयते	478
622 मन्ये वां द्यावा	750	264 यच्छक्रासि	319
506 मन्द्रया सोम	605	334 यजामह इन्द्रं	408
602 मयि वर्चो	720	112 यजिष्ठ त्वावतृ	148
542 महत्तत्सोमो	649	601 यज्ञा यथा	718
166 महां इन्द्रः	209	121 यज्ञ इन्द्रमव	160
192 महि त्रीणा	237	35 यज्ञा यज्ञा वो	38
291 महे च न त्वा	353	274 यत इन्द्र भयामहे	332
421 महे नो अद्य	516	252 यथा गौरो	304
242 मा चिदन्य	291	126 यदद्य कच्च	166
260 मा न इन्द्र	314	288 यदा कदाच	349
128 मा न इन्द्राभ्या दिश	168	345 यदिन्द्र चित्रम	423
110 मा नो हृणीथा	146	262 यदिन्द्र नाहुषि	316
67 मूर्द्धान दिवो	84	279 यदिन्द्र प्राग	338
517 मृज्यमानः सुह	616	310 यदिन्द्र यावता	375
327 मेडिं नत्वा	399	298 यदिन्द्र शासो	361
284 मोषु त्वावा	344	122 यदिन्द्राहं	161
185 यं रक्षन्ति प्रचेतसो	230	148 यदिन्द्रो अनया	190
337 य वृत्रेषु	413	356 यदि वहन्त्या	437
286 यः सत्राहा विचर्षणि	346	82 यदि वीरो	107
127 य आनयत्	167	414 यदुदीरत	507
162 य इन्द्र चमसेष्वा	204	278 यद्याव इन्द्र	336
394 य इन्द्र सोमपा	484	624 यद्वर्चोभि	752

मन्त्र सं.	मन्त्राः.	पृष्ठ सं
114	यद्वा उ विश	150
86	यद्वाहिष्ठं	112
207	यद्वीडाविन्द्र	253
384	यत्सोममिन्द्र	473
611	यशोमा द्यावा	732
116	यस्ते नून	154
470	यस्ते मदो	572
392	यस्य त्यच्छा	482
588	यस्येदमारजो	704
254	या इन्द्र भुजा	306
301	युङ्क्ष्वा हि वृत्रहन्त	364
172	ये ते पन्था	215
637	येना पावक	770
163	योगे योगे	205
400	योन इदा	491
314	योनिष्ट इन्द्र	380
336	योनो वनुष्यन्न	411
645	यो मंहिष्ठो	780
351	यो रयिं वो रयि	430
273	यो राजा चर्षणीनां	330
44	यो विश्वादयते	51
93	राये अग्ने महेत्वा	123
153	रेवतीर्नः सधमाद	195
276	वण्महां असि सूर्य	334
319	वयः सुपर्णा उपसेदु	387
261	वयं घत्वा	315
230	वयं घाते अपि	277
132	वयमिन्द्रत्वाय	172
157	वयमुत्वा तदि	199
408	वयमुत्वामपूर्व्या	499
272	वयमेन मिद	329
367	वयश्चित्ते पद	450
616	वसन्त इनुरन्त्यो	742
292	वस्यामिन्द्रासि	354
184	वात आवातु	229
275	वास्तोष्पते ध्रुव	333
641	विदा मघवन्	776
644	विदा राये सुवीर्य	780
325	विधुं दद्राणं	396
366	विभोष्ट इन्द्रराधसो	449
628	विभ्राट् बृहत्पिबतु	758
68	विवक्त्वदापो न	86
87	विशो विशो वा	114
437	विश्वतो दावन्	534
450	विश्वस्य प्रस्तोभ	544
370	विश्वाः पृतनाः	454
364	विश्वा नरस्य	446
610	विश्वे देवा मम	731
453	विस्रुतयो यथा	547
324	वृत्रस्यत्वाश्वस	395

मन्त्र सं.	मन्त्राः	पृष्ठ सं.
217	वृवदुक्थ हवामहे	263
469	वृषा पवस्व धारया	571
559	वृषा मतीनां पवते	670
504	वृषा सोमद्युमां	604
480	वृषाह्यसि भानुना	581
396	वेत्था हि	486
33	शं नो देवीरभि	35
441	श पद मघ	537
253	शग्ध्यूषु शचिप	305
75	शुक्रं ते अन्य	96
287	शुचिभिर्न्नः शुची	348
329	शुनं हुवे मम	402
46	शेषे वनेषु	53
371	श्रत्ते दधामि	456
267	श्रायन्त इव सूर्यं	323
208	श्रुतं वो वृत्र	254
50	श्रुधिश्रुत्कर्ण	59
346	श्रुधीहवतिर	424
106	श्रुष्ट्यग्ने नवस्य	140
568	सखाय आ निषीदत	681
390	सखाय आशिषा	479
62	सखायस्त्वाववृ	76
365	सघाः यस्ते दिवो	448
424	सघात वृषणो	520
263	सत्यमित्था वृषे	318

मन्त्र स.	मन्त्रा .	पृष्ठ स.
335	सत्राहण दाधृषि	410
171	सदसस्पतिमद्भुतं	214
442	सदा गावः शुचयो	538
196	सदाव इन्द्रश्च	241
592	स न इन्द्राय	708
80	सनादग्ने मृणासि	104
603	सन्ते पयांसि समु	721
494	स पवस्वय आवि	594
640	सप्तत्वा हरितो रथे	773
355	स पूर्व्यो महो	435
607	समन्यायन्त्युपय	727
137	समस्य मन्यवे	177
372	समेत विश्वा ओजसा	457
582	स सुन्वे यो वसूनां	696
625	सहस्तन्न इन्द्र	753
617	सहस्रशीर्षाः	743
626	सहर्षभाः मह	755
538	साकमुक्षो मर्जयन्त	643
407	सीदन्तस्ते वयो	498
547	सुतासो मधुमत्तमाः	655
206	सुनीथोधा समर्त्यो	252
285	सुनोत सोमपा	345
165	सुरूपकृत्नुमूतये	202
316	सुष्वाणास इन्द्र	383
91	सोमं राजान	120

मन्त्र स	मन्त्रा	पृष्ठ स.	मन्त्र सं.	मन्त्रा	पृष्ठ सं.
527	सोमः पवते	628	139	सोमानां स्वरणं	179
572	सोमः पुनानः	685	468	स्वादिष्ठया मदिष्ठया	570
154	सोम पूषा च	196	409	स्वादोरित्था	500
515	सोम उष्वाण'	614	623	हरित इन्द्रश्मश्रूणुतो	751
548	सोमाः पवन्त	656			

சாமவேத பூர்வார்சிகத்தின்

காண்ட அட்டவணை.

ஆக்கினேய காண்டம்	1
ஐந்திர காண்டம்	153
பவமான காண்டம்	569
ஆரண்ய காண்டம்	701
மகா நாம்நியார்ச்சிகம்	775

பிழை.	திருத்தம்.	பக்கம்.
ஆக்கினேய காண்டம	ஐந்திர காணடம்	155
ஆகினேய காண்டம்	ஐந்திர காணடம	157
ஆகினேய காண்டம்	ஐந்திர காண்டம்	159

ஓம்.

சாமவேதாய நம :

சாமவேத சங்கிதை

சாயணபாடியம்.

பூர்வார்ச்சிகம்-சந்தம்

ஆக்கினேய காண்டம்.

1-வது பிரபாடகம், முற் பாதி.

முதலத்தியாயம்.

மொழி பெயர்ப்பு மந்திரம்.

சுப்ரமண்யோம் ! சுப்ரமண்யோம் ! சுப்ரமண்யோம் !

பெருந தெய்வமே ! அருட் சுடரே ! முருகுப் பொருளே ! பதினெண் கண்ண ! பரமற கருளினேய் ! உளளக குகையில இமைபபொழுதும நீஙகாதிருந தொளிருதி, வேதாகம ஞான விநோத ! அறிவை விளகுகிப பொருளாத தெரிகுதி. என பிழையெலாம மறகுதி. கருணைக கடலன்றே ! சரவணபவ ஓம.

பிரபாடகம்—1, கண்டம்—1.

பதது மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

சீதம்—கோதம ரிஷி பாக்கம, கசியபரிஷி பரிஷி.

१ १ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २

1. अग्न आयाहि वीतये गृणानो हव्य दातये ।

१ २ ३ १ २

निहोता सत्सि बर्हिषि ॥ १ ॥

இருகசு, மண்டலம—6, சூக்தம்—16, மநதிரம—10.

அக்ந ஆயாஹி வீதயே க்ருணாநோ ஹவ்ய தாதயே ।

நிஹோதா ஸத்ஸி பர்ஹிஷி ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने !, वीतये, हव्यदातये, च, गृणानः, आयाहि, होता, बर्हिषि, निसत्सि ॥

பதவுரை.

हे अग्ने !	ஹெ அக்நே !	செஞ்சுடர்க் கடவுளே ! நீ
वीतये	வீதயெ	புரோடாச முதலியவைகளை அருந்துவதற்கும்,
हव्यदातये (च)	ஹவ்யதாதயெ (அ)	தேவர்கட்கு அவியைக் கொடுப்பதற்கும்
गृणानः	க்ருணாநஃ	எமமாற் போற்றத்தக்கவனுய்
आयाहि	ஆயாஹி	வருவாயாக, (வருது)
होता	ஹொதா	தேவர்களை யழைப்பவனுகித்
बर्हिषि	பர்ஹிஷி	தருப்பையின் மீது
निसत्सि	நிஷத்ஸி	உட்காருவாயாக.

1. சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—1. இம் மந்திரம் பரத்துவாச ரிஷியாற் காணப்பட்டது. சந்தம்—காயத்திரி, தேவதை—அக்கினி.

ஒளி முதலிய குணங்களையுடைய அக்கினியே ! நீ எமது வேள்வியைக் குறித்து வருவாயாக. யாது கருதியோவெனின் ? சரு, புரோடாச முதலிய அவிகளை (தேவ வுணவுகளை) யுண்ணுதற பொருட்டு. எவ்வண்ணத்தனையிருந்தெனின்? எமமாற போற்றதற்குரியவனுயிருந்து மற்று மெதனபொருட்டெனின் ? தேவர்கட்கு அவியை யினிது கொடுத்தற பொருட்டு. வந்து தேவர்களை யழைப்போனுகி விரிதருளுள தருபபை யாசனத்தினமீது உட்காருவாயாக எனபதாம். (1)

குறிபபு—ஈண்டு 'ரிஷி' எனினும், கண்டவரெனினும ஒக்கும.

மந்திரம் 2.

கீதம—விசுவமன ரிஷி சௌபபணம.

१२ ३२३ २३ १२ ३२
2. त्वमग्ने यज्ञानाꣳ होता विश्वेषाꣳ हितः ।
३२३ १२३ १२
देवेभिर्मानुषे जने ॥ २ ॥

இருக்கு 6-16-1

த்வமக்ந யஜ்ஞாநாம் ஹொதா விஶ்வேஷாம் ஹிதஃ ।
தெவெபிர்மாநுஷெ ஜநெ ॥

அந்வயம

अग्ने, त्वं, विश्वेषां, यज्ञानां, होता, (यद्वा) यज्ञानां,
विश्वेषां, होता, मानुषे, जने, देवेभि, हित. ॥

பதவுரை

अग्ने! त्वं	கூஹ்நே! கூவம்	அககினியே! நீ
विश्वेषां यज्ञानां	விஸ்வேஷாம் யஜ்ஞாநாம்	அககினிடதோம முதலிய எலலா யாகஙகளினுடைய
होता	ஹொதா	ஓமததை புணடாகுவோன.
यद्वा	யதா	அலலது
यज्ञानां विश्वेषां	யஜ்ஞாநாம் விஸ்வேஷாம்	வேளவிகட்கு உரிதேரமான தேவாகளினையவரையும
होता	ஹொதா	அழைபபவன (ஆதலில)
मानुषे जने	மாநுஷே ஜநே	மாதுடச சனதினிடதது
देवेभि.	தெவெபிஃ	தேவாகளால
हितः	ஹிதஃ	தாபிகஙகபபடடவனகிறாய.

சாயண பாடியம.

கண்டம—1, இருகு—2. இபபந்திரம முற்கூறியனபோல்வே இருது முதலியவைசளை புடையது

பாவகோய! நீ அககினிடதோம முதலிய வேளவிகடகு ரிதநதச சமபாதிககுஞ சிலமுடையான. அலலது வேளவியாம போரபபநதஙகள விணணவாகளாக கூபபிடுந தனமையன இவவணணததனகிய நீ மாநுட சனமெனனும வேளவிந தலிவனிடததில துதிககுஞ சிலாகளான இருது விகஙகளால (வேடபோகளால) காருகபததிய முதலிய (மூனறு) ரிதவுத தால தாபிகஙகபபடடிருகினாய அலலது இநதிரன முதலிய தேவாகளாலே மேறகூறிய இலகஙகணமுளளவனுயிருநது வேளவிகளின உபபததியின்பொருடடு எசமானனிடததில நியமஞ செய்யபபடடவனு யிருகினாய் எனபதாம. (2)

மந்திரம் 3.

கீதம—பரதவாசரிஷி பிருகது.

३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

3. **अग्निन्दूतं वृणीमहे होतारं विश्ववेदसं ।**

३ २ ३ १ २ ३ १ २

अस्य यज्ञस्य सुक्रतुम् ॥ ३ ॥

இருகு 1-12-1

கூழிந்தூதம் வ்ருணீமஹெ ஹொதாரம் விஶ்வவெதஸம் ।
கஸ்ய யஜ்ஞஸ்ய ஸுக்ரதும் ॥

அந்வயம்.

दूतं, होतारं, विश्ववेदसं, अस्य, यज्ञस्य, सुक्रतु,
अग्निं, (देवं), वृणीमहे ॥

பதவுரை.

दूतं	தூதம்	தூதனும
होतारं	ஹொதாரம்	அழைபபோனும
विश्ववेदसं	விஶ்வவெதஸம்	எலலாவறறையும உணர்நதவனும, அலலது எலலாத தனமைகளை யுடையவனும,
अस्य यज्ञस्य	கஸ்ய யஜ்ஞஸ்ய	இவவேளவியை
सुक्रतुं	ஸுக்ரதும்	நனகு செயபவனும, உணாநதவனுமாகிய
अग्निं (देवं)	கூழிம் (தெவம்)	அககினிதேவனை
वृणीमहे	வ்ருணீமஹெ	போறறுகினறோம.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—3. இமமநதிரம கணணுவ புத்திராகிய 'மேதாதிதி' என்பவராற காணபபடடது. சநதம, தேவதை, முனபோனறது.

தேவர்கட்குத் தூதுவனாக நியமிதது்ளள அககினி தேவனைத தோத்திரஙகளாலும, அவிகளாலும போறறுகினறோம. இது தைததிரீயததில "இவவககினி தூதனாக இருககினறான, அசுராகடகுச சுககிரன குரு" என இனிது கூறபபடடிருககினறது. மறறும எவவணணமாகிய அககினியை யெனின? தேவாகளை நன்கழைபபோனை. எலலா முணாநதவனை அலலது வேத எனபது திரவியமெனவும பொருளபடுமாதலின அகில திரவியமுடையானை. தொடஙகிய இவ வேளவியைத தோறறுவிககுந தனமைபறறி அழகிய செயலுளளானை அலலது, கிரது, எனபது பிரகஞையாமாதலின மெய யறிவுளளானை. (போறறுகினறோம எனனும வினைசசொலலோடு கூடடுக).

குறிப்பு—காவியம—நுணணறிவுடையதாந தனமை. சுகிரதும, எனனு மூல பதததிறகு வேளவியை யினிது செயய என, மேனடடாசிரியா கொளவா.

மந்திரம் 4.[1]

கீதம—பரதவாச ரிஷி சரௌதரிஷ்டம.

३ २३ १ २ ३ १ २३ १ २
4. अग्निर्वृत्राणि जङ्घनद् द्रविणस्युर्विपन्यया ।
१ २ ३ १ २ २
समिद्धः शुक्र आहुतः ॥ ४ ॥

இருகசு 6-16-34.

அகினிர்வ்ருத்ராணி ஜங்கநத் த்ரவிணஸ்யுர்விபன்யயா, ।
சமித்தஃ சுக்ர ஆஹுதஃ ॥

அந்வயம்.

द्रविणस्युः, समिद्धः, शुक्र, आहुतः, अग्नि, विपन्यया,
(स्तूयमानः), वृत्राणि, जङ्घनत् ॥

பதவுரை.

द्रविणस्युः	த்ரவிணஸ்யுஃ	பொருளை யிசசிதது
समिद्ध.	சமித்தஃ	சுடா விடடெழுவதும,
शुक्रः	சுக்ரஃ	பிரகாசமானதும,
आहुतः	ஆஹுதஃ	அழைகக்பபடடதும (ஆகிய)
अग्निः	அகினிஃ	அககினி
विपन्यया	விபன்யயா	எமது பலவகைத துதிகளால
स्तूयमानः	ஸ்துயமானஃ	துதிகக்பபடடதாய
वृत्राणि	வ்ருத்ராணி	இருளை (அலலது) இராகக்தசை
जङ्घनत्	ஜங்கநத்	முழுது மொழிகக்க.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—1, இருகக—4. இது, பரதவாசரால் காணபபட்டது சுதம, தேவதை, முனபோனறது.

துதிபபோாகடகுத திரவியத்தை விரும்பியாவது அலலது அனி யென னுஙு திரவியதசை தான விருமபியாவது, அகினி எமமாற செயயபபடுஙு தோதிரஙகளால இறைஞசபபடடதாயிருநது, வலியோடு உலகதசை மறைகினற இராகசதா முதலியோாகளையேனும, அலலது இருளையேனும, முழுதுஙு தொலைகக்க எவவணணமாகிய அகினியெனின் சமிதது (வேளவி விறகு) முதலிய அவிகளால (தேவ வுணவுகளால) சுடாமிகெழு வது. அதுபறறியே பிரகாசமானது அவிகளா லழைகக்பபடடது என பதாம. (4)

மந்திரம் 5.

தீதம—உசனஸ் ரிஷி சௌரிஷ்மம

१२ ३ १२ ३२ ३१२ ३२
5. प्रोष्ठं वो अतिथिꣳ स्तुषे प्रियम् ।
२३ २३ १ १२२
अग्ने रथं न वेद्यम् ॥ ५ ॥

இருகசு 8-84-1.

ப்ரோஷ்டம் வோ அதிதிம் ஸ்துஷே மித்ரமிவ ப்ரியம் ।
அக்னே ரதம் ந வேத்யம் ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने, प्रोष्टं, अतिथिं, मित्रमिव, प्रियं, रथं न,
वेद्य, वः, स्तुषे ॥

பதவுரை

हे अग्ने!	ஹே அக்னே!	அகினியே!
प्रोष्ट	ப்ரோஷ்டம்	மிகப பிரியமாகவும
अतिथिं	அதிதிம்	அதிதியாகவும
मित्रमिव	மித்ரமிவ	நணபருகுகொபபாகவும
प्रियं	ப்ரியம்	அனபராகவும
रथ न	ரதம் ந	இரததைபபோல
वेद्यं	வேத்யம்	தனலாப காரணராகவும
व.	வஃ	உமமைத
स्तुषे	ஸ்துஷே	துதிகினறேன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—5 இது உசனராற காணபபட்டது. சந்தம, தேவதை, முனபோனறது.

அகினியே! உனைத துதிகினறேன. சுகிரனுகிய யான என்றது எஞசி நினறது. எவவணணமாகிய அகினியை யெனின? துதிகினற எனகடகுத திரவியதைதக கொடுததலால மிகப பிரியனை மறறும யாவராலும அதிதி யொபபப பூகிகததகானை. அலலது தேவாகடகு அவி கொடுததறபொருடடு இடைவிடாது செலகினறீரனை மறறும மித்திரன போல துதிபபோகடகு அனபு செயவானை. மறறும இரதமபோலத தனலாப காரணனை. (வேதம—திரவியம) இரததால தனகு கிடைபபது

போன்று துதிப்போர்கள் இவ்வக்கினியால தனத்தைப் பெற்றுக்கொள் கினறார்கள். அவ்வாறு தன லாபதத்திறகுக காரணனே. (துதிகினறனை எனபதோடு கூடடிககொளக). (5)

குறிப்பு—இரதத்தை அகினிகருவமை கூறியதால், விலையில தனங கொடுப் போன எனக குறிகபபட்டதெனபா சில மேனாடடாசிரியா.

மந்திரம் 6.

கீதம்—சாகமசுவ ரிஷி சாமபர்க்கம்.

१ २ ३ १२ २१ २र ३ १२
6. त्वं नो अग्ने महोभिः पाहि विश्वस्या अरातेः ।
३२ ३१र २र
उत द्विषो मर्त्यस्य ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-71-1

கூவம் நொ கூஹெ உஹொஹிஃ வாஹி விஷ்வஸ்யா கூராதெஃ ।
உதஇஷொ உதஃ-உஸ்ய ॥

அன்வயம்.

अग्ने त्वं, नः, महीभिः, विश्वस्याः, अरातेः, उत,
द्विषो, मर्त्यस्य, पाहि ॥

பதவுரை.

अग्ने! त्वं	கூஹெ! கூவம்	அக்கினியே! நீ
नः	நஃ	எஙகளை
महीभिः	உஹீஹிஃ	தனஙகளால்அல்லதுபூசைகளால்
विश्वस्याः	விஷ்வஸ்யாஃ	பலவகையான
अरातेः	கூராதெஃ	ஈயாமைபினினறும்
उत	உத	மறறும்
द्विषो	இஷொ	துவேஷ
मर्त्यस्य	உதஃ-உஸ்ய	மனிதரினின்றும்
पाहि	வாஹி	காபபாறறுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—6. இது சுதீதி, புருமீடா என்னுமிருவர்களுள் ஒருவராற் காணபபடடது சுநதம, தேவதை முன்போனறது.

அகினியே! நீ எஙகளைப பெருந தனஙகளாற காபபாறறுவாயாக. எவாகளினினறுமிரடசிபபையெனின? பலவிதமான ஈயாதாகளினினறும,

அல்லது ராயாமைகளினின்றும பாதுகாப்பாயாக. நீயே பெரும் பொருளைக் கொடுத்து ராகையிலாகளினினறும, அலலது ராயாமைகளினின்றுங காப் பாறறுவாயாக எனபது பொருள். அலலது மகத்துகளோடு கூடிய நீ, எனக் கூட்டிககொளக. மறறும, துவேஷமுடைய மனிதாகளினினறுங் காபபாறறுவாயாக, அல்லது மனிதர்களின் துவேஷங்களினின்றுங் காப் பாறறுவாயாக எனச சேர்க்க. 'அராதி' எனனும பதத்திறகுத் தான மிடாமை, எனக கொள்ளிலோ; ஆண்டும் மனிதாகட்குத தானமிடாமையி னினறும எனக கூட்டிப பொருதிகொளக எனபதாம். (6)

குறிப்பு—ஈண்டு மகத்துகளால என்னும மூனறும் வேறறுமைககு காண மென்ப பொருள கொளளாத உப லகஷணமெனப பொருள கொளளினும பொருத தம். அவ்வனனம கொளளுமிடத்து, 'மகத்துகளோடு கூடிய எனக கூட்டிககொளக.

ஈண்டு, 'மகத்துகளால எனனும மூனறும் வேறறுமை சருவியினும் உட னிகழ்ச்சிப பொருளினு நினறது துவேஷ எனறதை துவேஷத்தினினறு என வும, துவேஷமுடைய மனிதரினினறு எனவும, ஐதாம வேறறுமை ஆறாம வேறறு மைகளே விரிக்க, பேருதலியாற சதருருகளினினறுங காபபாறறுவாய எனப பொருள கொளவா பேரூடாகிரியா.

மந்திரம் 7.

கீதம்—வதஸ ரிஷி சேபம்.

२ ३१र २र३ १ २ ३ १२३ १२
7. एह्यूषु ब्रवाणि तेऽग्न इत्थेतरा गिरः ।
३ १२ ३ १ २
एभिर्वर्द्धास इन्दुभिः ॥ ७ ॥

இருகுகு 6-16-16

வஹ்யூஷூ ஷ்ரவாணீ தெஅக்ன இத்தரா கிரஃ।
வஹிவர்த்⁴னாஸ இந்தூபிஃ ॥

அன்வயம.

हे अग्ने!, एहि, ते, गिरः, इत्था सु, ब्रवाणि, उ,
इतराः, एभिः, इन्दुभिः, वर्द्धासः ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹெ அக்நே!	அகினியே!
एहि	வஹி	வருவாயாக
ते	தெ	உன பொருட்டு

गिरः	ஹிரஃ	துதிகளை
इत्था	உத்தா	இவவாறருல
सु	ஸு	இனிது
ब्रवाणि	வ்ரவாணி	சொலவேன
(शृणु)	(ஶ்ருணு)	கேடபாயாக
उ इतराः	உ இதராஃ	இதின வேறுய துதிகளையுங
(शृणु)	(ஶ்ருணு)	கேட்பாயாக
एभिः इन्दुभिः	ஏபிஃ இந்துபிஃ	இச சோமரசங்களால
वर्द्धासः	வர்த்தாஸஃ	வளாவாயாக.

சாயண பாடியம்.

ஓ அக்கினியே! நீ வருவாயாக. உன பொருட்டுத் தோத்திரங்களை யிவவாறு இனிதாயக கூறுவேன. இது விருபபம எனக. அநதத தோத திரங்களைக கேடபாயாக எனபது பொருள. இதறகன்னியமானவைகள அசுராகளாற செயயபபடடவைகள். துதிகளைக கேடபாயாக என்றது எஞசி நினறது வேததின பிராமண பாகம "அகினி இவவாறுய துதிகள, அல்லது அசுராகளுடையவை மறறைய துதிகள" எனக கூறுகினறது. அஃதனறியும வநத நீ இசசோமரசங்களால வளாவாயாக எனபதாம. (7)

மந்திரம் 8.

கீதம்—கணணுவ ரிஷி காண்வம்.

१२ ३ १ २र ३१ २ ३१ २
8. आते वत्सो मनो यमत् परमाच्चित् सधस्थात् ।
२ ३ १ २ ३ २
अग्ने त्वां कामये गिरा ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-11-7

ஆதெ வத்ஸோ மனோ யமத் பரமாச்சித் ஸதஸ்தாத் ।
அக்னெ த்வாம் காமயெ கிரா ॥

அந்வயம்.

वत्सः, ते, मनः, परमाच्चित्, सधस्थात्, आयमत्,
गिरा, हे अग्ने!, त्वां, कामये ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹெ அக்னே!	அகினியே!
वत्सः	வத்ஸஃ	வதஸ ரிஷியாகிய யான்
ते	தெ	உனது

मनः	உநஃ	மனததை
परमाच्चित्	வாஉஆச்சித்	மிக மேலாகிய
सधस्थात्	ஸயஷ்டாத்	வினணுலகினினறும
आयमत्	சூயமத்	இழுததுகொணடு
गिरा	கிரா	தோததிரததால
त्वां	கவாம்	உனனை
कामये	காமயெ	அனபு பாராட்டுகினறேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—1, இருகசு—8. இது கணணுவ கோததிரததாராகிய வதஸரால் காணபபடடது. சநதம, தேவதை முனபோல.

வத்ஸ, என்னும பெயர பூணட ரிஷியாகிய யான, உனனுடைய மனததைத் தேவாகள கூடவே யிருகினற வினணுலகினினறும கொணடு வருகினறேன (உனது மனததைச) செலுததுவிகினறேன எனபது பொருள. யாது சாதனததாலெனின? துதியால. பாகியுளள பிரதிபடசமாய்ப பணணபபடடது. அகினியே! உனனை விரும்புகினறேன அதாவது உனது மனததை என பாலேயே செலுததுவிகினறேன. இது பிராத தனையாம. (8)

மநதிரம் 9.

கிதம—விசுவாமித்திர வாக்கிரியம.

१ २ ३ १ २३१ २२ ३ १२

9. त्वा मग्ने पुष्करादध्यथर्वा निरमन्थत ।

३ १ २ २२ ३ १२

मूर्ध्नो विश्वस्य वाघतः ॥ ९ ॥

இருக்கு 6-16-16.

கவா அகனெ வாஷ்டராதயதவர்வா நிரமதநத ।

மூரத்நோ விஸ்வஸய வாகதஃ ॥

அனவயம.

हे अग्ने!, अथर्वा, त्वां, मूर्नः, विश्वस्य, वाघतः, पुष्करात्, अधि, निरमन्थत ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹெ அகனெ!	அகினியே!
अथर्वा	அதவா	அதாவாவெனும ரிஷி
त्वां	கவாம	உனனை,

मूर्धः	ஊர்த்வஃ	தலைமையானதும்
विश्वस्य	விஶ்வஸ்ய	உலகத்தைத்
धायतः	தாவ்ய தஃ	தாங்குவதுமாகிய
पुष्करात् अधि	புஷ்கராத் அதி	தாமரையிலைகளண்
निरमन्थत	நிரமந்த	டைத்துண்டாகினர்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—9. இது பரதத்துவாசாரற காணப்பட்டது. சந்தம், தேவதை முன்போல்.

அக்கினியே! அதர்வா, என்னும் பெயர் பூண்ட ரிஷியானவர், உன்னைத் தாமரையிலையில் தீகடைக்கோலினின்றும உண்டாகினர் எவ்வண்ணமாகிய தாமரையிலையிலெனின், தலைபோல மேம்பட்டதில் மற்றும் உலகனைத்தையுந தாங்குவதில. உண்டாகினர், என்பதனோடு கூட்டுக.

"புட்கர பர்ணததில, (தாமரையிலையில்) பிரசாபதி, பூமியை வெளியாக்கினர், அது புடகர பாணததில இனிது விளங்கியது" எனனுஞ சுருதியாலெனக.

பூமியும் உலகனைத்திற்கும் ஆதார (நிலைக்கள) வடிவமாம். ஆதலால் தாமரையிலையும எல்லா வுலகிற்கும் ஆதாரமாம. ணாடுப புடகரம், என்றதால் தாமரையிலை கூறப்படுகிறது.

"அகினியே! உன்னை புட்கரத்தின்மேல் என்கிறது புடகரபாணததில கேடகபபடட இதை யடைநதது" எனத தைதிரீயமும இதை வெளியாயக கூறியிருக்கினறது. (9)

மந்திரம் 10.

२ ३ १ २३ १२ ३१ २ ३१२ ३२
10. अग्ने विवस्व दाभरास्मभ्य मूतये महे ।
३२र २र ३२
देवो ह्यसि नो दशे ॥ १० ॥

அகனெ விவஸ்வ ஆபராஸ்மப்ய ஊதயெ மஹெ ।
தெவொ ஹ்யஸி நொ தஶெ ॥

அனவயம்.

अग्ने!, अस्मभ्यं, महे, ऊतये, विवस्वत्, आभर,
हि, (त्वं), नः, दृशे, देवः, असि ॥

பதவுரை.

अग्ने!	அக்நே!	அக்கினியே!
अस्मभ्यम्	அஸ்மப்⁴யம்	எங்களுடைய
महे	மஹே	பெரும
ऊतये	ஊதயே	பாதுகாப்பிற்கு,
विवस्वत्	விவஸ்வத்	விண்ணுலகிலினிது வாழச் செய்யுங் கருமத்தைத
आभर	ஆபர	தேடுவாயாக.
हि	ஹி	எக்காரணத்தாலெனின்?
(त्वं)	(த்வம்)	நீ
नः	நஃ	எங்கட்கு
दृशे	த்³ருஶே	நேரிற் காணப்பட்ட
देवः	தே³வஃ	தேவனாக
असि	அஸி	இருக்கின்றாய். (ஆதலின்)

சாயண பாடியம்.

அநேக அநுக்கிரமணிகை நூல்களை நன்காராய்ந்து மூற்கூறின மந்திரங்களில், ஆண்டுக் கூறியுள்ள ரிஷியும், சந்தமும், தேவதைகளுஞ் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதுபோலவே மேல வராநின்ற மந்திரங்களிலுஞ் சேர்த்துக் கொள்க.

கண்டம்—1, இருக்கு—10. இது இருக்குக்களாற் கூறப்பட்டதல்ல. அங்ஙனமாயினும, இம் மந்திரத்திறகு சந்தம, தேவதை, முன்போலவே வெளிபபடை. ரிஷியோ, வாமதேவராவர். இதுவும வேறு நூல்களினினறுங காணப்பட்டது.

அகினியே! நீ எங்களுடைய பெரும் பாதுகாப்பின்பொருட்டு, சுவர்க்க முதலிய வுலகங்களிற சிறபபாக வசிகுகும நிமிததம (அதறகு) எதுவாகிய கருமத்தைச சமபாதிபபாயாக. யாதுபறறி யெனின? நீ எங்களுடைய தரிசனதறகும பிரதநியடசமா (தேவனு) யிருகினறாய்.' (ஆதலின என்க).

இநதிரன் முதலியோாகள எஙகளாற காணபபடாதவர்கள. நீயோ! காருகபதநியம எனபது முதலிய விடததில மிகப பிரகாசிபபவனுகிப பிரத்தியடசமாயக காணபபடுகின்றாய. ஆதலின, உனனை விசேடமாய்ப பிராத்திகினறோம எனபது கருதது. (10)

குறிப்பு.—பிரகாசமுடைய அகினியே! நீ விண்ணுலகததிலிருப்பினும் எஙகடகுப பிரதநியடசமாகவேண்டும எனபதைக கருததாயக கொளவா மேலட்டாசிரிபா சிலா.

முதற் கண்டம் முதற் பத்து

முற்றும.

பதது மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

१२ ३ १२ ३१२ ३१२
11. नमस्ते अग्न ओजसे गृणन्ति देवकृष्टयः ।
१२३१३
अमैरमित्र मर्दय ॥ १ ॥

இருக்கு 8-75-10.

நமஸ்தே அக்ன ஓஜஸே கூணந்தி தேவக்ருஷ்டயஃ।
அமைரமித்ர மர்தய ॥

அன்வயம்.

(हे देव) अग्ने !, कृष्टयः ओजसे, ते, नमः,
गृणन्ति, (त्वं), अमैः अमित्रं, अर्दय ॥

பதவுரை.

(हे देव) अग्ने !	(ஹே தேவ) அக்னே !	அக்கினிதேவனே !
कृष्टयः	க்ருஷ்டயஃ	மனிதாகள்
ओजसे	ஓஜஸே	ஆறறலே யடைதற்பொருட்டு
ते	தே	உனக்கு
नमः गृणन्ति	நமஃ கூணந்தி	வணக்கங் கூறுகினறார்கள்.
त्वं	த்வம்	நீ
अमैः	அமைஃ	வலிகளால்
अमित्रं	அமித்ரம்	சத்துருவை
अर्दय	அர்தய	நாசஞ செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2, இருக்கு—1. ஆயுக்ஷ்வாகி ரிஷி.

அக்கினிதேவனே ! உனக்கு வணக்க மொழிகளைக் கூறுகினறார்கள் எதன்பொருடடெனின் ? பலததின்பொருட்டு, யாலாகளெளின் ? எசமா

னர்களான மானுடர்கள். ஆதலின, யானுங் தோதகிரம் பண்ணுகின்றேன் எனபது பொருள. நீயும வனமைகளோடு சதகருவை யொழிப்பாயாக எனபதாம. (1)

குறிப்பு.—அமை என்பதற்கு வியாதிகளுடன் சதகருவையும நாசஞ் செய வாயாக எனகொள்வா மேனாடடாகிரியரிற சிலா.

மந்திரம் 2.

கீதம்—அகதத்திஷ்ட ரிஷி சம்வர்க்கம.

३१ २ ३१२ ३२३ १ २
12. दूतं वो विश्ववेदसꣳ हव्यवाहममर्त्यम् ।
१ २ ३ २
यजिष्ठमृञ्जसे गिरा ॥ २ ॥

இருக்கு 4-8-1.

தூதம் வொ விஸ்வவெதஸம் ஹவ்யவாஹமமர்த்யம் ।
யஜிஷ்டமூஞ்சஸெ கிரா ॥

அன்வயம்.

यजमानोऽहं, दूतं, विश्ववेदसं, हव्यवाहं, अमर्त्यं,
यजिष्टं, (त्वां), गिरा, ऋञ्जसे ॥

பதவுரை.

यजमानोऽहं	யஜமானொஅஹம்	வேள்வித் தலைவனுகிய் யான்,
दूतं	தூதம்	தூதனும்
विश्ववेदसं	விஸ்வவெதஸம்	அகில தனததை அல்லது அறிவை யுடையோனும
हव्यवाहं	ஹவ்யவாஹம்	அவிகளைத் தாங்குவோனும
अमर्त्यं	அமர்த்யம்	இறவாத் தனமையனும
यजिष्टं	யஜிஷ்டம்	வேடபோரிற் றலைவனுமாகிய
त्वां	த்வாம்	உனனை
गिरा	கிரா	துதிவடிவ வாககால்
ऋञ्जसे	ரிஞ்செ	மிகச சாதனம பண்ணுகின்றேன.

கண்டம்—2, இருகது—2. வாமதேவ ரிஷி.

அகனியே! அகில தனமுடையானும, அல்லது அகிலததை யறிந்தவனும, தேவாகட்கு (தேவ வுணவுகளை) த தாங்குபவனும, சாகாத

தனமையனும, அதிசயமாய வேடபோனும, தேவாகளுடைய துதனும ஆகிய உனனைத துதிவடிவ வாகால வளரச செயகினறேன, எனபது பொருள சாதனம பணணல—முடிகுற தொழில. ாண்டு "ரிஞசதி எனறது மிகச சாதிகுற கருமம" என நிகண்டில யாஸக முனிவா கூறி யுளளார.

(2)

மந்திரம் 3.

கீதம—கிராபம

१२ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १२
13. उप त्वा जामयो गिरो देदिशतीर्हविष्कृतः ।
२१र २र
वायोरनीके अस्थिरन् ॥ ३ ॥

இருககு 8-102-13

உவக்வா ஜாமயொ கிரொ தெதிஶதீர்ஹவிஷ்க்ருதஃ ।
வாயொரனீகெ அஸ்திரந் ॥

அனவயம்.

(अग्ने), गिरः, हविष्कृतः, जामयः (इव), देदिशतीः,
त्वां, उप, वायोरनीके, अस्थिरन् ॥

பதவுரை.

अग्ने!	அகனெ !	அகினியே !
हविष्कृतः	ஹவிஷ்க்ருதஃ	எசமானனுடைய
गिरः	கிரஃ	தோததிரஙகள,
जामय (इव)	ஜாமய (இவ)	நினது உடன பிறநதாளொப்ப
देदिशतीः	தெதிஶதீஃ	குணஙகளை விளகுவனவாய
त्वां उप	அவாம உவ	உனகருகிலிருகினறன.
वायोरनीके	வாயொரனீகெ	வாயுவின பககதில்
अस्थिरन्	அஸ்திரந்	நிலைதிருகினறன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருககு—3. பிரயோக ரிஷி.

அகினியே! வேள்வித தலைவனபொருட்டுச் செய்யப்படும தோதிரங்கள, சகோதரிகளைப போனறு உனது குணஙகளைப பிரகாசபபடுதது வனவாகி உனகருகி லிருகினறன. வாயுவின சமீபததிலனைய சேபபனை மாகி நிலைதிருகினறன எனபதாம.

(3)

மந்திரம் 4.

சந்தம—சிராபம சிரௌடடியம.

१२ ३ २ ३ १२ ३ २ ३२
14. **उपत्वाग्ने दिवे दिवे दोषावस्तर्धिया वयम् ।**
२ ३ १२ ३ १ २
नमो भरन्त एमसि ॥ ४ ॥

இருக்கு 1-1-7.

உவக்ஷாக்ஹ திவெ திவெ தொஷாவஸ்தர்யி-யா வயம் ।
நமொ ஹரந்த ஏமஸி ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने !, वयं, दिवे, दिवे, दोषावस्तः, धिया,
नमो भरन्तः, उप, त्वां एमसि ॥

பதவுரை.

हे अग्ने !	ஹெ அக்நே !	அக்கினியே !
वय	வயம்	நாங்கள
दिवे दिवे	திவெ திவெ	நாடோறும
दोषावस्तः	தொஷாவஸ்தஃ	இரவு பகல
धिया	யியா	புததியால
नमो भरन्तः	நமொ ஹரந்தஃ	வணக்கஞ செயகின்றவர்களாய்
उपत्वा	உவக்ஷா	உனது சமீபததை
एमसि	ஏமஸி	அடைகினறோம.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2, இருக்கு—4. மதுசசந்த ரிஷி. காயதத்ரி—சந்தம, அக்கினி—தேவதை

அக்கினியே ! யாகாதுட்டானஞ் செய்யும யாங்கள் மதியால் ஒவவொரு தினமும இரவும பகலும வணக்கஞ செயதுகொணடு உனக்கருகில வருகின றோம. (4)

குறிப்பு.—'தோஷாவஸ்த' எனபதறகு —தோஷா • இரவில் தனது பிரகாசததால, வஸத இருளை மறைகினறது, (நீகுகினறது) எதுவோ ?! அது தோஷாவஸத எனப பொருடபடுதது அக்கினியின விளிச (அழைகக்ஞ) சொலலாக கொளவாருமுளர.

மந்திரம் 5.

கீதம்—வைசுவாமித்திர சராபோதம்.

15. १२ ३ १२ ३१ २ ३१ २
नराबोध तद्विद्धि विशे विशे यज्ञियाय ।
१ ३१२ ३२
स्तोमꣳ रुद्राय दृशीकम् ॥ ५ ॥

இருக்கு 1-27-10

ஜராவொய ததித்தி விசெ விசெ யஜ்ஞியாய ।
வெதாꣳ ரூத்ராய த்ருசீகம் ॥

அந்வயம்.

हे जराबोध! विशे, विशे, यज्ञियाय, तद्, विविद्धि, यजमानोऽपि, रुद्राय, दृशीकं, स्तोमं, (करोति) ॥

பதவுரை.

हे जराबोध!	ஹெ ஜராவொய!	துதியாலுணரத்தக்கோய்!
विशे विशे	விசெ விசெ	அவ்வவ் வேள்வித் தலைவனுகிய மனிதனின் அணுக்கிரகத்திறகு
यज्ञियाय	யஜ்ஞியாய	வேள்வி யநுட்டானங் கைகூட
तद्	ததத்	அத் தேவாராதனையிற
विविद्धि	விவித்தி	புகுவாயாக.
यजमानोऽपि	யஜமானொஅபி	வேள்வித் தலைவனும
रुद्राय	ரூத்ராய	கோரமாய வுனகு (அகினிகு)
दृशीकं	த்ருசீகம்	காணுதறகினிய
स्तोमं	ஸ்தொமம்	தோத்திரக கோவையைச
(करोति)	(கரொதி)	(செயகினறன)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—5. சுனசசேபரிஷி. காயதரிரி—சநதம். அக்கினி—தேவதை.

தோத்திரததா லறிதறகுரிய அகினியே! அவ்வவ் வேளாவிததலைவாக ளாகிய மக்களின அநுகிரகததை முனனிடடு வேளவியைபபறறிய அநுடடானங் கைகூடுவதறகுத தேவாராதனை பணணுகினற விடதறகு பிரவேசிபபாயாக. வேளவித தலைவனும, கோர வடிவமுளள உனகு அழகிய தோததிரததைச செயகினறன, எண்டுச செயகினறன எனபது எஞசி நினறது.

ஈண்டு யாஸ்க முனிவர், "जरा - என்பது துதியாம் அல்லது அதை யுணர்த்துவதால் அறிவிப்போன்பாலுமாகும். तद् विविड्ढि - அதைச் செய். मनुष्यस्य - எஜமானனுக்கு, स्तोमं रुद्राय दर्शनीयं - துதி உருத்திரனுக்குத் தரிசிக்கத்தக்கது" என நிகண்டில் உரை கூறியுள்ளார். (5)

குறிப்பு.—जराबोध, என்பதற்கு, துதியை யறிகின்ற அகினியே! எனக் கொண்டு, எல்லா வேள்விகட்கும் அநுகிரகம் பண்ணும உருத்திரனது தோத்திரமும உனக்குத் தெரியும் எனக் கொள்வா, மேலுட்டாசிரியரிற சிலா.

அழகிய துதி —அகினியைத் தேவதையாகக் கொண்ட தோத்திரம்.

மந்திரம் 6.

தேதம்—மாருதமென்னுஞ் சாமம்

१३ १ २२ ३१ २ ३ २३ १२
16. प्रति स्यं चारु मध्वरं गोपीथाय प्रहूयसे ।
३१ २ ३ १ २
मरुद्भिरग्न आ गहि ॥ ६ ॥

இருக்கு 1-19-1.

ப்ரதி ஸ்யம் சாரூமத்⁴வரம் கோபீ⁴தா²ய ப்ரஹூயஸே ।
மருத்³பி⁴ரக்³ன ஆ க³ஹி ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने!, त्यं, चारुं, अध्वरं, प्रति, प्रहूयसे, गोपीथाय,
मरुद्भिः, आ गहि ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்³னே!	அக்கினியே!
त्यं चारुं	தியம் சாரூம்	அவ் வண்ணமொழுங்காயுள்ள
अध्वरं प्रति	அத்⁴வரம் ப்ரதி	வேளவியை யுதேசித்து
प्रहूयसे	ப்ரஹூயஸே	இனிது அழைக்கப்படுகினறாய்;
गोपीथाय	கோபீதா²ய	சோமரஸ குடிப்பதற்கு
मरुद्भिः	மருத்³பி⁴ः	மருத்துக்களோடு
आगहि	ஆ க³ஹி	நீ வருவாயாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—6. மேதாதிதிரிஷி காயதரி—சுதம. அகினி—தேவதை.

'தயத' என்பது நாமமானதற்குமுரிதாகிய 'ததஃ' என்பதின பதியாயச சொல.

அகநினியே! எவ் வேளவி அங்கக குறைவிலாததோ, அததகைய அழகிய வேளவியைக குறியாகககொண்டு சோமரசங குடிபபதறகு, நீ ஆதரவோடழைகபபடுகினறாய. ஆதலின இவ வேளவியில நீ தேவாகடகுள், ஓ வகைச சிறபபான மருததுகளோடு வருவாயாக.

யாஸ்க முனிவரும இம மநதிரததிறகு "அத தனமைய அழகிய வேளவியின சோமபானததிறகு அழைகபபடுகினறாய, அவ் வகினியே மருததுகளோடு வருவாயாக" எனறு நிகண்டில உரை கூறியுளளார். (6)

மருததுகள வாயுதேவதைகள.

மநதிரம் 7.

கீதம்—சுனச்சேபர் அலலது பிருகு ரிஷி, வாரவநதி.

२३ २ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २र
17. अश्वं न त्वा वारवन्तं वन्दध्या अग्निं नमोभिः ।
३ १ २ ३ १ २
सम्राजं तमध्वराणाम् ॥ ७ ॥

இருகு 1-27-1.

அஸ்வம் ந த்வா வாரவந்தம் வந்த்யா அக்நிம் நமொபிஃ ।
ஸம்ராஜம் தத்வராணாம் ॥

அன்வயம்.

अध्वराणां, सम्राजं, वारवन्तं, अश्वं न, अग्निं, त्वा,
नमोभिः, वन्दध्यै, (प्रवृत्ता) ॥

பதவுரை.

अध्वराणां	அத்வராணாம்	வேள்விகட்கு
सम्राज	ஸம்ராஜம்	விளஙகிய கருததாவென்னும்,
वारवन्तं	வாரவந்தம்	வாலுளள
अश्वं न	அஸ்வம் ந	குதிரையைப்போன்ற
अग्निं त्वा	அக்நிம் த்வா	அகநினியாமுன்னை
नमोभिः	நமொபிஃ	தோததிரஙகளால
वन्दध्यै	வந்த்யை	வணஙகுவதறகு
(प्रवृत्ता)	(ப்ரவ்ருத்தா)	(யாம முயற்சிகதேதாம).

சாயண பாடியம்.

கண்டம—1 இருகசு—7 சுனசசேப ரிஷி காயததிரி—சுந்தம அகினி—தேவதை

வேளவிகளின பிரகாச வடிவ எஜமானனுகிய அகினியா முனனேத தோததிரங்களா லிறைஞசுவதறகு யாம முயறசிததோம அகினிகுவமை :—வாலுளள குதிரை எனறது குதிரை, வாலின் மயிரகளால தனனேப பீடிகினற கொசு, ஈ, முதலியவைகளை நீகுமாறு, நீயுஞ சுவாலைகளால எஙகளுடைய சததுருகளை நீகுவாயாக எனபது பொருள. ணாடு முயற்சிததோம எனபது எஞசியது. (7)

குறிபபு.—ஈணடு மூலததிலுளள ஈகாரம், உவமைப் பொருண்மேனினறது. மூலததிலுளள வாசுவதம எனபதறகு யுததம பணணுகின்ற குதிரை எனக கொண்டுளளா மேஞடடாசிரியா.'

மந்திரம் 8.

கீதம்—வைதாய ஔருவரிஷி சாமுத்திரம் அசங்கம்.

३ १ २र ३१ २र
18. और्व भृगुवच्छुचिमग्निवानवदाहुवे ।
३ १ २३१ २
अग्निꣳ समुद्र वाससम् ॥ ८ ॥

இருகசு 8-102-4.

ஔர்வ-ஹ்ரு-ஊவத்-ஶுசிமக்நிவா-நவதா-ஹுவே ।
அக்நிம் ஸமுத்ர-உவாஸஸம் ॥

அந்வயம்.

समुद्र वाससं, शुचिं, अग्निं, और्व भृगुवत्,
अग्निवानवत्, आहुवे ॥

பதவுரை.

समुद्र वाससं	ஸமுத்ர-உவாஸஸம்	கடலில வசிப்பதும்
शुचि	ஶுசிம்	சுததமும (ஆகிய)
अग्नि	அக்நிம்	அகினியை
और्व भृगुवत्	ஔர்வ-ஹ்ரு-ஊவத்	ஔருவ பிருகுரிஷிபோலவும்
अग्निवानवत्	அக்நிவா-நவத்	அபனவான ரிஷி போலவும்
आहुवे	ஆ-ஹுவே	(யான) அழைகினறேன.

சாயண பாடியம்

கணடம—2. இருகசு—8. பிரயோக ரிஷி. காயதிரி—சந்தம். அக்கினி—தேவதை.

கடலின கடுவில் வசிகின்ற வடவானலமாகவும், பரிசுததமாகவும உளள வகினியை ஒளருவ பிருகுரிஷிகொபபாகவும, அபனவான ரிஷிக் கொபபாகவும யான அழைகினறேன யான எனறது எஞசி நினறது. (8)

குறிப்பு.—ஈணடுச 'சமுதிரம' எனறதறகு 'அந்தரிடசம' எனக்கொள் வாருமுளா. யாஸக முனிவரும அவவாறே புடனபடடுளளாா.

மந்திரம் 9.

கீதம்—அதிதி ரிஷி அசங்கம்.

३ १ २ ३ २ २ ३ १ २ ३ १ २
19. अग्निमिन्धानो मनसा धियꣳ सचेत मर्त्यः ।
३ १ २ ३ १ २
* अग्निमिन्धे विवस्वभिः ॥ ९ ॥

இருகசு 8-102-22.

அ॒ग्नीꣳरा॒ꣳनो॒ऽ उ॒नꣳवा॒ यीयं व॑ꣳचेत॒ उ॒दꣳऽ॒यः ।
अ॒ग्नीꣳरि॑न्धे॒ वि॒व॒स्व॒द्भिः ॥

அந்வயம்.

मर्त्यः, अग्निं, इन्धानो, मनसा, धियं, सचेत,
विवस्वभिः, अग्निं, इन्धे ॥

பதவுரை.

मर्त्यः	उ॒दꣳऽ॒यः	மனிதன்
अग्निं	अ॒ग्नीꣳ	அகினியை
इन्धानो	आ॒ꣳनो॒ऽ	வளாதது்கொணடு
मनसा	उ॒नꣳवा॒	அனபுடையனுய்க
धियं	यीयं	கருமததை்க
सचेत	व॑ꣳचेत॒	காலததிற செயகினறவனை
विवस्वभिः	वि॒व॒स्व॒द्भिः	வேடபோகளைகொணடும்
अग्निं	अ॒ग्नीꣳ	அவவகினியையே
इन्धे	इ॒न्धे	வளாக்கினறன.

* अग्निमीधे, எனபது இருகசு.

சாயண பாடியம்

கண்டம—2. இருகசு—9 பிரயோக ரிஷி.

எம மனிதன விறகால அகினியை வளாததுககொண்டு மனதிலுலே அன புடையனுய்க கருமததைக காலததிற செயகினருனே, அவன வேடபோா கலாக கொண்டும அவ வசகினியையே வளாகினருன எனபதாம. (9)

குறிப்பு —ாண்டு धियं (தியம) எனனும மூல பததிறகு, 'பிரகளை' என வும, विवस्वमि. (விவஸ்வபி), எனபதறகு 'அவிகளால' எனவும பொருள கொள வாருமுளா.

மநதிரம். 10.

கீதம—பிரசாபதி ரிஷி. நிதன காமம.

२उ २२ ३ १२ ३ १ २ ३ २
20. आदित् प्रत्नस्य रेतसो ज्योतिः पश्यन्ति वासरम् ।
३२उ ३ १ २ ३ २
परो यदिध्यते दिवि ॥ १० ॥

ஆதித ப்ரத்நஸ்ய ரெதஸொ ஜ்யோதிः பஸ்யந்தி வாஸரம் ।
பரொ யதித்யதெ திவி ॥

அந்வயம

परो दिवि, यद्, (अयं), इध्यते, आदित्, प्रत्नस्य,
रेतसः, वासरं, ज्योतिः, पश्यन्ति ॥

பதவுரை.

परो दिवि	பரொ திவி	வானுலகினமேல்
यद्	யத்	எகாலததில
(अयं)	(அயம்)	(இவவகினி)
इध्यते	இத்யதெ	விளஙகுகினறதோ !
आदित्	ஆதித	அதன பினனரே
प्रत्नस्य	ப்ரத்நஸ்ய	பணடைகாலததனகிய
रेतसः	ரெதஸः	செலவோனுடைய (சூரிய னுடைய)
वासरं	வாஸரம்	நியாமகமாகிய
ज्योतिः	ஜ்யோதிः	பிரகாசததைப
पश्यन्ति	பஸ்யந்தி	(மகள) பாாகினறாகள.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—10. வத்ஸ ரிஷி.

விண்ணுலகின்மேல் எக்கால் இவ் வைசுவானர அக்கினி சூரிய வடிவ மாய்ப் பிரகாசிக்கின்றதோ, அதன்பின்னரே அனுதி காலமாய்ச் செல்லுந் தன்மையனுகிய, ஈண்டுச் செல்லுந் தன்மை ரீ கதி ஈஷணயோ: என் னும் ரீ தாதுவிற்கு அதுஸ், துட், என்னும் இரு விகுதி வர 'ரேதஸ் என்பதன் பொருளாயிறறு. அல்லது, ரேதஸ், என்பது உதகம் (சலம) என யாஸ்க முனிவர் நிகண்டு கூறுகிறது. ஆதலின், ரேதஸ்வின :' என்றது உதக முடையானது எனவும பொருளாம். ஈண்டு, உதகம, என்றது வலியால் உதக முடைய பொருளுகலிலகியமாயிற்று. இவ்வாறறுல இததன்மை வாயந்த இந்திரனென்னுஞ் சூரியனுடைய, நியாமகமாகிய, அலலது, வாசரம, என் றது நாளுமாதலின், நாள் வசிதததறகுக் காரண வடிவாய் ஒளிராநினற பிர காசததை மக்கள் அனைவரும் பார்க்கினறார்கள என்பதாம, அலலது 'வாசரம் என்பதில் முழுச சமயோகத்தில இரணடாம வேறறுமை வநதது. வரவே நாள் முழுதும எனபதுமாம. ஆனவிடத்து உதயமுதற் கொண்டு அததமனமீறுகப பிரகாசததைப பாகினறார்கள, எனபதும ஓர்வகைப் பொருளாம. (ஈண்டுச், செலலுந தனமையனுகிய சூரியனுடைய பிரகாசத்தைப பார்கின்றாகள் என இயைத்துக்கொளக.) (10)

இரண்டாம் கண்டம்

முற்றும.

பிரபாடகம்—1, அத்தியாயம்—1, கண்டம்—3.

பதினன்கு மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

கீதம்—சைநது கூதிதம்.

३१ २ ३१ २ ३१२ ३१ २

21. अग्निं वो वृधन्त मध्वराणां पुरूतमम् ।

२ ३ २ ३ १२

अच्छा नप्त्रे सहस्वते ॥ १ ॥

இருக்கு 10-2-7.

ஈழிம் வொ வ்ருʼயஞ உயூʼராணாம் வூʼஷ்டிதஉம் ।

ஈஉா நவெ ஸஹஸ்வதெ ॥

அன்வயம்.

(हे ऋत्विजः !), वः अध्वराणां, नप्त्रे, सहस्वते,
वृधन्तं, पुरूतमं, अग्निं, अच्छा ॥

பதவுரை.

(हे ऋत्विजः !)	(ஹே ரித்விஜः !)	(வேட்போர்காள் !)
वः	வः	நீங்கள்
अध्वराणां	அத்வராணாம்	கேடிலாத ஆற்றலுடையார்கட்கு
नप्त्रे	நப்த்ரே	உறவும,
सहस्वते	ஸஹஸ்வதே	ஆற்றலுடையதும்
वृधन्तं	வ்ருதந்தம்	வளர்ந்ததும்
पुरूतमं	புருதமம்	மகத்தும (ஆகிய)
अग्निं	அக்நிம்	அகனினியை
अच्छा	அச்சா	இனிது அடைவீர்களாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—8, [illegible] 10. பிரயோக ரிஷி.

கெடுக்கமுடியாத வலியுடையார்கட்குச் சுற்றமும், ஆற்றலுடையதும், சுவாலைகளால் விருத்தி யடைந்ததும, அதிசயமாய மிகுதிபபட்டதும், ஆகிய அக்கினியை, வேடபோர்காள! நீவீர் நன்கடைவீர்களாக. (1)

குறிப்பு.—'நபதரே' 'சசஸ்வதே' என்னு மூலபதங்களின் நான்காம் வேற்றுமைகள் இரண்டாம வேறறுமைப் பொருளோத தகுத நினறமை காணக.

மறறும் अध्वराणां = வேளவிகளை, वृधन्तं = வளரச செயயும व = உனனை (அக கினியை) सहस्वते = புதிரபபேறறிறகு, अच्छा = அடைய விரும்புகினறீரும, எனப் பொருட்படுதறிக கொள்வாருமுளா. மேனாட்டாசிரியரிற சிலருடைய கருதறுமிதுவேயாம.

மந்திரம் 2.

கீதம்—அரவாமதேவ்யம்.

३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ २ १ २
22. अग्निस्तिग्मेन शोचिषा यꣳ सद्विश्वं न्यत्रिणम् ।
३ १ २ २ ३
अग्निर्नो वꣳसते रयिम् ॥ २ ॥

இருகசு 6-16-28.

ஸ்தீவிஹிஷ்டேந ஶோசிஷா யம் ஸத்விஶ்வம் நத்ரிணம் ।
ஸ்தி ஸ்து
அக்நிர்நோ வம்ஸதே ரயிம் ॥

அந்வயம்.

अग्निः, तिग्मेन, शोचिषा, विश्वं, अत्रिणं, नियंसत्,
नः, अग्निः, रयिं, वंसते ॥

பதவுரை.

अग्निः	அக்நிஃ	அக்கினி
तिग्मेन	திக்மேந	கூர்மையாகிய
शोचिषा	ஶோசிஷா	ஒளியால்
विश्वं अत्रिणं	விஶ்வம் அத்ரிணம்	எல்லாத துட்டர்களையும்
नियंसत्	நியம்ஸத்	ஒழிக்குக. (மறறும)
नः	நஃ	எங்கட்கு
अग्निः	அக்நிஃ	அகினி
रयिं	ரயிம்	திரவியத்தைக்
वंसते	வம்ஸதெ	கொடுகுகுக.

கண்டம்—3. இருக்கு—2. பரததுவாச ரிஷி.

இவ் வக்கினி கூரிய சுடர்களால் (எங்களை) அமிழ்த்துகின்ற இராக்கதர் முதலியோரையே யொழிகுகுக, மறறும அகினி எங்கட்குத திரவியததைக கொடுகுகுக எனபதாம். (2)

குறிப்பு.—மூலததில் 'யம்சத' எனபதிலுள்ள மகர வொறறில ஆகாரமிட்டு 'யாசத' என ஓதுவாரு இருகுகுப பாடமுடையார.

மந்திரம் 3.

கீதம—யாமம்.

१ २ ३२ ३ २ ३ २ ३ १ २३१ २र

23. **अग्ने मृड महाꣳ अस्य आ देवयुं जनम्।**

३१ २ ३ २ ३१ २

इयेथ बर्हि रासदम् ॥ ३ ॥

இருகுகு 4-9-1.

அக்நே ம்ருட மஹாம் அஸ்ய ஆ தெவயும் ஜநம் ।
இயெத பர்ஹி ராஸதம் ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने !, मृड, (यः त्वं), अयः, देवयु, जनं,
बर्हिः, आसदं, आ इयेथ, (सः त्वं), महान्, (असि) ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹெ அக்னே!	அக்கினியே!
मृड	ம்ரட	நலஞ செயவாயாக
(यः त्वं)	(யஃ த்வம்)	(எந்த நீ)
अयः	அயஃ	நடக்கின்றவனும்
देवयुं	தெவயும்	தேவாகளை விரும்பும்
जनं	ஜநம்	தலிவனது
बर्हिः	பர்ஹிஃ	தருபபை யாசனததில்
आसदं	ஆஸதம்	இருபபதறகு
आ इयेथ	ஆ இயெத	வநதுகொணடிருகின்றவனுமாகு வதினை,
(सः त्वं)	(ஸஃ த்வம்)	(அநத நீ)
महान् (असि)	மஹாந் (அஸி)	பெரியோனுயிருகின்றாய்,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—3. வாமதேவரிஷி காயதத்ரி—சந்தம். அகினி—தேவதை.

அக்கினியே! நீ எங்களைச் சுகப்படுத்துவாயாக. அத் தகையன் மிகப் பெரியோனுயிருகின்றாய், நீ எவ வணணததன் எனின்? நடாதுகொண்டிருககுஞ செயலபுடையவன். அதாவது'—தேவாகளைப (பூசிகக) விருமபுகின்ற எசமானனுடைய வேளவியினபாலுளள தருபபையின (ஆசனததின) மீது உட்காருவதறகு வாது கொணடிருகினற அத தனமையன நீ (என மேலே கூடடிகொளக) (3)

மந்திரம் 4.

கீதம—இரகேஷோகனம்.

२ ३ १ २ ३ १ २३ १ २ ३ २

24. अग्ने रक्षाणो अंहसः * प्रति स्म देव रीषतः ।

१ २ ३ १ २

तपिष्ठैरजरो दह ॥ ४ ॥

இருககு 7-51-13.

அகனெ ரகஷாணொ அம்ஹஸஃ ப்ரதி ஸ்ம தெவ ரீஷதஃ ।

தபிஷ்஠ைரஜரொ தஹ ॥

அனவயம்.

अग्ने!, नः, अंहसः, रक्षा, (हे) देव, अजरः (त्वं)

रीषतः तपिष्ठैः, प्रतिदहस्म ॥

* प्रति , ம ம்ரு.

பதவுரை.

अग्ने!	அக்னே!	அக்கினியே!
नः	நஃ	எங்களை
अंहसः	அம்ஹஸஃ	பாவத்தினின்றும
रक्षा	ரக்ஷா	பாதுகாப்பாயாக
हे देव!	ஹெ தெவ!	பிரகாசிப்போய!
अजरः (स्वं)	அஜரஃ (ஸ்வம்)	மூப்புத்தனமையற்ற நீ
रीषतः	ரீஷதஃ	துன்புறுத்துவோர்களை
तपिष्ठैः	தபிஷ்டைஃ	காயுங் கிரணங்களால
प्रतिदहस्म	ப்ரதிதஹஸ்ம	சாம்பராக்குவாயாக.

சாயண பாஷியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—4. வசிட்டரிஷி. சந்தம—காயத்திரி. அக்கினி—தேவதை.

அக்கினியே! நீ எங்களைப் பாவத்தினின்றும் பாதுகாப்பாயாக. அஃதன்றியும், விளங்குவோய! கிழப்பருவமெய்தாத நீ துன்பப்படுத்துஞ் சத்துருக்களை மிகுந்த தகிக்குஞ் சுவாலைகளால நீறாக்குவாயாக.

'ரக்ஷ' எனபது தாதுபாடத்தால 'ரக்ஷா' என நீண்டது 'ரீஷதஃ' எனபது மந்த்ரனமே காண்க (4)

குறிப்பு.—ரண்டு 'அஜரஃ' எனும் மூலபதத்திற்கு, ஜரா—அதீ அஃதிலா அஜரஃ அதாவது:—அதிகரிக்காத சத்துருக்களை எனச, சத்துருக்களுக்கு விசேடணமாக்கி கொள்வாருமுளர். மேஷுட்டாசிரியர் கருத்து மிது.

ரண்டு 'ப்ரதி தஹஸ்ம' எனபதிலுள்ள 'ஸ்ம' என்பதை தாதுபாடத்தில் 'ப்ரதிஷ்ம' என, ஷகாரமாகி இருக்கோதுவார் கொள்வர். 'रीषतः' எனபதற்கு கொலையினின்றுங் காப்பாற்றுவாயாக, எனபர் சிலர்.

மந்திரம் 5.

சந்தம்—இரேஷோக்னம்.

१२ ३ १ २र २र १ २ १२

25. अग्ने *युङ्क्ष्वा हि ये तवाश्वासो देवसाधवः ।

२३ १२ ३ १२

अरं *वहन्त्याशवः ॥ ५ ॥

இருக்கு 6-16-43.

அக்னெ யாஃ ஹ்வா ஹி யெ தவ்வாஸ்வாஸொ தெவஸாதவஃ ।

அரம் வஹந்த்யாஸவஃ ॥

---

*इङ्क्ष्वा, *वहन्ति मन्यव., எனபது இருக்கு.

அந்வயம்.

हे देव अग्ने !, ये, साधवः, आशवः, तव, अश्वासः,
(त्वदीयं रथं) अरं वहन्ति, तान् युड्क्ष्वा ॥

பதவுரை.

हे देव अग्ने !	ஹெ தெவ அக்நே !	அகினிதேவனே !
ये	யெ	எவைகள்
साधव,	ஸாத⁴வஃ	பழகபபடடவைகளும
आशव,	ஆஶவஃ	விரைவிற செலபவைகளுமோ,
तव	தவ	உனது
अश्वास,	அஶ்வாஸஃ	(அததனமைய) குதிரைகள
(त्वदीयं रथं)	(த்வதீ³யம் ரத²ம்)	நினது இரததைப
अर वहन्ति	அரம் வஹந்தி	போதுமாறு இழுகததகன வாம.
तान्	தாந்	(ஆதலின) அக குதிரைகளைப
युड्क्ष्वा	யுஜ்க்ஷ்வா	(இரததில) பூடடுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருகசு—5. பரததுவாசரிஷி.

பிரகாசமாகிய அகினிதேவனே! அக குதிரைகளை யிரததில் பூட்டுவாயாக. எக குதிரைகளை யெனின? உனனுடைய குதிரைகளுட பழகபபடடவைகளையே அலலது, நறகுணமுடையவைகளும விரைவிற செலபவைகளுமானவைகளை. என மேறகூடடுக. அவைகளை வேண்டுமாறு உனது இரததை யிழுகததகனவாமாதலின ணாடு 'யும க்ஷ்வா' எனனும மூலபததில இடையிலுளள மகரவொறறை விலகி 'யுக்ஷ்வா' என, இருகசு தைததிரீய, மோதுபவர்கள பாடம கொளவாகள். (5)

மந்திரம் 6.

கீதம—வைசுவமானசம.

26. ११ २ ३१ २ ३ २
नित्वानक्ष्य विश्पते द्युमन्तं * धीमहे वयम् ।
३ १२
सुवीर मग्न आहुत ॥ ६ ॥

இருக்கு 7-15-7.

* दव धामाह, எனபது இருகசு.

நிக்வா நக்ஷ்ய விஶ்பதே ஆஹுத ஓ ஷ்வாஞ்ஜம் யீஹெ வய்ய ।
ஷ்வீர உஶ்ந ஷுஹ்வீத ॥

அந்வயம்

नक्ष्य, विश्पते, आहुत, हे अग्ने, द्युमन्तं, सुवीरं,
त्वा, वयं, निधीमहे ॥

பதவுரை.

நக்ஷ்ய	எகாலு மடையத்தக்கவனும
விஶ்பதே	பிரஜைகடகுத தலிவனும
ஷுஹ்வீத	அழைக்கப்பட்டவனும (ஆகிய)
ஹெ அக்ந!	அகினியே!
ஆ ஷ்வாஞ்ஜம்	பிரகாசமுடையவனும
ஷ்வீரம்	மங்கலந்தருபவனும (ஆகிய)
ஷ்வா	உனனை
வயம்	நாங்கள
நியீஹெ	பிரதிடடை பணணுகினறோம்.

சாயண பாடியம்.

டம—3. இருக்கு—6. வசிடடரிஷி

எபபோதும அடையதத்தகோனும, பிரஜைகடகுப பதியும, வேள்வித
ர்க எனனவாகளாலும அழைக்கப்பட்டவனுமாகிய அகினியே!
சமுடையானும, தோதத்திரம பண்ணுவாரகு நலந்தருவானுமாகிய
ன யாங்கள நிலை நிறுத்துகினறோம எனபதாம. (6)

குறிப்பு.—நிறுத்துகினறோம என்பது நிறுத்துகிறோம் எனபதன மேறறு.
த்தேடறபாலது செயறபாலது எனபதின மேறறு. 'தகு பொருளில உட
ம் கருமசசெயலுடையது, 'நக்ஷ்தி' என்னும் வடமொழிப பகுதி எனக கூறு
நிகண்டு 'सुवीर' எனறதறகு மிகவீரமுடைய எனபா மேலுட்டுக கவிஞர்.

மந்திரம் 7.

தீர்க்கதமா—ஆக்நேயம.

३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २र ३ २ ३ २
27. अग्निर्मूर्द्धा दिवः ककुत्पतिः पृथिव्या अयम् ।
३ १ २र
अपाꣳ रेताꣳसि जिन्वति ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-44-6.

மூர்ஜ்ஞோ திவஃ ककुத्पृथिव्या वय्यिवया अयं ।
अपां रेताꣳसि जिन्वति ॥

அந்வயம்.

मूर्द्धा, दिवः, ककुत्, पृथिव्याः, पतिः, अयं, अग्निः,
अपां, रेतांसि, जिन्वति ॥

பதவுரை.

मूर्द्धा	மூர்ஜ்ஞா	தலைமையானதும்,
दिवः	திவஃ	விண்ணுலகினும்
ककुत्	ककுத்	உயர்ந்ததும்,
पृथिव्याः	வய்யிவ்யாஃ	பூமிக்கு
पतिः	வ்ரதிஃ	இறைவனுமாகிய
अयं अग्नि.	அயம் அக்நிஃ	இவ் வகினி
अपां रेतांसि	அபாம் ரேதாꣳஸி	தாவர சங்கமங்களாக
जिन्वति	ஜின்வதி	களிப்படைவிக்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—7. விரூப ரிஷி.

தேவர்களுடைய சிறந்ததும், விண்ணுலகினும் மூயர்ந்ததும், பூமிக்குப் பதியானதுமாகிய இவ்வகினி, தாவர சங்கமமான பிராணிகளை இன்புறச் செய்விக்கின்றது என்பதாம். (7)

குறிப்பு.—'अपां रेतांसि' என்பதற்கு, வான்மழையால், என்பர் மேலைப் பாஷியர்.

மந்திரம் 8.

கீதம—சோபம.

३२३२उ ३१२ ३१ २३१र २र
28. इममूषु * त्वमस्माकꣳ * सनिं गायत्रं नव्याꣳसम् ।
१२ ३२३ १
अग्ने देवेषु प्र वोचः ॥ ८ ॥

இருக்கு 1-27-4.

ऊर्ज्जोष्ट्र ऋषभाका ऽवधिं मायꣳ नवꣳवधिं ।
ऋतेन ऋतेवृध्र ऽव वोचः ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने !, त्वं, अस्माकं, इमं, सनिं, नव्यांसं,
गायत्रं देवेषु, प्रवोचः ॥

பதவுரை.

हे अग्ने त्वं !	ஹெ அக்நெ ! த்வம்	அக்கினியே ! நீ
अस्माकं	அஸ்மாகம்	எமது
इमं	இமம்	இவ வநுட்டானத்தையும்,
सनिं	ஸநிம்	அவி கொடுத்தலையும்,
नव्यांसं	நவ்யாம்ஸம்	மிகபபுதிய
गायत्र	காயத்ரம்	காயத்திவாகையும
देवेषु	தெவெஷு	தேவாகளிடததில
प्रवोचः	ப்ரவொசஃ	நனகு சொல்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—3. இருக்கு—8. சுனச்சேப ரிஷி.

அக்கினியே ! நீ எம் எதிரில் அநுட்டிபபதாய அவிகொடுத்தலையும், மிக நூதனமான தோத்திர வடிவ வாகுகளையும, தேவர்கடகு முன் வெளிபபடையாய்க் கூறுவாயாக. (8)

குறிப்பு.—அகினியே ! முனனோகளாற செய்யப்பட்ட மிகப் புதிய தோத திரதையும, நாங்கள புரோடாச முதலியவைகள கொடுபபதையும், தேவாகடகு நனகு தெரிவிபபாயாக. (எனக கொளவாருமுளா)

மந்திரம் 9.

கிதம்—கோபவனம்.

१ २ ३१२ ३१ २र
29. *तं त्वा गोपवनो गिरा जनिष्टग्ने अङ्गिरः ।
१ २ ३ १२
स पावक श्रुधी हवम् ॥ ६ ॥

தம் த்வா கொவவநொ கிரா ஜநிஷ்டாக்நெ அங்கிரஃ ।
ஸ பாவக ஸ்ருதீ ஹவம் ॥

---

* यं त्वा, என்பது இருக்கு.

அன்வயம்.

हे अग्ने !, गोपवनः, तं त्वा, गिरा, जनिष्टत्,
पावक, अङ्गिरः, स हवं श्रुधी ॥

பதவுரை.

हे अग्ने !	ஹெ அக்நே !	அக்கினியே !
गोपवनः	கோபவநஃ	கோபவன ரிஷி.
तं त्वा	தம் த்வா	அத்தகைய உனனை
गिरा	கிரா	தோத்திரத்தால
जनिष्टत्	ஜநிஷ்ட	உண்டாகுகினறார.
पावक !	பாவக !	சுத்தபடுத்துவோய் !
अङ्गिरः	அங்கிரஃ	எவ்விடத்துஞ் செலவோய் ! நீ
स हवं	ஸ ஹவம்	அத துதியைக்
श्रुधी	ஸ்ருதி	கேட்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—9. கோபவன ரிஷி.

அக்கினியே ! உனனை, கோபவன ரிஷி தோத்திரத்தால் வளாகின்றார், "துதிகப்பட்ட தேவாகள் வளாகினறாகள", (எனறு சுருதியும கூறுகின றது. இது கொண்டு துதியால தெய்வத்தனமை வளாகினறமை காணக) அத்தன்மைய வகினியே ! எஙகுஞ செலவோய் ! அலலது, அஙகிரசா புத்திர ! பரிசுத்தபடுத்துவோய ! நீ கோபவன ரிஷி கூபபிடுவதைக் கேட்பாயாக. (9)

குறிப்பு.—ஈண்டு 'अङ्गिरः' எனபதறகுச் சாடாாகினி யெனப பொருள கொளவாருமுளா. மேனடடாா கருத்து மிது.

மநதிரம் 10.

தீதம—சூரியவர்ச்சா அலலது வசுரோசி ரிஷி

२३ १२ ३ २३ २३ १ २
30. परिवाजपतिः कविरग्निर्हव्यान्यक्रमीत् ।
२३१ २ ३ १ २
दधद्रत्नानि दाशुषे ॥ १० ॥

இருககு 4-15-3

வரி வாஜவ திஃ கவிரக்நிர்ஹவ்யாந்யக்ரமீத் ।
தயத்ரத்நாநி தாஷுஷெ ॥

அந்வயம

वाजपति , कवि , अग्नि., दाशुषे, रत्नानि,
दधत्, हव्यानि, पर्य्यक्रमीत् ॥

பதவுரை

वाजपतिः	வாஜபதிஃ	அனனததிறகிறைவனும
कविः	கவிஃ	நீனமதியுடையனுமாகிய
अग्निः	அக்நிஃ	அகினிதேவன
दाशुषे	தாஶுஷே	அவி கொடுபபவனுககுத
रत्नानि	ரத்நானி	திரவியஙகளைக
दधत्	தயத்	கொடுபபவனுய
हव्यानि	ஹவ்யானி	அவிகளைப
पर्यक्रमीत्	பரியக்ரமீத்	பரவசசெயகினறான.

சாயண பாடியம்.

கண்டம —3. இருகசு—10. வாமதேவ ரிஷி.

அனனஙகட கிறைவனுகவும (பாதுகாபபோனுகவும) ாணடு "அன்ன பதி, கவி, எனபதிது" என வேதபாகை கூறுகினறது. எலலையிலாப பாரவையனும, அலலது நுணணறிவோனும, அவியைககொடுகசும வேள வித தலைவனுகசு சிறநத தனதைத தருவோனுமாகிய அகினிதேவன, அவிகளை யாணடும வியாபிகசச செயகினறான. ாணடுப பரவச செயதல் அனுபபுதலாம. (10)

மந்திரம் 11.

கீதம—சூரியவாசச (அலலது,) வசுரோசி ரிஷி சூரியம.

२३ २ ३१२ ३१ २ ३१२
31. उदु त्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः ।
३१ २२३ १२
दृशे विश्वाय सूर्यम् ॥ ११ ॥

இருகசு 1-50-1.

உதூ தயம் ஜாதவெதஸம் தெவம் வஹந்தி கெதவஃ ।
தருஶே விஶ்வாய ஸூரியம் ॥

அந்வயம.

केतवः, त्यम्, जातवेदसं, देवं, सूर्य, विश्वाय,
दृशे, उद्वहन्ति ॥

பதவுரை.

केतवः	கெதவஃ	கிரணங்கள அலலது பரிகள
य	சூர்ஃ	பிரசிததியானவனும
जातवेदसं	ஜாதவெதஸம்	தோனறிய வறிவையும தனதை யு முடையவனும
देवं	தெவம்	பிரகாசனும (ஆகிய)
सूर्यं	ஸூரியம்	சூரியனை
विश्वाय दृशे	விஸ்வாய த்ருஸே	உலகெலாங காணுதற்கு
उद्वहन्ति	உத்வஹந்தி	மேலே தாங்குகினறன (வெளிக கொணடுவருகினறன)

சாயண பாடியம்.

இம மந்திரம சௌரி ஆகநேயம எனனுங குறிபபுப பருபதம், சூடையாகள போகினறாகள, பிராணிகளை தாங்குகினறது, எனபது போற காணக. இலகநேயால அகநியினுடைய தெனபது கருதது.

கணடம—3 இருகசு—11 கண்ணுவ ரிஷி

மிக விளகசுவனவாய சூரியனுடைய குதிரைகள, அலலது கிரணங்கள அனைதையும எடுகினற சூரியனை மேலே தாங்குகினறன. 'उद्वहन्ति' எனற தில 'उद्' எனபது அசைசசொல. எது நிமிததங தாங்குகினறனவெனின? புவனங்களெலலாங காணபதன பொருடடு. அதாவது:—எவவாறாற் சனங்களெலலாருஞ சூரியனைக காணபாகளோ அவவாறே மேலே தாங்குகினறன எனபதாம. எவ வணணமாகிய சூரியனை யெனின? பிரசிததியாயுளளவனை. மறறும, தோனறின பிராணிகளை புணாநதோனை, அலலது தோறறமான திரவியமுடையானை, பிரகாசமானவனை (தாங்குகினறன, எனபதோடு மேறகூடடிக கொளக.) இவவாறே நிருததமுங கூறுகினறது.

சௌரி—சூரியனைத தெவதையாக வுடையது.

மந்திரம் 12.

கீதம—வசுரோசி ரிஷி, காயம.

३ २ ३ १ २२ ३ १ १ ३ २
32. कवि मग्निमुपस्तुहि सत्यधर्माणमध्वरे ।
३ १ २ ३ १ २
देवममीवचातनम् ॥ १२ ॥

இருகசு 1-12-7.

கவி மகனி முபஸ்துஹி வதயமத்வராண முயரெ ।
தெவ மமீவ சாதனம் ॥

அன்வயம்.

(हे स्तोतृसङ्घ !), अध्वरे, सत्यधर्माणं, कविं, अमीव चातनं, देवं, अग्निं, उपस्तुहि ॥

பதவுரை.

(हे स्तोतृसङ्घ !)	(ஹெ ஸ்தோ த்ருஸங்க!)	(துதிப்போர் கூட்டமே ! கீவிர)
अध्वरे	அத்வரெ	வேளவியில
सत्यधर्माणं	ஸத்யதர்மாணம்	சத்திய தருமமுடையதும
कविं	கவிம்	நீண்மதியுடையதும
अमीवचातनं	அமீவசாதநம்	துன்புறுத்துபவைகளைக கெடுப்பதும
देवं	தெவம்	பிரகாசமானதும (ஆகிய)
अग्निं	அக்நிம்	அகனினியைத்
उपस्तुहि	உபஸ்துஹி	தோதகிரம பணணுவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—12. மேதாதிதி ரிஷி.

போற்றுங் கழுகத்தோர்காள் ! (கீவிர) இவ வேள்வியில் அகனினியை யடைந்து துதிப்பீர்களாக. எவ் விதமாகிய அக்கினியை யெனின ? பேரறிவுடைய அங்கியை என்க. மற்றும் சத்திய வாக்காகிய தருமதோடு கூடிய தை, விளங்குவதை, மற்றும், துன்பஞ் செயபவைகளை, அலலது சதுருகளை நாசமாகுவதை. (துதிபபீர்களாக எனபதனோடு மேலே கூடடுக) (12)

மந்திரம் 13.

கீதம—பாராவதி ரிஷி கயீதம, காபீதம, அலலது சுமநதம.

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
33. शं नो देवी रभिष्टये शं नो * भवन्तु पीतये ।
२उ ३ १ २
शं नो रभिस्रवन्तु नः ॥ १३ ॥

இருககு 10-9-4.

ஶம் நொ தெவீ ரபிஷ்டயெ ஶம் நொ ப⁴வந்து பீதயெ ।
ஶம் நொ ரபிஸ்ரவந்து நः ॥

அனவயம்.

नः देवीः, शं, भवन्तु, अभिष्टये, भवन्तु, नः पीतये,
शं भवन्तु, यः, कुर्वन्तु, नः अभिश्रवन्तु ॥

பதவுரை.

नः	நஃ	எங்கட்கு
देवीः	தெவீஃ	தணணீராகதேவிகள்
शं भवन्तु	ஶம் ஹவந்து	நலமாவார்களாக.
अभिष्टये	அஹிஷ்டயெ	இடடமாம வேளவிக்கு
भवन्तु	ஹவந்து	அநுகூலத்தர்களாகுக.
नः पीतये	நஃ பீதயெ	நாங்கள் அருந்துவதறகு
शं भवन्तु	ஶம் ஹவந்து	இனியவாகளாகுக.
यः	யஃ	எத தகைய தோடநிவிருதியை யுஞ
(कुर्वन्तु)	(கருவந்து)	செய்வாகளாக (நீக்குவார்களாக)
नः	நஃ	எமது
अभिस्रवन्तु	அஹிஸ்ரவந்து	(உடல)மேல் தெளிப்பவாகளாகுக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—13. சிநுதுதுவீபா அல்லது அமபரீஷர், திருத ஆப்தர் ரிஷி.

புனல் என்னுந தேவிகள் எங்கட்குப் பாவநிவிருத்தி வாயிலாகச் சுகங் களை யுண்டாக்குவார்களாக. எமது வேளவியினபொருடடு அனுகூலஞ் செய் வாகளாக வேளவியின அங்கமாவாகளாக எனபது பொருள. மறறும, யாம அருநதுதறபொருடடு இனிமை யுடையாகளாக. அவவாறே, உணடா கிய வியாதியைத தணிதலிலபும, உண்டாகாத வியாதிகளை வராது விலகசு தலிலுஞ செயவாகளாக. மறறும எஙகளமேற புரோடசிபப (தெளிபப) வாகளாகுக எனபதாம. (13)

மந்திரம் 14.

கீதம—கௌராங்கிரச கதம ரிஷி மஞசயம.

१ २ ३१ २र ३ १ २
34. **कस्य नूनं परीणसि धियो जिन्वसि सत्पते ।**
१ २३ १ २ ३ १ २
गोषाता यस्य ते गिरः ॥ १४ ॥

இருகசு 8-84-7.

கஸ்ய நூநம் பரீணஸி தியொ ஜிந்வஸி ஸத்பதெ ।
மொஷாதா யஸ்ய தெ கிரஃ ॥

அநவயம்

सत्पते !, नूनं, कस्य !, परीणसि, धियः, जिन्वसि,
यस्य, ते गिरः, गोषाता ॥

பதவுரை.

सप्पते!	ஸப்தே!	நல்லோர்கட்கு நாதனுகிய அக்கினியே!
नूनं	நூநம்	இப்பொழுது
कस्य?	கஸ்ய?	எவருடைய?
परीणसि	வரீணஸி	வேளவியில்
धियः	யியஃ	கருமங்களை
जिन्वसि	ஜிந்வஸி	விரும்புவாய்,
ते गिरः	தெ கிரஃ	உனது துதிகள்
यस्य	யஸ்ய	யாருடைய
गोषाता	மொஷாதா	பசுலாபத்திற்காமோ, (அவா கருமங்களை)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—14. உசனு ரிஷி.

உண்மை மக்கட்குத் தலைவனுகிய அகினியே! நீ இப்பொழுது எவ்விதமாகிய மனிதருடைய வேளவியின்கண் கருமங்களைப் பிரமத்திற சோகக விருமபுவா யெனின? யாருடைய உனது துதிகள் பசுவின லாபத்திற்கு உணமையிலுரியனவாமோ, அவருடைய கருமங்களை விருமபுவா யென முடித்துக்கொள்க.

ஆகையால், நீ எங்கிருகின்றுய்? எஙகடகிப்போது பசுவினிடத்து இச்சை யுண்டாகினறது.

அலலது உம அகினியே! நீ இப்பொழுது யாருடைய கருமங்களை விருமபுவாய? எவருடைய கருமங்களையும விருமபமாட்டா யெனபது பொருள. எஙகளுடைய கருமங்களையே விருமபுவாய எனபது கருதது எனக கொளளினுமமையும. (14)

குறிப்பு—ஈண்டு 'परीणसि' எனவும, 'सत्पते' எனவும, கீதமோதுவா கொள வா. 'परीगस.' எனவும, 'दंपते' எனவும. இருககோதுவா கொளவா.

ஈண்டு அகினியே! எவருடைய மனதிறகுச சுகங கொடுபபாய? யாருடைய வாககு வேளவியிற றுதிபபதாமோ, அவருகு எனறனா மேலுட டாசிரியா

மூன்றாங் கண்டம்

மூறறுமம.

குறிப்பு—இககண்டததில ஆங்கிலேயப் பதிபபில மநதிரங்கள 15 எனக கொளளபபட்டது இதில 13 ம மநதிரதததையே இரண்டு மநதிரங்களாகபி பதி னோடெனககொணடிருபபதன்றி மநதிரததில மிகுதி குறைவு இனறு.

நான்காங் கண்டம்.

சாயணர் முகவுரை.

'எக்ஞமெக்ஞம்' என்றற்றொடக்கத்து மூன்று கண்டங்களில் அதாவது :—4, 5, 6 கண்டங்களில் 218 மந்திரங்கள் 'பிருகதீ' சந்தங்களை யுடையன. பின்னாக கூறும மூனறு மந்திரங்களை நீக்கி, ஏனையவைகள அக்கினியைத தேவதையாக வுடையன.

அம்மூன்று மந்திரங்களாவன :—4-ம கண்டததில, 8-ம மந்திரம இந்திரனைத் தேவதையாக்வுடையது. 6-ம கண்டததில 2-ம மந்திரம, பிரமணபதி, எனபதைதா தேவதைபை யுடையது. 6-ம கண்டததில 3-ம மந்திரம், பசுகடடுமை யூபத்தினறுதி. ஏனைய தோதந்திரங்கள அக்கினியின்றுதிகளே.

'आग्नेया' எனனும பகுபதக குறிப்புப் பெயா 'பிராணி' எனனும் நியாயததால என முன 3-ம கண்டம, 11-ம் மந்திரதறகு உரை கூறுங்கால் கூறபபடடது. அபபோதப்போது முன்போல இருடிகள கூறபபடுவாாகள. (சாயணாசாரியனுகிய என்னுல எனபது எஞசி நினறது)

நான்காவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—1. அத்தியாயம்—1.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

கீதம—பரதவாச ரிஷி, உபஹவம, சிரெஷ்டகவம, யகஞாயகஞியம.

३१ २ ३१२ ३१ २ ३ १२
35. यज्ञा यज्ञा वो अग्नये गिरा गिरा च दक्षसे ।
१२ ३२ ३१२ ३१२ ३२ ३१ २२
प्रप्र वय ममृतं ——— प्रियं मित्रं न शंसिषम् ॥ १ ॥

இருகசு 6-48-1.

யஜ்ஞா யஜ்ஞா வொ அக்நயெ கிரா கிரா ச தக்ஷஸெ ।
ப்ரப்ர வய அம்ருதம் ஜாதவெதஸம் ப்ரியம் மித்ரம் ந ஶம்ஸிஷம் ॥

அநவயம்

(हे स्तोतारः), वः, यज्ञा यज्ञा, दक्षसे, अग्नये, गिरा गिरा, (स्तोत्रं कुरुत वयं, (अपि) जातवेदसं, अमृतं, मित्रं न प्रियं (तं) प्रप्रशंसिषम् ॥

பதவுரை.

(हे स्तोतारः !)	(ஹே ஸ்தோதாரः !)	(துதிபபோகாள !)
वः	வः	நீங்கள
यज्ञा यज्ञा	யஜ்ஞா யஜ்ஞா	எலலா வேளவிகளிலும
दक्षसे	தக்ஷஸே	வளாதறபொருடடு
गिरा गिरा	கிரா கிரா	தோததிரமாகிய வாககால்
(स्तोत्रं कुरुत)	(ஸ்தோத்ரம் குருத)	(துதி செயவீரகளாக)
वयं (अपि)	வயம் (அபி)	நாஙகளுமம
——·	ஜாதவேதஸம்	உணடாகிய பொருளகளையு முணாவுகளையு முடையதும,
अमृतं	அம்ருதம்	இறவாததும,
मित्रं न	மித்ரம் ந	நணபனை யொதததும
प्रियं	ப்ரியம்	அதறகூலதததுமாகிய
तं	தம்	அதை (அவவககினிமையை)
प्रप्रशंसिषं	ப்ரப்ரஶம்ஸிஷம்	இனிது போற்றுகினறும.

சாயண பாடியம்

கண்டம்.—4. இருக்கு—1. சமயு ரிஷி.

ஏததுவோகளே ! நீஙகள் வேளவிகளனைத்திலும் தழைததோங்கு தறகு, அகினியினபொருடடுத தோத்திரமாகிய வாகயத்தால துதி செய்வீரகளாக. ஈணடுத துதி செய்வீர்களாக எனறது எஞ்சி நின்றது. 'गिराच' என்பதிலுள்ள சகாரம. (உமமை) மாறறப பொருள் முறை. அதாவது, 'व,' நாஙகள எனபதோடு கூட்டத்தக்கதாயிறறு. இவ்வாறாய வழி நாங்களும, எனறுயிறறு. ஆகவே நீங்களுந தோத்திரம் பண்ணுவீரகளாக, நாஙகளும அவ வக்கினியைப போறறுகினறோம என முடிநதது. எவ்விதமாகிய அகினியை யெனின ? சாதலறறதை, தோனறுமபொருளகளை யுணாவதை, அலலது உளதாகிய மெயயறிவுடையதை, அல்லது தோனறிய தனமுடையதை, மறறும மிதிரனபோனறதை, அனுகூலமானதைப போறறுகினறோம எனபதனோடு மேறகூடடிககொள்க. ஈணடு 'प्र' என பது இரட்டிததது மநதிரபாதம முடிவதறகாம 'शंसिषं' எனனும ஒருமை திரிநது பனமையாயிற்று 'प्रशंसाम.' என அதாவது துதிகினறேன் என் றது துதிகினறோம எனறுயிறறு. அலலது, நீ, எனறது. நாங்கள், என்

ருயிறது ஆகவே அகினியைய பயனிலேயாகி விளைசொ,ய கொணடு 'வளாதற பொருடடு' எனபதை வளருமம விளையாகி செயபபடுபொருள குனறியதெனக கொணடு, உமமையை ஏல, எனக கொளஞுகால, தூறறிப போய! நீ வேளவியினகண இவ வகினியைத தோததிரததால வளாபபா யேல, நாஙகளும இறவாத தனமை முதலிய குணம வாயநத அவ வகினி யைய போறறுகினறோம, எனபது பொருளாம இதுவும அதறகொவவு மெனக. (1)

மந்திரம் 2.

கீதம—காததயசம.

१ १ २ ३ १ २ ३२ २ ३ १ २
36. पाहि नो अग्न एकया पाह्युत द्वितीयया ।
३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २३ १ २
पाहि गीर्भि स्तिसृभि रूर्जापते पाहि चतसृभिर्वसो ॥ २ ॥

இருகசு 8-60-8.

வாஹி நொ அகன வகயா வாஹ்யுத த்விதீயயா ।
வாஹி கீர்பி ஸ்திஸ்ருபி ரூஜாம்பதெ வாஹி சதஸ்ருபி
[ர்வஸோ ॥

அனவயம்.

हे अग्ने !, एकया पाहि, उत द्वितीयया पाहि, हे ऊर्जापते !
तिसृभिः, गीर्भिः, पाहि, वसो चतसृभिः पाहि ॥

பதவுரை.

हे अग्ने ! न,	ஹெ அகனெ ! நஃ	அகினியே ! எஙகளை
एकया	வகயா	ஒருவாகாற
पाहि	வாஹி	காபபாறறுவாயாக
उत द्वितीयया	உத த்விதீயயா	மறறும், இரணடாம வாகாறு
पाहि	வாஹி	காபபாறறுவாயாக
हे ऊर्जापते !	ஹெ ஊர்ஜாம்பதெ !	அனனஙகட கிறையே !
तिसृभि. गीर्भिः	திஸ்ருபிர் கீர்பிஃ	மூனறு வாகுகளாற
पाहि	வாஹி	காபபாறறுவாயாக
वसो !	வஸொ !	அகினியே !
चतसृभिः	அதஸ்ருபிஃ	நானகு வாகுகளாற
पाहि	வாஹி	காபபாறறுவாயாக.

சாயண பாடியம.

அகினியே ! நீ எங்களை ஒரு வாகெனனும இருகுவேத வாகாற காபபாறறுவாயாக மறறும, இரணடு வாகுகளாகிய இருகாற (மநதிரத தால) காபபாறறுவாயாக மூனறு வாகுகளான தோததிரஙகளாற பரி பாலிபபாயாக அனனஙகட கிறைவ ! அகினியே ! நானகு வாகுகளாற் (துதிகளாற) காபபாறறுவாயாக எனபதாம

குறிபபுரை.

ஒனறுல அதாவது —ககர மூதறகொணடு மகர மீறறுள்ள 25 எழுத துகள முதலிய வடிவததால எனபதாம. அலலது அகாரபபோடம (எழுத துகடகுக காரணமாகிய வணணொலி) எனபதனற் காபபாறறுவாயாக. மற றும இரணடாவதால (அதாவது) யசுர இலகணததோடு கூடியதால, ய, ர, ல, வ, எனனும எழுதுகள மிகுதிபபாடடால, பதபபோடமாகிய வாகால எஙகளைப பாதுகாபபாயாக ஆறாவலுகு அலலது அன்னததிறகு இறைவ ! இருகு, யசுர, சாமம எனனு மிலகணததோடு கூடிய மநதிரஙக ளாய மூமமை ஒலி வகையால ஸ, ஷ, ஸ, ஹ, எனனு மகாரஙகளை மிகுதியாகக கொணட பதஙகளால அலலது வாகியப போட வடிவாகிய வாகுகளால, எஙகளை யிரடசிபபாயாக காருகபதிய அகினியே ! நானகால இருகு, யசுர, சாம, இலகரண மநதிரஙகளான உயிரெழுதுகள மிகுநதுள்ள இருகால, அலலது அகணட வாகியமாகிய போட வடிவ வாகால, எங களைப பரிபாலிபபாயாக நாஙகள செயத இவ விலகணஙகளோடு கூடிய தோததிரங்களைக கேடடு, எஙகளை யினிது பாதுகாபபாயாக எனபது உடகிடை.

அஃதறியும் ஒனறுல—இருக்கால். இரண்டால—யசுரால். மூன்றுல் இருகு யசுர சாடஙகளால எனவும, நானகால—இருகு, யசுர், சாம, இலக கண், முதலியவைகளோடு கூடியதால் எனவும,

பரிசம், சிறுபரிசம, அண்ணுபபு, சிறாணணுப்பு எனனும பெயர்க ளுளள ககர முதல மகரவீறு ஐநது வருகஙகளான 25 அகாரஙகள, ய, ர, ல, வ எனபவைகள, ஸ, ஷ, ஸ, ஹ, எனபவைகள, உயிரெழுதுகளுள மிகல, குறைதல பறறி நால வகையாயக கூறியுளளன எனவும,

அக்காரபபோடம, பதபபோடம, வாகியபபோடம, எனபவைகளையே நான்கு வகையாயக கொணடுளளது என உரை கூறுவாருமுளர. (2)

குறிப்பு —'वसो.' எனபதறகுத் தனமுளள அகினியே ! எனபா மேனுட்டு ஆன்றிலக கவிஞர.

மந்திரம் 3.

கிதம—பரதத்துவாச ரிஷி பிரசஸ்தி

३१२ ३१२ ३१२ ३१२
37. बृहद्भिरग्ने अर्चिभिः शुक्रेण देव शोचिषा ।
३१२ ३१२ ३१२
भरद्वाजे समिधानो यविष्ठ * रेवत्पावक दीदिहि ॥ ३ ॥

இருகசு 6-45-7.

வ்ருஹத்பிரக்ன ருசிபிஃ ஶுக்ரேண தெவ ஶோசிஷா ।
ஹரத்வாஜெ ஸமிதாநோ யவிஷ்ட ரெவத்பாவக தீதிஹி ॥

அந்வயம்

हे देव !, यविष्ठ !, पावक !, अग्ने !, शुक्रेण, शोचिषा, भरद्वाजे,
समिधानः, त्वं, बृहद्भिः, अर्चिभिः, रेवत्, (यथा स्यात् तथा) दीदिहि ॥

பதவுரை

हे देव !	ஹெ தெவ !	{ாகை முதலிய குணங்களையுடை யோய !
यविष्ठ !	யவிஷ்ட !	கடடிளமையோய !
पावक !	பாவக !	பரிசுததபபடுததுவோய் !
अग्ने !	அக்ன !	அகனினியே !
शुक्रेण	ஶுக்ரேண	நிருமலமாகிய
शोचिषा	ஶோசிஷா	ஒளியால
भरद्वाजे	ஹரத்வாஜெ	{பரதத்துவாசரெனனும எனது சகோதரரிடதது
समिधानः	ஸமிதாநஃ	இனிது விளங்குபவனுகி
त्वं	த்வம்	நீ
बृहद्भिः अर्चिभिः	ப்ருஹத்பிஃ ருசிபிஃ	பெருமபிரகாசங்களால
(नः)	(நஃ)	எனகுகாகத
रेवत्	ரெவத்	தனமுடையானுய
(यथास्यात् तथा)	(யதாஸ்யாத் ததா)	உளளவாறு
दीदिहि	தீதிஹி	விளங்குவாயாக.

சாயணபாடியம்

கண்டம—4. இருகசு—3 சமயு அலலது திருணபாணி ரிஷி.

கொடை முதலிய குணங்களையுடையோய ! இளமையோய ! சுததப் படுததுவோய ! அகனினியே ! தெளிந்த பிரகாசததால, பரதத்துவாசா எனனும எனது சகோதரரிடததில பேரொளியால இனிகு விளங்குவை ப

ாம குல் ாரஷ் ஸுகாயாய், மலபது இருகசு.

ஆகி எனக்குத் திரவியமுடையதாந் தன்மை யெவ்வாறுமோ? அவ்வாறே விளங்கிகொண்டிருபபாயாக.

மறறும 'रेवत् पावक' எனக கீதம பாடுவோரும, 'रेवन्न शुक्र दीदिहि द्युमत् पावक' என இருககோதுவாருங கொளவா. (3)

குறிப்பு—ாண்டித தனமெனறது வேளவிகட்கெலலாமோா தனமாகிய ஆவை, சமபு, எனபவா பரதவாச ரிஷிககு ஒததோராசிரமததாதலின சகோ தராவா, உணமையில உடனபிறநதாரலலா எனபா சிலா.

மநதிரம் 4.

கீதம—உரோராங்கிசருடையது.

१ २ ३ १ २ ३१२

38. त्वे अग्ने स्वाहुत प्रियासः सन्तु सूरयः ।

३ २ ३ २ ३ १ २ १ २ ३ १

यन्तारो ये मघवानो *जनानामूर्वं दयन्त गोनाम् ॥ ४ ॥

இருககு 7-16-7.

க்வ சுத்ரு ஹ்வாஹுத ப்ரியாஸஃ ஸந்து ஸூரயஃ ।
யந்தாரோ யே மகவானோ ஜநாநாமூர்வம் தயந்த கோநாம் ॥

அநவயம.

हे स्वाहुत, अग्ने!, त्वे, सूरयः, ये (च) मघवानो, यन्तार , जनानां, गोनां च, दयन्त·, ते (च) प्रियास· सन्तु ॥

பதவுரை.

हे स्वाहुत अग्ने!	ஹே,ஸ்வாஹுதசுத்ரு!	விதிப்படி ஓமம் பண்ணிய அக்கினியே!
त्वे सूरयः	க்வ ஸூரய ஃ	உனனைத துதிபபோாகளாய அறிஞாகளுமம
ये च मघवान.	யெ அ மகவாநஃ	எவாகள தனமுடையாாகளோ,
यन्तारः	யந்தாரஃ	கொடையாளாகளோ,
जनानां	ஜநாநாம	எமமவாகடகு
गोनां	மொநாம	கோாகளனாது
ऊर्वं	ஊர்வம	சமூகததைக
दयन्त	தயந்த	கொடுகினறாகளோ,
ते (च)	தெ (அ)	அவாகளுமம
प्रियास.	ப்ரியாஸஃ	(நினககு) அனபுடையராய
सन्तु	ஸந்து	இருபபாகளாக

* जनानामूर्वान्, எனபது இருககு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு 4. வசிட்ட ரிஷி.

அக்கினியே! வேள்வித தலைவாகளால விதிப்படி ஓமம பண்ணப் பட்டோய! உனனைப போறறுவோாகள இனபுடையாாகளாகுக. மற றும, எவாகள தனமுடையாாகளோ, பெருஷ கொடையாளாகளோ, எஙக ளுடைய சமூகத்தையும, கோகளின சமூகததையும, எவாகள கொடுகின றாகளோ, அவாகளும உனதனபாகளா யிருபபாகளாக. (4)

தறிப்பு—ஈண்டு உரையாசிரியா, ஓமம பண்ணப்பட்டோய்! என இரண டாம முறையும விளியாகவே உரை கூறியுளளா அதை 'அகினியே! எனனும விளிகளே விசேடணமாகக்கி கொளளினும வழுவினறுமெனபது காணக. துதிக கினறவாகள பிரியமாவாகளாக, மறறும வேளவிச சாமகிரியைகளைக கொணடு வருவாகளாக. தலைவன கொடுககும பசுமநதைகளைப பஙகிடுக கொளவாக ளாக. 1200 கோகளை ஒரு அநதணன பாகம எனபது பாடியம. 'சனனம' என பதன விரிவு எனபா மேனாடடாசிரியா.

மந்திரம் 5.

கீதம்—சாமதகன ரிஷி, மாண்டவம்

२ ३ १२ ३ १२ ३ १ २ ३१२
39. अग्ने जरित विंश्पति * स्तपानो देव रक्षसः ।
१ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३२
अप्रोषिवान् † गृहपते महाँ असि दिवस्पायु र्दुरोणयुः ॥ ५ ॥

இருககு 8-60-19.

அகனெ ஜரித விஶ்பதி ரக்ஷஸஃ ।
அபோஷிவானு க்ருஹபதெ மஹாம் அஸி திவஸ்பாயுர்துரோ
[ணயுஃ ॥

அனவயம்.

हे अग्ने देव! (त्वं) जरितः, विश्पतिः, रक्षसः, तपानः,
असि, दिवः, पायुः, दुरोणयुः, तादृशः (त्वं), महान्, असि ॥

---

* ते पानो † गृहपति எனபது இருககு.

பதவுரை.

हे अग्ने देव! (त्वं)	ஹெ அக்நெ தெவ! (த்வம்)	அக்கினிதேவ! நீ
जरितः	ஜரிதஃ	துதித்தறகுரியானும்
विश्पतिः	விஶ்பதிஃ	பிரசைகளைக்காபபாற்றுவோனும
रक्षसः	ரக்ஷஸஃ	இராகதர்களைத
तपानः	தபாநஃ	தகிகசெயவோனுமாய்
असि	அஸி	இருக்கின்றாய்.
हे गृहपते!	ஹெ க்ருஹபதெ!	வீடடுகதிறவ!
त्व	த்வம்	நீ
अप्रोषिवान्	அப்ரொஷிவாந்	வீடடை விடாதவனாகி
महान् असि	மஹாந் அஸி	பூசிகததக்கோனாயிருகினறாய்.
दिवः	திவஃ	விணணுலகைக்
पायुः	பாயுஃ	காப்பாறறுவோன
दुरोणयुः	துரொணயுஃ	எஜமான வீடடிலெனறுமிருப்பவன்
तादृशः (त्वं)	தாத்ருஶஃ (த்வம்)	அப்படிப்பட்ட நீ
महान् असि	மஹாந் அஸி	மகானாயிருகின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருகசு—4. பரததுவாச ரிஷி.

அகினிதேவ! நீ போறறததகோனாகவும, பிரசைகளைக் காப்பாற்றுபவனாகவும, அசுராகளைக காயபவனாகவுமிருகினறாய். வேளவிதத தலைவன வீடடைக காபபாறறுகினற அகினியே! நீ எஜமானன வீடடை நீஙகாது பெரிதும பூசிகததகோனாயிருகினறாய வானுலகததைக காபபவன, எசமானன வீடடிறகுடாநதிருபபவன, அதாவது —இடையறாதிருபபவன எனபதாம. அததனமைய நீ மகானாயிருகினறாய என அறவயிததுக கொளக. (5)

'तपान, तापान.' எனவும, 'गृहपते, गृहपति.' எனவும பாட பேதஙக ளுணடு.

குறிப்பு —'போற்றததகோன' எனபது முதலிய விசேடணங்களோடு கூடிய அகினியே! உனனைத துதிகினறேன, எனக கொளவாரு முளா. துரோணம - வீடு அதைக கொடுபபோன துரோணயு —'जरित.' எனனு மூல பததிறகு எஙகள துதியைத தேவாகடகுச சொலபவனும எனக கொளவா மெனடடாசிரியா.

மந்திரம் 6.

१३ १२ ३ १२ ३ १ २र
40. अग्ने विवस्वदुषसश्चित्रꣳ राधो अमर्त्य ।
२ ३ १२ ३ २३ २ २ १ २३१२
आ दाशुषे जातवेदो वहा त्वमद्या देवाꣳ उषर्बुधः ॥ ६ ॥

இருகசு 1-44-1.

அகெ் விவஸ்வ உஷஸஸ்சித்ரꣳ ராயொ அமர்த்ய ।
ஆ தாஶுஷெ ஜாதவெதொ வஹா த்வமத்யா தெவாꣳ உஷர்புத: ॥

அன்வயம்

हे अमर्त्य! जातवेदः!, अग्ने! त्वं, उषसः, विवस्वत्, चित्रं,
राधः, दाशुषे, आ वह, (किञ्च) अद्य, उषर्बुधः, देवान्, आ वह ॥

பதவுரை.

हे अमर्त्य!	ஹெ அமர்த்ய!	இறப்பிலாதோய்!
जातवेदः	ஜாதவெதஃ	{தோன்றிய வைகளை யுணர்ந்தோய்!
अग्ने!	அகெ்!	அகினியே!
त्वं	த்வம்	நீ
उषसः	உஷஸஃ	உஷா தேவதையினின்று,
विवस्वत्	விவஸ்வத்	{விசேடமான இடத்தோடு கூடியதும்,
चित्रं	சித்ரம்	சித்திரமுடையதுமாகிய
राधः	ராயஃ	திரவியத்தை
दाशुषे	தாஶுஷெ	{தொண்டனும் வேள்வித் தலைவனுகருக
आवह	ஆவஹ	கொண்டு வருவாயாக
किञ्च	கிஞ்ச	மற்றும
अद्य	அத்ய	இப்பொழுது
उषर्बुध,	உஷர்புதஃ	விடியற்காலத்திலெழுந்துள்ள
देवान्	தெவாந்	தேவர்களை
आवह	ஆவஹ	அழைத்து வருவாயாக.

சாயண பாடியம.

கண்டமம—4. இருசகு 6. பிரஸகண்வ ரிஷி

அகினியே! நீ உஷா தேவதையிடத்திலிருந்து, அவியைக் கொடுத்த ஏசமானனுகருத்த தனத்தை கொண்டுவருது சோபபாயாக, மரணமிலாதோய்!

உணடானவைகளை புணாநதேதாய! எனபன, அகனினியைச சிறபபிதது கூறபபெறறன எவவிதமாகிய தனமெனின? விசேடம வாயநத இருகுகை புடையதும பலவகைபபடடதுமாம. மறறும, இநத யாக தினததில விடியற காலததி லெழுநதிருகினற தேவாகளை வரவழைபபாயாக

குறிபபு —தோனறுகினற பொருளை புணாநததும, இறவாததுமாகிய அக கினியே! இருணீகரு மூனது வடிவம விசிததிர்ப பிரகாசமாம, நத காலததில விழிததுளள வனைய தேவாகளை இபபொழுது நீ அழைபபாய. எசமானன பொருடடு எனக கொளவாரு மூளா

உஷா தேவதைகளிரணடுளளன ஒனறு வாயு சகதியையுடையதாதலின, மேகததில நீரைத தகசசெயகினறது. மறறொனறு காநதியைத தாஙகுதலால, இயறகையாகவே சூரியன சமபநதபபடடது 'अद्य' எனபது வைதிகததால 'अद्या' என நீணடது

மநதிரம் 7.

கிதம—கௌதமம.

१ २ ३२ ३ २उ ३ १ २
11. त्वं नश्चित्र ऊत्या वसो राधांसि चोदय ।
३ २ ३ १ २२ ३ १२ ३ २ ३ २ १ २२
अस्य रायस्त्वमग्ने रथीरसि विदा गाधं तुचे तु नः ॥ ७ ॥

இருகுகு 6-48-9.

கூம நஶ்சித்ர ஊதயா வஸோ ராயாம்ஸி சோதய ।
அஸ்ய ராயஸ்த்வமக்ன ரதீரஸி விதா காதம் தனுசெ தன நஃ ॥

அனவயம்

हे वसो!, चित्रः त्वं, ऊत्या, नः राधांसि, चोदय, अस्य,
रायः, त्वं रथीः, असि, अपि च, नः, तुचे, गाधं तु विदा ॥

பதவுரை

हे वसो!	ஹெ வஸோ!	வியாபகவகனினியே!
चित्र त्वं	அசூரஃ கூம	விசிததிரமாயகாணபபடட நீ
ऊत्या	ஊதயா	காபபாறறுவதுடன
न,	நஃ	எஙகடகுத
राधांसि	ராயாம்ஸி	தனஙகளையும
चोदय	சொதய	வரச செயவாயாக
अस्यराय.	அஸ்ய ராயஃ	இததிரவியததிறகு

त्वं	கூம்	நீ
रथी असि	ரதீ அஸி	நியமிபபோனுயிருகினறுய
(अपि च)	(அபி ச)	மறறும
न.	நஃ	எஙகளுடைய
तुचे	துசெ	புததிரனுககு
गाधं तु	காயம் துவ	கோததியை
विदाः	விதாஃ	அடைவிபபாயாக

சாயண பாடியம்

கண்டம—4, இருகக—7 திருணபாணி ரிஷி

வியாபகமாகிய அகனினியே! விசிததிரமாகக காணபபடட நீ (எஙகளைக) காபபாறறுவதோடுகூட தனஙகளையும எஙகடகு அனுபபுவாயாக இவவுலகிற காணபபடட திரவியஙகடகு நீயே, தலைவனு யிருகினறுய ஆகையால எஙகடகுத தனஙகளை வரசசெயவாயாக எனபது பொருள மறறும, எஙகளுடைய பிதிராகளை வீழாமைகக காரணமாகிய புததிரனுககுப பெருமையை விரைவிற கொடுபபாயாக (7)

குறிப்பு —'பிரதிஷ்டை' எனபதின பொருளாகிய 'கோதநியை' எனபது பாடியகாரா உடனபாடு பூமி முதலிய இடம எனபது விவரணா மதம.

மநதிரம் 8.

கீதம—கௌதமம.

२उ ३१२ ३१२ ३२ ३२
42. त्वमित् सप्रथा अस्यग्ने त्रातर्ऋतः कविः ।
२र ३ १ २ ३१२
त्वां विप्रासः समिधान दीदिव आ विवासन्ति वेधसः ॥ ८ ॥

இருகக 8-60-5

கூவிசு வஷ்ரயா சுவயுஹ ஜூாதஸீ-ஃதஃ கவிஃ ।
கூாம் விஷ்ராவஃ வசியாந ஈஷிவ சூ விவாவஜ்ஞி வெயஸஃ ॥

அநவயம்

अग्ने !, त्रात', ऋतः, कविः, त्वमित्, सप्रथा, असि, (हे),
समिधान ! दीदिव. ! विप्रासः वेधसः त्वां, आविवा, सन्ति ॥

பதவுரை.

अग्ने !	கூழ்ஹ !	அகினியே !
त्रात.	-தூாதஃ	காபபாற்றுவோனும
ऋत	ஃதஃ	சததியவடிவனும
कवि	கவிஃ	நீண்மதியுடையானும (ஆகிய)
त्वमित्	கூவமிக்	நீயே
सप्रथा. असि	வஷ்ரயாஃ கவி	யாண்டும பரவியுள்ளாய.
हे समिधान दीदिव' !	ஹெ வஷியாந ஃதிவஃ !	சுடாமிகுந்த பிரகாசமாகிய அக்கினியே !
विप्रासः	விவ்ராவஃ	பேரறிவாளாகளும
वेधसः	வெயவஃ	போற்றுவோர்களும
त्वां	கூவாம்	உனனை
आ विवासन्ति	கூ விவாஷந்தி	இனிது சேவிததுககொண்டிருககினறார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கணடம—4 இருகக—8. விரூப ரிஷி

அகினியே ! பரிபாலிபபோனும, சததியவடிவோனும, எலலையிலல வுணாசசியுடையோனுமாகிய நீயே எவவிடததும வியாபிததுளளாய். மிகுந்த சோதியாகிய அகினியே ! மேதாவிகளும, ஏதது உனனை யுளளவாறு வழிபடுகினறாகள.

குறிப்பு —மூலததில 'त्वमित्' எனபதிலுளள 'इत्' எனபதறகு யெனத தேறறேகாரபபொருள கொணடனா இவவுரையாசிரியா. பாதநிறைவாதற பொருடடெனபா விவரணககாரா மறறும 'दीदिव' எனபிரகாசமாகிய எனககொணடாா பாடியககாரா. தானமுடைய எனவுங சிலா.

மந்திரம் 9.

கீதம—அகினி ரிஷி ஆயுள்.

१ २ ३ १ २ १ २ ३ १ २
43. आनो अग्ने वयो वृधꣳ रयिं पावक शꣳस्यम् ।
१ २ ३ २३ १ २ ३ १ २
रास्वा च न उपमाते पुरुस्पृहꣳ सुनीती * सुयशस्तरम् ॥ ९ ॥

இருகக 8-60-11.

---

* स्वयशस्तर, எனபது இருகக.

ஶுதொ ஈஹ்ரே வயொ வ்ரயம் ரயிம் வாவக ஸம்ஸ்ருஜி ।
ரராஷ்வா ச நு உவஸாதெ வர்ரஷ்வ்ரஹம் ஸுநீதீ ஸுயஸஸ்தரம் ராஸ்வா ॥

அந்வயம்.

हे पावक! अग्ने! वयो वृधं, शंस्यम्, रयिं, नः, आ,
हे उपमाते!, च नः सुनीती, पुरुस्पृहं, सुयशस्तरं, रास्वा ॥

பதவுரை.

हे पावक!	ஹெ வாவக!	பரிசுததபடுததுவோய!
अग्ने!	ஈஹ்ரே!	அகினியே! (நீ)
वयो वृधं	வயொ வ்ரயம்	அனனததை வளாபபதும
शंस्यं	ஸம்ஸ்ரயம்	போறறததககதுமாகிய
रयि	ரயிம்	தனததை
न	நஃ	எஙகடகு
आ (आभर)	ஆ (ஆஹர)	நிறையவைபபாயாக.
हे उपमाते!	ஹெ உவஸாதெ!	எனதருகில அளவோடு நெய் யேறபோய்!
न	நஃ	எஙகடகு
सुनीती	ஸுநீதீ	நலல துதியால
पुरुस्पृहं	வர்ரஷ்வ்ரஹம்	பலலோகளும விருமபததகக
सुयशस्तरं	ஸுயஸஸ்தரம்	கீரதியாகிய தனததையுங
रास्वा	ரராஷ்வா	கொடுபபாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—4. இருகசு—9 சுனசசேப ரிஷி.

அகினியே! நிருமலதேதாய! நீ அனனததை விருத்திபண்ணுவதும, புகழததககதுமாகிய திரவியததை எஙகடகு நிறையுமபடி செயவாயாக நிறையுமபடி செயவாயாக எனபது எஞஞினறது நிறையச செயதுவிடடு எமகருகில அளவோடு நெயயேறகுந தனமை வாய்நத அகினியே! எஙகடகு நல்ல நீதியால பலருமம விருபபஙகொளளும மிகப பெருமையெனனுந திரவியததையுங கொடுபபாயாக. (9)

மந்திரம் 10.

கீதம—யாமம்.

२उ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २र

44. यो विश्वा दयते वसु होता मन्द्रो जनानाम् ।

३ ३१ २र ३ १ २ ३ १ २र २ ३१२

मधोर्न पात्रा प्रथमान्यस्मै प्रस्तोमा यं त्वग्नये ॥ १० ॥

இருகசு 4-9-1.

யொ விஶ்வா உயதெ வஸு ஹொதா மந்த்ரோ ஜநாநாம் ।
மதோர்ந பாத்ரா ப்ரதமான்யஸ்மை ப்ரஸ்தோமா யம் க்வக்நயெ ॥

அந்வயம்.

होता, मन्द्रः, यः विश्वा, वसु, जनानां, दयते, (तस्मै), अस्मै, अग्नये, मधोः, न, प्रथमानि, पात्राः, स्तोमाः, प्रयन्ति ॥

பதவுரை.

होता	ஹொதா	வானுரை யழைப்பதும்
मन्द्रः	மந்த்ரஃ	களிப்பை யுண்டாக்குவதும
यः	யஃ	எவ் வக்கினியோ,
विश्वा वसु	விஶ்வா வஸு	எல்லாத தனங்களையும
जनानां	ஜநாநாம்	சனங்கட்குக
दयते	தயதெ	கொடுக்கத்தக்கதுமாமோ
(तस्मै) अस्मै अग्नये	(தஸ்மை) அஸ்மை அக்நயெ	அத்தகைய இவ வக்கினிக்கு
मधो न	மதோஃ ந	களிப்பைச செய்வன போன்று
प्रथमानि	ப்ரதமானி	முக்கியமான
पात्रा	பாத்ரா	பாத்திரங்கள
स्तोमाः	ஸ்தோமாஃ	தோத்திரங்கள
प्रयन्ति	ப்ரயந்தி	செல்கின்றன.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம—1 இருக்கு—10. சோபரி ரிஷி.

வானுரை யழைப்பதும், களிப்பைக் கொடுப்பதுமாகிய அக்கினி எல்லாத தனங்களையுஞ் சனங்கட்குக் கொடுக்கின்றது. அத்தகைய இவ் வக்

கினியின் பொருட்டுக் களிபபைத தருஞ் சோமததைப் (சோமரசததைப) போல், முகியமான பாததிரஙகளுஙு தோதததிரஙகளுஙு போகினறன. (10)

குறிப்பு.—மந்த். எனறதற்கு அனைவருஙு தொழுதறக்க தேவாகளே, அழைக கினற அகனினியே எனது, தேவர்கட்கு விசேடணமாகக கொளவா மேனுடடாசிரியா

நான்காங் கண்டம்

முற்றும.

ஐந்தாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—1, அத்தியாயம்—1, கண்டம்—5.

பதது மநதிரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

கீதம்—கோதம ரிஷி, ஆகினேயம, மனுசசியும்.

३ १ २ ३२ २र ३ १ २र३ १ २

45. एना वो अग्निं नमसोर्जो नपात माहुवे ।

३ १ २र ३ १ २ ३१ २र ३२ ३१२

प्रियं चेतिष्ठ मरतिꣳ स्वध्वरं विश्वस्य दूत ममृतम् ॥ १ ॥

இருககு 7-16-1.

வநா வொ கமிம நமஹொஜொ நவாத மாஹுவெ ।

ப்ரியம் செதிஷ்ட மரதிம் ஸ்வத்வரம் விஸ்வஸ்ய தூத மம்ருதம் ॥

அநவயம்.

ऊर्जः नपातं, प्रियं, चेतिष्ठं, अरतिं, स्वध्वरं, विश्वस्य, दूतं,
अमृतं, अग्निं, एना नमसा, वः, आहुवे ॥

பதவுரை.

ऊर्जः	ஊர்ஜஃ	ஆற்றலுககுப்
नपातं	நபாதம்	புதகிராணும
प्रियं	ப்ரியம்	அனபாணும்
चेतिष्ठं	செதிஷ்டம்	மிகருணாவோனும்
अरतिं	அரதிம்	செலவோன அலலது இறைவ னும

स्वध्वरं	ஸ்வ்வரம்	இனியவேள்வியை யுடையோனும்
विश्वस्य	விஸ்வஸ்ய	அனைவர்களுடைய
दूतं	தூதம்	தூதுவனும்
अमृतं	அம்ரு தம்	நிதியனுமாகிய
अग्निं	அக்நிம்	அகினியை,
एना नमसा	வநா நமஸா	இத் தோத்திரத்தால்
वः	வஃ	உங்கணிமித்தம்
आहुवे	ஆஹுவே	கூப்பிடுவோனுவேனுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—1. வாமதேவ ரிஷி.

தோத்திரத்தாற் போற்றுவோர்காள்! ஆற்றலுக்குப் புதல்வனும், அன்பனும், எம்மினு மிக்குணர்ந்தோனும், அல்லது வியப்புற உணர்ந்தோனும், அல்லது நன்குணர்விபபவனும, செல்வோனும், அல்லது தலைவனும், அரிய வேள்வியுடையனும், எஜமானா யாவருக்குந தூதுவனும, நிதியனும் ஆகிய அக்கினியைத் துதியால், உங்கட்காக வரவழைபபோனுவேனுக என்பதாம். ஈண்டு 'இதம்' என்னும் வடமொழிப்பதம் வன, என வாகாததாமாயினும் சந்தம்பற்றி 'எனு' எனவானது. ஆகி, எனேன, (துதி யால்) எனத் திரிந்தது. (1)

குறிப்பு.—'ஆறறலுக்குப் புத்திரன் என்றது ஆற்றலாலே அரணிக்கட்டையி னின்றும (கடைதலால) அகினி யுண்டாகின்றதாமாதலின அன்னதகினுடைய புதிரனெனபாரு முளா அனனதகால ஆற்றலுண்டாகினறது, ஆறறலால் அக் கினி யுணடாகினறது, ஆதலின அதுவும் பொருததமெனறுணாக

இம் மநதிரதகிறகு வசிட்ட ரிஷி யெனபது ஆங்கிலப் பாடம் மறறும அன் னதகிறகுப பௌதகிரனெனவும், அனனதகினினறு பிரமனும, பிரமனிலிருநது அகினியும உணடாயிறறெனவுங கூறுகினறது பாடியம எனபா மேஞட்டாசிரியா.

மந்திரம் 2.

கீதம்—கோதம ரிஷி, தைவராசம.

२३ १२ ३ २३ २ ३ १ २

46. शेषे वनेषु मातृषु सं त्वा मर्तास इन्धते ।

३ १ ३ २ ३ २उ ३ १२

* अतन्द्रो हव्यं वहसि हविष्कृत आदिद्देवेषु राजसि ॥ २ ॥

இருககு 8-70-15.

---

* मात्रो हव्य, என்பது இருககு

ஶெஷே வநேஷூ மாதூஷூ ஸம் கூ உதா4வ ஊஞ்தே ।
கூதஶ்சா ஹவ்யம் வஹஸி ஹவிஷ்க்ருத ஸூதி3தே3வேஷூ ராஜஸி ॥

அந்வயம்.

(हे अग्ने!) वनेषु, मातृषु, शेषे, मर्तासः, (तथा भूतं) त्वां समिन्धते,
(पश्चात्,) त्वं, अतन्द्रः, हविष्कृतः, हव्यं, वहसि, आदित्, देवेषु, राजसि ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹெ அக்3நே!	அக்கினியே!
वनेषु	வநேஷு	வனங்களில
मातृषु	மாதூஷு	அனேகளிடத்துத்
शेषे	ஶெஷே	தூங்குகினறாய்
मर्तासः	மர்தாஸஃ	மனிதர்கள்
(तथा भूतं)	(தத்தா பூதம்)	(அவ்விதமாகிய)
त्वां	த்வாம்	உனனை
समिन्धते	ஸமிந்த3தே	வளர்கினறார்கள்.
(पश्चात्)	(பஶ்சாத்)	பினனர்
त्वं	த்வம்	நீ
अतन्द्रः	அதந்த்3ரஃ	சோம்பலறறவனாய்
हविष्कृतः	ஹவிஷ்க்ருதஃ	எசமானனுடைய
हव्यं	ஹவ்யம்	அவியை
वहसि	வஹஸி	ஏறறுகொளகினறாய்.
आदित्	ஆதி3த்	பினனா
देवेषु	தே3வேஷு	தேவாகளுகுகுள
राजसि	ராஜஸி	விளங்கிகொணடிருகினறாய

சாயண பாடியம்

கண்டம்—5. இருகசு 22. பாகசு ரிஷி.

அகினியே! வனங்களிலும, மா திலும இருகினறாய் அங் னமாகிய உனனை அத்துவரியுகள (எசா வேதிமாதுபவாசள)- கடை தலாலுணடாகி வளரச செயகினறார்கள். வளாந்த நீ பினபு சோமப லறறோனபிருந்து, எசமானனுடைய அவியைத (தேவ உணவை) தேவாக

ளின பொருட்டு ஏறறுகொளகினறுய அதன பின்னரே தேவாகட்குள பிரகாசிதது கொணடிருகினறுய. 'மானுஷ' எனவும, 'மாத்ரோ' எனவும, 'ஹவ்யம்' எனவும, 'ஹவ்ய' எனவும பாடபேதம (2)

குறிப்பு—வனஙகளில தாவானல வடிவாய குறிபபறறு மிகத தகிப்போ யிருகக ாரமான தருகளிலும, உலாநத தருகளிலும வசிகினறுய அணனைக ளிடதது எனறது - அரணிக கடடைகளிடதது. அரணிகக்டை ளிரணடையுங கடைதலாலுணடாதலின அவைகளனனைகளாயின. தேவாகளுகு எனறது = இநதிரன முதலியோகளலலா மறறே? அவி கொடுகபபஞ சில வேடபோகளுக குள எனப. மழையின பொருடடும, புதிரனின பொருடடும, மனிதாகள அக கினியை வளாகினறாகள எனபது மேனடடாசிரியா கருததெனத தோறறு கினறது.

மநதிரம் 3.

கீதம—கௌசிக ரிஷி காதினம்.

१२ ३ १२३ १२ ३१ २३२

47. अदर्शि गातु वित्तमो यस्मिन् व्रतान्यादधुः ।

२३२ ३१ १२ ३ १ २३१ २ ३ १२

उपोषु जातमार्य्यस्य वर्धनमग्निं *नक्षन्तु नो गिरः ॥ ३ ॥

இருககு 8-1103-1.

அதஶி-ஶ் மாத॒ வித்தொ யஸ்மி॑ந் வ்ரதா॑ந்யாதா॑ய॒ः ।
உபொஷ॒ ஜாதமார்ய்ஸ்ய வர்தனமக்நிம் நக்ஷந்து॒ நொ கிர॑ः ॥

அநவயம.

(யஜமானாः) यस्मिन्, व्रतानि, आदधुः, गातुवित्तमः, (सः) अदर्शि, नो गिरः, सुजात, आर्य्यस्य वर्धनम्, अग्निं. उपो, नक्षन्तु ॥

பதவுரை.

(यजमाना)	(யஜமானாः)	(வேளவித தலைவாகள)
यस्मिन्	யஸ்மி॑ந்	எவ வகினியில
व्रतानि	வ்ரதா॑நி	கருமஙகளைத
आदधु	ஆதா॑ய॒ः	தாபிததிருகினறாகளோ,
गातुवित्तम·	மாத॒வித்தமः	நெறிகளை நனகுணாநத
(सः)	(ஸः)	(அவ் வகினி)
अदर्शि	அதஶி-ஶ்	தோறறுக.

* नक्षन्त नो गिर., எனபது இருககு.

नो गिरः	நொ கிரः	எங்களுடைய துதி வாகுகள,
सुजातं	ஸுஜாதம்	இனிது காணபபட்டதும
अर्यस्य	ஆர்யஸ்ய	உததமருடைய
वर्धनं	வர்தநம்	வளாசசிகுகு காரணமுமாகிய
अग्निं	அக்நிம்	அகினியை
उपो नक्षन्तु	உபொ நக்ஷந்து	அருகிற செனறடைவனவாகுக.

கண்டம—5 இருககு—3. சௌபரிஷி.

எவ வகினியினிடததில வேளவித தலைவாகள கருமஙகளை நிலை நாடடி யிருகினறனரோ, அவ வகினி வெளிபபடுக. மறறும, இனிது வெளிபபடடதும, உததம வருணததை விருததி செய்வதுமாகிய அவ வகினியை, எங்களுடைய தோததிர வடிவமான வாகுகள அருகிறபோய் அடைவதாவாகுக. ாணடு, 'நக்ஷ்' எனனும வடமொழிப பகுதி = அடைவு, எனனும பொருளுடையதாம. (3)

குறிபபு.—வித முதலிய கருமஙகளைத தேவாகள் எதனிடததில நைதிருகினறனரோ, அவ வகினி யெனப பொருள படுததுகினறனர மேனாடடாசிரியரி, சில.

மந்திரம் 4.

கீதம—மனு ரிஷி வாஹதுக்தம.

३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १२३२

48. **अग्निरुक्थे पुरोहितो ग्रावाणो बर्हिरध्वरे ।**

३ १ २ १ ३ २ ३ १२

ऋचायामि * मरुतो ब्रह्मणस्पते देवा अवो वरेण्यम् ॥ ४ ॥

இருககு 8-27-1.

அக்நிருக்தே புரோஹிதொ க்ராவாணொ வர்ஹிரத்வரே ।
ருசாயாமி மருதொ ப்ரஹ்மணஸ்பதே தெவா அவொ வரெண்யம்

அநவயம்.

उक्थे, अध्वरे, अग्निः, ग्रावाणः, बर्हिः, पुरोहितः, हे मरुत!
हे ब्रह्मणस्पते! हे देवा! वरेण्यं, अवः, ऋचा, वः, ऋचा, वः, यामि

* मरुतो ब्रह्मणस्पतिर्देवान्, எனபது இருககு.

பதவுரை.

उक्थे अध्वरे	உக்தே அத்வரே	சஸ்தரம எனனுங தோததிரஞ செயகினற வேளவியில
अग्निः	அக்நிஃ	அகினியும
ग्रावाणः	க்ராவாணஃ	சோமரசங தேடுவதறகுத
बर्हिश्च	பர்ஹிஶ்ச	தருபபையும
पुरोहितः	புரோஹிதஃ	முனபு தாபிகபபடடிருகினறன.
हे मरुतः!	ஹே மருதஃ!	வாயு தேவதைகாள்!
हे ब्रह्मणस्पते!	ஹே ப்ரஹ்மணஸ்பதே!	தோததிரங காபபோய்!
हे देवाः!	ஹே தேவாஃ!	தேவாகாள! உஙகளை
वरेण्यं	வரேண்யம்	மேலாகப பூகிகுந தனமையைப
अव	அவ	பாதுகாகவேணடுமெனறு
ऋचा	ருசா	துதிவாயிலாக
यामि	யாமி	(யான) இரகினறேன்.

சாயண பாடியம்.

கணடம—5 இருகு—4. மனு ரிஷி.

சஸதரம எனனுமோ தோததிரவிசேடததைச செயயபபடடதும், கொலலாமையையுடையதுமாகிய வேளவியில, அதாவது வேளவிககு முன னுளள உததர வேதிகையில (திணணியில) வேடபோகளால அகினி தாபிகபபடடிருகினறது. அஙஙனமே சோமங தேடுவதன பொருடடுத தருபபையும முனபு தாபிகபபடடிருகினறது. இவவாறு அநுகூல சாத னஙகளிருகுமிடதது, நாறபததொனபதிமான மருததுகாள! தோததி ரததினுடைய பாதுகாபபாளராகிய 'பிரமணபபதி எனனுங தேவ! பிர காச முதலியகுணஙகளோடுகூடிய இநதிரன முதலிய தேவாகாள! உஙகளை மேமபாடாய்ப போறறுநதன்மையைப பாதுகாப்பாறறுதலேயே மநதிர மாகிய தோததிரததால மனுவாகிய யான ஏற்கினறேன.

மருததுகாள! பிரமணபபதியே! தேவாகாள! என மூமமுறை யழைககுங தனமையைச சநதமோதுவா படிகினறனா. மருததுகளை, பிரமணப பதியை, தேவாகளை, என இரணடாம வேறறுமை யீறுகளகொணடு இருகோதுவா படிகினறனா. (4)

குறிப்பு—சஸதிரம எனபது ஒரு வகைத துதியின பெயா கொலலாமையை யுடைய தோததிரமாகிய ஆயுத வழிய இவவேளவியினகண, சோமாசஞ சம்பாதிப பதறகு, அகினியுங தருபபையும, முனனாத தாபிகபபடடிருகினறன. நாற பததொனபதிமான மருததுகளே! (வாயு தேவதைகளே) தோததிரததைக

காபபாறறும 'பிரமணபபதி' எனனுஙு தேவதையே! மறறும ஏனைய தேவாகள! உங்களுத தோததிர வாகஙினால இஃதொனறே எமமாலிருகபபடுகினறது. இத தனமைய காபபாறறுகியி காரியஞ செயறபாலதாம எனபதேயாம அஃதென்னேயோவெனின் எவ வாறறாலும முனபிலிருகின்றவாகளான இத தேவர்கள் பூசிகததகவாகளாகவே இருபபாகளாக. அதாவது:—பாதொரு தோடவசதாலும வெளிபபடாதவாகளாகுக எனபதாம, இது வடகிடை.

மந்திரம். 5.

கீதம—பௌருமீடம.

२ १ २ ३ १२३ १ १ ३ १२

49. अग्निमीडिष्वावसे गाथाभिः शीरशोचिषम् ।

३ २ ३ १ २ ३२उ ३ १ २ ३१२ ३ २

अग्निꣳ राये पुरुमीढ श्रुतं नरोऽग्निः सुदीतये छर्दिः ॥ ५ ॥

இருககு 8-71-14.

அகனிமீளிஷாவஸெ காதாபிஃ ஶீரஶொசிஷம் ।
அகனிம் ராயெ புருமீள ஶ்ருதம் நரொஅகனிஃ ஸுதீதயெ சர்தி: ॥

அனவயம்.

हे पुरुमीढ! (त्वं) शीरशोचिषं, अग्निं, राये, अवसे, गाथाभिः, [illegible], श्रुतं, अग्निं, (अन्येऽपि), नरः, (स्तुवन्ति), तस्मात्, अग्निः, सुदीतये, छर्दिः (प्रयच्छतु) ॥

பதவுரை.

हे पुरुमीढ!	ஹெ புருமீள!	புருமீட ரிஷியே!
(त्वं)	(ஸ்வம்)	(நீ)
शीरशोचिषं	ஶீரஶொசிஷம்	தூஙகிய பிரகாசமுள்ள
अग्निं	அகனிம்	அகினியை
राये	ராயெ	தனததிறகும,
अवसे	அவஸெ	காபபின பொருட்டும,
गाथाभिः	காதாபிஃ	மநதிர வாககுகளால
ईडिष्व	ஈளிஷ்வ	துதிபபாயாக,
श्रुतं अग्निं	ஶ்ருதம் அகனிம்	கீரதி வாயநத அகினியை
	அகனேயுஅவி நரஃ	ஏனைய மனிதாகளுந
	(ஸ்துவனதி)	([illegible])

* अग्निं सुदीतये छर्दिः எனபது இருககு.

(तस्मात्)	(தஸ்மாத்)	(ஆதலால்)
अग्नि. सुदीतये	அக்3நி: ஸு3தீ3தயே	'சுதீதி' யாகிய எனக்கு அக்கினி
छर्दिः	சர்தி3:	வீடடைக்
(प्रयच्छतु)	(ப்ரயச்ச2து)	(கொடுக்குக.)

சாயண பாடியம்

கண்டம—5. இருகசு—5. சுதீதி புருமீட ரிஷி.

புருமீட ரிஷியே! நீ (தனனக) காப்பாற்றிக்கொள்ளுதற் பொருட்டு மந்திரவடிவ வாகசுகளால அகினியைத தோததிரம பண்ணுவாயாக.

எவ வணணமாகிய அகினியை யெனின்! உளளடஙகிய பிரகாசமுடை யதை. அஙஙனமே திரவியதனை பொருட்டுத் துதிபபாயாக புகழபெறற இவ்வகினியை ஏனைய எசமானாகளும, தம பொருடடுத துதிகினறாகள. ஆதலால எமக்கு அகினி உனனுல துதிகபபடடதாயிருநது வீடடைத தருக, எனறிவவாறு சுதீதி யெனபவா புருமீடாகசுக கூறு நினறனா. 'अग्नि सुदीतये छर्दिः' எனக கொளவா சுநதமோதுவா. 'अग्नि सुदीतये छर्दिः' என்று கொளவா இருகசுப பாடகர் பலா. (5)

குறிப்பு —'शीरशोचिषं' என்னும மூலததிறகு சீரம் -வியாபகம், சோசிஷம்-- சோதி, எனக கொணடு 'வியாபகமாகிய சோதியை யுடையது' எனவும, அலலது, சீரம, ஆசிரயிகத தகசது அது 'சாடாசகினி வடிவமாயப பறறிகொணடு நிறகும் பிரகாசம' எனவுங கொளவாரு முளா. பாடியகாரோ, சயனசுபாவம எனறு கொண்டனா.

மந்திரம் 6.

கீதம—காண சிரவசம, பிரகஸ்கணவம.

३ १ २ ३ १ २ ३ १२ ३ १ २

50. **शुचि शुक्रर्ण वह्निभिर्देवैरग्ने सयावभिः ।**

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २

*** आसीदतु बर्हिषि मित्रो अर्यमाप्रातर्यावभिरध्वरे ॥ ६ ॥**

இருகசு 1-44-13.

ஶுசி ஶுக்ரர்ண வஹ்னிபி4ர்தே3வைரக்3னே ஸயாவபி4: ।
ஆஸீத3து பர்ஹிஷி மித்ரோ அர்யமாப்ராதர்யாவபி4ரத்4வரே ॥

---

* आसीदन्तु बर्हिषि मित्रो अर्यमा प्रातर्यावाणो अध्वरम्, எனபது இருகசு.

அன்வயம்.

हे श्रुत्कर्ण, अग्ने! (अस्मदीयं वचनं), श्रुधि, मित्रः, अर्यमा, देवैः, सयावभिः, वह्निभिः, अध्वरे, बर्हिषि, आसीदतु ॥

பதவுரை.

हे श्रुत्कर्ण अग्ने!	ஹெ ஶ்ருத்கர்ண அக்னே!	கேட்குஞ செவியுள்ள அகினியே!
(अस्मदीयं वचनं)	(அஸ்மதீயம் வசநம்)	எமது வாதத்தையைக்
श्रुधि	ஶ்ருதி	கேட்பாயாக.
मित्रः	மித்ரஃ	மிததிரதேவருமம,
अर्यमा	அர்யமா	அரியமாதேவருமம,
देवैः	தெவைஃ	தேவர்களோடுமம,
सयावभिः	ஸயாவபிஃ	ஒதத நடையுளள
वह्निभिः	வஹ்நிபிஃ	அகினிகளோடுமம,
अध्वरे	அத்வரெ	வேள்வியினகணணுளள
बर्हिषि	பர்ஹிஷி	தருபபையினமீது
आसीदतु	ஆஸீதது	உடகாருவாகளாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—5. இருக்கு—6. பிரஸ்கணவ ரிஷி.

கேட்குமாறறலுள்ள இரு செவிகளோடு கூடிய அகினியே! எமத மொழியைக கேட்பாயாக. மிததிர தேவா, அரியமா தேவா எனனு மிர வாகளுமம, விடியறகாலததில தேவாராதனைகளுச செலகினற ஏனைய தேவா ளோடுமம, ஆகவனீய அகினியாம உனகுகொதத நடையுடைய ஏனைய அகினிகளோடுமம. ஏனைய தேவாகளோடுமம வேளவி நிமிததமாகி தருப்பையினமீது உட்காருவாகளாக.

'உடகாருதி தருபபையில் மிததிர அரியமா விடியுமகாற் செலபவா ளோடு' என்பா சுருதமோதுவா. 'உடகாருவீரகளாக, தருபபையி மிததிர அரியமாகள விடியுமபோது செலபவர்களுடன வேளவிகக எனபா இருககோதுவார். (இதில ஒருமை பனமைகளே வேறுபடடன.)

மநதிரம் 7.

கீதம—தைவோதாசம.

१ २र ३ २ ३२उ ३ २ ३ १ २

51. प्र दैवोदासो अग्निर्देव इन्द्रो न मज्मना ।

१ २ ३ १२ ३ १ २र ३ १ २र ३ १ २

अनुमातरं पृथिवीं विवावृते तस्थौ नाकस्य शर्मणि ॥ ७ ॥

இருககு 8-103-

தேவோ தாவோ சூரிர்தேவ ஊர்ஜா ந மஜ்மநா ।
சூநர்தாதரம் வ்யர்விவ்யதே தஸ்ய நாகஸ்ய ஸர்மணி ॥

அந்வயம்.

देवः, इन्द्रः, दैवो दासः, अग्निः, मातरं, अनु, प्रविवावृते, (दिवोदासः)
(एनम्) मज्मना, आजुहाव, (तस्मात्) नाकस्य, शर्मणि, तस्थौ ॥

பதவுரை.

देवः	தெவஃ	பிரகாசிபபதும்
इन्द्रः	ஊர்ஃ	ஐசுவரிய முடையதும்
दैवो दासः	தெவோ தாஃ	திவோதாசன் எனபவனுலழைக கபபடடதுமாகிய
अग्निः	சூரிஃ	அக்கினி
मातरं	மாதரம்	அனனையைப
अनुप्रविवावृते	சூநர்விவ்யதே	இனிது ஏவுகினறது
(दिवो दासः)	(திவோ தாஃ)	(திவோதாச ரிஷி)
(एनं)	(ஏநம்)	(இவ வகினியை)
मज्मना	மஜ்மநா	ஆற்றலோடு
आजुहाव	ஆஜுஹாவ	அழைததனா.
(तस्मात्)	(தஸ்யாஃ)	(ஆதலின)
नाकस्य	நாகஸ்ய	சுவாகக சமபநதமாகிய
शर्मणि	ஸர்மணி	தனதிடதில
तस्थौ	தஸ்தௌ	நிலைததிருகினறது.

சாயண பாடியம்.

கண்டமம—5. இருக்கு—7. சௌபரி ரிஷி.

பிரகாசமானதும, மிகுநத ஐசுவரியமுடையதும, திவோதாசனு லழைக் கப்பட்டதுமாகிய அகினி, உலகினதைபபுற தாஙகளின மாதாவாகிய அபபூமியைத தேவாகடகு அவி தாஙகுமபொருடடு நனகு செலுததிவிக் கின்றது. எக காரணததால இவ வகினியைத திவோதாசரிஷி ஆறறலோ டழைததாரோ, அக காரணததாலே இவ் வகினி சுவாகக சமபநதமாகிய தனது உறைவிடமெனனும வீடடின்கண இருநதுகொண்டிருகினறது.

'अग्निर्देव इन्द्र.' எனவும, 'नाकस्य शर्मण.' எனவுங கீதமோதுவா கொள்வர். 'अग्निर्देवां अच्छ' எனவும, 'नाकस्य सानवि' எனவும இருக்கோதுவார் கொளவா.

குறிப்பு.—தைவோதாசன எனபவனால் அழைக்கப்பட்ட அக்கினியே சுவர்க்க லோகத்திலும நிலைத்திருக்கின்றனெனபது பாடியக கருதது.

தைவோதாசன எனறதால மினனற சமபநதமாகிய அகினி கூறப்பட்டிருக் கிறது. அவவகினியும ஆறறலால மேக முதலியவைகளைப் பிளநதுகொண்டு வந்த விட்டது, அஃது இப்போது தனதிடததில நிலைததிருக்கினறது எனறு தொணவா மேனட்டாசிரியர்.

மந்திரம் 8.

கீதம—சௌககிரதவம.

२३ १ २र ३१ २३१ २३१ २र
52. *अधज्मो अधवा दिवो बृहतो रोचना दधि ।
३ १ २ ३२२र ३२उ ३ १ २
अया वर्द्धस्व तन्वा गिरा ममा जाता सुक्रतो पृण ॥ ८ ॥

இருகசு 8-1-18.

அயஜ்மோ அயவா திவோ ப்ருஹதோ ரொசநாத் அதி ।
அயா வர்த்ஸ்வ தந்வா கிரா மமா ஜாதா ஸுக்ரதோ ப்ருண ॥

அன்வயம்.

हे इन्द्र! अध, उमः, अधवा, दिवः, बृहतः, रोचनात्, अधि (.
अयातन्वा (तथा) मम, गिरा, वर्द्धस्व, हे सुक्रतो! जाता पृण ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ இந்த்ர!	ஐசுவரியமுள்ள அகினியே!
अध	அதி	இப்பொழுது
उमः	உமஃ	பூமியினினறும
अधवा	அயவா	அஃதனறி
दिवः	திவஃ	அநதரிகஷததினினறும்
बृहतः	ப்ருஹதஃ	மகததாகிய
रोचनात्	ரொசநாத்	நடசததிரப பிரகாசததினின்றும் (வருவாயாக)
(आगत्य)	(ஆகத்ய)	(வநது)
अधि	அதி	அதினின்றும்
अया	அயா	இநத
तन्वा (तथा)	தந்வா (தயா)	விரிநத (அததன்மைய)

मम गिरा	மம கிரா	எனது துதியால
वर्द्धस्व	வர்த்தஸ்வ	விருத்தியடைவாயாக.
हे सुक्रतो!	ஹெ ஸுக்ரதோ!	நற்கருமமுடைய இந்திர! (நீ)
जाता	ஜாதா	சனங்களை
पूण	பூண	திருப்தி பணணுவாயாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம—5. இருக்கு—8. மேதா திதியும, மேததியா திதியும ரிஷிகள்.

இந்திரனே! (நீ) மகள நடநதுகொணடிருததலின 'ஜமா என்றது பூமியாம. அப் பூமியினனறும, மறறும அநதரிடசதினனறும, பெரும விளகமாகிய நக்ஷத்திரதினனறும, அலலது சுவாக்கதினனறும இப் போது வநது, அங்கிருநதுகொண்டு பரவிய எனது இதோதரதால வளருவாயாக. நறகருமமுடைய இநதிர! எமமவாகள வேண்டிய பலன் களால திருபதி பணணுவிபபாயாக. (8)

குறிப்பு.—'जाता' எனறதறகு புதிரண எனக கொணடனா ஆங்கிலம மொழி பெயாதவா வேதிசையின பரிமாசசனததால, தேகமே அசவினி வளாவ தறகோ சாதனமெனபது இவரகடனபாடு. துதியால வளருவெனபதறகோ, 'அதிகபபட்ட தேவதைகளை வளாகினனரா' எனனுஞ சுருதியே பிரமாணமாம.

மந்திரம் 9.

கீதம—காண்வம.

१२ ३२र ३१ २र ३२
53. कायमानो वना त्वं यन्मातॄ रजगन्नपः ।
१ २र ३ १२ ३ १२३ २ ३२उ ३ १२
न तत्ते अग्ने प्रमृषे निवर्तनं यद्दूरे सन्निहाभुवः ॥ ९ ॥

இருகது 3-9-2

காயமானொ வநா ஸ்வம் யந்மாதரு ரஜகன்னபஃ ।
நதத்தெ அக்னெ ப்ரமுஷெ நிவர்தனம் யத்தூரெ ஸந்நிஹாபுவஃ॥

அந்வயம்

अग्ने! वना, (भक्षितुं), कायमान', त्वं, यत्, (तानि विहाय), मातॄः, अजगन्, तत्, ते, निवर्तनम्, (भवति) 'सन', प्रमृषे, यत्, दूरे, सन्, इहं, अभुवः ॥

* इदाभवः எனபது இருகது.

பதவுரை.

अग्ने!	அக்நே!	அகனினியே!
वना	வநா	வனங்களை
(भक्षितुं)	(ப⁴க்ஷிதும்)	(புசிபபதறகு)
कामयानः	காமயமாநஃ	விருமபிய
त्वं	த்வம்	நீ
(तानि विहाय)	(தாநி விஹாய)	அவைகளை யொதுககிவிடடு
मातृः	மாதுரஃ	மாதாவாகிய நீரில
अजगन्	அஜகமந்	மூழகிகிடகினறாய்.
तत् ते निवर्तनं	தத் தே நிவர்தநம்	அஃதுனகு இயறகையாயுள்ள தாந தனமை
स नप्रमृषे	ஸ நப்ரமர்ஷே	அதைப பொறுககமாடடேன.
यत् दूरे सन्	யத் தூரே ஸந்	எதனால எனின? தூரததிலிருநதும (நீ)
इह अभुवः	இஹ அபூவஃ	இஙகுணடாகினறாயோ, (அதனால)

சாயண பாடியம்.

கணடம—5. இருகசு—9. விசுவாமிததிர ரிஷி.

அகனினியே! ஆரணயஙகளை யுணபதறகு விருமபிய நீ, யாது கருதி அவ வாரணயஙகளை வேணடாது, அனனை வடிவாகிய அபபுவினகண போயிருககின்னை? அதாவது.—சலதினகண பிரவேசமானதால சாநதனுக இருகினறாய எனபதாம. ஆகையால உனகு உண்மையாகிய இருபபு அதன கணணேயாம. ஆதலின, (அகனினிகசு) அழிவாநதனமை குறிகசபபடுகினறது (யான) அதைசசகிகமாடடேன. காரணம எனனையெனின! தூரததில் வெளிப்படாத தன்மையோடிருகினற நீ இஙகு எனனுடைய அரணிக கடடைகளை கடடதலாற கணபபோதில எனகசருகிலுணடாகினறாயாதலின. நீ தூரததிலிருநதல எனகடகுப பிரியபபடா எனல முடிநத பொருள. (9)

—'इह भुव.' எனனும, 'अभवः' எனவும், வடமொழிபபாடம அகனி [illegible] நீ வழிநதுபோகமாடடாய ? எங்களிடததில

மந்திரம் 10.

கீதம—மானவம்.

१ २२३ १२ ३ २ ३ १ २३ १ २
54. नित्वा मग्ने मनुर्दधे ज्योतिर्जनाय शश्वते ।
३२ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २२३ १ २ ३ १२
दीदेथ कण्व ऋतजात उक्षितोयं नमस्यन्ति कृष्टयः ॥ १० ॥

இருகசு 1-36-19.

நிக்வா உஹெ உநூஷ்யெ ஜ்யோதிர்ஜ்நாய ஸஸ்வதெ ।
தீதெய கண்வ ரீதஜாத உக்ஷிதோயம் நமஸ்யந்தி க்ருஷ்டயஃ ॥

அந்வயம்

हे अग्ने! मनुः, ज्योतिः, त्वां, शश्वते, निदधे, (त्वां), ऋतजातः,
उक्षितः (सन्) कण्वे, दीदेथ, यं, कृष्टयः, नमस्यन्ति ॥

பதவுரை

हे अग्ने!	ஹெ அக்நே!	அக்கினியே!
मनु.	மநுஃ	பிரஜாபதியானவர்
ज्योतिः	ஜ்யோதிஃ	பிரகாசமாகிய
त्वां	த்வாம்	உனதை
शश्वते जनाय	ஸஸ்வதெ ஜநாய	பலவகையாகிய எசமானன் பொருட்டுத்
निदधे	நிதெதெ	தாபிததனா.
(त्वं)	(த்வம்)	(நீ)
ऋतजातः	ரீதஜாதஃ	வேள்வியாலுண்டானவனுமம
उक्षित. (सन्)	உக்ஷிதஃ (ஸந்)	அவியால நிறைநதவனுமிருநது
कण्वे	கண்வெ	கணணுவன எனனும எனனிடததில
दीदेथ	தீதெய	விளஙகிகொணடிருகினறய.
यं	யம்	எவ வகினியை
कृष्टयः	க்ருஷ்டயஃ	மனிதாகள
नमस्यन्ति	நமஸ்யந்தி	வணஙகுகினறாகளோ, (அததகைய நீ)

சாயண பாடியம்.

கணடம—5. இருசகு—10. கணணுவ ரிஷி.

அகினியே! பிரகாச வடிவமாகிய உனதை அநேக விதமான எசமானாகடகாக ‘பிரசாபதி’ எனனும மனுவானவா தேவாராதனை பணணுமிடததில தாபிததனா. அகினியே! நீ நிமிதத வடிவ வேளவியா

லுண்டானவனுகவும், அவிகளால் (தேவ உணவுகளால்) திருப்தி [illegible]
மாகவுமிருந்து, கண்ணுவ ரிஷியாகிய எனனிடத்தில் விளக்கமுறை[illegible]
விருகினறுய் எவ வகினியை மகள இறைஞசுகினறாகளோ, [illegible]
தகைய நீ விளங்கிகொண்டிருக்கினறு யெனபதோடு மேலே அன்வயித்து
கொளக. (1)

குறிப்பு —'शश्वते' என்னும மூலபதம அநேகம, என எணணின பரிபாய
சொலலாய நினறது.

ஐந்தாவது கண்டம் முற்பாதி

முறறும

ஆருவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—1. அத்தியாயம்—1.

எட்டு மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

கீதம்—அகினி ரிஷி திரவிணம்.

३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
55. देवो वो द्रविणोदाः पूर्णां * विवष्ट्वासिचम् ।
१ २ ३ २ ३१२ ३ १ २ ३ १ २
उद्वासिञ्चध्वमुपवा पृणध्वमादिद्वो देव ओहते ॥ १ ॥

இருகசு 7-17-11.

தெவொ வொ த்ரவிணொதாஃ வ-ஏணா-ஂம விவஷ்ட்வாஸிசம் ।
உத்வாஸிஞ்சத்வுபவா ப்ருணத்வாதிதொ தெவ ஒஹதெ ॥

அநவயம்.

द्रविणोदाः, देवः, वः, पूर्णां, आसिचं, (च) (स्रुचं), विवष्टु, (अतः)
उत् सिञ्चध्वं, वा, उपपृणध्वं, वा, आदिद्, देवः, वः, ओहते ॥

* विवष्ट्वासिचम्, எனபது இருகசு

பதவுரை.

द्विजोत्तमाः	[illegible]	[illegible]
देवः	[illegible]	அக்கினி
वः	[illegible]	உங்களுடைய
पूर्णां	[illegible]	பெரிய [illegible],
आसिषं (च)	[illegible] (அ)	{ [illegible] ஆசியை
(अपि)	([illegible])	(அவர்களை விரைவு [illegible])
विधत्तु	[illegible]	[illegible]
(अतः)	([illegible])	[illegible]
उत् सिक्तयं	[illegible]	{ [illegible]. [illegible].
उपपूजयं	[illegible]	[illegible].
आदित्	[illegible]	அதன்பின்னே [illegible]
देवः	[illegible]	அக்கினி
वः	[illegible]	உங்களுக்கு
ओहते	[illegible]	[illegible].

தமிழ்

கண்டம்—6. இருக்கு—1. வசிட்ட [illegible].

இவ்விருக்கைத் தருவதால் அக்கினி, அதியரசன் [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (அருளி [illegible] அவர்களை விரைவு [illegible]) விருப்பு [illegible]. அதனால் [illegible] இருக்கையாலுடைய அவர்களை [illegible]. [illegible]. [illegible]. (1)

குறிப்பு:—[illegible] [illegible] [illegible] [

மந்திரம் 2.

தேவம—அகஸினி ரிஷி வார்ஹஸ்பததியம.

२३ १२३ ३ २१क२२ ११ २
56. प्रैतु ब्रह्मणस्पतिः प्रदेव्येतु सूनृता ।
१ २ ३१ २२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
अच्छा वीरं नर्य्यं पंक्तिराधसं देवा यज्ञ नयन्तु नः ॥ २ ॥

இருக்கு 1-40-3.

ப்ரைது ப்ரஹ்மணஸ்பதிஃ ப்ரதெவ்யைது ஸூநுதா ।
அச்சா வீரம் நர்யம் பங்க்திராதஸம் தெவா யஜ்ஞம் நயந்து நஃ

அந்வயம்.

ब्रह्मणस्पतिः, प्रैतु, सूनृता देवी, प्रैतु, देवाः, वीरं, प्रैतु (दूरे प्रेरयन्तु नर्य्यं, पक्तिराधसं, (तं) यज्ञं, अच्छ, नः, नयन्तु ॥

பதவுரை.

ब्रह्मणस्पति	ப்ரஹ்மணஸ்பதிஃ	அனைத்திற்கிறைவன்
प्रैतु	ப்ரைது	இனிது கிடைப்பாராக.
सूनृता देवी	ஸூநுதா தெவீ	இனிமை, மெய்மை வடிவாகி வாகுத தேவியார்
प्रैतु	ப்ரைது	கிடைப்பாராக.
देवाः	தெவாஃ	தேவாகள
वीरं	வீரம்	விரோதியை
प्रैतु (दूरे प्रेरयन्तु)	ப்ரைது (தூரெ ப்ரேரயந்து)	தூரத்தோட்டுவோர்களாக.
नर्य्यं	நர்யம்	மனிதாகினிதாகிய தூம்
पक्तिराधसं	பங்க்திராதஸம்	வரிசையானிறைந்த தூமாகிய
(तं) यज्ञ	(தம்) யஜ்ஞம்	(அவ) வேளவியை
अच्छ	அச்ச	நோகமாய
नः	நஃ	எங்களை
नयन्तु	நயந்து	அடையச செய்வார்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—2 கணனுவ ரிஷி.

தகுனைஞகிய தேவன் எங்கட்குக் கிடைக்குக. அ
புனமை வடிவாகிய சரசுவதி தேவியார் எமக்குக் கிடைப்பாராக. இ

ணப்பதி முதலிய தேவதைகள் சதகுருவை அடியோடு விலக்குவனவாகுக. மனிதாகட்கு இனியதும அவி வரிசைகளா னிரம்பியதுமாகிய அவ் வேள்வியை நோகமாய் எங்களே யடையுமாறு செய்வனவாகுக.

தறிப்பு:—பிரமணபதி = என்பது அன்னதிற்குத தலைமையாகியதோர் தேவதை. இதையே அகனினியெனவும் தேவியை இதன் மனையாளெனவுங கொள்வர் மேனாட் டாசிரியா எவ்வேள்வியின்கண முபபோதும் அவி கொடுக்கபபடுகினறதோ? அஃது 'அவி வரிசை' எனப்படும் எவ் வேளவியின்கண் முபபோதும் தெனபுலததார்க்குரிய பொருளை ஆகுதி செய்யபபடுகின்றதோ? அது 'நாசம்சம்' எனபபடும எவ வேள்வியில் பசுவிற்காக, முபபோதும எக்ளும பண்ணப்படுகின்றதோ? அது 'சவன வரிசை' எனப்படும் பந்தி (வரிசை) இவவாற்றால மூவகை காண்க

தறிப்பு:—வீரம் என்பதற்கு, வீரனைத் தரும வேள்வி யெனவும், இவ் வேள்வி, பசுவின் (மறியின்) குடலிலோ பாகத்தை யெடுதது அவி கொடுகளும் யாக மெனவும மேனாட்டு மொழி பெயாபபுக கூறுகின்றது.

மந்திரம் 3.

தீதம்—வசிஷ்ட ரிஷி வீங்கம்.

१ २ ३१२ ३२१ १ २ ३ १ ३२। २
57. ऊर्ध्व ऊषुण ऊतये तिष्ठा देवो न सविता ।

३ २ १२ ३ १ २ ३२३ १ २
ऊर्ध्वो वाजस्य सनिता यदञ्जिभिर्वाघद्भिर्विह्वयामहे ॥ ३ ॥

இருக்கு 1-36-13.

ஊர்ய்வூ ஷூணு ஊதயெ திஷ்டா தெவொ ந ஸவிதா ।
ஊர்ய்வோ வாஜஸ்ய ஸநிதா யதஞ்ஜிபிர்வாகத்பிர்விஹ்வயாமஹெ ॥

அன்வயம்.

(हे यूप!) वा, (यूपस्थितायै,) नः, ऊतये, ऊर्ध्व तिष्ठा, सविता न, ऊर्ध्वः, वाजस्य, सनिता, (भविष्यसि,) यत्, अञ्जिभिः, वाघद्भिः (सह,) विह्वयामहे॥

பதவுரை.

(हे यूप!)	(ஹெ யூப!)	வேள்விப் பசுக்கட்டுந் தறியே!
वा	வா	அல்லது
(यूपस्थितायै!)	(யூபஸ்தாயை!)	{(வேளவித் தம்பத்திலுள்ள அக்கினியே!)
नः	நஃ	எங்களுக்கு
ऊतये	ஊதயெ	காப்பாற்றுதற்பொருட்டு

ऊर्ध्व तिष्ठा	ஊர்த்வ திஷ்டா	உயரமாயிருப்பாயாக.
सविता न	ஸவிதா ந	சூரியன போல
ऊर्ध्व.	ஊர்த்வ:	உயரத்திலிருந்து
वाजस्य	வாஜஸ்ய	அனனதனதக
सनिता	ஸநிதா	கொடுபபோனுய்
(भविष्यसि)	(ஹவிஷ்யஸி)	(இருப்பாயாக)
यत्	யத்	எகாரணனதால் எனின ?
अश्विभिः	சுஸ்விபிஃ	பூசிபபவாகளோடும
वाघद्भिः (सह)	வாகத்பிஃ (ஸஹ)	ஏறறுககொள்வோாகளோடும்
विह्वयामहे	விஹ்வயாமஹை	இனிதழைகனறும (ஆதலின).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. கணணுவ ரிஷி.

வேள்விமறி பிணிகனற தடியே ! அலலது அவ் வேளவித தடியிலுள்ள அகனினியே ! எங்களைப பாதுகாகனறும பொருடடு உயாநது நிறபாயாக. சூரிய பகவான வானில உயாநதிருபபதுபோனறு அனனதனதக கொடுபபோனுய உயரிய நிலையிலிருப்பாயாக. யாது நிமிததனத எனினை ? வேள்வியால பசுக்கடடுத தறிகனற ஆராதனை செய்பவாகளோடும, வேள்வியை நடதது கினற வேட்போர்களோடும, அனனங் கொடுதனற பொருடடு உனனைச சிறபபிதது அழைகனறும ஆகையால அனனதனதக கொடுபபோ னருவாயின மேலே அகவயிதனதகொள்க. (3)

மநதிரம் 4.

சந்தம்—வைஸ்பாரதனம்.

२उ ३१ ३२ ३ २ ३ १ २ ३ १२

58. प्रयो * राये निनीषति मर्त्तो यस्ते वसो दाशत् ।

३ ११ ३ ३ २३ १२ ३ १३

स वीरं धत्ते अग्न उक्थशंसिनं त्मना सहस्रपोषिणम् ॥ ४ ॥

இருகக 8-103-4.

ப்ரயொ ராயெ நிநீஷதி மர்தொ யஸ்தெ வஸொ தாஶத் ।

ஸ வீரம் தத்தெ அக்ன உக்தஶம்ஸிநம் த்மநா ஸஹஸ்ரபொஷிணம் ॥

அனவயம்.

हे वसो ! अग्ने !, यः, राये, प्रनिनीषति, यः मर्त्तः, ते, दाशत्, सः, उक्थशंसिनं, त्मना, सहस्रपोषिणं, वीरं, धत्ते ॥

* प्रियं रये निनीसति, எனபது இருகக.

பதவுரை.

हे वसो अग्ने !	ஹெ வஸொ அக்நெ !	காருகபதிய அகினியே !
यः	யஃ	எவன
राये	ராயெ	தனத்தின் பொருட்டு
प्रणिनीषति	ப்ரணிநீஷதி	நினக்குக்களிபபுண்டாக்க விருமபுகின்றனனே !
य मर्तः	யஃ மர்தஃ	எம மனிதன
ते	தெ	உனக்கு
दाशत्	தாஶத்	அவி கொடுகினறானே,
(स)	(ஸஃ)	(அவன)
उक्थशंसिनं	உக்தஶம்ஸினம்	சாததிரம படிப்பவனும
त्मना	த்மநா	தனனல்
सहस्रपोषिणं	ஸஹஸ்ரபொஷிணம்	ஆயிர வரைக காப்பவனுமாய
वीरं	வீரம்	புத்திரனை
धत्ते	தத்தெ	அடைகின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—4. சௌபரி ரிஷி.

'வாஸக' என்னுங காருகபதிய அகினியே! தனதின் பொருட்டு யா உனனைப போறறுகினறாரோ, மறறும, யார் நினகருக களிபபுண்டாகக வேண்டுமென விருமபுகின்றாரோ, அம மனிதா, நூலுணாபவனும, ஆயிர வரைப பரிபாலிகக்ததக்க தனமுடையவனுமாகிய ஒரு புதிரனை யடைகினறா. (4)

குறிப்பு.—'प्रयो राये निनीषति' 'प्रियं राये निनीषति' எனவும் பாடபேதம்.

ஈண்டு 'उक्थशंसिनं' எனபதற்குத் தோதிரமென்னும் ஆயுதமுடையானும், அதாவது தோதிர வடிவ அதிரத்தாற சதருவைக கொலலுமாற்றலுடையானும எனப் பாடியதில் கல்கதா பிரதியில பாடபேதங காணப்படுகினறது. 'प्रणिनीषति' எனறதறகு ஆராதனை வீட்டிலிருது வேள்விச்சாலைக்குக கொணடு போக விரும்புகினற மனிதா, எனறு பொருள் கூறுவாருமுளர்.

மந்திரம் 5.

கீதம—ஏதவிராக்கிரம்.

१ २ ३ १ २३ २ ३ १ २ ३ १ २
59. प्रवो यह्वं पुरूणां विशां देवयतीनाम् ।
३ २ ३ २ ३ १ २ ३ २उ ३ २ ३ १२
अग्निꣳ सूक्तेभि * र्वचोभिर्वृणीमहे यꣳ समिदन्यं इन्धते ॥ ५

இருக்கு 1-36-1.

ப்ரவொ யஹ்வம் புரூணாம் விஶாம் தெவயதீநாம் ।
அக்நிம் ஸுக்திபி⁴ர் வசோபி⁴ர்வ்ருணீமஹெ யம் ஸமிதன்ய இந்த⁴தெ ॥ ५

[ஹுவெத

அந்வயம்.

(हे ऋत्विचः ! यजमानाः !) देवयतीनां, पुरूणां, विशां, वः (अनुग्रहाय) यह्वं अग्निं, सूक्तेभिः, वचोभिः, प्रवृणीमहे ! अन्ये, इत्, यं, समिन्धते ।

பதவுரை.

(हे ऋत्विच !)	(ஹெ ரித்விசஃ !)	(வேட்போர்களே !)
(यजमाना !)	(யஜமானாஃ !)	(தலைவர்களே !)
देवयतीनां	தெவயதீநாம்	தேவர்களைப் பூசிக்க விரும்புகின்ற
पुरूणां	புரூணாம்	பலவகைப
विशां	விஶாம்	பிரசைகளான
वः	வஃ	உங்களுக்கு
(अनुग्रहाय)	(அநுக்ரஹாய)	அநுக்கிரகமாகத்தற்பொருட்டு
यह्वं अग्निं	யஹ்வம் அக்நிம்	மகத்தாகிய அக்கினியை
सूक्तेभिः	ஸுக்திபி⁴ஃ	நற்பாடல் வடிவ
वचोभि	வசோபி⁴ஃ	வாக்கியங்களால
प्रवृणीमहे	ப்ரவ்ருணீமஹெ	இனிது போற்றுகின்றோம்.
अन्ये इत्	அந்ய இத்	வேறைய ரிஷிகளுமே
यं	யம்	எவ்வக்கினியை
समिन्धते	ஸமிந்த⁴தெ	நமக்கு வளர்த்தனர்களோ ? (அந்த அக்கினியை)

சாயண பாஷ்யம்

கண்டம—6. இருக்கு—5. கண்ணுவ ரிஷி.

இருத்விக்குகளே ! எசமானர்களே ! தேவர்களை ஆராதிக்க விருப்பமுள்ள பலவித பிரசைகளுக்

* वचोभिरीमहे எனபது

எனக்கு நிரந்தரமாக

மகததாகிய அக்கினியை இனிய பாகங்கள் வடிவ வாகியங்களால் நன்கு தோத்திரம பண்ணுகினறோம, மறறைய ரிஷிகளுமு ஏநத இவ்வகினியை நனறுக வளாததாகளோ? அவ வகினியை யென மேலே அநவயிதது கொளக. वचोभिर्वृणीमहे, अन्य इन्धतम्, எனச சநதமோதுவாரும वचोभि रीमहे, अन्य इच्छते, என இருககோதுவாருமு கொளவா. (5)

குறிபபு.—'प्रवृणीमहे' எனபதறகு இரகினறேன, எனகொணடு 'திரவி யததை' என்பது எஞசி நினறது எனவும சில பிரதியில பாடிய வேறு பாடு காணப் படுகின்றது 'यह्वं' = மகதது; 'इत्' எனபதறகு, உவமையும, தேறறமும பொருளெனபா சிலா.

மந்திரம் 6.

கீதம—மஹாநிஷ் தோகம்.

३२३ २ ३२३ २ ३ १ २र

60. अयमग्निः सुवीर्य्यस्येशे हि सौभगस्य ।

३१२ ३२३ १२३ १२ ३१२

राय ईशे स्वपत्यस्य गोमत *ईशे वृत्रहथानाम् ॥ ६ ॥

இருககு 3-16-1.

அயமகனிஃ ஸுவீர்யஸ்யேஶே ஹி ஸௌபகஸ்ய ।
ராய ஈஶே ஸ்வபத்யஸ்ய கோமத ஈஶே வ்ருத்ரஹதாநாம் ॥

அந்வயம்.

अयं, अग्निः, सुवीर्य्यस्य, ईशेहि, सौभगस्य, ईशे, रायः, ईशे, स्वपत्यस्य (च), ईशे, गोमतः ईशे, वृत्रहथानां ईशे ॥

பதவுரை.

अयं अग्निः	அயம் அக்நிஃ	இவ வககினி
सुवीर्य्यस्य	ஸுவீர்யஸ்ய	பேராறறலுடையானுக்குமு
ईशेहि	ஈஶே ஹி	இறைவனகினறது.
सौभगस्य	ஸௌபகஸ்ய	நறபாககியமுடையானுக்குமு
ईशे	ஈஶே	இறைவ்னகின்றது.
रायः	ராயஃ	தனதகிறகுமு
ईशे	ஈஶே	இறைவனகினறது.
स्वपत्यस्य (च)	ஸ்வபத்யஸ்ய (அ)	நறபுததிரனுககுமு
ईशे	ஈஶே	இறைவனகினறது

* ईशे मह , எனபது இருககு.

गौरीवीतः	மொஷதஃ	கோக்களுடையார்க்கும்
ईशे	ஈஷ்டெ	இறைவனுகினறது.
वृत्रहत्यानां	வ்ருத்ரஹத்யாநாம்	விரோதியாகிய பாவநாசங்களுக்கு
ईशे	ஈஷ்டெ	இறைவனுகினறது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—6. பிருஹதீசுதம். இதனுல் (இம் மந்திரத்தால்) 'ஆதகிலர் துதிக்கின்றனர்'. ஆராதித்தறகுரியதாக தன்மையால் விளக்கிலாற் சுட்டிக் காட்டப்படுகினறது, 'இவ்வகினி யெனபது.

அக்கினியே! நீ நல்ல ஆற்றலுடையாகுகும, பாக்கியமுடையார்க்கு ஈசுரனுகின்றுய். (எல்லாவறறிறகும 'ஆறறல' ஆரோக்கிய காரணமாலானும, நறபாக்கியததை யுண்டுபண்ணலாலும என்க.) அங்ஙனமே கோ, முதலிய பசுக்களையுடையாக்கும, நறபுத்திரர்களுகும, தனங்கட்கு ஈசனுகினறுய். (புத்திர, பசு, முதலியவைகளைக் குறித்துச் செய்யப்படுகரும பலனைத தேடுவோனுதலபறறி அதறகுச சாமியாய் விளங்கலும, அவற்றை ஏவுகின்றுய் என்பதாம). அவ வாறே இதுதன்மை வாய்ந்த அகினியாகிய நீ, சதுருவடிவ பாவநாசதிறகுமீசனுகினறுய. கருமங்களுக்கு உன்பால்அர்பபிதத்துள்ள வெகுசுட்சு, நினைதலுகுகிரகத்தாற் பாவநாசகினறதாமாதலின், அதறகும நீயே இறைவனுகின்று யென்பதாம. (1)

குறிப்பு—பணடைகாலததில கோ முதலியவைகளே தனங்களாயிருந்தன. இகாலததிலோ, பசுகாதல, தாழநதோர தொழிலாமென வழகுமாயிருத்தல இவையே தாழ்ந்த நிலைமைகுகு காரணம.

மந்திரம் 7.

கீதம—வசிட்ட ரிஷி சமுதம, வருண ரிஷி சமுதம.

१२ ३१२३ १ ३२ ३२
61. त्वमग्ने गृहपतिस्त्वꣳ होता नो अध्वरे ।
१ २३ ३ १२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
त्वं पोता विश्ववार प्रचेता * यक्षि यासि च ——— ॥ ७ ॥

இருககு 7-16-5.

சுவஹெ ஹ்ரஹவதிஷ்வ ஹொதா நோ அத்வரெ ।
சுவம் வொதா விஸ்வவார ப்ரசெதா யக்ஷி யாஸிச வாயவே ॥

१२ ४१५५, மலபது இருககு.

அந்வயம்.

हे अग्ने!, नः, अध्वरे, त्व, गृहपतिः, त्व, होता, हे विश्ववार!, त्वं, पोता, (अत) प्रचेताः, (त्वं) वार्य्यं, हविः, यक्षि, (अस्माक), (धनं) यासिच॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹெ அக்நே!	அகனியே!
न	நஃ	எங்களுடைய
अध्वरे	அத்வரே	வேளவியில
त्वं	த்வம்	நீ
गृहपतिः	க்ருஹபதிஃ	தலைவனாகினாய்.
त्वं	த்வம்	நீ
होता	ஹோதா	அழைபபோனாகினாய்.
हे विश्ववार!	ஹெ விச்வவார!	உலகாற தொழபபடடோய!
त्वं	த்வம்	நீ
पोता	பொதா	போதாவெனும பெயாபூணட வேடபோனாகினாய.
(अत) त्वं	(அதஃ) த்வம்	இதனால நீ
प्रचेता	ப்ரசேதாஃ	நுணணறிவாளன.
वार्यं (हवि)	வார்யம் (ஹவிஃ)	போறறதறகாக அவியை
यक्षि	யக்ஷி	வேடபாயாக. (கொடுபபாயாக).
(धनं)	(தநம்)	தனதனை
(अस्माकं)	(அஸ்மாகம்)	எங்கடகு
यासि च	யாஸி ச	அடைவிபபாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—7. பிருஹதீ சநதம, வசிட்ட ரிஷி.

அக்கினியே! நீ எங்களுடைய வேள்வியில தலைவனாயிருகின்றாய். யாவருமிறைஞசதறகாக அக்கினியே! நீயே போதா எனனும நாமம பூணட வேடபோனாயிருகினாய. இதனால நீ மிகக அறிவுளளவனாகையால கொண்டாடதறகாக அவியை (தேவ உணவை) வேடபாயாக எங்கட்குத தனதனையும பெறுவிபபாயாக. 'यक्षि यासिच', எனபா சநதமோதுவா, 'यक्षि वेषिच' எனபா இருக்கோதுவா. (7)

குறிப்பு —प्रापय எனறதற்குக கேட்பாயாக எனவும, போதா = எனபதற்கு வேள்வியில அவி கொடுகக பகருவனாய செயபவா எனவும ஆஙகில மொழி பெயாபபு கூறுகினறது.

மந்திரம் 8.

கீதம்—வாமரவைகாநசம ரிஷி ஆஞ்சிகம.

१ २ ३१ २र ३१२
62. सखायस्त्वा ववृमहे देवं मर्त्तास ऊतये ।
३१ २र ३१२ ३१ २ ३१२ ३१२
अपां नपातꣳ * सुभगꣳ सुदꣳ ससꣳ सुप्रतूर्तिमनेहसम् ॥ ६८॥ ६

இருகசு 3-9 1.

ஸவாயஸ்வா வவ்ருஹெ தெவம் உத்-ஆவ ஊதயெ ।
சுவாம் நவாதம் ஸுஹமம் ஸுஹம்ஸவஸம் ஸுப்ரதூதி-ம் உநெ
[ஹஸ்டி

அந்வயம்.

(हे अग्ने !) सखायः, मर्त्तासः, (वयं), ऊतये, अपां, नपातं, सुभगं, सुदंससं, सुप्रतूर्ति, अनेहस देवं, (त्वां) ऊतये, ववृमहे ॥

பதவுரை

(हे अग्ने !)	(ஹெ சுஹே !)	அகினியே !
सखाय	ஸவாயஃ	மிதிரர்களாய
मर्त्तास	உத்-ஆவஃ	மனிதாகள (அதாவது)
(वय)	(வயம்)	வேளவியாறறும நாங்கள
अपां नपात	சுவாம் நவாதம்	நீரிறகுப் பௌதிரனும
सुभगं	ஸுஹமம்	நலல தனமுளளவனும
सुदंससं	ஸுஹம்ஸவஸம்	நறகருமமுளளவனும
सुप्रतूर्ति	ஸுப்ரதூதி-ம்	இனிது அடையதகவனும
अनेहसं	சுநெஹஸம்	பீடையறறவனும
(देव)	(தெவம்)	பிரகாசிபபவனுமாகிய
त्वां	சுவாம்	உனனை
ऊतये	ஊதயெ	(எமமை) காபபாறறுவதறகாக பொருடடு
ववृमहे	வவ்ருஹெ	வேணடிககொளகினறோம.

சாயண பாடியம்

கண்டம—3 இருகசு—11 விசுவாமிதிர ரிஷி.

அகினியே! சோமம, நெய முதலிய தேவ உணவுகளை அனபோடனிதலால உதவி செய்பவனுதல பறறி, நடபுடைய மக்களான இருத்துவிக்

* सुभग सुदीदि, எனபது இருகசு.

குகளெனனும (வேடபோகள) நாங்கள, சலததினுடைய பௌததிரனும, சிறநத திரவியமுடையவனும, நறகருமமுடையவனும, கருமாநுடானம பணணுவோகளால இனிதாக அடையபபடுவோனும, பீடையறறவனும, ஆகிய உனனை, எஙகளைக காபபாறறுமாறு கேடடுகொளளுகினறோம. (8)

குறிப்பு —'अनेहस्' என்றதறகு, கோபமறறவன, பாவமற்றவன, சதருண்வ யொழிபபவன எனப பொருள கொளளபபடடிருகின்றது ஆங்கி மொழி பெயாபபில. ணடு நீரால மாமுணட்டாதலாலும, அமமாகடையினறு கடையபபெறறு அகினி பிறததலாலும, நீரிறகுப பௌததிர எனபபடடது.

சாயணசாரியரியறறிய மாதவீயமென்னும ஆததப் பிரகாச பாடியம்

சஙத-வியாகியானம

முதலதியாயம், ஆறுவது கண்டம்

முறறும

ஏழாவது கண்டம்.

பதது மநதிரஙகளாலானது

மநதிரம் 1.

கீதம—சுவாசுவம.

१ २ ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २

63. *आ जुहोता हविषा मर्जयध्वं नि होतारं गृहपतिं दधिध्वम् ।

३२ ३१ २र ३१२ ३१ २ ३ २ ३क २र

इडस्पदे नमसा रातहव्यꣳ सपर्यता यजतं पस्त्यानाम् ॥ १ ॥

சாமவேதம, காணடம—1, மநதிரம—1.

ஆ ஜுஹொதா ஹவிஷா மர்ஜயத்வம் நி ஹொதாரம் க்ருஹபதிம்

[தயிழ்வு]

இட்ஸ்பதெ நமஸா ராதஹவ்யம் ஸபர்யதா யஜதம் பஸ்த்யானாம் ॥

அநவயம.

(हे ऋत्विजः!) आ जुहोता, हविषा, मर्जयध्वं, इडः पदे, होतारं, गृहपतिं, (अग्निं) निदधिध्व (किञ्च) नमसा (युक्तं,) रातहव्यं, यजत, पस्त्यानां, (मध्ये) सपर्यत ॥

*இருகருவேத நமபரிடாத மநதிரஙகள சாமவேததததிலுளள தனிமநதிரஙகள

பதவுரை.

हे ऋत्विजः!	ஹெ ரிக்விஜः!	வேடபோகாள! (நீவிர)
आ जुहोता	ஆ ஜுஹோதா	அகினியை யழைபபீகளாக.
हविषा	ஹவிஷா	அவியால
मर्जयध्वं	மர்ஜயத்வம்	களிபபுணடாகுவீகளாக.
दृढः पदे	த்ருஃப: பதெ	உததர வேதிகையில
होतारं	ஹொதாரம்	தேவாகளை யழைகினற
गृहपतिं	க்ருஹபதிம்	வீட்டிறகுத தலைவனென்னும்
(अग्निं)	(அக்நிம்)	(அகினியை,த)
निदधिध्वं	நிதயித்வம்	தாபிப்பீகளாக.
नमसा (युक्तं)	நமஸா (யுக்தம்)	வணககததைப (பெறறுககொள வதும)
रातहव्यं	ராதஹவ்யம்	அவியை ஏறறுககொளவதும
पस्त्यानां (मध्ये)	வஸ்த்யானாம் (மத்யெ)	வேளவிச சாலைகளின (நடுவில)
यजतं	யஜதம்	ஆராதிகக,த தககதுமாகிய அகினிககு
सपर्यत	ஸபர்யத	நலல பணிவிடை செயவீகளாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருகது—1. கியாவாசுவ ரிஷி, அல்லது, வாமதேவா திருஷ்டுபசந்தம.

வேட்போகளே! அகினியை அழைபபீகளாக. அன்றியும தேவ உணவினுல மகிழவிபபீகளாக மறறும, உததர வேதிகையில (திணணையில) தேவாகளை யழைபபதும, வேளவிச சாலையைப பாதுகாபபதுமாகிய அகினியை நனறுகத தாபிபபீகளாக இனனும, பணிதலைப பெறறுக கொளவதும, அலலது அவியோடு கூடியதும, இதனுனே அவி யேறறுக கொளளபபடடதும, வேளவி மனையின மததியிற பூசிகக,த தககதுமாகிய அகினிககு நனறுகச சேவை செயவீகளாக. (1)

குறிப்பு—மூலததிலுளள 'नमसा' எனபதறகு, வணககததால (தோததிரததால) தாபிபபீகளாக எனவும, அவியாற பணி செயவீகளாக எனவும பொருடகூறியுளளார ஆஙகில மொழி பெயரபபாளர.

இருதுவிகளுகுகள எனறதறகு—எனது புததிரார்கள எனவும 'पस्त्यानां' வேளவிச சாலைகளின நடுவில எனபதறகு—தேவாகளுடைய வீடுகட்கு நடுவில எனவுங் கொள்வார சிலர.

மந்திரம் 2.

கீதம்—இருது.

३ २उ ३ १ २ ३ २ ३ २उ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
64. चित्र इच्छिशोस्तरुणस्य वक्षथो न यो मातरा वन्वेति धातवे ।
३ १ २र ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १२र ३ २ १ २
अनूधा * यदजीजन दधाचिदा ववक्ष त्सद्योमहि दूत्यञ्चरन् ॥ २ ॥

இருகசு 14-111-1.

சித்ர இச்சிஶோஸ்தருணஸ்ய வக்ஷதொ ந யொ மாதரா வன்வெதி
[யாதவெ ।
அனூதா யதஜீஜந தயாசிதா வவக்ஷ த்ஸத்யொமஹி தூத்யம்சரந் ॥

அன்வயம்.

शिशोः, तरुणस्य, (अग्नेः), वक्षथः, चित्र इत्, यः, मातरौ, धातवे, न अन्वेति, यद्, अनूधा, अजीजनत्, अधचित्, (असौ), सद्यः, महि, दूत्यं, चरन्, आववक्षत् ॥

பதவுரை.

शिशोः	ஶிஶொஃ	குழந்தையாகிய
तरुणस्य (अग्नेः)	தரு²ணஸ்ய (அக்³னேஃ)	தருணப்பருவ (அவ்வககினியி னுடைய)
वक्षथः	வக்ஷதொ:	மாபில் அவி தாங்கல்
चित्र इत्	சித்ர இத்	அற்புதமே.
यः	யஃ	எவ்வககினி
मातरौ	மாதரா	வான், தரை என்னும மாதாக்க ளிடதது
धातवे	யாதவெ	மூலை யுணணுவதற்குப்
न अन्वेति	ந அந்வெதி	போகிறதிலலை யெனபது
यद् अनूधा	யத்³ அனூதா	மூலைகளில்லாதனவாய்
अजीजनत्	அஜீஜநத்	உணடாகினவாமெனிலன்றே, (பொருநதும)
अध चित्	அத⁴ சித்	தோனறிய அச சமயததிலேயே

* अग्येति धातवे, * यदजीजनत्, * अधाचन, * ववक्ष सद्या, எனபன இருகசு.

(असौ)	(சுவள)	(இவ் வக்கினி)
महि दूत्यं चरन्	உஹி தூ தூ தூ ஆசரந்	{ பெரிய தூதுதொழிலைசெய்து கொண்டு
आववक्षत्	ஆவவக்ஷத்	{ தேவாகடகு அவிகளைத கானகு கினறது.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—2. வாஷ்டஹவயா ரிஷி அல்லது வார்ஷஹவ்யர். ஜகதி—சுருதம.

குழுகதை வடிவாகியது கொண்டே தருணமாகிய அக்கினியினுடைய மார்பில் அவி தாங்குதல் அற்புதமேயாம. உணடாகிய அக்கினியானது, எல்லாவற்றையுங தோறறுவிபபனவான அல்லது, எலலாவற்றிறகும அனனவடிவமான பூமி, அநதரிட்சமென்னு மிரண்டினிடதது, அரணிக கட்டைகளிடத்தும், முலை யுணணுவதற்குச் செல்கினறதிலலை (அவ்வகள்) முலைகளில்லாதனவாகி இவ்வக்கினியை யுண்டாகினவாமெனில்லை, முலை குடிகப் போகின்றதிலலை என்னுமிது பொருளதும. அவவாறன்றில்லை. மறறை, பூமி அநதரிட்சமெனனுமிரண்டும் யாவருக்கும் உண்மையில் விரும்பியவைகளைக் கறக்கின்றனவாம. வேண்டியவைகளைத தருகினறன எனபது மது. அங்ஙனமிருநதும அதன்பாற போகினறதிலலை யெனக ஆதலின இவ் வக்கினியின அவியேற்குங தனமையானது மிக வியககத்தககதேயாம். தோன்றிய பினனரே, அபபொழுதே, மிக விரைவில எனபது மது. தூதுவனது தொழிலைச செயதுகொணடு தேவாகளை யுததேசிதது அவிகளை யேறறுகின்றது. (2)

குறிப்பு—ஈண்டுப் பாடியகாரா, பூமி யநதரிட்சங்களை மாதாவெனக் கெரிண்டனர். அரணிக கடடைகளை யனனைகளெனக கொள்வாருமுளர். அககினி முலைப் பாலுணணுவதன்றுமாயினும, அவவிரணடனகண் தோனறி வளாகினறதால யாதேனு மோரொருவை முலை வடிவமாகக்கொணடு பால உணணுகின்றதென்ப தே கொளளறபாலதாம. ஆகினறேல வாதல கூடாதெனக. தோனறிய அககணதகிலேயே அவி தாங்குந தொழிலை யேறறுகொண்டு பிரயாணபபடடது. இவ வககினிககு அன முலைபபாலுணணுதலில விருபபமே காணப படவில்லை. இஃதோர் விபபபெனப் பாடியதகிற கூறியுளளது இதில பிரயாணமும், முலை யுண்ணுமையும, உண்டாகிய பினனர்ச சிறிது காலதகிலகின்றதாம எனறுணாக. பிறவாமெனிலோ, அதறகு முலை யுணணுந தனமையே கணபபோதும் பொருநதாதெனபது கரண்க.

மந்திரம் 3.

கீதம—அக்கினியாமம், கௌதசம்.

३२ ३ १२ ३१२ ३ १२ ३ १२३ १२३ १२
65. इदं त एकं पर ऊ त एकं तृतीयेन ज्योतिषा संविशस्व ।
३ १२ ३ २ १२ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
*संवेशनस्तन्वे३चारुरेधि प्रियो देवानां परमे जनित्रे ॥ ३ ॥

இருகசு 10-56-1.

ஈதம் த வகம் வர ஊத வகம் தரதீயெந ஜ்யோதிஷா ஸம் விரவஸ்வ ।
ஸம்வெரநஸ்தந்வே३சாருரேதி ப்ரியோ தெவாநாம் வரமெ ஜநித்ர ॥

அன்வயம்

(हे मृत पुत्र!), ते, इदं, एकं, (तथा) परः ऊ, एकं, तृतीयेन ज्योतिषा, सविशस्व, तन्वे, चारु, भूत्वा, देवानां, परमे, जनित्रे प्रियः, संवेशनः, एधि॥

பதவுரை.

(हे मृत पुत्र!)	(ஹெ ம்ரத வ்ரத!)	உயிர் நீங்கிய குழந்தாய்!
ते इदं एकं	தெ ஈதம் வகம்	உனதுடைய ஒரு கூறு, சோதியாகிய இவ வகனியாம.
(तथा) पर ऊ एकं	(தயா) வர ஊ வகம்	அவவாறே மறறொரு சோதியின கூறு வாயுவாம.
तृतीयेन ज्योतिषा	தரதீயெந ஜ்யோதிஷா	மூனறுவதாகிய உனதானமாவெனனுஞ சூரிய ஒளியோடு
संविशस्व	ஸம்விரவஸ்வ	பிரவேசமாவாயாக (கலபபாயாக.)
तन्वे	தந்வெ	மறு பிறபபின பொருடடு
चारुभूत्वा	சாரு ஹூத்வா	மங்கலமாகி
देवानां परमे जनित्रे	தெவாநாம் வரமெ ஜநித்ர	தேவாகடகு மேலாகிய பிறப்பிடமாஞ சூரியனிடத்தில
प्रिय	ப்ரியஃ	விருமபபபடுபவனுய்
संवेशनः	ஸம்வெரநஃ	இனிது பிரவேசமாநதனமையை
एधि	வதி	அடைவாயாக

* सवेशने तन्व , எனபது இருகசு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—3. விருகதுக்த ரிஷி, திருஷ்டுப் சந்தம்.

இதனுல் விருகதுக்தரென்பார் மாண்டுபோன 'வாகினம, என்னுஞ் தனது புத்திரனுக்குக் கூறுகின்றூர :—

இறந்த மைந்த! உன்னுடைய இது ஒரு கூருகும். (இச் சோதியாகிய அக்கினியென்பது) ாண்டு இனிமேல் 'சோதியால்' எனக கூறப்படுமாக லால் இது என்னுஞ் சுட்டால் சோதியே கூறப்படுகின்றது. ஆனதால், உனது தேகத்திலுளள அக்கினியின் கூருல் புறத்திலுள்ள அகினியை இனி தடைவாயாக. அவ்வாறே உனது மறருர் கூறு வாயுவெனப்படும். அந்தப் பிராண வாயுவாகிய கூருலும் புறத்திலுள்ள வாயுவை யடைவாயாக. உடம் பின்கணுள்ள அக்கினி, பிராண வாய்வு என்னும் இரண்டும, புறத்தி லுள்ள அக்கினி வாயுக்களிரண்டும ஒன்றேயாமாதலின் என்பது (கருத்து). அவ்வாறே, மூன்றுவது சோதியாகவும், ஆதித்தனெனப்படும பிரகாச மாயுள்ள உனதான்மாவாற் பிரவேசமாவாயாக. சூரியனிடத்துள்ள ஆன்மா, சைதன்யம், என்னுமிரண்டிற்கும் வேறுபாடிலாமையால் கூறெனல் பொருந் தும. மற்றும் "'எது நான், அது இது, எந்த இது, அது நான்' 'சூரிய உருவமே யுலகிற்கு" எனறறறொடக்கததுச சுருதிகளால் ஆன்மாவிற்கு சூரியனோடு கலததல் கூடுமென்க. தனுவின பொருடடென்றது மீண்டு முடலை யெடுப்பதறகெனபதாம மங்கலமாய அச சூரியனிடததிற புகுவாயாக என பது பொருள எவ வணணததனை யெனின, அதனோடு பிரியபபடாத்தக்க வன. எததனமைய சூரியனிடததிலெனின? தேவாகடகுச சி பிறப்பிடமானதில. ஈண்டு "தேவாகடகு மேலாம பிறபபிடம எவ வாதித் தன" என்னும வேத வாக்கு (உணரறபாலது). (3)

குறிப்பு—இது—உனதோ கூருகிய சோதி, மேமபடட மினனலாம. உன் னுடைய மறறோ கூறு சூரியனெனபதாம, மூனறுங்கூருகிய மணணிலுளள தீயின கூறிலுல பிரவேசமாவாயாக எதிலெனின? தேகததிற புகுது மங்கல வடிவமாகுவாய, என உரை கூறுவாருமுளா. ஈண்டுத 'தேவாகடகுப பிரியப்படாத தகவன' எனறது தோறறப்பட்ட வேளவி வடிவ கருமததில, அலலது தோற்றம் தோறறுவிபபது, தரு முதலியவைகளில எதன தோறறமோ? அது என, 'பிறப பிடம' எனபதறகுப பொருள கொளவாருமுளா இதுவே மேலுடடார்க்கும் உடன்பாடாம

மந்திரம் 4.

கீதம்—அக்னி யெகஞ்சாரதி

३२ उ ३१२ २१२ ३ १२ ३ १ २ ३१२

66. इमꣳ स्तोममर्हते जातवेदसे रथमिव सम्महेमा मनीषया ।

३२उ ३ १२ ३ २ २र ३ १ २ र ३१ २र

भद्राहि नः प्रमतिरस्य सꣳसद्यग्ने सख्ये मारिषाम वयं तव ॥४॥

இருக்கு 1-94-1

ஈமꣳ ஸ்தோமமர்ஹதே ஜாதவேதஸே ரதமிவ ஸம்மஹேமா மநீஷயா ।
ப்⁴த்³ராஹி நஃ ப்ரமதிரஸ்ய ஸꣳஸத்³யக்³நே ஸக்²யே மாரிஷாம வயம் தவ ॥

அந்வயம்.

அர்ஹதே, जातवेदसे, मनीषया, इमं, स्तोम, रथमिव, सम्महेमा, अस्याग्ने', ससदि, न', प्रमति', भद्रा हि, हे अग्ने !, तव, सख्ये, वय, मारिषाम ॥

பதவுரை

अर्हते !	அர்ஹதே !	ஆராதிக்கத்தகுதியோய !
जातवेदसे !	ஜாதவேதஸே !	தோற்றமான பிரகஞ்ஞையும் தனத்தையுமுடைய அகினியே!
मनीषया	மநீஷயா	கூரிய புத்தியால
इमं स्तोमं	ஈமꣳ ஸ்தோமம்	இந்த தோத்திரத்தை
रथमिव	ரதமிவ	இரதத்தைத் திருத்துவதுபோல
सम्महेमा	ஸம்மஹேமா	நன்கு போற்றத்தக்க தாகஞ்சின்மை.
अस्याग्नेः	அஸ்யாக்³நேः	இவ் வகினியினுடைய
संसदि	ஸꣳஸதி	பூசையில்
न.	நஃ	எங்களுடைய
प्रमति	ப்ரமதிஃ	நற்புத்தி
भद्राहि	ப்⁴த்³ராஹி	மங்கலமாகியதேயாம.
हे अग्ने !	ஹே அக்³நே !	அகினியே !
तव सख्ये वयं	தவ ஸக்²யே வயம்	நாங்கள் உனது மித்திரர்களான விடத்தில
मारिषाम	மாரிஷாம	துன்புறுத்தப்படாதவர்களாவோமாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—7 இருக்கு—4 சகதீ சந்தம். குத்ச ரிஷி

போற்றற்குரியவனே! தோற்றமானவைகளை யுணர்கின்ற, அலலது, தோன்றிய தன்னுடையுடைய அக்கினியே! துணையிய மதியால இத தோத்திரத்தை, இரந்தத்தைந்த தசசன (தபதியானவன) சீர்படுத்துமாறு இனிது போற்றற்குரியவனாகுகின்றோம. இவ வக்கினியினுடைய நலல ஆராதனையில எங்களுடைய நற்புத்தி உண்மையாக ஆற்றலுடையதேயாம இதனால அத தன்மைய புத்தியாற செய்கின்றோ மென்பது பொருள அக்கினியே! எங்கட்கு உன்னோடு நட்பாந்தன்மை யுள்ளவிடத்து நாங்கள துன பத்திற படாதோர்களாவோமாக. எங்களைப பாதுகாப்பாயாக என்பது பொருள (4)

குறிப்பு—இரத்தத்தை நீக்குதும புத்தியோன்ற மதியால அதியை அடையச செய்கின்றோம, நீ எங்களுடைய அவையில நற்புத்தி முதலிய நலங்களோத தருவோனு யிருக்கின்றாய, ஆதலின உன்னைக் கெடுப்பதினால வரும பாவத்தையடையாம லிருப்போமாக என்பது கருத்தென்பா மேலுள்ளா

மந்திரம் 5.

கீதம—வைசுவாநரம.

३ १२ ३ १ २३१ २ ३ १ २ ३२३२उ ३ २ ३ २

67. मूर्द्धानं दिवो अरतिं पृथिव्या वैश्वानरमृत आ जातमग्निम् ।

३२ ३ २३ १२ ३ १ २ ३ २ ३ १२ ३ २

कविꣳ सम्राजमतिथिं जनानामासन्नः पात्रं जनयन्त देवाः ॥ ५ ॥

இருக்கு 6-7-1

உமூர்-தா நம் தி3வோ அ4ர தி3ம் வ்ரு யி3வ்ரு யா வைஸ்வா நரமரு த ஆ ஜா தமக்3நிம்
கவிம் ஸம்ரா3ஜமதிதி2ம் ஜநா நா மாஸந்நபாத்ரம் ஜநயந்த தே3வாஃ ॥

அந்வயம

दिव , मूर्द्धन, पृथिव्या , अरति, वैश्वानरं, ऋते, आजातं, कविं, जनानां, सम्राज, अतिथि, आसन्, पात्र, अग्नि, न (यज्ञे) देवा , आजनयन्त ॥

பதவுரை

दिव,	தி3வ.	விண்ணுலகிற்குரிய
मूर्द्धान	உமூர்-தா நம்	தலைமையானதும
पृथिव्याः	வ்ரு யி3வ்ரு யாஃ	பூமியினினறு
अरति	ஸ்ரு தி3ம்	செல்வதும்

वैश्वानर	வெஷ்வா நரம்	{உலகதனைத தொடாநது நிறப தும
ऋते	ரிதெ	சததியததிறகாக
आजातं	ஆஜாதம்	முதலிலுண்டானதும
कविं	கவிம்	பெருநோகதுடையதும
सम्राज	ஸ ராஜம்	மிக விளஙகுகினறதும
जनानां	ஜநா நாம்	{எஜமானாகளுடைய அவியை ஏற கச
अतिथिं	அதியிம்	செலவதும
आसन्	ஆஸநு	வாய் வடிவானதும
पात्रं	வாதரம்	காபபாறறுவது மாகிய
अग्निं	அகநிம்	அகினியை
न. यज्ञे	நஃ யஜ்ஞெ	எஙகளுடைய வேளவியில
देवा.	தெவாஃ	வேட்போாகள
आ जनयन्त	ஆ ஜநயந்த	உணடாகினாகள.

சாயண பாடியம

கண்டம்—7 இருக்கு—5 பரததுவாச ரிஷி திருஷ்டுப சநதம.

வானுலகிறகுச சிரம போனறதும, பரநத பூமிகுச செலவதும, அவி யேறறுச செலவதும, அலலது, அடையததகதோரிறைவன எனபதும, மகளளனவரையுந தொடாநதுளளதும, படைபபின முனனா சததியததிற்கு உணடானதும, நீணட பாவையுடையதும, தூரதிருஷ்டி யுடையதெனபது மது எசமானாகளுகளுள் நனகு விளஙகபபடடதும, அவியேற்பதறகு இடைவிடாது செலவதும, அல்லது அதிதியைபபோல பூசிததறகுரியதும, தேவாகடகு, 'வாய' எனபபடுவதும, காபபாறறுவதும அலலது வாயாற றுஙகபபடடதுமாகிய, இததனமைய குணஙகளோடு கூடிய வைசுவா நராக கினியை எஙகளுடைய வேளவியில, போறறபபடட வேடபோாகள அல லது தேவாகள, அரணிகடடையினினறு உணடாகினாகள எனபதாம. (5)

குறிப்பு—சததியமெனறது உணமை, அலலது வேளவி மூலததில, (ரிதே) எனனும எழாம வேறறுமை, நிமிததப பொருளினினறது. நிறகுமிடதது, சததி யதகிறகு எனப பொருள படடது, படவே சததியததின பொருடடசசிருடடியின முதலில உணடானதும் எனப பொருள படடது. அகினியாகிய வாயால தேவா கள அவிகளை யருநதுகினறனா எனபதால அகினி வாயெனபபடடது. தேவா கள தஙகடகுத தகலவனுயிருகுமபடி வேளவியில முனனா நிலைததுளள அகினி யை உணடாகினா எனச சிலமேனாட்டறிஞா கூறியுளளாா.

மந்திரம் 6.

சந்தம்—ஆகிரம அல்லது வரதம

२३ ३१ २२ ३२३ १२ २२
68. *वित्वदापो न पर्वतस्य पृष्ठादुक्थेभिरग्ने जनयन्त देवाः ।
२ ३ १२ ३१२ ३१ २२३ १२ ३१२
तं त्वा गिरः सुष्टुतयो वाजयन्त्याजिं न गिर्वाहो जिग्युरश्वाः ॥६॥

இருகசு 6-24-6.

விக்வதாவொ ந வவ்ருதன்யூ வ்ருஷ்டா ஊக்தெபிரக்னெ ஜ்நயந்த [தெவாஃ ।
தம் க்வா கிரஃ ஸுஷ்டுதயொ வாஜயந்த்யாஜிம் ந கிர்வாஹொ [ஜிக்யுரஷ்வாஃ ॥

அந்வயம்

हे अग्ने! देवाः, उक्थेभि, पर्वतस्य, पृष्ठात्, आपो न, त्वत् (आत्मनः कामान्) व्यजनयन्त, हे गिर्वाह!, (भरद्वाजाः, स्तोतारः,) त, त्वां, वाजयन्ति, (अपि च) अश्वाः आजि न, सुष्टुतयः, गिरः, त्वां, जिग्युः ॥

பதவுரை

हे अग्ने!	ஹெ அக்நெ!	அகினியே!
देवा.	தெவாஃ	போறறுவோர்கள
उक्थेभि·	உக்தெபிஃ	தோத்திரங்களால
पर्वतस्य	பர்வதஸ்ய	மேகத்தின
पृष्ठात्	ப்ருஷ்டாத்	மேறபகுதினின்று
आपो न	ஆபொ ந	நீரைபபோல
त्वत्	த்வத்	நினதிடத்திலிருந்து
(आत्मन कामान्)	(ஆத்மந காமான்)	(தனது விருபபங்களைப)
व्यजनयन्त	வ்யஜநயந்த	பலவகையிலுண்டாகுகிக கொள்கினறார்கள
हे गिर्वाह.!	ஹெ கிர்வாஹஃ!	துதிவாகுகா லேறறுகுகொள்ளுந தறகுரிய அகினியே!
(भरद्वाजा.)	(ஹரத்வாஜாஃ)	(பரத்துவாச குலத்துதித்த)
(स्तोतार.)	(ஸ்தோதாரஃ)	(துதியாளாகள)

* वित्वदापो न पर्वतस्य पृष्ठादुक्थेभिरिन्द्राग्नयन्त यज्ञै, तं त्वाभि. सुष्टुतिभिर्वाजयन्त आजिं न जग्मुर्गिर्वाहो अश्वा. எனபது இருகசு.

सं. पदा०	...ग्वेद सं.	...ग्वेद सं.
वाजसनेयि	...यजुर्वेदे	...यजुर्वेदे ...
(ऋषि च)	...ऋषि ...	...ऋषि ...
ऋषयः	...ऋषयः	...ऋषयः
ऋषिम	...ऋषि ...	...ऋषि ...
सूक्तद्रष्टा लिङ्गः	...सूक्तद्रष्टा ...	...सूक्तद्रष्टा ...
ऋषी	...ऋषी	...ऋषी
विशेषः	...विशेषः	...विशेषः

...

...—१. ...—७. ...

...

(७)

...

...

...

(७). आवो राजान ... रोदस्योः ।
अग्निं पुरा ... ॥ ७ ॥

...

அன்வயம்.

(हे ऋत्विजः !), अध्वरस्य, राजानं, होतारं, रुद्रं, रोदस्योः, सत्ययजं, हिरण्यरूपं, अग्निं, वः अवसे, तनयित्नोः, (इव), अचित्तात्, पुरा, आकृणुध्वम् ॥

பதவுரை.

(हे ऋत्विज !)	(ஹே ரிக்விஜः !)	வேட்போர்களே !
अध्वरस्य	அத்வரஸ்ய	வேளவியினுடைய
राजानं	ராஜானம்	வேந்தனும
होतारं	ஹோதாரம்	அமரரை யழைப்போனும
रुद्रं	ரூத்ரம்	பயந்தரு மொலி செய்வோனும
रोदस्योः	ரோதஸ்யோः	விண்ணுலக, மண்ணுலகங்க ளிரண்டினுக்கும
सत्ययजं	ஸத்யயஜம்	அன்னத்தை கொடுப்பவனும
हिरण्यरूपं	ஹிரண்யரூபம்	பொற்காந்தி யுடையோனுமாகிய
अग्निं	அக்நிம்	அக்கினியை
वः अवसे	வः அவஸே	உங்களுக்கு காப்பாற்றிக்கொள்வ தற்கு
तनयित्नो इव	தநயித்நோः இவ	இடிபோல விழுந்து
अचित्तात् पुरा	அசித்தாத் புரா	இறப்பதன் முன
आ कृणुध्वं	ஆ க்ருணுத்வம்	நன்கு ஆராதிப்பீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. ○ — — 7. திருஷ்டுப் சந்தம். வாமதேவ ரிஷி கூறுகின்றார் —

வேட்போர்களே! எசமானர்களே! வேளவிக்கரசனும், தேவர்களை யழைப்பவனும், பயந்தரு மொலியிடுவோனும், அல்லது சத்துருக்களை யழசசெய்பவனும், அல்லது "இஃதன்றிக் கோரமாகிய தன்மைகளை எவ்வுருத்திரன" எனனும் மறையால உருத்திர வடிவனும், சுவர்க்கம் பூமிகட்கு அன்னமளிப்பவனும், அல்லது சத்திய அவியால தேவர்களைப் பூசிப்பவனும், அல்லது சத்திய வானந்தத்தை யடைவிப்பவனும், எனினுமாம். அல்லது மண்ணும விண்ணும வியாபித்திருப்பவனும், தங்க நிறத்தனுமாகிய அக்கினியை, உங்களுடைய பாதுகாப்பினைப்பொருட்டு, இடி போன்று திடீரென வரும சித்தமற்ற தன்மை அதாவது சித்தமொடுங்கலில் யுலகக்கணமாகவுடைய இந்திரியங்களெலாமொடுங்கலாம இறத்தலெனபது மிதுவே இம்மரணத்தின முன்னரே நீங்கள அக்கினியை அவிகளால முழுதும ஆராதிப்பீர்களாக.

மந்திரம் 8.

கிதம—வைசுவம.

३ २उ ३ २३१ २र ३ २ ३ १२३ १२ १२

70. इन्धे राजा समर्यो नमोभिः यस्य प्रतीक माहुतं घृतेन ।

१२ ३ १ २ ३ २३ १ २र३१ २

नरो हव्येभिरीडते सबाध अग्निरग्रमुष सामशोचि ॥ ८ ॥

இருகசு 1-7-8.

ஊஸெ ஸாஜா ஸமயெ்ர நமொஹிஃ யஸ்ய வ்ரதீக ஸாஹுதம் வ்ரு

[தெந ।

நரொ ஹவ்யெபிரீடதெ ஸபாய அக்நிரக்ரமுஷ ஸாஸஶொசி ॥

அந்வயம்.

राजा, अर्यः, अग्निः, नमोभिः (सह), समिन्धे, यस्य प्रतीकं, घृतेन, आहुतं,
नरः, सबाधः, हव्येभिः, (यं), ईडते, (सः) अग्निः, उषसां, अग्रं, आ अशोचि ॥

பதவுரை.

राजा	ஸாஜா	பிரகாசிப்பதும்
अर्य.	ஸமயஃ	சாமியுமாகிய
अग्नि	அக்நிஃ	அகினி
नमोभि· (सह)	நமொஹிஃ (ஸஹ)	தோதிரங்களோடு (கூட)
समिन्धे	ஸமிந்தெ	வளாகினறது.
यस्य	யஸ்ய	எதனுடைய
प्रतीकं	வ்ரதீகம்	வடிவம
घृतेन आहुतं	வ்ரு்தெந ஆஹுதம்	நெயயால் ஆகுதிசெய்யப்பட்ட தாமோ,
नरः	நரஃ	மனிதாகள
सबाधः	ஸபாயஃ	தோனறின பீடைகளோடுகூடின வாகளாய்
हव्येभि·	ஹவ்யெபிஃ	அவிகளோடு
(य) ईडते	(யம்) ஈளம்பதெ	எதைப பூசிகினறாகளோ,
(सः) अग्नि.	(ஸஃ) அக்நிஃ	அவ வகினி
उषसां अग्रं	உஷஸாம் அக்ரம்	உஷா உதிபபதன முனனரேயெ
आ अशोचि	ஆ அஸொசி	நனகு ஜிளங்குகிறது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—8. வசிட்ட ரிஷி. திருஷ்டுப் சந்தம்.

விளங்குவதும, சாமியும, அலலது அவிகளைச செலுததுவதுமாகிய அகினி, தோததிரஙகளோடு கூடவே நனகு விருததியாகினறது. எவ வக் கினிககு நெய்யாலாகுதிபணணலே வடிவமோ, எமமைசசோநத மனிதாகள தோனறின பீடைகளை யுடையவாகளாய அவிகளோடு எதைத் துதிகின் றாகளோ, அவ் வகினி உஷா தேவதையுதிபபதன் முனனரே மிகவும பிரகாசிதது கொணடிருகினறது. (8)

மந்திரம் 9.

கீதம்—இநதிர தேவதையாமம்.

२३१ २३१ २३१ २र ३१२

71. प्रकेतुना बृहता यात्यग्नि रारोदसी वृषभोरोरवीति ।

१२३ २ ३१ २र ३२३१२३ २२

* दिवश्चिदन्तादुपमामुदान डपामुपस्थे महिषो ववर्द्ध ॥ ९ ॥

இருக்கு 1-8-1.

ப்ரகெதுனா ப்ருஹதா யாத்யக்னி ராரொதஸீ வ்ருஷபொ ரொ
[ரவீதி ।
திவஸ்சிதந்தா உபமாமுதான டபாமுபஸ்தே மஹிஷொ ववर्द्ध ॥

அந்வயம்.

अग्निः, बृहता, केतुना, युक्तः (सन्) आरोदसी, प्रयाति (देवाह्वानकाले), वृषभः (इव), रोरवीति, दिवश्चित्, अन्तात्, उपमां, उदानट्, अपां, उपस्थे, महिषः, ववर्द्ध ॥

பதவுரை.

अग्नि	அக்நிஃ	அகினி
बृहता केतुना (युक्त सन्)	ப்ருஹதா கெதுனா (யுக்தஃ ஸந்)	பிரகளையோடு கூடியதாயிருநது
आ	ஆ	இபபோது
रोदसी	ரொதஸீ	வானுககும வையததிறகும்
प्रयाति	ப்ரயாதி	அழகாகச செலகினறது.
(देवाह्वान काले)	(தெவாஹ்வாந காலெ)	(தேவரை யழைக்குங்கால)
वृषभ (इव)	வ்ருஷஹஃ (ஈவ)	இடபததைப (போல)

* दिवश्चिदन्ता उपमा उदान डपा, எனபது இருககு.

रोरवीति	ரொரவீதி	பேரொலி செயகின்றது
दिवश्चित्	திவஶ்சித்	விணணுலகம
अन्तात्	அந்தாத்	வரையினும
उपमां	உபமாம்	மேகததிறகருகில
उदानट्	உதாநட்	மேலே வியாபிகினறது.
अपां	அபாம்	மழைத தணணீருகருச
उपस्थे	உபஸ்தே	சமீபததில
महिषः	மஹிஷஃ	பெரிதாய
ववर्द्ध	வவர்த்த	வளாகினறது.

சாயண பாடியம்

கண்டம—6. இருகரு—9. திரிசிரா துவாஷ்டர ரிஷி. திருஷ்டுப சநதம்.

அகினி நுண்ணறிவோடு கூடியதாய இபபோது விணணுலகிறகும, மணணுலகிறகும நனகு போகினறது மறறும, தேவாகளை யழைகருரு சமயம எருது போனறு பேரொலியிடுகினறது அநதரிடச உலகத தெலலை வரையிலும, மேகமகடகருகில சுவாலை வடிவமாநத சூரியனுயிருநது மேல வியாபிகினறது மழைததணணீரின உறவிடமெனனும அநதரிடசததில மினனல வடிவாய மிகப பெருததிருகினறது எனபதாம. (9)

குறிப்பு.—அகினியை இடபமா யுவமிததறகு நிதகியமாக இருடிகள இவவாறு கறபிகினரூகள. காலபபோதில தேவாராதனை செயயுமிடததிறகுச செலலுங கால இடப வடிவாம. அது புருடாாததததைக கொமபாகவுடையது- முதலீ, மறறும, உதய முதயமினமைத தீ எனபவைகளைக காலகளாகவுடையது. விணணில சூரிய வடிவம, அநதரிடசததில மின்னல வடிவம, தரையில விறகிலுலாமகினி வடிவம எனனும, முகமயிறரூற கட்டபபட்டது, அகினி கொழுநதுவிடடெரியுங்கா லுணடாகு மொலியே இடபமிடு மொலியாம, இங்ஙனமிருகக, இடபமாயு வமிததல கூடாததெனப தெஙஙனம? இணிது கூடுமென்க.

மநதிரம் 10.

கீதம—வசிட்டரல்லது பிரசாபதி ரிஷி, ராசிமராயம், ஸ்பாநதிகரணம், சயாவனம, சைகணடினம, இநதவம.

३२उ ३ १ २ ३ २ ३१२ १ २

72. **अग्निं नरो दीधितिभि रण्योर्हस्तच्युतं जनयत प्रशस्तम् ।**

३ १ २ ३१२ ३ २

दूरे दृशं गृहपतिं मथव्युम् ॥ १० ॥

இருகரு 7-1-7.

நரஂ ப்ரஶஸ்த ஊயி தீஹிதிபிரஂணயோ ஹவ்யஂ தம் ஜநயதஸ்பரி க்ஷிதே உரு ஸ்ரய ஹ்ருஹவதி ஹவ்யஂ ॥

அந்வயம்

नर., प्रशस्त, दूरे, दृशं, गृहपति, अथव्युं, हस्तच्युतं, अरण्योः, (विद्यमानं), अग्नि, दीधितिभिः, जनयत ॥

பதவுரை.

नरः	நரஃ	வேட்போர்களை
प्रशस्तं	ப்ரஶஸ்தம்	மிகுந்த துதிகளுக்குத் தகுந்ததும
दूरे दृशं	தூரே த்ருஶம்	தூரத்திற் காணப்படுவதும
गृहपतिं	க்ருஹபதிம்	வீட்டைக் காப்பதும
अथव्युं	அதவ்யும்	வரக்கூடியதும
हस्तच्युतं	ஹஸ்தச்யுதம்	கைகளால் உண்டாகியதும
अरण्योः (विद्यमानं)	அரண்யோஃ (வித்யமாநம்)	அரணிக்கட்டைகளில் விருந்கின்றதுமாகிய
अग्नि	அக்நிம்	அக்கினியை
दीधितिभिः	தீதிதிபிஃ	விரல்களினால
जनयत	ஜநயத	உண்டாக்குகின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7 இருக்கு—10. வசிட்ட ரிஷி.

நியமஞ் செய்கின்ற வேட்போர்கள், இனிது தோத்திரஞ் செய்யத்தக்கதும், தூரத்திற் காண்பதும், அல்லது தூரத்திற் காணப்பட்டதும், வேள்வி சாலைக்கு வருவதும, செல்வதும, அல்லது அடையப்படுவதும, கைகளால் உண்டானதும, அரணிக் கட்டைகளிலிருப்பதுமாகிய அக்கினியை விரல்களினால் உண்டாக்குகின்றார்கள் நிருத்தம 5-2-101-ல் யாஸ்க முனிவரும் இவ்வாறே இதற்குப் பொருள் கூறியுள்ளார்

(10)

ஏழாவது கண்டம்

முற்றும.

எட்டாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—1, அத்தியாயம்—1.

எடடு மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

கீதம்—சேன பிரசாபதி ரிஷி, சயனம, சாயனம, தீரகாயுஷ்யம்.

१ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २

73. अबोध्यग्निः समिधा जनानां प्रतिधेनुमिवायती मुषासम् ।

३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २

यह्वा इव प्रवया मुज्जिहानाः प्र भानवः *सस्रते नाकमच्छ॥१॥

இருகசு 5-1-1

கவொயக்நிஃ ஸமியா ஜநாநாம் ப்ரதியெந்ஆ தேவாயதீ ஊஷாஸம்।
யஹ்வா இவ ப்ரவயா ஊஜ்ஜிஹாநாஃ ப்ரபாநவஃ ஸஸ்ரதே நாகமச்ச ॥

அந்வயம்.

(அயம்) அக்னிः, जनानां, समिधा, धेनुमिव, आयतीं, प्रति उषासं, अबोधि, (प्रबुद्धस्याग्नेः) भानवः, यह्वाः, वयां, प्रोज्जिहानाः, (वृक्षा इव), नाकं, अच्छ, प्रसस्रते ॥

பதவுரை.

(अयं) अग्निः	(அயம்) அக்நிஃ	இவ் வகினி
जनानां	ஜநாநாம்	வேட்போர் முதலியோர்க ளுடைய
समिधा	ஸமியா	சமித்துகளால (விறகுகளால)
धेनुमिव	தெநுமிவ	பாறபசுபோல
आयती	ஆயதீம்	வருகினற
प्रति उषासं	ப்ரதி உஷாஸம்	ஒவவொரு உஷத காலததுய
अबोधि	அபோதி	துயில விடடெழுநதது.
(प्रबुद्धस्याग्ने.)	(ப்ரபுத்தஸ்யாக்நேஃ)	எழுநத அகினியினுடைய
भानव.	பாநவஃ	சுவாலைகள
यह्वाः	யஹ்வாஃ	பெரிதான

* सिस्रते, எனபது இருகசு.

वयां	வயாம	கிளைகளை
प्रोज्जिहानाः	ப்ரோஜ்ஜிஹாநாஃ	இனி மேலே தளளிபபோகினற
(वृक्षा इव)	(வ்ருக்ஷா உவ)	மரஙகளைபபோல
नाकं	நாகம்	விண்ணுலகை
अरुह	அருஹ	நோககி
प्रसन्नते	ப்ரஸஹ்யதெ	விரிநது போகினறன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருகசு—1. புத கவிஷடிர ரிஷிகள். திருஷ்டுப சந்தம. தேவதை அகினி.

இவ வகினி, வேளவி செயபவா முதலியோகளுடைய ஓம விறகு களால நிதநிரைவிட டெழுநதது தீயோமதனை பொருடடுப பாலகரும பசு அதிகாலையில எழுநது கொளவதுபோல, வாரானின ற ஓவவொரு உஷத காலததிலும அகினி யெழுநதது. மறறும எழுந்த அகினியினுடைய கிரணஙகள பருதகிளைகளைத தளளி மேலெழுந தருகளைபபோலப, பரி தான தனது ஆதாரததைவிட்ட கிரணஙகள வானுலகை நோகிப பரவு கினறன. (1)

குறிப்பு.—தீ ஓமஞ் செயவாருடைய தீ, ஓபோதும அவிநது போகினற திலலை. அநநனமேனும இரவில விறகினறிக குறைதலே தூஙகுதல காலையில வளாததலே விழிபபாம எனக. மேறசெலலும புட கூட்டஙகளைபபோல விரிகின றன எனறனா மேனுடடாசிரியரிற சிலா.

மந்திரம் 2.

கீதம—பௌஷம.

२ ३१२ ३ १ २ ३ २ ३१ २र ३ २ ३ १ २

74. प्रभूर्जयन्तं महां विपोधां * मूरैरमुरं पुरां दर्माणम् ।

१२ ३ २ ३ १ २र ३ १२ ३ १ २र ३ २

नयन्तं गीर्भिर्वना धियं धा हरिश्मश्रुं न वर्मणा धनर्चिम् ॥ २ ॥

இருகசு 19-46-5.

ப்ரலஹ்ஜ-ஹ்யஞ்ஜம் உஹாம் விவொயாம் உஹ்ரெ ரஜஸ்ரம் வஸ்ரம் . .

[உஹ-ஹ்ணாடு ।

நயஞ்ஜம் கீர்பி-ஹ்வ-ஹ்நா யியம் யா ஹரிஸ்ரஸ்ரூம் நவஹ-ஹ்ணா யஜநி-ஹ்டு ॥

1. மனபது இருகசு.

அந்வயம்.

(हे स्तोतः !), जयन्तं, महान्, विपोधां, मूरैः पुरां, दर्माणं, असुरं, अग्निं, स्तोतुं, प्रभूः (किञ्च), गीर्भिः, वना, (धनानि) नयन्तं. हरिश्मश्रुं न, वर्मणा, (ज्वालया) (उपेतं), धनर्चिं, धियं धाः ॥

பதவுரை.

(हे स्तोतः !)	(ஹெ ஸ்தோதஃ !)	(துதிப்போய் !)
जयन्तं	ஜயந்தம்	வெற்றி பெறுகின்றதும்
महान्	மஹாந்	மகதானதும
विपोधां	விபோயாம்	தாங்குவதும
मूरैः	மூரைஃ	மூடர்களால் விரும்பப்படுங்
पुरां	புராம்	தேகங்களைக்
दर्माणं	தர்மாணம்	காப்பதும்
असुरं	அஸுரம்	மூடத்தன்மையிலாததுமாகிய
अग्निं	அக்நிம்	அக்கினியைத்
स्तोतुं	ஸ்தோதும்	துதிப்பதற்கு
प्रभूः	ப்ரபூஃ	வல்லுநனுவாயாக.
(किञ्च)	(கிஞ்ச)	(மற்றும)
गीर्भिः	கீர்பிஃ	தோத்திரங்களாற்
वना	வநா	பூசிக்கத் தக்கதும
(धनानि) नयन्तं	(தநாநி) நயந்தம்	தனங்களை யடைவிப்பதும
हरिश्मश्रुं न	ஹரிஸ்மஸ்ருந் ந	மஞ்சணிற உரோமமபோல்
वर्मणा	வர்மணா	கவசமாகிய
(ज्वालया)	(ஜ்வாலயா)	சுவாலையோடு
(उपेतं)	(உபேதம்)	(கூடியதும)
धनर्चिं	தநர்சிம்	துதிக்கு விடயமுமாகிய
अग्निं	அக்நிம்	அகினியைக குறித்துப்
धियं धाः	தியம் தாஃ	பணி செயவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—8. இருகது—2. வதசபிரிய ரிஷி, திருஷ்டுப சந்தம். அகினி தேவதை.

தோததிரமபண்ணுவோய ! நீ அசுரப் படைகளை வெல்கினறதும, மகததும, பேரறிவாளாகளை யேந்துவதும, மூடர்களால் நிலைத்துளள உடமபுகளை அனபோடு காபபதும, அறியாமையிலாததும, ஆகிய அகினியைத தோததிரம பண்ண ஆறறலுடையோனுவாயாக. தோததிரததால இனிது

போற்றுதற்குரியதும், தனங்களை யடைவிப்பதும், கவசமென்னுஞ் சுவாலை யோடு கூடியதும, மஞ்சணிற வுரோமமபோல. (இதைக் கவசத்திற்கே விசேடணமாகக்கொள்க.) செய்யா நின்ற துதிக்கு விடயமானதும, துதி யால பிரியபடுவதும, ஆகிய அகினியை மூனனிடடுப பணிவிடை யென னுங கருமத்தைச செயவாயாக. सूरे सूरा, எனப பாடபேதமுண்டு. ரணடுக கணடபடி சந்தமோதுவாருமு, சிறிது வேறறுமையாக, இருககோதுவாருங கொளவா. (2)

குறிப்பு —அறிவுடையாாகளின் உடம்புகளைப் பாதுகாப்பதுபோல் அறியாமை யுடையாாகளின தேகங்களையும பாதுகாபபதுகொணடு அகினியினுடைய பெருங தனமை எலலாவறறினுஞ சிறபபுடையதாமெனக கொளக

தரையை வெலவதும, மூடாகளுடனிருபபதும மூடதனமையை யடையாத தும, போறிவுடையதும, வேடபோாகள விரலகளாற கொளளபபட்டதுமாகிய அகினியை விபபிராகள ஏறறுகொளகினறாகள் எனபது ஆஙகில மொழிபெயாப் பின கருதது.

மந்திரம் 3.

கீதம்---சுக்கிரம்.

३ १ २ ३ १२३१ २ ३ १ २र ३ १२ ३ १२
75. शुक्रं ते अन्यद्यजतं ते अन्यद् विषुरूपे अहनी द्यौरिवासि ।
२ ३ २ ३ १ २र २ १ २ ३२ ३ १ २
विश्वा हि माया अवसि *स्वधावन् भद्रा ते पूषन्निह रातिरस्तु ॥३॥

இருககு 6-58-1.

ஶுக்ரம் தெ அன்யத்யஜதம் தெ அன்யத் விஷுரூபெ அஹனீ
[த்யௌரிவாஸி ।
விஶ்வா ஹி மாயா அவஸி ஸ்வதாவன் பத்ரா தெ பூஷன்னிஹ
[ராதிரஸ்து ॥

அனவயம்.

हे पूषन्!, ते, अन्यत्, शुक्रं, ते, अन्यत्, यजतं, (अत एव) विषुरूपे, अहनी, (त्वं), द्यौः इव, असि, हे स्वधावन्!, हि, विश्वा माया, अवसि, ते भद्रा, राति इह अस्तु ॥

१ यावा, மனபது பிருதுத பாடம.

பதவுரை.

हे पूषन् !	ஓ பூஷனே !	{(எங்களுக்கு முன்) செல்லும் தேவனே !
ते	உன்	உன்னுடைய
सुक्रे (वर्णे)	பரிசுத்த (யாகத்தில்)	சிறந்த இடத்தில்
अध्वन्	வழியில்	செல்லும்
ते यजमानं	உன் யஜமானனை	உன்னுடைய இந்த
अध्वन्	வழியில்	இடத்தில்
(अत एव)	(ஆதலால்)	இங்கு
विषु रूपे	விதவிதமான	பல
भवनी	ஆகும்	பிரகாசமான, சிறந்த
(एवं)	(அப்படி)	(உன்)
द्यौः इव असि	சூரியன் போல்	சூரியன் போல்
हे स्वधावन् !	அன்னமுடையவனே !	{அன்னமுடைய பூஷனே ! நீ எங்களுக்கு முன் செல்வாயாக !
हि विश्वा माया	ஏனெனில் எல்லா	ஏனெனில் எல்லா
अवसि	ஆசைகளையும்	பிரகாசிக்கின்றாய் (அல்லவா)
ते	உன்	உன்னுடைய
अद्रा	ஸ்துதியை	ஸ்துதியை
रासि।	தருகிறாய்	தருவாயாக
इह अस्तु	இங்கு ஆகுக	[illegible]

சாயண பாஷ்யம்.

சுவாமி—3. இந்து - 3. பரத்துவாச ரிஷி. [illegible] சுவாமி. பூஷா தேவதை.

பூஷா தேவனே! உன்னுடைய சிவஸ்வரூபமான [illegible] பரிசுத்தமான யாகத்தில் [illegible] செல்லும். அங்ஙனம் செல்லும் இடங்களைக் காண்பாய், [illegible] (யஜமானனை) [illegible] கூட்டிச் செல்லுகிறாய். [illegible] ஆதலால், [illegible] [illegible] ஆகிறாய். [illegible] இவ்வாறு சிவஸ்வரூபமான [illegible] [illegible] [illegible]

அகினிக்கு அது பொருந்தும? என்னுமா சங்கையை நீக்குவான் 'சூரியன போற பிரகாசிபவனு யிருகினறுய எனக கூறபபடுகினறது ஏதனுலெனின? அனனமுடைய தேவதையாகிய பூஷாவே! நீ அகில மாயைகளையும (பிரகனைகளெனபனவுமவை) எவ வேதுவினுலிரடசிகினறனையோ, அக்காரணதால, பகலிரவிறகும நீ கருததன் என மேலொடுக அததனமைய' உனது மஙகலமாகிய ஈகை எஙகளிடததுணடாகுக எனபதாம யாஸ்க முனி வரும இம மநதிரதகிறகு நிருததம 12-2-6-ம சூததிரதகில இவவாறே பொருள கூறியுளளார எனக. (3)

மந்திரம் 4.

கீதம—கௌதசம.

१२ ३१ २३१ २र३१ २र
76. इडामग्ने पुरुदꣳसꣳसनिं गोः शश्वत्तमꣳ हवमानाय साध ।
१२ ३१२र ३२उ ३ १२ ३१२३२
स्यान्नः सूनुस्तनयो विजावाग्ने सा ते सुमति र्भूत्वस्मे ॥ ४ ॥

இருகசு 3-6-11.

ஊஆஅஹெ வாஉஉஂஸம் வஸ்நிம் மொஃ ஸஸ்வத்தமம் ஹ்வாநாய ஸாய ।
ஸ்யாஹ்நஃ ஸூநுஸ்தநயொ விஜாவாஹெ வாதெ வஃஉதி ரபூச்சுவ
[ஸ்மெ ॥

அந்வயம்.

अग्ने! पुरुदंसं, गो., सनिं, इडां, शश्वत्तमं, ह्वमानाय, (मह्य), साध,
(किञ्च) हे अग्ने!, नः, सूनुः, तनयः स्यात्, (इति या ते मति.)
सा ते, सुमतिः अस्मे, विजावा. भूतु ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹெ அக்நே!	அகினியே!
पुरुदंसं	வாஉஉஂஸம்	பலவகைகளருமஙகள கொண்ட
गो सनिं	மொஃ ஸநிம்	கோ முதலியவறறைத தேடுப
इडां	ஊஆம்	இடாம எனனும பெயாபூணட கோ தேவதையை
शश्वत्तमं	ஸஸ்வத்தமம்	எக காலமும
ह्वमानाय (मह्य)	ஹ்வாநாய (ஏஹ்யஂ)	ஓமததலிவனு மெனககு
साध	ஸாய	சாதகியம பணணிவைபபாயாக.
(किञ्च)	(கிஞ்ச)	(மறறும)
हे अग्ने!	ஹெ அக்நே!	அகினியே!

न	நः	எமகுப
सूनु. तनय स्यात्	ஸூ-ஒ-நு-ஃ தநயஃ ஸ்யாகி	புதிர பௌதிராகளுண்டா குக
(इति या ते मति)	(இதி யா தெ மதிஃ)	(உனகுண்டாகும யாதொரு இதகைய புதியுண்டோ),
सा ते सुमति.	ஸா தெ ஸு-மதிஃ	உனனுடைய அதகைய நற புதியானது
अस्मे	அஸ்மெ	எமகுப
विजावा	விஜாவா	பலனுடையதாய
भूतु	பூ-ஒ-து-ந	ஆகுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—8. இருகு—4. விசுவாமிதிர ரிஷி சகதம திருஷ்டுப். தேவதை அகினி.

அகினியே! அநேக கருமங்களுகிடமாகிய, கோ முதலிய பசுகளைச சமபாதிதறகுரிய 'இடாம' எனனும பெயரபூண்ட கோ வடிவ தேவதையை எகாலதும, வேளவித தலைவனுகிய எனகுக கைகூடுமாறு செயதுவைப பாயாக. மறறும, எஙகடகுப புதிர பௌதிராக ளுண்டாகுக என உனகுண்டாகும நன மதியானது எஙகளிடதது பலனுடையதாகுக.

குறிபபு —ாணடு 'पुरुदंस' எனபதில 'தமச' எனறது வேடம என நிகண்டு கூறியிருபபினும கருமபபெயாகளுட் கூறினமைபறறிக கருமவாசகமாம, புரு, என பது பலவகையாம. இவவாறுயவிடதது பலவகைக கருமங்கள எனறுயிறறு. மற றும, அதை அனமொழித தொகையாகிப பலவகைக கருமங்களைபுடையது எனக கோடலால கோவிறகு விசேடமாயினமை காணக.

மநதிரம். 5.

கீ தம—காசியபம.

१　२र ३ २　३ १२ ३ २　३१ २　३　१ २ २३२

77 प्र होता जातो महान्नभोविन् नृषद्मा सीद *दपां विवर्त्ते ।

२३ २　३ २　३ १　२र　३ १ २र　३१ २३ २

दधद्यो धायी सुते वयाꣳसि यन्ता वसूनि विधते तनूपाः ॥५॥

இருகு 10-46-1

ஸ்ர ஹொதா ஜாதொ உஹாஹலொவிந நரஷத்மா ஸீதத்வாம விவதெ ।

உயதெ்யாயீ ஸுதெவயாꣳஸி யந்தா வஸுனி வியதெத நதுவாம॥

* अपा मुपस्थे दधियो धायी स ते, எனபது இருகு.

அந்வயம்.

योऽग्नि, अपां, विवर्त्ते, आसीदत्, (सः) (इदानीं), होता, जातः, महान्, नभोवित्, नृषद्मा, प्रसीदत्, (यद्वा) अपां, विवर्त्ते प्रसीदत्, (सोऽग्नि), दधत्, सुधायी, (हे स्तोत.!) (सोऽग्नि.) विधते, ते, वयांसि, वसूनि, यन्ता (भवतु), (किंच) तनूपाः, भवतु ॥

பதவுரை.

योऽग्निः	யொ2க்3நிஃ	யாதொரு அகினி
अपां विवर्ते	அவாம் விவர்தே3	அந்தரரிடசப பிரதேசத்தில
आसीदत्	ஆஸீத3க்	இருந்து கொண்டிருந்ததோ
(सः)	(ஸஃ)	அவ வகினி
(इदानीं)	(இதா3நீம்)	(இபபோது)
होता जात.	ஹொதா ஜாதஃ	தலிவனது ஓமததை யுண்டாகசு வதாகவும
महान्	மஹாந்	பூசிகத தகதாகவும
नभोवित्	நபோவித்	அந்தரிகததை யுணாந்ததாகவும
नृषद्मा	நரஷத்3மா	வேடகும, மனிதாகடகு அருகி லிருபபதாகவும
प्रसीदत्	ப்ரஸீத3க்	களிபபடைகின்றது.
(यद्वा)	(யத்3வா)	(அலலது)
अपां विवर्ते	அவாம் விவர்தே3	கருமஙகட கருகில
प्रसीदत्	ப்ரஸீத3க்	களிபபடைகினற
(सोऽग्नि)	(ஸொ2க்3நிஃ)	அவ வகினி
दधत्	த3த4க்	அவியைததாஙகிகொண்டு
सुधायी	ஸுத4யீ	வேதிகையி றருபிகபபடடது
(हे स्तोतः!)	(ஹே ஸ்தோதஃ!)	(துதிபபோப்!)
(सोऽग्नि.)	(ஸொ2க்3நிஃ)	அவ வகினியானது
विधते	விதா4தே	நறபணி செயயும
ते	தே	உனகசு
वयांसि	வயாம்ஸி	அனனஙகளையும
वसूनि	வஸூநி	தனஙகளையும
यन्ता (भवतु).	யந்தா (ஹவது)	நியமிப்பது (ஆகுக.)
(किञ्च)	(கிஞ்ச)	(மறறும)
तनूपा	தநூபாஃ	உடமபைக காபபாறறுவதும்
(भवतु)	(ஹவது)	ஆகுக.

சாயண பாடியம

கணடம—8 இருககு 4. வதசபபிரிய ரிஷி திருஷடுப சநதம அககினி தேவதை

யாதோரகினி அநதரிடச உலகததின பிரதேசததிய நீர் நிலையில மினனல வடிவா யிருநதுகொணடிருநததோ, அவ வககினி இபபோது எச மானாகளுடைய ஓமததை யுணடாகுவதாய வெளி வநதிருககினறது. மற றும, குணஙகளாற போறறுததககதாயும அநதரிககததை யுணாநததாயு மாகி, அஙகுத தோனறியதால அதை யுணாநத தனமை எனக வேளவித தலைவாகடகு அருகிலிருநதுகொணடு வேதிகையிற களிபபுறறுமிருககினறது. அலலது மூலததிலுளள 'अपा' (அபாம) எனபதறகுக கருமம பொருளா மாதலின கருமஙகடகுச சமீபததில வேதிகையில, கூறிய இலககணமுடைய தாயிருநது களிபபடைகினறது எனபதுமாம அலலது 'अपा' அபாம, என பதறகு நீரெனகொணடு நீரிறகு நடுவில யாதோரகினி அவியை யேறகப பொறுககொணடதாய் மறைநதிருநததோ? அவவகினி மறிதது தேவா களாற பிராததிகபபடடதாயக கூறியவணணமாயிருநது வேதிகையிற களிபபுறறிருககினறது எனினுமொககும அத தனமைய அவ வககினி அவிகளைத தாஙகிகொணடு (இருககுமாறு) வேதிகையில (மேடையில) தாபிகபபடடதானது, தோததிரஞ செயவோய! அவ வககினி, பணிசெயயு முனககு அனனஙகளையுந திரவியஙகளையும நியமிபபதாகுக (கொடுபப தாகுக எனபது மது) மறறும உடமபை யிரடசிபபதாகவு மாகுக. (5)

குறிப்பு—'नृषद्मा' (நிருஷதமா) 'नृषद्वा' (நிருஷதவா) எனவும பாடபேத முணடு. 'दध्य धायी सुते' எனச சநதமோதுவாரும 'दधिया वायी सते' என இருக கோதுவாருமு மொளவா.

அபபு எனபதறகுக கருமமெனக கொணடதறகு நிருகததமே பிரமாணமா மெனக.

மந்திரம் 6.

கீதம—கிருதசேர அஙகிரசம.

२ ३३३१२ ३ २ ३ १ २३१ २३१२

78. प्र सम्राजमसुरस्य प्रशस्तं पुंसः कृष्टीनामनुमाद्यस्य ।

१२ ३ २ ३१२ ३ १२३ १२३१२

इन्द्रस्येव प्र तवसस्कृतानि वन्दद्वारा वन्दमाना विवष्टु ॥ ६ ॥

இருககு 7-6-1.

ப்ர ஸம்ராஜமஸுரஸ்ய ப்ரஶஸ்தம் பும்ஸ: க்ருஷ்டீநாமநுமாத்யஸ்ய ।

[ஸ்ய]

இந்த்ரஸ்யேவ ப்ர தவஸஸ்க்ருதாநி வந்தத்வாரா வந்தமாநா விவஷ்டு ॥

அந்வயம

असुरस्य, पुंस', कृष्टीनां, अनुमाद्यस्य, तवस', इन्द्रस्य, इव, अग्ने., प्रशस्त, सम्राजं, प्र (स्तौतु,) (तथा), वन्दद्वारा, वन्दमाना, कृतानि, विवष्टु ॥

பதவுரை

असुरस्य	அஸுரஸ்ய	வலி யுடையதும
पुंस	வ்ருʼம்ஸஃ	வீரமுள்ளதும
कृष्टीनां	க்ருʼஷ்டீநாம்	சனங்கடகுத
अनुमाद्यस्य	அநுமாத்³யஸ்ய	துதிகத்தகதும
तवस.	தவஸஃ	ஆற்றலுடைய
इन्द्रस्य इव	இந்த்³ரஸ்ய இவ	இந்திரனுகு ஒத்ததுமாகிய
(अग्ने)	(அக்³நேஃ)	(அகினியினுடைய,)
प्रशस्तं	ப்ரஶஸ்தம்	மேமபட்டதும
सम्राजं	ஸம்ராஜம்	இனிது விளங்குகினற்துமாகிய உருவத்தை
प्र (स्तौतु)	ப்ர (ஸ்தௌது)	நனகு (துதிபபிராகளாக,)
(तथा) वन्दद्वारा	(தயா) வந்த³த்³வாரா	(அங்ஙனமே) வணகத்தினால்வார மாகிய துதி முதலியவைகளாலும
वन्दमाना	வந்த³மாநா	யாவராலும போறறபபட்ட
कृतानि	க்ருʼதாநி	கருமங்களாலும
प्र विवष्टु	ப்ர விவஷ்டு	நனகு விருமபுவீராகளாக.

சாயணபாடியம.

கணடம—8 இருகு—6. வசிட்ட ரிஷி திருஷ்டுப சந்தம. அகினி தேவதை.

ஆற்றலுடையதும, வீரமுள்ளதும, ரண்டு மூலத்திலுளள புंस (புமஸஃ) என்னும பதத்திறகு வீரம எனப பொருள கொளளபபட்டது. வீரனுடைய ஆண தனமையாதலின் வீரியம் எனபபடுகினறது. யாஸக முனிவரும, 'पुमान् पुरुमना भवति पुंसस्तेवा', என இதைக கூறியுளளார. சனங்கடகுத துதிகத்த தகதும, வலியுளள இந்திரன போனறதுமாகிய அவ வகினியின, பெருமை வாயநதும, மிக விளங்குவதுமாகிய வடிவதை நனகு துதிபபீராகளாக. அவ வாறே துதி முதலியவைகளாலும, யாவராலும போறறுகினற கருமங்களாலும முழுதும விருமபுவீராகளாக. (6)

குறிபபு —'प्रसम्राज मसुरस्य प्रशस्तं', எனச சந்தமோதுவாரும, 'प्रसम्राजो असुरस्य प्रशस्तिम्' என இருகமோதுவாரும கொளவார.

'वन्दद्वारा वन्दमाना विवष्टु', எனபத, 'वन्दे दारुं वन्दमानो विवच्मि' எனபம பாட பேதமுண்டு.

மந்திரம் 7.

கீதம்—பரத்துவாச ரிஷி, பிராசாகம்.

३२ ३ १ २ ३१२३ १ २ ३१ २२ ३ १ २
79. अरण्योर्निहितो जातवेदा गर्भ इवे*त्सुभृतो गर्भिणीभिः ।
३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३१ २ ३क२२
दिवे दिव ईड्यो जागृवद्भिर्हविष्मद्भिर्मनुष्येभिरग्निः ॥ ७ ॥

இருக்கு 3-29-2.

அரணையோர்நிஹிதோ ஜாதவேதா மலூ இவேத்ஸுபூதோ மஹீ [ணீஹிஃ ।
திவே திவ ஈம்யோ ஜாகூவத்பி ஹவிஷ்மத்பி மநுஷ்யேபிரக்நிஃ ॥

அந்வயம்.

जातवेदाः, अरण्योः, निहितः (अयं), अग्निः, गर्भिणीभिः, गर्भः, सुभृतः, इवेत्, (तादृशोऽग्नि.) हविष्मद्भिः, जागृवद्भिः, मनुष्येभिः, दिवे दिवे, ईड्य, (भवति) ॥

பதவுரை.

जातवेदाः	ஜாதவேதாஃ	தோன்றிய பொருளெலா முணர்ந்த
(अयं) अग्निः	(அயம்) அக்நிஃ	(இவ) வகினி
अरण्योर्निहितः	அரணையோர்நிஹிதஃ	அரணிக கடைகளிற் றபிகபப் படடிருகினறது
गर्भिणीभिः	கர்பிணீபிஃ	கருபபங்கொணட பூவைக்ளால
गर्भः	கர்பஃ	கருபபமானது
सुभृत' इवेत्	ஸுபூதஃ உவேத்	இனிது தாங்கபபடுமாறு
(तादृशोऽग्नि.)	(தாதூருபோ2க்நிஃ)	(அததனமைய அகினி,)
हविष्मद्भिः	ஹவிஷ்மத்பிஃ	அவிகளைக கைகொண்டவா களும
जागृवद्भि.	ஜாகூருவத்பிஃ	விழிததுகொணடிருபபவர்களு மான
मनुष्येभिः	மநுஷ்யேபிஃ	மனிதாகளால்
दिवे दिवे	திவே திவே	ஒவவொரு நாளிலும
ईड्य (भवति)	ஈம்யஃ (ஹவதி)	துதிகததகக(தாகினறது)

* सुधितो गर्भिणीषु, எனபது இருககு

சாயண பாடியம்.

கண்டம—8. இருக்கு—7. விசுவாமிதிர ரிஷி. சுதம் திருஷ்டுப். அக்கினி தேவதை.

எலலா விடய வுணாவுகளையுடைய இவ வகினி, வேளவியின் பொருட்டுத தேவாகளால இயறகையாகவே அரணிக கடடைகளி லிருததபபட்டிருககினறது. அதிலுவமை —கருபபம போல எனறமை. கருபபிணி மடைநதையாகளால கருப்பம நனகு தாஙகபபடுவதுபோல எனபதாம. அவ் வண்ணதத அகினி அவியைத தாஙகுபவாகளாயும, கருமஙகளிற சாக்கிரதையாயுமுளள மனிதாகளான எஙகளால ஒவவொரு தினததிலும துதி வடிவ வாககுகளாற போறறததககதாகினறது. (7)

மந்திரம் 8.

கீதம—வைசுவாநராகினி அததிரி ரிஷி, ராகேஷக்னம.

३ १२ ३ २ ३ २ ३ १ २ १ २

80. सनादग्ने मृणसि यातुधानान् न त्वा रक्षाꣳसि पृतनासु जिग्युः ।

१ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

अनुदह सह मूरान् * कयादो मा ते हेत्या मुक्षत दैव्यायाः ॥ ८ ॥

இருககு 10-87-19.

ஸநாதக்ன ம்ருணஸி யாதுꣳயாநாந் ந க்வா ரக்ஷாꣳஸி ப்ருதநாஸு ஜிக்யுஃ ।

அநூதஹ ஸஹ மூராந் கயாதோ மா தே ஹெத்யா முக்ஷத தைவ்யாயாஃ ॥

அனவயம்.

हे अग्ने! (त्वं), सनात्, यातुधानान्, मृणसि, रक्षांसि, पृतनासु, त्वा, न जिग्युः, (त्वं), सह मूरान्, कयादः, अनुदह, ते, दैव्यायाः, हेत्याः, मा मुक्षत ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹெ அக்நே!	அகினியே!
(त्वं)	(க்வம்)	(நீ)
सनात्	ஸநாத்	நீணடகாலமாய
यातुधानान्	யாதுꣳயாநாந்	இராக்கதாகளை
मृणसि	ம்ருணஸி	பீடிகினறாயெ

* கதாசாரி, மாயையினு இருபது.

रक्षांसि	ரக்ஷாம்ஸி	இராக்கதர்கள்
पृतनासु	ப்ருதநாஸு	போர்களில்
त्वां	த்வாம்	உனனை
न जिग्युः	ந ஜிக்யுः	வெனறிலர்
त्वं	த்வம்	நீ
सह मूरान्	ஸஹ மூராந்	கொல்லுந தொழிலெ யுடைய
कयाद॰	கயாத்ஃ	புலாலுண்ணும இராகததாகளை
अनुदह	அநுதஹ	மூறைபபடி யெரிததுவிடுவாயாக
ते	தெ	உனனுடைய
दैव्यायाः	தெவ்யாயாஃ	திவயமாகிய
हेत्याः	ஹெதயாஃ	ஆயுதததினினறு
मा मुक्षत	மா மூக்ஷத	(அவாகள்) விடுபடாதிருபபாக ளாக.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—8. பாயு ரிஷி. சந்தம் திருஷ்டுப். அகினி தேவதை.

அக்கினியே! நீ நீண்டகால மூதற்கொண்டு இராக்கதர்களைத் துன் புறுததுகின்றாய். அவனனமாயினும, உன்னை யுததததில இராகததர்கள் வெலல மூடியாராயினர். ஆயினும அததகைய நீ இபபொழுது கொலலுந தொழிலுகருிய புலாலுணணும இராகததாகளை மூறையே சுவாலையாற் சாமபராகருவாயாக. ஆயினும, உனனுடைய சமபநதமாகிய திவயாததிரதினினறும (அவாகள) விடுபடாதேராவாகளாக. (8)

குறிப்பு—माते हेत्या मुक्षत दैव्यायाः எனபதறகு அவா புலாலை விடாதாராகுக. தேவாகள தமது திவய வடிவததாற கொலவாகளாக, எனனும பொருள் கூறல விவரணகாரா கொள்கை. ஏனையவை பாடியதறிற கியைநதனவே. இதறகு ரிஷி சயா எனக கொளளபபட்டது ஆஙகிலதறில.

ரணடு, கயாத (புலாலுணணும) எனறதறகுப பாவிகள எனவும, அலலது அவி வடிவ மாமிசததைத தினனும வைதிகாகள எனவுங கொளவா, இதில பாவிகளை ரேரே தேவாகள சொலகினறாகள. வைதிகாகளைப பரலோகததிறகுக கொணடு போகினறாகள, எனபா மேஞடடாசிரியரிற சிலா.

எட்டாவது கண்டம்

முறறும

ஒன்பதாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—1. அத்தியாயம்—1.

பதது மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

२३ १२३१२ ३२३१२
.81 **अग्न ओजिष्ठमाभर द्युम्नमस्मभ्य मद्रिगो ।**
१ २३१२२ ३२३१२३१२
***प्र नो राये पनीयसे रस्सि वाजाय पन्थाम् ॥ १ ॥**

இருகசு 5-10-1.

அக்ன ஒஜிஷ்ட² ஆபர த்³யும்ன²மஸ்மப்⁴ய மத்³ரிகோ³ ।
ப்ர நோ ராயே பனீயஸே ரஸ்ஸி வாஜாய பந்தா²ம் ॥

அன்வயம்.

हे अग्ने !, ओजिष्ठं, द्युम्नं, अस्मभ्यं, आभर, हे अद्रिगो !, पनीयसे, राये नः, प्र (प्रयोजय) वाजाय पन्थां रस्सि ॥

பதவுரை.

हे अग्ने !	ஹெ அக்³னே !	அகினியே !
ओजिष्ठं	ஒஜிஷ்ட²ம்	பேராறறலுடையதும
द्युम्नं	த்³யும்ன²ம்	பூண முதலியவைகளால் விளங கபபடடதுமாகிய தனதனை
अस्मभ्यं	அஸ்மப்⁴யம்	எங்கட்குக
आभर	ஆபர	கொணடுவாது நிறையக கொடுப பாயாக.
हे अद्रिगो !	ஹெ அத்³ரிகோ³ !	தடையறற போகதுடையோய !.
नः	நஃ	எங்களே
पनीयसे	பனீயஸே	போறறதகக
राये	ராயே	தனதனோடு
प्र (प्रयोजय)	ப்ர (ப்ரயொஜய)	கூடியவாகளாகச செய்வாயாக.
वाजाय	வாஜாய	அனனதறகு
पन्थां	பந்தா²ம்	வழியைச
रस्सि	ரஸ்ஸி	செயவாயாக.

* प्र णो राया परीणसा, எனபது இருகசு

சாயண பாடியம்

இப மந்திரந தொடங்கி ஏழாவது, எடடாவது கணடஙகளில '16 மந்திரஙகள' அனுஷடுப சநதஙகளை யுடையன 10-ம கணடததின முதன மந்திரம வைசுவ தேவதையை யுடையது, 10-மகணடததின இரணடாம மந்திரம அங்கிரசாகளின துதி. எஞசின 14 மந்திரஙகளும அகினியைத தேவதையாகக கொணடன.

கணடம—9 இருகசு—1. கயததிரி ரிஷி. அனுஷ்டுப சநதம. அகினி தேவதை.

அகினியே! மிகுந்த வலி யுடையதும, கஙகணம, மூடி, முதலிய வடிவஙகளால யாணடும விளஙசடபடட தும்மாகிய தனதை எஙகடகுக கொணடுவநது தருவாயாக தடையிலாது செலவோய! அலலது கேடிலாக கிரணஙகளை யுடையோய! எஙகளைப போறறுதறகுரிய தனதோடு கூடிய வாகளாகச செயவாயாக அனனம எஙகடகருகில வநதடையுஞ சாதனமாம மாககததை யினிது வரையறுபபாயாக செயவாயாக எனபதுமது (1)

குறிப்பு—மூலததில 'அக்னே!' எனறது தடையினறிச செலலுதல எனனும பொருளைத தருது நினறது, गो எனபது கமனம, (கடதல) அலலது கிரணம எனக கூறுகினறது நிகண்டு

மந்திரம் 2.

கீதம—அகினிதேவ பிருகது.

१२ ३२उ ३ २ ३१ २ ३१२
82. यदि वीरो अनुष्यादग्नि मिन्धीत मर्त्यः ।
३ १२ ३ १ २ ३१ २२ ३ १ २
आ जुह्वद्धव्य मानुषक् शर्म भक्षीत दैव्यम् ॥ २ ॥

இருகசு 5-2-6.

யதி வீரொ அநுஷ்யாதக்நி மிந்ீத மர்த்ய꞉ ।
ஆ ஜுஹ்வதத்⁴வ்ய மானுஷக் ஶர்ம ப⁴க்ஷீத தை³வ்ய꞉ ॥

அனவயம்.

यदि वीर. स्यात्, (तदा), (स·) मर्त्यः, अग्निं, इन्धीत, (किञ्च), आनुषक्, हव्य, आ जुहुत्, (अपिच), दैव्य, शर्म, भक्षीत ॥

பதவுரை.

यदि वीर स्यात्	பதி வீரः வ்யாக்	எகால வீரகுழந்தை பிறக்கினறதோ,
(तदा स.) मर्त्य	(ததா ஸ:) உதர்யஃ	அகால அமமனிதன
अग्निं इन्धीत	அக்நிம் இந்தீத	அகினியை வளர்க்குக.
(किञ्च)	(கிஞ்ச)	(மறறும)
आजुहुयात्	ஆ-ஜுஹுயாத்	இடையறாது
हव्यं	ஹவ்யம்	அவியை (தேவ உணவை)
आजुह्वत्	ஆ-ஜுஹ்வத்	இனிது கொடுபபானாக.
(अपिच)	(அபிச)	(மறறும)
दैव्यं शर्म	தைவ்யம் ஸர்ம	வானவரின இனபதனை அலலது வீடடை
भक्षीत	பக்ஷீத	அனுபவிபபான

சாயண பாடியம்.

கண்டம—9 இருகக—2 வாமதேவா, பரதவாசா, அலலது வாரதவாஜ பதியா ரிஷி அனுஷடுப சநதம அகினி தேவதை

எபபோது எநத மனிதனுகக வீரமாகிய மகபபேறறுணடாகியதோ, அப்போது அம மனிதன தீவளாபபானாக மறறும, உளளவாறு இடையினறி நேகோடி அவி கொடுபபானாக மறறும தேவாகள சமபநதமாகிய இன பதனையேனும அலலது வீடடையேனும அனுபவிபபான (2)

குறிப்பு —எகால மனிதன அவியை இடையறாது கொடுதது அகினியை வளாகினறானோ, அகால அதிலே வீரனகினறான. மறறும தேவாகளின சுகதனை யநுபவிகினறான எனபது விவரணகாரா உடனபாடு.

மந்திரம் 3.

கீதம—யாமம.

३ १ २ ३१ ३ २उ ३ १२ २२

83. त्वेषस्ते धूम ऋण्वति * दिवि सञ्छुक्र आततः ।

२ ३ २उ २२उ ३ १ २ ३ १ २

सूरो नहि द्युता त्वं कृपा पावक रोचसे ॥ ३ ॥

இருகக 6-2-6.

கெவஷஸ்தெ தூம ரிணவதி திவி ஸஞ் சுக்ர ஆததஃ ।

ஸூரோ நஹி த்யுதா த்வம் க்ருபா பாவக ரொசஸெ ॥

அநவயம்

हे अग्ने! त्वेष., ते, शुक., धूमः, दिवि, आतत, ऋण्वति, हे पावक!
सूरो न, कृपा, (स्तुतः सन्) त्वं, द्युता, रोचसे, हि ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹெ அக்நே!	அகினியே!
त्वेष ते	க்வேஷः தெ	வளாகினற உன நு
शुक्र धूमः	ஶுக்ரः யூமஃ	வெணமைபபுகை
दिवि	திவி	வெளியில
आतत	ஆததஃ	விரிநது
ऋण्वति	ரிணவதி	மேகவுருவாயப பரிணமிததுப் போகினறது
हे पावक!	ஹெ பாவக!	பரிசுததபபடுததுவோய!
सूरो न	ஸூரொ ந	இரவி போல
कृपा (स्तुत. सन्)	கரபா (ஸ்துதஃ ஸந்)	நோககுணடா மாறு செயயக கூடிய துதியாறறுதிகபபடட வனைய
त्वं	த்வம்	நீ
द्युता	த்யுதா	பிரகாசத (தால) தோடு
रोचसे हि	ரொசஸெ ஹி	உணமையாய விளஙகுகினறாய்

சாயண பாடியம்

கணடம—9. இருகது—3. பாததுவாசரிஷி. அநுஷடுப சநதம். தேவதை. அகினி.

அகினியே! பிரகாசிகின்ற உன்னுடைய நிாமலமாகிய அலலது வெணமை நிறமாகிய புகையானது அந்தரிகஷதில விரிநது மேகவடிவாயப பரிணமிததுப போகினறது மறறும, பரிசுததமாகுவோய! சோதிப போய! அகினியே! இரவியொபபத துதிகததாக நோககுணடாமாறு செய்யவலலதுதியால துதிகபபடட நீ உணமையில ஒளியோடு விளஙகுகின்றாய் எனபதாம (3)

குறிப்பு—உலக வழகில 'ऋच्छति' என ஒருமையில் வாததாகது வைதிகததில 'ऋण्वति' என 'நுக' எனனு மிடைசசொற பெறறுப பனமையுமாயிறறெனக.

மந்திரம் 1.

தீதம — அகினி தேவதையின பிருகது

81. १ २२३१ २२ ३ १ २२
त्वꣳ हि क्षैतवद्यशोऽग्ने मित्रो न पत्यसे ।
१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २२
त्वं विचर्षणे श्रवो वसो पुष्टिं न पुष्यसि ॥ ४ ॥

இருகசு 6-2-1.

க்வம் ஹி க்ஷைதவத்3யஶோऽக்3னே மித்ரோ ந பத்யஸே ।
க்வம் விசர்ஷணே ஶ்ரவோ வஸோ வ்ருஷ்டிம் ந வ்ருஷ்யஸி ॥

அந்வயம்

हे अग्ने !, त्वं, हि, क्षैतवत्, यश., मित्र. न, पत्यसे, हे विचर्षणे !
वसो ! त्व, श्रव , पुष्टि न, पुष्यसि ॥

பதவுரை.

हे अग्ने !	ஹெ அக்3னே !	அகினியே !
त्वं	க்வம்	நீ
हि	ஹி	உணமையாய
क्षैतवत्	க்ஷைதவத்	கரயநத விறகோடு கூடிய
यश	யஶஃ	அனனததை
मित्र न	மித்ரஃ ந	பகலபிமானி தேவதையைப் போல
पत्यसे	பத்யஸே	அடைகினறாய (ஆதலின)
हे विचर्षणे !	ஹெ விசர்ஷணே !	எலலாவறறையும மினிது காண போய !
वसो !	வஸோ !	வியாபக !
त्वं	க்வம்	நீ
श्रवः	ஶ்ரவஃ	புகழறற அனனதறகு
पुष्टिं न	வ்ருஷ்டிம் ந	வலுவையும
पुष्यसि	வ்ருஷ்யஸி	விருதது பணணுகினறாய

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருகசு—4. பரததுவாச ரிஷி. சாதம அனுஷ்டுப தே வதை அகினி.

அகினியே! நீ உண்மையில உலர்ந்த விறகோடு கூடிய அன்னததை அடைகின்றய அதிலுவமை.—மிததிர தேவதைபோல எனறது. பகலே யபிமானிகுந தேவதை மிததிரனெனபபடுமம. அது போனறு எனபதாம. (இது மூலததிலுளள 'क्षैत्' கஷைதம, எனறதறகு கஷய. குறைவு அதைப பறறியது உலாந்த விறகு எனப பொருடபடுதறக கூறபபடடது) அல் லது, கஷய எனபது வீடு என நிகணடு கூறுகினறது ஆதலின் அவவீடடி லுளளது அவி வடிவ அனனம அவ வனனதறதையுடைய அவவீடடை மித திரனகிய புருடன அடைவது போனறு அடைகினறய எனபதுமாம அல லது 'पत्यसे' (பதயசே)எனனுஞ சொல ஐசுவரிய பொருளுடையது எனறு நிருகதக கூறுதலின இதறனமைய அனனதறதைச செலுதறுகினறய என பதுமாம. இகாரணதறாலேயே சிறபப வகையால எலலாவறறையுங காணப படடதும வியாபகமுமாகிய அகினியே! நீ தலவன வீடடிலுளள புகழ் வாயந்த அனனதறதையும, அனன காரியமாகிய புஷடியையும விருதறதி பணணுகினறய எனபதாம. (4)

குறிப்பு—மிததிர என எனபத சூரியனுகு மறறோர பெயராம. இதுவே பகலே யுணடாகசும அபிமானி தேவதை. நிருகதத்தில இதுவே வாயுமுதலிய தேவகணங கடகு டுவில இருகின்றது எனக கூறபபடடுளளது.

ரணடு 'यश.' எனறதும அனனமென நிகணடு கூறுகினறது. ஆதலின அவி வடிவ அனனம எனபது பொருள.

மந்திரம் 5.

கீதம—கௌழுத ரிஷி பிருகதம.

३ २३ १ २ ३ २ ३ १ २३ १ २

85. प्रातरग्निः पुरुप्रियो विश स्तवेताऽतिथिः ।

२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २२ ३ १ २

* विश्वे यस्मिन्नमर्त्ये हव्यं मर्त्तास इन्धते ॥ ५ ॥

இருகசு 5-18-1.

ப்ராதரக்நிஃ புருப்ரியோ விஶ ஸ்துவெதாऽதிதியிஃ ।
விஶ்வெ யஸ்மிந்நமர்த்யெ ஹவ்யம் மர்தாஸ இந்ததெ ॥

அனவயம்.

पुरुप्रियः, विशः, अतिथिः, अग्निः, प्रातः, स्तवेत, विश्वे, मर्त्तासः, यस्मिन्, अमर्त्ये, हव्यं, इन्धते ॥

---

* विश्वानि यो अमर्त्यो हव्या मर्त्येषु रेभति, எனபது இருகசு

பதவுரை.

पुरुप्रियः	வுரூவ்ரியஃ	பலலோர்ககும் பிரியமானதும
विश	விஷஃ	தலிவனிடததுப பொருளைச சோபபதும
अतिथि.	அதியிஃ	எசமான வீடடிறகு எபபோதுஞ செல
अग्नि.	அக்நிஃ	அககினி,
प्रातः	ப்ராதஃ	விடியற் போதில்
स्तवेत	ஷ்டவெத	துதிககபபடுகினறது.
विश्वे मर्त्तास.	விஷ்வெ உத்தாஸஃ	எலலா மனிதாகளும
यस्मिन् अमर्त्ये	யஷ்மிந அமர்தெயே	இறபபிலாத எவ வககினியில
हव्यं	ஹவ்யம்	அவியைத
इन्धते	இந்ததெ	தாபிகினறாகளோ, (அவ வககினி துதிககபபடுகினறது).

சாயண பாடியம்.

கண்டம—9 இருககு—5. மிருகத வாஹாதவித ரிஷி. அநுஷ்டுப் சநதம. அககினி தேவதை.

எலலாககும பிரியனும, எசமானிடததில தனததைச சேரசசெய் வோனும, எசமானாகளுடைய வீடடிறகுத திதிசளிற செலலாதோனும, எபபோதுஞ செலபவனும எனபது மது. "அதிதி வீடுகடகுச செல்பவன். திதிகளில பராகுலஙசளை அலலது பரவீடுகளை அடைபவனுவான" என யாஸக முனிவரும நிருகததில கூறியுளளார. ஆதலின இவவிதமாகிய அககினி விடியறகாலததிற ரேததிரம பணணபபடுகினறது இவவாத கருமமுடைய எவ வககினியில எலலா மனிதாகளும அவியைக கொணடு போயத தாபிகினறாகளோ, அவ வகினி எனக கூடடிககொளக. (5)

மநதிரம் 6.

கீதம—அககினி ரிஷி யதவாகிஷ்டீயம, யனமகிஷ்டீயம.

१ २२३ २३१२ ३१२
86 यद्वाहिष्ठं तदग्नये बृहदर्च विभावसो ।
१२ ३ २ २३ ३ १२
महिषीव त्वद्रयिस्त्वद्वाजा उदीरते ॥ ६ ॥

இருககு 5-25-1.

யதவாஹிஷ்ட தத்அகனயெ ப்ருஹதர்ச விபாவஸொ ।
மஹிஷீவ த்வத்ரயிஸ்த்வத்வாஜா உதீரதெ ॥

அன்வயம்.

वाहिष्ठं यत्, तत्, अग्नये, (क्रियते) हे विभावसो!, बृहत् अर्च, (यतः) त्वत्, महिषीव, रयिः, वाजा, उदीरते ॥

பதவுரை.

वाहिष्ठं	வாஹிஷ்஠ம்	நன்மையை அடைவிப்பதாகிய
यत् तत्	யத் தத்	யாதொரு தோத்திரமுணடோ அது
अग्नये (क्रियते)	அக்3னயே (க்ரியதே)	அகினிகருச (செய்யபபடுகினறது)
हे विभावसो!	ஹே விபாவஸோ!	கிரணமாகிய தனமுடையோய!
बृहत्	ப்3ருஹத்	மிகுந்த, (அனன, தனஙகளை)
अर्च	அர்ச்3	எமகருக கொடுபபாயாக.
यतः	யதஃ	யாதிலு லெனின?
त्वत्	த்வத்	நினனிடததிலிருநது
महिषीव	மஹிஷீவ	மிகுதியாகவே
रयि	ரயிஃ	தனங்களும
वाजा	வாஜா	அனனஙகளும்
उदीरते	உதீ3ரதே	வெளிபபடுகினறன (ஆதலின் என்க.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருகது—6. வசூயவ ஆதரேயர்கள் ரிஷிகள். சந்தம் அனுஷ்டுப அகினி தேவதை.

நனமைக்குக் கொண்டுபோகபபடட தோத்திர மெதுவோ, அது அகினிகருச செய்யபபடுகினறது. இவ்வாறு தோததிரு செயவதால கிரணததையே தனமாகவுடைய, அகினியே! நீ மிகுந்த தனததையும, அனனததையும எஙகடகுத தருவாயாக. எவவாறு இதறகு அனன தனஙகளைக கொடுகருநதனமை? (என்றவா வருமிடததுக கூறபபடுகினறது). எகாரணததால நின்னிடததிலிருநது மிகுந்த திரவியஙகளும, அனனஙகளும, வெளிபபடுகினறனவோ, அகாரணதாலேயே எனபதாம. மூலததிலுளள 'இவ' எனனுஞ சொல் அசை. (6)

குறிப்பு—மூலததில 'महिषीव' எனபதற்கு வேறதனுடைய மனைவி வேறதனிடததிலேயே இருப்பது போனறு தனமுதலியவைகள நினனிடததிலேயேயிருகினறன எனபா மேனடடாசிரியா.

மந்திரம் 7.

கௌதம—அகனினி ரிஷி, விசோவிசீயம அலலது ஏடம.

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
87. विशो विशो वो अतिथिं वाजयन्तः पुरुप्रियम् ।
३ २ ३ २ ३ १ २ ३२ ३२३ १ २
अग्निं वो दुर्य्यं वचः स्तुषे शूषस्य मन्मभिः ॥ ७ ॥

இருகுகு 8-74-1.

விஶொ விஶொ வொ அதிதிம் வாஜயந்தஃ வுரு-ப்ரியம் ।
அக்நிம் வொ துர்யம் வசஃ ஸ்துஷே ஶூஷஸ்ய மன்மபிஃ ॥

அநவயம்.

(हे ऋत्विजः यजमानाः!) वः, वाजयन्तः, विशं, विशं, पुरुप्रियं, अतिथिं, अग्निं, स्तुत्या, 'परिचरत' (अहं च), वः, दुर्य्यं, अग्निं, शूषस्य, (लाभाय), मन्मभिः, वचः, स्तुषे ॥

பதவுரை.

हे ऋत्विज !	ஹெ ரிக்விஜஃ !	வேட்போர்காள !
यजमानाः !	யஜமானாஃ !	தலிவாகாள !
व	வஃ	நீஙகள
वाजयन्त	வாஜயந்தஃ	அனனதத்தை விருமபினவாகளாய
विश विश	விஶஃ விஶஃ	எலலாப பிரசைகடகும
पुरुप्रिय	வுரு-ப்ரியம்	மிகப பிரியமுள
अतिथिं	அதிதிம்	பூசிகத்த தகுதியுமாகிய
अग्निं	அக்நிம்	அகனினியைத
स्तुत्या	ஸ்துதயா	தோததிரத்தால
(परिचरत)	(பரிசரத)	(இறைஞசுவீராகளாக.)
(अहं च)	(அஹம் அ)	யாணும
वः	வஃ	உஙகணிமிதத்தம
दुर्य्यं	துர்யம்	வீடடி றகினிய்தாகிய
अग्निं	அக்நிம்	அகனினியை
शूषस्य (लाभाय)	ஶூஷஸ்ய (லாபாய)	சுகமடைதற பொருடடு
मन्मभि वचः	மன்மபிஃ வசஃ	தெளிநத துதிகளான வாகுகளால
स्तुषे	ஸ்துஷே	துதிகினறேன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—9 இருகசு—7 கோபவன ரிஷி அலலது சபதவதரி ரிஷி அனுஷடுப சநதம அககினி தேவதை

வேடபோகாள! வேளவித தலிவாகாள! நீஙகள அனனததை விரும பினவாகளாகி எலலாச சனஙகடகும மிகப பிரியமாகியதும, பூசிகக தககது மாகிய அககினியைத தோததிரததால இறைஞசுவீகளாக. இறைஞசுவீக ளாக எனபது எஞசி நினறது யானும உஙகடகாக வீடடிறகு இதமாகிய அககினியைச சுக லாபததின பொருடடுத தோததிரம பணணுகினறேன. எச சாதனஙகளாலெனின? மனனஞ செயயபபடட தோததிரஙகளினால. போறறுகினறேன என மேற கூடடிககொளக. (7)

குறிப்பு.—தாயம = வீடு, சூழம = சுகம, என நிருததம கூறுகினறது, வேட் போகள ஒவவொருவருகும அதிதியாயும, வீடடிறகு வெளியே யாகததில இருக கபபடடதுமாகிய அககினியைத துதிகினறேன தாயம வாசலிலுணடாவது எனப பாடியம் கூறுகினறது எனபா மேஞாடடு மொழி பெயாபபாசிரியா.

மநதிரம் 8.

கீதம—சாகபப பிரசாபதி ரிஷி, கணீனிகம.

३२उ ३ २ ३ १ २२ ३ २ ३१२

88. बृहद्वयो हि भानवेऽर्चा देवायाग्नये ।

२ ३१ २२ ३ १ २ ३२ ३२

यं मित्रं न * प्रशस्तये मर्त्तासो दधिरे पुरः ॥ ८ ॥

இருகசு 5-16-1.

ப்ரு ஹத்வயோ ஹி பா நவெऽர்சா தெவாயாக்நயெ ।
யம் மித்ரம் ந ப்ரஶஸ்தயெ மர்தாஸோ ததி-ரெ புர: ॥

அனவயம்.

भानवे, बृहत्, वयः, (दीयते), हि, (अतस्त्वमपि) देवाय, अग्नये, वयः, अर्चा, मर्त्तासः, यं मित्रं, न, प्रशस्तये, पुरः दधिरे ॥

பதவுரை.

भानवे	பா நவெ	வேளவியில ஒளிகினற அககினிககு
बृहत्	ப்ரு ஹத்	அவி வடிவாய மிகுநதுளள
वयः	வயஃ	அனனஙக

* प्रशस्तिमि मर्त्तासो, எனபது இருகசு.

(दीयते)	(தீயதெ)	(கொடுக்கப்படுகின்றது.)
हि (अन)	ஹி (அந:)	இகாரணத்தால
(त्वमपि)	(த்வமபி)	(நீயும)
देवाय अग्नये	தெவாய அக்நயெ	பிரகாசமாகிய அக்கினிக்கு
वय	வய:	அனனம
अर्च्चा	அர்ச்சா	கொடுப்பாயாக.
मर्त्तासः	மர்த்தாஸ:	மனிதாகள
यं	யம்	எவ வக்கினியை
मित्रं न	மித்ரம் ந	நண்பனைப்போல
प्रशस्तये	ப்ரஸஸ்தயெ	மேலாகிய துதியின பொருட்டு
पुर दधिरे	வாரம் தயிரெ	முனபு நிலை நிறுத்துகின்றாக ளோ (அவ வக்கினிக்கு).

சாயண பாடியம

கண்டம—9. இருக்கு—8. புருராத்திரேய ரிஷி அனுஷ்டுப் சந்தம. அக்கினி தேவதை.

வேளவியில் மிக்க பிரகாசிக்கின்ற அக்கினிக்கு அவி வழிவ மந்தராகிய அனனம் கொடுக்கப்படுகின்றது ஆதலின் நீயும் பிரகாசிக்கின்ற அக்கினியின பொருட்டு அனனத்தைக் கொடுப்பாயாக. மனிதாகள் எவ வக்கினியை நண்ப னைப்போன்று சிறந்த தோத்திரத்தின பொருட்டு (அக்கினி நம பொருட் டுத் தேவர்களைத் துதிக்குக் என்னும் துதியின பொருட்டு அவ்வக்கினியை) முனபு நிலைநிறுத்துகின்றார்களோ, (அவ்வக்கினிக்குக் கொடுப்பாயாக என இயைத்துக்கொள்க) (8)

குறிப்பு—'पुर दधिरे' என்றதற்கு—கிழக்குப் பக்கத்திலுள்ள வேதிகையில தாபிக்கின்றார்களோ, என்ப பொருள கூறப்பட்டுள்ளது ஆங்கிலேய மொழி பெயர்ப்பில

மந்திரம் 9

கீர்மம—அத்திரி ரிஷி, சுரௌத வாணம.

१२ ३१ २३ १२३१ २२

89. *अगन्म बृत्रहन्तमं ज्येष्ठमग्निमानवम् ।

१ २ ३१२ ३ २ ३१२ ३१२

†यः स शुतर्वन्नार्क्षे बृहदनीक इध्यते ॥ ९ ॥

இருக்கு 1-7-8.

* आगन्म, †यस्य श्रुतवा बृहन्नाक्षो अनीक एधते, என்பது இருக்கு.

ஈமந்ர வ்ரத்ரஹந்தமம் ஜ்யேஷ்டமக்ன ஆநவம் ।
யஃ ஸ்ருத்தவ-ஹாக்ஷ-ர் வ்ருஹதநீக ஈய்யதே ॥

அந்வயம்.

वृत्रहन्तमं, ज्येष्ठं, आनव, अग्निं, अगन्म, यः, (अग्निः), आर्क्षे, श्रुतर्वन्, बृहत्, अनीकः इध्यते (स्म) ॥

பதவுரை

वृत्रहन्तमं	வ்ரத்ரஹந்தமம்	பாவதத்தை மிகுந்த தோலிபபதும
ज्येष्ठ	ஜ்யேஷ்டம்	போறறுத்த தகுதியும
आनवं	ஆநவம்	மனிதனுப பறறியதுமாகிய
अग्निं	அக்நிம்	அகினியை
अगन्म	அகந்ம	அடைந்தோம, (யானடைந்தேன),
यः (अग्नि)	யஃ (அக்நிஃ)	எவவகினி
आर्क्षे श्रुतर्वन्	ஆர்க்ஷே-ஸ்ருத்தவ-ந்	ரிக்ஷ புததிரனுகிய சுருதவன மன நிமிதததம
बृहत्	ப்ருஹத்	பெரிய
अनीकः	அநீகஃ	சுவாலைக கூட்டமுடையதாய
इध्यते स्म	ஈய்யதே ஸ்ம	வளாகபபட்டிருந்ததோ, (அவ வகினியை).

சாயண பாடியம.

கண்டம—9 இருகது—9 கோபவன ரிஷி

பாவஙகளை மூழுது மொழிபபதும, பூசிகத்த தகுதியும, மனித சமபந்த முடையதும, அவாகடகு இனிமை செயவதும, ஆகிய அகினியை யாம அடைந்தோம (போறறுதறகுப பனமை கூறல) யாதோரகினி ரிக்ஷ புததிரனுகிய 'சுருதவனமன' எனப பெயா கொண்ட வேந்தன பொருட்டுப பெரிய சுவாலைக கூட்டஙகளை யுடையதாய் விருததியாகி யிருந்ததோ, அவ வகினியை யாம அடைந்தோமென அந்வயித்துகொளக இவவாறு சுருத வனமன வீட்டிறகு உணணும பொருட்டு வந்த கோபவன ரிஷி அகினி யைத துதிகினறா (9)

தறிப்பு—மூறகாலத்தில ஓகால இம மந்திரத்தைக கண்ட கோபவனரிஷி ஐயமுணபான சுருதவனயன எனனும வேந்தனருகே சென்று அங்கு உணமையில அவ வேந்தன, வேளவிவிரதம பூண்டிருகினறதையும, வேளவித்தீ பெருஞ சுவாலையோடு சொலிகினறதையும கண்டனா. கண்டு இந்த ரிஷியானவா 'விருதத்திரஹந்தமம, என்னும இம மந்திரத்தாற துதித்தனர் என இதிகாச மொனறுளது.

'**अगन्म, आगन्म**' எனப பாட பேதமுண்டு.

மந்திரம் 10.

கிதம—ககியப சுவயோனீரா இருதிரியம

३ २ २र ३ १२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

90. **जातः परेण धर्मणा यत्सवृद्भिः सहाभुवः ।**

३ २उ ३ १२ ३ २ ३ २ ३ १ २र ३ २

पिता यत्कश्यपस्याग्निः श्रद्धा माता मनुः कविः ॥ १० ॥

இருகசு ।।-90-11

ஜாதஃ வரெண யஃணா யத்வ்ருத்பிஃ வஹாஹுவஃ ।
விதா யக் கஷ்யவஸ்யாக்நிஃ ஷ்ரத்தா ஊதா உநுஃ கவிஃ ॥

அந்வயம்

हे अग्ने !, त्व, परेण, धर्मणा, जात·, यत्, सवृद्भिः, सह, अभुवः, यत्, अग्ने·, पिता, श्रद्धा, माता, मनुः, कविः, (स्तोता), (सोऽग्निः त्व), (यजमानायाभीष्ट फलं प्रयच्छ)

பதவுரை.

हे अग्ने !	ஹெ அக்நே !	அகினியே !
(त्व)	(க்வ०)	(நீ)
परेण धर्मणा	வரெண யஃணா	மேலாகிய தாபிததல (நாடடு தன) முதலிய தருமததால
जातः	ஜாதஃ	உணடாணய.
यत्	யக்	எவ வகினி
सवृद्भि	வவ்ருத்பிஃ	வேடபோகளோடு
अभुव	அஹுவஃ	இருகினறதோ,
यत् अग्नेः	யக் அக்நேஃ	எவ வகினிகசு
कश्यप	கஷ்யவஃ	கசியபரிஷி
पिता	விதா	பிதாவோ,
श्रद्धा	ஷ்ரத்தா	சிரததை யெனபாள
माता	ஊதா	அனனையோ,
मनु	உநு	மனுவானவா
·वि:	கவிஃ	துதிபபவரோ,

(सोऽग्नि. स्वं)	(ஸொஉக்நிஃ ஸ்வம்)	(அவ வக்கினியாகிய நீ)
(यजमानाय)	(யஜமாநாய)	(தலைவனுககு)
(अभीष्टं फलं)	(அபீஷ்டம் ஃபலம்)	(விருமபிய பயனை)
(प्रयच्छ)	(ப்ரயச்ச)	(இனிது கொடுககினறாய்.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம—9. இருகு—10. வாமதேவா அலலது கசியபா, மரீசி, மனு, அலலது வைவ சுவதாகள ரிஷிகள. சுதம அநுஷடுப தேவதை அக கினி.

அக்கினியே! நீ மேலாகிய தருமததால (அதாவது தாபிததன மூத லிய தருமததால) வெளிபபடடோனுய் வேளவியோடிருகினற வேட்போ களுடன தரையைபபறறிய வேளவியினகணிருக்கின்றாய். கசியபருடைய அக்கினி, எனனும மூல பதஙகளின வேறறுமையை 'கசியபா அகினியி னுடைய' என மாறுபடுதறகாகள. எனவே, எவ வகினிககுக் கசியபர் பிதாவோ எனறாயிறறு. ஆகவே, எவ வகினிககு கசியபா பிதாவோ, சிரததையென்னுந தேவி அனனையாவளோ, அளவறற கருமமுடையவரும, அலலது அளவிலாத அறிவுடையவருமாகிய வைவசுத மனு துதிசகினறவ ராவரோ, அவ வகினி எசமானனுககு விருமபிய பலனைககொடுககுக. இதனுற குறிபபிடட இதிகாசததை வேறு பிராமணதறகாணக (10)

குறிப்பு —எவ வகினி, கசிய ரிஷியைப பரிபாலிப்பதாமோ, சிரததையா கிய சதியததை யுடையதோ, மழை பெயவிசகுந தனமையால உலகினதையும உணடாகுவதோ, மனுவாமோ, (பகதி, பகதியிலாமையை யறிவதோ,) கவியாமோ, (மேதாவியோ) எவ வகினி, கூட இருகபபடட தேவாகளோடு கூடவே வெளிப படுகினறதோ, அத தகைய இவ வகினி மேலாகிய தருமமெனனுந தருமததால வெளிதோனறியது என விவரணதறற காணபபடுகினறது. இதுவே ஆகில மொழி பெயாபபிலுந காணபபடுகினறது

ஒன்பதாவது கண்டம்.

முறறும.

பத்தாங் கண்டம்.

பிரபாடகம்—1, அத்தியாயம்—1.

ஆறு மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

கீதம—பாஹிஸ் பிரதமம்.

२३ १२३ १२ ३२३ १२
91. सोमꣳ राजानं * वरुणमग्निमन्वारभामहे ।
३ २उ ३ १२३१२ ३२३१२
आदित्यं विष्णुꣳ सूर्य्यं ब्रह्माणं च बृहस्पतिम् ॥ १ ॥

இருகசு 10-141-3.

ஸொமꣳ ராஜாநம் வரு॑ணமꣳ ஹ்நி உந்வாரபாமஹே ।
ஆதி॒த்யம் விஷ்ணு॑ꣳ ஸூர்யம் ப்ரு॒ஹ்மாணம் ச ப்ரு॒ஹஸ்பதிம் ॥

அந்வயம்.

राजानं, सोमं, वरुणं, अग्निं, आदित्यं, विष्णुं, सूर्य्यं, ब्रह्माणं, बृहस्पतिं, च, अन्वारभामहे ॥

பதவுரை.

राजानं	ராஜாநம்	விளங்குகின்ற அல்லது ராசனுகிய,
सोमं	ஸொமꣳ	சோமனையும
वरुणं	வரு॑ணமꣳ	வருணனையும
अग्निं	ஹ்நி	அகினியையும
आदित्यं	ஆதி॒த்யம்	அதிதி புத்திரனையும
विष्णुं	விஷ்ணு॑ꣳ	விஷ்ணுவையும
सूर्य्यं	ஸூர்யம்	சூரியனையும
ब्रह्माणं	ப்ரு॒ஹ்மாணம்	பிரமனையும
बृहस्पतिं च	ப்ரு॒ஹஸ்பதிம் அ	பிருகற்பதியையும
अन्वारभामहे	அந்வாரபாமஹே	அனுபவராடுகின்றோம

* அக்ஸேऽரிஷ்டகீர்பிர்வாமஹே, आदित्यान्, எனபது இருகசு

சாயண பாடியம்.

கண்டம—10. இருக்கு—1. அகினிததாபஸ ரிஷி. அநுஷ்டுப் சந்தம், தேவதை விசுவேதேவா.

விளங்குகினறவனும, அல்லது. ஈசனுமாகிய, மதியையும, இரவியையும, வருணனையும, அகினியையும எமமைக காபபதன பொருடடு வழி படுகினறனம அவவாறே, அதிதி மைநதனையும, விஷ்ணுவையும, பிரமனையும, பிருகறபதியையும தோததிரஙகளால காபபதன பொருடடு வழிபடுகினறனம எனபதாம. (1)

குறிப்பு —' ஆதிதியனை, எனறது = அதிதியின புதிரனாகிய வாயுவை. யாணடம ஆதிதயனெனனும சொல சூரியனெனனும பொருளில வெளிபபடையாமாயினும, ஈணடுச சூரியனை வேறுயக கொளளபபடடால சூரியனைக குறிபபதனறு அறறேல, அதிதிபுதிராகளிற பிரமைக கொளளாதெனனைகொலோ வெனின? பிரகாண வயதாற பொருநதாது. எனனை? பிரகாணதிதிலோ, சோம, சூரிய, அக்கினி முதலியவைகள, கொளளபபடடிருககின்றன. அவவாறே வாயுவைக கொளளலும மரபாமெனக.

ஈணடுப பூமிசகு மூர்த்தியாகிய 'சருவன்' என்பவனைப் பிருகறபதி என்பதாலும, சலவடிவ 'பவன' எனபவனை வருணன எனபதாலும, உருதிரவடிவம் அகினியாம அதை 'அகினி' என்பதாலும, உகர வடிவ வாயுவை 'ஆதிதியன' எனபதாலும ஆகாசமூர்தி 'பீமன்' அதை விஷ்ணு எனபதாலும், சோம மூர்தியாகிய மாதேவனை சோமன எனபதாலும எசமான மூர்தியாகிய 'பசு பதியை' பிரமன எனபதாலும, சூர்யனாகிய 'ஈசானனை' சூரியனெனபதாலும, கூறபபடடிருபபதலால இம மநதிரததில ஈசானகு அடட மஙகல மூர்தி களின உபாசனை வெளிபபடையாமெனபது காணக.

மந்திரம் 2.

கீதம்—ஆருடவத ஆஙகிரசம, அலலது யாமம.

३२ ३२३१२ ३२३१ २२
92. इत एत उदारुहन् दिवः पृष्ठान्यारुहन् ।
२ ३२३१२३१ २२
प्र भूर्जयो यथा पथोद्यामङ्गिरसो ययुः ॥ २ ॥

ஊத வத உதாரூஹந திவ: ப்ருஷ்டாந்யாரூஹந ।
ப்ர ஜூர்ஜயோ யதா பதோத்யாமங்கிரஸோ யயு: ॥

அநவயம.

भूर्ज्जयः, आङ्गिरसः, एते, यथा, उत्, द्यां प्रययुः, यथा पथा (जनाः तथा), इतः, उदारुहन्, आगत्य, दिवः, पृष्ठानि, आरुहन् ॥

பதவுரை.

भूर्ज्जय	ஹூர்ஜ்ஜயஃ	அக்கியைய (தேவகணவைய) ரு ரு குவஞ செயவோர்களான
आङ्गिरस.	ஆங்கிரஸஃ	அங்கிரச ரிஷியின சந்ததியா ரெனனும
एते	ஏதெ	இவர்கள்
यथा	யதா	எவ்வாறு
उत्	உத்	மேலவழியால
द्यां	த்யாம்	வானுலகை
प्रययु	ப்ரயயுஃ	இனிது அடைந்தாகளோ, அவ ர்கள்
यथा पथा (जनाः तथा)	யதா பதா (ஜநாஃ ததா)	வழியைபபறறிகொணடு சன களை ஒரு ஊரை யடைகினற போல
इत.	இதஃ	தரையினின்றும்
उदारुहन्	உதாரூஹந்	மேறசென்று
आगत्य	ஆகத்ய	வந்து
दिवः	திவஃ	சுவர்கத்தினின்றும
पृष्ठानि	ப்ருஷ்டானி	மேமபாடான இடஙகளைபபற்றி
आरुहन्	ஆரூஹந்	ஏறிசசெலகினறாகள

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—2 வாமதேவ ரிஷி. அநுஷ்டுப சந்தம. விசவ தேவா தேவதை.

ஆங்கிரச ரிஷியின சந்ததியாகளான இவாகள உயாந்த மாகசத்தால் வானுலகை யடைந்தாகள. அவாகள எவவிதமானவாக ளெனின! 'भूर्जय.' எனபதில 'भृजति' எனபதின பொருள பகருவஞ செயதலமாதலின, தேவ வணவுகளைப பகருவஞ செயவோர்களாவா. அடைவதிலுவமை —வழியைக கொணடு சனஙகள கிராம முதலியவைகளை யடைவதுபோனறெனல. மறறும இநதப பூமியினினறும மேலே போய் வநதஞ சுவாகசதினுடைய இடங களைத தாணடி ஏறுகினறாகள. (2)

குறிப்பு.—'द्या' 'வானுலகை, எனனும பதத்தால வாழணஞகுப பின அடையத்தக்க தோரிடம அலல எனபது பெறபபடுகினறது. எனனெ? மாகசத தைபபறறியதினாலேயே அடைவ தமையாமையின மறறே, மேமபட்ட ஒழுகச மாகிய மாகசதத்தைப பறறிகொணடு அடையத்தக்க இனப விசேடமே ஈணடு வானுல கெனறதாம அலலதி, இமயமலை முதலிய உயாந்த விடமாம், எனக கருதுகின்றோம மறறும 'भूर्जय' எனறதறகு, பூமிய வெனறவாகள எனபது விவரணகாரா உடனபாடு. இதுவே ஆங்கில [illegible] பின கருத்துமாம.

மநதிரம் 3.

கீதம—அசிதம

३१ २ ३२ ३ १ २३ १२

93. राये अग्ने महे त्वा दानाय समिधीमहि ।

१ २ ३ २ ३१ २३ १ २ ३ १२ ३ १

ईडिष्वा हि महे वृषन् द्यावा होत्राय पृथिवी ॥ ३ ॥

ரா யெ அ கெ ஹெ க்வா தா நாய ஸமிதீமஹி ।

ஈ ட் ஷ்வா ஹி ஹெ வ்ருஷந் த்யாவா ஹோ த்ராய ப்ருதிவீ ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने !, त्वा, महे, राये, दानाय, समिधीमहि, हे वृषन् ! महे,
होत्राय, द्यावा पृथिवी, ईडिष्वा ॥

பதவுரை.

हे अग्ने !	ஹெ அகெ !	அகினியே !
त्वा	க்வா	உனனை,
महे	ஹெ	மிகுந்த
राये	ரா யெ	திரவியததைக
दानाय	தா நாய	கொடுபபதறகு
समिधीमहि	ஸமிதீமஹி	நனகு வளாகினறோம.
हे वृषन् !	ஹெ வ்ருஷந் !	தான (ராகை) மழைபெயவோய !
महे	ஹெ	பெரிய
होत्राय	ஹோ த்ராய	தீ யோமததின பொருடடு
द्यावा पृथिवी	த்யாவா ப்ருதிவீ	வானுலகையும மணணுலகையும
ईडिष्वा	ஈ ட் ஷ்வா	(நீ) துதிபபாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—10 இருகது—3. கசியபா அலலது அசிதா அல்லது தேவலா ரிஷி.

அகினியே ! மிகுந்த தனை கொடுபபதன் பொருடடு யாஙகள நனறாக உன்னை வளாகினறோம வேணடியதை மழையெனப பெய்யும அகினியே! நீ பெரிதாகிய தீ யோமததின பொருடடு, வானையும மணணையுந தோததிரஞ செய்வாயாக (3)

குறிபபு —'होत्राय' எனறதறகு ஓமததின பொருடடெனறனா பாடியக காரா, ஓமததிரவியததின பொருடடெனறனா விவரணகாரா வானுலகு மணணுல கிரணடும எனறது, வானுலகை மணணுல்கை என, இரணடாம வேறறுமை விரிகக பெறறது.

மந்திரம் 4.

கிதம—துவாஷ்டரீ.

३ २ ३ २ ३ २ १ ३ २ उ १ २३ २
91 दधन्वे वा यदी मनु वोचद् *ब्रह्मेति वेरु तत् ।
२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
परि विश्वानि काव्या नेमिश्चक्र †मिवा भुवत् ॥ ४ ॥

இருகசு 2-5-3

உயந்வே வா யதீ உநு வொசத்ப்ரஹ்மேதி வெரு தத் ।
வரி விஶ்வாநி காவ்யா நெமிஶ்சக்ர மிவா ஹுவத் ॥

அந்வயம.

वा, ईम्, अनु, (होत्रादिः), यत्, दधन्वे, यत् ब्रह्म, अनुवोचत्, तत्,
(सर्वं) वेरु, (अयमग्निः), विश्वानि, काव्या, नेमिः चक्रं इव, पर्य्यभुवत् ॥

பதவுரை.

वा	வா	அல்லது
ईम्	ஈம்	இவ வேளவியைக
अनु	அநு	குறியாகவைதது
(होत्रादि)	(ஹோத்ராதிஃ)	இருகசு மறை படி பபோா முதலி யோாகள
यत्	யத்	எநத அவியைத
दधन्वे	உயந்வே	தாஙகுகினறாகளோ,
यद्ब्रह्म	யத்ப்ரஹ்ம	எநதத துதியைச
अनुवोचत्	அநுவொசத்	சொலகினறாகளோ
तत् (सर्वं)	தத் (ஸர்வம்)	அவ வணைதையும
वेरु	வெரு	அறிகினறது
(अयमग्निः)	(அயமக்நிஃ)	(இவ வககினி)
विश्वानि	விஶ்வாநி	எலலா
काव्या	காவ்யா	அறிவு மிகுநத வேடபோாகளாற செயயபபடுக கருமஙகளையும
नेमि चक्रमिव	நெமிஃ அகரமிவ	இருபபுக கடடானது சகரத தைபபறறிககொளவது போல
पर्य्यभुवत्	பரயபூவத்	தனவயபபடுதறிககொளகினறது.

* ब्रह्मापि वेरुत, † मिवा भवत्, எனபது இருகசு.

சாயண பாடியம.

கணடம—10 இருகசு—4 பாரக ஹரஸ்தி ரிஷி, அலலது, சோம ரிஷி. அதுஷ்டுப சநதம தேவதை அகனி

அலலது, இவ வேளவியைக குறிதது அவியைத தாஙகுவோரகளான இருக கோதுவா முதலியோரகள யாதொரு தோததிரஞ சொலகினறோ களோ, மறறும, எசா மறை, படிபபோரகள எநத ஆவியைத தாஙகு கினறாகளோ, (ாணடு, அது, எனறதையுஞ சோதது வேளவியைக குறியாக கொணடு எனபபொருள கொளக) அவைகளனைதையும அகனி தான அணுடடிகசுமாறு அறிகினறது, அலலது விருமபுகினறது. இவ வகனி மேதாவிகளான வேடபோரகளின சமபநதமான கருமஙகளனைதையும தன வசமாகனிகொளஞகினறது வியாபிதது கொளகினற தெனபதுமது. வியாபிபபதிலுவமை —இருமபுக கடடு இரதததின சகரததை உளளவாறு முழுதும வியாபிதது கொளவது போல எனபது. (4)

குறிபபு —'दधन्वे' எனறது 'दवन्' எனபதாம 'वे' எனறதும, 'इम्, अनु' எனனு மிரணடும அசைச சொறகள எனபா விவரணகாரா. 'वेरु' எனறது 'वे, उ' எனவாம வே எனபது அறிதல உ எனறது அசை வே எனனுந தனமைச சொல அதாவது 'அறிவேன' எனபது, அறிகினறது, எனப்படாகைகை யாயிறறு 'काव्या' எனறது —சுருதி வாகுகள அலல அவிகள, எனபது விவரணகாரரது கொளகை. அஃது உலகியலில கவய என வரும.

'ब्रह्म' எனவும 'ब्रह्माणि' எனவும பாடபேதமுணடு.

மநதிரம் 5.

கீதம—அகததிய ரிஷி, ராகேஷக்னம.

१ २ ३ १२ ३ १२ ३ २ ३ २३ १ २

95. प्रत्यग्ने हरसा हरः * शृणाहि विश्वतस्परिः ।

३ १ २ ३२ ३ २३क २र ३क२र

यातुधानस्य रक्षसो बलं †न्युब्ज वीर्य्यम् ॥ ५ ॥

இருகசு 10-87-25

ப்ரத்யக்ன ஹரஸா ஹரஃ ஶ்ருணாஹி விஶ்வதஸ்பரிஃ ।

யாதுதாநஸ்ய ரக்ஷஸொ வலம் நிஷ்ட்யுவ வீர்யம் ॥

அநவயம்

हे अग्ने !, हरसा, हरः, यातुधानस्य, बलं, विश्वतः परिः, प्रति शृणाहि, (तथा) रक्षसः, वीर्यं, न्युब्ज ॥

---

* शृणीहि, †विरुज वीर्यम्, எனபது இருகசு.

பதவுரை.

हे अग्ने !	ஹெ அக்னே !	அகினியே ! நீ
हरसा	ஹரஸா	தனது பிரகாசத்தால
हरः	ஹரஃ	கெடுகஞ சிலமுளள
यातुधानस्य	யாதுயாநஸ்ய	இராகததருடைய
बलं	பலம்	வலியை
विश्वत परिः	விஸ்வதஃ பரிஃ	எலலா வகையாலும நீஙகுமாறு
प्रतिश्णाहि	ப்ரதிஸ்ணாஹி	முழுதும நாசஞ செய்வாயாக
(तथा)	(ததா)	(அவவாறே)
रक्षस	ரக்ஷஸஃ	இராகததருடைய
वीर्यं (च)	வீரியம் (அ)	பராகிரமதையும
न्युब्ज	நியுப்ஜ	ஒடுகஙி விடுவாயாக

சாயண பாடியம்.

கணடம—10. இருகு—5 பாயுர ரிஷி. அனுஷ்டுப சுருதம ரக்ஷோஹர அகினி, தேவதை

அகினியே! நீ உனனுடைய ஒளியால அலலது கோபததால, ராணடு யாஸகமுனிவரும 'हरो हरते ज्योतिहरे उच्यते' எனறனர ஆதலின, 'हरसा' எனறதறகு ஒளியால எனகொளளபபடடது. பிறரை வாடடுஞ சிலமுளள இராகததருடைய வலியை எலலா வகையாலும போமாறு முறறிலும ஒழிபபாயாக. (5)

குறிபபு —'न्युब्ज' எனறதறகு முறறிலும ஒழிபபாயாக எனக கொணடனர பாடியகாரர. நோபடதுவாடாக எனக கொணடார விவரணகாரர.

மநதிரம் 6.

கீதம—மாருவம.

१ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ २ ३ २

96. त्वमग्ने वसूंश्‌ रिह रुद्रांश्‌ आदित्यांश्‌ उत ।

१ २ ३ २ उ ३ १ २ ३ १ २

यजा स्वध्वरं जनं मनुजातं घृतप्रुषम् ॥ ६ ॥

1-45-1.

த்வமக்ன வஸூம் ரிஹ ருத்ராம் ஆதித்யாம் உத ।

யஜா ஸ்வத்வரம் ஜநம் மநுஜாதம் க்ருதப்ருஷம் ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने !, त्वं, इह, वसून्, रुद्रान्, आदित्यान्, उत, स्वःरं, मनुजातं, घृतप्रुषं, जनं, यज ॥

பதவுரை.

हे अग्ने !	ஹெ அக்நே !	அகினியே !
त्वं	த்வம்	நீ
इह	இஹ	இக்கருமத்தில்
वसून्	வஸூன்	வசுக்களையும
रुद्रान्	ருத்ரான்	உருத்திரர்களையும
आदित्यान्	ஆதித்யான்	ஆதித்தர்களையும
उत	உத	மற்றும
स्वधवरं	ஸ்வத்வரம்	யாகத்தையுடையதும
मनुजातं	மநுஜாதம்	பிரசாபதியால் உண்டாக்கப்பட்டதும
घृतप्रुषं	க்ருதப்ருஷம்	நீரைக் கொடுப்பதுமாகிய
जनं	ஜநம்	சனத்தையும்
यज	யஜ	ஆராதிப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—6. பிரஸ் கணவரிஷி. அநுஷ்டுப சந்தம. அக்கினி தேவதை.

அகினியே! நீ இக்கருமத்தில வசு முதலியோர்களை யாராதிப்பாயாக. மற்றும, தேவதை வடிவமாகிய மற்றைய பிராணியையும ஆராதிப்பாயாக. எத்தனமைய பிராணியை யெனின? அழகிய வேளவியோடுகூடியதை. மனுப பிராசாபதியா லுண்டாக்கப்பட்டதை மற்றும நீரைத் தருவதை. ஆராதிப்பாயாக என இயைத்துக்கொள்க (6)

குறிப்பு —மூலத்தில 'जनं' எனறதால தேவதை வடிவப பிராணி கொள்ளப் பட்டது. பிரசாபதியைத் தேவதையாகவுடைய ஆசாயம் எனபது பொருள். ஆசாயமே பிரசாபதி என, சபரசுவாமி எழுதியுள்ளார். (பூருவ மீமாஞ்சைச சாபர பாடியத்தில) பிராண எனபது வாயு அதுவும உற்பத்தியின முனபு ஆசாயத்தி னிலேக்கினறது எனச் சுருதியுங் கூறுகினறது ஆதலின சனம எனபதால பிரசா பதியே கொள்ளக்கிடக்கினறது எனபதே துணிபு

'மநுஜாதம' எனறது = இந்திரனை. எனனை? எல்லாத தேவதைகளும மனுவிலுண்டாக்கப்பட்டனவாமென 'मनोर्वै देवा यज्ञियास' எனற ஸ்ருதி

கதது சுருதி கூறுவதால் என்க ராணடி 'மநுஜாதம்' என வேறு கொளளப்பட்ட மையின, அச சொலலால் இநதிரனே குறிககபபடகினறன 'घृतप्रुषं' நீர தரு வோனே எனனும விசேடணம அவனுககே பொருநதுமாறறிக.

வசகக ளெடடு.—தவன, தருவன, சோமன, சாவிதிரன, அகிலன, அநலன, பிரதயூஷன, பிரபாசன எனபன பதினெரு வருதிராகள —அசா, எகபாதா, அகிவிரகனா, பிருஹி, அபாகிதா, திரியமபகா, மகேசுரா, விருஷாகபி, சமடி, அரணா, ராசா எனபவாகள.

பத்தாவது கண்டம்

முறறும.

முதற் பிரபாடகமும்

முடிநதது.

பிரபாடகம்—2. அநுவாகம் 1. கண்டிகை—11.

பத்து மந்த்ர

மந்த்ரம் 1.

ரிஷி—பிரஸ்கண்வ அமஹீய ரிஷிர்ருஷி:.

17. पुरु त्वा * दाशिवान् तव स्विदा ।
तोदस्येव शरण आ महस्य ॥ १ ॥

ऋ. सं. 1-179-1.

पुरु त्वा दाशिवान्वोचेऽरिरग्ने तव स्विदा ।
तोदस्येव शरण आ महस्य ॥

அர்த்தம்.

हे अग्ने!, त्वा , (अहं), पुरु बोचे, (मत) महस्य, तोदस्य,
शरण आ इव, तव स्विदा, अरिः ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்னே!	அக்னியே!
त्वा	த்வா	உன்னை
दाशिवान्	தாசிவான்	துதிப்பவன் பிரார்த்திப்பவன் புகழ்பவன் வேண்டுபவன்
(अहं)	(அஹம்)	(நான்)
पुरु बोचे	புரு ப்ரவோசே	பலவாறாகப் பிரார்த்திக்கிறேன்.
(मतः)	(மத:)	(அதனால்)
महस्य	மஹஸ்ய	பெரிய
तोदस्य	தோதஸ்ய	அச்சுறுத்துபவனுடைய
शरण आ इव	சரண ஆ இவ	இடத்தில் போல
तव स्विदा	தவ ஸ்விதா	உன்னுடைய
अरिः	அரி:	, (உரியவன்).

* दाशत्, மற்றபடி .

சாயண பாடியம்.

11, 12-ம் கண்டங்களின 1-ம, மந்திரத்திலிருந்து 8-மந்திரங்கள் ககுப சந்தத்தையுடையன. 10-மந்திரங்கள, 'உஷ்ணிக' சந்தமுடையன. மறறும, 11-ம, கண்டம, 5-ம மந்திரம பலமான தேவதையை யுடையது. ஷ்டி கண்டம 6-ம மந்திரம அதிதியின துதியாம. எஞ்சினவைகள அகநினி தேவதையையுடையன. எலலாவறறிறகும 'ஆகநேயம' எனனும வழகு குடைகளாராகள போகினறாகள எனபதுபோற கணடு கொளக.

கணடம—11. இருகு—1. தீரகதம ரிஷி உஷ்ணிக சந்தம. அகநினி தேவதை

அகநினியே! உனனைகுறிதது பலவகையாகச் சொல்கின்றேன், அல்லது பலவகை வரதனைச சொலகினறேன, அதாவது மைதனைத் தருவாயாக, திரவிய தருவாயாக, எனபது முதலிய விசசைகளைச் சொல கினறேன என்பதாம, ஒனறுஞ் செயதிலை யெனிலோ, அன்று, மறறே அவி கொடுததவனு யிருகினறேனறனதலின விருமபியதைச சொலகினறேன எனக. இதர சாதாரணமாய்ப பேசுகின்றவனுகு, எவவாறு கொடுகக நதகது எனறண்ணற்க எனபதாம் பேராசிரியனுடைய தொணடன போல அகநினியே! உனகேயான தொணடேன் எனக.

ாண்டு வடமொழியில ஆகாரம உவமைபபொருளில் நின்றது. அந் கால, ஆனடான வீடடில எவவாறு கருபபதனிலிருந்தே அடிமை யாதல் நியதமாயுளளதோ, அவவனமே யானுமானதலின விருமபியதைப பலவாறுய் சொலகினறேன எனபதாம, நீயும வேணடிய தனதைதபுத தருவாயாக எனபது பொருள

இம மந்திரதனிறகு யாஸக முனிவரும நிருததம 5, 2, 8-ம சூதிரத திலி இவவாறே பொருள கூறியுளளார (1)

குறிப்பு—அதேக விதமாக உனனை யழைகினறேன எனபது ஆஙகிலமொழி பெயாபபின கருதது.

மந்திரம் 2.

கீதம—ஆசுவரிஷி பரகிருதம.

१ २र २उ ३ १ २ ३२
98. प्र होत्रे पूर्व्य वचोऽग्नये भरता बृहत् ।
३ १ २र ३ १ २ ३ २ ३ १ २
विपां ज्योतीꣳषि बिभ्रते न वेधसे ॥ २ ॥

இருகு 3-10-5,

ஹ ஹொதே வதவ்ம் வவொzஹுயெ ஹ்ரதா ஹ்ருஹகே ।
விவாம் ஜ்யோதீம்ஷி ஹ்விஹ்ரதெ ந வெயவெ ॥

அந்வயம்.

(हे होत्रादयः !) विपां ज्योतींषि, बिभ्रते, वेधसे, होत्रे, अग्नये, बृहत्, पूर्व्य, वचः, प्रभरता ॥

பதவுரை.

(हे होत्रादयः !)	(ஹெ ஹொத்ரா தயஃ !)	(இருகோதுவோர் முதலியோர்களே !) (நீவிர்)
विपां	விவாம்	எசுமாறையோதும விபபிராகளுடைய
ज्योतींषि	ஜ்யோதீம்ஷி	கருமததாலுண்டான ஒளிகளை
बिभ्रते	ஹ்விஹ்ரதெ	இனிது தாங்கபபட்டதும்,
वेधसे	வெயவெ	உலகததைததாங்குவதும்,
होत्रे	ஹொதே	தேவதையை யழைபபதும (ஆகிய)
अग्नये	அக்நயெ	அகினியின பொருட்டுச
पूर्व्य	வூர்வ்யம்	பணடைக காலதது
बृहत्	ப்ருஹகே	மகததான
वच	வசஃ	தோததிரஙகளை,
प्रभरता	ப்ரஹரதா	சமபாதிபபீராகளாக, (துதிபபீராகளாக)

சாயண பாடியம்.

கண்டம—11 இருக்கு—2. விசுவாமிதது ரிஷி. உஷ்ணிக சநதம. அகினி தேவதை

எசமானன, இருகோதுவ்வா முதலியோர்களுக்கு கூறுகின்றான — ஹோதருளனனும இருகோதுவா முதலியோர்களே! (நீவிர்) அறிவு மிகுந்த 'அதருவாபு' எனபபடடும எசா படி படபோ முதலானவர்களுடைய நற் கருமாநுடடானததாற தேடிய, ஒளிகளை நிமிநதமாசக கொளளபபட்டதும், உலகததை யினிது தாங்குவதும, தேவர்களை யழைபபதுமாகிய அகினிகளுக்கு, மகததாய பணடைகாலதது துதிமுதலிய தோததிர வாகியங்களை, அலலது உலகததைப படைகக்கும பரமேசுரன இரவி முதலிய சோதிகளை யுண்டாகுமாறு, இனிது சமபாதிபபீராகளாக தோததிரஞ செயவீராகளாக எனபது பொருள். (2)

குறிப்பு —அகினியை, பிருகத எனனும தோததிரததால திருபதி செயவீராகளாக எனபது ஆஙகில ஆசிரியர கருதது. ஹண்டு வடமொழியிலுளள நகாரம ஒரு வகையில பொருள தராமலும ஒரு வகையில உவமை பொருளைத தருதம நினறது.

மந்திரம் 3.

கீதம—பிரசாபதி ரிஷி சுருதிரே கிரத்தாம கிரததம சதயம

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

99. अग्ने वाजस्य गोमत ईशानः सहसोयहो ।

३ १ २ ३ २ २ १ २

*अस्मे देहि जातवेदो महि श्रवः ॥ ३ ॥

இருகசு 1-97-4.

சுஹ்ந வாஜஸ்ய மொஹத ஈஶாநஃ ஸஹஸொயஹொ ।
சுஹ்ந ஜெஹி ஜாதவெதொ மஹி ஶ்ரவஃ ॥

அநவயம்.

हे सहसो यहो !, अग्ने !, गोमतः, वाजस्य, ईशानः, (असि) (अतः)
हे जातवेदः ! अस्मे महि श्रवः देहि ॥

பதவுரை.

हे सहसो यहो !	ஹெ ஸஹஸொ யஹொ !	ஆறறலின மைநதனகிய
अग्ने !	சுஹ்ந !	அககினியே ! (நீ)
गोमतः	மொஹதஃ	கோககளோடு கூடியவனும
वाजस्य	வாஜஸ்ய	அனனதறகு
ईशान.	ஈஶாநஃ	இறைவனுமாக
(असि)	(சுவி)	(இருககினறாய)
(अतः)	(சுதஃ)	(இதனால)
हे जातवेदः !	ஹெ ஜாதவெதஃ !	தோனறிய வுணாவு தனகளை யுடையோய !
अस्मे	சுஸ்மெ	எமக்கு
महि	மஹி	மிகுந்த
श्रव.	ஶ்ரவஃ	அனனதறகு
देहि	தெஹி	கொடுபபாயாக.

சாயண பாடியம.

கண்டம—11. இருகசு—3 கோதம ரிஷி. உஷ்ணிக சநதம். அககினி தேவதை.

வலியினுடைய குழநதையாகிய அககினியே ! பல கோச்களை யுடைய வர்களும, அனனதறகும, இறைவன நீயா யிருககினறாய. ஆதலின

* अस्मे धेहि, எனபது இருகசு.

உணடாகிய தனமுளளோய! அலலது உணடானவைகளை புணாகதோய! அகினியே! மிகுளள அனனதத எமபாலிருகுமாறு இனிது தருவாயாக. நிலை நிறுததுவாயாக எனபதுமது. ஆறறலின மைநத! எனபது பிறவறறிறகுக கருவியாக தனமையால ஆறும வேறறுமைத தொடாபு விளி எனபபடடது 'अस्मे' எனறது ஏழாம வேறறுமைப பொருளில சே விகுதி பெறறது நானகாம வேறறுமையாகக்கொளின, எமகுத தருவாய் எனப பொருள படுமெ ஏழாம வேறறுமை யெனக கொளளின 'अस्मासु' எனக விடதது ஜாதவேதாவாகிய அகினியே! (நீ) தனதத நிலை நிறுததுவாயாக என முடியும (3)

குறிப்பு —அரணிக கடடையை வலி கொணடு கடைதலாலெழுதலின, தீ ஆறற லுசகு மைநதனென உபசரிகக்படடது.

'अस्मे देहि' எனவும, 'अस्मे धेहि' எனவும பாடம

மநதிரம் 4.

கீதம—பிரசாபதி ரிஷி, சதம.

२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

100. अग्ने यजिष्ठो अध्वरे देवान्देवयते यज ।

१ २ ३ १ २ २ ३ २ ३ १ २

होता मन्द्रो विराजस्यति स्रिधः ॥ ४ ॥

இருககு 3-10-7.

அகனெ யஜிஷ்டோ அத்வரெ தெவாந்தெவயதெ யஜ ।
ஹொதா மந்த்ரோ விராஜஸ்யதி ஸ்ரிதஃ ॥

அநவயம்

हे अग्ने! यजिष्ठः (त्वं) अध्वरे, देवयते, देवान्, यज (किञ्च) होता, मन्द्रः, (त्वं), स्रिध., अति विराजसि ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹெ அகனெ!	அகினியே!
यजिष्ठ. (त्व)	யஜிஷ்டஃ (தவம்)	ஆராதிபபதிறசிறநதவனகிய (நீ)
अध्वरे	அத்வரெ	வேளவியில
देवयते	தெவயதெ	தேவாகளை விருமபும எசமானன பொருடடு
देवान्	தெவாந	தேவாகளை
यज	யஜ	ஆராதிப்பாயாக.
(किञ्च)	(கிஞ்ச)	(அனறியும்)

होता	ஹொதா	தேவரையழைப்பவனும்
मन्द्र. (त्व)	மந்த்ரஃ (க்வம்)	களிப்பிப்பவனுமாகிய (நீ)
त्रिध.	த்ரிப்யஃ	சந்துருக்களினும
अति	அதி	மேலாய
विराजसि	விராஜஸி	இனிது விளங்குகின்றாய்.

சாயண பாடியம்

கணடம—11. இருகது—4 விசுவாமித்திர ரிஷி. உஷ்ணிக சந்தம். அக கினி தேவதை.

அகினியே! ஆராதனை செயவதிற சிறந்த நீ, வேளவியில தேவாகளை விரும்புகின்ற எசமானன பொருட்டுப போற்றத்தக்க தேவதைகளைப பூசிப்பாயாக. மற்றும, தேவாகளை யழைப்பவனும, எசமானனுக்குக களிப புண்டாகுபவனுமாகிய நீ நாசமபண்ணுகின்ற எலலாச சந்துருக்களோடும அடக்கிக்கொண்டு மேலாய விளங்குகின்றாய. (4)

குறிப்பு—ாணடெ சந்துருஃகள என்றது சோமபல நிந்தனை முதலியவைகளை.

மந்திரம். 5.

கீதம—துவஷ்டாரிஷி ஆதித்தியம.

३ २ ३२ ३१ २ ३ १ २२ ३ २

101. *जज्ञानः सप्त मातृभिर्मेधा माशासत श्रिये ।

३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३२

अयं ध्रुवो रयीणां चिकेतदा ॥ ५ ॥

இருகது 10-101-4.

ஜஜ்ஞானஃ ஸப்த மாத்ருபிர்மெதா மாஶாஸத ஶ்ரியெ ।

அயம் த்ருவொ ரயீணாம் சிகெததா ॥

அந்வயம்.

ध्रुवः, अयं, रयीणां, आचिकेतत्, सप्त, मातृभिः, (सह) जज्ञानः (सः अग्निः) मेधां, श्रिये, आशासत ॥

பதவுரை.

ध्रुवः	த்ருவஃ	நிலையுளள
अयं	அயம்	இவ வகினி
रयीणां	ரயீணாம்	திரவியங்கடகுக

* जज्ञान सप्त मातर , वेधामशासत, चिकेतयत्, எனபது [illegible]

आचिकेतत्	கூதிகெதகி	கட்டளை (சிட்சை) செய்ய வுணர்ந் திருகினறது.
सप्त	ஸப்த	ஏழு
मातृभिः	மாதரூபிஃ	நாகருகளோடு
(सह)	(ஸஹ)	(கூட)
जज्ञानः	ஜஜ்ஞாநஃ	வெளிபபட்டிருகினறது.
(सः अग्नि.)	(ஸஃ அக்நிஃ)	(அவ வகினி)
मेधां	மெயாம்	கருமததை நியமிகருஞ சோமத தைக குறிதது
श्रिये	ஸ்ரீயெ	தொணடின நிமிததம
आ शासत	கூ ஸாஸித	கடடளை யிடுகினறது

சாயண பாடியம்

கண்டமம—11. இருக்கு—5. திரித ரிஷி. உஷ்ணிக சநதம. தேவதை பவமான னென்னுஞ சோமன்.

நிலையாயுள்ள இவ் வகினி தனங்கட்குக் கட்டளையிடுவதை யுணர்ந் திருக்கினறது. ஏழுனனுநதொகைகொண்ட அவிகளை அளக்குமாற்றலுளள நாக்குகளோடு, அலலது, தனமேல அவிகளை யெறிகின்ற நாகருகளோடு கூட வெளிபபட்டிருகினறது. |அவ் வகினி, கருமஙகளை நனகு வற் படுததுகினற சோமனதுகருச சேவையின பொருட்டுக கடடளையிடுகினறது சோமனதிறகுத தொணடு செய்ய விருமபுகினறது என்பதுமது (5)

குறிப்பு—ஏழு மாதாகள எனபதறகு, நாகருகள போனற ஏழு சுவாலைகளுடன் அலலது பிருதிவி, தாதரீ, காபீ, வேதன மனோவி, அநதணமாது, குருபதனி, கருப்பிணி, எனனும ஏழு மாதாகளுடன எனபதும, இவாகளை யாராதிகலை அகனி யைப பூசிதத பயனுணடு. இவைகள கோபமடையின அகனியும முனிவடையும, ஆதலின இவைகள தேவதைகள போனறு வழிபடதத்தகன எனபதும பிறமதம. ஏழு சநதஙகள, ஏழு ஓதருகள, ஏழு சோம சமஸதாகள, ஏழு தேவதைகள, ஏழு வேளவிகள, ஏழு அவிகள எனபனவே ஏழு மாதாகளாவா எனபது விவரண கார மதம

மந்திரம் 6.

கிதம—அதிதி ரிஷி ஆதிதயம.

३२उ ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २

102. उत स्या नो दिवा मतिरदिति रूत्यागमत् ।

१ २र ३ १ २ ३ २३ १ २

सा शन्तात मयस्करदप स्रिधः ॥ ६ ॥

இருகரு 8-18-7.

உத ஷ்யா நோ திவா உதிஷ்டி ரதூத்யாஸஸ்।
ஷா ஸந்தாத மயஸ்கரத்ஸ்ரிய ஸ்ரியஸ் ॥

அந்வயம்.

उत, मतिः, स्या, अदितिः, ऊत्या, दिवा, नः, अगमत्, (आगत्य च)
सा, शंताता, मयः, करत्, स्त्रियः, अप (गमयतु) ॥

பதவுரை.

उत	உத	மற்றும்
मतिः	உதிஃ	பூசிக்கத்தக்க
स्या	ஷ்யா	முற்கூறிய அந்த
अदितिः	அதிதி	அதிதி தேவதை,
ऊत्या	ஊத்யா	பாதுகாத்தலுடன்
दिवा	திவா	பகலில
नः	நஃ	எங்களைக் குறித்து
अगमत्	அகமத்	வருக.
(आगत्य च)	(ஆகத்ய அ)	(வந்து)
सा	ஷா	அவ்வதிதி தேவதை
शंताता	ஸந்தாதா	சாந்தமுண்டாகுஞ்
मयः	மயஃ	சுகத்தையும்
करत्	கரத்	செய்வதாகுக.
स्त्रियः	ஸ்ரியஃ	சத்துருக்களையும்
अप (गमयतु)	அப (கமயது)	விலகுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—11. இருக்கு—6. இரிமிடி ரிஷி. உஷ்ணிக சந்தம். அதிதி, தேவதை.

மற்றும், மனனம் பண்ணற்குரிய, அல்லது துதித்தற்குரிய, முற்கூறிய அவ்வதிதி தேவதை, பாதுகாப்போடு கூட பகலில எங்களை முனனிடு வருக. வந்து, சாந்தியைத்தருகின்ற சுகத்தையும் அவ்வதிதி தேவதை செய்குக கொல்லுதற்குரிய பூரியுஞ் சத்துருக்களைத் தூரத்தில குக. 'ஸ்ரிஷி' எனபதற்குக் கொல்லுதல் எனபது பொருள். (6)

குறிப்புரை—மூலத்திலுள்ள, 'மதி' என்னுஞ் சொல்லிற்கு, இப்பாடியத்திற் கொண்டபடி, மனனம் பண்ணத்தக்கது, அல்லது துதிக்கத்தக்கது, எனக் கொள்ளாது (அறிவுடையான) எனக் கொண்டனர் விவரணக்காரர். ஊக்காலுந் துணபுரிபவள் அதிதி. அவளே தேவமாதாவாவள் எனபதும் அவர் கொள்கையே. தீனத்தனமையிலாமை எனபது பிறர் கொள்கை பிரகிருதி யெனபது இதிகாசக்காரர் கொள்கை அதிதி—அகண்டிச்சம எனவும், மயம—எனபது சுகமெனவுங் கூறினர்கள் நிகண்டு.

'उत, स्या' எனவும், उत, स्या, எனவும் பாடம.

மந்திரம் 7.

சீதம்—வார்க சமயம்.

१२ ३ १ २ ३ २ १ २ ३ १२
103. ईडिष्वा हि * [illegible] यजस्व जातवेदसम् ।
३ १ २ ३ १२
चरिष्णु धूममगृभीतशोचिषम् ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-23-1.

ஈளிஷ்வா ஹி வ்ரதீவ்யாம் யஜஸ்வ ஜாதவெதஸம் ।
சரிஷ்ணு தூமமக்ருபீத ஸொசிஷம் ॥

அன்வயம்.

प्रतीव्यां, (अग्निं) हि ईडिष्वा (किञ्च) चरिष्णु धूमं, अगृभीत शोचिषं, जातवेदसं, यजस्व ॥

பதவுரை.

प्रतीव्यां	வ்ரதீவ்யாம்	சத்துருக்களிடத்து மாறுதலையுடைய
(अग्निं) हि	(அக்நிம்) ஹி	(அக்கினியை) யே
ईडिष्वा	ஈளிஷ்வா	துதிப்பாயாக.
(किञ्च)	(கிஞ்ச)	(அன்றியும்)
चरिष्णु धूमं	சரிஷ்ணு தூமம்	பரந்து செலலும் புகையையுடையதும
अगृभीत शोचिषं	அக்ருஹீத ஸொசிஷம்	பற்றவொணாத வொளியையுடையதும
जातवेदसं	ஜாதவெதஸம்	தோன்றின பிராணிகளை யுணர்ந்ததுமாகிய அவ் வகினியை
यजस्व	யஜஸ்வ	போற்றுவாயாக.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—7. வைசுவமனு யசுவாரிஷி. உஷ்ணிக சந்தம். அகினி தேவதை.

சத்துருக்களிடத்து மாறுபாடாய்ச் செலலுந் தனமையுள்ள அகினியையே தோத்திரங்களாற் றுதிப்பாயாக என்று மூலத்திலுள்ள 'ஹி' எனபது தேற்றத்தினாற்று. மற்றும், யாண்டுஞ் செலகின்ற சீலமுடைய

* प्रतीव्यम्, எனபது இருக்கு.

புகையை யுடையதும், சுவாலைகளை யுடையதும், இராக்கதர்களாற் கெ
மூடியாத வொளியை யுடையதும், தோன்றின, பிராணிகளனைத்தை
மூணர்ந்ததுமாகிய அவ்வகினியைத் தேவவுணவுகளால் ஆராதிப்பாயாச

குறிப்பு —प्रदीव्यं, எனறதறகு மாறிச்செல்லுஞ் சிலமுடையதெனறு
யதிற கொண்டபடி கொளளாது, 'யாண்டுமுள்ளது' எனவும 'ஹி' என
அசை யெனவுங கொண்டனா விவரணகாரா.

जातवेदसं, எனறதறகு அகினி யென்னுர் பாடியக்காரா. சூரியனெ
கொண்டனா விவரணகாரா. 'இதில' "उदुत्यं जातवेदस" எனனும மறை
கும, जातवेदसे सुनवाम, எனனுங நிகண்டு வாசகமும பிரமாணமாமெனபா

மந்திரம் 8.

கீதம்—அகத்திய ரிஷி ரசோஷ்ணம்.

१ २२ ३ १ २ ३ २ ३१ २ ३ १ २

104. न तस्य मायया च न रिपु रीशीत मर्त्यः ।

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

यो अग्नये ददाश * हव्यदातये ॥ ८ ॥

இருகசு 8-23-2

ந தஸ்ய ஸாயயா ச ந ரிபு ரீஶீத மர்த்ய꞉ ।
யோ அக்னயே தா³ஶ ஹவ்யதா³தயே ॥

அங்வயம்.

यः, हव्यदातये, अग्नये, ददाश, तस्य, मर्त्यः, रिपु. (सन्), मायया च न, ईशीत ॥

பதவுரை.

यः	यः	யாதொருவன்
हव्यदातये	ஹவ்யதா³தயே	அவி யேற்றுக்கொள்ளுகின
अग्नये	அக்னயே	அகினிகசு
ददाश	த³தா³ஶ	அவி கொடுகினறானே,
तस्य	தஸ்ய	அவனுகசு
मर्त्यः	மர்த்ய꞉	யாதொரு மனிதனும

* हव्यदादिभि எனபது இருகசு.

रिपुः (सन्)	ரிவுஃ (வந்)	சததுருவாயிருந்து
मायया च	ஸாயயா அ	கபடதினாலேயும
न ईशीत	நை ஈஷீத	தலைவனாகமாட்டான.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—11. இருகு—8. வைசுவமனு வையசுவ ரிஷி உஷ்ணிக சந்தம. அகினி தேவதை

ச. ந எனனு மசைச சொறகட்கு உமமைய பொருள. அவியேறகு மாற்றலுடைய அகினிகு அவிகளைக கொடுகினறவனுகு எவனும வஞச கததாலேனும தலைவனாகமாட்டான. அவனுடைய சததுரு வலியிலலாதவ னாகினறன என்பது பொருள். (8)

குறிப்பு—மாயை யெனபதை பாடியகாரா கபடமெனறா. விவரணகார ரோ, பிரகஞை யெனறா நகாரததை உமமையெனக கொண்டா பாடியக காரா. அசை யெனறனர் விவரணகாரா.

மநதிரம் 9

தீதம—செளமகரதவம பிருகதாகினேயியம.

२३ १ २ ३ २ ३२ ३१२ ३क २र
105 अप त्यं वृजिनꣳ रिपुꣳस्तेनमग्ने दुराध्यम् ।
१२ २ २ ३२
दविष्ठमस्य सत्पते कृधी सुगम् ॥ ९ ॥

இருகு 8-23-14.

அப தயம் வ்ருஜினம் ரிவம் வெ்நமெ்ந உராயஸி ।
உவிஷ்டவஸு வஸ்தவே க்ருயீ ஸுகமு ॥

அனவீயம்.

हे अग्ने! त्वं, त्यं, वृजिनं, रिपुं, दुराध्य, स्तेनं, दविष्ठं, अपास्य,
हे सत्पते! सुगं कृधी ॥

பதவுரை.

हे अग्ने! त्वं	ஹெ அக்நெ! த்வம்	அகினியே! நீ
त्यं	தயம்	பிரசிததனகிய அநத
वृजिनं	வ்ருஜினம்	வஞசகனும
रिपुं	ரிவம்	பாவஞ செய்பவனும

दुराध्यं	துராத்யம்	கொடிய எண்ணதததனுமாகிய
स्तेनं	ஸ்தேநம்	தனபுறுததுவோனை
दविष्ठं	தவிஷ்டம்	மிகததூரததில
अपास्य	அபாஸ்ய	நீகருவாயாக. (எடுததுப்போடு வாயாக)
हे सप्पते!	ஹே ஸப்பதே!	சததுருகளைக்காபபாறறுவோய்!
सुगं	ஸுகம்	நனமாக்கததாலடையு மினபத தைச
कृधी	கருதி	செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—11 இருகசு—9. பரததுவாச ரிஷி. உஷ்ணிக் சுநதம. வைசுவ தேவாகனி தேவதை

அகனியே! பிரசிதியாயுளள அக கபடனும, பாவஞ செயவோ னும, துகசதாற கிடடுவதை யுணபவனும, அலலது, கெடட கருததுடைய வனுமாகிய இததனமைய இமசை செயவோனை மிகததூரததில எடுத தெறிவாயாக. ஈணடு, 'அசு' எனனும 'धातु' (பகுதி) எறிதல எனனும மூதனிலைததொழிறபெயா கொணடது. நலலோகளைப பாதுகாகசு மக்கினி யே! எஙகடசு நல வழியாற பெறறதசக சுகததைச செய்வாயாக. ஈணடு எலலாத தேவதை வடிவமாகிய அகனியைத துதிததலால விசுவ தேவத தனமை அமையு மாறறிக வைசுவ தேவம எனபது மிதுவே. (9)

குறிப்பு—வைசுவ தேவத தனமையை, விசுவே தேவா, சாவே தேவா: என நிருகதம கூறுகினறது. மிக அணுதியாகிய தேவதா லிஙக மாதிர சமுதாயம எல லாத தேவாகட்கும பொதுவாமாதலின வைசுவ தேவம எனபா தேவாச வேட் பார். இம மாதிரதிறகு ரிகிசுவன ரிஷி யெனறு கூறுகினறது ஆஙகில மொழி பெயாபபு.

மந்திரம் 10.

கீதம—அகதிய ரிஷி ரதேஷாகனம.

३कर२ ३ १२ ३ १२
106 श्रुष्टयग्ने नवस्य मे स्तोमस्य वीर विश्पते ।
२ ३२३ १२ ३१ २
नि मायिन *स्तपसा रक्षसो दह ॥ १० ॥

இருகசு 8-32-14.

* तपुषा, எனபது இருகசு.

ஶுஷ்ருஹி நவஸ்ய ஸ்தோமஸ்ய வீர விஶ்பதே ।
நி மாயிநஸ்தபஸா ரக்ஷஸோ தஹ ॥

அந்வயம்

हे वीर! विश्पते! अग्ने! नवस्य, मे, स्तोमस्य, श्रुष्टी मायिनः,
रक्षसः, तपसा, निदह ॥

பதவுரை.

हे वीर!	ஹே வீர!	வீரனே!
विश्पते!	விஶ்பதே!	மகக்களுக காபபாறறுவோய!
अग्ने!	அக்நே!	அகினியே!
नवस्य	நவஸ்ய	இவவேளை செயதலின புதிதான
मे स्तोमस्य	ஸ்தோமஸ்ய	எனது தோததிரசமுதாயததைக
श्रुष्टी	ஶ்ருஷ்டீ	கேடடு
मायिनः	மாயிநஃ	மாயையையுடைய
रक्षसः	ரக்ஷஸஃ	இராககதாகளை
तपसा	தபஸா	தகிகினற பிரகாசததால
निदह	நிதஹ	முழுதுஞ சாமபராகுவாயாக.

சாயண பாடியம.

கண்டம—11. இருகசு—10. விசுவமனு ரிஷி. உஷ்ணிக சநதம. வைசுவ தேவாகினி தேவதை.

சத்துருக்களை யழிபபோய! அல்லது, வீரிய முடையோய்! மனிதாகளுக காபபாறறுவோய! அகினியே! இபபோது செயதலின புதிதாகிய தோததிரக கொததுகளுக கேடடு மாயையையுடையவாகளும, இது பறறியே கருமஙகட கிடையூறு செயகின்றவாகளுமான இராககதர்களை, காயகினற சுவாலையால அடியோடு சாமபராகுவாயாக. (10)

தறிப்பு —ஈணடுப பாடியககாரா, பலவகையாய வேறறுமைகளைத திரிபாகவிப பொருள கொணடுளளார் விவாணககாரோ, எனது புதிதாகிய தோததிரததின வலியால வீரமுளளோய! மகக்களுக காப்பாறறுவோய! அகினியே! மாயாவியான இராககதாகளை ஒளியால விரைவில சாமபராகுதி, எனப பொருட்படுதது புளளார்.

பதினோராவது கண்டம்

மூறறுமம

பன்னிரண்டாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—2. அதியாயம்—1.

எட்டு மந்திரங்களாலானது

மந்திரம் 1.

தீதம—இந்திர வசிஷ்ட பிரமமிடடியம.

१ २र ३ १ २ ३ २ ३ १ २
107. प्र मꣳहिष्ठाय गायत ऋताव्ने बृहते शुक्रशोचिषे ।
३ १ २ ३१२
उप स्तुतासो अग्नये ॥ १ ॥

இருரகு 8-103-8

ஹ ஸ்ஹிஷ்ாய மாயத ஸீதாவ்நெ வ்ருஹதெ ஸுக்ர ஸொசிஷெ ।
உவ ஷ்டுதாஸொ அக்நயெ ॥

அந்வயம்.

हे उपस्तुतासः !, मंहिष्ठाय, ऋताव्ने, बृहते, शुक्रशोचिषे,
अग्नये, प्रगायत ॥

பதவுரை.

हे उपस्तुतास. !	ஹெ உவஷ்டுதாஸஃ !	அருகிற் றுதிபபோாகள் ! (ஈவீர)
मंहिष्ठाय	ஸ்ஹிஷ்ாய	தலைவளளலும
ऋताव्ने	ஸீதாவ்நெ	வேளவி அலலது, சதிய முடையவனும
बृहते	வ்ருஹதெ	மகானும
शुक्रशोचिषे	ஸுக்ர ஸொசிஷெ	ஒளிமிகுந்த சுடரோனும (ஆகிய)
अग्नये	அக்நயெ	அகனினிகருத
प्रगायत	ப்ர மாயத	நனகு தோததிரம படிபபீாகளாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—1. பிரயோகபாகவ ரிஷி. ககுப் சந்தம். அக்கினி தேவதை.

அருகிற நுதிபபோர்காள்! நீவிர சிறநத கொடையுடையோனும், வேளவியுடையோனுமு, அலலது, சததியமுடையோனுமு, மகானுமு, ஒளி மிகுநத சுடரோனுமு ஆகிய அகினிகநுத தோத்திரஞ சொலலீர்களாக. (1)

குறிப்பு—ऋत्वे, எனறதற்கு, நீரைததரும் எனறும் இதறகு சௌப ரிஷி யெனறும் கொளவா மேனுடடாசிரியர்

மந்திரம் 2.

தீதம்—பரத்துவாச ரிஷி வாசபிருத வாசாபிருத வாசபர்மீயம்

१ २र३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
108. प्र सो अग्ने तवोतिभिः * सुवीराभिस्तरति वाजकर्मभिः ।
२ ३ २ ३१ २र
यस्य त्वꣳ सख्यमाविथ ॥ २ ॥

இருகு 8-19-20.

ப்ர ஸொ அக்னே தவொதிபிஃ ஸுவீராபிஸ்தரதி வாஜகர்மபிஃ ।
யஸ்ய ட்வம் ஸக்யமாவிதி ॥

அங்வயம்.

हे अग्ने! त्वं, यस्य, सख्यं, आविथ, तव, सुवीराभिः, वाजकर्मभिः, ऊतिभिः, सः, प्रतरति ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹெ அக்னே!	அகினியே!
त्वं	ட்வம்	நீ
यस्य	யஸ்ய	எவனுககு
सख्यं	ஸக்யம்	நணபன்
आविथ	ஆவிதி	ஆகினரகுயோ,
तव	தவ	உனனுடைய
सुवीराभिः	ஸுவீராபிஃ	நலல மககடபேறறைத் தருவன வும

* सुवीराभिस्तिरते वाजमर्भभि , எனபது இருககு.

वाजकर्मभिः	வாஜகர்மபிஃ	{ அன்னங்களையும் ஆற்றல்களையும் காபபாறறுவனவும ஆன
ऊतिभिः	ஊதிபிஃ	பரிபாலனங்களினால
स·	ஸஃ	அவன
प्रतरति	ப்ரதரதி	விருத்தியாகினறான

சாயண பாடியம்.

சண்டம்—12. இருகசு—2. சௌபரி ரிஷி. சகுப் சந்தம. அக்கினி தேவதை.

அகினியே! உன்னுடைய பாதுகாபபுகளினால் அநத எசமானன் இனிது விருத்தியாகின்றான். (எத்தன்மைய பாதுகாபபுக்களாலெனின), பாதுகாபபுக்கள விசேடித்துக் கூறபபடுகினறன:—அழகிய புத்திரன பௌதரியோர்களை யுடையனவும, அனனங்களின் கருமதனதையேனும, அல்லது ஆறறலின கருமதனதையேனும் காபபாறறுவனவுமான, அத்தன்மைய பாதுகாபபுக்களினால என மேலநவயிதனக கொளக. அகினியே! நீ அநத எசமானனுசகு கிருகனகினறாயோ, அவன விருதியாகினறான் என முனனுளளதுடன சோதனுககொளக. (2)

குறிப்பு —तरति वाजकर्मभिः, எனவும், तिरते वाजकर्मभिः எனவும், பாடபேத முண்டு.

மந்திரம் 3.

கீதம—சௌபரம்.

१ २ ३क २र ३ १ २ ३ १२३ १ २
109. तं * गूर्द्धया स्वर्णरं देवासो देवमरतिं दधन्विरे ।
३ २ ३ १ २
देवत्रा † हव्य मूहिषे ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-15-1.

தம மூளா யா ஸ்வர்ணரம் தெவாஸொ தெவமரதிம் தயதன்விர ।
தெவத்ரா ஹவ்ய ஊஹிஷெ ॥

அனவயம்

(हे स्तोतः !), गूर्द्धया, स्वर्णरं, तं, (स्तुहि), देवासः, देवं, अरतिं, दधन्विरे, (प्राप्यच), (तेनाग्निना), देवत्रा हव्यं, आ ऊहिषे ॥

* गूर्धया, † हव्य मोहिरे, எனபது இருகசு.

பதவுரை.

(हे स्तोत.!)	(ஹெ ஷ்ரோதஃ!)	துதிபவோய! (நீ)
गृद्ध्या	ம்ருத்யுபா	போறறுங் கருமதுடன
स्वर्णरं	ஷ்ரணயும்	எலலாவறறையுஞ செலுதுதும்
तं	தம்	அவ வகினியைத
(स्तुहि)	(ஷ்ருஹி)	(தோதிரம பணணுவாயாக)
देवासः	தெவாஸஃ	தேவடபோகள
देवं	தெவம்	ரகை முதலிய குணஙகளை புடை யதும
भरतिं	பரதிம்	இறையுமாகிய (எதை)
दधन्विरे	தயந்விரெ	அடைந்தாகளோ,
(प्राप्यच)	(ப்ராவ்யத)	(அடைநது)
(तेन अग्निना)	(தெந அக்நிநா)	அவ் வகினி வாயிலாக
देवत्रा	தெவத்ரா	தேவரை டத
हव्यं	ஹவ்யம்	அவியைத
आ वक्षिषे	ஆ வக்ஷிஷெ	சோக்கினரூராகி கினியை யெனக கூடடுக)

சாயண பாடியம்

கண்டம—12. இருகது—3 சௌபரி ரிஷி கருப சநதம் அகினி தேவதை.

தோத்திரஞ்செய்வோய்! பிரசிதியாகிய அவ் வக்கினியைத துதிகருங் கருமத்தாற் துதிப்பாயாக எவ் வண்ணமாகிய அகினியை யெனின? அனைத தைபுஞ் செலுதுதுவதை, எசமானாக ளனைவாகளாலும கரும முதலியதிற கொண்டு போகப்பட்டதை. அலலது சுவாகாகாரதைக குறிதது அவிகளைக கொண்டுபோவதை ரகை முதலிய குணஙகளுடையதும, இறை ஆயதும, அலலது இனிதடையத தககதுமாய எதை அடைகிலரூராகளோ, அதாவது, திரி முதலியவைகளா லடைகினரூராகளோ, அடைநது அவ வகினி வாயி லாகத தேவர்களை யுதேசிதது, புரோடாசம முதலிய அவியை (தேவ

வுணவை) சேர்க்கின்றார்களோ, அவ் வக்கினியை. துதிப்பாயாக என முடித்துகொள்க. (3)

குறிப்பு—தேவாகள = அதாவது துதிப்போாகள எனவே வேட்போாகள எனபபட்டது.

'दधन्विरे' எனபதில धवि , எனபதறகு அடைதல பொருள.

देवत्रा, எனபதில 'தேவ மனுட' எனபதாதியால, त्रा இரணடாம வேறறுமை யில வநதது

गणे, गूर्द्धयति, எனபதறகுத துதிததல பொருளென கிருகதம 3 14 5 கூறுகினறது.

மந்திரம் 4.

கீதம—பகமம அல்லது சௌபரம்,

१ २ ३ १२३ १२३ २ २ ३ २ ३२

110. *मा नो हृणीथा अतिथिं वसुरग्निः पुरुप्रशस्त एषः ।

२ ३ १ २ ३२

यः सुहोता स्वध्वरः ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-103-12.

மாநொ ஹ்ருணீதா அதிதிம் வஸுரக்நிஃ புருப்ரஶஸ்த ஏஷஃ ।

யஃ ஸுஹொதா ஸ்வத்வரஃ ॥

அன்வயம்.

(हे ऋत्विक्सङ्घ !) यः, सुहोता, स्वध्वरः, (सः), एषः, अग्निः, पुरुप्रशस्तः, वसुः, (तं) अतिथिं, नः, यज्ञे, मा हृणीथाः ॥

பதவுரை.

हे ऋत्विक्सङ्घ !	ஹெ ரிக்விக்ஸங்க!	வேட்போா கூடடததோாகளே ! (ரீவிர)
य·	யஃ	எது
सुहोता	ஸுஹொதா	இனிது தேவாகளை யழைபபதும்
स्वध्वर	ஸ்வத்வரஃ	நலல வேளவி யை யு டைய து மாமோ,
(स.) एषः अग्नि.	ஸஃ ஏஷஃ அக்நிஃ	அத தகைய இவ வககினி
पुरुप्रशस्त	புருப்ரஶஸ்தஃ	பலலோராறறுதிகபபடடதும
वसु	வஸுஃ	வாசஞ செயவிபபதுமாம.
(तं) अतिथिं	(தம்) அதிதிம்	அதிதிபோற பூசிகக தகக (அவ வககினியை)

* मानो हृणीता मतिथिर्वसु, எனபது இருககு.

(न यज्ञे)	(நஃ யஜ்ஞே)	(எமது வேளவியில)
मा हणीथा.	மா ஹ்ரணீயாஃ	வேறிடஞ செலலுமாறு அலக கழிககாதீரகள.

சாயண பாடியம்

கணடம—12 இருகசு—4 பிரயோகபாகாகவ ரிஷி. அலலது சோபரி சணணுவ ரிஷி கசுப சநதம. அகனி தேவதை

வேடபோ கழகதோகளே! (நீவிர) எமது வேளவியில அதிதி போற பிரியபபடதகக அகனியை வேறோரிடதிற போகச செயயாதீர கள. எவ் வகனியை? எனறசஙகிதது கூறபபடுகினறது —யாதோரக கினி தேவாகளை யினிதழைபபதும, அழகிய வேளவியுடையதுமாமோ, அதை யெனக எவ் வகனி பலலோாகளாற போறறபபடடதும, வசிகக செயவதுமாகினறதோ, அதை என மேல அநவயிததுககொளக. (4)

குறிப்பு—அகனியானது எஙகளை யும அதிதிகளையும வெறுககாதிருசகுக எனபது ஆஙகில மொழி பெயரபபாசிரியரின கருதது

மநதிரம் 5.

கீதம—பகத ரிஷி தேவானீகம, அல்லது பதி.

३ १ २ ३ १ २र ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३२

111. भद्रो नो अग्निराहुतो भद्रा रातिः सुभग भद्रो अध्वरः ।

३ २ ३ १ २र

भद्रा उत प्रशस्तयः ॥ ५ ॥

இருகசு 8-19-19.

ஹ்ரோநோ அக்நிராஹுதோ ஹ்ரா ராதிஃ ஸுஹவ ஹ்ரோ அத்வராஃ। ஹ்ரா உத ப்ரஶஸ்தயஃ ॥

அநவயம்.

आहुतः, अग्निः, नः, भद्रः, (भवतु), हे सुभग!, नः भद्रा रातिः, अध्वरः, भद्रः, (भवतु), उत, प्रशस्तयः, भद्राः (भवन्तु) ॥

பதவுரை.

आहुत	ஆஹூதஃ	அவிகளாற் களிபபடைநத
अग्नि.	அக்நிஃ	அகனி
न.	நஃ	எஙகடகு
भद्रः (भवतु)	ஹ்ரஃ (ஹவது)	மஙகள (மாகுக).
हे सुभग!	ஹெ ஸுஹவ!	மஙகளமாகிய தனமுளளோய!

नः	நஃ	எங்கட்கு
भद्रा राति	ஹத்ரா ராதிஃ	மங்களமாகிய தனமும ராகையும
भवतु	ஹவதூ	உண்டாகுக.
भद्रः अध्वरः	ஹத்ரஃ சத்வரஃ	மங்களமாகிய வேளவி
(भवतु)	(ஹவதூ)	(உண்டாகுக).
उत भद्राः प्रशस्तयः	உத ஹத்ராஃ ப்ரஶஸ்தயஃ	மறறும, மங்களமாகிய துதிகள
(भवन्तु)	(ஹவந்தூ)	(உண்டாகுக).

சாயண பாடியம்.

கண்டம—12. இருகசு—5. சௌபரி ரிஷி.

அவிகளால திருபதியடைந்த அகினி எங்கட்கு மங்களமாகுக. அழகிய தனமுடைய அகினியே! எங்கட்கு மங்களமாகிய திரவியங்களும, தானங்களும உண்டாகுக. மங்களமாகிய வேளவியும மற்றும, மங்களங்களான பெருமைகளும, துதிகளும உண்டாகுக. (5)

குறிப்பு —आहुत. என்பதறகுத தேவாகளை யழைகக நியமிததல பொருளெனறு கூறுகினறது ஆகில பொழி பெயாபபு.

மந்திரம் 6.

கீதம—கௌதமம. அலலது, சாததியம.

१ २ ३ १ २३ १ २२३ १ २
112. यजिष्ठं त्वा ववृमहे देवं देवत्रा होतारममर्त्यम् ।
३ २ ३ १ २ ३ १ २
अस्य यज्ञस्य सुक्रतुम् ॥ ६ ॥

இருகசு 8-18-3.

யஜிஷ்டம் த்வா வவ்ருமஹெ தெவம் தெவத்ரா ஹொதாரமமர்த்யம் ।
ஸஸ்ய யஜ்ஞஸ்ய ஸுக்ரதும் ॥

அனவயம்.

(हे अग्ने !), यजिष्ठं, देवत्रा, देवं, होतारं, अमर्त्यं, अस्य यज्ञस्य, सुक्रतुं, त्वा, ववृमहे ॥

பதவுரை.

(हे अग्ने !)	(ஹெ அக்னே !)	(அகினியே !)
यजिष्ठ	யஜிஷ்டம்	ஆராதனையிற் சிறநததும
देवत्रा	தெவத்ரா	தேவாகளுகளுள
देवं	தெவம்	சிறநத ராகை முதலிய குணங களுடையதும

होतारं	ஹொதாரம்	தேவாகளை யழைப்பதும
अमर्त्यं	அமர்த்யம்	இறவாததும
अस्य यज्ञस्य	அஸ்ய யஜ்ஞஸ்ய	இவ வேளவிககு
सुक्रतुं	ஸுக்ரதும்	நற கருததனுமாகிய
त्वा	த்வா	உனனை
ववृमहे	வவ்ருமஹெ	நனகு பூசிககின றோம.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—12. இருகக—6. சோபரி ரிஷி

அகநியே! பூசிபபதிற சிறநத உனனை இனிது போறறுகினறோம. எவ வணணததனகிய உனனை யெனின? தேவாகளுககுட சிறநத தான முதலிய குணமுடையோனை. மறறுந தேவாகளை யழைபபோனை மற்றும் இறவாதோனை, மறறும இவவேளவியிற சிறநத தலைவனை. (போற்றுகின றோம எனபதனோடு மேற கூடடுக) (6)

குறிப்பு —अस्य यज्ञस्य सुक्रतुम्, எனறசறகு இவ வேளவியை இனிது முடிகக, எனப பொருள கூறியுளளார ஆஙகில மொழி பெயாபடாளர.

மநதிரம் 7.

கீதம—சமதகனி ரிஷி, சமவாகக.

१२ ३१ २३ २ ३ २ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २

113. **तदग्ने द्युम्नमाभर * यत्सासाहा सदने कश्चिदत्रिणम् ।**

३ १ २र ३क२र

मन्युं †जनस्य दूढ्यम् ॥ ७ ॥

இருகக 8-19-12.

தத்அக்நெ த்யும்நமாபர யத்ஸாஸாஹா ஸதநெ கஶ்சித்த்ரிணம் ।
மந்யும் ஜநஸ்ய தூட்யம் ॥

அநவயம்.

हे अग्ने!, तत्, द्युम्नं, आभर, यत् आसदने, (वर्तमानं), कश्चित्, अत्रिणं, सासाहा, (तथा), दूढ्यम्, जनस्य, मन्युं, सासाहा ॥

---

* यत्सा सहत्सहने, †जतस्य दूढ्य, எனபது இருகக.

பதவுரை.

हे अग्ने !	ஹெ அக்நே !	அக்கினியே !
तत्	தத்	அந்த
द्युम्नं	த்யும்நம்	அன்னதானத்தை, அலலது, கீர்த்தியை
आभर	ஆபர	எங்கட்குத் தருவாயாக
यत् आसदने	யத் ஆஸதநெ	எக்கால வேளவி மண்டபத்தில
(वर्तमानं) कञ्चित्	(வர்தமாநம்) கஞ்சித்	(இருக்கின்றவன்) எவனையும
अभ्रिणं	அத்ரிணம்	புலால் உண்ணும் அவ விராகத்தினை
सासाहा	ஸாஸாஹா	மிகத் தாழ்த்திவிடுவாயாக (மற்றும)
(तथा)	(தயா)	அவ்வாறே
दूळ्यम्	த்யூள்ய	பாவமதியுள்ள சதத்துருவையும
जनस्य मन्युं	ஜநஸ்ய மந்யும்	சனங்களின கோபத்தையும
सासाहा	ஸாஸாஹா	முற்றும் மடக்கி விடுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—7. சோபரி ரிஷி

அக்கினியே! (நீ) அவ வனனதானத்தை அலலது கீர்த்தியை எங்கட்கு நிறையத் தருவாயாக. ஓர்கால வேளவி மண்டபத்தில புலால் உண்ணும் இராக்கதர்களாயாரேனுமிருப்பரேல, அவ விராக்கதர் முதலியோர்களையும அடியோடு அடக்கி விடுவாயாக, அவ்வாறே பாவ மதியுடைய சதத்துருவையும, மக்களின கோபங்களையும அடக்கி விடுவாயாக. (7)

குறிப்பு —दूळ्या, எனவும दूळ्यम्, எனவும் பாடபேதம.

மந்திரம் 8.

கீதம—அகதிய ரிஷி ராக்ஷோகனம.

१ २र ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ २

114. यद्वा उ विश्पतिः शितः सुप्रीतो * मनुषो विशे ।

२उ ३२उ ३ १ २

विश्वेदग्निः प्रति रक्षाꣳसि सेधति ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-13-13.

யதா உ விஶ்பதிஃ ஶிதஃ ஸுஶ்ரீதொ உநுஷொ விஶெ ।
விஶ்வாஇத்ஃ ரக்ஷாஂஸி ப்ரதிஷெதி ॥

அந்வயம்.

विश्पतिः, शितः (अयं), अग्निः, सुप्रीतः, मनुषः, विशे, यत्, वै, वर्तते, (तदा), अग्निः, विश्वा इत्, रक्षांसि, प्रतिषेधति उ ॥

பதவுரை.

विश्पतिः	விஶ்பதிஃ	மனிதர்களைக காப்பாற்றுவதும்
शितः (अयं)	ஶிதஃ (அயம்)	சுடர் மிகுந்ததுமாகிய இந்த
अग्निः	அக்நிஃ	அக்கினி
सुप्रीत	ஸுஶ்ரீதஃ	மிகக களிப்புடையதாய்
मनुष'	உநுஷஃ	மனிதரது
विशे	விஶெ	வீட்டில்
यत् वै (वर्तते)	யத் வை (வர்ததெ)	எப்பொழுது நிகழ்கிறதோ
(तदा)	(ததா)	அப்பொழுது
अग्निः	அக்நிஃ	அக்கினி
विश्वा इत्	விஶ்வா இத்	அவரைப பீடிகின்ற எல்லா
रक्षांसि	ரக்ஷாஂஸி	இராகதர்களையும
प्रतिषेधति	ப்ரதிஷெதி	நாசபபடுததுகினறது.
उ	உ	இது பிரசிததமாம.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—12. இருக்கு—8. விசுவமனு ரிஷி. சுதம உஷணிச, தேவதை அகினி.

மனிதர்களைக காபபாற்றுவதும, அவிகளால் சுடர் மிகுந்ததுமாகிய அவ் வகினி மகள் தம மனைகண் உள்ளனபோடு எகாலம வரை இருக கினறதோ, அகாலம வரை அவருடைய பகைவராயத துனபுறுததும இராகதர்களனைவரையும நாசபபடுதது விடுகின்றது மூலததிய உகாரம, பிரசிததியில நின்றது, இது பிரசிததியாம எனபதாம. (8)

வேதப்பொருளே விளக்கலால் இருளின் துன்பததை நீகி, புருடார்த தங்கள் ஞானகையும விதியாதீததேசா கொடுபபாராக.

ஸ்ரீமத், இராசாதிராச பரமேசுர, வைதீக மாாகப் பிரவாத்தக,
ஸ்ரீவீரபுகக பூபால சாம்ராசசிய துரந்தரராகிய சாயணசாரியாராலியற்றிய
மாதவீய சாம வேதாததப பிரகாசமென்னும்
சுத வியாகியானம்,
ஆகினேய காண்டதின் முதலாவது அத்தியாயம்
பன்னிரண்டாவது கண்டம்
முறறும.

ஆக்கினேய காண்டம்

அலலது

ஆக்கினேய பருவம்

முற்றும.

சாமவேத சங்கிதை முதலாம் அத்தியாயம்
முர்றும.

ஓம சுப்ரமண்யோம ! ஓம சுப்ரமணயோம் ! ஓம சுப்ரமண்யோம !
ஓம சாநதி ! சாநதி. ! சாநதி !

சாமவேத சங்கிதை

இரண்டாவது

ஐந்திர காண்டம்.

இரண்டாம் அத்தியாயம்,

பிரபாடகம்—2. முற்பாதி கண்டம்—1.

பதது மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

१२ ३१ २र ३२३ १२
115. तद्वो गाय सुते सचा पुरुहूताय सत्वने ।
२उ ३ २ ३ १२
शं यद्गवे न शाकिने ॥ १ ॥

இருகு 6-45-22.

தவொ மாய ஸுதெ ஸசா வுரூஹூதாய ஸக்வனெ ।
ஶம் யத்கவெ ந ஶாகினெ ॥

அன்வயம்.

हे स्तोतारः !, वः, सुते, पुरुहूताय, सत्वने, यत्, शाकिने, गवे न, शम्, तत्, सचा, गाय ॥

பதவுரை.

हे स्तोतार. !	ஹெ ஸ்தோதாரः !	துதிப்போர்காள் !
वः	வः	நீங்கள
सुते	ஸுதெ	சோமரச பிழிந்தவிடத்து
पुरुहूताय	புருஹூதாய	பலராலழைக்கபபட்டவனுய
सत्वने	ஸக்வனெ	பகைஞரைக காயகினற ஆலலது தனதனதக கொடுகினற இநதிரன பொருட்டு

यत्	யகீ	யாதொரு தோத்திரம்
शाकिने	ஶாகிநெ	வலிமிக்க இந்திரனுககு
गवे न	மவெ ந	ஆயிறகு (புல) ஓபப
शम्	ஶழ்	சுகஙு கொடுபபதாகினறதோ?
तत्	தகீ	அத துதியைக்
सचा	ஸஆ	குழுமி நின்று
गाय	மாய	பாடுவீாகளாக.

சாயண பாடியம்.

எவருடை ய, மூச்சுக காற்று மறைகளோ, எவா, மறைகளினின்றும உலகை யுணடாகினாரோ, அவ விதத்தியாதீதத மாகேசுரரை வணஙகுகினறேன.

கண்டம்—1. இருக்கு—1. சமயூ வார்ஹஸ்பத்திய ரிஷி. காயதரி சநதம். இநதிரன் தேவதை.

துதிபபோர்களே! நீஙகள, சோமரசம பிழிநதானவிடத்து அநேக எசமானர்களால அழைக்கப்படடவனும, பகைஞரைக கெடுபபோனும், அல்லது, திரவியநதருவோனுமாகிய இநதிரன பொருடடு கூடிககொணடு தோதத திரம பாடுவீாகளாக. ஆயிறகுபபுல சுகநதருமாறு யாதொரு துதி ஆற்றலுடைய இநதிரனுககு இனபநதருகின்றதோ? அததுதியை. (செய்வீாகளாக என இயைததுககொளக) (1)

குறிப்பு.—பயிரிடுவோன எருதின நலததைக கருதுவது போல அனபோடு பாடுவீாகளாக எனபதும, இதறகுப பரதவாசா ரிஷி யெனபதும, ஆஙகில மொழி பெயரபபின கருதது.

மநதிரம் 2.

१ २ ३१ २ ३१ २ ३ १ २ ३
116. **यस्ते नूनꣳ शतक्रतविन्द्र द्युम्नितमो मदः ।**
१ २ ३ १ २र
तेन नूनं मदे मदेः ॥ २ ॥

இருககு 8-19-16.

யஸ்தெ நூநꣳ ஶதக்ரதவிந்த்ர த்யும்நிதமொ மதஃ ।
தெந நூநம் மதெ மதெஃ ॥

அநவயம.

हे शतक्रतो इन्द्र!, द्युम्नितमः, यः, मदः, नूनं, ते, तेन, नूनं, मदे, मदेः ॥

பதவுரை.

हे शतक्रतो इन्द्र !	ஹெ ஸதக்ரதோ இந்ர !	நூறுவகைகளைக்கான உணர்வின மிகக இந்திர !
द्युम्नितमः	த்யும்நிதமஃ	மிகக கீர்த்தியுள்ள
यः मद	யஃ மதஃ	யாதொரு சோமமுணடோ, அது
नून	நூம்நம்	நிசசயமாய முனனரேயே
ते	தெ	உனகுப பிழிநது வைதிருக கபபடடிருகினறது.
तेन	தெந	அதனால
नूनं	நூம்நம்	இபபோது
मदे	மதெ	களிபபையடைநத விடதது எமக கும
मदे	மதெஃ	ஆனநதந தருவாயாக.

சாயண பாடியம.

கணடம—1 இருகு—2 சுருதகக்ஷரிஷி காயதரி சநதம.

இதில சோமரு துதிகபபடுகினறது —நூறுவகை மெயயுணாவுகளை யுடைய இநதிர ! சிறநத கீர்த்தியுடைய மதம எனனுங களிபபைத தருதலால மதமெனபபடடது சோமம (சொடி வசையி லொனறு) அததகைய யாதொரு சோமமுணடோ ? அது நிசசயமாய முனனரே உனகு எங்களாற பிழிநது வைகபபடடிருகினறது. எங்களாற கொடுகபபடட அச சோமரசததால (இபபோது அதைக குடிததலால) உனகு மிகக களிபபுணடாய விடதது எங்களையும திரவிய முதலியதைக கொடுததலாற களிபபடைவிபபாயாக எனபதாம. (2)

குறிப்பு —உனனுடைய களிப்பைபபோல எமமையும களிப்படையச செயவாயாக எனபது ஆஙகிலம.

மந்திரம் 3.

२ ३ १२ ३२ ३ २ ३१२ ३ १ २

117 **गाव * उप वदाऽवटे मही यज्ञस्य रप्सुदा ।**

३ १ २ २ ३ १ २

उभा कर्णा हिरण्यया ॥ ३ ॥

இருகு 6-45-22.

ஸாவ உவ வதாऽவடெ மஹீ யஜ்ஞஸ்ய ரப்ஸுதா ।

உபா கர்ணா ஹிரண்யயா ॥

---

* उपावतावत्, எனபது இருகு

அன்வயம்.

हे गावः ! (यूयं), अवटे, उपवद, यज्ञस्य, रप्सुदा, मही, उभाकर्णा, हिरण्यया ॥

பதவுரை.

हे गावः !	ஹெ ஹாவஃ !	கோகளே !
(यूयं)	(யூயம்)	(நீங்கள)
अवटे	அவடெ	மகாவீர (பாததிர) தைக குறிதது
उपवद	உவவத	அடைவீகளாக.
यज्ञस्य	யஜ்ஞஸ்ய	வேளவியின் சாதனமாகிய
रप्सुदा	ரப்ஸுதா	மநதிரததாற கறகத தக
मही	மஹீ	ஆடு பசுகளின பால முக்கிய மானதாம, மறறும
उभाकर्णा	உபாகர்ணா	இபபாததிரதின காதுகளென னுங கைபபிடிகள
हिरण्यया	ஹிரண்யயா	பொன வெள்ளிகளாற செய்யப படடுளளன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—1. இருகு—3. அரிய பிரகாத ரிஷி. காயதிரி சுருதம.

பாபசுகளே ! நீங்கள் மகாவீரபாதிரதை மூனனிடடு (மகா வீர பாதிரம எனபது முக கலசஙகளை யொனறுய சோதத்துபோனற ஒரு மணபாதிரம) அதன பகத்திற சோவீகளாக. இவ் வேளவியின சாதன மாகிய பயன தர்த தகதும, அலலது மநதிரததாற கறகத தகதும மாகிய, பசுவின பால, ஆடின பால, மிக விருமபபபடடதாமாதலின அங குப போய சோவீகளாக என முடிக பசுவின பாலும ஆடின பாலும மகா வீரபாதிரதிற பெயதறகுரியதாமாதலின பசுகள என்ற மை, ஆடிறகு முபலகணமானது. மறறும இபபாதிரம பொன வெள்ளி களாற செயத இரணடு காதுகளை யுடையதாம. (3)

குறிபபு.—ரணடு, மூலதிலுளள गाव., எனனும பததிறகு பசுகளெனறும், 'अवटे' எனறதறகு=கிணறு, அலலது பளளம, எனறுங கொணடு கோகளே ! (நீங்கள) கிணறறுகருகில வருவீகளாக எனபாகள உவடா மகிதாகள. அவடே எனபதறகு வேளவிகுணடதில என்பா மறறோ சாரா மறறோ வகையா 'गावः' எனபது, வாகுகள எனறும. 'अवटे' எனறது, அவ, எனனும பகுதி காதிற பொருளுடையதா மாதலின காகுருதனமையுடைய இநதிரன, அல்லது ஓஙகாரமாகும, அதனிடதது வாகுகளே ! நீங்கள சோவீர்களாக என்பா. எனது வாகுகள பொறகுணடலக காதுகளையுடைய இநதிரனையும, நீர் தரும பூமியையும் அதிகுக எனபது ஆஙகிலம்.

மந்திரம் 4.

२३१२ ३ १२३२३ १२
118. **अरमश्वाय गायत * श्रुतकक्षारं गवे ।**
२३१२३१२
अरमिन्द्रस्य धाम्ने ॥ ४ ॥

இரு ரு 8-29-25.

ஸுஷ்வாய காயத ஸ்ருதகக்ஷாரம் கவே ।
ஸுஷிந்த்ரஸ்ய யாத்ரே ॥

அந்வயம்

हे श्रुतकक्ष आत्मन्!, अश्वाय, अरं, गायत, (तथा) गवे, अरं, गायत, इन्द्रस्य धाम्ने, अरं गायत ॥

பதவுரை.

हे श्रुतकक्ष आत्मन्!	{ஹே ஸ்ருதகக்ஷ ச்ருதஸ்ரவ!}	(யாஞ்கிய) சுருதகக்ஷன என்னு மானமாவே! (நீ)
अश्वाय	ஸுஷ்வாய	குதிரையின பொருட்டு
अरं	ஸுஷம்	நிறையத
गायत	காயத	துதி பாடுவாயாக.
(तथा)	(தயா)	அபபடியே
गवे	கவே	ஆவின பொருட்டும
अरं	ஸுஷம்	நிறையத
गायत	காயத	தோத்திரம் பாடுவாயாக
इन्द्रस्य धाम्ने	இந்த்ரஸ்ய யாத்ரே	{இந்திரனுடைய வீட்டின் பொருட்டும}
अर	ஸுஷம்	நிறையத
गायत	காயத	தோத்திரம பாடுவாயாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம—1. இருகது—4. சுருதகக்ஷ ரிஷி. காயத்ரி சந்தம

சுருதகக்ஷ ரிஷி எனபவர தனதானமாவையே கூபபிடடுக கூறுகின்றார.—சுருதகக்ஷ ஆனமாவே! நீ நிறையத தோத்திரத்தைப பாடுவாயாக. எதன பொருடடு இந்திரனுக குறித்த துதியெனின? கூறுகின்றார — அசுவத்தின பொருடடெனறது. இந்திரனுறை கொடுக்கபபடட குதிரையின்

---

* श्रुतकक्षो अरं, எனபது இருகது.

பொருட்டு எனபதாம். போதுமானவரை இந்திரனைக குறித்து தோத்திரஞ செயவாயாக எனபது கருத்து அங்ஙனமே ஆவை யடைதற பொருட்டும, போதுமானவரை தோத்திரம பண்ணுவாயாக இந்திரனைக கருத்தாவாகக கொண்ட வீடடை அடைதற பொருட்டும போ ர தோத்திரஞ செயவாயாக எனபதாம. இந்திரன வீடு முதலியவைகளைக கொடுகினறான ஆதலின அதன பொருட்டுத் துதிசெயவாயாக எனபது பொருள அலலது, இந்திரனுடைய, எனபதிலுளள ஆறும வேறறுமை செயபபடு பொருளில வந்தது. கோ முதலியவறறின இலாபதின பொருட்டு இந்திரனைத துதிப் பாயாக எனபதுமாம (4)

குறிப்பு.—ஶ்ருதக்ஷ, எனவும ஶ்ருதக்ஷ', எனவும பாடமுண்டு தகக்ஷ, என பது—வேதபபிரியா எனப் பொருளபடும, சுருதக்ஷ, எனற விளியை சுருதக்ஷ ரின புதல்வராகள! எனப பொருளபடுதலுளளது ஆங்கிலதில.

மந்திரம் 5.

१ २र ३ २ ३ २ ३ १ २
119. तमिन्द्रं वाजयामसि महे वृत्राय हन्तवे ।
१ २र ३ १ २
स वृषा वृषभो भुवत् ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-93-7.

தமிந்த்ரம் வாஜயாமஸி மஹே வ்ருத்ராய ஹந்தவே ।
ஸ வ்ருஷா வ்ருஷபோ பூவத் ॥

அந்வயம்

(यजमानाः आहुः), महे, वृत्राय हन्तवे, तं इन्द्रं, वाजयामसि,
वृषा, सः, वृषभः, भुवत् ॥

பதவுரை.

(यजमानाः)	(யஜமானாஃ)	(வேளவித்தலைவராகள)
(आहुः)	(ஆஹுஃ)	(கூறுகினறாகள)
महे	மஹே	பெரிய
वृत्राय हन्तवे	வ்ருத்ராய ஹந்தவே	விருத்திராசுரனைக கொலல
तं इन्द्रं	தம் இந்த்ரம்	அவ விந்திரனை
वाजयामसि	வாஜயாமஸி	[illegible] தேறுமம
वृषा	வ்ருஷா	வளளலாகிய
(सः)	(ஸஃ)	அவ விந்திரன
वृषभः	வ்ருஷபஃ	தனங கொடுபபோனாக
भुवत्	பூவத்	ஆகுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—5. சுருதகக்ஷ ரிஷி காயத்திரி சந்தம்.

எசமானர்கள் சொலகின்றார்கள :—முற்கூறிய அவ் விந்திரனைச் சோம ரசத்தாலும, தோத்திரங்களாலும, ஆற்றலுடையவனாக செயகின்றோம். எதன பொருட்டெனின்! நீரைத் தடுகின்ற பெரிதாகிய விருத்திரா சுரனைக கொலலுதற்பொருட்டு ஆண்டு, சோமரசங் குடித்ததால மதங்கொண் டோனாயிருந்து. அலலது, எனது தோத்திரங்களால துதிக்கப்பட்டோனா யிருந்து, விருத்திராசுரனைக கொலவதிலும ஆற்றலுடையனாய செயவிக்கின் றோம எனபது திரண்ட பொருள். வளளலாகிய அவ்விந்திரன, துதிக்கப் பட்டவராலும, சோமமளிக்கப்பட்டவராலுமான எங்கட்குத் திரவியந் தரு வோனாக எனபதாம். (5)

குறிப்பு —விருத்திரனைக கொன்றவனுக்கு அனனங்களைக கொடுக்கின்றோம். எருது வீரியத்தைப் பெயவதுபோனறு அவன மழையைப் பெய்வோனாக எனபது ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பின் கருத்து.

மந்திரம் 6.

१ २ ३ २ ३२ ३ १२ ३ १ २२
120. त्वमिन्द्र बलादधि सहसो जात ओजसः ।
१ २२ ३ १२२
त्वꣳ सन् वृषन् वृषेदसि ॥ ६ ॥

இருக்கு 10-153-2.

கூவிந்த்ர வலாததி ஸஹஸொ ஜாத ஒஜஸஃ ।
கூம் ஸந் வ்ருஷந் வ்ருஷெதஸி ॥

அனவயம்.

हे इन्द्र !, त्वं, सहसः, बलात्, ओजस., अधिजातः, हे वृषन् !, सन्, त्वं, वृषा इत् असि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ இந்த்ர!	இந்திரனே!
त्वं	கூம்	நீ
सहसः	ஸஹஸஃ	பிறரை யடகுமு
बलात्	பலாத்	வலியினினறும
ओजस	ஒஜஸஃ	தைரியத்தினினறும

अधिजातः	அயிஜாதஃ	புகழ் பெற்றவன்.
हे वृषन्!	ஹே வ்ருஷந் !	வரதனைப பெய்கின்றவனே !
सन्	ஸந்	மேமபடட
स्वं	ஸ்வம்	நீ
वृषा इत् असि	வ்ருஷா ஈ அஸி	வேண்டியபலனைப் பெய்கினற வனு யிருகினறாய.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—6. இநதிரமாதா தேவசாமய ரிஷிகள். காயகதிரி சநதம. இநதிரன தேவதை.

இநதிரனே ! நீ பிறரை யமிழ்ததும் ஆற்றலாற் பிரசித்தி பெற்றவனு யிருகின்றாய் ாண்டு, அவி, எனறது ஐநதாம வேறறுமைப பொருண்மே னின்றது. நிற்குஙகால விருததிரன் முதலியோாகளைக கொல்வதற்குக காரண வடிவ ஆற்றலினனும் புகழ்பெறறவனு யிருக்கின்றாய் எனப பொருளபட்டது மறறும ஆற்றலுகுக காரணமாகிய தைரியததினின்றும் நீ புகழுடையோனு யிருகினறாய் (கேடடதைப) பொழிவோய ! வளளற றன்மையால மேமபடட நீ விரும்பியதைப பெயகினறவனு யிருகிறாய் எனபதாம். (6)

குறிப்பு—இநதிர ! நீ தன வலியாலும, பிறா வலியின அனுகூலததாலும அடககதாலும, எலலா இடையூறையும போகுகினறாய. மறறும நலதையும் பொழிகினறவனு யிருகினறாய எனபது ஆங்கிலம.

மந்திரம் 7.

३१ २र ३ २उ ३ १२
121. यज्ञ इन्द्रमवर्द्धयत् यद् भूमिं व्यवर्त्तयत् ।
३ १ २ ३२ ३ २
चक्राण ओपशं दिवि ॥ ७ ॥

இருககு 6-14-5.

யஜ்ஞ இந்த்ரமவர்த்தயத் யத் பூமிம் வ்யவர்த்தயத் ।
சக்ராண ஓபஶம் திவி ॥

அந்வயம்.

यज्ञः, इन्द्रं, अवर्द्धयत्, यत्, दिवि, ओपशं, चक्राणः, भूमिं, व्यवर्त्तयत् ॥

பதவுரை.

यज्ञः	யஜ்ஞः	வேள்வியானது
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனை
अवर्द्धयत्	அவர்த்4யத்	வளர்த்தது.
यत्	யத்	எதனாலெனின் ?
दिवि	தி3வி	வானில
ओपशं	ஔபஶம்	(மேகத்தைப) பரவசசெய்து
चक्राणः	அக்ராணஃ	இந்திரன
भूमिं	பூ4மிம்	தரையை
व्यवर्त्तयत्	வ்யவர்த்தயத்	தழைக்கச் செயதனன், (அதனால).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—7. கோ சூத்தி, அசுவசூததி ரிஷிகள்.

வேள்வி அதாவது—தலைவர்களால் அநுட்டிக்கபபட்ட யாகம், இநதிர தேவதையை விருததியாகின்றது. "இநதிர ! இநத அவி வளரச் செய்தது ஆராதனையாற பெரிது செய்தது", எனச் சுருதியுங் கூறுகின்றது. அவ் விநதிரன் எதன் பொருட்டு தரையை மழை முதலிய நன்கு தருவதால் மிக விருத்திபண்ணினனோ, (அகாரணததால் வளரச் செய்கின்றது என முடிக்க.) யாது செய்துகொண்டு (பூமியை விருததி பண்ணுகின்றான்) எனின்? வானில் மேகங்களைப் பரவுமாறு செயதுகொண்டு அலலது, தனபாலுளளதோர் ஆற்றல விசேடததை வானில் நிகழச செய்துகொணடு தரையை மழை வாயிலாக விருததி பண்ணுகினறான என முடிததுகொளக. (7)

குறிப்பு —வானைச சுறறிகொணடு இடி முதலியவைகளை யுணடாகி பூமியை திருததியதால், எனபது ஆங்கிலம்

மநதிரம் 8.

१ २ ३२ज ३ १ २२ ३ २ ३ २ ३ २
122. यदिन्द्राहं यथा त्वमीशीय वस्व एक इत् ।
३ २ ३ १ २
स्तोता मे गोमखा स्यात् ॥ ८ ॥

இருககு 8-14-2.

யதி3ந்த்3ராஹம் யதா2 த்வமீஶீய வஸ்வ ஏக இத் ।
ஸ்தோதா மே கோ3மகா2 ஸ்யாத் ॥

---

* கோ மகா, எனபது இருகது.

அன்வயம்.

हे इन्द्र!, यथा, त्वं, एकः इत्, वस्वः, (तथा) अहम् यत्, ईशीय, मे, स्तोता, गोसखा स्यात् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ இந்த்ர!	இந்திரனே!
यथा	யதா	எவ்வாறு
त्वं	த்வம்	நீ
एक. इत्	ஏகஃ இத்	ஒருவனுக்கே
वस्व	வஸ்வஃ	தனத்திற் கிறைவனே,
(तथा)	(ததா)	(அவ்வாறே)
अहं	அஹம்	நானும்
यत् ईशीय	யத் ஈம்ஸீய	ஐசுவரியமுடையவனாகுவனேல்,
मे	மே	எனக்கு
स्तोता	ஸ்தோதா	துதிபோன்
गोसखा स्यात्	கோ ஸகா ஸ்யாத்	கோக்களை யுடையவனுவான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—8. கோ சூததி அசுவசூததிகள ரிஷிகள்.

இந்திரனே! தனததிற்கு நீ பொருவனே தனி இறைவனுகின்றது போனறு யானும ஐசுவரியமுடையவனுகுங்கால எனனைத துதிபபவாகளும கோகளோடு கூடியவராவாகள இறைவனுகிய உனனைத துதிபோகள பாதுபறறிக கோகளை யுடையார்களாகாகள? மறறே, கோகளை யுடையாகளை யாவாகள எனபது கருதது. (8)

மந்திரம் 9.

१२ ३१२३ १२३१२

123. **पन्यं पन्यमित्सोतार आधावत मद्याय ।**

१२३२३१२

सोमं वीराय शूराय ॥ ९ ॥

இருகது 8-2-25.

வந்யம் வந்யமித்ஸோதார ஆதாவத மத்யாய ।

ஸோமம் வீராய ஸூராய ॥

அந்வயம

हे सोतारः !, मद्याय, वीराय, शूराय, पन्य, पन्यं इत्, सोमं, आधावत ॥

பதவுரை.

हे सोतार !	ஹெ ஸொதாரஃ !	சோமரசம பிழிவோர்களள ! (நீவிர்)
मद्याय	மத்³யாய	களிபபுணடாகக்ததகவனும
वीराय	வீராய	பராகிரம முடையானும
शूराय	ஸூராய	சூரனுமாகிய இந்திரனுககு
पन्य पन्यं इत्	வந்யோ வந்யோ ஈ	யாணடும புகழ்ததக்க
सोमं	ஸொமம்	சோமரசத்தை
आधावत	ஆதா⁴வத	ஆபபணம பண்ணுவீர்களாக

சாயண பாடியம்.

கணடம—1 இருகு—9 மேதா திதி ஆங்கிரச ரிஷி

சோமரசம பிழியும அத்வர்யுகளே ! நீவிர (எசு வேதமோதும வேடபோர்கள—அத்வரியுகள) களிபபைத தரத்தகவனும, விருத்திர னைக்கொனற வீரனும, சூரத்தனமை யுடையவனுமாகிய இந்திரனுககு எஙகும போறறத்தக்க சோமரசத்தை அளிபபீர்களாக எனபதாம (9)

மந்திரம் 10.

३१ २ ३२ उ ३ २ ३ १२ ३१२
124. **इदं वसो सुतमन्धः पिबा सुपूर्णमुदरम् ।**
१ २ ३ १ २
अनाभयिन् ररिमा ते ॥ १० ॥

இருக்கு 8-2-1.

ஈஶ வஸொ ஸுத இந்து³ரிவா ஸுவ்ருணா ஊதரி ।
அநாஹயிந ரரிமா தெ ॥

அந்வயம்.

हे वसो ! इदं, सुतम्, अन्धः, पिबा, उदरं, सुपूर्ण, हे अनाभयिन् !, ते, ररिमा ॥

பதவுரை.

हे वसो !	ஹெ வஸொ !	உள்ளிருந்தியக்குமிந்திர !
इद	ஈத்³ருஶ	இபபோதுள்ள
सुतम्	ஸுத	பிழிந்தெடுத்த சோமமாகிய

अन्धः	சுரஸ:	அனனதத்தை
पिबा	விபா	அருந்துவாயாக
उदरं	உதரம்	வயிறு
सुपूर्णं	ஸுபூர்ணம்	இனிது நிறையுமாறு
हे अनाभथिन्!	ஹே அநாஹாபிந்!	யாணடும பயமறறோய!
ते	தெ	நின பொருட்டுச
ररिमा	ரரிமா	சோமஙக கொடுககினறோம.

சாயண பாடியம்.

கணடம—1. இருககு—10. கணணுவா, பிரியமேததிர ரிஷி.

வசிகசசெய்யும இநதிர! இஙகே முனனிருககின்ற பிழிநதெடுதத சோமரசமாகிய அனனதத்தை யருந்துவாயாக. உனது வயிறு மிக நிறையுமாறு எனபது பொருள யாணடும பயமிலாத இநதிரனே! நினபொருடடுக கூறிய குணததோடு கூடிய சோமரசதத்தைக கொடுககினறோம எனபதாம். (10)

குறிப்பு—தனமுடைய இநதிர! சோமரசதத்தை அருந்துவாயாக. அவியை நிறையப புசிபபாயாக, உனககுங களிபபுண்டாமாறு யாஙகள உணகினறோம எனபது ஆஙகிலம.

முதலாவது கண்டம்.

முற்றும.

இரண்டாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—2. அதியாயம்—2. கண்டம்—2.

பதது மநதிரங்களாலானது.

மநதிரம் 1.

२उ ३२ ३१२ ३१ २र
125. उद्वेदभि श्रुतामघं वृषभं नर्य्यापसम्।
१२
अस्तारमेषि सूर्य्य ॥ १ ॥

இருக கு8-63-1.

உஷ்ஹி ஶ்ரு॒தாஶ்வம் வ்ருஷஹம் நர்ய॑ாபஸ்ஂ ।
அஸ்தா॒ரமேஷி ஸுகர்ய॑ ॥

அநவயம்.

हे सूर्य्य !, (सुवीर्य) !, श्रुतामघं, वृषभं, नर्यापसं, अस्तारं, इदं, उदेषि, घ ॥

பதவுரை.

हे सूर्य्य !	ஹெ ஸூர்ய்ய !	சூரியனுகிய
(सुवीर्य !)	(ஸு॒வீர்ய !)	மிக வீரமுளள இநதிரனே !
श्रुतामघं	ஶ்ரு॒தாஶ்வம்	புகழுறகொடுகுந தனமுடைமையும
वृषभं	வ்ருஷஹம்	ாகையைப பொழியுந தனமையும
नर्य्यापसं	நர்ய॑ாபஸ்ஂ	மகடகுதவியாக கருமமுடைமையும
अस्तारं	அஸ்தா॒ரம்	உதாரமுடையதாக தனமையும ஆகிய
(इदं)	(இத3ம்)	(இப புகழை)
उदेषि	உதே॑ஷி	யாண்டும விரியச செயகினறாய்.
घ	ஹ	இது பிரசிததமாம.

சாயண பாடியம.

கண்டம—2. இருகசு—1. சூதகக்ஷா அலலது சுருதகக்ஷ ரிஷி

இவ விரணடு மநதிரஙகளிலும் சூரிய வடிவ இநதிரன துதிகபபடுகினறான.—'இவவாதிததன இநதிரன, என மறையுங கூறுகினறது. இரவிகள பனனிரணடனுள இநதிரன சூரிய வடிவமெனக கூறப்படடிருக்கினறான. ஆதலின இநதிரன சூரிய வடிவன, நலல வீரமுடைய சூரியனுகிய இநதிர ! நீ எகசாலுமீயுந தனமையால கோததியுளள தனமுடைமை, இது பறறியே இரபபோகடகுத தனதனை வருஷிகசுந தனமை, மனிதாகடகு இனிமையான கருமஞ செயதற றனமை, வளளறறனமை, உதாரமுடைமை எனனு மிததனமைய புகழை யாணடும விரிகினறாய இதம, எனறது தேறறமாதலின, நீயே அவனுடைய வேளவியில் சூரிய வடிவமாயத தோனறுகினறாய எனபதாம. க எனபது பிரசிததமாம எனக (1)

குறிப்பு.—சூரிய ! நீ இநதிரனுகசு முனனிறபோனுகினறாய எனபது ஆங்கில கருதது.

மந்திரம் 2.

२ ३१ २र ३ १ २ ३ १ २
126. यद्य कच्च वृत्रहन्नुदगा अभि सूर्य्य ।
२३ १२ ३ १२
सर्व तदिन्द्र ते वशे ॥ २ ॥

இருகு 8-63-4

யத்ய் கச்ச வ்ருத்ரஹன்னுதகா அபி ஸூர்ய்ய் ।
ஸர்வம் ததிந்த்ர தெ வஸெ ॥

அந்வயம்.

हे वृत्रहन् सूर्य्य! अद्य, यत्, कच्च, अभि, उदगाः, इन्द्र! तत्, सर्व, ते, वशे ॥

பதவுரை.

हे वृत्रहन्!	ஹெ வ்ருத்ரஹந்!	மழையைத் தடுக்கும் மேகத்தைத் தொலைக்கின்ற
सूर्य्य!	ஸூர்ய்ய்!	சூரியனுக்கிய இந்திரனே!
अद्य	அத்ய்	இந்த தினத்தில்
यत् कच्च	யத் கச்ச	எந்த பொருட் சமூதாயங்களை
अभि	அபி	மேற்சென்றுமாறு செய்தது
उदगाः	உத்கா:	உதித்ததனையோ,
इन्द्र!	இந்த்ர!	இந்திரனே!
तत् सर्वं	தத் ஸர்வம்	அவ் வனைத்தும்
ते	தெ	உன்னுடைய
वशे	வஸெ	வசமாயிருக்கின்றன.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம—2. இருக்கு—2. சூதகக்ஷோ அல்லது சுருதகக்ஷ ரிஷி.

கீழ்த்த தடுக்கின்ற மேகத்தை யொழிப்போய! அதாவது—சூரியனுகிய இந்திரனே! இந்த தினத்தில், எந்த பொருட் சமூதாயங்களை அனைத

தையும் நேர்படத் தோன்றுமாறு செயது உதயமடைந்திருக்கின்றனையோ, அப பொருட் கூட்டம உனது வசமாயிருக்கின்றது எனபதாம். (2)

இம மந்திரத்திறகு இவவாறே சௌனகரும பொருள கூறியுளளார.

குறிப்பு —வேளவியில எவைகள கொடுகபபடுகின்றனவோ, அவைகளை வானுலகிற கனுபபுகினறாய, அனைத்து முன வசமாய நிறமலின எனபது ஆகிலம

மந்திரம் 3.

१ २र ३२३ १ २ ३२३ १२
127. य आनयत् परावतः सुनीती तुर्वशं यदुम् ।
२३ २ ३ २३ १२
इन्द्रः स नो युवा सखा ॥ ३ ॥

இருக்கு 6-45-1.

य आनयत् परावतः सुनीती तुर्वशं यदुम् ।
इन्द्रः स नो युवा सखा ॥

அன்வயம்.

यः, तुर्वशं, यदुं, सुनीती, परावतः, आनयत्, युवा, सः, इन्द्रः, नः, सखा ॥

பதவுரை.

यः	யः	எவ்விநதிரன்
तुर्वशं	தூர்வசம்	தூர்வசனெனபோனையும
यदुं	யதும்	எது எனபோனையும தூரத்திற் றாகி யெறிநதுவிடு, பின்னா
सुनीती	ஸுநீதீ	நல்ல நீதிவாயிலாக
परावतः	பராவதஃ	அந்த தூரதேசதினின்று
आनयत्	ஆநயத்	மறிதது நகொணடுவநதனனை,
युवा	யுவா	தருணனாகிய
सः इन्द्रः	ஸஃ இந்த்ரஃ	அவவிநதிரன
नः	நஃ	எஙகட்கு
सखा	ஸகா	நணபனாகுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—3. பரததுவாச ரிஷி.

எவ் விந்திரன், துர்வசன, எது எனனும் பெயா கொண்ட வேநதன், எனனுமிவவிருவரையுஞ சததுருகளோடு தூரதேசததி லெடுததெறிந தனனே, எறிந்த பினனா நலல மாகததால அத தூர தேசததினினறுங கொண்டுவநதனனே, தருணப பருவமுளள அவ் விந்திரன எங்கடகு நணபனுகுக எனபதாம். (3)

மந்திரம் 4.

१ २ ३ २ २ ३ १ २ ३ १ २ र

128. मा न इन्द्राभ्या ३ दिशः सूरो अक्तु *ष्वायमत् ।

२ ३ १ २ ३ २

त्वायुजा वनेम तत् ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-62-31.

மா நு இந்த்ராலயா நு திஶு வ்ரு ஸூரோ அக்தூஷ்வாயமத் ।

த்வாயுஜா வநேம தத் ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, आदिशः, सूरः, अक्तुषु, नः, मा अभ्यायमत्, तत्,

त्वायुजा, वनेम ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ இந்த்ர !	இந்திரனே !
आदिशः	ஆதிஶு	நாறபுறத்தும் அதிரங்களை வருஷிபபவனுமம
सूरः	ஸூரோ	யாணடுஞ சலிப்பவனுமான இராகததன
अक्तुषु	அக்தூஷ்வ	இரவுகளில
नः	நு	எங்கடகு
मा अभ्यायमत्	மா அப்யாயமத்	எதிரோகமாய் வாராதிருப்பா ஞக (வரில)
तत्	தத்	அவனை
त्वायुजा	த்வாயுஜா	நினது சகாயததால
वनेम	வநேம	நாசஞ செயவோமாக.

* आयमत्, எனபது இருககு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—4. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

இந்திரனே! நீ நாறபுறமும ஆயுதங்களை வீசிகொண்டு யாண்டுஞ் செல்லுஞ் சிலமூள்ள இராக்கதாகள இரவுகளில எங்கடகு எதிரில வர முடியாதவாகளாவார்களாக. மறறும வருவார்களேல், அவ விராகதாகளை உனனுடைய உதவியாற கொனறுவிடுவோமாக. (கொலலுமாறு செயவாயாக எனபது பொருள.) (4)

மந்திரம். 5.

१ २ ३२ ३२ ३१२ ३१२

129. **एन्द्र सानसिꣳ रयिꣳ सजित्वानꣳ सदासहम् ।**

१ २३२ १२

वर्षिष्ठमूतये भर ॥ ५ ॥

இருககு 1-7-1.

வாஜ்ரு வா ஹவஸிம் ரயிம் வஜிக்வாநம் வஹாவஸஹ்ம் ।
வஷி-ஷ்ட ஊதயெ லாரா ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, ऊतये, सानसिं, सजित्वानं, सदासहं, वर्षिष्ठं, रयिं, आभर ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ ஊரு!	இநதிரனே! (நீ)
ऊतये	ஊதயெ	எமமைக காப்பாறறுதறகப் பொருட்டு
सानसिं	வாநஸிம்	இனிது போகிகக்கதகுகதும
सजित्वानं	வஜிக்வாநம்	ஒதகவிரோதியை வெல்லுஞ் சிலமுடையதும
सदासहं	வஹாவஹம்	எககாலுஞ சதருவை யடகக்கதகக சருவியாயுளளதும (ஆகிய)
वर्षिष्ठं	வஷி-ஷ்டம்	மிகுநத
रयिं	ரயிம்	தனதனதை
आभर	ஆஹர	கொண்டுவநது கொடுபபாயாக.

சாயண பாடியம.

கண்டம—2. இருககு—5. மதுசசநத ரிஷி.

இநதிரனே! (நீ) எனனைப பாதுகாதகதறகப் பொருட்டுத தனதனதை கொடுப்பாயாக. எவ் வணணமாகிய திரவியதனை யெனின? நனகு அனுப

விக்கத் தக்கதும். மற்றும, ஒதத சதத்துருவைச் சயிக்குஞ் சீலமுடையதும். தனதகிஞலேயே சூராகளான தொழிலாளிகளோத தேடிகொண்டு சதத்துரு வை வெலகினராகளாதலின எனக. அனறியும, எபபோதுஞ சதத்துருகளை யடகுவதறகு நிமிதததமானதும, நிறைவானதுமாகிய தனததைக கொடுப பாயாக எனறு முடிததுககொளக. (5)

மந்திரம் 6.

१ २ ३१ २ ३२उ ३१२
130. इन्द्रं वयं महाधन इन्द्रमर्भे हवामहे ।
१ २ ३१२ ३ १ २
युजं वृत्रेषु वज्रिणम् ॥ ६ ॥

இருகசு 1-7-5.

இந்ரம் வயம் உஹாயந இந்ரஉஹெ ஹவாஉஹெ ।
யாஜம் வ்ரத்ரேஷு வஜ்ரிணம் ॥

அநவயம.

வயं, அர்ஂ, இந்ரं, ஹவாமஹே, மஹாதனே, வ்ரத்ரேஷு, யுஜं, வஜ்ரிணं, இந்ரं, ஹவாமஹே ॥

பதவுரை.

வயं	வயம்	நாங்கள்
அர்ஂ	ஈஹெ	சிறிது தனமுண்டாயவிடத்தும்
இந்ர	இந்ரம்	இநதிரனை.
ஹவாமஹே	ஹவாஉஹெ	(ரூமம
மஹாதனே	உஹாயநெ	பெருநதனதினை பொருடடுந
வ்ரத்ரேஷு	வ்ரத்ரேஷு	{தனலாபதிற றடைபணணு வோரை நீகுவான
யுஜं	யாஜம்	துணைவனும
வஜ்ரிணं	வஜ்ரிணம்	வசிர மேநதியவனுமாகிய
இந்ரं	இந்ரம்	இநதிரனை
ஹவாமஹே	ஹவாஉஹெ	{ஆவாகனஞ செய்கினறோம. (அழைகினறோம.)

சாயணபாடியம்

கண்டம—2. இருகசு—6. மதுசசநத ரிஷி.

அனுடடானஞ செயகினற நாஙகள, மிகுநத தனதினை பொருட் டும, இநதிரனை யழைகினறோம சிறிது தன நிமிததமாகவும இநதிர

னைக கூபபிடுகினறேரும எவவிதமாகிய இநதிரனை யெனின? துணைவனை அலலது பொறுமையுடையானை மறறும, தன லாபததிறகு விரோதி களை கிடடியவிடதது அவாகளைபபோகக வசரிராயுதம தாஙகினனை அழைக கினறேரும எனபதனைறு சோததுககொளக 'மகாதனம' எனறது உயுதத வாசகமாயிருபபினும, ாணடுப பெருநதனதைதக கூறும வேடகையி னினறது (6)

குறிப்பு —ாணடு மகாதனம எனறதறகுப போரைனககொணடு, சிறிய போரி லும பெரும போரிலும, சததருகளுடன போர செயவதறகு இநதிரனை யழைக கினறேரும் எனறு கூறுகினறது ஆஙகிலம்.

மநதிரம் 7.

१ २ ३१ २ ३१ २र ३१ २

131. अपिबत् कद्रुवः सुतमिन्द्रः सहस्रबाह्वे ।

१ २। ३ १ २

* तत्रादिदिष्ट पौंस्यम् ॥ ७ ॥

இருககு 8-45-23

ஈவிவக்ஷ கத்ரூவஃ ஸுதமிந்த்ரஃ ஸஹஸ்ரபாஹவே ।

தத்ராதிதிஷ்ட பௌம்ஸ்யம் ॥

அனவயம

इन्द्रः, कद्रुवः, सुतं, अपिबत्, सहस्रबाह्वे, (अहनत्) तत्र, पौंस्यं, आदिदिष्ट ॥

பதவுரை.

इन्द्रः	இநதிரன	இநதிரன
कद्रुव	கத்ரூவஃ	கதருவினமகள
सुत	ஸுதம	பிழியபபடட சோமரசததைப
अपिबत्	ஈவிவக்ஷ	பருகினன, பருகிய பினனர
सहस्रबाह्वे	ஸஹஸ்ரபாஹவே	சகதபிரவாகு எனனுமசுரனைக
(अहनत्)	(ஜகனிக்ஷ)	(கொனறனன)
तत्र	தத்ர	அதில
पौंस्यं	பௌம்ஸ்யம்	(இநதிரனுடைய) வீரததனமை
आदिदिष्ट	ஆதிதிஷ்ட	வெளிபபடடது.

* अत्रादिदिष्ट எனபது இருககு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—2 இருகு—7. விசோக ரிஷி.

இந்திரன 'கதகுரு' எனப பெயரபூண்ட இருடி சமபந்தமாய்ப பிழிந தெடுதத சோமரசதசைப பருகினன அனனமபருகிய பினனா 'சகதகிர வாகு' எனனுஞ சதகுருவைக கொனறனன. கொன்றனன எனபது எஞசி நினறது. அச சமயததில இந்திரனுடைய வீரததனமை முழுதும விளங கியதெனபதாம். (7)

குறிப்பு—तत्रादिष्ट எனக கீதமோதுவாரும, अत्रादिष्ट, என இருகோது வாருங கொளவா. கதகுரு எனறதறகு, காசிப ரிஷியின மனைவி எனக கொளளப படடுளளது ஆங்கிலததில

மந்திரம் 8.

३१२ ३२३ १ २र
132. वयमिन्द्र त्वायवोऽभि * प्रनोनुमो वृषन् ।
३ २ १ २
विद्धी त्वा३स्य नो वसो ॥ ८ ॥

இருகு 7-31-4

வயமிந்ர கூாயவொ2ஹி வ்ருநொநூமொ வ்ருஷந் ।
வித்தீ கூாந்ஹ்ய நொ வஸொ ॥

அந்வயம்.

हे वृषन्!, इन्द्र!, त्वायवः, वयं, त्वा, अभिप्रनोनुमः, हे वसो!, अस्य, नः, विद्धी ॥

பதவுரை.

हे वृषन्!	ஹெ வ்ருஷந்!	விருமபியதை வருஷிகினற
इन्द्र!	ஊந்ர!	இநதிரனே!
त्वायव. वयं	கூாயவஃ வயம்	நினனை விருமபும, யாம
त्वा	கூா	உனனை
अभिप्रनोनुम	அஹிவ்ருநொநூமஃ	நோமுகமாகி அளவிலாவணகருஞ செயது துதிகினறோம
हे वसो!	ஹெ வஸொ!	வியாபகமாகிய இநதிர!
अस्य न.	அஹ்ய நஃ	எமது இத தோததிரததை
विद्धी	விதீ	அறிவாயாக

* प्रणोनुम, எனபது இருகு.

சாயண பாடியம்

கண்டம—2 இருகு—3. வசிட்டரிஷி.

விரும்பிபதை மழையெனப பெப்பும இநதிரனே! நினனை விரும்பு கினற வசிட்டரிஷி சமபநதமான யாகஙகள உனனை இனிது வணஙகித துதிக கினறோம விபாபகமாகிய இநதிர! எஙகளுடைய இத நடுவை மனதில தரிததுக கொளவாயாக. (8)

மநதிரம் 9.

२ ३ २ ३२ ३ १२ ३ १ २ ३१ २३२
133. आ घा ये अग्निमिन्धते * स्तृणन्ति बर्हिरानुषक् ।
२ ३ २ ३ २ ३ १ २
येषामिन्द्रो युवा सखा ॥ ९ ॥

இருகு 8-23-25.

கூ வா யெ கூஹ்நிமிதெ ஷ்ணஞ்ஜி வஹி-ஸ்ரா நஷக் ।
யெஷாமிந்ரோ யுவா ஸகா ॥

அநவயம

ये, आ घा, अग्निं, इन्धते, येषा, युवा, इन्द्र. सखा, ते, आनुषक्, बर्हिः, स्तृणन्ति ॥

பதவுரை.

ये	யெ	எவாகள
आ घा	கூ வா	உணமையில மனதாருமைபபட்டவாகளாகி
अग्निं	கூஹ்நிம்	அககினியை
इन्धते	ஈஷ்மிதெ	வளாககினறாகளோ,
येषां	யெஷாம்	எவாகடகுக
युवा	யுவா	கடடிளமைபுடைய
इन्द्र,	இநதிரஃ	இநதிரன
सखा	ஸகா	மிதரனாகினறானே,
ते	தெ	அவாகள
आनुषक्	ஸ்ரா நஷக்	முறையாயத
बर्हिः	பர்ஹிஷ்	தருபபையைப்
स्तृणन्ति	ஸ்தரணஞ்ஜி	பரபபி வைககினறாகள.

* यस्य त्रिधात्ववृत बर्हि., எனபது இருகு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—2. இருசுகு—9. திரிசோக ரிஷி

எவ விருடிகள உணமையில ஒருமைபபடடவாகளாகி அகினியை வளாகின்றாகளோ, எவாகளுககு எனறு மீளியோனகிய இநதிர னணப னகினறானே, அவாகள வரிசையாகத தருபபையைப பரபபுகினறாகள. (9)

குறிப்பு —அகினியை வளாபபவாகளும, இநதிரனை நணபனாக கொணடவா களும, தருபபையைப பரபபுவோாகளும இனபுறுகினறாகள எனபது ஆங்கிலம.

மநதிரம் 10.

३ २उ ३ २३ २ ३ २३ १ २ ३ १ २ र

134. भिन्धि विश्वा अपद्विषः परि बाधो जही मृधः ।

१ २ २१ २ र

वसु स्पार्हं तदा भर ॥ १० ॥

இருசுகு 8-45-40

ஹிநதி விஸவா அபத3விஷ: பரி பாதோ ஜஹீ ம்ருத4: ।

வஸு ஸ்பார்ஹம் ததா3 ப4ர ॥

அனவயம்.

(हे इन्द्र!) विश्वाः, द्विषः, अपभिन्धि, बाधः मृधः, परिजही, स्पार्हं, तत्, वसु आभर ॥

பதவுரை.

(हे इन्द्र!)	(ஹெ இநதிர!)	(இநதிரனே!)
द्विषः	த்விஷ:	துவேஷிகினற சதருகள சேனைகள
विश्वा	விஸவாஃ	எலலாவறறையும
अपभिन्धि	அபபிநதி	முழுதும தொலைதது விடுவாயாக
बाध	பாயஃ	தீமை செயகினற
मृधः	ம்ருத4:	போரை
परिजही	பரிஜஹீ	இனிது வெலவாயாக.
स्पार्हं	ஸ்பாரஹம்	இசசிதறற குரிய
तत् वसु	தத் வஸு	அநதத தனதனை
आभर	ஆபர	எஙகடகுக கொணடுவநது கொடுபபாயாக.

சாயண பாடியம்.

—ம்—2. இருகசு—10. திரிசோக ரிஷி.

இந்திரனே! நீ துவேஷம பணணுகினற சதருருசேனைகளனத்தையும் ஒவாயாக ஈவு, எனனும முதனிலைத தொழிற்பெயா (தாது) போரின ர்களுககுட கூறபபடடிருததலின ணாடு உயுதத பொருளுடையதாம். கக் கெடுபபாயாக. (வெலவாயாக) பினனா அவாகளுடைய தனதைத ட்குக கொணடுவருது கொடுப்பாயாக. (10)

குறிப்பு—சசோக ரிஷி எனபது முணடு.

இரண்டாவது கண்டம்

முறறும.

மூன்றாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—2. அத்தியாயம்—2. கண்டம்—3.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

३१२ ३ २ ३ १ २३ १ २२
135. इहेव शृण्व एषां कशा हस्तेषु यद्वदान् ।
१ २२ ३१२
नि यामं चित्रमृञ्जते ॥ १ ॥

இருகசு 1-27-2.

ஈஹெவ ஶ்ரூண்வ ஏஷாம் கஶா ஹஸ்தேஷு யத்வதான் ।
நி யாமம் சித்ர ருஞ்ஜதெ ॥

அந்வயம்.

एषां, हस्तेषु, कशाः, यद्वदान्, इहेव, शृण्वे, यामं, चित्र, न्यृञ्जते ॥

பதவுரை.

एषां	ஏஷாம்	இம மருத்துக்களின்
हस्तेषु	ஹஸ்தேஷு	கைகளிலுள்ள
कशाः	கசாஃ	தததமது வாகனததை யடிக கினற சாட்டைகள
यद्वदान्	யத்வதாந்	எநதச சதத மிடுகினறனவோ, அதை
इहेव	இஹேவ	இங்கேயே நினறு
शृण्वे	ஶ்ருண்வே	கேடகினறேன. (அச சததம)
यामं	யாமம்	போரில
चित्रं	சித்ரம்	பலவித சூரத்தன்மையை
रृञ्जते	ரிஞ்ஜதி	அழகுபடுததுகினறது (அலங காரஞ செயகினறது)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—1. கண்ணுவ கௌர ரிஷி.

இநத மருத்துக்களினுடைய கைகளில இருகபபடட தங்கள் தங்கள் வாகனததை அடபபதறகு காரணமான சாட்டை முதலியவைகள எநதச் சததமிடுகினறனவோ, அநதச சதத்ததை இவவிடததிலேயே நினறு கேட்கினறேன. அச் சதத விசேடமானது போாகளததில பலவகை யாகிய சூரதததனமையை இயறகையாக அலங்காரம பண்ணுகினறது

ாணடு ஋ஜதி, எனறது அலங்காிததலாகிய பொருளுடைமையைப புலப்படுததுகினறது யாஸக முனிவா நிருகதம. (1)

குறிப்பு—சாடடைகளின சதசம்—சாட்டைகளால அடிததலினின்று எழு மொலி

கைகளிலுளள சௌகடிச் சததமும இாதசதின சபதமும கேட்கப்படுகின றது எனபது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 2.

३१२ ३ १२ ३ १२ ३१२

136 इम उ त्वा विचक्षते सखाय इन्द्र सोमिनः ।

३१२ ३ १२ ३२

पुष्टावन्तो यथा पशुम् ॥ २ ॥

இருசகு 8-46-16.

இம உ ஜவா விசக்ஷதெ ஸகாய இந்த்ர ஸொமிநஃ ।

புஷ்டாவந்தோ யதா பஶும் ॥

அன்வயம்.

हे इन्द्र !, सोमिनः, सखायः, इमे उ, पुष्टावन्तः, पशुं, यथा त्वा, विचक्षते ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ இந்த்ர !	இந்திரனே !
सोमिनः	ஸோமினஃ	சோமரசம் பிழிந்த
सखायः इमे उ	ஸகாயஃ இமெ உ	எனது நண்பர்களாய இம் மனிதர்கள்
पुष्टावन्त	புஷ்டாவந்தஃ	மிகபபறறுடையவர்களாய்ப
पशुं यथा	பஶும் யதா	பசுவைப்போல்
त्वा	த்வா	உனனையே
विचक्षते	விசக்ஷதெ	விசேடமாய்ப பாரகினறார்கள்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—2. திரிசோக ரிஷி.

இந்திரனே ! உனனை சோமரசம் பிழிந்தவரகள் அதாவது எனது நண்பர்களாய்த தெளிந்த இம் மக்கள் பறறுடையார்களாய், பசுவைப்போல் (பசு மறறொனறை ஒருமையோடு பாரபபதுபோல) ஒருமைபபட்ட மனத்துடன நின்னையே சிறபபாக பார்கினறார்கள். (2)

குறிப்பு —பசுகாபபோன பசுவைப் பாரததலபோல சோமரசம் அருந்து கினற இநதிரனை இங்குளளார பாரகினறார பாசம—மிகபபறறு எனபது ஆங்கிலம

மந்திரம் 3.

१२ ३२३ २३ १२ ३१२
137. समस्य मन्यवे विशो विश्वा नमन्त कृष्टयः ।
३ १२३ १ २
समुद्रायेव सिन्धवः ॥ ३ ॥

இருககு 8-6-4.

ஸமஸ்ய மன்யவெ விஶொ விஶ்வா நமந்த க்ருஷ்டயஃ ।
ஸமுத்ராயெவ ஸிந்தவஃ ॥

அன்வயம்.

विशः, विश्वाः, कृष्टयः, अस्य, मन्यवे, समुद्राय, सिन्धवः इव, सं नमन्त ॥

பதவுரை.

विशः	விஶஃ	உட்கார்ந்தவர்களாய்
विश्वा.	விஶ்வாஃ	எலலாப்
कृष्टयः	க்ருஷ்டயஃ	பிரசைகளுமு
अस्य	அஸ்ய	இவ் விருதிரனுடைய
मन्यवे	மன்யவே	கோபததின பொருடடு அல்லது, மனனம பணணுதறகுரிய தோததிரததின பொருடடு
समुद्राय	ஸமுத்ராய	சமுத்திரதறகு
सिन्धव इव	ஸிந்தவஃ இவ	நதிகள பணிவனபோல்
सं नमन्त	ஸம் நமந்த	இனிது பணிகினறனர்கள.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—3. வத்ச கண்ணுவ ரிஷி.

சனங்க ளெல்லாரும உட்கார்ந்தவர்களாகி இவ் விருதிரனுடைய கோபத்தின் பொருடடு, அல்லது 'மநயு' எனறது மனன சாதனமா மாதலின் மனன சாதனமாகிய தோததிரததின பொருடடு, இயறகையில தாழுகவே இனிது பணிகினறார்கள. அதிலுவமை 'சமுததிரதறகு' எனறது. கடலிலகுறிதது செலலுஞ சிலமுடைய நதிகள் தாழுகவே பணிகினறன போனறு எனபதாம. (3)

குறிப்பு—மநயவே, எனபதறகு சதோஷபடுதத எனபது ஆஙகிலம.

மந்திரம் 4.

३ २ ३ १ २र ३१ २र ३२
138. **देवानामिदवो महत्तदा वृणीमहे वयम् ।**
१ २ ३ १ २ ३ १ २
वृष्णामस्मभ्यमूतये ॥ ४ ॥

இருகது 8-72-1.

தெவாநாமிதவொ மஹதததா வ்ருணீமஹெ வயம் ।
வ்ருஷ்ணாமஸ்மப்யமூதயெ ॥

அனவயம்.

(हे देवाः !), देवानां, इत्, महत्, अवः, वृष्णां, तत्, वयम्, अस्मभ्यम्, ऊतये, आ वृणीमहे ॥

பதவுரை.

(हेदेवाः!)	(ஹெ தெவாஃ!)	(தேவாகாள!)
देवानां इत्	தெவாநாம் ஊ	மிகுந்த ஒளியோடு விளங்குகின்ற தங்கடகே
महत् अव	மஹஃ அவஃ	பெரும பாதுகாபபாக இருக்கின்றதும
वृण्णां	வ்ருஷ்ணாம்	வேண்டியவற்றைப பொழிகின்ற தங்கடகுத தனமாகவுமுளள
यत्	யத்	யாதொரு பாதுகாபபுணடோ,
तत्	தத்	அப பாதுகாததலை
वयं	வயம்	தலைவாகளான யாங்கள்
अस्मभ्यमूतये	அஸ்மப்யமூதயெ	எங்களுடைய பரிபாலனததின பொருடடு
आ वृणीमहे	ஆ வ்ருணீமஹெ	எலலாவகையானும வேண்டுகின்றோம

சாயண பாடியம்.

கண்டம—3 இருகது—4 குசீதி கணணுவ ரிஷி.

தேவாகளே! எபபோதும பிரகாசமாய விளங்கபபடடவாகளான உங்கடகே வியாபதமாகிய அலலது பெரிதாகிய பரிபாலிகுக தனமை யாதொனறுளளதோ, அது வேண்டியதை மழையெனப பெயகினற உங்கடகுத தனவடிவமாம, அங்ஙனமாகிய காததலை (அவவாறு காகவேணடுமென) எசமானாகளாய யாங்கள எலலா வகையானும பிராாதிகினறோம எதனபொருடடெனின? பரிபாலனததின பொருடடு மூனனா 'எங்கடகு' எனப பொதுவாகக கூறபபடடது அது ாண்டுச சிறபபிகிகபபடுகினறது :—எங்களுடைய பரிபாலனததின பொருடடென. (4)

மந்திரம் 5.

३ २ ३ २ ३ १ २

139. * सोमानाꣳ स्वरणं कृणुहि ब्रह्मणस्पते ।

३ १ २ ३ १ २ ३ २

कक्षीवन्तं य औशिजः ॥ ५ ॥

இருகது 1-38-1.

ஸொமாநாꣳ ஸ்வரணꣳ க்ருணுஹி ப்ரஹ்மணஸ்பதெ ।

கக்ஷீவந்தꣳ ய ஔஶிஜஃ ॥

---

* सोमानं, எனபது இருகது.

அந்வயம்.

हे ब्रह्मणस्पते!, सोमानां, कक्षीवन्तं, यः, औशिजः, स्वरणं, कृणुहि ॥

பதவுரை.

हे ब्रह्मणस्पते!	ஹெ ப்ரஹ்மணஸ்பதெ!	பிரமணபபதியெனனுந தேவதை யே! நீ
सोमानां	ஸொமாநாம்	சோமரசங்களை யெடுதது அனுட டானம பணணுகினறவனுகிய எனனை,
कक्षीवन्तं	கக்ஷீவந்தம்	தேவாகளுள சிறநதோனுயுளள கக்ஷீவந்தன எனனும
यः औशिजः	யஃ ஔசிஜஃ	உசிசனுடைய புததிரன யாதொருவன உளனை, அவ னைபபோல
स्वरणं	ஸ்வரணம்	தேவாகளுட பிரகாசிபபவனுகச
कृणुहि	கரணுஹி	செயவாயாக.

சாயணி பாடியம்.

கண்டம—3. இருகசு—5 மேதாதிதி ரிஷி.

பிரமணப்பதியாகிய தேவதையே! நீ, சோமரசம பிழிகின்றவனும் அனுட்டானம பணணுகின்றவனுமாகிய எனனைப பிரகாசமுடையவனுகச செயவாவாயாக அதிலுவமை'—'கக்ஷீவந்தம' எனறது. ஈண்டுப போல என்னு முவமைசசொல கூடடிகொளளறபாலது. கக்ஷீவான் தேவாகளுக குள எவ வணணம பிரகாசமா யிருகின்றனை, அதுபோல எனபது பொருள. கக்ஷீவன எனனும ரிஷி அனுட்டானஞ செய்கினற முனிவாக னுட கோததிபெறறவா எனபது, தைததிரீயம படிபபோகளாலும, एवं वै पर आहूणार कक्षीवानोशिजो वीतहव्य श्रायसत्रसदस्यु पोरुकुत्स्य प्रजाकामा अचिन्वत, எனக கூறபபடடுளளது. வேறு மநதிரததிலும இவா இருடி களுள அனுட டானததிற கோததி பெறறவரெனக கூறபபடடிருகின்றது அதாவது "நான கக்ஷீவான ரிஷி விபரன எனபதாம." ஆகையால இவருகசு அனுட டானம பணணுவோரை உவமையாகக கூறியது பொருததமுடையதேயா மெனக மறறும, "சோமரச மெடுபபோனப பிரகாசமுடையவனுகச செயகுதி பிரமணபபதியே! கக்ஷீவநதனை யொபப, யாதொரு கக்ஷீவன உசிசருடைய புததிரனை!" என இம மநதிரததிறகு யாஸக முனிவரும நிருகததில் உரை கூறியுள்ளார். (5)

மந்திரம் 6.

१२ ३ १२ ३ १ २र
140. *बोधन्मना इदस्तु नो वृत्रहा भूर्यासुतिः ।
३ १२ ३ २ ३ १२
शृणोतु शक्र आशिषम् ॥ ६ ॥

இருசகு 8-63-18.

வொய-ந்நா ஊஷ்ணு நொ வ்ரு-த்ரஹா ஹூய-ர்வா-ஸுதிஃ ।
ஸ்ரு-ணொது ஸகர் ஆஸிஷ்டி ॥

அந்வயம்.

वृत्रहा, भूर्यासुतिः, नः, बोधन्मना, इत्, अस्तु शक्रः, आशिष, शृणोतु ॥

பதவுரை.

वृत्रहा	வ்ரு-த்ரஹா	விருதாசுரனைக் கொன்றவனும்
भूर्यासुतिः	ஹூய-ர்வா-ஸுதிஃ	மிகப் பிழிந்த சோமரசமுடையவனுமாகிய (இந்திரன்)
न	நஃ	எங்களுடைய
बोधन्मना इत्	வொய-ந்நா ஊ	மனைவேட்கைகளை யறிகின்றவனுகவே
अस्तु	அஷ்டு	இருப்பானுக
शक्रः	ஸகர்	போரிற் பொருந்தைக்கொல்லுஞ் சமர்த்தனுகிய இந்திரன்
आशिषं	ஆஸிஷ்டம்	எங்களுடைய துதியை
शृणोतु	ஸ்ரு-ணொது	கேட்பானுக.

சாயண பாடியம்

கண்டம—3. இருசகு—6. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

இது பரோடசமாயச செய்யப்பட துதி விருதாசுரனைக் கொன்ற வனும, மிகப்பிழிந்த சோமரசத்தை யடைபவனும, துதிப்போகளின விருப் பதையுணாகின்ற மனத்தனுமாகிய இந்திரன எங்களுடைய மனை வேட கையை எனறும அறிகினறவனுகவே யிருப்பானுக. 'எங்களுடைய மனதி லுளள விருபபங்களை யறிவானுக' எனப்தமது. அலலது இவவாறுகிய இந

* बोधिन्मना, எனபது இருசகு.

திரன எங்களுடைய வேளவியில தோனறுவாஙக எனபதுமாம அ
லெனனுமெனின, உயுதததில சததருகளைக கொலலுமாறறலுளள இ
ரன எமது துதியை, அலலது, வேணடுகோளைக கேடபாஙக எனபதா
(துதியைக கேடபானேல விருமபியதைத தருவான எனபது கருதது) (

இநதிரன பொருட்டு, பல தேசஙகளிலும, சோமரசம பிழியபப
தாலும, சோமரச முதலிய அவிகள கொடுகபபடுவதாலும இநதிரன ப
ரசமுடையான எனபபடடான

ாணடு 'இத' என்னும வடமொழிப்பதம தேற்றப பொருள
கின்றது.

மந்திரம் 7.

३१ २ ३ १२ ३ १२
141. अद्य नो देव सवितः प्रजावत्सावीः सौभगम् ।
१ २ ३ १ २
परा दुष्वप्न्यꣳ सुव ॥ ७ ॥

இருகசு 5-82-4

அூத்ய நோ தெவ ஸவிதஃ ப்ரஜாவத்ஸாவீஃ ஸௌஹமழ ।
பரா துஷ்வப்ன்யꣳ ஸுவ ॥

அநவயம்.

हे सवितः देव!, नः, अद्य, प्रजावत्, सौभगं, सावीः, दुष्वप्न्यं, परासु

பதவுரை.

हे सवितः देव!	ஹெ ஸவிதஃ தெவ!	சூரியதேவனே!
नः	நஃ	எஙகடகு
अद्य	அூத்ய	வேளவியாறறுகினற இத தி தில
प्रजावत्	ப்ரஜாவத்	புததிரனேடுகூட
सौभगं	ஸௌஹமம்	தனததைக
सावीः	ஸாவீஃ	கொடுபபாயாக
दुष्वप्न्यं	துஷ்வப்ன்யம்	தீக கனவுபோனற வறுமை
परासुव	பராஸுவ	நீகுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—7. சியாவசுவ ரிஷி.

ஆதிததேவே! நீ எங்கடகு இவ வேளவித தினத்தில புத்திரன் முதலியவைகளோடு கூடிய திரவியத்தை யடைவிபபாயாக. தீய கன வெனத துனபநதரும வறுமையைத தூரததிற போகசுவாயாக. (7)

மந்திரம் 8.

२ १ २३१ २र ३ २ ३ १ २

142. *क्रा३स्य वृषभो युवा तुविग्रीवो अनानतः ।

३ १ २र

ब्रह्मा कस्तꣳ सपर्यति ॥ ८ ॥

இருகசு 8-64-7.

க்ராஸ்ய வ்ருஷபோ யுவா துவிக்ரீவோ அநாநதஃ ।

ப்ரஹ்மா கஸ்தꣳ ஸபர்யதி ॥

அந்வயம்.

वृषभः, युवा, तुविग्रीव., अनानतः, स्यः, क?, तम्, कः?, ब्रह्मा, सपर्यति॥

பதவுரை.

वृषभः	வ்ருஷபஃ	மனவேட்கையை நிறைப்பவனும
युवा	யுவா	கட்டிளமையனும்
तुविग्रीवः	துவிக்ரீவஃ	நீண்ட கழுததுடையானும்
अनानत.	அநாநதஃ	வணஙகாதோனுமாகிய
स्यः	ஸ்யஃ	அவ விநதிரன்
क?	கு?	எஙகுளளான? இவனே யாவனறிவான?
तं	தம்	அவ விநதிரனை
ब्रह्मा	ப்ரஹ்மா	துதிகினறவகிஞன
कः?	கஃ?	எவன?
सपर्यति	ஸபர்யதி	பூசிகினறானே, (அவனறிவான் எனக).

* क्रस्य, எனபது இருகசு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—8. பிராகாத கண்ணுவ ரிஷி.

விருடாபை வருஷிபபோனும, நிதிய இளமையோனும், நீண்ட கழுத தனும, ஓபோதும யாகதும வணஙகாதோனுமாகிய அவஷிநதிரன, எஙகுளளான? எனனுமிதை யாவ ரறிவா? துதியாளஞகிய எவன் பூசிக கினறானே, அவன் அறிவான் எனபதாம. (8)

குறிப்பு.—எலலாவறறையுஙதனகுள் அடக்கிகொளவோனும பிறரை வெல் லுஙதனமையோனும என இநதிரனுகு விசேடணஙக கூறியுளளது ஆஙகிலததில். பிரமாவினாலும பூசிகபபடுபவன எனபதும ஆஙகிலக குறிபபே.

மந்திரம் 9.

143. ३ १ २ ३ १ २ ३१ २ ३ १२
उपह्वरे गिरीणाꣳ * सङ्गमे च नदीनाम् ।
३ १ २२
धिया विप्रो अजायत ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-6-28.

உவஹ்வரெ கிரீணாம ஸஙகமெ ச நதீநாம் ।
தியா விப்ரோ அஜாயத ॥

அனவயம்.

गिरीणां, उपह्वरे, नदीनां, सङ्गमे च, धिया, विप्रः, अजायत ॥

பதவுரை.

गिरीणां	கிரீணாம்	மலைகளைசசார்நத
उपह्वरे	உவஹ்வரெ	பிரதேசததிலும,
नदीनां	நதீநாம்	நதிகளின
सङ्गमे च	ஸஙகமெ அ	சஙகமததிலும,
धिया	தியா	செய்யபபட்ட துதியால்
विप्र.	விப்ரஃ	நுணணிய மதியுடைய இநதிரன்
अजायत	அஜாயத	வெளிபபடுகினறான.

* सङ्गमे नदीनां, எனபது ....

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—9. வத்ச ரிஷி.

மக்களின ஈடுபபிரதேசததிலும, நதிகள கூடுமிடததிலும், தோததிரஞ் செய்தால் இநதிரன தனது துதியைக கேடக இனிது வெளிபபடுகின்றான் ணடுத துதியைக கேடக எனபது எஞசி நினறது. (9)

सङ्गथे च, எனவும பாடமுணடு.

குறிப்பு—மிகுந்த மேகக கூட்டததிலும புதியா லுணடாக்கப்பட்டான எனபது ஆங்கிலம.

மநதிரம் 10.

२ ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ २
144. प्र सम्राजं चर्षणीनामिन्द्रꣳ स्तोता नव्यं गीर्भिः ।
१ २ ३ २३ १ २
नरं नृषाहं मꣳहिष्ठम् ॥ १० ॥

இருககு 8-16-1.

ப்ர ஸம்ராஜம் சர்ஷணீநாம் இந்த்ரம் ஸ்தோதா நவ்யம் கீர்பி:ஸ் ।
நரம் நரஷாஹம் மம் ஹிஷ்டம் ॥

அந்வயம்.

चर्षणीनां, सम्राजं, गीर्भिः, नव्यं, नरं, नृषाहं, मंहिष्ठं, इन्द्रं, प्रस्तोता ॥

பதவுரை.

चर्षणीनां	சர்ஷணீநாம்	மனிதர்களுகுகுள்
सम्राजं	ஸம்ராஜம்	இனிது விளஙகுபவனும்
गीर्भिः	கீர்பி:ஸ்	தோததிரஙகளால
नव्यं	நவ்யம்	துதிககதகதகோனும
नरं	நரம்	தலைவனும
नृषाहं	நரஷாஹம்	சததுருவை யடகுகுவோனும
मंहिष्ठं	மம்ஹிஷ்டம்	வளளலுமாகிய
इन्द्र	இந்த்ரம்	இநதிரனை
प्रस्तोता	ப்ரஸ்தோதா	மிகசநதுதிபபாடகனாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—10. இரிமீடரிஷி.

மகளுகளுக்குள் நனகு விளங்குபவனுகிய அலலது மனிதாகளுக்கு இறைவனுகிய இநதிரனே, துதிபபோாகள! நீவிர இனிது தோததிரஞ செயவீாகளாக. எத தனமைய இநதிரனே யெனின? தோததிரஙகளாற றுதிகக தக கோனே, மறறுஞ செலுததுவோனே, இனனுமசததுருகளான மனிதாகளை யடகுவோனே, மற்றும சிறநத கொடையுடையானே துதிபபீாகளாக எனபதனுடு சோததுககொளக. (10)

மூனறுவது கண்டம்

முறறும.

நான்காவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—2. அத்தியாயம்—2. கண்டம்—4.

பத்து மந்திரங்களாலானது

மந்திரம் 1.

१२ ३ १२ ३१२ ३१२
145. अपादु शिप्रचन्धसः सुदक्षस्य प्रहोषिणः ।
२ ३२ ३ १२
इन्दोरिन्द्रो यवाशिरः ॥ १ ॥

இருகக 8-92-4.

அவாஹ ஶிஷ்ரயனஸஃ ஸுதக்ஷஸ்ய ப்ரஹொஷிணஃ ।
இந்தொரிந்த்ரொ யவாஶிரஃ ॥

அனவயம்.

शिप्री, इन्द्र., प्रहोषिणः, सुदक्षस्य, यवाशिरः, इन्दोः, अन्धसः, उ, अपात् ॥

பதவுரை.

शिप्री	ஶிப்ரீ	அழகிய மூககு, அலலது தலைப பாகையை உடையவனுகிய
इन्द्रः	உந்த்ரஃ	இநதிரன,
प्रहोषिणः	வ்ரஹோஷிணஃ	மிகுதியாக அவிகளால ஓமஞ செயகினற
सुदक्षस्य	ஸுதக்ஷஸ்ய	சுதக்ஷரிஷியின
यवाशिरः	யவாஶிரஃ	கோதுமையோடு சமைததது
इन्दोः	உந்தோஃ	பாணட முழுதுங கொிததுள ளதுமாகிய
अन्धसः	அந்ஸஃ	சோமவடிவ அன்னதை
उ	உ	உண்மையாய
अपात्	அபாத்	அருநதினன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—4. இருகசு—1. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

அழகிய மூகசு, அலலது, தலைபபா உடைய இநதிரன், மிகுந்த அவிக ளால தேவாகளைப பூசிகினற சுதக்ஷ எனனும இருடி சமபநதமாகியதும கோதுமைகளோடு கலநது பகுவமாகியதும, பாணடஙகளெஙகுங கொித தது ததுமபியதுமாகிய சோமமெனனும அன்னதை அருநதினன. அல லது இநதிரனபொருட்டு ஏற்படுதிய சோமரச பாகததை யருநதினன. (1)

குறிப்பு.—सुदक्षस्य, எனறதறகு வலியைதி திரும சோமரசததை எனக கொளளபபட்டது ஆஙகிலததில்.

மந்திரம் 2.

३ १ २ ३ १ २ई ३ १ ३

146 *इमा उ त्वा पुरुवसोऽभि प्रनोनवुर्गिरः ।

१ २ ३ २उ ३ १ २

गावो वत्सं न धेनवः ॥ २ ॥

இருகசு 6-45-25.

ஈமா உ ஷ்வா வஸ்ரவஸோऽஹி ப்ரநோநவுர்கிரஃ ।

ஹாவோ வத்ஸம் ந தேநவஃ ॥

---

* इमा उत्वा शतक्रतोऽभिप्रणोनुवुर्गिर । इन्द्र वत्सं न मातर । எனபது இருகசு.

அந்வயம்

हे पुरुवसो !, त्वा अभि, इमाः, गिरः, प्रनोनवुः, गावः, धेनवः, वत्सं, न ॥

பதவுரை.

हे पुरुवसो !	ஹெ வ-ரு-வஸொ !	மிகுந்த தனமுடைய இந்திர !
त्वा अभि	க்வா அ-பி	நினைக குறித்து
इमा. गिर	உ-ஆ: மி-ர:	எனது, இத துதிகள
धेनवः	யெ-நவ:	பாலதருகின்ற
गाव	ர-வ:	பசுகள
वत्सं न	வ-ஸ்ஸம் ந	கனறை யடைவனபோல
प्रनोनवु	ப்ர-நொ-நவ-ர:	அடிகடி நனகு அடைகின்றன.

சாயண பாடியம்

கண்டம—4. இருகக—2 மேதாதிதி ரிஷி.

பெருந தனமுடையோய! அலலது, வசுகள எனறது வேளவிகளுமா மாதலின, மிகுந்த வேளவிகளை யுடையோய! இந்திர! உனனைக குறித்தே எனனுடைய தோததிரஙகள மிகுதியாய மீணடும மீணடும (நினபால) வந தடைந்து (நினனை) வியாபிகினறன அதிலுவமை —கோகள காம தேனுகள வீடடிலுளள கனறைகளகுறித்து விரைவில வந்தடைகினறன போல அதாவது —கோகள கனறைகளகுறித்துக கதறுவதுபோல எனது வாகுகள உனனைகுறித்து ஒலிகினறன (முழகமாயத துதிகினறன) எனபதாம (2)

குறிப்பு —நெளதி, எனறது ஈணடு வியாபகப் பொருளுடையது.

பாறபசுகளின சததம அவறறின கனறுகளுகுக களிப்புணடாகுமாறு எனது தோததிரம நினகுக களிபபைததருகினறது எனபது ஆஙகிலம்

மந்திரம் 3.

२ उ ३ १ २ ३ २३ १ २ ३क २र

147. अत्राह गोरमन्वत नाम त्वष्टुरपीच्यम् ।

३ २ ३ १२ ३२

इत्था चन्द्रमसो गृहे ॥ ३ ॥

இருகக 1-84-15.

அ-த்ரா ஹ மொ-ர-ம-ந்த நாம த்வஷ்டு-ரபீ-ச்யம் ।
இ-த்தா சந்த்ர-மஸொ க்ருஹே ॥

அந்வயம்.

गो:, चन्द्रमसः, अत्राह, गृहे, त्वष्टुः, अपीच्यम्, नाम, इत्था, अमन्वत ॥

பதவுரை

गोः	கோஃ	செலகினற
चन्द्रमसः	அந்த்ரமஸஃ	சந்திரனுடைய
अत्राह	அத்ராஹ	இந்த
गृहे	க்ருஹே	மண்டலத்திலேயே
त्वष्टुः	த்வஷ்டுஃ	துவஷ்டா, என்னும் ஆதித்த னுடைய
अपीच्यं	அபீச்யம்	இரவில் மறைந்துள்ள
नाम	நாம	கிரணங்களிருக்கின்றன.
इत्था	இத்தா	இவ்வாறு
अमन्वत	அமந்வத	கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம—4 இருகசு—3 கோதம ரிஷி.

செலகினற சந்திரனுடைய இம்மண்டலத்திலேயே 'துவஷ்டா! என னும இரவியின சமபந்தமான இரவில மறைந்துளள அதனுடைய எந்தக கிரணங்களுண்டோ, அவை சூரியனுடைய கிரணங்களேயாம, எனறிவ் வாறு அறியப்படடிருகினறது.

தெளிந்த நாமயசசந்திர விமபத்தில சூரியகிரணங்கள பிரதிபலிகின றன. அதிற பிரதிபலித்துளள கிரணங்கள சூரியனிடத்தில எத்தனமைய பெயரை அடைகினறனவோ, அத்தனமைய பெயரையே சந்திரனபா லிருப பனவாகி அடைகினறன எனபதாம. (3)

குறிப்பு—இரவில மறைந்துளள இரவியின கிரணங்கள சந்திரமண்டலத்திற புருந்து பகறபோல இருளை நீகி எலலாவறறையும பிரகாசிபிகினறன. இத தனமைய ஒளியோடு கூடிய சூரியன இந்திரனேயாவன பனனிரு சூரியருள இந்திரனைய மொருவனெயெண்ணி யிருத்தலின, இதனால பகல இரவுகளிற பிரகாசிக கின்றவன் இந்திரனே எனபதாம. இந்திரனுடைய அதி காணப்படுதலால இதறகு இந்திரதேவதை எனபது பொருத்தமுடையதேயாம. இத்தன்மைய கிரணங்கடகுப பற்றுககோடாயிருககுந தன்மையால சந்திரனை முகியமாயக கூற விரும்பிய தனமைபறறி சாந்திர மசி இஷடியில (ஒம விசேடத்தில) விதியோகமும மமைகினறது எனபது திரண்ட பொருள

நாண்டு யாஸக முனிவா நிருத்தமும—இதனுடைய, ஓர கிரணம சந்திரனை விளகுகினறது. ஆதித்தனிடத்தினினறு இவவிளகமுண்டாகியதெனக கூறற பாலது. ஆகையால மறைந்துளள சூரிய கிரணம சந்திரன கந்தருவ, எனபது நியமமாகினறது அதுவும கோகளால உணரபபடுகினறது கோகள = கிரணங கள அதாவது மறைந்துளளன அலலது, இலயித்தன சென்றுளளன மேல சந்திர மண்டலத்தில எனக கூறுகினறது.

மந்திரம் 4.

२ उ ३ २३३१२ ३२३१२र
148. यदिन्द्रो अनयद्रितो महीरपो वृषन्तमः ।
१२ ३१२३ १२
तत्र पूषा भुवत् सचा ॥ ४ ॥

இருகசு 6-46-4.

யதிந்த்ரோ அநயத்ரிதோ மஹீரபோ வ்ருஷந்தமஃ ।
தத்ர பூஷா ஭ுவத் ஸசா ॥

அந்வயம்.

यत्, वृषन्तमः, इन्द्रः, रितः, महीः, अपः, अनयत्, तत्र, पूषा, सचा, भुवत् ॥

பதவுரை

यत्	யசு	எபபோது
वृषन्तमः	வ்ருஷந்தமஃ	அதிகமாய மழை பெயவிகினற
इन्द्रः	இந்த்ரஃ	இநதிரன
रित.	ரிதஃ	ஓடுகினற
मही.	மஹீஃ	மிகுநத
अप	அபஃ	மழைததணணீரை
अनयत्	அநயசு	இவ வுலகததிற சோகினறனரே,
तत्र	தத்ர	அபபொழுது
पूषा	பூஷா	போஷக (வளாகினற) தேவதை
सचा	ஸசா	அனுகூலம
भुवत्	஭ுவசு	ஆகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—4. பரததுவாச ரிஷி.

எக காலததில மிக மழை பெயவிகினற இநதிரன் நிரம்ப மழைததண் ணீரை இவ வுலகமடையுமாறு செயகினறனரே, அக காலததில போஷக தேவதை (பூஷா தேவதையென்பது மது) இநதிரனுககு அனுகூலமா யிருககின்றது. (4)

குறிப்பு—பூஷா = இரவி விசேடம். இதுவே பூஷா தேவதை, போஷக தேவதை யெனபபடுகின்றது.

மந்திரம் 5.

१२ ३१२ ३ २ ३२ ३१२
149. गौर्धयति मरुताꣳ श्रवस्युर्माता मघोनाम् ।
३२उ ३ १२
युक्ता वह्नी रथानाम् ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-94-1.

மளர்யதி உர்தாம் ஸ்ரவஸ்யுர்தா உவொநாம் ।
யுக்தா வஹ்னீ ரதாநாம் ॥

அன்வயம்.

मघोनाम्, मरुताम्, माता, रथानां, वह्नीः, युक्ता, गौः, श्रवस्युः, धयति ॥

பதவுரை.

मघोनां	உவொநாம்	தனமுள்ள
मरुतां	உர்தாம்	மருத்துக்களுடைய
माता	ஊதா	மாதாவானவள்
रथानां	ரதாநாம்	மருத்துக்களின்
वह्नीः	வஹ்னீஃ	வடவானலத்தினின்று தாங்கு விபபாளாய்
युक्ता	யுக்தா	யாணடும பூசிகபபட்டவளாகிய
गौः	மளஃ	ஆகாயவடிவ, கோ, மாதா
श्रवस्युः	ஸ்ரவஸ்யுஃ	அனனதத்தை விருமபியவளாய்
धयति	யயதி	தனது புத்திரனைப போஷிகின்றுள.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—4. இருகசு—5. விஸ்து, அல்லது, பூததேஷோ ரிஷி.

தனமுடைய மருத்துகளை யுண்டாக்கபபட்ட, கோ, என்னும ஆகாய வடிவ மாதா சோமத்தைக குடிகினறுள், அல்லது தனது புத்திராகளைப் பாதுகாகினறுள, யாது விருமபி மருத்துக்களைக காப்பாற்றுகின்றுள் எனின? அனன விருபபுடையாளாய) (அவள்) எத்தன்மையாளெனின?

மருத்துக்களே பெரிய வடவாலனங்களோடுசே சேர்ப்பவள். அவள் யாண்டும் புசிகததகாளா யிருகினறுள.

'கோ மாதாவினினறு பாலகள, அலலது மருத்துகளுணடாயின, என மறறுயுங கூறுகினறது ஆதலின கௌ—எனறது 'மததிமை' எனனும வாககு அதன கணணேயே மததியதானமான மருததுகளுமிருததலின அவைகள அதனுடைய புததிராகள எனற உபசரிகபபடுகினறன. (5)

குறிப்பு—வாயு புததிராகளான மருததுகளோடு சோமது கீததியை விருமபி மழையை அனுபபுகினறுள எனபது ஆஙகிலம.

மந்திரம் 6.

१२ ३ १२ ३ २ ३ १ २
150. उप नो हरिभिः सुतं याहि मदानां पते ।
१२ ३ १२ ३ २
उप नो हरिभिः सुतम् ॥ ६ ॥

இருக்கு8-93-31.

உவ நொ ஹரிபிஃ ஸுதம் யாஹி மதானாம் பதெ ।
உவ நொ ஹரிபிஃ ஸுதம் ॥

அனவயம்.

मदानां, पते !, हरिभिः, नः, सुतं, उपयाहि, हरिभिः, नः, सुतं, उपयाहि ॥

பதவுரை.

मदानां	மதானாம்	சோமரசகடகு
पते !	பதெ !	இறைவனகிய இநதிர !
हरिभिः	ஹரிபிஃ	ஆயிரம பரிகளோடு
नः	நஃ	எஙகளுடைய (வேளவியில)
सुतं	ஸுதம்	சோமரச மருநதறபொருடடு
उपयाहि	உபயாஹி	விரைவில வருவாயாக
हरिभिः	ஹரிபிஃ	ஆயிரம பரிகளோடு
नः	நஃ	எஙகளுடைய (வேளவியில)
सुतं	ஸுதம்	சோமரச மருநதற்பொருடடு
उपयाहि	உபயாஹி	விரைவில வருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—4. இருக்கு—6. சுருதகக்ஷ அல்லது, சுகக்ஷாவா ரிஷி.

மதங்கட்குத தலைவனே! மதந தருவது மதமாம. சோமரசத்தால் மதம் (களிபபு) உணடாகலின சோமரசம் மதமெனபபட்டது எனவே சோமங்கட கிறைவ! (என்பது திரணட பொருள). இநதிரனே! நீ நூறு, ஆயிர மெண்கொண்ட (அளவறற) குதிரைகளோடு கூடிய இரதத் தில் எங்களுடைய வேள்வியில பிழிநதுளள சோமரசத்தை அருநதற பொருடடு விரைவில வருவாயாக என்பதாம

उप नो हरिभि. सुतं என மறிதது கூறியது, ஆதரவின பொருட்டாம

'आ शतेन हरिभि ' எனபது முதலிய வாகியஙகளில அநேக குதிரைகள எனச சுருதியில கூறபபடடிருததலின, ரணடும இஃது ஆயிரக கணககாயக கொளளபபட்டது. (6)

மந்திரம் 7.

३१ २र ३१२ ३१२ ३२
151. **इष्टा होत्रा असृक्षतेन्द्रं वृधन्तो अध्वरे ।**
१ २ ३१ २र
अच्छावभृथमोजसा ॥ ७ ॥

இருகக 8-93-23.

ஈஷ்டா ஹொத்ரா அஸ்ருக்ஷதேந்த்ரம் வ்ருதஞ்தோ அத்வரே ।
அச்சாவப்ருதமோஜஸா ॥

அந்வயம்

अध्वरे, वृधन्तः, इष्टाः, होत्राः, अवभृथं अच्छ, ओजसा, इन्द्रं, असृक्षत ॥

பதவுரை.

अध्वरे	அத்வரே	வேள்வியில்
वृधन्तः	வ்ருதஞ்தஃ	அவியால இநதிரனை வளாககினற வாகளும
इष्टाः	ஈஷ்டாஃ	வேடகினறவாகளுமான
होत्राः	ஹொத்ராஃ	இருககுமறை படிபபோாகள் எழுவரும
अवभृथं अच्छ	அவப்ருதம் அச்ச	வேள்வி முடிவு நீராடுமவரை
ओजसा	ஓஜஸா	ஆறறலோடு
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இநதிரனைக குறிதது
असृक्षत	அஸ்ருக்ஷத	அவியைக கொடுததுக கொணடிருபபார்களாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—7. சுருதகக்ஷோ அலலது சுதக்ஷோ ரிஷி.

எஙகளுடைய வேள்வியில அஷிகளால இநதிரனை வளாகபபடட வாகளும, வேள்வியாறறுவோாகளுமான ஏழு ஹோதாகள எனனும இருக குணாநதார்கள், சோமரசம பிழிநதெடுககுமளவும தமதாறறலோடு கூடிய வாகளாய இநதிரனைக குறிதது ஆகுதி செயதுகொண டிருபபாாகளாக, வேளவி முடிவில நீராடுமவரை இருககு மறை யோதுவோாகள ஆராதிக கினறார்கள் எனபது கருதது (7)

குறிப்பு —வேளவியில குறைவுபாடிருககுமாயின அதை நீகுதறகுரிய அஷி களைத தயாாச் செயவீாகளாக எனபது ஆஙகிலம,

மந்திரம் 8.

३२ उ ३१ २र ३ २ ३ १ २ ३१२

152. अहमिद्धि पितुष्परि मेधामृतस्य जग्रह ।

३१ २र

अहꣳ सूर्य इवाजनि ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-6-10.

अहमिद्धि वितॄष्पारि धेजा ऋतस्य जग्रभ ।
अहꣳ सूर्य इवाजनि ॥

அங்வயம்.

पितुः, ऋतस्य, मेधां, अहं इत्, परिजग्रह, हि, अहं, सूर्यः इव अजनि ॥

பதவுரை.

पितुः	விதுஃ	பரிபாலிப்போனகிய
ऋतस्य	ரிதஸ்ய	உண்மை வடிவுள்ள இநதிர னுடைய
मेधां	தெயாம்	அதுககிரகமாகிய புததியை
अहं इत्	அஹம் உ	யானே
परिजग्रह	பரிஜக்ரபு	கிரகிததுள்ளேன.
हि	ஹி	யாதினாலெனின ?
अहं	அஹம்	யான
सूर्यः इव अजनि	ஸூரியஃ உவ அஜநி	சூரியன விளககிகொணடு எழு மாறு எழுநதுளளேன (ஆத லின எனக)

* जग्रभ, எனபது இருககு.

சாயண பாடியம்.

கணடம—4. இருகசு—8. வதச கணவ ரிஷி.

பாதுகாபபவனும, சததியனுமாகிய அவ விநதிரனுடைய அநுககிரக மாகிய புததியை, யாரொருவனே அடைநதவனக யிருககினறேன. மறறை யா அலா யாது காரணததால இவவாறும எனின? நான சூரியனபோ லுணடானேனென ஆதலின. அதாவது—சூரியன பிரகாசிததுககொண்டு எழுகின்றதுபோல யான் தோனறினேன் எனபதாம. (8)

மந்திரம் 9.

153. ३१२ ३२३१२ ३१२
रेवतीर्नः सधमाद इन्द्रे सन्तु तुविवाजाः ।
३२ ३ २३१२
क्षुमन्तो याभिर्मदेम ॥ ९ ॥

இருக்கு 1-30-13.

ரெவதீர்நஃ ஸதமாத இந்த்ரே ஸந்து தூவிவாஜாஃ ।
க்ஷுமந்தோ யாபிர்மதேம ॥

அனவயம்.

क्षुमन्तः, याभिः, मदेम, नः, इन्द्रे सधमादे, रेवतीः, तुविवाजाः, सन्तु ॥

பதவுரை.

क्षुमन्तः	க்ஷுமந்தஃ	அனனமுடைய யாங்கள
याभिः	யாபிஃ	எபபசுகளால
मदेम	மதேம	களிபபடைகினறோமோ,
नः	நஃ	எமமுடைய (அப பசுகள்)
इन्द्रे सधमादे	இந்த்ரே ஸதமாதே	எமமோடு இநதிரன களிபபுறற விடதது
रेवती.	ரெவதீஃ	பால, நெய், முதலியவைகளென னும தனமுடையவைகளாக வும
तुविवाजा.	தூவிவாஜாஃ	மிகுநத ஆறறலுடையவைகளாக வும
सन्तु	ஸந்து	இருககுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—4 இருகசு—9 சுனசசேப ரிஷி

அன்ன முடையாகளான யாஙகள எப பசுகளால ஆனநதமடைவோ மோ, எஙகளோடுகூட இநதிரன களிபபடைநத விடதது எஙகளுடைய அப் பசுகள, பால, நெய முதலியவைகளெனனுங தனமுடையவைகளாக வும, மிகுநத ஆறறலுடையவைகளாகவும இருகசுக (9)

தறிப்பு —அனனததையுங தனததையும விருமபும் எஙகளுடைய தோத திரஙகள எபபோதுங களிபபுறற இநதிரனிடதது இருகசுக எனபது ஆஙகிலம்

மநதிரம் 10.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २

154. सोमः पूषा च चेततुर्विश्वासां सुक्षितीनाम् ।

३ २ २क ३ २ २

देवत्रा रथ्योऽहिता ॥ १० ॥

வொஉஃ வ-ஷூஷா அ செதது-ர்விஃ-ஶ்வாஸாம் ஸு-க்ஷிதீ-நாம் ।

தெவ-த்ரா ரதை²யோ²ஃஹி-ஹிதா ॥

அந்வயம்.

देवत्रा, रथ्यः, अहिता, सोमः, पूषा च, विश्वासां, सुक्षितीनां, चेततु. ॥

பதவுரை.

देवत्रा	தெவத்ரா	தேவாகளுகுகுள
रथ्यः	ரதை²யோ²ஃ	தேருகுகுரியனுய
अहिता	அஹி-ஹிதா	ஏறிச செலலுகினறா
सोमः	வொஉஃ	சோமனுமம,
पूषा च	வ-ஷூஷா அ	சூரியனுமம,
विश्वासां	விஶ்வாஸாம்	எலலா
सुक्षितीनां	ஸு-க்ஷிதீ-நாம்	மனிதாகளாலுமம இநதிரனுகுகுக கொடுக்கபபடட அவிகளை
चेततु.	செதது-ஃ	அறிவாகவாக.

சாயண பாடியம

கண்டம—4. இருகு—10 சுனசேபா அலது வாமதேவ ரிஷி.

தேவாகளுகுகுள இரத மேறததகக சோமனும, அததகைய சூரியனும, நலல மனிதாகள சமபநதமாய இநதிரனுகுக கொடுககபபடும அவிகளை அறிவாகளாக (10)

குறிப்பு —ஈண்டு கூறி எனறது—பிரஜை வேளவிததலை ன தலைவிகளாற கொடுககபபடட அவிகளைச, சோம சூரியாகள தேவாகடகுக ஏ ணடுபோயக கொடுபபதறகு நியமிகபபடடவாகள எனபது ஆஙகிலம.

நான்காவது கண்டம்.

முற்றும.

ஐந்தாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—2. அதியாயம்—2. கணடம்—5.

பதது மநதிரஙகளாலானது.

மந்திரம் 1.

२ ३ २ ३ १ २३ १ २ ३ १ २२
155. पान्तमा वो अन्धस इन्द्रमभि प्रगायत ।
३ १२ ३१ २३ १ २ ३ २
विश्वासाहꣳ शतक्रतुं मꣳहिष्ठं चर्षणीनाम् ॥ १ ॥

இருகு 8-92-1.

வாஙதீசா வொ சுஸவ ஊது உஹி வ்ரமாயத ।
விஸ்வாவஸாஹம் ஸதக்ரதும் மம்ஹிஷ்டம் சர்ஷணீநாம் ॥

அந்வயம்.

(हे ऋत्विजः !,) वः, विश्वासाहं, शतक्रतुं, चर्षणीनां, मंहिष्ठं, अन्धसः, आपान्तं, इन्द्रं, अभिप्रगायत ॥

பதவுரை.

(हे ऋत्विजः!)	(ஹே ருத்விஜः!)	(வேடபோர்காள!)
वः	வः	நீவிர்
विश्वासाहं	விஶ்வாஸாஹம்	சததுருகளை அனைவரையும அடகருபவனும
शतक्रतुं	ஶதக்ரதும்	பலவகை, அறிவுகளை அலலது கருமஙகளை யுடையவனும
चर्षणीनां	அர்ஷணீநாம்	மனிதாகடகு
मंहिष्ठं	மம்ஹிஷ்஠ம்	மிகத தனஙகொடுபபவனும
अन्धसः	அந்ஸஸः	சோமமாகிய அனனததை
आपान्तं	ஆபாந்தம்	நோககமாய் அருநதுபவனுமாகிய
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இநதிரனை
अभिप्रगायत	அபிப்ரகாயத	நனகு துதிபபீராகளாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—5. இருக்கு—1 சுருதகக்ஷ ரிஷி.

வேடபோராகளே! நீஙகள் சோம மெனபபடுமை அனனததை நோக்க மாக அருநதுவோனுகிய இநதிரனை இனிது போறறுவீராகளாக எவ வண ணததனுகிய இநதிரனை யெனின? சததுருகளனைவரையும, அலலது பூதஙகளனைதததையும அடகுபவனும, இதுபறறியே, பலவகை நுண ணறிவுகளை யுடையானும, அல்லது பலவகைக கருமமுடையானும, மற்றும, மனிதாகட்கு மிகுநத திரவியததை யளிபபோனும, அலலது, வேளவித தலிவாகடகு ஆராதிகுந தன்மையாற் போற்றதகவனுமாகிய இநதிரனை. இனிது தோததிரம பண்ணுவீர்களாக என அந்வயிததுக்கொளக. (1)

மநதிரம் 2.

२ ३ १ २ ३ १२३ १ २
156. प्र व इन्द्राय मादनꣳ हर्य्यश्वाय गायत ।
१ २ ३ १ २
सखायः सोमपाव्ने ॥ २ ॥

இருக்கு 7-31-1.

ப்ர வ இந்த்ராய மாதநம் ஹர்யஶ்வாய காயத ।
ஸகாயஃ ஸொமபாவ்நே ॥

அந்வயம்.

हे सखायः!, वः, हर्य्यश्वाय, सोमपाव्ने, इन्द्राय, मादनं, प्रगायत ॥

பதவுரை.

हे सखाय.!	ஹே ஸகாயः !	நண்பர்களே !
व;	வः	நீங்கள
हर्यश्वाय	ஹர்யச்வாய	அரி என்னுங் குதிரைகளை யுடையவனும்
सोमपाव्ने	ஸோமபாவ்நே	சோமரசம் அருந்துவோனும் ஆகிய
इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திரன் பொருட்டு
मादनं	மாதநம்	களிப்புண்டாகுதற்குரிய தோத்திரத்தை
प्रगायत	ப்ரகாயத	இனிது பாடுவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—2. வசிட்ட ரிஷி.

மித்திரர்களே! நீங்கள் அரி யென்னும் பெயர் பூண்ட குதிரைகளை யுடையானும், சோமபானம பண்ணுபவனுமாகிய இந்திரனுக்கு ஆனந்தம விளைவிக்குந் தோத்திரத்தை நன்கு படிப்பீர்களாக. (2)

குறிப்பு—பொன்னிறம் அல்லது பச்சை நிறமாகிய குதிரைகளை யுடையானும் என்பதும், மயக்கத்தைத் தரும் சோமத்தைக் குடிப்பவனும் எனபதும் ஆங்கிலம.

மந்திரம் 3.

३१२ ३१२३१२ ३२३ १२
157. **वयमु त्वा तदिदर्था इन्द्र त्वायन्तः सखायः ।**
१ २ ३ १ २
कण्वा उक्थेभिर्जरन्ते ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-2-16

வயஉ த்வா ததித3ர்தா2 இந்த்3ர த்வாயந்தஃ ஸகாயஃ ।
கண்வா உக்தே2பி4ர்ஜரந்தே ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, त्वायन्तः, सखायः, वयं, तदिदर्थाः, त्वा, कण्वाः, उक्थेभिः, जरन्ते ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ உந்த்ர !	இந்திரனே !
स्वायन्तः	ஸ்வாயந்தஃ	உன்னைத தம மவனுகச் செய்ய விருமபிய
सखाय वयं	ஸகாயஃ வயம்	மிததிரர்களான யாஙகள்
तदिदर्थाः	ததித்3-4ர்தா2ஃ	உனனைத துதிப்பதுவே பய னெனக கொணடவாகளாய்
त्वा	த்வா	உனனைத துதிகினறோம.
कण्वाः	கண்வாஃ	கண்ணுவ கோததிரத்தினாக ளான எனது புததிராகளும
उक्थेभिः	உக்தே2பி4ஃ	வேதமநதிரஙகளாகிய துதிகளால
जरन्ते	ஜரந்தே	உனனையே துதிகினறாகள.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—3. மேதாதிதியும், பிரியமேதரும் ரிஷிகள்.

இந்திர ! உன்னை, யாமே எனக்கொள்ள விரும்பிய ஒதத அறிவுடைய நண்பர்களான யாங்கள், நினனைத துதிப்பதுவே பயனெனக கொண்டவர்க ளாய் உன்னைத துதிகின்றோம். கண்ணுவ கோத்திரததிலுதித்த எனது புதிதிரர்களும் சஸ்திரமென்னுந தோதிர விசேடஙகளால நினனையே போற்றுகினறார்கள் என்பதாம். (3)

* उ—(உ) என்றது, அசைச சொல்.

மநதிரம் 4.

१ २ ३ १२ ३ २२ ३ १ २
158. इन्द्राय मद्वने सुतं परिष्टोभन्तु नो गिरः ।
३ १ २ ३१२
अर्कमर्चन्तु कारवः ॥ ४ ॥

இருககு 8-93-19.

ஊந்த்ராய உசெந வாதம வாரிஷ்டோலஜந்து நொ கிராஃ ।
அகமர்சந்து காரவஃ ॥

அநவயம்.

मद्वने, इन्द्राय, सुतं, नः, गिरः, परिष्टोभन्तु, कारवः, अर्क, अर्चन्तु ॥

பதவுரை.

मघवने	உஹெந	களிக்குந தன்மையையுடைய
इन्द्राय	உந்த்ராய	இந்திரனுக்கு
सुतं	ஸுதம்	பிழிந்துள்ள சோமத்தை
नः	நஃ	எமது
गिरः	கிரஃ	தோத்திர வாக்குகள
परिष्टोभन्तु	பரிஷ்டோஹந்து	முற்றும்துதிப்பனவாகுக.
कारव	காரவஃ	துதிப்போர்கள
अर्क	அர்கை	யாவரும் போற்றத்தக்க சோமத்தை
अर्चन्तु	அர்சந்து	பூசிப்பார்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—4 சுருதகக்ஷ ரிஷி.

ஆனந்திக்குந தன்மையையுடைய இந்திரன பொருட்டுப் பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட சோமரசத்தை, எமது வாக்குகள மிகத துதிசெய்வனவாகுக. மற்றும, தோத்திரஞ செய்விப்போர்களும துதிப்போர்களும, யாவராலும போற்றத்தக்க சோமத்தைப பூசிப்பார்களாக. (4)

ஸ்தோபதி : எனபதற்கு—துதிதத்தல் பொருளென நிகண்டு 3-14-4-ல் கூறியுள்ளது.

குறிப்பு—சோமத்தைத தேவதையாகக்கொண்டு பூசித்தல் எனபது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 5.

३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
159. अयं त इन्द्र सोमो निपूतो अधि बर्हिषि ।
१ २ ३ २ उ ३ १ २
एहीमस्य द्रवा पिब ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-16-11.

அயம் த இந்த்ர ஸொமொ நிபூதொ அதி பர்ஹிஷி ।
ஏஹீமஸ்ய த்ரவா பிப ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, ते, अयं सोमः, बर्हिषि अधि, निपूतः, इम्, अस्य, एहि, द्रव, पिब ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ இந்த்ர!	இந்திரனே!
ते	தெ	நின்பொருட்டு
अयं सोमः	அயம் ஸொமஃ	இச் சோமம்
बर्हिषि अधि	பர்ஹிஷி அதி	வேதிகையில் விரிதலுள்ள தருப்பையினமீது
निषूतः	நிஷுதஃ	பஷிததிரமாகசபடடுள்ளது.
इम्	இழ்	இபபோது
अस्य	அஸ்ய	இச சோமததிறகருகில்
एहि	ஏஹி	வருவாயாக, (வநது ஓமமபண்ணுமிடததிறகு)
द्रव	த்ரவ	விரைவில போவாயாக.
पिब	பிப	(போய அச சோமததை) அருநதுவாயாக,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—5. இரிமீட ரிஷி.

இநதிரனே! நினக்காக இச் சோமரசம், வேதிகையிற் பரப்பி யிருக்கின்ற தருபபையின் மீது ஆடையின துணியால் சோதிகசப்படடுளளது. அதாவது இடிதது பிழிதன் முதலிய சமறகாரஙகளால சுததம் பண்ணப பட்டதெனபது பொருள. இபபோது இத தகைய சோமததின பொருடடு வருவாயாக. வநது யாணடு ரசவடிவ சோமம ஓமம பணணபபடுகினறதோ, ஆணடு விரைவிற செலவாயாக. (சென்ற) பினனா அசசோமததை அருநதுவாயாக எனபதாம். (5)

மந்திரம் 6.

३ २३१२ ३१२ ३१२

160. सुरूपकृत्नुमूतये सुदुघामिव गोदुहे ।

३ २३१२

जुहूमसि द्यवि द्यवि ॥ ६ ॥

இருககு 9-4-1

ஸுரூபகுத்நுமூதய ஸுதுகாமிவ கொதுஹெ ।
ஜுஹூமஸி த்யவி த்யவி ॥

அநவயம்.

सुरूपकृत्नुं, ऊतये, गोदुहे, सुदुघां इव, द्यवि द्यवि, जुहूमसि ॥

பதவுரை

सुरूपकृत्नुं	ஸுரூபகிருத்நும்	நற கருமததிற்குத தலைவனுகிய இநதிரனை
ऊतये	ஊதயெ	தமமைக காபபாறறிக கொளவ தறகு,
गोदुहे	கொதுஹெ	பால கறததறக பொருடடு
सुदुघां इव	ஸுதுஹாம் இவ	அழகிய பாறபசுவை யழைபபது போல
घवि घवि	தவி தவி	ஒவவொரு நாளும
जुहूमसि	ஜுஹுமஸி	ஆவாகனம பணணுகினறோம. (அழைகினறோம.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம—5 இருகது—6 மதுசசநத ரிஷி.

நறகருமததிறகுர தலைவனுகிய இநதிரனை, எஙகளைக காபபாறறும பொருடடு நாடோறும அழைகினறோம அழைபபதறகு உபமை —பால கறபபதறகு நறபசுவை அழைபபது போனறனல அதாவது நனகு பால கறககூடிய பசுவை உலகில பால கறபபோன பால கறபபதறகு வேணடிக கூபபிடுவது போனறு எனபதாம. 'தயவி தயவி' எனறது பனனிரு தினதினபெயா எனக கூறுகினறது நிருகதம. ஆதலின நாடோறும எனறது பனனிரு பகலெனக கொளக. (6)

மந்திரம் 7.

३ १ २ ३ २ ३१ २ ३१ २

161. अभि त्वा वृषभा सुते सुतꣳ सृजामि पीतये ।

३ १ २ ३ १२

तृम्पा व्यश्नुही मदम् ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-45-22.

அஹி கவா வ்ருஷஹா ஸுதெ ஸுதம் ம்ருஜாமி வீதயெ ।

த்ருப்தா வ்ருத்ரஹன் உத்ஸு ॥

அனவயம்.

हे वृषभ !, त्वा, सुते, सुत, पीतये, अभिसृजामि, तृम्पा, मदं, व्यश्नुही ॥

பதவுரை.

हे वृषभ!	ஹெ வ்ருஷபஹ!	வேடகையைப பெய்யுமஇநதிர!
त्वा	கூவா	உனனைக் குறிதது
सुते	ஸுதெ	சோமரசம பிழிநத காலதது
सुतं	ஸுதம்	பிழிநத அச சோமரசசதை
पीतये	பீதயெ	அருநதுவதற்கு
अभिसृजामि	அபிஸ்ருஜாமி	(நினககு) ஆபபிகினறேன்.
तृप्पा	தர்ப்பா	திருபதியைச செய்வதும
मदं	மதம்	களிப்பைக கொடுபபதுமாகிய சோமரசததை
श्वस्नुही	வ்ருத்ரஹன்ஹி	நன்கு ஏறறுககொள்வாயாக.

சாயணபாடியம்.

கண்டம—5 இருககு—7. திரிசோக ரிஷி.

விருமபியதை மழையெனப பெயவோனகிய இநதிரனே! உனககுச சோமரசம பிழிநதெடுதத விடதது, பிழிநத அச சோமரசததை யருநதுவ தறகு ஆபபணஞ செய்கினறேன. திருபதியைத தருவதும, களிபபை யுண்டாககுவதுமாகிய அச சோமரசததை இனிது பெறறுககொளவா யாக. (7)

மந்திரம் 8.

१२ ३१ २२३१२ ३२
162. य इन्द्र चमसेष्वा सोमश्चमूषु ते सुतः ।
१ २२३ १ २
पिबेदस्य त्वमीशिषे ॥ ८ ॥

இருககு 8-82-7.

य इन्द्र चमसेष्वा सोमश्चमूषु ते सुतः ।
पिबेदस्य त्वमीशिषे ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, ते, सुतः, यः, सोमः, चमसेषु, चमूषु, आ, अस्य, त्वं, पिब इत्, ईशिषे ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ ஊந்ர!	இந்திரனே!
ते	தெ	நின பொருட்டு
सुत	ஸுத:	பிழியபபட்ட
यः सोम·	யஃ ஸொமஃ	எச சோமரசம
चमसेषु	அஃஸெஷு	சமசு, எனனுமபாத்திரங்களிலும
चमूषु	அஃமிஷு	கிரகம எனனும பாதத்திரஙகளிலும
आ	ஆ	நிறைகபபடடிருகின்றதோ,
अस्य	அஸ்ய	அச சோமரசததை
त्वं	த்வம்	நீ
पिब इत्	விப ஈத்	அவசியம அருந்துவாயாக, (இந்திர! நீ)
ईशिषे	ஈஷ்ஷிஷே	ாசனையிருகினறாய், (ஆதலின்).

சாயண பாடியம.

கண்டம்—5. இருகசு—8. குசீத ரிஷி.

இந்திர ! உனபொருட்டுப பிழியபபட்ட சோமரசம, சமசு, எனனும பாத்திரஙகளிலும, அருந்தறகுரிய கிரகம, எனனும பாதத்திரஙகளிலும, நிரமபியிருகினறது. இதனுடைய அச சோமரசததை ஒரு தலியாகக குடிபபாயாக. எவவாறு அஃது யான குடிததற்குரியதோவெனின? ஆணடுக கூறபபடுகினறது·—இந்திரனே! நீ உணமையில அதற்கு ாசனையிருககின்றாய ஆதலின. அருந்துவயாக என முடிததுககொள்க (8)

குறிப்பு.—பிழிநதெடுகபட பலலோாகளால அநேக அகபபைகளில நிறைய வைதிருகினறது அதை அருந்துவாயாக எனபது பிரா கொள்கை.

மந்திரம் 9.

१२ ३१२३ १२
163. योगे योगे तवस्तरं वाजे वाजे हवामहे ।
१ २ ३ १ २३१२
सखाय इन्द्रमूतये ॥ ९ ॥

இருகசு 1-30-7.

யொகெ யொகெ தவஸ்தரம் வாஜெ வாஜெ ஹவாமஹெ ।
ஸகாய இந்த்ரமூதயெ ॥

அருவயம்.

योगे योगे, वाजे वाजे, तवस्तरं, इन्द्रं, ऊतये, सखाय:, हवामहे ॥

பதவுரை.

योगे योगे	யொமெ யொமெ	ஒவ்வொரு கருமத தொடக்கத்திலும
वाजे वाजे	வாஜெ வாஜெ	இடையூறுகள போரிலேறுத விடத்து
तवस्तरं	தவஸ்தரம்	பேராற்றலுடைய
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனை,
ऊतये	ஊதயெ	(எமமை) காக்கும பொருட்டு
सखाय.	ஸகாயः	மித்திரர்களான நாங்கள
हवामहे	ஹவாமஹெ	அழைக்கின்றோம

சாயண பாடியம.

கண்டம—5. இருக்கு—9 சுனச்சேப ரிஷி.

அவ்வக கருமத்தின் தொடக்கத்தில் கருமத்தைக் கெடுக்கத்தக்க போருண்டாகிய விடத்து, ஆற்றல் மிக்குடைய இந்திரனை, மித்திரர்களைப் போல அன்புடைய யாங்கள் எமமைப் பாதுகாத்தற் பொருட்டு அழைக்கின்றோம. (9)

மந்திரம் 10.

२उ ३ १ २ ३१ २ ३ १ २र

164. **आ त्वेता निषीदतेन्द्रमभिप्रगायत ।**

१ २ ३ १२

सखायः स्तोमवाहसः ॥ १० ॥

இருக்கு 1-5-1.

ஆத்வேதா நிஷீததேந்த்ரமபிப்ரகாயத ।

ஸகாயஃ ஸ்தோமவாஹஸஃ ॥

அந்வயம்.

स्तोमवाहसः, हे सखायः ! तु, आ इत, आ इत, निषीदत, इन्द्रं, अभिप्रगायत ॥

பதவுரை.

इतोमवाहसः	இதோஉவாஹஸஃ	தோததிரக் கொத்துகளை யடை விகினற
(हे) सखाय. !	(ஹே) ஸகாயஃ !	வேடபோர்காள ! ஈவிர்
तु	து	மிக விரைவாய்
आ इत	ஆ இத	வருவீர்களாக,
आ इत	ஆ இத	வருவீர்களாக. (வருது)
निषीदत	நிஷீதத	உடகாருங்கள. (உடகாருது)
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இநதிரனை
अभिप्रगायत	அபிப்ரகாயத	பலவகையாயத தோததிரம் புரிவீர்களாக

சாயண பாடியம்.

கண்டமம—5. இருக்கு—10. மதுசசந்த ரிஷி.

ஈணடு 'து' என்றது விரைவுப் பொருள்கொண்ட அசைச் சொல், ஆ-து. ஆ-இத, என இரண்டு ஆகாரஙகளால் மந்திரததில இத :—வருவீர்களாக, என்பதை இரடடித்துககொளக கொண்—விடதது ஈண்பாகளான வேடபோரகளே! (ஈவிர) விரைவாக இககருமததில வருவீர்களாக, வருவீர்களாக எனப பொருள்புட்டது. ஈணடு அனபின பொருடடு இரடடிதத லாம. வருது உடகாருவீர்களாக. மறறும இநதிரனை எலலா வகையாலும ஈனகு துதிபபீர்களாக. எதனமையா ஈவிரெனின? மூமமுறையாக வும, ஐமமுறையாகவும, பதமுறையாகவும சொலலபபடுகினற தோததிர மஞசரிகளை (ஸதோமஙகளை) இக கருமததில அடைவிபபோர்களாவீர்கள.

குறிப்பு —ஸதோமம—துதிமஞ்சரி.

ஐநதாவது கண்டம்

முறறும.

ஆறுவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—2. அதியாயம்—2. கண்டம்—6.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

३१ २२ ३१ २
165. इदꣳ * ह्यन्वोजसा सुतꣳ राधानां पते ।
२ ३ २ १ २
पिबात्वा ३ स्य गिर्वणः ॥ १ ॥

இருகசு 3-51-10.

ஈஂ ஹ்யந்வோஜஸா ஸுதꣳ ராதானாம் பதே ।
பிபாத்வா ந ஸ்ய கிர்வணஃ ॥

அன்வயம்.

हे राधानां पते !, गिर्वणः, ओजसा, इदं, अनु, ओजसा, सुतं, अस्य, तु, पिब, हि ॥

பதவுரை.

हे राधानां पते !	ஹெ ராதானாம் பதெ!	தனங்கட் கிறைவனே!
गिर्वण !	கிவணு !	தோதகிரததாற போறறத்தக்க இநதிர !
ओजसा	ஒஜஸா	ஆற்றலோடு கூடிய நீ
इदं अनु	ஈஂ நு	இம்முறையாய்
ओजसा	ஒஜஸா	வலியுடன (கறகளாலிடிதது)
सुतम्	ஸுதம்	பிழிநதெடுகபபடட
अस्य	அஸ்ய	இச சோமரசததை
तु	து	விரைவில
पिब हि	பிப ஹி	அருநதுவாயாக

* अन्नौजसा, எனபது இருசகு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—1. விசுவாமித்திர ரிஷி.

திரவியங்கட கிறைவனே! துதியாற போறறத்தக்க இந்திர! வலி யோடு கூடிய நீ இமமுறையால் ஆறறலோடு கற்களாற் (இடிதது) பிழிந தெடுகபபட்ட இச சோமரசததை விரைவி லருநதுவாயாக. (1)

மந்திரம் 2.

३ १ २र ३१२ ३ १ २ ३ १ २
166. महाँ इन्द्रः परश्च *नो महित्वमस्तु वज्रिणे ।
१ २र ३ १ २र
द्यौर्न प्रथिना शवः ॥ २ ॥

இருகுகு 3-51-10.

உஹாம் ஊ₂ஷு வாஜ்ரு நோ உஹிக்வஹ்வூ வஜ்ரிணை ।
த்யௌர்ன ப்ரயிநா ஸவஃ ॥

அந்வயம்.

नः, इन्द्रः, महान्, परः, वज्रिणे, महित्वं, अस्तु, द्यौः न, शवः, प्रथिना ॥

பதவுரை.

नः	நஃ	எமது
इन्द्रः	ஊ₂ஷு	இவ், விநதிரன்
महान्	உஹாந	தேகததாற் பெரியனகவும்
परः	வாஜ்ரு	குணததால மேமபடடவனகவு (முளளான)
वज्रिणे	வஜ்ரிணை	வசிரமேநதிய இநதிரனுககு
महित्वं	உஹிக்வம்	(முற்கூறிய இருவகைப) பெருந தன்மைகளும
अस्तु	அஸ்து	எபபோதும இருகுகுக, (மற்றும)
द्यौः न	த்யௌஃ நி	வானுலகுபோனறு
शवः	ஸவஃ	சேனைவடிவ ஆறறலும
प्रथिना	ப்ரயிநா	மிகக கீரதியுளளதாகுக

* நு, எனபது இருசகு.

சர்யண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—2. மதுச்சந்த ரிஷி.

இவ் விந்திரன் தேகத்தாற் பெரியன், குணங்களாலுஞ் சிறந்தவ அன்றியும், வச்சிரந் தாங்கிய இந்திரனுக்கு முற்கூறிய இருவகைப் தன்மைகளும் எப்போது முண்டாகுக. ஆயினும, இயற்கையிலை யும வாழ்தலுதல் அன்பிலாம இன்னும், விண்ணுலகுபோன்று னுடைய சேனைவடிவ வலி தழைதலாகுக. ாண்டுத் தழைதல் என்பது எஞ்சி நின்றது. விண்ணுலகு எவவாறு விரிதலுள்ளதோ தொப்ப இவனுடைய சேனை விரிதலாகுக என்பது பொருள. ரு 'நு' விசைவு நாமங்களுட் கூறியிருப்பினும அப் பொருள் ாண்டு யாமையின் கூட்டுறவாகிய பொருளே ாண்டுக கொள்ளபபட்டது. உலகவழக்கில் நிடேதப்பொருள, உவமைப் பொருள் என இ பொருளை யுடைத்து. அவற்றுள் எப பதத்தோடு அநவயப்படுகி அப் பதத்தினின்றும முற்கூறப்பட்ட நகாரம நிடேதப்பொருளை தாம். பின்னர்க் கூறப்பட்ட நகாரம உவமைப பொருளையுடையதாம முனிவரும் 1, 2, 6-ல் இதறகு இவ் வண்ணமே பொருள கூறி (இது பற்றியே) ாகு உவமை வாசகமாகிய 'द्यौ' 'தயௌ' ச சொல்லின் பினனா, 'द्यौर्न' என நகாரம கூறப்பட்டிருத்தலின் நகார உவமைப் பொருள் கொள்ளக கிடாதமை காண்க.

குறிப்பு.—ாணடுப் பாடியததிற் குறிப்பிட்ட 'நு' என்னுஞ் சொ பிரதிகளிலிருகலாம.

மந்திரம் 3.

१ २र ३१ २ ३२ ३१ २र
167. आ तु न इन्द्र क्षुमन्तं चित्रं ग्राभं संगृभाय ।
३ १ २र
महाहस्ती दक्षिणेन ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-

ஆ தூ ந உஷு க்ஷுமந்தம் சித்ரம் க்ராஹம் ஸம்க்ருஹாய
மஹாஹஸ்தீ தக்ஷிணேந ॥

அன்வயம்.

हे इन्द्र !, ^, तु, नः, क्षुमन्तं, चित्रं, ग्राभं, दक्षिणेन,
आसंगृभाय ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ ஹந்த்ர!	இந்திரனே!
महाहस्ती	ஹஹாஹஸ்தீ	பெருங கைகளையுடைய (நீ)
तु	து	இபபோது
न;	நஃ	எங்கடகுக கொடுததறபொருட்டு,
क्षुमन्तं	க்ஷுமந்தம்	துதிகததகதும
चित्रं	சித்ரம்	பலவகையானதும்
ग्राभं	க்ராஹம்	கொளளததகதுமாகிய தனததை
दक्षिणेन	தக்ஷிணேந	வலககையால
आसंगृभाय	ஆஸம்க்ருஹாய	நோமுகமாய எடுபபாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—6. இருகது—3 குசிதோ கணணுவ ரிஷி

இந்திர! மகததான கைகளையுடைய நீ எங்கடகுக கொடுததற பொருட்டு, போறறதததகதும, பலவகைபபடடதும, கொள்ளற்பாலதுமாகிய தனததை வலக்கையால இபபோதே ஒருமுகபபடடு எடுப்பாயாக. (3)

குறிப்பு—வலகையால (சோம) பாதததிரதததை யெடுத்துச் சோமரசத்தை அருநதுவாயாக எனபது ஆஙகிலம்.

மந்திரம் 4.

३ १ २र ३ १ २ ३ १ २ ३ २

168. अभि प्र गोपतिं गिरेन्द्रमर्च यथा विदे ।

३ २ ३ २ ३ १ २

सूनुꣳ सत्यस्य सत्पतिम् ॥ ४ ॥

இருகது 8-66-4.

அபி வ்ர கோபதிம் கிரேந்த்ரமர்ச யதா விதே ।

ஸூனும் ஸத்யஸ்ய ஸத்பதிம் ॥

அனவயம்.

गोपतिं, सत्यस्य, सूनुं, सत्पति, इन्द्रं, गिरा, यथा विदे, अभि प्र अर्च ॥

பதவுரை

गोपतिं	மொவகிம்	கோகடகுத தலிவனும
सत्यस्य	ஸத்யஸ்ய	வேளவியினுடைய
सूनुं	ஸூநும்	புததிரனும
सत्पतिं	ஸத்பதிம்	எசமானாகளைப் பரிபாலிபபவனுமாகிய
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இநதிரனை
गिरा	கிரா	துதியால
यथा विदे	யதா விதெ	துதியையும், வேளவிககு வருதலியும அவன அறியுமாறு
अभि अर्च	அபி அர்க	முறறும மிகப் பூசிபபீாகளாக.

சாயண பாடியம.

கண்டம—6. இருககு—4. பிரியமெத ரிஷி

கோகடகு இறைவனகிய இநதிரனைத தோததிரததால (நீவிர) இனிது பூசிபபீாகளாக அவ விநதிரன எவவாறறுல தனது தோததிர முறையை அறிகினறானை, அலலது எவ வாறறுல வேளவியை யுததேசிதது செலலற பாலது, என வுணாகினறானை, அவவாறறுல பூசிபபீாகளாக என முடிதது கொளக எவ வணணமாகிய இநதிரனை யெனின? வேளவியினுடைய புததிரனை ணடுப புததிரனெனறது, அதில மிக விருபபுடைமையால புததிரனென உபசரிகபபடடது. மறறும, எசமானாகளைப பாதுகாபபானை. பூசிபபீாகளாக என மேலே சோததுகொளக. (4)

குறிப்பு —எனது அறிவளவில சோமரசததின தலிவனுகிய இநதிரனை வாகாற போறறுகினறேன எனறு கூறுகினறது ஆங்கிலம.

மந்திரம் 5.

१ २ ३ १ २२ ३ २ ३ १२३ १ २

169. कया नश्चित्र आ भुव दूती सदावृधः सखा ।

२ ३ १ २ ३ २

कया शचिष्ठया वृता ॥ ५ ॥

இருககு 4-31-1.

கயா நஸ்சித்ர ஆ ஹுவ ஊதீ ஸதாவ்ருதஃ ஸகா ।

கயா ஸசிஷ்டயா வ்ருதா ॥

அந்வயம்

सदावृधः, चित्रः, सखा, कया, ऊती नः आ भुवत्, शचिष्ठया, कया वृता ॥

பதவுரை.

सदावृध.	ஸதாவ்ருதஃ	எகாலும் வளர்ந்து கொண்டிருப பவனும
चित्रः	சித்ரஃ	விசித்திர குணமு டையோனும
सखा	ஸகா	நணபனுமாகிய இந்திரன
कया	கயா	யாதானுமோ
ऊती	ஊதீ	திருபதியைச செய்கின்ற கருமத தால
नः	நஃ	எங்கடகு முன
आ भुवत्	ஆ பூவத்	தோனறுவானாக.
शचिष्ठया	சசிஷ்டயா	அறிந்துசெயத
कया वृता	கயா வ்ருதா	யாதானுமொரு அநுடடானத தால
आ भुवत्	ஆ பூவத்	நேரே வெளிபபடுவானாக

சாயண பாடியம்

கணடம—6 இருகசு—5. வாமதேவ ரிஷி

எனறும வளாபவனும, பறபல குணமுடையவனும, மிதிரனுமாகிய இநதிரன யாதானுமோ திருபதியின காரணததால எங்களை முனனிடடுத தோனறுவானாக. மிக நனகுணாநது அநுடடிகக்பபடட யாதேனுமொரு தறகாலதிதிய கருமததாலும முன நேறனறுவானாக. (5)

தறிப்பு—எங்களுடைய மிதிரனும் எபோதும வளாபபவனும, அநேக குணஙகளை யுடையவனுமாகிய இநதிரன தறகாலதிதிய வேளவிகக்ருமததை நடத திகொணடு காபபாறறுதற பொருடடு எங்களிடதது விருபபானாக எனபது ஆங கிலம்.

மநதிரம் 6.

१२ ३२३ १ २ ३ १२
170. त्यमु वः सत्रासाहं विश्वासु गीर्ष्वायतम् ।
१२ ३१
आच्या वयस्यूतये ॥ ६ ॥

இருகசு 8-62-7.

தூ॒ ஷ்ய ஊ॑ ஷு வ॒ஸ்த்ரா॒ஹ்வம் விஶ்வா॒ஸு ஹீஷ்வ்ரா॑யதம் ॥
ஆச்யா வயஸ்யூ॒தயே ॥

அதவயம்

हे स्तोतः !, सत्रासाहं, वः, विश्वासु, गीर्षु, आयतं, त्यं उ, ऊतये, आच्यावयसि ॥

பதவுரை.

हे स्तोत. !	ஹெ ஸ்தோதஃ !	துதிபபோாகாள ! (நீவீர)
सत्रासाहं	ஸத்ராஸாஹம்	{ பலவறறைத தாழமைபபடுத்துகினற
वः	வஃ	உஙகளுடைய
विश्वासु	விஸ்வாஸு	எலலாத
गीर्षु	கீர்ஷு	தோததிரஙகளிலும
आयतं	ஆயதம	பரவியுளள
त्यं उ	தியம உ	அவ விநதிரனையே
ऊतये	ஊதயெ	எனது பாதுகாபபின பொருடடு
आच्यावयसि	ஆச்யாவயஸி	நோமுகமாகசி அனுபபுவீரகளாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருகசு—6. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

வேளவிததலவன துதிபபோாகளை யழைதது இனிது கூறுகினறான் — துதிபபோாகாள ! நீவிர பலவறறைத தாழ்மைபபடுதது எலலாத சதருகளைத தனது வலியாலடைநது வெறறிகொளவனவுமான உஙகளுடைய தோததிரஙகளிலும வியாபிததிருகினற (யாண்டும இநதிரனே, துதிகபபடுகினறு ஞதலின அத துதிகளில இநதிரன் பரவியுளளான) அவ விநதிரனையே எனது பாதுகாபபின பொருடடு உஙகளுடைய தோததிரஙகளால் எனது வேளவியை நேரே அடையச செய்வீரகளாக. (6)

குறிப்பு —எலலோராலும துதிகபபடடவனும, எகாலமும வெறறியுள்ளவனுமாகிய இநதிரனை, எனதானமாவே நீ உனது பாதுகாப்பின பொருட்டு அடைவாயாக எனபது ஆஙகிலம

மநதிரம் 7.

१२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २

171. सदसस्पतिमद्भुतं प्रियमिन्द्रस्य काम्यम् ।

३ २ ३ १ २

सनिं मेधामयासिषम् ॥ ७ ॥

இருகசு 1-18-6.

ஸதஸஸ்பதிமத்புதம் ப்ரியமிந்த்ரஸ்ய காம்யம் ।

ஸநிம் மெதாமயாஸிஷம் ॥

அன்வயம்.

मेधां, अद्भुतं, इन्द्रस्य प्रियं, काम्यं, सनिं, सदसस्पतिं, अयासिषम् ॥

பதவுரை.

मेधां	மெயாம்	கூரிய மதியை யடைதற் பொருட்டு
अद्भुतं	அத்பூதம்	வியப்பைத தருவதும்
इन्द्रस्य प्रियं	இந்த்ரஸ்ய ப்ரியம்	இந்திரனுக்குப் பிரியமானதும்
काम्यं	காம்யம்	விரும்பததக்கதும
सनिं	ஸநிம்	தனதானதைக் கொடுபபதுமாகிய
सदसस्पतिं	ஸதஸஸ்பதிம்	சதசற்பதி யெனனும வேட் போரவைததலைமைத தெய் வததை
अयासिषम्	அயாஸிஷம்	(யான) அடைநதுளளேன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—7. மேதாதிதி ரிஷி.

நுண்ணறிவைப் பெறுவதன்பொருட்டு யான் 'சதசற்பதி' என்னும் பெயருள்ள தேவதையை அடைநதவனாயிருக்கின்றேன். எவ்விதமாகிய தேவதையை யெனின்? ஆசசரியதைதத தரததக்கதும, சோம மருநதுவதிற் கூடவிருக்குநதனமையாற் பிரியமானதும், விரும்பததக்கதும, திரவியததை யளிபபதுமாகிய இதனமைய சதசறபதி எனனுந தேவதையை. அடைநதுளளவனாயிருக்கின்றேன என மூடதனுக்குளள (7)

ாணடு, सदसस्पतिं, எனபது வேட்போர அவைததலைமைத தெய்வததை.

குறிப்பு—சபைத தலைவனும ஞானதியுடையவனும, விரும்பததக்கோனும அழகுடையவனும வேட்போனுக்கு அருகிலிருப்பவனுமாகிய இநதிரனைத தனததினபொருட்டு வேண்டுகின்றேன எனபது ஆங்கிலம.

மந்திரம் 8.

२ ३ १ २ ३ २ ३२उ ३क२२ ३१२
172. ये ते पन्था अधो दिवो येभिर्व्यश्वमैरयः ।
३१ २ ३ १२
उत श्रोषन्तु नो भुवः ॥ ८ ॥

யெ தெ வந்தா அதோ திவொ யெபிர்வ்யஶ்வமைரயஃ ।
உத ஶ்ரோஷந்து நொ பு⁴வஃ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, दिवः, अधः, ये, पन्थाः, येभिः, विश्वं, ऐरयः, ते, उत, नः, भुवः, श्रोषन्तु ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ உந்ர!	இந்திரனே!
दिवः	திவஃ	வானுலகிற்குக்
अधः	அதஃ	கீழே
ये पन्थाः	யெ வந்தாஃ	எந்த மார்க்கங்கள் இருக்கின்றனவோ,
येभिः	யெபிஃ	எம மார்க்கங்களினால்
विश्वं	விஸ்வம்	உலகனைத்தையும்
ऐरयः	ஐரயஃ	அடைந்திருக்கின்றீரோ,
ते	தெ	அம் மார்க்கங்கள் தலைவர்களால் அநுசரிக்கத்தக்கனவாம்.
उत	உத	மற்றும
नः	நஃ	எங்களுடைய
भुवः	பூவஃ	உறைவிடங்களைத்
श्रोषन्तु	ஸ்ரோஷந்து	தலைவர்கள் சேட்பார்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—8. வாமதேவ ரிஷி.

(இந்திர!) வானுலகிற்குக் கீழாக எவ் வழிகளிருக்கின்றனவோ, எவ் வழிகளால் உலகனைத்தையும் அடைந்திருக்கின்றீரோ, அவ வழிகள் எம மானர்களால் ரோதநரம பண்ணத்தக்கனவாம். எண்டுத தோதநரம பண்ணதக்கன எனபது எஞ்சி நின்றது மறறும நினது அநுகரகதால எமமானாகள எங்களுடைய நிவாசதானங்களைக கேட்பார்களாக. (8)

குறிப்பு —விரைவிலோம்ம பரிபோல சுவர்கத்தின கீழ எம் மார்கத்தில் நீ சென்றபோதிலும பூமியில எங்கள குதிகள் நினது செவியிறபடத் தக்கனவாகுக என்பது ஆங்கிலம.

மந்திரம் 9.

३ १ २ ३ २ ३२३१ २
173. भद्रं भद्रं न आ भरेषमूर्ज्ञं शतक्रतो ।
१ २ ३ १ २
यदिन्द्र मृडयासि नः ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-93-28.

ஹஂ ஹஂ நு கூ ஹரிஷஂஜ ஶதக்ரதோ।
யதீந்ர ஶ்ரவயாவஸீ நஃ ॥

அந்வயம்.

हे शतक्रतो !, इन्द्र !, भद्रं, भद्रं, नः, आभर, इषम् ऊर्जं, नः, यत्, मृडयासि ॥

பதவுரை.

हे शतक्रतो !	ஹே ஶதக்ரதோ !	நூற்றுகணகான கருமஙகளைச் செயதோய் !
इन्द्र !	ஈந்ர !	இநதிரனே !
भद्रं भद्रं	ஹஂ ஹஂ	மிக நலஙதரூஉ தனததை
नः	நஃ	எங்கட்கு
आभर	கூஹர	நிறையத தருவாயாக.
इषम् ऊर्जं	ஈஷஂ ஊஜ்ஜ்ஂ	வலிவுள்ள அனனததைத தருவாயாக
न	நஃ	எஙகளைச்
यद् मृडयासि	யத் ஶ்ரவயாவஸி	சுகபபடுததுவையேல் (தன முதலியவைகளைத தருவாயாக).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—9. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

நூறறுக் கணக்கான கருமததோய ! அல்லது நூற்றுக் கணக்கான மெயயுணாவுளளோய் ! இநதிரனே ! மஙகளமிக்குடைய அலலது இன்ப முணடாகுகினற தனததை எஙகடகுக கொடுபபாயாக. அஙஙனமே அனன ரசததை அலலது வலிவுளள அனனததைக கொடுபபாயாக. எஙகளைச சுகபபடுததுவையேல, திரவிய முதலியவைகளைத தருவாயாக எனபதாம.

ாணடு, மிருட எனனும வடமொழிப பகுதிச சொல, சுசமெனனும பொருணமெனினறது. (9)

மநதிரம் 10.

२ ३ १ २ ३ २ ३१ २२ ३ १२
174. अस्ति सोमो अयꣳ सुतः पिबन्त्यस्य मरुतः ।
३ २ ३१ २ ३ १ २
उत स्वराजो अश्विना ॥ १० ॥

இருக்கு 8-94-4

ꣳஹ்மீ ஹொஇொ ꣳயம் ஹ்ஊதः விவக்ஷ்ஹ்ய உஊதः ।
உத வ்ஹுஊஜொ ꣳவ்ஹிநா ॥

அந்வயம்.

अयं, सोमः, सुतः, अस्ति, अस्य, स्वराजः, मरुतः, पिबन्ति, उत, अश्विना ॥

பதவுரை.

अयं	ꣳயம்	இந்தச்
सोमः	ஹொஇः	சோமரசம
सुतः	ஹ்ஊதः	பிழியப்பட்டு
अस्ति	ꣳவ்ஹ்மீ	இருக்கின்றது.
अस्य	ꣳவ்ஹ்ய்	இச் சோமரசத்தை
स्वराजः	வ்ஹுஊஜः	தன்னொளியால் விளங்குகின்ற
मरुतः	உஊதः	மருத்துக்கள்
पिबन्ति	விவக்ஷ்ஹி	காலையில் அருந்துகின்றார்கள்.
उत	உத	மற்றும
अश्विना	ꣳவ்ஹிநா	அசுவினி குமாராகளும காலையோமரசநில புருந்துகின்றாகள.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—10. பிரதூர் ரிஷி.

முனனிலிருகின்ற இசசோமரசம மருததுகளின பொருட்டு எங்களால பிழியபபடடிருகினறது இதை ஏறறுககொணடவிடடது தனது பிரகாசததால விளஙகபபடட அதாவது பிறவற்றின பிரகாசததால விளங்கபபடாத எனபதாம மருததுகள (வாயு தேவதைகள) இசசோம ரசததை காலையில அருநதுகினறாகள. இனனும அசுவினி குமாராகளும காலையிற செயயும சவனததில (கருமததில) அருநதுகினறாகள எனபதாம.

(10)

ஆறுவது கண்டம்

முற்றும.

ஏழாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—2. அதியாயம்—2. கண்டம்—7.

பதது மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

३१२ ३ २३१२ ३१ २२
175. ईड्वयन्तीरपस्युव इन्द्रं जातमुपासते ।
३ १२३१२
*वन्वानासः सुवीर्य्यम् ॥ १ ॥

இருகசு 10-153-1.

ஈம்ஜ்வயந்தீரபஸ்யுவ இந்த்ரம் ஜாதமுபாஸதே ।
வன்வானாஸ: ஸுவீர்யம் ॥

அன்வயம்.

ईड्वयन्ती., अपस्युव , जातं, (तं) इन्द्रं, उपासते, सुवीर्य, वन्वानासः ॥

பதவுரை.

ईड्वयन्ती	ஈம்ஜ்வயந்தீ:	துதிவாயிலாக இந்திரனை யடைந்தவாகளும
अपस्युव·	அபஸ்யுவ:	தமது கருமததை விரும்பியவர்களுமான இந்திரனுடைய மாதாக்கள
जातं	ஜாதம்	வெளிதோனறிய
(तं) इन्द्रं	(தம்) இந்த்ரம்	(அவ) விந்திரனை
उपासते	உபாஸதே	போறறுகினறாகள. (மறறும)
सुवीर्यं	ஸுவீர்யம்	மிக வீரமுளள தனமதை
वन्वानासः	வன்வானாஸ:	அவ விந்திரனிடதிலிருந்து பெற்றுகொளளுகினறாகள.

* भेजानासः, எனபது இருகசு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருகசு—1. இந்திரமாதாகள, தேவ சாமயர்கள், ரிஷிகள்.

துதி முதலியவைகளால இந்திரனை யடைந்தவாகளும, தமது கரு மததை விரும்பினவாகளுமான இந்திர மாதாகள, அதாவது இம மந்தி ரததைக கண்டவாகள, வெளிபபட்ட அவ விந்திரனைக குறிதது பணிசெய கினறாகள மறறும மிக வீரமுளள தனததை இந்திரனிடதிலினறும பெறறுககொளளுகினறவாகளாகினறாகள. (1)

ாண்டு இந்திர மாதாகளென்பது இருடிகளே.

தறிப்பு —எமது துதிகள இந்திரனிடஞ் சென்று, தங்கி, அடைந்து. இருந்து ஆற்றலபபெற இந்திரனை வேண்டுகினறன எனபது ஆங்கிலம.

மந்திரம் 2.

१ २ ३ १ २२
176. *न कि देवा इनीमसि न क्या †योपयामसि ।
३ १२
मन्त्रश्रुत्यं चरामसि ॥ २ ॥

இருகசு 10-134-1

ந கி தெவா ஊநீஷி ந க்யா யொவயாஷி ।
உஜ்ரஶ்ருத்யம் சராஷி ॥

அனவயம்.

हे देवा.!, न कि इनीमसि, न कि योपयामसि, मन्त्रश्रुत्यं, चरामसि ॥

பதவுரை.

हे देवा !	ஹெ தெவாஃ !	தேவாகளே !
न कि इनीमसि	ந கி ஊநீஷி	(உங்கள விஷயததில) சிறிதுங கெடுதல செயயோம
न कि योपयामसि	ந கி யொவயாஷி	மாறுபடுகததால மோகிகவும செயயோம.
मन्त्रश्रुत्य	உஜ்ரஶ்ருத்யம்	உங்களுடைய வாகினினறுங கேடகபபட்ட கருமததை
चरामसि	சராஷி	அனுடிகினறோம

*'न कि देवा 'निनीमसि' எனபன இருகசு.

†पजोभिरपि कक्षेभिरत्राभिसरभामहे எனபது இருகில அதிக பாடம.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—7. இருக்கு—2. கோதா ரிஷி.

இந்திரன முதலிய தேவாகாள! உங்கள விஷயதநில சிறிதும துன பஞ செயயோம, ஒழுகக்கிலலாததாலும, அலலது மாறுபட்ட அனுடடா னததாலும மோகிகவுஞ செயயோம, மறறெனனெனில்? வேதவிதி வாகியங்களால கூறபபட்ட உங்களைபபறறிய கருமங்களை அனுடடிகின றோம. (2)

ஈண்டு 'மாக' எனனும வடமொழிப பகுதி, அகரமாயக குறுகி, மகாரங கெடடு ஆகாரங்கூடி 'இசீமசி' எனவாகி துனபமெனனும பொரு ளோத தருது நினறது.

மநதிரம் 3.

३ १ २र ३१ २ ३ १ २
177. *दोषो आगाद् बृहद्गाय द्युमद्गामन्नाथर्वण ।
३ २ ३ १ २ ३ १२
स्तुहि देवꣳ सवितारम् ॥ ३ ॥

அதாவணம 6-1-1.

தொஷொ கூமாஉ ப்ருஹ்கூய உ்ஷ்ஹாஉஹாயவ்ண ।
ஷ்டுஹி தெவம் ஸவிதாரஷ்ஂ ॥

அநவயம்.

हे बृहद्गाय!, द्युमद्गामन्, आथर्वण, दोषः, आगात्, सवितारं, देवं, स्तुहि ॥

பதவுரை.

हे बृहद्गाय!	ஹெ ப்ருஹ்கூய!	பெருங கீதம பாடுவோய!
द्युमद्गामन्!	உ்ஷ்ஹாஉஹாங!	ஒளியுடன நடபபோய!
आथर्वण!	கூயவ்ண!	அதாவண ரிஷி சநதானனே! (நீ)
दोष	தொஷஃ	வேடபோ, எசமானன எனனு மிவாகளுடைய பிழைகளால யாதொரு தோஷம
आगात्	கூமாகி	வருகினறதோ, (அதை) நீகுரு தற பொருடடு
सवितारं देवं	ஸவிதாரம் தெவம்	பிரேரகம, எனனுங தேவதை யைத
स्तुहि	ஷ்டுஹி	துதிபபாயாக.

* दोषो गाय बृहद्गाय द्युमद्धेहि आथर्वण देवं सवितारम्, எனபது அதாவணம.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—7 இருகசு—3 தததியக ஆதாவண ரிஷி

பிருகத எனனுங கீதம பாடுவோய! பிரகாசததோடு செலவோய! அதாவண ரிஷியின சநதானனே! என, இநத ரிஷி தனதானமாவையே அழைகின்றா. வேடபோர, எசமானன, எனபவாகளின பிழையால யாதாகினுஞ சிறிது தோடம வருமாகில அதைப போகக 'பிரேகம' எனனும தேவதையை நீ துதிபபாயாக. அலலது இருளை நாசம பணணும சவிதா தேவதை, அலலது இராகதாகளைத தகிகக செயயுஞ சவிதா தேவதை வநதிருகினறது. ஆதலின அதாவண ரிஷியின சநதான! நீ பிருகத எனனுந தோததிரததைப பாடுவாயாக இததன்மைய பாடலைப பாடுமெனதானமாவே! நீ விளகக முளள மறறையத துதியைப பாடுவாயாக. எஞசியது மறிததும அனபின பொருடடுக கூறபபடடது எனபதாம. (3)

குறிப்பு —வாமதேவ ரிஷி. இரவு நீங்குக சருணததில வநதுவிடடேன. சவிதா தேவதையைப பூசிபபீகளாக. சவிதா = உணடாசகுகினற தேவதை எனபது ஆஙகிலம.

மந்திரம் 4.

३ २ ३ १ २र ३क २र ३ २ ३ २
178. एषो उषा अपूर्व्या व्युच्छति प्रिया दिवः ।
३ २ २ ३ २
स्तुषे वामश्विना बृहत् ॥ ४ ॥

இருகசு 1-46-1.

வநஷொ உஷா அவ-ஓவ்ய-ஆ வ்யுச்ஹதி ப்ரியா திவஃ ।
ஸ்துஷே வாமஶ்வினா ப்ருஹத் ॥

அனவயம்

प्रिया, अपूर्व्या, एषः, उषा, दिवः, व्युच्छति, अश्विनौ, वाम्, बृहत्, स्तुषे॥

பதவுரை.

प्रिया	ப்ரியா	{யாவாகடகும பிரிய காரணமாகியதும
अपूर्व्या	அவ-ஓவ்ய-ஆ	{முறபோதிலாததும (இசசமயததிலுளளதும)
एषः	வநஷஃ	{எஙகடகுக காணபபடுகினறதுமாகிய இநத

उषा	உஷா	உஷா தேவதை
दिवः	திவः	வானுலகிலிருந்து வந்து
रुचन्ति	ருசந்தி	இருட்டைப் போகடுகின்றது. (பிரகாசிக்கின்றது).
हे अश्विनौ !	ஹே அஸ்வினௌ !	அசுவினி குமாரர்களே !
वाम्	வாம்	உங்களிருவரையும்
बृहत्	பிருஹத்	மிகவும்
स्तुषे	ஸ்துஷே	துதிக்கின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—4. பிரஸகண்ணுவ ரிஷி.

எங்களால காணப்பட்டதும, யாவர்கட்குமபிரிய காரணமானதும, மூன்றிய நடு இரவு முதலிய காலங்களில இராததும, அதாவது இப்போதிலுள்ளதுமாகிய உஷா தேவதை விண்ணுலகினின்று வந்து இருளைப போகடுகின்றது அசுவினி குமாரர்களே ! உங்களிருவரையும் உள்ளவாறு மிகத துதிக்கின்றேன.

(4)

மந்திரம் 5.

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ र
179. इन्द्रो दधीचो अस्थभिर्वृत्राण्यप्रतिष्कृतः ।
३ १ २ ३ १ २ र
जघान नवतीर्नव ॥ ५ ॥

இருக்கு 1-84-13.

இந்த்ரோ தயீசோ அஸ்தபிர்வ்ருத்ராணி அப்ரதிஷ்கிதஃ ।
ஜகான நவதீர்நவ ॥

அந்வயம்.

अप्रतिष्कृतः, इन्द्रः, दधीचः, अस्थभिः, नव, नवतीः, वृत्राणि, जघान ॥

பதவுரை.

अप्रतिष्कृतः	அப்ரதிஷ்கிதஃ	மாறுபட்ட சபதமிலாத (பிறரால வெல்லமுடியாத)
इन्द्रः	இந்த்ரஃ	இந்திரன
दधीचः	தயீசஃ	அதர்வண மறையோதுந ததீசி ரிஷியின
अस्थभिः	அஸ்தபிஃ	தசை யெலுமபுகளினால

नव	நவ	ஒன்பதாற் பெருக்கிய
नवती.	நவதீஃ	தொண்ணூறு (810)
पुत्राणि	புத்ராணி	அசுராகளுக
जघान	ஜகாந	கொனறனன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—5. கோதம ரிஷி.

இதில சாட்டியயாயனருடைய இதிகாசம சொல்லப்படுகின்றது :— அதர்வண வேதியராகிய ததீசி ரிஷி வாழ்நதுகொணடிருபபதைக கண்டதினு லேயே அசுராகள தோலவி யடைந்துவிட்டாகள. அவா சுவாககளு சென்ற விடதது இப பூவுலகம் அசுாகளால வியாபிகபபடடது. பினனா இநதிரன் அசுராகளோடு போராட முடியாதவனுய, அநத ரிஷியைத தேடிசசெலல அவர் சுவாகமடைநதனா எனக கேளவிபபடடனன கேடடு இஙகே அவ ருடைய எலுமபு சிறிதேனும மீநதிருகின்றதா? என அஙகுளளாகளை விணவினன. அவாகள எநதத தலையிலை அசுவினி குமாராகடகு மது வித தையை உபதேசிததாரோ, குதிரையின றலை வடிவ, அநதச சிரசிருகின றதென, இநதிரனுகுக கூறினாகள. மறறும அது யாண்டுளளதோ? எனப தை யாங்களறியோம எனறுங் கூறிவிடடனர். அது கேடட இநதிரன அதைத தேடுவீாகளாக, அலலது, அதைததேட விரும புவீாகளாக எனறான. அதைக கேடடுத தேடியவிடதது குருவேஷதிரத்திலுள்ள, 'சாயணவத' என்னும புடகரணியிற கிடைததது. அதைககொணடு அவருடைய எலுமபு களால் இநதிரன் அசுராசலாக கொன்றனன எனபதாம.

(மநதிரப பொருள்) அனனியர்களால் மாறுபடட வார்ததை கூறப் படாத இநதிரன அதாவண வேதியராகிய ததீசி ரிஷியின முதுகுமுதலிய விடங்களிலுளள எலும்புகளினால், தொண்ணூற்றை ஒன்பது முறையாகக் கொணட (அதாவது 810) அசுரர்களைக கொனறனன. அது வருமாறு:— மூவுலகததிலுள்ள தேவாகளையும வெல்லுதறபொருடடு அசுரமாயை முத லில மூனறு வகையாகினறது அம மூனறும, இறநத காலம, நிகழ்காலம, வருங்காலம் எனனும வேறுபாடடால அகாலததவாசலைவெலல மூனறு வகையாகின்றது, மீண்டும ஒவவொனறும முகுணமுடையதாகினறது, இவவாறு ஒனபதாகினறன. மீணடும, உறசாகமுதலிய மூனறு சீததி களால முகுணமான விடதது இருபததேழு (27) ஆகினறன மறிற துமம முகுணததால எழுபததொனறு (71) ஆகினறன. இவவாறு நான்குமுறை மூனறுற பெருகினமாயைகளால பததுத திகுகுகளிலும, ஒவவொனறும நிலைததவிடதது (810-வகை) எனபது பொருநதுகினறது இவ விதமாகிய ஆவரணஙகளை, அலலது அசுரக கூடடஙகளைக கொனறு விடடனன் எனபதாம. (5)

மந்திரம் 6.

२ उ ३ १ २र ३ १ २ ३१२
180. इन्द्रेहि मत्स्यन्धसो विश्वेभिः सोमपर्वभिः ।
३ १ २ ३ १ २र
महाँ अभिष्टिरोजसा ॥ ६ ॥

இருகசு 1-9-1.

ஈந்த்ரேஹி மத்ஸ்யந்தஸோ விஶ்வேபிஃ ஸோமபர்வபிஃ ।
மஹாம் அபிஷ்டிரோஜஸா ॥

அன்வயம்.

हे इन्द्र !, एहि, विश्वेभिः, सोमपर्वभिः, अन्धसः, मत्सि, ओजसा, महान्, अभिष्टिः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே ! நீ
एहि	ஏஹி	இபபோது வருவாயாக (வந்து)
विश्वेभिः	விஶ்வேபிஃ	எல்லாச
सोमपर्वभिः	ஸோமபர்வபிஃ	சோமரஸமாகிய
अन्धसः	அந்தஸஃ	அன்னங்களால
मत्सि	மத்ஸி	களிப்படைவாயாக. (பினனா)
ओजसा	ஓஜஸா	ஆற்றலினால
महान्	மஹான்	மகானாகிச
अभिष्टिः	அபிஷ்டிஃ	சததருவை யடகுவோனாகுதி.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—7. இருகசு—6. மதுச்சந்த ரிஷி.

"இந்திர ! இக சருமதலில வருவாயாக, வந்து, சோமரசமாகிய அனனங்களினதாலும் களிபபடைவாயாக. அதன பின்னா, வலியால பெரியோனாகிச சததருகளை அடகுவாயாக ாணடு ஆவாயாக எனபது எஞசி நினறது. வலியினுடைய பெயாகள இருபதிதடடனுள ஓஜ—எனபதும நிருததம 2-9-ல கூறபபடடிருதலின ாணடு ஓஜ.—எனபது வலியெனக சொலலப்பட்டது. (6)

மந்திரம் 7.

१ २२ ३ २ ३२ ३ १२
181. आ तू न इन्द्र वृत्रहन्त्सखीनामर्द्धमागहि ।
३ २ २ १ २ २ १ २
महान् महीभिरूतिभिः ॥ ७ ॥

இருகசு 4-32-1.

ஆ தூ ந இந்த்ர வ்ருத்ரஹன்த்ஸகீனாமர்த்தமாகஹி ।
மஹான் மஹீபிரூதிபிஃ ॥

அன்வயம்.

हे वृत्रहन्!, इन्द्र!, नः, आ तु, महान्, महीभिः, ऊतिभिः, अस्माकं, अर्द्धं, आगहि ॥

பதவுரை.

हे वृत्रहन्!	ஹெ வ்ருத்ரஹந்!	சத்துருவைக் கொல்லுகின்ற
इन्द्र!	இந்த்ர!	இந்திரனே! (நீ)
नः	நஃ	எமகருகில்
आ तु	ஆ தூ	விரைவில் வருவாயாக.
महान्	மஹான்	மகாஞகிய நீ
महीभिः	மஹீபிஃ	பெரிய
ऊतिभिः	ஊதிபிஃ	பாதுகாப்புகளுடன
अस्माकं	அஸ்மாகம்	எங்களுடைய
अर्द्धं	அர்த்தம்	சமீபத்தில
आगहि	ஆகஹி	வருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருகசு—7. வாமதேவ ரிஷி.

சதத்துருகளை நாசம பணணும இந்திரனே! நீ, எங்களைக் குறித்துச சிகிரம வருவாயாக. இந்திர! பெரியோனகிய நீ மூறறுங காபபாறறுவ தோடு எங்கடகுச சமீபமாயும வருவாயாக (7)

மந்திரம். 8.

२ ३ १२ ३२७ ३ १२
182. ओजस्तदस्य तित्विष उभे यत्समवर्तयत् ।
२ ३ १ २३ १२
इन्द्रश्चर्मेव रोदसी ॥ ८ ॥

இருகசு 8-6-5.

ஒஜஸ்துதஸ்ய திக்விஷ உபெ யத்ஸமவர்தயத் ।
இந்த்ரஸ்சர்மேவ ரோதஸீ ॥

அன்வயம்.

यत्, इन्द्रः, उभे, रोदसी, चर्म इव, समवर्तयत्, अस्य, तत्, ओजः तित्विषे ॥

பதவுரை.

यत्	யகி	எவ வலியிலுல
इन्द्र.	இந்த்ரஃ	இந்திரன
उभे रोदसी	உபெ ரோதஸீ	வானுலகு மண்ணுலகிரண்டையும
चर्म इव	சர்ம இவ	தோலபபோல
समवर्तयत्	ஸமவர்தயகி	அடகிகொணடிருகினருலே,
अस्य	அஸ்ய	இவ் விந்திரனுடைய
तत्	தகி	அந்த
ओजः	ஒஜஃ	ஆறறல்
तित्विषे	திக்விஷே	விளக்கமாயிற்று.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7 இருக்கு—8. வதச ரிஷி.

இவ விந்திரன எவ வலியிலுல வானையு பணியையும சருமமபோல் இனிது தன வயபபடுதிகொணடிருகினருலே, அவ வனமை விளங கிறது. அதாவது ஒருவன ஒரு தோலை தூகால விரிதது ஒருபோது சுருடு வதுபோல (வானும பணணும) அவன வயமாகவே ஆகிவிடன என்பது பொருள. (8)

குறிப்பு :—'தவிஷ' என்னும பகுதி விளகப் பொருளினின்றது.

மந்திரம் 9.

३ १२ ३ ३ १ २ २ २
183. अयमु ते समतसि कपोत इव गर्भधिम् ।
२ ३ १ २
वचस्तच्चिन्न ओहसे ॥ ९ ॥

இருகசு 1-30-4

சுயசூ தெ வசதஸி கவொத இவ மஹ்யிழ் ।
வசஸ்தச்சின்ன ஒஹஸெ ॥

அந்வயம்.

(हे इन्द्र !,) अयं उ, ते, कपोतः, गर्भधिं, इव, समतसि, तच्चित्, नः, वचः, ओहसे ॥

பதவுரை.

(हे इन्द्र !)	(ஹெ இந்த்ர !)	(இந்திரனே !)
अयं उ	சுயம் உ	காணப்படும இச சோமரசம
ते	தெ	நினகுத தேடிவைகபபடடிருக கினறது. (நீ சோமரசததை)
कपोत.	கவொதஃ	ஆண்புறவு
गर्भधिं इव	மஹ்யிம் இவ	சூலகொணட பெணபுறவை யடைவதொபப
समतसि	வஃ தஸி	எபபொழுதும நனகு அடைகி றய.
तच्चित्	தச்சித்	அககாரணததாலே
न	நஃ	எஙகளுடைய
वच,	வசஃ	வார்ததையும
ओहसे	ஒஹஸெ	அடைகினறய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—7. இருகசு—9. சுனசசேப ரிஷி.

இநதிரனே ! நீ கருபபஙகொணட பெணபுறவை ஆண்புறவு அடைவது போல எச சோமரசததை எபபோதும இனிது பெறுகினறாயோ, அச சோமரசம தேடபபடடது. அககாரணததாலே எஙகளுடைய வாகசும நினனை அடைகினறது.

(9)

மந்திரம் 10.

२३ १ २ ३२ ३१ २ ३१ २ ३२
184. वात आ वातु भेषजꣳ शम्भु मयोभु नो हृदे ।
२ ३ १२
प्र न आयूꣳषि तारिषत् ॥ १० ॥

இருகசு 10-186-1.

வாத ஆ வாத ஹெஷஜம் ஶம்பு மயொபு நொ ஹ்ருதெ ।
ப்ர ந ஆயுꣳஷி தாரிஷத் ॥

அநவயம்

वातः, नः, हृदे, शम्भु, मयोभु, भेषजं, आ वातु, नः, आयूंषि,
प्रतारिषत् ॥

பதவுரை.

वातः	வாதஃ	காறறு
नः	நஃ	எங்களுடைய
हृदे	ஹ்ருதெ	உளளதிறகு
शम्भु	ஶம்பு	வியாதியை யொழிபபது
मयोभु	மயொபு	சுகந்தருவதுமாகிய
भेषजं	ஹெஷஜம்	மருந்தையேனும், அலலது நீரையேனும்
आ वातु	ஆ வாத	அடைவிக்குக. (மறறும)
नः	நஃ	எங்களுடைய
आयूंषि	ஆயுꣳஷி	ஆயுட்களை(யும)
प्रतारिषत्	ப்ர தாரிஷத்	வளாப்பதாகுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—7 இருகசு—10. வாதாயன உலல ரிஷி:

காறறுனது எங்களுடைய இருதயதிறகு மருந்தையேனும அலலது தண்ணீரையேனுங கொணடுவருக. எத தனமையதை யெனின? வியாதியை நீகசி சுகமுண்டாகததகசதை. கொணடுவருக எனபதுடன் சோதது கொள்க அனறியும எங்களுடைய ஆயுளை வளாகசுக. (10)

ஏழாவது கண்டம்.

முறறும.

எட்டாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—2. அதியாயம்—2. கண்டம்—8.

ஒன்பது மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

१ २र ३ १२ ३ १ २ ३ २

185. यꣳ रक्षन्ति प्रचेतसो वरुणो मित्रो अर्य्यमा ।

२ ३ १ २ ३ १२

*न किः स दभ्यते जनः ॥ १ ॥

இருகசு 4-16-3.

யꣳ ரக்ஷந்தி ப்ரசெதஸோ வரு॒ணோ மி॒த்ரோ அர்யமா ।

ந கிஃ ஸ து³ஹ்யதே ஜ॒நஃ ॥

அந்வயம்

प्रचेतसः, वरुणः, मित्र., अर्यमा, यम्, रक्षन्ति, सः, जनः, न किः दभ्यते ॥

பதவுரை.

प्रचेतस.	ப்ரசெதஸஃ	உயர்ந்த ஞானமுடைய
वरुण.	வரு॒ணஃ	வருணதேவன
मित्रः	மி॒த்ரஃ	மித்திர தேவன
अर्यमा	அர்யமா	அரியமா தேவதை (எனனு மிவர்கள்)
यं	யꣳ	எவ வேளவித தலைவனைக்
रक्षन्ति	ரக்ஷந்தி	காபபாறறுகினறனரோ,
सः जनः	ஸஃ ஜ॒நஃ	அவ வேளவிததலைவனுகிய மனிதன
न किः दभ्यते	ந கிஃ து³ஹ்யதே	எவறறாலேனுங குன்புறுதபபடான.

சாயண பாடியம.

கணடம—8. இருகசு—1. கணணுவ ரிஷி.

மெய்யுணாவையுடைய வருணன முதலிய தேவாகள, எவ்வெசமான னைக காபபாறறுகினறனரோ? அவ்வெசமான்ன எவறறாலுங குனபமடையான எனபதாம

(1)

* மூசித்ஸ, எனபது இருகசு.

மந்திரம் 2.

३ २उ ३ १ २ ३ २ ३ १ २२३२

186. **गव्योषु णो यथा पुराश्वयोत रथया ।**

३ २ ३ १ २

***वरिवस्या महोनाम् ॥ २ ॥**

இருக்கு 8-64-10.

ꣳவெ்ாஷ॒ ணொ யதா வ॒ாரா ஸ்வயொத ரதயா ।
வரிவவஸ்யா ஸஹொ நாꣳ ॥

அன்வயம்.

(हे इन्द्र !,) यथा, पुरा, नः, सु गव्या, उ, अश्वया, उत, रथया, महोनां, वरिवस्या ॥

பதவுரை.

(हे इन्द्र !)	(ஹெ ஊந்ர !)	(இந்திரனே! நீ)
यथा	யதா	எவ்வண்ணம்
पुरा	வ॒ாரா	முன்னர் எங்கள் வேள்வியில் பசு முதலியவற்றைக கொடுப்பதறகு வந்ததுபோல இபபோதும
नः	நஃ	எங்கடகு
सु गव्या	ஸு ஜவ்யா	நல்ல பசுவைக் கொடுகக வேண்டுமென்ற இசசையாலும
उ	உ	மறறும
अश्वया	அஸ்வ்யா	குதிரையைக கொடுக்கவேண்டுமென்னும இசசையாலும
उत	உத	அஃதனறியும
रथया	ரதயா	தேரைக் கொடுகக வேண்டுமென்னும இசசையாலும
महोनां	ஸஹொ நாம்	கீரத்தியைத தரும தனங்களைக கொடுப்பதறகும
वरिवस्या	வரிவஸ்யா	வருவாயாக.

* वरिवस्य महामह, எனபது இருகக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—2. வசச ரிஷி.

இந்திர! எங்களுடைய ஆவைத் தரவேண்டுமென்னும இச்சையால எங்களுடைய வேளவியினகண் முனனா வநதீன, அதுபோல இப போதும அழகிய பசுவைக கொடுககும பொருட்டு வருவாயாக. பசுவைக கொடுக்கவேணடுமெனனும விருப்பததால் மாததிரமனறு, மறறும், அசு வததைபுர தரவேணடு மெனனு மிசசையினுலும வருவாயாக. அஃதன்றி யும, இரதன கொடுக்கவேண்டு மென்னும விருபபததானும வருவாயாக. மற றும பெருன கீர்ததியைத் தரும தனததைக கொடுததற பொருடடும வரு வாயாக. இவைகளைக கொடுபபாயாக எனபது பொருள. (2)

குறிப்பு —பசு, குதிரை, தோ, என்பவைகளைப பெறறுககொள்ள விருப்ப முள்ள நாங்கள முனபோல நினனைத தநதிகக வேணடும. ஏனெனின? அவி கொடுப போகளால நீ தநதிகக தக்கோனு மிருகக வேணடிய ஆதலின என்பது ஆங்கிலம.

மந்திரம் 3.

३१२ ३१२ ३१२ ३१२
187. इमास्त इन्द्र पृश्नयो घृतं दुहत आशिरम् ।
३१२३१२ ३१२
एनामृतस्य पिप्युषीः ॥ ६ ॥

இருககு 8-6-19.

ஈமாஸ்ட இந்த்ர ப்ருஸ்னயோ க்⁻ருதம் தூஹத ஆஸிரம் ।
ஏனாமூ⁻தஸ்ய பிப்யுஷீஃ ॥

அனவயம்.

हे इन्द्र!, ते, ऋतस्य, पिप्युषीः, इमाः, पृश्नयः, घृतं, एनां, आशिरं, दुहते ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ இந்த்ர!	இநதிரனே!
ते	தெ	உன்னுடைய
ऋतस्य	ரிதஸ்ய	சததியமுதை அலலது வேள்வியை
पिप्युषीः	விவ்யு⁻ஷீஃ	விருததி பண்ணபபெற்ற
इमाः	ஈமாஃ	இநத
पृश्नयः	ப்ருஸ்னயஃ	நலல நிறமுடைய தோக்கள்

घृतं	வ்ரு தம்	பொங்குந் தன்மையுள்ள
एनां	வ ந்ரா ம்	இந்தப்
आशिरं	சூ ஜி ர ம்	பாலை
दुहते	து ஹ்ஹே தெ	(பாத்திரத்தில்) நிறைக்கின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—3. வத்ச ரிஷி.

இந்திர! நினது சம்பந்தமுள்ள நன்னிறமுடைய இந்தக கோக்கள் பொங்குந் தன்மையுள்ள பாலைப பாத்திரமாய் நிறையக கறக்கின்றன. நனனிறப பசுக்கள் எத்தனமையன வெனின்? சத்தியத்தை அல்லது இந்திரனுடைய வேள்வியை வளர்க்கத்தக்கன எனபதாம். (3)

குறிப்பு:—சோமரசமும் வெண்ணெயும் எடுக்குமிடத்தில் பாடப்படும பாடல்கள் நின்னக்காகுக எனபது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 4.

३ २ ३ १ २ ३ १ २र

188. **अया धिया च गव्यया पुरुणामन् पुरुष्टुत ।**

१ २र ३ १ २

यत्सोमे सोम * आभुवः ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-6-91.

அயா யியா ச மவ்யா வ்ரு ணாந்ரு வ்ரு ஷ்டு த ।

யத்தோமெ வொம சூஹ்வஃ ॥

அன்வயம்.

पुरुणामन्!, पुरुष्टुत!, सोमे सोमे, यद्, आभुवः, गव्यया, अया, धिया ॥

பதவுரை.

हे पुरुणामन्!	ஹெ வ்ரு ணாந்ரு!	பல நாமங்களையுடையோய்!
पुरुष्टुत!	வ்ரு ஷ்டு த!	பலரோராற் துதிக்கப்படுகின்றோய்! இந்திர!
सोमे सोमे	மொமெ மொமெ	எமது சோமயாகமனைத்திலும
यद्	யத்	எக்காலை
आभुवः	சூஹ்வஃ	அதையருந்த வருவையோ, அப்போது

* आ भव', எனபது இருக்கு.

गव्यया	மவ்யயா	"நமக்குப் பசுக்கள் வேண்டும்," எனலுமே
अया	அயா	இந்தப
धिया	யியா	புத்தியோடு கூடியவர்களாவோம். (பசு தன முதலியவைகளை யுடைத்தானவர்களாவோம்).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—4. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

சக்கரன், விருதிரனைக் கொன்றோனை, எனபது முதலிய பல நாமங்களை யுடையோய்! அல்லது பலராலும் தோதத்திரம் பண்ணப்படுவோய்! இந்திரனே! எனனுடைய சோமயாகமனைத்திலும, நீ எப்போதும் அதை யருந்துவான் வருவையோ, அபபோது நாங்கள் எம பொருட்டுக கோகளை விருமபும புத்தியுடையவர்களாவோம. நீ சோமரசங் குடி-தத்தவிடத்தும் யாகங்களை கோகளை முதலியவைகளை யுடையவர்களாவோம எனபது பொருள (4)

குறிப்பு.—ஈண்டு நமயதி, அதிகினைற தேவதையிடம் ரயுதி - கொண்டு போகினறது ஆதலின் நாமம் எனபது தோதத்திரமாம்.

மந்திரம் 5.

३ २ ३ १२ ३ १२ ३ १२
189. पावका नः सरस्वती वाजेभिर्वाजिनीवती ।
३१ २ ३१ २
यज्ञं वष्टु धिया वसुः ॥ ५ ॥

இருககு 8-45-26.

வாவகா நஃ வரஸ்வதீ வாஜெபிர் வாஜினீவதீ ।
யஜ்ஞம் வஷ்டு யியா வஸுஃ ॥

அனவயம்.

पावका, वाजिनीवती, धिया वसुः, सरस्वती, वाजेभिः, नः, यज्ञं, वष्टु ॥

பதவுரை.

पावका	வாவகா	பவித்திரம பண்ணுபவரும்
वाजिनीवती	வாஜி-நீவ-தீ	அனனதருஞ சததியானவரும்
धिया वसु·	யியா வஸுஃ	கருமத்தாலடையுந தனத்திற்குக் காரண வடிவருமான
सरस्वती	வரஸ்வ-தீ	சரஸவதி தேவியுரா

वाजेभिः	வாஜெஃபிஃ	கொடுக்கத்தக்க அன்னங்களோடு
नः	நஃ	எங்களுடைய
यज्ञ	யஜ்ஞம்	வேளவியை
वष्टु	வஷ்டு	விரும்புவாராக. (மறறும அதை முடிததுவைபபாராக.)

சாயண பாடியம்.

கணடம—8. இருககு—5. மதுசசநத ரிஷி.

கலிமகளாந தேவியா அவிகளெனனும் அன்னஙகளான நிமிததங்களோடு, அலலது, எசமானாகள கொடுககததக அனனஙகளான நிமிததஙக ளோடு எமமுடைய வேளவியை விருமபுவாராக. அதாவது நடததுவிபபா ராக என்பது பொருள. கலிமடநதை சுததனமையரெனின? பவிததிரம பணணுபவர். அனனமுளள கிரியையுடையா கருமததா லடையததக தனததிறகு நிமிததமானவர. (5)

இமமநதிரததிறகு யாஸ்க முனிவரும நிருகதததில இவவாறே பொருள கூறியுளளாா.

ஐதரேய ஆரணயகாண்டச சுருதியாலும இவவாறு உரை கூறப்பட் டுளளது.

மந்திரம் 6.

२ ३ १ २२ ३ २उ ३ १२
190. **क इमं नाहुषीष्वा इन्द्रꣳ सोमस्य तर्पयात् ।**
२ ३ २३ १ २
स नो वसून्या भरात् ॥ ६ ॥

க இமம நாஹுஷீஷ்வா இந்த்ரம் ஸொமஸ்ய தர்பயாத் ।
ஸ நொ வஸூன்யா ஭ராத் ॥

அன்வயம்.

நாஹுஷீஷு, கஃ, இமம் இந்த்ரம், சோமஸ்ய, தர்பயாத், ஸஃ, நஃ, வஸூனி, ஆபரத் ॥

பதவுரை.

नाहुषीषु	நாஹுஷீஷு	மதுடபபிறபபினுள
कः	கஃ	எவன
इमं इन्द्रं	இமம இந்த்ரம்	இவவிநதிரனை
सोमस्य	ஸொமஸ்ய	சோமரசததைக கொணடு

तर्पयात्	தவ-யாகி	திருபதிபணண வலலான ?
सः	ஸஃ	அத தனமைய இநதிரன
न.	நஃ	எஙகள வேளவியில திருடாத ணுபத
वसूनि	வஸூனி	தனஙகளோக
आभरत्	ஆஹரத்	கொடுபபாணுக.

சாயண பாடியம

கணடம—8 இருகது—6. வாமதேவ ரிஷி.

மனுடப பிறபபினுள இவ விநதிரனைச சோமரசததால திருபதிபணண (பிரியமுணடாகக) வலலா யாவா? (ஒருவருமம இலா எனபதாம), அததன மைய, (அதாவது மனிதாகளாற பிரியபபடுதத முடியாத) அவ விநதிரன எஙகளுடைய வேளவியில திருபதியுடையணுய்த தனஙகளோக கொணடுவநது கொடுபபாணுக எனபது பொருள (6)

தறிப்பு —ாணடி ருகுஷ எனபது மனிதா பெயா என, 239ல நிருகதஙு கூறுகினறது ஆதலின மனுடப பிறபபினுள எனபபட்டது.

மந்திரம் 7.

१ २ ३ २उ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३२

191. **आ याहि सुषुमा हि त इन्द्र सोमं पिबा इमम् ।**

२उ ३१ २ ३ १ २

एदं बर्हिः सदो मम ॥ ७ ॥

இருகது 1-7-1

ஆ யாஹி ஸுஷுமா ஹி த இந்ர ஸொமம் பிபா இமம் ।
ஸதம் பர்ஹிஃ ஸதொ மம ॥

அனவயம்.

हे इन्द्र !, आयाहि, ते, सुषुमा हि, इमं, सोमं, पिब, मम, इदं, बर्हिः, आ सदः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ இந்ர !	இநதிரனே ! (நீ)
आयाहि	ஆ யாஹி	வருவாயாக.
ते	தெ	நினககு
सुषुमा हि	ஸுஷுமா ஹி	யாம சோமரசததை பிழிநதுள்ளோம

इमं	ஊ३ம	இந்தச
सोमं	ஸொ३ம	சோமரசத்தை
पिब	விப	அருந்துவாயாக. (அருந்தி)
मम	ம३	எமது
इदं	ஊ३ம	இந்த
बर्हिः	ப3ஹி ४ः	வேதிகையில விரிந்துள்ள தருப பையின மீது
आसदः	ஆ4ஸ३ः	உட்காருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—8. இருகு—7. இரிமீட ரிஷி.

இந்திர! நீ வருவாயாக. நாங்கள் இன பொருட்டு உண்மையில சோம ரசம பிழிந்து வைத்திருக்கினறோம அத்தகைய இச சோமரசத்தை அருந்துவாயாக. அருந்திவிட்டு எமது வேள்வியின வேதிகையில நினகு விரித்து வைத்திருக்கும தருபபையின மீது இனிது உட்காருவாயாக. (7)

மந்திரம் 8.

१२३ १२२ ३२ ३१२३२
192. महि त्रीणामव * स्तु द्युक्षं मित्रस्यार्यम्णः ।
३ २३१२
दुराधर्षं वरुणस्य ॥ ८ ॥

இருக்கு 10-185-1.

மஹி த்ரீணாமவ ஸ்து த்யுக்ஷம் மித்ரஸ்யார்யம்ணஃ ।
துராதர்ஷம் வருணஸ்ய ॥

அந்வயம்.

மித்ரஸ்ய, அர்யம்ணः, வருணஸ்ய, த்ரீணாं, த்யுக்ஷं, துராதர்ஷं, மஹி, அவः, அஸ்து ॥

பதவுரை.

मित्रस्य	மித்ரஸ்ய	மித்திரதேவன்
अर्यम्णः	அர்யம்ணஃ	அரிய மாதேவன்
वरुणस्य	வருணஸ்ய	வருண தேவன் என்னும்
त्रीणां	த்ரீணாம்	(இம) மூவாகளுடைய
द्युक्षं	த்யுக்ஷம்	ஒளியானது,

* अवोस्तु, எனபது இருகு.

துராதர்ஷ	துராயஷம்	பிறராற கெடுகசமுடியாத
மஹி	மஹி	பெரிய
அவः	அவः	பாது காபபாக
அஸ்து	அஸ்து	(எமககு) இருககுக.

சாயண பாடியம.

கண்டம—8. இருசகு—8. வாருணி சதசியதிருசி ரிஷி.

மிததிரன, அரியமா, வருணன, எனனும இம மூனறு தேவாகளின பேரொளியானது, அதாவது பிறராற கெடுகக முடியாத முழுப பிரகாசம எஙகடகு பெரும பாதுகாபபாக இருககுக (8)

அவ. எனபது சநதம பறறி அவர: என வநதது.

மநதிரம் 9.

१२ ३१२
193. त्वावतः पुरुवसो वयमिन्द्र प्रणेतः ।
१२
स्मसि स्थातर्हरीणाम् ॥ ९ ॥

இருககு 8-46-1.

त्वावतः पुरुवसो वयमिन्द्र प्रणेतः ।
स्मसि स्थातर्हरीणाम् ॥

அனவயம.

हे पुरुवसो !, प्रणेतः, हरीणां, स्थातः, इन्द्र !, त्वावतः, वयं, स्मसि ॥

பதவுரை.

हे पुरुवसो !	ஹெ புருவஸோ !	மிகுநத தனமுடையோய !
प्रणेतः	ப்ரணேதः	கருமகதினினறுங கரையேறறி வைபபோனும
हरीणां	ஹரீணாம	அரி, எனனுங குதிரைகளுககு
स्थात.	ஸ்தாதः	இறைவனுமாகிய
इन्द्र !	இந்த்ர !	இநதிரனே !
वयं	வயம	நாஙகள
त्वावतः	த்வாவதः	நின னுடையவாகளாக
स्मसि	ஸ்மஸி	இருககினறோம.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருகசு—9. வதச ரிஷி.

மிகுந்த தனமுடைய இந்திரனே! அரி, என்னுங் குதிரைகளுக்கு இறைவனும், கருமங்களின கரையைக கடகக்க செய்வோனுமாகிய இந்திர! உனக் கொபபுளளார வேறொருவருமினமையால நாங்கள நினனுடையவாக ளாகவே இருகினறோம. (1)

எட்டாவது கண்டம்

முறறும.

இரண்டாவது பிரபாடகம்

முடிந்தது.

ஒன்பதாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—3. அதியாயம்—2. கண்டம்—9.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

१ २ ३ १ २ ३ १ २र

191. उ त्वा मदन्तु *सोमाः कृणुष्व राधो अद्रिवः ।

१२ ३ १२

अव ब्रह्मद्विषो जहि ॥ १ ॥

இருகசு 6-6-1.

உ கவா மதந்து ஸொமாஃ க்ருணுஷ்வ ராதொ அத்ரிவஃ ।

அவ ப்ரஹ்மத்விஷொ ஜஹி ॥

அனவயம்

हे इन्द्र!, त्वा, सोमाः, उत्, मदन्तु, अद्रिवः, राधः, कृणुष्व, ब्रह्मद्विषः, अवजहि ॥

---

* स्तोमा, எனபது இருகசு

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ உந்ர!	இந்திரனே!
त्वा	த்வா	உனக்கு
सोमाः	ஸொமாஃ	சோமரசம்
उत्	உத்	மிக
मदम्तु	மதந்து	களிப்படையச் செய்வதாகுக
अद्रिवः	அத்ரிவஃ	வச்சிரமேந்திய இந்திர! நீ
राधः	ராதஃ	தனதானியங்களை
कृणुष्व	க்ருணுஷ்வ	கொடுப்பாயாக.
ब्रह्मद्विषः	ப்ரஹ்மத்விஷஃ	பிரமத்துவேஷிகளை
अवजहि	அவஜஹி	நாசஞ் செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—9. இருக்கு—1. பிரகாத ரிஷி.

இந்திர! உன்னைச் சோமரசம் மிகுந்த களிப்பை யுண்டாக்கத்தக்கதாகுக. வச்சிராயுதத்தை யுடைய இந்திர! எங்களுடைய தனதானியங்களை கொடுப்பாயாக. மற்றும், பிரமத்துவேஷிகளைத் தொலைப்பாயாக. (1)

மந்திரம் 2.

१२ ३१२ ३२उ ३२२

195. गिर्वणः पाहि नः सुतं मधोर्धाराभिरज्यसे ।

२३ १ २३१ २र

इन्द्र त्वादातमिद्यशः ॥ २ ॥

கிர்வணஃ பாஹி நஃ ஸுதம் மதோர்தாராபிரஜ்யஸே ।

இந்ர த்வாதாதமித்யஶஃ ॥

அந்வயம்.

गिर्वणः!, नः, सुतं, पाहि, मधोः, धाराभिः, अज्यसे, इन्द्र!, त्वादातम्, इत्, यशः ॥

பதவுரை.

गिर्वणः!	கிர்வணஃ!	துதியாற போற்றத் தக்க இந்திர! நீ
नः सुतं	நஃ ஸுதம்	தேடப்பட்ட எங்களுடைய இச் சோமரசத்தை

पाहि	வாஹி	அருந்துவாயாக. (ஏனெனின்)?
मधोः	மதோஃ	களிபபைததருஞ் சோமரசததின்
धाराभिः	தாராபிஃ	தாரைகளால
अज्यसे	அஜ்யஸே	நீ தெளிகபபடுகின்றாய்.
इन्द्र!	இந்த்ர!	இநதிரனே!
त्वादातं इत्	த்வாதாதம் இத்	நினறை சுததமாகிய
यशः	யஶஃ	அனனம (எஙகளிடதது விருகின்றது)

சாயண பாடியம்.

கண்டமம—9. இருககு—2. விசுவாமிததிர ரிஷி.

தோததிரவாக்குகளாற் துதிகக தகதகோய! இநதிரனே! பிழிநதெடுக்கப்பட்ட எங்களுடைய சோமரசததை யருநதுவாயாக. ஏனெனின? களிப்புண்டாக்குஞ சோமரசதின தாரைகளால நீ நனகபபடுகினறு யாதலின் எனக. இநதிர! நினனால உணடாகபபட்ட அனனமே எஙகளிடதிலிருக்கின்றது. (2)

ராண்டு வசனியம எனபதற்கு - துதிகக தகக எனப பொருள கொணடமை காண்க.

அஙஙனமே யாஸ்க முனிவரும, "தோததிரவாகளாற் துதிகக தகோ தேவராகினறார. துதி வாகுகளால இவரைத துதிகினறாகள" எனக கூறியுளளார நிருகததில.

மந்திரம் 3.

१२ ३ २ ३ १ २ ३ २ उ ३ १ २ र ३ २
196. सदा व इन्द्रश्चर्कृषदा उपोनु स सपर्यन् ।
२ ३ २ ३ २ उ ३ १ २
न देवो वृतः शूर इन्द्रः ॥ ३ ॥

ஸதா வ இந்த்ரஶ்சர்க்ருஷதா உபோநு ஸ ஸபர்யன் ।
ந தெவொ வ்ருதஃ ஶூர இந்த்ரஃ ॥

அந்வயம்.

(हे ऋत्विजः!), (हे यजमानाः!), इन्द्रः, सदा, उपोनु, स सपर्यन्, वः, आचर्कृषत्, वृतः, इन्द्रः, देवः, शूरः न ॥

பதவுரை.

(हे ऋत्विजः !)	(ஹே ரிக்விஜः !)	(வேட்போர்களே !)
(यजमानाः !)	(யஜமானாः !)	(வேளவிக தலைவர்களே !)
इन्द्र.	இந்த்ர:	இந்திரன
सदा	ஸதா	எப்போதும்
उपोनु	உபொநு	உங்கட்கருகில (இருந்து)
स सपर्यन्	ஸ ஸபர்யந்	பிராத்தித்துப்போனும்
वः	வः	உங்களை
आचर्कृषत्	ஆசர்க்ருஷத்	வேள்வி ய நடத்தானை செய்விக்க விரும்புகின்றனன.
धृतः	த்ருதः	பிராத்தித்துப்பட்ட
इन्द्र	இந்த்ர	இந்திரனுடைய
देवः	தெவः	தேவன
शूरः न	ஸூரः ந	சூரனல்லன. (பாதகஞ் செய்யானன.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—3. வாமதேவ ரிஷி.

வேட்போர்களே ! எசமானாகளே ! உங்களை இந்திரன் எப்போதும் வேள்வி யனுட்டிக்குமாறு செய்ய விரும்புகின்றனன் யாது செய்துகொண்டெனின் ? உங்கட கருகிலேயே மீண்டும, மீண்டும, அல்லது மிகுதியாக, பிராத்தனை செயதுகொண்டு. அதாவது "அவியுணவு நீவிர எமமை யழைபபீகளாக" என வேணடுகினறனன என்பது பொருள. இதுபறறியே "தானததாலே தேவாகள பிழைகினறாகள" என வேத சுருதியும தேவாகள எசமானன கொடுதத அவியால வாழகினறாகளெனக கூறுகின றது. இதனால எங்களைப பிராத்தித்பதறகுக காரணமனை தனமையால (எங்களை வேணடிககொளவதால) இநதிரதேவன எசமானாகட்குப பாதகஞ் செய்பவனலன எனபதாம. (3)

குறிப்பு —புதிராகளுகும, பௌதிராகளுகும இந்திரன் எப்போதும நனமை செயகினறனன எனக கூறப்படுகினறதெனபது ஆங்கிலம.

மந்திரம் 4.

१ २ ३ १ २३ ३ १ ३ ३ १ २

197. आ त्वा विशन्त्विन्दवः समुद्रमिव सिन्धवः ।

२उ ३ १ २

न त्वामिन्द्रातिरिच्यते ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-92-22.

ஆ க்வா விஶந்த்வவ꞉ ஸமுத்ரமிவ ஸிந்வவ꞉ ।
ந க்வாதிரிச்யதே ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, इन्दवः, सिन्धवः, समुद्रं इव, त्वा, आविशन्तु, इन्द्र !, त्वां, न अतिरिच्यते ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே !
इन्दव	இந்தவ꞉	யாகங்களை கொடுத்து ஒழுகுகின்ற சோமரஸம
सिन्धव.	ஸிந்தவ꞉	ஆறுகள
समुद्रं इव	ஸமுத்ரம் இவ	கடலில புகுவதுபோல
त्वा	த்வா	உன்னை
आविशन्तु	ஆவிஶந்து	சேர்வதாகுக.
इन्द्र !	இந்த்ர !	இந்திர ! (ஆற்றலாலும் தனத்தாலும் ஒருவரும)
त्वां	த்வாம்	உன்னை
न अतिरिच्यते	ந அதிரிச்யதே	கடக்கின்றவரில்லை.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—4. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

இந்திரனே ! எம்மால கொடுக்கப்பட்டதும், ஒழுகுகின்றதுமாகிய சோமரசம உன்னை யடைவதாகுக. அதிலுவமை :—செலலுஞ சிலமுடைய நதிகள (கடலில்) நாறபுறத்தும வந்தடைவன போன்றனல. இவவாறுனமையின் இந்திர ! தேவாகளுளொருவரும தனத்தாலும, வலியாலும நினனை கடக்கின்ற மேமபடடார இலர (என்பது பெறறும.) நினனில மேம்பட்ட ஆறறலுடையார இலர் என்பது பொருள. (4)

மந்திரம் 5.

२ ३ २ ३ १ २३ १ २२३ १२ ३१२

198. इन्द्रमिद्गाथिनो बृहदिन्द्रमर्केभिरर्किण. ।

२ ३ १ २

इन्द्रं वाणीरनूषत ॥ ५ ॥

இருகக 1-7-1.

ஹந்த்ரமித்கா²தி²நோ ப்³ருஹதி³ந்த்³ரமர்கே-ர்பி⁴ரர்கி-ணா꞉ ।
இந்த்³ரம் வாணீ⁴ரனூஷத ॥

அந்வயம்

गाथिनः, इन्द्रं इत्, बृहत्, अनूषत, अर्किणः, इन्द्रं, अर्केभिः, वाणीः, इन्द्रं ॥

பதவுரை

गाथिनः	காயிநிஃ	சாமவேதமபாடுகினற உதகாதாக கள எனபவாகள
इन्द्रं इत्	ஊந்ரம் ஊ	இநதிரனையே
बृहत्	ப்ருஹ	பிருகத எனனும பாடலகளால
अनूषत	அநூஷத	துதிகினறாகள.
अर्किणः	அர்கிணஃ	அருசசனை மநதிரமென னும இருக கோதும ஒதாகள எனபவாகள
इन्द्रं	ஊந்ரம்	இநதிரனைப
अर्केभिः	அர்கெபிஃ	பாடல வடிவ மநதிரஙகளால துதிகினறாகள. (எஞசின எசுரோதும அததுவரியுகள)
वाणी	வாணீஃ	எசுராகிய வாகுகளால
इन्द्रम्	ஊந்ரம்	இநதிரனைத (துதிகினறார்கள்).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருகு—5. மதுசசநத ரிஷி.

கீதவடிவ சாமவேதம பாடுகினற உதகாதா எனபவாகள பிருகதென் னும பாடலகளால அதாவது "உனனையே அழைகினறோம" என்னும இததனமைய மநதிரததில உணடாகிய பிருகதெனனுங் கீதததால் இநதிர னையே துதிகினறாகள. அருசசனைகுக காரணமான மநதிரததை ஒது கினற ஒதாகள எனபவாகளும, யாபபு வடிவ மநதிரஙகளால துதிகின றாகள. எஞசின அததுவரியுகளும (வேட்போகளும) எசுரெனனும மநதிரஙகளால இநதிரனைத துதிகினறாகள் எனபதாம.

ஆகமம - எனறது மநதிரம எனனும பொருணமேனினறது யாஸ்க முனிவரும.—"இதனால அருசசிகபடுதலின ஆகமம எனறது மநதிர மாம" என நிருததம 5-4-ல கூறியுளளார (5)

மநதிரம் 6.

१ २ ३१ २ ३ १२ ३ २ ३ २

199. इन्द्र इषे ददातु न ऋभुक्षणमृभुं रयिम् ।

३ १ २ ३ १ २

वाजी ददातु वाजिनम् ॥ ६ ॥

இருகு 8-93-34.

ஊ॒ ஊஷெ ஊ॒ஹாத॒ ந ஊ॑ர்ஜாக்ஷணஶ்ரூ॑ம் ரயிம் ।
வாஜீ ஊ॒ஹாத॒ வாஜி॑நம் ॥

அந்வயம்.

इन्द्रः, ऋभुक्षणं, रयिं, ऋभुं, नः, इषे, ददातु, वाजी, वाजिनं, ददातु ॥

பதவுரை.

इन्द्रः	ஊ॒ர்ஜ்ஃ	என்னுறுதிக்கப்பட்ட இந்திரன்
ऋभुक्षण	ஊ॑ர்ஜாக்ஷணம்	அன்னத்தினும் மேம்பட்ட
रयि	ரயிம்	கொடையாளியாகிய
ऋभुं	ஊ॑ர்ஜம்	சோமபானத்தால் மரணமிலாத தனமைவாய்ந்த, ரிபு என்னும் தேவதையை
नः	நஃ	எங்கட்கு
इषे	உஷெ	அன்னத்தின் பொருட்டுக
ददातु	ஊ॒ஹாத॒	கொடுப்பானாக. அல்லது
वाजी	வாஜீ	வலியுள்ள இந்திரன்
वाजिनं	வாஜி॑நம்	ஆற்றலுடைய இளைய சகோதரனாக (அன்னத்தினபொருட்டுக)
ददातु	ஊ॒ஹாத॒	கொடுப்பானாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருசகு—6. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

இந்திரன் இவ்வாறு எங்களால் துதிக்கப்பட்டு அதனுறை பிரியமுடையோனாகி, வேள்வி முதலிய கருமங்களைச் செய்ததால் மகத்தானவனும், அல்லது எல்லாச் சகோதரர்களுள்ளுஞ் சிறந்த சௌதனவனனே, அல்லது மூன்றாஞ் சவனத்தில் பிரசாபதி, சவிதா என்னும் மிருவாகனங்களுக்குட் சோமபானத்தால் பெரியோனானவனும், அல்லது கொடையாளியும், அல்லது, சோமபானத்தால் மனிதத்தன்மை நீங்கி தேவத்தன்மையை யடைந்தவனுமாகிய ரிபு என்னுந் தேவனை எங்கட்கு அன்னத்தின் பொருட்டுத் தருவானாக. அல்லது அவ்வாறே ஆற்றலுடைய இந்திரன், வலியுடைய 'வாசம' எனப் பெயர் பூண்டானை அல்லது இளைய சகோதரனாகிய சௌதனவனனை, எங்களுடைய அன்னலாபத்தின் பொருட்டுக் கொடுப்பானாக. (6)

குறிப்பு —இந்திர சூத்திரங்களையும் சூத்திரைகளையுங் கொடுப்பார்னாக எனபது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 7.

१ २ ३ २ ३२ ३ २ ३ १ २२
200. इन्द्रो अङ्ग महद्भयमभी षदपचुच्यवत् ।
२२ ३ १ २२
स हि स्थिरो विचर्षणिः ॥ ७ ॥

இருகசு 2-61-10

ஈந்த்ரோ அங்க மஹத்³ப⁴யமபீ⁴ ஷதபசுச்யவத் ।
ஸ ஹி ஸ்தி²ரோ விசர்ஷணிः ॥

அந்வயம்.

सस्थिरः, विचर्षणिः, इन्द्रः, महत्, भयं, अङ्गम्, हि अभीषत्,
अपचुच्यवत् ॥

பதவுரை.

सस्थिर	ஸஸ்தி²ரः	நிலையுடன கூடியவனும
विचर्षणिः इन्द्र	விசர்ஷணிः இந்த்ரः	உலகதததை கானபோனுமாகிய இநதிரன
महत्	மஹத்	மிகுநத
भयं	ப⁴யம்	பயதததை
अङ्गम्	அங்கம்	விரைவில
हि	ஹி	நிசசயமாக
अभीषत्	அபீ⁴ஷத்	குறைகினறன
अपचुच्यवत्	அபசுச்யவத்	நிவாதது்புஞ செய்கினறன.

சாயண பாடி்யம்.

கண்டம—9. இருகசு—7. கிருதசமத ரிஷி.

இநதிரன் மிகுநத பயததை, அலலது, பயகாரணநதை விரைவில் அடகுகினறன, நீககியும விடுகினறன. அலலது, பயகாரணததை விலகசு வானக. யாதினலெனின? எவராலு மடகக முடியாதவனுயும, உலகதததைக காண்பவனுயும இருகினறன ஆதலின எனக. (7)

மந்திரம் 8.

२ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १२
201. इमा उ त्वा सुते सुते नक्षन्ते गिर्वणो गिरः ।
२ ३ ३२उ ३१२
*गावो वत्सं न धेनवः ॥ ८ ॥

இருக்கு 6-45-28.

ஹா உ க்வா ஸுதே ஸுதே நக்ஷந்தே கிர்வணோ கிரஃ।
காவோ வத்ஸம் ந தேனவஃ ॥

அன்வயம்.

गिर्वणः, सुते सुते, इमाः, गिरः, धेनवः, गावः, वत्सं न, त्वा, नक्षन्ते ॥

பதவுரை.

गिर्वणः !	கிர்வணஃ !	வாக்காற் றுதிக்கத்தக்க இந்திர !
सुते सुते	ஸுதே ஸுதே	சோமரசத்தைப பிழிந்தவிடத்து
इमाः	இமாஃ	(எமது) இந்தத்
गिरः	கிரஃ	துதிகள்,
धेनवः	தேனவஃ	பால தருங
गावः	காவஃ	கோக்கள்
वत्सं न	வத்ஸம் ந	(தமது) கனறை யடைவன போனறு
त्वा	க்வா	உனனை
नक्षन्ते	நக்ஷந்தே	அடைகினறன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—9. இருக்கு—8. பரதத்துவாச ரிஷி.

தோதத்ர வாகக்குகளாற றுதிக்கத் தக்கோய! இந்திர! சோம ரசத்தைப பிழிந்தவிடத்து எமது தோதத்ர வாகக்குகள, பாற பசுக்கள கனறை விரைவில அடைவன போனறு உனனைச சூழ்கினறன என பதாம. (8)

* वत्सं गावो, எனபது இருக்கு.

மந்திரம் 9.

२ ३ २ ३१ २ ३२ ३ १ २ ३ १२
202. इन्द्रा नु पूषणा वयꣳ सख्याय स्वस्तये ।
३२३ १ २
हुवेम वाजसातये ॥ ९ ॥

இருக்கு 6-57-1.

இந்ரா நூ பூஷணா வயம் ஸக்யாய ஸ்வஸ்தயே ।
ஹூவேம வாஜஸாதயே ॥

அந்வயம்.

इन्द्रा पूषणा, नु, वयं, स्वस्तये, सख्याय, वाजसातये, हुवेम ॥

பதவுரை.

इन्द्रा पूषणा	இந்ரா பூஷணா	இந்திரன் பூஷா என்னும் இத்தேவதைகளை
नु	நூ	இபபோது
वयं	வயம்	நாங்கள
स्वस्तये	ஸ்வஸ்தயே	மங்கள மாகிய
सख्याय	ஸக்யாய	மித்திரத் தன்மையின் பொருட்டும
वाजसातये	வாஜஸாதயே	அனனதத்தையேனும், வலியையேனுமஅடைதறபொருட்டும
हुवेम	ஹூவேம	ஆவாகனஞ செய்கினறோம.

சாயண பாடியம.

கண்டம்—9. இருக்கு—9. பரதத்துவாச ரிஷி.

இந்திரன், பூஷா, எனனு மிவ்விரணடு தேவதைகளையும, இபபோது நலதத்திறகும, அழகிய நணபனஞ தனமைகக்கும, அனனம அல்லது ஆறறலை அடைதற பொருடடும நாங்கள ஆவாகனஞ செயகினறோம, அலலது துதிகினறோம எனபதாம (9)

மநதிரம் 10.

१ २ ३ १ २ ३ १ २२
203. न कि इन्द्र त्वदुत्तरं न ज्यायो अस्ति वृत्रहन् ।
२ ३२३ ३ २
न क्येवं यथा त्वम् ॥ १० ॥

இருக்கு 4-30.1.

ந கி ஷ்வ இந்த்ர உத்தரோ ந ஜ்யாயொ அஸ்தி வ்ரத்ரஹந் ।
ந கெரேவம் யதா த்வம் ॥

அன்வயம்.

वृत्रहन् !, इन्द्र !, त्वत्, उत्तरः, न कि अस्ति, ज्यायान्, (हे इन्द्र !) त्वं, यथा, एवं, न कि अस्ति ॥

பதவுரை.

वृत्रहन् !	வ்ரத்ரஹந் !	விருத்திராசுரனைக் காய்ந்த
इन्द्र !	இந்த்ர !	இந்திரனே ! (வானுலகததும)
त्वत्	அஸ்மத்	நின்னில்
उत्तर.	உத்தரஃ	மிகச் சிறந்தவர்
न कि अस्ति	ந கி அஸ்தி	யாருமிலர்.
ज्यायान्	ஜ்யாயாந்	மிகப புகழுற்றவரும (இலா.)
(हे इन्द्र !)	(ஹெ இந்த்ர !)	(இந்திரனே !)
त्वं	அஸ்மம்	நீ, (உலகத்தில)
यथा	யதா	எவ்வண்ணம கீர்த்தியடைந் தனையோ,
एवं	ஏவம்	இவவணம கீர்த்தி பெற்றவர
न कि अस्ति	ந கி அஸ்தி	ஒருவருமிலர்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—10. வாமதேவ ரிஷி.

விருத்திராசுரனைக கொன்ற இந்திரனே ! வானுலகததிலும், நினனில் மிகப் புகழுற்றவர யாருமிலர். நினனில மேமபபடடாரும ஒருவரு மிலர். ஈண்டு வானுலகததிலும எனபது எஞசி நினறது இந்திர ! நீ உலகததில கீரததிபெற்றது போனறு கீரததி பெறறவர ஒருவருமே இலர். அதாவது உலகில இந்திரனைப போனறார ஒருவருமே இலர எனபது பொருள. (10)

ஒன்பதாவது கண்டம்.

முறறும.

பத்தாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—3. அத்தியாயம்—2 கண்டம்—10.

பதது மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

३१२ ३ १२ ३१ २२ १ २
204. तरणिं वो जनानां त्रदं वाजस्य गोमतः ।
१ २३ १२
समानमु प्रशंसिषम् ॥ १ ॥

இருசுகு 8-45-28.

தரணிம் வொ ஜநாநாம் த்ரதம் வாஜஸ்ய கோமதஃ ।
ஸமாநமுத ப்ரஶம்ஸிஷம் ॥

அன்வயம்.

(हे अस्मदीयाः जनाः !), वः, जनानां, तरणिं, त्रदं, गोमतः, वाजस्य, समानं उ, प्रशंसिषम् ॥

பதவுரை.

(हे अस्मदीयाः)	(ஹே அஸ்மதீயாஃ)	(எமது)
(जनाः !)	(ஜநாஃ !)	(சனங்களே !)
वः	வஃ	உங்களுடைய
जनानां	ஜநாநாம்	புதகிரன, பௌதகிரன முதலிய மகக்களை
तरणिं	தரணிம்	கரையேற்றுபவனும்,
त्रदं	த்ரதம்	சதகுருக்களைப பயங்கொடுப போனும்,
गोमतः	கோமதஃ	பசுக்களை யுடையோனும்
वाजस्य	வாஜஸ்ய	அன்னமளிபபோனுமாகிய இந்திரனை
समानं उ	ஸமாநம் உ	இடையறாது
प्रशंसिषं	ப்ரஶம்ஸிஷம்	நனகு துதிக்கினறோம.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—10 இருசுகு—1. திரிசோகரிஷி

எனனைச்சேர்ந்த சனங்களே ! உங்களுடைய புதகிரன, பௌதகிரன, முதலியவர்களை கரையேறறுவோனும, சதகுருக்களைப பயபபடுதுவோனும, கோக்களை யுடையோனும, ஆறறலையும, அனனதனையுங கொடுப போனுமாகிய இந்திரனை எபபோதும யான இனிது துதிக்கினறோம. (1)

மந்திரம் 2.

१२ ३ २३ २३ १ २र
205· असृग्रमिन्द्र ते गिरः प्रति त्वामुदहासत ।
३१२ ३१ २र
सजोषा वृषभं पतिम् ॥ २ ॥

சுவஸ்ரமிந்ர தெ மிரஃ ப்ரதி க்வாமுதஹாஸத ।
ஸஜோஷா வ்ருஷபம் பதிம் ॥

அன்வயம்.

हे इन्द्र !, ते गिरः, असृग्रं, वृषभं, पतिं, त्वां प्रति, उदहासत, सजोषा ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ இந்ர !	இந்திரனே !
ते गिरः	தெ மிரஃ	உனது துதிகள்
असृग्रं	சுவஸ்ரம்	யான இயற்றினேன், (அத்துதிகள்)
वृषभ	வ்ருஷபம்	மழைவேட்கையை வருஷிப்பவனும
पतिं	பதிம்	சோம மருந்துவோனும், அல்லது, வேளவித் தலைவர்களைக் காப்பாற்றுவோனும
त्वां प्रति	க்வாம் ப்ரதி	சுவர்க்கத்திலிருக்கின்றவனுமாகிய உனக்கு குறித்தது
उदहासत	உதஹாஸத	வந்து சேர்ந்தன
सजोषा	ஸஜோஷா	அவைகளை ஏற்றுக் கொண்டனன்.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம—10 இருக்கு—2. மதுச்சந்தா ரிஷி.

இந்திரனே ! நின்து சமர்த்தமான துதிகளை இயற்றி யிருக்கின்றேன். அத்துதிகள், சுவர்க்கத்திலிருக்கும் உனக்கு குறித்து மேலெழுமபி வந்து சேர்ந்தன அத்தனமைய துதிகளை நீயும் ஏற்றுக்கொண்டவனு யிருக்கின்றாய நீ எவ்வண்ணத்தன எனின் ! விரும்பியவைகளை வருஷிப்பவன். மற்றும், சோமரசமருந்துவோன். அல்லது, ஏசமானர்களைப் பாதுகாப்பவன (2)

'காபபாற்றுவோன அல்லது அருந்துவோன, என 10—11-ல் யாஸ்க முனிவருங் கூறியுள்ளார்தலின (பதி எனபதற்கு அருந்துவோன காப்பாற்றுவோன என இருபொருளுங் கொள்ளப்பட்டது.)

மந்திரம் 3.

३ २ ३ २उ ३ २ ३ २ ३ १२ ३ २
206· सुनीथो घा स मर्त्यो यं मरुतो यमर्यमा ।
३ २उ ३१२
* मित्रास्पान्त्यद्रुहः ॥ ३ ॥

இருகசு 8-46-4.

ஸு॒நீ॑தோ வா ஸ ம॒ர்தோ॑ யம் ம॒ரு॒தோ யம॑ர்ய॒மா ।
மி॒த்ராஸ்பா॑ந்த்யத்³ரு॒ஹஃ ॥

அந்வயம்.

अद्रुहः, मरुतः, यं पान्ति, अर्यमा, मित्राः, यं, पान्ति, सः, मर्त्यः, सुनीथः, घा ॥

பதவுரை.

अद्रुह	அத்³ரு॒ஹஃ	தீயன புரியாத
मरुत	ம॒ரு॒தஃ	மருத்துக்கள (வாயு தேவாகள்)
यं पान्ति	யம் வாஞ்தி	எவனைப பாதுகாபபாறறுகினறார்களோ,
अर्यमा	அர்யமா	அரியமா (சூரிய விசேட) தேவதை
मित्रा.	மித்ராஃ	(மித்திரன) பகற தேவதை எனனு மிவாகளும
यं	யம்	எவனைப
पान्ति	வாஞ்தி	பாதுகாப்பாறறுகினறார்களோ,
सः	ஸஃ	அந்த
मर्त्यः	மர்த்யஃ	தலைவனுகிய மனிதன
सुनीथ.	ஸு॒நீ॑தஃ	அழகிய, வேளாவி, அலலது நேத திரமுடையோனுகினறான
घा	வா	இது பிரசித்தமாம

சாயணி பாடியம்.

கண்டம—10. இருகசு—3 வத்ச ரிஷி.

அம மனிதன (எசமானன) நலல வேளாவி அலலது நேத்திரங்களை உடையவனுகின்றான். அம மனிதன எனக் கூறபபட்டது எவனையெனின? அதறகு உத்தரம் கூறபபடுகினறது .—எவ வேளாவித தலைவனைத துரோகம

செயயாத மருததுத தேவதைகள இரடசிககினறாகளோ, அஙஙனமே அரியமா தேவதையும எவனைக காபபாறறுகினறதோ! எவ வேசமானனை மிதிர தேவதையும காபபாறறுகினறதோ, அவனை எனக, அமமனிதன எனறது இதனமையனனவனை எனச சோததுககொளக. (3)

குறிபபு.—ஈணடு 'घ' எனறது புகழாகிய பொருளைத தருது நின்றது.

மந்திரம் 4.

२ ३ १२ ३ २ ३ १ २२ ३ १२

207. यद्वीडाविन्द्र यत्स्थिरे यत्पर्शाने पराभृतम् ।

१२ ३ १ २२

वसु स्पार्हं तदाभर ॥ ४ ॥

இருகக 8-6-45.

யதீளாவிந்ர யத்ஸ்திரெ யத்பர்ஶாநெ வராஹ்ருதம் ।

வஸு ஸ்பார்ஹம் ததாபர ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, वीडौ, यत्, स्थिरे, यत्, पर्शाने, यत्, पराभृत, स्पार्हं, तत्, वसु, आभर ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ ஈந்ர!	இநதிரனே! நீ
वीडौ	வீளள	எவராலும அசைகக முடியாதவனிடததும
यत्	யகு	யாதொரு தனததை
स्थिरे	ஸ்திரெ	நிலைதத புருடனிடததும
यत्	யகு	யாதொரு தனததை
पर्शाने	பர்ஶாநெ	பொறுமையிலலாதவனிடததும
यत्	யகு	யாதொரு தனததை
पराभृत	வராஹ்ருதம்	நிறுததி வைததிருககினறனையோ,
स्पार्हं	ஸ்பார்ஹம்	விரும்பததகக
तत्	ததகு	அநதத
वसु	வஸு	தனததை
आभर	ஆபர	எமகக கொடுபபாயாக.

சாயண பாடியம்.

கணடம—10 இருகசு—4. திரிசோக ரிஷி

இநதிர ! உலகுல திடமாகியவனிடததில அதாவது —அனனி பாகஙளாலசைகசுமுடியாதவனிடததில யாதொரு தனம வைகசுபபடடிருகசினறதோ, இயறகையிலேயே அசையாதவனிடததும யாதொரு தனம வைகசுபபடடிருகசிறதோ, விவேகமிலலாதவனிடததும யாதொரு தனம வைகசுபபடடிருகசினறதோ, யாதொரு தனம விருமபறபாலதோ, அநதத தனததை எமகசுக கொணடுவாது தருவாயாக (4)

தறிப்பு —பெடடியிலும, மலையின கணணும, இணற்றிலும உள்ள தனததைக கொணடுவாது கொடுபபாயாக எனபது ஆசிலம.

மநதிரம் 5.

३ १ २ ३१ २३ १ २र २ २

208 श्रुतं वो वृत्रहन्तमं प्र शर्द्धं चर्षणीनाम् ।

३ २३ १२ २३

* आशिषे राधसे महे ॥ ५ ॥

இருசசு 8-9-93

ஸ்ரு॒தம் வொ வ்ரு॒த்ரஹந்தமம் ப்ர ஸ॑ர்த்₂ம் சர்ஷ॑ணீநாம் ।
ஆஸி॒ஷே ரா॑த₄ஸே ம॑ஹே ॥

அசுவயம்.

श्रुतं, वृत्रहन्तमं, शर्द्धं, चर्षणीनां, वः, महे, राधसे, प्र आशिषे ॥

பதவுரை

श्रुतं	ஸ்ரு॒தம்	கீதததியுடையவனும
वृत्रहन्तमं	வ்ரு॒த்ரஹந்தமம்	விருததிரா சுரனைககொனற சிறபபுடையோனும
शर्द्धं	ஸ॑ர்த்₂ம்	மிக வேசமுடையவனுமாகிய இநதிரனைக குறிதது
चर्षणीनां	சர்ஷ॑ணீநாம்	மனி
वः	வஃ	உஙகள நிமிததம
महे	ம॑ஹே	மிகுநத
राधसे	ரா॑த₄ஸே	தனததின பொருடடு
प्र आशिषे	ப்ர ஆஸி॒ஷே	சநதோஷிதது ஆபபணனு செய்கினறேன.

' आशिष, மலையபது இருகசு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—5. சுகக்ஷ ரிஷி.

மனிதர்களுக்குள் உங்களை முன்னிட்டு, கோதநிபுள்ளவனும விருத்திரா சுரனைகொன்ற சிறபபுடையோனும, ஆறறலை அலலது, மிகுந்த வேகததை யுடையவனுமாகிய இநதிரனுககு அரபபணஞ செயகினறேன. அதா வது அவ விநதிரனைத தோதநிரங்களாற் பிரியப்படுத்தி உங்கட்காக தேவ வணைவுகளை மிகுதிபாயக கொடுகினறேன என்பதாம. எதன பொருட் டெனின? உங்கடகு மிகுந்த தனததைக் கொடுததற பொருடடெனக. (5)

குறிப்பு —வீராகளுகளள வலிவுளள அததனமையு இநதிரனை அடைகினறேன என்பது ஆங்கிலம.

மந்திரம் 6.

१२ ३ १२ ३१२ ३ १२

209. अरं त इन्द्र श्रवसे गमेम शूर त्वावतः ।

१ २ ३ १ २

अरꣳ शक्र परेमणि ॥ ६ ॥

அரꣳ த இந்ர ஸ்ரவஸெ கமெம ஸூர த்வாவதஃ ।

அரꣳ ஸகர பரெமணி ॥

அனவயம்.

हे शूर!, इन्द्र!, ते, श्रवसे, अरं, गमेम, हे शक्र!, त्वावतः, परेमणि, अरम् ॥

பதவுரை.

(हे) शूर!	(ஹெ) ஸூர!	சூரனகிய
इन्द्र!	இந்ர!	இநதிரனே!
ते	தெ	உனனுடைய
श्रवसे	ஸ்ரவஸெ	கீரதியைக கேட்க
अरं	அரꣳ	போதுமானவரை
गमेम	கமெம	முயலவோமாக.
हे शक्र!	ஹெ ஸகர!	ஆறறலுடைய இநதிர!
त्वावतः	த்வாவதஃ	உனகுகொபபாக
परेमणि	பரெமணி	ஏனைய தேவாகளின கீர்ததியையும
अरम्	அரꣳ	வேணடியவரை அடைவோமாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—10. இருக்கு—6. வாமதேவ ரிஷி.

சூரனுகிய இந்திரனே! கேடகதகக உன்னுடைய கீர்த்தியைக் கேடபதறகு வேணடியவாறு முயலவோமாக வலியுளள இநதிர! உனக் கொதத ஏனைய தேவாகளின மேமபாடடின நிமித்தமாயுளள கீரதியையும வேண்டியரை அடைவோமாக அதாவது நினனுடைய புகழைபபோனறு நினனை யொதத தேவாகளின புகழையும அடைவோமாக எனபது பொருள.

குறிப்பு.—அவிகளுடன உனனை யடைகினறோம் எனபது ஆகிலம.

மந்திரம் 7.

३ १२ ३ १ २ ३१२ ३ १ २

210. धानावन्तं करम्भिणमपूपवन्तमुक्थिनम् ।

१ २ ३१२

इन्द्र प्रातर्जुषस्व नः ॥ ७ ॥

இருக்கு 3-52-2.

ധാനാവന്തം കരംഭിണമപൂപവന്തമുക്ഥിനം ।

ഇന്ദ്രം പ്രാതർജുഷസ്വ നഃ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, धानावन्तं, करम्भिणं, अपूपवन्तं, उक्थिनं, नः, प्रातः, जुषस्व ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ இந்ர!	இந்திரனே! நீ
धानावन्तं	ധാനാവന്തം	கோதுமைப் பொரிகளை யுடையதும
करम्भिणं	കരംഭിണം	தயிர கலநத மாவையுடையதும
अपूपवन्तं	അപൂപവന്തം	வேளவி சமபநதமாகிய புரோடாச மெனனும பணியாரத தோடு கூடியதும
उक्थिनं	ഉക്ഥിനം	துதி செயயபபடடதுமாகிய
नः	നഃ	எஙகளுடைய சோமத்தை
प्रातः	പ്രാതഃ	விடியறகாலததில செய்யும ஓமத தில
जुषस्व	ജുഷസ്വ	அருநதுவாயாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம—10. இருக்கு—7. விசுவாமிதிர ரிஷி.

எசமானன கூறுகினறுன —இநதிரனே! வ்றுதத கோதுமைப பொரி களோபுடையதும, தயிாகலநத மாவோடு கூடியதும, ஓமமபணணும புரோ டாசத (பணியாரத)தோடு கூடியதும, தோததிரஞ செயயபபடடதுமாகிய எஙகளுடைய இச சோமரசததை நீ காலை யோமததிலருநதுவாயாக. (7)

மநதிரம் 8.

३ १ २र३ १२ ३ १ २ ३ १ २

211. अपां फेनेन नमुचेः शिर इन्द्रोदवर्तयः ।

२ ३ १ २र ३ १२

विश्वा यदजय स्पृधः ॥ ८ ॥

அவாம ஹெநந நமுசெ ஸிர இந்த்ரோவதர்யஃ ।

விஶ்வா யதஜய ஸ்ப்ருதஃ ॥

அந்வயம்.

इन्द्र !, यत्, विश्वाः, स्पृधः, अजयः, अपां फेनेन, नमुचेः, शिरः, उदवर्तयः ॥

பதவுரை.

इन्द्र !	இந்த்ர !	இநதிர ! (நீ)
यत्	யத்	எபபோது
स्पृधः विश्वाः	ஸ்ப்ருதஃ விஶ்வாஃ	போரிடும எல்லா அசுர சேனை களையும
अजयः	அஜயஃ	வெனறனையோ, (அபபோது)
अपां फेनेन	அவாம ஹெநந	வசிர வடிவமாகிய நீர நுரை யால்
नमुचेः	நமுசெஃ	நமுசி, எனனு மசுரனுடைய
शिर	ஸிரஃ	தலையை
उदवर्तयः	உதவர்தயஃ	அறுததுவிடடாய்.

சாயண பாடியம்

கண்டம—10. இருககு—8. கோசூததி அசுவசூததி ரிஷி

முன காலததில இநதிரன அசுராகளை வெனறும, நமுசி, எனனும அசுரனைப பிடிகக முடியாதவனுயினன. அனறியும போர செயத அவ வசுரனால் இநதிரன பிடிக்கபபடடான அபபோது அவ் வசுரன இரவிலும

பகலிலும், உலர்ந்த அல்லது ரமாகிய ஆயுதததால் என்னைக் கொல்லாதிருப்பையேல், உன்னை விட்டுவிடுகின்றேன எனப பிடிப்பட்டுள்ள இருதிரனுகுக் கூறினன. அதற்குடன்பட அவ விருதிரன அவ வசுரனுல விடபபடடவனுகி, இரவு பகற காலஙகளின சநதியில (இடையில) உலாருததறகும் ரமானதறகும வேறுகிய நீர நுரையால அவவசுரனுடைய தலையை யறுத்துவிட்டனன எனனும இபபொருள இம மருதிரதறற கூறபபடுகின றது.

இருதிரனே! நீ நீரநுரை வடிவமாகிய வசிராயுதததால நமுசி, எனனும அசுரனுடைய தலையை அறுததுவிடடாய. எபபோதெனிலோ? போராடும அசுர சேனைகளனைதையும வெனறவனுபுளள காலதது. "விருதிராசுரனைக கொனற இருதிரன அசுராகளைச செயிதது நமுசி, எனனும அசுரனைக கொனறிலன" எனபது முதலிய பிராமமண வாகியம. ரண்டு வேடபோகளாற சிருதிகறபாலது. (8)

குறிப்பு—பிராமணடி எனபது மறையில ஒரு பாகம.

மந்திரம் 9.

३१२ ३१२ ३२३२ ३१२
212. इमे त इन्द्र सोमाः सुतासो ये च सोत्वाः ।ः
१२
तेषां मत्स्व प्रभूवसो ॥ ९ ॥

ஊஷெ த ஊ₹ வொஷாஃ ஸு₹தாவொ யெ ச வொக்வாஃ ।
தெஷாம் உத்₹ வ₹ஸ்வவொ ॥

அனவயம்.

हे इन्द्र!, ते, इमे, सोमाः, सुतासः, च, ये, सोत्वाः, प्रभूवसो, तेषां, मत्स्व ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ ஊ₹!	இருதிரனே!
ते	தெ	நின பொருட்டு
इमे	ஊஷெ	இருதச
सोमाः	வொஷாஃ	சோமரசம
सुतास.	ஸு₹தாவஃ	பிழியபபடடிருகினறது.
च	அ	இனனும

ये	யெ	எச சோமரசம
सोत्वा·	ஸொக்வாः	தேடப்படுமோ,
तेषा	தெஷாம்	அதைக குறிதது
प्रभूवसो !	ப்ரஹூவஸொ !	மிகுந்த தனமுடைய இநதிர ! நீ
मत्स्व	ஸ்வ	களிபபடைவாயாக

சாயண பாடியம.

கணடம—10. இருக்கு—9. வாமதேவ ரிஷி.

இநதிர ! நின பொருடடு மூலனே காணபபடுகின்ற இச சோமரசம பிழிநதெடுகபபடடிருகினறது இதறகுமேல எச சோமரசம பிழிநது எடுகபபடுமோ, பிழிநது எடுதததும எடுகவேணடுவதுமாகிய அதைக குறிதது மிகத திரவியமுளள இநதிர ! நீ களிபபடைவாயாக. (9)

மநதிரம் 10.

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

213. तुभ्यꣳ सुतासः सोमाः स्तीर्णं बर्हिर्विभावसो ।

३ १ २

स्तोतृभ्य इन्द्र मृडय ॥ १० ॥

இருககு 8-93-25.

தꣳஹ்யꣳ ஸுதாஸஃ ஸொஸாஃ ஸ்தீணꣳ வஹிர்வி-ர்ஹாவஸொ ।

ஸ்தொதꣳரஹ்ய ஊꣳர ஸ்ருடய ॥

அந்வயம்.

विभावसो !, तुभ्यं, सोमा·, सुतासः, बर्हिः, स्तीर्णं, इन्द्र !, स्तोतृभ्यः, मृडय ॥

பதவுரை.

विभावसो !	விஹாவஸொ !	ஒளி வாய்நத தனமுடைய இநதிர !
तुभ्यं	தꣳஹ்யꣳ	நின பொருட்டுச்
सोमा.	ஸொஸாஃ	சோமரசம
सुतास.	ஸுதாஸஃ	பிழியபபடடிருக்கினறது.
बर्हिः	பஹிஃ	தருபபையாசனமும
स्तीर्णं	ஸ்தீணꣳ	விரிககபபடடிருகினறது.
इन्द्र !	ஊꣳர !	இநதிரனே ! நீ (அவ வாசனத் தமாந்து சோமததைப பருகி)
स्तोतृभ्यः	ஸ்தொதꣳரஹ்யஃ	துதிகினற எஙகடகு
मृडय	ஸ்ருடய	நலஞசெய்வாயாக.

ஒளிகினற தனமுடையோய! அலலது ஒளியால வியாபகமுடைய இநதிர! கின பொருடடுச சோமரசம பிழியபபடடிருககினறது. அஙஙன மே தருபபையாசனமும விரிததிருககினறது. இககாரணததால இநதிர னே! நீ தருபபை யாசனததி லுடகாருதுகொணடு சோமததைப பருகி எஙகடகு அருள செயவாயாக அலலது நலஞ செயவாயாக எனபதாம். (10)

பத்தாவது கண்டம்.

முற்றும.

பதினொராவது கண்டம்

பிரபாடகம்—3. அதியாயம்—2. கண்டம்—11.

ஒன்பது மநதிரங்களாலானது.

மநதிரம் 1.

२ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३१२

214. आ व इन्द्रं क्रविं यथा वाजयन्तः शतक्रतुम् ।

१ २ ३ १ २

मंहिष्ठꣳ सिञ्च इन्दुभिः ॥ १ ॥

இருக்கு 1-30-1.

ஆ வ இந்த்ரம் க்ரவிம் யதா வாஜயந்தஃ ஶதக்ரதும் ।

ம்ஹிஷ்ட²ம் ஸிஞ்ச இந்து³பி⁴ஃ ॥

அநவயம்.

(हे ऋत्विग्यजमानाः !,) वाजयन्तः, वः, शतक्रतुं, महिष्ठं, इन्द्रं, क्रविं यथा, इन्दुभिः, आसिञ्चे ॥

பதவுரை.

(हे ऋत्विज !)	(ஹே ரிக்விஜ: !)	(வேடபோகாள !)
(यजमाना. !)	(யஜமாநா: !)	(வேளவித தலைவாகாள !)
वाजयन्तः	வாஜயந்த:	அனனதத்தை விரும்புகினற யாகங்களை
व.	வ:	உங்கள சமபந்தமாகிய
शतक्रतु	ஸதக்ரதும்	நூறு வகைக கருமமுடையவனும
महिष्ठं	மஹிஷ்ட²ம்	மிகப பூசிகத்த தகதோனுமாகிய
इन्द्र	இந்த்³ர	இந்திரனை குறித்து
कृवि यथा	க்ருவிம் யதா²	விளை நிலத்திறகு நீர பாயசசுவது போனறு
इन्दुभि	இந்து³பி:	சோமரசத்தால
आसिञ्चे	ஆஸிஞ்சே	இனிது தெளிகினறோம (வழிபடுகினறோம)

சாயண பாடியம

கண்டம—11 இருகசு—1. சுனசசேப ரிஷி.

அனனதத்தை விரும்புகினறவாகளும சுனசசேப ரிஷி சமபந்தமுடையவாகளுமான யாகங்கள, வேடபோகளே! வேளவித தலைவாகளே! உங்கள சமபந்தமுளள இந்திரனை குறித்துச சோமரசங்களால முழுதும தெளிக்கினறோம, அதாவது வழிபடுகினறோமெனபதாம எவ வண்ணத்தனுகிய இந்திரனை யெனின! நூறு வகைக கருமங்களை யுடையவனை. மறறும விசேடமாயப பூசிகத்தகோனை எனக, தெளிபபதில உவமை.—உழுத நிலத்திறகு நீர பாயசசுவது போனறெனல (1)

குறிப்பு —கிணறறிறகுப போம வழியில சாணத்தணணீர தெளித்தல போல எனபது ஆங்கிலம

மந்திரம் 2.

१२ ३१ २२ ३१२
215 अतश्चिदिन्द्र न उपा याहि शतवाजया ।
३२ ३१२
इषा सहस्रवाजया ॥ २ ॥

இருக்கு 8-92-30.

சுதஸ்சிதி³ந்த்³ர ந உவா யாஹி ஸதவாஜயா ।
இஷா ஸஹஸ்ரவாஜயா ॥

அந்வயம

हे इन्द्र !, अतश्चित्, शतवाजया, सहस्रवाजया, इषा, नः, उपयाहि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ ஊந்ர !	இந்திரனே ! (நீ)
अतश्चित्	அதஶ்சித்	விணுலகினினறு
शतवाजया	ஶதவாஜயா	நூறுவகை ஆறறலகளோடும
सहस्रवाजया	ஸஹஸ்ரவாஜயா	ஆயிரவகை அனனங்களோடும
इषा	ஈஷா	அனனரசங்களோடும
नः	நஃ	எங்களிடதது
उपयाहि	உபயாஹி	நோகமாய வருவாயாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம—11. இருக்கு—2 சுருதகக்ஷ ரிஷி

இந்திர ! நீ, இவ விணுலகினினறே, அலலது, இவ ரந்நருவினிடதினினறு, நூறுவகை வலிகளோடும, அங்ஙனமே ஆயிரவகை அனனங்களோடும, அனனரசங்களோடுங கூடியவனுய எங்களிக குறிதது மிக நோகமாய் வருவாயாக (2)

வாஜம = அனனம என நிருகதம 2-7ல கூறியிருகின்றது

மந்திரம் 3.

२ ३ १ २३ १ २ ३१ २ ३ २ ३१२
216. आ बुन्दं वृत्रहा ददे जातः पृच्छाद्वि मातरम् ।
२ ३ १ २२
क उग्राः के ह शृण्विरे ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-45-4.

ஆ ஬ுந்ஹம் வ்ருத்ரஹா ததெ ஜாதஃ ப்ருச்சாத்வி மாதரம் ।
க உக்ராஃ கெ ஹ ஶ்ருண்விரெ ॥

அந்வயம்.

वृत्रहा, जात., बुन्द, आददे इह, उग्रा', शृण्विरे, केके, मातरं, विपृच्छात् ॥

பதவுரை.

(२हा	வ்ருத்ரஹா	விருத்திரனைக கொன்ற இந்திரன்
जात·	ஜாதः	பிறந்தவுடனே
वज्रं	வஜ்ரம்	பாணத்தை
अददे	அதத்தே	எடுத்துகொண்டு
इह	இஹ	இவ்வுலகில்
उग्राः	உக்ராः	ஆற்றலைக் காட்டுவோராகளான
शविरे	ஸவிரே	புகழாளர்
के के?	கெ கெ?	யாவர்? யாவர்? என
मातरं	மாதரம்	அன்னையை
विपृच्छात्	விப்ரச்சாத்	விஞவினன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—11. இருகு—3. திரிசோக ரிஷி.

இந்திரன் பிறந்தவுடனே பாணத்தை எடுத்துகொண்டு பெரும் வலி புடையாராய் ஈண்டு வீரதகாற கோதகியுடை யார யாவர்? யாவர்? எனத கனது அனனையைக கேடடனன எனபதாம. (3)

புரதம எனபது பாணமெனறு நிருகதம 6-32-ல யாஸ்கமுனிவர கூறி யுள்ளார.

மந்திரம் 4.

३१२ ३१२ ३१२
217. वृवदुक्थꣳ हवामहे सुप्रकरस्नमूतये ।
१२ ३२ ३१२
साधः कृण्वन्तमवसे ॥ ४ ॥

இருகு 8-32-10.

வ்ருவதுக்தꣳ ஹவாமஹெ ஸுப்ரகரஸ்நமூதயெ ।
ஸாதஃ க்ருண்வந்தமவஸெ ॥

அனவயம.

ஊதயெ, சுப்ரகரஸ்நம், அவஸெ, சாதஃ, க்ருண்வந்தம், வ்ருவதுக்தம், ஹவாமஹெ ॥

பதவுரை.

ऊतये	ஊதயெ	உலகத்தை யிரக்ஷிததற்பொருட்டு
सुप्रकरस्नं	ஸுப்ரகரஸ்நம்	கைதாகக்கொண்டு நிறபவனும்,
अवसे	அவஸெ	உலக பரிபாலனதத்திறகாக
साधः	ஸாயஃ	அனுகூலமாகிய திரவியததைக
कृण्वन्तं	க்ருண்வந்தம்	கொடுகக்பட்டவனும்,
वृवदुक्थं	வ்ருவதுக்தம்	மிகத துதிகபபடுபவனுமாகிய இநதிரனை
हवामहे	ஹவாமஹெ	யாம அழைகினறோம.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருகக—4. மேதாதிதி ரிஷி.

உலகத்தைக் காப்பாற்றுவதற்குக் கையெடுதது கொண்டிருப்பவனும், உலக பரிபாலனததின பொருட்டு அநுகூலமாகிய தனதைக கொடுபபவனும மிகத துதிகபபடடோனுமாகிய இநதிரனை ஆவாகனம பணணுகினறோம. (அழைக்கினறோம)

யாஸ்க முனிவரும 'மிகத துதிகபபடுவோன' எனவும, பாது காப்புத தொழிற செயய எடுததுளள கைகளை யுடையான, எனவும கூறியுளளார். (4)

மநதிரம் 5.

३ २ ३ १२ ३१ २ ३२
218. ऋजुनीती नो वरुणो मित्रो *नयति विद्वान् ।
३ २ ३२ ३ १२
अर्यमा देवैः सजोषा ॥ ५ ॥

இருகக 1-90-1

ரிஜுநீதீ நொ வருணொ மித்ரொ நயதி விதவாந் ।
அர்யமா தெவைஃ ஸஜொஷாஃ ॥

அநவயம்

मित्र., वरुणः, विद्वान्, नः, ऋजुनीती, नयति, देवैः, सजोषाः, अर्यमा ॥

---

*नयत्, எனபது இருகக

பதவுரை.

मित्रः	மித்ரः	பகலுகுக்குரிய (அபிமானி) தேவனும
वरुण	வருணஃ	இரவுகுரிய (அபிமானி) தேவனும
विद्वान्	வித்வான்	சோபபிகக்குதக்க மேலிடத்தை யுணர்ந்தவனுப்
न	நஃ	எங்களை
ऋजुनीती	ரிஜுநீதீ	நேர்வழியாகக
नयति	நயதி	கொண்டுபோயச சோகினருன்.
देवै.	தெவைஃ	எனைய தேவாகளோடு
सजोषा	ஸஜோஷா	சமபபிரியமுளள
अर्यमा	அயமா	பசலிரவுகளை வேறுபடுதுனு சூரியனும், (நலல வழியாய அவ்விடத கொண்டுபோயச் சோபபாணுக எனச சோதனுக கொளுக.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11 இருக்கு—5. கோதம ரிஷி.

பகலுகுகு அபிமான தேவன் மிதரன், இரவிறகு அபிமான தேவன் வருணன எனனு மிவவிருவாகளுமு, தாம கொணடுபோகத தக்க உததம விடதையுணாநது கோணவழியிற கொணடுபோகாது நலவழியிற கொணடு போய எஙகளை வேணடியபலனை அடையுமாறு செயகினருகள அஙக னமே இநதிரன முதலிய அனனிய தேவாகளோடு சமமாகிய பிரிய முளளவனுமு, இரவு பகலை வேறுபடுதுனு கருதுதனுமாகிய சூரியனுமு, எங களை நோ வழியாய விருமபிய இடததை அடையுமாறு செயவானுக. (6)

மநதிரம் 6.

३ २३ २३ २ ३ २ ३२ ३ १ २
219. दूरादिहेव * यत्सतोऽरुणप्सु रशिश्वितत् ।
२ ३२ ३ १ २
वि भानुं † विश्वथाऽतनत् ॥ ६ ॥

தூராதிஹெவ யதஸதோஅருணப்ஸு ரசிஸ்விதத் ।
வி பானும் விஸ்வதாஅதனத் ॥

---

* यत्सत्यरुणास्सु, † विश्वधातनत्, எனபது இருசகு.

அந்வயம்.

दूरात्, इह सतः इव, अरुणप्सुः, यत्, अशिश्वितत्, भानुं, विश्वथा, व्यतनत् ॥

பதவுரை.

दूरात्	ஔராத்	தூரத்திலிருந்து (கொண்டே)
इह सत इव	ஈஹ ஸதஃ ஈவ	ாண்டு அருகிலிருப்பது போன்று
अरुणप्सुः	அரூணப்ஸுஃ	பிரகாசமாகிய உஷா தேவதை
यत्	யத்	எப்போது
अशिश्वितत्	அசிஸ்விதத்	விளங்குகின்றதோ, (அப்போது)
भानुं	பானும்	பிரகாசத்தைப
विश्वथा	விஸ்வதா	பல வகையாக
व्यतनत्	வ்யதனத்	விரிய செய்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—6 பிரமாதிதி ரிஷி.

தூரத்திலேயே அதாவது ஆகாசத்தின் பூர்வபாகத்திலிருந்துகொண்டே ாண்டு அருகில் இருப்பது போன்று பிரகாசமாகிய உஷா தேவதை எப்போது விளங்குகின்றதோ, அப்போது சூரிய பிரகாசத்தைப பல வகையாகப பரவச செய்கின்றது.

அசுவினி குமாராகளே! உஷா தேவதை துதிக்கப்பட்டதாய வெளிப்பட்டது. விதிக்கப்பட்ட அசுவினியின வேளையைக கேட்க நீங்களிருவரும வெளிப்படுவீர்களாச, என பிராத ரனுவாக உஷா காண்டதைத் தழுவி இம மந்திர வாக்கியத்தை முடித்துக்கொள்ள.

(6)

மந்திரம் 7.

220. ஆ நோ மித்ராவருணா க்⁴ருதைர்க³வ்யூதிமுக்ஷதம் ।
மத்⁴வா ரஜாꣳஸி ஸுக்ரதூ ॥ ७ ॥

இருக்கு 3-62-16

ஆ நோ மித்ரா வரூணா க்⁴ருதைர்கவ்யூதிமுக்ஷதம் ।
மத்⁴வா ரஜாꣳஸி ஸுக்ரதூ ॥

அந்வயம

सुक्रतू, मित्रा वरुणा, नः, गव्यूतिं, घृतैः, आ उक्षतम्, रजांसि, मध्वा उक्षतम् ॥

பதவுரை.

सुकृत्	ஸுக்ருதஃ	அழகிய கருமமுடைய
मित्रा वरुणा न	மித்ரா வருணா நஃ	மித்திர வருணாகளே! நீவிர் எங்களுடைய
गव्यूति	கவ்யூதிம்	கோகளுறைவிடத்தை
घृतै.	க்ருதைஃ	நெய்க்குக் காரணமான பாலால
आ उक्षतं	ஆ உக்ஷதம்	எங்கும் தெளிப்பிகளாக (அதாவது பாற்பசுக்களைக் கொடுப்பிகளாக)
रजांसि	ரஜாம்ஸி	இலௌகிக வைதிக இடங்களை
मधवा (उक्षतम्)	மத்வா (உக்ஷதம்)	தீம பாலாற (தெளிப்பிகளாக.)

சாயண பாடியம

கண்டம—11. இருக்கு—7. விசுவாமித்திரா, அலலது சமத்தகினி ரிஷி.

அழகிய கருமங்களையுடைய மித்திர வருணாகளே! நீவிர் எங்களுடைய கோகளின வழியை அதாவது.—கோகளை வாழுமிடத்தை, வெண்ணெய்க்குக் காரணமாகிய பாலினை முழுதும் தெளிப்பிகளாக. பாற் பசுக்களைக் கொடுப்பிகளாக எனபது பொருள். எங்களுடைய இலௌகிக வைதிக இடங்களை மதுரமாகிய பாலாற தெளிப்பிகளாக (7)

குறிப்பு —மித்திர வருணாகள பசுக்களை மேயும புறபூமியை மழையால நனைப்பாகளாக. மற்றும உலகில மண்ணுலகங்களுக்கும நீரால நலஞ செயவாராக எனபது ஆங்கிலம.

மந்திரம். 8.

२३ २ ३२ ३ २३ १ २ ३ १ २
221. उदु त्ये सूनवो गिरः काष्ठा * यज्ञेष्वत्नत ।
३ १ २ ३ १ २२
वाश्रा अभिज्ञु यातवे ॥ ८ ॥

இருக்கு 1-37-10.

உதூ தெ ஸூநவொ கிரஃ காஷ்டா யஜ்ஞேஷ்வத்நத ।
வாஶ்ரா அபிஜ்ஞு யாதவெ ॥

அநவயம்.

त्ये, गिरः, सूनवः, यज्ञेषु, काष्टाः, उत् उ, अत्नत, वाश्राः, अभिज्ञु, यातवे ॥

* अज्ञेष्वत्नत, எனபது இருக்கு

பதவுரை.

त्ये	தெ	புகழப்படுகிற அந்த
गिर. सूनवः	கிரஃ ஸூ-நவஃ	{ வாகைபுணடாகுமம வாயுக்கள (மருத்துகள)
यज्ञेषु	யஜ்ஞேஷு-	தமது யாகங்களிலிருக்குமபோது
काष्ठा.	காஷ்டாஃ	நீரை
उत् उ	உத் உ	மேமபாடாக
अत्त	அத்த	{ பெருகுகினறன (அதை யருந தறபொருடடு
धाश्रा;	வாஶ்ராஃ	கதது்கினற பசுக்கள
अभिज्रु	அஹிஜ்ரு-	கால தூக்கிகொணடு
यातवे	யாதவெ	ஓடுமாறு (செலுதது்கினறன).

சாயண பாடியம.

கண்டம—11. இருகு—8. பிரஸ்கணவ ரிஷி.

புகழபபடற வாகை புணடாகபபடட அவ வாயுகள, (நா அலலது முதலிய விடஙகளிலிருது சலிதது்கொணடு வாகை புணடாகுகினறன) தமது வேளவிகளிலிருகுமிடதது நீரைப பெருகுகினறன நீரைப பெருகசசெயது அதைக குடிபபதன பொருடடுச, சதது்மிடடுகொணடு கால தூக்கி ஓடுமாறு பசுகளைச செலுதது்கினறன ணடுச செலுதது்கினறன எனபது எஞசி நினறது (7)

ணடு மூலதது்திலுளள 'காஷ்டம' எனபதறகு = நீர, எனபது பொருளாம 'அபபுகளஙக காஷ்டமெனபபடுகினறன, எனறு யாஸக முனிவரும.

குறிப்பு —அவிகளை விருமபி வருவீர்களாக, என அழைகுமாறு மருத்துகள (பிருஷ்ணியின புதலவராகள) சதததோடு மழையையும வேளவி செயயுமிடதது்றகு அனுபபுகினறார்கள எனபது ஆங்கிலம.

மந்திரம் 9.

३२उ ३ १ २ ३ १ २उ ३ २

222 इदं विष्णुर्विचक्रमे त्रेधा निदधे पदम् ।

१ २ ३ २

समूढमस्य पाꣳसुले ॥ ९ ॥

இருகு 1-22-17

ஈதம் விஷ்ணுர்-விசக்ரமெ தெதா நிதெ பதம் ।

ஸமூடமஸ்ய பாꣳஸுலெ ॥

அந்வயம்

विष्णु , इदं, विचक्रमे, त्रेधा, पदं, निदधे, अस्य, पांसुले, समूढम् ॥

பதவுரை

विष्णु	விஷ்ணுः	திரிவிகிரமாவதாரம் கொண்ட பகவான
इदं	இதம்	இவ் வுலகினை தனை நாம
विचक्रमे	விசக்ரமே	விசேடமாய் ஆகிரமித்தது கொண்டனன் (அகால)
त्रेधा	த்ரேதா	மூவகையாக
पद	பதம்	தனது அடியை
निदधे	நிதயே	வைத்தனன
अस्य	அஸ்ய	இப் பகவானுடைய
पांसुले	பாம்ஸுலே	தூளியையுடைய திருவடிகளை
समूढ	ஸமூடம்	இவ் வுலகினைத்தும் அடங்கின.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—11 இருசகு—9 மேதாதிதி ரிஷி

திரிவிகிரமாவதாரமெடுத்த விஷ்ணு, காணப்படும இவ்வுலகினைத்தை யும குறித்து விசேடமாக ஆகிரமித்தனா அப்போது மூவகையாகத தனது அடியை வைத்தனா இவ விஷ்ணுவினுடைய தூளிபடிந்த திருவடி யினபால இவ்வுலகினைத்தும அடங்கிவிட்டது

ாண்டு வியாபகமாகிய விஷ்ணு மூனறடி வைத்தனா. மண, விண, சுவாகமம எனனும மூனறு தனமையாம பொருடடெனபா சிலா, கயாசுரன சிரசில எனபா சிலா, எலலாம அடங்கியவிடதது அந்தரிகததில திருவடி காணபபடாமையின தூளிபோல திருவடி காணபபடவிலலை யெனறு அடங்கியதன உவமையாமெனபா சிலா, இவவாறு யாஸக முனிவா நிருததம கூறுகின்றது (இது நிருததததின கருதது.) (9)

பதினோராவது கண்டம்

முற்றும.

பிரபாடகம்—3. அதியாயம்—2. கண்டம்—12.

பதது மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

१ २ ३ १२ ३ २ ३ १ २र

223. अतीहि मन्युषाविणꣳ सुषुवाꣳ *समुपेरय ।

३ २ ३ २ ३ १ २

अस्य रातौ सुतं पिब ॥ १ ॥

இருகசு ५-32-22

அதீஹி மன்யுஷாவிணம் ஸுஷுவாம் ஸமுபேரய ।

அஸ்ய ராதௌ ஸுதம் பிப ॥

அந்வயம

हे इन्द्र!, मन्युषाविणं, अतीहि, सुषुवांस, उपेरय, अस्य, रातौ, सुत, पिब ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ இந்ர!	இந்திரனே! நீ
मन्युषाविण	மன்யுஷாவிணம்	கோபத்தால சோமரசம பிழிந்தெடுகினறவனை
अतीहि	அதீஹி	நீகிவிடுவாயாக.
सुषुवांसं	ஸுஷுவாம்ஸம்	அழகிய முறையில இந்த ரசம் பிழிந்தவனை
उपेरय	உபெரய	தனதிடம வரச செயவாயாக.
अस्य	அஸ்ய	இந்தத தலிவனுடைய
रातौ	ராதௌ	வேளவியைபபறறிய ாகையில
सुतं	ஸுதம்	தேடிய சோமரசததை
पिब	பிப	அருந்துவாயாக

* समुपारये इम रातं सुतं पिबं, எனபது இருகசு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—12. இருகு—1. மேதாதிதி ரிஷி.

இந்திரனே! நீ கோபததோடு சோமரசம பிழிதெதுகின்றவனை யணுகாதே. இவவிடதில அனபோடு சோமரசம பிழிநதவனை அருகில வரசெயதுகொளவாயாக. இநத எசமானனுடைய வேளவி ரகைபிற பிழிநத சோமரசததை யருநதுவாயாக. (1)

குறிப்பு —சோமரசமபிழியும எனையோர்களபாற செலலுவிடதது மேமபட்ட சோமரசம பிழியுமெனனிடததும வருவாயாக எனபது ஆஙகிலம

மநதிரம் 2.

२ ३ १ २ ३ १ २ र ३ १ २
221. कदु प्रचेतसे महे वचो देवाय शस्यते ।
१ २र३ १ २
तदिदस्य वर्द्धनम् ॥ २ ॥

கதூ ப்ரசெதஸெ மஹெ வசொ தெவாய ஶஸ்யதெ ।
ததிதஸ்ய வர்த்தநம் ॥

அன்வயம்.

महे, प्रचेतसे, देवाय, कदु, वचः, शस्यते, तदित्, अस्य, वर्द्धनम् ॥

பதவுரை.

महे	மஹெ	மகததாகியதும்
प्रचेतसे	ப்ரசெதஸெ	மேமபடட அறிவைபுடையது மாகிய
देवाय	தெவாய	இநதிர தேவதைககு
कदु	கதூ	பழிபபுளள
वचः	வசஃ	துதியாகிய எனது வாககுஃ
शस्यते	ஶஸ்யதெ	புகழுடையதாகினறது
तदित्	ததித்	அது(வே)
अस्य	அஸ்ய	இவ வேளவித தலைவனுடைய
वर्द्धनं	வர்த்தநம்	வளாசிககுச சாதனமாம.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—2. வாமதேவ ரிஷி.

பேரறிவை யுடையவனும், பிரகாச முதலிய குணங்களோடு கூடிய வனுமாகிய இந்திரனுக்கு, பழிக்கத்தக்க எனது தோத்திர வடிவ வாக்கும பெருமை யுடையதாகின்றது. அதாவது —மேம்படுமாறு இந்திரதேவன அனுக்கிரகிப்பானுக என்பது பொருள் அதுவே இவ் வெசமானன வளர் வதற்குக காரணமாகும் அதாவது உண்மையில முயற்சிக்குச சாதனம எனபதாம். (2)

குறிப்பு —துதிப்பது எதற்கு? இந்திரனுடைய சோத்தியை வளரச்செய்வதற்கு எனபது ஆங்கில சருத்து.

மந்திரம் 3.

३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २३ १ २२
225. उक्थं च न शस्यमानं * नागोरयिराचिकेत ।
१ २३२ ३ १ २
न गायत्रं गीयमानम् ॥ ३ ॥

இருக்கு 4-16-3.

உக்ம்ய அ நு ஸஹ்யூஆ நம் நாமொரயிராசிகெத ।
நு மாயத்ரம் கீயமாநம் ॥

அன்வயம்.

अगोः, अयिः, शस्यमानं, उक्थं च न, आचिकेत, न, गायत्रम् ॥

பதவுரை.

अगोः	கமொஃ	துதியாதவாகுச
अयिः	சயிஃ	சதத்துருவாகிய இந்திரன
शस्यमानं	ஸஹ்யூஆ நம்	ஒதா, எனனும இருக்குப் படிப போன கூறிய
उक्थं च	உக்ம்ய அ	துதிகளையும
आचिकेत	சூசிகெத	அறிகினறான.
न	நு	இபபோது
गीयमानं	கீயமாநம்	பாடபபடுகினற
गायत्रं	மாயத்ரம்	கீத நடையையும அல்லது காயத திரி யெனனுஞ சந்த விசேடத தையும (அறிகினறான)

* आगो, अरि, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—3. மேதாதிதி பிரியமேதாகள் ரிஷிகள்.

துதிகாதவாகடகுச சததுருவாகிய இநதிரன, இருககோதுவாகளென் னுட ஓதாகள சொலகினற சஸதிரமெனனும தோததிரஙகளையுங கேடகின ருன இபபோது துதிபபோாகளாற பாடததகக கிதநடையையும (சாமத தையும) அலலது காயததிரி எனனுஞ சநதப பாடலையுங கேடகினருன. இகாரணததால யாஙகளுட அவ விநதிரனைத துதிகினறோம எனபது பொருள. (3)

குறிப்பு —தனமுளள இநதிரன இனிமையறற துதியைக கேடகான ஈற றுதியைக கேடபான எனபது ஆஙகிலம.

மந்திரம் 4.

१२ ३२३ १ २३ १ २ ३ १ २

226. इन्द्र उक्थेभिर्मन्दिष्टो वाजानां च वाजपतिः ।

१२ ३ २ ३ १ २

हरिवान्त्सुतानां सखा ॥ ४ ॥

இநதர உகதேஹிரமநதிஷடோ வாஜானாஙச வாஜபதிஃ ।

ஹரிவானஸுதானாஙச ஸகா ॥

அனவயம்.

वाजानां, वाजपति , हरिवान्, इन्द्रः, उक्थेभिः, मन्दिष्टः, सुतानां, सखा ॥

பதவுரை.

वाजानां	வாஜானாம்	அனனஙகளுககுள
वाजपतिः	வாஜபதிஃ	சிறபபுறற அனனஙகட்கு இறை வனும
हरिवान्	ஹரிவாந	அரி, எனனுங குதிரைகளையுடை யவனுமாகிய
इन्द्र	இநதிரன	இநதிரன
उक्थेभिः	உகதேஹிஃ	பாடலவடிவத தோததிரஙகளால
मन्दिष्टः	மநதிஷடஃ	மிகக களிபபடைநதனன.
सुतानां	ஸுதானாம்	பிழிநத சோமரசநதிறகு
सखा	ஸகா	நணபனபோற பிரியமுளளால.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—12. இருக்கு—4 விசுவாமிததிர ரிஷி

அனனஙகளுகுகுள மேமபபட்ட அனனஙகடகுத தலைவனும, அரி, எனனுங குதிரையையுடையவனுமாகிய இநதிரன, இருகதாதுவா கூறு கினற தோததிரஙகளால மிகக களிபபடைநதோனுப, பிழிநதெடுககபபட்ட சோமரசததில நணபனபோல பிரியமடைகினறன எனபது பொருள (4)

மந்திரம் 5.

२ ३ १ २ ३ १ २र ३ १२

227. आया ह्युप नः सुतं वाजेभिर्मा हृणीयथाः ।

३ १ २३ १२

महाँ इव युवजानिः ॥ ५ ॥

ஆயா ஹ்யுவ நஃ ஸுதம் வாஜெஹிர்ா ஹ்ரணீயதாஃ ।

உஹாந இவ யுவஜானிஃ ॥

அனவயம்.

(हे इन्द्र !,) युवजानिः, महान् इव, नः, सुतं, उपयाहि, वाजेभिः, मा हृणीयथाः॥

பதவுரை.

(हे इन्द्र !)	(ஹெ இநதிர !)	(இநதிரனே ! நீ)
युवजानिः	யுவஜானிஃ	தருணியாகிய மனையாளையுடைய
महान् इव	உஹாந இவ	தலைவன போல
नः	நஃ	எஙகளுடைய
सुतं	ஸுதம்	சோமரசததை
उपयाहि	உவயாஹி	ஏறறுககொளவாயாக. (மறறும)
वाजेभिः	வாஜெஹிஃ	ஏனைய அனனஙகளாற
मा हृणीयथाः	ம ஹ்ரணீயதாஃ	களிபபடையாதோனுகுவாய.

சாயண பாடியம

கணடம—12. இருகது—5 மேதாதிதி பிரியமேதாகள இருடிகள

இநதிர ! பிழிநதெடுதத எஙகளுடைய சோமரசததை நீ வநது ஏறறுக கொளவாயாக. மறறும ஏனையோகளை கொடுதத அவியாகிய அனனஙக களாற களிபபடையாதோனுவாயாக அதிலுவமை —தருணியாகிய மனை

யாளையுடைய தலைவனபோனறு அதாவது அழகிய மாதை மணந்த தருணை ஏனைய பெணகளாற கவரிபபடையான, ஆனால அத தருணை மாதையே தழுவுவான அஃதொபப எனபதாம (5)

குறிப்பு —சோமரசதைடம ஏனைய ஆனைகளையும ஏறறுகொளள எங்களிடம வருவாயாக வயது மிகுநதவன தருணியிடதில கோபம வையாததுபோல எங்களிடதிற கோபம வையாதே எனபது ஆங்கிலம

மந்திரம் 6.

३ १ २ ३ १ २र ३ १ २र ३ १ २३ २
228. कदा वसो स्तोत्रꣳ हर्यत आ अव ɜमशारुधद्वाः ।
३२ ३२ ३ १ २
दीर्घं सुतं वाताप्याय ॥ ६ ॥

இருக்கு 30-105-1

கூஹா வஹொ ஸ்தொத்ரம் ஹ்யத கூ கூவ ஷஷாரூயதாஃ ।
தீர்கம் ஸூதம் வாதாப்யாய ॥

அனவயம்

वसो !, हर्यते, स्तोत्र, ɜमशा, वाताप्याय, दीर्घ, सुतं, कदा, अवारुधत्, वाः ॥

பதவுரை.

वसो !	வஹொ !	வியாபகனுகிய இநதிரனே !
हर्यते	ஹயதெ	துதிவிருமபிய நினனை
स्तोत्र	ஸ்தொத்ரம்	எனது துதி
ɜमशा	ஷஷா	வாயககால வழியாக நீரைகடடி வைபபதுபோல
वाताप्याय	வாதாப்யாய	தணணீரைக கொடுகுமாறு
दीर्घं	தீர்கம்	பரநத
सुतं	ஸூதம்	சோமரசத்தை முனனிட்டு
कदा	கூஹா	எபபோது
अवारुधत् ?	அவாரூயகீ ?	சடடுபபடுத்துமோ ?
वाः ?	வாஃ ?	தடுதது நிவாத்திகுமோ ?

சாயண பாடியம்.

கண்டம—12 இருக்கு—6 கௌதச தூமிததிர ரிஷி.

வாழவிகினற இநதிரனே ! துதி விருமபிய உனனை, எனது தோத்திரம எகாலததில கடடுபபடுததுமோ ? சடடுபபடுதது, எபபோது நீககு

மோ? அதாவது இததனமைய சமயம எகால எமகருக கிடைகருமோ? என விருமபுகினறென எனபதாம. அதிலுவமை —வாயகால வழியாக வயலில தணணீரைக கடடிவைதது விடுமாறனல யாது கருதித தடுதத லெனின? ஆனடுக கூறபபடுகினறது —வேளவியின மூவகைக கருமங களால மிகபபிழிநதெடுதத சோமரசததை முனனிடடு எனக எதனபொருட டெனின? தணணீரைக கொடுபபதறகு ணடு வாதமாகிய காறறால கீழே வீழததபபடுதலின தணணீர் 'வாதாபயம' எனபபடடது. (6)

மந்திரம் 7.

१२ ३ १२३ २ ३ १२३१ २र

229 ब्राह्मणादिन्द्र राधसः पिबा सोममृतूँ२ रनु ।

२३२३ १ २र

तवेदं सख्यमस्तृतम् ॥ ७ ॥

இருகரு 1-35-5

ब्राह्मणादिन्द्र राधसः पिबा सोममृतूँ२ रनु ।
तवेदं सख्यमस्तृतम् ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, ब्राह्मणात्, राधसः सोम, ऋतून् अनु, पिब, तव, इदं, सख्य, अस्तृतम् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ இந்ர!	இநதிரனே! (நீ)
ब्राह्मणात्	ப்ராஹ்மணாத்	வேடபோகளிறநிறுநத நாயகமன எனனும பிரமணபபற்றிய
राधस	ராயஸ:	பொன வடிவப பாதநிரநநிபிறு நது
सोम	ஸொம	சோமரசததை
ऋतून् अनु	ரிதூந் அநு	தேவாகடகுப பினனா
पिब	பிப	அருநது வாயாச, எனனினின?
तव	தவ	உனகரு
इद सख्य	இதம் ஸக்யம்	தேவாகளோடு கூடிய இநத நடபுந தனமையானது
अस्तृतं	அஸ்ரு தம	கெடாதிருகக்கலாட. (ஆதலின எனக)

சாணய பாடியம.

கணடம—12 இருகசு—7. மேதாதிதி ரிஷி

இநதிரனே! நீ 'பிரமன' எனனும வேளவி நியாமகனுடைய சமபநத மாகிய பொனமயப பாதநிரதநினறுஞ சோமரசததை யருநதுவாயாக யாது செயதுகொணடெனின? தேவாகளோத தழுவிககொணடு. அதாவது தேவாகளும அருநதுவாகளாக எனபது பொருள. தேவாகளுடைய நடபுத தனமை கெடாதிருகினற இககாரணம பறறியே தேவாகளாலும அருநதற பாலது எனபது பொருநதுமெனக (7)

மநதிரம் 8.

३१ २ ३ १ २ ३ १२
230. वयं घा ते *अपि स्मसि स्तोतार इन्द्र गिर्वणः ।
१ २
त्वं नो जिन्व सोमपाः ॥ ८ ॥

இருகசு 8-32-7.

வயம வா தெ சுவி ஸ்மஸி ஸ்தோதார இநதர கிவ-ரணஃ ।
சுவம நொ ஜி-நவ ஸொமபாஃ ॥

அநவயம.

हे गिर्वणः !, हे इन्द्र !, ते, अपि, वयं घा, स्तोतारः, स्मसि, सोमपाः, त्वं, नः, जिन्व ॥

பதவுரை.

हे गिर्वणः !	ஹெ கிவ-ரணஃ !	வாக்குகளாற ஸ்துதிககத் தகக
हे इन्द्र !	ஹெ இநதர !	இநதிரனே !
ते अपि	தெ சுவி	உனகசு
वय घा	வயம வா	யாஙகள உணமையில்
स्तोतार.	ஸ்தோதாரஃ	தோதநிரம பணணுகினறவர்க ளாக
स्मसि	ஸ்மஸி	இருககினறோம
सोमपा. !	ஸொமபாஃ !	சோமமருநதுவோய !
त्वं	சுவம	நீ
न.	நஃ	எஙகடகுப
जिन्व	ஜி-நவ	பிரியமுளடாகசுவாயாக.

* अपिष्मसि, எனபது இருகசு.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—12. இருசகு—8 மேதாதிதி ரிஷி.

வாககுகளாற போறறதத்தக இந்திரனே! உண்மையாய உனனை நாங்கள துதிகபபட்டவாகளா யிருகினறோம. சோமரச மருந்துவோய! நீ எங்களைப் பிரியபபடுததுவாயாக (8)

மந்திரம் 9.

१ २ ३ १ २२ ३ २ ३ १२
231. **एन्द्र पृक्षु कासुचिन् नृम्णं तनूषु धेहि नः ।**
१ २ २ १ २
सत्राजिदुग्र पौंस्यम् ॥ ९ ॥

ஏனத்ர ப்ருக்ஷு காஸுசின் நிருண்ணம் தநூஷு தேஹி நஃ ।
ஸத்ரா ஜிதுக்ர பௌம்ஸ்யம் ॥

அன்வயம்.

हे इन्द्र!, पृक्षु, कासुचित्, नः, तनूषु, नृम्ण, आधेहि, उग्र!, सत्राजित्, पौस्यं, आधेहि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ இந்த்ர!	இந்திரனே!
पृक्षु	ப்ருக்ஷு	கூடியுளள
कासुचित्	காஸுசித்	யாதானுமொரு
नः	நஃ	எங்களுடைய
तनूषु	தநூஷு	அங்கங்களில
नृम्णं	நிருண்ணம்	ஆறறலை
आधेहि	ஆதேஹி	நிலை நாடடுவாயாக.
उग्र!	உக்ர!	முழு வலியுளளோய!
	ஸத்ராஜித்	பனனிரு தினங்களிலாகின்ற வேளவியாலவசபபடடோனுய்
	பௌம்ஸ்யம்	ஆணமகடகு நலந்தரும பயனைக்
	தேஹி	கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—9. விசுவாமித்திரா, அல்லது காதினர், அல்லது பீபாதா, அலலது உதலா ரிஷி.

இந்திர! எங்களுடைய கூட்டமாயுள்ள அசுரசுகளில் எவைகளிலேனும் வலியை நிறையகொடுப்பாயாக முழுவனமையுடையோய்! பனனிரண்டு நாடகளிற் செய்யப்படும வேளவிகளால வசப்படுத்தப்பட்டவனு யிருந்து பருடரிடத்து நலந்தரும பயனைத் தருவாயாக எனபுதாம (1)

மந்திரம் 10.

३ १ २र ३२३ १ २र३२ ३२
232. एवा ह्यसि वीरयुरेवा शूर उत स्थिरः ।
३ २३ २ ३ १ २
एवा ते राध्यं मनः ॥ १० ॥

இருக்கு 8-92-29.

வவாஹ்யஸி வீரயுரிவா ஶூர உத ஸ்திரः ।
வவா தெ ராத்யம் உநः ॥

அனவயம்.

हे इन्द्र!, वीरयुः, एव, असि, हि, शूरः एव, उत, स्थिरः, ते, राध्यम् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ இந்த்ர!	இந்திரனே! (ஈ)
वीरयुः एव	வீரயுஃ வவ	போர்வீரர்களைக கொல்ல விருபபுடையவனுகவே
असि	அஸி	இருகினறாய.
हि	ஹி	இகாரணத்தால ஈ
शूरः एव	ஶூரஃ வவ	சூரனே.
उत	உத	மறறும
स्थिरः	ஸ்திரஃ	தைரியமுடையோன. ஆதலின
ते	தெ	உனது
मन	உநஃ	மனம
राध्यम्	ராத்யம்	ஆராதிகக தகுதாம.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—12. [illegible] 10. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

இந்திர! நீ போர தொழிலில வலலுவரான சதருருகளைக கொலல உண்மையில விருபபுடையவனகவே யிருகினறாய். இதுபறறியே நீ சமாத தனே ஆகினறய மறறும போராகளதில நிலையுடையவ னகினறாய். அதா வது —ஓரிடதிலிருதுகொணடே சதருருகளை அடியோடழிகினறாய் எனபதாம இவவாறுனமையின உனனுடைய மனம தோதிரஙகளாற போறறத தககதேயாம. அதாவது மனதால நீ சதருருகளை யழிக போரில தைரிய முதலியவைகளை யடைகினறதிலேயே உனனுடைய மனது யாவாகளாலும துதிகபபாலது எனபது பொருள (10)

பன்னிரண்டாவது கண்டம்

முறறும.

ஐந்திர காண்டம முறபாதி

இரணடாம் அதியாயம்

முடிநதது.

மூனறும் அத்தியாயம்.

பிரபாடகம்—3. அதியாயம்—3. கண்டம்—1.

பதது மநதிரங்களாலானது.

மநதிரம் 1.

233. अभि त्वा शूर नोनुमो [illegible] इव धेनवः ।
ईशानमस्य जगतः स्वर्दृशमीशानमिन्द्र तस्थुषः ॥ १ ॥

இருககு 7-32-22.

அபி ஷ்வா ஸூர நோனுமோ3 அதூ3தயஃ ஸதா3 இவ தே4னவஃ ।
ஈஶானமஸ்ய ஜக3தஃ ஸ்வர்த்3ருஶமீஶானமிந்த்3ர தஸ்து2ஷஃ ॥

அன்வயம்.

हे शूर इन्द्र!, अस्य, जगतः, तस्थुषः, ईशानं, स्वर्दृशं, त्वा, अदुग्धाः, धेनवः, इव, अभिनोनुमः ॥

பதவுரை.

हे शूर इन्द्र!	ஹெ ஶூர இந்த்ர!	சூரத தன்மையுள்ள இந்திரனே!
अस्य जगतः	அஸ்ய ஜகதः	இச் சங்கமப பொருளகடகும்
तस्थुषः	தஸ்துஷः	தாபரப் பொருள்கடகும
ईशानं	ஈசானம்	ராசனும,
स्वर्दृशं	ஸ்வர்த்ருசம்	அனைதையுங காண்கினறவனுமாகிய
त्वा	த்வா	உன்னையே
अदुग्धाः	அதுக்தாः	கறவாது பால்நிறைநதுள்ள
धेनवः इव	தெநவः இவ	கோக்கள போல, (சோமரசத்தை யேநதி நிற்கும யாங்கள)
अभिनोनुमः	அபிநோநுமः	பனமுறை வணங்குகினறோம.

சாயண பாடியம்.

இவ் வததியாயததிலும் இநதிரனே துதிகப்படுகினறான். மற்றும, வேய தேவதைகளுந துதிகபபடுகினறார்கள.

எவர்பால வேதம வெளிபபட்டதோ! எவா வேதங்களால உலகனைத் தைபு முணடாகினறோ! அநத விதரியா தீநதத மகேசுரனே யான் வணங்குகினறேன

கணடம—1. இருககு—1. வசிட்ட ரிஷி, பிருகதி சந்தம்.

சூரததனமையுள்ள இநதிரனே! தாபர சங்கம மாகிய இவ் வுலகிற்கு இறைவனும, எலலாவறறையுங காணகினறவனுமாகிய நினனையே, கறவாத கோகள பாலை மடியில நிறைய வைததுககொணடு நிறபன போல, சோம ரசததால நிறைநதுள்ள 'சமசு' எனனும அகபபை விசேடநதைத தாங்கிக கொணடு நிறகினற யாங்கள பனமுறை வணங்குகினறோம என்பதாம (1)

குறிப்பு —ராசனெனபதை யிரட்டிதசத அனபின டொருட்டு.

மந்திரம் 2.

१ २र ३ १ २र ३१२
234. त्वा मिद्धि हवामहे *सातौ वाजस्य कारवः ।
२ ३१ २ ३ १ २ ३ २ ३२उ ३ १२
त्वां वृत्रेष्विन्द्र सत्पतिं नरस्त्वां काष्टास्वर्वत. ॥ २ ॥

இருகசு 4-46-1.

க்வா ஶிஜி ஹவாமஹே வாதள வாஜஸ்ய காரவஃ ।
க்வாம் வ்ருத்ரேஷ்விந்த்ர ஸத்பதிம் நரஸ்வாம் காஷ்டாஸ்வர்வத: ॥

அன்வயம்.

इन्द्र !, कारवः, वाजस्य, सातौ, त्वामिद्धि, हवामहे, इन्द्र !, सत्पतिं, त्वां, नरः, वृत्रेषु, हवन्ते, अर्वतः, काष्ठासु, त्वाम् ॥

பதவுரை.

इन्द्र !	ஊந்ர !	இந்திரனே !
कारव·	காரவஃ	துதிக்கின்ற யாகங்கள்
वाजस्य	வாஜஸ்ய	அன்னத்தைக்
सातौ	ஸாதள	கொடுப்பதற்காக
त्वामिद्धि	க்வாஶிஜி	நினையே
हवामहे	ஹவாமஹே	அழைக்கின்றோம்.
सत्पतिं	ஸத்பதிம்	நல்லாரைக் காப்பாற்றும
त्वां	க்வாம்	நின்னை
नर·	நரஃ	ஏனைய மனிதர்களும்
वृत्रेषु	வ்ருத்ரேஷு	சத்துருக்களுக்குண்டான விடத்து
हवन्ते	ஹவந்தே	அழைக்கின்றார்கள் மற்றும்
अर्वतः	அர்வதஃ	குதிரைகளைப் பற்றின
काष्ठासु	காஷ்டாஸு	திக்குகளிருக்குமிடத்தும்
त्वाम्	க்வாம்	(அழைக்கின்றார்கள் நினையாகவும் அழைக்கின்றோம் எனக)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—1. இருகசு—2. பரதத்துவாச ரிஷி

தோதநிரம பண்ணுகின்ற யாகங்கள அன்னத்தைக் யடைவதைக் முன்னிட்டு, இந்திர ! நினையே யழைக்கின்றோம மற்றும நல்லாரைக் காப பாற்றுபவனும, மேம்பட்டவனுமாகிய நினையே ஏனைய மனிதர்களும

* सात, எனபது இருகசு

சததுருகளால மறைபபுணடான விடததில அவாகளை வெலவதறகு அழைககினறாகள அஃதனறியும, குதிரைகளைக கடடியிருககுந தறிகளி லும அதாவது, போபுரிய விருமபுவோாகளும, நினனையே அழைககினறார் கள இதனால யாஙகளுமழைககினறோம எனபது பொருள. (2)

தறிப்பு—யாஙகள அனனததிறகும தனததிறகும நினனை அழைககினறோம. எனனையோாகள மழையின பொருடடும சததருவை வெலவதறகும அழைககின றாகள எனபது ஆஙகிலம.

மநதிரம் 3.

३ १ २र ३ १२३ १ २ ३ १ २ ३ २

235. अभि प्र वः सुराधसमिन्द्रमर्च यथाविदे ।

१ २३ २ ३ १ २ ३ १२ ३१२ ३ १ २

यो जरितृभ्यो मघवा पुरूवसुः सहस्रेणेव शिक्षति ॥ ३ ॥

இருஃகு 8-49-1.

அஹி வ வஃ ஸுராயஸ இந்த்ரமர்ச யதாவிதெ ।

யொ ஜரிதரப்யொ மகவா வாஜ்ரவஸுஃ ஸஹஸ்ரெணெவ

[ஶிக்ஷதி ॥

அந்வயம்.

पुरूवसु., य., मघवा, जरितृभ्य , सहस्रेण इव, शिक्षति, यथाविदे, व., सुराधसं, इन्द्र, अभि, प्रार्च ॥

பதவுரை.

पुरूवसु	வாஜ்ரவஸுஃ	பலவகைத தனஙகளையுடைய
य.	யஃ	யாதொரு
मघवा	மகவா	இநதிரன,
जरितृभ्य	ஜரிதரப்யஃ	தோதநிரமபணணுகினற எங கடகு
सहस्रेणेव	ஸஹஸ்ரெணெவ	ஆயிர வகைத தனஙகளாற போனறு
शिक्षति	ஶிக்ஷதி	கடடளையிடுகினறான அதாவது மிகுநத தனததைக கொடுக கினறான எனபது பொருள)
यथाविदे	யதாவிதெ	யாஙகள உணாநதவாறு (உணாநது)
वः	வஃ	வேடடோாகளான நீவிரும

सुराधसं	ஸு-ராயஸம்	நல்ல திரவியமுள்ள
इन्द्र	உந்த்ரம்	அவ விருதிரனே
अभि प्रार्च	அபி ப்ராசத	ஒருமுகமாய நமகு ஆசிபி?, களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1 இருசுகு—3 பாலகிலயா ரிஷி

பசு முதலிய பலவிதத தனங்களையுடைய, அல்லது, வேளவி பலவாமா தலின பல வேளவிகளில வசிக்கினற யாதொரு இந்திரனுண்டோ, அவன துதிபோகளான எங்கடகு ஆயிரமவகைத திரவியததாற போனறு கட டளையிடுகினறன. அதாவது, பசு முதலிய மிகுந்த தனங்களை எங்கடகுக கொடுக்கினறன எனபது பொருள. அவ விருதிரன எங்களால அறியபபடு வது போனறு, வேடபோகாள! நீவிரும சிறந்த ஐசுவரியமுடைய இந்திர தேவனை அறிந்து நமகு ஆசிபபீகளாக (3)

தறிப்பு—தனதனைக கொடுகும நினனைத துதிக்கினறோன யாதிஞ்ஞல னின? எல்லாச சாதனதிரமுணாகதோனுகவும, மிகுந்த திரவியமுடையோனுகவும இருக்கினறு பரதலின எனபது ஆங்கிலம.

மந்திரம் 4.

१ २ ३ १ २ ३२३ १ २ ३१ २२

236. तं वो दस्ममृतीषहं वसोर्मन्दानमन्धसः ।

३ २ ३ १ २२ ३२३ १ २ ३ १ २

अभि वत्सं न स्वसरेषु धेनव इन्द्रं गीर्भिर्नवामहे ॥ ४ ॥

இருசுகு 8-88-1

தம் வொ உஷ்ஹ்ய தீஷஹம் வஸொர்ஹ-ந்தா-நமந்ஹஸஃ ।

ஸ்வபி வத்ஸ்ம் ந ஸ்வஸரேஷு தெநவ இந்த்ரம் கீர்பி-ர்ந-வாமஹெ ॥

அந்வயம்.

(हे ऋत्विज !,) (यजमाना !,) दस्म, ऋतीषहं, वसो., अन्धसः, मन्दानं, त इन्द्र, व., धेनव', वत्स न, गीर्भि , स्वसरेषु, अभिनवामहे ॥

பதவுரை.

(हे ऋत्विजः !)	(ஹெ ரிக்விஜஃ !)	(வேடபோகளே !)
(यजमाना !)	(பஜமாநாஃ !)	(தலைவாகளே !) (யாம)
दस्मं	தஸ்மம்	தரிசிகக தகோனும

ऋतीषहं	ஜீதீஷஹம்	சததுருகளை யடகுவோனும
वसो,	வஸோ:	தனபததை நீகுவோனும
अन्धस	அந்ஸஹ:	சோமமாகிய அனனததால
मन्दानं	மந்தா நம்	களிபபடைகினறவனும
व·	வ:	{உஙகடகுப போறறத தகவனு மாகிய
तं इन्द्रं	தம் இந்ரம்	அவவிநதிரனை)
धेनव·	தெநவ:	பாற பசுகள
वत्स न	வத்ஸம் ந	கனறைக கருதிக கதறுமாறு
गीर्भि:	கீர்பி:	துதியாகிய வாகுகளால
स्वसरेषु	ஸ்வஸரேஷு	பகற காலஙகளில
अभिनवामहे	அபி நவாமஹே	{யாம பலவகையாக இறைஞசு கினறோம.

சாயண பாடியம

கண்டம—1. இருகசு—4 நோதா ரிஷி இநதிரனைத துதிதகினறா

வேடபோகளே! தலைவாகளே! தரிதிதறகுரியோனும, தனபுறுத துஞ சததுருகளை யடகுவோனும, மறறும, தனபததைப போகசு வோனும, அலலது, பாததிரததில இருகினற சோமமெனனும அன னததை யருநதியதாற களிபபுறுகினறோனும, ஆராதிகபபாலதாக தன மையால உஙகளைப பறறியவனுமாகிய அவ விநதிரனைப பெரிது மிறைஞசுகினறோம யாம இநதிரனைக குறிததுக கதறுகினறோமெனபது பொருள. எகாலஙகளிலெனின? இரவியால நியமிகபபடட பகலகளில (ஸவசரேழு,) எனறதறகு யாஸக முனிவரும 5-4-ல பகலகள, எனப பொருள கூறியுளளார. (பகற போதுகளில தோததிரததாற கதறுகின றோம எனபது திரணட பொருள) அதிலுவமை·—கோடடஙகளில புதிதா யீனற பசுகள தமது கனறைக குறிததுக கதறுவன போனறெனல. (4)

மநதிரம் 5.

१२ ३ १२ ३१२ ३ १२ ३ १२

237· तरोभिर्वो विदद्वसुमिन्द्रं सबाध ऊतये ।

३१ २र ३१२ ३२ ३२उ ३ २ ३ १ २

बृहद्गायन्तः सुतसोमे अध्वरे हुवे भरं न कारिणम् ॥ ५ ॥

இருகசு 8-64-1.

தரொஹிவொ-ா விதஉஹ-ாஷிஹ் வவாய ஊதயெ ।

ஷ்ரஹ்தாயனதஃ ஸு-தஸொஸெ அத்வரெ ஹ-ாவெ லாரம் ந காரிணம்॥

அந்வயம

(हे ऋत्विज·!,) व, तरोभिः, विदद्वसु, इन्द्र, सबाध·, ऊतये, बृहत्, गायन्त·, सुतसोमे, अध्वरे, भरं, कारिण न, हुवे ॥

பதவுரை

(हे ऋत्विज !)	(ஹெ ஈக்விஜ !)	வேடபோகாள !
व	வः	நீங்கள
तरोभि.	தரொபிஃ	விரைவுளள பரிகளோடு கூடியவனும
विदद्वसु	விதத்வஸும்	தனததைக கொடுபபவனுமாகிய
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இநதிரனை,
सबाधः	ஸபாயஃ	பீடையுறறோகளாகித
ऊतये	ஊதயெ	தமமைப பாதுகாததறபொருடடு
बृहत्	ப்ருஹத்	பிருகத, எனனுஞ சாமகிதததைப
गायन्त	காயந்தஃ	பாடுவோாகளாய (ஆராதிபபோகளாக,) யானும
सुतसोमे	ஸுதஸொமெ	சோமரசம தேநடபபடடுளள
अध्वरे	அத்வரெ	வேளவியில,
भरं	பரம்	குடுமபததைக காபபாறறுவோயுத
कारिणं न	காரிணம் ந	தமககுதவி செயபவனை மககள முதலியோாகள அழைபபது போல
हुवे	ஹுவெ	அழைகினறென

சாயண பாடியம.

கணடம—.1 இருகக—5. கலி பிரகாதரிஷி

வேடபோகாள ! நீவிர, வேகமுடைய குதிரைகளோடு கூடியவனும, மிக வேகமாயத தனஙகளை யடைகினறவனுமாகிய இநதிரனை, பீடையுறற வாகளாகி தமமைப பாதுகாததறபொருடடு, பிருகத சாமம, எனனும பாடலைப பாடுகினறவாகளாயிருநது ஆராதிபபோகளாக. ாணடு 'ஆராதிபபோகளாக' எனபது எஞசி நினறது. யாணடெனின ? கூறபடுகினறது — சோமரசம பிழிநதெடுததுளள விடததில, சோமயாகததில எனபதுமது. யானும அவவிநதிரனை அழைகினறென எனக எநதபபோலெனின ? குடுமபததைப பாதுகாகினறவனும, தமககு நலஞசெயயுஞ சிலமுடைய வனுமாகிய, ஒருவனை, அவனது புதநிரா முதலியோாகள தமககுதவிபுரியுமாறு அழைகினறதைப போலெனல அத தனமைய இநதிரனை யான அழைகினறென எனபதாம. (5)

மந்திரம் 6.

३२३१२ ३ २३
238. तरणिरित्सिषासति वाजं पुरन्ध्या युजा ।
२ ३१२ ३१ २ ३२३१ २र ३१२
आ व इन्द्रं पुरुहूतं नमे गिरा नेमिं तष्टेव सुद्रुवम् ॥ ६ ॥

தரணி ரித்ஸிஷாஸதி வாஜம் வுரன்த்யா யுஜா ।
ஆ வ இந்த்ரம் புருஹூதம் நமெ கிரா நெமிம் தஷ்டேவ ஸுத்ருவம் ॥

அன்வயம்.

तरणिरित्, युजा, पुरन्ध्या, वाजं, सिषासति, सुद्रुवं, नेमिम्, तष्टा इव, पुरुहूतं, इन्द्र, गिरा, वः, आनमे ॥

பதவுரை.

तरणिरित्	தரணிரித்	போரில் வேகமுடையவனே
युजा	யுஜா	அநுகூலமாகிய
पुरन्ध्या	புரன்த்யா	பெரும புதியால
वाज	வாஜம்	அன்னதானத்தை
सिषासति	ஸிஷாஸதி	பெறுகின்றனை.
सुद्रुव	ஸுத்ருவம்	நல்ல தடையை
नेमिं	நெமிம்	சக்கரமாய
तष्टा इव	தஷ்டா இவ	தச்சன் வளையச் செய்வது போன்று
पुरुहूतं	புருஹூதம்	பலரால் அழைக்கப்பட்ட
इन्द्र	இந்த்ரம்	இந்திரனை
गिरा	கிரா	தோத்திரத்தால
वः	வஃ	உங்கட்காக
आनमे	ஆநமெ	ஒருமுகப்படுத்துகின்றேன

சாயண பாடியம்

கண்டம—3 இருதகு—6. வசிட்ட ரிஷி.

போததொழின முதலிய கருமங்களில அனுகூலமாகிய பெரும புத்தியால விரைவாகவே ஒருவன அன்னதானத்தை நடாகின்றனை. பலரால அழைக்கப்பட்ட இந்திரனே, வேளவித் தலைவனாகள! நுமபொருட்டு யான் தோத்திரத்தால ஒருமுகப்படுத்துகின்றேன. அதிலுவமை —தச்சன ஒரு மரத்தைச் சக்கரமாகச் செயவது போன்றேனல (6)

குறிப்பு —பெரும் புதியோடுகூட அன்னதானத்தை கொடுக்க விரும்புகின்றனை எனபது ஆங்கிலம

மந்திரம் 7.

१ २ ३१ २ ३२ ३ १ २ ३ १२
239. पिबा सुतस्य रसिनो मत्स्वा न इन्द्र गोमतः ।
३१ २ ३ १ २ ३२ १ २ ३ १२
आपिर्नो बोधि *सधमाद्ये वृधेऽस्माꣳ अवन्तु ते धियः ॥ ७ ॥

இருகசு 8-3-1.

விபா ஸுதஸ்ய ரஸினோ மத்ஸ்வா ந இந்த்ர கோமதஃ ।
ஆபிர்நோ போதி ஸதமாத்யே வ்ருதேऽஸ்மாꣳ அவந்து தே தியஃ ॥

அந்வயம்

हे इन्द्र!, रसिनः, गोमतः, न, सुतस्य, पिब, मत्स्व, सधमाद्ये, आपिः, नः, वृधे, बोधि, ते, धियः, अस्मान्, अवन्तु ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ இந்த்ர!	இந்திரனே! (நீ)
रसिनः	ரஸினஃ	இரசத்தையுடையதும்
गोमतः	கோமதஃ	பசு நெய் முதலியவைகளோடு கூடியதுமாகிய
नः	நஃ	எங்களுடைய
सुतस्य	ஸுதஸ்ய	பிழிந்தெடுத்த சோமரசத்தை
पिब	விப	அருந்துவாயாக. (அருந்தி)
मत्स्व	மத்ஸ்வ	களிப்படைவாயாக.
सधमाद्ये	ஸதமாத்யே	தேவாகள களிப்பெயதும வேள வியில
आपि.	ஆபிஃ	சுற்றத்தாளைய
नः	நஃ	எங்களுடைய
वृधे	வ்ருதே	விருத்தியின பொருட்டுச
बोधि	போதி	சாவதானமாவாயாக.
ते	தே	உனனுடைய
धिय.	தியஃ	அனுகிரகமாகிய புத்திகள
अस्मान्	அஸ்மாந்	எங்களைப
अवन्तु	அவந்து	பாதுகாப்பனவாகுக

* सधमाद्य, எனபது இருசகு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—7. மேதாதிதி ரிஷி.

இந்திர! சுவையுடையதும, ஆவின பரிணமமாகிய பால, நெய் முதலி யவைகளோடு கூடியதுமாகிய, எங்களுடைய சோமரசத்தை அருந்துவாயாக. அருந்திக களிபபடைவாயாக மறறும, தேவாகள களிபபடைதலின சதமாத யம எனபபடும வேளவியில நீ சுறறததாலுக இருந்து, நாங்கள வளாதற பொருடடுக கருததுடையோனுகுதி உனனுடைய அனுகிரகமாகிய புததி துதிகினறவாகளான எங்களைக காபபாறறுக எனபதாம. (7)

மந்திரம் 8.

२उ ३ १२ ३२उ३ १२

240. त्वꣳ ह्येहि चेरवे विदाभगं वसुत्तये ।

१२

उद्वावृषस्व मघवन् गविष्टय उदिन्द्राश्वमिष्टये ॥ ८ ॥

இருககு 8-17-6.

க்வம் ஹ்யேஹி சொரவே விதாஹம் வஸுத்தயெ ।

உத்வாவ்ருஷஸ்வ மகவந் கவிஷ்டய உதிந்த்ராஸ்வமிஷ்டயெ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, हि, त्वं, वसुत्तये, एहि, चेरवे, भगं विदाः, मघवन्, गविष्टये, उद्वावृषस्व, इन्द्र! अश्वमिष्टये, उद्वावृषस्व ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ இந்த்ர!	இந்திரனே! நீ
हि	ஹி	உணமையில வளளலாதலின
वसुत्तये	வஸுத்தயெ	எமகுத தனதைதகொடுததற் பொருடடு
एहि	வாஹி	வருவாயாக வந்து
चेरवे	சொரவே	நலலொழுகுமுடைய எமக்கு
भग	ஹகம்	ஐசுவரியத்தைக
विदा.	விதாஃ	கொடுபபாயாக.
मघवन्!	மகவந்!	இந்திர!
गविष्टये	கவிஷ்டயெ	சோமசலை விருமபும எமகு

उद्वावृषस्व	உவாவ்ருஷஸ்வ	பசுக்களோத தருவாயாக.
इन्द्र!	இந்ர!	இந்திர!
अश्वमिष्टये	அஸ்வமிஷ்டயெ	அசுவதத்தை விரும்பும எமக்கு
उद्वावृषस्व	உவாவ்ருஷஸ்வ	அசுவதத்தையுந தருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

சுண்டம்—1. இருகசு—8. பாக்கரி ரிஷி.

இந்திர! நீயே உண்மையாகிய கொடையாளி யெனறு அறியப்படுகின் றாய். இதனால நீ வருவாயாக எதன பொருடடெனின? எஙகடகுத திர வியதத்தை கொடுததற பொருடடு வநது நலலலொழுகமுடைய எமககுப போறறதத்தகக ஐசுவரியதத்தத தருவாயாக தனமூள்ள இந்திர! ஆவை விரும்பும எமககு ஆவைத தருவாயாக. அவ்வாறே குதிரையை யிசசிககு மெமககுக குதிரையுந தருவாயாக எனபதாம. (8)

குறிப்பு—நலலறிவுடைய எமது ஐசுவரியதத்தை யுணர்நதவனுய, கோ, பரி முதலியவைகளோக கொடுப்பாயாக எனபது ஆநகிலம்

மந்திரம் 9.

१ २र ३२ ३ १ २र ३१ २
241. न हि वश्चरं च न वसिष्ठः परिमंसते ।
३ १ २ ३२ ३ १२ ३२उ ३ १ २ ३ १ २
अस्माकमद्य मरुतः सुते सचा विश्वे *पिबन्तु कामिनः ॥ ९ ॥

இருகசு 7-59-3.

ந ஹி வஶ்சரம் ச ந வஸிஷ்டோ வரிமம்ஸதெ ।
அஸ்மாகமத்ய மருதஃ ஸுதே ஸசா விஶ்வெ பிபந்து காமினஃ ॥

அந்வயம்.

हे मरुतः!, वः, चरमं च न, वसिष्ठः, न हि परिमंसते, अद्य, अस्माकं, सुते, मरुतः कामिनः, विश्वे, सचा, पिबन्तु ॥

பதவுரை.

हे मरुतः!	ஹெ மருதஃ!	மருததகளே!
वः	வஃ	உஙகளுகளுள
चरमं च न	அரமம் அ ந	சிறுவரையுங கூட

* பிபத எனபது இருகசு.

वसिष्ठः	வஸிஷ்஠ः	வசிட்ட ரிஷியாகிய யான
न हि परिमंसते	ந ஹி வரிமꣳஸத	நீகித துதிதிலேன.
अद्य	அத்ய	இபபோது
अस्माकं	அஸ்மாகம்	எங்களுடைய
सुते	ஸுத	சோமரசந தேடியவிடதது
मरुत. कामिनः	மருத꞉ காமிந꞉	சோமரசததை விருமபுகினற
विश्वे	விஶ்வே	நீவிர எல்லோரும
सचा	ஸசா	ஒனறுகூடி
पिबन्तु	பிபந்து	அருநதுவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கணடம்—1. இருகக—9. வசிட்ட ரிஷி, பரோட்சமாய்க கூறுகினறார்.

மருததுககளே! 'வசிட்டன' எனனும ரிஷியாகிய நான, உங்களுககுட் கடையனபுளளவனேயுங்கூட நீகித துதி செயதிலேன. மறறும, உங்களெல லோரையுமே துதிகினறேன எனபது பொருள் எமது சோமரசம பிழிந தெடுத்த இச சமயததில சோமரசம வேண்டிய மருததுககளான நீவிர யாவரு மொருங்கு சோநது குடிபபீர்களாக. (9)

தறிப்பு—மருததுககளே! நீங்களிருகுமிடம சிறிதும தெரியவிலலை ஆயினும் தேவாகளுடன வநது சோமரசம அருநதுவீர்களாக எனபது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 10.

१ २ ३ १ २र ३१ २ ३ १ २
242. **मा चिदन्यद्विशꣳसत सखायो मा रिषण्यत ।**
२ ३ १ २ ३ १२ ३ १ २ ३१ २र ३ १ २
इन्द्रमित्स्तोता वृषणं सचा सुते मुहुरुक्थाच शंसत ॥ १० ॥

இருகக 8-1-6.

மா சிதந்யத்விஶꣳஸத ஸகாயோ மா ரிஷண்யத ।
இந்த்ரமித்ஸ்தோதா வ்ருஷணம் ஸசா ஸுதே முஹுருக்தா ச ஶꣳஸத ॥

அந்வயம்.

हे सखाय !, अन्यत्, मा चिद्विशंसत, मा रिषण्यत, सुते, वृषणं, इन्द्रमित्, सचा, स्तोत, उक्था च, मुहुः, शंसत ॥

பதவுரை.

हे सखाय !	ஹே ஸகாயः !	(துதிபோராய) நண்பீர !
अन्यत्	அந்யத்	இந்திரனது துதியினும வேறு துதிப்ப
मा चिद्विशसत	மா சிதிஶம்ஸத	சொல்லாதீர்கள
मा रिषण्यत	மா ரிஷண்யத	வீணாய மெலியாதீர்கள
सुते	ஸுதே	சோமரசம தேடியவிடத்து
वृषणं	வ்ருஷணம்	விழைந்தவாறாறு பெயதளிக்கும
इन्द्रमित्	இந்த்ரமித்	இந்திரனையே
सचा	ஸசா	ஒன்று சோந்து
स्तोत	ஸ்தோத	துதிபாடுகளாக.
उक्था च	உக்தா ச	இந்திரனைப போற்றும ஸுதந்திரமென்னும துதிவிசேடங்களையும
मुहुः	முஹுஃ	அடிக்கடி
शसत	ஶம்ஸத	ஓதுவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1 இருக்கு—10 பிரகாத காணவ ரிஷி.

(எமக்கு) ஒத்த வுணர்வுடைய துதிபோர்களே! நீவிர, இந்திரனுடைய தோத்திரத்தைத் தவிர்த்து மற்றைய துதிகளை யுரைக்காதீர்கள் தனபுறத்துவோராகாதீர்கள. பிறர துதிகளால வீணாக மெலியாதீர்கள எனபதாம. சோமரசம பிழிந்தவிடத்து, மனம விரும்பியவைகளை மழை யெனப பெயயும இந்திரனையே நீவிரெல்லீருமொருங்கு குழுமித துதிபாடுகளாக. இந்திரனைபபற்றிய ஸுதந்திரமென்னும மந்திர விசேடங்களை அடிக்கடி யோதுவீர்களாக (10)

முதலாவது கண்டம்.

முற்றும.

இரண்டாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—3. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—2.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

२३ १ २र ३२३ १२ ३ १२
243. नकिष्टं कर्मणा नशद्यश्चकार सदावृधम् ।
२३ २ ३२३१२३१२३१२ ३ १ २र
इन्द्रं न यज्ञैर्विश्वगूर्तमृभ्वसमधृष्टं * धृष्णुमोजसा ॥ १ ॥

இருக்கு 8-70-3

நகிஷ்டம் கர்ணா நஶத்யஶ்சகார ஸதாவ்ருதம் ।
இந்த்ரம் ந யஜ்ஞைர்விஶ்வகூர்தமிப்வஸமதிஷ்டம் த்ருஷ்ணுமோஜஸா ॥ १ ॥

[சொஜஸா ॥

அந்வயம்

यः, सदावृधं, विश्वगूर्तम्, ऋभ्वसं, ओजसा, अधृष्टं, न, धृष्णुं, इन्द्रं, यज्ञैः, चकार, तम्, कर्मणा, नकिः, नशत् ॥

பதவுரை.

यः	யஃ	யாதொரு வேளவித தலைவன்,
सदावृध	ஸதாவ்ருதம்	எபபோதும வளரப்பெறறவனும்
विश्वगूर्त	விஶ்வகூர்தம்	உலகந தொழத்தக்கோனும
ऋभ्वसं	ஈப்வஸம்	பெரியோனும
ओजसा	ஒஜஸா	ஆறறலால
अधृष्ट	அத்ருஷ்டம்	எவருகது மடஙகாதோனும்
न	ந	மறறும
धृष्णु	த்ருஷ்ணும்	சதருகளை யடகுவோனுமாகிய
इन्द्र	இந்த்ரம்	இநதிரனை
यज्ञै	யஜ்ஞைஃ	வேளவிகளால, வசமாகச

* धृष्णोजसम्, என்பது இருகது.

चकार	அகார	செய்துவிட்டானே,
तं	தம்	அவ்வேளவித நலிவினை
कर्मणा	கர்மணா	கொலுதன முதலிய கருமந்தால (வருமபலன)
नकि. नशत्	நகிஃ நசத்	வியாபிகாது (பறறுது)

சாயண பாடியம்.

கணடம—1. இருகு—1 ஆங்கிரசா புருஷனமா ரிஷிகள.

அவ வேளவித நலிவினை கொலுதல முதலிய தொழிலால வரும் பயன) வியாபிகாது. (எவவிதமாகிய நலிவினை யெனின?) யாதொருவன அதுகூலமான வேளவிகளால இநதிரனையே தனவயமாகிகொணடானே, (அவனை என முடிததுகொளக) எவ வணணமுகிய இநதிரன யெனின? எபபோதும வளரபபெறறுனை மறறும, அனைவாகளாலுந துதிகக தக கோனை மறறும பெரியோனை மற்றும பிறராறறலா லமிழ்ததபபடா தோனை. சதருகளை யடகுவோனை. (வியாபிகாது எனபதனைடு ஒடடுக்க) (1)

மந்திரம் 2.

२ ३१ २ ३१२ ३२ ३१२३१२
244. य ऋते चिदभिश्रिषः पुरा जत्रुभ्य आतृदः ।
१ २ ३ २ ३१२ ३२३१ १ १३ १२३१२
सन्धाता सन्धिं मघवा पुरूवसु *निष्कर्ता विहुतं पुनः ॥ २ ॥

இருகு 8-1-129

ய ஋தெ அபிஶ்ரிஷ ஃ பூர்வா ஜத்ரூப்ய ஆதிருதஃ ।
ஸந்தாதா ஸந்திம் மகவா பூருவஸுர் நிஷ்கர்தா விஹுதம் புனர் ॥

அனவயம்.

यः, अभिश्रिषः, ऋते चित्, जत्रुभ्यः, आतृदः, पुरा, सन्धि, सन्धाता, मघवा, पुरूवसुः, (इन्द्रः), विहुत, पुनः, निष्कर्ता ॥

---

* इष्कर्त्ता विहुत, எனபது இருக்கு.

பதவுரை.

यः	யஃ	யாதொரு இந்திரன்
अभिश्रिषः	அபிஶ்ரிஷஃ	கூடடுங் கருவிகள்
ऋते चित्	ரிதெ சித்	இலலாமலே
जन्युभ्यः	ஜந்யுப்⁻யஃ	கழுத்துகளினினறும்
आतृद	ஆதிருதஃ	இரததமெழுவதன
पुरा	பு⁻ரா	முனபே
सन्धि	ஸந்தி	கூட்டததக்கதைக
सन्धाता	ஸந்தா தா	கூடடிவைப்பவ ஞனினறனே,
मघवा	மகவா	தனமுடையோனும
पुरूवसु·	பு⁻ரூவஸுஃ	மிகுந்த ஐசுவரியமுடையவனு மாகிய
(इन्द्र)	(இந்த்ரஃ)	(அவ விந்திரன)
विहुत	விஹூ⁻தம்	துணிதது வேறுகியவைகளை
पुन.	பு⁻நஃ	மறித்தும
निष्कर्ता	நிஷ்கர்தா	சுத்தபபடுததி வைகினறான் (சோதது வைகினறன எனபது பொருள.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—2. மேதாதிதி மேதயாதிதிகள், இதற்கும், மேல் வரும மந்திரதிறகும ரிஷிகளாவாகள்.

சோதது வைகும பொருளகளிலலாமலே (மருநது முதலிய இல்லா மலே) எவ விந்திரன கழுததுகளினினறு இரதத மெழுவதன முனனமே அவறறைச சோதது வைபபோனினறனே, தனமுள்ளோனும, ஐசுவரிய முடையானுமாகிய அவ விந்திரன துணிகபபடட அவறறை மீண்டும மிக நலபபடுதது கினறன. (ஓடடி வைகினறன) எனபது மது. (2)

குறிப்பு—வசிரம எனபது இடி, வேளவிசசாலையில வாதத சாதவாகள் வரில அவாகளைத தடுகக அதவாரபாலகாகள வைதிருகும தலையிலருணடையுடைய இருமபாணிகள சூழந்த தடியுமாகும எனபது ஆங்கிலம

மநதிரம் 3.

१ २ ३ २ ३ २३ २ ३ १ २र ३ १ २

245. आ त्वा सहस्रमाशतं युक्ता रथे हिरण्यये ।

३ २ ३ १२ ३ २ ३ १२ ३ १ २

ब्रह्मयुजो हरय इन्द्र केशिनो वहन्तु सोमपीतये ॥ ३ ॥

இருககு 8-1-24.

கூ கூா வஹஹ்ரஂ ஸாதம் யுக்தா ரதே ஹிரண்யயே ।
வ்ருஷணோ ஹரய இந்த்ர கேஶினோ வஹந்து ஸோமபீதயே ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, ब्रह्मयुजः, केशिनः, हिरण्यये, रथे, युक्ताः, आसहस्रं, शतं, हरय , त्वा, सोमपीतये, आ वहन्तु ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே !
ब्रह्मयुजः	ப்ரஹ்ம யுஜஃ	{ துதிசெய்து கொடுத்த அவிகளோடு கூடினவைகளும
केशिनः	கேஶினஃ	{ கழுத்தில் கீண்ட மயிர்களுள்ள வைகளும
हिरण्यये	ஹிரண்யயே	பொன்மயமாய்ச் செய்துள்ள
रथे	ரதே	தேரில்
युक्ताः	யுக்தாஃ	{ ஒன்று சேர்த்துப் பூட்டியவைகளுமான
आसहस्रं शतं	கூ வஹஹ்ரஂ ஸாதம்	ஆயிரத்து நூறு
हरयः	ஹரயஃ	குதிரைகள
त्वा	த்வா	உன்னைச்
सोमपीतये	ஸோமபீதயே	சோமரசம் பருகுவதற்கு
आ वहन्तु	கூ வஹந்து	{ [illegible]கொண்டு வருவனவாகுக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2. இருக்கு—3

இந்திரனே! உனது ஆயிரத்து நூறு குதிரைகளும், எமது வேள்வியைக் குறித்து உன்னைக்கொண்டு வருவனவாகுக யாண்டுங் குதிரைகளிரண்டே அங்ஙனமாயினும், அதன ஐகவரியங்களான வேய குதிரைகளுமிருக்கின்றன. (ஆதலின ஆயிரத்தினமேற கணக்கிடப்பட்டன) ஒரே சமயத்தில அநேக குதிரைகளால கொண்டுவரப்படுதல எவ்வாறுமென்றுசங்கித்துக கூறப்படுகின்றது —ஒன்று சேர்த்துப பூட்டியவைகளுமான என்றது விரைவில வருமாறு பொன்மயமாகிய இரதத்தில பூட்டப்பட்டிருத்தலின அநேக குதிரைகள ஒரே சமயத்திலேயே செலலுதல பொருந்துமென்பது கருத்து எவ்விதமான குதிரைகளென்னின? பிரமனுகிய இந்திரனோடு கூடியவைகள. அல்லது, எமது தோத்திரங்களோடு, அல்லது, எமது அவிகளோடு கூடியனவுகள மற்றும, கழுத்திற்கு மேலுள்ள சடைமயிர்களே

யுடையவைகள். இந்திரனைக் கொண்டு வருதல் யாது கருதியோவெனின் ? ஆண்டுக் கூறப்படுகின்றது —சோமரச மருந்துவதற்கு என. எமது சோமரசத்தை யருந்துமாறு கொண்டு வருவனவாகுக எனபது பொருள். (1)

மந்திரம் 4.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३१ २

246. आ मन्द्रैरिन्द्र हरिभिर्याहि मयूररोमभिः ।

२ ३ २ ३ १ २३ २उ ३ २उ ३ १ २३ १ २

मा त्वा केचिन् नियेमुरिन्न पाशिनोऽति धन्वेव ताꣳइहि ॥ ४ ॥

இருக்கு 3-45-1.

ஆ உெந்ரைரிந்ர ஹரிபிர்யாஹி மயூரரோமபிஃ ।
மா த்வா கெசின் நியெமுரின்ன பாசினோ(அ)தி தன்வெவ தாꣳஇஹி ॥

அன்வயம்.

हे इन्द्र !, मन्द्रैः, मयूररोमभि , हरिभिः, धन्वेव, तान्, अति, आयाहि, इत्, पाशिनः, न, त्वा, मा नियेमुः, एहि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ ஈந்ர!	இந்திரனே ! நீ
मन्द्रैः	உெந்ரைஃ	களிபபைத தருபவைகளுமை
मयूररोमभि	மயூரரோமபிஃ	மயிலிறகுகள போனற மயிர்களுளளனவுமான
हरिभिः	ஹரிபிஃ	குதிரைகளவாயிலாக.
धन्वेव	தன்வெவ	வழிபபோகாத உவாபபூமியை விரைவிற கடகுமாறு
तान् अति	தாந் அதி	செலவதறகுத தடையாயுளள அவைகளைக கடநது
आयाहि	ஆயாஹி	வருவாயாக.
इत्	இத்	இனனும
पाशिन. न	பாசிநஃ ந	வேடன வலையாற பறவைகளைப பிடிபபதுபோல
त्वा	த்வா	உனனை
मा नियेमु.	மா நியெமுஃ	ஒருவருமை தடைபணணுதாராகுக,
एहि	ஏஹி	வருவாயாக,

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2. இருகு—4 விசுவாமித்திரா உண்மைபாகிய இந்திரனை யழைகின்றார்:—

இந்திரனே! களிபபையுண்டாகுகின்ற மயிலிறகுகள் போன்ற மயிர் களையுடைய குதிரைகளவாயிலாக நீ வேளவியைக குறித்து வருவாயாக. யாதொரு விதமான சனங்களும் நினனை நியமிபபோக ளாகாதொழிவாக ளாக. பிரயாணத்திற றடை செயயாதோகளாக எனபது கருத்து அதி லுவமை:—வலுகையிறறைக கையிற் கொண்ட வேடாகள பறவைகளைப பிடித்துகொளவது போனறெனல. அதுபோல தடைபபடுத்தாதோக ளாவார்களாக எனபது பொருள ஆயினும, வழி நடபபோகள உவாப பூமியை விரைவிற கடந்து செலவதுபோல பிரயாணஞ செயவதறகுத் தடையாயுள்ள அவைகளைக கடந்து விரைவில வருவாயாக எனபதாம. (4)

குறிப்பு.—வழியில தடைபபடுத்துவரேல, அவாகளுடன தனுவிறற போராடித், ணடுக குதிரைகள எனறது வானவில் எனபது ஆங்கிலம.

மந்திரம் 5.

२ ३२ २२ ३ १ २ ३ १ २
247. त्वमङ्ग प्रशंसिषो देवः शविष्ठ मर्त्यम् ।
२उ ३ १ २ ३ २३ १ २ ३ १ २
न त्वदन्यो मघवन्नस्ति मर्डितेन्द्र ब्रवीमि ते वचः ॥ ५ ॥

இருகு 1-84-19

கூஅஜ்ஜு வுரூஂஷிஷொ தெவஃ ஸுவிஷ்ட உதர்த்ய ।
ந கூஅதெறொ உவவஹ்ஸி உலிந்தெந்ர வ்ரவீமி தெ வசஃ ॥

அநவயம

हे अङ्ग शविष्ठ !, इन्द्र !, देवः त्वं, मर्त्य, प्रशंसिषः, मघवन् !, इन्द्र !, त्वदन्यः, मर्डिता, नास्ति, ते, वचः, ब्रवीमि ॥

பதவுரை.

अङ्ग शविष्ठ !	கூஜ ஸுவிஷ்ட !	ஆற்றலுடையாகளுட சிறநத
इन्द्र !	உந்ர !	இநதிரனே !
देव. त्वं	தெவஃ கூம்	பிரகாசிகினற நீ
मर्त्यं	உதர்த்ய்	கனனித தூநிகுமு, மரண தரு மநதையுடைய மனிதனை

प्रशंसिषः	ப்ரஶம்ஸிஷஃ	இவன எனனை மிக நனகு துதித தனன, எனப போறறுகினறய
मघवन् !	மகவந் !	தனமுடைய
इन्द्र !	இந்த்ர !	இநதிரனே !
त्वदन्य	த்வதந்ய	நினனைத தவிரதது வேறொரு வரும
मर्डिता	மர்டிதா	நலஞசெயவோர
नास्ति	நாஸ்தி	இலர. ஆதலின
ते	தெ	உனனுடைய
वचः	வசஃ	துதியாகிய வாககை
ब्रवीमि	ப்ரவீமி	யாணடுஞ சொலகினறேன.

சாயண பாடியம

கணடம—2 இருகக—5. கோதம ரிஷி.

மூலததில 'அங்க' ெனறது மனததின ஒருமைப்பாடடை யுணாதது நினறது ஆறறலுடையாரில மேமபடட இநதிர ! பிரகாசவடிவமாகிய நீ நினனைத துதிகினற மாண தருமகுணதையுடைய வொருவனை, இவனால மிக நனகு துதிககபபடடேன எனப போறறுகினறய தனமுடைய இநதிரனே ! நினனையொழிய வேறியாருஞ சுகபபடுததுவோரிலர இதனால நின பொருடடுத துதியாகிய வாககைச சொலகினறேன எனபதாம (5)

மந்திரம் 6.

१२ ३१२ ३१ २२३१२

248. त्वमिन्द्र यशा अस्यृजीषी शवसस्पतिः ।

२३१२ ३२उ ३२३१२ ३१२

त्वं वृत्राणि हꣳस्यप्रती * न्येक इत्पुर्वनुत्तश्चर्षणीधृतिः ॥ ६ ॥

இருகக 8-90-5.

த்வமிந்த்ர யஶா ருஸ்ருஜீஷீ ஶவஸஸ்பதிஃ ।
த்வம் வ்ருத்ராணி ஹꣳஸ்யப்ரதீந்யேக இத்புர்வனுத்தஶ்சர்ஷணீதிஃ
[ர்யதிஃ ॥

அனவயம

हे इन्द्र !, शवसस्पति., ऋजीषी, त्व, यशा, असि, अप्रतीनि, पुरु, वृत्राणि, अनुत्तः, चर्षणीधृतिः, एक इत्, हसि ॥

---

* एक इदनुत्ता चर्षणी धृता, எனபது இருகக

பதவுரை

हे इन्द्र !	ஹெ ஊந்ர !	இந்திரனே !
शवस्पति	---- திः	ஆபத்திலிருந்து பாதுகாப்பவனும்
ऋजीषी	ஜீஷீ	போற்றற்குரிய சோமரசத்தை யேற்றுக்கொள்பவனுமாகிய
त्वं	க்வம்	நீ
यशा	யஶா	கீர்த்தியுடையோனாக
असि	அஸி	இருக்கின்றாய (என்னென்ன) ?
अप्रतीनि	அப்ரதீநி	பேராற்றலுடையோர்களும் எதிர்நிற்கமுடியாத
पुरु	வஸு	அநேக
वृत्राणि	வ்ரத்ராணி	இராக்கதர்களை
अनुत्तः	அநுத்தஃ	ஒருவராலும் தூண்டப்படாமலே
चर्षणीधृतिः	அர்ஷணீத்ரதிஃ	வேளாளித் தலைவர்களைக் காப்பாற்றுகின்ற நீ
एक इत्	ஏக இத்	ஒருவனுக்கே
हसि	ஹம்ஸி	நாசஞ்செய்கின்றாய் (ஆதலின் என்க)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2 இருசகு—6 நிருமேதா, புருமேதா ரிஷிகள

இந்திரனே ! வலியைக் காப்போனும், பிழிந்திதடுத்த சோமமுடையோனுமாகிய நீ கீர்த்தியுடையோனாயிருக்கின்றாய இவன் எவ்வாறு கீர்த்தியுடையான் என்றுசங்கித்துக் கூறப்படுகின்றது.—பெரும வலியுடையோர்களான அநேக இராக்கதர்களை, வேறொருவராலும் தூண்டப்படாமல் வேளாளித் தலைவர்களைக் காப்பாற்றுகின்ற நீ உதவியினறி யொருவனுக்கே நாசஞ் செய்கின்றாய், ஆதலின் கீர்த்தி மிகவுடையோன் என்பதாம். (6)

குறிப்பு—ல ஊஉ மூடையதும, தஇக்கத் தக்கதும, வீரனை ரூங்கப்பட்டதுமாகிய வசிராபுத்தாற ரதத்ருக்களை நாசம் பண்ணுகின்றாய் என்பது ஆங்கிலம்

மந்திரம் 7

२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ क २ ३ २

249. इन्द्रमिद्देवतातय इन्द्रं प्रयत्यध्वरे ।

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १२ ३ १ २

इन्द्रꣳ समीके वनिनो हवामह इन्द्रं धनस्य सातये ॥ ७ ॥

இருசகு 8-3-5.

ஊஷ்விஷ்வதாதய ஊஷ்ம் வ்ரயத்வ்வே ॥
ஊஷ்ம் ஷ்வீகே வநிநோ ஹவாமஹ ஊஷ்ம் யநஷ்ய ஷாதயே ॥

அந்வயம்.

देवतातये, इन्द्रमित्, हवामहे, अध्वरे प्रयति, इन्द्र, समीके, वनिनः, इन्द्रं, धनस्य, सातये, इन्द्रं, हवामहे ॥

பதவுரை.

देवतातये	தெவதாதயெ	வேளவியின பொருட்டும
इन्द्रमित्	ஊஷ்ரமிக்	இந்திரனையே
हवामहे	ஹவாமஹெ	அழைக்கினறோம
अध्वरे प्रयति	அ்வ்வரெ வ்ரயதி	வேளவி தொடங்குமிடதது்ம
इन्द्र	ஊஷ்ரம்	இந்திரனை
हवामहे	ஹவாமஹெ	அழைக்கினறோம
समीके	ஷ்வீகெ	வேளவி முடிவிலும, அலலது போரிலும
वनिनः	வநிநஃ	ஆராதிக்கினற யாம
इन्द्रं	ஊஷ்ரம்	இந்திரனை
हवामहे	ஹவாமஹெ	அழைக்கினறோம
धनस्य	யநஷ்ய	தனதது்னை
सातये	ஷாதயெ	இலாபதது்னை பொருடடும
इन्द्र	ஊஷ்ரம்	இந்திரனை
हवामहे	ஹவாமஹெ	அழைக்கினறோம (ஆதலின இநதிரன விரைவில வருவானாக எனபது கருதது.)

சாயண பாடியம.

கண்டம—2 இருகது—7. மேதாதியாதிதி ரிஷி

வேளவியின பொருட்டுத தேவாகளுதகுள இநதிரனையே அழைக்கினறோம வேளவி தொடங்கிய விடதது்ம இநதிரனையழைக்கினறோம. வேளவி இனிது முடிவு பெறுமிடதது்ம ஆராதிக்கினற யாங்கள இநதிரனை யழைக்கினறோம அலலது போரிலும இநதிரனையே அழைக்கினறோம தன லாபதது்னை பொருட்டும இநதிரனையே அழைக்கினறோம இதனால விரைவில இநதிரன வருவானாக எனபதாம (7)

ாணடுச சமீகம எனபது போா எனை நிருததம. 2-17-11-ல கூறியுளளது.

குறிப்பு —ாணடு, தேவாகளெனனுஞ சோததிரஞ செயவோாகளால விரிகக படுதலின தேவதாதி எனபது வேளவியாம.

மந்திரம் 8.

१ २ ३ १ २ ३ १ २र
250. इमा उ त्वा पुरुवसो गिरो वर्द्धन्तु या मम ।
३ १२३ १ २ ३२३ १ २र
पावकवर्णाः शुचयो विपश्चितोऽभिस्तोमैरनूषत ॥ ८ ॥

இருகசு 8-3-3

ஈஉ உ க்வா வ॒ர்த்ஸவொ கிரொ வஜ்ஜ்ஞ யா ஈ ॥
வாவகவண்ணாஃ ஸுசயொ விவஶ்சிதொஉஹிஷ்டொஎர்நகூஷத ॥

அந்வயம்

हे पुरुवसो!, मम, इमाः, याः गिरः त्वा, वर्द्धन्तु, पावक वर्णा., शुचयः, विपश्चितः, स्तोमैः, अभ्यनूषत ॥

பதவுரை

हे पुरुवसो!	ஹெ வ॒ர்த்ஸவொ!	நிகுந்த தனமுள்ள இந்திர!
मम	ஈஈ	எனனுடைய
इमा.	ஈஉஃ	இந்ததகைய
याः गिरः	யாஃ கிரஃ	எந்த வாகுகளுணடோ, அவைய
त्वा	க்வா	உனனை
वर्द्धन्तु	வஜ்ஜ்ஞ	வளாபபனவாகுக அவவாறே
पावकवर्णाः	வாவகவண்ணாஃ	தீயொந்த வொளியுடையாகளும
शुचय.	ஸுசயஃ	சுதந்தாகளுமான
विपश्चितः	விவஶ்சிதஃ	அறிஞாகள
स्तोमै.	ஷ்டொமைஃ	தோதந்திரங்களால
अभ्यनूषत	அப்யனூஷத	துதிகினறாகள

சாயண பாடியம்.

கண்டம—2 இருசகு—8 மேதாதியாதிதி ரிஷி.

வேத மந்திரங்களாகிய சலோத்ர மெனனும என்னுடைய இந்ந்த துதி விசேட வாகுகுள உனனை வளாகுக அவவாறே, அழல நிறமுடையாா களும, அதாவது அகினி போனற ஒளியுடையவாகளும, இதனுலேயே சுதந்தாகளுமான விதவானகளும, வேத கீதம பாடுவோாகளுமான நீவிர தோதந்திரங்களாற போறறுவீாகளாக. ணடு அந்த தோதந்திரங்களாவன 'பகிஷ்பவமானஸ்திகள' எனக. (8)

குறிப்பு.—வேளவிசகுப புறமபாய அசுவினி குமாராகளைப பரிசுத்தபடுத்தச செயகினற பாடல்வடிவ துதியைப பகிஷ்பவமானம எனபா வேளவியாளா.

மந்திரம் 9.

२ ३ १ २र ३ २ ३ १ २ ३
251. उदु त्ये मधुमत्तमा गिरः स्तोमास ईरते ।
१ २ ३ १ २र ३ २ ३ १ २
सत्राजितो धनसा अक्षितोतयो वाजयन्तो रथा इव ॥ ९ ॥

இருகசு 8-3-15.

உஉ தெ்ய மயூஉத்தமா மிரஃ ஸ்தொமாஸ ஈரதெ ।
ஸத்ராஜிதொ யதனஸா அக்ஷிதொதயொ வாஜயந்தொ ரதா இவ ॥

அன்வயம்

सत्राजितः, धनसा, अक्षितोतयः, वाजयन्तः, त्ये, मधुमत्तमाः, गिरः, स्तोमासः, उदीरते, रथा इव ॥

பதவுரை.

सत्राजित	ஸத்ராஜிதஃ	எககாலுஞ சததுருககளை வெல்கினறவைகளும
धनसा	யதனஸா	மிகுந்த தனமுடையவைகளும்
अक्षितोतय,	அக்ஷிதொதயஃ	கெடாத பாதுகாபபுடையவைகளும
वाजयन्तः	வாஜயந்தஃ	அனனதனதை விருமபுவைகளுமான
रथा इव	ரதா இவ	இரதஙகளைப் போல
त्ये	தெ்ய	புகழபெறற
मधुमत्तमा.	மயூஉத்தமாஃ	மிகுந்த தீஞசுவை வாய்ந்த
गिर	மிரஃ	மேமபாடட வாகுகளும
स्तोमासः	ஸ்தொமாஸஃ	பகிஷபவமானஞசி தோததிரஙகளும
उदीरते	உதீரதெ	வெளிக கிளமபுகினறன.

சாயண பாடியம

கண்டம—2. இருகசு—9 மேததியாதிதி ரிஷி.

புகழபெறற தீஞசுவை மலிந்த சஸ்திர மெனனும வாகசு விசேடங்களும பகிஷ்பவமான (வேளவிகசு வெளியே செய்கினற தூதி) முதலிய கீதபபாடடுகளும, இநதிர! உனனைக குறிதது எழுகின்றன. அதி லுவமை:—எபபோதுஞ சததுருகளை வெறறிகொளவனவும, இதனு லேயே தனஙகளை மிக ஏறறுகொளவனவுமெனறுயிறறு. மறறும, கெடாத பாதுகாபபுடையவைகளும, அனனதனதை விருமபுகினறவைகளுமான இரதஙகள எனல இரதஙகளபோல வெளிக கிளமபுகினறன எனபதாம. (५)

மந்திரம் 10.

१ २ ३ २ ३ २३२उ ३ १ २र
252. यथा गौरो अपाकृतं तृष्यन्नेत्यवेरिणम् ।
१ २ ३२ उ ३ १ २३ १ २३ २उ ३ १ २
त्वे नः प्रपित्वे तूयमा गहि कण्वेषु सु सचा पिब ॥ १० ॥

இருகக 8-4-3.

யथா மளிரா சுவாகூ தம் தூஷ்ருஹெ தூவெரிணீ ।
கெவ நஃ வூவிக்வெ தவூயாமஹி கண்வேஷு ஸு ஸுசா விவ ॥

அந்வயம்

गौरः, तृष्यन्, अपा, कृतं, इरिणं, यथा, अवैति, आपित्वे, प्रपित्वे, इन्द्र !, नः, तूय, आगहि, कण्वेषु, सचा, सु पिब ॥

பதவுரை.

गौरः	மளாஃ	செந்நிறமுடைய மான்கள்
तृष्यन्	தூஷ்யந்	தாகமுற்று
अपा	சுவா	நீரால
कृतं	கூ தம்	நிறைந்துள்ள
इरिणं	ஊரிணம்	புலலற்ற குளத்தைக குறித்து
यथा	யதா	எவ்வாறு
अवैति	சுவெதி	ஒருமுகப்படுசெலலுகின்றனவோ, அவ்வாறே
आपित्वे	சூவிக்வெ	சுற்றமாந தனமையை
प्रपित्वे	வூவிக்வெ	அடைந்த விடத்து
(इन्द्र !)	(ஊந்ர !)	(இந்திரனே ! நீ)
नः	நஃ	எங்களிடத்து
तूयं	தவிபம்	விரைவில
आगहि	சூமஹி	வருவாயாக. வந்து
कण्वेषु	கண்வேஷு	கண்ணுவ ரிஷியைச சோந்த எங்களுக்குள
सचा	ஸுசா	ஒன்றுகூடிந்த தேடிய சோமரசத்தை
सु पिब	ஸு விப	இனிதருந்துவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருகசு—10. தேவாதிதி கணணுவ ரிஷி.

செநநிறமுடைய மான, நீவேடகை யடைநது நீாகளானிறைநத புல் லற்ற தடாகததை யடையுமாறு, அதாவது —ஒருமுகபபடடு விரைவி லடைவது போல எனபதாம. சுறறமாந தன்மையை யடைநதவிடதது, இநதிரனே! நீ எஙகளிடதது விரைவில வருவாயாக வநது, கணணுவரின புத்திராகளான எஙகளுககுள ஒனறுகூடி விடாமுயறசியாற றேடிவைகபபடட சோமரசததை இனிது அருநதுவாயாக (10)

இரண்டாவது கண்டம்

முற்றும்.

மூன்றுவது கண்டம்

பிரபாடகம்—3. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—3.

பத்து மநதிரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

१ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

253. शग्ध्यू ३ षु शचीपत इन्द्र विश्वाभिरूतिभिः ।

२३ १ २र ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

भगं नहि त्वा यशसं वसुविदमनु शूर चरामसि ॥ १ ॥

இருகசு 8-61.5.

ஶஂயூ॰ஷு॰ ஶசீவத இந்ர விஶ்வாபிர்ஊதிபிஃ ।
ஹ்ஂ நஹி ஂவா யஶஸம் வஸு॰விதஂ॰ ஶனு சராமஸி ॥

அன்வயம்.

हे शचीपते !, शूर, इन्द्र !, विश्वाभि॰, ऊतिभि., शग्धि, भगं न, यशसं, वसुविदं, त्वा, अनुचरामसि ॥

பதவுரை.

शचीपते!	ஶசீவதெ!	இந்திராணி கொழுந! நீ
शूर!	ஶூர!	சூரனே!
इन्द्र!	இந்த்ர!	இந்திரனே!
विश्वाभि ऊतिभि	விஶ்வாபிஃ ஊதிபிஃ	எலலாப பாதுகாப்புகளுடனே
शग्धि	ஶக்தி	விருமபியதைக கொடுபபாயாக
भगं न	ஃபகம் ந	எமது பாகியததிற கொதத
यशसं	யஶஸம்	கோதபுடையோனும
वसुविदं	வஸுவிதம்	தனஙக கொடுபபோனுமாகிய
त्वा	த்வா	நினனையே
अनुचरामसि	அநுசராமஸி	(யாம) ஆராதிகினறோம.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—3. இருகசு—1. பாரக ரிஷி.

இந்திராணிகசு இை - - ி, இந்திர! நீ எலலாவகைப பாதுகாப்புகள ளோடும விருமபியதைத தருவாயாக சூரனே! பாகியததைப போனற கோதகி யுடையவனும, தனததைக கொடுபபோனுமாகிய நினனை யாம ஆராதிகினறோம எனபதாம. (1)

மந்திரம் 2.

१ २ ३ २ ३ १ २क २र ३ १२

254. या इन्द्र भुज आभरः स्वर्वाँ असुरेभ्यः ।

३ २ ३१ २ ३ २ ३ २ ३१ २

स्तोतारमिन्मघवन्नस्य वर्द्धय ये च त्वे वृक्तबर्हिषः ॥ २ ॥

இருகசு 8-97-1

யா ஊ ஷு ஜுஜ சூஷுராஃ ஷ்வர்ம் சவஸுரெஷுஃ ।

ஸ்தோதாரமிந்மகவந்நஸ்ய வர்தய யெச்சகெ வ்ருக்தபர்ஹிஷஃ ॥

அநவயம.

हे इन्द्र!, स्वर्वान्, भुज, या, असुरेभ्य, आभर, मघवन्!, अस्य, स्तोतारमित्, वर्द्धय, च, ये, त्वे, वृक्तबर्हिषः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ ஊ்ர!	இந்திரனே! நீ
स्वर्वान्	ஷ்வர்மந	சுவாகசகதிலுளளதும
भुज.	ஜுஜஃ	போகிதததறகுரியதுமாகிய

याः	யாஃ	யாதொரு தனநத
असुरेभ्य	சுலை-ரெ ஶ்ஃ	இராகசதாகளிடததினிலரு
आभर.	சூஹாரஃ	கொணடு வநதனையோ, அது சொணடுவரபபடடதாதலின
मघवन्!	ஸவவநு!	தனமுடைய இநதிரனே! நீ
अस्य	சுஸ்ஶ்	இத திரவியதததத தானஞ செயதலால
स्तोतारमित्	ஸ்ஹோதாரமிசி	தனனத துதிபபோாகளையே
वर्द्धय	வஜ்ஹப	வளாபபாயாக
ये च	யெ அ	மறறும வேடபோாகளான எவாகள
त्वे	சுவெ	நினபொருடடுத
वृक्तबर्हिष'	வரசூவைபரிஷஃ	சருபபையை விரிகினறவாகளாகினறாரகளோ, (அவாகளையும வளாகசுதி)

சாயண பாடியம.

கண்டம—3 இருகசு—2 இடபராகிய காசியப ரிஷி

இநதிரனைப பிராாததிகினறா —இநதிரனே! சுகமுடையவனகிய, அலலது, சுவாகாசதநிறபாளனகுடையவனகிய, அலலது, பூத சமுதாயததை யுடையவனகிய நீ அனுபவிககததகக எநததனஙகளுணடோ? அவைகளைப போாடடபபலவான அசுராகளிடததினினறு கொணடுவநதனை அதாவது,—அசுராகளைக கொனறு பறிததுககொணடு வநதவனபிருகினறாய. இதனாலேயே தனமுடைய இநதிரனே! நீ இவவணணஙக கொணடுவநத திரவியதததத தானஞ செயதலால நினனைத தோதாதிரம பணணுவோாகளையே யிருநதியுடையாராளாயச செயவாயாக அனறியும எனைய வேடபோாகள நினபொருடடுத சருபபை யாசனம விரிபபோாகளா யிருகினறாகள ஆதலின அவாகளையுக தனததினால நீ விருததி செயவாயாக எனபதாம. (2)

குறிப்பு —மூலதநிலுளள 'சுவ' எனனுஞ் சொல அனைததும் எனபதன பரியாயச சொலலாக நினறது. எலலாப பூததொகுதிகளும ஆனமாவினிடதது விருநது உணடானவைகளாமாதலின 'சுவ' எனபதறகு அனைதது எனனும பொருள சொலலபபடட து.

மந்திரம் 3.

२ ३२३ २३ १ २ ३क२र

255. प्र मित्राय प्रार्य्यम्णे सचथ्यमृतावसो ।

३ २ १२३ २३ १२ ३१ २र

वरूथ्ये३ वरुणे छन्द्यं वचः स्तोत्रꣳ राजसु गायत ॥ ३ ॥

இருகசு 8-103-2.

ப்ரமித்ராய ப்ராய்யம்ணே ஸசத்²யமிணா ஸவத்²யா ரு²தாவஸோ ॥
வரூத்²யை வரு²ணே ஸுந்த்³யம் வச: ஸ்தோத்ரꣳ ராஜஸு கா³யத ॥

அந்வயம்.

ऋतावसो !, मित्राय, सचथ्यं, छन्द्यं, वचः, स्तोत्रं, अर्यम्णे, वरूथ्ये, वरुणे, राजसु, प्रगायत ॥

பதவுரை.

हे ऋतावसो !	ஹே ரு²தாவஸோ !	வேளவியாகிய தனமுடையோய ! நீ
सचथ्यं	ஸசத்²யம்	தொணடு செயதறகுரிய
छन्द्यं	ஸுந்த்³யம்	வேளவியிலுணடாகும
वच.	வச:	வாககாகிய
स्तोत्रं	ஸ்தோத்ரம்	தோததிரதனை,
मित्राय	மித்ராய	மிதரதிர தேவதையின பொருட்டும
अर्यम्णे	அர்யம்ணே	அரியமா தேவதையின பொருடடும
वरूथ्ये	வரூத்²யை	வேளவிச சாலையிலுள்ள
वरुणे	வரு²ணே	வருணனின பொருடடும
राजसु	ராஜஸு	இம மூவருமம விளஙகுமிடத்தில்
प्रगायत	ப்ரகா³யத	நனகு பாடுவீரகளாக.

சாயண பாடியம்

கணடம—3 இருகசு—3. சமதகினி ரிஷி.

வேள்வியையே தனபெனக கொணடோய ! நீ சேவிககத தககதும, வேள்வி மணடபத்திலுண்டாவதுமாகிய, அலலது, கருதநிறகிசைநததாகிய தோத திரதனை மிதரதிர தேவதையினபொருடடு இனிது படிபபாயாக (அவனமே) அரியமா தேவதையின பொருடடும, வேளவி மணடபதினபாலுளள

வருணன பொருடடுமம படிபபாயாக அதாவது விளஙகுகினற மிததிர தேவதை முதலிய மூவரையும துதிபபாயாக எனபது நிரணட பொருள. (3)

ாணடு மூலததிலுளள காயத, எனனும பனமைச சொல போறறுதற பொருடடாம

குறிப்பு.—வேளவியாற றணஙகொடுபபோய! எனபது ஆஙகிலம.

மநதிரம் 4.

३ १ २ ३१२ ३ २ ३ १२ ३१२
256. अभि त्वा पूर्वपीतय इन्द्र स्तोमेभिरायवः ।
३ १२ ३ २३ १२ ३ १ २ ३ २
समीचीनास ऋभवः समस्वरन् रुद्रा गृणन्त पूर्व्यम् ॥ ४ ॥

ஆஹி கவா வஜிவ்ஹீதய ஊ ஷ்வொஹெஹிராய'வஃ ।
ஸமீசீநாஸ ஃபவஃ ஸஃஸ்வரு ரூ்ரா ஹ்ருணஜ்ஜ வஜ்ர்யம்॥

அநவயம.

हे इन्द्र !, आयव', पूर्वपीतये, स्तोमेभि', त्वा, अभि, समीचीनासः, ऋभवः, समस्वरन्, रुद्रा., पूर्व्य, गृणन्त ॥

பதவுரை

हे इन्द्र !	ஹெ ஊ்ர !	இநதிரனே !
आयव	ஆயவஃ	துதிபபோாகள,
पूर्वपीतये	வஜ்வ்ஹீதயெ	முனனா, சோமரசம அருநதுவ தறகுத
स्तोमेभि	ஷ்வொஹெஹிஃ	துதிகளால
त्वा अभि	ஆ ஆஹி	நினனைத துதிகினறாகள
ऋभव	ஃபவஃ	ருபு, முதலியோாகள
समीचीनासः	ஸஃசீ நாஸஃ	ஒனறு கூடியவாகளாய
समस्वरन्	ஸஃஸ்வரு	நினனையே இனிது போறறினாகள
रुद्रा.	ரூ்ரா:	உருததிரனுடைய புததிராகளான மருததுகக(ளும)
पूर्व्य	வஜ்ர்யம்	பழையோனகிய வுனனையே
गृणन्त	ஹ்ருணஜ்ஜ	துதிததாகள.

சாயண பாடியம

கண்டம—3 இருக்கு—4 மேதாதிதி ரிஷி

இந்திரனே! தோததிரம பண்ணுவோர்களை தோததிரங்களால் நின்னையே ஏதத்துகின்றோர்கள் எதனபொருட்டென்னில்? எல்லாத தேவர்களுக்கு முன்னரே நீ சோமரச மருந்துதறபொருட்டு (மற்றும்) சவன காலததில அகபபை விசேடங்களால சோமரசமும இந்திரனையே அழைக்கின்றது அவர்களே ஒன்றுக கூடின ருபுக்கள், அதாவது ருபு, விபு, ஆச எனனும இம்மூவர்களும நின்னையே மிகக இனிமையோடு துதித்தார்கள உருத்திரனுடைய புத்திரர்களான மருத்துக்கள, பழையோனகிய வுன்னத துதிதார்கள அதாவது —விருத்திராசுரனைக கொலலுங்கால, பகவ! நனகு கொலலுதி, வெலலுதி, வீரனகுதி எனனுந துதியாகிய இவ வாக்கால நின்னையே துதித்தனர் எனபது பொருள (4)

மந்திரம் 5.

२ ३ १ २ ३१ २२ ३ १ २
257. प्र व इन्द्राय बृहते मरुतो ब्रह्मार्चत ।
३१ २ ३ २ ३ १२ ३१२ ३१२
वृत्रꣳ हनति वृत्रहा शतक्रतुर्वज्रेण शतपर्वणा ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-89-3

ப்ர வ இந்த்ராய ப்ருஹதே மருதோ ப்ரஹ்மார்சத ।
வ்ருத்ரꣳ ஹநதி வ்ருத்ரஹா ஸதக்ரதுர்வஜ்ரேண ஸதபர்வணா ॥

அந்வயம.

हे मरुतः !, बृहते, वः इन्द्राय, ब्रह्म, प्रार्चत, वृत्रहा, शतक्रतुः, शतपर्वणा, वज्रेण, वृत्रं, हनति ॥

பதவுரை.

हे मरुत !	ஹே மருதः !	துதிபபோர்களே !
बृहते	ப்ருஹதே	மஹானகிய
व. इन्द्राय	வः இந்த்ராய	உங்களுடைய இந்திரனபொருட்டு
ब्रह्म	ப்ரஹ்ம	சாமவேதமாகிய தோதிரதைதை
प्रार्चत	ப்ராசத	இனிது சொலலுவீர்களாக. அகால

वृत्रहा	வ்ருத்ரஹா	பாவதத்தை தொலைகின்றவனும
शतक्रतुः	ஸதக்ரதுஃ	நூறறுக கணக்கான வேளவி செயதவனுமாகிய இநதிரன
शतपर्वणा	ஸதவவ்ரணா	நூறு வகையாயசசெலகின்ற
वज्रेण	வஜ்ரேண	வசிராயுதத்தால, விருத்திரா சுரனை, அலலது
वृत्रं	வ்ருத்ரம்	பாவதத்தை
हनति	ஹநதி	நாசஞ செய்கினறான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—3 இருக்கு—5. நிருமேத புருமேதாகள் ரிஷிகள.

தோத்திரம பண்ணுவோர்களே! தோத்திரம்பண்ணல தோத்திரம் பண்ணுகிற நமமுடைய சமபநதியானவனும், மகானுமாகிய இநதிரன பொருட்டுச சாமவேதமாகிய தோத்திரத்தை இனிது சொல்வீர்களாக அதினினறு, மேகத்தை அலலது, பாவத்தை நாசஞ செய்பவனுட, நூறு வகையான கருமம, அலலது அறிவை யுடையவனுமாகிய இநதிரன, உங்களாற புகழப்படவேணுமிருந்து நூறு வகையான தாரைகளை யுடைய வசிராயுதம் எனனும பெயருள்ள ஆயுதத்தால மழையின இடையூறுகளை, அலலது விருத்திரன எனனும அசுரனைக கொலலுகினறான எனபதாம (5)

மந்திரம் 6.

२१ २२ ३ १२ ३१ २

258. बृहदिन्द्राय गायत मरुतो वृत्रहन्तमम् ।

२ ३ २ ३१ २ ३१ २ ३ २३ १ २

येन ज्योतिरजनयन्नृतावृधो देवं देवाय जागृवि ॥

இருகக 8-89-1.

ப்ருஹதிந்த்ராய காயத மருதோ வ்ருத்ரஹந்தமம் ।

யேன ஜ்யோதிரஜநயந்ருதாவ்ருதோ தெவம் தெவாய ஜாக்ருவி ॥

அநவயம்

हे मरुत !, वृत्रहन्तमं, बृहत्, इन्द्राय, गायत, ऋतावृधः, देवाय, देवं, जागृवि, ज्योतिः, येन, अजनयन् ॥

பதவுரை.

हे मरुतः !	ஹெ மருதः !	இனசொற் கூறுங துதியாளர் களே ! நீவிர்
वृत्रहन्तमं	வ்ருத்ரஹந்தமம்	பாவமுழுவதையும போகருகின்ற
बृहत्	ப்ருஹத்	பிருகத எனனும் பாடலை
इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திரன பொருடடுப
गायत	காயத	பாடுவீர்களாக
ऋतावृधः	ரீதாவ்ருதः	சதியதனதை வளாகின்ற தேவ தைகள, அலலது, இருடிகள,
देवाय	தெவாய	பிரகாசமுளள இநதிரனுககு
देवं	தெவம்	திவயமாகியதும
जागृवि	ஜாக்ருவி	யாவரையும விழிதிருகசெய் வதுமாகிய
ज्योतिः	ஜ்யோதிः	சோதியை
येन	யெந	எநதச் சாமவேதப பாடலால்
अजनयन्	அஜநயந்	உடாகினாகளோ, அப பாட லைப பாடுவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருகு—6. நிருமேத புருமேத ரிஷிகள்.

மருதகணகளே ! அதாவது —துதிபபோர்களே ! நீவிர் பாவ முழுவ தையுந தொலைகருமம் 'பிருகதசாமம' எனனுங கீதபபாடடை எமது வேளவி யிற பாடுவீர்களாக சதியதனதை, அலலது வேளவியை வளாபபோரான விசுவ தேவாகள, அலலது அநகிரசரெனனும இருடிகள, பிரகாசமுடைய இநதிரன பொருடடு, திவயத தனமையுடையதும, எலலாரையும விழிகசெ செயயுஞ சிலமுடையதுமாகிய சோதியை, எநதச சாமவேதப பாட்டால் இநதிரன பொருடடு உடாகினாகளோ, அச சாமவேத பாடலைப பாடு வீர்களாக என முடிதது கொளக.

(6)

தறிப்பு —நமது பகைவரைக கொலலுதலிற சிறநதவனும், கருமதனை நிறு வீயவனும, பிரகாசதனை யுணடுபணணியவனுமாகிய இநதிரனைத துதிபபீர்களாக எனபது ஆநகிலம.

மந்திரம் 7.

२ ३ १ २ २ १ २ ३ २ ३२ ३ १ २

259. इन्द्र क्रतुं न आभर पिता पुत्रेभ्यो यथा ।

१ २ ३ १ २ ३ १२ ३ १ २र

शिक्षाणो अस्मिन् पुरुहूत यामनि जीवा ज्योतिरशीमहि ॥ ७ ॥

இருகுகு 7-33-26.

ஊ₂ர்₂ க்₃ரதூ₂ம் ந ஆ பு₄ர ஆ வித்₃தா வ₂த்ரேப்₄யோ யதா₂ ।

ஶிக்ஷாணோ அஸ்மின் புருஹூத யாமனி ஜீவா ஜ்யோதிரஶீமஹி ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, नः, क्रतुं, आभर, यथा, पिता, पुत्रेभ्यः, नः, शिक्ष, पुरुहूत!, यामनि, जीवाः, ज्योतिः, अशीमहि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ இந்த்₃ர!	இந்திரனே! நீ
नः	நஃ	எங்கட்கு
क्रतुं	க்₃ரதூ₂ம்	கருமத்தை, அல்லது, ஞானத்தை
आभर	ஆபு₄ர	கொடுப்பாயாக. மற்றும்
यथा	யதா₂	எவ்வாறு
पिता	பிதா	பிதாவானவன
पुत्रेभ्य.	புத்ரேப்₄யஃ	புதல்வர்களாகிய தனது கொடுக்கினமுறையே, அதுபோல
नः	நஃ	எங்களுக்கு
शिक्ष	ஶிக்ஷ	அறிவு அல்லது தனங்களைக் கொடுப்பாயாக
पुरुहूत!	புருஹூத!	இந்திர!
यामनि	யாமனி	வேளையில
जीवाः	ஜீவாஃ	ஜீவர்களான யாங்கள
ज्योतिः	ஜ்யோதிஃ	சூரியனை
अशीमहि	அஶீமஹி	நாடோறும் மடைவோமாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—7. வசிட்ட ரிஷி.

இந்திரனே! நீ எங்கட்குக் கருமதத்தையேனும், உண்மை யுணர்வையேனுந் தருவாயாக. மற்றும், தந்தை மகற்குத் தனங்கொடுக்குமாறு எங்கட்குத் தனத்தைத் தருவாயாக. பலலோராலழைக்கப்படுகின்ற இந்திர! சீவாகளான யாங்கள வேள்வியில சூரியனை ஒவ்வொரு நாளும அடைவோமாக. அலலது, பிராணிகளைப பிரகாசிப்பிக்கின்ற இந்திரனெனனும பரமான்மாவே! நீ கருமத்தையேனும, அல்லது தனனையுணரும உணர்வையேனும எங்கட்குத தருவாயாக எனபது பொருள. அதிலுவமை—பிதா புத்திராகடகு விதத்தையேனும, அலலது தனத்தையேனுங கொடுக்குமாறெனல பலராலழைக்கப்படுவோய! இந்திர! யாவாகளாலு மடையத்தக்க இந்தப பிரமத்தினிடத்தில சீவாகளான யாங்கள பரிவெளியாயச சேர்வோமாக. (7)

மந்திரம். 8.

१ २ ३ १२ ३ १ २ ३ १२

260. **मा न इन्द्र परावृणग्भवा नः * सधमाद्ये ।**

१ २ ३२उ ३ २ ३ १ २ ३ १२

त्वं न ऊती त्वमिन्न आप्यं मा न इन्द्र परावृणक् ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-97-7.

ஸா ந ஊ₂ வாஸாவ்ருணக்₃ப⁴வா நஃ ஸ²ஸ²மாத்₃யே ।
த்வம் ந ஊதீ த்வமின்ன ஆப்யம் ஸா ந ஊ₂ வாஸாவ்ருணக் ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, नः, मा परावृणक्, नः, सधमाद्ये, भव, इन्द्र!, नः, त्वमित्, ऊती, त्वं, नः, आप्यं, इन्द्र!, नः, मा परावृणक् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ ஊ₂ர!	இந்திரனே! நீ
नः	நஃ	அவிகொடுக்கின்ற எங்களை
मा परावृणक्	ஸா வாஸாவ்ருணக்	விடு விடாதே
नः	நஃ	எங்களுடைய
सधमाद्ये	ஸ²ஸ²மாத்₃யை	களிப்புக்குக்காரணமாகிய வேளவியில (சோமரசமருந்துவதற்குத)
भव	ப⁴வ	தோனறுவாயாக.

* सधमाद्य, எனபது இருக்கு.

इन्द्र !	ஊ !	இந்திரனே !
नः	நஃ	எங்களை
त्वमित्	க்வஇத்	நீயே
ऊती	ஊதீ	பாதுகாபபில வைபபாயாக.
त्व	க்வம்	நீ
नः	நஃ	எங்கடகு
आप्यं	ஆவ்யம்	சுறறததோனகினறய.
इन्द्र !	ஊ !	இந்திரனே ! நீ
न.	நஃ	எங்களை த
मा परावृणक्	ஈ வாராவ்ருணக்	தளரி விடாதே

சாயண பாடியம.

கணடம—3. இருகக—8. ரேப ரிஷி

இந்திர ! நீ அவி கொடுகினற எங்களை விடடு விடாதே (மேலும) இபபொருளை கூறபபடுகினறது, நீ எங்களுடைய களிபபுசகுக காரணமா கிய வேளவியில சோமரச மருந்துவதறகு வெளிபபடுவாயாக அனறியும இந்திரனே ! எங்களை நீயே பாதுகாபபில நிலை நிறுததுவாயாக. அலலது நீயே உணமையில எங்களைக காபபாறறுவோனகுவாய அவனமே நீயே எங்கடகுச சுறறததோனகினறய, இதனல எங்களை த தளரிவிடாதே எனபது திரணட பொருள (8)

மநதிரம் 9.

३१२ ३१२ ३ २ ३ २ ३ १२
261. वयं घ त्वा सुतावन्त आपो न वृक्तबर्हिषः ।
३ १ २ ३ १२ ३ १ २ ३ १२
पवित्रस्य प्रस्रवणेषु वृत्रहन् परि स्तोतार आसते ॥ ९ ॥

இருகக 8-3 ?-1.

வயம் ஘ த்வா ஸுதாவந்த ஆபொ ந வ்ருக்தபர்ஹிஷஃ ।
பவித்ரஸ்ய ப்ரஸ்ரவணேஷு வ்ருத்ரஹந் பரி ஸ்தோதார ஆஸதே ॥

அந்வயம்.

हे वृत्रहन् !, त्वा, वयं, घ, सुतावन्तः, आपः न, पवित्रस्य, प्रस्रवणेषु, वृक्तबर्हिषः स्तोतारः, परि आसते ॥

பதவுரை.

हे वृत्रहन्!	ஹெ வ்ரத்ரஹந்!	விருதாசுரனை கொன்ற இந்திரனே!
त्वा	த்வா	நின்னை
वयं	வயம்	நாங்கள
घ	க	உண்மையில
सुतावन्त	ஸுதாவந்தः	சோமரச தேடினவர்களாய
आप. न	ஆபோ ந	நீரைபோல அடைகின்றோம
पवित्रस्य	பவித்ரஸ்ய	நிர்மலமாகிய சோமரசத்தை பிழிந்து
प्रस्रवणेषु	ப்ரஸ்ரவணேஷு	இரசமெடுக்குமிடத்து
वृक्तबर्हिष	வ்ருக்தபர்ஹிஷ	தர்ப்பாசனம விரிக்கின்ற
स्तोतार,	ஸ்தோதாரः	துதிபோகளும
परि आसते	பரி ஆஸதே	நின்னையே வழிபடுகின்றார்கள.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—3 இருக்கு—9. மேதாதிதி ரிஷி.

விருதாசுரனை கொன்றோய்! இந்திர! உன்னை குறித்து நாங்கள உண்மையில சோமரசம பிழிந்தெடுத்தோம (மற்றும) நீரை போலடைகின்றோம. பவித்திரமாகிய சோமரச மெடுக்குமிடத்தில தர்ப்பையாசனம விரித்து வைத்திருக்கின்ற துதிபோகளும நின்னையே உபாசிக்கின்றார்கள.

மந்திரம் 10.

१ २ ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २ ३१२

262. यदिन्द्र नाहुषीष्वा ओजो नृम्णं च कृष्टिषु ।

२ ३१२ ३ २ ३१ २र ३१ २र ३ १ २

यद्वा पञ्चक्षितीनां द्युम्नमाभर सत्रा विश्वानि पौंस्या ॥ १० ॥

இருக்கு 6-46-7.

यदिन्द्र नाहुषीष्वा ओजो नृम्णं च कृष्टिषु ।

यद्वा पञ्चक्षितीनाम् उग्र होतरा मत्स्वा विश्वानि वलंहया ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, नाहुषीषु, कृष्टिषु, ओजः, च, नृम्णं, यद्वा, पञ्च, क्षितीनां, द्युम्नं, आभर, सत्रा, विश्वानि, पौंस्या ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ ஊந்ர!	இந்திரனே! நீ
नाहुषीषु	நாஹுஷீஷு	மக்களான
कृष्टिषु	க்ருஷ்டிஷு	பிரசைகளுக்குள இருக்கின்ற
ओजः	ஒஜஃ	ஆற்றலையும
नृम्णं च	நரும்ணம் அ	தனத்தையும
यद्वा	யத்வா	அல்லது
पञ्च क्षितीनां	பஞ்ச க்ஷிதீநாம்	வேடனை ஐந்தாவதாகக்கொண்ட நான்கு வருணத்தவர்களின
द्युम्न	த்யும்ந	விளங்குகின்ற அனைத்துக்களினதை'புங
आभर	ஆபர	கொடுப்பாயாக அவ்வாறே
सत्वा	ஸத்வா	பெரிதான
विश्वानि	விஸ்வாநி	எல்லா
पौंस्या	பௌம்ஸ்யா	ஆற்றல்களையுங கொடுப்பாயாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம—3 இருக்கு—10 பரத்வாஜ ரிஷி.

இந்திரனே! மனிதர்களிடத்து எவ்வளவு ஆற்றலும், தனங்களும் உள்ளனவோ, அவைகளையும, அல்லது வேடனை ஐந்தாவதாகக்கொண்ட நான்கு வருணத்தவர்களின அனைத்தையும எங்களுக்கு கொடுப்பாயாக. அவ்வாறே பேராற்றல்களையும எங்களுக்கு தருவாயாக (10)

ஈண்டு மூலத்திலுள்ள ஆகாரம சோகத்தைப பொருளில நின்றது.

குறிப்பு —'நகுஷ' எனபது மனிதரின பெயர, என நிருத்தம 2 9 ல கூறியுள்ளது.

மூன்றாவது கண்டம்.

மூன்றாம.

நான்காவது கண்டம்

பிரபாடகம்—4. அதியாயம்—2. கண்டம்—4.

பதது மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

३ २ १ १ २र ३ १२ ३ २
263. सत्यमित्था वृषेदसि वृषजूति*र्नोऽविता ।
२ ३क२र ३ २ २ ३२ ३ १ २ ३१ २ ३१
वृषाह्युग्र शृण्विषे परावति वृषो अर्वावति श्रुतः ॥ १ ॥

இருசுகு 8-33-01.

ஸத்யமித்தா வ்ருஷேதஸி வ்ருஷஜூதிர்நோऽவிதா ।
வ்ருஷாஹ்யுக்ர ஶ்ருண்விஷே பராவதி வ்ருஷோ அர்வாவதி
[ஶ்ருதஃ ॥

அந்வயம்.

हे उग्र !, (त्वं), सत्यं, इत्था, वृषा, इत्, असि, वृषजूति., नः, अविता, वृषाहि, शृण्विषे, परावति, वृषेव, अर्वावति, वृषः, श्रुतः ॥

பதவுரை.

हे उग्र !	ஹெ உக்ர !	வேகமுள்ள இந்திர !
(त्वं)	(த்வம்)	(நீ)
सत्यं	ஸத்யம்	உண்மையாக
इत्था	இத்தா	இவ்வாறு
वृषा इत् असि	வ்ருஷா இத் அஸி	விருப்பத்தை மழையெனப் பெய்வோனை யிருக்கின்றாய்
वृषजूतिः	வ்ருஷ ஜூதிஃ	சோமரசந் தெளிப்போராலழைக்கப்படுவோனாகி
नः	நஃ	எங்களை
अविता	அவிதா	காப்பாற்றுவோனாகின்றாய்.

* नोऽवृत', எனபது இருசுகு.

वृषाहि	வ்ருஷாஹி	வர தானங் கொடுப்போனென்று
श्रुष्विधे	ஶ்ருஷ்விதே	நீ கேட்கப்படுகின்றாய். (சொல்லபடுகின்றாய்.)
परावति	பராவதி	தூரததிலிருந்தும நீ
वृषेव	வ்ருஷேவ	வேணடியவைகளை வருஷிகின்றவனுகவே இருகினறாய்.
अर्वावति	அவராவதி	அருகிலிருந்து
वृष	வ்ருஷன்	மனனிவேடகையை நிறைவேற்றச செய்வோனெனவுங
श्रुत.	ஶ்ருதஃ	கேடகபபடடிருகினறாய. (சொலலபபடடிருகினறாய)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—1. மேதாதிதி ரிஷி.

வேகமுளள இநதிரனே! நீ உண்மையாய் இனனணம விருமபியதை மழையெனப பொழிவோனுகவே யிருகினறாய். சோமரசததைத தெளிப போகளாலும, பிழிநதெடுபபோகளாலும அழைகபபடடோனுய, எங களைப பாதுகாபபோனுயிருக்கினறாய. வரதானஙகளைப பொழிகினறவன எனச சொலலபபடுகினறாய். நீ தூரததிலிருபபவனுயினும வேணடியவை களைப பொழிகினறவனுகவே இருகினறாய அருகிலிருந்து விருமபியவைக களைப பொழிகினறனை எனவே கேடகபபடுகினறாய். அதாவது சொலலப படுகினறாய எனபது பொருள. (1)

மந்திரம் 2.

२ ३ १ २ ३ २ ३ १२ ३१ २
264. यच्छक्रासि परावति यदर्वावति वृत्रहन् ।
१२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
अतस्त्वा गीर्भिर्द्युगदिन्द्र केशिभिः सुतावाꣳ आविवासति ॥ २ ॥

இருககு 8-97-1.

யச்சக்ராஸி பராவதி யதவர்வாவதி வ்ருத்ரஹன் ।
அதஸ்த்வா கீர்பிர்த்யுகதிந்த்ர கெஶிபிஃ ஸுதாவாம் ஆவிவாஸதி ॥

அநவயம்.

हे शक्र !, परावति, यत्, असि, वृत्रहन्, यत् अर्वावति, अतः, इन्द्र !, द्युगत्, केशिभिः, गीर्भिः, त्वा, सुतवान्, आविवासति ॥

பதவுரை.

हे शक्र!	ஹெ ஶக்ர!	இந்திரனே! நீ
परावति	பராவதி	தூரமாகிய வானுலகில
यत् असि	யத் அஸி	இருபபையேல (அதினினறும) மறறும
वृत्रहन्!	வ்ரு த்ரஹந்!	இந்திர!
यत् अर्वावति	யத் அவ ஆவதி	அதினினறும அருகிலுளள அந்த ரிகத்திலிருபபையேல (அதினினறும)
अत·	அத:	அலலது, இம மணணுலகினின ரீனும
इन्द्र!	இந்ர!	இந்திர!
द्युगत्	த்யுகத்	சுவாக்கத்திறகுச செல்கினற
केशिभि:	கெசிபி:	குதிரைகளைப போனறவுளள
गीर्भि	கீர்பி:	தோத்திரங்களால
सुतवान्	ஸுதவாந்	சோமம தேடபபட்ட வேளவித்தலைவன
स्वा	ஸ்வா	உனனையே
आविवासति	ஆவிவாஸதி	வேளவிசசு அழைகினறான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருசகு—2. ரேபரிஷி.

சததருவைக கொலலும ஆறறலுடைய இந்திர! (நின்னை) தூரமாகிய சுவர்ககலோகத்திலிருகமபோதேனும, விருத்திரனைக கொனற இந்திர! அலலது, அதினினறுங கீழேயுளள (அதை நோகக அருகிலுள்ள) வானிலிருகமபோதேனும, அலலது, இந்தப பூவுலகிலிருகமபோதேனும, யாணடுஞ செலலுகினற கேசஙகளையுடைய அசுவம போனறு இருகபபடட தோத்திரங்களால இந்திர! சோமரசம பிழிந்த வேளவித்தலைவன தனது வேளவியைக குறித்து அவவுலகஙகளினினறு (வருமாறு) அழைகினறான. அலலது உனனை இத தோத்திரங்களால ஆராதிசகினறான எனபதாம. (2)

குறிப்பு —நீண்ட மயிரகளுள்ள குதிரைகளையுடைய இந்திரன எனபது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 3.

३ १ २ ३१ २र३ १२ ३ २ ३ १ २र
265. अभि वो वीरमन्धसो मदेषु गाय गिरा महा विचेतसम् ।
२ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
इन्द्रं नाम श्रुत्यꣳ शाकिनं वचो यथा ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-46-4.

அபி வொ வீரமந்தஸோ மதேஷு காய கிரா மஹா விசேதஸம் ।
இந்த்ரம் நாம ஸ்ருத்யꣳ ஸாகினம் வசோ யதா ॥

அன்வயம்.

(हे उद्गात्रादय. !,) वः, (हे यजमाना. !) वः, अन्धसः, मदेषु, वीरं, नाम, विचेतस, श्रुत्य, शाकिनं, इन्द्रं, महा, गिरा, वचः, यथा, गाय ॥

பதவுரை.

हे उद्गात्रादय. !	ஹே உத்காத்ராத்யயः !	சாமமறை பாடுவோர் முதலி யோர்களே ! அலலது
(हे यजमानाः !)	(ஹே யஜமானாः !)	எசமானர்களே !
व.	வः	உங்களுடைய நலதினபொருட்டு
अन्धसः	அந்தஸः	சோமததைத
मदेषु	மதேஷு	தேடுமெ பொழுதுகளில்
वीरं	வீரம்	சத்துருவைப பயமுறுத்துவோ னும
नाम	நாம	சதுருவைப பணியசசெயவோ னும
विचेतसं	விசெதஸம்	சிறந்த உணாவுடையவனும
श्रुत्यं	ஸ்ருத்யம்	யாணடுந துதிதறகுரியோனும,
शाकिनं	ஸாகினம்	ஆறறலுடையோனு மாகிய
इन्द्र	இந்த்ரம்	இநதிரனை,
महा	மஹா	பெரிதாகிய
गिरा	கிரா	தோதகிரதால
वचः	வசः	உங்களுடைய வாககு
यथा	யதா	எவவாறு எழுகினறதோ அவ வாறே
अभिगाय	அபிகாய	இனிது பாடுவீராளாக,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—3. வத்ச ரிஷி.

இம மந்திரததை பிபீலிகா மதியா பிருகதி என்பார் ஆ---ரதுவார். முதல ஈறறிலுளள பாதஙகள் பதினமூனறெழுததுகள இடையில எடடெழுத்துகள கொண்டது எனபா திரிபதிகள

சாமமறை யோதுவோா முதலியோாகளே! நீவிர, அலலது வேளவித தலைவாகளே! நீவிர், உஙகணலததின பொருடடுச சோபரசம பிழிஙதெடுக குஙக காலஙகளில, சததுருவைப பயபபடுததுவோனும, சததுருவைப பணியச செய்பவனும, மெயபுணாவுடையோனும, யாணடுஙக கேடகத தக கோனும, அலலது துதிககத தககோனும, வலிவுடையானுமாகிய இநதிரனை மகததாகிய தோததிரததால உஙகளுடைய ---ாககு எவவாறெழுகின றதோ, அவவாறே அதாவது —காயததிரிப பாடலாலேனும, அலலது திருஷ்டுப, பாடலாலேனும தோததிரஞ செயஷீாகளாக எனபதாம. (3)

மந்திரம் 4.

१ २ ३१२ ३२ ३१२ ३१ ३
266. इन्द्र त्रिधातु शरणं त्रिवरूथꣳ स्वस्तये ।
३१२ ३१२ ३ १२ ३१२ ३१२
छर्दिर्यच्छ मघवञ्छर्म मह्यञ्च यावया दिद्युमेभ्यः ॥ ४ ॥

இருகுகு 6-46-90.

இந்ர த்ரியாது ஶரணம் த்ரிவரூதம் ஸ்வஸ்தயே ।
ஶர்தி-யச்ச மகவஞ்ச்ரம மஹ்யஞ்ச யாவயா தித்யுமேப்யஃ ॥

அனவயம்.

हे इन्द्र!, त्रिधातु, त्रिवरूथं, स्वस्तये, छर्दिः, शरणं, मघवञ्छः, मह्यञ्च, एभ्यः, दिद्यु, यावया ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்ர!	இநதிரனே!
त्रिधातु	த்ரியாது	மூவகை நிமிததஙகளாலாய
त्रिवरूथं	த்ரிவரூதம்	குளிர, வெயில, மழைகளென னும மூனறையுஙக (குறிதது)
स्वस्तये	ஸ்வஸ்தயே	மஙகலததின பொருடடு
छर्दिः	ஶர்திஃ	மேல மூடபபடடுளள
शरण	ஶரணம்	வீடடை (இலலததை)

मघवद्भ्यः	மவவத்ப்யஃ	அவியெனனுங தனமுடைய வேளவித தலைவாகளுகுகும
महद्भ्य	மஹத்ப்ய	எனகுகுங
यच्छ	யச்ச	கொடுபபாயாக
दिद्यु	தித்யூம்	சதகுரு விடுதத ஒளியுள்ள ஆயுதததை
एभ्यः	ஏபஃப்யஃ	இவாகடகருகில வரவொடடாது
यावया	யாவயா	நீகுவாயாக.

சாயண பாடியம.

கணடம—4. இருகுகு—4 சமபு ரிஷி.

இநதிரனே! மூனறு காரணஙகளாலுண்டாகிய, குளிர, வெயில, மழை களை நீகுகத தகுகதும கெடாதிருபபதன பொருடடு மேலே மூடபபடடிருப பதுமாகிய வீடடை, அவிகள (தேவரைகள) எனபதையே தனமாகக கொணட வேளவித தலைவாகளான வாகடகும, பரததுவாச குலததலைவா களான எஙகடகுங கொடுபபாயாக இனனும சததுருகளால விடபபடட ஒளிமலிநத ஆயுதஙகள இவாகளிடததில வராமல விலகுகுவாயாக. (4)

குறிப்பு—மூனறு தேவாகள செயததும, மூன்று அகினிகளையுடையதுமாகிய வீடடைத தருவாயாக. இடியால வீடடை நாசபபடுததாமலிருபபாயாக எனபது ஆஙகிலம.

மந்திரம் 5.

१ २ ३ २ ३ २र
267. श्रायन्त इव सूर्यं विश्वेदिन्द्रस्य भक्षत ।
१ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २र
वसूनि * जातो जनिमान्योजसा प्रति भागं न †दीधिमः ॥ ५ ॥

இருகுகு 8-99-3

ஸ்ராயந்த இவ ஸூர்யம் விஸ்வேதிந்த்ரஸ்ய பக்ஷத ।
வஸூனி ஜாதோ ஜனிமான்யோஜஸா ப்ரதி பாகம் ந தீதிமஃ ॥

அனவயம.

हे अस्मदीया जनाः !, श्रायन्तः, इव सूर्यं, इन्द्रस्य, विश्वेत्, भक्षत, वसूनि, जाते, जनिमानि, ओजसा, (करोति,) भाग न, प्रतिदीधिमः ॥

---

* जाते जनिमान, †दीधिम, எனபன இருகுகு.

பதவுரை

(हे अस्मदीया जनाः!) (ஹே அஸ்மதீயா ஜநாஃ!) எமது சனங்களே! நீவிர்

श्रायन्त इव सूर्य्यं	ஶ்ராயந்த இவ ஸூர்யம்	சூரியனை பற்றிய கிரணங்கள், சூரியனை அடைந்திருப்பன போன்று
इन्द्रस्य	இந்த்ரஸ்ய	இந்திரனுடைய
विश्वेत्	விஶ்வேத்	எல்லாத தனங்களையும
भक्षत	஭க்ஷத	அடைந்துகொள்வீர்களாக (அவ இந்திரன்)
वसूनि	வஸூநி	ஏந்தத தனங்களை
जाते	ஜாதே	உண்டானவரிடத்தும
जनिमानि	ஜநிஷ்யமாணி	உண்டாகுவோர்களிடத்தும
ओजसा	ஓஜஸா	வலியால
करोति	கரோதி	பரவசசெயகின்றானே, (அதில)
भागं न	஭ாகம் ந	தந்தையின தனத்தில பாகம் வருமாறு வரும தனத்தை
प्रतिदीधिम	ப்ரதிதீதியேஷ	(யாம) ஏற்றுகொள்வோமாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம—4. இருக்கு—5. நிருமேத ரிஷி.

எமது சனங்களே! நீவிர் இரவியைப பற்றின கிரணங்கள இரவியை யடைந்திருப்பன போன்று இந்திரனுடைய எல்லாத தனங்களையும அடை வீர்களாக அவ விந்திரன எந்தத தனங்களை, உண்டாகுவோரிடத்தும, உண்டானவர்களிடத்தும வலியால பரவச செயகின்றானே, அதினின்று தந்தையின தனத்தைப் பாகித்துகொள்ளுமாறு பாகம பண்ணிய தனங்களை யாம அடைந்துகொள்வோம. அல்லது, இரவியைத தழுவின கிரணங்கள இரவியையே யடைகின்றனபோன்று, இந்திரனுடைய எல்லாத தனங்களையும பாகம பிரிக்கவேண்டுமென்னும இச்சை யுள்ளவர்களான மருத்துக்கள இந்திரனையே யடைகின்றார்கள. ரண்டு இந்திரனை அடைகின்றார்கள எனபது எஞ்சி நின்றது மருத்துக்கள தண்ணீராகிய தனத்தை, தானறிவாகவும தானனுபவர்களுமான மனிதர்களுக்கு ஆற்றலால பிரித்துக்கொடுக்கின்றார்கள. அதில எங்களுக்கு யாதொரு பாகமுண்டோ அது கிடைக்கவில்லையே என எண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றோம எனபதாம. இவ்வாறே நிருத்தத்தில 6, 8-ல யாஸ்க முனிவரும பொருள கூறியுள்ளார. (5)

குறிப்பு—சூரியன ஜலமாகிய சமபத்தைக கொடுத்தலால பிதுர்க்களுக்கு அவி கொடுத்தல போன்று இந்திரனுக்கும் கொடுக்கின்றோம் எனபது ஆங்கிலம

மந்திரம் 6.

२ ३ १२ ३ १ २र ३ १ २
268. न सीमदेव * आप तदिषं दीर्घायो मर्त्यः ।
१२ ३ ३ १ २र ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
एतग्वा चिद्य एतशो युयोजत इन्द्रो हरी युयोजते ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-70-7

ந ஸீமதெவ ஆப ததிஷம் தீர்காயோ மர்த்யஃ ।
ஏதக்வா சித்ய ஏதஶோ யுயொஜத இந்த்ரோ ஹரீ யுயொஜதெ॥

அந்வயம்

हे दीर्घायो!, अदेवः, मर्त्यः, सीम्, तत्, इषं, न आप, यः, एतग्वाचित्, यः, एतशः, युयोजते, इन्द्रः, हरी, युयोजते ॥

பதவுரை.

हे दीर्घायो!	ஹெ தீர்காயொ!	நீண்ட ஆயுளையுடைய இந்திர!
अदेवः	அதெவஃ	தேவ சமபந்தமற்ற
मर्त्यः	மர்த்யஃ	மரணத்தனமையுடைய மனிதன
सीं तत् इषं	ஸீம் தத் இஷம்	புகழற்ற எல்லா அன்னத்தையும்
न आप	ந ஆப	அடையமாட்டான
यः	யஃ	(எவனெனின்?) எவன்
एतग्वाचित्	ஏதக்வாசித்	பலவகை நிறங்களையுடைய
एतशः	ஏதஶஃ	குதிரைகளை (இந்திரனுடைய)
युयोजते	யுயொஜதெ	இரண்டிற பூட்டுகின்றானே, அவன் எதனாலெனின்?
यः	யஃ	யாதொரு
इन्द्रः	இந்த்ரஃ	இந்திரன்
हरी	ஹரீ	(அந்த) குதிரைகளை
युयोजते	யுயொஜதெ	புகழ்கின்றிலனே, (அவைகளை பூட்டுகின்றன ஆதலின் எனக).

சாயண பாஷ்யம்

காண்டம்—1 இருக்கு—6 புருஹந்தமா ரிஷி.

நித்தியனான இந்திர! நீ இந்திரனென்னும் நினது தேவதன்மைச் சம்பந்தமற்ற, அதாவது மரண தருமத்தை யடைந்த மனிதன் புகழற்ற அன்னங்களைத்தையும் அடையான் எம் மனிதன் எனின்! பல நிறங்களையுடைய இரண்டு குதிரைகளையும், இந்திரன் வேள்விக்குப் போதவற்கு இரண்டிற பூட்டுகின்றவனே, எதனாலெனின்? இந்திரனுக்குப் பிரியமில்லாத குதிரைகளைப் பூட்டி னானாதலின் எனக (6)

* आप तदिषं, य एतशा, हरी इन्द्रो युयोजते, எனபது

२ ३ १ २३ २ ३ १ २ ३१ २
269. आनो विश्वासु * हव्यमिन्द्रꣳ समत्सु † भूषत ।
२३ १ २ ३ १२ ३ १ २
उप ब्रह्माणि सवनानि ‡ वृत्रहन् परमज्या § ऋचीषम ॥ ७ ॥

இருகசு 0-90-1.

ஆநோ விஶ்வாஸு ஹவ்யமிந்த்ரꣳ ஸமத்ஸு பூஷத ।
உப ப்ரஹ்மாணி ஸவநாநி வ்ருத்ரஹந் பரமஜ்யா ஋சீஷம ॥

அந்வயம்.

हे स्तोतार: !, विश्वासु, समत्सु, हव्यं, इन्द्र, न:, ब्रह्माणि, उपभूषत, वृत्रहन्, परमज्या: !, ऋचीषम !, सवनानि, ब्रह्माणि, उपभूषत ॥

பதவுரை

हे स्तोतार !	ஹெ ஸ்தோதாரஃ !	துதிபபோாகாள ! நீவிர
विश्वासु	விஶ்வாஸு	எலலா (அசுராகளுடைய)
समत्सु	ஸமத்ஸு	போாகளில
हव्य	ஹவ்யம்	அழைகபபடும
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இநதிரனை குறிதது
नः	நஃ	எமது வேளவியில
ब्रह्माणि	ப்ரஹ்மாணி	தோததிரஙகளை
उपभूषत	உபஹூஷத	அழகுறச செயவீாகளாக. அலலது, ஏவுவீாகளாக.
हे वृत्रहन् !	ஹெ வ்ருத்ரஹந் !	பாவதைதப போகசுவோய் !
परमज्याः !	பாரமஜ்யாஃ !	சத்துருவைக் கொலல, விலலில நாணேறறிக கொணடிருப போய !
ऋचीषम !	஋சீஷம !	தோததிரததா லொருமுகபபடுத் தறகுரியோய ! நீ
सवनानि	ஸவநாநி	காலை முதல மூனறு போதிலுஞ் செயயுங கருமததொகுதிகளை
उपभूषत	உபஹூஷத	அழகுறச செயவாயாக.

* हव्य इन्द्र , † भूषत, ‡ वृत्रहा, § ऋचीषम., எனபன இருகசு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—4. [illegible] 7. கிருதேந்த புருமேதர்கள் ரிஷிகள்.

தோததிரங்களை ஈவோர்களே! நீவிர், அசுரர்களின் எலலாப போகளி லும தேவர்களினை வெலலுவதறகு தமை காபபாறறிககொளள அழைககத் தகக இநதிரனை ருதிதது, வரது வேளவியில தோததிரஙகளை, அலலது அனனமாகிய அதிதியை அழதருள செய்வீர்களாக. (செலுதது வீர்களாக,) விருதிரனை, அலலது பாவதகரை கொனறருள! போரில சதருவை கொலலுகர தொழிய திடமான விலலுடையோய! அலலது, மேமபடட ஆயுத முளள தகதி நகளை கொலலுவாய! தோததிரஙகளா லொருமுக படுதபபடடவனே! நிதகளையணிநத இநதிர! நீயும, காலை முதலிய முப பொழுதிலு மெமமால தியகபடுகினறவரகளை (முனறு சவனஙகளை)யும, தோததி ரஙகளையும அதிக தெயவமாக.

(7)

மந்திரம் 8.

१ २२ ३२३ ३ १ २ ३ २
270. तवेदिन्द्रावमं वसु त्वं पुष्यसि मध्यमम् ।
३ २ २२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १२
मत्रा विश्वस्य परमस्य राजसि नकिष्ट्वा गोषु वृण्वते ॥ ८ ॥

இருகசு 7-32-16

தவெதிநதராவமா வசு ததவம் பராஷ்டயஸி மதயமம் ।
மதரா விஸவஸய பரமஸய ராஜஸி நகிஷடவா கோஷு வருணவதெ ॥

அனவயம்.

हे इन्द्र !, अवमम्, वसु, तवेत्, त्वम्, मध्यमं, पुष्यसि, विश्वस्य, परमस्य, सत्रा, राजसि, त्वा, गोषु, नकि वृण्वते ॥

பதவுரை

हे इन्द्र !	ஹெ இநதிர !	இநதிரனே !
अवमं	அவமம்	தரையின் கீழுளள
वसु	வஸு	தனம
तवेत्	தவெத்	நின்னுடையதேயாம. (மறறும)
त्व	தவம்	நீ
मध्यमं	மதயமம்	பொன, வெளளி முதலிய நடுத தரமாகிய தனதனையும
पुष्यसि	புஷயஸி	வலியுறுததுகினறாய.

परमस्य	வாரஹ்ய	இரததினம் முதலிய மேலாகிய
विश्वस्य	விஷ்வஹ்ய	எலலாத தனததிறகும
सत्रा	ஸத்ரா	உணமையாகவே (நீ)
राजसि	ராஜஸி	இறைவனுகினறாய.
त्वां	ஸ்வாம்	நினனை
गोषु	கோஷு	கோ, முதலிய தனஙகளுக கொடு ககும விஷயததில
नकि वृण्वते	நகி வ்ருண்வதெ	எவரும தடை செயயார.

சாயண பாடியம்.

கணடம—4. இருக்கு—8. வசிட்ட ரிஷி.

இநதிரனே! கீழ்பபடட அப்பிரகம, தாமிர முதலிய தனஙகள, அல்லது, தரையிலுணடான தாழ்நத தனஙகள, நினனுடைய பொருளகளேயாகினறன நீயே நடு நிலையிலுளள, வெளளி, பொன முதலியவைகளை, அலலது, வானுலகததை, வனமையுறச செயகினறனை. மேமபடட இரததினம முதலிய எலலாப பொருளகடகும, அலலது, வானிலுணடான தனஙகடகும உணமையில நீயே தலைவனுகினறாய. இனனும கோகளை முதலிய தனஙகளுக கொடுககும விஷயததிலும நினனை யாரும தடை செயயார். (8)

மந்திரம் 9.

१२३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १२

271. केयथ क्वेदसि पुरुत्रा विद्धि ते मनः ।

१ २ ३ १ २३ १ २

अलर्षि युध्म खजकृत्पुरन्दर प्र गायत्रा अगासिषुः ॥ ९ ॥

இருகக 8-1-7.

கெயய கவெஹி வாரஹ்ரா விதி தெ உநஃ ।

சுலர்ஷி-ர் யுத்ம வஜகர்த்புரந்தர ப்ர காயத்ரா சுகாஸிஷுஃ ॥

அனவயம்.

हे इन्द्र !, क, इयथ, क्वेत् असि, पुरुत्राचित् हि, ते मन', युध्म !, खजकृत्, पुरन्दर !, अलर्षि, गायत्रा, प्रागासिषु ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ இந்த்ர !	இநதிரனே! நீ முனனர்
क?	க ?	எஙகே?
इयथ	இயய	சென றிருநதனை ?
क्वेत् असि	கவெக் சுஹி	இபபோது எஙகுளளாய் ?

पुरुत्राचित् हि	வுரூத்ராசித் ஹி	அநேக விடங்களில்
ते मनः	தெ மநः	நினது மனம போகின்றது
युध्म !	யுத்ம !	போரகுசல ! (போரவலல !)
खजकृत् !	வஜகிருத் !	போர புரிவோய் !
पुरन्दर !	புரந்தர !	அசுரபுர நாசக !
अलर्षि	ஆகர்ஷி	(நீ) வருவாயாக
गायत्रा	காயத்ரா	பாடுவதில வலலுரரான எமது துதியாளாகள
प्रागासिषु	ப்ராகாஸிஷுः	துதி முதலியவைகளைப பாடுகின ரூகள.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—4. இருகசு—9. மேதாதிதி மேதயாதிதிகள ரிஷிகள

இநதிர ! நீ முன எவவிடஞ் சென்றிருநதாய ? இபபோது எஙகே யிருகினறாய் ? உன்னுடைய மனம் பல (விடங்களிற) சலிததுககொணடிருக கிறது. போர் வலலோய் ! போர்புரிவோய் ! அசுரர்களின புரஙகளை யழித தோய ! இநதிர ! வருவாயாக. பாடுவதில வலலுரரான எமமுடைய பாடகாகள தோதநதிரஞ செயகினறாகள. (9)

மந்திரம் 10.

३१२ ३ १ २र ३२ ३१२

272. **वयमेनमिदा ह्योऽपीपे मेह वज्रिणम् ।**

१ २ ३ १ २र ३२ ३२ ३१ २ ३२

तस्मा उ अद्य सवने सुतं भरा नूनं भूषत श्रुते ॥ १० ॥

இருகசு 8-66-7.

வயமெநமிதா ஹ்யோzபீபெ மெஹ வஜ்ரிணம் ।

தஸ்மா உ சுத்ய ஸவநெ ஸுதம் ஹரா நகிஷ்டம் ஹூஷித ஸ்ருதெ ॥

அநவயம்.

वय, एन, इदा, ह्यः, इह, अपीपेम, तस्मात् उ, अद्य, सवने, सुतं, भर, नून, श्रुते, आभूषत ॥

பதவுரை.

वयं	வயம்	வேளவிக தலைவாகளான யாஙகள
एनं वज्रिणं	வநம் வஜ்ரிணம்	வசிராயுதம தாஙகிய இவ விநதிரனை
इदा	இதா	இபபோதுமம (இனறைகசும)
ह्यः	ஹ்யஃ	நேறறுமம, (முனனரளுமம) அகிய

इह	ஊஹ	இந்த நாட்களில்
अपीपेम	சுவீவெச	சோமரசத்தால் திருப்தி பண்ணி வைத்தோம
तस्मा उ	தஸ்மா உ	அக்காரணத்தாலே (இந்திர! நீ)
अद्य सवने	சுத்ய ஸவநே	இறைய சவனகாலத்தில
सुतं	ஸுதம்	தேடிய சோமரசத்தை
भर	ஹர	ஏற்றுக கொளவாயாக. (வேட்போகாள! நீவிர)
नूनं	நூநம்	இப்போது
श्रुते	ஸ்ருதே	துதியைக் கேட்டவிடதது
आभूषत	சு ஹூஷத	அழகுபெற விளங்குவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருகசு—10. கலி ரிஷி.

வேளவித தலைவர்களான யாகங்கள், வச்சிராயுதந் தாங்கிய ^ ^ ^ ஆன இப்போதும. சென்ற தினத்திலுஞ் சோமரசத்தாற் களிப்படைவித்தோம. இதுபற்றியே (இந்திர! நீ) இப்போது இந்தச்சவன காலத்தில பிழிந்தெடுத்த சோமரசத்தை யேற்றுக்கொள்வாயாக. வேட்போர்களே! நீவிரும, உண்மையில இக்கால துதியைக கேட்டவிடதது அழகுற விளங்குவீர்களாக. (10)

நான்காவது கண்டம்.

முற்றும.

ஐந்தாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—3. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—5.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

१ २र ३२उ ३ १ २ ३१ २
273. यो राजा चर्षणीनां याता रथेभिरध्रिगुः ।
१ २ ३ १ २र ३ २ ३ १ २३ २ ३ २
विश्वासां तरुता पृतनानां ज्येष्ठं यो वृत्रहा गृणे ॥ १ ॥

இருகசு 8-70-1.

யொ ராஜா சஷ்ணீநாம் யாதா ரதெஹிரயிபூஃ।
விஶ்வாஸாம் தரீதா வ்ருதநாநாம் ஜெஷ்டம் யொ வ்ருத்ரஹா
[ஹணெ ॥

அந்வயம்.

य, चर्षणीनां, राजा, रथेभि, याता, अभिशु, विश्वासां, पृतनानां, तरुता, यः, वृत्रहा, ज्येष्ठं, गृणे ॥

பதவுரை.

य.	யः	யாதொரு இந்திரன்
चर्षणीनां	அஷ்டிணீநாம்	மனிதாகட்கு
राजा	ராஜா	வேந்தனாயிருக்கின்றானே,
रथेभिः	ரதெஹிஃ	இரதங்களால
याता	யாதா	யாத்திரை பண்ணுகின்றானே,
अभिशु	அபிஶுஃ	தடையிலாப போக்குடையவனே,
विश्वासां	விஶ்வாஸாம்	எல்லாச
पृतनानां	ப்ருதநாநாம்	சேனைகளின
तरुता	தரீதா	கரையைக் கடந்தவனே,
यः	யஃ	எவன
वृत्रहा	வ்ருத்ரஹா	பாவத்தை யொழிப்பவனே,
ज्येष्ठं	ஜ்யெஷ்டம்	எல்லாரினும் மேம்பட்ட அவ் விந்திரனை
गृणे	ஹணெ	துதிக்கின்றேன.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—5 இருக்கு—1 புருஹன்மா ரிஷி.

எவ் விந்திரன் மக்களுக்கு நிறைவனும், இரதங்களிற் செல்பவனும், அனனியாகளால தடையிலாப போக்குடையோனும், சேனைகளெல்லா வற்றின் கரைகடந்தவனும், குணங்களால் சிறந்தோனும், விருத்திரனைக் கொன்றவனும், யாவராலும் இனிது துதிக்கத் தக்கோனும், அல்லது, மிக்க பழையோனும் பெருமைபாக்கியமுடையவனுமாவனே. அவ் விந்திரனைத் துதிக்கின்றேன என்பதாம்.

(1)

மந்திரம் 2.

१२ ३ १२ ३१२ ३१२
274. यत इन्द्र भयामहे ततो नो अभयं कृधि ।
१२ ३२उ ३ १२३२३ २उ ३ १ २र
मघवन् छग्धि *तव तन्न ऊतये विद्विषो विमृधो जहि ॥ २ ॥

இருகசு 8-91-13.

யத இந்த்ர லயாமஹெ ததொ நொ அபயம் கிருதி ।
மகவன் சக்தி தவ தன்ன ஊதயெ விதிஷொ விம்ருதொ ஜஹி ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, यतः, भयामहे, ततः, नः, अभयं, कृधि मघवन्!, शग्धि, तव, ऊतये, द्विषः, विजहि, मृधः, वि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ இந்த்ர!	இந்திரனே! யாங்கள
यतः	யதஃ	எவனுல
भयामहे	பயாமஹெ	பயபபடுகினறோமோ,
ततः	ததஃ	அவனிலிருந்து
नः	நஃ	எங்களுக்கு
अभय	அபயம்	பயமிலாதிருக்கச்
कृधि	கிருதி	செயவாயாக
मघवन्!	மகவன்!	இந்திர! (நீ)
शग्धि	சக்தி	பயபபடாதிருக்கச் செய்யும் ஆற்றல உடையோன ஆவாயாக
तव	தவ	உனனுடைய
ऊतये	ஊதயெ	பாதுகாபபின பொருட்டு
द्विषः	விஷஃ	எமது சதருக்களை
विजहि	விஜஹி	முழுதும வெலவாயாக
मृधः	ம்ருதஃ	எமமைத தானபுறுதுவோர்களை(யும)
वि	வி	நாசமாகுவாயாக

* तवतन्न ऊतिभि., எனபது இருகசு.

சாயண பாடியம்

கணடம—5 இருகது—3 பாகக ரிஷி.

இநதிரனே! நீ, எக கொலைஞராால யாஙகள பயபபடட பெறுகின றேமோ, அவரினினறு எஙகளைப பயமடையாதிருகக செயவாயாக இநதிர! எஙகளைப பயமுறுதிருகக செயய ஆறறலுடையோனகுதி உன னுடைய பாதுகாபபின பொருடடு எமது சதருகளை அடியோடு வெல வாயாக. எமமைத துனபுறுததுவோாகளையும வெலவாயாக எனபதாம. (2)

மநதிரம் 3.

१२ ३१ २२ ३१२
275. **वास्तोष्पते ध्रुवा स्थूणाꣳ सत्रꣳ सोम्यानाम् ।**
३२ ३२३१ ३२३१२३ १२
द्रप्सः पुरां भेत्ता शश्वतीनामिन्द्रो मुनीनाꣳ सखा ॥ ३ ॥

இருகது 8-101-91.

வாஷ்ோஷதெ ய்ரூவா ஸ்ுணாம ஸத்ரம ஸொஉ்யானாம் ।
உஷ்ஃ வுராம லெத்தா ஸஸ்வதீநாமிந்ரோ முநீநாம ஸகா ॥

அநவயம்

हे वास्तोष्पते!, स्थूणा, ध्रुवा, सोम्याना, अंसत्रं, द्रप्सः, शश्वतीनां, पुरां, भेत्ता, इन्द्रः, मुनीनां, सखा ॥

பதவுரை.

वास्तोष्पते!	வாஷ்ோஷதெ!	வசிகக த தந்த இலலததிறகு இறைவ!
स्थूणा	ஸ்ுணா	வீட்டைத தாஙகுந தூண
ध्रुवा	ய்ரூவா	நிலைததிருககுக
सोम्यानां	ஸொஉ்யானாம்	சோமஙதேடு மெஙகடகு
अंसत्र	ஸம்ஸத்ரம்	தோள முதலியவைகளைக காப் பாறறும வலியுணடாகுக.
द्रप्स	உஷ்ஃ	சோமம அருநதுவோனும
शश्वतीना	ஸஸ்வதீநாம்	பலவகையான
पुरा	வுராம்	அசுர நகராஙகளை
भेत्ता	ஹெ த்தா	உடைபபவனுமாகிய
इन्द्र.	இந்ரஃ	இநதிரன
मुनीना	முநீநாம்	முனிகளான எஙகடகு
सखा	ஸகா	மிததிரனகுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருசுகு—5. இரிமீடி ரிஷி

வீடுகடகு இறைவனே! வீடடிறகு நிலையாபுளள தூண நிலைததிருக குக. சோமரசததிறகுரிய, அலலது, சோமம தேடபபடட எஙகடகு, தோளால உபலக்ஷணமாயக கொணட உடமபு முழுவதையும பாதுகாககும ஆறறலுணடாகுக. மறறும, ஒழுகுகினற சோமரசததை உடையோனும, ஆங்க அசுர நகாஙகளை புடை பபவனுமாகிய இநதிரன இருடிகளான எங கட்கு மிததிரனுகுக (3)

குறிப்பு.—வீடடைத தூண தாங்குமாறு எம்மைக காப்பாற்றுவரியர்க என பாருமுளளாா சிலா.

மநதிரம் 4.

276. வண्महाꣳ असि सूर्य वडादित्य महाꣳ असि ।
महस्ते सतो महिमा * पनिष्टम ‡ मन्हादेव महाꣳ असि ॥ ४ ॥

இருகசு 8-10 1-11.

வண்ணஹாம சுவி வசுய-ர் வலாதித்ய உஹாம சுவி ।
உஹஸ்ஸே வஸதோ உஹிமா வநிஷ்டஉ உஹ்நாதெவ உஹாம சுவி ॥

அநவயம்

हे सूर्य !, महान्, असि, वट्, आदित्य, मन्हा, महान्, असि, वट्, देव !
महः, सतः, ते महिमा, पनिष्ठम, ॥

பதவுரை.

हे सूर्य !	ஹெ சூரிய-உ !	எவுகினற இநதிர ! நீ
महान्	உஹாந	ஆறறலாற பெரியோனுய
असि	சுவி	இருகினறாய.
वट्	வட்	இஃது உணமையாம.
आदित्य !	ஆதித்ய !	அதிதியின புததிர ! நீ
मन्हा	உஹ்நா	வீரியததினாலும
महान्	உஹாந	பெரியோனுய
असि	சுவி	இருகினறாய

* पनस्यत, ‡ अद्धा, எனபது இருகசு.

वट्	வட்	இது உண்மை.
देव!	தெவ!	சூரிய தேவனே!
महः	மஹः	மகானும
सत'	ஸத:	சத்தியனுமாகிய
ते महिमा	தெ மஹிமா	நினது மகிமை
पनिष्ठम	பநிஷ்ட	அதிசுகபுபுகினறது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—5. இருக்கு—4. சமதகினி ரிஷி.

எலலாவற்வையுஞ் செலுததுகினற இநதிர! நீ ஒளியாற் பெரியோனு யிருகினறாய், இது உணமை பொய்யன்று என்பதாம. அதிதியின மைந்த! நீ ஆறறலாலும பெரியோனுயிருக்கினறாய், இஃதுண்மையே, மகானும், நிலைதது இருபபவனுமாகிய நினது மகிமை தோதகிரம பண்ணுவோர்களாற் றுதிக்கதேயாம, பிரகாச முதலிய குணஙகளோடுகூடிய சூரிய! நீ, வீரத்தன் மையினாலும பெரியோனு யிருகினறாய். இதில ஐயமில்லை என்பதாம். (4)

குறிப்பு.—"வட்மகான என்னும் மநதிரதததைச் சபிதது இரவியை நோகதி யுட்காருவாராக. பொயமை புகலினும பொயயோடி அவர் சோரா" எனக் கூறியுளள சௌனாரிஷியின வாகைபும ஈணடும உணாக.

மந்திரம் 5.

१ २ ३ १ २३२४ ३ १ २ ३ १ २

277. अश्वी रथी सुरूप इद्गोमाꣳ यदिन्द्र ते सखा ।

३ २ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २र

श्वात्रभाजा वयसा सचते सदा चन्द्रैर्याति सभामुप ॥ ५ ॥

இருசகு 8-4-6.

அஶ்வீ ரதீ ஸுரூப இத்கோமாꣳ யதிந்த்ர தெ ஸகா ।

ஶ்வாத்ரபாஜா வயஸா ஸசதெ ஸதா சந்த்ரைர்யாதி ஸபாமுப ॥

அநவயம்.

हे इन्द्र!, यत्, ते, सखा, इत्, अश्वी, रथी, सुरूपः, गोमान्, श्वात्रभाजा, वयसा, सदा, सचते, चन्द्रैः, सभां, उपयाति ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ ஈந்த்ர!	இந்திரனே!
यत्	யத்	எவன்
ते	தெ	உன்னுடைய
सखा	ஸகா	மித்திரனுகினறானே, அவன்
इत्	ஈத்	ஒருதலையாக
अश्वी	அஷ்வீ	குதிரையுடையவனும
रथी	ரதீ	இரதமுடையவனும
सुरूपः	ஸுரூபஃ	அழகிய உருவமுடையவனும
गोमान्	கோமான்	கோகளையுடையவனுமே, ஆகின்றன் மறறும
वाजभाजा	வாஜபாஜா	விரைவில் லடையதகக தனத தோடும
वयसा	வயஸா	அனனததோடும,
सदा	ஸதா	எப்போதுங
सचते	ஸசதெ	கூடினவனுமாகின்றன் பினனர
चन्द्रः	சந்த்ரஃ	களிப்பைக் கொடுக்கின்ற குதிரைலோடு கூடியவனுய்
सभां	ஸபாம்	நறசங்கதததையும
उपयाति	உபயாதி	அடைகினறன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—5. தேவாதிதி ரிஷி.

இந்திரனே! உனக்கு மித்திரனனவன குதிரை முதலியவைகளுடன் நற்குணங்களையு முடையவனே யாகின்றன். குதிரைகளோடு கூடியவனே யாகினறன். ஓர்காலும் குதிரைக ளிலாதோ னுகா னெனக. இரதமுள் ளோனே யாகினறன். அழகுமலிநத அஙகஙகளுடையவனே யாகினறன அநேகங கோகளையுடையோனே யாகினறன எனபதாம. ஓபோது இவை களினின்றும நீஙகான எனபது பொருள. மறறும எபபோதும விரைவில அடையத தக நலல திரவியததோடு அனனமுடையவனுமே யாகினறன இதனனே எலலாத தேவாகளையு மழைகக தக தோதநிரஙகளை யுடை யோனைய் அறிஞா கழகததையும அடைகின்றன எனக. (5)

மந்திரம் 6.

१ २२ ३२ ३२ २२ ३२

278. यद्याव इन्द्र ते शतꣳ शतं भूमीरुत स्युः ।

१ २ ३ २३ २ ३ २३ २ ३१२३ १२

न त्वा वज्रिन्त सहस्रꣳ सूर्या अनु न जातमष्ट रोदसी ॥ ६ ॥

இருகக 8-70-5.

ꦪꦏ꧀ꦱ꧀ꦮ ꦲꦤ꧀ꦢ꧀ ꦠꦺ ꦱ꧀ꦠꦤ꧀ ꦱ꧀ꦠꦤ꧀ ꦭꦺꦴꦏꦴ꧀ꦱ꧀ꦠ ꦲꦸ꧀ ꦲꦶ꧉
ꦤ ꦏ꧀ꦮ ꦮꦗ꧀ꦿꦶ꧀ ꦮꦲꦲꦱ꧀ꦿꦁ ꦮꦪꦾꦸ꧀ꦫ ꦏ꧀ꦮ ꦤ ꦗꦠ꧀ꦫꦺꦱ꧀ꦿꦶ꧀ [ꦲꦺꦴꦫꦏ꧀ꦱ꧀ꦶ ॥

அன்வயம்.

हे इन्द्र !, यत्, द्याव:, शतं, स्यु:, त्वा, न, अनु अष्ट, उत, भूमी, शतम्, वज्रिन्, सहस्रं, सूर्या:, त्वा, न, जातं, रोदसी ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ꦲꦺ ꦲꦸꦫꦸ !	இந்திரனே !
द्याव	ꦢ꧀ꦿꦪꦴꦮ꧀	வானுலகங்கள
शत	ꦯꦠꦁ	நூறுமுக கணக்காய
यदि स्यु	ꦪꦢꦶ ꦯ꧀ꦪꦸ꧀	இ- - - - - ஆவையும்,
त्वा	ꦠ꧀ꦮꦏ꧀	உன்னைத்
न अनु अष्ट	ꦤ ꦄꦤꦸ ꦄꦯ꧀ꦛ	தமமுளடகஙகி கொளள முடி யாதனவே.
उत	ꦲꦸꦠ	மறறும,
भूमि	ꦪꦽꦶ	உலகங்கள
शतं	ꦯꦠꦁ	நூறு வகைகளா பிருபபினும, நினது பிரபு விமபதனைத தோறறுவிகக முடியாதனவாம.
वज्रिन् !	ꦮꦗ꧀ꦿꦶ꧀ ꦔ !	வசிராயுதந தாஙகினோய !
सहस्र	ꦯꦲꦲꦱ꧀ꦿꦁ	ஆயிரககணககான
सूर्या:	ꦯꦸꦂꦪꦴ꧀ꦿꦱ꧀	இரவிகளும
त्वा	ꦠ꧀ꦮꦏ꧀	நினனை
न	ꦤ	விளகக முடியாதனவாம.
जातं	ꦗꦠꦁ	தோனறப பெறற எவையும நின் னைத தமமுளடகஙகி கொளள முடியாதவைகளேயாம
रोदसी	ꦫꦺꦴꦢꦱꦶ꧀	வானுலகும மணணுலகும நினனை அடகஙகிகொளள முடியாதன வே.

சாயண பாடியம.

கணடம—5. இருகசு—6. புருஹனமா ரிஷி.

இநதிரனே ! வானுலகஙகள நூறறுக கணக்கானவைகளாமாயினும நினனை யளபபதறகு முடியாதனவேயாம, மறறும, தரைகள நூறறுககணக்க கானவை களாயினும நினது உருவப பிரபு விமபதனைத தோறறுவிகக முடியாதவைகளேயாம வசிராயுதந தாஙகினோய ! இரவிகள எணணிலா தனவாயினும நினனை பிரகாபபிகக முடியாதனவேயாம. ‘ஆணடை சூரியன்

விளங்கிலன், என்னும் மறைவாக்காலென்க. விரிப்பதிலென்? தோன்றின வனைத்தும் நின்னை அடையமுடியாதனவேயாம். அங்ஙனமே, வானும் மண்ணும் நினைந்த தமமுள் அடக்கிகொள்ளமுடியாதனவேயாம. இதனால் நீ எல்லாவற்றினும் மேம்பட்டவன் எனபது பொருள. "தரையினும பெரியான், வானினும பெரியான, சுவர்க்கததினும பெரியான, இவ்வுலகங்களினினறுமி பெரியான்" என முறையுங கூறப பெறறுள்ளதாலுமெனக. (6)

மந்திரம் 7.

१२३ २उ३२३क २ ३२३ १२

279. यदिन्द्र प्रागपागुदग्न्यग्वा हूयसे नृभिः ।

१२३१२ ३२३१ २ ३१२

सिमा पुरू नृषूतो अस्यानवेऽसि प्रशर्ध तुर्वशे ॥ ७ ॥

இருககு 8-4-1.

यदिन्द्र प्राग्वाग्घूयसे नृभिः ।
सिमा पुरू नृषूतो अस्यानवेऽसि प्रशर्ध तुर्वशे॥

அன்வயம்.

हे इन्द्र!, यत्, प्राक्, वा, अपाक्, उदक्, न्यक्, नृभिः, हूयसे, सिम्, आनवे, पुरु, नृषूतः, असि, प्रशर्ध, तुर्वशे ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ இந்ர!	இநதிர! நீ
प्राक्	ப்ராக்	கிழக்கு
अपाक्	அவாக்	மேறகு
उदक्	உதக்	வடகு
न्यक्	நியக்	தெறகு என்னும நான்கு திசைகளிலுமுளள
नृभिः	நரபிஃ	மனிதாகளால
यदिहूयसे	யதி ஹூயஸெ	ததமது காரியததின பொருட்டு அழைகபபட்டோனையினும
आनवे	ஆநவெ	அது, எனனும வேநதனுடைய புததிரன பொருட்டு
पुरु नृषूतः	புரு நிஷூதஃ	துதிகினற அநேகாகளை ஏவிக கொண்டே
असि	அஸி	இருககின்றாய்.
प्रशर्ध!	ப்ரசர்த!	சததுருகளை யடக்குவோய்! நீ
तुर्वशे	துர்வசெ	துருவசன, எனபவனுககும அவ்வாறே யிருகினறாய.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—5. இருகு—7 தேவாதிதி ரிஷி.

இந்திர! நீ, கீழ்திசைகக ணிருப்பவர்களால, அல்லது, மேற்றிசைகக ணிருப்பவாகளால, அலலது தெனறிசைகக ணிருப்பவர்களால அலலது, வட திசைகக ணிருப்பவாகளால, அதாவது நினனைத துதிகின்ற நாற்றிசை களிலுமுளள மனிதாகளால தததமது காரியததின் பொருட்டு அழைக் கப்படுகின்றய. மேமபடட இந்திர! ாண்டிச சிமம் எனறது, சிறப்பாம. "சிமம எனபது மேமபாடெனபபடுகினறது" என வாச சனேய சமமிதை (மறை) கூறுகின்றதாமாதலின எனக. எப்போதும பல்லோகளாலுமழைக கபபடுகின்றய எனபதாம். அததனமையனுயினும, அது, என்னும அரச னது புதிரராகிய இராசரிஷி விஷயததில் அவருடைய துதியாளர்களால ஏவபபடடோனு யிருககினறய. அதாவது அரசனுககு நலனு செய்யுமாறு தோதிரஞ செய்வோகள ஏவுகினறாகள என்பது பொருள். மறறும, சதுருகளை முழுது மடகுவோய்! இந்திர! நீ, துருவசன, எனனும வேநதன விஷயததிலும மனிதாகளால ஏவபபட்டோனுகவே யிருக்கின்றய எனபதாம. (7)

குறிப்பு.—நாறறிசைகளி லிருகினற மனிதாகடகும, துருவசனுக்கும தன முதலியவைகளைக கொடுபபாயாக எனபது ஆங்கிலம.

மந்திரம் 8.

१ २१ ३ १ २१
280. कस्तमिन्द्र त्वा वसवा मर्त्यो दधर्षति ।
३ १ २१ ३ १ २ ३ २ ३ १ २१
* श्रद्धा हि ते मघवन् पार्य्ये दिवि वाजी वाजꣳ सिषासति ॥८॥

இருககு 8-32-14.

कꣳहूशिꣳ कवा वसवा दधर्षति ।
श्रद्धा हि ते मघवन् पार्ये दिवि वाजी वाजꣳ सिषासति ॥

அனவயம.

हे वसो!, इन्द्र!, तं, त्वा, कः मर्त्यः, आदधर्षति, मघवन्!, ते श्रद्धा, वाजी, पार्य्ये दिवि, वाजं, सिषासति ॥

---

* श्रद्धा इत्ता, எனபது இருககு.

பதவுரை

वसो! इन्द्र!	வஸோ! உந்ர!	வியாபகனுகிய இந்திரனே!
त्वा	தம் கூா	புகழுபெற்ற அததனமைய நினை
कः मर्त्यः?	கஃ மர்த்யஃ?	எமமனிதன?
आदधर्षति?	ஆதர்ஷதி?	இழிவு பணணவலலான?
हे मघवन्!	ஹெ மகவந்!	இந்திர!
ते	தெ	நின பொருடடு
श्रद्धा	ஸ்ரத்தா	அனபுளள யாதொரு வேளவித தலிவன
वाजी	வாஜீ	அவிபுடையோன ஆகினறமனை, அவன
पार्ये दिवि	பார்யெ திவி	சோமரசந தேடடும நாளில
वाजं	வாஜம்	அவியெனனுந தேவமுணவை
सिषासति	ஸிஷாஸதி	(நினகருக) கொடுகக விருமபுகின றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—5 இருகு—8 வசிட்ட ரிஷி.

வியாபகனுகிய இந்திர! கீரததிபுடையோனுகிய உனனை எவன தாழ வுப்படுததுபவன? (எவனுமிலன் எனபதாம) இந்திர! நினபொருடடு யாவ னெருவன, (தலிவன) அனபோடு அவி தேடுகினறனை! அவன சோம ரசந தேடுகினற 'சௌதாியம' எனனும நாளில அவியாகிய அனனதைக கொடுகக இசசிகினறன. (8)

மந்திரம் 9.

१२ ३२३१ २२ ३१२

281. इन्द्राग्नी अपादियं पूर्वागात् पद्वतीभ्यः ।

३२३ १२३१२ ३ २३१२

* हित्वा शिरो जिह्वया रारपच्चरत् त्रिंशत्पदान्यक्रमीत् ॥ ९ ॥

இருகு 3-45-1.

இந்ராக்னீ அவாஹியம வஜிவர்தாமஸு வாஜதீஹுவே।

ஹிகவா மிமாதா ஜிஹவயா ராரபசசரத திரம்ஸத்பதானயக்ரமீத்॥

* हत्वी शिरो जिह्वया वावदच्, எனபது இருகு.

அந்வயம்.

हे इन्द्राग्नी !, अपात्, इयं, पद्वतीभ्यः, सुप्तभ्य., पूर्वा, आगात्, शिरः, हित्वा, जिह्वया, रारपत्, चरत्, त्रिंशत् पदानि, न्यक्रमीत् ॥

பதவுரை

हे इन्द्राग्नी !	ஹை இந்த்ராக்நீ !	இந்திர, அகினிதேள !
अपात्	அபாக்	காலினறிய
इय	இயம்	இந்த உஷாதேவதை (விடியற காலதேவதை)
पद्वतीभ्य	பத்வதீப்யஃ	காலகளையுடைய
सुप्तभ्य	ஸுப்தாப்யஃ	சனங்களினினறும
पूर्वा	பூர்வா	முனனரேயே
आगात्	ஆகாக்	வருகினறது
शिर	சிரஃ	(பிராணிகளின) தலையை
हित्वा	ஹித்வா	நீகவிடடு
जिह्वया	ஜிஹ்வயா	பிராணிகளிடததுளள வாகநிநதிரிய வழியாகப
रारपत्	ராரபத்	பெருஞ சததமிடடுகொணடு
चरत्	சரத்	செலகினற உஷாதேவதை
त्रिंशत् पदानि	த்ரிம்சத் பதானி	முபபது முகூரதஙகளைக
न्यक्रमीत्	நயக்ரமீத்	கடகினறது.

சாயண பாடியம்

கண்டம—5 இருகசு—1 பரதத்துவாச ரிஷி.

இந்திராகநிகளே ! பாதமினறிய இந்த உஷாதேவதை, பாதங்களையுடைய பிராணிகளுகசு முனனரேயே வந்து தோனறுகினறது அதனாலேயே, பிராணிகளுடைய தலையை நவிதது, அதாவது தான தலையில்லாததாயிருநதபோ பிராணியினபாலுளள அவைகளின வாகநிநதிரியததால பேரொலி செயதுகொணடு சஞசரிகினறது இவவாறு சஞசரிகினற உஷாதேவதை, கூறுகளான முபபது முகூரதஙகளை ஒருபகலால தாணடிவிடுகினறது இதுவும உங்களிருவாகளுடைய தொழிலேயாம எனத தோதது செய்யபபடுகினறது. (9)

மந்திரம் 10.

२ ३ ३ २ ३ १२ ३१२ ३ १ २
282. इन्द्र नेदीय एदिहि मितमेधाभिरूतिभिः ।
१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ ३ १ २
आशन्तम शन्तमाभिरभिष्टिभिरा स्वापे स्वापिभिः ॥ १० ॥

இருகசு 8-53-5

ஊந்ர நெதீய வஸிஹி மிதமெொஹிஸ்ஊதிஹிஃ ।
ஆஸாஜ்தம் ஸாஜ்தமாஹிரபிஷ்டிஹிரா ஸ்வாவெ ஸ்வாபீஹிஃ ॥

அந்வயம்

हे इन्द्र !, नेदीय·, मितमेधाभि·, ऊतिभि·, एदिहि, शन्तम, शन्तमाभिः, अभिष्टिभिः, आ, स्वापे, स्वापिभिः, आ ॥

பதவுரை

हे इन्द्र !	ஹெ ஊந்ர !	இந்திரனே ! நீ
नेदीय	நெதீயஃ	மிகருகிலுளள எமது வேளவியினகண
मितमेधाभि	மிதமெொஹிஃ	மிதமான புதிகளோடும
ऊतिभि	ஊதிஹிஃ	பாதுகாபபுகளோடும
एदिहि	வஸிஹி	வருவாயாக
शन्तम !	ஸாஜ்தம !	பேரின பவடிவோய !
शन्तमाभिः	ஸாஜ்தமாஹிஃ	இனபமலிந்த
अभिष्टिभि	அபிஷ்டிஹிஃ	நணபாகளோடு
आ	ஆ	வருவாயாக
स्वापे !	ஸ்வாவெ !	உறவினனே ! நீ
स्वापिभिः	ஸ்வாபிஹிஃ	அனபுளள மிதிராகளோடு
आ	ஆ	வருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—12. இருக்கு—6 பால கிலலியா ரிஷி.

இந்திரனே ! நீ, மிக அருகாபுளள எமது வேளவியிடதிற்கு வரவே வேணடும எவைகளுடன எனின ! கூறபபடுகினறது அளவுளள இனிய நறபுதிகளையுடைய பாதுகாபபுகளோடு அலலது, வேளவியை யுணடாகுகின மருதுதுகளோடு, இனபமலிந்த வடிவோய ! நீ அனபு மிகுந்தவாக

ருடன அல்லது வேண்டியவை (பொருள) களுடன் வருவாயாக. ாணடு வருவாயாக எனறது எஞசி நினறது எஙகளுடைய சுறறதது தாய! அல்லது இனபம தருவோய! சுறறததாகளோடு, அலலது இனபம கொடுககினறு அனபாகளோடு நீ வருவாயாக எனபதாம். (10)

ஐந்தாவது கண்டம்

முறறும.

ஆறுவது கண்டம்

பிரபாடகம்—3. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—6.

பதது மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

३२ ३१ २ ३१२ ३२३ १२

283. इत ऊती वो अजरं प्रहेतारमप्रहितम् ।

२२३ १ २ ३ १२ १ १ २ ३१२

आशु जेतारं हेतारꣳ रथीतम मतूर्तं * तुग्रियावृधम् ॥ १ ॥

இருகக 8-99-7.

ஊத ஊதீ வொ கஜரம் வுஹெதாரம உபரஹிதம் ।

கூரம ஜெதாரம ஹெதாரம ரதீதம உதகதம தாகரியாவரதம் ॥

அனவயம

(हे अस्मदीयाः !,) वः, अजरं, प्रहेतारं, अप्रहितं, आशुं, जेतारं, हेतारं, रथीतमं, अतूर्तं, तुग्रियावृधं, ऊतये, इतः (कुरुत) ॥

பதவுரை.

(हे अस्मदीयाः !)	(ஹெ கஷ்மதீயாஃ !)	(எமமைச சோநதோாகளே !)
वः	வஃ	நீவிர
अजर	கஜரம்	மூபபுத தனமையறறவனும,

* तुग्रया वृधम् , எனபது இருககு

प्रहेतारं	ப்ரஹேதாரம்	சத்துருக்களைச் செலுத்துவோனும்,
अप्रहितं	அப்ரஹிதம்	ஒருவராலும ஏவபபடாதோனும,
आशु	ஆசும்	விரைவுளளவனும,
जेतार	ஜேதாரம்	சததுருவை வெலவோனும,
हेतारं	ஹேதாரம்	செலகினறவனும,
रथीतम	ரதீதமம்	இரத முடையாகளில மேமபட்டோனும
अतूर्त	அதூர்தம்	ஒருவராலுங கொலலபபடாதோனும
तुग्रियावृध	துக்ரியாவ்ருதம்	மழையைப பெருகசுவோனுமாகிய இநதிரனை
ऊती	ஊதீ	(எமது) பாதுகாபபினபொருடடு
इत. (कुरुत)	இதஃ (கரோத)	மூனனிறபோலுயச செயவீரகளாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—6. இருக்கு—1. நிருமேத ரிஷி

என்னைச் சோநத சனஙகளே! நீஙகள், கிழதகனமையற்றவனும, விரோதிகளை யேவுவோனும, ஒருவராலும ஏவபபடாதோனும, விரைவுளளோனும, பகைஞரை வெலவோனும, செலகினறவனும, இரதமுளளாகளுட சிறநதோனும, யாவராலுங கொலலபபடாதோனும, நீவளகதகதகருவோனுமாகிய இநதிரனை, எமமைப பாதுகாகசும விஷயதநில மூனனிறபோலுய்ச செயவீரகளாக (1)

மநதிரம் 2.

१ २र ३१२३२ उ ३ १ २र
284. मो षु त्वा वाघतश्चनारे अस्मन्नि रीरमन् ।
३ १ २ ३ १ २ ३ १२ ३२ ३ १ २र
* आरात्ताद्वा सधमादं न आगहीह वा सन्नुपश्रुधि ॥ २ ॥

இருகசு 7-31-2

மொ ஷு ஷ்வா வாவ்ருதஸ்வ நாரே அஸ்மந்நி ரீரமந் ।
ஆராத்தாத்வா ஸதமாதம் ந ஆகஹீஹ வா ஸந்நுபஸ்ருதி ॥

அநவயம

(हे इन्द्र!,) त्वा, वाघतश्चन, अस्मत्, आरे, मोनिरीरमन्, आरात्ताद्वा, नः, सधमाद, सु, आगहि, इह वा सन्, उपश्रुधि ॥

பதவுரை.

(हे इन्द्र!)	(ஹே இந்த்ர!)	(இந்திரனே!)
त्वा	த்வா	நினை
वाघतश्चन	வாக⁴தஶ்சந	வேளவித்தலைவனும்
अस्मत्	அஸ்மத்	எம்மிலுங
आरे	ஆரே	தூரத்தில் (இருந்து)
मोनिरीरमन्	மோநிரீரமந்	இரமிக்கச செயயாதொழுக.
आरात्ताद्वा	ஆராத்தாத்³வா	(நீ) தூரத்திருபபினும,
न	நஃ	எமது
सधमादे	ஸ⁴மாதே³	வேளவிக்கு
सु	ஸு	இனிது
आगहि	ஆக³ஹி	வருவாயாக.
इह वा सन्	இஹ வா ஸந்	அலலது இங்கிருந்து கொண்டேனும
उपश्रुधि	உபஶ்ருதி⁴	எமது துதியைக கேடபாயாக.

சாயண பாடியம்.

காண்டம்—6. இருக்கு—3. வகிட்டரிஷி.

இந்திரனே! உனனை வேளவித்தலைவனும, எமமிலுங தூரத்திலிருந்து கொணடு, இயறகையா யிரமிக்கச் செய்யாதொழுக இதனால நீ தூரத்திலிருபபினும எமது வேளவிகளில இனிது வருவாயாக எனபது பெறறும. அலலது, இங்கிருந்துகொணடேனும எம்து தோத்திரத்தைக கேடபாயாக என்பதாம. (2)

மந்திரம் 3.

२ १२ ३ २ ३ २३ १ २ २ १ २

285. **सुनोत सोमपाव्ने सोममिन्द्राय वज्रिणे ।**

१ २ ३ १ २र ३ २ ३ ३२ २र३१ २र

पचता पक्तीरवसे कृणुध्वमित् पृणन्नित् पृणते मयः ॥ ३ ॥

இருக்கு 7-32-8.

ஸுநோத ஸோமபாவ்நே ஸோமமிந்த்³ராய வஜ்ரிணே ।
பசதா பக்தீரவஸே க்ருணுத்⁴வமித் ப்ருணந்நித் ப்ருணதே மயஃ ॥

அந்வயம்

(हे मदीयाः पुरुषाः!,) वज्रिणे, सोमपाव्ने, इन्द्राय, सोम, सुनोत, अवसे, पक्तीः, पचता, कृणुध्वमित्, मयः, पृणन्नित्, पृणते ॥

பதவுரை.

(हे मदीया पुरुषा !)	(ஹெ மதீயா வ॒ரு॒ஷாஃ!)	என்னைசசேர்ந்த மக்காள் நீவிர் !
वज्रिणे	வஜ்ரி॒ணெ	வசிராயுதந்தாங்கியவனும
सोमपाव्ने	ஸொமபாவ்னெ	சோமரசம அருந்துவோனுமாகிய
इन्द्राय	இந்த்³ராய	இந்திரன பொருட்டுச்
सोमं	ஸொமம்	சோமரசத்தை
सुनोत	ஸு॒நோத	பிழிந்தெடுப்பீர்களாக.
अवसे	அவஸெ	இந்திரனை திருப்தி செய்தற் பொருட்டு
पक्ती·	பக்தீ॒ஃ	பக்குவம பண்ணத்தக்கவைகளை
पचता	வ॒ஜ॒தா	பாகஞ் செய்வீர்களாக.
कृणुध्वमित्	க்ரு॒ண॒த்⁴வமித்	இந்திரன் களிக்கத்தக்க கருமங்களைச செயவீர்களாக. ஏனெனின ?
मयः	மயஃ	சுகத்தை
पृणन्नित्	வ்ரு॒ண॒ந்நீத்	வேளவித தலைவனுக்குக் கொடுத்துகொண்டே
पृणते	வ்ரு॒ண॒தெ	அவிகளை விருமபுகினறான. (ஆதலின எனக)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—3. வசிட்ட ரிஷி.

என்னைசசேர்ந்த மனிதர்காள ! நீவிர, வசிராயுதத்தை யேந்தியவனும, சோமரசத்தைப பானம பண்ணுவோனுமாகிய இந்திரனுக்குச சோமரசத்தைப பிழிந்தெடுப்பீர்களாக. இந்திரனைக களிப்பபடைவித்தறபொருட்டு பக்குவஞ செய்யத்தக்க புரோடாச முதலியவைகளை (மாவுருண்டை முதலியவைகளை) பக்குவஞ செய்வீர்களாக. (மறறும) இந்திரனுக்குக களிப்புண்டாகத்தக்க கிரியைகளைச செய்வீர்களாக. யாதினாலெனின ? வேளவித தலைவனுக்கு இனபம கொடுத்துக்கொண்டே அவன அவிகளை (தேவ உணவுகளை) விருமபுகினறான ஆதலின எனபதாம (3)

மந்திரம் 4.

३ २ ३ १ २२ ३ २ ३ १ २ ३२

286. यः सत्राहा विचर्षणिरिन्द्रं तꣳ हूमहे वयम् ।

१२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २

* सहस्रमन्यो तुविनृम्ण सत्पते भवा समत्सु नो वृधे ॥ ४ ॥

இருக்கு 6-46-3

* सहस्रमुष्क , எனபது இருக்கு

யஃ ஸத்ராஹா விசர்ஷணிரிந்த்ரம் தம் ஹவாமஹே வயம் ।
ஸஹஸ்ரமன்யோ தாவிந்நருத ஸ்மதிம் லவா ஸஹஸ்ரம் நோ வ்ரயே॥

அந்வயம்.

यः, सत्राहा, विचर्षणिः, तं इन्द्रं, वयं हूमहे, सहस्रमन्यो !, तुविनृम्ण !, सत्पते !, समत्सु, नः, वृधे, भव ॥

பதவுரை.

यः	யஃ	யாதொரு இந்திரன
सत्राहा	ஸத்ராஹா	பகைஞரைத தொலைததனலை,
विचर्षणिः	விசர்ஷணிஃ	(மறறும) சிறப்புடன அனைவரையும பாகாகினறலை,
तं इन्द्रं	தம் இந்த்ரம்	அவ விந்திரனை
वयं हूमहे	வயம் ஹவாமஹே	யாம துதியால அழைகினறோம.
सहस्रमन्यो !	ஸஹஸ்ரமன்யோ !	ஆயிரகணகானான முனிவுகளையுடையோய் !
तुविनृम्ण !	தாவிந்நருத !	மிகுந்த தனமுடையோய !
सत्पते !	ஸத்பதே !	நலலாகளைக காபபோய ! நீ
समत्सु	ஸமத்ஸு	போர்களில
नः	நஃ	எஙகளை
वृधे	வ்ரயே	வளாதததற பொருடடுத
भव	லவ	தோன்றுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—4. சமபு ரிஷி.

கவ விந்திரன, பெரும பகைபுடையாரைக் கொன்றனலை, மற்றும் விசேடமாக கலலாவறறையுங காணகினறலை, அவ விந்திரனை யாஙகள தோததிரஙகளாலழைகினறோம. இதன பிறபாதி மந்திரம பிரதியடசமாயச செயயபபடடது. பகைஞாகள பலலோரை யழிகக ஆயிர வகையான முனிவுகளையுடையோய் ! அலலது, மநயு., எனறது வேளவியாமாதலின ஆயிரகணகானான வேள்விகளாறு போறறதறகாக இந்திர ! மிகுந்த தனமுடையோய ! நலலோாகளைக காபபாறறுகினற இந்திர ! நீ எஙகளுடைய வளாசியின் பொருடடுப போாவனிற ரோனறுவாயாக. (4)

மந்திரம் 5.

१२ ३ २ ३ १ २
287. शचीभिर्नः शचीवसू दिवानक्तं * दिशस्यतम् ।
२ ३ १ २र ३ २ ३ २उ ३ २ ३ २ ३२
मावाꣳ रातिरुप दसत्कदाचनास्मद्रातिः कदाचन ॥ ५ ॥

இருகசு 1-139-5

ஶசீஹி நஃ ஶசீவஸூ திவா நக்தம் திஶஸ்யதம் ।
ஸவாம் ரா திரூப உஸ தத்கதாச நாஸ்மத்ரா திஃ கதாச ந ॥

அந்வயம்

हे शचीवसू !, शचीभिः, दिवानक्त, दिशस्यत, वां, रातिः, कदाचन,
मा उपदसत्, अस्मत्, रातिः, कदाचन, मा (उपदसत्) ॥

பதவுரை.

हे शचीवसू !	ஹெ ஶசீவஸூ !	அகினி டோம முதலிய வேளவிகளேயே தனமாகக் கொண்ட அசுவினி குமாரர்களே ! உங்களால
शचीभि	ஶசீஹிஃ	எமது வேளவிகளான கருமங்களெனனுங காரணங்களினால
दिवानक्तं	திவா நக்தம்	இரவு பகல்
दिशस्यत	திஶஸ்யதம்	வேண்டிய பலன கொடுக்கபபட்டது.
वां	வாம்	உங்களுடைய
राति.	ரா திஃ	வரம, ாகை முதலிய தனமைகள்
कदाचन	கதாசந	ஓர காலும
मा उपदसत्	மா உவதஸத்	குறையாதிருக்குக.
अस्मत्	அஸ்மத்	எனது
राति	ரா திஃ	அவி கொடுத்தறனையும
कदाचन	கதாசந	ஓர காலுங
मा (उपदसत्)	மா (உவதஸத்)	குறையாதிருக்குக

* दशस्यताम्, எனபது இருகசு.

சாயண பாடியம

கண்டம்—6 திருகு—5. புருசசேப ரிஷி அசுவினி குமாராகள - தேவ தைகள

அங்கினி டோம முதலிய வேளவிகளேயே தனமாகவுடைய அசுவினி குமாராகாள! நாங்களனுடிகினற வேளவி முதலிய கரும நிமித்தங்களால இரவு பகல உங்களுடைய வரங கொடுககுந தனமை (விருபபியவைகளை யிதறறானமை) ஓகாலும, அதாவது வேளவியாறறுமபோதும, வேளவி யியறறுந காலந்தும, குறைவுபடாதிருகக உங்களுடைய ரகை மாதிரம அங்னமனறு, மறறே, எங்களுடைய அவி முதலிய ரகையும, அலலது, வேணடுவோகளின பொருடடு எலலா ரகைகளும ஓகாலும, அதாவது எலலா அவதைகளிலும குறையாதிருகக எனபதாம யானும எபபோ தும உங்களோக நிரிதது (அவி முதலியவறறை) கொடுததுககொணடிருப பேனும. நீவிரும எனது விருபபததை எகாலும கொடுததுககொணடிருப பீரகளாக என்பது பொருள. (5)

மந்திரம் 6.

३२ ३ १ २ ३१२ ३ १ २ ३ १ २
288. यदा कदा च मीढुषे स्तोता जरेत मर्त्यः ।
१ २२ ३ १२ ३ २ ३ २ ३ २३ १२
वरुणं विपा गिरा धर्त्तारं विव्रतानाम् ॥ ६ ॥

யதா கதா ச மீள்ஷே ஸ்தோதா ஜரேத மர்த்யஃ ।
வருணம் விபா கிரா தர்த்தாரம் விவ்ரதானாம் ॥

அனவயம

यदा कदा च, मीढुषे, मर्त्यः, स्तोता, जरेत, आदित्, वरुणं, विव्रतानां, धर्त्तारं, विपा, गिरा, वन्देत ॥

பதவுரை.

यदा कदा च	யதா கதா ச	எபபோதோ ஓர் கால்
मीढुषे	மீள்ஷே	அவி கொடுககினற வேளவிதத லிவன தது வேளவியின பொருடடு
स्तोता	ஸ்தோதா	துதிபபவனகிய
मर्त्यः	மர்த்யஃ	மனிதன
जरेत	ஜரேத	துதி செய்கினறானோ,

आदित्	சுதிக்	அதன பினனரேயே (அப போது)
वरुण	வரு-ணம்	பாவததைப போககுவோனும
विव्रतानां	விவ்ரு-தா-நாம்	பலவகைக கருமஙகளைத
धर्त्तारं	ய-த்தி-ரம்	தாஙகபபடடவனுமாகிய வருண தேவனை
विपा	விவா	நனகு பாதுகாததறகுரிய
गिरा	மிரா	தோதததிரததால
वन्देत	வந்தெ-த	வணஙகுக.

சாயண பாடியம்.

கணடம—6. இருகசு—6. வாமதேவ ரிஷி.

எகாலததில அவிகொடுகசும வேளவித தலைவனுடைய வேளவியின பொருடடு மிகசுந தனமையுடைய மாதததியனெனனும, வேதம (சாம வேதம) பாடுவோன துதி செயகினறானை, அதன பினனரேயே அதாவது அகாலததிலேயே எனபது பொருள பாவததை நீகசுவோனும, பல வகைக கருமஙகளைத தாஙகுவோனுமாகிய 'வருணன' எனனுந தேவனைச சிறநத பாதுகாபபிறகுரிய தோதததிரததால வணஙகல வேணடும, அலலது துதிததல வேணடுமெ எனபதாம (6)

மந்திரம் 7.

३१ २२३ २३ १ २

289. *पाहि गा अन्धसो मद इन्द्राय मेध्यातिथे ।

१ २२ ३ २ ३ १ २३२३ १ २ ३१ २३ १२

यः संमिश्लो †हर्य्यो यो हिरण्यय इन्द्रो वज्री हिरण्ययः ॥ ७ ॥

இருகசு 8-46-1.

பாஹி மா சுங்ஷொ மத இந்த்ராய மெத்யாதியெ ।

யஃ ஸம்மிஸ்ரோ ஹரியொ-ர் யொ ஹிரண்யய இந்த்ரோ வஜ்ரீ ஹிரண்ययः ॥

அனவயம.

हे इन्द्राय !, मेध्यातिथे, अन्धसः, मदे गाः, पाहि, यः, इन्द्रः, हर्यो., संमिश्लः, वज्री, हिरण्यय , हिरण्ययः ॥

---

* पाहि मायान्धसो, எனபதும, † हर्योऽर्य. सुते सचा वज्रो हिरण्यय., எனபதும இருகசு.

பதவுரை.

हे इन्द्राय !	ஹெ ஊந்ராய !	இந்திரனே !
मेध्यातिथे	மெத்யாதிதெ	வேளவியில் அதிதியாகின்றோய் ! நீ
अन्धसः	அந்ஸஃ	சோமரசம அருந்தியதால்
मदे	மதெ	களிபபுற்றவிடதது
गाः	காஃ	எனது கோகளை (பிரசைகளை)க்
पाहि	பாஹி	காபபாயாக.
य इन्द्र	யஃ ஊந்ரஃ	யாதொரு இந்திரன்
हर्यो	ஹரியொ	அரியென னும பரிகளை
संमिश्ल	ஸம்மிஸ்லஃ	இரதததிற கடடுகின்றனை,
वज्री	வஜ்ரீ	வசசிராயுத மேந்தியவனை,
हिरण्ययः	ஹிரண்யயஃ	இனிமையுடையதும இனப வடிவினதும ஆகிய
हिरण्ययः	ஹிரண்யயஃ	பொனமய இரதமுடையானை, அவன நீ.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—6. இருக்கு—7. மேதயாதிதி ரிஷி

வேள்வியிலுளள அதிதிவடிவ இந்திர ! சோமரசத்தை யருந்திக் களிபபுணடாய விடதது நீ எஙகளுடைய பிரசைகளைக காபபாயாக குதிரைகளை இரததிற கடடுகினறவனும, வசசிர மேந்தினனும, இனிய பொன வடிவத தேருளளானும எவ விந்திரன ஆவனை, அததனமையன நீ. (ஆதலின எனக.) (7)

குறிப்பு —இந்திராய, எனற நான்காம வேறறுமை ஒருமை விளிகளண் காணக. அதாவது இந்திரனே! எனபதாம. மூலததில மேதாதியாகிதே எனறது மேத - எனறது வேளவி, அதிலுளளான மேதாதியன மேதாதியனகிய அதிதி, அவனே விளிதத லெனறுணாக

மநதிரம் 8.

३ १२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ २१

290. उभयं शृण्वच्च न इन्द्रो अर्वागिदं वचः ।

३ १ ३ ३२ ३ १ २ ३ १ २१ ३ १ २

सत्राच्या मघवान्त सोमपीतये धिया शविष्ट आगमत् ॥ ८ ॥

இருககு 8-61-1.

உபயம் ஶ்ருண்வ்வ நு ஹவ்ய்ரா சுவ்-ர்கிஂ வசஃ।
ஸ்தூர்வ்யா ஶவ்வாஞ்ச ஸொஶவீ தயெ யியா ஶவிஷ்ட சூமஶக்॥

அந்வயம்.

उभयं, नः, इदं वचः, अर्वाक्, इन्द्रः, श्रृण्वत्, च, सत्राच्या, धिया, मघवान्, धिया, शविष्ट., सोमपीतये, आगमत् ॥

பதவுரை.

उभयं	உபயம்	வேணடுகோள, துதி, எனனுமிரு வகையாகிய
नः	நஃ	எங்களுடைய
इदं वच.	இதஂ வசஃ	இவ வாசகததை
अर्वाक्	சுவ-ர்காக்	எமபால நோகமாய்
इन्द्रः	இந்த்ரஃ	இநதிரன
श्रृण्वत्	ஶ்ருண்வக்	கேடபானாக.
च	ச	கேடடு, (மறறும)
मघवान्	மவவான்	தனமுளளவனும
शविष्ट	ஶவிஷ்டஃ	பேராற்ற லுடையோனுமாகிய இநதிரன
सत्राच्या	ஸ்தூர்வ்யா	எமது வேள்வியைப் பூரிக்கும்
धिया	யியா	புதநியுடையோனுய்ச
सोमपीतये	ஸொஶவீதயெ	சோமரசம அருநதுவதறகு
आगमत्	சூமஶக்	வருவானாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—6. இருக்கு—8. பர்கக ரிஷி.

தோதநிரம பிராதநதனை எனனு மிருவகையாகிய இவ் வாசகததை இநதிரன எமது நோகுடன் கேடபானாக. கேடடு, தனமுடையானும, மிகுந்த, ஆறறலுடையானுமாகிய இநதிரன எமது வேளவியைப போறறும புதநியுடையோனுய்ச சோமரசம அருநதுவதறகும வருவானாக எனப தாம.

மந்திரம் 9.

३२ ३ १ २ ३ १२ ३ १२
291. महे च न त्वाद्रिवः * परा शुल्काय दीयसे ।
२ ३१२३ १ २र ३ २ ३ १ २
न सहस्राय नायुताय वज्रिवो न शताय शतामघ ॥ ९ ॥

இருகசு 8-1-5.

மஹே ச ந த்வாத்ரிவஃ பரா ஶுல்காய தீயஸே ।
ந ஸஹஸ்ராய நாயுதாய வஜ்ரிவோ நஶதாய ஶதாமக ॥

அன்வயம்.

हे अद्रिवः !, महेच, शुल्काय, न, परादीयसे, वज्रिवः, सहस्राय, न, अयुताय, न, शतामघ !, शताय ॥

பதவுரை.

हे अद्रिवः !	ஹே அத்ரிவஃ !	வசசிராயுத முடைய இநதிர !
महेच	மஹே ச	மிகுந்த
शुल्काय	ஶுல்காய	விலைகசும்
त्वा	த்வா	நினனை
न परादीयसे	ந பராதீயஸே	விற்கமாடடேன்
वज्रिवः !	வஜ்ரிவஃ !	வசசிராயுதநதாஙகிய கையோய் !
सहस्राय	ஸஹஸ்ராய	ஆயிரகணகககான பொனகடகும
न	ந	(நினனை) விலைபபடுததேன.
अयुताय	அயுதாய	பததாயிரதது (பொனனி) றகும்
न	ந	விறகமாடடேன.
शतामघ !	ஶதாமக !	மிகுந்த தனமுடைய இநதிர !
शताय न	ஶதாய ந	எணணிலாத தனஙகடகும நினனை விலைபபடுததேன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—6. இருகசு—9 மேதாதிதி மேத்யாதிதிகள இருடிகள.

வசசிராயுதததேய ! இநதிர ! பெரும விலைசகும நான உனனை விலைப் படுததமாடடேன, வசசிராயுதக கையனே ! இநதிர ! ஆயிரம எணகொணட பொனகடகும விறகமாடடேன பததாயிரம பொனகளுசகும நினனை விலை யாககேன. மிகுந்த தனமுடைய இநதிர ! சதம - எனறு ஆ(வி)லாப

* परा शुल्काय देयाम, எனபது இருசசு.

பொருண்மேனின்றது, ஆதலின அளவிலாத தனங்கட்கும் நின்னே விற்க மாடேன எனபதாம. அதாவது மேறகூறிய அளவுகொணட பொருளே மூனனிடடு உனனே விடடுவிடேன, மறறேரு, அநேகம அவிகளால (தேவ உணவுகளால) வழிபடுவேன எனபது பொருள. (५)

பெரும விலைக்கே கொடுபபேன் எனபார் இருக்கோதுவார.

குறிப்பு —மூலததிலுளள ச காரம, ந·காரம, எனனும இரணடு அசைச சொறகளையும பிரிதது சேர்ததுகொளள.

மந்திரம் 10.

१ २ ३ २३२उ ३१२

292. वस्याꣳ इन्द्रासि मे पितुरुत भ्रातुरभुञ्जतः ।

३ १२ ३ १ २ ३ २ ३ १२

माताच मे छदयथः समा वसो वसुत्वनाय राधसे ॥ १० ॥

இருககு 8-1-6.

வஸ்யாꣳ ஊꣳ ஷ்வி ஸெ வித꣣꣯ஸ்ய ஸ்ரா꣣꣯தஸ்ய ஜுஷ்டிः ।
ஶாதாச ஸெ ஹவ்யயாஃ ஸஸா வஸொ வஸு꣣꣯த்வநாய ராயஸெ ॥

அங்வயம்

हे इन्द्र !, मे, पितुः, वस्यान्, उत, अभुञ्जतः, भ्रातुः, वसो, मे, समा, वसुत्वनाय, राधसे, माता च, छदयथः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ ஊꣳ ஷ்வி !	இநதிரனே ! நீ
मे	ஸெ	எனனுடைய
पितुः	வித꣣꣯ஸ்ய	தநதையினும
वस्यान् असि	வஸ்யாꣳ ஊ ஷ்வி	மிகத தனமுடையோனகினறாய.
उत	உத	மறறும
अभुञ्जतः	ஜுஷ்டிஸ	பாதுகாபபாறறாத எனது
भ्रातुः	ஸ்ரா꣣꣯தஸ்ய	உடனபிறநதோனிலும மிகுநத தனமுடையோனகினறாய.
वसो !	வஸொ !	வியாபகனே ! நீ
मे	ஸெ	எனது
वसुत्वनाय	வஸு꣣꣯த்வநாய	தனதனதின பொருடடும
राधसे	ராயஸெ	அனனதனதின பொருடடும
माता च	ஶாதா அ	அனனையும நீயும ஒததவாகளாகி
छदयथः	ஹவ்யயாஃ	எனனே மேமபடடோனையச செய வீரகளாக.

சாயண பாடியம.

கணடம—6. இருகு—10 மேதாதிதி மேதயாதிதி ரிஷிகள்.

இநதிரனே! நீ, எனது தநதையாரினும மேமபடட தனமுடையோனு கினறாய. மற்றும, பாதுகாபபாறறுத எனதுசகோதரனிலும மேமபடடோனு யிருககினறாய. வியாபகனகிய இநதிர! எனது அனனையாரும நீயும ஒததவாகளாயிருநது, எனனப புகழுடையோனுய்ச செயவீாகளாக. எதன பொருடடெனினே? தனம, அனனம எனனுமிரண்டின இலாபத்தின பொருடடு எனபது பொருள. (10)

ஆறுவது கண்டம்

முறறும.

ஏழாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—4. அதியாயம்—3. கண்டம்—7.

பதது மநதிரஙகளாலானது

மநதிரம் 1.

३ १ २२ ३ १ २ ३ १ २

293. इम इन्द्राय सुन्विरे सोमासो दध्याशिरः ।

१ २२ ३ २३ १ २ ३ २ ३ २

ताꣳ आ मदाय वज्रहस्त पीतये हरिभ्यां याह्योक आ ॥ १ ॥

இருககு 7-32-4.

ஈ ஈந்ராய ஸுன்விரே ஸோமாஸோ தத்யாஶிரஃ ।

தாம் ஆ மதாய வஜ்ரஹஸ்த பீதயே ஹரிப்யாம் யாஹ்யோக ஆ ॥

அனவயம்

हे वज्रहस्त!, दध्याशिरः, इमे, सोमासः, इन्द्राय, सुन्विरे, तान्, मदाय, पीतये, ओकः, आ, हरिभ्याम्, आयाहि ॥

பதவுரை.

हे वज्रहस्त!	ஹெ வஜ்ரஹஸ்த!	வசிராயுத மேந்திய கையோய!
दध्याशिर	தத்யாஶிரः	தயிர் கலந்த
इमे	இமெ	இந்தச
सोमास.	ஸொமாஸஃ	சோமரசம
इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திரனுகிய நினகருத
सुन्विरे	ஸுன்விரெ	தேடப்பட்டிருக்கின்றது
तान्	தாந்	அச சோமரசத்தை
मदाय	மதாய	களிப்பின பொருட்டு
पीतये	பீதயெ	அருந்துவதற்கு
ओकः	ஒகஃ	வேளவி மண்டபத்தை
आ	ஆ	நோக்கி
हरिभ्यां	ஹரிப்⁴யாம்	இரண்டு குதிரைகளவாயிலாக
आयाहि	ஆயாஹி	வருவாயாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம—7 இருக்கு—1 வசிட்ட ரிஷி

வசிராயுதக் கையய! தயிர் கலந்த இச சோமரசம, இந்திரனுகிய நின பொருட்டுத் தேடப்பட்டிருக்கின்றது. அச சோமரசத்தை ஆனந்தத்தை முன்னிட்டு அருந்துவதற்கு வேளவி மண்டபத்தை நோக்கி குதிரைகளின மீது வருவாயாக. (1)

மந்திரம் 2.

३१ २३ १२ ३ १२ ३ १२

294. इम इन्द्र मदाय ते सोमाश्चिकित्र उक्थिनः ।

१२ ३ १ २र ३ १२ ३ १ २ ३ १ २

मधोः पपान उप नो गिरः शृणु रास्व स्तोत्राय गिर्वणः ॥ २ ॥

இஃ இந்த்ரஹாய தெ ஸொமாஶ்சிகித்ர உக்தி²நஃ ।

மதோ⁴ஃ பபாந உப நொ கி³ரஃ ஶ்ருணு ராஸ்வ ஸ்தோத்ராய

[கி³ர்வ²ணஃ ॥

அன்வயம்

हे इन्द्र!, ते, मदाय, उक्थिनः, इमे, सोमाः, चिकित्रे, मधोः, पपान, नः गिरः, उपशृणु, गिर्वणः, स्तोत्राय, रास्व ॥

பதவுரை

हे इन्द्र !	ஹெ ஊர !	இந்திரனே !
ते	தெ	உனக்கு
मदाय	ஸ்ஹாய	ஆனந்தமுண்டாதற் பொருட்டு
उक्थिनः	உக்தி்நஃ	துதிகளோடு கூடிய
इमे	ஊஸெ	இந்தச
सोमा	ஸொஸாஃ	சோமரசம
चिकित्रे	சிகித்ரெ	(இவருக்கு) காணப்படுகின்றது.
मधो	ஸயொஃ	களிப்பைத் தரும இச சோம ரசத்தை
पपान	வவாநஃ	நிறைய அருந்தியவனுடைய
न. गिर.	நஃ கிரஃ	எமது துதியாகிய வாசகத்தை
उपश्रुधि	உவஸ்ருதி	இனிது கேட்பாயாக
गिर्वण !	கிவ்ணஃ !	தோத்திரத்தால் போற்றத் தக்க இந்திர !
स्तोत्राय	ஸ்தோத்ராய	துதிக்கின்ற எமக்கு
रास्व	ராஸ்வ	விரும்பிய பலனைத் தருவாயாக.

சாயண பாடியம.

கண்டம—7. இருக்கு—2 வாமதேவ ரிஷி

இந்திரனே ! நினது களிப்பின பொருட்டு, தோத்திரத்தோடு கூடிய இச சோமரசங் காணப்படுகின்றது. மற்றும, களிப்பை யுண்டாக்குஞ் சோமரசத்தை நிறைய அருந்தி எனது தோத்திரமாகிய வாசகத்தை இனிது கேட்பாயாக. துதிவாக்கால் போற்றற்குரிய இந்திர ! தோத்திரம் பண்ணுகின்ற எமக்கு விரும்பியதைக் கொடுப்பாயாக. (2)

மந்திரம் 3.

१ २ ३ २३१ २ ३१ २३१ २
295. आ त्वाऽद्य सवदुघां हुवे गायत्र वेपसम् ।
१२ ३२ ३२३२ ३१२३१२ ३१२
इन्द्र धेनुं सुदुघामन्यामिषमुरुधारामरंकृतम् ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-3-10.

ஆ க்வாஹ்வ வவ்ஹ்வாம் ஹ்வெ மாயத்ரவெவஷ்டி ।
ஊர்ய்ஜெந்ம் வ்ஹ்வா உருஷிஷஹ்ரண்யாஸாஸங்க்ருதிம் ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, अद्य, सर्वदुघा, गायत्रवेपस, सुदुघां, अन्यां, उरुधारा, इषं, धेनु, अरंकृतम्, तु, आहुवे ॥

பதவுரை.

अद्य	அத்³ய	இபபோது
सर्वदुघां	ஸர்வது³ஹாம்	மிகப பால கொடுபபதும
गायत्रवेपसं	கா³யத்ரவெவஸம்	புகழுத தகக வேகமுடையதும
सुदुघा	ஸுது³ஹாம்	நனகு பால கறததற குரியதும
अन्यां	அந்யாம்	கோகளினினறும வேறொரு வகை யுடையதும
उरुधारां	உரு³தா⁴ராம்	முலைகளினினறு பாலின தாரை யொழுகபபடடதும
इष	இஷம்	விருமபததகமாகிய
धेनु	தே⁴நும்	காமதேனு எனனும
अरंकृतं	அரம்கருதம்	அழகு மலிநத இநதிரனை
तु	து	விரைவாக
आहुवे	ஆஹுவே	அழைகினறேன

சாயண பாடியம்.

கணடம—7 இருகசு—3. மேதாதிதி மேதயாதிதி ரிஷிகள.

சிலா விசுவாமிதரா எனபா இம மநதிரததால இநதிரனை காம தேனு வடிவமாகவும, மழை வடிவமாகவும துதிகினறா இபபோது காம தேனுவாகிய இநதிரனை விரைவில அழைகினறேன எவவிதமாகிய காம தேனுவை யெனின ? மிகுநத பால தருவதும, போறறததகக வேகமுடைய தும, இனிது பால கறககத தககதும, வேறு வகையுடையதும, நிறைய முலையினினறும பாலொழுகபபடடதும, விருமபறபாலதுமாகிய மழையை அலலது காமதேனுவை அதாவது அழகு வாயநத, அலலது, போதுமான வைகலோத தருகினற இநதிரனை அழைகினறேன என முடிததுகொளக.

மநதிரம் 4.

१ २ ३२ ३ १२ ३ १२ ३१ २

296. न त्वा बृहन्तो अद्रयो वरन्त इन्द्र वीडवः ।

१ २२ ३ १ २२३ २ ३ २ ३ १ २ २

* यच्छिक्षसि स्तुवते मावते वसु न किष्टदा मिनाति ते ॥ ४ ॥

இருகசு 8-88-3

* यद्दित्सति, எனபது இருகசு

ந்கூா வ்ரஹஞ்ரோ கூஉரயோ வரஞ்ஞ ஊரு வீபவஃ।
யத்ஸிக்ஷஸி வ்ஸூவதெ தாவதெ வஹ்ரு நகிஷ்டூா நிநாதிதெ॥

அன்வயம்.

हे इन्द्र!, बृहन्तः, वीडवः, अद्रयः, त्वा, न वरन्ते, स्तुवते, मावते, यत्, वसू, शिक्षसि, ते, तत्, नकिः, आमिनाति॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ ஊரு!	இந்திரனே!
बृहन्त	ப்ரஹஞ்ஃ	வலியாற் பெரியவைகளும
वीडव	வீபவஃ	மிக உறுதி புடையவைகளுமான
अद्रय	கூஉரயஃ	மலைகளும
त्वा	க்வா	நினனைத்
न वरन्ते	ந வரஞ்ஜெ	தடைசெய்யத் தகாதனவாம்.
स्तुवते	ஸ்துவதெ	(மற்றும) துதிகினற
मावते	மாவதெ	எமைப போனறார்கு
यत् वसु	யத் வஹ்ரு	யாதொரு தனதனை
शिक्षसि	ஸிக்ஷஸி	கொடுகினறனையோ,
ते तत्	தெ தத்	உனனுடைய தனதனைக கொடுக்கும அவ விஷயதனில
नकि आमिनाति	நகி ஆமிநாதி	நினனை ஒருவரும தடுகமாடாகள.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—7. இருகு—4. நோதா ரிஷி.

இந்திர! வலியாற பெரியவைகளும, இதனாலே உறுதியானவைகளும அதாவது நீ எவாகடகுத தனங கொடுகினறனையோ அவாகளெலலாரினும உறுதியானவைகளா பிருதும, மலைகள வலியால நினனைத தடுகமாட்டாதனவாயின எனபதாம தடுகாத தனமையே மந்திரதின பிறபாதியாற கூறபபடுகினறது நினனைத துதிகினற எமை யொதாராகட்கு யாதொரு தனதனைக கொடுகினறனையோ, உனது அத தனதனைக குறிதது நோகமாகி ஒருவரும தடுகாா எனபதாம. (4)

மந்திரம் 5.

१२ ३२उ ३ १२ ३ १ २र
297. क ईम् वेद सुते सचा पिबन्तं कद्वयो दधे ।
३ १ २र ३ २र ३ २ ३ १२
अयं यः पुरो विभिनत्त्योजसा मन्दानः शिप्रचन्धसः ॥ ५ ॥

இருசுகு 8-33-7.

க ஈம்ஂ வெத ஸுதெ ஸசா விவங்கம் கயொ உயெ ।
அயம் யஃ பூரொ விபிநத்த்யோஜஸா மந்தாநஃ ஶிப்ரந்தஸஃ ॥

அந்வயம்.

सुते, सचा, पिबन्तं, ईम्, को वेद?, कत्, वयः, दधे, यः अय, शिप्री, अन्धसः, मन्दानः, ओजसा, पुरः, विभिनत्ति ॥

பதவுரை

सुते	ஸுதெ	சோமரசம் பிழிந்த விடத்து
सचा	ஸசா	வேட்போகளுடன
पिबन्त	விபங்கம்	சோமரசம் அருந்துகின்ற
ईम्	ஈம்ஂ	இந்திரனை
को वेद?	கொ வெத?	யாவனறிவான்? (ஒருவனு மறியான.)
कत्	கத்	(அல்லது) எவ்வளவு
वयः	வயஃ	அனனத்தைத்த
दधे?	உயெ?	தாங்கு (தரிக) கின்றனை?
यः अय	யஃ அயம்	இத்தனமைய யாதோரிந்திரன் உளனாகை, அவன
शिप्री	ஶிப்ரீ	வேகமுடையோனும்,
अन्धसः	அந்தஸஃ	சோமரசத்தாற
मन्दानः	மந்தாநஃ	களிப்புடையோனுமாய்
ओजसा	ஓஜஸா	வலியால
पुरः	பூரஃ	பகைஞரின நகரங்களை
विभिनत्ति	விபிநத்தி	நாசஞ்செய்கின்றனை

சாயண பாடியம்.

கண்டம—7. இருசுகு—5. மேதாதிதி ரிஷி.

சோமம பிழிந்தெடுத்தத காலத்தில, வேடபோகளோடு சோம பானம் பண்ணுகின்ற இந்திரனை, எவனறிவான? எவனும அறியான எனபது பொருள. அல்லது, அவன எத்தனை யனனத்தைத்த தாங்குகின்றனை? அவ்விந்திரன வேகமுடையோனும, சோமரசத்தாற களிப்புடையோனுமாகி ஆற்றலுடன பகைஞரின புரங்களைத் தகர்கின்றனை எனபதாம. (5)

மந்திரம் 6.

१२ ३ १ २ ३२ २२ ३ १२३ १२
298. यदिन्द्र शासो अव्रतं च्यावया सदस्परि ।
३ ३ २१ २ २१२ ३२ ३ १२
अस्माकमंशुं मघवन् पुरुस्पृहं वसव्ये अधिबर्हय ॥ ६ ॥

யதிந்ர ஶாஸொ அவ்ரதம் ச்யாவயா ஸதஸஸ்பரி ।
அஸ்மாகமம்ஶும் மகவந் புருஸ்ப்ருஹம் வஸவ்யெ அதிபர்ஹய ॥

அன்வயம்.

हे इन्द्र !, यत्, शासः, सदसः, परि, अव्रतम्, च्यावय, मघवन्, पुरुस्पृहं, अस्माक, अंशु, वसव्ये, अधिबर्हय ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ இந்ர !	இந்திரனே ! நீ
यत्	யத்	எக்காரணத்தால்
शासः	ஶாஸஃ	வேள்விக கிடையூறு செயவோர் களைச சிடசிகினறனையோ, (அகுகாரணத்தால)
सदसः	ஸதஸஃ	எமது வேளவிசசாலைகு
परि	பரி	நாறபுறததிலுமுளள
अव्रतम्	அவ்ரதம்	வேளவிககு விரோதியானவர் களை
च्यावय	அச்யாவய	ஓடடுவாயாக. மறறும
मघवन् !	மகவந் !	பொருளகட கிறைவனே !
पुरुस्पृहं	புருஸ்ப்ருஹம்	பலலோகள விருமபததகக
अस्माक	அஸ்மாகம்	எஙகளுடைய
अंशु	அம்ஶும்	சோமரசததை
वसव्ये	வஸவ்யெ	அஃநிருககததகக விடததில
अधिबर्हय	அதிபர்ஹய	மிகப பெருகுமாறு செயவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—7. இருகது—6. வாமதேவ ரிஷி

இநதிர ! யாது காரணததால வேள்விககு விரோதியான தணடிககத் தகவாகளைத தணடிகினறவன நீ யாதலின, எமது வேளவிச சாலைகுச் நாற புறததுமுளள வேளவி விரோதிகளைத தூரததில ஓடடி விடுவாயாக. இனனும, தனமுடையோய் ! பலலோகளால இசசிககப பெறறம எஙகளுடைய

சோமரசத்தை அபிஷிருகத்த தக்க விடத்தில மிகப பெருகச செய்வாயாக. வேளவிச சாலையினறும வேளவிகசு விரோதிகளான இராகசதாகளின்த தூரத்தில ஓடடிவிடடுச சோமரசத்தைப பெருகச செயவாயாக எனபது பொருள். (6)

மந்திரம் 7.

१२ ३२ ३१२ ३२ ३१२३ १२
299. त्वष्टा नो दैव्यं वचः पर्जन्यो ब्रह्मणस्पतिः ।
३१ २२३१२ ३१ २ ३२३ १२३ १२
पुत्रैर्भ्रातृभिरदितिर्नु पातु नो दुष्टरं त्रामणं वचः ॥ ७ ॥

க்வஷ்டாநோ தெவ்யம் வசஃ வஜ-ந்யோ ப்ரஹ்மணஸ்பதிஃ।
வ-ந்தெ்ரைர்ப்ராதரபிரதிதிர்நு-ந்வ பாது நோ துஷ்டரம்
த்ராமணம் வசஃ ॥

அன்வயம்

त्वष्टा, पर्जन्यः, ब्रह्मणस्पतिः, पुत्रैः, भ्रातृभिः, अदितिः, दुस्तरं, त्रामणं, दैव्यं, नः, वचः, नु, पातु ॥

பதவுரை.

त्वष्टा	க்வஷ்டா	உருவத்தை அபிமானிக்கின்ற துவஷ்டா எனனும தேவதையும
पर्जन्यः	வஜ-ந்யஃ	மேகத்திறகு கிலேகளமாகிய தேவதையும,
ब्रह्मणस्पतिः	ப்ரஹ்மணஸ்பதிஃ	மந்திரத்திற கபிமானியாகிய பிரமணஸ்பதி எனனும தேவதையும,
पुत्रैः	வ-ந்தெ்ரைஃ	புததிராகளுடனும
भ्रातृभिः	ப்ராதரபிஃ	உடனபிறந்தாகளுடனும
अदिति	அதிதிஃ	தேவாகடகு அனனையாராகிய அதிதி தேவியாரும,
दुस्तरं	துஷ்டரம்	விரோதிகளால அடக்கமுடி-யாத தும
त्रामणं	த்ராமணம்	காபபாறறத தக்கதுமாகிய
दैव्य	தெவ்யம்	பிரகாசமுடைய

न	நஃ	எமது
वच.	வசஃ	வேளவியின துதிவடிவ வாகைக
नु	நூ	விரைவாகப
पातु	வாது	பாதுகாததிடுக.

சாயண பாடியம

கண்டம—7 இருகசு—7 வாமதேவ ரிஷி.

'துவஷ்டா' எனனும பெயர பூண்ட உருவ,தை யபிமானிகருந தேவ தை எங்களுடைய வாகைக காபபாறறுக 'பிரமணறபதி' எனனும மந திராபிமானி தேவதை எங்களுடைய வாணியைப பரிபாலிகருக மறறும வரையபபடாத, அலலது, தீனதனமையறற 'அதிதி' எனனுந தேவமாதா வானவா தமது புதிர சகோதராகளுடன, பகைஞரால தாழநதகூடாத தும பரிபாலிகத தகதுமாகிய எமது வாகைப பாதுகாபபவராகுக என பதாம. (7)

குறிப்பு —துவஷடா தேவதை வாகைக கொடுகருக, பிரமணறபதி மழையைப பெயவிகருக அதிதி தேவியா சததருகளின உபதிரவதினினறு எமமையும, எமது புதிர பௌதிராகளையுங காபபாறறுவாராக எனபா சிலா.

மநதிரம். 8.

३ २ ३२ ३ १२३ १ २ ३ १२
300. कदाचन स्तरीरसि नेन्द्र सश्चसि दाशुषे ।
२ ३ १ २र २ ३ २उ ३ १ २ ३१ २
उपोपेन्नु मघवन् भूय इन्नु ते दानं देवस्य पृच्यते ॥ ८ ॥

இருகசு 8-53-7.

கஷாசந ஸ்தரீரஸி நேந்ர ஸஶ்சஸி தாஶுஷே ।
உவொவெந்ந ஊவது ஹூய ஊந்ந ஈ தா,நம் தெவஸ்ய

[வ்ருச்யதெ

அநவயம்.

हे इन्द्र !, कदाचन, स्तरीः, न असि, दाशुषे, सश्चसि, मघवन्, देवस्य, ते, भूयः, दान, उपोपेत्, पृच्यते ॥

பதவுரை

हे इन्द्र !	ஹெ ஊந்ர !	இந்திரனே ! நீ
कदाचन	கதாசந	ஓர் போதும
स्तरी.	ஸ்தரீஃ	தனபுறுததுவோலைய
न असि	ந அஸி	இருகினறிலை
दाशुषे	தாஸுஷே	அளிகொடுபபோனுககு
सश्चसि	ஸஶ்சஸி	(பயனை) அடைவிகினறாய.
मघवन् !	மகவந் !	தனமுடையோய் !
देवस्य	தெவஸ்ய	பிரகாசமுடைய
ते	தெ	உனது
भूयः	பூயஃ	மிகுந்த
दान	தாநம்	ாகையானது
उपोपेत् पृच्यते	{ உவொவெகி வ்ர அயதெ { எமபாலை வநது சோகினறது.	

சாயண பாடியம்.

கண்டம—7 இருகசு—8 பால கிலலியாகள ரிஷிகள.

இந்திரனே ! நீ, ஓர் காலும தனபுறுததுவோனுகாய. அதாவது மலட்டாவைப போல ஆகமாடடாய எனபதாம மலடடு ஆ கனறைக கருதி வீடடிறகுச செலலாவாறு செயயமாடடாய எனபது பொருள மறறே, அளி கொடுகினற வேளவித தலைவன பொருடடு வருவாய அதாவது மமமை வநதடைவாய் எனபதாம தனமுடைய இநதிர ! ஒளி முதலிய குணஙகளை யுடைய உனது வர தானம எஙகளிடததிலேயே சோகினறது மலடடுப பசுபபோலிராது, நீ எஙகளிடம வநது எமகசு வேணடிய வரதததை தருகினறாய எனபது கருதது (8)

மந்திரம் 9.

३ १ २२ ३ १२ ३१२

301. *युङ्क्ष्वा हि वृत्रहन्तम हरी इन्द्र परावतः ।

३ १ २३ १ २ ३२ ३ २ ३ १

अर्वाचीनो मघवन्त सोमपीतय उग्र ऋष्वेभिरागहि ॥ ९ ॥

இருகசு 8-3-17.

யுஂக்ஷ்வா ஹி வ்ரு த்ரஹந்தம ஹரீ இந்ர வராவதஃ ।

அர்வாசீநோ மகவந்ஸ் வொமபீதய உக்ர ரிஷ்வேபிராகஹி ॥

† युङ्क्ष्वाहि, எனபது இருகசு

அன்வயம்.

हे वृत्रहन्तम!, हि, हरी, युङ्क्ष्व, मघवन्!, उग्र, सोमपीतये, अर्वाचीनः, ऋष्वेभिः, मरुद्भिः, परावतः, आगहि ॥

பதவுரை.

तम!	ஹெ வ்ருத்ரஹந்தம!	விருத்திரனைக் கொன்ற சிறப்புடையோய!
ஹி		நிசயமாக
ஹரீ		நினது குதிரைகளை
யுங்க்ஷ்வ		இரதத்திற் பூட்டுவாயாக.
மகவந்		இந்திர!
உக்ர		மிகுந்த ஆற்றலுடைய நீ
ஸொமபீதயெ		சோமரசம் அருந்துவதற்கு
அவாசீநஃ		எமபால் நோக்கமாய
ஆக்ஷிஹி		நாணத் தக்க
ருத்ரேபிஃ		மருத்துக்களாய தேவதைகளுடன
பராவதஃ		பர உலகினினும
ஆக்ஹி		வருவாயாக.

சாயண பாடியம

ம—7. இருக்கு—9 மேதாதிதி அலது மேதாதியாதிதி ரிஷி. விருத்திரனைக் கொன்ற சிறப்பு மிகுந்தாய! அந்நாவது —மற்றதும் ஆறு கொனேறுய! எனபதாம நினது குதிரைகளை ரதத்திற் பூட்டடும். தனமுடைய இந்திர! உயாந்த வனமையுள்ள நீ சோமரசம் துதற பொருட்டு எமபால் நோக்கமாயுளள மருத்துக்களோடு தூர வானுலகிலிருந்து வருவாயாக எனபதாம. (9)

'ஹி' எனனுஞ் சொல் தேற்றப பொருளினின்றது.

மந்திரம் 10.

२ ३ १ २२ ३ १ २

302. त्वामिदा ह्यो नरोऽपीप्यन् वज्रिन् भूर्णयः ।

१ २ ३ १ २ ३२ ३ २ ३ १ २ ३ २

स इन्द्र * स्तोमवाहस इह श्रुध्युप स्वसरमागहि ॥ १० ॥

இருக்கு 8-99-1.

---

* स्तोमवाहसामिह, எனபது இருக்கு.

ஸ்வாஶிஷா ஹெ்ரா நரொ2வீவ்ருʼ வஜ்ரிந்ʼ ஹூணா2யஃ ।
ஸ இந்ʼ ஹ்வோ2வாஹஸ இஹ ஶ்ருʼதீ3வ ஸ்வஸரꣳ ஸதி3 ॥

அந்வயம

हे वज्रिन्!, त्वा, भूर्णयः, नरः, इदा, ह्व, अपीप्यन्, इन्द्र!, सः, स्तोमवाहसः, इह, श्रुधि, स्वसरं, उपागहि ॥

பதவுரை.

हे वज्रिन्	ஹெ வஜ்ரிந்!	வச்சிராயுதத்தைத் தாங்கினையே!
त्वां	ஸ்வாம்	நினக்கு
भूर्णय	ஹூணா2யஃ	அவிகொடுப்போனுகிய
नर.	நரஃ	வேள்வி நாயகன
इदा	இதா3	இனறும
ह्व	ஹ்வயஃ	மூந்திய, தினமும,
अपीप्यन्	அபீவ்யந்	சோமரசம அருந்துவித்தனன.
सः	ஸஃ	அத்தகைய
इन्द्र!	இந்த்3ர!	இந்திரனே! நீ
स्तोमवाहस	ஸ்தோ2மவாஹஸஃ	தோத்திரஞ் செய்கின்றோனுகிய (எமது துதியை)
इह	இஹ	இவ் வேளவியிற
श्रुधि	ஶ்ருʼதீ4	கேட்பாயாக
स्वसर	ஸ்வஸரம்	எமதிடத்திற்கு
उप आगहि	உப ஆக3ஹி	வருவாயாக

சாயண பாடியம.

கண்டம—7. இருக்கு—10 நிருமேத ரிஷி.

வச்சிராயுதந் தாங்கிய இந்திர! நினக்கு நிறைய அவிகளை நிறையக் கொடுக்கும் சோகளான வேளவித் தலைவாகள, இனறும, நேறறும, நினைச் சோமரச மருந்தச் செய்தனர அத்தகைய இந்திர! நீ துதியாளர்களால் வாழ்த்தப்படுகின்ற தோத்திரத்தை இவ் வேளவியிற் கேட்பாயாக எமது வீட்டிற்கும் வருவாயாக (10)

குறிப்பு—ாணடுச 'சுவசரம்' எனறது வீடாம (நிருத்தம 3 4 10)ல இது வீட்டின பெயரளவே கூறப்பட்டிருத்தலின எனக.

ஏழாவது கண்டம்

முற்றும

எட்டாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—4. அதிகாயம்—3. கண்டம்—8.

பதது மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

१२ ३२ १२ ३२ ३२
303. प्रत्यु अदर्शायत्यू ३ च्छन्ती दुहिता दिवः ।
३१२३ १२ १२ ३१२
*अपो मही वृणुते चक्षुषा तमो ज्योतिष्कृणोति सूनरी ॥ १ ॥

இருகசு 7-8-1

ப்ரத்யு³ ஸ²ர்யாயத்யுச்ச²ந்தீ து³ஹிதா தி³வ: ।
அபோ மஹீ வ்ரு³ணுதே சக்ஷுஷா தமோ ஜ்யோதிஷ்க்ருணோதி ஸூனரீ ॥

[தி ஸ்வரிதம்

அன்வயம்.

आयती, उच्छन्ती, दिवः दुहिता, प्रत्यदर्शि उ, चक्षुषा, महीतमः,
अप उ वृणुते, सूनरी, ज्योतिः, कृणोति ॥

பதவுரை.

आयती	ஆயதீ	எழுமபோதே
उच्छन्ति	உச்ச²ந்தீ	இருளை போகசெசகொணடே
दिव दुहिता	தி³வ: து³ஹிதா	இரவியின மகளாகிய உஷா தேவியா
प्रत्यदर्शि उ	ப்ரத்யத³ர்ஸி உ	அனைவாகசும உணமை வடிவராய க காணபபடுகினறா.
चक्षुषा	சக்ஷுஷா	பாவையால
महीतमः	மஹீ தம:	இரவிலுளள பேரிருளை
अप उ वृणुते	அப உ வ்ரு³ணுதே	போகசுகினறா
सूनरी	ஸூனரீ	மனிதாகடசுக சணணுகிய உஷா தேவியா (மறறும)
ज्योतिः	ஜ்யோதி:	பிரகாசதததை
कृणोति	க்ருணோதி	செயகினறா

* அபோ மஹீ வயதி சக்ஷஸே, எனபன இருகசு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருகசு—1. வசிடட ரிஷி

சூரியனுடைய மகளாகிய, அலலது, வானுலகததின மகளாகிய உஷா தேவியா தோனறுமபோதே இருளைப போகசுகினறவராகவே யாவாகளா லுங காணபபடுகினறா இவா மகததானவா, அலலது மகததாகிய இராக காலதது இருளைப போகசுகினறவா. எதனலெனின? தமது பாவை யால இவவாறு செயதுகொணடு மனிதாகளின நலல நேதநிரமாகிய உஷா தேவதை பிரகாசிகசுகினறா எனபதாம். (1)

மநதிரம் 2.

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

304. इमा उ वां दिविष्टय उस्रा हवन्ते अश्विना ।

३ १ २ ३१ २ ३ १ २ ३ १ २२

अयं वामह्वेऽवसे शचीवसू विशं विशꣳ हि गच्छथः ॥ २ ॥

இருகசு 7-74-1.

ஈமா உ வாம திவிஷ்டய உஸ்ரா ஹவந்தெ அசுவினா ।

அயம வாமஹ்வேऽவஸெ ஸசீவஸூ விசம விசம ஹி கசசதஃ ॥

அனவயம.

उस्रा, अश्विना, दिविष्टयः, उ, इमा., वा, हवन्ते, शचीवसू, अयं, वां, अवसे अह्वे, हि, विशं विशं, गच्छथः ॥

பதவுரை.

उस्रा	உஸ்ரா	வியாபகமாகிய
अश्विना !	அசுவினா !	அசுவினி குமாரர்களே !
दिविष्टय.	திவிஷ்டயஃ	வானுலகை விருமபுகினறவராக ளும
उ	உ	வேடபோகளுமான
इमा	ஈமாஃ	இவாகள
वां	வாம	உஙகளிருவாகளையும
हवन्ते	ஹவந்தெ	அழைகசுகினறாகள
शचीवसू !	ஸசீவஸூ !	கருமததையே தனமாகக கொண டோாகளே !
अयं	அயம	இதததகைய யானும

वां	வாம்	உங்களிருவரையும்
अवसे	அவஸே	தனது காபபின்பொருட்டு, அல்லது, உங்கள திருபதியின பொருடடு
अह्वे	அஹ்வே	அழைககின்றேன.
हि	ஹி	யாதினுலெனின ? நீவிர
विशं विशं	விஶம் விஶம்	தமமைத் துதிகின்ற ஒவவொரு வரிடததும
गच्छथः	கச்சதஃ	செலகினறவாகள (ஆதலின் எனக)

சாயண பாடியம்.

கண்டம—8. இருக்கு—2. வசிட்ட ரிஷி.

வானுலகை விரும்புகினற இச் சனஙகளும், (மற்றும்) வேடபோர்களும, அசுவினி குமாரர்காள! வியாபகமான உங்களை யழைககினறீரகள. இத தனமைய வசிட்டனுகிய நானும, கருமததைத தலமாகக கொணடோரகளே! உங்களிருவரையும என்னைப பாதுகாககும பொருடடு, அலலது, உங்களிருவரையும களிபபடைவிதத பொருடடு அழைககினறேன எதனவ பொருடடுப பிரசைகளும யானும நினகது அனபு கூறல எனினே? ஆண்டுக கூறபபடுகினறது தமமைத துதிகினறவாகள ஒவவொருவரிடததும தாமே செலகினறீரகள ஆதலின எனக. தோததிரம பணணுகினற மகளை மூனனிடடு நீஙகளிருவரும உணமையாயச செலகினறீரகள, அதனல, இவவாறு (உங்கடகு) இனசொற கூறபபடுகினறது எனபதாம. (2)

மநதிரம் 3.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

305. कु ष्ठः को वामश्विना तपानो देवा मर्त्यः ।

३ १ २ ३ १ २२ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २

घृता वामश्वया क्षपमाणोऽं शुनेत्थमु आदृन् यथा ॥ ३ ॥

கு ஷ்டஃ கொ வாஶ்வினா தவாநொ தெவா உர்த்யஃ ।

க்ருதா வாஶ்வயா க்ஷபமாணோ ஶுனெத்தமு ஆதூன் யதா ॥

அனவயம்.

देवा, अश्विना, कु ष्टः, कः, मर्त्यः, वां, तपानः, वां, अश्वया, घृता, अशुना, क्षपमाणः, आदृन् यथा, इत्थं उ ॥

பதவுரை.

देवा	தெவா	பிரகாசமுடைய
अश्विना !	அஸ்வினா !	அசுவினி குமாரர்களே !
कुष्टः	கு॒ஷ்டஃ	தலையில வாழ்கின்ற
क॰ मर्त्य ?	கஃ உ॒தீ॒-ஃ ?	எமமனிதா ?
वा	வாம்	உங்களுக்கு
तपान॰	தவாநஃ	பிரகாசிப்பவர்களா ? (யாருமிலா)
वां	வாம்	உங்களுக்கிதமான
अक्षया	அக்ஷயா	கலலால
ह्रता	ஹ்ரு॒தா	இடிதத்துச
अंशुना	அம்ஸு॒நா	சோமரசத்தைப பிழிந்ததால்
क्षपमाण	க்ஷபமாணஃ	களைப்புற்ற வேளைவித தலைவன
आद्नू यथा	ஆத்நூ யதா	அரசனைப்போல
इत्थं उ	இத்தம் உ	இதைத்தனமைய ஐசுவரியமுடைய வனுகினறார்

சாயண பாடியம்.

கண்டம—2. இருக்கு—3. அசுவினிகளை வைவசுவத ரிஷிகள்.

பிரகாசிக்கின்ற அசுவினி குமாரர்களே ! உங்களைப் பூமியினத்தண்ணுளள எம மனிதர் (மரண சீலமுளள துதிப்போர்) பிரகாசிக்க வல்லார் ? ஒருவருமிலா எனபது பொருள. உங்கள நிமித்தம, பிழிவதற்குக் கருவியாகிய கலலாலிடித்துச சோமரசம எடுத்ததலால, அலலது, எங்களாற பிழிந்தெடுக்கப்பட்டு உங்களைச சேருகின்ற சோமரசத்தால களைப்புற்ற வேளவித தலைவன இவ்வாறுகவே யாகினறான அதாவது மிகுந்த ஐசுவரியமுடையானுகினறான எனபது பொருள (யாரைப போலெனிலோ ?) வேண்டிய அனனரச முதலியவைகளை யருளுகின்ற மனனன முதலியோர போல. அவ வேநதன எவ்வாறு மிகுந்த விருத்தி புடையோனுய எடுத்துக காட்டுவதற்கு விடயமாகினறானோ, அங்ஙனமே இவனுமாகினறான எனபதாம. (3)

மந்திரம் 4.

३१ ३ १२ ३२उ ३ १२

306. अयं वां मधुमत्तमः सुत॰ *सोमो दिविष्टिषु ।

१२ ३ १ २ ३ १ २र ३१२

तमश्विना पिबतं तिरो अन्ह्यं धत्तꣳ रत्नानि दाशुषे ॥ ४ ॥

இருக்கு 1-47-1.

* साम ऋतावता, எனபது இருக்கு.

ஔ வாம் உஶன்னுதஸி ஸுன்னுதிஃ ஹொஶொ திவிஷ்டிஷு ।
ரிபிபா விவக்தம் திரொ அன்ஹ்யம் யதம் மருத்பி ஆகமிஷ்ட ॥

அன்வயம்.

अश्विना !, वां, दिविष्टिषु, मधुमत्तमः, अयम् सोमः, सुतः, तिरो अन्ह्य, पिबतं, दाशुषे, रत्नानि, धत्त ॥

பதவுரை

ஹெ சுஶ்விநா !	அசுவினி குமாரர்களே !
வாம்	உங்களுக்கு
திவிஷ்டிஷு	வேள்விகளில
உஶன்னுதஸுஃ	தீஞ்சுவை மிருந்த
சுயம் ஸொமஃ	இச் சோமரசம
ஸுதஃ	பிழியப்பட்டிருக்கின்றது
திரொ அன்ஹ்யம்	முற்பகற் பொழுதிய சோமரசத்தை
விவக்தம்	அருந்துவீர்களாக
தாஶுஷே	அளிக்கொடுக்கின்ற வேளவித் தலைவனுக்கு
ரத்நாநி	இரத்தினங்களை
தத்தம்	கொடுப்பீர்களாக.

சாணய பாடியம்

-4. இருக்கு—8. பிரகணஸ்ய ரிஷி

வினி குமாரர்களே ! உங்களுக்கு வியனுலகு வேட்கும வேளவிக (முனனுளள) சோமரசம பிழிந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. (அது மானதெனின் ?) மிகுச சுவையுடையது. என்ற முன தினத்தில் தித்த அச் சோமரசத்தை யருந்திக்கொண்டு, அவி கொடுக்கின்ற தலைவனுக்கு இரமணீயமான தனங்களை கொடுப்பீர்களாக என

(4)

மந்திரம் 5.

२ ३ १२ ३ १२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

* आ त्वा सोमस्य गल्दया सदा याचन्नहं † ज्या ।

१ २ ३ २ २र ३ १ २र ३ १ २

भूर्णिं मृगं न सवनेषु चुक्रुधं क ईशानं न याचिषत् ॥ ५ ॥

இருகசு 8-1-20.

---

* त्वा, † घिरा, எனபன இருகசு.

சூ க்வா ஸொஷவ்ய மஹ்யா வஹா யாவஹ்ஹம் ஜ்யா ।
ஹ்ரிணீ-ஂ ஏ₃ஷம் ந வவக்ஷ்ரே ஈ-க்₃ம்யம் க ஈஶாநம்
[ந யாசிஷத் ॥

அந்வயம

हे इन्द्र!, भूर्णि, मृग न, त्वा, सवनेषु, सोमस्य, गल्दया, ज्या, अहं, सदा, याचन्, आचुक्रुधं, कः, ईशानं, न, याचिषत् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ இந்த்₃ர!	இந்திரனே!
भूर्णिं	ஹ்ரிணீ-ஂ	தலைமையாகிய
मृग न	ஏ₃ஷம் ந	சிங்கம போனற
त्वा	க்வா	உனனை
सवनेषु	வவக்ஷ்ரே	வேளவிகளில
सोमस्य	ஸொஷவ்ய	சோமரசத்தின
गल्दया	மஹ்யா	பெருககொடும
ज्या	ஜ்யா	வெறறிததனமையுளள தோதத்தி ரததோடுஙகூடிய யான
सदा	வஹ்ஹா	எககாலும
याचन्	யாசந்	இரபபோனகி
आचुक्रुधं	ஆசுக்ரு-ஂத்₃யம்	நினது குரோதத்தைப போககு கினறேன.
क ?	கஃ ?	யார ?
ईशान	ஈஂஶாநம்	இறைவனை
न याचिषत् ?	ந யாசிஷத் ?	இரககமாடடார ?

சாயண பாடியம்.

கண்டம—8. இருகது—5 மேதாதிதி மேதாதியாதி ரிஷிகள்.

இநதிர! உனனை, வேளவிகளில சோமரச வொழுககொடும, வெறறிச் சிலமுளள தோதத்திரததோடுங கூடிய யான, எபபோதும யாகஞ செயவோனய நினது குரோதத்தைப போககுகினறேன. மிகுதியாய ஏறகுமிடத்து நினபால குரோதமுணடாகினறது, அதைச சோமரசத்தின ஒழுககினனும, தோதத்திரத்தாலும நீககுகினறேன எனபது பொருள. எதத்தனமைய நினனை யெனின? நிறைநத தனமையுளள சிஙகமபோல பயஙகொடுகக்கும அத்தனமையனை இறைவனகிய இநதிரனை யிரபபதில உலகம பறறிய

நியாயங காடடபபடுகிறது —உலகில எவன இறைவனை (தலைவனை) யாசிகக மாடடான? யாவாகளுமே யாசிபபாகள (இரகினறாகள) எனக இதலை யானும இறைவனகிய நினனை யிரகினறேன எனபது உடகிடை. (5)

குறிப்பு — 'ஜயா' எனறதறகு, வெறறிச சிலமுளள தோதகிரம் எனபபொருடபடுதல பறறியே गिरा (கிரா) என ஒதுகினறாகள இருகுகுப படிப்போாகள. ாணடு ஆ, எனனும இடைசசொறகு, கீகைப் பொருளாம. இடைச சொறகளுகுகுப பல பொருளாமாதலின. இதுபறறியே இருகுகுப படிபபோாகள 'மாதவா' என நீடேதை வாசகததை யோதுகினறார்கள (எனபது காணக.)

மநதிரம் 6.

१२ ३२३ २उ ३१२

308. अध्वर्यो द्रावया त्वꣳ सोममिन्द्रः पिपासति ।

१२३१२३ १२३१२ १२ ३ २

*उपो नूनं युयुजे वृषणा हरी आ च जगाम वृत्रहा ॥ ६ ॥

இருகுகு 8-4-11.

சுவ்வயெபூ ஊாவயா சுவம வொஃசிந்ரஃ விவாஃஸதி ।
உவொ நூனம யுயுஜெ வ்ருஷணா ஹரீ சுவ ஜகாம வ்ருத்ரஹா ॥

அனவயம்.

हे अध्वर्यो!, त्वं, सोमं, द्रावया, इन्द्रः, पिपासति, वृषणा, हरी, नूनं, उपो युयुजे, वृत्रहा च, आजगाम ॥

பதவுரை.

हे अध्वर्यो!	ஹெ சுவ்வயெபூ!	வேளவியாறறுவோய!
त्वं	சுவம	நீ
सोमं	வொஃசம	சோமத்தை
द्रावया	ஊாவயா	உதநரவிவநிலை, எனனு மிடத நிறு சோபபாயாக ஏனெனின?
इन्द्र	ஊந்ரஃ	இநதிரன
पिपासति	விவாஃஸதி	சோமரசம அருநதுவதறகு விருமபுகினறனன
वृषणा	வ்ருஷணா	தருணப பருவமுடைய
हरी	ஹரீ	குதிரைகளை

* उपनूनं, எனபது இருகுகு

नूनं	நூநம்	நிசமாய (இனறு)
उपो युयुजे	உவொ யூயூஜெ	இரதத்திற பூடடிவிடடான
वृत्रहा च	வ்ரு த்ரஹா அ	விருத்திரனை கொனற இந்திரன
आ जगाम	ஆ ஜகாம	வந்துவிட்டனன (ஆதலின எனக.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம—8 இருகசு—(1) தேவாதிதி ரிஷி

வேளவிசெயகினறவனே! நீ, உத்தரவேதிகையிற சோமத்தை சோப பாயாக அலலது இளகுமாறு செயகுதி அதாவது பிழிநதெடுபபாயாக எனபது பொருள காரணமெனனெயோவெனின? இநதிரன சோமரசத்தை அருந்த இசசிகினறனன ஆதலினைனக நினைலை இஃதெவவாறு உணரப படடதெனிலை? ஆணடுக கூறபபடுகினறது —இப்போது தருணமான குதிரைகளைத் தோபபாகன இரதத்திற பூடடிவிடடனன விருதிரனைக கொனற இநதிரன வந்துவிடடான (இவ வாறறுனைனக) (6)

மந்திரம் 7

३ २३२उ ३२ ३ २ ३ १ २

309. अभीषतस्तदा भरेन्द्र ज्यायः कनीयसः ।

३ २ ३ १ ३ १ २ ३ १२ ३ १ २

पुरूवसुर्हि * मघवन् बभूविथ भरे भरे च हव्यः ॥ ७ ॥

இருகசு 7-37-76

அபீஷதஸ்ததா ஭ரேந்த்ர ஜ்யாயஃ கநீயஸஃ ।

பூரூவஸுர்ஹி மகவந் பபூவிதி ப⁴ரே ப⁴ரே ச ஹவ்யஃ ॥

அனவயம்.

हे इन्द्र!, ज्यायः, इषतः, तत्, कनीयसः, अभ्याभर, मघवन्!, पुरूवसुः, बभूविथ, भरे भरे, हव्यः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ இந்த்ர!	இநதிரனே!
ज्याय	ஜ்யாயஃ	எவரிலுஞ சிறநதோனகிய நீ
इषतः	இஷதஃ	வேண்டபபட்டதும
तत	தத்	புகழபெறறது மாகிய தனதை

* मघवन्त्सनासि, எனபன இருகசு

कनीयस·	கநீயஸ:	தாழ்ந்தோனுகிய எனக்கு
अभ्याभर	அப்யாஹர	எலலாவகையானுஉ கொடுபபா யாக
मघवन्!	மகவந்!	தனமுளளோய! நீ
पुरूवसु	புரூவஸு	பலராலு முதிகபபடடோனுக
बभूविथ	பபூவிய	இருககினறாய.
भरे भरे	ஹரெ ஹரெ	ஒவவொரு போரிலும
हव्य च	ஹவ்யா ச	அழைககததககோன யிருககின றாய அலலது, அவிகொடுத தருகுரியோன யிருககினறாய.

சாயண பாடியம.

கண்டம—8. இருககு—7. வசிட்ட ரிஷி.

மேமபட்டோனுகிய இநதிர! நீ உணமையாயத தாழ்மையுடைய எனக குப் புகழ வாய்நத திரவியததை எலலாவாறறானுஉ கொணடுவநது தருவா யாக. தனமுளள இநதிர! நீ, பலராலும் போறறபபடடோன யிருககின றாய. ஒவவொரு போாகளததும அழைகபபடுவோனும, அவி கொடுக கத தகுதிகோனுமா யிருககினறாய எனபதாம (7)

மந்திரம் 8.

१ २ ३ १ २३ २ ३ १ २ ३ १ २

310. यदिन्द्र यावतस्त्वमेतावदहमीशीय ।

३ २ ३ १ २ ३ १ २३ १ २

*स्तोतारमिद्दधिषे रदावसो न पापत्वाय रꣳसिषम् ॥ ८ ॥

இருககு 7-32-18.

யதிந்த்ர யாவதஸ்த்வமேதாவதஹமீஶீய ।

ஸ்தோதாரமித்ததிஷே ரதாவஸோ ந பாபத்வாய ரꣳஸிஷம் ॥

அனவயம்.

हे इन्द्र!, त्वं, यावतः, ईशिषे, एतावत्, अहं, ईशीय, यत्, रदावसो, स्तोतारं, इत् दधिषे, पापत्वाय, न, रंसिषम् ॥

---

*स्तोतारमिद्दिधिषेय रदावसो न पापत्वाय रासीय, எனபது இருககு

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ ஊந்ர !	இந்திரனே !
त्वं	க்வம்	நீ
यावत·	யாவதः	எவ்வளவு தனத்திற்கு
ईशिषे	ஈஶிஷே	இறைவனுகின்றனையோ,
एतावत्	வதாவத்	அவ்வளவு தனத்திற்கே
अहं	அஹம்	யானும
ईशीय	ஈஶீய	தலைவனுகின்றேன.
यत्	யத்	இதற்கு யாது காரணமோ, அதனால
रदावसो !	ரதாவஸோ !	தனமீயும இந்திர ! யான
स्तोतारं	ஸ்தோதாரம்	சாமமறை பாடுவோனையே
इत् दधिषे	இத் ததிஷே	பாதுகாப்பேன.
पापत्वाय	பாபத்வாய	பாவத்திற்கு
न रंसिषं	ந ரம்ஸிஷம்	ராயவேமாடேன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—8. இருக—8. வசிட்ட ரிஷி.

இந்திர! நீ, எவ்வளவு தனத்திற்கு இறைவனுகின்றனையோ, அவ்வளவு தனத்திற்கே யானும தலைவனுகின்றேன. ஆதலின, தனத்தைக கொடுங்கினற இந்திர! நான எனனுடைய சோந்த ஸ்தோத்தா, எனனுஞ சாமவேத பாடகனையே தனங்கொடுத்தப பாட வைப்பேன, (காப்பாற்றுவேன) நீமையிற் செலவிடேன எனபதாம. (8)

மந்திரம் 9.

१२ ३ १२ ३ १ २२ ३ १२
311. त्वमिन्द्र प्रतूर्त्तिष्वभि विश्वा असि स्पृधः ।
३ १ २ ३ १ २३१२ २ १ २ ३२
अशस्तिहा जनिता वृत्रतूरसि त्वं तूर्य तरुष्यतः ॥ ९ ॥

இருகக 8-99-5.

த்வமிந்ர ப்ரதூர்த்திஷ்வபி விஶ்வா அஸி ஸ்ப்ருதஃ ।
அஶஸ்திஹா ஜனிதா வ்ருத்ரதூரஸி த்வம் தூர்ய தருஷ்யதஃ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, त्वं, प्रतूर्तिषु, विश्वा स्पृधः, अभ्यसि, तूर्य !, त्वं, अशस्तिहा, जनिता, वृत्रतूः, असि, तरुष्यतः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ ஈந்ர !	இந்திரனே !
त्व	க்வம்	நீ
प्रतूर्तिषु	ப்ரதூர்திஷு	போர்களில்
विश्वा स्पृध	விஷ்வா ஸ்ப்ருத:	போராடுவோர்களின எலலாச் சேனைகளையும
अभ्यसि	அப்யஸி	அடக்கி விடுகின்றாய்.
तूर्य !	தூர்யந் !	பகைஞரை வதைக்கின்ற இந்திர !
त्व	க்வம்	நீ
अशस्तिहा	அசஸ்தீஹா	தெயவீக ஆபத்துக்களைப போக்கின்றாய.
जनिता	ஜநிதா	எனது விரோதிகடகு ஆபத்தை புண்டாகுகின்றாய
वृत्रतू !	வ்ருத்ரதூ: !	பகைஞர் (கூடடங)களைத தொலைபபோன்ற
असि	அஸி	இருக்கின்றாய.
तरुष्यत:	தரஷ்யத:	எனக்கிடையூறுனவைகளை நீக்குகின்றாய்.

சாயண பாடியம்

கண்டம—8. இருக்கு—9. நிருமேதரிஷி.

இந்திர ! நீ, உயுக்தங்களில போர செய்வோர்களின எலலாச சேனைகளையும அடக்கி விடுகின்றாய மறறும பகைஞரை வதைக்கின்ற இந்திரனே ! நீ, தெயவீகமாய வரும ஆபததை நீக்குவோனு யிருக்கின்றாய அசுராகடகுத தெய்வீகமாய ஆபததுக்களை புண்டாகுவோனுகவும இருக்கின்றாய எலலாப பகைஞா குலங்களை யறுபபோனுகவும இருக்கின்றாய. எனது பாதகங்களைத தொலைபபோனுகவும இருக்கின்றாய எனபதாம. (9)

மந்திரம் 10.

१ २२३ १ २२ ३ १ २२ ३ १ २
312. *प्रयोरिरिक्ष ओजसा ‡दिव: सदोभ्यस्परि ।
१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
न त्वा विव्याच रज इन्द्र पार्थिव †मति विश्वं ववक्षिथ ॥ १० ॥

ப்ரயொரிரிக்ஷ ஒஜஸா திவ: ஸதொப்யஸ்பரி ।
ந க்வா விவ்யாச ரஜ இந்ர பார்திவ மதி விஷ்வம் வவக்ஷிய ॥

* ப்ரரிரிக்ஷ, ‡ திவ அ.தே.யஸ.ரி, † ஓ.ரதா திவக்ஷித,எண.பன இருக்கு.

அன்வயம

हे इन्द्र !, दिवः, सदोभ्यः, ओजसा, परिरिक्षे, पार्थिव, रज', त्वा, नविव्याच, विश्वम्, अति, ववक्षिथ ॥

பதவுரை

हे इन्द्र !	ஹெ ஊர்ர !	இந்திரனே !
य'	யஃ	யாதொரு நீ
दिवः	திவஃ	வானுலகின
परि सदोभ्य	வரி ஸதொஹ்யஃ	பதவி (யிடங்) களினின்று
ओजसा	ஒஜஸா	வலியால
परिरिक्षे	பரிரிக்ஷே	மிகச் சிறந்தவனுகினாய். மற்றும்,
पार्थिवं	வார்தி்வம்	தரையிலுண்டாகிய
रज	ரஜஃ	உலகம
त्वा	த்வா	உனதே
नविव्याच	ந விவ்யாச	தனதுள அடக்கிக்கொள்ளாது. (அந்தனமைய நீ)
विश्व	விஷ்வம்	உலகத்தை
अति	அதி	கடக்கச் செய்தது
ववक्षिथ	வவக்ஷித	(எனதே) தாங்கிக்கொள்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—8 இருக்கு—10. கோதா ரிஷி

இந்திர ! நீ, வானுலகிலுள்ள இடங்களினின்று வலியினால மிக மேம்படடவனுயிருக்கினாய். அன்றியும, இந்திர ! தரையிற்றோன்றிய உலகம உனதே மகத்தாகிய தனது வடிவால அடக்கிக்கொள்ளமாட்டாது. இயற்கையில அதினின்றும ஆற்றலுடையோனுயிருக்கினாய் எனபது பொருள. இவ்வண்ணனுயுள்ள நீ எம்மை, உலகங்களேத தாண்டச் செயவித்தத்த தாங்கிக்கொள்ள விரும்புவாயாக. (எம்மை எல்லாவற்றினும மேம்பாடாகச் செயவாயெனபது கருத்து.) (10)

குறிப்பு—இந்திர ! நீ தூளி படலம போல உலகனைத்தினும வியாபித்திருக்கினாய் எனபால் உலகெலாம வியாபியமாம எனப பொருள கொள்வாருமுளர்

எட்டாவது கண்டம்

முற்றும.

ஒன்பதாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—4. அதியாயம்—3. கண்டம்—9.

பதது மந்திரங்களாலானது

மந்திரம் 1.

१२ ३१ २र ३२ ३क २र ३ १ २ ३१२

313. असावि देवं गो ऋजीकमन्धो न्यस्मिन्निन्द्रो जनुषे मुवोच ।

१२ ३१२र ३ २३१ २ ३ १२

बोधामसि त्वा हर्य्यश्व यज्ञैर्बोधानस्तोममन्धसो मदेषु ॥

இருகசு 7-21-1

கவஸாவி தெவம மொஜீ கஜனோ நயஸ்மிந்த்ரோ ஜநுஷெ உவொச|
வொயாமஸி கவா ஹயஸ்வ யஜ்ஞைர்போதாநஸ்தோமமந்தஸோ மதேஷு [ஷெஷு ॥

அந்வயம்.

देव, गो ऋजीक, अन्धः, असावि, ई, इन्द्र , अस्मिन्, जनुषा, न्यवोच,
हर्यश्व !, त्वा, यज्ञैः, बोधामसि, अन्धसः, मदेषु, नः, स्तोमं, बोधः ॥

பதவுரை.

देवं	தெவம்	பிரகாசமானதும
गो ऋजीकं	மொ ஜீகம்	ஆவின பால, நெய முதலியவைகளாற சுத்தஞ செயயபபடடது பாகிய
अन्ध	அந்தஃ	சோமமொனனும அனனம
असावि	கவஸாவி	தேவ பரவகபபடடு நகினறது.
ईं इन्द्र.	ஈமம்ழ இந்த்ரஃ	இநத விநதிரன
अस्मिन्	அஸ்மிந்	தெரிய இர சோமமாகிய அனனததில
जनुषा	ஜநுஷா	இயறகையாகவே
न्युवोच	நயூவொச	மிக வொரு முகபபடடவனகின றனை.
हर्यश्व !	ஹயஸ்வ !	பொற குதிரையை யுடைய இநதிர!

त्वा	க்வா	உனனை
यज्ञे.	யஜ்ஞை	{ தோததிரஙகளாலும அவிகளா லும
बोधामसि	பொயாமஸி	ஞாபகமடையச செயகினறோம
अन्वस.	அநுவஹ:	சோமததின
मदेषु	மதேஷு	களிபபுணடாமிடஙகளில
न	நஃ	எஙகளுடைய
स्तोमं	ஸ்தொமம்	தோததிரத தொகுதியை
बोध	பொய	(நீ) அறிவாயாக

சாயண பாடியம.

கணடம—1. இருகசு—1. வசிடட ரிஷி

பிரகாசமுளளதும, ஆவின பால, நெய் முதலியவைகளோடு கலநதுளள தும (சவயதாதற பவிதரிம பணணபபடட தெனபதுமது) ஆகிய சோம மெனனும அனனந தேடபபடடிருகினறது இவ விநதிரன பிழிநதெடுத தளள சோமமாகிய இவ வனனதனதில இயறகையாகவே தறபாணகினறன இனிமேல பிரதநியடசமாகிய தோததிரம இநதர! உனகசு, தோததிரங களால, அலலது, அவிகளால அறிவுறுததுகினறோம சோமததினுடைய களிபபுணடாமிடஙகளில எஙகளுடைய தோததிரதனதை யறிநதுகொளவா யாக எனபதாம. (1)

மந்திரம் 2

१ २ ३ १२ ३ १ २र ३ १ २

314. योनिष्ट इन्द्र सदने अकारि तमानृभिः पुरुहूत प्रयाहि ।

२ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३१ २ ३ १ २

असो यथा नोऽविता वृधश्चिद्दो वसूनि ममदश्च सोमैः ॥ २ ॥

இருகசு 7-24-1.

யொநிஷ்ட இந்ர ஸதனெ அகாரி தமானரிபி: புரூஹூத ப்ரயாஹி ।

அஸொ யதா நொ(அ)விதா வ்ருதஶ்சித்தொ வஸூனி மமதஶ்ச ஸொமை: ॥ ஸ ॥

அனவயம

हे इन्द्र!, ते, सदने, योनि., अकारि, पुरुहूत!, नृभिः, तम्, आप्रयाहि, नः, यथा, अविता, वृधश्चित्, असः, वसूनि, ददः, च, सोमैः, ममद ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ உந்ர!	இந்திரனே!
ते	தெ	உனனுடைய
सदने	ஸதநெ	இருபபின பொருடு
योनि·	யொநிஃ	ஓா இடஞ
अकारि	அகாரி	செயயபபடடிருகினறது
पुरुहूत!	வுரு ஹூத!	பலராலழைகபபடுமி இநதிர!
नृभिः	நரு லிஃ	நியமிகுமி மருதுதுகளோடு
त	தம்	அவவிடதைதக குறிதது
आ प्रयाहि	ஆ ப்ரயாஹி	வருவாயாக
नः	நஃ	எஙகளுக
अविता	அவிதா	காபபாறறுவோனுமி
वृधश्चित्	வ்ருதஶ்சித்	விருததி பணணுவோனுமாக
यथा	யதா	எவவாறு
असः	அஸஃ	இருகினறாயோ, (அவவாறு) எமகுகுக
वसूनि	வஸூநி	தனஙகளுக
ददः	ததஃ	கொடுபபாயாக.
सोमै च	ஸொமெஃ அ	மறறுமி, சோமரசததாறு
ममदः	மமதஃ	களிபபடைவாயாக.

சாயண பாடியம.

கணடம—9. இருக்கு—2 வசிடட ரிஷி.

இநதிர! வசிதகபபு உனககு ஓரிடஞ செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. பலரோறாறு ஸ்துதிபபடபபடட இநதிர! நியதாகளான மருதுதுகளோடு அவவிடதிறகு வருவாயாக எவவாறாறல எஙகளுக காபபாறறுவோனுமி விருததி செயவோனுமி இருகினறாயோ, அவவாறாறனே எஙகடகுக தனதைதபபு கொடுபபாயாக எஙகளுடைய சோமரசததாலு களிபபடை வாயாக எனபதாம (2)

குறிப்பு —वृधे च எனபா இருககோகுவார.

மந்திரம் 3

१२३१२१ ३ २उ ३१२३१ २३ १ २
315. अदर्दरुत्सम सृजो वि खानित्वमर्णवान् बद्बधानाꣳ * अरम्णः ।
३१२ ३ १२३२उ ३२उ ३ २३१२३२
महान्तमिन्द्र पर्वतं वि यद्वः सृजद्धारा †अव यद्दानवान् हन्॥३॥

இருகசு 5-32-1

ஈதூ-ஹ்ஸ ஹ்யஜோ வி வா நிகவ்ஹ்ரணவாநு வபயா நாநு ஈர்ணோ:।
உஹாஞ்சிந்ர வவ்ருதம் வி யஃ ஸ்ருஜத்ஸா ஈவயூ-நவாநு ஹந்॥

அந்வயம

हे इन्द्र !, त्वं, उत्स, अदर्दः, खानि, व्यसृज , बद्बधानान्, अर्णवान्, अरम्णः, यत्, महान्त, पर्वतं, व्यसृजत्, धारा , यत्, दानवान्, अवहन् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ இந்ர !	இந்திரனே ! நீ
उत्सं	உத்ஸம்	நீர் நிறைந்துள்ள மேகத்தை
अदर्द	ஈதூ-ஹ்ஸ:	பிளந்தனை பின்னர்
खानि	வாநி	மேகத்தின நீர் வரும வழிகளை (யும)
व्यसृजः	வ்யஸ்ருஜ:	இனிது உண்டுபண்ணினாய.
बद्बधानान्	பபயாநாநு	பீடை தருகின்ற
अर्णवान्	ஈணவாநு	மேகங்களை
अरम्ण.	ஈர்ணோ:	இரையுமாறு செய்தாய்.
यद्	யத்	எபோது
यत्	யத்	யாதொரு நீ
महान्तं	உஹாந்தம்	பெரிதாகிய
पर्वत	வவ்ருதம்	மேகத்தை
व्यसृजत्	வ்யஸ்ருஜத்	விரியச செய்தாயோ, (மற்றும்)
धारा	தாராஃ	நீர்தாரைகளை விழசெய்தனை யோ,
दानवान्	தாநவாநு	தானவாகளை
अवहन्	அவஹந்	நனகொழித்தனையோ , (அபபோ தெனக)

* अरम्णा, सृजो विधार, † अवदानव इन् , எனபன இருகசு.

சாயண பாடியம்.

காண்டம—3. இருகசு—9. காதா ரிஷி.

இந்திரனே! நீ, நீர்கொண்ட மேகததை பிளநதோனு பிருகினமுய். பின்னா, மேகததினுடைய நீவருமவழிகளைச சிறபபுடையனவாகச செய்தவனு பிருகினமுய. இனனும, பீடிகினற நீர நிறைநத மேகங்களைப பிழிநதாய. (விடுதலை பண்ணினாய்.) இநதிர! நீ, பெரிய மேகததை விரியசசெய்தாய் நீதததாரைகளை விழசசெயதவனு பிருகினமுய எபபோதெனின? தானவாகளை, (தூநுவின புதநிராகளை) அலலது, நீரைக கொடிகசும மேகங்களை நாசமாகினீயோ, அபபோதெனக இஙஙனமே நிருதத முமம இதறகுப பொருளுரைகினறது (3)

குறிப்பு.—ஆசீவாதம சொடுகினற இநதிரன அழியாதவன என, விசேடமாகியும பொருள கொளவா சில.

மந்திரம் 4.

३ १२ ३१२ ३१२ ३१२

316. सुष्वाणास इन्द्र स्तुमसि त्वा सनिष्यन्तश्चित्तुविनृम्ण वाजम् ।

१२ ३१२र ३२उ ३१२ ३१२

आ नो भर सुवितं यस्य *कोना तनात्मना सह्याम त्वोताः ॥४॥

இருசகு 10-148-1.

ஸுஷ்வாணாஸ இந்ர ஸ்துமஸி த்வா ஸநிஷ்யந்தஶ்சித்துவிந்ரும்ண
[வாஜம் ।

ஆ நோ பர ஸுவிதம் யஸ்ய கோநா தநாத்மநா ஸஹ்யாம
[த்வோதாஃ ॥

அநவயம்.

हे इन्द्र!, सुष्वाणास, त्वा स्तुमसि, तुविनृम्ण, वाज, सनिष्यन्तः, नः, सुवित, आभर, यस्य, कोना, त्वोताः, तना, त्मना, सह्याम ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ இந்ர!	இநதிரனே!
सुष्वाणासः	ஸுஷ்வாணாஸஃ	சோமரசம பிழிநதெடுபபோகளான யாங்கள
त्वा स्तुमसि	த்வா ஸ்துமஸி	உனனைத துதிகினறோம.

* चाकन्मना तना सनुयान, எனபது இருசகு.

तुविनृम्ण !	தவிநிருஷ்ண !	மிகுந்த தனமுடைய இந்திர !
वाजं	வாஜம்	அன்னமாகிய அனைத்தை
सनिष्यन्तः	ஸநிஷ்யந்தஃ	பிரிதலுக கொடுக்கின்ற யாகங்களை நோக்கி துதிக்கின்றோமே (ஆதலின்)
न	நஃ	எங்களுக்கு
सुवित	ஸுவிதம்	இனிய தனத்தை
आभर	ஆபர	கொடுப்பவனாக.
यस्य	யஸ்ய	எந்தப்பட்டவரின்
कोना	கோநா	வேண்டுகின்றோமோ, அந்தனத்தைக் கருவியாக
त्वोता	த்வோதாஃ	நின்னால் காப்பாற்றப்பட்டவர்களை
तना	தநா	மிகுந்த தனங்களோடு
त्मना	த்மநா	தாமாகவே
सह्याम	ஸஹ்யாம	நினது அநுக்கிரகத்தால் அடைகின்றோம்.

சாமண பாடியம்

கண்டம்—9. இருசுகு—4. பிருஹ்வைஷ்டி.

இந்திர ! சோமரசம் பிழிந்தெடுக்கின்ற யாகங்களை உன்னைப் போற்றுகின்றோம் மிகுந்த தனமுடையோய் ! அல்லது, மிகுந்த வலியுடையோய ! இந்திர ! சரு, புரோடாசம் முதலிய அன்னத்தைப் பிரிதலுக கொடுக்கின்ற யாகங்களை உன்னைத் துதிக்கின்றோம். இங்ஙனமாதலின், எங்களுக்கு அடையத்தக்க இனிய தனத்தைக் கொடுப்பவனாக அல்லது, எந்தத் தனத்தை விரும்புகின்றவனுடையிருக்கின்றானோ, அந்தத் தனத்தைக் கொடுப்பவனாக. யாங்களை நின்னுறை காப்பாற்றப்பட்டோர்களாய மிகுந்த தனங்களோடு தாமாகவே (பிறரை வேண்டாமலே) உனது கிருபையால் அடைந்துகொள்கின்றோம் என்பதாம் (4)

குறிப்பு—தனம், வெற்றி, அடிமை முதலியவைகளைக் கொடுப்பவனாக என்பாருமுளர்

மந்திரம் 5.

३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १२

317. * जगृभ्मा ते दक्षिणमिन्द्र हस्तं वसूयवो वसुपते वसूनाम् ।

३२उ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २ ३१ २२ ३ १ २

विभ्मा हि त्वा गोपतिꣳ शूर गोनामस्मभ्यं चित्रं वृषणꣳ रयिं दाः ॥

இருசுகு 10-47-1.

ஜக்₃ரஹ்மா தே த³க்ஷிணமிந்த்₃ ஹவ்யம் வஸவ்யவோ வஸுபதே
[வஸவ்யாத் ।
விஷ்ணோ ரராடமஸி விஷ்ணோ꞉ ஶ்னப்த்ரே꞉ ஸ்தோ வஸ்வ்ரயே த்வா
[ணம் ரராடம் ஹாꣳ ॥

அந்வயம்.

वसूनां, वसुपते, इन्द्र, वसूयव., ते, दक्षिणं हस्तं, जगृह्म, शूर, गोनां, त्वा, गोपति, विश्म , अस्मभ्य, चित्र, वृषण, रयि, दाः ॥

பதவுரை.

वसूनां	வஸூனாம்	தனமுடையார்கட்குள்
वसुपते इन्द्र !	வஸுபதே இந்த்₃ர !	தனங்கட இறைவனாகிய இந்திர !
वसूयव	வஸவ்யவஃ	தனத்தை இச்சிக்கின்ற நாங்கள
ते	தே	நினது
दक्षिण हस्तं	த³க்ஷிணம் ஹஸ்தம்	வலக கையைப்
जगृह्म	ஜக்₃ரஹ்ம	பிடித்துக்கொள்கின்றோம்.
शूर !	ஶூர !	பராக்கிரம முடையோய !
गोनां	கோனாம்	கோக்களுடையாக்களுள
त्वा	த்வா	நினை
गोपतिं	கோபதிம்	கோக்கட்கு இறைவனென்று
विश्म.	விஷ்மஃ	(யாம) அறிகின்றோம. ஆதலின
अस्मभ्यं	அஸ்மப்₄யம்	எங்கட்கு
चित्र	சித்ரம்	பலவகையான
वृषणं	வ்ருஷணம்	மனவேட்கையை நிறையச செய்கின்ற
रयिं	ரயிம்	தனத்தை
दाः	தா³꞉	கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—5. சபதகுர் ரிஷி.

தனங்கட்கெல்லாம் தலைவனாகிய இந்திர ! திரவியத்தை யிச்சிக்கின்ற நாங்கள உனது வலக்கையைப் பிடித்துக்கொள்கின்றோம எங்கட்குத் தனங் கொடுக்காமற் போக்கக் கூடாது என்பதற்குத் தனமுடையவா் தங் கையைப் பிடித்துக்கொள்வது போன்று (பிடித்துக் கொள்கின்றோமென மேலே கூட்டுக) பராக்கிரமமுடைய இந்திர ! உன்னை, கோக்கட்கு இறைவனென்று உணர்கின்றோம். ஆண்டு இருத்தலாலும், இல்லாமையாலும் இறைவனுக்குத் தனமையும், அநேகமாக் தனமையும் கூறப்படுகின்றது இதனால் எங்கட்குப் பலவகைப்பட்ட மனோ விருப்பத்தை நிறையச் செய்யும் தனத்தைக் கொடுப்பாயாக எனப்பதாம். (5)

மந்திரம் 6.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २र ३१२३ २ ३ २
318. इन्द्रं नरो नेमधिता हवन्ते यत्पार्या युनजते धियस्ताः ।
२ ३ १२ ३ १२३ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ १ २
शूरो नृषाता * श्रवसश्चकाम आ गोमति व्रजे भजा त्वं नः ॥६॥

இருகுக 7-27-1.

ஊந்ரம் நரொ நெமயிதா ஹவந்தெ யத்பார்யா யுநஜதெ தியஸ்தாஃ
ஸூரொ நிருஷாதா ஸ்ரவஸஸ்காம ஆ கொமதி வ்ரஜெ ஹஜா க்வம்
நஃ ॥

அன்வயம்.

यत्, पार्या., ताः, धियः, युनजते, नर·, नेमधिता, इन्द्रं, हवन्ते, शूरः,
नृषाता त्व, श्रवस , चकामे, गोमति, व्रजे, न., भज ॥

பதவுரை.

यत्	யகி	எபபோது
पार्याः	வாயஃாஃ	போரிற பாதுகாப்பிற்குக காரணமானவைகளுமான
ताः	தாஃ	கிாதநியுளளவைகளுமான
धियः	யியஃ	எவற றொழிலகள
युनजते	யாநஜதெ	பிரயோகம பணணபபடுகினறனவோ, அககால
नरः	நரஃ	வேளவி, அலலது போராறறுகினற மனிதாகள
नेमधिता	நெமயிதா	வேளவியில அலலது போரில
इन्द्रं	ஊந்ரம்	எவ விநநிரனை
हवन्ते	ஹவநதெ	அழைககினறாகளோ,
शूर.	ஸூரஃ	வீரனும
नृषाता त्वं	நிருஷாதா க்வம்	மனிதாகளைப பாதுபாடு செய்வோனுமாகிய அநதகைய நீ
श्रवस.	ஸ்ரவஃ	அனனம அலலது வலியை
चकामे	அகாமெ	விருமபுமிடதது

* शवसश्चकान, எனபது இருகுக

गोमति	மொஉதி	கோகளுள்ள
व्रजे	வ்ரஜெ	கோ சாலையில
न	நः	எங்களைப
भज	ஹஜ	பாகமுடையோராகளாகச செயவா யாக.

சாயண பாடியம

கணடம—9　இருகசு—6　வசிட்ட ரிஷி.

எகாலததில போரில இறபபைக காரணமாக வடைய (மரண பயத கால) கருமத தொழிலகள பிரயோகம பணணபபடுகினறனவோ, அபபோது வேளவியின கருததாகள, அலலது, போரத தலைவாகள, வேளவியில, அல லது போரில, எவ விநதிரனை யழைககினறாகளோ, இநதிர! அததகைய நீ, வீரனகவம, மனிதாகளைப பாகுபாடு செயதோனகவம இருகினறைய (ஆத லின) அனனததையேனும, வலியையேனும இபபிகசுமிடததில கோகள வாழுங கோடடததில எங்களைப பாகமுடையாகளாயச செயவாயாக (6)

மநதிரம் 7

१२　३ १ २र　३ १ २　३ १ २ ३ १ २ ३

319. वयः सुपर्णा उपसेदुरिन्द्रं प्रियमेधा ऋषयो नाधमानाः ।

१ २　१ १ २ ३ २ ३ १　२र　३ २　२　३ १ २ ३ २

अप ध्वान्तमूर्णुहि पूर्धिचक्षुर्मुमुग्ध्या३स्मान्निधयेव बद्धान् ॥ ७ ॥

இருகசு 30-73-13

வயஃ ஸுவணூா உவஸெதுரிநதரं வ்ரியமெதா ரீஷியொ நாய

[தா நாஃ ।

தவ த்வாத உதிணுஹி வசுயு சக்ஷுரதுரதா3ஸ்மாந்நிதயெவ பத்தான்

[யெவ வசுநு ॥

அந்வயம்.

वय , सुपर्णा, प्रियमेधा, ऋषय , नाधमाना, इन्द्र, उपसेदु , इन्द्र !, ध्वान्तं, अपोर्णहि, चक्षुः, पूर्द्धि, निधया इव बद्धान्, अस्मान्, मुमुग्धि ॥

பதவுரை.

वय	வயஃ	செலகினறவைகளும
सुपर्णा	ஸுவணூா	பிருநத நலதைதக கொடுபபவை களும
प्रियमेधा.	வ்ரியமெதாஃ	வேளவியிலாவ விருமபுகினறவை களும

ऋषयः	ரிஷயஃ	நீண்ட பாவையுடையவைகளும
नाधमानाः	நாயமாநாஃ	மெயபுணாவை யேறபடவைகளு மான கிரணங்கள,
इन्द्र	ஊந்ர	இந்திரனே
उपसेदुः	உவஸெதுஃ	அடைந்தன அடைந்து
इन्द्र !	ஊந்ர !	இந்திரனே ! நீ
ध्वान्तं	ஞ்வாந்ஜம்	இருளை
अपोर्णुहि	அவொணுஹி	போகசுவாயாக.
चक्षुः	அக்ஷுஃ	ஒளியைய
पूर्धि	வமிஷி	பரபபுவாயாக
निधया इव बद्धान्	நியயா உவ பத்ஸாந்	பாசகூடடங்களாறகடடுபபடட வாகளை (விடுவிபபதுபோல)
अस्मान्	அஸ்மாந்	எங்களை
मुमुग्धि	உமுக்தி	விடுவிபபாயாக (என வேணடு கினறன எனக)

சாயண பாடியம

கணடம—9 இருக்கு—7 கௌரிவீதி ரிஷி.

செலலுகினறவைகளும, சுகங கொடுபபதை வளரபபவைகளுமான இரவியின கிரணஙகள, இந்திரனை யடைந்தன எவவிதமானவைகளெனின ? வேளவியிற பிரியபபடுபவைகள, நீணட நோகசுடையவைகள, வேளவியை வேணடுபவைகளாம. வேணடுகினற வகைகளே கூறபபடுகினறன.—இந்திரனே ! இருளை யொதுகசுவாயாக ஈணடு "எவ விருள மறைகசபபட டுளளதோ அது மனதாலடையதகக்கது இதினினறுங கெடடு உலோப மாகினறது" எனனும ஐதரேயப பிராமணம (பிராமணம எனனும வேத பாகததின வாகசு) சிந்திகக பாலது மறறும, ஒளியையும நிறையச செயவாயாக அதாவது பாசகூடடங்களாறகடடுபபடடவாகளான எங்களைப பாசஙகளினினறு நீஙகுமாறு விடுவிபபாயாக எனபதாம ஈண்டு 'வயோவோ' எனறற சுருடகதது 4-3-ல உளள நிருததச சுருதிரததில இதன பொருள காணத தககது. (7)

குறிப்பு —இந்திரியங்கடகு ஆனமாவை முனனிடடும, மாணகாகடகு பிரம ஞானியாகிய ஆசிரியரை முனனிடடும, இருடிகடகும ஞானிகடகும, பரமானமா வைக குறிதது நடநத பேசசினபா சிலா.

மந்திரம் 8.

१२ ३ २उ १ २र ३१ २र ३१२
320. नाके सुपर्णमुपयत्पतन्तꣳ हृदावेनन्तो अभ्यचक्षत त्वा ।
१२ ३१२ ३२३२ ३ १२ ३१ २३२
हिरण्यपक्षं वरुणस्य दूतं यमस्य योनौ शकुनं भुरण्युम् ॥ ८ ॥

இருக் 3-45-1.

நாகெ ஸுவணꣳமுபயத்பதந்தꣳ ஹ்ருதாவெநந்தோ அபி சக்ஷத த்வா ।
ஹிரண்யபக்ஷம் வருணஸ்ய தூதம் யமஸ்ய யோநௌ ஸகுநம் புரண்யும் ॥ ८ ॥

அன்வயம்.

सुपर्ण, पतन्तं, हिरण्यपक्षं, वरुणस्य, दूत, यमस्य, योनौ, शकुन, भुरण्यु, त्वा, हृदा, वेनन्त , नाके, अभ्यचक्षत, उपयत् ॥

பதவுரை

सुपर्णं	ஸுவணꣳ	இனிய சிறகு முடையவனும் (மேல் வருபவனும்)
पतन्त	பதந்தꣳ	வானில் செல்பவனும்
हिरण्यपक्षं	ஹிரண்யபக்ஷம்	பொன் சிறகுள்ளவனும்
वरुणस्य	வருணஸ்ய	நீரை யதிமானிகளுக்கு தேவதைகளுக்கு (வருணனுக்கு)
दूतं	தூதம்	தூதனும்
यमस्य	யமஸ்ய	மனனலாகிய நியமனுக்கு
योनौ	யோநௌ	இடமாகிய அந்தரிக்ஷத்தில்
शकुन	ஸகுநம்	பறவையாய் பிரயாணம் செய்பவனும்
भुरण्यु	புரண்யும்	மழை முதலியவைகளால் உலகை காபபாற்றுபவனுமாகிய
त्वा	த்வா	(கருத்தருவினனனும்) உனை
हृदा	ஹ்ருதா	உள்ளத்தால்
वेनन्त	வெநந்தஃ	வேண்டப்பெற்ற தேவர்களும்
नाके	நாகெ	விண்ணில்
अभ्यचक्षत	அபிசக்ஷத	பார்க்கின்றார்களா அதனால்
उपयत्	உபயத்	வந்து கொண்டிருக்கின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9 இருகசு—8. வேனோபாகக ரிஷி தேவதை வேந.

வேநனே! உன்னை, உள்ளதிதில் விருபபம மிகுந்த துதிபபோாகள வானில இனிது பாகங்கினறாகள. எபபோது பாகங்கினறாகளோ, அப போது வநதுகொணடிருகங்கினறய எனபது எஞசி நினறது எவவணணதத ணிய நினனை யெனின? வானிற செலகினறவனும, பொனமயமான சிறகு களை யுடையவனும, நீரபிமானி தேவதையாகிய வருணனுசகுத தூதனும, நியமிகபபடும மினனலாகிய அகனினியின இருபபிடததில (அநதரிக்ஷத தில) பறவை வடிவாக இருபபவனும, மழை முதலியவைகளால உலகினத தையும பரிபாலிபபவனுமாகிய உன்னை காணகினறாகள என முடிவதுக கொளக. (8)

குறிப்பு—ாணடி வேனன எனபவன வானிலிருநது வரும் ஒரு கநதருவன

மநதிரம் 9

१२ ३१ २३२ ३२ ३ १ २ ३२ ३१ २ ३१ २

321. ब्रह्म जज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्विसीमतः सुरुचो वेन आवः ।

२ ३क २र ३ १ २ ३ २ ३२ ३ २ ३ १२ ३ १ २

स बुध्न्या उपमा अस्य विष्ठाः सतश्च योनिमसतश्च विवः ॥ ९ ॥

இருகசு 5-6-1

ப்ரஹ்ம ஜஜ்ஞாநம் ப்ரதமம் புரஸ்ாாத்விஸீமதஃ ஸுருசோ வெந

[ஆவஃ ।

ஸ புத்ந்யா உபமா அஸ்ய விஷ்டாஃ ஸதஸ்ச யொநிமஸதஸ்ச விவஃ ॥

அநவயம

वेनः, पुरस्तात्, जज्ञानं, ब्रह्म, प्रथम, विसी, अत·, सुरुच., आवः, सः, बुध्न्याः, अस्य उपमा , विष्ठा·, सतः, च, असत , योनि, विव. ॥

பதவுரை

वेन	வெநஃ	வேனன, வனனும யாதொரு கநதருவன
पुरस्तात्	புரஸ்ாாத்	முற காலதததில
जज्ञान	ஜஜ்ஞாநம்	தோனறிய, அலலது, நனாக முடைய
ब्रह्म	ப்ரஹ்ம	உநநத புலதது

विसीं	விஸீம்	விசீம, விசீம, எனனும நலகுறி யாகிய
अत:	கதः	காணபபடும இவவேனதகினின றும
सुरुच.	ஸுருசः	நற காநதிபுடையவனுய்க்
आव	ஆவः	காபபாறறினனே,
स	ஸः	அக கநதருவன
वृष्ण्या·	வார்ஷ்ண்யாः	அநதரிகஷததின
अस्य उपमा	அஸ்ய உபமாः	இதறகொபபான இரவி முதலிய வறறின காநதிகளை
पिष्टा	பிஷ்டாः	நிறபபாய நிலை நிறுததினை. (அவவாறே)
सत.	ஸதः	இபபோதிருபபதும
च	அ	மறறும
असत	அஸதः	இபபோ திலாததும, மேலுணடாவதுமாகிய
योनि	யொநிம்	இருபபிடததைபும
विव:	விவः	உணடாகினை.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9 இருகு—9. பிருகறபதி, அலலது, நகுல ரிஷி.

'வேனன' எனனும மேற செலலுகினற ஒரு காநதருவன. "வேனன் அதைதக கணடு" எனறு தொடஙகி "காநதருவன எனபோன" என ஏனைய மநதரசாகைபும முடிவிற கூறுகினறது காணக அவ வேனன, மூனறாகாலததில உணடாகிய, அலலது, மெயயறிவுடைய, உததம குலமாகிய மூனனுடமபை, இவைகளினினறு மேலாகப பாகுகபபட்ட ஒளியாற காபபாறறினன. விசீம, எனறு சொலலபபடடது அவன வாயினின றெழுமோ ஒலிகுறிபபு, அதாவது அறுகுகிரகக குறியாம. அத தனமைய ஒலியை வாயினினறும வெளிபபடுதகிகொணடு உததமகுல வடமபை பேரொளி புடையதாகச செயதுவிடடான எனபது (திரணட) பொருள அவ வேனன இச சரீரத திறகு ஒபபான வானிறமுனனறுகினற இரவியின ஒளி முதலியவைகளை விரோடமாகத தாபிததனன அஙஙனமே இபபோது இருகபபடடதும, மேல வருஙகாலததில இராததுமாகிய, உறபததியின காரணததை அலலது வசிகபபிடததை வெளிபபடுதகினை எனபதாம (9)

குறிப்பு —வேனன எனபதை அறிவுமயமாகிய பரமானமா எனபா ஒரு சாரார. மூலததில் 'பிரமம' எனபது உததம குலதகின உடமபெனபபடடது பாடியததில.

மந்திரம் 10.

१२ ३१ २ ३२ ३१२ ३१२ ३१३
322. अपूर्व्या पुरुतमान्यस्मै महे वीराय तवसे तुराय ।
३ १२ ३ २ ३ १२ ३ १२ ३ १२
विरप्शिने वज्रिणे शन्तमानि वचाꣳस्यस्मै स्थविराय तक्षुः॥१०॥

இருகசு 6-32-1

அபூர்வ்யா புருதமான்யஸ்மை மஹே வீராய தவஸே
[துராய ।
விரப்ஷிந வஜ்ரிணே ஶந்தமானி வசாꣳஸ்யஸ்மை ஸ்தவிராய
[தக்ஷுஃ ॥

அந்வயம்

மஹே, வீராய, தவஸே, துராய, விரப்ஷிநே, வஜ்ரிணே, ஸ்தவிராய, அஸ்மை, அபூர்வ்யா, புருதமானி, ஶந்தமானி, வசாஸி, தக்ஷு ॥

பதவுரை,

महे	மஹே	மகாவும்,
वीराय	வீராய	வீரனும்
तवसे	தவஸே	வலியுடையோனும்
तुराय	துராய	வேகமுடையோனும
विरप्शिने	விரப்ஷிநே	சிறப்பாகிய தோத்திரத்திற்கு விடையமாவோனும
वज्रिणे	வஜ்ரிணே	வசிராயுத முடையோனும
स्थविराय	ஸ்தவிராய	பழையோனுமாகிய
अस्मै	அஸ்மை	இவ விந்திரன பொருட்டு,
अपूर्व्या	அபூர்வ்யா	புதியவைகளும
पुरुतमानि	புருதமானி	பலவகைகளும
शन्तमानि	ஶந்தமானி	நலந் தருபவைகளுமான
वचासि	வசாꣳஸி	தோத்திர வாய்ம் வாக்குகளை
तक्षु	தக்ஷுஃ	துதிபோகள சொலகினறோ சள

சாயண பாடியம

கண்டம—9. இருகசு—10 சுகோத்திர ரிஷி. இந்திரன-தேவதை.

பணடைக காலத்தோகளாற துதிக்கபபடடதுவும, பிரார்திபபடடன வும, இனபந தருவனவுமான தோத்திரவாய்வ வாக்குகளோ இவவிந்திரன பொருட்டுத துதியாளாகள பாடுகினறாசள. ரணடுத துதியாளாசள எனபது

எஞ்சி நினறது. எவ்வண்ணத்தனுகிய இநதிரனுகெனின்? பெரியோனும், பலவகையான பகைஞாகளைக கொலவோனும, ஆறறலுடையோனும, வேக முடையோனும, சிறநத துதிகடகு விடையனும, பழையோனும, வசிராயுத முடையோனுமாகிய இநதிரனுககு பாடுகினறாகளென மேறகூடடுக. (10)

ஒன்பதாவது கண்டம்

முற்றும.

பத்தாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—4. அததியாயம்—3. கண்டம்—10.

ஒன்பது மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३२ ३ २ ३१ २ ३१ २

323. अव द्रप्सो अंशुमतीमतिष्ठदियानः कृष्णो दशभिः सहस्रैः ।

२३ २ उ ३ २ ३ १ २ ३ २३ १ २ ३१ २ ३ २

आवत्तमिन्द्रः शच्या धमन्तमप स्नीहितिं नृमणा अपद्राः ॥ १ ॥

இருககு 8-96-13.

சுவ ஊவ்வொ சுஂஶுஂஶுமதீ உதிஷ்டியாநஃ கூஷ்ணொ உஶஹிஃ ஸஹஸ்ரைஃ ।

சுவதவிந்ரஃ ஶச்யா ஶஹமவ ஸ்ரீஹிதிஂ நூஉணா சுவபூராஃ ॥

அன்வயம.

द्रप्सः, दशभिः, सहस्रैः, इयान्, कृष्णः, अंशुमतीं, अव अतिष्ठत्, शच्या, धमन्तं, तम्, इन्द्रः, आवत्, (अथ,) नृमणाः, स्नीहितिं, अपद्राः ॥

பதவுரை.

द्रप्सः	ஞானபிண்டரூபஃ	வேகமாட்ச செலகினற
दशभिः सहस्रैः	உஶஹிஃ ஸஹஸ்ரைஃ	பததாயிரம அசுராகளுடன்
इयान.	உயாநஃ	முனனேறிவநத
कृष्णः	கூஷ்ணஃ	கிருஷணன, எனறுப அசுரன்

अंशुमतीं	அம்ஸுமதீம்	அஞ்சுமதி, என்னும் நதியை
अव अतिष्ठत्	அவ அதிஷ்ட	வந்தடைந்திருந்தனன். பின்னர்
शच्या	சசயா	தனது, செயகையால அலலது ஞானததால
धमन्तं	தமந்தம்	உலகிறகுப பீதிபுண்டாக்குகினற
तं	தம்	அவ வசுரனை
इन्द्रः	இந்த்ரः	(மருததுகளோடுகூட) இநதிரன்
आवत्	ஆவத்	போய்ச சூழ்நதுகொணடனன
(अथ)	(அத)	(பின்னர்)
नृमणाः	நரமணாஃ	வேடபோகள (பால) மனம் வைகுகும அவ் விநதிரன
स्नीहितिं	ஸ்நீஹிதிம்	துன்புறுததுகினற அவ வசுர சேனைகளை
अपदाः	அபதாஃ	நாசஞசெய்து விட்டனன.

சாயண பாடியம்.

காண்டம்—10. சூக்தம் 1. த்புதான ரிஷி.

गाण्डोः इतिहासः कथ्यते अतीते किल कृष्णनामा असुरः पञ्चसहस्रैः असुरैः परिवृतः अंशुमतीं नदीं तीरमाश्रित्य तिष्ठति स्म। तं कृष्णं इन्द्रः सपरिवारः आगत्य हतवान्। अथ कृष्णस्य पत्नी हीहितिः पुत्रान् अपदाः नाशितवान्।

காண்டோர் இதிகாசங் கூறப்படுகின்றது அதாவது :—முன்னொரு காலத்தில் கிருஷ்ணன எனபதோர அசுரன், பத்தாயிரம் அசுரர்களாற் சூழப்படடோனய் அமசுமதி எனனும நதிக்கரையிற நகியிருநதனன். அகசு சமய நடுவிலிருநத அக கிருஷ்ணனை, இநதிரன பிருகபதியோடு போய்ச சோநது அவனையும, அவனைப பினதொடாநதாகளையும, பிருகற்பதியின சகாயததாற கொனறனன எனபதாம சோமன, எனபவன அஞசுமதி நதிக கரையிலிருநதனன. அவனை, பிருகபதியோடு இநதிரன சென்று, பனனட் போராறறிக கொனறனன என, இவ விதிகாசததை மறறோர வகையாய்க கூறுவார சிலர இவவிதிகாசமனைததும இமமநதிரததிற கூறபபடுகின்றது. இஃது இருடியாற் கூறபபடாததெனினும, கொளளற் பாலதனறும. (இருடி மொழியாதலின இஃது கொளளறபாலதேயாம எனபது கருதது.)

இனி மூறையாய மநதிரததின பொருள கூறப்படுகினறது. அது வருமாறு :—விரைவாகச செலகினற பததாயிர மெணகொணட அசுரர்களாற் சூழபபடட கிருஷ்ணன எனனும அசுரன, அமசுமதி, எனனும நதிக்கரையிலிருநதனன். பினனர, தனது செய்கையால, அலலது, [illegible] ளிருகபபட்ட, அலலது, உலகம பயபபடுமாறு ஒலி செயயபபட்ட, கிருஷ்ணன எனனும அவ வசுரனை இநதிரன மருததுகளோடு போய அடைநதனன. அடைநத பினனர அவனையும, அவனைப பினபறறினோரையும, இந

திரன கொனறுவிடடனன எனபதாம மனிதாகளிடதது, அலலது, தேவட போகளிடதது மனமுளள, அவ விநதிரன அனைவரையுங துனபுறுதலாம அசுரனுடைய சேனையைக கொனறு, அவனுடன இருநதாகளையுங கொனறு, விரைவில ஓடிய அவ வசுரனையுங கொனறுவிடடனன எனபது நருததினக் கொளக

மநதிரம் 2

३१२ ३२३१२ ३ १ २३१ २ ३१ २र

324. वृत्रस्य त्वा श्वसथादीषमाणा विश्वेदेवा अजहुर्ये सखाय: ।

३१२ ३ १ २ ३ २३उ ३ १२

मरुद्भिरिन्द्र सख्यं ते अस्त्वथेमा विश्वा: पृतना जयासि ॥ २ ॥

இருககு 8-96-7.

வ்ருத்ரஸ்ய த்வா ஸ்வஸதாதீஷமாணா விஸ்வெதெவா அஜஹுர்யெ ஸகாய:।

மருத்பிரிந்த்ர ஸக்யம் தெ அஸ்த்வதெமா விஸ்வா: ப்ருதனா ஜயாஸி ॥

அனவயம

हे इन्द्र !, ये, विश्वेदेवा , सखाय , वृत्रस्य, श्वसथात्, ईषमाणा , त्वा, अजहु:, मरुद्भि:, ते, सख्यं, अस्तु, अथ, इमा:, विश्वा: पृतना:, जयासि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ உந்ர !	இநதிரனே ! (உனககு)
ये	யெ	எநத
विश्वे देवा:	விஸ்வெ தெவாஸ:	விசுவ தேவாகள
सखाय.	ஸகாய:	(போரில, முனனா) உதவியா யிருநதாகளோ, (அவாகள)
वृत्रस्य	வ்ருத்ரஸ்ய	விருநதிராசுரனுடைய
श्वसथात्	ஸ்வஸதாத்	பெருமூசசால
ईषमाणा.	ஈஷமாணா:	வெருணடோடினவாகளாய
त्वा	த்வா	நினனை
अजहु:	அஜஹு:	விடடுவிடடாயலலா (ஆதலின இந திர !)
मरुद्भि:	மருத்பி:	மருதுதேவாளோடு
ते	தெ	உனது
सख्यं	ஸக்யம்	நடபுததனமை
अस्तु	அஸ்து	இருகக.

अथ	அய	பினனா
इमाः	ஊராः	இநத
विशः	விஶ்ராः	எலலாப
दनवा	வரதநாः	பகைஞரா படைகளையும
जयादि	ஜயாவி	வெறறிகொளவாயாக.

சாயண பாடியம.

காண்டம—10 இருகு—2· தபுதான ரிஷி

இநதிரனே! முனனம நினககு எநத விசுவ தேவாகள (எலலாத தேவாகளும) யாம போரில உதவி செயபவாகளா யிருககினறோம, எனறு நணபாக ளாஞாகளோ, அததேவாகளனைவரும, விருததிராசுரனுடைய பெருமூசசால, புதாவது வருகினற தேவாகள அனைவாகளையும விருததிராசுரன நோககி அவாகடகுப பயமுணடாமாறு பெருமூசசெறிநதனன. அப பெருமூசசாற பயததாராளாய எனபதாம இதுகொணடே யாணடு மோடினவாகளாயப போரில உனனைக கைவிடடு விடடாாகள இவவாறுயவழி இநதிர! மருத துகளோ (தேவதைகளோ)டு நினககு மிததிரத தனமை யிருககுக. எவ வெணணாநதாசலான மருததுகளோடெனின? எம மருததுகள நினனைப பிரியமாடடாாகளோ, அவாகளோடு பினனா இவாகளனைவாகளும பகைஞரா படைகளைத தமது வலியாலடகி விடுவாாகள எனபது கருதது. "இநதி ரவி விருதிரனைக கொனறு" எனற ருடகததது (3-2-9.) ஐதரேய பிராமணம கூறுகினறது ாணடு சிநதிகக றபாலது (2)

மநதிரம் 3.

३ १ २ ३१ २र ३१ २र३ १ २ ३ १ २
325. विधुं दद्राणꣳ समने बहूनां युवानꣳ सन्तं पलितो जगार ।
३ १ २ ३ १ २ ३ २उ ३ २३ १ २र
देवस्य पश्य काव्यं महित्वाद्या ममार स ह्यः समानः ॥ ३ ॥

இருககு 10-55-5

வியோ ஈஜானாம் வஸநெ வஷ்டி நரோ யுவாநம் வஸ்ரா வழுதெரா

[ஜமாரு ।

தெவஸ்ய வபு காவ்யம் ஈஹிகவாஞ்சா ஈரா வ ஏர்யஃ வஸா நு

அநவயம.

विधुं, समने, बहूनां, दद्राण, युवान सन्त, पलित, जगार, देव[illegible]
काव्य, पश्य, अद्य, ममार, स , ह्यः, समानः ॥

பதவுரை

विधुं	வியுஂ	போர முதலிய வைரஞ்செ செயப வனும
समने	ஸமநே	போரில
बहूना	பஹூநாம்	அநேகம பகைஞராகளை
दद्राण	ததாணம்	வெருட்டுபவனு ாகிய
युवान सन्तं	யுவாநம் ஸந்தம்	ாருனைப பருவ ாவ்புளள ஒரு வனை, (இந்திரனுடைய கிருபையால)
पलितः	பலிதஃ	கிழவன ஒருவன
जगार	ஜகார	வெனறனன.
देवस्य	தெவஸ்ய	காலமாகிய இந்திரனுடைய
महित्वा	மஹிக்வா	மகிமை மிகக
काव्यं	காவ்யம்	(இந்த) ஆறறலை
पश्य	பஸ்ய	(யானகிய ஆனமாவே நீ) பாரப பாயாக
अद्य	அத்ய	(மிகக கிழந்த தனமையுடைய ஒருவன) இனறு
ममार	மமார	இறநதனன
स	ஸஃ	அவன
ह्य.	ஹ்யஃ	மறு நினைந்நிற
समान	ஸமாநஃ	பிறபபெடுநத வருநினறன. (இதையும பாரபபாயாக)

சாயண பாடியம.

கண்டம—10. இருகது—3. பிருகதுகத ரிஷி.

இம மந்திரத்தில இந்திரன கால வடிவாய்ந்த துதிகபபடுகினறன. எலலா யுதங்களையும நியமிபபவனும, அநாவசய போரினைதையுஞ செயபவனும) அவனாறே போரில எலலாப பகைஞராகளையும வெருட்டு பவனுமாகிய இந்திரனிடம வலியோடுகூடிய ஒரு தருணத்தில, கிழந்தனமை யுடையோன ஒருவன இந்திரனுடைய கிருபையால வெனறனன இந்தன மைய இயலபுளளவனும, மேறகூறிய இலகணங்களை யுடையவ காலம எனனும இந்திரனுடைய மகிமை தங்கிய ஆறறலை, பிருகதுகதனே! நீ காணபாயாக இந்த ரிஷி தனதானமாவையே கூபபிடடுச சொலகினறார. எவன கிழந்தனமையடைநது இனறு இறகினறானோ, அவன மறறைய நினைந்தில தனது பிழைகினறன அதாவது மறு பிறபபில வெளிபபடு கினறன (இதையுங காணபாயாக) (3)

மந்திரம் 4.

२ ३ २ ३२ ३ १२ ३१ २ ३ १२
326. त्वꣳह त्यत् सप्तभ्यो जायमानोऽशत्रुभ्यो अभवः शत्रुरिन्द्र ।
३१ २र २ १ २र ३ २ ३ १२ १२
गूढे द्यावापृथिवी अन्वविन्दो विभुमञ्जो भुवनेभ्यो रणं धाः ॥

இருகசு 8-96-16.

க்வꣳஹ த்யꣳ ஸவ்தஹ்யோ ஜாயமாநோऽஶ த்ரு꣡ஹ்யோ அபவஃ
[ஶத்ரு꣡ரிந்த்ர ।
கூடெ த்யாவாப்ருதிவீ அந்விந்தோ விபுமஞ்ஜோ புவநேப்யோ ரணம் தாஃ ॥
[ரணம் யாஃ ॥

அந்வயம்

हे इन्द्र !, त्व ह, त्यत्, जायमान., अशत्रुभ्य', सप्तभ्यः, शत्रु , अभव , गूढे, द्यावापृथिवी, अन्वविन्द', विभुमञ्ज , भुवनेभ्य , रणं धा. ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ இந்த்ர !	இந்திரனே !
त्वं ह	க்வம் ஹ	உண்மையில் நீ
त्यत्	த்யꣳ	(மேலவரும்) இவ்விதம் பராக்கிரமம் முடையாய
जायमानः	ஜாயமாநஃ	தோன்றும் போதே
अशत्रुभ्यः	அஶத்ரு꣡ப்யஃ	சத்துருக்களற்ற
सप्तभ्य.	ஸவ்தப்யஃ	கிருஷ்ணன், விருத்திரன், நமுசி முதலிய ஏழு வாகளின் பொருட்டாக
शत्रु	ஶத்ரு꣡ஃ	சத்துருவாக
अभव'	அபவஃ	ஆனாய். (மற்றும், நீ)
गूढे	கூடெ	இருள் மூடியுள்ள
द्यावापृथिवी	த்யாவாப்ருதிவீ	வானையும் மண்ணையும
अन्वविन्द.	அந்விந்தஃ	விளக்கிக் கொண்டனை. (அங்ஙன மே)
विभुमञ्ज.	விபுமஞ்ஜோ	பெரிதாகின
भुवनेभ्य.	புவநேப்யஃ	புவனங்களினின்றும
रणं	ரணம்	இரமித்தலைக
धा.	யாஃ	கொள்கின்றாய.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—10. இருகு—4. த்யுதான ரிஷி.

இந்திர! உணமையில நீ இத் தன்மைய செய்கையைச செய்தோனு யிருகினறாய அஃதெனனை யெனின? தோனறிய போதே சததுருகக ளிலலாத கிருஷ்ணன, விருததிரன, நமுசி, சமபரன முதலிய எழுவருகளுஞ் சததுருவாயினை அலலது, எழுபுரியின பொருடடுச சததுருவாயினை 'எழு புரததை எவன நாசஞசெயகினறோன' எனறு கிருகநமுக கூறுகினறது அலலது இருகோதுவான முதலிய எழு வேடபோரின பொருடடு வேளவி யிற றோனறுமபோதே இடையூறு விளைபபவாகடகுச சததுருவானாய. அனறியும, இந்திர! நீ இருளால மூடபபடட வானுலகையும மணணுலகை யும, இரவி வடிவமாய விளககி முறையாய அவைகளை யடைநதாய. அநநன மே மகததான புவனஙகளினினறும ஆடல செயவதை மேறகொணடாய. (இததனமைய அரிய செயலை நீ செய்தனை எனபது கருதது.) (4)

மநதிரம் 5.

३१ २२३१२ ३१२ ३१२ ३२ ३१२

327. मेडिं न त्वा वज्रिणं भृष्टिमन्तं पुरुधस्मानं वृषभꣳ स्थिरप्स्नुम् ।

३ २ड ३ १२ ३ १ २२ ३ १ २३१२

धृक्षं वृत्रहणं गृणीषे ॥ ५ ॥

மெடிம நக்வா வஜ்ரிணம் ஹ்ரஷ்டிமந்தம் வாஸ்யஹ்ரா நம் வ்ருஷபம்

[ஷ்டிரவ்ரு ।

கரொஷ்யயுவஸ்ராவீத்ரு வவ்ருனீத்ர உக்ஷம் வ்ரு த்ரஹணம்

[ஹ்ரணீஷெ ॥

அநவயம்.

हे इन्द्र!, दुवस्युः, अर्यः, तरुषीः, करोषि, वृत्रहणं, धृक्षं, पुरुधस्मानं, वृषभं, स्थिरप्स्नुं, वज्रिण, भृष्टिमन्त, त्वा, मेडि न, गृणीषे ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ இந்ர!	இநதிரனே! நீ
दुवस्युः	துவஸ்யுஃ	துதி முதலிய வழிபாடடை விழைநது
अर्यः	அர்யஃ	எனது பகைஞா தாழநதவராக வும
तरुषीः	தரூஷீஃ	யான வெறறியுை யளகவும
करोषि	கரொஷி	செய்கினறாய

वृत्रहणं	வ்ருத்ரஹணம்	விருதாசுரனைக் கொன்றவனும்,
द्युक्ष	த்யுக்ஷம்	வானுலகில் லிருப்போனும்,
पुरुधस्मानं	புரூதயஸ்மானம்	நீரைத்தாங்குவோனும், அலலது பகைஞரைக கெடுப்போனும்
वृषभं	வ்ருஷபம்	வேண்டியதை மழையெனப பொழிவோனும்
स्थिरप्स्नुं	ஸ்திரஷ்ணும்	நிலைத்த வடிவனும
वज्रिणं	வஜ்ரிணம்	வசிராயுதந் தாங்கியவனும
भृष्टिमन्तं	ஹ்ருஷ்டிமந்தம்	பகைஞரைக காயபவனுமாகிய
त्वा	த்வா	உனனை
मेडि न	மேடிம ந	மழையைக கொடுக்கினற வாக கைத துதிக்குமாறு
गृणीषे	க்ருணீஷே	தோத்திரம பணணுகினறேன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—10. இருக்கு—5. வாமதேவ ரிஷி.

இந்திர! துதிக்தல முதலிய பணியை விரும்புகினற நீ எனது பகை ஞர்களைத தாழ்ந்தவர்களாகவும (தோலவி யுடையவர்களாகவும) எங்களை வெறறியுடையவர்களாகவுஞ செயகினறாய. அலலது, எங்களைத தருணர்க ளாகவும, எமது சத்துருக்களை மெலிவுடையவராக (கிழவராக) ளாகவுஞ செய் கின்றாய. ஆதலின, மழையைக கொடுக்கும மத்திமை வாக்கைபபோல, அதாவது மழையின பொருட்டு (அவ்வாக்கை)த துதிக்குமாறு உனனைத தோத்திரம பணணுகினறேன எனபதாம எவ்வண்ணத்தஞ்சிய நினனை யெனின? விருத்திராசுரனைக கொனறோனும, மேகத்தைக கடிந்தோனும, வானுலகிலிருப்போனும, மிகுந்த நீரைத தாங்குவோனும, அலலது, பல சத்துருக்களை யடக்குவோனும, விரும்பியவைகளை மழையாபப பெயபபோனும, உண்மை வடிவனும, இந்திரனுடைய வடிவம ஓகாலும நழுகுவ தில்லை ஆதலினைனக அலலது, நிலையான சத்துருக்களைக கொல்வோனும, வசிராயுதமுடையோனும, பகைஞரைக காய்வோனுமாகிய நினனை துதிக கினறேன எனபதனைறு சோத்துக்கொளக. (5)

மந்திரம் 6.

१२ ३२ २३ १२ ३ १२ ३ १२ ३ १ २

328. प्रवो *महे महे वृधे भरध्वं प्रचेतसे प्रसुमतिं कृणुध्वम् ।

१२ ३ १ २र ३ २

विशः पूर्वीः प्रचर चर्षणीप्राः ॥ ६ ॥

இருக்கு 7-31-10

* महो महि वृध, எனபது இருக்கு.

வ ஊவொ உஹெ உஹெ வ்ருயெ ஹுவ்வ்ம் ப்ரசெதஹெ ந்ர வ்ரூஉதிம்
[கூணூவ்ழ்।
விஶ: வ ஏவீ:ஃ ஊசர ஷஷ்ருணீவ்ராஃ ॥

அந்வயம்.

(हे अस्मदीयाः !,) वः, महे वृधे, महे, प्रभरध्वं, प्रचेतसे, सुमति, प्रकृणुध्वं, चर्षणिप्राः, पूर्वीः, विशः, प्रचर ॥

பதவுரை.

(हे अस्मदीया !)	(ஹெ அஸ்மதீயாஃ !)	(எமமவர்களே !)
व	வஃ	நீவிர்
महे वृधे	உஹெ வ்ருயெ	தனத்தை மிக வளரசசெயகினற
महे	உஹெ	பெரியோனகிய இநதிரனுககு
प्रभरध्वं	ப்ரஹுவ்வ்ம்	சோமரசததை அபபணஞ் செயவீரகளாக.
प्रचेतसे	ப்ரசெதஹெ	மேலாகிய அறிவுடைய இநதிரன் பொருடடு
सुमतिं	ஸுஉதிம்	இனிய தோததிரததை
प्रकृणुध्वं	ப்ரகூணுவ்வ்ம்	நனகு செயவீரகளாக (இநதிர !)
चर्षणिप्राः	அஷ்ருணிவ்ராஃ	பிரசைகளின மனோவேடகையை நிறையப பணணுகினற நீ
पूर्वीः	வ்ருவீ:ஃ	அவி கொடுககினற
विशः	விஶஃ	பிரசைகளை
प्रचर	ப்ரஊர	நனகு அடைவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—10 இருகது—6. வசிடட ரிஷி. விராட் சநதம்.

எம மவாகளே ! நீவிர தனதத மிக வளரசசெயகினற பெரியோனகிய இநதிரனுககுச சோமரசஙகளை அபபணஞ செயவீரகளாக. மேலாகிய ஞானமுடைய இநதிரன பொருடடு அழகாகிய தோததிரததையுஞ செயவீரகளாக. இனிய பிரதியடசத தோததிரம. இநதிர ! வேணடியவை களாற பிரசைகளைத திருபதி செயகினற நீ, அவிகளை நிறையக கொடுககினற பிரசைகளை இனிதடைவாயாக எனபதாம. (6)

மந்திரம் 7.

३ १ २ ३१ २ ३ १ २३ २उ ३ १२३ १२
329. शुनं हुवेम मघवानमिन्द्रमस्मिन् भरे नृतमं वाजसातौ ।
३ १ २३२३ २२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
शृण्वन्तमुग्रमूतये समत्सु घ्नन्तं वृत्राणि सञ्जितं धनानि ॥ ७ ॥

இருகசு 3-30-22.

ஶுனம் ஹுவெம மகவானமிந்த்ரமஸ்மின் பரே நிருதமம் வாஜஸாதௌ ।
ஶ்ருண்வந்தமுக்ரமூதயே ஸமத்ஸு க்⁴நந்தம் வ்ருத்ராணி ஸஞ்ஜிதம்
தனானி ॥

அந்வயம்.

वाजसातौ, भरे, अस्मिन्, शुन, मघवान, नृतमं, इन्द्रं, हुवेम, शृण्वन्त, उग्रं, समत्सु, वृत्राणि, घ्नन्तं, धनानि, सञ्जित, ऊतये ॥

பதவுரை.

वाजसातौ	வாஜஸாதௌ	அனனத்தை யடைவிபபதும
भरे	ஸரெ	போராறறுவோர்கு வெறறி யெனனும இலகு மியை யடைவிபபதுமாகிய
अस्मिन्	ஈஸ்மின்	இப போரினகண
शुनं	ஶுனம்	வளாநதுளளவனும
मघवानं	மகவானம்	தன முடையவனும
नृतमं	நிருதமம்	மனிதாகளுள மேமபடடவனு மாகிய
इन्द्र	இநதிரனை	இநதிரனை
हुवेम	ஹுவெம	வேளவிககு அழைககினறோம. (அஙகனமே)
शृण्वन्त	ஶ்ருண்வந்தம்	எனது துதியைக கேடபோனும
उग्रं	உக்ரம்	பகைஞாகடகுப பயங கொடுப போனும
समत्सु	ஸமத்ஸு	போாகளில
वृत्राणि	வ்ருத்ராணி	இராககதாகளைக
घ्नन्त	க்⁴நந்தம்	கொலவோனும
धनानि	தனானி	பகைஞரின தனஙகளை
सञ्जित	ஸஞ்ஜிதம்	வெறறியிற கொளகினறவனு மாகிய நினனை
ऊतये	ஊதயெ	எமமைப பாதுகாததற பொருட டுக (கூபபிடுகினறோம)

சாயண பாஷ்யம்

கண்டம்—10 இருகு—7 விசுவாமித்திர ரிஷி சுந்தம் திருஷ்டுப.

அனனலாபத்தைத் தரும வெற்றி இலகுமியை யளிகும உயுத்தத்தில உறசாகத்தால வளாகினறவனும, தனமுடையவனும, இதனனே வியபபுறற ஐசுவரியமுடையானும, உலகனைதையும வியபபுடன நியாரிபபோனுமாகிய இநதிர! உனனை, குசிகாளான நாஙகள வேளவியின பொருடடு அழைகினறோம அஙஙனமே எனது தோத்திரத்தைக கேடபோனும, பகைஞாகளை அசசப படுத்துவோனும, போகளில விருத்திராசுரனை உப லகணமாயக கொணட எலலா அசுாகளையுங கொனறோனும, சத்துருகளின தனஙகளை இனிது வெற்றிகொளவோனுமாகிய நினனை, எஙகளைக காபபாற்றுமாறு அழைகினறோம எனபதாம (7)

குறிப்பு—குசிதாகள குசித ரிஷியைச சோநதவாகள.

மந்திரம் 8.

२३ १ २ ३ १ २ ३१ २

330. उदु ब्रह्माण्यैरत श्रवस्येन्द्रꣳ समर्ये महया वसिष्ठ ।

१ २२ ३ १२ ३ १ २ ३ २ ३ १२ ३ १ २

आ यो विश्वानि श्रवसा ततानोपश्रोता म ईवतो वचाꣳसि ॥८॥

இருகு 7-23-1

உதூ ஷ்ரஹ்மாணைரத ஷ்ருவஷ்யேந்த்ரꣳ வஷமயை மஹயா

[வஷிஷ்ட ।

ஆ யொ விஷ்வானி ஷ்ருவஷா ததானொவஷ்ரோதா ம ஈவதொ

[வசாꣳஷி ॥

அந்வயம்.

श्रवस्या, ब्रह्माणि, उदैरत, वसिष्ठ, समर्ये, इन्द्रं, मह्य, यं., विश्वानि, श्रवसा, आततान, ईवत , मे, वचासि, उपश्रोता ॥

பதவுரை.

श्रवस्या	ஷ்ருவஷ்யா	அனன வேடகையால
ब्रह्माणि	ஷ்ரஹ்மாணி	துதிகளை, அலலது அவிகளை (இநதிரன பொருடடு)
उदैरत	உதைரத	(இருடிகள) அரபபணஞ செய கினறாகள (ஆதலின)
वसिष्ठ!	வஷிஷ்ட!	இநதிரியஙகளை வெனறோஙகிய வசிடட! நீ

समर्ये	ஸமர்யெ	வேளவியில
इन्द्र	இந்த்ர	இந்திரனே
महय	மஹய	ஆராதிபபாயாக (மறறும)
य	யஃ	எவ விந்திரன
विश्वानि	விஷ்வானி	உலகங்களை
श्रवसा	ஸ்ரவஸா	அனனதத்தால, அலலது, கீர்த்தி யால
आततान	ஆததான	விருத்தி பண்ணுகினறானே, (அவன)
ईवत	ஈம்வதஃ	உபாசிக்கினற
मे	மெ	எனது
वचांसि	வசாம்ஸி	வாக்குக்களை
उपश्रोता	உபஸ்ரோதா	கேட்போனாகுக.

சாயண பாடியம.

கண்டம—10. இருக்கு—8 வசிட்ட ரிஷி

அனனம (வேண்டுமெனனும) விருப்பால தோத்திரங்களையும, அனனயகளையும, இந்திரன பொருட்டு இருவிகள ஆபபிக்கினறாகள ாணடு இருவிகள, எனபது எஞ்சி நினறது வசிட்ட! நீயும வேளவியில இந்திரனை தோத்திரத்தாலேனும, அவியாலேனும பூசிபபாயாக மறறும, யாதொரு இந்திரன இப புவனங்களை அனனத்தினாலேனும, கீர்த்தியினாலேனும, விருத்திபண்ணுகினறானே, அவன, வழிபடுகினற எனனுடைய துதியாகிய வாக்குக்களை கேட்போனாகுக (8)

மந்திரம் 9

३ १ २र ३ १ २र ३ १ २र ३ १ २र

331. चक्रं यदस्याप्स्वा निषत्तमुतो तदस्मै मध्वित्त्च्छद्यात् ।

३ १ २र ३ २उ ३ २ ३ १ २र३ १ २

पृथिव्यामतिषितं यदूध पयोगोष्वदधा ओषधीषु ॥ ९ ॥

இருக்கு 10-73-9.

चक्रं यदस्याप्स्वा निषत्तमुतो तदस्मै मध्वित्त्च्छद्यात् ।

पृथिव्यामतिषितं यदूध पयोगोष्वदधा ओषधीषु ॥

அனவயம்

अस्य, यत् चक्रं, अप्सु, आ, निषत्त, उतो, अस्मै, मध्वित्, चच्छद्यात्, तत्, पृथिव्यां, अतिषितं, यत् ऊध , पयोगोषु, ओषधीषु, अदधाः ॥

பதவுரை.

अस्य	அஸ்ய	இவ விந்திரனுடைய
यत् चक्र	யத் அக்ரம்	யாதொரு சகராயுதம
अप्सु	அப்ஸு	வானில
आ	ஆ	நாறபுறதது
निषत्त	நிஷத்தம்	மேகதைதகடிய நின்றதோ,
उत	உதஃ	(மறறும)
अस्मै	அஸ்மை	இவ விந்திரன பொருட்டு
मधित्	மதித்	நீரையும
चच्छद्यात्	அவஹ்யாத்	வசபபடுதுகினறதோ.
तत्	தத்	அது
पृथिव्यां	ப்ருதிவ்யாம்	தரையில
अतिषितं	அதிஷிதம்	விடபபட்ட
यत् ऊध	யத் ஊத்யஃ	நீரை
पयो गोषु	பயொ கோஷு	பாறபசுகளிலும
ओषधीषु	ஒஷதீஷு	பசுமிலைகளிலும
अदधा	அதுயாஃ	நிலைகக வைகுகினறது

சாயண பாடியம்

கண்டம—10 இருகு—9 கௌரவீதி ரிஷி.

இவ விந்திரனுடைய சகராயுதம, அந்தரிடசத்தில நாறபுறமும மேகங்களைக கடிதறபொருட்டுத தோனறியது மறறும, அது இந்திரனுகு நீரையும வசமாகுகினறது தரையினகண விழபபட்ட நீரை, பசுமிலைகளிலும, பால கறகினற பசுகளிடத்தும நிறுத்தி வைகுகினறது என பதாம. (9)

பதாவது கண்டம்.

மூறறும

—

பதினோராவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—4. அதியாயம்—3. கண்டம்—11.

பதது மந்திரங்களாலானது

மந்திரம் 1.

२ ३२ ३ १२ ३१ २ ३ १२ ३ १२ १२

332. त्यमूषु वाजिनं देवजूतꣳ सहोवानं तरुतारꣳ रथानाम् ।

१२ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ १ ३ १ २

अरिष्टनेमिं पृतनाजमाशुꣳ स्वस्तये तार्क्ष्यमिहा हुवेम ॥ १ ॥

இருகசு 10-178-1

தயூஷூ வாஜிநம் தெவஜூதம் ஸஹோவாநம் தரூதாரம்

[ரதா நாம் ।

அரிஷ்டநேமிம் பிருதநாஜ மாசும் ஸ்வஸ்தயே தார்க்ஷ்யமிஹா

[ஹுவேம ॥

அந்வயம

वाजिनं, देवजूत, सहोवान, रथानां, तरुतारं, अरिष्टनेमिं, पृतनाज, आशु, त्य तार्क्ष्य, स्वस्तये, इह, हुवेम ॥

பதவுரை.

वाजिनं	வாஜிநம்	அனன முடையோனும், அலலது வலியுடையோனும்,
देवजूतं	தெவஜூதம்	தேவாகளால நியமிகபப பட்டோனும
सहोवानं	ஸஹோவாநம்	ஆறறலுடையோனும
रथानां	ரதாநாம்	போரில ஏறிய இரதஙகளைக
तरुतारं	தரூதாரம்	கடநது செலவோனும
अरिष्टनेमि	அரிஷ்டநேமிம்	கூரிய ஆயுத முடையோனும
पृतनाजं	பிருதநாஜம்	பகைஞர படைகளை வெலலவோனும
आशुं	ஆசும்	வேகமாய செலவோனுமாகிய
त्य तार्क्ष्य	தயூம் தார்க்ஷ்யம்	புகழறற அநதத திருகஷ புதகிர ஞகிய சுபாணனை
स्वस्तये	ஸ்வஸ்தயெ	மஙகலததின பொருடடு
इह	இஹ	இக கருமததிறகுப
हुवेम	ஹுவேம	பனமுறை யழைககினறோம.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—11. இருகசு—1. தாக்ஷிய புததிரர் அரிஷ்டநேமி ரிஷி.

புகழ்மலிந்த திருவுடனுடைய புததிரன, தாக்ஷியன (சுபாணன) என்னுங தேவனை மங்கலததின பொருடடு இக கிரியை(கசு)யில பனமுறை அழைகினறோம எவவண்ணததனை யெனின? அனனமுடையானும, அலலது பலமுடையானும, தேவாகளாற சோமனகொணடு வருதறகு நியமிகபபடடவனும, அலலது தேவாகளாற பிரியபபடடவனும, ணடு யாஸக முனிவரும "தேவ தூதனை தேவா பிரியனை" எனக கூறிபுளளார வலியுளளானும, இதனாலே போரில எனையோாகளின இரதததைத தாணடிச செலவோனும, அலலது, இரதமெனனும இவவுலகததை, சோமரசங கொணடு வருங்கால கரையேறறுபவனும, ணடு 'இவனை இவவுலகங்களை இபபோதே கரையேறறுகினறான" என எனைய மறறுங கூறுகினறது துனபுறுததாத தேருடையானும, அலலது துனபுறுததாத ஆயுதமுடையானும, அலலது அரிஷடநேமி, எனனும எனது காரணமானவனும, பகைஞரின சேனைகளை அடையுமாறு செயவோனும, அலலது, செயிபபோனும, விரைவிற செலபவனுமானவனை. (இனிது அழைகினறோம எனபதனோடு சோகக) (1)

குறிப்பு—அரிஷட நேமியாகிய யான இநநிரனை யழைகினறேன எனபாருமுளர.

மநதிரம் 2.

३ २३ १ २ ३ २३ २ ३ १ २ ३२३ २३ १ २

333. ऋतारमिन्द्र मवितारमिन्द्रꣳ हवेहवे सुहवꣳ * शूरमिन्द्रम् ।

३२उ ३१ ३१ २र ३२ ३२ ३१ २ ३ १ २

† हुवे नु शक्रं पुरुहूतमिन्द्रमिदꣳ हविर्मघवा ‡ वेत्विन्द्रः ॥ २ ॥

இருகசு 6-47-11

ऽऽतारꣳइ ऽवितारꣳइ ꣳहवे ꣳहवे ꣳहवꣳ ꣳशूरꣳइ ।
ꣳहवेन ꣳशꣳ वꣳऽहꣳतꣳइꣳ ꣳहविऽवा वेꣳइः

அநவயம.

ऋतारं, इन्द्रं, हुवे, अवितारं, इन्द्रं, (हुवे) हवे हवे, सुहवं, शूरं, शक्रं, पुरुहूतं, इन्द्र, (हुवे) मघवा इन्द्रः, इद, हविः, वेतु ॥

---

* सूरं, † ह्वयामि, ‡ वात्विन्द्र., எனபன இருகசு

பதவுரை.

ऋतारं	ரிதாரம்	பகைஞர்களினின்றும பாதுகாப் போனகிய
इन्द्र	இந்ரம்	இநதிரனை
हुवे	ஹுவெ	(யான) அழைகினறேன.
अवितारं	அவிதாரம்	மனனே விருபபை நிறையச செய் கினற
इन्द्रं (हुवे)	இந்ரம் (ஹுவெ)	இநதிரனை யழைகினறேன.
हवे हवे	ஹவெ ஹவெ	போகளனைததிலும
सुहवं	ஸுஹவம்	இனிது அழைகக்த தகோனும
शूर	ஸூரம்	சூரனும
शक्रं	ஸக்ரம்	எலலாச செயகையிலும வலலு நனும
पुरुहूतं	புருஹூதம்	பலரால அழைகபபடுவோனு மாகிய
इन्द्रं (हुवे)	இந்ரம் (ஹுவெ)	இநதிரனை அழைகினறேன.
मघवा इन्द्र	மவவா இந்ரஃ	தனமுளள இநதிரன
इदं	இதம்	இநத
हवि.	ஹவிஃ	அவியை
धेतु	தெது	அருநதுவானுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—2 பரதவாச ரிஷி.

சதருருகளினினறும பாதுகாபபோனகிய இந்ரனை அழைகின் றேன். அஙஙனமே மனனேவேடகைகளை நிறையச செய்கின்ற இநதிரனை யழைகினறேன உயுததஙகளனைததிலும இனிது அழைததறகுரியோனும, வீரமுடையானும, காரியஙகளனைததிலும வலலுநனும, பாதுகாகுமாறு பலலோகளால அழைகபபடுவோனுமாகிய இநதிரனை அழைகினறேன. இவவாறு அழைகபபடடவனும, தனமுடையவனுமாகிய அவவிநதிரன முனனிருகினற இநத அவியை அருநதுவானுக எனபதாம (2)

மநதிரம் 3.

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ १ २

334. यजामह इन्द्रं वज्रदक्षिणꣳ हरीणाꣳ * रथ्या३विव्रतानाम् ।

१२र ३ १ २ १ २ ३१ २र ३ १२ ३ १ २र

प्रशमश्रुभिर्दोधुवदूर्ध्वधा भुवद्विसेनाभि ‡ र्मयमानो वि राधसा॥३॥

இருககு 10-23-1.

* रथ्यं, ‡ दयमानो, எனபன இருசுகு.

யஜாமஹ இந்ரம் வஜ்ரதக்ஷிணம் ஹரீணாம் ரத்யா விவ்ரதாநாம் ।
ருஷ்ரஸ்ரீபிரூர்வதிக்வபிர்யா ஸுவஜி வெநாபிரபயமாநோ
[விராயஹா ॥

அன்வயம்.

वज्रदक्षिणं, विव्रतानां, हरीणां, रथ्यं, इन्द्रं, यजामहे, श्मश्रुभिः, दोधुवत्,
ऊर्ध्वधाः, विभुवत्, सेनाभि , भयमानः, वि राधसा ॥

பதவுரை.

वज्रदक्षिण	வஜ்ரதக்ஷிணம்	வலக்கையில வசசிராயுதந் தாங்கியவனும
विव्रतानां	விவ்ரதாநாம்	தேர் கொண்டு போதல் முதலிய பல தொழிலிசை செயகினற
हरीणां	ஹரீணாம்	அரி, யெனனுங குதிரைகளை
रथ्यं	ரத்யம்	வசமாககித் தேரிற் செலுதது வோனுமாகிய
इन्द्र	இந்ரம்	இநதிரனை
यजामहे	யஜாமஹெ	அவிகளாற பூசிககின்றோம். (பினனர் அவன)
श्मश्रुभि दोधुवत्	ஸ்ருஷ்ரீஹிஃ தொய்வக்	தனது மீசைகளை யடிகடியசைதததுகொண்டு
ऊर्ध्वधा	ஊர்த்வதாயாஃ	மேலே
विभुवत्	விபுவக்	நனகு வெளிபபடுகினறனை. (மறறும)
सेनाभि	சேநாபிஃ	சேனைகளுடன
भयमान	பயமாநஃ	பகைஞராகளை பயமுறுதகி கொணடு
वि राधसा	வி ராயஹா	போரபவொகளை பல வகைகதகு நடகினறனை.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—3. வசுகுரோ, அல்லது விமதோ ரிஷி.

இநதிரனை, சோமங்களெனனும அவிகளால யாம ஆராதிகினறோம எவவணணதததனகிய இநதிரனை யெனின? பகைஞராகளை கொலலுதறபொருடடு இடைவிடாது வலககையில வசசிராயுதந தாங்கியவனை மறறும, தேரிழுதல முதலிய பலவகைத தொழிலிசை செயகினற அரி, எனனுங குதிரைகளை கொணடு தோசசெலலுததுவோனை. ஆராதிகினறோம எவபபதனைடு சோதததுகொளக. அவ விநதிரன சோமரசம அருநதிய பினவரா

தனது மீசைகளை அடிக்கடி யசைத்துகொண்டு விசேடமாய மேலே தோற்று கினறுன. அனறியும மருத்துகள முதலான தனது சேனைகளாற சத்து ருகளை நடுங்கச செயதுகொணடு துரிபோகடுப பலவிதமான தனங களைக கொடுகினறுன. (3)

குறிப்பு —ாணடு மூலத்தில வி, எனனும அடைசசொலலைக கொணடு அதற குரிய வினைசசொல சோகபபாலதாமாதலின, பலவகைத் தனத்தைக கொடுக கினறுன என வருவித்துரைகபபடடைம காணக.

மந்திரம் 4.

३ २ १ १२ ३ २१ १ २ ३ १ २ ३१ २३२ ३१ २

335. सत्राहणं दाधृषिं तुम्रमिन्द्रं महामपारं वृषभं सुवज्रम् ।

२ ३ २ ३१ २र ३२उ ३ १ २ ३ १ २ ३१ २ ३ १ २

हन्ता यो वृत्रं सनितोत वाजं दाता मघानि मघवा सुराधाः॥४॥

இருககு 84-17-8

ஸத்ராஹணம் தாயுஷிம் தாுஶிந்ரம் உஹாஉவாரம் வ்ருஷஹம் வாஜ்ரம்।

ஹந்தா யொ வ்ருத்ரம் ஸநிதோத வாஜம் தாதா மகாநி மகவா

ஸுராதாஃ ॥

அனவயம்.

सत्राहणं, दाधृषिं, तुम्रं, महां, अपारं, वृषभं, सुवज्रं, इन्द्रं, यः, वृत्रं हन्ता, उत, वाज सनिता, सुराधा., मघवा, मघानि दाता ॥

பதவுரை.

सत्राहणं	ஸத்ராஹணம்	சததுருவைக கொலவோனும
दाधृषिं	தாயுஷிம்	மிகப பயபபடுததுவோனும
तुम्र	தாுஶ்ரம்	பகைஞரை வெருடடுவோனும
महां	உஹாம்	பெரியோனும
अपार	அவாரம்	கெடாதோனும
वृषभं	வ்ருஷஹம்	மழை பொழிவோனும எனபத
सुवज्रं	ஸுவஜ்ரம்	அழகிய வசிராயுத முடையோனுமாகிய
इन्द्रं	இந்ரம்	இநதிரனை (துதிகினறேம.)
य	யஃ	யாதொரு இநதிரன

वृत्रं हन्ता	வ்ரு த்ரம் ஹந்தா	விருத்திரனை கொன்றவனே,
उत	உத	மற்றும
वाज सनिता	வாஜம் ஸநிதா	அன்ன மளிப்பவனே,
सुराधा	ஸுராதாயாः	மிகுந்த தனமுடையானே,
मघवा	மகவா	என விந்திர
मघानि दाता	மகாநி தாதா	தனங் கொடுக்கின்றனை, (அவனை துதிக்கின்றேன் எனக் கூட்டுக.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம—11. இருக்கு—4. வாமதேவ ரிஷி.

அநேக பகைஞர்களை யழிப்போனும, வியப்பாக பயப்படுத்துவோனும, சத்துருக்களைச் செலுத்துவோனும, பெரியோனும விகாரப்படாதோனும, (நாசமற்றோனு மென்பதுமது) அழகிய வச்சிராயுத முடையோனுமாகிய இந்திரனை ஏத்துவோர்களான யாங்கள துதிக்கின்றோம ாண்டு ஏத்துவோர்களான யாங்கள எனபது ஏஞ்சி நின்றது. யாதொரு இந்திர விருத்திர எனனும அசுரனைக் கொன்றவனுக்கின்றனை, மற்றும, எவ விந்திரன அன்னங் கொடுப்போனுக்கின்றனை, அழகிய தனமுடைய எவ விந்திரன தனங் கொடுப்போனுக்கின்றனை, அவ விந்திரனைத துதிக்கின்றோமென மேலே கூட்டிக்கொள்க. (4)

மந்திம் 5.

१ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

336. **यो नो वनुष्यन्नभिदाति मर्त्त उगणा वा मन्यमानस्तुरो वा ।**

३ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

क्षिधी युधा शवसा वा तमिन्द्राभीष्याम वृषमणस्त्वोताः ॥ ५ ॥

யொ நொ வந்ஷ்யந்நபிதாதி மர்த்த உகணாவா உந்யாமந்யமாநஸ்துரோ வா [நொவா ।

க்ஷிதீ யுதா சவஸா வா தமிந்த்ராபீஷ்யாம வ்ருஷமணஸ்த்வோதாஃ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, यः, मर्त्तः, नः, वनुष्यन्, अभिदाति, यो वा, मन्यमानः, क्षिधी, युधा, शवसा, उगणाः वा, तुरः, तं, त्वोताः, वृषमणः, अभिष्याम ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ இந்ர !	இந்திரனே !
य	யஃ	எந்த
मर्त्तः	மர்த்தஃ	மனிதன
न	நஃ	எங்களைக
वनुष्यन्	வநுஷ்யது	கொலல விரும்பி
अभिदासति	அபிதாஸதி	மேலேறிவருகினறானே, மறறும,
यो वा	யொ வா	எவன
मन्यमान.	மந்யமாநஃ	தனனைப பெரியோனெனமதிகினறவனை,
क्षिधी	க்ஷிதீ	அறுகததகக
युधा	யுதா	ஆயுதததை யெடுதது்கொணடு
शवसा	ஸவஸா	வேகமாக
उगणा. वा	உக்ணாஃ வா	பெருங கூடடமானவைகளும
तुर.	தூராஃ	கொலலுதற குரியவைகளுமான எமது பிரசைகளினமேல ஏறி வருகினறானே,
त	தம்	அவனை
स्तोता	ஸ்தோதாரஃ	உனனுற காபபாறறபபடடவாகளும
वृषणः	வ்ருஷணஃ	வலிய நடையுடையவாகளுமான யாங்கள
अभिष्याम	அபிஷ்யாம	அடகி விடுவோமாக. (நாசஞ செயவோமாக.)

சாயண பாடியம்.

கணடம—11. இருகசு—5. வாமதேவ ரிஷி.

இநதிரனே ! எம மனிதன எங்களைக கொலல விரும்பி ஒருமுகபபடடு வருகினறானே, அலலது, எவன தனனைப பெரியோனைய அபிமானிததுக கொண்டு, சிறநத கூடடமானவைகளும கொலலதகக்வைகளுமான எமது பிரசைகளைக குறிதது ஏறறமாய வருகினறானே, எவ வாயுததாற றுன புறுதகிகொணடு வருகினறானெனினும ? கொலலுமாயுததோடு விரைவாக, அலலது, வலியோடு வருகினறான அவனை, நினனுற காபபாறறபபடட வாகளாய ஆறறல மிகக நடையோடு கூடின நாங்கள கொனறு விடுவோமாக (எனபதாம) (5)

குறிப்பு—எவன எனனைக கொனறு எனது திரவியததையும பிறருகுக கொடுகினறானே, நானே கொடையாளியெனக கருவமடைகினறானே, அவனை, எனக கூறுவா சிலா.

மந்திரம் 6

१ ३१२ ३ २ ३ १ २ ३ ३ ३१ २ ३१ २ ३ १२
337. यं वृत्रेषु क्षितयः स्पर्धमाना यं युक्तेषु तुरयन्तो हवन्ते ।
१ २र ३ २ ३ १ २र ३ १ २र ३ १२ ३ १ २र
यꣳ शूरसातौ यमपामुपज्मन्यं विप्रासो वाजयन्ते स इन्द्रः ॥६॥

यं वृ॒त्रेषु॑ क्षि॒तयः॑ स्पर्धमा॒नाः॒ यं यु॒क्तेषु॑ तु॒रय॑न्तो॒ ह॒व॒न्ते॒
[हवन्ते ।
यꣳ शू॒र॒सा॒तौ य॒मपा॑मु॒प॒ज्म॒न्यं॑ वि॒प्रासो॒ वाज॑यन्ते॒ स॒
[इन्द्रः ॥

அநவயம

वृत्रेषु, स्पर्धमाना॑, क्षितय॑., यं, हवन्ते, युक्तेषु, तुरयन्त॑, यं, शूरसातौ, यं, अपां, य, उपज्मन्, यं, विप्रास , वाजयन्ते, स॑, इन्द्रः ॥

பதவுரை

वृत्रेषु	வ்ரு॒த்ரே॒ஷு॒	உயுததங்களில
स्पर्धमाना	ஸ்ப॒ர்த⁴மா॒நாஃ	குரோதங்கொண்ட
क्षितय.	க்ஷி॒தயஃ	மனிதாகள
य	யம்	எவனை
हवन्ते	ஹவந்தே	அழைகின்றாகளோ,
युक्तेषु	யு॒க்தே॒ஷு॒	படைகளைக கைகொண்ட போராகளில
तुरयन्तः	து॒ர॒யந்தஃ	ஒருவாகொருவா கொனறு கொளகினறவாகள
यं	யம்	எவனை அழைகின்றாகளோ,
शूरसातौ	ஸூ॒ர॒ஸா॒தௌ	போவீராகளைப பிரிகுங காலதில, அலலது, போவீராகளைப பெறுதறகு
यं	யம்	எவனை அழைகின்றாகளோ,
अपा	அ॒பாம்	தணணீா வேணடின
य	யம்	எவனை அழைகின்றாகளோ,
उपज्मन्	உ॒பஜ்ம॒ந்	மழையின பொருடடு
य	யம்	எவனைச சரணடைகினறாகளோ,
विप्रास.	வி॒ப்ரா॒ஸஃ	அறிவுளள வேளவித தலைவாகள
वाजयन्ते	வாஜயந்தே	எவனை அவிகளால வலியுறுதகினறாகளோ,
सः	ஸஃ	அவன
इन्द्रः	இ॒ந்த்³ரஃ	இநதிரன.

சாயண பாடியம்

கணடம—11. இருகசு—6 வாம தேவரிஷி

நமகசு இடையூருன உபத்திரவங்களில முனிவு கொணட மனிதாகள எவ விந திரனை யழைகினறாகளோ, போர முகபபடடுப படைகளைக கைகொணட வாகளாய்ப போகளில ஒருவரை யொருவர கொலலபபடடுளள சனங்கள, எவனை -ஐ-றாகளோ, போவீராகளே இனிது பகுகசுங்கால போரை வெலலுதறபொருடடு எவனை அழைகினறாகளோ, மறறும, தணணீரகள இலாபமாகு நிமிததம, எவனை அழைகினறாகளோ, மழை பெயதற பொருடடு எவனைச சரணடைகினறாகளோ, அதாவது எவனை அழைகின றாகளோ எனபது பொருள மிகுந்த உணாவுளள வேளவிததலிவாகள எவனை அவிகளால வலிமிகாஞயப பணணுகினறாகளோ, அத தனமையன இநதிரன எனபதாம. (6)

மநதிரம் 7.

১	২	৩	৩ ২র	৩২ঙ	৩	১২	৩১২

338. इन्द्रापर्वता बृहता रथेन वामीरिष आवहतꣳ सुवीराः ।

৩২	৩	১২	৩১২	৩	১২	৩১	২র	৩১২

वीतꣳ हव्यान्यध्वरेषु देवा वर्द्धेथां गीर्भिरिडया मदन्ता ॥ ७ ॥

இருகசு 3-53-1.

இந்ராவவ்ருதா ப்ருஹதா ரதெந வாஶீஷி ஸுவஹதம் ஸுவீராஃ|
வீதம் ஹவ்யாந்யத்வரெஷு தெவா வர்தெதாம் கீர்பிருளிடயா மதந்தா||

அநவயம.

हे इन्द्रापर्वता !, बृहता, रथेन, वामी·, सुवीरा·, इषः, आवहतं, देवा !, अध्वरेषु, हव्यानि, वीतं, इडया, मदन्ता, गीर्भिः, वर्द्धेथाम् ॥

பதவுரை.

इन्द्रापर्वता !	இந்ராவவ்ருதா !	இநதிர, பருவதாகளே ! நீவிர
बृहता	ப்ருஹதா	பெரிய
रथेन	ரதெந	இரதததினமீது வநது
वामीः	வாஶீஃ	போறறுதறகுரிய
सुवीराः	ஸுவீராஃ	நறபுததிராகளோடு
इष	இஷஃ	அனனததைபுங
आवहतं	ஆவஹதம்	கொடுபபீராகளாக.
देवा !	தெவா !	விளங்குவோாகளே !

अध्वरेषु	சுவ்வரேஷு	எமது வேள்விகளில
हव्यानि	ஹவ்யாநி	அவிகளை
वीतं	வீதம்	உணபீராகளாக. அவவாறே
इडया	ஈடயா	யாஙகொடுதத அனனததால
मदन्ता	மதந்தா	களிபபடைவீராகளாக (களிப புறறு)
गीर्भिः	கீர்பிஃ:	துதியாகிய எமது வாககுகளால
वर्द्धेथां	வர்தேதாம்	விருததி யடைவீராகளாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—11. இருககு—7. விசுவாமிததிரா ரிஷி துதிககின்றா.

இநதிரன, பருவதன எனனு மிருவாகளே! நீவிர, பெரிதாகிய தேரில வநது, போறறதறகுரிய புதிராகளோடு அனனததையும எஙகடகுக கொடுப பீராகளாக. அனறியும, விளகமான இநதிர பருவதாகளே! எமது வேளவி களில ஓமஞ செய்தறகுரிய புரோடாச முதலியவைகளைப புசிபபீராகளாக. மறறும, எஙகளாற் கொடுகபபடட அனனததாற களிபபுடையோராகளாய நீஙகளிருவரும எமது துதியாகிய வாககுகளால விருதியாவீராகளாக. (7)

மநதிரம். 8.

१ २ ३ २ ३ १ २ ३१ २र ३२ ३ १ २

339. इन्द्राय गिरो अनिशितसर्गा अपः प्रैरयत् सगरस्य बुध्नात् ।

१ २र ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३२

यो अक्षेणेव चक्रियौ शचीभिर्विष्वक्तस्तम्भ पृथिवीमुत द्याम् ॥

இருககு 10-89-4.

இநதராய கிரொ அநிசிதஸகா அபப்ரைரயத் ஸகரஸய புதனாத் ।

யொ அகஷேணேவ சகரியௌ சசீபிரவிஷவகதஸதமப பருதிவீமுத தயாம் ॥

அனவயம்.

इन्द्राय, अनिशितसर्गाः, गिरः, सगरस्य, बुध्नात्, अपः, प्रैरयत्, य, शचीभिः, पृथिवी, उत, द्यां, चक्रियौ, अक्षेण इव, विष्वक्, तस्तम्भ ॥

பதவுரை.

इन्द्राय	ஊ॒ர்ஜா॑ய	இந்திரன் பொருட்டு
अनिशितसर्गा	அ॒நி॑ஶி॒தஸ॑ர்கா॒꞉	இடையறாது பேரொலியோடு சொலலடபடுகினற
गिर	கி॒ர꞉	தோதத்திரங்களால
सगरस्य बुध्नात्	ஸ॒முத்ர॑ஸ்ய ப்ன்॒தா॑த்	வானிடத்தினினறு
अप	அ॒ப꞉	மழை நீரைச
प्रेरयत्	ப்ரே॒ர॑யத்	செலுத்துகினறவன
य	ய꞉	யாதொரு இந்திரனே, அவன
शचीभि:	ஶ॒சீபி॑꞉	வேளவி முதலிய கருமங்களினால
पृथिवीं	ப்ரு॒தி॒வீ॑ம்	மணணையும
उत	உ॒த	மற்றும
द्यां	தி॒வ்யாம்	விணணையும,
चक्रियौ	அ॒க்ரி॒ய॒ள	இரதத்தின சகரங்கள
अक्षेण इव	அ॒க்ஷே॒ண இ॒வ	அசசில நிலைத்திருபபன போல
विष्वक्	வி॒ஷ்வக்॑	நாறபுறத்தும
तस्तभ	த॒ஸ்த॒ப்⁴	நிலை நிறுத்தினான.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருகசு—8. ரேணு ரிஷி.

இநதிரன் பொருட்டு மேனமேல கிளமபுகின்ற தோத்திரங்களினால வானிலிருநது நீரைச செலுத்துகினறவன எவ விநதிரனே, அவன, வேளவி முதலிய கருமங்களால இரதத்தின சகரங்கள் அசசில நிலைத்திருபபனபோனறு வானுலகையும மணணுலகையும யாணடும நிலை நிறுத்தியுளளான எனபதாம.

மந்திரம் 9.

३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

340. *आ त्वा सखायः सख्या ववृत्युस्तिरः पुरूचिदर्णवं जगम्याः ।

३ १ २ २ ३ १ २ १ ३ २ ३ १ २ २ ३ २ २

पितुर्नपातमादधीत वेधा अस्मिन् क्षये प्रतरां दीद्यानः ॥ ९ ॥

இருகசு 7-24-1.

ஆ॒ ஷ்வா ஸ॒கா॒யஃ ஸ॒க்²யா வ॑வ்ருத்யு॒ஸ்தி॒ரஃ வ॒꞉ ஸ்॒ச்சி॒த்³ அ॒ர்ணவ॒ம் ஜ॑க³ம்யா꞉ ।

பி॒து॒ர்ந॒பா॒தமா॒த³தீ॑த வெதா⁴ அ॒ஸ்மிந் க்ஷ॒யே ப்ர॒தரா॑ம் தீ³॒தா³॒ந꞉॥

---

* चित्सखाय सख्या ववृत्यास्तिर पुरूचिदर्णवं जगन्वान् । पितुर्नपातमादधीत वेधा अवि क्षमि प्रतरं दीध्यान ॥ எனபது இருகசு.

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, सखायः, सख्या, त्वा, आववृत्युः, पुरु, अर्णवां, तिरः, जगम्याः, अस्मिन्, क्षये, प्रतरां, दीद्यानः, वेधाः, पितुः, नपातं, आदधीत ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ இந்த்ர!	இந்திரனே!
सखायः	ஸகாயஃ	நண்பர்களான
सख्या	ஸக்யா	அன்புகொண்ட தோதத்திரதத்தால்
त्वा	த்வா	உனக்கு
आववृत्युः	ஆவவ்ருத்யுஃ	எமமை நோகுமபடி செயகின றாகள ஏனெனின? நீ
पुरु	புரு	விரிந்த
अर्णवां	அர்ணஸாம்	வானுலகிற்கு
तिरः	திரஃ	எழுந்து
जगम्याः	ஜகம்யாஃ	போய்விட்டனை. (ஆதலினென்க).
अस्मिन् क्षये	அஸ்மின் க்ஷயெ	வசிகின்ற இடமாகிய இவ வேள வியில்
प्रतरां	ப்ர தராம்	மிகுந்த
दीद्यानः	தீத்யானஃ	ஒளி வீசும
वेधा	வெதாஃ	இந்திரன
पितुः	பித்ஃ	எனது தநதைகுப்
नपातं	நபாதம்	பௌதத்திரனாக
आदधीत	ஆததீத	கொடுபபானாக (எனகுப புத்திரனாத தருவானாக.)

சாயண பாடியம்

கண்டம—11. இருக்கு—5. வாம தேவரிஷி.

இந்திர! உனக்கு, நண்பர்களான துதிபபோகள் அனபாநத துதிகளால ஒருமை நோக்காகச செய்கினறாகள. யாது பறறியெனின? நீ விரிவாகிய அநதரிக்ஷதத்திற்கு எழுநது போய் விட்டனை, அதனாலெனக. இனிப பரோக்ஷமாய்ச செயயபபடடது. (அனைதையும) விசேடமாய்த தாஙகுகினற இநதிரன என்னுடைய தநதையாகுப பௌதத்திரனாக கொடுபபானாக (எனகுப புதத்திரனாக கொடுபபானாக எனபதுமாம) எவவணணமாகிய இநதிரன எனின? நலல இருபபிடமாகிய இவவேளவியில மிகுந்த ஒளியோடு விளஙகுகினறவன. (8)

மந்திரம் 10.

२ ३१२ ३२ उ ३२३ १२ ३१२ ३२
341. को अद्य युंक्ते धुरि गा ऋतस्य शिमीवतो भामिनो दुर्हृणायून् ।
३१२ ३१२ ३१ २र ३ २३२३१ २
*आसन्नेषामप्सुवाहो मयोभून्य एषां भृत्यामृणधत्स जीवात् ॥

இருக்கு 3-74-16.

கொ அத்₃ய யுங்க்தே த்₄ருரி கா ஋தஸ்ய ஶிமீவதோ பா₄மினோ து₃ர்ஹ்ருணாயூந்
[ஹ்ருணாயூந் ।
ஆஸன்னேஷாமப்ஸுவாஹோ மயோபூ₄ன்ய ஏஷாம் ப்₄ருத்யா
[ருணத₄த்ஸ ஜீவாத் ॥

அன்வயம்.

अद्य ऋतस्य, धुरि, गाः, शिमीवतः, भामिनः, दुर्हृणायून्, अप्सुवाहः,
मयोभून्, आसन्, कः, युंक्ते, यः, एषां, भृत्यां, ऋणधत्, सः, जीवात् ॥

பதவுரை.

अद्य	ஈத்₃	இன்று (செய்கின்ற) இக்கிரியையில
ऋतस्य	஋தஸ்ய	வேளவிக்குச் செல்லும் இரதத்தினுடைய
धुरि	த்₄ருரி	நுகத்தடியில
गा	பாஃ	பூட்டிய பட்டவைகளும்,
शिमीवतः	ஶிமீவதஃ	வீரமாய வேலை செய்பவைகளும
भामिनः	பா₄மினஃ	பிரகாசமுடையவைகளும
दुर्हृणायून्	து₃ர்ஹ்ருணாயூந்	பகைஞர்களால் நெருங்கமுடியாத கோபமுடையவைகளும
अप्सुवाहः	அப்ஸுவாஹஃ	வேளவியின் பொருட்டு இரத்தினங்களை கொண்டு போகின்றவைகளுமான
मयोभून्	மயோபூ₄ந்	(இன்பந்தருகின்ற) குதிரைகளை, அல்லது கடிவாளங்களை,
आसन्	ஆஸந்	வாழ்த்துகின்ற தோத்திரவாயிலாக
कः ?	கஃ ?	யாவன ?
युंक्ते ?	யுங்க்தே ?	ஏவ வல்லான ?
यः	யஃ	எவ்வேளவித்தவனை

* आसन्निषून्हृत्सखो, எனபது இருக்கு

एषां	வஷாம	இக குதிரைகளின
भृत्यां	ஹ்ருத்யாம	தொழிலைத
ऋणधत्	ஜயக்	துதிகினறவனே,
स	வஃ	அவன
जीवात्	ஜீவாக்	வாழகினறான

சாயண பாடியம்.

கண்டம—11 இருகு—10 கோதம ரிஷி

இக கிரியையில வேளவிகளுச செலகினறவைகளும, இநதிரனுடைய இரததின முகததடியிற கட்டபபட்டவைகளும, விரைவாய நடகினறவை களுமான குதிரைகளை, அலலது கடிவாளஙகளை, வாயினின றெழுந தோத திரததால யார நிறுததுவதறகு ஆறறலுடையார? யாருமிலா எனபது பொருள எவவிதமான குதிரைகளெயெனின? வீரமான தொழிலோடு கூடியவைகளும, பிரகாசததோடு கூடினவைகளும, பகைவாகளாற பொறுக முடியாத கோபமுடையவைகளும, இநதிரனக கொணடு செலபவைகளும, இனபநதருபவைகளு மானவைகள இததனமைய குதிரைகளின பணியை (இரதஙகொணடேகுந தொழிலை) எவவேளவித தலைவன துதிகினறானே, அவன நீணட ஆயுளுடையோனகினறான அலலது, "யாவன எனபவன பிரசாபதி" எனனும மறைமொழியால, யாவன எனபவன பிரசாபதியாவன. அவன வேளவியை நடதுவதில (கோ—எனபது வாகு.) வேதவடிவ வாகுவிசேடஙகளை இபபோது சோகினறவன, எவவணணதத வேத வாகுகளை யெனின? கூறபபட்ட கருமஙகளோடு கூடினவைகளும, (அதா வது கூறல கூறபபடல எனனுஞ சமபநதததால வேளவி முதலிய கருமங களையுடையவைகளும,) விளகமானவைகளும, கெடுகக முடியாதவைகளும, வேதமோதல நிதியமாதலாலெனக. ஆனமாவைக கூறுவதால முகம போனறவைகளும, அநதரிகஷ்ததிறகு வேளவித தலைவனைச செலுதது பவைகளும, மறையோதலால் வரும புண்ணியததை (அ— —த) உடையவைகளுமாயவைகளை இததனமைய மறை மொழிகளின நன்மைத தொழிலைப பயனுடையதாகச செயகினறவன எவனோ, அவனொருவனே வாழகினறான. பிறா பிழைததிருநதும இறநதவரேயாவா எனபதாம.

பதினொராவது கண்டம்

முற்றும.

பன்னிரண்டாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—4. அதியாயம்—3. கண்டம்—12.

பத்து மந்திரங்களாலானது

மந்திரம் 1.

१२ ३१ २२ ३२३१२
349. गायन्ति त्वा गायत्रिणोऽर्चन्त्यर्कमर्किणः ।
३१२ ३ २३ १२
ब्रह्माणस्त्वा शतक्रत उद्वंशमिव येमिरे ॥ १ ॥

இருககு 1-30-1.

ஹாயந்தி த்வா ஹாயத்ரிணோஅர்சந்த்யர்கமர்கிணஃ ।
ப்ரஹ்மாணஸ்த்வா ஶதக்ரத உத்வம்ஶமிவ யேமிரே ॥

அந்வயம

हे शतक्रतो!, त्वा, गायत्रिणः, गायन्ति, अर्किणः, अर्कं, अर्चन्ति, ब्रह्माणः, वंश इव, त्वा, उद्येमिरे ॥

பதவுரை.

हे शतक्रतो!	ஹே ஶதக்ரதோ!	இந்திரனே!
त्वा	த்வா	உன்னை
गायत्रिण	ஹாயத்ரிணஃ	சாமமறை பாடுவோர்கள
गायन्ति	ஹாயந்தி	துதிக்கின்றார்கள
अर्किण.	அர்கிணஃ	ஓமாக்நிக்கு இருசகுமறையோது கின்ற ஓதாக்கள
अर्कं	அர்கம்	போற்றத்தக்க நின்னை
अर्चन्ति	அர்சந்தி	ஓதுதுகளால் லேத்துகின்றார்கள
ब्रह्माण	ப்ரஹ்மாணஃ	ஜ்ஞான அந்தணாகள
वंशं इव	வம்ஶம் இவ	கழைக்கூத்தன மூங்கிலே யுயர்த்தி நாடுமாறு
त्वा	த்வா	உன்னை
उद्येमिरे	உத்யேமிரே	மேலாகச் செய்கின்றார்கள

சாயண பாடியம

கண்டம—12 இருகு—1 மந்தரசந்த ரிஷி

28 மந்திரங்கள அநுஷ்டுப சந்தங்களை யுடையன மருத்துகள, அக்கினி, வைசுவ தேவம, ஐந்திர சாமம, எனனு மிவைகள இடையிலுளள தேவதைகள. ஏனையவைகள இந்திரனையே தேவதையாக வுடையன குடைகாராகள போகினறாகள எனப தொடப அனைதும ஐந்திரம (இந்திர தேவதையை யுடையன) எனபபடுகினறன

அநேக கருமஙகளை, அலலது, மெபபுணாவுகளையுடைய இந்திரனினனைச சாமவேதம பாடுவோராகள துதிகினறாகள ஆராதனைகுரிய மந்திரஙகளைப படிகினற ஹோதாகள இருகுகுமறை யோதுவோராகள ஆராதிதறகுரிய னினனை மந்திரஙகளால ஆராதிகினறாகள பிரமன, எனனும வேளவியை நடாதறுவோன முதலிய ஏனையோராகள உனனை மேனிலை யடையசசெயகினறாகள அதிலுவமை —கழைகூதாடிகள உறுதியாகிய மூஙகிலை உயரமாய நாடுதல போலெனல அலலது, நலல வழியிலுளள புதிதிராகள தமது குலதைதை மேனமைபுடையதாகச செயவது போலெனல இம மந்திரதிறகு யாஸகமுனிவரும நிருதசதனின 5, 4-ல இவவாறே யுரை கூறியுளளார. (1)

மந்திரம் 2

२ ३ १ २ ३१ २ ३ १२

343. इन्द्रं विश्वा अवीवृधन्त्समुद्व्यचसं गिरः ।

३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

रथीतमं रथीनां वाजानां सत्पतिं पतिम् ॥ २ ॥

இருகு 3-11-1

இந்ரம் விஸ்வா அவீவ்ருதன்ஹ்ஸமுத்ரவ்யசஸம் கிரஃ ।

ரதீதமம் ரதீநாம் வாஜானாம் ஸத்பதிம் பதிம் ॥

அனவயம

विश्वा., गिर', समुद्रव्यचस, रथीना, रथीतम, वाजानां, पतिं, सत्पतिं, इन्द्रं, अवीवृधन् ॥

பதவுரை

विश्वा	விஸ்வாஃ	எலலாம, மலலாத
गिर	கிரஃ	தோதரஙகளாலும,
समुद्रव्यचसं	ஸமுத்ரவ்யசஸம்	கடலைப சூழநதுளளவனும

रथीनां	ரதீநாம்	தேரையுடைய போராளிகளுள
रथीतम	ரதீதமம்	மிகச்சிறந்த போராளியும்,
वाजानां	வாஜாநாம்	அன்னத்திற்கு
पति	பதிம்	இறைவனும
सत्पतिं	சத்பதிம்	நல்லவர்களைப பாதுகாப்போனு மாகிய
इन्द्र	இந்த்ர	இந்திரனை
अवीवृधन्	அவீவ்ருதன்	விருத்தி செய்தன.

சாயண பாடியம்.

கணடம—12 இருகசு—2 மதுசசந்த ரிஷி.

எங்களுடைய தோத்திர வாசகங்களெல்லாம, இந்திரனை விருத்தி பண்ணின. எவ்வணணத்தன்மையுடைய இந்திரனை யெனின? கடலிலுள்ள தண்ணீரை முகந்து கொண்டுள்ளானை மற்றும, தேருடைய போராளிகளுள் மிகச் சிறந்த தேருடையோனை. அன்னத்தின் கிறைவனை நல்லவர்களைப பாதுகாப்போனை (விருத்திசெய்தன என்பதனோடு சேர்த்துக்கொள்க). (2)

மந்திரம் 3.

३१२ २१२३ २३१२३ १२
344. इमामिन्द्र सुतं पिब ज्येष्ठममर्त्यं मदम् ।
३१२ २क२र३ १२ ३२३ १ २
शुक्रस्य त्वाभ्यक्षरन् धारा ऋतस्य सदने ॥ ३ ॥

இருகசு 1-84-4.

ஈமிந்த்ர ஸுதம் பிப ஜ்யேஷ்ட²மமர்த்யம் மத³ம் ।
ஶுக்ரஸ்ய த்வாப்⁴யக்ஷரன் தா⁴ரா ருதஸ்ய ஸத³நே ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, ज्येष्ठ, मद, अमर्त्यं, इमं सुत, पिब, ऋतस्य, सदने, शुक्रस्य, धारा., त्वा अभ्यक्षरन् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
ज्येष्ठ	ஜ்யேஷ்ட²ம்	பேராற்றலுடைய
मद	மத³ம்	களிப்பைத்தருவதும
अमर्त्य	அம்ருத்யும்	நிலையாது மாகாமலிருப்போன் மேம்பட்டதுமான

इम सुतं	ஈஶம் ஸுதம்	பிழிந்தெடுத்ததுமாகிய, இச சோம ரசத்தை
पिब	விப	அருந்துவாயாக
ऋतस्य	ஃதஸ்ய	வேள்வியின்
सदने	ஸதநெ	மண்டபத்தில்
शुक्रस्य	ஶுக்ரஸ்ய	விளங்குகின்ற சோமரசத்தின
धारा	யாராஃ	தாரைகள்
वा अभ्यक्षरन्	வா அப்யக்ஷரந்	நினது நோக்கி வந்து கொண்டிருக்கின்றன.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—3. கோதம ரிஷி.

இந்திரனே! நீ, பிழிந்தெடுத்த இச் சோமரசத்தை யருந்துவாயாக. அஃது எத்தன்மைய தெனின்? மிக்க போற்றத் தக்கதும், களிப்பைக் கொடுப்பதும், கொல்லாததும் சோமம் அருந்துவதால்உண்டாகும் மாந்தம் ஏனைய மாந்தம் போல் கொல்லாதது என்பது பொருள். அவ்வாறே வேள்வியின் சம்பந்தமான வீட்டில் விளங்கப்பட்டதும்மாம் அத்தன்மைய சோம ரசத்தின் தாரைகள் நினது நோக்காய் வருகின்றன உனக்கேயடைவதற்குத் தாமாகவே வருகின்றன என்பது பொருள். (3)

குறிப்பு—சுக்கிரன் சோமரசத்தையுண்டு மயங்காமல் கச்சன், என்பவனே எழுப்பினன் என் மச்சிய புராணக் கதைப்படி இத்தகைய பொருள் கொள்வாருமுளர்

மந்திரம் 4.

१२ ३२उ ३ १२
345. यदिन्द्र * चित्र म इह नास्ति त्वादातमद्रिवः ।
२३ १२ ३ १२
राधस्तन्नो विदद्वसो उभया हस्त्याभर ॥ ४ ॥

இருக்கு 5-39-1

யதிந்த்ர சித்ர ஈஹ நாஸ்தி த்வாதாதமத்ரிவஃ ।
ராதஸ்தந்நோ விதத்வஸோ உபயா ஹஸ்த்யாபர ॥

அந்வயம்

चित्र!, अद्रिव! विदद्वसो!, इन्द्र!, त्वादात, राध, यत्, इह, मे, नास्ति, तत्, नः, उभया, हस्त्या, आभर ॥

† चित्र मेह नास्ति, என்பது இருக்கு

பதவுரை.

हे चित्र!	ஹே சித்ர!	விசித்திரமாகிய குணமுடையோய!
अद्रिवः!	அத்ரிவः!	வச்சிராயுதந தாங்கினோய!
विदद्गो!	வித் கவொ!	தனதானதை பெறுவோய்!
इन्द्र!	இந்த்ர!	இந்திரனே! நீ
त्वादातं	த்வாதாதம்	கொடுக்கத்தக்க
राधः	ராயஃ	தனம
यत्	யத்	யாதோ, அது
इह	இஹ	இவ்வுலகில
मे	மெ	எமக்கு
नास्ति	நாஸ்தி	இல்லை.
तत्	தத்	அந்தத தனதாதை
नः	நஃ	எங்களுக்கு
उभया हस्त्या	உபயா ஹஸ்த்யா	இரு கரங்களாலும்
आभर	ஆபர	கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—4. அத்திரி ரிஷி.

வச்சிராய தாங்கினோய! சித்திரனே! நின்னால் கொடுக்கத்தக்க தனம் யாதோ, அது இவ்வுலகில எனக்கில்லை தனம் பெறுவாளன இந்திர! எங்கடகு இரண்டு கைகளாலும அதைக கொண்டுவந்து தருவாயாக. ரண்டு ரிருத்தமும 4-4 ல 'இந்திர! சித்திர! மகத்தாகிய தனம யாதுண்டோ, அது எனக்கு இல்லை' எனக கூறியுள்ளது (4)

மந்திரம் 5.

३ १ २र ३ २उ ३ १ २ ३ १ २

346. श्रुधी हवं तिरश्चया इन्द्र यस्त्वा सपर्य्यति ।

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

सुवीर्य्यस्य गोमतो रायस्पूर्धि महाँ असि ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-95-4.

ஶ்ருதீ ஹவம் திரஶ்சா இந்த்ர யஸ்த்வா ஸபர்யதி ।
ஸுவீர்யஸ்ய கொமதொ ராயஸ்பூர்தி மஹாம் அஸி ॥

அந்வயம.

हे इन्द्र!, त्वा, यः, सपर्य्यति, तिरश्चया, हवं, श्रुधि, सुवीर्य्यस्य, गोमतः, रायः, पूर्द्धि, महान्, असि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ இந்த்ர!	இந்திரனே! நீ
त्वा	த்வா	உனனை
य	யः	எவன்
सपर्य्यति	ஸபர்யதி	அவிகளா லாராதிக்கின்ற,
तिरश्च्या	திரஶ்சயா	திரச்சி, எனனும எனது
हवं	ஹவம்	துதியைக்
श्रुधि	ஶ்ருதி	கேடபாயாக கேடடு
सुवीर्य्यस्य	ஸுவீர்யஸ்ய	நலல வீரததனமை யுடனும், அலலது, புதிரனுடனும
गोमत·	கோமதஃ	கோககளுடனும
राय	ராயஃ	தனததையுங கொடுதது
पूर्द्धि	பூர்தி	எனனைத திருபதியடையச செய வாயாக
महानसि	மஹாநஸி	நீ, எலலாத தேவாகளினும பெரி யோனு யிருகினறய (ஆத லின எனக.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம—12. இருக்கு—5. திரசசி ஆங்கிரச ரிஷி.

இநதிர! நீ, எவன நின்னை அவிகளால ஆராதிகின்றானே, அத் தனமையனகிய 'திரசசி' எனனும பெயருளள எனது துதியைக கேடபா யாக. கேட்டு, இநதிர! நீ, சிறநத வீரததனமையுடன, அலலது, நறபுதிர னுடன, கோகளள முதலியவைகளுடன, தனததையுங கொடுததலினால எங களைப பூரண மாகசுவாயாக இவவாறறல எதனலென றசஙகிததுக கூறப படுகினறது —உணமையில நீ குணகுனறனுயும, தேவாகளுகளள மேம படடோனுயு மிருகினறய ஆதலின எனக. (5)

மநதிரம் 6.

१ २ ३ १२ ३ १२ ३ १२
347. असावि सोम इन्द्र ते शविष्ठ धृष्णवागहि ।
१ २ ३ २उ ३ २ ३ २ ३ १२
आ त्वा पृणक्त्विन्द्रियꣳ रजः सूर्य्यो न रश्मिभिः ॥ ६ ॥

இருகசு 1-84-1

ஸுஷாவி ஸொஸ இந்த்ர தெ ஶவிஷ்ய்ருஷ வாஜஹி ।
ஆ த்வா வ்ருணக்த்விந்த்ரியம் ரஜஃ ஸூர்ய்ஸ்ய ந ரஶ்மிபிஃ ॥

அன்வயம்.

हे इन्द्र!, ते, सोमः, असावि, शविष्ठ, धृष्णः, आगहि, सूर्यः, रश्मिभिः, रजः, न, इन्द्रियं, त्वा, आ पृणक्तु ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ இந்த்ர!	இந்திரனே!
ते	தெ	நின பொருட்டுச்
सोमः	ஸோமஃ	சோமரசம
असावि	அஸாவி	தேடப்பட்டுள்ளது.
शविष्ठ!	ஸவிஷ்ட!	பேராற்றலுடையோய்!
धृष्णः!	த்ருஷ்ணோ!	பகைஞர்களை யடக்குவோய்! நீ
आगहि	ஆகஹி	தேவாராதனை பண்ணுமிடத்திற்கு, வருவாயாக
सूर्यः	ஸூர்யஃ	இரவி
रश्मिभिः	ரஶ்மிபிஃ	கிரணங்களால
रजः न	ரஜஃ ந	விண்ணை பூரணமாக்கல் போன்று
इन्द्रियं	இந்த்ரியம்	சோமபானத்தால் உண்டாகும் பெரும வலியானது
त्वा	த்வா	வந்த, நின்னை
आ पृणक्तु	ஆ ப்ருணக்து	பூரணமாக்குக.

சாயண பாடியம்

கண்டம—12. இருகு—6. கோதம ரிஷி.

இந்திரனே! நின பொருட்டுச் சோமரசம பிழிந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது பேராற்றலுடையோய்! நீ தேவபூசை செய்யுமிடத்திற்கு வருவாயாக அங்ஙனம வந்த உன்னை, சோமரசம அருந்தலால் உண்டாகிய பேராற்றலானது பூரணமாகுக எது போலெனின? சூரியன கிரணங்களால வானை பூரணமாகுமாறு எனபதாம. (6)

மந்திரம் 7.

१२ ३ १२३२३ १ २ ३२

348. एन्द्र याहि हरिभिरुप कण्वस्य सुष्टुतिम् ।

३२ ३२ ३ १२३ १२ ३१ २

दिवो अमुष्य शासतो दिवं यय दिवावसो ॥ ७ ॥

இருகு 8-34-1.

ஶந்ர யாஹி ஹரிபிருப கண்வஸ்ய ஸுஷ்டுதிம் ।
திவோ ஷஷ்ய ஶாஸதோ திவம் யய திவாவஸோ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, कण्वस्य, सुष्टुति, हरिभिः, उपायाहि, अमुष्य, दिवः, शासतः, दिवावसो !, दिवं, यय ॥

பதவுரை

ஹெ இந்ர !	இந்திரனே !
கண்வஸ்ய	கண்ணுவ ரிஷியின
ஸுஷ்டுதிம்	அழகிய துதியின பொருட்டுக
ஹரிபிஃ	குதிரைகளின வாயிலாக
உபாயாஹி	வருவாயாக.
அமுஷ்ய	இவனது
திவஃ	வானுலகிற்குக
ஶாஸதஃ	கடஷ்ளையிட்ட பினனா இனபுறு கினேறன
திவாவஸோ !	பிரகாசமுளள இந்திர !
திவம்	சுவர்ககத்திறகுப
யய	போவாயாக.

சாயண பாடியம்.

—12. இருகசு—7. காண்ணுவா நிபாதிந்தி ரிஷி.

இந்திர ! நீ கண்ணுவா, என்னும பெயருளள இருடி-யினுடைய அழகிய நிரதனைக குறித்து குதிரைகளின மீது வருவாயாக. ஈண்டு மூலத அமுஷ்ய' எனனும ஆறும வேறறுமை அமுஷ்மின, (இவனில) ஐ பொருளில நினறது. நிறகவே இவ விந்திரன வானுலகைத் ஆணையிலிருகக வைகுமிடத்து அஙகு நாஙகள இனபுறுகின்றோம. தாயிறறு) பிரகாசமுளள அவிகளையுடைய இந்திர ! நீவிர (நீ) சுவர்க குச செலவுளீர்களா (செலவாயா)க. பனமை புகழின பொருட்டு. ஐ, சுவாகசமெனனும இவ வுலகை ஆணடு வருகினற நீஙகள் (நீ) ,திறகுச செலவீர்களா (செலவாயா)க எனபதாம. (7)

२ ३ १२ ३२३ १२ ३१२
349. आ त्वा गिरो रथीरिवास्थुः सुतेषु गिर्वणः ।
३२ ३ १२ ३ १२ ३२उ ३१२
अभि त्वा समनूषत गावो वत्सं न धेनवः ॥ ८ ॥

இருகசு 8-95-1

ஆ க்வா கிரோ ரதீரிவாஸ்துஃ ஸுதேஷு கிர்வணஃ ।
அபி க்வா வத்ஸம் நதேனவஃ ॥

அந்வயம்.

गिर्वणः, सुतेषु, गिरः, रथीः इव, त्वा आस्थुः, त्वा अभि, वत्सं, धेनवः, गावः, न, समनूषत ॥

பதவுரை.

गिर्वणः !	கிர்வணஃ !	வேத மந்திரங்களாற் புகழ்தற் குரிய இந்திர !
सुतेषु	ஸுதேஷு	சோமரசம் பிழிந்து முடிந்த விடங்களில்
गिरः	கிரஃ	எமது துதியாகிய வாக்குகள்
रथी इव	ரதீஃ இவ	தேரோடு செலவோன விரைவில் அடையத்தக்க இடஞ்சியத்தை யடையுமாறு
त्वा आस्थुः	க்வா ஆஸ்துஃ	விரைவில் நினபால ஒருமை யோடு சோகின்றன இந்திர ! எமது வாக்குகள்
त्वा अभि	க்வா அபி	நினனை நோக்கி
वत्सं	வத்ஸம்	கனறை கருதி
धेनव गाव न	தேனவஃ காவஃ ந	பாற்பசுக்கள் கருதுவனபோன்று
समनूषत	ஸமனூஷத	இனிது பதறிந் துதிக்கின்றன.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—12 இருகசு—8. திரசதீ ரிஷி.

தோத்திர வாக்குகளாற போற்றத் தக்க இந்திர ! சோமரசம் பிழிந் தெடுத்த விடத்து எங்களுடைய துதிவடிவ வாக்குகள், ஒரு நோக்காயர் சென்று நினனை அடைந்திருக்கின்றன. அதிலுவமை —இரதமுள்ள வீரன

இரததிற சென்று அடைபுந தேரதனை விரைவி லடைகினறது போன றெனல். மறறும, இநதிரனே! எமது வாகுகள நினனைக குறிதது சசதமிடுகினறன அதாவது துதிகினறன அதிலுவமை —அனபு நிறைநத, அலலது, செலலுஞ சிலமுளள பாற பசுகள தமது கனறைக கருதிக கதறுவன போனறெனல். (8)

மநதிரம் 9.

२ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २

350. एतो न्विन्द्रꣳ स्तवाम शुद्धꣳ शुद्धेन साम्ना ।

३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २

शुद्धैरुक्थैर्वावृध्वाꣳसं * शुद्धैराशीर्वान्ममत्तु ॥ ९ ॥

இருகுகு 8-95-7.

ஸனதோ நிந்த்ரꣳ ஸ்துவாஸ ஸுஶ்ரꣳ ஸுஶெந ஸாம்நா ।
ஸுஶெ ஸுஶெக்வுபாவ்ருத்வாꣳஸம் ஸுஶெராஶீர்வாந்மமத்து ॥

அநவயம

नु एत उ, शुद्धेन, साम्ना, शुद्धैः, उक्थैः, शुद्धं इन्द्रं, स्तवाम, शुद्धैः, आशीर्वान्, वावृध्वांस, ममत्तु ॥

பதவுரை.

नु एत उ	நூ ஸன த உ	இருடிகள தமமுட பேசல — விரைவில, வருவீாகளாக, வருவீாகளாக.
शुद्धेन साम्ना	ஸுஶெந ஸாம்நா	பவிததிரபபடுகதும சாம மநதிரததால
शुद्धैः उक्थैः	ஸுஶெஃ உக்தை்ஃ	அவவாறுப இருகுகு மநதிரஙகளால
शुद्धं इन्द्रं	ஸுஶ்ரꣳ ஈந்த்ரꣳ	சுததமாகிய இநதிரனைத
स्तवाम	ஸ்துவாஸ	துதிபபோம. (பினனா)
शुद्धैः	ஸுஶெஃ	தோததிரஙகளால
आशीर्वान्	ஆஶீர்வாந்	ஆயினபால முதலியவைகளாற சுததம பணணபபடட சோம ரசமானது
वावृध्वांसं	வாவ்ருத்வாꣳஸம்	பாவமிலாமை யாகிய காரணதால விருததியாகிய அவ விரதிரனுககுக
ममत्तु	ஸ்ஸத்து	களிபபைத தருவதாகுக •

* शुद्ध आशीर्वान्, எனபது இருகுகு.

சாயண பாடியம

கண்டம—12. இருகு—9 விசுவாமித்திர ரிஷி.

இருடிகள் தமமுள ஒன்றாக கொண்டு பேசிகொள்கின்றனர். அதாவது, விரைவில் நீவிர் வருவீர்களாக வரில் யாம் பவித்திரத்தை யுண்டாகுகின்ற சாமத்தாலும், அங்ஙனமே, சுத்திகரிக்கும் காரணமான இருகு மந்திரங்களாலும், இந்திரனை பவித்திரமாகச் செய்வோம் பின்னர், சாமத்தாலும், இருகுகுகளாலும் பாவமொழிந்ததால் விருத்தியாகிய அவ் விந்திரனை, சுத்தியுண்டாகுந் தோத்திரங்களால் அல்லது கரும விசேடங்களாற் போற்றுவோம் அதன் பின்னர் ஆவினால் முதலியவைகளாற் சுத்தமாகிய சோம ரசம் இந்திரனுக்குக் களிப்பை யுண்டாகுவதாம்

முன்னொரு காலத்தில் இந்திரன் விருத்திராசுரன முதலியோர்களைக் கொன்றுவிட்டு, 'நான் பிரமஹத்தி முதலிய தோஷமுடையோனுமினேன்' எனறு தன்னுள் எண்ணிக்கொண்டனன் பின்னர் அவ் விந்திரன் இருடிகளிடத்திற் சென்று, இருடிகள்! நீவிர் தமது சாம மந்திர கீதங்களால் எனை பவித்திரப்படுத்துவீர்களாக என்றனன் அவ்வாறே அவர்களும் சாம கீதத்தாலும், மந்திரங்களாலும், அவனைச் சுத்தப்படுத்தினார்கள் பின்னர் பவித்திரமாகிய இந்திரனுக்கு வேள்வி முதலிய கருமங்களில் சோமம் முதலிய அவிசுகளைக் கொடுத்தார்கள் எனச் சாடியாயனப் பிராமணத்திலும் கூறப்பட்டுள்ளது. இவ் விதிகாசம் இம் மந்திரத்திற் கூறப்படுகின்றது. (9)

மந்திரம் 10.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ ३ ३ २ ३ १ २

351. *यो रयिं वो रयिन्तमो यो द्युम्नैर्द्युम्नवत्तमः ।

१ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २

सोमः सुतः स इन्द्र तेऽस्ति स्वधापते मदः ॥ १० ॥

இருகு 6-44-1.

யொ ரயிம் வொ ரயிஷுரொ யொ த்³யு²ம்நை²த்³யு²ம்நவத்தமஃ ।

ஸொமஃ ஸுதஃ ஸ இந்த்³ர தெऽஸ்தி ஸ்வதா⁴பதெ மதா³ஃ ॥

அந்வயம்

हे इन्द्र !, यः, रयिन्तमः, यः, द्युम्नैः, द्युम्नवत्तमः, सः, सोमः, वः, रयिं, स्वधापते, ते सुतः, मदः, अस्ति ॥

---

* यो रयिवो, எனபது இருகு.

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ உந்ர!	இந்திரனே!
यः	யஃ	யாது
रयिन्तमः	ரயிந்தமஃ	மிகுந்த தனமுடையதோ,
यः	யஃ	யாது
द्युम्नै.	த்யும்னைஃ	விளங்கிய கீர்த்திகளினின்று
द्युम्नवत्तमः	த்யும்நவத்தமஃ	மிகுந்த கீர்த்தியுடையதோ,
स सोमः	ஸஃ ஸொமஃ	அச்சோமரசமானது
व·	வஃ	நினது உபாசகாகளுக்கு
रयिं	ரயிம்	தனத்தைக் கொடுக்கின்றது.
स्वधापते!	ஸ்வதாவதெ!	சோமமாகிய அன்னமபானிகளும் இந்திர!
ते	தெ	நினக்கு,
सुतः	ஸுதஃ	பிழிந்த பினனா அச் சோமரசம
मदः	மதஃ	களிப்பைத் தருவதாய
अस्ति	அஸ்தி	இருக்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—10 சம்பு வார்ஹஸ் பத்திய ரிஷி.

இந்திரனே! அச் சோமரசம உனனுடைய தோத்திரத்தைப் புரிகின்ற உனது தொண்டாகட்குந் தனத்தைக் கொடுக்கின்றது ணன்டுக் கொடுக்கின்றது எனபது எஞ்சினின்றது எத்தனமைய சோமரசமெனின்? விசேடமாகிய திரவியமுடையதும, விளங்கிய கீர்த்திகளினினறும மிகச்சிறந்த கீர்த்தியுடையதுமாம சோமரசமாகிய அனனத்தைக் காபபாறறும இந்திர! அச் சோமரசம பிழியபபட்டதாய உனக்குக் களிபபைச் செயவதாகின்றது எனபதாம். (10)

பனனிரண்டாவது கண்டம்

முற்றும.

மூன்றுவது அத்தியாயம்

முடிந்தது.

முதலாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—4. அத்தியாயம்—4. கண்டம்—1.

ரடடு மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३१२
352. प्रत्यस्मै पिपीषते विश्वानि विदुषे भर ।
३ २३ २ ३१ २ ३ १२
अरङ्गमाय जग्मयेऽपश्चा * दध्वने नरः ॥ १ ॥

இருகுகு 8-3-17.

ப்ரத்யஸ்மை பிபீஷதெ விஶ்வாநி விதுஷெ பர ।
அரங்கமாய ஜக்மயேঽபஶ்சாத்3த்4வநெ நர: ॥

அன்வயம்.

(हे अध्वर्यो!,) नरः, पिपीषते, विश्वानि, विदुषे, अरङ्गमाय, जग्मये, अपश्चाद्ध्वने, अस्मै, प्रति भर ॥

பதவுரை.

(हे अध्वर्यो!)	(ஹெ அத்4வர்யோ!)	(எசுர்மறை யோதுவோனே!)
नरः	நர:	கருமதந்தை நியமிப்போனுகிய நீ,
पिपीषते	பிபீஷதெ	சோமரசம் அருந்த விருப்புவனும
विश्वानि	விஶ்வாநி	அறிதற்குரிய பொருள்க ளனைத்தையும
विदुषे	விதுஷெ	அறிந்தவனும
अरङ्गमाय	அரங்கமாய	இனிது சோமிப்போனும
जग्मये	ஜக்மயெ	வேளவியிற் செலவோனும
अपश्चाद्ध्वने	அபஶ்சாத்3த்4வநெ	யாவரினும முனனே போய்ச் சோவோனுமாகிய
अस्मै	அஸ்மை	இவ விந்திரன பொருட்டுச
प्रति भर	ப்ரதி பர	சோமரசத்தை ஆப்பணஞ செய வாயாக

* दध्वने नरे, எனபன இருகுகு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—1. இருக்கு—1. பரத்துவாச ரிஷி.

எசுர்மறை யோதுவோய்! கருமததிற குரியவற்றை நியமிப்போனு கிய நீ இவ விந்திரன பொருட்டுச சோமரசததைக கொடுபபாயாக. எவ வணணததனுகிய இநதிரன பொருட டெனின? சோமரசம அருநத விருமபு வோனும, அறியதததக பொருளகளணைதததையும அறிபவனும, இனிது கொணடு போய்ச சோபபோனும, வேளவியிற செலலுஞ சிலமுடையானும, யாவர்கடகும முனனே செலவோனுமாகிய இநதிரனுககு சோமரசம அரப பணஞ செய்வாயாக என முடிததுககொளக (1)

குறிப்பு—ாணடு ஈ, எனனும பெயாச சொல ஈானகாம வேறறுமைப பொரு ளில வநத ஆரும வேறறுமையாம அதுபறறியே இருககோதுவாகள अपश्चादघ्ने नरे என (நியநதாவின பொருடடு) என ஈானகாம வேறறுமையைககொணடு ஒத தினரூாகள. நியநதாவின பொருடடு எனபது கருமஙகடகு இறைவன பொருட டெனபதாம.

மந்திரம் 2.

१ २ ३ २ ३ १ २ ३२ ३ १२ ३ २
353. आ नो वयो वयः शयं महान्तं गह्वरेष्ठां महान्तं पूर्विनेष्ठाम् ।
३२उ ३ १ २
उग्रं वचो अपावधीः ॥ २ ॥

ஆ நொ வயொ வயஃ ஸயம் உஹாஞ்ஞம் மஹ்வரெஷ்டாம் உஹாஞ்ஞம்
[வகிவிூநெஷாடி ।
உக்ரம் வசொ அவாவதீஃ ॥

அநவயம்.

हे वयो!, शय, महान्तं, गह्वरेष्ठां, नः, वयः, आ (हर), पूर्विनेष्ठां, महान्तं, उग्रं, वचः, अपावधीः ॥

பதவுரை.

हे वयो!	ஹெ வயொ!	மிததிரனகிய இநதிர!
शय	ஸயம்	இததனமைய நீ
गह्वरेष्ठां	மஹ்வரெஷ்டாம்	மலைக குகையிலுளள
न	நஃ	எஙகளுடைய
महान्त	உஹாஞ்ஞ	மிகுதியாகிய

वयः	வயः	சோமமென்னும அன்னதைதை
भा (हर)	கூ (ஹரு)	கொணடுவருது கொடுபபாயாக. (கொடுதது)
पूर्विनेष्टां	வூர்வி-நெஷ்டாம்	முநதிய பநதநநிறுவளளதும
महान्तं	உஹாணம்	மிகுநதநதும
उग्र	உக்ரம்	பசி தாக நிமிதநமாய அருசுகின றேன எனனுட கொடியது மாகிய
वचः	வசுஃ	எனது பரிதாப வாதைதையை
अपावधी	அபாவதீஃ	நீகருவாயாக அமர (நிசுவ) வழி யிறு சோபபாயாக.)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—1. இருக்கு—2. வாமதேவன, அல்லது, சாகபூகர் ரிஷி.

கணபனுகிய இநதிரனே! இததனமைய நீ பெரும வலிவுளள மலைக குகை முதலியவைகளி லிருகபபெறற, எஙகளுடைய சோமரசமாகிய அன னதைதை கொணடுவருது கொடுதது, பேராறறலுடைய ஆகி சமசாரதநில இருகபபெறற பசிதாக நிமிதததாற (வரும) பயஙகரமாகிய எமது (பரி தாப) வாதைதையை நீகருவாயாக. "பசி தாகஙகள, உகிரமா உனனை" எனது மறைமொழியையும ஈணடுணாக தேவதநதனமை யடையச செய்வாயாக எனபது பொருள அதைபபெறின பசி தாகஙக ளொழிகினறன எனப தாம 'உணமையில தேவாகள உணடிலா குடி நதிலா' எனனும மறை வாக காற பெறபபடுகினறது எனபது பொருள (2)

குறிப்பு—மலைச சிகாதநிற படிநதுளள விருதநிரான எனனும மேகதைதை கடிநதவன, சததிருகளின கொடிய வாகளுகளையுங கடிநதவன இநதிரான எனப பாருமுளா

மநதிரம் 3.

२ ३ २३ २ ३१२ ३ १ २
354. आ त्वा रथं यथोतये सुम्नाय वर्त्तयामसि ।
३ १२३२३ ३ २ ३ १ २
तुविकूर्मिमृतीषह * मिन्द्रं शविष्ठ सत्पतिम् ॥ ३ ॥

இருககு 8-67-1.

ஆ கூ ரூயம் யதோதயே வரூரூய வதிதுயாஹி ।
துவிகுமிமு ரூதீஷஹ மிநதரூம் ஶவிஷ்ட ஸத்பதிம் ॥

---

* इन्द्र शविष्ठ सत्पते, எனபது இருககு.

அந்வயம்

हे शविष्ठ इन्द्र!, ऊतये, सुम्नाय, रथ यथा, तुविकूर्मि, ऋतीषह, सत्पति, त्वा इन्द्र, आवर्त्तयामसि ॥

பதவுரை

हे शविष्ठ इन्द्र!	ஹெ ஶவிஷ்ட² இந்த்³ர!	பேராற்றலுடைய இந்திர!
ऊतये	ஊதயெ	தனது பாதுகாபபின பொருட்டும
सुम्नाय	ஸும்நாய	சுகததின பொருட்டும
रथ यथा	ரத²ம் யதா²	இரதததைச சுற்றுவிபபதுபோல
तुविकूर्मि	தவி² கூ²மி²	வியபபுளள வலியையுடையவனும
ऋतीषह	஋தீஷஹம்	துனபுறுததுவோாகளை யடகுவோனும
सत्पति	ஸத்பதிம்	நலலவாகளைப பாதுகாபபோனுமாகிய
त्वा इन्द्र	த்வா இந்த்³ர	இநதிரனாகிய நினனை
आवर्त्तयामसि	ஆவர்த்தயாமஸி	சுற்றிததிரியுமாறு செயவிகினறோம (சுகததை வளரசசெயயுமாறு செயவிகினறோம)

சாயண பாடியம

காண்டம்—1 இருகசு—1. பிரியமேத ரிஷி

இநதிர! உனனைச சுற்றியாறு செயகினறோம யாம எதன பொருட்டெனின? எஙகளைக காபபாறறுதறு பொருட்டும, சுகததின பொருட்டுமாம. எதைப போலெனின? இரதததை (வணடியை) பாதுகாபபின பொருட்டும சுகததின பொருட்டும சுற்றிததிரியுமாறு செயவிததல போனறு மிகுநத வலியுடைய இநதிரனே! மிகுநத கருமமுடையவனும, துனபுறுததுவோாகளை யடகுவோனும, நலலோாகளைக காபபாறறுவோனுமாகிய நினனைச சுறறுமபடி (விருததி பணணுமபடி) யாம செயவிகினறோம என முடிததுகொளக. (3)

மநதிரம் 4.

२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २२
355. स पूर्व्यो * महोनां वेनः ऋतुभिरानजे ।
२ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३२
यस्य द्वारा मनुः पिता देवेषु धिय आनजे ॥ ४ ॥

இருகசு 8-63-1.

* महना, எனபது இருகசு.

அந்வயம்.

यस्य, द्वारा, धिय·, देवेषु पिता, मनुः, आनजे, सः, पूर्व्यः, महोनां,
ऋतुभिः, वेनः, आनजे ॥

பதவுரை.

यस्य	யஸ்ய	எவ விருதிரனை
द्वारा	ஆரா	அடைவதற்கு உபாயமாகிய
धिय.	யியஃ	கருமங்களை,
देवेषु पिता	தெவெஷு வி தா	தேவாகளுள அனை வரையும் பாதுகாகினற
मनु	உ நா ஃ	மநுவானவா
आनजे	கூ நஜெ	அடைவிகினறாரோ,
सः	ஸஃ	அவ விருதிரன
पूर्व्य	வா வ்ய ஃ	மூகியமானவன.
महोनां	உஹோ நாம்	பூசிதற்குரிய வேளவி, நூலாகளுடைய
ऋतुभि	கூ தா ஹீஃ	வேளவிகள வாயிலாக
वेन.	வெ நஃ	அவிகளை விருமபி (யாம)
आनजे	கூ நஜெ	வருகினறான.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருகசு—4. பிரகாத ரிஷி.

எவ விருதிரனை யடைவதற்கு உபாயமாகிய கருமங்களை, தேவாகளுள எலலாரையும பரிபாலிகும மநு அடையச செயகினறாரோ, அவ்விருதிரன சிறநதவன அவன, போற்றதகக வேளவித தலைவா களுடைய வேளவிகளெனனும நிமிததங்களால அவாகளுடைய அவிகளை [illegible] வருகினறான (4)

குறிப்பு—महान, எனவும பாடம

மந்திரம் 5.

२ ३ १२ ३२ ३ १ २ ३ २३ २
356. यदी वहन्त्याशवो भ्राजमाना रथेष्वा ।
१२ ३२२ ३ २३ १ २
पिबन्तो मदिरं मधु तत्र श्रवाꣳसि कृण्वते ॥ ५ ॥

யதீ வஹந்த்யாஶவோ ப்⁴ராஜமாநா ரதே²ஷ்வா ।
பிப³ந்தோ மதி³ரம் மது⁴ தத்ர ஶ்ரவாꣳஸி க்ருண்வதே ॥

அந்வயம்

रथेषु, भ्राजमानाः, आशवः, यदि, आवहन्ति, तत्र, मदिरं, मधु, पिबन्तः, श्रवांसि, कृण्वते ॥

பதவுரை.

रथेषु	ரதே²ஷு	இரதங்களில்
भ्राजमाना	ப்⁴ராஜமாநாஃ	விளங்கப்படுபவர்களும்
आशव.	ஆஶவஃ	விரைவிற் செல்பவர்களுமான மருத்துக்கள்
यदि	யதி	எவ் வேளையினும்
आवहन्ति	ஆவஹந்தி	நினைத்த அடையச் செய்கின்றார்களோ,
तत्र	தத்ர	அவ் வேளையில்
मदिरं	மதி³ரம்	களிப்பைத் தருவதும்,
मधु	மது⁴	சுவை மிகுந்ததுமாகிய சோம ரசத்தை
पिबन्त	பிப³ந்தஃ	அருந்தினவர்களாகி
श्रवांसि	ஶ்ரவாꣳஸி	அன்னங்களை
कृण्वते	கிருண்வதே	மழைவாயிலாக உண்டாகுகின்றார்கள

சாயண பாடியம்.

கணடம—। இருக்கு—। சுவாவகிய ஆதிதேய ரிஷி

இந்திரனே! தேர்களில் விளங்கப்படுபவர்களும் விரைவிற் செல்பவர்களுமான மருத்துக்கள் எவ் வேளையில் நினைத்த சோகினார்களோ, அவ் வேளையில் களிப்பை யுண்டாகுவது மாய், நிறைந்த சுவையுள்ளது (நீரினசுவை முதலியவற்றி னுஞ் சிறந்த சுவையுடையது) மாகிய சோமமென்னும் அன்னத்தை அருந்

438 சாமவேத சங்கிதை [சதுர்த

தினவாகளாய மழைவாயிலாக அனனங்களை புணடாகருகினறார்களா அல லது, விளங்கபபடடவாசருமம, விசாலித்த செலவினவாகருமா களிபபைத தருஞ சோமததை யருநதினவாகருவாரா வேடபோகள, அதாவது வேள வித தலைவாகள, சோமததை எவ வேளவியில ஒரதங்களிற சோகினறார களோ, அவவேளவியில பிழிநதெடுததல முதலான கருமஙகளாறு புகழப படட சோமரசமாகிய அனனங்களை புணடாகருகினறார்கள எனபதுமாம. (5)

மநதிரம் 6.

१ २ ३ १२ ३१ २२ ३ १ २
357. त्यमु वो अप्रहणं गृणीषे शवसस्पतिम् ।
१ २ ३ २ ३ २३ २३ १ २ ३ १२
इन्द्रं विश्वासाहं * नरꣳ शचिष्ठं ॥ ६ ॥

இருகுகு 6-44.4-

त्यꣳ वो अप्रहणं गृणीषे शवसस्पतिं ।
इन्द्रं विश्वासाहꣳ नरꣳ शचिष्ठं विश्ववेदसं ॥

அனவயம

(हे ऋत्विज ! यजमाना !) वः, अप्रहण, शवसः, पति, विश्वासाह, नरं, शचिष्ठ, विश्ववेदस, त्यमु, इन्द्रं गृणीषे ॥

பதவுரை

हे ऋत्विज !	ஹெ ரிக்விஜः !	வேடபோகளே !
यजमाना !	யஜமாநாः !	தலைவாகளே !
व	வः	உஙகடனாக
अप्रहण	அப்ரஹணம்	அனபாகடகு அனுகூலமாக பணணுபவனாகிய
शवस	ஶவஸः	ஆறறலுககு
पतिं	பதிம்	இறைவனாகிய
विश्वासाह	விஶ்வாஸாஹம்	எலலாவிதமான கருமஙகளையும் உடகருது
नर	நரம்	செயபவனாகிய
शचिष्ठं	ஶசிஷ்டம்	சிவனசகதி முதலிய கருமாதமசகதிகளை பலபடுத
विश्ववेदसं	விஶ்ஸவேதஸம்	தனங்களையுமுடைதது முடையாகிய
त्यमु इन्द्र	தயமு இநதரம்	அவவிநதிரனை
गृणीषे	ரிணீஷே	யாசிகினறேன.

* नर महिष्ठ विश्वचर्षणिम्, எனபது

சாயண பாடியம்.

கண்டமம்—1. இருகசு—6 சுமயு ரிஷி

வேடபோகாள! தலைவாகாள! உங்கணிமிதமம அவ விநதிரனையே துதிகினறென அலலது, நிங்கள துதிபபீகளாக எவ விதமாகிய இந திரனை யெனின? அனபாகடசு அகங்கரிகிபபோனும, ஆறறலிப பாதுகாப போனும, சதருருக களனவாகளையும அடகசுவோனும, நியமிபபோனும, வளவி முதலிய கருமஙகளில இருபபவனும, எலலாத தனமுடையவனு மாயினான துதிகினறென். எனபதறகாகி சோதனகளாக. (6)

மநதிரம் 7.

१ १ ३ ३ १२ ३ १ ३
358. दधिक्राण्णो अकारिषं जिष्णोरश्वस्य वाजिनः ।
३ २ ३ १ २ ३ २ १ २
सुरभि नो मुखा करत्प्र न आयूंषि तारिषत् ॥ ७ ॥

இருகசு 5-32-1.

दधिक्राव्णो अकारिषं जिष्णोरश्वस्य वाजिनः ।
सुरभि नो मुखा करत्प्र न आयूंषि तारिषत् ॥

அனவயம்.

जिष्णोः, अश्वस्य, वाजिनः, दधिक्राण्णः, अकारिषं, नः, मुखा, सुरभि, करत्, नः, आयूंषि, प्रतारिषत् ॥

பதவுரை.

जिष्णो.	ஜிஷ்ணோः	வெலலுகு சிலமுடையதும
अश्वस्य	அசுவஸ்ய	குதிரை வடிவங கொணடதும
वाजिनः	வாஜினः	வேகமுளளதும
दधिक्राण्ण.	தயிக்ராவ்ணः	{தருமகிரியான, எனபபடடதுமாகிய அரசனி சேவகனாயின நமகியைச
अकारिषं	அகாரிஷம்	{செயகினறேமம. (அவ வகையினி தெவமைத
नः	நः	எமது
मुखा	முகா	{கண, வாய முதலிய இநதிரியங களை

सुरभि	ஸுரபி	வலியுடையனவாகச
करत्	கரத்	செய்குக. மற்றும்
नः	நः	எமது
आयूंषि	ஆயூம்ஷி	ஆயுட்களை(யும்)
प्रतारिषत्	ப்ரதாரிஷத்	விருத்திபண்ணுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—7. வாமதேவ ரிஷி.

கதிகிராவன, எனபது ஒரு அகினி விசேடம. அதுவும் குதிரை வடிவமாம ாணடு "அகினி தேவதைகளினினறு இபபாகையிலடஙகிய ஙு குதிரை வடிவாகி எது குதிரையென நினறது" எனறற றொடஙகுகிய வேட்போர் பிராமணம என்னும மறை வாகருஞ சிருதிகறபால ஙு அருத கைய கதிகிராவன், என்னும அகினி தேவதையினுடைய தியாதியை செய்கினறென எனபதாம. வெலலுஞ சிலமுளள குதிரை வடிவுடையதும், வேகம கொணடதுமாகிய அத தேவதை, எஙகளுடைய தியாதிர முதலிய இநதிரியஙகளை வலிவுடையனவாகச செயகுக. எஙகளுடைய ஆயுடகளையும இனிது விருதிபணணுக. (எனபது பொருள) (7)

மந்திரம் 8.

३ २ ३ १ २२ ३ १ २२
359. पुरां भिन्दुर्युवा कविरमितौजा अजायत ।
२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २
इन्द्रो विश्वस्य कर्मणो धर्त्ता वज्री पुरुष्टुतः ॥ ८ ॥

இருக்கு 1-11-4.

வாராம் ஹிஙாயூவா கவிரமிதலாஜா அஜாயத ।
ஹெந்ரா விஸ்வஸ்ய கரமணோ தர்தா வஜ்ரீ புராஷ்டுதஃ ॥ ८ ॥

அனவயம.

पुरां, भिन्दुः, युवा, कविः, [illegible], विश्वस्य कर्मणः, धर्त्ता, वज्री, पुरुष्टुतः, अजायत, इन्द्र ॥

பதவுரை.

पुरां	வாராம்	பகைஞரின் நகரங்களைப்
भिन्दुः	ஹிந்துஃ	பிளகின்றவனும்
युवा	யுவா	என்றும் தருணப பருவத்தனும்
कविः	கவிஃ	நுணணறிவினனும்
अमितौजा,	அமிதௌஜாஃ	பேராறறலுடையானும
विश्वस्य कर्मण·	விஸ்வஸ்ய கர்மணஃ	கரும காண்டங்களனைதையும
धर्त्ता	தர்த்தா	பரிபாலிபபவனும
वज्री	வஜ்ரீ	வசகிராயுதந தாங்கினவனும
पुरुष्टुत·	புருஷ்டுதஃ	பலலோகளாற றுதிகபபட்டோனும
अजायत	அஜாயத	ஆனவனே
इन्द्र	இந்திர	இநதிரன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—8. சேதா மதுச்சந்த ரிஷி.

இவ விநதிரன், மேற கூறபபடுங குணங்களை யுடையவ னாகின்றான். எவ்விதமான குணங்களை யுடையானெனின? அவை வருமாறு.—சதுரு நகரங்களைப் பிளகினறவன, எக காலுங கிழதனமையை யடையாதான, நுணணறிவின, பெரும வலியுடையவன, சோதிட டோம முதலிய கருமங்களைப பாதுகாபபவன, வேளவித தலைவனைப பாதுகாதறற பொருடடு இடையறறு வசகிராயுதந தாங்கினேன, இருகருமறை யோதுவோ முதலான பலலோகளால அவ வக கருமதறற றுதிகபபடடவன எனபதாம. (8)

முதலாவது கண்டம்

முறறும.

442 சாமவேத சங்கிதை [சந்தம

இரண்டாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—4. அததியாயம்—4. கண்டம்—2.

பதது மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

१२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
360. प्रप्र व स्त्रिष्टुभमिषं वन्दद्वीरायेन्दवे ।
३ १ २ ३ १ २ ३ २३ १ २
धिया वो मेधसातये पुरन्ध्या विवासति ॥ १ ॥

இருகசு 8-69-1.

ப்ரப்ர வ ஸ்த்ரிஷ்டுபமிஷம் வந்தத்வீராயேந்தவே।
தியா வொ மெதஸாதயெ புரந்த்யா விவாஸதி ॥

அன்வயம்.

(हे अध्वर्यादयः !,) वः, त्रिष्टुभं, इषं, इन्दवे, प्र प्र, वः,
मेधसातये, पुरन्ध्या, धिया, आविवासति ॥

பதவுரை.

(हे अध्वर्यादयः !)	(ஹெ அத்வர்யவாதயஃ !)	(ரிவட்போ முதலியோர்களே !)
वः	வஃ	நீங்கள
त्रिष्टुभं	த்ரிஷ்டுபம்	மூனறு துதிகளோடு கூடிய
इषं	இஷம்	அனனதானதை
वन्दद्वीराय	வந்தத்வீராய	வீரர்களால புகழத தகுதவனும
इन्दवे	இந்தவெ	பிரகாசமுமாகிய இநதிரனுகசு
प्रप्र	ப்ரப்ர	சோபபிதகளாக (அவ விருதிரன)
वः	வஃ	உங்களுடகு
मेधसातये	மெதஸாதயெ	வேளவி யதுடடானதறகான பொருடடு
पुरन्ध्या	புரந்த்யா	மெயயறிவை யுடைய
धिया	தியா	கருமஙகளால
आविवासति	ஆவிவாஸதி	நலல செயவன.

சாயண பாடியம.

கணடம—2 இருகு—1 பிரிபமேதா ரிஷி.

வேடபோ முதலானவாகளே! (எசுரோதுவோ முதலானவாகளே! எனபதுமது) நீவிர, மனம, வாககு, காயம எனனும மூனறினனுந துதிகக படட அனனததை நிறையச செயவீரகளாக யாகதெனின? வீராகள போறறுகினற இநதிரனுககு அலலது, பயனகளை, அலலது, மழைகளை நிரபபுவோனுககு (இதனால) அவ விநதிரன உஙகடகு வேளவி முதலியவற றின பொருடடு மிகுணாவோடு கூடிய கருமததினினறும வேண்டிய பலனக கொடுததலாற் பெருமை பாராடடுவான எனபதாம. (1)

மந்திரம் 2.

३ १२ ३ २ ३ २ ३२ ३२ ३ १ २

361. कश्यपस्य स्वर्विदो यावाहुः सयुजाविति ।

२ ३ २ ३१ २ ३२ ३१ २२ ३ १ २

ययोर्विश्वमपि व्रतं यज्ञं धीरा निचाय्य ॥ २ ॥

கஸ்யவஸ்ய ஸ்வர்விதோ யாவாஹுः ஸயுஜாவிதி ।

யயோர்விஸ்வமபி வ்ரதம் யஜ்ஞம் தீரா நிசாய்ய ॥

அநவயம.

कश्यपस्य, यौ, ययोः, विश्वं अपि व्रतं, यज्ञ, इति, निचाय्य, सयुजौ, स्वर्विदः, धीराः, आहुः ॥

பதவுரை.

कश्यपस्य	கஸ்யவஸ்ய	எலலாவறறையும முணருகினற இநதிரனுடைய
यौ	யள	இரணடு குதிரைகள எவை களோ,
ययोः	யயொः	எவவிரணடு குதிரைகளின
विश्व अपि व्रत	விஸ்வம ஸவி வ்ரதம	கருமஙக ளனைதையும
यज्ञं	யஜ்ஞம	வேளவியின பொருடடேயாம
इति	இதி	என றிவவாறு
निचाय्य	நிசாயய	நிசசயிதது க கொணடு
सयुजौ	ஸயுஜள	அக குதிரைகள சோதது பூட டபபடுகினறன வெனறு
स्वर्विदः	ஸ்வர்விதஃ	சுவாகக தததிலுளள
धीराः	தீராஃ	தீராகள
आहुः	ஆஹுஃ	சொலலுகினறாகள.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—2 இருக்கு—2. வாமதேவ ரிஷி.

காணகின்றவன கசியபன "கசியபன காணகின்றவனுகினருன" என்று ஏனைய மந்திரங்க கூறுகின்றது எல்லாவற்றையும் பாகுகின்ற அதாவது எல்லாவற்றையு முனாகின்ற அந்தகைய இந்திரனுடைய இரண்டு குதிரை கள எவைகளோ, அவைகளுடைய எல்லாக கருமங்களும வேளவி செயயு மிடத்தைக குறித்தே யாம, என்றிவ்வாறு நிச்சயித்துகொண்டு அக குதிரைகள ஓனறுகவே பூட்டப்படுகின்றனவென்று சுவாக மடைந்தோ களான தீராகள சொலகின்றனர்கள அல்லது, கசியபன என்றது பிரசாபதி யாவன, "கசியபன எட்டாமவன அவன மாமேருவை விட்டான" எனனும ஏனைய மந்திரங்களாணக எல்லாவற்றையு முன்னரும அவனுடன கூடந் தொடர்பவர்கள எந்தத்தேவர்கள எனச சனங்கள கூறுகின்றார்களோ, வேந முன்னாந்த அவர்களே மித்திர வருணதேவர்கள "பகல மித்திரன இரவ வருண எனபது ஐதரேயப பிராமணம எல்லாக காரியங்களும அவ விரு வர்களிடத்து மடங்குதலின எனக அல்லது, இந்திரன அக்கினி எனப நாமாம அவ விருவர்களுமே எல்லாவற்றையும தாங்குகின்றவர்களாதலின எனக. இக்கருத்துகொண்டே இம மந்திரத்திற்கு, இந்திரனும, அக்கினியும் தேர்வ தைகள என முன்னாக கூறப்பட்டன. (2)

மந்திரம் 3.

१२३ १ २ ३ १२ ३ १२
362. अर्चत प्रार्चत नरः प्रियमेधासो अर्चत ।
१२ ३ २ ३२उ ३ २ ३क२र
अर्चन्तु पुत्रका उत पुरमिद् धृष्ण्वर्चत ॥ ३ ॥

இருக்கு 4-(1)-5

அர்சத ப்ரார்சத நரः ப்ரியமேதாஸோ அர்சத ।
அர்சந்து புத்ரகா உத புரமித் த்⁴ருஷ்ணுவர்சத ॥

அந்வயம.

हे नरः !, अर्चत, प्रार्चत, ` ` .!, अर्चत, उत, पुत्रकाः, अर्चन्तु, पुरमित्, धृष्णु, अर्चत ॥

பதவுரை

हे नर, !	ஹெ நரः !	கருமதந்திரமாகு இறைவாகளான வேடபோா முதலானவாகளே ! நீவிர
अर्चत	அர்சத	இந்திரனைப போறறுவீாகளாக
प्रार्चत	ப்ராஅர்சத	சிறபபாகவும பூசிபபீாகளாக.
प्रियमेधास !	ப்ரியமெயாஸः !	வேளவியி லனபுடையோாகளே !
अर्चत	அர்சத	(நீவிர) போறறுவீாகளாக
उत	உத	மறறும
पुत्रका	புத்ரகாः	புதிராகளும
अर्चन्तु	அர்சந்து	ஆராதிபபீாகளாக.
पुरमित्	புரமித்	போறறுவோாகடகு நிறையச செயவோனும,
धृष्णु	த்ருஷ்ணு	சதருவை யடகுவோனுமாகிய இந்திரனை
अर्चत	அர்சத	(நீவிர) ஆராதிபபீாகளாக

சாயண பாடியம

கணடம—2 இருகசு—3 பிரியமேதா ரிஷி

கருமமகடகு நியாமாவான வேடபோா முதலியோாகளே ! நீஙகள இந்திரனை யாராதிபபீாகளாக. மறறும, தோதிரதாலை இந்திரனையே இனிது போறறுவீாகளாக. பிரியமேதா ரிஷி சமபந்த முடையாகளே ! அதாவது அந்தக கோதிரதவாகளே ! நீஙகள இந்திரனை யாராதிபபீாகளாக. புதிராகளும இந்திரனை யாராதிபபாகளாக. மறறும, துதிபபோாகள வேணடியதைப பூரணமாகுவோனும, பகைஞாகளை யடகுஞ சிலமூளளவனுமாகிய இந்திரனைப பூசிபபீாகளாக எனபதாம. (3)

மந்திரம் 4.

३ १ २२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

363. उक्थमिन्द्राय शंस्यं वर्द्धनं पुरुनिःषिधे ।

३ १ २२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

शक्रो यथा सुतेषु नो रारणत् सख्येषु च ॥ ४ ॥

இருகசு 1-10-5.

உக்தமிந்த்ராய ஶம்ஸ்யம் வர்த்தனம் புருநிஃஷிதே ।

ஶக்ரோ யதா ஸுதேஷு நோ ரராணத் ஸக்யேஷு ச ॥

அன்வயம்.

पुरुनिःपिधे, इन्द्राय, वर्द्धन, उक्थ, शक्रः, नः, सुतेषु, च सख्येषु, यथा, रारणत्, शंस्यम् ॥

பதவுரை.

पुरुनि षिधे	வுரு நிஃஷிதெ	பலலாச சதருருகளையுங் கொலலுகினற
इन्द्राय	ஊந்ராய	இநதிரன பொருடடு
वर्द्धनं	வர்தநம்	விருததிகருச சாதனமாகிய
उक्थ (शस्य)	உக்தம் (ஶம்ஸ்யம்)	துதி விசேடம (புகழபபாலது)
शक्र	ஶகரஃ	இநதிரன
न.	நஃ	எஙகளுடைய
सुतेषु	ஸுதெஷு	புததிராகள விஷயதது மம
च	ச	மறறும
सख्येषु	ஸக்யெஷு	நணபாகள விஷயதது மம
यथा	யதா	எவவாறு
रारणत्	ராரணத்	இவரகினறாரகளோ, (புகழுகினறாரகளோ,) அவவாறே
शंस्य	ஶம்ஸ்யம்	போறறுதறகுரிதான

சாயண பாடியம்

கண்டம—2. இருகசு—4 மநதரசாரத ரிஷி

விருததிகருச சாதனமாகிய வேத மநதிரமான இநதிரன பொருடடு எஙகளா லோதறபாலது எவவிதமாகிய இநதிரன பொருட டெனின? அநேகம பகைஞராலே யொழிகக முகவன பொருடடு இநதிரன எஙகளுடைய புததிராகளிடதது மம, மிததிராகளிடதது மம, எஙகளுஞ சிறபபாக இரைவாரணே, அதாவது எமது மநதிரோசசாரணததாற் களிபபுறற இநதிரன எஙகளுடைய மகளாயுர, நணபாகளாயும பலவகையாக எவவாறு புகழுகினறாரணே, அவவாறே அவன போறறுதறகுரிதான என மேலே கூடடுக (1)

மநதிரம் 5

३ १२ ३ २ ३ १ २ ३ १२

364. विश्वानरस्य वस्पतिमनानतस्य शवसः ।

१२ ३ २३ १ २ ३ १ २

एवैश्च चर्षणीनामूती हुवे रथानाम् ॥ ५ ॥

இருகசு 8-68-4.

விஶ்வாநரஸ்ய வஸுதேர் நாநதஸ்ய ஶவஸஃ |
வனவெஶ்ச வஷ்டுணீநா ஊதீ ஹுவே ரயீநாம் ||

அந்வயம்.

विश्वानरस्य, अनानतस्य, शवसः, पतिं, वः, चर्षणीनां, एवै., रथानां, ऊती, हुवे ॥

பதவுரை.

विश्वानरस्य	விஶ்வாநரஸ்ய	பகைஞர்கள்மேற செல்வோனும்
अनानतस्य	அநாநதஸ்ய	{எதிரிருகூடகு வணங்காதோனும
शवसः	ஶவஸஃ	ஆறறலுக்கு
पतिं	பதிம்	{இறைவனுமாகிய இந்திரனே மருததுகளை !
वः	வஃ	உங்களுடைய
चर्षणीनां	சர்ஷணீநாம்	சேனைகளின்
एवै·	வனவெஃ	நானதிசைகாடு (- -- -r)
रथानां	ரயீநாம்	இதங்களிலுடைய
ऊती	ஊதீ	பாதுகாப்பின பொருடடு
हुवे	ஹுவே	அழைகின்றேன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—2. இருக்கு—5. பிரியமேத ரிஷி.

எல்லாச சததுருக்களையும் அடகுகின்ற, அல்லது, பகைஞராகட்கு வணங் காமையை யடைசசெயகினற ஆறறலுககு இறைவனுகிய இந்திரனை, ணண்டு இந்திர சமபநதமுடைய மருததுகளுகு கூறபடுகினறனர. ஆனால, மருத துகள, எனனுஞ சொல இலலை அங்ஙனமாயிலும, நீஙகள எனனுஞ சொலலின வலியால பெறபபடடனவாகள எனகொளக மருததுகளை! உங்க ளுடைய சேனைகளை நடைபபதுடன, அலலது, இந்திரனுடைய சேனைக ளான உங்களுடைய நடையுடன ஒரு நிலைகளததலால உங்களுடைய இரதங் கள செலவதுடன அழைகினறனை அதாவது நடநது செலபவாக ளோடும, இரதங்களிற செலபவாகளோடும (மருததுகளோடும) இந்திரனை யழைகினறனை எனபது பொருள. அலலது, வேளவித தலைவாகளே ! உங்களுடைய சேனைகளுகளுள இரதமுடையாகள எக கால பேராகளைம புகுகினறாகளோ, அபபோது அவாகளுடைய அநகூலததின பொருடடு இந்திரனை யழைகினறனை எனிலுமாம. (5)

மந்திரம் 6.

१ ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २ऱ ३ १ २
365. *सघाः यस्ते दिवो नरो धिया मर्त्तस्य शमतः ।
३ १ २र३ २ ३ २ ३२उ ३ १ २
ऊती स बृहतो दिवो द्विषो अंहो न तरति ॥ ६ ॥

இருகசு 6-2-4.

ஸவாஃ யஸ்ஏ திவொ நரொ யியா உதூஸ்ய ஶமதஃ ।
ஊதீ ஸ ப்ருஹதொ திவொ த்விஷொ அம்ஹொ ந தரதி ॥

அந்வயம்.

शमतः, मर्त्तस्य, दिवः, ते, धिया, नरः, सखा, सः, बृहतः, दिवः, यः,
ऊती, अंहो न, द्विषः, तरति ॥

பதவுரை

शमतः	ஶமதஃ	அடங்கி நல்வழியிற் செலலு கின்ற
मर्त्तस्य	உதூஸ்ய	மனிதர்களுக்குள்
दिवः	திவஃ	பிரகாச முதலிய குணமுடையோ னுகிய
ते	தெ	உனனுடைய
धिया	யியா	துதியால்
नरः	நரஃ	எமமனிதன
सखा	ஸவா	(உனனை) போற்றுகினறவனே,
सः	ஸஃ	அமமனிதன
बृहतः	ப்ருஹதஃ	மகானும
दिवः	திவஃ	பிரகாசமுடையவனுமாகிய
यः	யஃ	யாதொரு நினது
ऊती	ஊதீ	பாதுகாபபிலை
अंहो न	அம்ஹொ ந	பாவதைதக கடபபதுபோற
द्विषः	த்விஷஃ	சதருகளை
तरति	தரதி	கடகினறனை.

* ऋधद् यस्ते सुदानवे वियंमर्त्त शशमते उतीष, எனபது இருகசு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—2. இருக்கு—6. பரதத்துவாச ரிஷி.

கருமானுஷ்டானத்தால அடங்கிய விருத்தியுள்ள (தமது நெறியி லுள்ள) மனுடாகளுகுட பிரகாச முதலிய குணமுளள உனனுடைய தோத திரத்தால எமமனிதன (உனனைத) துதிபபோனகினறேனை, மிதநிரனகின றேனை, எனபதுமது. அவன ஒளியுடைய நினது பெரும பாதுகாபபால பாவதைதக கடபபதுபோற பகைஞராகளைத் தாணடுகினறன எனபதாம். (அவன சதருகளாற றுனபுறுன எனபது பொருள) (6)

தூரிப்பு—மூலததில 'மனிதனுடைய' எனனும ஒருமை சாதி யொருமை

மந்திரம் 7.

३ १२ ३ ३२ ३ २ ३ १ २

366. विभोष्ट इन्द्र राधसो विभ्वी रातिः शतक्रतो ।

१ २ ३ १ २

अथा नो विश्वचर्षणे * द्युम्नꣳ सुदत्र मꣳहय ॥ ७ ॥

இருககு 30-73-13.

விஹொஷ்ட இந்த்ர ராயஹொ விப்வீ ராதிஃ ஶதக்ரதொ ।
அதா நொ விஶ்வசர்ஷணே த்யும்நꣳ ஸுதத்ர மꣳஹய ॥

அந்வயம்.

हे शतक्रतो ! इन्द्र !, विभोः, ते, राधसः, रातिः, विभ्वी, अथ, विश्वचर्षणे, सुदत्र !, नः, द्युम्नं, मंहय ॥

பதவுரை.

हे शतक्रतो ! इन्द्र !	ஹெ ஶதக்ரதொ ! இந்த்ர !	அநேக கருமங்களையுடைய - இந்திர !
विभो.	விஹொஃ	வியாபகனுகிய
ते	தெ	நினது
राधस.	ராயஹஃ	தனங்களின
रातिः	ராதிஃ	கொடையானது
विभ्वी	விப்வீ	மகதாயிருகினறது.
अथ	அத	இதனால்
विश्वचर्षणे	விஶ்வசர்ஷணே	அனைதனைபபுங காணகினறவனும

* द्युम्ना सुक्षत्र, எனபது இருககு.

सुदत्र !	ஸுஊதர !	மங்கல வடிவ ராகை யுடையவனு மாகிய இந்திரனே ! நீ
न	நஃ	எங்களுக்கு
द्युम्नं	த்யும்நம்	தனத்தை
महय	மஹய	கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—7. அதிதி ரிஷி

அநேக கருமங்களையுடைய இந்திர ! நினதுடைய தனம் வழங்கலாகிய மிகுந்த கொடையானது பெரியதாம் இக்காரணத்தால அந்தத்தைப்பு காணப்போய ! மங்கலமாகிய ராகையுடைய இந்திர ! ! நீ எங்களுக்கு நிரவியத்தை கொடுப்பாயாக எனபதாம். (7)

மந்திரம் 8.

12 1 2 31 22
367. वयश्चित्ते पतत्रिणो द्विपाच्चतुष्पादर्जुनि ।
23 12 31 22 3 1 22 3 12
उषः प्रारन्नृतूँरनु दिवो ॥ ८ ॥

இருக்கு 1-49-3.

வயஶ்சித்தே பதத்ரிணோ த்விபாச்சதுஷ்பாத³ர்ஜுநி ।
உஷ: ப்ராரந்ருதூ²ரநு தி³வோ அந்தே³ப்⁴ய: பரி ॥

அந்வயம்.

अर्जुनि, हे उषः !, ते, ऋतून् अनु, द्विपात्, चतुष्पात्, पतत्रिणः, वयश्चित्, दिवः अन्तेभ्यः, परि, प्रारन् ॥

பதவுரை.

अर्जुनि	அர்ஜுநி	வெண்மைநிற முடைய
हे उषः !	ஹே உஷ: !	உஷாதேவதையே !
ते ऋतून् अनु	தே ரீதூநு அநு	நீ உதயமான பின்னரே
द्विपात्	த்விபாத்	மனிதர் தேவர் முதலியோர்களும்
चतुष्पात्	சதுஷ்பாத்	கோ முதலியவைகளும
पतत्रिणः	பதத்ரிண:	இறகுகளையுடைய
वयश्चित्	வயஶ்சித்	பறவைகளும
दिव अन्तेभ्यः	தி³வ: அந்தே³ப்⁴ய:	வெளியிடங்களினின்று
परि	பரி	மேல
प्रारन्	ப்ராரந்	இனிது தொழிற்படுகின்றார்கள்.

சாயண பாடியம

கண்டம—2. இருகது—8 பிரகணணுவ ரிஷி

வெண்மை நிறமுடைய உஷா தேவதையே! உனனுடைய உதயததை யனுசரிதது மனுடா முதலானோரகளும, இறகாற செலகினற பறவை முத லியவைகளும, வானிடஙகளினினறும மேல இனிது செயகை யுடையன வாகினறனா இரவிற கடடுபபடடுக கிடநத எலலா உயிரகளும நீ வநத தின பினனரேயே தொழிறபடுகினறன (பிரவிாதிகினறன) எனபது பொருள. (8)

மநதிரம் 9.

३ १ २२३ २ ३ २ ३ १ २३ २ ३ २

368. अमी ये देवा स्थन मध्य आरोचने दिवः ।

१ २ ३२उ ३२ ३ २ ३ २ ३ १ २

कद्वः ऋतं कदमृतं का प्रत्ना व आहुति ॥ ९ ॥

இருகது 1-10-52

கூஈ யெ தெவா ஸ்தந மய்ய சூரொசனெ திவ:।

கதுஃ ஈதம் கதூ்ஜதம் கா ஸ்நதா வ சூஹுதிஃ ॥

அனவயம்.

हे देवा·!, ये अमी, दिव·, आरोचने, मध्ये, स्थन, व., ऋतं, कत्?, अमृतं (अनृतं,) कत्?, व·, प्रत्ना, आहुति., का? ॥

பதவுரை.

हे देवा,!	ஹெ தெவாஃ!	இநதிரன முதலிய தேவாகாள!
ये अमी	யெ கூஈ	எ்ததகைய நீஙகள
दिव	திவஃ	பிரகாசமாகிய இரவி
आरोचने	சூரொசனெ	உதிதத விடதது
मध्ये	மய்ய	வானில
स्थन	ஸ்நந	நிலைகினறீரகளோ, அத தன மைய
व	வஃ	உஙகளுடைய துதிககு விடய மாகிய
ऋतं	ஈதம	உணமை (சததியம)
कत्?	கது?	எஙகே?
अमृत (अनृतं)	கூஜ்ஜதம (கூந்ஜதம)	பொயமை
कत्?	கது?	ஈஙகே?

व	வः	உங்களுடைய
प्रत्ना	ப்ர ந்ன	பணைடைகாலத்திய
आहुति	ஆஹுதிஃ	ஆகுதி
का ?	கா ?	யாது ?

சாயண பாடியம்

கணடமம—2 இருகது—9 ஆபயதநிதி நிஷி

இநதிரன முதலான தேவாகாள! எததகைய நீஙகள பிரகாசமாகிய சூரியனுடைய வானுலகிலிருககினறீகளோ, அதாவது இரவியால விளககபபடட விடதில எனபது பொருள. அததனமைய உஙகளுடைய தோததிர விஷயமாகவுளள சுதநியம எவவிடதிலிருககினறது ? அசதநியம எஙகேயுளளது ? உஙகளுடைய பழமையாகிய ஆகுதி எனனையாயிறறு ? (உஙகளுடைய ரகை எனனுமிட றெனபது பொருள) இததனமைய துனபாது பவததால, எனனை லகடடிககபபடட வேளவி முழுதும உஙகளை யடைய விலலையெனறு அநுமானிககினறேன எனபதாம (9)

குறிப்பு —ாணடு அநிருதம எனறபாலநில இடையிலுளள ர காரம ம காரமாயத திரிநது அமிருத மெனறுயிறறு

மந்திரம் 10

२ ३ १२ ३ २ ३ १२ ३ १२

369. ऋचꣳ साम यजामहे याभ्यां कर्माणि कृण्वते ।

१ २४ ३ २ ३ १ २

वि ते सदसि राजतो यज्ञं देवेषु वक्षतः ॥ १० ॥

ரிசம ஸாம யஜாமஹெ யாஹ்யாம கரமாணி க்ருண்வதெ ।

வி தெ ஸதஸி ராஜதொ யஜ்ஞம தெவெஷு வக்ஷதஃ ॥

அநவயம்

कर्माणि, कृण्वते, ऋच, साम, यजामहे, ते, सदसि, विराजतः, यु, यज्ञ, वक्षत ॥

பதவுரை.

याभ्यां	இருகது, சாமம, எனனும எநத இரணடு வேதஙகளால
कर्माणि	தோததிரம முதலிய கருமாணுட டானஞ
कृण्वते	செயகினறீகளோ,

ऋचं साम	ऽअं ஸாம	அந்த, இருக்கையும, சாமத்தை யும,
यजामहे	யஜாமஹெ	ஆராதிக்கினறோம
ते	தெ	அந்த இருக்கும சாமமும
सदसि	ஸதஸி	வேடபோ கழகத்தில
विराजत	விராஜதஃ	தோத்திர முதலியவைகளாக விளங்குகின்றன
देवेषु	தெவெஷு	இந்திரன முதலான தேவாக ளிடத்தில
यज्ञ	யஜ்ஞம்	வேளவிபாகத்தை(யுஞ)
वक्षत.	வக்ஷதஃ	சோபிக்கினறன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—2 இருக்கு—10 வாமதேவ ரிஷி.

இருக்கோதுவோரும, சாமம பாடுவோரும, மந்திரம, துதி முதலியவை களை இருக்குச சாமமென்னும எவ விரண்டு வேந்நங்களாற செயகினறார் களோ, அந்த இருக்கையும, சாமத்தையும நாங்களாராதிக்கினறோம. அந்த இருக்குஞ சாமமும, வேடபோக்கூட்டதில (சதோமண்டபத்தில) தோத திரமாகவும மந்திரமாகவும நமக்கு விளங்குகின்றன அவ விருக்குச சாமங் களை இந்திரன முதலிய தேவாகளிடத்தில வேளவிபாகத்தைச சோபிக கின்றன எனபதாம (10)

இரண்டாவது கண்டம்.

முற்றும.

பிரபாடகம்—4. அதியாயம்—4. கண்டம்—3

பதினேரு மந்திரங்களாலானது

இதிலுள்ள பதினேரு மந்திரங்களில், 10-ம, 11-கரு, இந்திரன, 9-கரு வான, மண, தேவதைகள 1, 9, 11-கரு, சுதி, சுதம, 10-கரு, மகாபந்தி 1, 9, 11-கரு, நிஷாதம 10-கரு, பஞ்சமம சுரம.

மந்திரம் 1

२ ३ १२ ३१२३ १२ ३१ २३१२ ३१२ ३१२

370. विश्वा पृतना अभिभूतरं नरः सजूस्ततक्षुरिन्द्रं जजनुश्च राजसे ।

२ ३ १२ ३२ ३१२३१ २२ ३१२३ १२

*क्रत्वे वरे स्थेमन्यामुरीमुतोग्रमोजिष्ठं तरसं तरस्विनम् ॥ १ ॥

இருகரு 8-67-10.

விஶ்வாꣳ வ்ருதநா சுஹிஹ்மதரம் நரꣳ ஸஜூதக்ஷுரிந்த்ரꣳ ஜஜ [நுஶ்ச ராஜஸெ ।

க்ரத்வெ வரெ ஸ்தெஹந்யா ஊரீமுதொக்ரமொஜிஷ்ட²ம் தரஸம் தர [ஸ்வி நம் ॥

அந்வயம்.

नरः, विश्वाः, पृतना, सजूः, अभिभूतरं, इन्द्रं, ततक्षुः, च, राजसे, जजनुः, उत, क्रत्वे, वरे, स्थेमनि, आमुरी, उग्रं, ओजिष्ठ, तरस, ॥

பதவுரை.

नर	नरः	தலைவர்களும்
विश्वाः	विश्वाः	யாவருக்கு
पृतना	वृतनाः	சேனைகளை
सजूः	सजूः	துணை யாகிய
अभिभूतर	सहिह्मतरं	{பகைவர்களை மிகுதியும் அடக்குகின்ற}
इन्द्रं	इन्द्रं	இந்திரனை
ततक्षुः	तितक्षुः	{படைகளாக கைகளைக்கொண்டோனாக செய்தனர்.}

च	अ	மற்றும, துதிபபோர்கள்
राजसे	राजसे	பிரகாசததின பொருடடு இரவி யாகிய இநதிரனை
जजनु	जजनुः	துதி முதலியவைகளால தமது வேளவியில வெளிபபடுதகிக கொணடாகள.
उत	उत	மற்றும,
क्रत्वे	क्रत्वे	விருதரினைக கொலல முதலிய செயகையின பொருடடு,
वरे	वरे	மேலாகிய
स्थेमनि	स्थेमनि	நிலைதத விடததிலுளள
आसुरीं	आसुरीं	பகைஞரைக கொலவோனும
उग्रं	उग्रं	தீவிர இயறகையனும
ओजिष्ठं	ओजिष्ठं	பேரொளியுடையவனும
तरसं	तरसं	மிகுநத ஆறறலுடையவனும
तरस्विनं	तरस्विनं	விரைவுடையோனுமாகிய இநதிரனைத துதிகினறனர

சாயண பாடியம்.

கண்டம—3. இருக்கு—1.

வியாபகமாகிய, அலலது, பரநதுளள போரைச் செய்கின்ற சேனைகள் ஒன்று கூடியதாயப பகைஞராகளை முழுதும் அடகுகினற இநதிரனை ஆயுத முதலியவைகளாற கூடமையாகினை (படைகளைக கைகொணடவனைச செயதன எனபது பொருள.) அலலது 'பிருதனை' எனறது உயுததம, பிருதனை போர எனபது நிகணடாமாதலின எலலாப போராகளையுந தாழ்மைப படுததும இநதிரன, எனைய துதியாளாகள ஒருவாகொருவா ஒனறுகூடி தோததிரஙகளால கூடமைபபடுதகினறாகள எனபதாம அலலது, வேடபோர் கள அணி கொடுததலால வீரியமுடையவனைச செயகினறாகள எனனுமாம. அனறியும, துதிபபோாகள தமது பிரகாசததினபொருடடுச சூரியனகிய இந திரனைத தமது வேளவியில தோததிர மநதிரஙகளால உணடாககினறாகள. மற்றும, விருதரினைக கொலலுதல முதலிய தமமுடைய செய்கையின பொருடடு, நிலைதத உயாநத இடததிலுளளவனும சதருகளைக கொலலு கினறவனுமாகிய இநதிரனை, தமது தனலாபததின பொருடடுத துதிகின றாகள எனபது பொருள எததனமைய இநதிரனை யெனின? உகரமும, ஒளியும, பேராறறலும, பகைஞாகளைக கொல ஆறறலும, விரைவும உடை யானை துதிகினறாகள எனபதனைடு சோததுகொளக எனபதாம. (1)

குறிபபு —क्रत्वा वरिष्ठ वर आसुरि, எனபது இருககு

மந்திரம் 2.

१२ ३१२ ३२उ ३२उ ३ १ २ ३२३२
371. श्रत्ते दधामि प्रथमाय मन्यवे * अहन्यद्स्युं नर्य्यं विवेरपः ।
३२उ ३ १२३ १२ ३२३ १२३ १२ ३ १ २
उभे यत्त्वा †रोदसी धावतामनु भ्यसाते शुष्मात् पृथिवीचिदद्रिवः ॥

இருசுகு 10-347-1

ஸுதே தயாநி வ்ரயஸாய மந்யவே சஹ நருத்வஸ்ரம் நயஸ்ரம் விவெ
[ஷவ: ।
உலெ யதா ரொதஸீ யாவதா உப ஹ்வயாதெ ஸுஷ்மாச வ்ர
[யிவீமிதத்ரிவ: ॥

அந்வயம்.

हे अद्रिवः !, ते, प्रथमाय, मन्यवे, श्रद्धामि, यत्, दस्युं, अहन्, नर्य्य, अप, विवे., यत्, उभे, रोदसी, त्वा अनुधावता, पृथिवी चित्, ते, शुष्मात्, भ्यसाते ॥

பதவுரை.

हे अद्रिवः !	ஹெ அத்ரிவ: !	வச்சிராயுதத் தாங்கிய இந்திர !
ते	தெ	உனதுடைய
प्रथमाय	வ்ரயஸாய	முக்கியமாகிய
मन्यवे	மந்யவெ	கோபத்தின பொருட்டு
श्रद्धामि	ஸ்ரத்தயாமி	அனுபவிக்கின்றேன்.
यत्	யத்	எந்த கோபத்தால
दस्युं	தஸ்யும்	இடையூறு செய்யும் அசுரனை
अहन्	அஹந்	கொன்றனையோ,
नर्य्यं	நர்யம்	அவனை முழுதும் கொன்றுவிட்டு
अपः	அபஃ	மேகத்தால் மறைக்கப்பட்ட நீரை
विवे.	விவெ:	இவ்வுலகிற்குக் கொண்டுவந்து சோதித்தனையோ,
यत्	யத்	எப்போது (அந்தக் கோபத்தின் பொருட்டு)
उभे	உபே	இரண்டாகிய

* अहन्यदव्रत्र, † भवतो रोदसी अनुरेजते, எனபன இருசுகு

रोदसी	ரொதஸீ	மண்ணுமம விண்ணுமம
त्वा अनुधावतां	க்வா அநு-யாவதாம்	நினவசமாகின றனவோ, அகதால்
पृथिवीचित्	வ்ரயிவீ ஜிக்	நிறைந்த வானமும
ते	தெ	நினது
शुष्मात्	ஸுஷ்மாக்	வலியினின்று
भ्यसाते	ஹ்யஸாதெ	பயமடைகின றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—3. இருகு—2. சுவேத சைலாழி ரிஷி.

வசிராயுதமுடைய இந்திர! மூகியமாகிய நினது கோபத்தின் பொருட்டு அனபு செலுத்தது (வழிபடு) கின்றோன. அலலது, உனது பிர காசத்தின பொருட்டு அனபு செலுத்துகினறோன. எக கோபத்தினால கரு மழகடகிடையூறு செய்த அசுரனக கொனறீரோ, (அடியோடு தொலைபு மாறு கொனறு மேகத்தால மறைகபபட்ட மழைகளை இவ வுலகத்திறகுக் கொணடுவாதீரோ,) அகோபத்தின பொருட்டு எனச சோதத்துகிறோம. வானுலகம, மணணுலகம எனனும இரணடும நினனைப பின றொடாதுள ளன. அதாவது நினது அதீனமாயிருகின றன எனபது பொருள மற றும, விரிந்த ஆகாயமும உனனுடைய ஆறறலினாலும பயமடைகின றன. அதாவது பயத்தால நடுஙகுகின றது எனபதாம

'பிருதிவீசித்' எனபது அந்தரிகூமம என நிகண்டின 1-3-9 சூத்திரங கூறுகின றது. (2)

மந்திரம் 3.

३२३ २ ३ १२३ १२ ३२उ ३ १ २२ २ १२

372. समेत विश्वा ओजसा पतिं दिवो य एक इद्भूरतिथिर्जनानाम् ।

२ ३ १ २२ ३ १ २३ १२३ १२२ ३ २३ २

स पूर्व्यो नूतनमाजिगीषन्तं वर्त्तनीरनुवावृत एक इत् ॥ ३ ॥

ஸமேத விஸ்வா ஓஜஸா பதிம் திவோ ய ஏக இத்³பூ⁴ரதிதி²ர்ஜனானாம் ।

[நாராடி ।

ஸ பூர்வ்யோ நூதனமாஜிகீ³ஷந்தம் வர்த்தனீரனுவாவ்ருத ஏக இத் ॥

[ஏக இத் ॥

அநவயம்.

हे विश्वा !, दिवः, ओजसा, पति, समेत, यः, एक इत्, जनानां, अतिथिः, भूः, पूर्व्यः, सः, आजिगीषन्तं, नूतनं, एकः इत्, वर्त्तनीः, ॥

பதவுரை.

हे विश्वः !	ஹெ விஷ்வாः !	சனங்களே ! நீவிர்
दिव.	திவः	சுவாகசுதத்திறகு
ओजसा	ஒஜஸா	ஆற்றலால
पत्निं	வதிம்	இறைவனுகிய இநதிரனைத
समेत	ஸமெத	துதிகளாலும, அவிகளாலும் இனிது அடைவீர்களாக.
यः	யஃ	எவ விநதிரன
एक इत्	வனக ஈகி	ஒருவனுகவே
जनानां	ஜநாநாம்	வேளவித தலைவாகடகு
अतिथि.	அதியிஃ	அதிதி (விருநது) போல
भू	பூஃ	பிரியன ஆகினறனே,
पूर्यः	பவ்யஃ	பழையோனுகிய
स.	ஸஃ	அவ் விநதிரன
आजिगीषन्तं	ஆஜிகீஷந்தம்	தனது பகைஞரை வெல்லும் வேட்கையுடைய
नूतनं	நவ்யதநம்	இக்காலதிய துதிப்போர்களை
एक इत्	வனக ஈகி	ஒருவனுகவே
मघवनी.	வகவ்நீஃ	வெறறி வழியில
अनुवावृते	அநவாவ்ருதெ	நடததுகின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—3. இருக்கு—3. வாமதேவ ரிஷி.

எனங்களே ! நீவிர சுவாகசுதத்திறகு வலி மிகுநத இறைவனுகிய இநதிரனைத தோதத்திரதாலேனும அவியாலேனும இனிது அடைவீர்களாக. இநதிரன ஒருவனுகவே யிருநது வேளவித தலைவாகடகு அதிதி போன்று அனபனுகினறன அதாவது அனதியாகிய அவ விநதிரன தனது பகைஞர்களை வெலல விரும்பிய இகாலதிய துதிபபோர்களை, தான ஒருவனுகவே வெறறி மார்கசுதில நடாததுகினறன எனபதாம. (3)

மந்திரம் 4.

३१२ ३२३१ २ ३२ ३२३ १२

373. इमे ते इन्द्र ते वयं पुरुष्टुत ये त्वारभ्य चरामसि प्रभूवसो ।

२उ ३ १२ ३ २३ १२ ३१२३ २३१२ ३१२

न हि त्वदन्यो गिर्वणो गिरः सघत् क्षोणीरिव *प्रतितद्वर्य्य नो वचः॥

இருக்கு 1-57-4.

* प्रति नो हर्य तद्वच , எனபது இருக்கு

ஹெ தெ ஹரு தெ வயம் வஸுஷ்ருத யெ க்வாரபூ ச்வாசவஹி
[ஹரஹ்வஹொ ।
ந ஹி க்வத்ரெந்ரா மிவ்ருணொ மிரஃ ஸவஸ க்ஷோணீரிவ ப்ரதி
[தஜ்யஸ் ரொ வசஃ ॥

அந்வயம்

हे प्रभूवसो!, पुरुष्टुत, इन्द्र!, त्वा आरभ्य, ये, चरामसि, ते इमे वय, ते, गिर्वणः, त्वदन्य., गिर., न हि, सघत्, तत्, नः, वच , क्षोणी. इव, प्रतिहर्य ॥

பதவுரை.

प्रभूवसो!	வஸுஹ்வஹொ!	மிகுந்த தனமுள்ளவனும
पुरुष्टुत!	வஸுஷ்ருத!	பலராற துதிகபபடடவனுமாகிய
इन्द्र!	ஹரு!	இநதிரனே!
त्वा आरभ्य	க்வா சூரபூ	நினனைப பறறிககொணடே
ये	யெ	எநதகைய நாஙகள
चरामसि	சாரஸி	வேளவியில முடலகினறோமோ,
ते इमे वयं	தெ ஹமெ வயம	அநதகைய இநத நாஙகள
ते	தெ	நினனுடையவராகளோ யாகின றோம
गिर्वणः!	கிவ்ருணஃ!	மநதிரததால துதிககததகக இநதிர!
त्वदन्य	க்வத்ந்யஃ	நினனைததவிரதது வேறு யாரும
गिर·	கிரஃ	துதிபபதறகு
न हि सघत्	ந ஹி ஸவஸ	எமககுக கிடைததிலா.
तत्	தத்	ஆதலின
न	நஃ	எஙகளுடைய
वचः	வசஃ	சோதத்ரஙகளை
क्षोणी· इव	க்ஷோணீஃ ஹவ	தரையானது விரும்புவதுபோல
प्रतिहर्य	ப்ரதிஹய-ஃ	(நீ) ஏறறுககொளவாயாக

சாயண பாடியம்

கண்டம—3. இருககு—4. சவய ஆங்கிரச ரிஷி.

மிகுந்த தனமுடைய இநதிரனே! இதனனை அநேக வேள்விக தலைவாகளால துதிகபபடடோய! எநதகைய நாஙகள, நினனைபபறறுக கோடாகககொணடு வேளவிபபிற பிரவிருததிகினறோமோ, அநதகைய நாங

கள அந்தனமையாலே தினனுடையவாகளேயாகினறோம. தோத்திரத்தாறு போறறுதறகுக இருதிர! நினனை யொழிந்து துதி செயய வேறு யாரும எமகறுக கிடைதநிலர இதனால நீ எஙகளுடைய தோத்திரமாகிய வாகறுகளை, தரையானது தனனுடைய உயிரவாகளகளை விரும்புமாறு விரும்புவாறாக எனபதாம. (4)

மந்திரம் 5.

३ १२ ३ १ २ ३ ३ २ ३ १ २ ३ २ २र

374. चर्षणीधृतं मघवानमुक्थ्या३मिन्द्रं गिरो बृहतीरभ्यनूषत ।

२ १ २ ३१ २३ २ ३ १२ ३ १२ ३ १ २

वावृधानं पुरुहूतꣳ सुवृक्तिभिरमर्त्यं जरमाणं दिवे दिवे ॥ ५ ॥

இருகறு 3-51-1.

அஷ்டிணீயரதம் உவவாந உகதயாசிஷ்டம் கிரொவரஹதீரலு

[நப்ஷத ।

வாவரயாநம் வரரஹகதம் வரவரக்திபிரமரத்யம் ஜரமாணம்

[திவெ திவெ ॥

அநவயம்.

चर्षणीधृत, मघवान, उक्थ्य, वावृधानं, पुरुहूत, अमर्त्यं, सुवृक्तिभिः, दिवे दिवे जरमाण, इन्द्रं, बृहती , गिर , अभ्यनूषत ॥

பதவுரை.

चर्षणीधृतं	அஷ்டிணீயரதம்	விரும்பிய பயனையளிக்குக காப பாறறுபவனும
मघवान	உவவாநம்	அனைதறகு, அலலது, வேளவி யை யுடையோனும
उक्थ्य	உகதயாம்	புகழ்ப படறகுரியானும
वावृधान	வாவரயாநம்	வலி, பொருள முதலியவறறால வளரபவனும
पुरुहूत	வரரஹகதம்	பலரிடமாால அழைககபபடுபவனும
अमर्त्य	அமரதயம்	இறபபிலாதோனும
सुवृक्तिभि	வரவரக்திபிஃ	அழகிய துதிகளால
दिवे दिवे जरमाण	திவெ திவெ ஜரமாணம்	நாடோறும துதிகளபபடடவனுமாகிய

इन्द्रं	ஊரூ°	இந்திரனை
बृहतीः	ப்ரஹதீ:	மிகுதியான
गिर	கிர:	என்ற துதி வாக்குகள
अभ्यनूषत	அப்யநூஷத	பலவகையாலும் துதிபண்ணவாக்குக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3, இருக்கு—5 விசுவாமித்திரா துதிக்கின்றார்.

விரும்பிய பயனைக் கொடுத்தலால் மனிதர்களைக் காப்பாற்றுவோனும், ஆற்றலை யுடையவனும், தனம், வேள்விகளை யுடையவனும், மந்திரங்களாற துதிக்கத்தக்கோனும், வலியாலும், தனம் முதலிய சம்பத்துக்களாலும், ஒவ்வொரு கணத்திலும் விருத்தியாகுவோனும், அநேக துதியாளர்களால் அழைக்கப்படுவோனும், இறப்பிலாதோனும், அழகிய தோத்திர வாசகங்களால் ஒவ்வொரு நாளும் போற்றத்தக்கோனுமாகிய அத்தகைய இந்திரனைப் பல்வாற்றானும் எமது தோத்திரமாகிய விருத்தாள வாக்குகள் அனைத்தும் துதிப்பனவாகுக (5)

மந்திரம் 6.

१ २ ३१२ ३१२ ३१ २ ३ २ ३ १ ३ ३१२

375. अच्छा व इन्द्रं मतयः स्वर्युवः सध्रीचीर्विश्वा उशतीरनूषत ।

१२ ३ १२३ २ ३ २३ २३ २ ३ २ ३१२ ३१२

*परिष्वजन्त जनयो यथा पतिं मर्य्यं न शुन्ध्युं मघवानमूतये ॥६॥

இருக்கு 10-43-1.

अच्छा व इन्द्रं मतयः स्वर्युव सध्रीचीर्विश्वा उशतीरनूषत ।
परिष्वजन्त जनयो यथा पतिं मर्य्यं न शुन्ध्युं मघवानमूतये ॥

அந்வயம்

जनय·, यथा, मर्य्यं पतिं, न, शुन्ध्यु, मघवानं, ऊतये, परिष्वजन्त, व.,
स्वर्युवः, सध्रीची., विश्वाः, उशती·, मतय·, इन्द्रं, अच्छानूषत ॥

பதவுரை

जनयः	ஜநயः	மனைவியானவள
यथा	யதா	எவ்வாறு
मर्य्यं पतिं	மர்யம் பதிம்	கொழுநனுகிய ஒருவனையும்,
न	ந	மற்றும்.

* परिष्वजते, என்பது இருக்கு

शुन्ध्युं	ஸுந்யும்	சுத்தனுகிய
मघवानं	மகவாநம்	தனமுடையானையும
ऊतये	ஊதயெ	தனது பாதுகாபபின பொருட்டு
परिष्वजन्त	பரிஷ்வஜந்த	கட்டி யணைத்துகொளகினறனரோ, அஃதொபப
स्वर्युव.	ஸ்வர்யுவ:	சுவாகத்தைதேடு சோகினறவைகளும
सध्रीचीः	ஸத்ரீசீ:	(தமமுள) கூடினவைகளும
विश्वा.	விஸ்வா:	நிறைவானவைகளும
उशतीः	உஸதீ:	விருமபியவைகளுமான
व.	வ:	உஙகளுடைய
मतय	மதய:	தோததிரஙகள
इन्द्र	இந்ரம்	இநதிரனை
अच्छानूषत	அசசாநூஷத	நாறபுறதது அணைதுகொளகினறன.

சாயண பாடியம்

கண்டம—3. இருகது—6. கிருஷ்ண ஆங்கிரச ரிஷி

சுவாகத்தைதேடு சேரவைபபவைகளும, (தமமுள) கூடினவைகளும, வியாபகமானவைகளும, விருமபுபவைகளுமான தோததிரஙகள, இநதிரனை நோக்கி சூழநதுகொளகினறன. அனறியும, மணவியானவள் கொழுநனை மனிதனையும, மறறும, தோடமறற தனமுடையோனையும, தமது பாதுகாபபின பொருட்டு அணைதது கொளகினறனரோ, அதுபோல, இநதிரனை எனது துதிகள சூழநது அணைதது கொளகினறன எனபதாம. (6)

மந்திரம் 7.

१२उ ३१ २ १२ ३ २ ३१ २ ३१२ ३१ २ ३२

376. अभि त्यं मेषं पुरुहूतमृग्मियमिन्द्रं गीर्भिर्मदता वस्वो अर्णवम् ।

२ ३ २३ २ ३१२ ३ १२ ३१ २र ३१ २र

यस्य द्यावो न विचरन्ति मानुषं भुजे मंहिष्ठमभि विप्रमर्चत ॥

இருகது 3-53-1.

அபி தயம் மெஷம் புருஹூதமருக்மியமிந்ரம் கீர்பிர்மதத வஸ்வோ அர்ணவம்

[சுணசுவடி ।

யஸய த்யாவொ ந விசரந்தி மாநுஷம் புஜெ மம்ஹிஷ்டமபி விப்ர

[மசுத ॥

அன்வயம்.

त्यं, मेषं, पुरुहूतं, ऋग्मियं, वस्वः अर्णवं, इन्द्रं, गीर्भिः, अभिमदत, यस्य, मानुषं, द्यावः, न, विचरन्ति, भुजे, महिष्ठं, विप्रं, अभ्यर्चत ॥

பதவுரை.

त्यं	தயம்	கீர்த்தி பெற்றவனும்,
मेषं	மேஷம்	சத்துருக்களோடு வைரமுள்ளவனும்
पुरुहूत	வாரூஹூதம்	பலராலழைக்கப்படுபவனும்
ऋग्मियं	ரிக்மியம்	மந்திரங்களாற் துதிக்கப்படுபவனும்
वस्व अर्णव	வஸ்வ: ஸமுத்ரம்	தனத்திற்கு இருப்பிடத்தானுமாகிய
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனை, துதிப்போமாக!
गीर्भिः	கீர்பி:	துதிகளால்
अभिमदत	அபிமதத	ஒருமையோடு களிப்படையச் செய்வோமாக.
यस्य	யஸ்ய	எவ விந்திரனுக்கு
मानुष	மாநுஷம்	மனிதர்களது இனிய கருமங்கள்
द्याव. न	த்யாவ: ந	யாவர்க்கும் இனிதாகிய இரவியின கிரணம்போன்று
विचरन्ति	விசரந்தி	விசேடமாய இருக்கின்றனவோ,
भुजे	போஜே	போகத்தின பொருட்டு
महिष्ठं	மஹிஷ்டம்	விருத்தியடைபவனும
विप्रं	விப்ரம்	ஞானமுள்ளோனுமாகிய அவ விந்திரனை
अभ्यर्चत	அப்யர்சத	பூசிப்போமாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—3. இருகசு—7. சகிய ரிஷி.

புகழுடையவனும, சதத்துருக்களோடு வைரமுடையானும, அலலது (மேஷம, என மூலநதிய சொலலிருததலின்) கண்ணுவருடைய புதிரன் மேதாதிதி எனனும வேளவிதததலிவனைக குறிதது இநதிரன் ஆடாகவநது அவருடைய சோமரசததை யருநதினன. அதுபறறி இநதிரனை ஆடு எனச சொலலினன, அது கொணடு இபபோதுமம இநதிரன ஆடு எனபபடுகினறனன. "மேதாதிதி மேடம" என சுபாலமணிய மநதிரததின ஒரு பாகததிற

குள்ள உரையாகிய பிராமணமும் (மறையின் ஒரு பாகமும்) கூறுகின்றது. அதாவது மேதாதிதியாகிய கண்ணுவரை இந்திரன் ஆடாக வடைந்து சோமரசத்தை யருந்தினன் எனபதாம் அநேக வேளஸித தலைவாகளால அழைக்கபபடுவோனும், மறையோதுகளால துதிக்கபபடுவோனும், அல லது, மறை மந்திரங்களால உரைபபடுவோனும், தனங்களுக்கொரு நிலைக் களனும், என்னும் இத்தனமைய குணங்களோடு கூடிய இந்திரனே, துதிப போகளே! நீவிர் தோத்திரங்களால ஒருமை யடையச செய்து களிப்புறு மாறு செயவீர்களாக. மகபதிகலலாம எவ விந்திரனுடைய இனிமையான கருமங்கள சிறபபாக இருகின்றனவோ, (அவவிந்திரனே எனக கூடடுக,) இரவியின கிரணங்கள யாவைகடகும இனிமையாவன போனறெனல, ஈண்டோ ருவமையாம (இந்திரனுடைய கருமங்கள அனைவாகடகும இனிய வைகளையாம எனக) போகத்தின பொருடடி விபபபாக விருத்தியாகு பவனும, கூரிய உணாவுடையானுமாகிய இந்திரனை நாடு ஆராதிபபீக ளாக எனபது பொருள. (7)

மந்திரம் 8.

३उ		३१२		३१२	३१	२र	३१२	३१ २र

377. त्यꣳ सु मेषं महया स्वर्विदꣳ शतं यस्य सुभुवः साकमीरते ।

२३	२र	३२३	२३१२		३१२	३१२	

अत्यं न वाजꣳ हवनस्यदꣳ रथमेन्द्रं ववृत्यामवसे सुवृक्तिभिः॥८॥

இருகசு 1-52-1.

தꣳ ஸு ஷேஷம் ஸஹயா ஸ்ஸவிதꣳஸுதம் யஸ்ய ஸுஹுவ: ஸாகமீரதே ।

ஸுதꣳ ந வாஜம் ஹவநஸ்யதꣳ ரதமேந்த்ரꣳ வவ்ருத்யாவஸே ஸுவ்ருக்திபிः ॥

அந்வயம்.

यस्य, सुभुवः, साकं, ईरते, मेषं, स्वर्विदं, रथं, अत्यं वाजं न, हवनस्यदं, त्यं, इन्द्रं, अवसे, सुवृक्तिभि॰, सुमहय, शत, आववृत्याम् ॥

பதவுரை.

यस्य	யஸ்ய	எவனுககு
सुभुव साकं	ஸுஹுவः ஸாகம்	நனகு வெளிப்பட்டுக்
ईरते	ஈரதே	கிடைகினறனவோ அவனுடைய ருநதரருகளிடதது
मेषं	ஷேஷம்	பசையுடையவனும

स्वर्विदं	ஸ்வர்விதம்	தனத்தை, வாரீன, அறிந்தோனும அலலது, அடைந்தோனும
रथं	ரதம்	இரதத்தைப்போல வேண்டிய இடத்திற சோபபோனும
अश्वं वाजं न	அச்வம் வாஜம் ந	செலலபபழகிய குதிரைபோல
हवनस्यदं	ஹவநஸ்யதம்	வேளவியினபால் விரைவிற செல்வோனுமாகிய
त्यं इन्द्रं	தயம் இந்த்ரம்	அவ் விநதிரனை,
अवसे	அவஸே	எமமைப் பாதுகாத்தறபொருட்டு
सुवृक्तिभिः	ஸுவ்ருக்திபிஃ	அரிய தோத்திரங்களால
सुमहय	ஸுமஹய	பூசிபபாயாக
शतं	சதம்	நூறு முறை
भाववृत्यां	பாவவ்ருத்யாம்	வலம வருகினறேனை,

சாயண பாடியம்.

கண்டம—3. இருக்கு—8. சகுகிய ரிஷி.

புகழ்பெறற சக்துருக்களோடு வைரமுள்ளவனும, சூரியனை, அல்லது, சுவர்காதத்தை அறிந்தவனும், அலலது, அடைந்தோனும, அல்லது, தனத்தை யடைவிபபோனுமாகிய இநதிரனை, வேடபோய! நீ இனிது ஆராதிபபா யாக. எத்தனமைய இநதிரனை யெனில, இரதத்தைபோல விரும்பிய இடத் திற் சோபபோனை, மறறும, அழைபபதை முனனிட்டு, அலலது, வேளவி யைக குறித்து விரைவிற செலவோனை அஸ்வனை செலவதிலுவமை — செலவதறகுப பழகிய குதிரை போனறெனல எவ விநதிரனுக்கு யான நூறு முறை சுறறுகினறேனோ, (வலம வருகினறேனோ.) அத்தனமைய இநதிரனைப பூசிபபாயாக என முடித்துக்கொள்க (8)

மநதிரம் 9.

३१२ ३ १२ ३ २ ३ २ ३ १ २३ १२ ३१२

378. **घृतवती भुवनानामभिश्रियोर्वी पृथ्वी मधुदुघे सुपेशसा ।**

१ २ ३ १ २र ३ १२ ३ १ २ ३ २३ १२

द्यावापृथिवी वरुणस्य धर्मणा विष्कभिते अजरे भूरि रेतसा ॥ ९ ॥

இருக்கு 6-70-1

க்⁻ருதவதீ ப்⁻ருவநாநாமபிஸ்ரியோர்வீ ப்⁻ருத்²வீ மது⁴தூ³தே ஸுபேஸஸா ।

த்³யாவாப்⁻ருதி²வீ வரு⁻ணஸ்ய த⁴ர்மணா விஷ்கபி⁴தே அஜரே பூ⁴ரி ரேதஸா ॥

59

அந்வயம்.

द्यावापृथिवी, घृतवती, भुवनानां, अभिश्रिये, उर्वी, पृथ्वी, मधुदुघे,
सुपेशसा, वरुणस्य, धर्मणा, विष्कभिते, अजरे, भूरि रेतसा ॥

பதவுரை.

द्यावापृथिवी	ஹ்யாவாவ்ருதிவீ	வானுலக மண்ணுலகங்கள்
घृतवती	க்ருதவதீ	நீரையுடையன. (அவை)
भुवनानां	ஹ்வநராம்	பிராணிகட்கு
अभिश्रिये	அஹிஸ்ரியை	ஆதிரயிகசத்தகனவாம.
उर्वी पृथ्वी	உர்வீ ப்ருதூ	காரியங்களாக விரிந்தவைகளும
मधुदुघे	மது-உ-வொ	நீரைத் தருபவைகளும.
सुपेशसा	ஸு-வெபஸஸா	அழகிய வடிவுடையவைகளு மான அவைகள
वरुणस्य	வரு ணஸ்ய	வருண தேவதையினுடைய வலி யைத
धर्मणा	மஸுணா	தாங்குதலினுலே
विष्कभिते	விஷ்கபிதே	நிலைத்தவைகளும
अजरे	அஜரே	கித்தியங்களுமான
भूरि रेतसा	பூரி ரெதஸா	அதிகம விதைகளையுடையன.

சாயண பாடியம்.

சண்டம்—3. இருக்கு—9. பரத்துவாச ரிஷி.

வானுலகு மண்ணுலகுகள் இரண்டும நீரை யுடையன. அவைகள பூதங்கட்குப பற்றுக்கோடாகினறன எனபது எலலா வகையாலு மூணரப பாலது. மறறும, விரிவையுடையன, காரிய வடிவாகாய பரந்துளளன, நீரைத் தருவன, அழகிய வடிவதனதையுடையனவுமாம. அவைகள இத தரை யில எலலாவறறையுஞ செலுத்துகினற வருணனுடைய எலலாம வலல வேறிறூர் ஆறறலாகிய தருமத்தை (தனமையை)த தாங்கிய விடததில கெடாத நிலைத்த அதிக காரியங்களை யுண்டாகுகினறன என்பதாம. (9)

மநதிரம் 10.

३ १ २र ३ १२ ३ २ ३ १ २
उभे यदिन्द्र रोदसी आपप्राथोषा इव
३ १ २ ३१ २ ३ १ २ ३ २
महान्तं त्वा महीनाꣳ सम्राजं चर्षणीनाम् ।
३ १ २र ३ १ २र
देवी जनित्र्यजीजनद्भद्रा जनित्र्यजीजनत् ॥ १० ॥

இருககு 10-13-4.

உஹே யதிந்ர தொதஸீ சுவபராயதோ ஹவ
உஹாஞ்ஞ கவா உஹீநாம வஸ்ரஜா வஷட்ஞனீநாம் |
தெவீ ஜநித்ரீஜநயந்யா ஜநித்ரீஜநக ॥

அந்வயம

हे इन्द्र!, उभे रोदसी, उषा इव, यत्, आपप्राथ, महीना, महान्त, चर्षणीनां, सम्राज, इन्द्र, त्वा, देवी जनित्री, अजीजनत्, अजीजनत्, भद्रा, जनित्री ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே ஊந்ர!	இந்திரனே!
उभे रोदसी	உஹே தொதஸீ	{வானுலகுக்கு மண்ணுலகுக்கு இரண்டுக்கும்}
उषा इव	உஷா இவ	{உஷாதேவதையைக் கதிரொளியால் உலகனைத்தையும் தோன்றச் செய்வதுபோல}
यत्	யக்	எப்படி நீ
आपप्राथ	ஆபப்ராத	{நன்றாய் பிரகாசத்தால் நிறையப் பண்ணுகிறாயோ,
महीना	மஹீநாம்	தேவதைகட்கு
महान्तं	மஹாஞ்ஞம்	பெரியோனும்
चर्षणीनां	அர்ஷணீநாம்	மனிதர்களுக்கு
सम्राज	ஸம்ராஜம்	இணையுவனுமாகிய
इन्द्र	ஊந்ரம்	இந்திரனென்னும்
त्वा	கவா	(அந்தனனாயை) நினைய.
देवी जनित्री	தெவீ ஜநித்ரீ	{தேவர்கட்கு தாயாகிய அதிதி தேவியானவள்}
अजीजनत्	அஜீஜநக்	பெற்றனள்.
अजीजनत्	அஜீஜநக்	{அந்தர்யாமியே! தலைவனே பெற்றாள் காரணத்தால் (அவள்)}
भद्रा	பத்ரா	நீ நன்மை
जनित्री	ஜநித்ரீ	அனைவர்க்கும் தாயாவாள்.

சாயண பாடியம்

கண்டம—ஃ. இருக்கு— 10 மைதாதிதி ரிஷி, மகாபாந்திசசந்தம்.

இந்திரனே! உஷா தேவதை தனது ஒளியால் உலகனைத்தையும் நிறையச் செய்வதுபோல நீ வானுலகையும் மண்ணுலகையும் தனது பிரகாசத்தால்

நிறைகின்றனையோ! அத்தகைய தேவாகடகுத தேவனும், மனிதாகட்கெல லாம இறைவனுமாகின்ற இந்திரனெனனும நினைபபெறற, தேவாகடகு அனனையாராகிய அதிதி தேவியார இத்தனமைய நினைபபெறற காரணத தாற பெருக கீர்த்தி புடையவராயினர எனபதாம். (10)

மந்திரம் 11.

२ ३ १ २ २ १२ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३१२ ३ १ २

380. प्र मन्दिने पितुमदर्चता वचो यः कृष्णगर्भा निरहन्नृजिश्वना ।

३ २ ३ १२ ३ १२ ३१२ ३ १२

अवस्यवो वृषणं वज्रदक्षिणं मरुत्वन्तꣳ सख्याय *हुवेमहि ॥ ११ ॥

இருகக 8-69-1.

ப்ர மந்தி³நே பிதுமத³ர்சதா வசோ யꣳ க்ருஷ்ணக³ர்பா நிரஹந்ரு [ஜிஷ்வநா ।

அவஸ்யவோ வ்ருஷணம் வஜ்ரத³க்ஷிணம் மருத்வந்தꣳ ஸக்²யாய [ஹுவேமஹி ॥

அந்வயம்.

(हे ऋत्विजः !,) यः, ऋजिश्वना, कृष्णगर्भाः, निरहन्, मन्दिने, पितुमत्, वचः, प्रार्चत, वृषण, वज्रदक्षिणं, मरुत्वन्त, अवस्यवः, सख्याय, हुवेमहि ॥

பதவுரை.

(हे ऋत्विजः !)	(ஹே ரிக்விஜः !)	(வேடபோர்காள! நீவிர)
यः	யः	எவ்விந்திரன
ऋजिश्वना	ரிஜிஷ்வநா	இருசுவி, எனனும் ரிஷியுடன
कृष्णगर्भाः	க்ருஷ்ணகர்ப்பாः	கிருஷ்ணன, எனனும அசுரனைத தருபபிணி மனரைபபுட
निरहन्	நிரஹந்	கொனறனனோ,
मन्दिने	மந்திந	துதிதத தகுநிய அவ விந்திரன் பொருட்டு
पितुमत्	பிதுமத்	அவியாகிய அனனதனோடுகூடி
वचः	வசः	துதியை

* हवामहे, எனபது இருகக.

प्रार्चत	ப்ராஅர்ச	முழக்கமாய்ச் சொல்லுவீர்களாக.
वृषणं	வ்ருஷணம்	விரும்பியதைத் பொழிகின்றவனும்
वज्रदक्षिणं	வஜ்ரதக்ஷிணம்	வலக்கையில் வஜ்ராயுதந் தாங்கியவனுமாகிய
मरुत्वन्तं	மருத்வந்தம்	இந்திரனை
अवस्यवः	அவஸ்யவஃ	காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்னும் மிச்சை புடைய யாங்கள்
सख्याय	ஸக்யாய	நண்பனைபோல உதவிபுரியுமாறு
हुवेमहि	ஹுவேமஹி	அழைக்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—3. இருக்கு—11. இமமந்திரம் கருப்பஸிராவிணி யுபதிட்டம

வேட்போர்களே! வீர தோத்திரஞ் செய்யத்தக்க இந்திரனை பெருமை அதிகமென்னும் அனைவர்களோடுகூடிய துதியாகிய வாக்கை முழக்கமாய்ச் சொல்லுவீர்களாக. யாதொரு இந்திரன் இருஷி எனனும்இராசரிஷியாகிய நண்பரோடு கூடியவனாய், கிருஷ்ணன் எனனும் ஒரு அசுரனது மனைவியைக் கொன்றனனோ, அவனை பொருட்டென்க. அதாவது கிருஷ்ணன் எனனுமசுரனாயும், அவனுக்குப் புதல்வனை உதியாவண்ணம், கருப்பங்கொண்ட அவனுடைய மனையாளையும் இந்திரன் கொன்றனன் எனபதாம். அவ்விந்திரன் பொருட்டு துதிவாக்கை முழங்குவீர்களாக என மேறகூட்டுக. தமமைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளவேண்டுமென்னும் மிச்சையுடைய நாங்கள் வேண்டியதை மழைபோற பெய்கின்றவனும், வலக்கையில் வஜ்ராயுதங்கொண்ட வனுமாகிய இந்திரனை நண்பனைபோனறு உதவிபுரியுமாறு அழைக்கின்றோம். (11)

மூனறுவது கண்டம்

முற்றும்.

நாலகாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—4. அத்தியாயம்—1. கண்டம்—1

பத்து மந்திரங்களாலானது

மந்திரம் 1.

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १० २३ २४

381. इन्द्र सुतेषु सोमेषु क्रतुं पुनीष उक्थ्यम् ।

३ २ ३ २ ३ १ २ ३ २

विदे वृधस्य *दक्षस्य महाँहि षः ॥ १ ॥

ஊ₃ வா₂தெஷு₂ வொஸோ₂ஷு₂ க்ரதும் வ₂நீஷ உக்₂ய்யம் ।

வி₃தே₃ வ்ருʼத₄ஸ்ய த₃க்ஷஸ்ய மஹாம்ʼஹி ஷ꞉ ॥

அந்வயம்

हे इन्द्र !, सोमेषु सुतेषु, वृधस्य, दक्षस्य, विदे, क्रतु, उक्थ्यं, पुनीषे, सः, महान् हि ॥

பதவுரை

हे इन्द्र !	ஹே ஊ₃ !	இந்திரனே ! நீ
सोमेषु सुतेषु	வொஸோ₂ஷு₂ வா₂தெஷு₂	சோமரசம் பிழிந்தெடுத்த விடத்து (அதை யருந்திக் கொண்டு)
वृधस्य	வ்ருʼத₄ஸ்ய	பெருகச் செய்கின்ற
दक्षस्य	த₃க்ஷஸ்ய	ஆற்றலை
विदे	வித₃ே	இவ்வுபநிஷத்தினை யோதுடன்,
क्रतु	க்ரதும்	கருமாபணவறிவினையும
उक्थ	உக்₂ய்யம்	துதிபோன்னயுர
पुनीषे	வ₂நீஷ	பரிசுத்தஞ் செயகினறய
स	ஷ꞉	இந்திர ! அத்தகைய நீ
महान् हि	மஹாம்ʼஹி	உண்மையாகப் பெரியோனே யாகின்றய.

* दक्षस्य महान् हि स , எனபது இருக்கு

சாயண பாடியம்.

இம் மந்திரத்திலிருந்து 18-மந்திரங்கட்கு இந்திரன்—தேவதை. இடையில சில மந்திரத்திற்கு மருத்துக்கள—தேவதைகள 17-மந்திரங்கட்கு உஷ்ணிக சந்தம. சிலவற்றிற்கு விராட சந்தம. சிலவற்றிற்கு ககுப சந்தம. சுரம, ரிஷபம.

கண்டம—4 இருக்கு—1. நாரத ரிஷி.

இந்திரனே! நீ சோமரசம பிழிந்தெடுத்தவிடத்து அதை யருந்திக் கொண்டு வேள்விக்கருமஞ செய்வோரையும, துதிப்போரையும, பரிசுத்தஞ செய்கின்றாய அல்லது, சோமரசம பிழிந்தவிடத்து வேள்வியையும, தோத்திரத்தையும, வேள்வித் தலைவர்களாய பவித்திரமாக்குவிப்பாயாக. எதனபொருட்டெனின்? விருத்தி செய்யும் ஆற்றலின இலாபத்தின பொருட்டு. இத்தனைக்கதிகிய அவ்விந்திரன மிக்க பெரியோன. இதலை உணமையில இவ்வாறு செய்ய வல்லான எனபது கருத்து. (1)

மந்திரம் 2.

१२ ३ १ २र ३१ ३ ३२
382. **तमु अभि प्रगायत पुरुहूतं पुरुष्टुतम् ।**
१ २ ३ १ २ ३१ २र
इन्द्रं गीर्भिस्तविषमा विवासत ॥ २ ॥

இருக்கு 8-15-1.

தமு சுஷி வ்ரகாயத புருஹூதம் புருஷ்டுதம் ।
இந்த்ரம் கீர்பிஸ்தவிஷமா விவாஸத ॥

அந்வயம.

(हे स्तोतार.!,) पुरुहूत, पुरुष्टुतं, तमु इन्द्रं, अभि प्रगायत, तविषं, गीर्भिः, आविवासत ॥

பதவுரை.

(हे स्तोतार !)	(ஹெ ஸ்தோதாரः !)	துதிப்போர்களே! நீவிர்
पुरुहूतं	புருஹூதம்	பல்லோகங்களால்அழைக்கப பெற்றோனும
पुरुष्टुतं	புருஷ்டுதம்	அநேகர்களால்ஆராதிக்கப பட்டோனுமாகிய
तमु इन्द्रं	தமு இந்த்ரம்	அவ்விந்திரனை
अभि प्रगायत	சுஷி வ்ரகாயத	ஒரு முகப்பட்டுத துதிப்பீர்களாக. (மற்றும)
तविष	தவிஷம்	மிக்க பெரியோனுகிய இந்திரனை
गीर्भिः	கீர்பிஃ	மந்திர தோத்திரங்களால
आविवासत	ஆவிவாஸத	ஆராதிப்பீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—4 இருகசு—2. கோசூகதி யசுவ சூதகிகள் ரிஷிகள்.

துதிபபோாகளே! நீவிர பலலோரா லழைகசபபடடோனும, அநே காகளா லாராதிகசபபடடோனுமாகிய அவளிநதிரனை, ஒருமுகபபடடு இனிது துநிபபீகளாக. இதுவே விரிதது கூறபபடுகினறது. அததனமைய மிகப பெரியோனுகிய இநதிரனை வாகசுகளால வழிபடுவீாகளாக எனப தாம, (2)

மநதிரம் 3.

२ ३ १ २ ३ १२ ३१ २ ३ २
383. तं ते मदं गृणीमसि वृषणं * पृक्षु सासहिम् ।
३ १२ ३ १ २
उ लोककृत्नुमद्रिवो हरिश्रियम् ॥ ३ ॥

இருகசு 8-15-4.

தம தெ மதம மரணீமஸி வரஷணம வரகக்ஷு ஸாஸஹிம
உ லொககரதனுமதரிவொ ஹரிஸரியம ॥

அந்வயம்.

हे अद्रिवः !, वृषणं, पृक्षु, सासहिं, लोककृत्नुं, उ, हरिश्रियं, मदं, ते, तं, गृणीमसि ॥

பதவுரை.

हे अद्रिवः !	ஹெ அதரிவஃ !	வசிராயுதமேநதிய இந்திர !
वृषणं	வரஷணம	மனவிருபபை நிறைவாகசுவ துமம
पृक्षु	வரகக்ஷு	பகைவருடைய போாகளில
सासहिं	ஸாஸஹிம	சததுருவை யடகசுவதுமம
लोककृत्नुं	லொககரதனும	உலகிறகு இறையுர
उ	உ	மறறும
हरिश्रियं	ஹரிஸரியம	அரி யெனனுங குதிரையால வழிபடடுதகதகதும
मदं	மதம	சோமரசததை யருநதியதாலுண் டாகியதுமாகிய
ते	தெ	உனனுடைய
तं	தம	அநதகக சலிபபைபப்
गृणीमसि*	மரணீமஸி	புகழ்கினறோம.

* पृक्षु, எனபது இருகசு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருகசு—3. கோசூததி அசுவசூததி ரிஷிகள.

வசசிராயுதமேநதிய இநதிர ! மனனேவேடகையை மழைபோற பொழி வதும, பகைஞாகளின போரில சததுருகளைத தாழ்ததுவதும, உலகத திறகு இறையாவதும, இன்னும அரியெனனுங குதிரையாற சேவிசுகப படுவதும, சோமரசம அருநதியதாலுணடாயதுமாகிய உனனுடைய அக களிபபைப புகழகினறேன எனபதாம (3)

மந்திரம் 4.

१ २र ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २

384. यत्सोममिन्द्र विष्णवि यद्वा घ त्रित आप्त्ये ।

१ २ ३२ ३ १ २ ३ १ २र

यद्वा मरुत्सु मन्दसे समिन्दुभिः ॥ ४ ॥

இருகசு 8-11-16.

யத்ஸோமமிந்ர விஷ்ணவி யத்வா க த்ரித ஆப்த்யே ।

யத்வா மருத்ஸு மந்தஸே ஸமிந்துபிஃ ॥

அநவயம.

हे इन्द्र !, विष्णवि, यत्, सोमं, यद्वा, आप्त्ये त्रिते, यद्वा, मरुत्सु, मन्दसे, समिन्दुभिः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ இநதிர !	இநதிரனே ! நீ
विष्णवि	விஷ்ணவி	விஷ்ணு சோமரசமருநத வநத விடதது (பிறருடைய வேள்வியில)
यत्	யத்	எபபோதும்
सोमं	ஸொமம்	சோமரசம அருநதுகின்றாய
यद्वा	யத்வா	அலலது (மறறும) எககாலும
आप्त्ये त्रिते	ஆப்த்யே த்ரிதெ	ஆதத புதகிரணுகிய திரிதனுடைய வேள்வியில சோமரசம அருநதுகினறாய
यद्वा	யத்வா	அலலது (எபபோதும)

मरुत्सु	உரு-ஹ்	பிறருடைய வேள்வியில் மருத்துகள சோமரசமருந்த வந்தவிடதது மருததுகளோடுஞ
मन्दसे	உந்தெ	சோமரசம அருந்திக களிகின்ருய (அங்ஙனமாயினும)
समिन्दुभि,	சமிந்து-ஹிः	மேமபடட எனது சோமரசத தாலுங களிபபடைவாயாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம—4. இருகசு—4 பருவத ரிஷி.

இநதிரனே! நீ விஷணு சோமரசம அருந்த வநதவிடதது பிறருடைய வேளவியில அவவிஷணுவோடு சோமரசம அருநதினை யெனருளும, அலலது, ஆபதனின புததிரனகிய திரிதன, எனனும இராச ரிஷியாகிய வேள்வித தலைவனோடு சோமரசம அருநதினையெனருளும, அலலது, மருத்துகள சோமரசம அருந்த வநதவிடதது (அவாகளுடன) பிறா வேளவியிற சோமரசம அருந்திக களிபபடைநதினை யெனருளும, சிறநத எனது சோமரசததாலும நீசக களிபபடைவாயாக எனபதாம. (4)

மந்திரம் 5.

२३ १ २३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

385. एदु * मधोर्मदिन्तरꣳ सिञ्चाध्वर्यो अन्धसः ।

२उ ३ १ २२ ३ १२

एवा हि वीर स्तवते सदावृधः ॥ ५ ॥

வநஉ- உயொஉதிஞ்தரம் ஸிஞ்சாத்வயொ அந்தஸஃ ।

வநவா ஹி வீர ஸ்துவதெ ஸதாவ்ருதஃ ॥

அந்வயம.

हे अध्वर्यो!, मधोः, अन्धसः, मदिन्तरं इत्, आसिञ्च, वीरः, सदावृधः एव, स्तवते हि ॥

பதவுரை

हे अध्वर्यो!	ஹெ அத்வயொ!	வேடபோர்களே! நீவிர
मधो	உயொஃ	களிபபைச செய்புஞ
अन्धसः	அந்தஸஃ	சோமக கொடியின

* मधो, எனபது இருகசு

मदिन्तरं इत्	உதிந்தரம் உ	பெருக களிபபையே புணடாக குமரசதை
आसिञ्च	சுவிஞ்ச	இநதிரன பொருடடுப பிழிவீரகளாக
वीरः	வீரः	வலலுநனும
सदावृध एव	ஸதாவ்ருயः ஏவ	எபபோதும அவிகளால வளரத தகவனுமாகிய இநதிரனெரு வனே
स्तवते हि	ஸ்துவதெ ஹி	தோததிரஙகளாலு றுதிகபபடு கினறான

சாயண பாடியம

கண்டம—4 இருகசு—5. விசுவமன, வையசுவரிஷி.

வேடபோராள! நீவிர களிபபைத தருகினற அனனமாகிய சேர்மக கொடியை யிடிதது, பெருஙகளிபபையே புணடாகுகினற சோமரசததை இநதிரன பொருடடுப பிழிவீரகளாக வலலோனும, தேவ புணவுகளா (அவியா)ல எபபோதும வளரபவனுமாகிய இநதிரனே, அலலது தனது ஆறறலே வளாகுமு இவவிநதிரனே, தோததிரஙகளாலும, மநதிரஙகளா லும போறறபபடுகினறான உணமையில துதிகபபடட இநதிரனுகசு சோமரசஙகொடுகுகறபாலதாமாதலின பிழிவீரகளாக எனபது பொருததமா மெனக. (5)

மநதிரம் 6.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २र
386. **एन्दुमिन्द्राय सिञ्चत पिबाति सोम्यं मधु ।**
१ २र ३ २
प्र राधाꣳसि चोदयते महित्वना ॥ ६ ॥

ஏநதுமிநதராய ஸிஞ்சத பிவாதி ஸொம்யம் மது ।
ப்ர ராதாꣳஸி சொதயதெ மஹித்வநா ॥

அந்வயம

(हे ऋत्विज.!,) इन्दु, इन्द्राय, आसिञ्चत, (तत,) मधु, सोम्यं, पिबति, महित्वना, राधांसि, प्रचोदयते ॥

பதவுரை.

(हे ऋत्विज !)	(ஹே ரிக்விஜ: !)	வேடபோகாள ! நீவிர
इन्दुं	உந்தும்	பொங்குருதனமையுளள சோம ரசததை
इन्द्राय	உந்ராய	இருதிரன பொருடடு
आसिञ्च	சுவிஞ்ச	ஒருமையுடன பிழிருதெடுபபீராக ளாக.
(तत.)	(ததஃ)	(பினனா)
मधु	மது	களிபபைததரும
सोम्यं	ஸொம்யம்	சோமததின இரசததை
पिबाति	பிபாதி	இருதிரன அருருதுவாஙக. அருருதி
महित्वना	மஹிக்வநா	தனது மகிமையால
राधांसि	ராயாம்ஸி	துதிபபோகடகு அனனஙகளை
प्रचोदयते	ப்ரசொதயதி	மிகுதியாகக கொடுபபாஙக

சாயண பாடியம

கணடம—4 இருஙகு—6. விசுவமனு வையசுவ ரிஷி.

துதிபபோகாள ! நீவிர பொஙகுருதனமையுளள சோமரசததை இருதிரனபொருடடு ஒருமுகபபடடு பிழிருதெடுப்பீராகளாக எனபதாம. பினனா, சோமமாகியதும, களிபபைத தருவதுமாகிய இரசததை இருதிரன் அருருதுவாஙக அருருதி அவவிருதிரன தனது மகிமையால தனக துதிப போகாகடகு அனனஙகளை இனிது கொடுபபாஙக எனபதாம. (6)

மந்திரம் 7.

२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १२

387. एतोन्विन्द्रꣳ स्तवाम सखाय स्तोम्यं नरम् ।

३ २ २१ ३ २उ ३ २

कृष्टीर्यो विश्वा अभ्यस्त्येक इत् ॥ ७ ॥

ஸஏதொந்விந்த்ரꣳ ஸ்துவாம ஸகாய ஸ்தொம்யம் நரம் ।

க்ருஷ்டீர்யொ விஸ்வா அப்யஸ்த்யெக இத் ॥

அனவயம

हे सखायः !, नु, एत उ, यः, एक इत्, विश्वा, कृष्टीः, अभ्यस्ति, स्तोम्यं, नरं, (त) इन्द्र, स्तवाम ॥

பதவுரை

हे सखायः	ஹெ ஸகாயஃ	{மித்திரர்களான வேடர்களா காள! நீவிர்
वु	நு	விரைவில்
एत उ	வத உ	வருவீர்களாக
य	யஃ	எவ்விந்திரன
एक इत्	வக ஈ	ஒருவனுக்கே
विश्वाः	விஶ்வாஃ	எல்லாப
कृष्टीः	க்ருஷ்டீஃ	ப்ரஜைகளாகிய சேனைகளையும
अभ्यस्ति	அப்யஸ்தி	அடக்குகின்றானோ,
स्तोम्यं	ஸ்தோம்யம்	துதிக்கத்தக்கவனும
नर	நரம்	யாவராலும் தலைவனுமாகிய
(तं) इन्द्र	(தம்) இந்த்ரம்	அவ்விந்திரனை
स्तवाम	ஸ்தவாம	(யாம்) துதிப்போமாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—4 இருக்கு—7 விசுவமன வையசுவரிஷி.

ஒருத்தனுக்கு நண்பர்களான வேடர்களாகிய! நீவிர் விரைவில் வருவீர்களாக. எதனை பொருட்டென்னில்? அது கூறப்படுகின்றது —துதிக்கத்தக்கோனும், எல்லாவற்றையும் செய்யத்தவல்லோனுமாகிய அவ்விந்திரனை துதித்தற்பொருட்டு யாதொரு இந்திரன் சகாயமற்றவனாகவே எல்லாச் சத்துரு சேனைகளையும் தாழ்த்துகின்றானோ அவனை துதிப்போம் என அன்வயித்துக்கொள்க (7)

மந்திரம் 8.

१ २ ३ १० ३ १ २ ३ २ ३२

388. इन्द्राय साम गायत विप्राय बृहते बृहत् ।

३ १२ ३१ २ ३ १ २

ब्रह्मकृते विपश्चिते पनस्यवे ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-98-1.

இந்ராய ஸாம காயத விப்ராய ப்ருஹதே ப்ருஹத்।

ப்ரஹ்ம க்ருதே விபஶ்சிதே பனஸ்யவே ॥

அந்வயம்

(हे उद्गातार !,) विप्राय बृहते, ब्रह्मकृते, विपश्चिते, पनस्यवे, इन्द्राय, बृहत् साम, गायत ॥

பதவுரை

(हे उद्गातार !)	(ஹே உத்கா தாரஃ !)	சாமமறையாகிய கீதம் பாடுவோர்களே ! நீவிர்
विप्राय	விப்ராய	கூரிய வுணர்வுடையானும்
बृहते	ப்ருஹதே	பெரியோனும்
ब्रह्मकृते	ப்ரஹ்மக்ருதே	அனனதறிகிறைவனும்
विपश्चिते	விபஶ்சிதே	அறிஞனும்
पनस्यवे	பநஸ்யவே	துதியை விரும்புவோனுமாகிய
इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திரன பொருட்டுப
बृहत् साम	ப்ருஹத் ஸாம	பிருகத எனனுஞ சாமகீததைப
गायत	கா யத	பாடுவீர்களாக

சாயண பாடியம்

கண்டம—4. இருகசு—8 நிருத்மத ரிஷி

சாமகீதம பாடுவோர்களே! நீவிர் நுணணறிவாளனும, பெரியோனும, அனனதறிற கிறைவனும, அறிஞனும, தோதறிரததை யிசசிபபோனு மாகிய் இநதிரனபபொருட்டு பிருகத எனனுஞ சாமகீததைப பாடுவீர்களாக என்பதாம. (8)

மநதிரம் 9.

२उ ३ २३१२३ २३ १ २
389. य एक इद्विदयते वसु मर्त्ताय दाशुषे ।
१२३ १२ ३१ २ ३२
ईशानो अप्रतिष्कुत इन्द्रो अङ्ग ॥ ९ ॥

இருகசு 1-84-7

ய ஏக இத்விதயதெ வஸு மர்த்தாய தாஶுஷெ ।
ஈஶாநொ அப்ரதிஷ்குத இந்த்ரொ அங்க ॥

அந்வயம.

यः, एक इत्, दाशुषे, मर्त्ताय, वसु, विदयते, अप्रतिष्कुतः, इन्द्रः, अङ्ग, ईशानः ॥

பதவுரை

यः	யஃ	யாதொரு இந்திரன
एकः इत्	ஏகஃ ஈத்	ஒருவனுகவே
दाशुषे	தாஶுஷே	அவி கொடுக்கின்ற
मर्त्याय	மர்த்யாய	மனிதன் பொருட்டுத
वसु	வஸு	தனத்தை
विदयते	விதயதே	விசேடமாயக கொடுக்கின்றானே,
अप्रतिष्कुतः	அப்ரதிஷ்குதஃ	(தனக்கு) இடையூறு விளைக்கத் தக்க வாதத்தையற்ற,
इन्द्रः	இந்த்ரஃ	(அந்த) இந்திரன
अङ्ग	அங்க	விரைவில
ईशानः	ஈஶானஃ	உலகமெலலாவற்றிற்கும இறைவனுகின்றான.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—9. கோதம ரிஷி.

யாதொரு இந்திரன் தனித்தே அவிகொடுத்த மனிதன் பொருட்டு (வேளவித் தலைவன பொருட்டுத) தனத்தை விசேடமாயக கொடுக்கின்றானே, பிறாகளாற பேசும இடையூறு வாதத்தையுமற்ற அவ்விந்திரன விரைவில உலகனைத்திற்கும இறைவனுகின்றான எனபதாம். (9)

மந்திரம் 10.

१ २ ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २
390. **सखाय आशिषामहे ब्रह्मेन्द्राय वज्रिणे ।**
३२ ३ २ १२ ३ १२
स्तुष ऊ षु वो नृतमाय धृष्णवे ॥ १० ॥

இருக்கு 8-24-1.

सखाय ऋशिषाऽहे ब्रह्मेन्द्राय वज्रिणे ।
स्तुष ऊ षु वो नृतमाय धृष्णवे ॥

அந்வயம்

हे सखायः !, वज्रिणे, इन्द्राय, ब्रह्म, आशिषामहे, वः, नृतमाय, धृष्णवे, सुस्तुषे ॥

பதவுரை.

हे सखाय. !	ஹெ ஸகாயः !	மித்திராகளான வேட்போர்க்களே ! நாம
वज्रिणे	வஜ்ரிணெ	வசிராயுதந் தாங்கிய
इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திரன பொருட்டு
शक्र	ஸுக்ர	தோத்திரத்தை
आशिषामहे	ஆஸிஷாமஹெ	சொலவோமாக.
व.	வः	(மற்றும) உங்களை முன்னிட்டு,
मृतमाय	ந்ருதமாய	எலலாவற்றையும நனகு செலுத்துவோனும
धृष्णवे	த்ருஷ்ணவெ	பகைஞராகடகுப பயங்கொடுப்போனுமாகிய இந்திரனபொருட்டு
सुस्तुषे	ஸுஷ்டுஷெ	(யானும) தோத்திரம பண்ணுகின்றேன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—4. இருகசு—10. விசுவமன ரிஷி.

நண்பர்களான வேட்போர்களே ! கையில வசிரந்தாங்கிய இந்திரன் பொருட்டு நாம தோத்திரஞ் சொலவோமாக. அலலது, எங்களாலியற்பட்ட அவிபாகிய அன்னத்தைப பிராத்திக்கின்றோம. உங்களனைவரையும முன்னிட்டு, எலலாவற்றையுஞ் செலுத்துவோனும அலலது, போரில படைகலங்களை நியமிப்போனும, எலலாப பகைஞர்களையும அசைமுறுத்துவோனுமாகிய, அவ விந்திரனபொருட்டு யானே இனிது துதிக்கின்றேன எனபதாம.

(10)

நானகாவது கண்டம்

முற்றும

ஐந்தாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—5. அத்தியாயம்—4. கண்டம்—5.

எட்டு மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

३ १ २र ३ १ २ ३ २ ३ १ २
391. गृणे तदिन्द्र ते शव * उपमां देवतातये ।
१ २र ३१ २र
यद्वृत्रंसि वृत्रमोजसा शचीपते ॥ १ ॥

இருகசு 8-62-8.

ஹ்ருணே ததிந்த்ர தெ ஸவ உவமாம் தெவதாதயெ
யத்ஸம்ஹி வ்ருத்ரமொஜஸா ஸசீபதெ ॥

அன்வயம்.

हे इन्द्र !, ते, तत् शव', उपमां, देवतातये, गृणे यत्, शचीपते !, ओजसा, वृत्र, हंसि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ இந்த்ர !	இந்திரனே !
ते	தெ	உனனுடைய
तत् शव'	தத் ஸவஃ	கீர்த்தி வாயந்த ஆற்றலுக்கு
उपमां	உவமாம்	தக்கவாறு
देवतातये	தெவதாதயெ	வேளவித தலைவன் பொருட்டு அலலது, வேளவியின நிமித்தம
गृणे	ஹ்ருணே	(யான) துதிக்கின்றேனை.
यत्	யத்	யாதினலெனின ?
शचीपते !	ஸசீபதெ !	இந்திராணி கொழுந ! ஈ
ओजसा	ஒஜஸா	வலியால
वृत्र	வ்ருத்ரம்	விருத்திரனை
हंसि	ஹம்ஸி	நாசஞ் செயதனை (ஆதலினை)

* उपम, எனபது இருகசு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருகசு—1. பிரகாத ரிஷி

இந்திரனே! உனனுடைய ஆறறலுகசுத தகசவாறு, வேள்வியின பொருடடு, அலலது, வேளவித தலவன பொருடடுத துதிகசினறென யாதுபறறியெனின? இந்திர! நீ விருததிரனை ஆறறலாற கொனறனை யாதலின (உனது ஆறறலித தோததிரம பணணுகினறென என இயைத துகசொளக) (1)

மந்திரம் 2.

२ ३ १ २र ३ २३ १ २ ३ १२

392. यस्य त्यच्छम्बरं मदे दिवोदासाय रन्धयन् ।

३ १ २र ३ १ २र

अयं स सोम इन्द्र ते सुतः पिब ॥ २ ॥

இருகசு 6-43-1.

யஸ்ய த்யுஹ்வம் உதெ திவொதாஸாய ரந்யது ।
அயம் ஸ ஸொம இந்ர தெ ஸுதஃ பிப ॥

அங்வயம்.

हे इन्द्र!, यस्य, मदे, त्यत्, शम्बरं, दिवोदासाय, रन्धयन्, सः, अयं, सोमः, ते, सुत, पिब ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ இந்ர!	இநதிரனே! நீ
यस्य	யஸ்ய	எசசோமரசதினுடைய
मदे	உதெ	களிபபில
त्यत्	த்யுத்	அநதச
शम्बरं	ஸம்பரம்	சமபராசுரனை
दिवोदासाय	திவொதாஸாய	திவோதாசன எனனும அனபன பொருடடுக
रन्धयन्	ரந்யது	கொனறனையோ,
सः	ஸஃ	அததகைய
अयं सोमः	அயம் ஸொமஃ	இசசோமரசம
ते	தெ	நின பொருடடுத
सुत	ஸுதஃ	தேடபபடடிருகினறது
पिब	பிப	(ஆதலின) அருநதுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

ணடம—5. இருகசு—2. பரததுவாச ரிஷி.

இநதிர ! யாதொரு நீ சோமக கொடியின இரசததைப பருகியதால் ண்டாகிய களிபபிறை சமபரன எனனும அசுரனைக கொன்றனையோ, புததகைய இசசோமரசம நின பொருடடுத தேடபபடடிருததலினால அதை) அருந்துவாயாக எனபதாம. (2)

மந்திரம் 3.

१ २ ३ १ २
393. **एन्द्र नो गधि प्रिय सत्राजिदगोह्य ।**
१ २उ ३ १२ ३ १ २र ३
गिरिर्न विश्वतः पृथुः पतिर्दिवः ॥ ३ ॥

இருகசு 8-897-4

ஸாஹ்ர நொ மயி ஸ்ரிய ஸத்ராஜிதொஹ்ய ।
கிரிநு விஸ்வதஃ ப்ரதூஃ பதிர்திவஃ ॥

அநவயம்

प्रिय !, सत्राजित्, अगोह्य, इन्द्र !, गिरिः न, विश्वतः, पृथुः, दिवः, पतिः, नः, आगधि ॥

பதவுரை.

प्रिय !	ஸ்ரிய !	அனைவருகசும் அனபனும
सत्राजित् !	ஸத்ராஜித் !	பகைஞாகளை வெல்வோனும
अगोह्य !	அகொஹ்ய !	நிநதை யறறோனுமாகிய
इन्द्र !	ஸாஹ்ர !	இநதிர !
गिरि. न	கிரிஃ நு	மலையைப போனறு
विश्वतः	விஸ்வதஃ	எலலாவகையானும
पृथुः	ப்ரதூஃ	பெரியோனும
दिवः	திவஃ	சுவாகசததிறகு
पतिः	பதிஃ	இறைவனுமாகிய நீ
न.	நஃ	எஙகளிடதது
आगधि	ஆகதி	வருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5 இருசகு—3 விருமேத ரிஷி.

அந்நவாகடகும அனப! பெருமபகைஞாகளை வெலவோய! ஸுருவ ராஜும பழிக வொணஞ்ச இந்திர! மலைபோனறு எலலாவறறினனறும பெரியோனும, சுவாகசதிறகு இறைவனுமாகிய நீ எஙகணிமிதிதம வருவா பாக எனபதாம (3)

மந்திரம் 4.

१ २ ३ १२ ३ ३२ १२
394. य इन्द्र सोमपातमो मदः शविष्ठ चेतति ।
२ ३ २ ३ २ २ ३ १२
येना हꣳसि न्या ३ त्रिणं तमीमहे ॥ ४ ॥

இருசகு 8-12-1.

ய ஊ₂ ஸொ₃வபாதமொ ம₂꞉ ஸவிஷ்ட₂ செததி ।
யெநா ஹꣳஸி ந்₃யா ३ த்₃ரிணம் தமீ₃மஹே ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, य, सोमपातमः, शविष्ठ, मदः, चेतति, येन, अत्रिण, निहंसि, तं, ईमहे ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ ஊ₂!	இநதிரனே!
य	யः	யாதொரு நீ
सोमपातम	ஸொ₃வபாதம₂꞉	சோமரசததை மிக அருநதுகின் றாயோ,
शविष्ठ!	ஸவிஷ்ட₂!	ஆறறலமிககோய! (அததன மைய உனது)
मद	ம₂꞉	களிபபானது
चेतति	செததி	விருததிரனைக கொலலல முதலிய காரியததை யுணாகினறது
येन	யெந	எமமதததா (களிபபா)ல
अत्रिण	ஊ₂த்₃ரிணம்	இராககதாகளை
निहंसि	நிஹꣳஸி	முழுதுங கொலகினறனையோ,
त	தம்	அககளிபபைப
ईमहे	ஈமꣳஹெ	போறறுகினறோம.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—5. இருகசு—4 பருவத ரிஷி.

இந்திரனே! யாதொரு நீ மிகச சோமரசம அருந்துபவனகினறாய். வலி மிகக இததனமையனன இந்திரனே! சோமரசம அருந்தலாலுணடான உனது மதமானது (களிபபானது) விருததிரனைக கொலலுதன முதலிய காரியததைச செயய நனகுணாகினறது இதை ஒருவாகியமாகிவ கொணடு, வலி மிகக இந்திரனே! நீ சோமரசததாற களிபபடைபபக தககோனைக யிருநதுகொணடு அறிகினறாய எனினுமாம.

ாணடு, முனனா உணாகினறது எனனுந தனமைசசொல் இபபோது உணாகினறாய, என முனனிலைச சொலலாயத திரிநதது இததனமைய இநதிர! நீ எச சோமரச மருந்தலாலுணடாகிய களிபபால உயிாகளைத தினனும இராகசதரை மிகத தாழநதவாகளாயக கேடடை யடையுமாறு செயதனையோ, அச சோமரசம அருந்தலாலுணடாகிய மதமானது (களிபபானது) விருததிரனைக கொலலுதன முதலிய காரியததை(ச செயய) நனகுணாகினறது. அக களிபபை, அலலது, அததனமைய களிபபையுடைய நினனை வேண்டுகின்றேன எனபதாம. (4)

குறிப்பு.—ாணடு ாமஹே, எனனும மூலபததிறகு இரணடறறொழிலாம நிகணடும அஙஙனம கூறுகினறது அலலது அடைகினறேன எனபது பொருள. அதாவது தோததிரஙகளாற டோறறுகினறேன எனபதாம

மநதிரம் 5.

३१ २२ ३ २उ १२३ १२३१२

395. *तुचे तुनाय नो तत्सु द्राघीय आयुर्जीवसे ।

१२ ३१२

आदित्यासः सुमहसः कृणोतन ॥ ५ ॥

இருகசு 8-24-28.

தூசெ தூநாய நொ ததூ ஊவீய ஆயுர்ஜீவஸெ ।

ஆதித்யாஸஃ ஸுமஹஸஃ க்ருணொதந ॥

அநவயம

हे सुमहसः आदित्यासः !, नः तुचे, तुनाय, जीवसे, द्राघीयः, तत् आयुः, सुकृणोतन ॥

---

* तुचेतनाय, எனபது இருகக

பதவுரை

सुमहस	ஸுமஹஸஃ	பேரொளியையுடைய அதிதி புததிராகளான
हे आदित्यास. !	ஹெ ஆதித்யாஸஃ !	தேவாகாள !
नः तुचे	நஃ தனெ	எனது புததிரனுககும
तुनाय	தனாய	பௌததிரனுககும
जीवसे	ஜீவஸெ	வாழுதறபொருடடு
द्राघीय	த்ராகீயஃ	நெடுநாளிருககுதறகு
तत् आयु.	தத் ஆயுஃ	அவ வாயுளை
सुकृणोतन	ஸுகரணொதந	இனிது கொடுபபாயாக

சாயண பாடியம

கணடம—5. இருககு—3 இரிமீடி ரிஷி

அழகிய பிரகாசஙகளையுடைய அதிதி புததிராகளெனனுங தேவாகாள ! நீவிர எஙகளுடைய புததிரனுககும, பௌததிரனுககும, இனிது வாழுவ தறகு வேணடிய நீணட ஆயுளை நனகு விருதது செயவீரகளாக எனபதாம

ாணடு 'துராய' எனபது பௌததிரனபொருடடு எனனும பொரு ளுடையது. மறறும, தகாரததிலேறிய உகாரம, அசை இதுபறறியே 'தராய' எனறோதுகினறனா இருககுமறறயாரா

மநதிரம் 6.

२ ३ १ २र ३ १२ ३१२
396. वेत्था हि निर्ऋतीनां वज्रहस्त परिवृजम् ।
१२ ३ १ २३१२
अहरहः शुन्ध्युः परिपदामिव ॥ ६ ॥

இருககு 4-24-28

வெததா ஹி நிரரு்தீநாம வஜரஹஸத வரிவரஜம் ।
அஹரஹஃ ஸுனதயுஃ வரிவதாசிவ ॥

அனவயம.

हे वज्रहस्त !, निर्ऋतीनां, परिवृज, वेत्था हि, अहरह , शुन्ध्यु , परिपदां इव ॥

பதவுரை

हे वज्रहस्त !	ஹெ வஜரஹஸத !	வசிராயுதநதாஙகிய கையோய !
निर्ऋतीनां	நிரரு்தீநாம	இடையூறு விளைவிககும இராகதாகளை
परिवृज	வரிவரஜம	வெருடடுவதறகு

वेत्था हि	வெத்தா ஹி	{ நீயே யுணர்ந்தானகினறாய, எதுபோல வெருட்டவெனின?
अहरह.	அஹரஹः	நாடோறும
द्युन्द्यु	த்யூன்த்யூன்ஃ	இரவி யெழுந்தபோது
परिपदां इव	பரிவதாம் இவ	{ உயிர்கள தமதிடகதை நீஙகி நாறபுறகதும ஓடுவன போனறு,

சாயண பாடியம்.

கண்டம—5 இருகது—6 விசுவமனு ரிஷி

இபபோது இருடியானவர் இநதிரனைக கூபபிடடுக சொலகினறார — வசசிராயுதமேநதிய சுரநதாய! தனபுறுததும இராகதகாளை ஓடடுவ தறகு நீயே யுணாகினறாய (தினகதோ தெரியும) அதிலுவமை —சூரிய னெழுநதபோது நாறபுறததுஞ சென்றடைகினற வேளவித தலவாகள போனறெனல. அலலது, நாறபுறததும பறநதோடும பறவைகள போன றெனல பறவைகள தததமது இடநதை நாடோறும விடுவதறகு உணா கினறனபோனறு எனனும இநத உவமை ஒததனமையது.

ாண்டு, இரவி யெழுநதவுடன பறவைகள தததமது இடஙகளை விட்டு விட்டு எஙகுஞ செலகினறன உணமையில இவவாறே இநதிரனுகிய நீ தனதாறறலோடு விளஙகுமிடதது பகைஞாகள தமது நகாகளை விடுதது ஓடுகினறாகள எனபது திரணடபொருள (6)

ஹி எனபது தேறறம, சுநதிபு , எனபது சூரியன.

மநதிரம் 7.

१ २र ३२३ २ ३१२ ३२
397. अपामीवामप स्निधमपसेधत दुर्मतिम् ।
१२ ३ १२ ३ १ ३
आदित्यासो युयोतना नो अंहसः ॥ ७ ॥

இருகது 8-18-10.

அவாமீவாமப ஸ்நிதமபஸெதத துர்மதிம் ।
ஆதித்யாஸொ யுயொதநா நொ அம்ஹஸஃ ॥

அனவயம

हे आदित्यास.!, अमीवा, अपसेधत, स्निध, अप, दुर्मति, अप, न॰, अंहस॰, युयोतन ॥

பதவுரை.

हे आदित्यास !	ஹெ ஆதித்யாஸः !	அதிதியின புதல்வர்களள்! நீவிர்
अमीवां	அமீவாம்	நோய்களை
अपसेधत	அபஸெயத	எம்மிடத்தினின்று விலகசு வீர்களாக.
द्विष	த்விஷம்	துன்பந் தரும் பகைஞரையும
अप	அப	எம்மிடத்தினின்று வெருட்டிவிடு வீர்களாக
दुर्मतिं	துர்மதிம்	எம்மைப்பீடிக்க நினைக்கும் புதல்வியுடையாரையும
अप	அப	எம்மிடத்தினின்றும ஒதுக்சு வீர்களாக
न.	நः	(மற்றும) எங்களை
अंहस	அம்ஹஸः	பாவத்தினின்றும
युयोतन	யுயொதந	வேறுபடுத்துவீர்களாக.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம—5. இருக்கு—7. இரிமீடிரிஷி.

அதிதி புதல்வர்களான ஆதித்தியர்களே! நீவிர், நோயை எம்மிடத்திலிருந்து நீக்குவீர்களாக. பீடைதரும் பகைஞரையும எம்மிடத்தினின்றும் வெருட்டி விடுவீர்களாச எனனைத துன்புறுத்தக கருதுகின்ற மதியுடையார்களையும விலக்குவீர்களாக அனறியும, ஆதித்தியர்களே! எங்களைப பாவத்தினின்றும விடுபட்டோர்களாயச செயவீர்களாக எனபதாம. (7)

மந்திரம் 8.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ ३ १२ ३१ २

398. पिबा सोममिन्द्र मन्दतु त्वाऽयं ते सुषाव हर्यश्वाद्रिः ।

३ २ ३१ २ १२ ३ १ २

सोतुर्बाहुभ्यां सुयतो नार्वा ॥ ८ ॥

இருக்கு 7-22-1.

பிபா ஸொமமிந்த்ர மந்தது த்வாऽயம் தெ ஸுஷாவ ஹர்யஶ்வாத்ரிः ।
ஸொதுர் பாஹுப்யாம் ஸுயதொ நார்வா ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, सोम, पिब, त्वा, मन्दतु, हर्यश्व, सोतुः, बाहुभ्यां, अर्वा न, सुयतः, अयं, अद्रिः, ते, सुषाव ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ உந்த்ர !	இந்திரனே ! நீ
सोमं	ஸொமம்	சோமரசத்தை
पिब	பிப	அருந்துவாயாக அச சோமரசம
त्वा	த்வா	உன்னைக்
मन्दतु	மந்தது	களிப்புடையவனாகுக
हर्यश्व !	ஹர்யச்வ !	அரியெனும பரியைபுடைய இந்திர !
सोतृ·	ஸொதாரः	சோமரச மெடுபபோனுடைய
बाहुभ्यां	பாஹுப்⁻யாம்	கை பிரண்டுகளாலும
अर्वा न	அர்வா ந	குதிரையைப பற்றுமாறு
सुयतः	ஸு⁻யதஃ	இனிது கைபபற்றிய
अयं अद्रिः	அயம் அத்ரிः	இக கலலானது
ते	தெ	நினபொருடடுச
सुषाव	ஸு⁻ஷாவ	சோமதததைப பிழிநதெடுததது

சாயண பாடியம்.

கணடம்—5. இருகசு—8 வசிடட ரிஷி. சநதம விராட

இந்திரனே ! நீ சோமரசததை யருநதுவாயாக. அச சோமரசம நினனைக களிபபுடையோனாகுக அரியெனும பரியுடையோய ! சோமரசம பிழிவோனுடைய கைகளால இரணடு கடிவாளததின கயிறாறற குதிரையைப பிடிததல போனறு நனகு எடுகபபடபெறற கலலானது நினபொருடடு இச சோமததைப பிழிநதெடுததது. (8)

ஐந்தாவது கண்டம்.

மூறறாம.

ஆறுவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—5. அத்தியாயம்—4 கண்டம்—6.

பத்து மந்திரங்களாலானது

தேவதை 1, 2, 4, 5, 7, 10½ இந்திரன் 3, 6, மருத்துக்கள், ககுப் சந்தம் ரிஷபம் சுரம்.

மந்திரம் 1.

३ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ १ २
399. अभ्रातृव्यो अना त्वमनापिरिन्द्र जनुषा सनादसि ।
३१ २ ३ १ २
युधेदापित्वमिच्छसे ॥ १ ॥

இருகு 8-21-13.

அபாதிவ்யவோ அனா த்வமனாபிரிந்த்ர ஜனுஷா ஸனாதஸி ।
யுதெதாபித்வமிச்சஸே ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, त्वं, जनुषा, अभ्रातृव्यः असि, अना, सनात्, अनापिः, आपित्व इच्छसे, युधेत् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ உந்த்ர !	இந்திரனே !
त्वं	த்வம்	நீ
जनुषा	ஜனுஷா	பிறப்பினாலே
अभ्रातृ व्यः असि	அபாதிவ்யஃ அஸி	பகைமை யொழிந்தோனு யிருக்கினாய, (மற்றும)
अना	அனா	ஏவுகின்றவன இலாதோன.
सनात्	ஸனாத்	நீண்டகாலத்தி லிருந்தே
अनापिः	அனாபி	சுற்றங்களற்றோன. நீ
आपित्वं इच्छसे	ஆபித்வம் இச்சஸே	யாதேனுமோர சுற்றத்தை விரும்புவையேல, அப்போது
युधेत्	யுதெத்	போராடித் தாக்குகின்றவர்களுக்கு நண்பனாகின்றாய

சாயண பாடியம.

கண்டம—6. இருகு—1 சௌபரி ரிஷி கருப, சந்தம.

இந்திர! நீ பிறபபுக தொடடே சததுரு வொழிந்தோனும, கிய மிபபோனறரோனும, சுறறமறரோனுமாவாய அதாவது நெடுங்காலதது விருந்தே பகை முதலியவைக ளறரோன யிர்—ப எனபதாம. நீ சுதறமாக தனமையை விருமபுங்கால அங்குப போசெயதே துதிபபோ கடகு நணபனுகினறய எனபதாம (1)

மந்திரம் 2.

१ २ ३१ २ ३ १ २र ३ २ ३ १२

400. यो न इदमिदं पुरा प्रवस्य आनिनाय तमु वस्तुषे ।

१ २ ३ १ २ ३१२

सखाय इन्द्रमूतये ॥ २ ॥

இருகு 8-21-1

யொ ந ஊஷிஷ்ம வாரா வ்ரவஸ்ய ஆநிநாய தமு வஸ்துஷே ।

ஸகாய இந்த்ரமூதயே ॥

அந்வயம்

सखायः, हे ऋत्विज यजमाना !, यः, पुरा, इदं इद, वस्यः, नः,

तमु इन्द्रं, वः, ऊतये, स्तुषे ॥

பதவுரை.

सखाय.	ஸகாயஃ	ஒத்த வறிவுடைய
हे ऋत्विज !	ஹெ ரிக்விஜஃ !	வேடபோகாள !
यजमाना ?	யஜமாநாஃ !	தலைவாகாள !
यः	யஃ	எவ விந்திரன
पुरा	பூர்வ	முன்பு
इद इद	இதம இதம	இந்த
वस्य.	வஸ்யஃ	மேமபபட்ட தனத்தை
न	நஃ	எமகு
प्राणिनाय	ப்ராணிநாய	{ மிகுதியாயக கொடுத்தாலும, (தனங்கொடுகினறவ)
तमु इन्द्र	தமு இந்த்ரம	அவ விந்திரனை
वः	வஃ	{ உங்கடகுக (நனகு கிடைபபதற கும)

ऊतये	ஊதயெ	{(உங்களுக்கு) காப்பாற்றுதற் பொருட்டு
स्तुषे	ஸ்துஷெ	துதிக்கின்றேன

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1 இருக்கு—8. சௌப ரிஷி

ஒத்த மதியுள்ள வேட்போர்காள! தலைவர்காள! எவ் விருத்திரன் முன்னர், காண்பதற்கரிதாக தனமையா லிருக்கப்பட்ட சிறந்த தனங்களை எங்கட்கு நன்கு கொடுத்தனனேனும், தனத்திற் கிறைவனுகிய அவ் விருத்திரனை உங்கட்குத் தனக் கிடைக்குமாறும், (உங்களைப்) பாதுகாக்கும் பொருட்டும், சௌபரி யெனும் யான துதிக்கின்றேன எனபதாம் (2)

மந்திரம் 3.

१२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १२

401. आगन्ता मा रिषण्यत प्रस्थावानो मापस्थात समन्यवः ।

३ १ २

* दृढा चिद्यमयिष्णवः ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-20-1.

ஆகந்தா மா ரிஷண்யத ப்ரஸ்தாவானோ மாபஸ்தாத ஸமந்யவஃ ।
த்ருடா சித்3யமயிஷ்ணவஃ ॥

அந்வயம்.

प्रस्थावानः, आगन्त, मा रिषण्यत, समन्यवः, दृढाचित्, यमयिष्णवः, मा अपस्थात ॥

பதவுரை.

प्रस्थावान !	ப்ரஸ்தாவானஃ !	{மிகச் செலுத்தின் றவர்களான வாயுக்களை னும் மருத்துக்களே ! நீவிர்
आगन्त	ஆகந்த	எங்களிடத்திற்கு வருவீர்களாக
मा रिषण्यत	மா ரிஷண்யத	{வராமையால் வருந்துனபத்தை அடைந்தீர்களா.
समन्यव !	ஸமந்யவஃ !	ஒத்த பிரகாசமுள்ளவர்களே !
दृढाचित्	த்ருடா சித்	{வலிய மலைகளை முதலியவைகளையும்

* स्थिराचिन्नमयिष्णव., எனபது இருக்கு.

यमयिष्णवः!	யமயிஷ்ணவः!	{செலுத்துஞ் சிலமுளள மருத துகளள! விரோ
मापस्थात	மாவஷ்டாத	{எங்களை விடுதது்ப பிறரிடததில இருககாதீரகள

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருககு—3. சௌபரி ரிஷி.

வேகமாயச செலலுஞ சிலமுளள வாபு தேவதைகாள! நீவிர வருவீரகளாக வராமையால எங்களைத துனபுறுததாதீரகள. ஓ,ந்தவொளியுடையோாகளே! அலலது, ஓதத கோபமுடையாாகளே! மிகவலிவுடைய மலைகளையுஞ செலுதது்ஞ சிலாகளே! எங்களிடததினைறும வேறிடததில இராதீரகள். அதாவது எங்களிடததிலேயே இருபபீரகளாக எனபதாம. (3)

மநதிரம் 4.

१ २३२उ ३१ २३ १२३ १२

402. **आयाह्ययमिन्दवेऽश्वपते गोपत उर्वरापते ।**

१२

सोमꣳ सोमपते पिब ॥ ४ ॥

இருககு 8-21-3.

ஆயாஹ்யயமிநதவெऽஶ்வபதெ கோபத உவ்ரபதெ ।
ஸொமꣳ ஸொமபதெ பிப ॥

அநவயம.

हे अश्वपते!, गोपते!, उर्वरापते!, इन्दवे!, अयं, आयाहि, सोमपते!, सोमं पिब ॥

பதவுரை.

हे अश्वपते!	ஹெ அஶ்வபதெ!	பரிகட்குப் பதியே!
गोपते!	கோபதெ!	கோகளுகு கோனே!
उर्वरापते!	உவ்ரபதெ!	{பயிரநிறைநத நிலததிறகுப பரனே!
इन्दवे!	இநதவெ!	பிரகாசமுளள இநதிர!
अयं	அயம	{இசசோமரசம நினகாக (தேடபபடடு) இருககினறது
आयाहि	ஆயாஹி	வருவாயாக.
सोमपते!	ஸொமபதெ!	சோமரசததிறகுத தலைவ!
सोमं पिब	ஸொமꣳ பிப	சோமரசததை யருநதுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6 இருகு—4 சௌபரி ரிஷி

குதிரைகடகிறவ! கோகளைக காபபாறறுவோய! பயிரகளெலலாம நிறைநதுளள பாருகளரசே! பிரகாசமுளள இநதிரனெனனும நினகுச சோமரசம பிழிநது வைதிருகபபடடிருகினறது. ணடுப பிழிநது வைகபபடடிருகினறது எனபது எஞசி நினறது. ஆதலின வருவாயாக எனபதாம. சோமரசததிறகினறவ! நீ சோமரசததினபொருடடு வநது சோமரசததை யருநதுவாயாக எனபது பொருள. (4)

மநதிரம் 5.

१२ ३ २ ३१ २र ३१२
403. त्वया ह स्विद्युजा वयं प्रति श्वसन्तं वृषभ ब्रवीमहि ।
३ १ २र ३ १२
सꣳस्थे जनस्य गोमतः ॥ ५ ॥

இருகு 8-21-11

க்வயா ஹ ஸ்வித்3யுஜா வயம் ப்ரதி ஸ்வஸந்தம் வ்ருஷப4 ப்3ரவீமஹி।
ஸꣳஸ்தே ஜநஸ்ய கோமத: ॥

அநவயம்.

हे वृषभ!, गोमतः, जनस्य, सस्थे, श्वसन्तम्, युजा त्वया ह स्वित्,
वयं प्रति ब्रवीमहि ॥

பதவுரை.

हे वृषभ!	ஹெ வ்ருஷப!	{பனிவேடனைகளைப் பொழிகின்ற} {இநதிர!}
गोमतः	கோமதः	கோ முதலிய செலவஙகளையுடைய
जनस्य	ஜநஸ்ய	அனைவருகும
संस्थे	ஸꣳஸ்தே	இடததில, அலலது, போரில
श्वसन्त	ஸ்வஸந்தம்	{பெருமூசசோடு நிறுதது நாகுறுமாறு} {குறிதது}
युजा त्वया ह स्वित्	யுஜா க்வயா ஹ ஸ்வித்	உனது உதவியினாலேயே
वयं	வயம்	நாஙகள
प्रति ब्रवीमहि	ப்ரதி ப்3ரவீமஹி	ப்திலு சொலலுவோமாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—6 இருகசு—5. சௌபரி ரிஷி

வேண்டியதைத்த பெயகினற இந்திர ! கோ முதலியவைகளோடு கூடிய அனபரது இடத்தில, அலலது, போகசுளத்தில எஙகளுக குறித்துண்டாகும பெருஙகோபத்தால பெருமூசசுவிடுகினற சத்துருவிறகு, நினது சகாயத்தாலேயே உணமையில் யாம பதில சொலலுவோமாக அதாவது (அவாகளைத) தடுத்து விடுவோமாக எனபதாம. (5)

மந்திரம் 6.

१२ ३क२२ ३ २३ १२
404. गावश्चिद्धा समन्यवः सजात्येन मरुतः सबन्धवः ।
३१२ ३ १ २ ३ २
रिहते ककुभो मिथः ॥ ६ ॥

இருகசு 8-20-21.

மாவஶ்சிஜ்ஹா ஸமந்யவஃ ஸஜாத்யேந மருதஃ ஸபந்தவஃ |
ரிஹதே ஸகுபோ மிதஃ ॥

அனவயம்.

हे समन्यव ! मरुतः, गावश्चित्, सजात्येन, सबन्धवः, ककुभः, मिथः, रिहते ॥

பதவுரை.

हे समन्यव ! मरुत	हे समन्यवः ! मरुतः	ஒத்தகோவாளியுளள மருத்துகளே !
गावश्चित्	मावश्चित्	உமது மாதாவாகிய கோகளுமம
सजात्येन	सजात्येन	ஒரு சாதியாநதனமையால
सबन्धव	सबन्धवः	ஒத்த சுறறமுடையனவாகி
ककुभ.	ककुभः	கிழகசு முதலிய திசைகளையடைநது
मिथ	मिथः	ஒனறறகொனறு
रिहते	रिहते	(தமமுள) நக்கிக கொளகினறன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—6. இருக்க—6. சொபரி ரிஷி.

சமமாகிய பிரமாசமுடைய, அலலது, சமமாகிய குரோதமுடைய வாயவு தேவதைகாள! உங்களுடைய மாதாவான கோகளும ஒரே சாதித தனமையால ஒரே தனமையாக ஒவவொனமுயச செலக. எனனும இததன மைய ஒதத சுறறமுடையனவாகிக கிழகது முதலிய திசைகளின பாகங்களை யடைநது தமமுள ஒனறறகொனறு நகஙிக கொளகினறன எனபதாம (6)

மந்திரம் 7.

१ २ ३ १२३ १ २ ३ १ २
405, त्वं न इन्द्राभर ओजो नृम्णꣳ शतक्रतो विचर्षणे ।
२ ३ १ २३ १२
आ वीरं पृतनासहम् ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-97-10.

கூம் ந ஊந்ராஹர ஒஜோ நரூணꣳ ஸதக்ரதோ விசர்ஷணே ।
ஆ வீரம் வரூதநாஸஹம் ॥

அநவயம்.

शतक्रतो!, विचर्षणे! इन्द्र!, त्वं, नः, ओजः, नृम्णं, आभर, वीरं, पृतनासहं, आ॥

பதவுரை.

शतक्रतो!	ஸதக்ரதோ!	அளவிலாக கருமமுடையோய!
विचर्षणे! इन्द्र!	விசர்ஷணே! ஊந்ர!	பிகுநத நோகளுடையோய்! இந்திர!
त्व	கூம்	நீ
न	நஃ	எஙகடகு
ओज	ஒஜஃ	ஆறறலையும
नृम्ण	நரூணம்	தனதையும
आभर	ஆஹர	கொடுபபாயாக.
वीरं	வீரம்	வீரதனமையுடையோனும
पृतनासहं	வரூதநாஸஹம்	படைகளைப பழிதததக களளு பவனுமாகிய வனனை
आ	ஆ	(யாம) அழைகினறோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருகசு—6. கிருமேத ரிஷி.

மிகுந்த கருமங்களையுடைய இந்திர! பெருமபாவை புடையோய! நீ எங்கடகு ஆறறலையும, தனததைபுங கொடுபபாயாக வீரததனமை யுடையோனும. சேஷனகளை யடககுவோனுமாகிய உனனை யாம அழைககின றோம. (7)

மந்திரம் 8.

२३क २र ३ १२ ३ १२ ३१२ ३ १२
406. अधाहीन्द्र गीर्वण उप त्वा * काम ईमहे ससृग्महे ।
३२३ १ २ ३१ २
उदेव ग्मन्त उदभिः ॥ ८ ॥

இருகசு 8-98-7.

அயாஹீந்ர ீவணு உவ கூா காஉ ஂ஺ஹெ ஸஸ்ருஹெ।
உதெவ ஹ்மந்த உதஹிஃ ॥

அனவயம்.

हे गीर्वणः !, इन्द्र !, अधाहि, त्वा, काम·, ईमहे, उपससृग्महे, उदेव ग्मन्तः, उदभिः ॥

பதவுரை.

हे गीर्वण !	ஹெ ீவணுஃ !	வாக்கால் வாழ்த்தத தக்க
इन्द्र !	ஊந்ர !	இநதிர !
अधाहि	அயாஹி	இபபோது
काम·	காஉஃ	விருமபிய பொருளை யீயுமாறு
त्वा	கூா	நினனை
ईमहे	ஂ஺ஹெ	இரககினறோம (மறறும)
उपससृग्महे	உவஸஸ்ருஹெ	நினனைத துதியோடு பொருநதச செயகினறோம. (அதிலுவமை)
उदेव ग्मन्त·	உதெவ ஹ்மந்தஃ	நீரிறசெனறவன தனகருகிலுளளானை
उदभिः	உதஹிஃ	கையாலெறறிய நீரால விளையாடுவோனையச செயவது போனறு எனபதாம.

* कामान्मह. ससृज्महे, எனபது இருசகு.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—6. இருக்கு—8 ககுப, சுநதம நிருமேத ரிஷி.

வாக்காற் போறறதறக்க இநதிர! இச்சமயம (யாகங்கள) நினனை விரும்பு கினறோம. அலலது, விரும்பியவைகளை யிரகினறோம மறறும் (யாம) இரபபோகளாகித துதிகளோடு நினனைச சோகினறோம அதிலுவமை கூறபபடுகினறது —நீரிற செலகினறவாகள கையாலெறறிய நீரால தனக கருகிலுளளாகளையும விளையாடினபொருட்டு விளையாடுவோகளாயச செயதுகொளவது போனறெனல. (8)

தறிப்பு—நீரில மாககலத்தாற பிரயாணஞ செலலும வணிசனைபபோனறு ஊசகமாய நினபொருட்டு வேட்கினறோம எனபா சிலா.

மநதிரம் 9.

१२ ३ २ ३ २ ३ १ २३ १ २ ३२ ३ १२
407. सीदन्तस्ते वयो यथा गोश्रीते मधौ मदिरे विवक्षणे ।
३ १ २२
अभित्वामिन्द्र नोनुमः ॥ ९ ॥

இருககு 8-21-5.

ஸீதந்தஸ்தெ வயொ யதா மொஶ்ரீதெ மதௌ மதிரெ விவக்ஷணெ ।
அபித்வாமிந்த்ர நோனுமஃ ॥

அநவயம

हे इन्द्र!, गोश्रीते, मदिरे, विवक्षणे, ते, मधौ, वयो यथा, सीदन्तः, त्वां अभिनोनुमः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ இந்த்ர!	இநதிரனே!
गोश्रीते	மொஶ்ரீதெ	ஆவின பால தயிரோடு கூடிய தும
मदिरे	மதிரெ	களிபபைத தருவதும
विवक्षणे	விவக்ஷணெ	சுவாககதறகு சோவிபபதுமாகிய
ते	தெ	உனனுடைய
मधौ	மதௌ	சோமரசதறகு கருகில (யாம)
वयो यथा	வயொ யதா	ஒனறுகூடியுளள பறவைகள போனறு
सीदन्त.	ஸீதந்தஃ	இருநதுகொணடவாகளாய
त्वां अभि	த்வாம் அபி	உனது நோககுடன
नोनुम	நோநுமஃ	(உனனை) அடிககடி வணஙகுகினறோம.

சாயண பாடியம.

கண்டம—6 இருகசு—9 சௌபரி ரிஷி

இந்திர! கோவிகாரமான பால தயிரோடுகூடியதும, களிபபுண்டாக குவதும, சுவாகசத்தை யடைவிகசஞ சிலமுடையதுமாகிய நினனுடைய சோமரச மிருகசு பிடத்தில, பறவைகள ஓரிடத்திலொனறு சோந்திருபபன போனறு, நாங்களிருந்துகொண்டு நினது நோகசத்தால உனனை மீண்டும மீண டும வண்ங்குகினறோம எனபதாம. (9)

மந்திரம் 10.

३२३ १२ ३२उ ३ १२ ३ १२

408. वयमु त्वामपूर्व्य स्थूरं न कचिद्भरन्तोऽवस्यवः ।

१२ ३ १ २

वज्रिं चित्रꣳ हवामहे ॥ १० ॥

இருகசு 8-21-1

வயமூ ஷ்வாமபூர்வ்ய ஸ்தூரம் ந கசித்பரந்தோவஸ்யவஃ ।

வஜ்ரிம் சித்ரம் ஹவாமஹே ॥

அந்வயம.

हे वज्रिन्!, अपूर्व्य!, भरन्तः वय, अवस्यव', स्थूरं न, कचित्, चित्रं, त्वामु, हवामहे ॥

பதவுரை

हे वज्रिन्!	ஹே வஜ்ரிந்!	வசசிராயுதந தாங்கினேய்!
अपूर्व्य!	அபூர்வ்ய!	வேளவி நீராடுகினற முகாலத்திலும வெளிபபடலாற புதியோனகிய இந்திர!
भरन्त वय	பரந்தஃ வயம	சோமமாகிய அனனதத்தால உமமை நிறையசசெய்த யாங்கள
अवस्यव	அவஸ்யவஃ	தமமைக காபபாறறிகொளளுதறபொருடடு விருமபியவாகளாய
स्थूरं न	ஸ்தூரம் ந	வீடடில தானியம நிறைபபோன், மிக குணமுடைய
कचित्	கசித்	ஒருவனை யழைபபது போனறு,
चित्रं	சித்ரம்	பலவித நிறமுடைய
त्वामु	ஷ்வாமூ	நினனையே
हवामहे	ஹவாமஹே	அழைகினறோம.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—6. இருகசு—10

வசிராயுத மோதினையே! வேளவியின முகாலததிலும வெளிபபடுவ தாற புதியோய! சோமமாகிய அனனஙகளால நினனை வளாகபபடட யாங களை அநேக நிறமுளள (போறறததகக வடிவமுளள) தமமைக காபபாறறிக கொளள விருமபியவாகளாய உனனையே அழைகினறோம. அதிலுவ மை —நெல முதலியவைகளால வீடடை நிறைய வைகினறவாகள் நறகுண மிகுந்த ஒருவனை யழைபபது போனறெனல. (10)

ஆறுவது கண்டம்

முறறும.

ஏழாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—5 அத்தியாயம்—4. கண்டம்—7.

பதது மநதிரஙகளாலானது.

தேவதைகள, 8, இநதிரன. 9, விசுவே தேவாகள 10. அசவினிகள சுநதம, பங்கதி சுரம, பஞ்சமம

மநதிரம் 1.

३ २३ १ २३२३ १२ ३क२२
409. स्वादोरित्था विषूवतो मधोः पिबन्ति गौर्यः ।
१ २२ ३१२ ३ ११२ ३ २ ३ २ ३१२ ३१ २
या इन्द्रेण सयावरीर्वृष्णा मदन्ति * शोभथा वस्वीरनु स्वराज्यम् ॥

இருகசு 1-54-10.

ஸ்வாதொ ரித்யா விஷுவதொ மதொஃ பிவந்தி கௌர்யஃ ।
யா இந்த்ரேண ஸயாவரீர்வ்ருஷ்ணா மதந்தி ஸொபதா வஸ்வீரநூ
[ஸ்வராஜ்யꣳ ॥

---

* शोभसे, எனபது இருகசு.

அந்வயம

स्वादो, इत्था, विषूवत, मधो·, गौर्य·, पिबन्ति, या·, वृष्णा इन्द्रेण, सयावरी·, मदन्ति, शोभथाः, वस्वी·, स्वराज्य अनु ॥

பதவுரை

स्वादो	ஸ்வாதோஃ	சுவையுடையதும
इत्था	இத்தா	இவ்வாறு
विषूवत·	விஷுவதஃ	வேளவியணைதிலுஞ சூழந்திருபபதும
मधो	மதோஃ	மதுரமுடைதுமாகிய சோமரசதை
गौर्य	கௌரயஃ	வெணமை நிறமுடைய பசுகள
पिबन्ति	பிபந்தி	குடிகினறன.
या	யாஃ	எநதக கோகள
वृष्णा इन्द्रेण	வ்ருஷ்ணா இந்த்ரேண	விருமபியதை மழையெனபபெயயும இநதிரனோடு
सयावरी	ஸயாவரீஃ	கூடச செலகினறனவாயக
मदन्ति	மதந்தி	களிபபடைகினறனவோ,
शोभथा.	ஶோபதாஃ	(மறறும) அழகுடையனவோ,
वस्वी.	வஸ்வீஃ	பால கொடுதது(க்)கொணடு வாழகினறனவோ, அநதப பசுகள.
स्वराज्यं अनु	ஸ்வராஜ்யம் அநு	தமது ஆணடையின இராசசியததில நிலைதிருகினறன.

சாயண பாடியம்.

கணடம—7. இருககு—1. கோதம ரிஷி.

இனசுவையுடைய ரசததோடு கூடியதும், இவ்வாற்றால் வேளவிகளெனைதிலும நிறைநதிருபபதுமாயுளளதும, மதுரமுடையதுமாகிய சோம ரசததை, வெணணிறமுடைய கோகள குடிகினறன. எப பசுகள விருமபியதை மழையெனப பெயகினற இநதிரனோடு செலகினறனவாயக களிபபடைகினறனவோ, அபபசுகள இநதிரனருநதிய சேடததை (சோம ரசததை) அருநதுகினறன எனபது பொருள. இநதிரனோடு அழகுற றிருபபனவும, பால கொடுககுஞ சிலததால வாழகினறனவுமான அபப சுகள், தமது இநதிரனுடைய இராசசியததை (வேநதன ஆணையை) குறியாகப பறறிககொணடிருகினறன எனபதாம். (1)

மந்திரம் 2.

३ २२ . २ ३ ३ १२ ३ २३ १२
410. इत्था हि सोम इ॑न्मदो ब्रह्म चकार वर्द्धनम् ।
१२ ३ १२ ३ १ २२ २ ३ २२ १२ ३ १ १
शविष्ठ वज्रिन्नोजसा पृथिव्या निःशशा अहिमर्चन्ननु स्वराज्यम्॥२॥

இருகசு 3-80-1

இத்தா ஹி ஸோம இன்மதோ ப்ரஹ்மசகார வர்த்தனம் ।
சவிஷ்ட வஜ்ரிந்னோஜஸா ப்ருதிவ்யா நிஃசஶா அஹிமர்சன்னனு ஸ்வராஜ்யம் ॥

[ஸ்வராஜ்யம் ॥

அந்வயம்.

हे शविष्ठ ! वज्रिन् !, इत्था हि, सोमे, मद , वर्द्धन, ब्रह्म, चकार, स्वराज्यं, अनु अर्चन्, ओजसा, पृथिव्या , अहि, नि शशा. ॥

பதவுரை.

हे शविष्ठ !	ஹே சவிஷ்ட !	பெரும வலியுடையோய !
वज्रिन् !	வஜ்ரிந் !	வசிரமேந்திஞ்ஞெய ! இந்திர !
इत्था हि	இத்தா ஹி	இம்முறையாகவே
सोमे	ஸோமெ	சோமரசத்தை யேறறுககொ ணட விடதது
मद	மதஃ	துதிபபோகள
वर्द्धनं	வர்த்தநம்	வளரததக்க
ब्रह्म	ப்ரஹ்ம	துதியைச
चकार	அகார	செயதாகள இதனால நீ
स्वराज्यं अनु अर्चन्	ஸ்வராஜ்யம் அநர்ச அர்சந்து	தன திராசசியதநில ,ன ஆ இறைவனுதனமமையை விளக கிககொணடு
ओजसा	ஒஜஸா	ஆறறலால
पृथिव्या.	ப்ருதிவ்யாஃ	பூமியினினறும
अहि	அஹிம்	விருதநிராசுரனக குறிதது
नि शशा	நிஃசஶாஃ	நனகு ஆணை செலுதது வாயாக (கொலலாது அகறறுதி)

*मदे ब्रह्म, எனபது இருகசு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—7. இருகசு—2.

வியபபுற்ற போாறறலுளளோய்! வசிராயுதந தாகிஞப்! இநதிர! நூல கூறிய இமமுறையாகவே, சோமரசததை நீ யேறறுககொணடவிடதது, துதிபபோகள நினனை விருததிபணணுந தோததிரததைச செய்தாகள இதனால நீ ஆறறலால பூமியினனறும வநது கொலகினற விருததிராசுரனை அடியோடு கொலலறக அதாவது கடலளையிடடுப (அவனைப) பிருதிவியி னினறும நீககிவிடுவாயாக எனபதாம (2)

மநதிரம் 3.

२ ३ १२ ३ १२ ३ १ २र
411. इन्द्रो मदाय वावृधे शवसे वृत्रहा नृभिः ।
२उ ३२ ३ २३१ २र ३ १ २र३ १२
तमिन् महत्स्वाजिषूतिमर्भे हवामहे स वाजेषु प्रनोऽविषत् ॥ ३ ॥

இருகசு 1-83-1.

இந்ரோ மதாய வாவ்ருதே ஶவஸே வ்ருத்ரஹா ந்ருபிஃ ।
தமின் மஹத்ஸ்வாஜிஷ்வூதிமர்பே ஹவாமஹே ஸ வாஜேஷு ப்ரநோ[வ]விஷத் ॥

[2விஷத் ॥

அந்வயம்.

वृत्रहा इन्द्रः !, मदाय, शवसे, नृभिः, वावृधे, तमित्, महत्सु आजिषु, अर्भे, ऊतिं, हवामहे, वाजेषु, नः, सः प्राविषत् ॥

பதவுரை.

वृत्रहा इन्द्रः	வ்ருத்ரஹா இந்ரஃ	விருததிராசுனைக கொனற இநதிரன
मदाय	மதாய	களிபபின பொருடடும
शवसे	ஶவஸே	வனமையின பொருடடும்
नृभि	ந்ருபிஃ	வேளவித தலைவாகளால
वावृधे	வாவ்ருதே	வளாகக்பபடடான.
महत्सु आजिषु	மஹத்ஸ்வாஜிஷ்வ	பெரிய போாகளிலும
अर्भे	அர்பே	சிறிய போரிலும
ऊति	ஊதிம்	காபபாறறுகினற
तमित्	தமின்	அவவிநதிரனையே
हवामहे	ஹவாமஹே	அழைககினறோம,

वाजेषु	வாஜெஷு	போர்களில
नः	நஃ	எங்களை
स	ஸ	அவ விநதிரன
प्राविषत्	ப்ராவிஷத்	நனகு காபபாறறுவாஞக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—7 இருகசு—3. கோதம ரிஷி.

மழையைத தடுக்கினற விருததிரன எனனும மேகததை, அல்லது, அசுரனக கொல்கினறவனகிய, அலலது, இடையூறு செய்யுஞ சதருகளைக கொலகின —ற, இநதிரன, களிபபினபொருடடும, ஆறறலின பொருடடும, வேளவி யியறறுவோாகளால தோததிர மநதிரஙகளான துதிகளால வளாகபபடடனன (துதியாலேயே ஆறறலையடைநது தேவாகள வளாகினறனா எனபது வழகசு) பெருமபோாகளில எங்களைப பாதுகாபப கறகு அவவிநதிரனையே அழைகினறோம அஙஙனமே அவவிநதிரனை, சிறிய போாகளிலும அழைகினறோம எஙகளால அழைகபபடட அவவிநதிரன போாகளஙகளில எங்களை நனகு பாதுகாபபாஞக எனபதாம. (3)

மந்திரம் 4.

२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३क२र
412. इन्द्र तुभ्यमिदद्रिवोऽनुत्तं वज्रिन् वीर्यम् ।
२ ३ २ ३ १ २ ३२उ ३ २ ३१ २रउ२३ १ २ ३ १ २
यद्ध त्यं मायिनं * मृग तव त्यन् माययावधीरर्चन्ननु स्वराज्यम् ॥

இருகசு 1-80-7.

இந்ர துஹ்ய இதித்வொடநுத்தம் வஜ்ரிந வீர்யம் ।
யத்ய தயம் மாயினம் ம்ருகம் தவ தயந மாயயாவதீ ரசர்சநநு ஸ்வராஜ்யம்
[ஜ்யம் ॥

அநவயம.

अद्रिवः, वज्रिन्, इन्द्र !, तुभ्यमित्, यद्ध, स्वराज्य अनु अर्चन्, वीर्य,
अनुत्त, मायिन, मृग, त्यं वृत्र, तव मायया, अवधीः ॥

* मृग तमुत्रमायया, எனபது இருகசு.

பதவுரை.

अद्रिवः	அத்ரிவஃ	மேகவாகனனும்
वज्रिन्	வஜ்ரிந்	வசிராயுதந தாங்கியவனுமாகிய
इन्द्र !	இந்த்ர !	இந்திரனே !
तुभ्यमित्	தவ்ஹ்யித்	உனனுடைய
यद्ध	யத்	எவ்வலியினால் உண்மையாய
स्वराज्यं अनु अर्चन्	ஸ்வராஜ்யம் அந்வ அர்சந்	தனது இராசசியததில மகிமை யைக காட்டினீயோ,
वीर्यं	வீர்யம்	(அவ) வலலமைதனமை
अनुत्त	அந்வத்தம்	பகைவாகளால கெடுக முடியாத தேயாம
मायिनं	மாயிநம்	மாயையையுடையவனும
मृग	ம்ருகம்	மானவடிவமெடுததவனுமாகிய
त्य वृत्रं	தயம் வ்ருத்ரம்	அவ விருததிராசுரனை
तव मायया	தவ மாயயா	நினது மாயையினாலே
अवधी	அவதீஃ	கொனறனை (இதனால உனது வீரதனமை ரோதிவாயாத காம.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம—7. இருகசு—4. கோதம ரிஷி.

மேகவாகனனே! வசிரநதாங்கினையே ! உனனுடைய வனமை பகை வாகளாற கேடுறாதேயாம. உணமையாய எவ வலலமையால, மாயை யுடையவனும மான வடிவெடுததவனுமாகிய அவவிருதராசுரனை நீயும தனது மாயையினாலே கொனறவனா யிருகினறனீயோ, இதனால உன னுடைய யாதொரு வனமையுணடோ அது ரோதிபுடையதாகினறது எனப தாம (4)

குறிப்பு.—மூலததில 'அதரி' எனபது மேகம என 1101ல நிகண்டும கூறுகினறது.

ரண்டு, மூலததிலுளள அபயம, எனனும் சானகாம வேறாயுமை, உனனுடைய என ஆறாம வேறாயுமையினறது

மநதிரம் 5.

२ ३ १ २ ३२उ ३ २ ३ १ २

413. प्रेह्य भीहि धृष्णुहि न ते वज्रो नियंसते ।

१ २ ३२उ ३ २ ३ १२ ३ १ २२ ३ २ ३१२ ३ १ ३

इन्द्र नृम्णं हिते शवो हवो वृत्रं जया अपोऽर्चन्ननु स्वराज्यम् ॥५॥

இருகசு 1-80-1.

ப்ரேஹி ஹீஹி த்⁴ருஷ்ணுஹி தே வஜ்ரோ நி யம்ஸதே ।
ஹே ந்ரும்ணம் ஹி தே ஸவோ ஸ்வராஜ்யம் அனு அர்சன் ।
வ்ருத்ரம் ஹன அபோ ஜயா ஸுவோர்ஜய ॥

அன்வயம்.

हे इन्द्र !, प्रेहि, अभीहि, धृष्णुहि, ते, वज्रः, न नियंसते, ते शवः, नृम्णं, हि, स्वराज्यं अनु अर्चन्, वृत्रं हनः, अपजयाः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ப்ரேஹி ஹரே !	இந்திரனே ! நீ.
प्रेहि	ப்ரேஹி	நனகு போ செயவாயாக.
अभीहि	அபீஹி	கோழைகளாயபோயக கொலைக தககோகளைக கொலவாயாக
धृष्णुहि	த்⁴ருஷ்ணுஹி	அப பகைவரை யழித்தவிடதது
ते	தே	உனனுடைய
वज्र·	வஜ்ரः	வசிராயுதம
न नियंसते	ந நியம்ஸதே	பகைவரினி ரை தடுககமுடியாத காகின றது.
ते	தே	உனது
शवः	ஸவஃ	வலியானது
नृम्णं	நரம்ணம்	மனிதாகளைக குனிய செய்வ தாம.
हि	ஹி	இதனால
स्वराज्यं अनु अर्चन्	ஸ்வராஜ்யம் அனு அர்சன்	தனது இராசியதனில மகிமை யைக காடடி.
वृत्रं हन,	வ்ருத்ரம் ஹனஃ	விருதரிராசுரனைக கொலவாயாக.
अपः जया.	அபஃ ஜயாஃ	(அவனால) தடுகபபடட மழை யை (யம) வெறறிகொளவா யாக.

சாயண பாடியம.

கணடம—7. இருகசு—5. கோதம ரிஷி.

இநதிரனே ! நீ இனிது செலவாயாக கொலைததக பகைஞராகளை யடைவாய. அடைநது அச சதருகளைக கொலவாயாக உனனு டைய வசிராயுதம சதருகளால தடுககமுடியாதது. அவவணமே உனது ஆறறல மனிதாகளை வணஙக செயவது. ஆகையால விருதராசுரனை, அலலது, மேகதைக வெலவாயாக அதனபினனா அவனுறறடைபணணப பட்ட நீரை (மழையை) வெறறி கொளவாயாக விருதரனைககொனறு அவனுறறடுகபபட்ட நீரையடைவாயாக எனபதாம எநசியது விளககம.

மந்திரம் 6

२३१२ ३१२३१२ ३१२

414. यदुदीरत आजयो धृष्णवे धीयते धनम् ।

३१२३२३२३२८ ३१२२ ३१२३१२

युक्ष्वा मदच्युता हरी कꣳ हनः कं वसौ दधोऽस्माꣳ इन्द्र वसौ दध ॥

இருக்கு 1-81-3

யத்ஈரத ஆஜயோ த்ருஷ்ணவெ யீயதெ தநம் ।

யுக்ஷ்வா மதச்யுதா ஹரீ கꣳ ஹநஃ கꣳ வஸௌ தொ஽ஸ்மாꣳ இந்த்ர

[வஸௌ தய ॥

அந்வயம்.

यत्, आजयः, उदीरते, धृष्णवे, धन, धीयते, इन्द्र, मदच्युता, हरी, युङ्क्ष्व, नु, वसौ दधः, वसौ, दध ॥

பதவுரை.

यत्	யகீ	எப்போது
आजय	ஆஜயஃ	உபந்தம
उदीरते	உதீரதெ	தொடங்கப்படுகின்றதோ, அப்போது
धृष्णवे	த்ருஷ்ணவெ	பகைஞரை வெலகின்றவருககு
धन	தநம்	தனம
धीयते	தீயதெ	இருப்பாக வைகப்படுகின்றது
इन्द्र !	இந்த்ர !	இந்திரனே ! நீ
मदच्युता	மதச்யுதா	பசுவாகளின கருவதத்தை யொழிகின்ற
हरी	ஹரீ	பரிஹோ,
युङ्क्ष्व	யுக்ஷ்வா	இரதத்தில் பூட்டுவாயாச
क	கம்	எவ்வினையேனு மொருவனைக
हन	ஹநஃ	கொலகினறாய.
कं	கம்	எவ்வினையேனு மொருவனை
वसौ दधः	வஸௌ தயஃ	தனமுள்ளவனுகுகினறாய. ஆதலின எனது அரசனுத
वसौ	வஸௌ	தனத்தினகண
दध.	தயஃ	நிலைகக வைப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—7 இருக்கு—6 கோதம ரிஷி

ரண்டு, இருகுண புததிரனுகிய கோதமரின ஆசிரியா, "குரு சிரிஞ சயாகள" எனனும அரசாகளுகுப புரோகிதராயிருநதனா. அவவரசாக ளுகுப பிறாகளோடு போா நடகுமிடதது இவவிருடியானவா இம மநதி ரததால இநதிரனைத துதிதது தனனுடைய அரசனுககு வெறறியுணடா மாறு வேணடினா எனனும இவவிதிகாசமுளளது மறறும, "கோதமா இரகுகணா இருவரும குரு சிருசசயாகளுடைய புரோகிதராயிருநதனா." என அவவரசனுககு அவவிருடி புரோகிதராயிருநதமை வாஜசனேய மறை யோதுவோாகளால கூறபபடடு முளளது மநதிரப பொருள — எககால போாகள உணடாகினறனவோ அபபோது எவா சதருவை வெலகினறாோ, அவாகுத தனகுகொடுககபபடுகினறது வெலவோாகுத தனமுணடாகினறதெனபது பொருள இநதிரனே! உனனை அததனமைய உயுததஙகள தொடஙகினபோது, சதருகளுடைய கருவததைத தொலைக கபபடட உனனுடைய குதிரைகளிரணடையும நினது இரதததிற பூடடுவா யாக பூடடிககொணடு நினனைவழிபடாத வேநதாகள எவாகளேனு மிருப பாகளேல அவாகளைக கொலவாயாக. எவாகளேனும நினனை வழிபடில அவாகளைத தனததில நிலைகக வைபபாயாக. இதனால வெறறி தோலவி களை நீயே செயவிகினறாய எனபது பெறறாம. ஆதலின இநதிர! எனது இராச சமபநதிகளைத தனததில இருகக வைபபாயாக அதாவது (வெறறி தோலவிகடகு நீயே காரணமாதலின எனது வேநதனுககு வெறறியுண டாகுகி அவனைத தனவாலுகச செயவாயாக எனபது திரணட பொருள.) (6)

மநதிரம் 7.

२३१२ ३१२ ३१२

415. अक्षन्नमीमदन्त ह्व प्रिया अधूषत ।

१२३ १२ ३ २ ३१२ ३२उ ३क २र ३१२

अस्तोषत स्वभानवो विप्रा नविष्टयामती योजा न्विन्द्र ते हरी ॥७॥

இருககு 3-82-2

அகஷனனமீமதனத ஹவ பரிய அதூஷத ।

அஸதோஷத ஸவபானவோ விபரா நவிஷடயாமதீ யொஜா நவிநதர தெ ஹரீ ॥

அந்வயம்

हे इन्द्र !, अक्षन्, हि, अमीमदन्त, प्रियाः अवाधूषत, स्वभानवः, विप्राः, नविष्टयामती, अस्तोषत, ते हरी, नु, योज ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ ஹந்த்ர !	இந்திரனே! நீ
अक्षन्	அக்ஷந்	கொடுத்த அனனதத்தை வேளாவித தலிவாகள அருந்தி
हि	ஹி	உணமையாயக
अमीमदन्त	அமீமதந்த	களிபபுறறாகள
प्रिया अवाधूषत	ப்ரியாஃ அவாய-ஓஷத	சுவையி னிபபடைந்து கூறமுடியாதவாகளாயக களிபபினால தலியசைதத பினனா
स्वभानव	ஸ்வபானவஃ	தமதொளியால விளங்கின
विप्रा	விப்ராஃ	அறிவு மிகுந்த வேடபோகள்
नविष्ठयामती	நவிஷ்டயாமதீ	மிகபபுதிய தோததிரஙகளால
अस्तोषत	அஸ்தோஷத	துதிததனா (ஆதலின)
ते हरी	தெ ஹரீ	நினது குதிரைகளை
नु	நு	விரைவில
योज	யொஜ	இரதததிற பூடடுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கணடம—7 இருகசு—7. கோதம ரிஷி

இந்திரனே! நினனுற கொடுகபபடட அன்னஙகளை வேள்வித தலிவாகள அருந்தினாகள அருந்தி உணமையாயக களிபபுறறவாகளாயிருககினறாகள. அதனால உடமபைக குலுககினறாகள அதாவது சுவை மிகுந்ததை யுணடதாற களிபபு மிகுந்து பேசமுடியாதவாகளாயத தேகததை யசைததாகள எனபதாம பினனா, தமது பிரகாசததால விளங்கின அறிவுமிகுந்த வேடபோகள வியபபாகிய புதிய துதியால இனித துதிததாகள. ஆதலின இந்திர! நினனுடைய அரீ, எனனு மிரணடு குதிரைகளையும விரைவில இரதததிற பூடடுவாயாக எனபதாம (7)

மந்திரம் 8.

२ ३ १ २ ३२उ ३ १ २३ १ २

416. उपो षु शृणुही गिरो मघवन् माऽतथा इव ।

३ १ २ ३१ २ ३ २३ २३ १ २ ३ २उ ३क २र ३ १ २

कदा नः सूनृतावतः कर इदर्थयास इद्योजा न्विन्द्र ते हरी ॥८॥

இருகசு 1-82-1.

உவொ ஷூ ஶ்ருணுஹீ கிரொ மகவன் மாऽதயா இவ ।

கதா நஃ ஸுனுதாவதஃ கர இதர்தயாஸ இதொஜா நிந்த்ர தெ

[ஹரீ ॥

அந்வயம்.

हे मघवन् इन्द्र !, गिरः, उप उ, सुश्रुणुहि, अतथा इव मा, सूनृतावत , नः, कदाकर', अर्थयास इत्, ते हरी, नु, योज ॥

பதவுரை

हे मघवन् इन्द्र !	ஹே மகவந் இந்த்ர !	தனமுடைய இந்திரனே !
गिरः	கிரஃ	உனதுடைய துதிகளை
उप उ	உப உ	அருகில் வந்து
सुश्रुणुहि	ஸுஶ்ருணுஹி	இனிது கேட்பாயாக
नः	நஃ	எங்களை
अतथा इव मा	அதயா இவ மா	முனபுள்ளது கனமையில் மாறு படாமலே
सूनृतावतः	ஸூநிருதாவதஃ	மெயமைவாகுடனை, நிலைவாகுகளை முடையவர்களாக
कदाकरः ?	கதாகரஃ ?	எங்களை செயகுவையோ ? (அறியேம)
अर्थयास इत्	அர்தயாஸ இத்	எங்களுடைய துதிகளை ஏறுமாறு கொள்கினறுயே, ஆகலின
ते हरी	தெ ஹரீ	நினது குதிரைகளை
नु	நு	விரைவில
योज	யொஜ	இரதத்தில்பூடுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—7. இருகு—8. கோதம ரிஷி.

தனமுடைய இந்திரனே ! நீ எங்களுடைய தோத்திரங்களை அருகில் வந்து நனகு கேட்பாயாக. முனபு எவ்வாறிருந்தனையோ, அவ்வினமாறாமாறுபாடாகாதே. முனனா எங்கட்கு அநுகிரக புத்தியுடைய வனாயிருந்தனையனறே, அவ்வணணத்தனமையேயிருப்பாய எனபதாம். மறறும, எங்களைச சத்தியவாகுடையாகளாகவும, இனிய தோத்திரமாகிய வாகுடையாகளாகவும எபபோது செய்குவையோ ? (அறியேம.) நீயும எங்களாறறுதிக கபபட்டதை ஏறறுக கொள்கினறுயே யனறி தளரிலாய. இதனால இந்திரனே !- உனது குதிரைகளை விரைவில இரத்தத்திறபூடுவாயாக எனபது பெறறும.

(8)

மந்திரம் 9.

३ १ २ ३ २ १ २२ ३१ २ ३२
417. चन्द्रमा अप्स्वा ३न्तरा सुपर्णो धावते दिवि ।
१ २ ३१ २ ३ १ २ ३ १ २
न वो हिरण्यनेमयः पदं विन्दन्ति विद्युतो वित्तं मे अस्य रोदसी॥

இருகசு 1-84-7.

சந்த்ரமா அப்ஸ்வா ந்தரா ஸுபர்ணோ தாவதெ திவி ।
ந வொ ஹிரண்யநெமயஃ பதம் விந்தந்தி வித்யுதோ வித்தம் மெ
அஸ்ய ரொதஸீ ॥

[ஸஹஸ்ர மொதஸீ ॥

அந்வயம்

अप्सु, अन्तः, सुपर्णः, चन्द्रमा', दिवि, आधावते, हिरण्यनेमयः, विद्युतः, व', पद, अग्र, नविन्दन्ति, रोदसी मे, अस्य, वित्तम् ॥

பதவுரை.

अप्सु	அப்ஸு	வானிலுள்ள நீர் மயமாகிய மண்டலங்களில
अन्तः	அந்தஃ	உளளிருக்கின்ற
सुपर्णः	ஸுபர்ணஃ	சுழுமதை, எனனுஞ சூரிய கிரணங்களோடு கூடிய
चन्द्रम	சந்த்ரமஃ	சந்திரன
दिवि	திவி	வானுலகில
आधावते	ஆதாவதெ	ஒரு தனமையாய விரைவிற சென்றனன. அவனோடு கூடியுளள
हिरण्यनेमय	ஹிரண்யநெமயஃ	பொனனெதத நேமகுடைய
विद्युत.	வித்யுதஃ	ஒளியுளள கிரணங்களே!
व'	வஃ	உங்களுடைய
पदं	பதம்	திருவடி யெனனும
अग्र	அக்ரம்	நுனியாகிய பாகததை
नविन्दन्ति	நவிந்தந்தி	எனது புலனகளடைகினறில
रोदसी	ரொதஸீ	வானுலக மணணுலக அபிமானி தேவதைகளே! நீஙகள
मे	மெ	எனனுடைய
अस्य	அஸ்ய	இத தோதததிரததை
वित्त	வித்தம்	அறிவீரகளாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—7. இருகசு—9. திரித ரிஷி.

வானிலுள்ள நீர் மயமண்டலததின நடுவிலுளள, அழகிய பொனமய திருஷ்டிகள, அலலது, கிரணஙகள, சுபாணம கிரணமென நிருததம 1-5-15ல கூறியுளளது. அதாவது —சுழுமநை எனனுஙக கிரணஙகளோடு கூடிய சுரதிரன வானுலகில ஒரு தனமையாகவே செலகினறுன அததன மைய சுரதிரனுடைய கிரணஙகளே! அதாவது --பொனமயதகிறகொதத வரமபுடைய, அலலது, பிரியமாகிய நடுபபாகததையுடைய, மிக விளஙகு கினற (மினனுகினற) கிரணஙகளே! உஙகளுடைய பாதஙகளெனனும நுனிபபாகஙகளே எனது புலனகள கிணறுமறுதலின அடைநதில இது உரிதலல ஆதலின கிணறறினறு எனனுைத தூகிவிடுவீரகளாக மறறும, வானமணகளே! நீஙகள எனனுடைய இத தோதிரதைை அறிவீரகளாக.

மந்திரம் 10.

१२३ १२३ २३ १२ ३ १२

418. प्रतिप्रियतमꣳ रथं वृषणं वसुवाहनम् ।

३ १ २ ३ २ ३ १२ ३ २ ३ २ ३ १२ ३ १२

स्तोता वामश्विना वृषि स्तोमेभिर्भूषति मम श्रुतꣳ हवम्॥

இருகசு 5-75-1.

ப்ரதிப்ரியதமꣳ ரதꣳ வ்ருஷணம் வஸுவாஹநம் ।
ஸ்தோதா வாமஶ்விநா வ்ருஷி ஸ்தோமேபிர்பூஷதி மம ஶ்ருதꣳ ஹவம்॥

அநவயம.

अश्विनौ !, वाम्, प्रियतमं, वृषण, वसुवाहनं, रथं, स्तोता, ऋषिः, स्तोमेभि,, प्रति प्रति भूपति, माध्वी श्रुतम् ॥

பதவுரை

अश्विनो !	அசுவினி	அசுவினி குமாரகளே !
वाम्	வாம்	உஙகளுடைய
प्रियतमं	ப்ரிய தமம்	மிகவனமையுளள
वृषणं	வ்ருஷணம்	பாரீனப பொழிவதுமம
वसुवाहनं *	வஸுவாஹநம்	தனதனதச சுமபபதுமாகிய

* स्तोमेन प्रति भूषति, எனபது இருகசு.

रथं	ரயிம்	இரதத்தை,
स्तोता	ஸ்தோதா	துதிபோராகிய
ऋषि	ரிஷி	இருடிகள்
स्तोमेभि.	ஸ்தோமேபிஃ	தோத்திரங்களால
प्रति प्रति भूषति	ப்ரதி ப்ரதி பூஷதி	அலங்கரிக்கின்றார்கள். (ஆதலின)
माध्वी.	மாத்வீஃ	மதுவித்தையை யுணர்ந்தோர்களே! நீங்கள
श्रुत	ஸ்ருதம்	(அதை) கேட்பீர்களாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—7. இருக்கு—10. அவசியு ரிஷி

அசுவினிகுமாரர்களே! மிக்க பிரியமுள்ள உங்களுடைய இரதத்தை, துதிபோராகிய இருடிகள் தோத்திர கொத்துகளால அலங்கரிக்கின்றார்கள அது எவ்விதமாகிய இரதமெனின்? பயனை அடையவும், தனங்களைத் தாங்குவதுமாம். இத்தனையை இரதத்தை (இங்கு) வரும்பொருட்டுத் துதிக்கின்றார்கள் எனபது பொருள ஆதலின மது வித்தையை யுணர்ந்தோர்களே! நீங்கள அத்துதியைக் கேட்பீர்களாக எனபதாம். (10)

ஏழாவது கண்டம்

மூன்றாம.

எட்டாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—5. அத்தியாயம்—4. கண்டம்—8.

எட்டு மந்திரங்களாலானது.

தேவதைகள, 1, 2, 7, அக்கினி. 3, உஷா. 4, சோமன 5, 6, இந்திரன. 8, விசுவே தேவாகள சுருதம, 1, 7, பங்கதி மேல பிருகதி சுரம, 1, 7, பஞ்சமம. 8, மத்தியமம.

மந்திரம் 1.

१ २ ३१ २

419. आ ते अग्न इधीमहि द्युमन्तं देवाजरम् ।

२३ २ ३ १ २ ३ २ ३१ २ ३ १२र ३ २ ३ १२

यद्ध स्या ते पनीयसी समिद्दीदयति द्यविषष्ठ स्तोतृभ्य आभर ॥१॥

இருக்கு 5 6-1.

ꣳ தெ ꣳ ꣳ ꣳꣳꣳ

மந்திரம் 2.

१ २र ३ १ २
420. अग्निं न स्ववृक्तिभिर्होतारं त्वा वृणीमहे ।
३१ २ ३१ २ ३ २ ३ १२ ३१२ ३ १२ ३ २
*शीरं पावकशोचिषं वि वो मदे यज्ञेषु स्तीर्णबर्हिषं विवक्षसे ॥ २ ॥

இருகசு 10-21-1.

க்ரூமிம் ந ஷ்வ்ருக்திபிர்ஹொதாரம் க்வா வ்ருணீமஹெ ।
ஶீரம் பாவகஶொசிஷம் வி வொ மதெ யஜ்ஞேஷு ஸ்தீர்ணபர்ஹிஷம் ।
விவக்ஷஸெ ॥

அந்வயம்.

(हे अग्ने !,) न, स्ववृक्तिभिः, होतारं, वः, यज्ञेषु, स्तीर्णबर्हिषं, शीरं, पावक-शोचिषं, त्वा अग्निं, विमदे, आवृणीमहे, विवक्षसे ॥

பதவுரை

(हे अग्ने !)	(ஹெ அக்நெ !)	(அகினியே !)
न	ந	இவ்வேளை
स्ववृक्तिभि	ஷ்வ்ருக்திபிஃ	தனது செயயப்பட்ட தோத்திரங்களால
होतार	ஹொதாரம்	தேவர்களை யழைப்போனும், அல்லது, ஓமத்தைச் செய்வோனுமாகிய
वः	வஃ	உனது
यज्ञेषु	யஜ்ஞேஷு	வேள்களில
स्तीर्णबर्हिषं	ஸ்தீர்ணபர்ஹிஷம்	எவர்களுக்குத் தர்ப்பையாசனம் விரித்துள்ளதோ, அத்தன்மையதும
शीरं	ஶீரம்	ஒளடத முதலிய வைகளில் நிறைந்துள்ளதும
पावकशोचिषं	பாவகஶொசிஷம்	பரிசுத்தப்படுத்தும் மொளியுடையதுமாகிய
त्वा अग्नि	க்வா க்ரூமிம்	அகினியெனும் முனிவனை
विमदे	விமதெ	சோமமருந்தலால மிகுந்த களிப்புண்டாகுதற் பொருட்டு
आवृणीमहे	ஆவ்ருணீமஹெ	ஒருமையோடு ஆராதிக்கின்றோம்.
विवक्षसे	விவக்ஷஸெ	அகினி தேவனே ! நீ பெரியோனாயிருக்கின்றாய்.

*यज्ञाय स्तीर्ण बर्हिषं विवो मदे शीर पावक शोचिषं विवक्षते, எனபது இருகசு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—4 இருக்கு—2. விமதரிஷி.

அக்கினியே! யாம இப்போது, தானுகவே செய்யப்பட்ட குற்றமற்ற தோத்திரங்களால தேவர்களை யழைப்போனும, அல்லது, ஓமக்கிரியைகளைச செய்வோனுமாகிய 'அக்கினி என்னும் நினனை ஒருமைபுடன ஆராதிக்கின றோம எவ்வண்ணமாகிய அக்கினியை யெனின? வேள்விகளில் எதன பொருட்டுத தருப்பையாசனம விரித்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ, அத தன்மையதை. மற்றும, பசுவில முதலியவைகளில் யாண்டும நிறைந்திருக கின்றதை. பரிசுத்தஞ செய்யும பிரபையுடையதை. ஆராதிக்கின்றோம எனபதனைத் சோத்துக்கொள்க. அக்கினியே! நீயும மகானு யிருக்கின்றாய். அல்லது, வேள்வி சம்பந்தமாகிய சோமரசத்தை அருந்தலாலுண்டாகிய பல வகைக களிப்பினபொருட்டு உன்னை யாராதிக்கின்றோம என்று கூட்டிக கொள்க

மூலத்தில அக்கினிம, என்னும இரண்டாம வேற்றுமை அக்கினியே! என விளியாயிற்று. ரண்டு விமத மென்பது ஒரு இருடியின பெயராத லுன யாம எனத தம்மையே கொண்டனர. (2)

மந்திரம் 3.

३१ २ ३ १ २३ १ २ ३२ ३ १ २

421. **महे नो अद्य बोधयोषो राये दिवित्मती ।**

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २

यथाचिन्नो अबोधयः सत्यश्रवसि वाय्ये सुजाते अश्वसूनृते ॥ ३ ॥

இருக்கு 5-71-1.

ஸஹ நோ அத்ய போதயோஷோ ராயே திவித்மதீ ।
யதாசின்நோ அபோதயஃ ஸத்யஶ்ரவஸி வாய்யே ஸுஜாதே அஶ்வஸூனுதே ॥

அந்வயம்.

दिवित्मती, उषः !, अद्य, नः, महे राये, यथाचित्, अबोधयः, नः, बोधय, सुजाते, अश्वसूनृते, वाय्ये, सत्यश्रवसि ॥

பதவுரை.

दिवित्मती	திவித்மதீ	ஒளியுடைய
उषः !	உஷஃ !	உஷாதேவியாரே ! நீ
अद्य	அத்ய	இவ்வேளையிதினத்தில்
नः	நஃ	எங்களை

महे राये	உஹெ ராயெ	மிகுந்த தனத்தினபொருட்டு
यथाचित्	யதாசித்	எவ்வாறு
अबोधय	அபோதயஃ	அறிவுறுத்தினீரோ, (அவ்வாறே)
न	நஃ	எங்களுக்கு
बोधय	போதயஃ	அறிவை விளங்கச செய்வீராக.
सुजाते!	ஸுஜாதெ!	நற்பிறப்புடையாரே!
अश्वसूनृते!	அஶ்வஸூநுரெ!	உண்மையாய அன்புடன் துதித்த தற்குரியாரே!
वाय्ये	வாய்யெ	வாயுவின் புத்திரனுக்கிய
सत्यश्रवसि	ஸத்யஶ்ரவஸி	சதக்கிய சிரவசனென்னும் எனக்கு அநுக்கிரகிப்பீராக.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—3 சதக்கியசிரவ ரிஷி

மிகுந்த ஒளியுடைய உஷா தேவியாரே! நீர் எங்களுக்கு இவ்வேளையில் தனத்தில் தனலாபத்தின பொருட்டு அறிவுறுத்துவீராக (விளக்குவீராக எனபது மது) விளக்கமானவிடத்து வேளை வாயிலாகத் தனத்தைத் தேடல் முடியுமாதலின் எனக்க எவ்வாறு முன்பு (போனவைகளில்) விளக்கினீரோ, அவ்வாறே இப்போதும் அறிவுறுத்துவீராக எனபது பொருள். அழகிய சௌமத்தோற்றமுடையீர்! உண்மை யனபுடைய தோத்திரத்திற்குரியவரே! அத்தனமைய, தேவியாரே! நீர் வாயு புத்திரனென்னும் சதக்கிய சிரவசனுக்கிய எனக்கு அநுக்கிரகம் புரிவீராக எனபதாம். (3)

மந்திரம் 4.

३२ ३ १२ ३ २ ३ १२ ३१ २२

422. **भद्रं नो अपि वातय मनो दक्षमुत क्रतुम् ।**

१२ ३ १ २२ ३ २ ३ २३ २ ३ २ ३ १ २२ ३ १२

अधा ते सख्ये अन्धसो वि वो मदे *रणा गावो न यवसे विवक्षसे॥

இருக்கு 10-25-1

ப⁴த்³ரம் நோ அபி வாதய மனோ த³க்ஷமுத க்ரதும் ।

அதா⁴ தே ஸக்²யே அந்த⁴ஸோ வி வோ மதே³ ரணா கா³வோ ந

[யவஸே விவக்ஷஸே ॥

அந்வயம்

हे सोम!, विवक्षसे, अन्धसः, विमदे, नः, मनः, दक्ष, अपि उत, क्रतु, भद्र, वातय, अथा, यवसे, रणा, गावः, न ते, सख्ये ॥

---

* रणन् गावो, எனபது இருக்கு

பதவுரை.

हे सोम!	ஹெ ஸொம!	சந்திரனே! நீ
विवक्षसे	விவக்ஷஸெ	மகாஞ்யிருகுகினறுய ஆதலின
अन्धसः	அந்ஸஃ	சோம சமபந்தமான பொருட களுகு
विमदे	விமதெ	மிகக களிப பைக கொடுகுகு மிடதது நீ
न	நஃ	எஙகளுடைய
मन·	மந:	மனததையும
दक्ष अपि	தக்ஷம் அபி	அநதரானமாவையும
उत	உத	மறறும
क्रतुं	க்ரதும்	மெயயுணாவையும
भद्र	ஹத்ரம்	மஙகளம
वातय	வாதய	உடையதாகச செயவாயாக
अथा	அதா	மறறும, துதிபபோாகள
यवसे रणा गावः न	யவஸெ ரணா காவஃ ந	கோகளை புலலில இரமிபபன போனறு
ते	தெ	உனனுடைய
सख्ये	ஸக்யெ	மிததிரத தனமையில இரமிப போாகளாகுக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருகசு—4. விமதரிஷி.

சோமனே! நீ எஙகளுடைய மனம, நலததைக கருதுவதாகிய மங கலததை யடையுமாறு செயவாயாக எஙகடகு நலலெணண மூணடாமாறு செயவாயாக எனபதாம அவவாறே, எஙகுமகிறநதுளள அநதரானமாவை யும நறசெயகையுடையதாகச செயவாயாக மறறும, உணமையுணாவை நலல நிசசயமெனனும மஙகளமுடையதாகச செயவாயாக பினனா, துதிபபோனால துதிததறகுரிய உனனைத துதிகசுநதனமை, ஆராதிததறகுரியதால ஆராதிக சுநதனமையாகிய மிததிரத தொழிலில இரமிபபோனசுக. ணடு இரமிப போனசுக எனபது எஞசியது. அதிலுவமை —விருபபுளள கோகளை நறபுல லில பிரியப்படுகினறன போனறெனல யாது [illegible] தனின? சோம ரசமெனனும அனன சமபந்தமாகிய பொருளகளில சோமரசததாலுணடா கினற பலவகையான களிபபாகிய நிமிததமிருகுமிடதது யாதினு லிவ வணணமெனின? நீ மகாஞ்யிருகினறுய் ஆதலின எனக. (4)

மந்திரம் 5.

१ २ १ २ २ ३ २ ३ १ २२ ३ १२
423. क्रत्वा महाँ अनुष्वधं भीम आववृते शवः ।
१ २ ३ १२ ३ २ ३ २ ३ १ २२ ३ १ २ ३ १२ ३२
श्रिय ऋष्व उपाकयोर्नि शिप्री हरिवां दधे हस्तयोर्वज्रमायसम् ॥

இருகசு 1-81-4.

க்ரத்வா உஹாம் அநுஷ்வதம் ஹீச ஸுவாவ்ருதெ ஸவஃ ।
ஸ்ரிய ரீஷ உவாகயொர்நி ஸிஷ்ரீ ஹரிவாம் உயெ ஹவ்யயொவ்
[ஜ்ராயஹஸ்த ॥

அந்வயம்.

क्रत्वा, महान्, भीमः, अनुष्वध, शव., आववृते, ऋष्वः, शिप्री, हरिवान्, उपाकयोः, हस्तयोः, आयस वज्र, श्रिये, निदधे ॥

பதவுரை.

क्रत्वा	க்ரத்வா	மெய்புணர்வால், அல்லது, கருமதத்தால்
महान्	உஹாந்	மிகப பெரியோனும
भीमः	ஹீசஃ	பகைஞரைப பயப்படுத்துவோனுமாகிய இந்திரன
अनुष्वधं	அநுஷ்வதம்	சோமமாகிய அனனத்தை யருந்திய பினனா
शवः	ஸவஃ	தனது ஆறறலை
आववृते	ஆவவ்ருதெ	ஒருமுகபபடுக காட்டுகினறான. பினனா
ऋष्वः	ரீஷ்வஃ	காணறகுரிய
शिप्री	ஸிஷ்ரீ	ரீணட மூகதை, அலலது, தாடியை யுடையவனும
हरिवान्	ஹரிவாந்	அரிபெனனுங குதிரைகளை யுடைய வனுமாகிய இந்திரன
उपाकयो हस्तयो	உவாகயொஃ ஹஸ்தயொஃ	அருகிலுளள இரு கைகளில
आयसं वज्र	ஆயஸம் வஜ்ரம்	இரும்புமயமாகிய வச்சிராயுதத்தை
श्रिये	ஸ்ரியெ	சமபதத்தின பொருட்டு
निदधे	நிததெ	தாஙகுகினறான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—8. இருகசு—7 கோதம ரிஷி.

கருமததால, அல்லது, மெஞ்ஞானததால எலலாரினும மேமபட்டோனும, சததிருகசுகட்குப பலஙகொடுபபோனுமாகிய இநதிரன, சோமமாகிய அனனததை யருநதிய பினனா, தனது வலியை ஒருமுகமாய வெளிபபடுததுகினறான பினனா, பாகசததசச மூகசைகயுடையவனும, அலலது, மூகததின அமைபபையுடையவனும, குதிரைகளோடுடையவனுமாகிய இநதிரன அருகினினற இருபுயஙகளிலும இருமபு மயமாகிய வசசிராயுதததை, சமபததினபொருடடுத தாஙகுகினறான சோமரச மருநதியதாற களிபபடைநத பேராறறலுடைய இநதிரன பகைஞரை யழிபபதறகு வசசிராயுத மேநதி நிறகினறான எனபது பொருள (5)

குறிப்பு—ராணடிச சுவடடா, எனபது தனனதறகு பெயரென, 2 7 17 ல நிருததங கூறுகினறபட.

மந்திம் 6.

२ ३ १ २२ ३ २३ १ २ ३ १ २

424. स घा तं वृषणश्वं रथमधितिष्ठाति गोविदम् ।

१ २२ ३२ ३१ २ ३ १ २३ २३क २२ ३ ३२

यः पात्रं हारियोजनं पूर्णमिन्द्र चिकेतति योजा न्विन्द्र ते हरी॥६॥

இருகசு 1-8 1-4.

ஸ வா தம் வ்ருஷணம் ரதமதி திஷ்டாதி மொவிதம் ।
யஃ பாதரம் ஹாரியொஜநம பூரணமிநதர சிகெததி யொஜா நிநதர
[தெ ஹரீ ॥

அநவயம்.

स घा इन्द्र, वृषणं, गोविद, त रथ अधितिष्ठाति, यः, हारियोजन, पूर्ण, पात्र, चिकेतति, ते, हरी, नु, योज ॥

பதவுரை.

स घा इन्द्र	ஸ வா ஊநரஃ	அவவிநதிரன
वृषणं	வ்ருஷணம்	மஞ்ஞைவடகையைப பொழியப் பெறறாதும
गोविद	மொவிதம்	கோகளை யடைவிபபதுமாகிய
तं रथ अधितिष्ठाति	தம் ரதம் கயி திஷ்டாதி	அவ விரதநதிலேறுவானாக.

यः	யஃ	எந்த இரதம்
हारियोजनं	ஹாரியொஜநம்	பொரிமாவுடன கூடிய
पूर्णं	வூணம்	சோமரசம நிறைந்த
पात्रं	வாத்ரம்	பாணடத்தை
चिकेतति	சிகேததி	அறிவுறுத்துகின்றதோ,
हे इन्द्र!	ஹெ இந்த்ர!	இந்திர!
ते	தெ	உனனுடைய
हरी	ஹரீ	குதிரைகளை
यु	நு	விரைவில
योज	யொஜ	அவ விரதத்திற பூடடுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—8. இருக்கு—6. கோதம ரிஷி

அவ்விந்திரன, உண்மையாய் மனனவாஞசையைப் பெயவதும, கோக் கஞச சேர்விபபதுமாகிய இரதத்தி லேறுவானாக. இந்திர! எவரிர மானது ஆரி, எனனும பொரிமாவோடு கூடிய சோமரசம நிறைந்த பாத்திரத தைத தெரிவிகின்றதோ, அந்த இரத்தத்திலேறுவாயாக என மூனனுளள தோடு அந்வயித்துக கொளக. உனனுடைய குதிரைகளை விரைவில தேரிற பூட்டுவாயாக எனபதாம. (6)

மந்திரம் 7.

२ १ २र ३ ३ २ ३ १ २र ३१ २

425. अग्निं तं मन्ये यो वसुरस्तं यं * यन्ति धेनवः ।

२ ३ १२ ३२उ ३ १ २ ३ २ ३ १२ ३ २ ३ १ २

अस्तमर्वन्त आशवोस्तं नित्यासो वाजिन इषꣳ स्तोतृभ्य आभर॥७॥

இருக்கு 5-6-1

கூழிம தம உநெ யொ வஸுரவஸ்ம யம யஞ்ஜி யெநவஃ ।

கூவஸ்தவஸுத கூமாவொஸ்ம நித்யாஸொ வாஜிந ஹஷம ஹ்வோ

[தாஹ்வ கூஹாம ॥

அந்வயம.

यः, वसुः, अस्तं, यं, धेनवः, यन्ति, अस्तं, आशवः, अर्वन्तः, अस्तं, नित्यासः, वाजिन तं अग्निं मन्ये, स्तोतृभ्यः, इष, आभर ॥ • •

---

* नमन्ति, எனபது இருகஞு.

பதவுரை.

यः	யஃ	எவ்வககினி
वसुः	வஸுஃ	வழிபடுவோர்க்குத் தனமோ,
अस्तं	அஸ்தம்	வீடென யாவாகடகும பறறுக கோடாமோ,
यं	யம்	எவ்வககினியை
धेनवः	தெநவஃ	கோககள்
यन्ति	யந்தி	திருபதி செய்யப போகின்றனவோ,
अस्तं	அஸ்தம்	பறறுக கோடாகிய எவ வககினியை
आशव	ஆஸவஃ	வேகமுளள
अर्वन्तः	அர்வந்தஃ	குதிரைகளடைகினறனவோ,
अस्तं	அஸ்தம்	பறறுக கோடாகிய எவ வககினியை
नित्यासः	நித்யாஸஃ	நிதகியம உபாசிககின்றவனும
वाजिनः	வாஜிநஃ	அவியைத தாஙகுபவனுமாகிய வேளவித்தலைவன அடைகினறனவோ,
तं अग्निं मन्ये	தம் அக்நிம் மந்யே	அவவசகினியை யான துதிகினறேன.
स्तोतृभ्यः	ஸ்தோதருப்யஃ	துதிகினற எமககு
इषं	இஷம்	(அவவகினி) அனனதததக
आभर	ஆபர	கொடுகருக

சாயண பாடியம

கண்டம்—8 இருககு—7. வசுசருத ரிஷி

எவ வககினி வழிபடுவோாகடகுத தனமாயிருகினறதோ, யாவாகடகும வீடுபோல தரியமாயுளள எவவகசனியை, கோககள பிரியபபடுததுமாறு அடைகினறனவோ, மறறும, யாவாகடகும பறறுககோடாயுளள எவவககினியை விரைவிறசெலலுஞ சிலமுளள குதிரைகள அடைகினறனவோ, அவவாறே நிதகிய வேளவி செயதுளள அவிகளெனனும அனனஙகளையுடைய வேளவிததலைவாகள அடைகினறாகளோ, அவ வககினியையான துதிகினறேன. அவ வககினி துதிபபோாகடகு அனனததைக கொடுகருக எனபதாம. (7)

மந்திரம் 8.

२उ ३ १ २३ १ २र ३ १ २

426. न तमꣳ हो न दुरितं देवासो अष्ट मर्त्यम् ।

३ १ २ १ १२ ३ २ ३ १ २र ३ १२ ३ २ ३ १ २

सजोषसो यमर्यमा मित्रो नयति वरुणो अतिद्विषः ॥ ८ ॥

இருக்கு 10-26-1.

ந தꣳஹோ ந துரிதம் தெவாஸோ அஷ்ட மர்த்யம் ।

ஸஜோஷஸோ யமர்யமா மித்ரோ நயதி வருணோ அதித்விஷः ॥

அந்வயம்.

देवासः, अर्यमा, मित्र., वरुणः, सजोषसः, अतिद्विषः, यं नयति, तं मर्त्यं, अंहः, न, दुरितं, न, अष्ट ॥

பதவுரை.

हे देवासः !	ஹெ தெவாஸः !	தேவாகாள !
अर्यमा	அர்யமா	நண்டிகளினற அரியமாதேவதை யும
मित्रः	மித்ரः	காபபாறறுகினற மிததிர தேவ தைபும
वरुण	வருணः	பாவததை நீகருகினற வருண தேவதைபும
सजोषसः	ஸஜோஷஸः	அனபிலல ஒனறு கூடியவாக ளாய
अतिद्विषः	அதித்விஷः	சதருகளை வெறறிகொளளச செயது
यं नयति	யம் நயதி	எவனை மேறபதவியிற சோகுகின றாகளோ,
तं मर्त्यं	தம் மர்த்யம்	அம மனிதனுகுப
अंहः	அꣳஹः	பாவம
न	ந	இலலை.
दुरितं	துரிதம்	அதனுடைய பயனகிய துர்கதி யும்
न अष्ट	ந அஷ்ட	(அவனை) பறறுவதிலலை.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—8. இருககு—8. அமமோழுக வாமதேவ்ய ரிஷி.

தேவாகளே ! பகைஞரை த துணடிகளும, அரியமா எனனுந தேவதை, எவனை கொணடுபோய சோகுகினறதோ, காபபாறறுகினற மிததிர

தேவதை எவனைக கொணடுபோயச சோகினறதோ! பாவதைதை நீகரும வருணதேவதை எவனைக கொணடுபோயர சோகினறதோ! அதாவது இம மூனறு தேவாசளும தமமுட கூடினவாகளாய, அலலது, பிரியமுடையவாக ளாகி, சததுருகளைக கடகசச செயது துனிகினறவனகிய எவனை மேற பதவியிற கொணடு சோகினறாகளோ, (ஒவவொருவரைக குறிதது ஓருமை) அவனை, பாவமும அதன பயனகிய துாகசதியும அணுகுவதிலலை எனபதாம (8)

எட்டாவது கண்டம்.

முறறும

ஒன்பதாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—5. அதியாயம்—4. கண்டம்—9.

பதது மநதிரஙகளாலானது

தேவதை 1, 6, 10, சோமன 7, மருதது. 8, அகினி. 9, வாசினம சநதஙகள 1, 3, 4, 5, 7, 10, துவிபதபநதி 8, பநதபநதி 9, பரோஷணிக. 2, 3, திரிபதா அநுஷடுப பிபீலிகாமதியா சுரம 1, 3, 8, 10, பஞசமம 2, 6, காநதாரம 9, ரிஷபம.

மநதிரம் 1

२३ २ ३ १ २ १ २ ३ १ ३ १ २१

427. परि प्र धन्वेन्द्राय सोम स्वादुर्मित्राय पूष्णे भगाय ॥ १ ॥

இருகத 6-109-1

வரி வ யவநதராய வொஉ வ்வாஉஷிடதராய வகுஷ்ணெ லுமாய ॥

அநவயம.

हे सोम!, स्वादुः, इन्द्राय, मित्राय, पूष्णे, भगाय, परिप्रधन्व ॥

பதவுரை

हे सोम!	ஹெ ஸொம!	சோமரசமே!
स्वादु	ஸ்வாதூ:	இனசுவையுடைய நீ
इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திரனுகும
मित्राय	மித்ராய	மிததிர தேவதைகும
पूष्णे	பூஷ்ணே	பூஷாதேவதைகும
भगाय	ஹகாய	ஐசுவரிய தேவதைகும
परि प्रधन्व	பரி ப்ரய-ந்வ	எலலாப பாததிரஙகளிலும நிறை வாயாக.

சாயண பாடியம.

கணடம—9. இருகசு—1. திரியாண திரிசதலயு ரிஷிகள

சோமரசமே! இனசுவையுளள நீ இநதிரன பொருடடும, மிததிர பூஷா தேவதைகளின பொருடடும, எலலாப பாததிரஙகளிலும நிறைவாயாக எனபதாம. (1)

மந்திரம் 2.

२३१ २३ १२ ३ १२ ३ १ २ २१२
428. **पर्यूषु प्र धन्व वाजसातये परि वृत्राणि सक्षणिः ।**
३२३१ २ ३१२
द्विषस्तरध्या ऋणया न *ईरसे ॥ २ ॥

இருகசு 9-130-1.

பயூஷு ப்ரய-ந்வ வாஜஸாதயெ பரி வ்ரூதாணி ஸக்ஷணிஃ ।
த்விஷஸ்தரத்யா ரிணயா ந ஈரஸெ ॥

அனவயம்.

हे सोम!, सु, वाजसातये, परिप्रधन्व, सक्षणिः, वृत्राणि, परि, नः, ऋणया, द्विषः, तरध्यै, ईरसे ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹெ ஸொம!	சோமரசமே! நீ
सु	ஸு	இனிது
वाजसातये	வாஜஸாதயெ	அனனதததக கொடுததறபொருடடுப
परि प्रधन्व	பரி ப்ரய-ந்வ	பாணடஙகளில நிறைவாயாக.

*ஈயஸெ, எனபது இருகசு.

सक्षणि·	ஸக்ஷணிஃ	பொறுமையாகு சிலமுடைய நீ
वृत्राणि	வ்ரத்ராணி	சத்துருக்களிடத்துப
परि	வரி	போரிடுவாயாக.
न	நஃ	எங்களுடைய
ऋणया	ஈணயா	கடனை யொழிகினற நீ
द्विषः	த்விஷஃ	சத்துருக்களைக
तरध्यै	தரத்யை	கடபபதறகு, அலலது, கொல வதறகுப
ईरसे	ஈரஸே	போரிடச செலகினறய.

சாயண பாடியம்.

கணடம—9. இருகக—2 திரியாண திரிசதஸ்யா ரிஷி.

சோமரசமே! நீ எஙகடகு மிகுதியாய அனனஙகொடுதத பொருட டாகவே நாறபுறமும மினிது சூழவாயாக. அலலது, அனன இலாபததின பொருடடுப போகதச செலவாயாக அனறியும, அடஙகிய குணமுடைய நீ போரின பொருடடு சதத்துருக்களை அடைவாயாக அபபொருளே கூறப படுகினறது —எஙகளுடைய கடனகளை யொழிகசபபடட நீ சத்துருகளைக கடகக, அலலது, கொலலச செலகினறய (2)

மந்திரம் 3.

१२ ३ १ २३२ ३ २ ३ २ ३ २ १ २ २र

429. पवस्व सोम महान्त्समुद्रः पिता देवानां विश्वाभिधाम ॥ ३ ॥

இருகக 6-106-4.

வவஸ்வ ஸொம மஹாந்ஸமுத்ரஃ பிதா தெவானாம் விஸ்வாஅபிதாம ॥

அனவயம.

हे सोम!, महान्, समुद्रः, पिता, विश्वा, देवाना, धाम, पवस्व ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹெ ஸொம!	சோமரசமே! நீ
महान्	மஹாந்	பெருந்தனமை யுடையவனும்
समुद्र	ஸமுத்ரஃ	இரசமாய ஒழுகுவோனுமாகின றய.
पिता	பிதா	அனைவரையும காபபாறறுகினற

विश्वा	விஶ்வா	எலலாத்
देवानां	தெவாநாம்	தேவாகளுடைய
धाम	யாஅ	இடங்களிலும (உள்ள)
पवस्व	வவஷ்வ	பாததிரங்களை நிறையச செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—3. திரியர்ண திரிசதஸ்பு ரிஷி.

சோமரசமே! தேவாகடகுக கொடுககுக தனமையாற் பெருகதனமை யுடையவனும, பெருகிய இரசஙகளா யொழுகபபடடவனும, காபபாறறு வோனுமாகிய நீ, தேவாகளுடைய தேகஙகளைக குறியாக வைததுககொணடு பாததிரஙகளை நிறையச செயவாயாக எனபதாம. (3)

மந்திரம் 4.

१२ ३२उ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २र

430. **पवस्व सोम महे दक्षायाश्वो न निक्तो वाजी धनाय ॥ ४ ॥**

இருககு 9-109-10.

வவஷ்வ ஸொஅ மஹெ தக்ஷாயாஷ்வொ ந நிக்தொ வாஜீ யதாய ॥

அந்வயம்

हे सोम!, अश्वः न, निक्तः, वाजी, महे, दक्षाय, धनाय, पवस्व ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹெ ஸொஅ!	சோமரசமே!
अश्व न	அஷ்வஃ ந	குதிரையைப போனறு
निक्त	நிக்தஃ	நீராற சுததஞ செயயப பெறறு
वाजी	வாஜீ	வேகமுடையவனுளள நீ
महे	மஹெ	பிருகத
दक्षाय	தக்ஷாய	ஆறறலின பொருடடும
धनाय	யதாய	தனததின பொருட்டும்
पवस्व	வவஷ்வ	பாததிரததை நிறையச செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—4.

சோமரசமே! குதிரையைப போனறு விரைவுடையவனும, நீராற் பவித்திரமாகசப பெறறவனுமாகிய நீ பேராற்றலின பொருட்டும, தனதினை பொருடடும, பாதிரதனை நிறையவைபபாயாக என்பதாம. (4)

மந்திரம் 5.

१ २ ३ २३१ २ ३ २३१ २ ३१ २२

431. इन्दुः पविष्ट चारुर्मदायापामुपस्थे कविर्भगाय ॥ ५ ॥

இருகசு 9-109-13.

இந்துः வவிஷ்ட சாருர்மதாயாபாமுபஸ்தே கவிர்பகாய ॥

அந்வயம்.

चारु, कविः, इन्दुः, भगाय, मदाय, अपां उपस्थे, पविष्ट ॥

பதவுரை.

चारु·	சாருः	மஙகளமாகியவனும
कवि.	கவிः	நுணணறிவுடையவனுமாகிய
इन्दु·	இந்துः	சோமரசமே! நீ
भगाय	பகாய	பொறறதறகாக தனதினை பொருட்டும
मदाय	மதாய	களிபபின பொருடடும
अपां उपस्थे	அபாம் உபஸ்தே	நீருகசுள
पविष्ट	வவிஷ்ட	நிறைகினறாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—9. இருகசு—5. திரியர்ண திரிசதஸ்யு ரிஷி·

மஙகளமானவனும, நீணமதி யுடையோனுமாகிய சோமரசமே! நீ நீரின மதியில அதாவது அநதரிட்சதில, அலலது, பாதிரதிற, களிப பினபொருடடு நிறைகினறாய் எனபதாம. (5)

மந்திரம் 6.

२३ १ २ ३१ २३ १२ ३१ २ ३ १ २
432. अनु हि त्वा सुतꣳ सोम मदामसि महे समर्य्यराज्ये ।
१२ ३१२ ३१२
वाजाꣳ अभि पवमान प्र गाहसे ॥ ६ ॥

இருகசு 9-110-2.

அனு ஹி த்வா ஸுதꣳ ஸோம மதாமஸி மஹே ஸமர்ய்யராஜ்யே।
வாஜாꣳ அபி பவமான ப்ர காஹஸே ॥

அந்வயம்.

हे सोम!, सुतं, त्वा, अनुमदामसि हि, पवमान, महे, समर्य्यराज्ये, वाजान्, अभिप्रगाहसे ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமரசமே!
सुतं	ஸுதம்	பிழிந்தெடுகப்பெற்ற
त्वा	த்வா	உன்னை
अनुमदामसि हि	அனுமதாமஸி ஹி	முறையாய்த் துதிக்கின்றோம்.
पवमान!	பவமான!	பாதுகாப்பாற்றுவோய்! நீ
महे	மஹே	பெரியை.
समर्य्यराज्ये	ஸமர்ய்யராஜ்யே	மனிதாகளோடு கூடிய
वाजान् अभिप्रगाहसे	வாஜாந் அபி ப்ர காஹஸே	தனது இராசியததைக் காப்பாறறுதறகுப பகைஞாபடைகளை நோகிச செலகினறாய்.

சாயண பாடியம்.

கணடம—9. இருகசு—6. திரியாண திரிசதஸ்பு ரிஷி.

சோமரசமே! பிழிநதெடுதது்ள நின்னை உணமையில முறையாகத துதிகின்றோம. பாதுகாகசுஞ சோமரசமே! நீ பெரியை மனிதாகளோடு கூடிய இராசியததைப பாதுகாபபாறறுதற பொருடடுச சதது ருகளின ஆறறலை நோகி நனகு செனறுகொணடிருகினறாய எனப தாம. (6)

மந்திரம் 7.

१३क २२ ३ २३ १ २ ३२ ३ २ ३ २ ३ १ २

433. क ईम् व्यक्ता नरः सनीडा रुद्रस्य मर्या अथा स्वश्वाः ॥ ७ ॥

இருகசு 8-21-1.

க ஈம் வ்யக்தா நரஃ ஸநீடா ரு॒த்ரஸ்ய மர்யா அதா ஸ்வஶ்வாஃ ॥

அநுவயம்.

व्यक्ताः, नरः, सनीडा, मर्याः, अथा, स्वश्वाः, रुद्रस्य, ईम्, के? ॥

பதவுரை

व्यक्ताः	வ்யக்தாஃ	காந்தியை யுடையவாகளும
नर	நரஃ	தலைமையைத தாங்குவோராகளும
सनीडा	ஸநீடா	ஒத்த இட்த்தையுடையாகளும
मर्या	மர்யாஃ	மனிதாகடகு இனபஞ செய்வோராகளும
अथा	அதா	மறறும
स्वश्वा	ஸ்வஶ்வாஃ	சிறந்த குதிரையை யுடையார்களும
रुद्रस्य	ரு॒த்ரஸ்ய	இரகத்தோடு வேண்டுவோர் கடகு இதஞ செயபவர்களுமான
ईम्	ஈம்	இததனமையாகள
के?	கெ?	யாவாகள?

சாயண பாடியம.

கணடம—1, இருகசு—7. வாசிட்ட ரிஷி.

காந்தியோடு கூடியவாகளும், தலைமையாயச செலுத்துவோராகளும, ஒத்த இடமுடையாராகளும, அழுது துன்புறற மனிதாகடகு நலஞசெய்வோராகளும, மறறும, சிறந்த குதிரையையுடையாராகளுமான இவவணணதவாகள எவாகளிருகினறாகள? வடிவ விபபினால இருடியானவா அறபுதமாகச சொலகினறா எனபதாம (7)

மந்திரம் 8.

२३ २ ३ २ ३ २उ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १२

434. अग्ने तमद्याश्वं नस्तोमैः क्रतुं न भद्रꣳ हृदिस्पृशम् ।
३ १ २ ३ १२
ऋध्यामा त ओहैः ॥ ८ ॥

இருகசு 4-10-1.

ꣳꣾꣻ ꣻꣾꣳꣳꣾꣻꣾꣳ ꣻꣾꣾꣳꣾꣻꣾꣳꣾꣻꣾꣳ ꣻꣾꣳꣳꣾꣻꣾꣳ ꣻꣾꣳꣳꣾꣻꣾꣳ ꣻꣾꣳ

மந்திரம் 9.

३१२ ३ १ २र ३१२ ३१२३ २ ३२
435. आविर्मर्य्या आ वाजं वाजिनो अग्मन् देवस्य सवितुः सवम् ।
३ १ २
स्वर्गाꣳ अर्वन्तो जयत ॥ ९ ॥

ஆவிர்மர்யா ஆவாஜம் வாஜினோ அக்மந் தெவஸ்ய ஸவிதுஃஸவம்।
ஸ்வர்காꣳ அர்வந்தோ ஜயத ॥

அந்வயம்.

मर्य्याः, आविः, वाजिनः, सवितुः देवस्य, सवं, वाजं, अग्मन्, स्वर्गाꣳ,
अर्वन्तः, जयत ॥

பதவுரை.

मर्य्याः	மர்யாஃ	மனிதாகட்கு இனிமை செய்வதும
आविः	ஆவிஃ	பிரகாசமுடையதுமாகிய
वाजिनः	வாஜினஃ	அவியேறகுந தேவதையானது,
सवितु देवस्य	ஸவிதுஃ தெவஸ்ய	ஏவுந தேவதைகடகுத
सवं	ஸவம்	தேடறகுரிய
वाज	வாஜம்	அனனமாகிய சோமரசநதைப
अग्मन्	அக்மந	பெறறுககொணடது ஆதலின வேளவித தலைவாகாள! நீவிர
स्वर्गाꣳ	ஸ்வர்காꣳ	சுவாகதததையும
अर्वन्त	அர்வந்தஃ	குதிரைகளையும
जयत	ஜயத	வெறறி கொளவீராகளாக

சாயண பாடியம.

கணடம—9. இருகுக—1. வாசிதேவதைகளின துதி.

மனிதாகடகு இனிமையானதும, பிரகாசமுடையமாகிய வாசினம என்னுந தேவதையானது, ஏவறறேவதையினுடைய அனனமாகிய சோமரசத்தைப பெறறுககொண்டது. வேளவித் தலைவர்காள ! நீவிர் சுவாகதத்தையும், குதிரைகளையும வெறறிகொளவீராகளாக எனபதாம (9)

மந்திரம் 10.

१२ ३ १ २ ३२ ३ १ २ ३१२ ३२

436. पवस्व सोम द्युम्नी सुधारो महाँ अवीनामनु पूर्व्यः ॥ १० ॥

இருகசு 9-109.7.

வவஸ்வ ஸொம த்யு²ம்நீ ஸு²தா⁴ரோ மஹாம் அவீநாமநு பூர்வ்ய:॥

அந்வயம்

हे सोम!, द्युम्नी, सुधारः, पूर्व्यः, महान्, अवीनां, अनुपवस्व ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹெ ஸொம!	சோமரசமே!
द्युम्नी	த்யு²ம்நீ	அனனமும், அலலது, கீர்த்தியை யுடையதும்
सुधार	ஸு²தா⁴ரஃ	அழகிய தாரையை யுடையதும்
पूर्व्यः	பூர்வ்ய:	பழமையானதும
महान्	மஹாந்	பெரி ன், நீ
अवीना	அவீநாம்	ஆடடின உரோமஙகளினினறும
अनुपवस्व	அநுபவஸ்வ	முறையாய் ஒழுகுவாயாக

சாயண பாடியம.

கண்டம்—9 இருகசு—10. ஐசுவராகள், திஷ்ண்யாகள ரிஷிகள.

சோமரசமே! அனனமுடையதும, அலலது, கீர்த்தி யுடையதும, 'தயுமநம' எனபது அனனமென யாஸ்க முனிவரும நிகண்டின நைகம காணடம 5-5-ல கூறியுளளார். அழகிய தாரையையுடையதும, பழமை யானதும, மகத்தாகியதுமாகிய நீ உரோமஙகளினினறும் (வடிகசும கமப ளியிலிருநது) முறையாய் நிறைவாயாக எனபதாம. (10)

குறிப்பு—ாணடு 'தயுமமே' எனபது கீர்தியாம.

ஒன்பதாவது கண்டம்

முற்றும.

பததாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—5. அததியாயம்—4. கண்டம்—10.

பதது மந்திரங்களாலானது.

தேவதைகள். 1, 5, 8, 10, இந்திர 6, விசுவ தேவர்கள 7, உஷா. சந்தம், பங்தி. சுரம, பஞ்சமம.

மந்திரம் 1.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

437. विश्वतो दावन् विश्वतो न आभर यं त्वा शविष्ठमीमहे ॥ १ ॥

விஸ்வதோ தாவந் விஸ்வதோ ந ஆபர யம் த்வா ஸவிஷ்டீமஹே ॥

அந்வயம்.

विश्वतो दावन्!, शविष्ठं, यं त्वा, ईमहे, विश्वतः, नः, आभर ॥

பதவுரை.

विश्वतो दावन्!	விஸ்வதோ தாவந்!	யாண்டுஞ் சததுருகளை யழிப போனும, அனபாகடகு வரங கொடுபபோனுமாகிய இந்திர! நீ
शविष्ठं	ஸவிஷ்டம்	பேராறறலுடைய
यं त्वा	யம் த்வா	யாதொரு நினனைக குறிதது
ईमहे	ஈமஹே	விருமபியதை யிரகஙகினறோம.
विश्वत.	விஸ்வதஃ	எலலாவகையாலும
नः	நஃ	எஙகட்கு
आभर	ஆபர	விரும்பிய பொருளைக கொடுபபா யாக.

சாயண பாடியம.

கண்டம—10. இருகது—1

எலலாவகையினும பகைஞரைத தொலைபபோனும, யாவாகட்கும ஈவோனுமாகிய இந்திரனே! நீ, எலலா விதததாலும எஙகடகு வேணடிய தைக கொடுபபாயாக மறறும, சிறநத வலியுடைய நினபால விருமபிய பொருளை யிரகஙகினறோம எனபதாம. (1)

மந்திரம் 2.

३२ ३२उ ३२ ३२३ १२३२३२

438. **एष ब्रह्मा य ऋत्विय इन्द्रो नामश्रुतो गृणे ॥ २ ॥**

ஷஷ ப்ரஹ்மா ய ரீக்விய இந்த்ரோ நாமஶ்ருதோ ஹ்ருணே ॥

அநவயம்.

ऋत्वियः, यः, नामश्रुतः, ब्रह्मा, एषः, गृणे ॥

பதவுரை.

ऋत्वियः	ரீக்வியஃ	வசந்தம், முதலிய இருதுக்களில் வெளிப்படுகின்ற
यः इन्द्रः	யஃ இந்த்ரஃ	யாதொரு இந்திரன
नामश्रुतः	நாமஶ்ருதஃ	தனது பெயராற் கீர்த்தியுடைய வனாயிருக்கிறானே,
ब्रह्मा	ப்ரஹ்மா	துதிப்போர்களின் மனவிருப்பை நிறைவு பண்ணுபவனாகிய
एषः	ஷஷஃ	இத்தனமையனைத்
गृणे	ஹ்ருணே	துதிக்கின்றேன,

சாயண பாடியம்.

கண்டம—10. இருக்கு—2.

வசந்த காலம் முதலிய இருதுக்களில் தோன்றுகின்றவனாகிய யாதொரு இந்திரன் தனது திருநாமத்தாலே கீர்த்தியுடையவனாகின்றானே, அத்தகைய இவ்விந்திரன் துதிப்போர்களின் மனம் விரும்பிய பொருளை நிறையச் செய்வோனாகின்றான். அவ் விந்திரனே யான துதிக்கின்றேன எனபதாம். (2)

மந்திரம் 3.

३२३१२ ३१२ ३१२र ३१२३२३१२

439. **ब्रह्माण इन्द्रं महयन्तो अर्कैरवर्द्धयन्नहये हन्तवा उ ॥ ३ ॥**

இருகசு 5-31-4

ப்ரஹ்மாண இந்த்ரம் மஹயந்தோ அர்கைரவர்த்தயந்நஹயே ஹந்தவா உ ॥

அன்வயம்.

अहये, हन्तवे, अर्कैः, महयन्तः, ब्रह्माणः, इन्द्रं, अवर्द्धयन् ॥

பதவுரை.

अहये हन्तवे	அஹயெ ஹந்தவெ	விருதராசுரனைக கொல்லுதற் பொருட்டு
अर्कैः	அர்கைஃ	போற்றதகக துதிகளால
महयन्तः	மஹயந்தஃ	ஆராதிகினற
ब्रह्माण.	ப்ரஹ்மாணஃ	அநதணாகள
इन्द्रं	இந்ரம்	இநதிரனை
अवर्द्धयन्	அவர்தயந்	வளாககினறாகள.

சாயண பாடியம்.

கணடம—10 இருகசு—3. திரிசதஸ்யு ரிஷி.

போறறதகக மநதிரஙகளாலும, தோதிரஙகளாலும, அவியாகிய அனனஙகளாலும ஆராதிகினற அநதணாகள இநதிரனை வளாகினறாகள அதாவது அனபுடையோனைச செயகினறாகள எனபதாம. மூலததில ஹநதும, எனற பாலது, ாறறைகாரம பெறறு ஹநதவே எனறுயிறறு. ஈணடு விருதராசுரனை, கொலலுக தொழிறகு செயயபபடு பொருளாகக கொளளலின, பாபநிலைகு விசேடணமாயிறறு. விருதராசுரனைக கொலலு கற பொருடடு எனபது நிரணட பொருள. (3)

மந்திரம் 4.

१२ ३ २३१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

440. अनवस्ते रथमश्वाय तक्षुस्त्वष्टा वज्रं पुरुहूत द्युमन्तम् ॥ ४ ॥

இருகசு 5-31-4

அநவஸ்தெ ரதமஶ்வாய தக்ஷுஸ்த்வஷ்டா வஜ்ரம் புருஹூத த்யுமந்தம்

[ஹ்ய]ஸ்தி ॥

அந்வயம.

हे इन्द्र!, अनवः, ऋभवः, ते, अश्वाय, रथं, तक्षुः, पुरुहूत!, त्वष्टा, वज्रं, द्युमन्तं ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ இந்ர!	இநதிரனே!
अनव	அநவஃ	மனிதாகளும
ऋभव	஋ஹவஃ	தேவாகளும
ते	தெ	உனனுடைய
अश्वाय	அஶ்வாய	குதிரையின பொருடடு

रथं	ரயம்	இரதத்தைச்
तक्षु	தக்ஷுஃ	செய்தாகள்.
पुरुहूत!	வுரு ஹூத!	பலலோராலழைகபப பெறற இநதிர!
त्वष्टा	கூவஷ்டா	விசுவகருமனுமம
वज्रं	வஜ்ரம்	வசிராயுததையும
द्युमन्तं	த்யுமந்தம்	பிரகாசமுடைய தாய்ச செய்தனன.

சாயண பாடியம்.

கணடம—10. இருக்கு—4.

மனுடாகளும, தேவாகளும், உன்னுடைய குதிரையின பொருட்டு (வாகனததின பொருடடு) இரதத்தைச செயதாகள பலலோராலழைகபபடுகின்ற இநதிர! துவஷ்டா, என்னும விசுவகருமாவும உனனுடைய வசிராயுததையும பளபளபபுடையதாகச செய்தனன ஏனபதாம. (4)

மநதிரம் 5.

२ ३२ ३१ २ ३ २ ३ १ २२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २

441. शं पदं मघं रयीषिणो न काममव्रतो हिनोति न स्पृशद्रयिम्॥ ५॥

ஶம் வஂ மகம் ரயீஷிணோ ந காமவ்ரதோ ஹிநோதி ந ஸ்ப்ருஶத் [ரயிம்॥

அநவயம.

रयीषिणः, शं, पदं, मघं, अव्रतः, न हिनोति, कामं, रयिं, न स्पृशत्॥

பதவுரை.

रयीषिणः	ரயீஷிணஃ	அவியாகிய தனததைக் கொடுப் போர்கள்
शं	ஶம்	இனபமாகிய
पदं	வஂ	பதவியையும
मघ	மகம்	தனததையும அடைகினறாகள.
अव्रतः	அவ்ரதஃ	வேளவிமுதலியன செயயாதோ காளோ,
न हिनोति	ந ஹிநோதி	தான முதலிய செயய முடியா தோாகளாகினறாகள.
कामं	காமம்	தாம விருமபிய
रयिं	ரயிம்	தனததைத
न स्पृशत्	ந ஸ்ப்ருஶத்	தொடுதறகும முடியாமற போகினறாகள,

சாயண பாடியம்

கண்டம்—10. இருக்கு—6.

அவிகளென்னுந் தனங்களை யளிக்கின்ற சனங்கள் இன்பமாகிய பதவியைப் பெறுகின்றார்கள். தனதானியமும அடைகின்றார்கள எனபது எஞ்சியது: இந்திரனைக குறித்து வேள்வி முதலியன செய்யாதோகளோ, அவி கொடுக்க முடியாதவர்களாகினறார்கள் எனபது பொருள (அவாகள) சுக முதலிய வைகளை யடையாகள, தாமும விருமபிய இரமிசகுதகுக நிரவியதனைத் தொடவுமாட்டாகள எனபதாம. (5)

மந்திம 6.

२ ३ २ ३ १ २ ३ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २३१२

442. सदा गावः शुचयो विश्वधायसः सदा देवा अरेपसः ॥ ६ ॥

ஸதா கா3வ: ஶுசயோ விஶ்வதா4யஸ: ஸதா தே3வா அரேபஸ: ॥

அங்வயம்.

गावः, सदा, शुचयः, विश्वधायसः, सदा, देवाः, अरेपसः ॥

பதவுரை.

गावः	கா3வ:	இந்திரனைச் சரணடைவோாகள்
सदा	ஸதா	எபபோதும
शुचयः	ஶுசய:	நிருமலாகளும,
विश्वधायसः	விஶ்வதா4யஸ:	உலகனைதையும பரிபாலிகுகத் தகுக ஆறறலுடையார்களும
सदा	ஸதா	எபபோதும
देवाः	தே3வா:	தானம, முதலிய குணததோடு கூடியவர்களும
अरेपसः	அரேபஸ:	பாவமறறவாகளும ஆகினறார்கள

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருககு—6.

இந்திரன பாற செலபவாகள, அலலது, இந்திரனைத துதிப்போர்கள் எபபோதும உலகனைதையும பாதுகாகுகுதகுக ஆறறலுடையவாகளாகவும, (மிகுந்த அனனமுடையாகளாகவும) தான முதலிய நறகுணமுடையாகளாகவும ஆகினறாகள எனபதாம. (6)

மந்திரம் 7.

१ २ ३ १२ ३ १ २र ३ १ २र

443. आयाहि वनसा सह गावः सचन्त वर्त्तनिं यदूधभिः ॥ ७ ॥

ஆயாஹி வநஸா ஸஹ மாவஃ ஸசந்த வர்த்தநிம் யதூ-ஊதபிஃ ॥

அந்வயம்.

(हे उषः !,) वनसा सह, आयाहि, गावः, वर्त्तनि, सचन्त, यत्, ऊधभिः ॥

பதவுரை.

(हे उषः !)	(ஹே உஷஃ !)	(உஷா தேவியே ! நீ)
वनसा सह	வநஸா ஸஹ	விரும்புதற்குரிய ஒளியுடன
आयाहि	ஆயாஹி	வருவாயாக
गावः	மாவஃ	உஷாதேவதையின வாகனமாகிய கோகள
वर्त्तनि	வர்த்தநிம்	இரததத்தை
सचन्त	ஸசந்த	சேவிகின்றன.
यत्	யதூ	எகோக்கள
ऊधभिः	ஊதபிஃ	பெரிய மூலிகாமபுகளோடு கூடினவைகளோ ! (அகோகள கடடபபெறற இரததில வருவாயாக.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம—10. இருகு—7. சமபாத ரிஷி.

உஷா தேவியே! நீ, போறறதறகுரிய ஒளியோடு வருவாயாக உஷாவின வாகனங்களான கோகள இரததத்தை சேவிகின்றன குதிரையற்ற இரததில வருவாயாக என்பதாம். எக கோக்கள மூலிக காமபுகளால உபலகணமாயக கொளளபபடட பருதத தனமையை யுடையனவோ, அகோகள கட்டபபெறற இரததில வருவாயாக எனச சோதறுக கொளக (7)

மந்திரம் 8.

१ २ ३ १ २र ३ २ ३ १ २ ३ २ १२

444. उप प्रक्षे मधुमति क्षियन्तः *पुष्येम रयिं धीमहे त इन्द्र ॥ ८ ॥

இருகு 3.82-2.

* पुष्यन्तो எனபது இருகு.

உவ ப்ரக்ஷே யன்ஹதி க்ஷியன்தோ வன்ஷ்யாமா யீமஹெ தா உஷு ||

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, प्रक्षे, ते उप क्षियन्त., मधुमति, रयिं, पुष्येम, धीमहे ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ உஷு!	இந்திரனே!
प्रक्षे	ப்ரக்ஷே	அரசன் செயத அகபபை விசே டதகினுள
ते उप क्षियन्त	தெ உவ க்ஷியன்தஃ	நினகருகிலிகினற யாம
मधुमति	மயன்ஹதி	மதுர இரசததோடு கூடிய
रयिं	ரயிம்	இனிய அனனததைப
पुष्येम	வன்ஷ்யாஃ	பரிமாறுகினறோம். (மற்றும)
धीमहे	யீஹெ	(உனனையுந) தியானிகினறோம்.

சாயண பாடியம.

கண்டம—10 இருகு—8.

இந்திரனே! (மிகுந்த திருவாளனே!) நீ, அரசனால செயயபபெற்ற அகபபை விசேடததில, நினகருகிலுளள யாங்கள இனிய இனசுவையோடு கூடிய அனனததைப பரிமாறுகினறோம. மற்றும, நினனையுந தியானிக கினறோம எனபதாம (8)

மந்திரம் 9.

१ २ ३२ ३१२ ३ २ २२ ३२उ ३ १ २२

445. अर्चन्त्यर्कं मरुतः स्वर्का आस्तोभति श्रुतो युवा स इन्द्रः ॥ ९ ॥

அர்சனத்யர்கம் மருதஃ ஸ்வர்கா ஆஸ்தோபதி ஸ்ருதோ யுவா ஸ இன்த்ரஃ ॥

அந்வயம்

स्वर्काः, मरुत , अर्क, अर्चन्ति, युवा, श्रुतः, सः इन्द्रः, आस्तोभति ॥

பதவுரை.

स्वर्का	ஸ்வர்காஃ	அழகிய தோததிரத்தை, அல லது, அனனததையுடைய
मरुतः	மருதஃ	மருததுகள
अर्कं	அர்கம்	ஆராதிகதறகுரிய இநதிரனை

अर्चन्ति	ऋञ्जि	அவிகளாலும், தோததிரங்களாலும ஆராதிகினறார்கள.
युवा	यूवा	கடடிளமைபுடையவனும
श्रुत·	श्रूतः	கீததி பெறறவனுமாகிய
सः इन्द्र	वः ऊँ	அவவிநதிரன
आस्तोभति	ऋष्वोहति	அவனுடைய பகைஞராகளைப போராடிக கொலலுகினறான.

சாயண பாடியம்.

கணடம—10. இருகது—9.

அழகான தோததிரஙகளை, அல்லது, அனனஙகளையுடைய மருததுகள (வாயு தேவகைகள) போறறதறகக இநதிரனை அவிகளாலும, தோததிரஙகளாலும போறறுகினறார்கள. எகாலு மிளைஞனும, கீததியுடையவனுமாகிய இநதிரன சததுருகளை, போா செயது அழிகினறான எனபதாம. (9)

மநதிரம் 10.

२ ३ १ २ ३१ २ ३ १ २ ३१ २ ३ २ ३ १२

446. **प्र व इन्द्राय बृहन्तमाय विप्राय गाथं गायत यं जुजोषते ॥ १० ॥**

சா. வே 2-2

ப்ர வ ஊந்ராய வ்ருதுஹந்தமாய விப்ராய காயம் காயத யம்
[ஜுஜோஷதெ ॥

அந்வயம்.

(हे उद्गातारः !,) बृहन्तमाय, विप्राय, इन्द्राय, यं, जुजोषते, गाथं, प्रगायत ॥

பதவுரை

(हे उद्गातार !)	(ஹெ உத்காதாரः !)	(சாமவேதமோதுவோர்காள !)
यं	யம்	எநததநதிரனை (இநதிரன)
जुजोषते	ஜுஜோஷதெ	அனபோடு ஏறறுக கொளகினறானே,
बृहन्तमाय	வ்ருதுஹந்தமாய	வியபபுடன விருததிராசுரனைக கொனறவனும,
विप्राय	விப்ராய	நுணணறிவாளனுமாகிய
इन्द्राय	ஊந்ராய	இநதிரனுககு
गाथ	காயம்	அத தோததிரதனை
प्रगायत	ப்ரகாயத	நனகு படிபபீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—10. இருகசு—10

சாமமறை பாடுவோர்களா! நீவிர், அதிசயமாய விருதிராசுரனைக கொனறவனும, துணணறிவாளனுமாகிய இநதிரன பொருடடு, அவ விருதிரன் எத தோததிரததை அனபுடன ஏறறுககொளகினறனனை, அத தோததிரத்தை இனிது படிப்பீரகளாக. (10)

பத்தாவது கண்டம்

முற்றும்.

பதினோராவது கண்டம்

பிரபாடகம்—5. அதியாயம்—4. கண்டம்—11.

பதது மந்திரஙகளாலானது.

தேவதைகள். 1, 2, அகனி. 3, 4, 8, 10, இநதிரன. 5, உஷா 6. 7, 9, விசுவ தேவாகள.

சுநதம, 1, 2, 5, 7, துவிபத பாதி 3, 8, பஞசதசாகஷர காயதரி 10, ஏகபதா அடடாகஷர காயதரி. 6, 8, 9, துவிபதா திருஷடுப.

சுரம. 1, 2, 5, 7, பஞசமம. 3, 4, 10, ஷடஜம. 6, 8, 9, தைவதம.

மநதிரம் 1.

१२ ३१ २र ३ २उ ३१२

447. अचेत्यग्निश्चिकितिर्हव्यवाड् न सुमद्रथः ॥ १ ॥

இருகசு 8-56-5.

अचेति॒ ग्नि॒श्चि॒कि॒ति॒र्ह॒व्य॒वाड॑ न सु॒म॒द्र॒थः ॥

---

* चिकित्. हव्यवाट् सः, எனபது இருகசு.

அந்வயம்.

हव्यवाट्, चिकितिः, सुमद्रथः न, अग्निः, अचेति ॥

பதவுரை.

हव्यवाट्	ஹவ்யவாட்	அவியைக் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பதும
चिकितिः	சிகித்திஃ	சிறந்த அறிவுடையதும
सुमद्रथः न	ஸுமத்³ரத²ஃ ந	நல்ல அஸ்வங்களோடு கூடிய ரதம் போனறதுமாகிய
अग्नि	அக்³நி	அக்கினி
अचेति	அசேதி	அறிகினறது, அல்லது, அறியப்படுகினறது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—11. இருக்கு—1.

அஸ்வங்களை யேறறுச செலவதும, சிறந்த அறிவுடையதும, நல்ல அஸ்வியோடு கூடியதுமாகிய இரதமொதத அக்கினி, அனைவாகளாலு மறியப்படுகினறது அல்லது, அஸ்வங்களுடைய வெளிதத தனமையை யறிகினறது எனபதாம். (1)

மந்திரம் 2.

२३ २ ३ १२ ३२ ३२३ १ २ ३१२२

448. अग्ने त्वं नो अन्तम उत त्राता शिवो * भुवा वरूथ्यः ॥ २ ॥

அக்³நெ த்வம் நோ அந்தம உத த்ராதா ஸிவோ ப⁴வா வரூ²ய்யஃ ॥

அந்வயம.

हे अग्ने!, वरूथ्यः, त्वं, नः, अन्तमः, उत, त्राता, शिवः भुवः ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹெ அக்³நெ!	அக்கினியே!
वरूथ्य.	வரூ²ய்யஃ	வழிபடுதறகுரிய
त्वं	த்வம்	நீ
नः	நஃ	எங்கடகு
अन्तम	அந்தமஃ	மிக அருகிலிருப்பவனுகவும
उत	உத	மறறும
त्राता	த்ராதா	காபபாறறுவோனுகவும
शिवः	ஸிவஃ	சுகந்தருவோனுகவும
भुव.	ப⁴வஃ	ஆவாயாக.

* भवा, எனபது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருகசு—2. பரது ரிஷி.

அகினியே! நீ, வழிபடறகுரிய, அலலது, வேளவிச சாலைகாளற் சூழபபெறற எஙகடகு மிக அருகிலிருபபோனும, மறறும, பாதுகாபபோனும, சுகஞசெயவோனும ஆவாயாக எனபதாம. (2)

மந்திரம் 3.

२ ३ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ १२

449. भगो न चित्रो अग्निर्महोनां दधाति रत्नम् ॥ ३ ॥

ஸஹொ ந ஸித்ரோ அக்நிர்மஹொநாம் தயாதி ரத்நம் ॥

அநவயம.

महोनां, भगो न, चित्रः, अग्निः, रत्नं, दधाति ॥

பதவுரை.

महोनां	மஹொநாம	பெரிதுகளுக்குள்
भगो न	ஸஹொ ந	இரவியை யொத்ததும்
चित्रः	சித்ரஃ	விசித்திரமான குணமுடையதும் அலலது, போறறதறகு மாகிய
अग्निः	அக்நிஃ	அகினியானது, வேள்வி செய்வோாகடகுச
रत्नं	ரத்நம்	சிறநத தனத்தைக்
दधाति	தயாதி	கொடுகினறது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—3.

மகததுகளுகுள சூரியனைப் போன்று விசிததிர வடிவத்தையுடைய, அலலது, ஆராதிதறகுரிய தனமையையுடைய அகினி, வேட போாகட்கு இரமணீயமாகிய தனதைக கொடுகினறது எனபதாம. (3)

மநதிரம் 4.

१ २ ३ १ २ ३ २ ३१ २२ ३१ ३२

450. विश्वस्य प्रस्तोभ पुरो वासन् यदि वेह नूनम् ॥ ४ ॥

விஸ்வஸ்ய ஸ்தொஹ வாரொ வாஸந யதி வெஹ நூநம் ॥

அநவயம்.

विश्वस्य, प्रस्तोभः, यदि वा, इह, नून, पुरो, वासन् ॥

பதவுரை.

विश्वस्य	விஶ்வஸ்ய	(அவவிருதிரன்) எல்லாப பகை ஞரையும
प्रस्तोभः	ப்ரஸ்தோஹः	நாசஞசெயகின்றன்.
यदि वा	யதி வா	அனறியும்
इह	இஹ	இவவேளவியில
नून	நூநம்	உறுதியாக
पुरो वासन्	புரோ வாஸந்	பூவ இடததிலிருகபபெறறே ஞய வேடபோகளால நனகு பூசிகபபடுகினறன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—11. இருகசு—4. சமவா ரிஷி.

இநதிரன, சததுருகளைனவரையுஙு கொலகினறன அஃதன்றியும, இவ வேளவியில நிசசயமாக பூவதேச இடததில இருகபபட்ட அவ விந திரன உணமையாக வேடபோகளால துதிகபபடுகினறன எனபதாம

மந்திரம் 5.

३२उ ३ २ ३२३ १ २१ २ ३१२

451. उषा अप स्वसुष्टमः संवर्त्तयति वर्त्तनिꣳ सुजातता ॥ ५ ॥

இருகசு 4-73-1

உஷா சுவ ஸ்வஸுஷ்டமஃ ஸம்வர்த்தயதி வர்த்தனிம் ஸுஜாததா ॥

அந்வயம்.

उषा, स्वसुः, तमः, अपसंवर्त्तयति, सुजातता, वर्त्तनिम् ॥

பதவுரை.

उषा	உஷா	உஷா தேவதை
स्वसुः	ஸ்வஸுः	தனது சகோதரியாகிய இராத திரியிலுளள
तमः	தமஃ	இருளை
अपसंवर्त्तयति	சுவஸம்வர்தயதி	தனதொளியாறபோகசுகினறது.
सुजातता	ஸுஜாததா	சிறநத தனது ஒளியையும
वर्त्तनि	வர்த்தனிம்	இரதகதிற சோரகினறது.

சாயணை பாடியம்.

கண்டமம்—11. இருக்கு—5.

இந்த உஷா தேவதையானவள் தனது உடன் பிறந்தாளாகிய இராத்திரியின் சமபந்தமாகிய இருளை தன்னொளியாற்றெலைக்கின்றாள். தன் தொளியையும் இரத்தத்தையுடையுமாறு செய்கின்றாள் என்பதாம் (5)

மந்திரம் 6.

३२क ३ १२ ३ १ २ ३ १ २ २ ३

452. इमा नु कं भुवना सीषधेमेन्द्रश्च विश्वे च देवाः ॥ ६ ॥

இருக்கு 10-571-1.

ஊமா நு கம் ஹுவநா ஸீஷதெமேந்த்ரஸ்ச விஸ்வே ச தெவாஃ ॥

அன்வயம்.

इमाः, भुवनाः, नु, कं, सीषधेम, इन्द्रः, च, विश्वे, देवाश्च ॥

பதவுரை.

इमाः	ஊமாஃ	(காணப்படுகின்ற) இந்த
भुवनाः	ஹுவநாஃ	உலகங்களை
नु	நு	விரைவில
कं	கம்	சுகமடைதற பொருட்டு
सीषधेम	ஸீஷதெம	வசம பணணுகினறேன.
इन्द्रः च	ஊந்த்ரஃ அ	இந்திரனும
विश्वे देवाश्च	விஸ்வே தெவாஸ்ச	மறறு எலலாத தேவாகளும். துதியால மகிழ்ந்து இக கருமததை முடிபபாகளாக.

சாயண பாடியம.

கண்டமம்—11 இருக்கு—6. பௌவன ஆதத ரிஷி.

காணபபடுகின்ற இப புவனங்களை விரைவாக வசபபதத்துகின்றேன். அலலது, இபபூத சமூதாயங்களனைதது எங்கடகுச சுகததைச செய்குக. இந்திரனும், தேவாக ளனைவாகளுந தோதத்திரதாற பிரியமுடையாாகளாய இக காரியததை முடி தத்துவைபபாகளாக எனபதாம. (6)

மந்திரம் 7.

२ ३२ ३ १ २ ३२उ ३ १२ १२

453. वि स्रुतयो यथा पथा इन्द्र त्वद्यन्तु रातयः ॥ ७ ॥

வி ஸ்ரு॒தயோ யதா வதா இந்ர த்வத்³யந்து ரா॒தயः ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, त्वत्, रातयः, पथा स्रुतयः यथा, वियन्तु ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ இந்ர !	இந்திரனே !
त्वत्	த்வத்	உனனிடத்திலிருந்து
रातयः	ரா॒தயः	தானங்கள (ஈகைகள)
पथास्रुतयः यथा	பதாஸ்ரு॒தயः யதா	பெருமவழியினனறு சிறுவழிகள பிரிவதுபோற
वियन्तु	வியந்து	பலவகையாய விரிந்தோங்குக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—11. இருகசு—7. கவஷ ஐலூஷ ரிஷி,

இந்திரனே ! நினனிடத்திலிருந்து (ஐசுவரிய) தானங்கள (கொடைகள்) பலவிதமாய் விரிந்தோங்குக. அதிலுவமை.—அரச (பெரிய) வழியினனறு (ஆடசெலலும) சிறிய வழிகள பிரிந்து (விரிந்து) போவனபோனறெனல.

மந்திரம் 8.

३ १ २र ३ १२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

454. अया वाजं देवहितꣳ सनेम मदेम शतहिमाः सुवीराः ॥ ८ ॥

இருகசு 6-17-15.

அயா வாஜம் தெவஹி॒தம் ஸனெம மதெம ஸதஹிமாஃ ஸு॒வீராஃ ॥

அந்வயம்.

अया, देवहितं, वाजं, सनेम, सुवीराः, शतहिमाः, मदेम ॥

பதவுரை.

अया	அயா	இத துதியால்
देवहितं	தெவஹி॒தம்	இந்திர தேவதை கீர்டுகைப்பட்ட
वाजं	வாஜம்	அன்னத்தை

सनेम	ஸநெம	யாகங்கள் அருந்துவோமாக.
सुवीराः	ஸுவீராஃ	அழகிய புதல்வர்களோடு கூடிய யாகங்கள
शतहिमा	ஶதஹிமாஃ	நூறுறுகணகாண பனிகாலம் (ஏமந்தருது) வரை
मदेम	மதெம	களித்திருப்போமாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—11. இருக்கு—8. பரத்துவாச ரிஷி.

இந்தோத்திரத்தினால் பிராகாசமுள்ள தேவதையால (இந்திரனால) கொடுக்கப்பட்ட அன்னத்தை நாங்கள் அநுபவிப்போமாக. மற்றும், அழகிய மக்களோடு கூடின யாகங்கள் நூறுறுக கணக்கான ஏமந்த இருதுகாலம்வரை களிப்படைவோமாக என்பதாம். (8)

மந்திரம் 9.

३ २ ३ १ ३ २ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २

455. ऊर्जा मित्रो वरुणः पिन्वतेडाः पीवरीमिषं कृणुही न इन्द्र ॥

ஊஜ்ஜா மித்ரோ வரூணோ விந்வதேளாஃ பீவரீஷ்மம் க்ருணூஹீ ந இந்த்ர ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, मित्रः, वरुणः, ऊर्जा, इडाः, पिन्वत, नः, इषं, पीवरीं, कृणुहि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ இந்த்ர!	இந்திரனே!
मित्रः	மித்ரஃ	மித்திர தேவதை
वरुणः	வரூணஃ	வருணதேவதை (என்னும நீவிர் அனைவர்களும)
ऊर्जा	ஊர்ஜ்ஜா	ஆறறலோடு கூடிய
इडा	இளாஃ	அன்னத்தை
पिन्वत	விந்வத	எங்களடைக கொடுப்பீர்களாக. (மற்றும)
न	நஃ	எங்களுடைய
इष	இஷம்	அன்னத்தை
पीवरीं	பீவரீம்	மிகுதியாகச்
कृणुहि	க்ருணுஹி	செய்வீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—11. இருகசு—9. ஆததிரேய ரிஷி.

இநதிரனே! மிததிர தேவதை, வருணதேவதை எனனும நீவிர அனைவரும இனசுவையோடு கூடிய, அலலது, ஆறறலோடு கூடிய அன னஙகளை எஙகடகுக கொடுபபீகளாக. மறறும, மிகுதியான அனனஙகளையும எஙகட்குக கொடுபபீகளாக எனபதாம. (9)

மநதிரம் 10.

२ ३ १ २
456. इन्द्रो विश्वस्य राजति ॥ १० ॥

ஊந்ரோ விஶ்வஸ்ய ராஜதி ॥

அநவயம்.

इन्द्रः, विश्वस्य, राजति ॥

பதவுரை.

इन्द्रः	ஊந்ரஃ	இந்திரன்
विश्वस्य	விஶ்வஸ்ய	உலகனைததிறகும்
राजति	ராஜதி	இறைவனகினறான.

சாயண பாடியம்.

கணடம—11. இருகசு—10. வசிட்ட ரிஷி.

எக காரணததால இநதிரன எலலாபபுவனததிறகும இறைவனகின றானே, அககாரணததால இநதிரனை முகியமாக ஒரு முகபபடுததி கூறப படுகினறது என, முன மநதிரத்தோடு அநவயிததுக கொள்க. (10)

பதினோராவது கண்டம்.

முறறும.

பனனிரண்டாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—5. அத்தியாயம்—4. கண்டம்—12.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

தேவதைகள 1, 3, 4, 10, இந்திரன 2, சூரியன. 5, விசுவ தேவாகள. 6, மருத்துகள. 7, பவமானன. 8, சவிதா 9, அக்கினி.

சந்தங்கள. 1, 3, 5, 7, 9, அத்யட்டி. 2, 4, 6, அதிசக்தி. 10, அதிசக்குவரி.

சுரம, 1, 3, 5, 7, 9, காந்தாரம. 2, 4, 6, 8, 10, நிஷாதம. 8, 10, பஞ்சமம.

மந்திரம் 1.

१२ १ १ २र ३ २
457. त्रिकद्रुकेषु महिषो यवाशिरं तुविशुष्म-
२ १ २र ३ १ २ ३१ २ ३ २
*तृम्पत् सोममपिबद्विष्णुना सुतं † यथावशम् ।
१ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १
स ईं ममाद महि कर्म कर्त्वे महामुरुं
२र ३ २ ३२ ३ १ २र ३ १ २र
सैनꣳ सश्चद्देवो देवꣳ ‡ सत्य इन्दुः सत्यमिन्द्रम् ॥ १ ॥

த்ரிகத்ரூகேஷூ மஹிஷோ யவாஶிரம் தூவிஶுஷ்ம
ஸ்தூ ப்த்ஸ்வ ஸொமமபிபத்விஷ்ணூநா ஸுதம் யதாவஶம் ।
ஸ ஈம்ம் மஹாத மஹி கர்ம கர்த்வே மஹாமுருꣳ
ஸைநꣳ ஸஶ்சத்தேவோ தேவꣳ ஸத்ய இந்துஃ ஸத்யமிந்த்ரம் ॥

அந்வயம.

महिषः, तुविशुष्मः, तृम्पत्, त्रिकद्रुकेषु, सुतं, यवाशिरं, सोमं, विष्णुना,
यथावशं, अपिबत्, सः, महि, कर्म, कर्त्वे, महां, उरुं, ईं, ममाद,
सत्यः, इन्दुः, देवः, सः, सत्यं, देवं, एनं, इन्द्र, सश्चत् ॥

---

* तृपत्सोम, † यथावशत्, ‡ सत्यमिन्द्रं सत्य इन्दु, எனபன இருக்கு.

பதவுரை.

महिषः	ஃஹிஷ்ஃ	ஆராதிகைத் தக்கோனும்
तुविशुष्मः	தூவிஶுஷ்மஃ	பேராற்றலுடையோனும
तृप्पत्	தர்ப்பத்	திருப்தியுடையோனுமாகிய இந்திரன
त्रिकद्रुकेषु	த்ரிகத்ரூகேஷு	சோதி, கோ, ஆயுள் என்னும் பெயருள்ள முத்தினங்களிலும
सुत	ஸூதம்	பிழியப பெற்றுள்ளதும
यवाशिरं	யவாஶிரம்	கோதுமை மாவுடன் கலந்தது மாகிய
सोमं	ஸொமம்	சோமரசத்தை
विष्णुना	விஷ்ணூநா	விஷ்ணுவுடன்
यथावशं	யதாவஶம்	இச்சித்தவாறே
अपिबत्	அபிபத்	அருந்தினன
स	ஸஃ	அருந்திய அச சோமரசம்
महि	ஃஹி	பெரிய
कर्म	கர்ம	விருத்திராசுரனைக் கொல்லுதல் முதலிய கருமத்தைச
कर्त्वे	கர்த்வெ	செயற்ற பொருட்டு
महां	ஃஹாம்	மிகுந்த (மகத்தாகிய)
उग्रं हविः	உக்ரம் ஹவிஃ	விரிந்த இவ விந்திரனுக்குக்
ममाद	மமாத	களிப்புண்டாகியது.
सत्य	ஸத்யஃ	மேம்பட்டதும
इन्दु.	இந்தூஃ	பொங்குவதும
देवः	தெவஃ	விளக்கமுடையதுமாகிய
सः	ஸஃ	அச சோமரசமானது
सत्यं	ஸத்யம்	சத்திய வடிவனும
देवं	தெவம்	சோம விருப்புள்ளோனுமாகிய
एनं इन्द्रं	வனம் இந்த்ரம்	இவ விந்திரனை
सश्चत्	ஸஶ்சத்	வியாபிக்குக. (நிறையச செய்க)

சாயண பாடியம்.

கண்டம—12. இருக்கு—1 கிருதசமத ரிஷி.

மகானும, பூசிக்கத் தக்கோனும, பேராற்றலுள்ளோனுமாகிய இந்திரன, திருப்தி யடைந்து, சோதி, கோ, ஆயுள் எனனுஞ் சோமயாகத்தினங்களிற பிழிந்தெடுக்கப்பட்டதும, கோதுமை மாவுடன கலந்ததுமாகிய அச சோமரசத்தை விஷ்ணுவோடு விரும்பிய வண்ணம அருந்தினன.

அருந்திய அச் சோமரசமானது பெரியவனும், வியாபகனுமாகிய இவ் விருதி ரனுகருக் களிபபையுண்டாகியது மேம்படடதும, பொருகியதும, விளகக மானதுமாகிய அச் சோமரசம, உணமைவடிவனும, சோமரச விருபபனு மாகிய இருதிரனைச சூழ்நது கொளக எனபதாம. (1)

மந்திரம் 2.

३२ ३२३१२ ३१ २३२ ३२उ ३१२
458. अयꣳ सहस्रमानवो दृशः कवीनां मतिज्योतिर्विधर्म ।
३२ ३१२३२३ १२ ३२३ १२३ १२ ३१ २३२
ब्रध्नः समीचीरुषसः समैरयदरेपसः सचेतसः स्वसरे मन्युमन्तश्चिता गोः॥

சுயம் வஹஹஸ்ரமாநவொ த்ருஸ்ஃ கவீநாம் உதிஜ்யொதிர்விதர்முஃ ।
ப்ரத்நஃ ஸமீசீரூஷஸஃ ஸமைரயதரேபஸஃ ஸசெதஸஃ ஸ்வஸரே மந்யுமந்தஸ்சிதா கொஃ ॥

அன்வயம்

सहस्रमानवः, दृशः, कवीनां, मतिः, विधर्म, ज्योतिः, अयं, ब्रध्नः, समीचीः, अरेपसः, सचेतसः, उषसः, समैरयत्, स्वसरे, मन्युमन्तः, गोः, चिताः ॥

பதவுரை.

सहस्रमानवः	ஸஹஸ்ரமாநவஃ	ஆயிர மெண்கொண்ட மனிதர் களை யுடையவனும்
दृशः	த்ருஸ்ஃ	பார்கக்தகதோனும
कवीनां	கவீநாம்	நுண்ணறிவாளர்கட்கு
मतिः	மதிஃ	மதிபபுடையோனும
विधर्म	விதர்முஃ	விசேடிததுத தாகுவோனும்
ज्योतिः	ஜ்யொதிஃ	பிரகாசவடிவனுமாகிய
अयं ब्रध्नः	சுயம் ப்ரத்நஃ	இசசூரியன,
समीची·	ஸமீசீஃ	நிருமலமும
अरेपस,	அரெபஸஃ	இருளாகிய பாவமிலாததும
सचेतसः	ஸசெதஸஃ	ஒததமனமு முடைததாகிய
उषस	உஷஸஃ	உஷா தேவதையை
समैरयत्	ஸமைரயத்	நனகு ஏவுகினறன, பினனா
स्वसरे	ஸ்வஸரே	பகலில
मन्युमन्तः	மந்யுமந்தஃ	விளகமுளள சுதிரன் முதலி யோகள
गो	கொஃ	இரவியின ஒளியால
चिताः	சிதாஃ	விளகமறறோகளாய் விடுகின்ற னா,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்.—12. இருகசு.—2. கௌராங்கிரச ரிஷி.

ஆயிரகணகளான மனிதாகளென நிறகின்ற கிரணங்களோடு கூடியதும், அனைவாகட்குங் காணதகதும, கூரிய அறிவுடையாகளால மதிகபால தும, அலலது, துதிதறகுரியதும, வியபபோடு தாங்குவதும, ஒளி வடிவு டையதுமாகிய இநத இரவியானது, நிருமலமானதும, இருளெனனும பாவ மறறதும, சம சிததமுடையதுமாகிய உஷா தேவதையை இனிது ஏவுகின றது பினனா, பகலில பிரகாசமுடையவைகளான சுதிரன முதலியோாகள இரவியின கிரணததால விளகமறறோராகி விடுகின்றனா எனபதாம (2)

கோ, எனபது இரவி என நிருகதம 2, 6, கூறுகின்றது (மறறும) சுவசரே, எனபது பகலென நிருததம நைகம காண்டம 1-2-கூறுகின்றது.

மந்திரம் 3.

१ २ ३१२ ३ २ ३ १ २१
459. **एन्द्र याह्युप नः परावतो नायमच्छा**
३१ २ ३ १ २ ३२ ३ १ २ ३ १ २
विदथानीव सत्पतिरस्ता राजेव सत्पतिः ।
१ २ ३ १ २ ३२उ ३ २ ३ २
हवामहे त्वा प्रयस्वन्तः सुतेष्वा पुत्रासो न
३ २ ३ १२ ३ १ २ ३ १२
पितरं वाजसातये मंहिष्ठं वाजसातये ॥ ३ ॥

இருக்கு 3-23-1.

ஏந்த்³ரயாஹ்யுப நஃ பராவதோ நாயமச்சா
விதா²னீவ ஸத்பதிரஸ்தா ராஜேவ ஸத்பதிஃ ।
ஹவாமஹே த்வா ப்ரயஸ்வந்தஃ ஸுதேஷ்வா புத்ராஸோ ந
பிதரம் வாஜஸாதயே மம்ஹிஷ்ட²ம் வாஜஸாதயே ॥

அநவயம்.

हे इन्द्र !, अयं न, सत्पतिः विदथानि इव, अस्ता सत्पतिः राजा इव, परावतः, नः, अच्छा, उपयाहि, पुत्रासः वाजसातये, पितरं न, प्रयस्वन्तः, सुतेषु, वाजसातये, मंहिष्ठं, त्वा, आहवामहे ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ இந்த்ர !	இந்திரனே ! நீ
अयं न	அயம் ந	இவ வகனியும், சோமமும் வந்தது போலவும,
सप्ति विदथानीव	ஸப்திஃ விததா நீவ	வேட்போர்களை காபபாற்றும வேளவித தலைவன வேள்விகளு வருவதாபபவும்.
अस्ता सप्ति राजा इव	அஸ்தா ஸப்திஃ ராஜா இவ	நடசததிரஙகளை பாதுகாபபாற்றும சந்திரன தனதுறை விடத்திறகு வருவது போனறும்.
परावतः	பராவதஃ	சுவாகமாகிய தூர தேசத்திலி ருந்து
न अच्छा उपयाहि	ந அசசா உபயாஹி	எஙகட்கருகில மேமபாடடுடன் வருவாயாக.
पुत्रासः वाजसातये पितरं न	புத்ராஸஃ வாஜ ஸாதயெ பிதரம் ந	புதலவன, அன்னம், அவ்வது, ஆறறலை யடைவதறகுப பிதாவை கூபபிடுமாறு.
प्रयस्वन्तः सुतेषु	ப்ரயஸ்வந்தஃ ஸுதெஷு	அவியைக குறித்து ஏறறுக் கொண்டியாம வேளவித தலைவாகள சோமரசஙக ளதிடிய விடதது ஒருமுகமாய்
वाजसातये मंहिष्ठं त्वा आहवामहे	வாஜஸாதயெ மம்ஹிஷ்டம் த்வா ஆஹுவாமஹெ	பொரில வெறறி யடைதற பொருடடு நினனை யழைக கினறோம.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருகசு—3. புருசசேப ரிஷி.

இநதிரனே ! நீ தூரதேசமாகிய சுவாகசததினறும எஙகட்குச சமீபத்தில வருவாயாக அதிலுவமை —மூனனிருகினற அகனினிபோனறனல. அலலது, பிழிநதெடுதத சோமம் போனறனல ணாடு, அகனினி சோமரசமிரணடும, பிரகரணம பறறி எடுததுகொணடமையின இதுவெனச சுடடிக காடடபபடடன யாணடும நகாரம நிபாதப பொருளினிறபினும ணாடு பொருநதுந தனமை கொணடு உவமைப பொருளினினறமை காணக.

அலலது, தூரதேசததில, யாணடும எபபோதும வேளவியில நிலைகினறது போனறு, தேவாராதனை செயகினற இததேசததை (இடததை) அடைய வருவாயாக எனினுமாம அதிலுவமை -எபபோதும நிலையாயுளள வேட போாகளை பரிபாலிகின்ற வேளவித தலைவன போனறனல. நீயும

வேளவி மனிகடகு வருவாயாக எனபதாம அலலது, நடசததிரஙகடகு இறைவனுகிய சநதிரன தனதிடததை யடையுமாறெனல அலலது, அரசன அரணமனையை யடைவது போனறெனல. அனறியும, அவிகளெனனும அனனஙகளையுடைய வேளவித தலைவாகளான நாஙகள சோமரசம பிழிந தெடுதத விடதது உனனை ஒருமுகமாய அழைககினறோம எனபதாம. அழைபபதிலுவமை —புதலவாகள அனன லாபததின பொருடடுப பிதாவை யழைபபது போனறெனல போரை யடைநது வெறறிகொள ளுதற பொருடடு, அலலது, அவிகளை யேறறுககொளளுதற பொருடடு அழைககினறோம என முடிததுககொளக. (3)

மநதிரம் 4.

१ २र ३१ २ ३२ ३ १
460. तमिन्द्रं जोहवीमि मघवानमुग्रꣳ सत्रा
२र३१२ २ १ २ ३ १२
दधानमप्रतिष्कुतꣳ श्रवाꣳसि भूरि ।
१ २ ३ १ २र ३ १ २ ३२
मꣳहिष्ठो गीर्भिराच * यज्ञियो ववर्त राये
३ १ ३ १ २ ३ २
नो विश्वा सुपथा कृणोतु वज्री ॥ ४ ॥

இருககு 8-97-13.

தமிந்த்ரம் ஜோஹவீமி மகவானமுக்ரம் ஸத்ரா
தயாநமப்ரதிஷ்குதம் ஸ்ரவாம்ஸி பூரி ।
மம்ஹிஷ்டோ கீர்பிராச யஜ்ஞியோ வவர்த ராயெ
நோ விஸ்வா ஸுபதா க்ருணோது வஜ்ரீ ॥

அனவயம.

மகவானம், உக்ரம், ஸத்ரா, பூரி, ஸ்ரவாம்ஸி, தகானம், அப்ரதிஷ்குதம், தம் இந்த்ரம், ஜோஹவீமி, மம்ஹிஷ்ட., யஜ்ஞிய., நः கீர்பிः, ஆவவர்த, வஜ்ரீ, ராயே, விஸ்வா, ஸுபதா, க்ருணோது ॥

பதவுரை.

மகவானம்	மகவானம்	தனமுடையோனும
உக்ரம்	உக்ரம்	எவைகளாலும தாழததபபடா தோனும,
ஸத்ரா	ஸத்ரா	சதியமானதும
பூரி	பூரி	மிகுநததுமாகிய

* யஜ்ஞியோ ववर्तद, எனபது இருககு

श्रवांसि	ஸ்ரவாம்ஸி	வனமையைத
दधानं	உயாநம்	தாங்கியவனும,
अप्रतिष्कुत	அப்ரதிஷ்குதம்	சததருக்களாற் றடையற்றோனு மாகிய
त इन्द्रं	தம் ஊந்ரம்	அவ் விருதிரனைப்
जोहवीमि	ஜோஹவீமி	பனமுறை அழைகினறேன்.
मंहिष्ठ	உம்ஹிஷ்டஃ	மிக ஆராதிததறகுரியவனும
यज्ञिय.	யஜ்ஞியஃ	வேளவிகருரியோனுமாகிய இரு திரன
न. गीर्भिः	நஃ கீர்பிஃ	எமது தோததிரங்களால
आववर्त	ஆவவர்த	வேளவியில நோகருடையவனு யிருகினறான. பினனா
वज्री	வஜ்ரீ	வசிராயுதமோதிய இருதிரன
राये	ராயெ	தனதின பொருட்டு
विश्वा	விஸ்வா	எலலா
सुपथा	ஸுபதா	நனமாகஙகளையுஞ
कृणोतु	க்ருணோது	செய்வானுக. (எலலா வகையா லும தனங கிடைக்குமாறு செய்வானுக எனபதாம.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12 இருகக—4. இரேபா ரிஷி.

முறகூறிய குணஙகளோடு கூடிய இருதிரனை மீண்டும மீணடும அழைக் கினறேன. எவவணணததனகிய இருதிரனை யெனின? மிகுந்த தனமுடை யோனும, மேலாகிய ஆறறலைத தாஙகியவனும, இதனாலேயே சததருக களாற றடுககமுடியாதோனும ஆகிய இருதிரனை. அழைகினறேன என முடிததுக கொளக அனறியும, ஆராதிககததக சிறபபுடையானும, அல லது, பெருஙகொடையாளனும, வேளவிக குரிததானவனுமாகிய இருதிரன, எமது தோததிர வாகுகுகளால வேளவிகளில நனனைகுடையனாக இருக கினறான. ஆதலின வசிராயுத மோதிய இருதிரன தனதின பொருட்டு நனமாகஙகளைனதையுஞ செயவானுக. அதாவது எலலாதிகுகளிலும உண்டான தனஙகளை நாஙகள அடையுமாறு செயவானுக எனபதாம. (4)

மநதிரம் 5.

१ १२ ३२ ३२ ३ १ २३ १

461. अस्तु श्रौषट् पुरो अग्निं धिया दध आ नु * त्यच्छ-

२२ ३ १ २ ३१ २ १२

द्यौं दिव्यं वृणीमह इन्द्रवायू वृणीमहे यद्ध

* तच्छदौ, எனபது இருகக.

३ २ २ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
क्राणा *विवस्वते नाभा †सन्दाय नव्यसे ।
२ ३ २ ३ १ २ र ३ १ २ ३ २ उ ३ २ ३ १ २
अध‡प्र नूनमुपयन्ति धीतयो देवाँ अच्छ न धीतयः ॥ ५ ॥

இருகசு 1-136-1.

க்ஷவ்ரா ரூளஷட்ட வாஹோ சுழ்ரிம் யியா உய சூ நாதூஹ-
ஜெபூ ஶிவ்ரம் வ்ரணீஷஹ உந்ரவாயஶ வ்ரணீஷெற
யஜ க்ராணா விவஸ்வதெ நாஹா ஸந்தாய நவ்யஸெ ।
சுயவ்ரநஶ நஸாவயஞ்ஜி யீதயோ தெவாம் சுஹ ந யீதயஃ ॥

அந்வயம.

हे इन्द्र!, पुर॰, अग्निं, धिया दधे, त्यत्, दिव्यं शर्द्धं, नु, आवृणीमहे, इन्द्रवायू, वृणीमहे, यद्ध, विवस्वते नव्यसे, नाभा, सन्दाय, क्राणा, श्रौषट् अस्तु, अधः, (नः,) धीतय॰, प्रनूनं, उपयन्ति, देवान् अच्छ न, धीतयः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ உந்ர!	இந்திரனே! யான
पुर	வாரஃ	முன உதநரவேதிகையில
अग्निं	சுழ்ரிம்	{ஆகவனீயமெனனும அககினியைப
धिया	யியா	போறறல முதலிய கருமததால
दधे	உயெ	தாஙகியிருககினறேன.
त्यत्	தயுக்	அநத
दिव्य शर्द्धं	திவ்யம் ஶஉ-ஃ	திவயமாகிய அககினியை
नु	நூ	விரைவாக (இபபோது)
आवृणीमहे	சுவ்ரணீஷஹெ	{ஒருமையுடன ஆராதிககினறோம
इन्द्रवायू	உந்ரவாயூ	{இநதிரன, வாயவு எனனு மிவவிருவாகளையும
वृणीमहे	வ்ரணீஷஹெ	பிராததிககினறோம
यद्ध	யஜ	எவாகள
विवस्वते नव्यसे	விவஸ்வதெ நவ்யஸெ	{தனமுளள புதிய தலைவன பொருடடு
नाभा	நாஹா	பூமியின நாபியாகிய வெளவியில

* विवस्वति, † सदायिनव्यसा, ‡ प्रसून उपयन्तु, எனபன இருகசு

सन्दाय	ஸந்தாய	ஒன்றற கொன்று கூடிகொண்டு
क्काणा	க்ராணா	மனவிருபபைச சிததிசெயது கொளவோ ராகினறாகளோ, அவாகளுகு
श्रौषट् अस्तु	ஸ்ரௌஷட் அஸ்து	இததுதி கேடகபபடுவதாகுக.
अध.	அயஃ	பினனா
(न)	(நஃ)	(எஙகளுடைய)
धीतयः	ஃதயஃ	தோததிர முதலிய கருமஙகள
प्रनूनं	ப்ர நூ நம்	ஒரு தலியாக
उपयन्ति	உபயந்தி	அவாகளை யடைகினறன. (மறறும)
देवान् अच्छ न	தெவாந் அச்ச நா	அகினி முதலிய தேவாகளை ஒருமையிலடைவதறகு
धीतय.	ஃதயஃ	எமது கருமஙகள (தககதாகினறன.)

சாயண பாடியம்.

கணடம—12 இருகசு—5. புருசசேப ரிஷி

யான முனனுளள உததரவேதிகையில ஆகவனீயம எனனும அகினியைப போறறுதல முதலிய கருமததால ஏறறுகொணடவனுளளேன. அததனமைய ஆறறலியுடைய, அலலது, ஆறறலாகிய அகினியை, அலலது, அததனமைய மருததுகளின சஙகமமாகிய வானிறறோறறும ஆறறலெனனும அகினியை, விரைவில இபபோது ஒருமுகமாய ஆராதிகினறேம. அனறியும, இநதிரனையும வாயுவையும, பிராாதிகினறேம. அவியாகிய தனததையுடைய மிகபபுதிய வேளவிததலிவன பொருடடு பூமியின நாபிதானமாகிய தேவாராதனை செயயுமிடதில, (வேடகுமிடதில) அலலது, வேதிகை வடிவில, அலலது, எலலாபபயன களின சமபநதமுளள வேளவியில "வேளவியை புவனதின நாபியெனறு கூறுகினறாகள" என மறை கூறுதலின (வேளவி பூமியின நாபியாம.) தம மூட கூடிகொணடு தனமுதலியவைகளை இனிது செயகினறவாகளாகினறாகளோ, அவ விருவாகளையும பிராாதிகினறேம எனப பொருததுமாறு காணக. இவவணணமான காரணததால உஙகடகு இச சுருதியின கேளவி இருகசுக. அலலது, நீவிா கேடபோாகளாகுக. மருததுகளின கணம, அகினி, அலலது, இநதிரன, வாயு எனபவாகளே! எஙகளுடைய தோததிர முதலிய கருமஙகள பினபு ஒருதலியாக உஙகளை யடைகினறன அனறியும, அகினி முதலிய தேவாகளை ஒருமுகமாய அடைவனபோனறு, எஙகளுடைய கருமஙகள அவாகட கருகிற சோகினறன எனபதாம. (5)

மந்திரம் 6.

१ २ ३२ ३१२ ३ १ २ ३१२ ३ १ २३ १ २
462. प्र वो महे मतयो यन्तु विष्णवे मरुत्वते गिरिजा एवया मरुत् ।
१ २२३ १ २२ ३१२३१३ ३ १२३ १२ ३ १२
प्र शर्द्धाय प्रयज्यवे सुखादये तवसे भन्ददिष्टये धुनिव्रताय शवसे॥

இருகசு 5-87-1.

ப்ரவொ மஹே மதயொ யந்து விஷ்ணவே மருத்வதே கிரிஜா வயவ
[யா மருத் ।
ப்ரஶர்த்தாய ப்ரயஜ்யவே ஸுகாதயே தவஸே ஹந்தத்திஷ்டயே தூ நி
[வ்ரதாய ஶவஸே ॥

அன்வயம்.

एवया मरुत्, गिरिजाः, मतयः, मरुत्वते, विष्णवे, महे, वः, प्रयन्तु, प्रयज्यवे, सुखादये, तवसे, भन्ददिष्टये, धुनिव्रताय, शवसे, शर्द्धाय, प्र ॥

பதவுரை.

एवया मरुत्	வயவயா மருத்	ஏவயாமருத்து, என்னும் இருடியின
गिरिजाः	கிரிஜாஃ	வாகுகிற்ரோனறின
मतयः	மதயஃ	தோதகிரங்கள,
मरुत्वते	மருத்வதே	மருதகணங்களோடு கூடியவனும்
विष्णवे	விஷ்ணவே	வியாபகனும
महे	மஹே	மகானுமாகிய
वः	வஃ	இநதிரனெனனும நின்னை
प्रयन्तु	ப்ரயந்து	அடைவனவாகுக மறறும
प्रयज्यवे	ப்ரயஜ்யவே	பிகுநத வேளவி செய்தற்குரியதும,
सुखादये	ஸுகாதயே	அழகிய அணிகளையுடையதும
तवसे	தவஸே	ஆறறலுடையதும
भन्ददिष्टये	பந்தத்திஷ்டயே	தோதகிரமாகிய ஓமமுடையதும்
धुनिव्रताय	தூநிவ்ரதாய	மேகதகை நடாதகுந தொழிலுடையதும
शवसे	ஶவஸே	நடகருஞ சிலமுடையதுமாகிய
शर्द्धाय	ஶர்த்தாய	வலிவுளள மருதகுவிறகும (வாயு தேவதைகுகுடி)
प्र	ப்ர	பிராப்தமாகுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—12. இருக்கு—6. ஏவயாமருத ரிஷி.

வாகினினெறமூறத தோததிரஙகள மகததாகிய நினனெச சேர்வன வாகுக. ாண்டு, உஙகளை யெனனும பனமை நினனையென ஒருமையாயிறறு. வியாபகமெனனும விஷ்ணுவாகிய இநதிரன பொருடடு, அலலது, விஷ்ணு மூறதியின பொருடடும், மருததுகளோடு கூடிய இநதிரன பொருடடும துதிகள சோவனவாகுக எனபது திரணட பொருள, யாருடைய தோததிரஙகளெனின? ஏவயா மருதது எனனும் பெயா பூணட இருடியாற செய்யபபடட துதிகள். அலலது, இநத இருடியானவா துதியை யுணடாகுவோராகினறார் மற்றும், துதிகள் அடைவனவாகுக எவரை யெனின? வன்மையுளள மருததுத தேவதையை. ஏனெயவனெதறும வனமைகளே விசேடணஙகளாகினறன. மிகுதியாக ஆராதிகக தகக்தும, அழகிய ஆபரணமுடையதும, ாணடுக காதி (खादि) எனபது அணி விசேடம "இனிய கரஙகளில காதியையும, கிருதியையும நனகு தரிததது" எனவும, "அஙகஙகளில இருடிகள் பதஙகளில காதிகள" எனவும மறை கூறுதலால எனக. ஆறறலுடையதும, துதியாகிய யாகமுடையதும, மேகததைச செலுததுந தொழிலுடையதும, செலலுஞ் சீலமுடையதுமாகிய வலியின பொருடடு, அதாவது அதனமைய வலியுளள மருததுவின (வாயு தேவதையின) பொருட்டுந துதிகள சோகினறனவாகுக எனபதாம. (6)

மந்திரம் 7.

३ २ ३ १ २र ३२ड ३१ २
463. अया रुचा हरिण्या पुनानो विश्वाद्वेषाꣳसि
३१ २ २३ २
तरति सयुग्वभिः सूरो न सयुग्वभिः ।
१ २ ३१ २ ३ १ २३ १ २र
धारा * पृष्ठस्य रोचते पुनानो अरुषो हरिः
२ ३ २३१ २३ १ २र ३ १ २३ १ २
विश्वा यद्रूपा परियास्यृक्वभिः सप्तास्येभिर्ऋक्वभिः ॥ ७ ॥

இருககு 1-11-1.

ஈயா ரூசா ஹரிண்யா வூநாநோ விஶ்வாதெஷாꣳஸி
தரதி ஸயூக்வபிஃ ஸூரோ ந ஸயூக்வபிஃ ।
யாரா வ்ருஷ்ணஶ் ரோசதெ வூநாநோ அரூஷோ ஹரிஃ
வீஶ்வாயூரூபா வரியாꣳஸ்ருக்வபிஃ ஸப்தாதெயெபிர்ருக்வபிஃ॥

* पृष्ठस्य सुतस्य, எனபது இருககு.

அந்வயம்.

पुनानः, हरिण्या, अया, रुचा, विश्वा द्वेषांसि, तरति सयुग्वभिः, सूरः न, पृष्ठस्य, धारा, रोचते, पुनानः, हरिः, अरुषः, यत्, सप्तात्येभिः, ऋक्वभिः, ऋक्वभिः, विश्वा, रूपा, परियासि ॥

பதவுரை.

पुनानः	வுநாநஃ	பவித்திரம் பண்ண பெற்ற சோமரசமானது
हरिण्या	ஹரிண்யா	பசசை நிறமுடையதும
अया रुचा	அயா ருசா	பிரகாசமுடையதுமாகிய இத்தாரையால
विश्वा द्वेषांसि	விஸ்வா துவேஷாம்ஸி	துவேஷம பணணபபடட எலல இராகஷாகளையும
तरति	தரதி	நாசஞ செய்கினறது.
सयुग्वभिः	ஸயுக்வபிஃ	கூடடமான கிரணஙகளால
सूर न	ஸூர ந	இரவி யிருளை யொதுகுமாறு
पृष्ठस्य	ப்ருஷ்ஸ்ய	உலகததைதரதாஙகபபடட சோம ரசததின
धारा	தாரா	தாரையானது
रोचते	ரொசதெ	விளங்குகின்றது.
पुनान	புநாநஃ	பவித்திரம பணணப்பட்டதும்
हरिः	ஹரிஃ	பசசை நிறமுடையது மாகிய சோமரசம
अरुषः	அருஷஃ	பளபளபபாயிருககினறது.
यत्	யத்	யாதொரு சோமரசம
सप्तात्येभि.	ஸப்தாதெயபிஃ	இரசன கொணடுவருகினற
ऋक्वभि	ரிக்வபிஃ	துதிபபோகளான
ऋक्वभि	ரிக்வபிஃ	ஒளிகளால
विश्वा	விஸ்வா	எலலா
रूपा	ரூபா	வடிவஙகளிலும
परियासि	பரியாஸி	வியாபிகினறதோ, (அசசோம ரசம.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருகது—7. அனனதபாருசசேப ரிஷி

பவிததிரமாகிய சோமரசம, பசசை நிறமுடையதும, பிரகாசமுடை யதுமாகிய இததாரையால, துவேஷஞசெயகினற இராகதாகளின் நாசம பணணுகினறது. அதிறுவமை.—சோனதுளள தனது கிரணஙகளால இரவி

யானது இருளைத்தொலைப்பது போன் றெனல். சேர்ந்துள்ள கிரணங்களால் (सयुग्वभि) எனபதை இரட்டித்துக கூறியது அனபின பொருட்டாம. அல லது, தாரையோடுகூடிய சோமரசம, கூடியுளள பிரகாசஙகளோடு இராக கதாகளைக கடகினறது உலகதததை தாஙகுகினற அச சோமரசதது இுடைய தாரையானது பிரகாசிகினறது. சுததம பணணபபடடதும, பசசை நிறமுடையதுமாகிய சோமரசம ஒளி வீசுகினறது யாதொரு அச சோமரசம, ரசஙக கொணடுவருஞ சிலமுளள துதியாளாகளால, அதா வது ஒளிகளால எலலா உருவஙகளிலும வியாபிகினறதோ, அச சோமரசம என முடி தததுககொளக. (7)

மந்திரம் 8.

३२३ ३१ २३ १२३क २२ ३ १२ ३

464. अभि त्यं देवꣳ सवितारमोण्योः कविक्रतु-

१ २ ३ १२ ३२ ३२ ३ २ ३२

मर्चामि सत्यसवꣳ रत्नधामभिप्रियं मतिम् ।

३ २उ ३ २ ३ १ २२ ३ १ २ ३

ऊर्ध्वा यस्यामतिर्भा अदिद्युतत्सवीमनि

१ २ ३ १२ ३ १ २

हिरण्यपाणिरमिमीत सुक्रतुः कृपा स्वः * ॥ ८ ॥

அதா 7-14-1, 2.—இருகக 0-4-25.

சுஹிதꣳ தெவம் ஸவிதாரꣳஓண்யோஃ கவிக்ரதꣳ
உசாமி ஸத்யஸவꣳ ரத்னதாமபிப்ரியம் மதிம் ।
ஊர்த்வா யஸ்யாமதிர்பா அதித்யுதத்ஸவீமனி
ஹிரண்யபாணிரமிமீத ஸுக்ரதுஃ க்ருபா ஸ்வஃ ॥

அநவயம்.

कविक्रतुं, अभिप्रियं, सत्यसवं, रत्नधां, मतिं, सवितारं, त्यं, देवं, अभि अर्चामि, यस्य, भाः, ऊर्ध्वा, ओण्यो', अदिद्युतत्, सवीमनि, अमतिः, सुक्रतुः, हिरण्यपाणिः, कृपा, स्वः, अमिमीत ॥

பதவுரை.

कविक्रतुं	கவிக்ரதꣳ	எலலாவறறையு முணாநதது
अभिप्रियं	சுஹிப்ரியம்	எலலா வகையிலும பிரியமுடை யது
सत्यसवं	ஸத்யஸவம்	உணமையிற செலுததுவது

* प्रजाभ्यस्त्वा प्रजाभ्यस्त्वी अनुप्राणन्तु प्रजास्त्वमनुप्राणिहि, எனறு யஜுரவேதததில அதிகபாடமிருகினறது, कृपात् स्व , எனபது அதாவணம.

रत्नधां	ரத்நதாம்	அழகிய தனநதைக கொடுப பதும
मति	உதிம்	துதிகக தகதுமாகிய
सवितार	ஸவிதாரம்	சூரியனெனனும
त्य देव	தயம தெவம	அததேவதையை
अभि अर्चामि	அபி அரசாமி	இனிது பூசிககினறேன
यस्य	யஸய	எச சூரியனுடைய
भा	பாஃ	கிரணம
ऊर्ध्वा	ஊரத்வா	உயாநததாய
ओण्यो	ஒணயோஃ	வானுலகு மணணுலகஙகளிரண டிலும
अदिद्युतत्	அதித்யுதத்	மிகப பிரகாசிகினறதோ,
सवीमनि	ஸவீமநி	யாது வெளிபபடட விடநது
अमतिः	அமதிஃ	அனைதது நனகு விளஙகுகினற னவோ,
सुक्रतु	ஸுக்ரதுஃ	அழகிய கருமமுடையதும
हिरण्यपाणि	ஹிரணயபாணிஃ	பொற கையை யுடையதுமாகிய அச சூரிய தேவனத
कृपा	கரபா	தயை செயது
स्वः	ஸ்வஃ	சுவாகக நிமிததமாக
अमिमीत	அமிமீத	அளநதது, (இச சோமரசநதை அருநதியது.)

சாயண பாடியம.

கணடம—12. இருகசு—8. நருல ரிஷி

(சூரிய) சவிதா எனனும எவநதேவனை எலலாவகையானும வாகசாற பூசிகினறேன எவவணணதததனுகிய தேவனை யெனின? எலலா யறறவுணா வுடையவனும, உணமையாய்ச செலுததுவோனும, இரமணீய தனஙகளைக கொடுபபவனும, எவவகையானும பிரியதகேதாடு கூடியவனும, துதிகசதக கோறு மானவனை மறறும, எசசூரியனுடைய கிரணஙகள உயாநத தாகி விணணுலக மணணுலகிரணடிலும, மிக வியபபாயப பிரகாசிககினையேதா, எச சூரியன உதிததவிடநது அனைவாகளுடைய நாநதிகளும இனிது பிரகாசிக கினறனவோ, அழகிய கருமமுடையவனும, பொறகாமுடையவனுமாகிய அசசூரியதேவன, கிருபையால சுவாகக நிமிததமாய இசசோமரசநதை இத துணை யெனறளநதனன அலலது, அளககிலன மறறோரு, அனைவருடைய சஙகறபததால இபபுகையில சுவாகக வாகியாதலின அருநதினன எனபதாம.

மந்திரம் 9.

३१ २र ३ १ २ ३ १ २ ३१
465. अग्निꣳ होतारं मन्ये दास्वन्तं वसोः सूनुꣳ
२र ३१२ ३ २ ३ २ ३१२
सहसो जातवेदसं विप्रं न जातवेदसम् ।
२ ३ १ २ ३२ ३ २ ३ १ २ ३ २
य ऊर्ध्वया स्वध्वरो देवो देवाच्या कृपा
३२ ३ १ २३१२ ३ १ २ ३ १ २ ३१२
घृतस्य * विभ्राष्टिमनु शुक्रशोचिष आजुह्वानस्य सर्पिषः ॥ ९ ॥

இருகசு 1-127-1.

கூக்ஷீம் ஹொதாரம் உநெ தாவ்ஷ்ஜம் வஹொஃ வஸூநம்
வஹஹொ ஜாதவெதஸம் விப்ரம் ந ஜாதவெதஸம் ।
ய ஊர்த்வயா ஸ்வத்வரொ தெவொ தெவாச்யா க்ருபா
க்ருதஸ்ய விஸ்ராஷ்டிமநு ஸுக்ரஶொசிஷ ஆஜுஹ்வாநஸ்ய ஸர்பிஷஃ ॥

[ஸவிதுஷ்ஃ ॥

அந்வயம்.

அக்நிம், ஹோதாரம், தாஸ்வந்தம், வஸோ. ஸஹஸஃ ஸூநு, ஜாதவேதஸம், விப்ரம் ந, ஜாதவேதஸ, மந்யே, ய. தேவஃ, ஸ்வத்வரஃ, ஊர்த்வயா, தேவாச்யா, க்ருபா, ஸுக்ரஶோசிஷஃ, ஆஜுஹ்வாநஸ்ய, ஸர்பிஷஃ, க்ருதஸ்ய, விப்ராஷ்டிம் அநு ॥

பதவுரை

अग्निं	கூக்ஷீம்	தேவாகளது சேஷ்டைகளிலும். வேளவிகளிலும் தலைமையாக வும
होतार	ஹொதாரம்	எமது வேளவியில தேவாகளை யழைப்பதாகலின ஓமததை யுண்டாகருவதாகவும
दास्वन्त	தாவ்ஷ்ஜம்	மிகுத நனங்கொடுப்பதாகவும
वसो सहस.	வஹொஃ ஸஹஸஃ	அக்னிவாகளாலும போறறுதறகு ஆறறலின
सूनुं	ஸூநும்	மகவாகவும
जातवेदसं विप्र न	ஜாதவெதஸம் விப்ரம் ந	விதைகளை யறிகின்ற அந்த ணன போனறதாகவும
जातवेदसं.	ஜாதவெதஸம்	மிகக கொண்டாடத்தகக தாகவு மூளளதை

* விப்ராஷ்டி மநுவஷ்டி வஸு, எனபது இருகசு.

मन्ये	உநெ்ஏ	(யான) அகனினியென உடனபடு கினறேன
य. देवः	யः தெவஃ	அததனமைய குணமுடைய யாதொரு தேவதையானது
स्वध्वर	ஸ்ஏவ்வரஃ	நலல வேளவிகளை ஏறறுககொண டும
ऊर्ध्वया	ஊர்ஏ்வயா	மிக மேலாகிய
देवाच्या	தெவாஅ்யா	தேவாராதனை செயது கொணடும அலலது, தேவகடகுச (தூது) சொலலிக கொணடும
कृपा	கரூபா	ஆறறலாகிய கிருபையால அல லது, தேவதைகடகு, அவி கொணடு செலல வேணடு மெனனும இசசையால
शुक्रशोचिष.	ஸ்ஊ்கரஃ பொஅ்கிஷஃ	ஒளிமலிந்த பிரகாசமுடையதா கினறதோ,
आजुह्वानस्य	ஆஜுஹ்வா்நஸ்ய	அவவகனினி நாறபுறததும வேள விகடகுசசெனறு
सर्पिः घृतस्य	ஸர்பிஃஷஃ க்ரு்தஸ்ய	ஒழுகுகினற நெயை
विश्राष्टि अनु	விஸ்்ராஷ்டிம் அநு	நனகு சாமபராகிய விடதது. (ஏறறுககொளகினறது.)

சாயணய பாடிம்.

கணடம—12. இருககு—9. புருசசேப ரிஷி.

தேவருடைய சேனைகளில முதனமைய தெனறும, எமது வேள வியைக குறிதது தேவாகளை யழைபபதெனறும, அலலது ஓமததையுண டாகுவதெனறும, "அழைபபோனை வேளவி யியறறுவோனை" என யாஸக முனிவருக 7-15-ல கூறியுளளார ஆதலின. "இனறு அழைகுமகனினி யைப போறறுக" என மறை கூறலானும "அழைககு மகனினியைக கூப பிடுக" எனற பிற வாகளானும, அகனினிககு தேவாகளை அழைககுநதனமை மிக விளகமாமெனக அகனினி, தேவாகளை அழைகததகதென உடன படுகினறென எனககொளக உடன படுகினறென எனபதை ஒவவொரு விசேடணததிலு மியைதது கொளக. அலலது, மேற கூறபபடுபவைகள தோததிரததை மேற கொணடவைகள அதாவது வியபபாக கொடுப பதும, யாவாகளாலும போறறததகதும, ஆறறலின மகவும, ரணடு அரணிகடடையிற கடையுமகாலதகில மிகவலியோடு கடையுமிடதது தீ உணடாவதால அதை வலியினுடைய மகனென உபசரிகபபடடது. தோனறினவைகளை யுணாவதும, அலலது, தோனறின தனமகளையுடைய தும, எனனும இததகைய பொருளதரும ஜாதவேதசம, எனனுஞ

சொறகு கிருதத்தில யாஸகமுனிவா பலவகையாகவுரை கூறியுளளா அக கினி, தோனறின வறறை யுணாவது, தோனறின தனஙகளே யுடையது என பதில உவமை —எலலா விதத்தகளேயு முணாநத நுணணறிவாளனகிய அந தணன போனறனல அதாவது அததனமைய அநதணன மிகமநிகபபடு தல போல உனனேயுந துதிகனினறேன எனபது பொருள கூறிய குணங களோடு கூடிய யாதொரு சூரிய தேவன உளனே, அவன, இனிய வேளவி களேத தாஙகுவோனகவும, மிக மேமபடட தேவாகளேப பூசிகனிறற, அல லது, தேவாகளே யெதிரொளகினறற ஆறறலெனனும கிருபையோடு கூடி கூடியவனயிருநதும, "தேவாகளே யேறறுக கொளகினறற கிருபையால" எனற யாஸகமுனிவாவாகதையு முணாக அவைகளினினறும அவிகளே (தேவஉணவுகளேத) தாஙகும புததியோடு கூடியவனயிருநதும, ஒளிமயிநது பிரகாசமுடையதும, யாணடும அழைகபபடடதும, ஒழுகுந தனமையுடை யதுமாகிய நெயயைச சாமபரான பினனா அவன விருமபுகினறனன. அதா வது, ஏறறுகொளகினறனன எனபதாம. (9)

வஸோ, வஸு, என இருகனிலும, சாமதனிலும பாடம.

மநதிரம் 10.

२३ १ २२ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ ३ ३ २

466. तव त्यन्नर्यं नृतोऽप इन्द्र प्रथमं पूर्व्यं दिवि प्रवाच्यं कृतम् ।

२ ३२ ३ १२ ३ १२ ३ १ २ ३२ ३२

यो देवस्य शवसा प्रारिणा असुरिणन्नपः

२३ १ २ ३ १ २ २ १ २ ३ १ २२ ३ १ २ ३ १ २२

* भुवो विश्वमभ्यदेवमोजसा विदेद्यूर्जं शतक्रतु †र्विदेदिषम्॥१०॥

இருககு 1-126-1.

தவ தயயும நூதொவ ஹந்ர பூரயம வகவயும திவி பூவா

[வயம் கூரதி ।

யொ தெவஸ்ய ஸவஸா பூாரிணா அஸுரிணன்னபஃ

ஸுவொ விஸ்வமபயதெவமொஜஸா விதெதூர்ஜம் ஸதக்ரதூவிதெ

[திஷம் ॥

அந்வயம்.

नृतः, इन्द्र!, नर्य, प्रथमं, पूर्व्यं, कृतं, तव, त्यत्, अपः, दिवि, प्रवाच्यं, देवस्य, असु, शवसा, रिणन्, अपः, अरिणः, विश्वं, अदेवं, ओजसा, अभिभुवः, शतक्रतुः, ऊर्जं, इषं, विदेत् ॥

---

* भुवद्, † विदादिषम्, எனபன இருககு

பதவுரை

नृतः	நரகः	அனைவரையும் ஆட்டிவைப்போனிய
इन्द्र !	இந்த்ர !	இந்திரனே !
नर्य	நர்யம்	மனிதர்களுக்கு இனியதும
प्रथमं	ப்ரதமம்	தலைமையும
पूर्व्य	பூர்வ்யம்	பழமையுமாகச்
कृत	கரகம்	செய்யப்பட்ட
तव	தவ	உனது
त्यत् अप.	தயக் கவ:	கீர்த்தியுடைய அச செய்கை
दिवि	திவி	சுவர்க்கலோகத்தில
प्रवाच्य	ப்ரவாச்யம்	இனிது புகழத்தக்கதாகின்றது. அச்செயலை யாதெனின் ? நீ
देवस्य	தெவஸ்ய	வெற்றியை விரும்பிய அசுரர்களின்
असु	கஸு	பிராணனை
शवसा	சவஸா	வலியால
रिणन्	ரிணந்	அழித்தது
अप:	கவ:	அசுரர்களால் தடுத்து வைக்கப்பட்ட நீரை (மழையை)
अरिण·	கரிண:	சென்றுகொண்டிருக்கும்
शतक्रतु	சதக்ரதோ	அளவுகடந்த இரக்கமுள்ள
विश्व	விச்வம்	நீர்வளம்
अदेव	கதெவம்	இருளாகிய அசுரனை
ओजसा	ஒஜஸா	ஆற்றலால
अभिभुव·	கபிபூவ:	நாசமாகச்செய்வாயாக
ऊर्ज	ஊர்ஜ்யம்	வலியையும
इष	இஷம்	அபிவிருத்தியான அன்னத்தையும
विदेत्	விதெத்	பெற்றுக்கொள்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—12. இருக்கு—10 கிருத்சமத ரிஷி.

அனைவர்களையும் ஆட்டிவைக்கின்ற (செலுத்துகின்ற) இந்திரனே ! நீ மனிதர்களுக்கு இனிது செய்வதும, முதன்மையானதும, "பிரதம மிக முதன்மை" எனப்படும் யாஸ்கமுனிவரும முற்காலத்தில்உண்டாகியதும, நின்னுடைய செய்யப்பட்டதுமாகிய கீர்த்திமிகுந்த நினது கருமம (செயலை) சுவர்க்கலோகத்திலிருக்கும் தேவர்களாலும் புகழத்தக்கதாயினும் நீ அப்படிக்கொண்டாயில்லையோவெனின்?

தேவர்களே வெல்ல விரும்புபவனை அசுரனுடைய பிராணனைக் கொன்று, நீ, அவனால் தடுக்கப்பட்ட நீரை (மழையை) ஏவினை (கொண்டு வந்தனை) என்பதாம். யாதொரு இச்செயலை புகழ்ந்ததற்காகத் தேவர்களே வெல்ல விரும்பினமை காண்க. இனிப்போட்டசமாயக் கூறல் —அவ்விந்திரன் நிறைந்த இருளாகிய அசுரனை ஆற்றலால் தொலைப்பானாக மற்றும், இந்திரன் வலியை அடைவானாக. அவியாகிய அன்னத்தையும் அடைவானாக என்பதாம். (10)

பன்னிரண்டாவது கண்டம்

முற்றும்

ஸ்ரீமத், இராஜாதிராஜ பரமேசுர வைதிக மார்க்க பிரவர்த்தக,
ஸ்ரீவீர புக்கண ராயால சாமராஜய ------ சயணாசாரியர் இயற்றிய
மாதவீய சாம வேதார்த்தப் பிரகாசமென்னும்
சந்த வியாக்கியானத்தில்,

இரண்டாவது ஐந்திர காண்டமும்,

அல்லது

ஐந்திர பர்வமும்,

முற்றும்.

சாமவேத சங்கிதை ஞானகாண்டத்தியாயம்

முற்றும்.

ஓம் சுபரமணியோம்! ஓம் சுபரமணியோம்! ஓம் சுபரமணியோம்!

சாமவேத சங்கிதை

மூன்றுவது

பவமான காண்டம்.

ஐந்தாம் அத்தியாயம்

முதலாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—5. கண்டம்—1.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

தேவதை—பவமானன, சந்தம—காயத்திரி. சுரம—ஷட்சம. இருடி கள ஆங்காங்குக் கூறபபடுவர்கள

இவ வதத்தியாயத்தில் சோமரசந துதிகபபடுகின்றது.

மந்திரம் 1.

३ १ २ ३१ २र ३ १ २र

467. उच्चा ते जातमन्धसो * दिवि सद्भूम्याददे ।

३२उ ३ २३ १२

उग्रꣳ शर्म महि श्रवः ॥ १ ॥

இருகசு 9-61-10.

உச்சா தெ ஜாதமந்தஸொ திவி ஸத்பூம்யாததெ ।

உக்₃ரꣳ ஶர்ம மஹி ஶ்ரவः ॥

அனவயம்.

हे सोम !, ते, अन्धसः, उच्चा, जातं, दिवि, सत्, उग्रं, शर्म, महि, श्रवः, भूमि आददे ॥

* दिविषद्, எனபது இருகசு.

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமமே!
ते	தே	உனனுடைய
अन्धसः	அந்ஸஹ:	இரசததின தோற்றம
उक्षा	உக்ஷா	சிறபபுடைய தாய
जात	ஜாதம்	உண்டாயிறது. (அதனல்)
दिवि	திவி	வானுலகில்
सत्	ஸத்	இருகசப பெறறதும
उग्र	உக்ரம்	கோததியுடையதுமாகிய
शर्म	ஸர்ம	சுகதததையும
महि	மஹி	மிகுதியாகிய
श्रव	ச்ரவ:	அனனததையும
भूमि आददे	பூமி ஆததே	தரையிறபிறநத யாம அடைகின றேம

சாயண பாடியம.

கணடம—1. இருகசு—2. அமகியா ரிஷி.

சோமகொடியே! நினது ரசம மேனமையாயப பிறந்தது, மற்றும, வானுலகிற பெருமையுளள சுகததையும, மகத்தாகிய அனனததையும தரையிற பிறநத எமைபபோனறாகள (அதனல) அடைகினறாகள எனபதாம.

மநதிரம் 2.

१२ ३ १२ ३ १ २ ३ १२ १ २३ १२ ३२

468. स्वादिष्ठया मदिष्ठया पवस्व सोम धारया इन्द्राय पातवे सुतः॥२॥

இருகசு 9-1-1.

ஸ்வாதிஷ்டயா மதிஷ்டயா பவஸ்வ ஸோம தாரயா இந்த்ராய பாதவே ஸுதஹ ॥

அனவயம்.

हे सोम!, इन्द्राय, पातवे, सुतः, स्वादिष्ठया, मदिष्ठया, धारया, पवस्व ॥

பதவுரை

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமரசமே!
इन्द्राय	இந்த்ராய	இநதிரன
पातवे	பாதவே	அருநதுதற பொருடடுப
सुत	ஸுதஹ	பிழிநதெடுககபபடட நீ
स्वादिष्ठया	ஸ்வாதிஷ்டயா	மிக இனசுவையோடு கூடியதும

मदिष्टया	உதிஷ்டயா	மிக களிபபைககொடுபபது மாகிய
धारया	யாரயா	தாரையால (துளிததுளியா யொழுகி)
पवस्व	வவஸ்வ	நிறைவாயாக.

சாயண பாடியம

கண்டம—1. இருகசு—2 மதுசசநத ரிஷி.

சோமரசமே! இநதிரன அருநதுதறபொருடடு பிழிநதெடுகபபடட நீ, மிகுநத இனசுவையோடு கூடியதும, பெரும (வியபபாகிய) களிபபைத தருவதுமாகிய தாரையால நிறைவாயாக எனபதாம. (2)

மநதிரம் 3.

१२ ३ १२ ३१२ ३२

469. वृषा पवस्व धारया मरुत्वते च मत्सरः ।

२ ३ १ २३ १२

विश्वा दधान ओजसा ॥ ३ ॥

இருக்கு 6-65-10.

வ்ருஷா பவஸ்வ யாரயா மருத்வதே ச மத்ஸரஃ ।
விஸ்வா தயாந ஒஜஸா ॥

அநவயம.

हे सोम!, वृषा, धारया, पवस्व, च, मरुत्वते, विश्वा, ओजसा, दधानः, मत्सरः ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹெ ஸொம!	சோமரசமே! நீ
वृषा	வ்ருஷா	துதிபபோரகளின மனவேடகையை பொழிநதுகொணடு
धारया	யாரயா	நினறு தாரையால
पवस्व	பவஸ்வ	கலசததில நிரமபுவாயாக
च	அ	மறறும, இநதிரனுககு அருப பணிஞசெயதவிடதது
मरुत्वते	மருத்வதே	மருநதுவை உதவியாககொணட அவ விநதிரனுககு
विश्वा	விஸ்வா	எலலாத தனததையும
ओजसा	ஒஜஸா	தனது வலியால
दधानः	தயாநஃ	தாஙகிகொணடு
मत्सर.	மத்ஸரஃ	களிபபுணடாகுவோனவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1 இருக்கு—3. பிருகு வாருணி ரிஷி.

சோமரசமே! நீ, தோததிரஞ செயவோாகளின விருபபதததைப பெய வோனுயிருநது உனனுடைய தாரையால துரோணகலசததில நிரமபுவாயாக. நிரமபிய நீ, எஙகளால இநதிரனுககு கொடுககபபெறற காலததில மருத துவைச (வாயு தேவதையை) சகாயமாயக கொணட அவ விநதிரன பொருட டுக களிபபுணடாககுவோனுமம ஆவாயாக எவவிதததனுயெனின? தனது ஆறறலோடு கூடியவனுயிருநது தோததிரம பணணுவோாகடகு எலலாத தனஙகளேயெனும, அலலது, நிறைநத தனஙகளேயெனுங கொடுததுக கொணடு நீ களிபபுணடாககுவோனுகுகி எனபது பொருததமாமெனக. (3)

மநதிரம் 4.

२ ३ २ २ १२ ३ १ २ ३ १ २

470. यस्ते मदो वरेण्यस्तेना पवस्वान्धसा ।

३ १२ ३ २

देवावीरघशंसहा ॥ ४ ॥

இருக்கு 9-6-19.

யஸ்தே மதொ வரேண்யஸ்தேந பவஸ்வாந்ஹஸா ।

தேவாவீரகஶஂஸஹா ॥

அநவயம.

(हे सोम!,) देवावीः, अघशंसहा, वरेण्यः, मदः, ते, यः, (रस,) तेन, अन्धसा, पवस्व ॥

பதவுரை.

(हे सोम!)	(ஹே ஸொமை!)	(சோமமே! நீ,)
देवावी	தேவாவீஃ	தேவாகளை விருமபுபவனுமம
अघशंसहा	அகஶஂஸஹா	இராகதாகளை நாசம பணணுபவனுமம
वरेण्यः	வரேண்யஃ	மிக மேலானவனுமம
मदः	மதஃ	களிபபைக கொடுபபவனுமாகிய
ते	தே	உனது
यः	யஃ	யாதொரு
(रसः)	(ரஸஃ)	(இரசமுணடோ,)।
तेन अन्धसा	தேந அந்ஹஸா	அநத ரசததுடன
पवस्व	பவஸ்வ	கலசததினிறைவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—1. இருகசு—4. அமகியூ ரிஷி.

சோமகொடியே! நீ, தேவாகளை யிசசிகினறதும, இராகசதாகளைத தொலைப்பதும, அனைவாகளாலும போறறத தகசதும, களிபபைததருவது மாகிய உனது யாதொரு இரசமூணடோ, ஆதரிததறகுரிய அநத இரசத தோடு கலசததில நிறைவாயாக எனபதாம. (4)

மநதிரம் 5.

३ २उ ३ १ २ ३ १ २ ३ १२
471. तिस्रो वाच उदीरते गावो मिमन्ति धेनवः ।
१२ ३ १ २
हरिरेति कनिक्रदत् ॥ ५ ॥

இருக்கு 9-33-4.

திஸ்ரோ வாச உதீரதெ காவொ மிமனதி தெனவஃ ।
ஹரிரெதி கநிக்ரதத் ॥

அநவயம்.

तिस्रः, वाचः, उदीरते, धेनवः, गावः, मिमन्ति, हरिः, कनिक्रदत्, एति ॥

பதவுரை.

तिस्र.	திஸ்ரஃ	இருகசு முதலிய வேறுபாடடால மூவகையான
वाचः	வாசஃ	துதிகளை
उदीरते	உதீரதெ	வேட போாகள சொலகினறூ களை.
धेनव.	தெனவஃ	பாலாறகளிபபிகின்ற
गाव.	காவஃ	கோகளை
मिमन्ति	மிமனதி	பால கறதத்ற பொருடடுக கதறு கினறன (அதுபோல)
हरिः	ஹரிஃ	பசிய சோமரசம
कनिक्रदत्	கநிக்ரதத்	ஒலிததுக கொணடு
एति	ஏதி	கலசததிற செலகினறது.

சாயண பாடியம.

கண்டம—1. இருகசு—5. திரித ரிஷி

இருகசு, யசுர, சாமம எனனும வேறுபாடடால மூவகையான தோத திரஙகளை வேட போாகள இனிது படிகினறூாகள. விரைவில பால கறக

கினற பாறபசுகள கறதறற பொருடடுக கதறகினறனபோனறு பசுமை நிறமுடைய சோமரசமுஞ சந்தமிடடுக கொணடு கலசதறிற போய சேரகின றது எனபதாம். (5)

மந்திரம் 6.

१ २ ३१ २३ १२ ३ १२
472. इन्द्रायेन्दो मरुत्वते पवस्व मधुमत्तमः ।
३ २ ३ १ २ ३१२
*अर्कस्य योनिमासदम् ॥ ६ ॥

இருகசு 1-81-3

இந்ராயெந்தொ மருத்வதெ பவஸ்வ மதுமத்தமஃ ।
அர்கஸ்ய யொநிமாஸதம் ॥

அந்வயம்.

इन्दो!, मधुमत्तम., अर्कस्य योनिं, आसद, मरुत्वते इन्द्राय, पवस्व ॥

பதவுரை.

हे इन्दो!	ஹெ இந்தொ!	சோமரசமே!
मधुमत्तम.	மதுமத்தமஃ	மிகுந்த இனசுவை யோடி கூடிய நீ
अर्कस्य योनि	அர்கஸ்ய யொநிம்	ஆராதிகினற வேளவியாகிய இடததைபபற்றி
आसद	ஆஸதம்	விளஙகுவதாய
मरुत्वते इन्द्राय	மருத்வதெ இந்ராய	மருதது்களோடு கூடிய இநதிரன பொருடடுக
पवस्व	பவஸ்வ	கலசதது நினறவாயாக

சாயண பாடியம்

கணடம—1. இருகசு—6. கசியப ரிஷி

சோமரசமே! மிகக இனசுவையுளள நீ, ஆராதிகினற வேளவி கானஙமிடததில உடகாருவோனுய இநதிரன பொருடடுக கலசததை யடைவாயாக எனபதாம். (6)

* ऋतस्य, எனபது இருகசு.

மந்திரம் 7.

२ १ ३ १२र ३ १ २र ३ २
473. असाव्यंशुर्मदायाप्सु दक्षो गिरिष्ठाः ।
३ २उ ३ १ २
श्येनो न ॥ ७ ॥

இருகசு 6-62-4

சுஷாவ்யꣳஶுர்மதாய்யாப்ஸு தக்ஷோ கிரிஷ்டாஃ ।
ஶ்யேநோ ந யோநிமாஸதத் ॥

அநவயம்.

गिरिष्ठाः, अंशुः, मदाय, असावि, श्येनः न, अप्सु, दक्षः, योनिं, आसदत् ॥

பதவுரை.

गिरिष्ठाः	கிரிஷ்டாஃ	மலைகளில் முளைத்துளள
अंशुः	சுஂஶுஃ	சோமம
मदाय	மதாய	களிபபின பொருட்டுத்
असावि	சுஷாவி	தேடபபட்டிருககின்றது.
श्येनः न	ஶ்யேநஃ ந	அனறிப பறவை வனமவிடுத் தனதிடதது லுறைவது போனறு
अप्सु	அப்ஸு	நீரில
दक्षः	தக்ஷஃ	வாழ்கினற (இசசோமம)
योनिं आसदत्	யோநிம் ஆஸதத்	தனதிடதநில நிலைததிருககினறது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—1. இருக்கு—7. சமதகினி ரிஷி.

மலைகளிறறோனறிய சோமம, களிபபின பொருடடுப் பிழியபபட்டது. அது நீரிலும (மடுகளிலும) வளாகினறது அனறியும, அனறிற புள, வனதிலிருநது வநத தனதிடததை யடைவதுபோல, இச சோமம தனகசு யாதொரு இடமுணடோ, அதை அடைகினறது எனபதாம. (7)

மந்திரம் 8.

१२ ३ १२ ३१ २ ३ १२
474. पवस्व दक्षसाधनो देवेभ्यः पीतये हरे ।
३ १२ ३२३ १२
मरुद्भ्यो वायवे मदः ॥ ८ ॥

இருகசு 19-25-1.

வவஸ்வ உக்ஷண்யாயஸோ தெவெப்யஃ வீதயெ ஹரெ ।
உரூஷ்ஹ்யா வாயவெ உஃ ॥

அந்வயம்.

हे हरे!, दक्षसाधनः, मदः, देवेभ्यः पीतये, मरुद्भ्यः, वायवे, पवस्व ॥

பதவுரை.

हे हरे!	ஹெ ஹரெ	பாவதைதப்போகுகினற சோம ரசமே!
दक्षसाधन	உக்ஷண்யாயஸோ	ஆறறலுக்குச சாதகமாகிய
मद	உஃ	களிபபைக கொடுககினற நீ
देवेभ्य पीतये	தெவெப்யஃ வீதயெ	இநதிரன முதலிய தேவாகள அருநதுதற பொருடடும
मरुद्भ्य	உரூஷ்ஹ்யஃ	மருத தேவதைகள அருநதுதற பொருடடும
वायवे	வாயவெ	வாயு தேவதையின பொருட்டும
पवस्व	வவஸ்வ	கலசதநதில நிறைவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—1. ○—— °. நிடராயுக ஆகநதிய ரிஷி.

பசசைநிற முடையோய்! அலலது, பாவதைதப போக்குகினற சோம ரசமே! ஆறறலுககு கருவியாகிய களிபபைததருகினற நீ பாததிரதநதில நிறைவாயாக. எதன பொருடடெனின? இநதிரன முதலிய தேவாகள அருநதுவதறகும, மருதகளும வாயு தேவதைகளும அருநதுதற்பொருட்டும. நிறைவாயாக எனமுடிதது கொளக. (8)

மநதிரம் 9.

12 3 1 2 3 2 3 2 3 1 2

475. परि * स्वानो गिरिष्ठाः पवित्रे सोमो अक्षरत् ।
12 3 1 2
मदेषु सर्वधा असि ॥ ९ ॥

இருககு 9-18-1.

வரிஷ்ஹாதெ கிரிஷ்டாஃ வவித்ர ஸொஸொ கக்ஷரத் ।
மதெஷ்வ ஸவதுதா கஸி ॥

அந்வயம்.

सोमः, पवित्रे, पर्यक्षरत्, गिरिष्ठा, स्वानः, मदेषु, सर्वधा असि ॥

* सुवान अक्षरा, எனபன இருககு.

பதவுரை.

सोमः	ஸொமஃ	இச் சோமரசம்
पवित्रे	பவித்ரே	சுத்தமாகிய பாத்திரத்தில்
पर्यक्षरत्	பரியக்ஷரத்	நிறைந்து கொண்டிருக்கின்றதும்
गिरिष्ठाः	கிரிஷ்டாஃ	மலையிற்றோன்றியதும
स्वानः	ஸ்வாநஃ	சமபாதிக்கப்பட்டதுமாம.
मदेषु	மதேஷு	அததகைய நீ, துதிக்கப்பட்டோர்கள விஷயததில
सर्वधा असि	ஸர்வதா அஸி	எலலாவகையானும அனைதைதையுங்கொடுபபோனுக இருக்கினறாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—9. கசியபா, அசிதர் ரிஷிகள்.

இச் சோமரசம பரிசுத்தமாகிய பாண்டத்தில் நிறைந்துகொண்டிருக்கின்றதும, பிழியப்பட்டதும, மலையிலிருப்பதுமாம் எனபது பொருள. அததனமைய நீ, துதிபபோர்களிடதில எலலாவறறையுங கொடுபபோனுய், அலலது, அனைதைதையுங தாங்குவோனுய் இருக்கின்றாய் என்பதாம. (9)

மந்திரம் 10.

१२ ३ २ ३२ ३ १ २र ३क २र३२

476. परि प्रिया दिवः कविर्वयांऽसि नप्त्योर्हितः ।

३ १ २ ३ १२

*स्वानैर्याति कविक्रतुः ॥ १० ॥

இருக்கு 9-9-1.

வரி வ்ரியா திவஃ கவிவயாம்ஸி நப்த்யோர்ஹிதஃ ।

ஸ்வாநைரியாதி கவிக்ரதுஃ ॥

அநவயம்.

कविः, कविक्रतुः, नप्त्योः हितः, दिवः, प्रिया, वयांसि, स्वानैः, परियाति ॥

பதவுரை.

कविः	கவிஃ	நுண்ணறிவுடையதும
कविक्रतु	கவிக்ரதுஃ	புதிதியை வளாகின்றதுமாகிய சோமம

* सुवाना, எனபது இருக்கு.

नप्त्यो हितः	நப்த்யோ: ஹிதः	பிழியும பலகைக ளிரண்டின நடுவில வைகுகபபடடிருகுகினறது.
दिव·	திவः	வானுலகிற
प्रिया	ப்ரியா	பிரியமுளள வைகளாய்ப்
वयांसि	வயாம்ஸி	போகினற கறகளே
स्वानै,	ஸ்வாநைஃ	வேளவி யாறறுவோாகளால்
परियाति	பரியாதி	(அது) பெறுகினறது.

சாயண பாடியம்.

கணடம—1. இருகுகு—10. கசியபா, அசிதா ரிஷிகள.

தூணணறிவுடையதும, எலலையறற கருமமுடையதுமாகிய சோமம, பிழிநதெடுகுகும பலகை யிரணடின இடையில வைகுகபபடடது விருப புடையவைகளாய வானுலகஞ செலகினற கறகளே வேடபோாகள வாயிலாக அது அடைகினறது அவவாறே வேதமநதிரமுங கூறுகினறது. (10)

குறிபபு —ாணடு, மேலே தூகுகி சோமககொடியை பிடிகுகினற கறகள விதுதோதபபடுகினறன.

முதலாவது கண்டம்.

முறறும.

இரண்டாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—5. அதியாயம்—5. கண்டம்—2.

பத்து மநதிரஙகளாலானது.

தேவதை, சோமம. சநதம, காயதிரி சுரம ஷடசம.

மநதிரம் 1.

१ २र ३ २३ १२ ३ १२
477. प्र सोमासो मदच्युतः श्रवसे नो *मघोनाम् ।
३ २ ३ १२
सुता विदथे अक्रमुः ॥ १ ॥

இருகுகு 9-32-1.

* मघोन , எனபது இருகுகு

ஆ வொஆவொ ஊச்யூதஃ ஸ்ரவஹெ நொ உவொநாம் ।
ஹ்ரதா விதயெ சகஸ்ரஃ ॥

அந்வயம்.

मदच्युत , सोमास , सुता॑, मधोनां, न॑, विदथे, श्रवसे, प्र अक्रमुः ॥

பதவுரை.

मदच्युत	ஊ அஸ்ரூதஃ	களிபபை பூடடுகினற
सोमास	வொஆஸஃ	சோமரசம
सुता॑	ஹ்ரூதாஃ	பிழிநதெடுதத விடதது
मधोनां	உவொநாம்	அவிகளோக கைகொணட
नः	நஃ	எஙகளுடைய
विदथे	விதயெ	வேளவியில
श्रवसे	ஸ்ரவஹெ	அனனததின பொருடடு (அல லது) கீரதியின பொருடடுப
प्र अक्रमुः	ஆ சகஸ்ரஃ	பாதநிரஙகளை யடைகினறது

சாயண பாடியம.

கணடம—2 இருகசு—1 சயாவாசுவ ரிஷி.

சோமரசம, களிபபை பூடடுவதாயும பிழியபபடடதுமாகி அவிகளோக கொணடுளள எஙகளுடைய வேளவியில அனனததின பொருடடாகவேணும, அலலது, கீரதியின பொருடடாகவேணும பாதநிரஙகளிற செலகினறது என்பதாம. (1)

மநதிரம் 2.

१ २र ३ २ ३ १ २ ३ १२
478. **प्र सोमासो विपश्चितोऽपो *नयन्त ऊर्मयः ।**
१ २ ३ १ २
वनानि महिषा इव ॥ २ ॥

இருகசு 9-33-1

ஆ வொஆவொ விவஶ்சிதொ2வொ நயந்த ஊ2ர்மயஃ ।
வநாநி மஹிஷா இவ ॥

அந்வயம்.

विपश्चितः, सोमास॑, अप॑ ऊर्मयः, महिषा वनानि इव, प्रनयन्त ॥

* नयन्ति, எனபது இருகசு

பதவுரை.

விபஶ்சித	விவஶ்சிதஃ	புதியை வளாகினற
சோமாஸ	ஸொமாஸஃ	சோமரசம
அப ஊர்மய	ஸுவஃ ஊர்மயஃ	நீரி னலைகள போனறும
மஹிஷா வனானி இவ	மஹிஷா வநாநி இவ	மிருகஙகள வனஙகளிற செலவன போனறும
ப்ரனயன்த	ப்ரநயந்த	பாததிரஙகளை யடைகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—2. இருகசு—2. திரித ரிஷி.

நுணணறிவை யுணடாகுகினற சோமரசம பாததிரஙகளை யடைகின றது எதைப போலெனின? நீரினுடைய அலைகள போனறு எனக. ஈணடு, நீர எனபது நீரினுடைய என ஆறும வேறறுமையாய்த திரிநதது. இது பறறியே இருககோதுவாகளும 'அபாநயநதிதி' என ஓதுகினறாகள. அநத அலைகள இடைவிடாது உணடாகினறன போனறு எனபதாம. மிருதிகண இவவுவமை. அடைவதில மறறொருவமை கூறபபடுகினறது:— அநேக மிருகஙகள வனததை யடைவனபோன றெனல. அலலது, தனது ஆசிரயமாகிய பாததிரதினினறும ஒழுகுவதறகு முதலுவமை. இரண டாவதோ, அப பாததிரதினினறுஙு கீழிடததிற செல்வதன பொருட டெனக கொளக (2)

மநதிரம் 3.

१२ ३ १ २ ३२ ३ १ २ ३२ ३ १ २
479. पवस्वेन्दो वृषा सुतः कृधी नो यशसो जने ।
२ ३ २ ३ १ २
विश्वा अप द्विषो जहि ॥ ३ ॥

இருகசு 9-61-28.

பவஸ்வேன்தோ வ்ருஷா ஸுதஃ க்ருதீ நோ யஶஸோ ஜநே ।
விஶ்வா ஸுவ ஜிஷோ ஜஹி ॥

அந்வயம்.

हे-इन्दो!, सुतः, वृषा, पवस्व, जने, नः, यशसः, कृधि, विश्वा, द्विषः, अप जहि ॥

பதவுரை.

हे इन्दो!	ஹெ ஈந்தோ!	சோமரசமே!
सुत	ஸுதः	பிழியபபெறற நீ
वृषा	வ்ருஷா	மனவிருபபை நிறையச செய் வோனுகி
पवस्व	பவஸ்வ	தாரையாற பாகுதிரதை யடை வாயாக.
जने	ஜநெ	தேசததின கண
नः	நஃ	எமமைக
यशसः	யஸஸஃ	கீதியுடையவராயச
कृधि	க்ருயி	செயவாயாக.
विश्वा	விஸ்வா	எலலாச
द्विषः	த்விஷஃ	சததுருகளையும
अप जहि	அப ஜஹி	நாசம பணணுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—2. இருகசு—3. அமகீயுர ரிஷி

சோமரசமே! பிழியபபட்டோனுய் மனவிருபபைப பூரணமாகுகினற நீ, தாரையால நிறைவாயாக தேசததில எஙகளைக கீதியுடையோராக ளாகச செய்குகி. மறறும, எலலாப பகைவாகளையு மொழிபபாயாக எனப தாம. (3)

மந்திரம் 4.

२ ३ १२ ३१ २ ३१ २
480. वृषा ह्यसि भानुना द्युमन्तं त्वा हवामहे ।
१२ ३१२
पवमान स्वर्दृशम् ॥ ४ ॥

இருக்கு 9-65-4.

வ்ருஷா ஹ்யஸி பாநுநா த்யுமந்தம் த்வா ஹவாமஹெ ।
பவமாந ஸ்வர்த்ருஸம் ॥

அநவயம்.

(हे सोम!,) हि, वृषा, असि, पवमान!, स्वर्दृशं, भानुना, द्युमन्तं, त्वा, हवामहे ॥

பதவுரை.

(हे सोम!)	(ஹெ ஸொம!)	(சோமமே! நீ)
हि	ஹி	உணமையாக
वृषा	வ்ருஷா	விருமபிய பயனப பொழி வோனுக
असि	அஸி	இருகினறய (இதனல)
पवमान!	பவமான!	பவித்திரஞசெயகினறசோமமே!
स्वर्दृश	ஸ்வர்த்ருஶம்	எலலா வறறையுங்காணுகினற
भानुना	பா-நு-நா	பிரகாசததால
द्युमन्त	த்யு-மந்தம்	விளஙகுகினற
त्वा	த்வா	உனனை
हवामहे	ஹவாமஹெ	வேளவிககு அழைகினறோம.

சாயண பாடியம்.

கணடம—2. இருகக—4 பிருகு ரிஷி

சோமமே! நீ, உணமையில நிசசயமாக விருமபிய பயனகளைப பெய வோனு யிருகினறய ஆதலின பவித்திரஞ செயகினற, அலலது, நிறைந, சோமரசமே! எலலாவறறையுங காணகினற ஒளியால விளஙகும உனனை வேளவிககு அழைகினறோம. (4)

மநதிரம் 5.

१२ ३१२ ३१२३२ ३२

481. इन्दुः पविष्ट चेतनः प्रियः कवीनां *मतिः ।

३१ २र ३१२

सृजदश्वं रथीरिव ॥ ५ ॥

இருகக 9-64-10.

ஊ-ஃ பவிஷ்ட செதநஃ ப்ரியஃ கவீநாம் மதிஃ ।

ஸ்ருஜத்3 அஶ்வம் ரதீரிவ ॥

அநவயம.

चेतनः, प्रियः, इन्दुः, कवीनां, मतिः, पविष्ट, अश्वं, रथीः, इव, सृजत् ॥

பதவுரை.

चेतनः	செதநஃ	அறிவைக கொடுபபதும
प्रिय.	ப்ரியஃ	தேவதைகடகுப பிரியமுடைய துமாகிய

* मती, எனபது இருகக.

इन्दुः	ஈந்துஃ	சோமரசம்,
कवीनां	கவீநாம்	வேட்போாகளுடைய
मतिः	உதிஃ	துதியாற்
पवित्र	பவித்ர	பாததிரததில நிறைகினறது.
अश्व	அஶ்வம்	குதிரையை
रथीः इव	ரதீஃ இவ	இரத மூாவோன நடதுவது போனறு
सृजत्	ஸ்ருஜதி	(ஓடுகினற) தாரைகளை யுண்டாக குகினறது.

சாயண பாடியம்.

கணடம—2. இருகு—5. கசியப ரிஷி.

மெஞஞானதைத தருவதும, தேவதைகட்கு விருபபை யுண்டாக்கு வதுமாகிய சோமரசம, அளவிலாத கருமமூளள துதிபபோாகளின தோததி ரததாற பாததிரஙகளில நிறைகினறது இரதததி லுளளான குதிரையை நடதுவது போல (இச சோமரசம) அலைகளை யுணடாகுகினறது எனப தாம. (5)

மந்திரம் 6.

१२ ३२ ३१२ ३ १ २र ३ २
482. असृक्षत प्र वाजिनो गव्या सोमासो अश्वया ।
३ १ २ ३१ २र
शुक्रासो वीरयाशवः ॥ ६ ॥

இருகு 9-64-4.

அஸ்ருக்ஷத ப்ர வாஜினொ கவ்யா ஸொமாஸொ அஶ்வயா ।
ஶுக்ராஸொ வீரயாஶவஃ ॥

அனவயம்.

वाजिनः, आशवः, शुक्रासः, सोमासः, गव्या, अश्वया, वीरया, प्रासृक्षत ॥

பதவுரை.

वाजिन	வாஜிநஃ	ஆற்றலுடையதும
आशवः	ஆஶவஃ	வேக முடையதும
शुक्रासः	ஶுக்ராஸஃ	ஒளி யுடையதுமாகிய
सोमास	ஸொமாஸஃ	சோமரசம
गव्या	கவ்யா	கோ விருபபதகதாலும

अभ्या	அப்யா	குதிரை யிசசையாலும்
वीरया	வீரயா	புததிர வேடகையாலும
प्रासृक्षत	ப்ராஸ்ருக்ஷத	வேடபோகளால நனகு உண டாகபபடுகினறது

சாயண பாடியம்.

கண்டம—2. இருகசு—6. கசியப ரிஷி.

வலிவுளளதும, வேக முடையதுமாகிய சோமரசம, ஆ, வேணடுமென்னும விருபபானும, குதிரை வேணடுமெனனும இசசையாலும, மகளை வேணடுமெனனும வாஞசையாலும வேடபோகளால இனிது உணடாகபபடுகினறது எனபதாம. (6)

மந்திரம் 7.

१२ ३१ २३१ २र ३ १२
483, पवस्व देव आयुषगिन्द्रं गच्छतु ते मदः ।
३१ २र ३ १२
वायुमारोह धर्मणा ॥ ७ ॥

இருகசு 9-61-16.

வவஸ்வ தெவ ஆயுஷகிந்த்ரம் கசது தெ மதஃ ।
வாயுமாரொஹ தருணா ॥

அந்வயம்.

(हे सोम!,) देवः, पवस्व, मदः, ते, आयुषक्, इन्द्रं, गच्छतु, धर्मणा, वायुं, आरोह ॥

பதவுரை.

(हे सोम!)	(ஹெ சொம!)	(சோமரசமே!)
देवः	தெவஃ	பிரகாசமுடைய நீ
पवस्व	வவஸ்வ	தாரையாற பாததிரததில் நிறை வாயாக மறறும,
मद	மதஃ	களிபபைததருகினற
ते	தெ	உனனுடைய ரசமானது
आयुषक्	ஆயுஷக்	அடையு மாறு
इन्द्र	இந்த்ரம்	இநதிரனை
गच्छतु	கசது	அடைகுக.
धर्मणा	தருணா	தாஙகுகினற நீ இரசவடிவதததால்
वायुं	வாயும்	வாயுவை
आरोह	ஆரொஹ	அடைவாயாக,

சாயண பாடியம்

கண்டம—2. இருக்கு—7. காசியப ரிஷி

சோமராசமே! பிரகாசமுடைய நீ, தாரையால நிறைவாயாக. மறறும, களிபபைததருகின்ற உனது இரசம, அடையும வணணம இநதிரனகுறிதது அடைவதாகுக. இனனும, நீ தனது தனமையாகிய இரசததால வாயுவை யும அடைவாயாக. (7)

குறிபபு —देवायुषग्, எனபது பாடதேம.

மந்திரம் 8.

१२ ३२ ३ १ २२ ३२
484. पवमानो अजीजनद्दिवश्चित्रं न तन्यतुम् ।
१ २ २ ३ २
ज्योतिर्वैश्वानरं बृहत् ॥ ८ ॥

இருககு 9-61-61.

வவஶாநொ அஜீஜநதி³வஶ்சித்ரம் ந தந்யதும் ।
ஜ்யோதிர்வைஶ்வாநரம் ப்³ருஹத் ॥

அந்வயம்.

पवमानः, बृहत्, वैश्वानरं ज्योतिः, चित्रं, दिवः, तन्यतुं न, अजीजनत् ॥

பதவுரை.

पवमानः	வவஶாநः	சோமராசம்
बृहत्	ப்³ருஹத்	பெரிதாகிய
वैश्वानरं ज्योतिः	{ வைஶ்வாநரம் ஜ்யோதிः }	வைசுவாநரம என்னும ஒளியை
चित्रं	சித்ரம்	விசிததிரமாகிய
दिवः	தி³வஃ	வானுலகததிலுணடாகும
तन्यतुं न	தந்யதும் ந	மினனல போனறு
अजीजनत्	அஜீஜநத்	உணடாகினது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—8. அமகிய ரிஷி.

சோமராசம், மகததாகிய வைசுவாநரம என்னுஞ சோதியை, விசித் திரமாகிய வானுலகததின மினனலைப போனறதாக உணடாகியது என பதாம. (8)

மந்திரம் 9.

१२ ३ २३ १ २ ३ १ २ ३१ २ ३२
485. *परि स्वानास इन्दवो मदाय बर्हणा गिरा ।
१ २ ३ १२
†मधो अर्षन्ति धारया ॥ ९ ॥

இருகசு 9-10-4.

பரி ஸ்வாநாஸ இந்தவோ மதாய பர்ஹணா கிரா ।
மதோ அர்ஷந்தி தாரயா ॥

அந்வயம்.

स्वानासः, इन्दवः, बर्हणा, गिरा, मधोः, धारया, मदाय, पर्यर्षन्ति ॥

பதவுரை.

स्वानासः	ஸ்வாநாஸஃ	பிழியப்பட்டவைகளும்
इन्दवः	இந்தவஃ	பிரகாசிக்கிறவைகளுமான
बर्हणा	பர்ஹணா	மகத்தாகிய
गिरा	கிரா	துதியால
मधोः	மதோஃ	களிப்புண்டாகுபவைகளுமான சோமரசம
धारया	தாரயா	தாரையால
मदाय	மதாய	தேவர்களின் ஆனந்தத்தின் பொருட்டு
पर्यर्षन्ति	பரி-அர்ஷந்தி	பவித்திரமாகிய ஆடையுள்ள பாத்திரத்தினிடம் கீழே ஒழுகுகின்றது.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம—2. இருகசு—9. காசியபா, அசிதா இருஷிகள.

பிழியப்பட்டதும, விளங்குகின்றதும, மகத்தாகிய துதியினால் வாக்கால ஆனந்தத்தை யுண்டாகுவதுமான சோமரசம, தாரைகளோடு தேவர்களின களிப்பின பொருட்டு தசாபவித்ரமெனும ஆடையுள்ள பாத்திரத்தினிடம கீழே ஒழுகுகின்றது எனப்தாம. (9)

---

* परिस्वानास, † सुता अर्षन्ति, எனபன இருகசு,

மந்திரம் 10.

१३ १२ ३ १ २ ३ १ २र ३ २
486. परिप्रासिष्यदत्कविः सिन्धोरूर्मावधिश्रितः ।
३१ २र ३ १२
कारुं बिभ्रत्पुरुस्पृहम् ॥ १० ॥

இருகசு 9-14-1.

வரிவ்ராவிஷ்யதகவிஃ ஸிந்தொரூர்மாவதிஶ்ரிதஃ ।
காரும் பிப்ரத்புருஸ்ப்ருஹம் ॥

அந்வயம்.

கவிஃ, சிந்தோஃ, ஊர்மௌ, அதிஶ்ரிதஃ, புருஸ்ப்ருஹம், காரும், பிப்ரத், பரிப்ராசிஷ்யதத் ॥

பதவுரை.

कविः	கவிஃ	அறிவை வளர்பவனும்
सिन्धो.	ஸிந்தொஃ	கடலின
ऊर्मौ	ஊர்மௌ	அலையை
अधिश्रितः	அதிஶ்ரிதஃ	முழுதும ஒதததும
पुरुस्पृह	புருஸ்ப்ருஹம்	பலரால விரும்பததக்கதும
कारुं	காரும்	துதிபோற்களை
बिभ्रत्	பிப்ரத்	தாங்குகின்றதுமாகிய சோமரசம்
परिप्रासिष्यदत्	பரிப்ராசிஷ்யதத்	பாதத்திரத்திற பொங்கி வழிகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—2. இருகசு—10. கசியபர், அசிதா இருடிகள்.

பொங்கி வழிகின்றதும, நுணர்றிவை யுடையதும, கடலினது அலையின எலலையைப பெற்றுளளதும, பலரால விரும்பப்படுவதும, துதிபோனை தாங்குவதுமாகிய சோமரசம பொங்குகின்றதென அந்வயித்துக கொளக. (10)

குறிப்பு.—कारम्, என்பது பாடபேதம்.

இரண்டாவது கண்டம்

முற்றும்.

மூன்றாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம்—5. கண்டம்—3.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

சோமம - தேவதை. சுதந்தம - காயத்திரி. சுரம - ஷட்சம.

மந்திரம் 1.

२ ३ २ ३२३ २३ १ २ ३ १ २
487. उपो षु जातमप्तुरं गोभिर्भङ्गं परिष्कृतम् ।
१ २ ३ १ २
इन्दुं देवा अयासिषुः ॥ १ ॥

இருகுகு 9-61.13

உவொ ஷு ஜாதமப்துரம் கோபிர்பங்கம் பரிஷ்க்ருதம் ।
இந்தும் தெவா அயாஸிஷுஃ ॥

அந்வயம்.

सुजातं, अप्तुरं, भङ्गं, गोभिः, परिष्कृतं, इन्दुं, देवाः, उपायासिषुः ॥

பதவுரை.

सुजातं	ஸுஜாதம்	இனிது தோன்றியதும
अप्तुर	அப்துரம்	நீராலேவப்படுகின்றதும
भङ्ग	பங்கம்	பகைஞரை யொழிப்பதும
गोभि.	கோபிஃ	பசுவின் நெய் முதலியவற்றால
परिष्कृतं	பரிஷ்க்ருதம்	சுத்தம் பண்ணப்பட்டதுமாகிய
इन्दु	இந்தும்	சோமரசத்தை
देवा	தெவாஃ	தேவர்கள
उपायासिषु	உபாயாஸிஷுஃ	இனிது அடைகின்றார்கள.

சாயண பாஷ்யம.

கண்டம—3. இருகு—1. அமகீயுர் ரிஷி.

நல்ல முறையாலுண்டாகியதும, நீரால செலுத்தப்பட்டதும், சத்துருக்களை நாசப்படுத்துவதும, கோவிகாரமான பால நெய் முதலியதால சுத்தம பண்ணப்பட்டதுமாகிய சோமரசத்தை தேவர்கள (இந்திரன முதலியோர்கள) அடைகின்றார்கள எனபதாம. (1)

மந்திரம் 2.

३ १ २ ३२उ ३ २ ३ १ २
488. पुनानो अक्रमीदभि विश्वा मृधो विचर्षणिः ।
३ २ ३ १ २ ३ १ २
शुम्भन्ति विप्रं धीतिभिः ॥ २ ॥

இருகசு 9-40-1.

வுநாநொ கக்ரமீதபி விஷ்வா ம்ருதொ விசர்ஷணிஃ ।
ஶும்பந்தி விப்ரம் தீதிபிஃ ॥

அந்வயம்

विचर्षणिः, पुनानः, विश्वाः, मृधः, अभ्यक्रमीत्, विप्रं, धीतिभिः, शुम्भन्ति ॥

பதவுரை.

विचर्षणिः	விசர்ஷணிஃ	அனைத்தையுங் காண்கின்ற
पुनान	வுநாநஃ	புனிதமாகிய சோமரசம்,
विश्वाः	விஷ்வாஃ	எல்லாப
मृधः	ம்ருதஃ	பகைவருடைய படைகளை
अभ्यक्रमीत्	அபீக்ரமீத்	முன்னாபபோய்ச் சூழ்ந்து கொள்கின்றது.
विप्रं	விப்ரம்	கூரிய வறிவுள்ள அசசோமதைப
धीतिभिः	தீதிபிஃ	பரிசுத்தமாகிய கிரியைகளால்
शुम्भन्ति	ஶும்பந்தி	அலங்கரிக்கின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—3. இருகசு—2.

காணுகின்ற சோமரசமானது எல்லாச சத்துருசேனைகளையும் வளைத்துக்கொள்கின்றது. மூணறிவாளியாகிய அசசோமரசத்தை, சுத்தமாந தனமைகளால (புனிதமாகிய கருமங்களால) அலங்காரஞ செயகின்றார்கள்.

மந்திரம் 3.

३ २ ३ १२ ३२उ ३ १ २ ३ १ २र
489. आविशन् कलशꣳ सुतो विश्वा अर्षन्नभिश्रियः ।
२ ३ १ २
इन्दुरिन्द्राय धीयते ॥ ३ ॥

இருக்கு 9-62-19.

சூவிஶந கலஶம் ஆவிதா விஶ்வா அஷ்டஶ்ரியஃ।
ஊத்⁻ரிந்ராய யீயதெ ॥

அந்வயம

सुतः, कलशं, आविशन्, विश्वाः, श्रिय , अभ्यर्षन्, इन्दुः, इन्द्राय, धीयते ॥

பதவுரை

सुत·	ஆ⁻தஃ	பிழியபபட்டதும
कलशं आविशन्	கலஶம் சூவிஶந	கலசததிற சென்றதும
विश्वा	விஶ்வாஃ	எலலாச
श्रिय	ஶ்ரியஃ	சமபததுகளையும
अभ्यर्षन्	அப்⁻யஷ்டஶ்ந	பொழிகின்றதுமாகிய
इन्दुः	ஊத்⁻ஃ	சோமரசம
इन्द्राय	ஊந்⁻ராய	இந்திரன பொருட்டு
धीयते	யீயதெ	(பாண்டததில) வைகபபடுகின்றது

சாயண பாடியம்

கண்டம—3. இருகது—3 சமதகினி ரிஷி

பிழிந்தெடுகபபட்ட சோமரசமானது, துரோணம எனனும பாதத்திரததிறபுகுந்து, எலலாச சமபததுகளையும யாண்டுங கொடுததுகொண்டு விளங்குகின்றதாயிருகின்றது (அததனமைய சோமரசம) இந்திரன பொருட்டுத (வடிபபதறகு) தசாபவித்திரமெனனும ஆடையுளள பாத்திரததில எசாமறையோதுவோகளால வாக்கபபட்டிருகின்றது எனபதாம. (3)

மந்திரம் 4.

१२ ३ २ ३ १ २ ३१ २ ३क२र ३२
490. असर्जि रथ्यो यथा पवित्रे चम्वोः सुतः ।
१ २ ३ १ २र
कार्ष्मन् वाजी न्यक्रमीत् ॥ ४ ॥

இருக்கு 9-36-1.

அஸர்ஜி ரத்⁻யோ யதா பவித்⁻ர ஆவோஃ ஸுதஃ ।
காஷ்டாயு வாஜீ நயக்⁻ரமீத் ॥

அந்வயம்.

रथ्यः यथा, चम्वो., सुत·, पवित्रे, असर्जि, वाजी, कार्ष्मन्, न्यक्रमीत् ॥

பதவுரை.

रथ. यथा	ரத்யஃ: யதா	குதிரையை இரதத்தில் விரைவில பூடடுவதுபோல (வேளவியில)
जम्वो:	அக்ஷ்வா:	இரசம பிழியும பலகைகளிரண்டின நடுவில வைதது
सुत.	ஸுத:	பிழியபபட்ட சோமரசம
पवित्रे	வவித்ர	பாததிரதில
असर्जि	ஸஸர்ஜி	வாகபபட்டது. அதனமைய
वाजी	வாஜீ	விரைவுள்ள சோமரசம
काष्मन्	காஷ்மந்	வேள்வியாகிய போரை
न्यक्रमीत्	நயக்ரமீத்	வளைதது கொளகினறது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—4. பிரபூவசு ரிஷி.

இரத சமபநதமுள்ள குதிரை போனறு, அதாவது அக்குதிரையை விடுமாறு வேள்வியில இரணடு பலகையின நடுவில வைகதுப பிழிநதெடுகபபட்ட சோமரசம பாததிரத்தில விடபபடடது அதனமைய வேகமுள்ள சோமரசம் வேளவியாகிய உயுதததை இயறகையாயச சூழ்நது கொளகினறது எனபதாம. (4)

ாணடுத, தேவா மனிதாகளை ஒருவாகடகொருவா ஆகாஷணிதது கடகொளளுமாறு செயதலின வேளவியே போரெனபபடடது.

மந்திரம் 5.

२उ ३ १ २र ३२ ३ २ ३ १२
491. *प्र यद्गावो न भूर्णयस्त्वेषा अयासो अक्रमुः ।
२ २ ३ २उ ३ १ २
घ्नन्तः कृष्णामप त्वचम् ॥ ५ ॥

இருககு—9-41-1

ரயத்கூவொ ந ஸ்ருண்யஸ்வேஷா அயாஸொ அக்ரமுஃ ।
க்நந்த: க்ருஷ்ணாமப த்வசம் ॥

அநவயம்

यत्, भूर्णयः, त्वेषाः, अयासः, कृष्णां त्वचं, अपघ्नन्त., गावः न, प्रक्रमुः ॥

* प्रये गावो, எனபது இருககு

பதவுரை.

यत् भूर्णय.	யத் ஹ்ரூணயஃ	யாது வேகமுடையதும்,
त्वेषाः	க்வேஷாஃ	பிரகாசமுடையதும,
अयास	அயாஸஃ	செலலுஞ சிலமுடையதும்,
कृष्णां त्वच	கரஷ்ணாம் த்வசம்	மறைகபபடட இருளை
अपघ्नन्तः	அபவ்நந்தஃ	(பிழியுங்கால) நீகுகினறது மாமோ, அசசோமரசம
गाव· न	காவஃ ந	பசுகள தமது கடடுதததறிகுப போவனபோனறு
प्राक्रमु.	ப்ராக்ரமுஃ	வேளவியைத தொழிற படுதது கினறது (பிரவிருததி செய விகினறது.)

சாயண பாடியம்.

கண்டமம—3 இருகுக்—5. மேதயாதிதி ரிஷி.

எது வேகமுடையதும, பிரகாசமுடையதும், செல்லுஞ் சிலமுடை யதும, பிழியுங்காலே மறைகினற இருளை யொதுகுகினறதுமாமோ, இத தனமைய சோமரசம வேள்வியைப பிரவிர்த்திபபிகினறது அதிலுவமை:-- நீர போனறெனல, அதாவது நீர் விரைவிற கீழே விழுகினறது போனறு என்பதாம ாணடு மூலததிப 'கோ' எனனும பததிறகு, நீர பொருள. அல லது, கோகளேயே உவமையாகக கூறபபடுகினறது -தனது கோடடதிறகு (பசுச சாலைகு) பசுகள விரைவிற செலகினறன போனறெனல. அலலது, கோ, எனறது திதிவாகு. அவவாகு, திதிகதததகளைத குறிதது விரை விலடைகினறது போனறெனல. வேளவியைத தொழிற படுதுகினறதென பது அதைத தோதிரம பணணுகினறது எனபதாம. (5)

மநதிரம் 6.

३ १ २ ३ १२ ३१ २ ३२
492. अपघ्नन् पवसे मृधः क्रतुवित्सोम मत्सरः ।
३१ २२ ३ १२
नुदस्वादेवयुं जनम् ॥ ६ ॥

ஸா வே.

அபவ்நந பவஸெ ம்ருதஃ க்ரதுவித்ஸோம மத்ஸரஃ ।
நுதஸ்வாதெவயும் ஜநம் ॥

அந்வயம்

हे सोम !, मत्सरः, मृधः, अपघ्नन्, क्रतुवित्, पवसे, अदेवयुं जनं, नुदस्व ॥

பதவுரை.

हे सोम !	ஹெ ஸொம !	சோமமே !
मत्सर	உத்ஸரः	களிபபைத் தருகினற நீ
मृध.	ம்ருதயः	துனபுறுத்துஞ சதருகளை
अपघ्नन्	அவத்நந்	நாசஞ் செயது
क्रतुवित्	க்ரதுவித்	எனகு அறிவையுந தருது
पवसे	பவஸெ	பாதநிரதில நிறைகினறய அததனமைய நீ
अदेवयु जन	அதெவயும் ஜநம்	தேவாகளை விருமபாத இராகத தாகளை
नुदस्व	நுதஸ்வ	தூரதில ஓடடுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—3. இருகது—6. நிதநு ரிஷி.

சோமமே! களிபபைக கொடுகினற நீ, துனபுறுததுவோாகளை (சதருகளை) கொனறு, எஙகடகு நலலுணாவையுஙு கொடுததுப, பாதநிரதில நிறைகினறனை. அததனமைய நீ, தேவாகளை ஆதரியாத இராகதை வருக கதுதை வெளியிறபோகச செய்வாயாக எனபதாம். (6)

மநதிரம் 7.

३ १ २ ३ १२ ३ २ ३ २ ३ १२
493. **अया पवस्व धारया यया सूर्यमरोचयः ।**
३ १ २२ ३२
हिन्वानो मानुषीरपः ॥ ७ ॥

இருகது—9-63-7.

அயா பவஸ்வ தாரயா யயா ஸூரியமரொசயः ।
ஹிந்வாநொ மாநுஷீரபः ॥

அனவயம.

(हे सोम !,) मानुषी·, अपः, हिन्वान·, यया धारया, सूर्य, अरोचय , अया, पवस्व ॥

பதவுரை.

(हे सोम !)	(ஹெ ஸொம !)	(சோமமே !)
मानुषी	மாநுஷீः	மனிதாகடகு இதமான
अप	அபः	நீரைச

हिन्वानः	ஹிந்வாநः	செலுத்துகின்ற நீ
यया धारया	யயா தாரயா	எந்த தாரையால
सूर्यं	ஸூர்யம்	சூரியனை
अरोचयः	அரோசயஃ	பிரகாசிபபிகின்றனையோ,
अया	அயா	அந்தகைய இந்த தாரையோடு
पवस्व	பவஸ்வ	பாததிரதத்தில நிறைவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—3. இருகசு—7. நிதாபு ரிஷி.

மகசட் கநகூலமாகிய நீரைசசெலுததுகினற நீ, எநத தாரையால் சூரியனை பிரகாசிபபிகினறனையோ, அநதகைய இநத தாரையாற பாததி ரததில நிறைவாயாக. (7)

மந்திரம் 8.

१ २ ३ २उ ३ १ २ ३ २ ३ १ २

494. **स पवस्व य आविथेन्द्रं वृत्राय हन्तवे ।**

३ १ २ ३ २३२

वव्रिवाꣳसं महीरपः ॥ ८ ॥

இருகசு—9-61-22.

ஸ பவஸ்வ ய ஆவிதேந்ரம் வ்ருத்ராய ஹந்தவே ।
வவ்ரிவாம்ஸம் மஹீரபஃ ॥

அநவயம்

(हे सोम !,) यः (त्वं,) महीः, अपः, वव्रिवांसं, वृत्राय हन्तवे, इन्द्रं, आविथः, सः, पवस्व ॥

பதவுரை.

(हे सोम!)	(ஹே ஸோம!)	(சோமமே!)
यः (त्व)	யஃ (ஸ்வம்)	யாதொரு நீ
महीः	மஹீஃ	மிகுந்த
अपः	அபஃ	நீரைத
वव्रिवांसं	வவ்ரிவாம்ஸம்	தடை செயத
वृत्राय हन्तवे	வ்ருத்ராய ஹந்தவே	விருதராசுரனை கொலவதறகு
इन्द्रं आविथ·	இந்ரம் ஆவிதஃ	இநதிரனை காததாய.
स	ஸஃ	அநதகைய நீ
पवस्व	பவஸ்வ	தாரையாயப பாததிரததில நிறை வாயாக.

சாயண பாடியம

கண்டம—3 இருகு—8 அமகிய ரிஷி

சோமரசமே! நீ, மகநதாகிய நீரைத தடுதத விருதிராசுரனைக கொல வதறகு இநதிரனைக காபபாறறினைய அததகைய நீ தாரையால பாதிரத தில நிரமபுவாயாக. இநதிரன சோமததை யருநதி உனமததனைய மகததா கிய நீரைத தடுதத விருதிராசுரனைக கொனறனன எனபது பொருள

மநதிரம் 9.

३ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ २ ३ २
495. अया वीती परिस्रव यस्त इन्दो मदेष्वा ।
३ १२ ३ १ २र
अवाहन्नवतीर्नव ॥ ९ ॥

இருகு—9-61-1.

அயா வீதீ வரிஷ்ரவ யஷ்ட இநதோ மதெஷ்வா ।
அவாஹந்நவதீர்நவ ॥

அனவயம

हे इन्दो!, ते, यः, मदेषु, नवती नव, अवाहन्, अया, वीती, परिस्रव, ॥

பதவுரை.

हे इन्दो!	ஹெ இநதோ!	சோமரசமே!
ते	தெ	உனனுடைய
यः	யஃ	யாதொரு இரசமானது
मदेषु	மதெஷு	போகளில (களிபபினால)
नवती. नव	நவதீஃ நவ	எணபது தொணணூறு (810) அசுரபுரஙகளை
अवाहन्	அவாஹந்	நாசம பணணியதோ.
अया	அயா	இநத இரசததுடன
वीती	வீதீ	இநதிரன உணணுதறபொருடடுக
परिस्रव	பரிஸ்ரவ	கலசததிற பொஙகி வழிவாயாக.

சாயண பாடியம.

கண்டம—3. இருகு—9. அமகிய ரிஷி.

சோமமே! இநத ரசததுடன இநதிரன அருநதுதற பொருட்டுக கலசத தில நிரமபுவாயாக. எவவணணமாகிய இரசததாலெனறு ஆசஙகிததறகுரிய

படுகினறது —உனனுடைய யாதொரு இரசமானது உயுதததில் எண்ணூற றுபபது எனகள கொணட அசுரசமரபரிகளை (இராகசத புரஙகளை) நாசம பணணியதோ, அதனமைய இரசததுடன எனசோதது்கொளக. (ாணடு இநதச சோமரசததைக குடிததுவிடடு உனமததனுகிய இநதிரன, கூறிய எண கொணட அசுராகளின சமரபுரிகளை யழிதததன எனபது கொணடு சோமரசஙு கொனறது எனல் உபசார மெனக.) (9)

மநதிரம் 10.

१२ ३२ २र ३२उ ३ १२ ३ १२

496. *परि द्युक्षꣳ †सनद्रयिं भरद्वाजं नो अन्धसा ।

३ १२ ३१३ २

§स्वानो अर्ष पवित्र आ ॥ १० ॥

இருசுகு—9-52-1.

வரிஉ்ஷம் வநஉ்யிம் ஹரவாஜம் நொ சுஹவா ।

ஷ்வாநொ சுஷு வவித்ர ஆ ॥

அநவயம்.

द्युक्षं, सनत्, रयिं, वाजं, अन्धसा, नः, परिभरत्, स्वानः, पवित्रे, आ अर्ष ॥

பதவுரை.

द्युक्षं	உ்யுக்ஷம்	விளஙகுவதும
सनत्	வநகு	கொடுககப்படுவதுமாகிய
रयिं	ரயிம்	தனததையும
वाजं	வாஜம்	அனனததையும
न.	நஃ	எஙகடகு
परिभरत्	வரிஹரகு	எலலா வகையாலுஞ சோமரசஙு கொடுககுக.
स्वानः	ஷ்வாநஃ	(அதறகைய நீ) பிழியபபடடோனுக்க
पवित्रे	வவித்ர	கலசததிற
आ अर्ष	ஆ சுஷ	பொஙகிவழிவாயாக.

* परीद्युक्ष , †सनद्रयि. §सुवानो, எனபன இருககு.

சாயண பாடியம

ாடம—3. இருகசு—10 உததிய ரிஷி

விளஙகுவதும, கொடுகசபபடுவதும, அலலது, சைனயமும ஆகிய ாதனுடன கூடிய ஆறறலை, அனனதனுடன சோமரசம எஙகடகு எலலா ாகயானுங கொடுகசுக எனபது பொருள இனிபபிரதிதியடசமாகிய ாதிரம —சோமரசமே! பிழிநதெடுகசபபடட நீ, பாதிரதில ஒரு கமாய நிரமபுவாயாக. (10)

மூனறுவது கணடம்.

முறறும.

நாறகாவது கணடம்.

பிரபாடகம்—6. அதியாயம்—5. கண்டம்—4.

பதினறு மநதிரஙகளாலானது

சோமம, தேவதை, காயதிரி, சநதம. ஷடசம, சுரம

மநதிரம் 1.

३ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २र ३ २

497. अचिक्रदद् वृषा हरिर्महान् मित्रो न दर्शतः ।

१ २र

सꣳसूर्येण * दिद्युते ॥ १ ॥

இருக்கு—9-2-6

கூசிக்ரதத் வ்ருஷா ஹரிர்மஹாந் மித்ரோ ந தர்ஶதஃ ।

ஸம்ஸூர்யேண தித்யுதே ॥

அநவயம.

वृषा, हरिः, महान्, मित्रः न, दर्शतः, अचिक्रदद्, सूर्येण सं, दिद्युते ॥

* रोचते, எனபது இருகசு

பதவுரை.

वृषा	வ்ருஷா	மனவிருப்பைப பொழிவதும
हरिः	ஹரிஃ	பசுமையானதும
महान्	உஹான்	பூசிகதகதகதும
मित्र. न	மித்ரஃ ந	நண்பன போன்று
दर्शतः	உபஶ்ருதஃ	பாகதகதகதுமாகிய சோமரசம
अचिक्रदद्	அகிக்ரதத்	ஒலிகின்றது. அசசோமரசம
सूर्येण सं	ஸூர்யேண ஸம்	இரவியோடு
दिद्युते	திதயுதே	வானுலகில விளங்குகின்றது.

சாயண பாடியம்

கண்டம—4. இருகசு—1. மேதயாதிதி ரிஷி.

விருமபுவதை மழையெனப பெயரதும, பசுமை நிறமுடையதும, ஆரா திதத்தறகுரியதும, மித்திரனைப போன்று பாகதகதகதுமாகிய யாதொரு சோமரசமுண்டோ, அது இரைசசலிடுகின்றது அத்தகைய இச்சோமரசம சூரியனுடன வானில விளங்குகின்றது எனபதாம. (1)

மந்திரம் 2.

२ १ १ २ ३ २ ३ १२ ३ १ २

498. आ ते दक्षं मयोभुवं वह्निमद्या वृणीमहे ।

२ ३ १ २३ १२

पान्तमा पुरुस्पृहम् ॥ २ ॥

இருகசு—9-65-28.

ஆ தெ தக்ஷம் மயொபுவம் வஹ்நிமத்யா வ்ருணீமஹெ ।

பாந்தமா புருஸ்ப்ருஹம் ॥

அந்வயம்.

(हे सोम !,) (यष्टारः,) ते, दक्षं, अद्य, आवृणीमहे, मयोभुवं, वह्निं, पान्तं, पुरुस्पृहं ॥

பதவுரை.

(हे सोम !)	(ஹெ ஸொம !)	(சோமரசமே !)
(यष्टार)	(யஷ்டாரஃ)	(வேடபோகளான யாகங்கள)
ते	தெ	உனனுடைய
दक्षं	தக்ஷம்	ஆறறலை
अद्य	அத்ய	இவவேளை நாளில

आवृणीमहे	கூவ்ருணீமஹெ	ஒருமைப்பட்டு ஆராதிக்கின்றோம். (எதனமைய ஆறற லெனின?)
मयोभुवं	மயொஹுவம்	சுகத்தைத்தரு வதும்
वह्निं	வஹ்நிம்	தன முதலிய வற்றைக கொடுப பதும
पान्तं	வாணம்	பகைவாகளினின்றுங காபபாற்று வதும
पुरुस्पृहं	வுரூஹ்யூஹம்	பல்லோாகள விரும்புகினறது மாம.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—4. இருகக—2. பிருகு ரிஷி

சோமரசமே! வேள்வி யாறறுகினற ாகாகள உனனுடைய தனமாகிய ஆற்றலி இவ்வேளவித தினதறில ஒரு முகபபடடுப போறறுகினறோம எத தனமைய ஆறறலெனின? சுகததை யுணடாகுவதும, தன முதலியவைக ளைக கொடுபபதும, சதருககளினினறும பாதுகாபபதும, பலரால விரும் பறபாலதுமாகியதாம (அவவாறறலை போறறுகினறோம எனறு முடிக குக கொளக) (2)

மந்திரம் 3.

१ २ ३ १ २ ३१ २२ ३ २३ २
499. अध्वर्यो अद्रिभिः सुतꣳ सोमं पवित्रे आनय ।
३ १ २ ३ १ २
*पुनाहीन्द्राय पातवे ॥ ३ ॥

இருகக 9-51-2.

அ்வயெ்வா அத்ரிபிஃ ஸுதம் ஸொமம் பவித்ரெ ஆநய ।
புநாஹீந்த்ராய பாதவெ ॥

அனவயம்.

हे अध्वर्यो!, अद्रिभि', सुत सोम, पवित्रे, आनय, इन्द्राय पातवे, पुनाहि ॥

பதவுரை.

हे अध्वर्यो!	ஹெ அ்வயெ்வா!	வேடகினறோ்! நீ
अद्रिभि	அத்ரிபிஃ	கறகளாற
सुत सोमं	ஸுதம் ஸொமம்	பிழியபபடட சோமரசததைக

* புனீஹி, எனபது இருகக

पवित्रे	வவித்ரே	கலசத்திற்
आनय	ஆநய	கொண்டுவருது சேர்ப்பாயாக.
इन्द्राय पातवे	இந்த்ராய பாதவே	(மற்றும) இந்திரன அருந்துதற் பொருட்டுப
पुनाहि	புநாஹி	பரிசுத்தஞ செயவாயாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம—1. இருகசு—3. உசதிய ரிஷி.

வேடபோய! கற்களினறபிழிநதெடுகபபட்ட சோமரசததைப் பாதநி ரதநிற சோபபாயாக மேலும இபபொருளே விளகபபடுகினறது இந திரன அருநதுதற பொருட்டுப பரிசுத்தஞ செயவாயாக எனபதாம. (3)

மந்திரம் 4.

२३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३१ २र
500. तरत्स मन्दी धावति धारा सुतस्यान्धसः ।
२३ २ ३ १ २
तरत्स मन्दी धावति ॥ ४ ॥

இருகசு 9-58-1.

தரத்ஸ மந்தீ தாவதி தாரா ஸுதஸ்யாந்தஸஃ ।
தரத்ஸ மந்தீ தாவதி ॥

அந்வயம்.

सुतस्य, अन्धसः, धारा, मन्दी, सः, तरत्, धावति, सः, तरत्, धावति ॥

பதவுரை.

सुतस्य	ஸுதஸ்ய	பிழியப்பட்ட
अन्धस.	அந்தஸஃ	சோமரசததினுடைய
धारा	தாரா	தாரையானது
मन्दी	மந்தீ	இநதிரனுககுக் களிபபைக கொடுககினறது.
स.	ஸஃ	அது
तरत्	தரத்	பாவதநதினனறுங கரையேறறுவதாயத
धावति	தாவதி	துரோண கலசததை யடைகின்றது.
स.	ஸஃ	அது
तरत्	தரத்	பாவதநதினனறுங் கரையேற்றுவதாயத
धावति	தாவதி	துரோண கலசததை யடைகின்றது

சாயண பாடியம்.

கண்டம—4 இருகக—4. அவதசார ரிஷி.

அச் சோமரசம, தேவாகடகுக களிபபைக கொடுககிறதும, துதிபபோர் களைப பாவததினினறுங கரையேறறிவிடுகினறதும, தரோண கலசததை யடைகினறதுமாம பாவததினினறுங கரையேறறுகினறது தரோணகல சததையடைகினறது, என மூலததில இரடடிததுக கூறியது மிகுதத அனபின பொருடடாம அலலது, இமமநதிரதததிறகு யாஸகமுனிவா நிருததம 1.3, 6, ல கூறியுளள பொருளாக கொளக. அஃது வருமாறு —"யாவன துதிகினறானோ, அவன எலலாப பாவதததையுங்கடகுகினறான களிபபடை கினறான" எனபது முதலியனவாம. (4)

மநதிரம் 5.

१ २ ३१ २ ३१ २ ३१२
501. आ पवस्व सहस्रिणꣳ रयिꣳ सोम सुवीर्यम् ।
३ १ २र
अस्मे श्रवाꣳसि धारय ॥ ५ ॥

இருக்கு 9-63-1.

ஆ வவஷ்வ ஸஹஸ்ரிணம் ரயிம் ஸொம ஸுவீயம் ।
அஸ்மெ ஸ்ரவாம்ஸி தாரய ॥

அனவயம்.

हे सोम!, सहस्रिणं, सुवीर्यं, रयिं, आपवस्व, अस्मे, श्रवांसि, धारय ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹெ ஸொம!	சோமரசமே! நீ
सहस्रिण	ஸஹஸ்ரிணம்	ஆயிரகணககான எண கொணடதும
सुवीर्यं	ஸுவீயம்	மேமபடட வனமையுடையது மாகிய
रयिं	ரயிம்	தனததை (எமகு)
आ पवस्व	ஆ வவஷ்வ	ஒரு முகமாயப பொழி வாயாக
अस्मे	அஸ்மெ	என விஷயததில
श्रवांसि	ஸ்ரவாம்ஸி	அனனஙகளை (யும)
धारय	தாரய	நிலை நிறுதது வாயாக,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருகசு—5. நிததுருவி ரிஷி.

சோமரசமே! நீ, ஆயிரகணகசான (அளவற்ற) நல்ல சதநிகளோடு கூடிய தனதசை ஒரு முகமாக எமகசுப பொழிவாயாக. மறறும, எமிடச தில அனனஙகளை நிறுசதிவைபபாயாக எனபசாம (5)

மந்திரம் 6.

१२ ३ १२ ३१२ ३१ २र

502. अनु प्रत्नास आयवः पदं नवीयो अक्रमुः ।

३१२ ३ १२

रुचे जनन्त सूर्यम् ॥ ६ ॥

இருகசு 9-23-2.

அநுவயம்

प्रत्नासः, आयवः, नवीयः, पदं, अन्वक्रमुः, रुचे, सूर्य, जनन्त ॥

பதவுரை.

प्रत्नास.	ப்ரத்நாஸஃ	பழைமையாகியதும
आयव·	ஆயவஃ	செலலுஞ சிலமுடையதுமாகிய சோமரசம
नवीय.	நவீயஃ	புதிய
पदं	பதம்	இடதசை
अन्वक्रमु	அந்வக்ரமுஃ	சூழநதுகொணடது.
रुचे	ருசே	பிரகாசதினபொருடடு
सूर्यं	ஸூர்யம்	சூரியனபோனற சோமரசதசை
जनन्त	ஜநந்த	உணடாகசுகினறனர.

சாயண பாடியம்.

கணடம—4. இருகசு—6.

செலலுந தனமையுளள பணடைகாலதிய அநேக குதிரைகள மிகப புதிய இடதசை நனகு அடைகினறன எனனும வழகமபறறிய உருவகதகி னற சோமரச துதிகபபடுகினறது. பிரகாசதின பொருடடு சூரியனை (சூரியன போனற சோமரசதசை) உணடாகசுகினறனர எனபதாம (6)

மந்திரம் 7.

१२ ३१२३ १ २२३ १२
503. अर्षा सोम द्युमत्तमोऽभि द्रोणानि रोरुवत् ।
३१२३२३२
*सीदन्योनौ वनेष्वा ॥ ७ ॥

இருக்கு 9-65-19.

ஈஷஸ்பா வொஸ உஷ்ணதமொஅஹி த்ரோணானி ரொரவத் ।
ஸீதன்யோநௌ வநெஷ்வா ॥

அந்வயம்.

हे सोम !, द्युमत्तमः, द्रोणानि, अभि रोरुवत्, वनेषु, योनौ, आसीदन्, अर्ष ॥

பதவுரை.

हे सोम !	ஹெ வொஸ !	சோமரசமே !
द्युमत्तम	த்யுமத்தமஃ	மிகபபிரகாசமுடைய நீ
द्रोणानि अभि	த்ரோணானி அபி	கலசங்களில் குறிதது
अभि रोरुवत्	அபி ரொரவத்	பனமுறை யொலிததுகொண்டு
वनेषु	வநெஷு	வேளவிசசாலைகளுள
योनौ	யொநௌ	ஓரிடததில
आसीदन्	ஆஸீதந்	முதனமையாய் நிலைபபோனறு
अर्ष	ஈஷ	வருவாயாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம—4 இருக்கு—7 பிருகு ரிஷி.

சோமமே ! வியபபாநத வொளியுடைய நீ, துரோண கலசங்களிற், (பிரயோகமிகுதிபபாடுபறறிப பனமை) குறி வைதததுகொண்டு மீணடும மீணடும, அலலது, மிகுதியாக ஒலி செயதுகொணடு வருவாயாக (ாணடு, தசாபவிததிரமெனனும ஒரு பெருமபாணடததினறு வெளியேறிய சோமரசம இடைவிடாத தாரையால கீழ விழுநதுகொணடு உணமையாய் ஒலியிடுகினறது எனக) அதில திடடாநதம —வனததிலுளள வேளவிச சாலைகளில, அலலது, போறறததகக வேளவிமணைகளில உளள ஒரு இடததில இருநதவாறெனல. அலலது, வனஙகளில பூமியில மூனனிருநது கொணடவாறெனல சோமரசம மூனனிருநதவாறே வேளவிமணைகளுட செலகினறது என இயைததுககொளக (7)

* सीदन् श्येनो न योनिना, எனபது இருக்கு.

மந்திரம் 8.

१२ ३१ २३ १२ ३ १२
504. वृषा सोम द्युमाँ॰ असि वृषा देव वृषव्रतः ।
२ ३ १ २
वृषा धर्माणि *दधिषे ॥ ८ ॥

இருகசு 9-64-1.

வ்ருஷா ஸொம த்யுமாம் அஸி வ்ருஷா தெவ வ்ருஷவ்ரதஃ ।
வ்ருஷா யதா்ணி தத்⁻ஷெ ॥

அந்வயம

हे सोम! वृषा, द्युमान्, असि, देव, वृषा, वृषव्रतः, वृषा, धर्माणि, दधिषे ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹெ ஸொம!	சோமரசமே!
वृषा	வ்ருஷா	மனவிருபபைப பொழிகினற நீ
द्युमान्	த்யுமாந்	பிரகாசமுடையோனுய
असि	அஸி	இருகினறுய. மறறும,
देव!	தெவ!	திவயமாகிய சோமமே!
वृषा	வ்ருஷா	மனவேடகையை நிறையச செய கினற நீ
वृषव्रत.	வ்ருஷவ்ரதஃ	மழையின பொருடடு விரத முடையோனு யிருகினறுய. மறறும, சோமமே!
वृषा	வ்ருஷா	இசசையைப பூரணமாகுகினற நீ
धर्माणि	தா்ணி	தெவ மநுடாகடகு இனிய செய யுந தருமஙகளை த
दधिषे	தத்⁻ஷெ	தாஙகுகினறுய.

சாயண பாடியம்.

கணடம—4 இருகசு—8. கசியப ரிஷி.

சோமமே! வேணடியதைப பெயகினற நீ, ஒளிமிகுதடையோனு யிருக கினறுய மறறும, பிரகாசமுடைய தெவ! மழையைப பெய்விகினற கரும சிலனுயிருகினறுய. அஃதனறியும, மனிதா தெவாகடகு இனிதாகிய தருமங களை (உணவுகளை) த தாஙகியுளளாய. (8)

---

* दधिषे, எனபது இருகசு.

மந்திரம் 9

३१२ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २
505. इषे पवस्व धारया मृज्यमानो मनीषिभिः ।
१ २ ३ २ २र
इन्दो रुचाभि गा इहि ॥ ९ ॥

இருக்கு 9-64-13.

இஷே பவஸ்வ யாரயா ம்ருஜ்யாநோ மநீஷிபிஃ ।
இந்தோ ருசாஹி மா இஹி ॥

அந்வயம

हे इन्दोः ! मनीषिभिः, मृज्यमानः, इषे, धारया, पवस्व, रुचा, गा., अभीहि ॥

பதவுரை.

हे इन्दो !	ஹே இந்தோ: !	சோமரசமே !
मनीषिभि.	மநீஷிபிஃ	அறிவு மிகுந்த வேடபோகளாற
मृज्यमान	ம்ருஜ்யாநஃ	சோதிக்கப பெற்ற நீ
इषे	இஷே	எங்களுக்கு அனனததை அடை விதற பொருடடுத
धारया	யாரயா	தாரை வாயிலாகப
पवस्व	பவஸ்வ	பாததிரததில நிரமபுவாயாக.
रुचा	ருசா	(மறறும) உருசிதருகினற அன னவடிவததால
गा,	மாஃ	கோ முதலியவைகளைச
अभीहि	அஹீஹி	சோவாயாக.

சாயண பாடியம.

கணடம—4. இருகக—9 கசியப ரிஷி.

சோமமே ! வேடபோகளாற பரிசுததம பண்ணபபடட நீ, எங்களுடைய அனனலாபததின பொருடடுத தாரையாற பாததிரததில நிறைவாயாக (மறறும) உருசிபுளள அனனவடிவததாற பசு முதலியவைகளை யடைவாயாக. (9)

மந்திரம் 10

३ १ २ ३ १२ ३ १ २ ३२
506. मन्द्रया सोम धारया वृषा पवस्व देवयु ।
२ ३ १२ ३२
*अव्या वारेभिरसयुः ॥ १० ॥

இருகக 9-6-1.

---

*अव्यो , எனபது இருகக.

ஈந்யா ஹொஈ யாரயா வ்ருஷா வவஸ்வ தெவயுஃ |
கவ்யா வாரெஹிரஸ்மயுஃ ||

அந்வயம்.

हे सोम !, वृषा, देवयुः, अस्मयुः, अव्या ; मन्द्रया धारया, वारेभि , पवस्व ॥

பதவுரை

हे सोम !	ஹெ ஹொஈ !	சோமரசமே !
वृषा	வ்ருஷா	மனவிருபபைப பொழிபவனும
देवयु.	தெவயுஃ	தேவதைகடகு விருபபுடையோனும
अस्मयु	அஸ்மயுஃ	எமககுப பிரிய முடையோனுமாகிய நீ
अव्या.	அவ்யாஃ	(எமமை) பாதுகாபபாயாக
मन्द्रया धारया	ஈந்யா யாரயா	களிபபைததரும தாரையால
वारेभि.	வாரெஹிஃ	ஆடடின மயிரகளின வாயிலாக
पवस्व	வவஸ்வ	நிறைவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—4. இருககு—10 அசித ரிஷி.

சோமரசமே ! விருமபியவைகளைப பொழிவோனும, தேவாகடகு அனபுடையோனும, எஙகடகுப பிரியனுமாகிய நீ, எமமைக காபபாறறு வாயாக. ஆடடின மயிரகளாற செயயபபடட தசாபவித்திர முடைய (வடிககும) பாதத்திரத்திற் களிபபைக கொடுத்தற பொருடடு நிரமபுவாயாக என பதாம. (10)

மந்திரம் 11.

३ १ २ २ १ २ ३२उ ३क २र
507. अया सोम सुकृत्यया * महांत्सन्नभ्यवर्धथाः ।
३ १२र
† मन्दान इद् वृषायसे ॥ ११ ॥

இருககு 9-47-1.

அயா ஹொஈ வாக்ருதயா ஈஹாம்ஹலுவயூயாஃ |
ஈந்ர ஈத் வ்ருஷாயஸெ ||

அந்வயம்

हे सोम !, अया, सुकृत्यया, महान् सन्, अभ्यवर्धथाः, मन्दानः इत्, वृषायसे ॥

* महश्चिदभ्यवर्धत, † मन्दोन उद् वृषायते, எனபன இருககு

பதவுரை.

हे सोम!	ஹெ ஸொம!	சோமசசமே! நீ.
अया	அயா	இந்த
सुकृत्यया	ஸுகர்த்யயா	நற்கருமத்தால்
महान् सन्	மஹாந் ஸந்	ஆராதிக்கபபெறறிருபபும
अभ्यवर्धथाः	அப்யவர்தயாஃ	தேவாகளின பொருடடு வளர் பவனுபுமாகுநி.
मन्दान इत्	மந்தாந இத்	களிபபுடையோனுகியே
वृषायसे	வ்ருஷாயஸெ	இடபமபோற கதது்கினறய.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—4. இருகது—11. கவி ரிஷி.

சோமசசமே! நீ, பிழிதன முதலிய அழகிய இந்த நற்கருமததாற் பூரிகபபடடோனுகுநி மறறும, தேவாகளைக குறிததுப பெருக களிப புடையோனுகவே இடபமபோலாகினறய, அதாவது களிபபுளள இடபஞ சததமிடுகினறவாறே பிழிநதெடுகபபுகால, ஏறபதறகிற சததமிடுகினறய எனபதாம். (11)

மந்திரம் 12.

३१ २२ ३१ २२ ३ १२
508. अयं विचर्षणिर्हितः पवमानः सचेतति ।
३ १ २२ ३ २
हिन्वान आप्यं बृहत् ॥ १२ ॥

இருகது 9-62-10.

அயம் விசர்ஷணிர்ஹிதஃ பவமானஃ ஸசெததி ।
ஹிந்வான ஆப்யம் ப்ருஹத் ॥

அனவயம்.

विचर्षणिः, हित', पवमानः, अयं आप्यं, बृहत्, हिन्वान', सचेतति ॥

பதவுரை.

विचर्षणिः	விசர்ஷணிஃ	விசேடமாய்க காண்பதும
हित	ஹிதஃ	பாதிரதிலிருபபதும
पवमान	பவமானஃ	சோதிக்கபபடடது மாகிய
अयं	அயம்	இச சோமரசமானது
आप्य	ஆப்யம்	நீரிலுணடாகுமு

बृहत्	பரஹக்	மிகுந்த அன்னதானத்தை
हिन्वानः	ஹிந்வானஃ	கொடுப்பதாகி (செலுத்துவதாய்)
सचेतति	ஸசெததி	அனைவராலும் அறியப்படுகின்றது

சாயணய பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—12. சமதகக்கினி ரிஷி

சிறப்பாய்க் காணப்படுவதும், பாதந்திரத்தில் வாகனப்படுவதும், சுத்தப்படுத்தியதுமாகிய இச்சோமரசம், நீரிற்சேர்ந்தப்பட்ட மந்தத்தாகிய அன்னத்தைச் செலுத்துவதாகி யாவராலும் அறியப்படுகின்றது. (12)

மந்திரம் 13.

१ २ ३१ २र ३ १ २र
509. प्र न इन्दो * महे तुन ऊर्मि न बिभ्रदर्षसि ।
३२ ३ २ ३१२
अभि देवाꣳ अयास्यः ॥ १३ ॥

இருகு 9-44-1.

ப்ர ந இந்தோ மஹே தூந ஊர்மிம் ந பிப்ரதர்ஷஸி ।
அபி தேவாꣳ அயாஸ்யஃ ॥

அநவயம்.

हे इन्दो !, नः, महे, तुने, प्रार्षसि, न, अयास्यः, ऊर्मिं, बिभ्रत्, देवान् अभि ॥

பதவுரை.

हे इन्दो !	ஹே இந்தோ !	நெகிழ்கின்ற சோமரசமே ! நீ
नः	நஃ	எங்களுக்கு
महे	மஹே	மிகுந்த
तुने	தூநே	தனமுண்டாகுற பொருட்டாக
प्रार्षसि	ப்ராஷஸி	கலந்திற செலகின்றாய்.
न	ந	இப்போது
अयास्यः	அயாஸ்யஃ	இங்கு ரிஷி
ऊर्मिं	ஊர்மிம்	உனது அலையை
बिभ्रत्	பிப்ரத்	தாங்கிக் கொண்டு
देवान् अभि	தேவாந் அபி	தேவர்களிடம் ஆராதிப்பவர் செல்கின்றார்

* महेतन, எனபது இருகுக்கு

சாயண பாடியம்.

கண்டம—9. இருக்கு—13. அயாஸ்ய ரிஷி.

இனிய சோமரசமே! நீ, எங்கட்கு மிகுந்த தனலாபமாதற பொருட்டுக் கலசத்தின்ற செலகின்றனை. இப்போது (ரண்டு ரகாரம, இப்போதனனும பொருளில் னைறது) இந்த இருடியானவர் உனனுடைய அலைகளேயேறறுக கொண்டு இந்திரனிடத்தை நோக்கிச செலகினறனர் (13)

மந்திரம் 14.

३ १ २ ३ २र ३ २ ३ १ २
510. अपघ्नन् पवते मृधोऽप सोमो अराण: ।
२ ३ १ २ ३२
गच्छन्निन्द्रस्य निष्कृतम् ॥ १४ ॥

இருகக—9-61-25.

ரவவ்ரு வவதெ உரயொரவ ஹொஹொ கரரவ: ।
ஹந்ரு ஹிந்ரஹ்ரு நிஷ்க்ரு தகிம் ॥

அந்வயம்.

सोम:, मृध , अपघ्नन्, अराण: अप, इन्द्रस्य, निष्कृतं, गच्छन्, पवते ॥

பதவுரை.

सोम:	ஸொம:	சோமரசம
मृध.	ம்ரு்தய:	சதருகளை
अपघ्नन्	அபஹ்னனு	கொனறு
अराण: अप	அரரண: அப	ரகையிலாதோரையுங கொன்று விடடு
इन्द्रस्य	இந்ரஸ்ய	இநதிரனுடைய
निष्कृत	நிஷ்க்ரு்தம்	இடததை
गच्छन्	கச்சன்	அடைநது
पवते	பவதெ	தாரைகளால நிரமபுகினறது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—14. அபகீயு ரிஷி

சோமரசமானது அனைதது தடைகளையும பகைவரகளை யொழிதது விட்டு (கொடுக்கப்படாதன) ஆற்றலால் ரகையறறோரையுங கொனறுவிடடு இநதிரனுடைய உறைவிடதனதை யடைநது நாலாயிலநிறைகினறது எனபதாம (14)

நான்காவது கண்டம்

முற்றும.

ஐந்தாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம் 5. கண்டம்—5.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

சோமம - தேவதை. பிருகதி - சந்தம். சுரம - மத்தியமம்.

மந்திரம் 1.

३ १ २३ १२ ३ १ २र

511. **पुनानः सोम धारयापो वसानो अर्षसि ।**

१ २३ १ २र३१ २ ३ २ ३ १ २३ १२

आ रत्नधा योनिमृतस्य सीदस्युत्सो *देवो हिरण्ययः ॥ १ ॥

இருகசு—9-107-4.

வ॒நா॒நஃ ஸொ॑ம யா॒ரு॒யாவொ வஸா॑நொ அ॒ர்ஷ॒ஸி ।

ர॒த்ந॒தா யொ நி॒ஃ ரு॒தஸ்ய॒ யோ॒நிமா॒ஸீ॒த॒ஸ்யு॒த்ஸோ தே॒வோ ஹி॑ர॒ண்ய॒யஃ ॥

அந்வயம்.

हे सोम!, पुनान॑, अपः, वसान॑, धारया, अर्षसि, रत्नधा, ऋतस्य, योनिं, आसीदसि, देवः, उत्सः, हिरण्यय. ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹெ ஸொம!	சோமரசமே!
पुनानः	வ॒நா॒நஃ	பவித்திரம பணண்ப பெற்ற நீ
अपः	அபஃ	வசதிவரி யெனனும நீரைத
वसान	வஸா॒நஃ	தனனிடத்திலடகிகொணடு
धारया	யா॒ரு॒யா	தாரையால
अर्षसि	அ॒ர்ஷ॒ஸி	துரோண மெனனுங கலசத்திற செலகினறுய.
रत्नधा	ர॒த்ந॒தா	இரமிகக தகக தனதைக கொடுககும நீ
ऋतस्य	ரு॒தஸ்ய॒	வேளவியின சமபநதமாகிய
योनिं	யொ॒நிம்	இடத்தை
आसीदसि	ஆ॒ஸீ॒த॒ஸி	அடைகினறுய (மறறும)

* देव, எனபது இருகசு.

देव	தெவஃ	பிரகாசிகின்ற சோமரசம
उत्स	உத்ஸஃ	ஒழுகுவதாய (ஓடுவதாகி)
हिरण्यय	ஹிரண்யயஃ	தேவதைகட்கு இனிய செய்வதும, இரமிக்கத தக்கதுமாகின்றது

சாயண பாடியம்

கண்டம—5 இருக்கு -1 பரதத்துவாசா முதலிய எழுவா இருடிகள

சோமமே! சோதிக்கப்பட்ட நீ, வசதிவரி எனனும ஆறறு நீரை மறறதறகுசொண்டு தாரையால துரோண கலசதறற செலகினறுய அனறியும, இரமணீய தனதறறுவளளலாகிய நீ வேளவியின சமபந்தமாகிய இடந்தறை அடைகினறுய அஃதனறியும, பிரகாசிகின்ற சோமரசம ஒழுகுந தனமை யுடையதாய உணமையில தேவாகட்கு இனியதும, இரமணீயமுமாகின்றது. (1)

மந்திரம் 2

२ ३ १ २ ३२उ ३ १ २ ३ २ १ २

512. परीतो षिञ्चता सुतꣳ सोमो य उत्तमꣳ हविः ।

३ १ २र ३ २ २उ ३ २ ३ २ १ २

दधन्वाꣳ यो नर्यो अप्स्वा३न्तरा सुपाव सोममद्रिभिः ॥ २ ॥

இருக்கு 9-107-1

வரீதொ ஷிஞ்சதா ஸுதꣳ ஸொமொ ய உத்தமꣳ ஹவிஃ ।

உயந்தாꣳ யொ நயொ ஸுவாஜ்ஞா ஸுஷாவ ஸொமமத்ரிபிஃ ॥

அந்வயம

यः, सोम, उत्तम हविः, नर्य, यः, अप्सु अन्तः, दधन्वान्, सोम, अद्रिभि , सुषाव, सुतं, इतः परिषिञ्चत ॥

பதவுரை.

य.	यः	யாதொரு
सोम.	सोमः	சோமரசம
उत्तम हविः	उत्तमꣳ हविः	தேவாகளுகக்கு சிறந்த உணவாமோ,
नर्य	नर्यः	மனிதாகளுகக்கு இனிமை செய்வதோ,
य.	यः	யாதொரு சோமரசம
अप्सु अन्त	अप्सु अन्तः	நீரின நடுவிற

दधन्वान्	உயன்வாந	சென றுகொண்டிருகினறதோ,
सोमं	வொஉம்	எச சோமரசததை
अद्रिभि. सुषाव	கூத்ரிஹிः வாஷாவ	வேடபோகள கறகளினற பிழிந் தெடுததாகளோ,
सुतं	வாதம்	பிழிநத அசசோமரசததை
इत. परिषिञ्चत	உதः வாிஷிஞ்சத	இதன பின தெளிபபீகளாக.

சாயண பாடியம்.

கணடம—5 இருகசு—2.

வேடபோகளே! பிழிநதெடுகபபெறற சோமரசததை இகசருமத் திறகு மேல, அலலது, இவவிடததிறகுமேல நீருடன தெளிபபீகளாக. மறறும, யாதொரு சோமரசம நீரின நடுவில, அலலது, அநதரிடசததிற் சென றுகொணடிருசகினறதோ, வேடபோகளால கறகளினற பிழிநதெ டுகப பெறற அச சோமரசதததை தெளிபபீகளாக எனப பொருதுமா றுணாக. (2)

மநதிரம் 3

१ २ ३ १ २र ३ १ २र ३ १ २

513. आ सोम *स्वानो अद्रिभिस्तिरो वाराण्यव्यया ।

२ ३ २ ३ २ ३क२र ३२ ३ २ ३ १२

जनो न पुरि चम्वोर्विशद्धरिः सदो वनेषु †दधिषे ॥ ३ ॥

இருகசு—9-107-10.

கூ வொஉ ஷ்டாநொ கூத்ரிஹிஷ்டிரொ வாரணாவ்யா ।

ஜநொ ந வாரி சஷ்வொவிஷஜநிः ஸதொ வநெஷ்வா தத்ரிஷெ ॥

அநவயம்.

हे सोम!, अद्रिभिः, स्वान , अव्यया वाराणि, तिरस्, आपवसे, हरिः, चम्वो., पुरि जनः न, विशत्, वनेषु, सदः, दधिषे ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹெ வொஉ!	சோமரசமே!
अद्रिभि	கூத்ரிஹிः	கறகளால
स्वान.	ஷ்டாநः	இடிததெடுகபபட்ட நீ
अव्यया वाराणि	கவ்யா வாரணி	புனிதமாகிய கமபளிகளை
तिरस्	திரஸ்	மறைதது

*सुवानो, †दधिषे, எனபன இருகசு.

आपवसे	ஆவவஸை	ஒரு முகமாயக கலசததிற செல கினறுய
हरिः	ஹரிஃ	பசுமை நிறமுடைய இசசோமம
चम्वो	அம்வோஃ	பிழியும பலகைகளினமீது வைக கபபடட கலசததில,
पुरि जन॰ न	வுரி ஜநஃ ந	ஒரு நகரததில மனிதாகள புகு மாறு
विशत्	விஶக்	புகுகினற அதநகைய நீ
वनेषु	வநேஷு	மரப பாததிரஙகளில
सदः	ஸதஃ	இடததைத
दधिषे	தீதிஷே	தேடிககொணடுள்ளாய.

சாயணபாடியம்.

கணடம—5. இருகக—3 அததிரி ரிஷி.

சோமரசமே! கறகளாற பிழிநதெடுககபபட்ட நீ, காபபாறறதறகக கமபளியைத தளளிககொணடு (மறையச செயதுகொணடு) ஒரு முகமாய நிரமபுவாயாக. பசுமை நிறமுடைய அச சோமரசம, பிழியும பலகைகளின மேலுளள கலசததிற பிரவேசிககினறது அதிலுவமை.—ஒரு நகரில சனஙகள புகுவனபோனறெனல அதறகைய நீ, வனஙகளில மரததாற பணணபபடட பாததிரஙகளில இடஞு செயதுகொணடீன எனபதாம. (3)

மநதிரம் 4.

१ २ ३१ २ ३ २ ३१ २ ३ १२
514. प्र सोम देववीतये सिन्धुर्न पिप्ये अर्णसा ।
३ १ २र ३ १ २र३२ ३ १ २ ३ १२
अꣳशोः पयसा मदिरो न जागृविरच्छा कोशं मधुश्चुतम् ॥४॥

இருகக 9-107-32.

ப்ர ஸொம தெவவீதயெ ஸிந்ஹுர்ந பிப்யெ அர்ணஸா ।
அꣳஶொஃ பயஸா மதிரொ ந ஜாக்ருவிரச்சா கொஶம் மதுஶ்சுதம் ॥

அநவயம்.

हे सोम !, (त्वं,) देववीतये, सिन्धुः न, अर्णसा, प्रपिप्ये, न, मदिरः, जागृविः, मधुश्चुतं, अंशोः, पयसा, कोशं, अच्छ ॥

பதவுரை.

हे सोम !	ஹெ ஸொம !	சோமரசமே !
(त्वं)	(த்வம்)	(நீ)
देववीतये	தெவவீதயெ	தேவாகள அருநதுதறபொருடடு

सिन्धु. न	ஸிந்ஶு: ந	கடலைப்போன்று
अर्णसा	அணஸுஹா	வசநிவரி, எனனும ஆறறுநீரால
प्रपिप्ये	ப்ரபிப்யே	விருகதியடைநது நிறைகினறன
न	ந	இவ்வேஹா
मदिर	மதிர:	களிபபைத தருவோனும
जागृविः	ஜாக்ருவிஃ	விழிதிருகுகுஞ சிலமுளளவனு மாகிய நீ
मधुश्चुतं	மதுஶ்சுதம்	இனசுவை யொழுகுகினற
अंशोः	அம்ஶோஃ	சோமகொடியினுடைய துணடு களின
पयसा	பயஸா	நீரால
कोशं	கோஶம்	துரோண கலசததை
अच्छ	அசா	அடைகினறனை

சாயணபாடியம்

கணடம—5, இருகசு—4. விசுவாமிதிர ரிஷி

சோமரசமே! நீ, தேவாகள அருகுதறபொருடடு பாறிவரி யெனனும பெயருளள ஆறறு நீராற பெருகுகினறனை அதிவேகமை —கடல (பல வகை) நீரால நிறைவதுபோனறெனல இதனால நீ, சபாகள முதலியோர களபோல விழிதிருகுகுஞ சிலமுடையாய அலலது, இபபோது விழிந திருகுகுஞ சிலமுளள அது, சோமரசம ஒழுகுகினற சோமகொடியின துணடுகளின நீரால துரோணமென வழஙகுகுங கலசததை அடைகினறது எனபதாம. (4)

மநதிரம் 5.

१२ ३२ ३२३२३ २३१२
515. सोम उ ष्वाणः सोतृभिरधिष्णुभिरवीनाम् ।
१२ ३१२ ३ १२ ३१२ ३ १२
अश्वयेव हरिता याति धारया मन्द्रया याति धारया ॥ ५ ॥

இருகசு—9-107-8.

ஸொம உ ஷ்வாணஃ ஸொதாரதிஶ்வாஹிரவீநாம் ।
அஶ்வயேவ ஹரிதா யாதி தாரயா மந்த்ரயா யாதி தாரயா ॥

அனவயம்.

सोतृभिः, स्वानः, सोमः, अवीनां, स्नुभि., अधियाति, उ, अश्वया इव, हरिता, धारया, याति, मन्द्रया, धारया, याति ॥

பதவுரை.

सोतृभिः	ஸொதாரபிஃ	பிழியத்தகோகளால்
स्वान	ஸ்வாநஃ	பிழிந்தெடுக்கபபட்ட
सोमः	ஸொமஃ	சோமரசம்
अवीनां	அவீநாம்	கம்பளியின மேலுள்ள பாத்திரங களினுடைய
स्तुभि	ஸ்தூபிஃ	மேல வாயினின்று ஒழுகுகின்ற துளிகளால
अधियाति	அதியாதி	மிகச செலகின்றது.
उ	உ	இது பிரசித்தம
अश्वया इव	அஸ்வயா இவ	பெண குதிரையா லடைவது போல
हरिता	ஹரிதா	பசுமை நிறமாகிய
धारया	தாரயா	தாரையாற
याति	யாதி	செல்கின்றது
मन्द्रया	மந்த்ரயா	களிபபைத்தருகின்ற
धारया	தாரயா	தாரையால
याति	யாதி	கலசத்தையடைகின்றது.

சாயணபாடியம்.

கண்டம—5. [illegible]

இரசம பிழிவோகளாற பிழிந்தெடுக்கபபட்ட சோமரசம, மேமபட்ட பரிசுத்தமாகிய கமபளியின மேலுளள பாத்திரத்தை நனகு அடைகின்றது. இதுபிரசித்தமெனக குதிரைவாயிலாக அடைவது போல, பசுமை நிறை முடைய தாரையால அடைகின்றது. களிபபைத்தரும தாரையால துரோண கலசத்தை யடைகின்றது. (5)

इषुवाण, எனபது பாடபேதம.

மந்திரம் 6.

२ ३१ २ ३ १ २ ३ १ २
516. तवाहꣳ सोम रारण सख्य इन्दो दिवे दिवे ।
३ १ २ ३ १ २ ३ २र ३ २उ ३ १ २
पुरूणि बभ्रो नि चरन्ति मामव परिधीꣳ रतिताꣳ इहि ॥ ६ ॥

இருககு—9-107-29

தவாஹம் ஸொம ராரண ஸவ்ய இந்தோ திவே திவே | • •
வபுரகணி வலெ்கா நி சரந்தி மாமவ பரிதீம் ரதிதாம் இஹி ॥

அந்வயம்.

हे इन्दो! सोम!, तव सख्ये, अहं, दिवे दिवे, रारण, बभ्रो, पुरूणि, मां, न्यवचरन्ति, तान्, परिधीन्, अति इहि ॥

பதவுரை.

हे इन्दो! सोम!	ஹெ ஊந்தோ! ஸோம!	சோமரசமே!
तव सख्ये	தவ ஸக்யெ	நினது மித்திரத்தனமையில்
अहं	அஹம்	நான
दिवे दिवे	தி்வெ தி்வெ	நாடோறும
रारण	ரரண	இரமிக்கின்றேன.
बभ्रो!	பப்ரோ!	மங்கிய நிறத்தோய!
पुरूणि	புரூணி	பல இராக்கதர்கள
मां	மாம்	எனை்ன
न्यवचरन्ति	நியவசரந்தி	பீடிக்கின்றார்கள
तान् परिधीन्	தாந் பரிதீந்	அவ்விராக்கதர்களை
अति इहि	அதி ஈஹி	நீ, நாசஞ் செய்வாய.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—1.

சோமமே! உனதுடைய நடபுச செயகையில் ஒவ்வொரு தினமும இரமிக்கின்றேன. மங்கிய நிறமுடைய சோமரசமே! மிகுந்த அசுராகள நினது நண்பனுந்தனமையிலுளள எனனை்த துனபபடுத்துகின்றார்கள. எவர்கள பீடிக்கின்றார்களோ, அவர்களை்க குறித்து வருவாயாக. (வந்து நாசஞ் செய்வாய எனபது கருத்து) (6)

மந்திரம் 7.

३ १ २ ३ १ २र

517. मृज्यमान: *सुहस्त्या समुद्रे वाचमिन्वसि ।

३२ ३ १२ ३१ २३ २३ १२ ३क२र

रयिं पिशङ्गं बहुलं पुरुस्पृहं पवमानाभ्यर्षसि ॥ ७ ॥

9-107-21.

ம்ருஜ்யமாந: ஸுஹஸ்த்யா ஸமுத்ரே வாசமின்வஸி ।

ரயிம் பி்ஸ்ஙம் பஹுலம் புருஸ்ப்ருஹம் பவமானாப்யர்ஷஸி ॥

---

* सुहस्त्या, எனபது இருக்கு.

அந்வயம்

सुहस्त्या, मृज्यमानः, समुद्रे, वाचं, इन्वसि, पवमान, पिशङ्गं, बहुलं, पुरुस्पृह, रयिं, अभ्यर्षसि ॥

பதவுரை.

सुहस्त्या	ஸுஹஸ்த்யா	அழகிய விரலினால் பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட சோமரசமே!
मृज्यमानः	ம்ருஜ்யமாநஃ	பரிசுத்தம் பண்ணப்பட்ட நீ
समुद्रे	ஸமுத்ரே	துரோண கலசத்தில்
वाचं	வாசம்	ஒலியைச்
इन्वसि	இந்வஸி	செலுத்துகின்றாய்
पवमान!	பவமாந!	சோமரசமே! நீ
पिशङ्गं	பிசங்கம்	பொன், வெளளி முதலியவைகளால் மஞ்சள நிறமும்
बहुलं	பஹுலம்	மிகுதியானதும்
पुरुस्पृहं	புருஸ்ப்ருஹம்	பலலோகங்களால் விரும்பப்படுவதுமாகிய
रयिं	ரயிம்	தனத்தை
अभ्यर्षसि	அப்யர்ஷஸி	தந்திபோகட்குக் கொடுப்பாய்.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—7. வசிட்ட ரிஷி.

அழகிய விரலகளால பிழிந்தெடுக்கபபட்டோய்! பரிசுத்தமாகிய நீ (வானில) அந்தரிக்ஷத்தில, அல்லது, கலசத்திற சத்தத்தை யேற்கினறாய. மறறும, பவித்திரமாகிய சோமரசமே! நீ பொன, வெளளி முதலியவைகளால மஞ்சள நிறமுடையதும், பலரால மிகப பிரியபபடுத்தகுந்தமாகிய தனத்தைத் தந்திபோகடகுக கொடுபபாயாக எனபதாம. (7)

மந்திரம் 8.

३ १ २र ३ २ ३ १२ ३ २३ १ २

518. अभि सोमास आयवः पवन्ते मद्यं मदम् ।

३ १ ३ २र ३१२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १२

समुद्रस्या * धि विष्टपे मनीषिणो † मत्सरासो मदच्युतः ॥ ८ ॥

இருக்கு 9-207-14

* अधिविष्टपि, † मत्सरासः स्वर्विद, எனபன இருக்கு.

ஈஹி ஹொஷாவஸ ஸுயவஃ வவஞ்ஜே ஷ்ஷ்ஷ்ஷ் ஷ்ஷ்ஷ் ।
ஷஷஷ்ஷ்ஷ்ஷ்யி விஷ்டவெ ஷ்ஷீஷ்ஷிணோ ஷ்ஷ்ஷ்ஷாஹொ ஷஷ்ஷ்ஷ்தஃ ॥

அன்வயம்.

आयवः, मनीषिणः, मत्सरासः, मदच्युतः, सोमासः, समुद्रस्य, अधि विष्टपे, मद्यं, मदं, अभि पवन्ते ॥

பதவுரை.

आयवः	ஸுயவஃ	செலலுஞ் சீலமுடையதும்
मनीषिणः	ஷ்ஷீஷ்ஷிணஃ	மனதிறகுத தலைமையானதும
मत्सरासः	ஷ்ஷ்ஷாஹஃ	சளிபபைத தருவதும
मदच्युतः	ஷ்ஷ்ஷ்ஷ்தஃ	களிபபைத தரும இரசததைப் பொஙகச செயவதுமாகிய
सोमासः	ஹொஷாவஃ	சோமரசமானது,
समुद्रस्य	வஷ்ஷ்ஷ்ஷ்	கலசததின
अधि विष्टपे	கயி விஷ்டவெ	மேறபுறததில
मद्य	ஷ்ஷ்ஷ்ஷ்	களிபபுணடாகும்
मदं	ஷ்ஷ்ஷ்	தனது இரசததைப
अभि पवन्ते	ஈஹி வவஞ்ஜே	பலவகையாய வெளிபபடுத்து கினறது

சாயணபாடியம்.

கண்டம—5. இருசகு—8. விசுவாமிதிர ரிஷி.

செலலுஞ சிலமூளள சோமம, களிபபைத தரும் தனது இரசததை நாறபுறததும வெளிபபடுததுகினறது. யாணடெனின? கூறபபடுகின றது. அநதரிக்ஷதினமேல, அலலது, கலசததின மேறபுறததில. (பவித திரமாகிய இடததில வெளிபபடுததுகினறது என முடிகக) எததனமைத தானது எனின? மனததைச செலுததுவது. களிபபைத தருவது. இரசத தைக கொதிசசுச செய்வது. (இததனமைய சோமகொடி இரசததை வெ ளிபபடுதுகிலாது எனபது திரணட பொருள) (8)

மநதிரம் 9.

३१ २३ १२३२ ३ २३ १२ ३२

519. पुनानः सोम जागृविरव्या वारैः परि प्रियः ।

१ २२ ३ १२ ३१ २

त्वं विप्रो अभवोऽङ्गिरस्तम मध्वा यज्ञं मिमिक्षणः ॥ ९ ॥

வ꣣ந꣡꣯ந꣣ꣳ꣡ सोम꣡꣯ꣳ ज꣣ागृ꣣वि꣣ꣳ꣡ रꣳयꣳ꣡ वा꣡꣯रेꣳ꣡ वꣳरि꣡꣯ व्रꣳयꣳ꣡ ।
कꣳविꣳ꣡ विꣳप्रꣳ꣡ सꣳहवोꣳऽङ्गिꣳरꣳस्व꣡ꣳ꣡ ध्व꣡ꣳया꣡꣯ यꣳज्ञꣳं मिꣳमिक्षꣳणꣳः ॥

அநவயம்.

हे सोम !, जागृविः, प्रियः त्वं, पुनानः, अव्याः, वारैः, परि, अङ्गिरस्तम,
विप्रः, अभवः, नः, यज्ञं, मध्वा, मिमिक्ष ॥

பதவுரை.

हे सोम !	ஹெ வொஃ !	சோமரசமே !
जागृविः	ஜாகृவிஃ	விழிததிருகுந தனமையனும
प्रियः त्व	ப்ரி யஃ கும்	அனபு செயவோனுமாகிய நீ
पुनानः	வ꣣நாநஃ	பவிததிரணபிருநது
अव्या.	கவ்யாஃ	ஆடடின
वारै.	வாரைஃ	கமபளிகளின
परि	வரி	மேலுளள பாததிரதநில நிரபபு வாயாச
अङ्गिरस्तम !	கஙீரஸ்தமஃ !	அஙகிரசாகளில மேமபடடோய !
विप्रः	விவ்ரஃ	புததி மிகுந்த நீ
अभवः	கஹவஃ	பிதிாகளுககு இறைவனுகின றனீ. அததனமைய நீ
नः	நஃ	எஙகளுடைய
यज्ञं	யஜ்ஞம்	வேளவியை
मध्वा	உவ்வா	தனது மதுர இரசததால
मिमिक्ष	மிமிக்ஷ	தெளிக விருமபினை.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—5. இருககு—9. கசியப ரிஷி.

சோமரசமே ! விழிததுக்கொண்டிருககுந தனமையனும, பிரியமுகொ டுபபவனுமாகிய நீ, பவிததிரணபிருநது கமபளியினமேலுளள தசா பவித திரமெனனும ஆடை நூனியால நிரமபுவாயாக. அஙகிரசாகளுககுட் சிறநதோய ! நுணணறிவுடையோய ! நீ பிதிாகளுககு இறைவனுயினை. அததன்மைய நீ எஙகளுடைய வேளவியை, தனது மதுர ரசததால நினையு மாறு செயய விருமபினுய எனபதாம. (9)

மந்திரம் 10.

१ २ ३ २ ३ १ २ ३१ २ ३ २
520. इन्द्राय पवते मदः सोमो मरुत्वते सुतः ।
२१ २ ३ १ २२ ३ १ २ ३१२
सहस्रधारो अत्यव्यमर्षति तमीं मृजन्त्यायवः ॥ १० ॥

இருகசு 9-107-17.

ஊந்ராய வவதெ மதஃ ஸொமொ மரூத்வதெ ஸுதஃ ।
ஸஹஸ்ரதாரொ அத்யவ்யமர்ஷதி தமீம் ம்ருஜந்த்யாயவஃ ॥

அந்வயம்.

मदः, सुत , सोमः, मरुत्वते, इन्द्राय, पवते, सहस्रधारः, अव्यं, अत्यर्षति, आयवः, त ईं, मृजन्ति ॥

பதவுரை.

मद.	மதஃ	களிபபைத தருகினறதுமம
सुत	ஸுதஃ	பிழியபபடடதுமாகிய
सोम	ஸொமஃ	சோமரசம
मरुत्वते	மரூத்வதெ	(வாயு தேவதைகளோடு) மருத துகளோடு கூடிய
इन्द्राय	இந்ராய	இநதிரன பொருடடுப
पवते	வவதெ	பாததிரததில நிரமபுகினறது (பினனா)
सहस्रधार.	ஸஹஸ்ரதாரஃ	ஆயிரக தாரைகளோடு கூடிய சோமரசம
अव्यं	அவ்யம்	கமபளியைககொண்டு
अत्यर्षति	அத்யர்ஷதி	வடிதெதெடுகபபடுகினறது.
आयव·	ஆயவஃ	வேடகு மனிதாகள
त ईम् मृजन्ति	தம் மம்ழ ம்ருஜந்தி	அநதகைய இதைச சுததபபடுத துகினறாகள

சாயணபாடியம.

கணடம—5. இருகசு—10 சமதகனி ரிஷி.

களிபபைத தருவதுமம, பிழியபபடடதுமாகிய சோமரசம, வாயுதேவ தைகளோடு கூடிய இநதிரன பொருடடுப பாததிரததில நிரமபுகினறது பினனா, அளவறற தாரைகளோடு கூடிய சோமரசம, கமபளியால மிகச் சுததபபடுத்தபபடுகினறது. அசசோமரசததை, வேடகினற மனிதாகள வியதிரஞ செயகினறாகள எனபதாம. (10)

மந்திரம் 11.

१२ ३ १२ १ २२३ १ २
521. पवस्व * वाजसातमोऽभि विश्वानि ‡ वार्या ।
१ २ ३१ २३ २२ ३१ २ ३ २
त्वꣳ § समुद्रः प्रथमे विधमन् देवेभ्यः सोम मत्सरः ॥ ११ ॥
9-107-23.

வவஸ்வ வாஜஸாதமொ(ஆ)ஸி விஶ்வாநி வார்யா ।
ஸ்வம் ஸமுத்ரஃ ப்ரதமே விதர்மந் தெவெப்யஃ ஸொம மத்ஸரஃ ॥

அந்வயம்

हे सोम!, विश्वानि, वार्या, अभि, वाजसातमः, पवस्व, देवेभ्यः, मत्सरः, समुद्रः, विधर्मन् त्वं, प्रथमे ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹெ ஸொம !	சோமரசமே !
विश्वानि	விஶ்வாநி	எலலாத
वार्या	வார்யா	தோததிரஙகளையும
अभि	அபி	குறியாகககொணடு
वाजसातम.	வாஜஸாதமஃ	மிக அனனஙக கொடுககினற நீ
पवस्व	வவஸ்வ	ஒழுகுவாயாக
देवेभ्य.	தெவெப்யஃ	(சோம !) தேவாகடகு
मत्सरः	மத்ஸரஃ	களிபபுணடாககுவோனும
समुद्र.	ஸமுத்ரஃ	திருபதி செயபவனும
विधर्मन् त्वं	விதர்மந் ஸ்வம்	விசேடமாயப பரிபாலிப்பவனு மாகிய நீ
प्रथमे	ப்ரதமே	சிறநத வேளவியில, தேவாகளின பொருடடுப பாததிரதில நிறைவாயாக.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—5 இருககு—11. வசிடட ரிஷி.

சோமமே ! தோததிரஙகளெலலாவறறையுங குறியாகககொண்டு அனனங கொடுபபதற சிறநதோனுகிய நீ (பாணடதில) நிரமபுவாயாக. சோம ரசமே ! தேவாகட்கு களிபபுணடாகுவோனும, திருபதி பணணிவைககுஞ சிலனும, பரிபாலிகுந தனமையனுமாகிய நீ, முகியமாகிய வேளவியில தேவாகளின பொருடடு (பாணடதில) நிறைவாயாக. (11)

* वाजसातये, ‡ काव्या, § समुद्रं, எனபன இருககு.

மந்திரம் 12.

१२ ३२३२३ १२
522. पवमाना असृक्षत पवित्रमति धारया ।
३१२ ३१२३१ २र ३२३१ २र
मरुत्वन्तो मत्सरा इन्द्रिया हया मेधामभि प्रयाꣳसिच ॥ १२ ॥
9-107-25.

வவஶாநா ஸ்ருக்ஷத வவித்ரமதி யாரயா ।
மருத்வந்தோ மத்ஸரா இந்த்ரியா ஹயா மேதாமபி ப்ரயாꣳஸிச ॥

அந்வயம்.

மருத்வந்தः, மத்ஸராः, இந்த்ரியா', மேதாம், ப்ரயாꣳஸிச, அபி, ஹயாः, பவமானாः, தாரயா, பவித்ரம், அஸ்ருக்ஷத ॥

பதவுரை.

मरुत्वन्त	மருத்வந்தः	மருத்துகளுடன் (வாயுதேவதைகளுடன்) கூடியதும்,
मत्सराः	மத்ஸராः	களிப்பைக் கொடுப்பதும்
इन्द्रियाः	இந்த்ரியாः	இந்திரனுக்குப் பிரியமானதும்
मेधां	மேதாம்	புத்தியையும்
प्रयांसिच	ப்ரயாꣳஸிச	அன்னத்தையும்
अभि	அபி	குறியாகக்கொண்டு (அதாவது புத்திபோகாக அன்னம் கொடுத்தற் பொருட்டு)
हयाः	ஹயாः	வேள்வியிற் செலவதுமாகிய
पवमानाः	வவஶாநாः	சோமரசம்,
धारया	தாரயா	தன்னுடைய தாரையால
पवित्रं अति	பவித்ரம் அதி	மிக்க புனிதமாய பவித்திரத்தைக் கடந்து
असृक्षत	அஸ்ருக்ஷத	கீழே ஒழுகுகின்றது.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—12.

பவித்திரமாகிய சோமரசம் தன்னுடைய தாரையால பவித்திரத்தை அதாவது வடிகட்டும் ஆடையைக் கடந்து ஒழுகுகின்றது. எத்தன்மையதென்னில்?

மருதத்துத தேவதைகளோடு கூடியதும, களிபபைத தருவதும், இநதிரனுக் குரியதுமாம. (இதத்னமைய சோமரசம) துதியையும, அனனதத்தையுங குறிதது, அலலது, துதிபபோகடகு இவவிரணடையுஞ செய்தற பொ ருடடு, வேளவியிற செலகினறது எனபதாம. (12)

ஐந்தாவது கண்டம்

முற்றும.

ஆறுவது கண்டம்

பிரபாடகம்—6. அதத்தியாயம்—5. கண்டம்—6.

பதது மநதிரஙகளாலானது.

சோமம் - தேவதை. திருஷ்டுப், சநதம. சுரம் - தைவதம.

மந்திரம் 1.

१ २२३ २३ २ ३ १ २३ १ २ ३२ ३ १ २२
523. प्र तु द्रव परि कोशं निषीद नृभिः पुनानो अभि वाजमर्ष ।
२ ३ १ २ ३ १२ ३२३ १ २ ३१ २३ १२
अश्वं न त्वा वाजिनं मर्जयन्तोऽच्छा बर्हीष्ठरशनाभिर्नयन्ति॥१॥

ஹர தூ ஹரவ பரி கொஸம நிஷீத நரபிஹ புநாநோ அபி

[வாஜமர்ஷ । ।

அஸ்வம் ந த்வா வாஜிநம் மர்ஜயந்தோ(அ)ச்சா பர்ஹீஷ்ட்ரஸநாபிர்நயந்தி॥

அந்வயம்.

हे सोम !, तु, प्रद्रव, कोश परिनिषीद, नृभिः, पुनानः, वाजं, अभ्यर्ष,
वाजिनं अश्व न, त्वा, मर्जयन्तः, प्रतिरशनाभिः, बर्हि अच्छ नयन्ति ।१ ॰

பதவுரை.

हे सोम!	ஹெ ஸொம!	சோமரசமே! நீ
तु	து	விரைவில
प्रदव	ப்ரஉவ	வருது சோவாயாக.
कोश परिनिषीद	கொஶம் பரிநிஷீத	கலசததில நிலைபபாயாக.
नृभि	நரபிஃ	வேடகு மனிதாகளாற
पुनानः	பவ்நாநஃ	பவிததிரம பண்ணப்பட்டோனுய
वाजं	வாஜம்	அன்னததைக
अभ्यर्ष	அபி அர்ஷ	கொடுபபாயாக.
वाजिन अश्व न	வாஜிநம் அஶ்வம் ந	ஆறறலுடைய குதிரையைப போல
त्वां	த்வாம்	உனனை
मर्जयन्त	மர்ஜயந்த	பரிசுததஞ செய்கின்ற ரிவட்போ மூதலியோாகள
प्रति रशनाभिः	ப்ரதி ரஶநாபிஃ	(தமது) நீணட விரலகளால
बर्हि अच्छ नयन्ति	பர்ஹிஷம் அச்ச நயந்தி	வேளவியில இனிது கொணடு போயுச சோகினறாகள.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—1. உசனு ரிஷி.

சோமரசமே! வேகமாய் (இதில) வந்து சேர்வாயாக. வருது துரோண கலசததில நிலைபபாயாக. வேளவித தலைவாகளாற பூசிகபபட்டோனுய் வேள்வித தலைவனைக குறிதது அனனததைக கொடுபபாயாக அலலது, போரைக கொடுபபாயாக (போரில வெற்றி யடையச செய்வாயாக என பது கருதது.) ஆறறலுடைய குதிரையைச சுறதபபடுததுவதுபோல் பரிசுததஞ செயகினற வேடபோ மூதலியோாகள வேளவியைக குறிதது, கயிறுபோல நீணட விரலகளாற கொணடுபோகினறாகள எனபதாம். (1)

மநதிரம் 2.

१ २२३ १२ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २

524. प्र काव्यमुशनेव ब्रुवाणो देवो देवानां जनिमा विवक्ति ।

१ २३ १ २ ३२ ३ १ २ ३ २ ३क२र३ १२

महिव्रतः शुचिबन्धुः पावकः पदा वराहो अभ्येति रेभन् ॥ २ ॥

இருககு 9-97-7.

ஶு காவ்ய உஶனேவ ஬்ரூவாணோ தெவோ தெவாநாம் ஜநிமா
[விவக்தி ।
உஹிவ்ரதோ ஭ுவநேஷ்வர்பி꞉ வாவக்ருே வஹ்நிர்வராஹோ அஜ்யதே
[ரெஹந் ॥

அந்வயம்.

उशना इव, देव꞉, काव्यं, ब्रुवाण꞉, देवानां, जनिमा, प्रविवक्ति, महिव्रत꞉,
शुचिबन्धु꞉, पावक꞉, वराह꞉, रेभन्, पदा, अभ्येति ॥

பதவுரை.

उशना इव	உஶநா இவ	உசனு (சுகிரன) எனனும பெயருளள ரிஷியைபபோல
देव.	தெவ꞉	துதிகினறவன
काव्यं	காவ்யம்	தோததிரததைச
ब्रुवाण	ப்ரூவாண꞉	சொலலிககொணடு
देवानां	தெவாநாம்	இநதிரன முதலிய தேவாகளுடைய
जनिमा	ஜநிமா	அவதாரஙகளை
प्रविवक्ति	ப்ரவிவக்தி	நனகு அலஙகரிதது கூறுகின்றன.
महिव्रत.	உஹிவ்ரத꞉	பிருஹத கருமமுடையதும,
शुचिबन्धु.	ஶுசிபந்து꞉	ஒளிருங கிரணமுடையதும
पावक	வாவக்ருே	பவித்திரஞ செயவதும
वराह.	வராஹ꞉	நறறினதறற றேடியதுமாகிய சோமரசம
रेभन्	ரெஹந்	ஒலிததுககொணடு
पदा	வஜ்ரா	பாததிரதறற
अभ्येति	அஜ்யதே	சோகினறது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—6. இருக்கு—2. விருஷகபிஜ வாகித ரிஷி

(சுகிரன) உசனு, எனனும இருடியைபபோல தோதறிஞ சொலகினற துதிபபோராகிய இநத விருஷகணா எனனும பெயருளள இருடியான வா, இநதிரன முதலிய தேவாகளின அவதாரஙகளை இனிது கூறுகினறார. அதிக கருமஙகளை யுடையதும, சததிருஷ்டிகளின ஒளிகளை யுடையதும, அலலது, மிக விளஙகுகினற பிரகாசமுடையதும, பாவ்ருதைப பரிசுத்தப படுததுவதும, மேமபடட நாளிற பிழியபபடடது (மேமபடட நாள ஆரசன் நாள) மாகிய சோமரசமானது ஒலி செயதுகொணடு பாதிரபபானை

யடைகின்றது, அல்லது, ஒரு வராகம (பன்றி) காலாற பூமியைக கெல்லிக் கொணடுக கததுகினறதுபோல ஒலிதது்கொணடு பாததிரதது்ற செல கினறது எனபதுமாம். (2)

மந்திரம் 3.

३ १ २र ३ १ २र३१ २ ३१ २र ३ २
525. तिस्रो वाच ईरयति प्र वह्निर्ऋतस्य धीतिं ब्रह्मणो मनीषाम् ।
१ २ ३ १२ ३ २ २ ३ १२ ३१ २ ३ २
गावो यन्ति गोपतिं पृच्छमानाः सोमं यन्ति मतयो वावशानाः॥

இருகசு 9-97-34.

திஸ்ரோ வாச ஈரயதி ப்ரவஹ்நிரு்தஸ்ய தீதிம் ப்ரஹ்மணோ
[மநீஷாம் ।
காவோ யந்தி கோபதிம் ப்ருச்சமாநாஃ ஸோமம் யந்தி மதயோ
[வாவஶாநாஃ ॥

அநவயம்.

वह्निः, तिस्रः, वाचः, प्रेरयति, ऋतस्य, धीतिं, ब्रह्मणः, मनीषां, गोपतिं गावः यन्ति, पृच्छमानाः, वावशानाः, मतयः, सोमं यन्ति ॥

பதவுரை.

वह्निः	வஹ்நிஃ	அக்கினியை (தேவ உணவை)த் தாங்குகின்ற வேளவித தலை வன
तिस्रः वाचः	திஸ்ரஃ வாசஃ	இருக்கு, யசுர், சாமம எனனு மூனறு துதிகளையுஞ
प्रेरयति	ப்ரேரயதி	செலுததுகினறான. (சொலகின றன.)
ऋतस्य	ரு்தஸ்ய	வேளவியைத
धीतिं	தீதிம்	தாங்குகின்ற
ब्रह्मण	ப்ரஹ்மணஃ	மகததாகிய சோமரசததைபபற் றிய
मनीषां	மநீஷாம்	மங்கள வாககைக கூறுகினறான.
गोपतिं गाव यन्ति	கோபதிம் காவஃ யந்தி	இடபதினருகிற பசுகள போ மாறு
पृच्छमानाः	ப்ருச்சமாநாஃ	கேடகினறவைகளான கோகள செலகினறன.
वावशानाः	வாவஶாநாஃ	அனபுடைய
मतय	மதயஃ	துதியாளாகளும
सोमं यन्ति	ஸோமம் யந்தி	சோமரசதது்றகருகில துதிப காரஸ செலகினறாகள.

சாமண பாடியம்.

கண்டம—6 இருசு—3 பராச ரிஷி

அவியைத தாங்கி ஒழுகின றிளஞ்சித நீலவண, ணிருது, எசர, சாம மாகிய மூனறு துதிகளோடுஞ சோமரசத்தினை அவரதே, வேளவியைத தாங்குகின்ற மகததாகிய சோமரசத்தினை உடைய யான பலகல வாகைகளுஞ சொல்கின்றன அன்றியும, கொடுக்க வேடபதற்குச சோமரசத்தை யுடைய ரிருக்கள என பதாம. (3)

மந்திரம் 4.

३ २ ३ २ ३१ २ ३१ २ ३ २ ३२ ३ १२३ १२

526. अस्य प्रेषा हेमना पूयमानो देवो देवेभिः समपृक्त रसम् ।

३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १२ ३२ ३ १ २ ३ २ १ २

सुतः पवित्रं पर्येति रेभन्नितेव सद्म पशुमन्ति होता ॥ ४ ॥

இருக்கு 9-97-1.

அஸ்ய ப்ரேஷா ஹேமநா பூயமாநோ தெவொ தெவெபிஃ

[ஸமபৃக்த ரஸம் ।

ஸுதஃ பவித்ரம் பர்யெதி ரெபந்நிதெவ ஸத்ம பஸுமந்தி

[ஹொதா ॥

அந்வயம.

अस्य, प्रेषा, हेमना, पूयमानः, देवः, रस, देवेभिः, समपृक्त, सुतः,

होता मिता, पशुमन्ति सद्म इव, रेभन्, पवित्र पर्येति ॥

பதவுரை.

अस्या	அஸ்ய	இச சோமரசத்தைச
प्रेषा	ப்ரேஷா	செலுததுவதாகிய
हेमना	ஹேமநா	திரவியததால
पूयमानः	பூயமாநஃ	பவிததிரமாககபபடட
देव	தெவஃ	திவய சோமககொடியானது
रसं	ரஸம்	தனது இரசததிறகுத
देवेभि	தெவெபிஃ	தேவாகளோடு
समपृक्त	ஸமபৃக்த	சமபநதமுணடாமாறு செயகின றது. (பினனா)

सुत	ஸுதஃ	பிழியபபட்ட சோமரசம
होता भिता	ஹொதா பிதா	தேவாகளை யழைககும வேளவி யாளாகள
पशुमन्ति सद्म इव	பஶுமந்தி ஸத்ம இவ	பசுகளுளள வேளவிச சாலையை யடைவதுபோல
रेभन्	ரெஹது	ஒலிததுககொணடு
पवित्र पर्येति	பவித்ரம் பரியெதி	பவிததிரமாகிய கமபளியை யடைகினறது.

சாயண பாடியம்.

கணடம—6. இருககு—4 வசிடட ரிஷி

இச சோமரசததை எவவதாகிய தஙகததாற பவிததிரம பணணபபடட தும, (பொனனலாகிய விரலணி முதலியவைகளையுடைய கைகளாற பிழிந தெடுககபபடுதலின பொன சமபநதமுடையது சோமம) பிரகாசமுளளது மாகிய அததகைய சோமகொடி, தனது இரசதததை தேவாகளுடன சமபநதபபடுநதுகினறது பினனா, பிழிநத சோமரசம ஒலியிடடுககொணடு பவிததிரமாகிய பாததிரததை யடைகினறது எதைபபோலெனின? தேவாகளை யழைகினற வேளவியாளாள, பசுகள கடடபபடடிருககினற வேளவிச சாலையை யடைவது போல (ஒலியிடடுககொணடு செலகினறதென முடிகக) (1)

மநதிரம் 5.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २

527. सोमः पवते जनिता मतीनां जनिता दिवो जनिता पृथिव्याः ।

३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३

जनिताग्नेर्जनिता सूर्यस्य जनितेन्द्रस्य जनितोत विष्णोः ॥ ५ ॥

இருககு—9-99-5.

ஸொமஃ பவதெ ஜநிதா மதீநாம் ஜநிதா திவொ ஜநிதா

[ம்ருதிவ்யாஃ ।

ஜநிதாக்நெர்ஜநிதா ஸூர்யஸ்ய ஜநிதெந்த்ரஸ்ய ஜநிதோத

[விஷ்ணோ ॥

அநவயம.

मतीनां, जनिता, दिवः, जनिता, पृथिव्याः, जनिता, अग्नेः, जनिता, सूर्यस्य, जनिता, इन्द्रस्य, जनिता, उत, विष्णोः जनिता, सोमः पवते ॥

பதவுரை

मतीनां	உதீநாம்	புதிகளை
जनिता	ஜநிதா	உண்டாகுவதும்,
दिव	திவः	வானுலகைத
जनिता	ஜநிதா	தோற்றுவிப்பதும்,
पृथिव्या.	ப்ருதிவ்யாः	பிருதிவியைப (தரையை)
जनिता	ஜநிதா	பரிபாலிப்பதுப,
अग्ने	அக்நேः	அகினியைப
जनिता	ஜநிதா	பிரகாசிப்பிப்பதும
सूर्यस्य	ஸூர்ய-உஷஸ்	எலலாவற்றையுஞ் செலுத்தும இரவியையுங
जनिता	ஜநிதா	திருபதி செயவதும,
इन्द्रस्य	இந்த்ரஸ்ய	இந்திரனுகுக
जनिता	ஜநிதா	களிபபைக கொடுப்பதும,
उत	உத	மற்றும,
विष्णो	விஷ்ணோः	வியாபகமாகிய தேவனைத
जनिता	ஜநிதா	திருபதி செயவிப்பதுமாகிய
सोम	ஸோமः	சோமரசம்
पवते	பவதெ	பாத்திரத்திற செலகினறது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—6. இருக்கு—5 பிரதான ரிஷி.

பிழியப்பட்ட சோமரசம பாத்திரங்களில நிரம்புகினறது எவ வணணமாகிய சோமரசமெனின? புதியை, அலலது, மனனம பணணத்தகக தாகிய துதியை உண்டாகுவது அனறியும, வானுலகைத தோற்றுவிப்பதும, அவவாறே, தரையைக காப்பாற்றுவதும, அகினியைப பிரகாசிப்பிப்பதும, எலலாவற்றையுஞ செலுத்துகினற இரவியையுங திருபதி செயவதும, இந்திரனுகுகுக களிபபை யுண்டாகுவதும, இனனும, வியாபகமாவதுமாம் இவவினைத்துஞ சோமரசம பிழியுமிடத்து உண்டாகினறன. (ஆதலின) சோமரசத்தாலேயே தேவாகள காப்பாற்றப்படுகினறார்கள எனபது பொருள. (5)

மந்திரம் 6.

३ १ २ ३१ २१ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २

528. अभि त्रिपृष्ठं वृषणं वयोधामङ्गोषिणमवावशन्त वाणीः ।

२ ३ १ २ ३ १२ ३ २उ ३ १२३ १ २ ३ १ २

वना वसानो वरुणो न सिन्धुर्विश्वधा दयते वार्याणि ॥ ६ ॥

இருக்கு 9-90-2

சுஹி த்ரிவ்ருஷ்ணம் வ்ருஷணம் வயொதா உஶ்ஹாஷிணஶ்வாவஶுஶ்ச
[வாணீஃ ।
வத்ரா வஹாத்ரா வர்ணொ ந ஸிந்ஶுர்வ்ரு ஷ்ண்யா உயதெ
[வாயஶ்ச்சாணீ ॥

அன்வயம்

त्रिपृष्टं, वृषण, वयोधां, अङ्गोषिण, वाणीः अवावशन्त, वनाः, वसानः,
सिन्धुः, वरुणः न, रत्नधा, वार्याणि, विदयते ॥

பதவுரை

त्रिपृष्टं	த்ரிவ்ருஷ்ணம்	மூன்று வேளவிகளை, அலலது, மூன்றிடங்களை யுடையதும்,
वृषणं	வ்ருஷணம்	விரும்பியதைக கொடுப்பதும்,
वयोधां	வயொதாம்	அன்னத்தை கொடுப்பதும்
अङ्गोषिण	சுஶ்ஹாஷிணம்	ஒலியிடுவதுமாகிய சோமரசத்தை,
वाणी. अवावशन्त	வாணீஃ சுவாவஶுஶ்ச	தோத்திரமாகிய வாக்குகள விரும்புகின்றன
वना	வத்ராஃ	நீரை
वसान.	வஹாத்ராஃ	மறைத்துக்கொண்டு
सिन्धु	ஸிந்ஶுஃ	நீரைத் தாங்குகின்ற
वरुण न	வர்ணஃ ந	வருணன் போல,
रत्नधा	ரத்ன்யா	இரத்தினத்தைக் கொடுக்கின்ற சோமம (துதிபவோக்டருக்கு)
वार्याणि	வாய்ஶ்சாணி	தனங்களை
विदयते	விதயதெ	நன்கு கொடுக்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—6. இருக்கு—6 வசிட்ட ரிஷி.

த்ரோண கலச முதலிய மூன்றிடங்களை யுடையதும், அலலது, மூன்று வேளவிகளை யுடையதும, விரும்பியதைப பெயவதும, அன்னமளிப்பதும, ஒலியிடுவதுமாகிய சோமரசத்தை, தோத்திரமாகிய வாக்குகள விரும்புகின்றன. ஒலியிடுகின்றன என்பதுமது நீரை மறைத்துக்கொண்டு நீரைத் தாங்குகின்ற வருணன, அதாவது நீரைப் பொழிவிப்போன சூழ்ந்த பிரதேசங்களை மறைகின்றதுபோன்று, (மழை பெயவிப்பதுபோன்று) இரத்தினத்தைக் கொடுக்கின்ற சோமரசம, துதிபோக்டருக்கு தனங்களைக் கொடுக்கின்றது என்பதாம

மந்திரம் 7.

1 2 3 1 2 3 1 2 2 3 1 2 2 3 1 2

529. अक्रांत्समुद्रः प्रथमे विधर्मन् जनयन् प्रजा भुवनस्य गोपाः ।

1 2 3 2 3 2 3 2 3 1 2 3 1 2 2 3 1 2

वृषा पवित्रे अधि सानो अव्ये बृहत्सोमो वावृधे स्वानो अद्रिः ॥

இருகசு 9-97-40.

சுகூ்ராந்துத்³ரூ²ஃ ப்ரயஸே வியஃ²நு ஜநயந்ப்ரஜா ஹ்ரூவநஸ்ய
[மொவாஃ
வ்ருஷா வவித்ரே அயிஹாநோ அவ்யே ப்ருஹத்தோஷோ வா
[வ்ருயே வ்ஹாநோ சுத்ரிஃ ॥

அன்வயம்.

समुद्रः, गोपाः, वृषा, स्वानः बृहत्सोमः, प्रथमे, पवित्रे, अव्ये, वावृधे, अद्रिः, भुवनस्य, विधर्मन्, अधिसानोः, प्रजाः, जनयन्, अक्रान् ॥

பதவுரை.

समुद्रः	ஸமுத்³ரஃ	நீரைப் பொழிவதும்
गोपाः	மொவாஃ	வேள்வியைக் காபபாற்றுவதும்
वृषा	வ்ருஷா	விருபபதைதச சொரிவதும,
स्वान. बृहत्सोम'	ஸ்வாநஃ ப்ருஹத்ஸோமஃ	பிழியபபட்டதும, மகதுமாகிய சோமரசம
प्रथमे	ப்ரயஸே	விரிந்ததும,
पवित्र	வவித்ரே	புனிதமாகியதும,
अव्ये	அவ்யே	கேடுறுதலும,
वावृधे	வாவ்ருயே	பரந்ததும,
अद्रि	அத்ரிஃ	அழிக்க முடியாததும,
भुवनस्य	ஹ்ரூவநஸ்ய	நீரை
विधर्मन्	வியஃ²நு	விசேடமாயத தாங்குகின்றதுமாகிய அந்தரிக்ஷத்திலும (வானிலும)
अधिसानोः	அயிஹாநோஃ	அதன கீழும
प्रजा	ப்ரஜாஃ	பிரசைகளை
जनयन्	ஜநயந்	உணடாக்கிகொணடு
आक्रान्	ஆக்ராந்	எலலாவற்றையும் கட்டுந்திருக்கினறது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—6. இருகசு—7. பராசர ரிஷி

சமுத்திரத்திலினறும நீர் கெகிழ்கினறதாமாதலின் கடல நீரெனப் படடது. அனைத்த (நீரை) பொழிவதும, வேளவியைப பரிபாலிபபதுமாகிய சோமம, விரிநத நீரை விசேடமாயத தாஙகுகினறதும, புனிதமானதும, நிதியமும, நிறைநததும, அழியாததுமாகிய அநதரிக்ஷத்திலும, வானுகசுக கீழிடதது பிரசைகளை யுணடுபணணிககொணடு எலலாவறறையுங கடந திருகினறது (மறறும எதனமைய சோமமெனின?) விருமபியவைக ளைக கொடுகக தகுகதும, பிழிநதெடுகசபபடடதுமாமெனக. (7)

மநதிரம் 8.

१२ ३ २३२३ १ २३ २३ १२ ३१२ ३१
530. कनिक्रन्ति हरिरासृज्यमानः सीदन् वनस्य जठरे पुनानः ।
१२३१ २ ३२३ १ २२ ३१ २ ३ १२
नृभिर्यतः कृणुते निर्णिजं गामतो मतिं जनयत स्वधाभिः ॥८॥

திருகசு 9-05-1

கநிக்ரந்தி ஹரிராஸ்ருஜ்யமாநஃ ஸீதந் வநஸ்ய ஜ²ட²ரே வ்ருநாநஃ।
ந்ருபி⁴ர்யதஃ க்ருணுதே நிர்ணிஜம் கா³மதோ மதிம் ஜநயத ஸ்வதா⁴பி⁴ஃ ॥

அந்வயம்.

आसृज्यमानः, हरिः, कनिक्रन्ति, पुनानः, वनस्य जठरे, सीदन्, नृभिः, यतः, गामतः, निर्णिजं, कृणुते, स्वधाभिः, मतिं, जनयत ॥

பதவுரை

आसृज्यमान·	ஆஸ்ருஜ்யமாநஃ	எலலா வகையாலும ணடுப பிழிநதெடுதததும,
हरि·	ஹரிஃ	பசுமை நிறமுடையதுமாகிய சோமரச
कनिक्रन्ति	கநிக்ரந்தி	மீணடுமமீணடுமு சதநமிடுகின றது
पुनान·	வ்ருநாநஃ	பவித்திரமானதும,
वनस्य	வநஸ்ய	போறறுதறகுரியதுமாகிய திரோண கலசநதின
जठरे	ஜ²ட²ரே	உளளில

सीदन्	ஸீதந்	இருந்துகொண்டு, (சததமிடு கின்றதெனக.)
नृभिः	நரு ஹிஃ	வேட்போர்களால
यतः	யதஃ	எதனபொருட்டு
गामतः	மாஅதஃ	ஆவின பால முதலியவைகளால் மறைக்கபபட்டு
निर्णिज	நிணி-ஜம்	தனது சுதத வடிவதனை,
कृणुते	கரு ணுதெ	கிரக முதலியவைகளில உண் டாகசுகின்றதோ, அகாரணத தால சோமரசதினபொருட்டு
स्वधाभि	ஸ்வயா ஹிஃ	அவிகளுடன
मतिं	மதிம்	தோததிரதனையும
जनयत	ஜநய த	உண்டாகச செயவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கணடம—6. இருசகு—8. பிரகண்வ ரிஷி.

எல்லா வகையாலும இனிது பிழிநதெடுகசப்பட்டதும, பசுமை நிற முடையதுமாகிய சோமரசம, மறிததும மறித்தும ஒலியிடுகின்றது. அவ்வாறே, துதிக்கத்தக்க இத துரோணகலசதினுளளிலிருந்துகொண்டுஞ் சதமிடுகின்றது. அனறியும, கருமதனை வருகின்ற வேட்போர்களால கடடுபபடுதபபட்ட (அடகபபட்ட) சோமரசம, கோ விகாரமாகிய பால முதலியவற்றை மறைதனுகொணடு, கிருகமுதலியவைகளில (உரலொதத மரப்பாதிரங்களில) தனது சுதத வடிவத்தை யுண்டாகுகின்றது. இத னால சோமரசதின பொருட்டு, துதியாளாகள அவிகளுடன மதிகக தக்க தோதிரதனைச செயகின்றனர். அல்லது, துதிபபோர்களே! நீவிர, இச சோமரசதின பொருட்டுத துதி செயவீர்களாக என்பதாம. (8)

மந்திரம் 9.

३२उ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

531. एष स्य ते मधुमाꣳ इन्द्र सोमो * वृषा वृष्णः परि पवित्रे अक्षाः ।

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३२उ ३क २र

†सहस्रदाः शतदा भूरिदावा शश्वत्तमं बर्हिरा वाज्यस्थात् ॥९॥

இருசகு 9-78-4.

ஏஷ ஸ்ய தெ மதுமாꣳ இந்த்ர ஸொமொ வ்ருஷா வ்ருஷ்ணஃ பரி பவித்ரெ அக்ஷாஃ ।

ஸஹஸ்ரதா3ஃ ஸததா3 பூரிதா3வா ஸ்வத்தமம் ப3ர்ஹிராꣳ வாஜ்யஸ்தாத் ॥

---

* वृषा वृष्णो, † सहस्रणा शतरा, எனபன

அன்வயம்.

हे इन्द्र !, वृष्णः, ते, एषः स्यः सोमः, मधुमान्, वृषा, पवित्रे, पर्यक्षाः, सहस्रदाः, शतदाः, भूरिदावा, वाजी, शश्वत्तम, बर्हिः, अस्थात् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே !
वृष्णः	வ்ருஷ்ணः	மனவேட்கையை நிறைவேற்றுகின்ற
ते	தே	உனக்கு
एषः स्यः सोमः	ஏஷஃ ஸ்யஃ ஸோமஃ	இந்த இனிய அர்க்காரசம
मधुमान्	மதுமாநு	இனிமையைவிடவும் கூடியதும்
वृषा	வ்ருஷா	(வேண்டியவைகளை) பொழிகின்றதுமாகிய
पवित्रे	பவித்ரே	பவித்திரமென்னும் பாத்திரத்திலே
पर्यक्षाः	பரிஷிக்ஷாஃ	ஒழுகுகின்றது.
सहस्रदाः	ஸஹஸ்ரதாஃ	ஆயிரம் எண்ணிக்கை அளவு கொடுப்பதும்
शतदाः	ஸததாஃ	நூறாக எண்ணிக்கை அளவு கொடுப்பதும்
भूरिदावा	பூரிதாவா	அதிக வகையாய் அளவு கொடுப்பதும்
वाजी	வாஜீ	ஆற்றலுள்ள குதிரையை ஒத்த சோமரசம
शश्वत्तमं	ஸஶ்வத்தமம்	பிரிய பழைய
बर्हिः	பர்ஹிஃ	வேளாவியில்
अस्थात्	அஸ்தாத்	நிலைத்திருக்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருகசு—9. உசனு ரிஷி.

இந்திர ! மனவிருப்பைப் பொழிகின்ற உனக்கு, இனிமையையாடு கூடியதும், விருப்பியவற்றைப் பெய்வதுமாகிய இச்சோமரசமானது பவித்திரமென்னும் பாண்டத்தில் ஒழுகுகின்றது. அதுதான், ஆயிரம் எண்ணிக்கான தனங்களைக் கொடுப்பதும், நூறாக எண்ணிக்கான தனங்களைக் கொடுப்பதும், வுளவிலாது கொடுப்பதுமாம். அதினின்று திருப்தியாகுக. [illegible] ஆற்றலுள்ள சோமரசம் மிகப் பழைய வேளாவியைக் குறித்து நிலை[illegible]றது. (9)

குறிப்பு—மூலத்திலுள்ள, தே, என்னும் ஆறாம் வேற்றுமை, உனக்கு, என நான்காம் வேற்றுமைப் பொருளில் நின்றது.

மந்திரம் 10.

१२ ३ १२ ३ २ ३ १ २९३ २ ३ २ २ २ २
532. पवस्व सोम मधुमाꣳ ऋतावापो वसानो अधि सानो अव्ये ।
२३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३१ २ ३ १२
अव द्रोणानि घृतवन्ति * रोह मदिन्तमो मत्सर इन्द्रपानः ॥

இருகசு 9-96-13.

வவஷ்வ ஸொம மதுமாꣳ ஃதாவாவொ வஸாநொ அதி ஸாநொ அவ்யே ।
[சுவெ ।
அவ த்ரோணாநி க்ருதவந்தி ரொஹ மதிந்தமொ மத்ஸர இந்த்ரபாநஃ ॥

அந்வயம

हे सोम !, मधुमान्, ऋतावा, अपः, वसानः, अधि, सानो, अव्ये, पवस्व, मदिन्तमः, इन्द्रपान , मत्सरः, घृतवन्ति, द्रोणानि, अवरोह ॥

பதவுரை

हे सोम !	ஹெ ஸொம !	சோமரசமே !
मधुमान्	மதுமாந்	இனசுவையோடு கூடிய நீ
ऋतावा	ஃதாவா	சததியமாகிய
अपः	அபஃ	வசதீவரி எனனும் ஆறறுநீரை
वसानः	வஸாநஃ	மறைததுகொணடு
अधि	அதி	மிகச
सानो	ஸாநொ	சிறநத
अव्ये	அவ்யே	பவிததிரமாகிய கமபளியில
पवस्व	பவஸ்வ	ஒழுகுவாயாக (பினனா)
मदिन्तमः	மதிந்தமஃ	மிகுநத மதததை யுணடாககு கினற
मत्सरः	மத்ஸரஃ	களிபபைத தருஞ சோமரசம
इन्द्रपान.	இநதிரபாநஃ	இநதிரன அருநதுதறகுரிய
घृतवन्ति	க்ருதவந்தி	நீருடைய
द्रोणानि	த்ரோணாநி	துரோண கலசஙகளை
अवरोह	அவரொஹ	அடைகினறது

* सीद, எனபது பாடபேதம.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—6 இருகசு—10 பிரதாசன ரிஷி.

ரோமரசமே! இனசுவையோடு கூடிய, நீ, வசதீவரி எனனும நீரை மறைததுககொணடு, மிக உயாநத கமபளி யெனனும பவிததிரமாகிய விடத தில ஓழுகுவாயாச பினனா, மிகக களிபபைக கொடுககினறதும, இநதிர னல அருநததகககும, மததனைத தருவதுமாகிய சோமரசம, நீருளள துரோணகலசஙகளை யடைகினறது அதாவது துரோண கலசஙகளில வெளிபபடுவாயாக எனபதாம. (10)

ஆறுவது கண்டம்

முறறும.

ஏழாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம்—5. கண்டம்—7.

பனனிரணடு மநதிரஙகளாலானது.

சோமம - தேவதை. திருஷ்டுப - சநதம. தைவதம - சுரம.

மநதிரம் 1.

१ २ ३२उ ३ २३ १२ ३ १२ ३ १२ २ १२
533. अ सेनानीः शूरो अग्रे रथानां गव्यन्नेति हर्षते अस्य सेना ।
३२ ३१२ ३१ २र ३२उ ३१२
भद्रान् कृण्वन्निन्द्र हवान्त्सखिभ्य आसोमो वस्त्रा रभसानि दत्ते ॥

ஹ வெஹா நீஃ ஸகுரொ கூரே ரயாநாம ஹவுஹெதி ஹஷுதெ [சுஹ வெஹா ।
ஹரூாநு கீரணஹிர ஹவாஹ்வஹி கூவெஹாஹொ வஸ்த்ரா ரஹஸா [நி ஹதெ ॥

அநவயம

सेनानी, शूर, सोम, गव्यन्, रथानां, अग्रे, प्रैति, अस्य, सेना, हर्षते, सखिभ्य, इन्द्र हवान्, भद्रान्, कृण्वन्, रभसानि, वस्त्रा, आदत्ते ॥

பதவுரை.

सेनानी.	ஸெநாநீஃ	சேனைகளை முனனாக செலுததுகினறதும,
शूर	ஸூரஃ	பகைவாகளைத தனபுறுதததுவது மாகிய
सोम.	ஸொமஃ	சோமரசம,
गव्यन्	மவ்யந	வேளவித தலைவரின பொருட்டுக கோகுல முதலியவைகளை விருமபி
रथानां	ரதாநாம	இரதஙகடகு
अग्रे	அக்ரே	முனனரே
प्रैति	ப்ரைதி	இனிது போரிற செலகின்றது.
अस्य	அஸ்ய	இசசோமரசததினுடைய
सेना	ஸெநா	சேனை
हर्षते	ஹர்ஷதெ	களிபபடைகின்றது.
सखिभ्य	ஸகிப்யஃ	வேளவித தலைவாகளின பொருடடு
इन्द्र हवान्	இந்ர ஹவாந	இநதிரன அழைபபதை யெலலாம
भद्रान्	ப்ரான	மஙகளஙகளாகச
कृण्वन्	க்ருண்வந	செயகினறது.
रभसानि	ரபஸாநி	இநதிரன விரைவில் வருதற பொருடடு
वस्त्रा	வஸ்த்ரா	ஆடைபோல மறைகுமபால முதலியவறறை
आदत्ते	ஆதத்தெ	ஏறறுககொளகினறது.

சாயண பாடியம.

கணடம—7 இருககு—1. பிரதாததன ரிஷி.

சேனைகளை முனனாக கொணடுபோகினறதும, சத்துருகளை வாட்டுவதுமாகிய சோமரசம, வேளவித தலைவாகடகுக கோ முதலியவைகளை விருமபி இரதஙகடகு முனனரே நனகு போரிற செலகினறது • இச சோமரசததினுடைய படைகளும களிபபுறுகினறன. அனறியும, இநதிரன

அழைபபதை உணமையாகச செயகினறது அதாவது அழைகபபடட இநதிரன் சோமரசததை அருநதிகொணடு விரும பியதைக கொடுகினறன எனபதாம இநதிரன விரைவாய வருவதறகு நிமிததமாகிய ஆடைபோல மறைகினற பால முதலியவறறை யேறறுகொளகினறது எனபதாம. (1)

மநதிரம் 2.

२ ३ २ ३ १२ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २र

534. प्र ते धारा मधुमतीरसृग्रन् वारं यत्पूतो *अत्येष्यव्यम् ।

१२ ३ १२ ३ १ २ १ २ ३२ ३ १२ ३ २

पवमान पवसे धाम गोनां †जनयन्त्सूर्यमपिन्वो अर्कैः ॥ २ ॥

இருகக 9-40-1.

ஶ் தெ யாரா உயுஉதீரஸ்ருகு வாரம் யதூதோ கூதெஷ்ய [வ்ழி ।

வவசாந வவஸெ யாஉ மொநாம் ஜநயந்ஷூயமுஉபிந்வா கூகெகூஃ॥

அநவயம்.

ते, मधुमतीः, धाराः, प्रासृग्रन्, यत्, पूतः, अव्यं, वारं, अत्येषि, पवमान !, गोनां, धाम, पवसे, जनयन्, अर्कैः, सूर्यं, अपिन्वः ॥

பதவுரை.

ते	தெ	(சோமரசமே!) உனனுடைய
मधुमती.	உயுஉதீஃ	மதுரததனமையோடு கூடிய
धारा.	யாரஃ	தாரைகள
प्रासृग्रन्	ப்ராஸ்ருகு	களிபபைக கொடுகினறன,
यत्	யகூ	எகால
पूतः	வூதஃ	{வசதீவரி, எனனும நீரால பவித திரம பணணபபடட நீ
अव्यं वारं	அவ்யூம் வாரம்	ஆடடு மயிராலாக (கமபளியை)
अत्येषि	அதெஷி	{கடநது பாததிரதநிறகுச செல் கினறாயோ, அகாால.
पवमान !	வவஸாந !	பவிததிரமாகிய சோமரசமே ! நீ
गोनां	மொநாம்	கோகளின
धाम	யாஉ	பாலாக குறியாகக கொணடு
पवसे	வவஸெ	நிரமபுகினறனை. (பினனா)

* अत्येष्यव्यान्, † जज्ञान, எனபன இருகக.

जनयन्	ஜநயந்	இனிது தோனறிய நீ
अर्कैः	அர்கைஃ	போறறுதறகுக தனது பிரகாசக களால
सूर्यं	ஸூர்யம்	சூரியனை
अपिन्वः	அபிந்வ:	பிரகாசிபபிககினறாய.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருகசு—2. பராசரர்ஷி.

சோமரசமே! உனனுடைய தனமாகிய மதுர இரசததையுடைய தாரைகள களிபபையுணடாகசுகினறன. எபபோது வசதேவர் எனனும நீரால பவிதரமாகிய நீ, ஆடடுமணடாகுமபோது (கமபளியை)க கடநது செலகினறாயோ, (அபபோதெனக). அனறியும, பரிசுதமாகிய சோம ரசமே! நீ, கோகளின பாலை யிலகுகாகிகொணடு நிரமபுகினறாய பினனா இனிது உணடாகிய நீ, போறறுதறகுக ஒளிகளால இரவியை நிறையச செய் கினறாய எனபதாம். (2)

மந்திரம் 3.

१ २ ३क२र ३ १ २र ३१ २र

535. प्र गायताभ्यर्चाम देवान्त्सोमꣳ हिनोत महते धनाय ।

३१ २३ २ ३ २३२ ३ १ २ ३ १२ ३ १ २र

*स्वादुः पवतामति वारमव्यमासीदतु कलशं ‖ देव इन्दुः ॥३॥

இருகசு 9-97-4.

ப்ர காயதாப்யர்சாம தெவாந்ஸோமꣳ ஹிநோத மஹதெ தநாய ।
ஸ்வாதுஃ பவதாமதி வாரமவ்யமாஸீதது கலஶம் தெவ இந்துஃ ॥

அநவயம்

(हे स्तोतार.!,) प्रगायत, देवान् अभ्यर्चामः, महते, हिनोत, स्वादुः, अव्यं वारं, अति पवता, देवः, इन्दु, कलश अति आसीदतु ॥

பதவுரை.

(हे स्तोतार !)	(ஹெ ஸ்தோதாரः!)	(துதிபபோாகாள! நீவிர)
प्रगायत	ப்ர காயத	சோமரசததை நனகு துதிபபீர் களாக (யாகஙளோ,)
देवान् अभ्यर्चाम	தெவாந் அப்யர்சாமஃ	தேவாகளை யாராதிகினறோம
महते	மஹதெ	மிகுந்த தனதறகின பொருடடுப

* स्वादु पवते, ‖ देवर्षिन. எனபன இருகசு

हिनोत	ஹிநோத	{ பிழிவதற்கு முயல்வீர்களாக. (பினனா)
स्वादु	ஸ்வாதூ:	இனசுவையுள்ள சோமரசம
अव्य वारं	அவ்யம் வாரம்	ஆட்டின மயிர்களைக(கமபளியை)
अति पवतां	அதி பவதாம்	கடந்து நிறைவதாகுக.
देव:	தெவ:	திவயமாகிய சோமரசம
इन्दु:	இந்து:	பிரகாசிபபதாகி
कलशं अति	கலசம் அதி	{ ஒரு முகமாயத துரோண கலசத தில
आसीदतु	ஆஸீதது	நிலைததிருகுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—3. இநதிர பிரமதி வசிஷ்ட ரிஷி.

தோததிரஞ செய்வோர்களே! நீவிர, சோமரசததை நன்முறையிற் றுதிபபீர்களாக. நாங்களோ, தேவர்களை யாராதிகினறோம. அல்லது, நீவிர தேவர்களை யாராதிப்பீர்களாக என 'யாம' எனனுந தனமையை முன னிலையாகக்கொளக. அனறியும, பெருந்தனததின பொருட்டுச (மிகுந்த தனததை அடைய) சோமததைப பிழிநதெடுக்க முபலவீர்களாக. பினனா, மதுரமாகிய சோமரசம விளகுவதாகி, பவித்திரமாகிய செமமறி ஆட்டின் மயிர்களாலாய கபபளியைக் கடந்து செலக பிரகாசமுள்ள சோமரசம ஒலி விடுவதாயத துரோண கலசததில ஒரு முகமாய நிலைகுக. (3)

மந்திரம் 4.

१ २ ३ १ २ ३ १ २र ३ २ ३ १ २र ३ १ २

536. प्र हिन्वानो जनिता रोदस्यो रथो न वाजꣳ * ˘ ˘ ।

२ ३ २ ३ १२ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

इन्द्रं गच्छन्नायुधा सꣳशिशानो विश्वा वसु हस्तयोरादधानः ॥

இருகுகு 9-97-1.

ப்ர ஹின்வானோ ஜனிதா ரொதஸ்யோ ரதொ ந வாஜம்ஸநிஷதந்

[யாஹீகு ।

இந்த்ரம் கச்சந்நாயுதா ஸம்ரிஸாநோ விஸ்வா வஸு ஹஸ்தயோ

[ராதயாநஃ ॥

அந்வயம்

प्रहिन्वानः, रोदस्योः, जनिता, वाजं, सनिषन्, इन्द्रं गच्छन्, आयुधा
संशिशानः, विश्वा, वसु, हस्तयो आदधानः, प्रायासीत् ॥

* सनिष्यन्, எனபது இருகுகு.

प्रहिम्वान.	ப்ரஹிம்வாந:	{ வேட்டுபோர்களால் [illegible] கப்பட்ட,
रोदस्योः	ரோதஸ்யோ:	ஸாலோக, [illegible]ளோடும்,
जनिता	ஜநிதா	{ (சுவர்க்கலோகம், மனுஷ்ய லோகம் [illegible] ஸாதிக்கும் [illegible]
रथो न	ரதோ ந	{ இரதத்திலுள்ள வாஜியின் [illegible] சோமரஸம்
वाजं	வாஜம்	அன்னத்தை
सनिषन्	ஸநிஷது	கொடுத்துக்கொண்டு
इन्द्रं गच्छन्	இந்த்ரம் கச்சது	இந்திரனை யடைந்து
आयुधाः	ஆயுதாயா:	ஆயுதங்களோடு
संशिशान·	ஸம்ஸிஸாநா:	கூர்மையாக்கிக்கொண்டு,
विश्वा	விஸ்வா	எல்லாத
वसु	வஸு	தனங்களையும்
हस्तयो आदधान·	ஹஸ்தயோ: ஆததாநா:	{ கர்ப்பத்தில் [illegible] கைகளில் கொண்டிருக்கின்றன
प्रायासीत्	ப்ராயாஸீத்	அடைகின்றது

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம—7. [illegible]—1. வசிட்ட ரிஷி.

வேட்போர்களால் ஏவப்பட்டதும், வாஜியிடம் பரிணாமமுண்டாக்குவதுமாகிய சோமரஸம் அன்னத்தை கொடுத்துக்கொண்டு (இந்திரனை) வந்து அடைகின்றது. இந்திரனை படைத்த ஆயுதங்களாக கூர்மையாக்கி கொண்டு (இந்திரனை குறித்து உதவிபார்க்க செல்லுதற் பொருட்டு கூர்மையுடைய ஆயுதங்களாகக்கொண்டு) அதாவது எல்லாத தனங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு இவ்வாறு செய்துகொண்டு வரும் இந்திரனை அடைகின்றது என்பதாம். (4)

குறிப்பு —சண்டு, வாஜியிடம் தரையை முண்டாக்குதல் [illegible] கொடுத்தல் ஆகியவை யேறக்குறைய ஒன்றாமென்க.

மந்திரம் 5.

२ ३२ ३ १२ ३ १२ ३ १ २२ ३ १ २ ३ १ २२
537. तक्षद्यदी मनसो वेनतो वाग्ज्येष्ठस्य * धर्म द्युक्षोरनीके ।
१ २ ३ २३१ २ ३२उ ३ १ २ ३२३ २३१२
आदीमायन् वरमा वावशाना जुष्टं पतिं कलशे गाव इन्दुम् ॥५॥

இருகசு 9-97-22.

தக்ஷத்யதீ மநஸோ வெநதோ வாஜ்ஜ்யேஷ்ஹஸ்ய யஜ்ஞம் த்யுக்ஷோ [ரநீகே ।
ஆதீமாயந் வரமா வாவஶாநா ஜுஷ்டம் பதிம் கலஶே காவ இந்தும் ॥

அந்வயம்.

मनसः, वेनतः, वाक्, यदि, तक्षत्, धर्मन्, ज्येष्ठस्य, द्युक्षोः, अनीके, आत्, वरं, जुष्टं, पतिं, कलशे, ई इन्दुं, वावशानाः, गावः, आयन् ॥

பதவுரை.

मनसः	மநஸஃ	துதிப்போரின்
वेनतः	வெநதஃ	அன்புள்ள
वाक्	வாக்	துதியாகிய வாகசு
यदि	யதி	எதைச்
तक्षत्	தக்ஷதி	சமறகாரததோடு கூடியதாயச செயகினறதோ, (அதாவது)
धर्मन्	யஜ்ஞ	வேளவியில
ज्येष्ठस्य	ஜ்யேஷ்ஹஸ்ய	போற்றததகக
द्युक्षोः	த்யுக்ஷோஃ	நீரோடுங காலததிறகு
अनीके	அநீகே	முனனாச சோமததைத துதிக கினறதோ,
आत्	ஆத்	அதனபினனரேயே
वरं	வரம்	மேமபட்டதும
जुष्टं	ஜுஷ்டம்	தேவாகட்குக களிபபை யுண்டாக் கப போதுமானதும்
पतिं	பதிம்	எலலாவறறையும பாதுகாபபாற றுவதும

* धर्मणि क्षोरनीके, எனபது இருகசு.

कलशे	கலசே	கலசத்திலுள்ளதுமாகிய
ईम् इन्दु	ஈம் இந்து	இசசோமரசத்தை
वावशाना.	வாவசாநாஃ	இசசிக்கின்ற
गाव	காவஃ	கோக்கள
आयन्	ஆயந்	தமது பாலோடு சோபபத்திறகு வருகின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—7 இருகக—5 மிருடீகோவாசிட்ட ரிஷி

துதியாளாகளின துதியாகிய வாககு, எதைச சுத்தபபடுத்துகினற தோ, அதாவது தாங்கபபட்ட வேளவியினகண்ணுளள சிறபபுடைய சவனத்தின (வேளவி நீராடுங காலத்திறகு) முனனரேயே வேளவிகளில சவன முகத்தில (நீராடுவத்றகு முனபு), எபபோது துதிபபோனுடைய வாககு சோமரசத்தைத துதிக்கினறதோ, அதன பினனரேயே சிறந்த தேவாகளின களிபபினபொருட்டு எல்லாவற்றையுங காபபாற்றத்தக்க கலசத்தில் இருக்கின்ற இச சோமரசத்தை, தமது பாலுடன சேர்த்த பொருட்டு விருபபமுடையவைகளான கோக்கள வருகின்றன எனபதாம (5)

குறிப்பு —மூலத்திய வேத எனபதறகு விருமபுகின்ற எனபது பொருளாம "வேத எனபது இசசைப பொருளுடையது எனறும் யாஸ்க முனிவரும மனதினுடைய, எனறதோ? மதித்தல, அறிதல, எனவே துதிபபோனுடைய எனவாயிற்று. இங்ஙனமாயவழி துதியாளனுடைய அனபாகத துதியெனபது திரண்ட பொருளாயினமை காண்க

மந்திரம் 6.

३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३२ ३ १ २

538. साकमुक्षो मर्जयन्त स्वसारो दश धीरस्य धीतयो धनुत्रीः ।

२ ३ १२ ३ २ २२ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ २

हरिः पर्यद्रवज्जाः सूर्यस्य द्रोणं ननक्षे अत्यो न वाजी ॥ ६ ॥

இருகக 9-93- 1.

ஸாகமுக்ஷோ மர்ஜயந்த ஸ்வஸாரோ தஸ தீரஸ்ய தீதயோ

[தநூத்ரீஃ ।

ஹரிஃ பர்யத்ரவஜ்ஜாஃ ஸூர்யஸ்ய த்ரோணம் நநக்ஷே அத்யோ

[ந வாஜீ ॥

அந்வயம.

साकमुक्षः, स्वसारः, मर्जयन्त, दश धीतयः, धीरस्य, धनुत्रीः, हरिः, सूर्यस्य जाः, पर्यद्रवत्, अत्यः, वाजी न, द्रोणं ननक्षे ॥

பதவுரை.

साकमुक्ष	ஸாகமுக்ஷ:	ஒன்றுகூடித்த தெளிபபதறகு
स्वसार	ஸ்வஸாரஃ	இங்குமங்குந் திரிகினற, விரலகள
मर्जयन्त	மர்ஜயந்த	சோமரசததைச, சுததிசெய்கினறன
दश धीतय'	தஸ தீதயஃ	அப பததுவிரலகளும
धीरस्य	தீரஸ்ய	தேவாகளால விருமபபபடட சோமரசததைச
धनुत्रीः	தநுத்ரீஃ	செலுததிய பினனா
हरि.	ஹரிஃ	பசுமை நிறமுடைய சோமரசம
सूर्यस्य जा'	ஸூர்யஸ்ய ஜாஃ	சூரியனுடையதிகுகளைச
पर्यद्रवत्	பரியத்ரவத்	சூழந்து அடைகினறது.
अत्य'	அத்யஃ	செலலுஞ சிலமுடைய
वाजी न	வாஜீ ந	குதிரை போனற சோமரசம
द्रोणं ननक्षे	த்ரோணம் நநக்ஷே	கலசததில நிறைகினறது

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருககு—6 நோதா ரிஷி

சோமரசததை வாததலாகிய தொழிலைச செயய இங்குமங்கும இனிது திரிகினற விரலகள, சோமரசததைச சுததம பணணுகினறன அததகைய பதது விரலகளும ஆறறலுடையதும, அலலது, அறிவுளளதும, தேவாகளாற றியானிகபபடடதும, அலலது, விருமபபபடடதுமாகிய சோமரசததை ஏவுகினறன பினனா, பசுமை நிறமுடைய சோமரசம சூரியனுறரோணறும (சூரியனுடைய மனைவியாகிய) திகைச சூழந்து பரவுகினறது. ாணடு இரவியின ஒளியாலேயே திசை வெளிபபடுகினறது ஆதலின, திகசு அதறகு மனைவியெனபபடடது மிகச செலலுஞ சிலமுடைய குதிரை போன்றுளள சோமரசம துரோண கலசததில நிரமபுகினறது (6)

ாணடு, 'சாகமுக்ஷ' எனனுஞ சொல தெளிததலாகிய பொருளிலும, மாஜயந்த', எனபது கழுவுதலாகிய பொருளிலும, நநக்ஷ எனபது நிறைத லெனனும பொருளிலும நினறமை காணக

• தீதய (தீதய) எனபது விரலகள என நிகண்டு கூறுகினறது.

மந்திரம் 7.

२३ १२ ३१ २३ २३ १२३ २३ २३ १ २२
539. अधि यदस्मिन् वाजिनीव शुभ स्पर्द्धन्ते धिय. *सूरे न विशः ।
३१२३१ २ ३ १२२ ३१ २२३१२ ३ १२
आपो वृणानः पवते ‡कवीयान् व्रजं न पशुवर्द्धनाय मन्म ॥७॥

இருகசு 9-94-1.

சுயி யத்ஸ்மிந் வாஜிநீவ ஶுப்ர ஸ்பர்த்தந்தே தியஃ ஸூரே ந விஶஃ।
ஆபொ வ்ருணாநஃபவதே கவீயாந் வ்ரஜம் ந பஶுவர்த்தநாய மந்ம॥

அந்வயம்.

यत्, अस्मिन्, वाजिनि, इव शुभः, सूरे विशः न, धियः अधि स्पर्धन्ते, आपः, वृणानः पशुवर्द्धनाय मन्म, व्रज न, कवीयान्, पवते ॥

பதவுரை

यत्	யத்	எபபோது
अस्मिन्	அஸ்மிந்	இச சோம விஷயததில
वाजिनीव शुभः	வாஜிநீவ ஶுப்ரஃ	குதிரையின அலங்காரததை யொபபவும
सूरे विशः न	ஸூரே விஶஃ ந	இரவியின கிரணங்களெழுவது போனறும
धियः	தியஃ	விரலகள
अधिस्पर्धन्ते	அதிஸ்பர்தந்தே	சுதஞ செயவதறகுமுன வநது நிறகினறனவோ, (அப்போது இசசோமரசம)
आपः	ஆபஃ	வசதிவரி எனனும நீரை
वृणान	வ்ருணாநஃ	மறையச செயதுகொணடு
पशुवर्द्धनाय	பஶுவர்தநாய	கோககளை வளாபபதறகு
मन्म व्रज न	மந்ம வ்ரஜம ந	இடையாகள கோசசாலையை யடைவது போல,
कवीयान्	கவீயாந்	ததிபபோகளை விரும்பிக
पवते	பவதே	கலசததிற சோகினறது.

சாயண பாடியம்.

கணடம—7. இருகசு—7. கணணுவ கௌர ரிஷி.

ஆடை முதலியவைகளால குதிரையை அலங்கரிபபது போலவும், இரவியின கிரணஙகள எழுவன போனறும, இசசோம விஷயததில எபபோது (அலங்காரம) உணடாகின்றதோ, அபபோது விரலகள (பதஞ்சு) யானே

* सूर्येन विश , ‡ कवीयन्, எனபன இருகசு

முனனா அதைப பரிசுததம பணணுவேன என ஒவவொர றம முன வருது நிறகினறன. பினனா இச சோமரசம வசதீவரி எனனும ஆறறு நீரை மறறதுககொணடு கலசஙகளை யடைகினறது எவ வணணமாகியதெனின? கவியைப போனற நடை யுடையது, அலலது, கவிகள எனபது தூநிப போரகள, அவாகளை விருமபுவது அதிலுவமை —பசுகளைக காபபோன பசுசசாலையை யடைவதுபோனறெனல அதாவது தேவாகளைப பிரியபபடுத தறபொருடடுப் பாததிரஙகளை யடைகினறது எனபதாம. (7)

மநதிரம் 8

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ २३ २ ३ १ २

540. इन्दुर्वाजी पवते गोन्योघा इन्द्रे सोमः सह इन्वन् मदाय ।

२ ३ २ ३ १२३ १ २ ३ १२ ३ २ ३१२ ३ १ २

हन्ति रक्षो बाधते * पर्यरातिं वरिवस्कृण्वन् वृजनस्य राजा ॥८॥

இருககு 9-97-10

ஊநூ வாஜீ வவதெ மொநெ்யாவா உநெ்ரெ வொஃ ஸஹ ஊநு [ஷாய ।

ஹந்தி ரக்ஷோ பாயதெ பரியாதிம் வரிவஸ்க்ருண்வந் வ்ருஜநஸ்ய [ராஜா ॥

அநவயம.

इन्दुः, वाजी, गोन्योघाः, इन्द्रे, सहः, इन्वन्, वरिव., कृण्वन्, वृजनस्य, राजा, सोम., मदाय, पवते, रक्षः, हन्ति, अरातिं, परि बाधते ॥

பதவுரை.

इन्दुः	ஊநூஃ	நெகிழகின்ற தனமை யுளளதும
वाजी	வாஜீ	ஆறறலுடையதும
गोन्योघाः	மொநெ்யாவாஃ	கீழே யொழுகுக தனமையுளள இரசபபிழமபானதும,
इन्द्रे	உநெ்ரெ	இநதிரன நிமிததமாக
सहः	ஸஹஃ	வலியைததருமம இரசததை
इन्वन्	ஊநு	ஏவுவதும,
वरिव.	வரிவஃ	தனததை
कृण्वन्	க்ருண்வநு	வேளவிதததலைவனுககுக கொடுபபதும

* पर्यराती वरिव , எனபது இருககு.

वृजनस्य	வ்ருஜநஸ்ய	ஆற்றலுக்கு
राजा	ராஜா	இறைவனுமாகிய
सोमः	ஸொமஃ	சோமம,
मदाय	மதாய	இந்திரனுக்கு களிப்புண்டாகப் பொருட்டு
पवते	பவதெ	பாதந்திரத்தில் நிரம்புகின்றது. மற்றும,
रक्ष	ரக்ஷஃ	இராக்கதர்களை
हन्ति	ஹந்தி	நாசஞ் செய்கின்றது.
अरातिं	அராதிம்	பகைவர்களை
परि बाधते	பரி பாதெ	நாற்புறத்தும் வாட்டுகின்றது.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—8. மனியுவாசிட்ட ரிஷி.

நெகிழ்ச்சியுடையதும, ஆற்றலுடையதும, கீழே பொழுகுந் தன்மையுடையதும, இரச பிழமபானதும, இந்திரனபொருட்டு வலியைத் தரும இரசத்தை யேவுவதுமாகிய சோமம, இந்திரனுக்கு களிபபை யுண்டாமாறு பாதந்திரங்களில நிரமபுகின்றது அன்றியும், பகைவர்களை நாற்புறத்தும நாசஞ் செய்கின்றது எத்தன்மைய சோமமெனின? தனந்தரக் கொடுபபதும, துதிபபோர்களின ஆற்றலுக்கு இறையாவதுமாம எனக. (8)

மந்திரம் 9.

१ २ ३ १ २ ३ १ २२ ३ १ २ ३ १२३ १२

541. अया पवा पवस्वैना वसूनि मांश्चत्व इन्दो सरसि प्रधन्व ।

३ २ ३ २ ३ २ ३ २ १ २३१ २ ३ १ २३ १२

* ब्रध्नश्चित्रस्य वातो न जूतिं पुरुमेधाश्चित्तकवे नरं धात् ॥ ९ ॥

இருக்கு 9-47-52.

அயா வவா வவவ்ரெநா வவஸ்ரநி ஸாம்ஸுக ஊர்ஜொ வஸுவி

[வ்ரயந்ன ।

வ்ரயஸ்ரீத்வஸுவாதொ ந ஜூதிம் வாஸுமேயாஸ்ரீத்தகவெ நரம்

[யாகு ॥

அந்வயம்.

हे सोम! अया, पवा, एना, वसूनि, पवस्व, इन्दो, मांश्चत्वे, सरसि, प्रधन्व, ब्रध्नश्चित्, वातो न, नरं, जूतिं, धात्, पुरुमेधाश्चित्, यस्य, तकवे ॥

ब्रध्नश्चिदत्र वातो न जूत, எனபது இருக்கு

பதவுரை.

हे सोम !	ஹை ஸோம !	சோமரசமே ! நீ
भया पवा	ஸுயா பவா	நிறைந்த இந்தாரையால
एना वसूनि	ஏனா வஸூனி	இந்த தனங்களைக
पवस्व	பவஸ்வ	கொடுப்பாயாக.
इन्दो !	இந்தோ !	சோமரசமே ! நீ
मांश्चत्वे	மாம்ஶ்சத்வே	மந்திபபுடன விருமபத்தக்க
सरसि	ஸரஸி	வசதீவரி எனனும் நீருளள கல சத்திர
प्रधन्व	ப்ரதன்வ	சேர்வாயாக. (பின்னர)
प्रप्रश्चित्	ப்ரப்ரஶ்சித்	அனைத்திறகுங காரணமாகிய இரவி போனறுமம
वातो न	வாதோ ந	வாயு போனறுமம
नरं	நரம்	செலுத்துகினற
ऊति	ஊதிம்	வேகத்தைத்த
धात्	யாஸி	தாங்கிகொண்டோனுப்
पुरुमेधाश्चित्	புருமேதாஶ்சித்	பலவகை புணர்வுள்ள இந்திரனுமம
यस्य	யஸ்ய	எந்தச சோமரசத்தை
तकवे	தகவே	அடைகினறேனை, (அந்தன்மைய சோமமே ! நீ என முடிகக)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருககு—9. குதச ரிஷி.

சோமரசமே ! நீ நிரமபுகினற இந்தாரையால் இந்த தனங்களை யளிபபாயாக. அவவாறே, சோமரசமே ! நீ, மந்திரத்தகவாகளின வசதி வரி எனனும நீருளள கலசத்திற செலவாயாக பினனர, எலலாவற்றிறகுங காரண வடிவாகிய, அலலது, அறிவுறுத்துவதாகிய இரவியுப, வாயுவும போனறு, பலவித வுணாவையுடைய இந்திரனும வேகமாய் எதை அடைகினறேனை, அந்தனமைய சோமமே ! நீ என முடிந்துகொளக. (6

ஈண்டுச சோமரசமே ! நினனுற திருபதிபணணபபடட இந்திரனும் சூரியனும், கரும நியந்தாவாகிய புதநிதி எமகு அவிபபாகளாக வரைய

இருககின பாடிய பேதம.

மந்திரம் 10.

३१ २र ३१२ ३१ २र ३२
542. महत्तत्सोमो महिषश्चकारापां यद्गर्भोऽवृणीत देवान् ।
१२ ३२ ३१ २३ १ २र ३ २३ २३१२
अदधादिन्द्रे पवमान ओजोऽजनयत् सूर्ये ज्योतिरिन्दुः ॥

இருசுகு 9-90-41.

உஹத்தத்ஸோமோ உஹிஷஶ்சகாராபாம் யத்கர்ப்போ(ஓ)வ்ருணீத தெவாந் ।
அதாதின்த்ரே பவமான ஓஜோ(ஓ)ஜனயத் ஸூர்யெ ஜ்யோதிரிந்துஃ ॥

அன்வயம்.

महिषः, अपां गर्भः, सोमः, महत्, तत्, चकार यत्, देवान्, अवृणीत, पवमानः, इन्द्रे, ओजः, अदधात्, इन्दुः, सूर्ये, ज्योतिः, अजनयत् ॥

பதவுரை.

महिष	உஹிஷஃ	பெருமை யுடையதும்
अपा गर्भ.	அபாம் கர்ப்பஃ	நீரின கருப்பவடிவமுமாகிய
सोम	ஸோமஃ	சோமரசம்,
महत्	உஹத்	பெரிதாகிய
तत्	தத்	அக் கருமத்தைச்
चकार यत्	அகார யத்	செயதது. அஃது யாதெனின் ?
देवान्	தெவாந்	தேவர்களை
अवृणीत	அவ்ருணீத	இறைஞசியதும. மறறும
पवमान	பவமானஃ	பவித்திரமாகிய சோமம
इन्द्रे	இந்த்ரே	இந்திரனபால,
ओजः	ஓஜஃ	சோம மருந்தியதாலுண்டாகும வலியைத
अदधात्	அதாத்	நிலைநாடடியதும, அவவாறே,
इन्दुः	இந்துஃ	சோமம
सूर्ये	ஸூர்யெ	இரவியினகண்
ज्योतिः	ஜ்யோதிஃ	பிரகாசததை
अजनयत्	அஜனயத்	உணடாகியது மாமென்க

சாயணய பாடிம்.

கண்டம்—7. இருகசு—10. பாராசர ரிஷி.

மகததாகிய, அலலது, பூசிகக்ததக சோமம, பெரிதாய அக்கருமத்தைச (அச செயகையை) செய்தது. அஃது யாதெனின ? நீரின கருப்பவீடி வி

மாநதனமையை உண்டாகலால, அலலது, உண்டாகப்பட்டதால் நீரின கருபபமாகிய அசசோமம, தேவாகளை நனகு ஆராதிததாகும. மறறும, பவிததிரமாகிய சோமம, சோமமருநதியதாலுணடாகும் ஆறறலை இநதிரன கண நிலைசகவைதது நதும. அவவணமே ஆதிததலிடதில ஒலியையுணடாகசி யதுமாமெனக (இதுவே சோமரசருசெயத பெரியதோர செயகையென காம)

(10)

மநதிரம் 11.

१२३ २ ३ २ ३ २ ३ २ २ ३ ३ १ २ ३ १ २ ३ २

543. असर्जि वक्वा रथ्ये यथाजौ धिया मनोता * प्रथमा मनीषा ।

२३ १ २ ३ २ ३ २ १ १ ३ २ ३ १२३ १ २

दश स्वसारो अधि †सानो अव्ये मृजन्ति वह्निं सदनेष्वच्छ ॥

இருகசு 91-93-3.

சவஸர்ஜி வக்வா ரதயே யதாஜள யியா மநோதா ப்ரதமா மநீஷா ।

தஸ ஸ்வஸாரோ அதி ஸாநவ்யே ம்ருஜந்தி வஹ்நிம் ஸதநேஷ்வச்ச ॥

அநவயம்.

मनोता, प्रथमा, मनीषा, वक्वा, रथ्ये यथा, आजौ, धिया, असर्जि,
दश स्वसारः, सदनेषु, वह्निं, सानो अधि, अव्ये, अच्छ मृजन्ति ॥

பதவுரை.

मनोता	மநோதா	தேவாகளின மனததைப பிணிக கத தககதும,
प्रथमा	ப்ரதமா	முகியமானதும
मनीषा	மநீஷா	துதிகபபடடதும
वक्वा	வக்வா	ஒலி செய்கினறதுமாகிய சோம ரசம
रथ्ये यथा	ரதயே யதா	போரில குதிரைகளை வகுதது வைததிருபபது போனறு
आजौ	ஆஜள	வேளவியில
धिया	யியா	துதியுடன
असर्जि	சவஸர்ஜி	உணடாகபபடுகினறது.
दश स्वसारः	தஸ ஸ்வஸாரः	பதது விரலகளும
सदनेषु	ஸதநேஷு	வேளவிச சாலைகளில (பாணடததையும பிறவறறை யும)

* प्रथमो मनीषा, † सदनानि, எனபன இருகசு

वह्नि	வஹ்நிம்	இனபபதததிற சோககுஞ சோம ரசததை,
सानो अधि	ஸாநொ அதி	உயாநத இடமாகிய
अव्ये	அவ்யே	கமபளியின கண
अच्छ मृजन्ति	அச்ச ம்ருஜந்தி	நனகு செலுததுகினறன

சாயண பாடியம.

கண்டம—7. இருகசு—11 கசியப ரிஷி

தோததிரததுடன, அலலது, கருமததுடன பாததிரஙகளில ஒலிக கினற சோமரசததை வேளவியின கண உண்டாகசுகினறாகள அதிலு வமை —குதிரைகடகுரிய போரில, குதிரையை வெளிகசொணடு வருவது போனறெனல எவவணணதத சோமரசமெனின? தேவாகளின மனம எதில பினனிகசொணடிருகசினறதோ, அததனமையதாம அஙஙனமே, பிராமணம எனனும மறையின பாகமும "அதின கணணையே அவாகளு டைய மனஙகள பினனபபடடுளளன" எனக கூறுகினறது மறறும, முகசி யமானதும, மனதிறசு செலுததுங துதியை யுடையதும, அலலது, துதிப போறசு கொணடு துதியைச செலுததுகினறதுமாம. அனறியும, பத தெனனு மெண கொணட விரலகள, வேளவிச சாலைகளில பாததிரஙகளை யொருமுகபபடுததிக கொணடு தாஙகபபடட சோமரசததை உயரமாகிய இடததில செமமறி ஆடடு மயிராகளாற செயத பவித்திரததிற (கமபளியிற) செலுததுகினறன எனபதாம (11)

ஈண்டு, வகவா எனனுஞசொல, ஒலிபபொருளிலுா, ஆஜி எனபது வேளவிப பொருளிலும நினறமைகாணக.

மந்திரம் 12.

३ २ ३२ ३२३ १ ३ १ २ ३ १ १२२ २३ १ २

544. अपामिवेदूर्मयस्तर्तुराणाः प्र मनीषा ईरते सोममच्छ ।

३ २ ३१२ ३ २ ३ १ २र ३ २ ३१ २

नमस्यन्तीरुप च यन्ति संचा च विशन्त्युशतीरुशन्तम् ॥ १२ ॥

இருகசு 9-95.

ஸவாஅிவெஹூஉூயவ்ஹதூர்மாணாஃ ஸ்ரஉமீஷா ஈரம்ரதெ ஸொஅ

• • [ஹ்ம ।

நமஸ்யந்தீரூப ச யந்தி ஸம்சா ச விஸந்த்யுஸ்ரதீரூஸந்தம் ॥ • •

அந்வயம்.

अपां ऊर्मयः इव, तर्तुराणाः इत्, सोमं अच्छ, मनीषाः, प्रेरते, उ
नमस्यन्तीः, उशन्तं, (तम्,) उपयन्ति च, संच, आविशन्ति च

பதவுரை.

अपां ऊर्मय इव	அவாம் ஊர்மயः இவ	நீரினகண அலைகள விை மாறு
तर्तुराणाः इत्	தர்துராணாः இத்	கருமததில், தேவாகளை தற பொருடடு வே ணுகினற வேட்போ
सोमं अच्छ	ஸொமம் அச்ச	சோமரசததை முனனி
मनीषा	மனீஷாः	தோததிரஙகளோச
प्रेरते	ப்ரேரதே	செலுததுகினறனாகள்.
उशतीः	உசதீः	தோததிரஙகளும
नमस्यन्तीः	நமஸ்யந்தீः	வணங்கிக கொண்டு
उशन्त	உசந்தம்	விருமபுகினற
(तं)	(தம்)	(அசசோமரசததின)
उपयन्ति च	உபயந்தி அ	அருகிற செலகினறன
स च	ஸம் அ	(மறறும) கொததுகளா
आविशन्ति च	ஆவிசந்தி அ	அதிற் புகுகினறன

சாயண பாடியம்

கண்டம—7. இருகசு—12 பிரஸ்கணவ ரிஷி.

வேகமுளள நீரலைகளைப போனறு கருமததில் தேவர்களைத பொருடடுத துரிதஞசெயகினற வேட்போாகள, சோமரசததை டுத தோததிரஙகளால வழுததுகினறனாகள. துதிகளோ, வணஙகுத சோமததை யடைநது அதனருகில நிலைகினறன அதாவது யடைகினறன எனபதாம இசசையுளள தோததிரஙகள தாம விரு சோமரசததைசசோநது பொருநதுகினறன எனபதாம.

ஏழாவது கண்டம்.

முறறும.

எட்டாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அதியாயம்—5. கண்டம்—8.

ஒனபது மந்திரங்களாலானது.

பவமானம (சோமம) தேவதை. சுந்தம. 1, 6, 9, அநுஷ்டுப. 7, பிருகதீ சுரம, 1, 6, 8, 9, காந்தாரம மதியமம.

மந்திரம் 1.

३१२ ३१२ ३१२ ३१२
545. पुरोजिती वो अन्धसः सुताय मादयित्नवे ।
२३१३ ३१२ ३कर२
अपश्वानꣳ श्नथिष्टन सखायो दीर्घजिह्वयम् ॥ १ ॥

இருகசு—9-101-2.

வ॒ரொஜி॑தி வொ சு॒ந்ஹஃ ஸு॒தாய மாத॑யித்நவே ।
சுவஸ்வா॒நம் ஸ்ந॑யிஷ்ட॒ந ஸகாயொ தீ॑வ॒ஜிஹ்வ்யம் ॥

அநுவயம்.

हे सखायः !, वः, पुरोजिती, सुताय, मादयित्नवे, अन्धसः, दीर्घजिह्वयम्, श्वानं, अपश्नथिष्टन ॥

பதவுரை.

हे सखाय !	ஹெ ஸகாயஃ !	நணபர்களான துதிபபோாகாள் !
व	வஃ	நீவிர
पुरोजिती	வ॒ரொஜி॑தீ	எதிரில வெறறியையுடையதும
सुताय	ஸு॒தாய	பிழியபபட்டதும
मादयित्नवे	மாத॑யித்நவே	மிகக களிபபைததருவதுமாகிய
अन्धसः	சு॒ந்ஹஃ	சோமரசதின பொருடடு,
दीर्घजिह्वयम्	தீ॑வ॒ஜிஹ்வ்யம்	நீணட நாவுளள
श्वानं	ஸ்வா॒நம்	நாயை
अपश्नथिष्टन	சுவஸ்ந்யிஷ்ட॒ந	ஒதுகசுவீாகளாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருகசு—12. சுவயாசுவ ரிஷி

நண்பர்களான, அல்லது, ஒத்த வறிவுடையார்களான துதிபோர்களே! நீங்கள், பிழியப்பட்டதும, மிக்களிப்பைத்தருவதும எதிரிலுள்ள வெற்றியையுடையதுமாகிய சோமரசத்தினை நிமித்தமாய, நீண்ட நாவுடைய நாயை ஓடவிடுவீர்களாக நாயகள, அல்லது, இராக்கதர்கள, சோமரசத்தை நக்காத வாறு செய்வீர்களாக என்பதாம (1)

மந்திரம் 2.

३ २ ३ २ ३२ङ ३ १२ ३ १ २

546. अयं पूषा रयिर्भगः सोमः पुनानो अर्षति ।

१ ३ १ २ ३ १ २ ३क २र ३ १ २ ३२

पतिर्विश्वस्य भूमनो व्यख्यद्रोदसी उभे ॥ २ ॥

இருகசு—8-101-7.

சுயம் வசுஷாரயிர்பகஃ சோமஃ புநாநோ சுவர்ஷாதி ।

பதிர்விச்வஸ்ய பூமநோ வ்யக்யத்ரோதஸீ உபே ॥

அந்வயம்.

पूषा, भगः, रयिः, अयं, पुनान·, अर्षति, विश्वस्य, भूमनः, पतिः, सोमः, उभे रोदसी, व्यख्यत् ॥

பதவுரை.

पूषा	வசுஷா	பரிபாலிப்பதும
भग.	பகஃ	சேவிக்கத்தகுந்தியதும
रयिः	ரயிஃ	தனங்கிடைக்கத்தகுக காரணமும மாகிய
अयं	சுயம்	இந்சோமரசம
पुनान.	வாநாகஃ	பவித்திரத்தில (கம்பளியில) சுத்தம் பண்ணப்பட்டதாயக
अर्षति	சுவர்ஷாதி	கலசத்தை யடைகின்றது.
विश्वस्य	விச்வஸ்ய	எல்லா
भूमन·	பூமநஃ	உயிர்களுக்கும
पति.	பதிஃ	இறைவனாகிய
सोम:	சோமஃ	சோமரசம
उभे रोदसी	உபே ரோதஸீ	வானுலகு மண்ணுலகிரண்டையும
व्यख्यत्	வ்யக்யத்	தனதொளியால விளக்குகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—8. இருகசு—2. யயாதி நாகுஷ ரிஷி.

அனைதையும பரிபாலிபபதும, ஆராதிகரதகதும, தனத்திற்குக் காரணமுமாகிய இச சோமரசம, பவிததிரமாகிய கமபளியிற சுததம பண்ணபபடடுக கலசததை யடைகினறது. அஙஙனமே, உலகமனைததிறகும இறைவனுகி (பரிபாலிபபோனுகி)ய சோமரசம விணணுலகு, மணணுலகிரணடையும தனது பிரகாசததால விளகசுகினறது. இதனால இரணடுலகிறகு மிறைவனுக தனமை குறிகசபபடடது. (2)

மந்திரம் 3.

३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

547. सुतासो मधुमत्तमाः सोमा इन्द्राय मन्दिनः ।

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

पवित्रवन्तो अक्षरन् देवान् गच्छन्तु वो मदाः ॥ ३ ॥

இருகசு—9-101-4.

ஸுதாஸொ மதுமத்தமாஃ ஸொமா இந்த்ராய மந்திநஃ ।
பவித்ரவந்தொ அக்ஷரந் தெவாந் கச்சந்து வொ மதாஃ ॥

அன்வயம்.

மதுமத்தமாஃ, மந்திநஃ, சுதாஸஃ சோமா, பவித்ரவந்தஃ, இந்த்ராய, அக்ஷரன், வஃ, மதாஃ, தேவான், கச்சந்து ॥

பதவுரை.

मधुमत्तमाः	மது மத்தமாஃ	மிக மதுரமுடையதும
मन्दिनः	மந்திநஃ	களிபபைக கொடுபபதும
सुतासः सोमा	ஸுதாஸஃ ஸொமாஃ	பிழியபபடடதுமாகிய சோமரசம
पवित्रवन्तः	பவித்ரவந்தஃ	பவிததிரமுடையதாகி
इन्द्राय	இந்த்ராய	இநதிரன பொருடடு
अक्षरन्	அக்ஷரன்	(வடிகினற) பாததிரததிற பொஙகுகினறது
वः	வஃ	சோமக கொடிகளே!
मदाः	மதாஃ	களிபபைத தரும உஙகளுடைய ரசம
देवान्	தெவாந்	இநதிரன முதலிய தேவாகளை
गच्छन्तु	கச்சந்து	அடைவதாகுக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருகசு—3. யயாதி நாகுஷ ரிஷி.

வியபபுறற மதுரதனமையோடு கூடியதும, இது பறறியே களிபபைத தருவதும, பிழியபபட்டதுமாகிய சோமரசம, பவிததிரஞ செயயபபட்டதாகி இநதிரன பொருடடுப பாததிரததில நிரமபுகினறது இனிப பிரததியடசமாகிய தோததிரம:—சோமக கொடிகளே! களிபபின நிமிததமான உஙகளுடைய இரசம இநதிரன முதலியோருகளே அடைகுக எனபதாம. (3)

மநதிரம் 4.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

548. सोमाः पवन्त इन्दवोऽस्मभ्यं गातुवित्तमाः ।

३ २ ३ १ २ ३ १२ ३क २र ३ १२

मित्रा * स्वाना अरेपस. स्वाध्याः स्वर्विदः ॥ ४ ॥

இருகசு—9-101-10.

ஸொமாஃ பவஞ்ச ஊஹவொऽஸ்மப்யம் மாதுஃவித்தமாஃ।

மித்ரா ஸ்வாநா அரெபஸஃ ஸ்வாத்யாஃ ஸ்வர்விதஃ॥

அந்வயம்.

गातुवित्तमाः, मित्राः, स्वानाः, अरेपसः, स्वाध्याः, स्वर्विदः, इन्दवः, सोमाः, अस्मभ्य, पवन्ते ॥

பதவுரை.

गातुवित्तमाः	மாதுஃவித்தமாஃ	நனனெறியையடை விபபதும
मित्राः	மித்ராஃ	தேவாகடகு நடபுடையதும
स्वानाः	ஸ்வாநாஃ	இனிது பிழிநதெடுகபபட்டதும
अरेपस.	அரெபஸஃ	பாவமிலாததும்
स्वाध्य.	ஸ்வாத்யஃ	நனகு தியானம பணணிவைபபதும
स्वर्विद.	ஸ்வர்விதஃ	சுவாகததை யடைவிபபதும
इन्दव	ஊஹவஃ	பிரகாசிபபதுமாகிய
सोमाः	ஸொமாஃ	சோமரசம,
अस्मभ्यं	அஸ்மப்யம்	எஙகணமிதததமாய
पवन्ते	பவஞ்ச	நிரமபுகினறது, அலலது, ஓழுகுகினறது

* सुवाना, எனபது

சாயண பாடியம்.

கண்டம—8. இருகசு—4. மதுசாம வாமண ரிஷி.

சிறப்புடன நனனெறியை யடைவிபபதும, பிரகாசிப்பதுமாகிய சோம ரசம, எஙகணிமிதமாக நிரமபுகினறது. அலலது, வருகினறது. எநதன மைதாகிய சோமரசமெனின? தேவாகடகு நடபானதும, பிழியபபடட தும, பாவமறறதுமாம இது கொணடே அழகிய தியான முடையதும, எலலா முணாகதுமாமெனக. (4)

மநதிரம் 5.

३ १ २ ३ १२ ३ १२ ३ १२

549. *अभी नो वाजसातमꣳ रयिमर्ष † शतस्पृहम् ।

१ २ ३१२ ३ २ २ ३१२

इन्दो सहस्रभर्णसं तुविद्युम्नं विभासहम् ॥ ५ ॥

இருகசு—9-65-29.

அபீ நொ வாஜஸாதமꣳ ரயிமர்ஷ ஸதஸ்பூரஹம் ।

இநதோ ஸஹஸ்ரபரணஸம துவிதயுமநந விபாஸஹம் ॥

அந்வயம்.

हे इन्दो !, शतस्पृहं, सहस्रभर्णसं, तुविद्युम्नं, विभासह, वाजसातम, रयिं, नः, अभ्यर्ष ॥

பதவுரை.

हे इन्दो !	ஹெ இநதோ !	ஒளி மிகுநத சோமமே ! நீ
शतस्पृहं	ஸதஸ்பூரஹம்	நூற்றுக சணகளானவாகளால் விருமபததககதும
सहस्रभर्णसं	ஸஹஸ்ர ஹணஸம்	ஆயிரக கணகளானவாகளால காப பாறறத தககதும.
तुविद्युम्न	துவி த்யுமநந	மிகுநத கீரதியை, அலலது, அனனதனதபுடையதும
विभासहं	விபாஸஹம்	மிகவொளியுடையதும
वाजसातमं	வாஜஸாதமம்	பேராறறலுளள தருவதுமாகிய
रयिं	ரயிம்	மகபபேறறையேனும, அலலது, தனதனயேனும
नः	நஃ	எஙகடகு
अभ्यर्ष	அபீயர்ஷ	அளிபபாயாக

* अभि, † पुरुस्पृह, विभ्वासहम्, எனபன இருசசு

சாயண பாடியம்.

கண்டம—8. இருக்கு—5. அமபரீஷா, ருஜீசுவான எனனும இருவரும் ரிஷிகள்.

பிரகாசமாகிய சோமரசமே! நீ, மிகுந்த வலியையேனும, அல்லது அன்னதையேனுங கொடுகக்ததக்க தனதையும, புதிரபபேறறையும எங்கட்கு அளிபபாயாக. அஃது எதனமையதாமெனின? பலரால விரும பத்தகக்தும, பலவகையாய்ப பரிபாலிகக்தக்கதும, பெருங கீர்த்தியை, அலலது, மிகுந்த தனதையுடையதும, "விளககுவது கீர்த்தி, அலலது, அனனம" எனறா நிருத்தத்தில யாஸகமுனிவரும மிககொளியையு மமிழ்தத்துவதும, அதாவது மகத்தாகிய ஒளியுடையதுமாம இத்தனமைய தனதையேனும, அலலது புதிரனேயேனுங தருவாயாக எனக கூட்டிக் கொளக. (5)

மந்திரம் 6.

३ १ २ ३१२ ३ १ २र३ १ २
550. अभी नवन्ते अदुहः प्रियमिन्द्रस्य काम्यम् ।
३२उ ३ १२ ३१ २ ३१२
वत्सं न पूर्वे आयुनि जातꣳ रिहन्ति मातरः ॥ ६ ॥

இருகக 9-10-1

ꣳꣳ ந வகவ ꣳꣳ ஜாதꣳ ரிஹந்தி மாதரꣳ ॥

அனவயம

मातरः, पूर्वे, आयुनि, जातं, वत्स, रिहन्ति न, अदुहः, इन्द्रस्य, प्रियं, काम्यं, अभि नवन्ते ॥

பதவுரை.

मातर	மாதரꣳ	தாய்களான கோகக்ள
पूर्वे	வ்வெ	முதலாவது
आयुनि	ஆயுனி	வயதில
जात	ஜாதம்	பிறந்த
वत्सं	வத்ஸம்	கனறை
रिहन्ति न	ரிஹந்தி ந	நாகிகொடுத்தல போனறு

अदुह	கூஜ்ஹுः	துரோகமற்ற வசதிவரி எனனும ஆறறு நீர,
इन्द्रस्य	ஊரவ்ய்	இநதிரனுகுப
प्रिय	ப்ரிபம்	பிரியமானதும
काम्य	காஅய்ம்	அனைவராலும விருமபப்படுவது மாகிய சோமரசததை
अभि नवन्ते	அபி நவஞ்ஜெ	அனபுடனடைகினறது.

சாயண பாடியம்.

கணடம—8 இருகுகு—6 ருபூசூனு, காசியபா எனனு மிருவா ரிஷிகள்.

கோகளை, முதல வருடதிறு பிறறத தமது கனறை நகுவன போனறு, துரோக மறற 'வசதிவரி' எனனும ஆறறுநீர, இநதிரனுகு விருபபமானதும, அனைவராலும விருமபபபடுவதுமாகிய சோமரசததை அனபோடுஅடைகினறது எனபதாம. (6)

மநதிரம் 7

१ २३ १२ ३ २३ १२ ३ १ २

551. आ हर्यताय धृष्णवे * धनुष्टन्वन्ति पौंस्यम् ।

३२उ ३ १२ ३१ २ ३ १२र ३ १२

शुक्रा वि यन्त्यसुराय निर्णिजे विपामग्रे महीयुवः ॥ ७ ॥

இருகுகு—9-99-1.

ஆ ஹயதாய த்ருஷ்ணவெ தநுஷ்டந்வந்தி வெளம்ஹ்யம் ।

ஸுக்ராவி யந்த்யஸுராய நிர்ணிஜெ விவாஸெ மஹீயுவஃ॥

அநவயம.

हर्यताय, धृष्णवे, पौस्यं, धनुरातन्वन्ति, विपां, अग्रे, महीयुवः, शुक्राः, असुराय, निर्णिजे, वियन्ति ॥

பதவுரை.

हर्यताय	ஹயதாய	அனைவரும விருமபுதறகுரியதும்
धृष्णवे	த்ருஷ்ணவெ	பகைவரை யடகுவதுமாகிய சோமதனபொருடடு
पौस्यं	வளம்ஹ்யம்	சிறநத புருடதனமையை விளகுகினறன
धनुरातन्वन्ति	தநுவில நாணேற்றுகின்றாகள.	

* धनुस्तन्वन्ति शुक्रा निर्णिज, எனபது இருகுகு.

विपां	விவாம்	அறிஞர்களுடைய
अग्रे	அக்ரே	முனனா
महीयुव.	மஹீயுவஃ	பூசையை விரும்புகின்ற வேட போர்கள்
शुक्रा	ஶுக்ராஃ	வெணமையான பசுவின பாலை,
असुराय	அஸுராய	வனமைபுடைய
निर्णिजे	நிர்ணிஜே	வடிவதனதைச சுத்திசெயதற பொருடடு
वियन्ति	வியந்தி	மறைகின்றார்கள்.

சாயணபாடியம்.

கண்டம—8. இருக்கு—7.

யாவர்களாலும விரும்பத்தக்கதும, பகைவர்களை யடக்குஞ சீலமுள ளதுமாகிய சோமத்திற்கு புருடத்தனமையை வெளிப்படுத்துகின்ற தனு வில நாணேற்றுகின்றார்கள அறிவுமிக்கோர்களின முனனா பூசையை விரும்புகின்ற வேட்டபோர்கள வெணமை நிற ஆவினபாலை ஆற்றலுள்ள வடிவதனின பொருட்டு (சுத்திபண்ணுவதற்கு) மறைக்கின்றார்கள எனபது பொருள (1)

தற்ப்பு —சோமரசத்தின தாரை விழுச்சற்பொருட்டு விரித்துள்ள பவித்திர மாகிய கம்பளி ஒருவகையாய அலங்கரிக்கப்படுகின்றது கட்டிலினமேல வாயசனற மட்பாண்டம ஒன்று வைத்து அதைத் துவாரமிட்டு அதிற கம்பளிக்கயிற்றைத் தொங்கவிடுதலாகிய வழக்கு, சோமம ஒழுகுதற்பொருட்டென்னத், தெரிகின்றது.

மந்திரம் 8.

२३१ २३१ २२ ३१ २ ३ १२
552. परित्यꣳ हर्यतꣳ हरिं बभ्रुं पुनन्ति वारेण ।
२ ३२उ ३ २उ३ १२ ३१ २२
यो देवान् विश्वाꣳ इत्परि मदेन सह गच्छति ॥ ८ ॥

இருக்கு 9-90-7.

வரித்யꣳ ஹயꣳதம் ஹரிம் பப்ரும் புநந்தி வாரேண ।
யொ தெவாந் விஶ்வாꣳ இத்பரி மதெந ஸஹ கச்சதி ॥

அந்வயம்.

यः, विश्वान् देवान् इत्, मदेन सह, परिगच्छति, हर्यतं, हरिं, बभ्रुं, त्यं, वारेण, परिपुनन्ति ॥

பதவுரை.

य	यः	யாதொரு சோமம
विश्वान् देवान् इत्	விஶ்வாந் தெவாந் உத	இந்திரனமுதலிய எலலாத தேவாகளையும
मदेन सह	மதெந ஸஹ	களிபபைததரும இரசததோடு
परिगच्छति	பரிகச்சதி	அடைகினறதோ,
हर्यत	ஹரய-உதம்	அனைவரும விரும்பதததகதும
हरि	ஹரிம்	பசசை நிறமுடையதும,
बभ्रुं	பப்ரும்	பொனமை நிறமுடையதுமாகிய
त्यं	தயம்	அசசோமததை,
वारेण	வாரெண	பவிததிரமாகிய கமபளியினால
परिषुनन्ति	பரிஷுனந்தி	சுததபபடுததுகினறாகள.

சாயண பாடியம.

சுணடம—8 இருசுகு—9 ருகிவ அமபரிஷாகள ரிஷிகள.

அனைவராலும விரும்பபுதறகுரியதும, பசுமை நிறம, பொனமை நிற முடையதுமாகிய யாதொரு சோமம களிபபை கொடுகுனற இரசததுடன இநதிரன முதலிய தேவாகளை இனிதடைகினறதோ, அச சோமரசததைப பவிததிரமாகிய கமபளியாற சுததபபடுததுகினறாகள. (8)

மந்திரம் 9.

१ २ ३ १ २२ ३ २ ३ १ २३ १ २२
553. *प्र सुन्वानायान्धसो मर्त्तो न वष्ट तद्वचः ।
२३ १२ ३ १ २ ३ २ ३१ २२
अप श्वानमराधसꣳ हता मखं न भृगवः ॥ ९ ॥

இருகசு 9-101-13.

ப்ர ஸுன்வாநாயாந்தஸொ மர்த்தொ ந வஷ்ட தத்வசஃ।
அப ஶ்வாநமராதஸꣳ ஹதா மகம் ந ப்ருகவஃ ॥

* प्र सुन्वानस्य वृत तद्वच , எனபது இருகசு.

அந்வயம்

सुन्वानाय, अन्धसः, तत्, वचः, मर्त्तः, न प्रवष्ट, भृगवः, अराधसं मख न, श्वान, अपहत ॥

பதவுரை

सुन्वानाय	ஸுன்வானாய	நனகு பிழியப்பட்ட
अन्धसः	அந்தஸஃ	சோமரசத்தை துதிக்கின்றதும்,
तत्	தத்	கீர்த்தி மிகுந்ததுமாகிய
वच	வசஃ	வாக்கை,
मर्त्त.	மர்த்தஃ	கருமத்திற்கு இடையூறு செய்கின்றவர்களை
न प्रवष्ट	ந ப்ரவஷ்ட	கேடகர்தொழிலாளாக (மற்றும், துதிப்போர்களே! நீவிர்)
भृगवः	ப்ருகவஃ	பிருகுவைச் சேர்ந்தோர்களே
अराधसं मख न	அராதஸம் மகம் ந	தடையில்லாத வேள்வியை முன்னால் நீக்கியவாறு
श्वान	ஸ்வானம்	(இங்கு வரும்) நாயை
अपहत	அபஹத	ஓட்டுவீர்களாக

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—9. பிரசாபதி ரிஷி.

பிழியப்பட்ட சோமரசத்தைத் துதிக்கின்றதும், பெருமை வாய்ந்ததுமாகிய வாக்கை, இடையூறு செய்கின்ற மனிதன்போலவான் விரும்பாதொழிவாளாக. அதாவது கேடகர்தொழிவாளாக எனபதாம் அவ்வாறே துதிப்போர்களே! நீவிர், அனுகூலச் செயலையற்ற நாயை ஓட்டுவீர்களாக அதிலுவமை.—முன்னால் அராதசம் (தடையில்லாதது) எனனும் வேள்வியை, பிருகு சமபந்தமுடையோர்கள் ஓட்டுகியவாறெனல். (9)

எட்டாவது கண்டம்

முற்றும்.

ஒன்பதாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—6. அதியாயம்—5. கண்டம்—9.

பனிரண்டு மந்திரங்களாலானது.

சோமம - தேவதை. சந்தம - சகதி. சுரம - நிஷாதம்.

மந்திரம் 1.

३२ ३ १२ ३१२ ३ १२ ३२उ ३ २३१२
554. अभि प्रियाणि पवते चनोहितो नामानि यह्वो अधि येषु वर्द्धते ।
१ २ ३२ ३२उ ३२३ १२ ३२
आ सूर्यस्य बृहतो बृहन्नधिरथं विश्वञ्चमरुहद्विचक्षणः ॥ १ ॥

9-75-1.

அபி ப்ரியாணி பவதே சநோஹிதோ நாமாநி யஹ்வோ அதி
[யேஷ்வதி⁻⁻⁻

विचक्षणः	விசக்ஷணஃ	உலகைக் காண்பதாகி
आरुहत्	ஆரு-ஹத்	ஏறுகினறதோ,
घनोहितः	கனொஹிதஃ	அருகுதறகினிய, அலலது, இனிய உணவாகிய அசசோமம
प्रियाणि	ப்ரியாணி	உலகைத திருபதி பண்ணுகினற
नामानि	நாமாநி	நீரை,
अभिपवते	அபிஷவதெ	பலவகையாக அடைகினறது.

சாயணபாடியம்.

கண்டமம—9 இருகசு—1.

அனனததின பொருடடு இனியதாகிய, அலலது, இனியதாகிய அனன மெனனுஞ சோமரசம, உலகைப பிரியபபடுததும நீரைப பல விதமாய அடைநது நிரமபுகினறது அநதரிடசததிலுளள நீரில, மகததாகிய இச சோமரசம வளாகினறது. நீரின நடுவில உணமையாயச சோமமிருகினற தெனக. பெரிதாகிய அசசோமம மகததாகிய சூரியனுடைய இரதததின மீது உலகததைக காண்பதாகி ஏறுகினறது (இது பறறியே) "தீயிலிடட அவி இனிதாக இரவியை யடைகினறது" எனறும மறறும. (1)

மநதிரம் 2.

३ १२ १ १२३ २ ३ १ २ ३२३२३ १२

555. अचोदसो नोधन्वन्त्विन्दवः * प्र स्वानासो बृह † देवेषु हरयः ।

१ २ ३ २३२ ३ १ २ ३ १२ ३ १२ ३ १ २

§ विचिदश्ना इषयो अरातयोऽर्यो नः सन्तु सनिषन्तु नो धियः ॥

இருகசு 9-71-1.

கூசொஉவொ நொயநஞ்ஜிநவஃ ஸ்ர ஸ்வாநாவொ வ்ருஹதெவெ

[ஷு ஹாரயஃ ।

விசிதஶ்நா இஷயொ கராதயொ(அ)யுர நஃ வஞ்ஜு வநிஷஞ்ஜு

[நொ தியஃ ॥

அநவயம்.

अचोदसः, हरयः, स्वानासः, इन्दवः, न, बृहद्देवेषु, प्रधन्वन्तु, अरातयः, नः, अर्यः इषयः, अश्ना विचित्, सन्तु, नः, धिया, सनिषन्तु ॥

---

* प्रसुवानासो, † दिवेषु, § विचनशन्न इषे अरातयोऽर्यो नशन्त सन्निषन्त नो धियः, * எனபன இருகசு.

பதவுரை.

अचोदसः	அசோதஃஸஃ	பிறரால் ஏவப்படாததும்
हरयः	ஹரயஃ	பாவத்தைப போகருவதும, அல்லது, பசுமை நிறமுடையதும,
स्वानासः	ஸ்வாநாஸஃ	நனகு தேடபபெறறதுமாகிய
इन्दवः	இந்தவஃ	சோமரசம
न. बृहदेवेषु	நஃ ப்ருஹதே³வேஷு	அநேக தேவாகள கூடியுளள எமது வேளவிகளில்
प्रधन्वन्तु	ப்ரயந்வந்து	(வருது) சோவதாகுக.
अरातयः	அராதயஃ	தனம முதலியவைகளை யீயாத
नः	நஃ	எஙகளுடைய
अर्यः	அர்யஃ	பகைவாகள
इषय	இஷயஃ	அனனதனை விருமபி
अक्षानाः विचित्	அக்ஷாநாஃ விசித்	உணணுதோாகளாகவே
सन्तु	ஸந்து	ஆகுக.
नः धिय	நஃ தியஃ	தேவ விஷயகமாகிய எமது தோததிரஙகள
सनिषन्तु	ஸநிஷந்து	தேவாகளை யுடைவனவாகுக.

சாயணபாடியம்.

சண்டமம—9. இருக்கு—2.

பிறரால ஏவபபடாத சோமரசம, எஙகணிமிததமாய நனகு வருவதாகுக யாணடெனின? தேவாகள மிகுதியாய்ச சூழ்நதுளள வேளவியினகண அலலது, தேவாகளுடைய அவை நடுவில எவவணணமாகிய சோமரசமெனின? நனகு பிழிநதெடுககபபடடதும பசுமை நிறமுடையதுமாம. அனறியும, தனம முதலியவைகளை யீயாத எஙகளுடைய சதருகள, அனன விருபபுடையோாகளாய் அனனமுணணுதவாகளாகவே இருபபாாகளாக மறறம, தேவர்கள விஷயமான எமது தோததிரஙகள தேவாகளை யிணிது அடைவனவாகுக எனபதாம. (2)

மந்திரம் 3.

३२उ ३ १ २ १ २ ३ २ ३ १२ ३ १२
556. एष प्र कोशे मधुमाँ अचिक्रददिन्द्रस्य वज्रो * वपुषो वपुष्टमः ।
३ २ १ २ ३१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ ३१ २
§ अभ्यृ ३ तस्य सुदुघा घृतश्चुतो वाश्रा अर्षन्ति ‡ पयसा च धेनवः॥

இருககு 9-77-1

---

* वपुषो वपुष्टर, § अभीमृतस्य, ‡ पयशव, எனபன இருககு

வஷ் ஹ்ர கொமொ உய்ஷாம் சுவிக்ருஷிந்ர்ஷ்ய வஜ்ரோ வவ்ரேஷ்டோ
[வவ்ரேஷ்டஃ ।
சுஹவ்ய்தஷ்ய வஷட்வ்ரா வ்ய்தஸ்ருத்தோ வாஸ்ரா சுஷ்டுஞ்ஜி வய
[ஷ்ரா வ யெந்வஃ ॥

அன்வயம்.

इन्द्रस्य, वज्रः, वपुषः, वपुष्टमः, एषः, मधुमान्, कोशे, प्राचिक्रदत्,
ऋतस्य, सुदुघाः, घृतश्चुतः, वाश्राः, पयसा धेनवः च, अभ्यर्षन्ति ॥

பதவுரை.

इन्द्रस्य	ஊந்ரஸ்ய	இந்திரனுடைய
वज्रः	வஜ்ரஃ	வச்சிராயுதமாகியதும்
वपुषः	வவ்ரேஷஃ	விதைத்திடுவோர்களுட
वपुष्टमः	வவ்ரேஷ்டஃ	சிறந்த விதைத்திடுவதாகியதும
एषः मधुमान्	வஷஃ உய்ஷாந்	இனசுவையோடு கூடியதுமாகிய இச சோமம்,
कोशे	கொமொ	துரோண கலசத்தில
प्राचिक्रदत	ப்ராசிக்ருஷ்க்	ஒலியிடுகின்றது
ऋतस्य	ரீதஸ்ய	நிறைந்த பயனுடைய சோம ரசத்தின
सुदुघाः	ஸுஷ்டுஹ்வாஃ	பயனை யினிது பெயவதும
घृतश्चुत	க்ருதஸ்ருத்தஃ	நீரை விழச செயவதுமாகிய
वाश्रा.	வாஸ்ரஃ	இரைகின்ற தாய்களை
पयसा धेनवः च	வயஸா யெந்வஃ அ	பாலருகின்ற பசுக்களைபோன்று
अभ्यर्षन्ति	அப்யர்ஷந்தி	இனிதடைகின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—9 இருக்கு—3

இனசுவையோடு கூடிய இச சோமரசம, துரோண கலசத்தில் மிக ஒலிகின்றது எத்தனமைய சோமரசமெனின? இந்திரனுடைய வசிரா யுதமானது வசிராயுதமொத்தது எனபதுமதுவெவ்வக இச சோம ரசமே, வலி கொடுக்கும் தனமையால (பகைவரைக) கொலவதற்குச சாதன மாந தனமை பற்றி வசிராயுதமென உபசரிக்கபபட்டது இச சோமரச மே, விதைதுக்களை (பீசங்களை) ஊன்றுகின்றவர்களுட சிறந்த விதைத்திடுவோ னகின்றது விதைதுக்களை விதைத்ததலில சோமரசந தலைமை யாதலினெனக இது பற்றியே "சோமரசமே வீரியதைத்த தாங்குகின்றது" என மறைபுங் கூறுகின்றது சுதந்தியமாகிய சோமரசத்தின தாய்களை உண்டாகின்றன.

ாணடுத தாரைகள எனபது எஞசுகினறது எததனமைய தாரைகளெனின? பயனகளை இனிது பொழிகினறவைகளும நீர நிறைநதவைகளுமாம அல லது, இரசம நிறைபபபபெறறவைகளும, பாலோடு கூடிய பசுகள போனறு ஒலிகினறவைகளுமாம எனபதாம். (3)

மந்திரம் 4.

१२ ३२ ३१ २२उ ३२ ३१ २२ ३१२

557. प्रो अयासीदिन्दुरिन्द्रस्य निष्कृतꣳ सखा सख्युर्न प्रमिनाति सङ्गिरम् ।

१२ ३२३ १२ ३ १२ ३१२ ३१२

मर्य्य इव युवतिभिः समर्षति सोमः कलशे *शतयामना पथा ॥

இருகசு 9-76-1.

ப்ரோ சுயாஸீதிந்துரிந்த்ரஸ்ய நிஷ்க்ருதம் ஸகா ஸக்யுர்ந ப்ரமினாதி ஸங்கிரம் ।

[ர்ய இவ யுவதிபிஃ ஸமர்ஷதி ஸோமஃ கலஶே ஶதயாமநா பதா ॥

[வயா ॥

அந்வயம்

इन्दु, इन्द्रस्य, निष्कृत, प्रो अयासीत, सखा, सख्यु, सङ्गिरं, न प्रमिनाति, युवतिभिः मर्य इव, समर्षति, सोमः, शतयामना, पथा, कलशे ॥

பதவுரை.

इन्दुः	இந்துஃ	சோமமானது
इन्द्रस्य	இந்த்ரஸ்ய	இநதிரனுடைய
निष्कृत	நிஷ்க்ருதம்	வயிறறகிய இடதததை
प्रो अयासीत्	ப்ரோ சுயாஸீக்	இனிது அடைகின்றது. (அடைநது)
सखा	ஸகா	மிததிரனெனனுஞ சோமம
सख्यु	ஸக்யுஃ	நணபனகிய இநதிரனுடைய
सङ्गिर	ஸங்கிரம்	நலவயிறறில
न प्रमिनाति	ந ப்ரமினாதி	தனபுறுததாதிருகினறது
युवतिभि मर्य इव	பவதிபிஃ மய இவ	தருணியுடன தருணன கலததல போல, வசதீவரி எனனும நீருடன
समर्षति	ஸமர்ஷதி	நனகு கலகினறது

* शतयाम्ना, எனபது இருசகு

668 சாமவேத சங்கிதை [சதுர்த

सोम	ஸொமஃ	மறறும, அசசோமரசம
शतयामना	ஸ்ததயாஃமநா	நூறு துவாரங்களோடு கூடிய
पथा	வயா	தசாபவித்திரமெனனும ஆடை யின வழியாய்த
कलशे	கலஸெ	துரோண கலசத்தில் நிரமபுகின றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—9 இருசகு—4. மிருடிகண ரிஷி.

சோமரசம, பவித்திரம பண்ணபபட்ட இநதிரனது உதரத்தை நனகு சோகினறது நடபாகிய சோமரசம பிததிரஞகிய இநதிரனுடைய நல வயிறறிறகோ துலபத்தையுமுண்டாகாதிருகினறது மறறும, அசசோம ரசம, பருவ மாதுடன காளையாகிய புருடன கலகுமாறு வசதீவரி யெனனுந தருணியாகிய நீருடன இனிது கூடுகினறது பிழியுங்கால அசசோமரச முமம, நூறறுக கணகான துவாரமுடைய தசாபவித்திரமெனனும ஆடை யின துணியால துரோண கலசத்திறு செலகினறது ாணடுச செலகினறது எனபது எஞசி நிறறது அலலது, ஒரு வாகியமாயகொணடு, புருடன பருவ மாதுடன கலத்தலபோனறு நூறறுக கணகான துவாரங்களை யுடைய ஆடை வழியாய நீருடன கலகினறது எனனுமாம (4)

மநதிரம் 5.

३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २

558. धर्त्ता दिवः पवते कृत्व्यो रसो दक्षो देवानामनुमाद्यो नृभिः ।

१ २ ३२उ ३ १ २र ३ २ ३ १ २ ३२

हरिः सृजानो अत्यो न सत्वभिर्वृथा पाजांसि *कृणुते नदीष्वा॥

இருகசு—9-73-1.

ध॒र्ता॑ दि॒वः प॑वते कृ॒त्व्यो॑ र॒सो दक्षो॑ दे॒वाना॑मनु॒मा॒द्यो॑ नृ॒भिः॑ ।

[हि॒तो न॒र्यः॑ ।

हरिः॑ सृ॒जानो॑ अ॒त्यो॒ न स॑त्व॒भिर्वृ॒था पाजा॑ꣳसि

[कृ॒ण॒ते॒ न॒दी॒ष्वा ॥

அனவயம்.

धर्त्ता, कृत्व्यः, रसः, देवानां दक्षः, नृभिः अनुमाद्यः, हरिः, दिवः, पवते, सत्वभिः, सृजानः, अत्यः न, वृथा, पाजांसि, नदीषु, कृणुते ॥

---

* *कृणुते नदीष्वा, எனபது இருகசு.

பதவுரை

धर्त्ता	ధర్తా	அவ்வவரையுந் தாங்குவதும
कृत्य	కృత్యైః	சுதகம பண்ணுதறகுரியதும
रस	రసః	இரச வடிவினதும
देवानां दक्ष	దేవానాం దక్షః	தேவாகடகு வலியைக கொடுபப தும
नृभि अनुमाद्य	నృభిః అనుమాద్యః	வேடபோகளாற றுதிகக தகக தும
हरिः	హరిః	பசுமை நிறமுடையதுமாகிய சோமரசம
दिव	దివః	வானிலுளள தசா பவித்திர முடைய பாண்டதிலிருந்து
पवते	పవతే	புனிதமாய வருகினறது. (மற றும)
सत्वभि	సత్వభిః	பிராணிகளாற
सृजान	సృజానః	பவித்திரஞ செயத
अत्यो न	అత్యో న	(குதிரை) இனிது செலவது போல
वृथा	వృథా	முயறசியினறியே
पाजांसि	పాజాంసి	தனது துரிதததை
नदीषु	నదీషు	வசதீவரி எனனும ஆறறுநீரில
क्रुणुते	క్రుణుతే	செயதுகொளகினறது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—9. இருக்கு—5 கவி ரிஷி.

எல்லாவறறையுந தாங்குகினற சோமரசம், அநதரிடசத்திலுள்ள (எனி யினமேலுள்ள) தசா பவித்திரமெனனும ஆடை தூனி வாயிலாகச சுதமாய வருகினறது. எவ்வணணமாகிய சோமரசமெனின? செயறபாலதாம. எனின, பவித்திரம பண்ணுதலாவது எனபது பொருள இரச வடிவமான தும தேவாகடகு ஆறறலைககொடுபபதும அலலது, தேவாகளினபொருடடு வளாவதும அஙஙனமே, நியாதாவாகிய வேடபோகளால களிபபடைதற குரியதும அலலது, துதிகக தகதும, பசுமை நிறததும, மனிதராற பழகபபடட குதிரை வருததமினறிச செலவதுபோல எஙகளால நனகு திருததபபடடதுமாம தனனுடைய ஆறறலை (வேகததை) வசதீவரி என னும நதி நீரில உண்டுபண்ணுகினறது அதாவது நீர வாகபபடுகினறது எனபது பொருள இது சோமரசம பிழியுங காலததிலெனகொளக. (ஆறறு நீர விடடு சோமகொடியை யிடிதது சோமரசம பிழியப்படுகினற தெனபது திரணட பொருள) (5)

மந்திரம் 6.

१२ ३१२ ३२उ ३१२ ३१ १२ ३२
559. वृषा मतीनां पवते विचक्षणः सोमो अह्नां प्रतरीतोषसां दिवः ।
३१ २२ ३१२ ३१२३ १२३१ २३१२
* प्राणा सिन्धूनां कलशाँ§ अचिक्रददिन्द्रस्य हार्दाविशन् मनीषिभिः॥

இருகசு 9-66-1.

வ்ருஷா மதீநாம் பவதே விசக்ஷணஃ ஸோமோ அஹ்நாம் ப்ரதரீ
[தோஷஸாம் திவஃ ।
ப்ராணா ஸிந்தூநாம் கலஶாம் அசிக்ரததிந்த்ரஸ்ய ஹார்தாவிஶந் மநீஷிபிஃ ॥
[உஷஸிவிஃ ॥

அந்வயம்.

மதீனாம் வ்ருஷா, விசக்ஷண, அஹ்நாம், உஷஸா, திவஃ, ப்ரதரீதா, ஸோமஃ, பவதே, ஸிந்தூனாம், ப்ராணா, மநீஷிபிஃ, இந்த்ரஸ்ய, ஹார்தி ஆவிஶந், கலஶான் அபி, அசிக்ரதத் ॥

பதவுரை.

मतीनां वृषा	மதீநாம் வ்ருஷா	துதிபோகடகு மன விருப்பைப பொழிவதும
विचक्षणः	விசக்ஷணஃ	சிறபபாயக காணபதும
अह्नां	அஹ்நாம்	பகறகாலஙகளோயும
उषसां	உஷஸாம்	உஷாக காலஙகளோயும
दिवः	திவஃ	விணணுலகையும, அலலது, இரவியையும
प्रतरीता	ப்ரதரீதா	வளாகினற
सोमः	ஸோமஃ	சோமரசம்
पवते	பவதே	இனிது தேடபபடுகினறது (மறறும)
सिन्धूनां प्राणा	ஸிந்தூநாம் ப்ராணா	நீரின உயிராகிய, அலலது, நீரால நிறைநத சோமரசம
मनीषिभिः	மநீஷிபிஃ	தோததிரஙகளோடு
इन्द्रस्य	இந்த்ரஸ்ய	இநதிரனுடைய
हार्दि आविशन्	ஹார்தி ஆவிஶந்	உளளததில புக விருமபி
कलशान् अभि	கலஶாந் அபி	கலசததைச சூழநதுகொணடு
अचिक्रदत्	அசிக்ரதத்	தாரையாய புகுமிடதது ஒலியிடுகினறது

* प्राणा, § आविविशत्, எனபன இருகசு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—9. இருக்கு—6. கவி ரிஷி.

இசசோமரசம பிழியபபடுகினறது எத்தன்மைய சோமரசமெனின? துதிபபோரகளுடைய விருபபைப பொழிவதும, விசேடமாயக காண்பதும, விணணுலகை, அலலது, வானிலுளள இரவியை வளரபபதுமாம, மறறும, பொருகி வழிகினற நீருககு நியந்தாவுமாகிய சோமரசம, தாரைகளாற கலசங களை யடைய விருமபித தொழிறபடுகினறது அலலது, சோமம கலசங களைக குறிததுத தொழிறபடுகினறது யாது செயதுகொண்டெனின? எபபோதும தோததிரஙகளால இநதிரனுடைய உளளததிறபுகுநதுகொணடு, தொழிறபடுகினறதெனக காணடு, எபபோதும எனபது எஞசி நினறது. அலலது, தூரததிருபபினும துதிபபோரகளாற (துதிகளாற) செலகினறது எனபதனைடு பொருநதுக. அதாவது தோததிரஙகளாற கலசததிற செல கினறது எனபதாம. (6)

மந்திரம் 7

560. त्रिरस्मै सप्त धेनवो *दुदुहिरे सत्यामाशिरं †परमे व्योमनि ।
भुवनानि निर्णिजे चारूणि चक्रे यदृतैरवर्द्धत ॥

இருககு 9-10-1

தி்ரஸ்மை ஸப்த தெநவொ தூதுஹிரெ ஸதயாஶிரம் வரமெ
[வ்யொமநி ।
புவநாயுநயா ரூவநாநி நிர்ணிஜெ சாரூணி சக்ரெ
[யதரதைரவர்தத ॥

அநவயம்.

परमे व्योमनि, अस्मैः, त्रिः सप्त, धेनवः, सत्यां, आशिरं, दुदुहिरे, यत्, ऋतैः, अवर्द्धत, अन्या, चत्वारि, भुवनानि, निर्णिजे चारूणि, चक्रे ॥

பதவுரை.

परमे व्योमनि	வரமெ வ்யொமநி	சிறநத வேளவியிலுளள
अस्मै	கஸ்மை	இச சோமரசததின பொருடடு
त्रि सप्त	தி்ரஃ ஸப்த	இருபததொரு ,,

* दुदुहे पूर्वे, எனபது இருககு † पूर्वे, எனபது பாடபேதம

धेनवः	யெநவ:	கோக்கள்
सत्या	ஸத்யா	உண்மையாகிய
आशिरं	ஆஶிரம்	பால முதலியவற்றை,
दुदुहिरे	உ-உ-ஹிரெ	கறகுகும பாதத்தில நிரப்புகினறன (மறறும இசசோம ரசம)
यत्	யத்	எபபோது
ऋतैः	ரிதைஃ	வேளவிகளால
अवर्द्धत	அவர்த்த	வளாகினறதோ, அபபோது,
अन्या	அந்யா	மறறைய
चत्वारि	சத்வாரி	நானகு வகையாகிய
भुवनानि	ஹ-வ-நாநி	வசதிவரி, முதலிய நீரை,
निर्णिजे	நிர்ணிஜெ	சுததபபடுதுதறபொருடடு
चारूणि	சாரு-ணி	மஙகள வடிவஙகளாய
चक्रे	சக்ரெ	ஆகுகினறன,

சாயண பாடியம்,

கண்டம்—II. இருக்கு—7. இரேணு ரிஷி.

வேள்வியிலிருக்கின்ற சோமரசத்தின் பொருட்டு, அல்லது, அந்த ரிஷ்டத்தில இருக்கின்ற சோமரசதின பொருட்டு, அனபபுண்டாகுகினற இருபதுதானறு எண கொணட கோகள, பால முதலியவறறை உணமையாக கறகினறன. அலலது, பனனிரணடு மாதம, இருதுகள ஐநது, மூனறுலகஙகள, இரவி எனனும இநத இருபதுதானறு வகைகளால எப பசுகளில பாலை உணடாகுகினறாகளோ, அக கோகளே பாலைக கறகினறன எனபதாம அனறியும, இச சோமரசம மறறைய நானகு வகையாகிய நீரை, அதாவது வசதிவரி மூனறு, ஏகதன ஒனறு, எனனும நானகு வகையாகிய நீரைப பரிசோதிதத பொருடடு, அதாவது, பாதுகாதத பொருடடு, மஙகள வடிவமாகச செயகினறன எகாலதில இது வேளவிகளால விருதியாயிறறோ, அகாலதில செயகினறன எனபதுணாக. (7)

மந்திரம் 8.

१२ ३ १२३ १२३१ २२ ३ १२ ३२

561. इन्द्राय सोम सुषुतः परिस्रवापामीवा भवतु रक्षसा सह।

२ ३१२ ३ २३१२ ३२ ३१२

मा ते रसस्य मत्सत द्वयाविनो द्रविणस्वन्त इह सन्त्विन्दवः ॥

இருககு 9-55-1.

ஊர்ஜ்ய ஹொத ஸுஷுதஃ பரிஸ்ரவ ரக்ஷஸா ஸஹ அமீவா அப பவது

[ரக்ஷஸாஸஹ ।

அ தே ரஸஸ்ய மத்ஸத இந்தவ இஹ த்விணஸ்வந்த ஸந்து ॥

அந்வயம்

हे सोम!, सुषुत., इन्द्राय, परिस्रव, रक्षसा सह, अमीवा, अप भवतु,
द्व्याविन., ते, रसस्य, मा मत्सत, इन्दव., इह, द्विणस्वन्त., सन्तु ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹெ ஹொத !	சோமமே ! நீ
सुषुतः	ஸுஷுதஃ	இனிய முறையிற் பிழிந்தெடுக்கப பெறும இரசதத்தை
इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திரன பொருட்டு
परिस्रव	பரிஸ்ரவ	எலலா வகையானும் ஓழுக விடுவாயாக.
रक्षसा सह	ரக்ஷஸா ஸஹ	இராகதர்களோடு
अमीवा	அமீவா	ரோயகளும
अप भवतु	அப பவது	நீஙகுக.
द्व्याविनः	த்வயாவினஃ	பொய, மெய் எனனும இரண்டு வகைகளையுடைய பாவிகள
ते	தெ	உனனுடைய
रसस्य	ரஸஸ்ய	இரசதத்தின பாகத்தையுண்டு
मामत्सत	மாமத்ஸத	களிபபடையாதிருபபாகளாக.
इन्दव.	இந்தவஃ	உனனுடைய ரசம
इह	இஹ	இவவேளவியில
द्विणस्वन्त सन्तु	த்விணஸ்வந்தஃ ஸந்து	என பொருட்டுத தனமுடைய தாகுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—8. வேணுபாகாகவ ரிஷி.

சோமமே! நீ, இனிது தரும இரசதத்தை இந்திரனபொருட்டுப் பல வகையாய வெளியாகுவாயாக உரோகஙகள நீஙகுக இராகததாகள இரசதத்தினுடைய களிபபை யடையாதாகளாகுக (அவாகள) எவ்வுணர்மானவாகளெனின? பொய, மெய இரணடையுமுடைய பாவிகள எனபது பொருள அனறியும, உனனுடைய இரசம இவவேளவியில என பொருட்டுத தனமுடையதாகுக எனபதாம. (7)

மந்திரம் 9.

१ २ ३ १ २ ३ २ ३ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ र

562. असावि सोमो अरुषो वृषा हरी राजेव दस्मो अभि गा अचिक्रदत्।

३ २ ३ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ र ३ १ २ ३ ३ २

पुनानो वार*मत्येष्यव्यꣳ श्येनो न योनिं घृतवन्त‡मासदत् ॥

சுஷாவி ஸொஸோ அரு॒ஷோ வ்ரு॒ஷாஹரீ ராஜெவ தஸ்மோ அபி
[மா சசிக்ரு॒தத் ।
வ॒ாநாஸோ வாரமத்யெஷ்யவ்யம் ஸ்யேநோ நயொநிம் க்ரு॒தவந்த
[மாஸதத் ॥

அந்வயம்

अरुषः, वृषा, हरिः, सोमः, असावि, राजा, इव, दस्मः, गा अभि, अचिक्रदत्, पुनानः, अव्य वारं, अत्येषि, घृतवन्त, योनि, श्येन. न, आसदत् ॥

பதவுரை.

अरुष.	அரு॒ஷஃ	மிக வொளியுடையதும்
वृषा	வ்ரு॒ஷா	வீரியபையை பொழிவதும்
हरि.	ஹரிஃ	பசுமை நிறமுள்ள தாகியதும்
सोम'	ஸொமஃ	சோமரசம
असावि	அஸாவி	தேடப்பெற்று
राजेव दस्म.	ராஜெவ தஸ்மஃ	வேகத்தை போல காணப்படுவ தாய
गा अभि	கா அபி	எல்லா வகையிலும் நீரைக் குறி யாகக்கொண்டு
अचिक्रदत्	அசிக்ரு॒தத்	தனது இரைச்சலைப பிழியுங்கால ஒலியிடுகின்றது (பினவா)
पुनान	பவ॒மாநஃ	பவித்திரமாகிய
अव्यं वार	அவ்யꣳ வாரம்	செம்மறியாட்டின மயிராலாய கமபளியைக கொண்டு
अत्येषि	அத்யேஷி	வடிசரிதடுகைப படுகின்றது (பினவா)
घृतवन्तं	க்ரு॒தவந்தம்	நீர மயமாகிய
योनिं	யொநிம்	தனது இடத்தை,
श्येन न	ஸ்யேநஃ ந	பருந்துபோன்று
आसदत्	ஆஸதத்	அடைகின்றது

* पर्येषि, ‡ आसदम्, எனபன இருநகு

சாயண பாடியம்

கண்டம—1 இருக்கு—1 பரத்துவாச வசு ரிஷி

சோமரசம பிழிபப பெறறது எவவணணமாகிய சோமரசமெனின? ஒலியுடையதும, விருபபைப பொழிவதும, பசுமை நிறதததுமாம அத தனமைய சோமரச மனனிபபோல காணதகக தாயிருந்து, நீரைக குறி யாக வைதது சொணடு தனது இரசததை யெடுககுஙகால ஒலிககினறது. பினனா, பவிதரமாகிய ரெமமறியாடடின கமபளியில புனிதமாகினறது சோமரசமே! நீ, கடநது செலகினறனை பினனா, பருநதைபபோல நீரு டைய தனது இடததை யடைகினறாய. அதாவது வசதிவரி எனனும நீரி லிருககினறாய எனபது பொருள. (1)

மநதிரம் 10.

२ ३२३ ३१२ ३२३१ २ ३ २३ २उ ३१२

563. प्र देवमच्छा मधुमन्त इन्दवोऽसिष्यदन्त गाव आ न धेनवः ।

३ १२ ३१२ ३ १२ ३१२ ३१२३१२

बर्हिषदो *वचन वन्तः ऊधभि परिस्रुतमुस्रिया निर्णिजं धिरे॥

ப்ர தெவமசசா மதுமநத இநதவொ(அ)ஸிஷ்யதந்த காவ ஆ ந தெநவஃ ।
பர்ஹிஷதொ வசநவந்த ஊதபிஃ பரிஸ்ருதமுஸ்ரியா நிர்ணிஜம் தி⁴ரெ ॥

அந்வயம்

धेनवः, गाव , आ न, मधुमन्तः, इन्दव., देवं अच्छ, प्रासिष्यदन्त,
बर्हिषद., वचनवन्त', उस्रियाः, ऊधभि', परिस्रुत, निर्णिजं, धिरे॥

பதவுரை.

धेनव	தெநவஃ	பாலினை பிரியப்படுதது கின்ற
गावः	காவஃ	கோககள
आ न	ஆ ந	தமது கனறுகளைசகுறிதது பா லைப பொழிகினறன போனறு,
मधुमन्तः	மதுமநதஃ	மதுர இரசமுடைய
इन्दव	இநதவஃ	சோமரசம
देव अच्छ	தெவம் அசசா	இநதிர தேவதையைக குறிதது
प्रासिष्यदन्त	ப்ராஸிஷ்யதந்த	கிரக முதலிய பாததிரஙகளிற சோகினறது

* वचनावन्त , எனபது இருககு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—9 இருகசு—10 வதசபரிய ரிஷி.

களிபபைத தரும இரதத்தோடுகூடிய சோமம, இந்திரனால் குறிக்கபபட்ட பாததிரங்களில் கிரமபடுகினறது. அதிலுவமை — யாலால் யுவதிரியாகினற கோகக்கள, கனறுகளோக குறிகதுப பாலிகியாபுகர தெவளிபபடுதி தெனல அனறியும, தெவளியிபபுயாளவைகரும, புத புஷ்பமாலைகரும மான அததனமைய கோகக்கள பால தருகுகினறு தாம பரிகாலல கரபபு புறமும வழிகினற பாலாகிய சோமரசதகை இநதிரனபொருட்டு தாகுகு கினறன எனபது பொருள. (10)

மந்திரம் 11.

३२२र २र ३ १ ३ १ २ ३क २ ३क२र
564. अञ्जते व्यञ्जते समञ्जते क्रतुꣳ रिहन्ति * मध्वाभ्यञ्जते ।
१ २ ३ २ ३१२ ३१२ ३ २
सिन्धोरुच्छ्वासे पतयन्तमुक्षणꣳ हिरण्यपावाः
३२३ १ २
§ पशुमप्सु गृणते ॥ ११ ॥

அஞ்ஜெத வ்யஞ்ஜெத ஸமஞ்ஜெத க்ரதும் ரிஹந்தி மதுவாப்யஞ்ஜெத ।
ஸிந்தொரூச்சுவாஸெ பதயந்தமுக்ஷணம் ஹிரண்யபாவாப் பஸும
[அப்ஸு க்ருணதெ ॥

அந்வயம்

अञ्जते, व्यञ्जते, समञ्जते, क्रतुं, रिहन्ति, मध्वा, अभ्यञ्जते, सिन्धोः,
उच्छ्वासे, पतयन्तं, उक्षणं, पशुं, हिरण्यपावा , अप्सु, गृणते ॥

* मधुनाऽभ्यञ्जते, § पशुमासु, மானபன இருகசு.

பதவுரை

अञ्जते	சுஞ்ஜதெ	வேடபோகள சோமரசதை ஆவின பால முதலிய வற்று டன, கலகினறாகள (மற றும)
व्यञ्जते	வ்யஞ்ஜதெ	பலவகையாகக, கலகினறாகள
समञ्जते	ஸமஞ்ஜதெ	நனமுறையிற கலகினறாகள
क्रतुं	க்ரதும்	பயனதருகினற சோமரசததைச
रिहन्ति	ரிஹந்தி	(தேவாகள) சுவைகினறாகள. (பினனா)
मध्वा	மத்வா	பசுநெய யோடு
अभ्यञ्जते	அப்யஞ்ஜதெ	கலகினறாகள. (அசசோமர சததையே)
सिन्धो	ஸிந்தோ:	நீருகுப பறறுக கோடாகிய
उच्छ्वासे	உச்ச்வாஸெ	உயாநத இடததில
पतयन्तं	பதயந்தம்	செலலுகினறதாவும
उक्षण	உக்ஷண	அதுபவிகசுததகசதாவும
पशुं	பஶும்	காணபதாவும
हिरण्यपावा	ஹிரண்யபாவான:	பொனனுற பவிததிரஞசெயகின றவாகளான (வேடபோகள)
अप्सु	அப்ஸு	வசதீவரியெனனும நீரினகண
गृणते	க்ருணதெ	கைகொளகினறாகள

சாயண பாடியம்.

கண்டம—9. இருகசு—11. அததிரி ரிஷி.

வேடபோகள, பசுவின பால முதலியவற்றுடன் சோமரசத்தைக் கலக் கினறார்கள் அவவாறே, பலவகையாகக கலகினறாகள. நனகு கலகின றாகள. இரடடி ததல துதியின பொருடடாதலின பிகைபடக கூறலெனனும தோடமாகா அஙஙனமே, பயனத தருஞ சோமரசததை, தேவாகள சுவைக கினறார்கள. மீணடும நெயயுடன கலகினறாகள இரசததிறகுப பறறுக கோடாகிய உயாநத இடததில போகபபடுவதாகவும, பாகினறதாகவும, பொனனுற பவிததிரஞ செயகின றவாகளான வேடபோகள அச் சோமத தையே வறறுககொளகினறாகள எனபதாம. (11)

மந்திரம் 12.

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ १२

565. पवित्रं ते विततं ब्रह्मणस्पते प्रभुर्गात्राणि पर्येषि विश्वतः ।

१ २ ३२उ ३ १ २ ३ २ ३ १२र ३ १ २र

अतप्ततनूर्न तदामो अश्नुते शृतास इद्वहन्तः * सं तदाशत ॥

இருகசு 9-83-1

வவித்ரம் தெ விததம் ப்ரஹ்மணஸ்பதெ ப்ரபுர்காத்ராணி

[பர்யெஷி விஶ்வதஃ ।

அதப்ததநூர்ந ததாமோ அஶ்நுதெ ஶ்ருதாஸ இத்வஹந்தஃ ஸம்

[ததாஶத ॥

அந்வயம்.

ब्रह्मणस्पते ! पवित्र, ते, वितत, प्रभु , गात्राणि, पर्येषि, विश्वतः, अतप्ततनूः, आम , नाश्नुते, शृतासः इत्, वहन्त , तत्, समाशत ॥

பதவுரை.

हे ब्रह्मणस्पते !	ஹெ ப்ரஹ்மணஸ்பதெ !	பாதிரங்சடகிறையாகிய சோம மே !
पवित्रम्	வவித்ரம்	புனிதமாகிய
ते	தெ	உனனுடைய அங்கம
विततं	விததம்	யாண்டும பரவியது
प्रभु	ப்ரபுஃ	ஆற்றலுடைய நீ
गात्राणि	காத்ராணி	அருந்துவோர்களின அங்கதனை
पर्येषि	பர்யெஷி	அடைகிறாய
विश्वतः	விஶ்வதஃ	எலலா வகையாலும
अतप्ततनूः	அதப்ததநூஃ	விரத முதலியவைகளால வாடட மற்றதாய
आम	ஆமஃ	பசுவமற்ற அங்கதனை (உனது அவயவம)
नाश्नुते	நாஶ்நுதெ	வியாபிபபதிலலை
शृतास इत्	ஶ்ருதாஸ இத்	பசுவமாகியே
वहन्तः	வஹந்தஃ	வேளவியைத தாங்குவதாய்
तत्	தத்	பவித்திரமாகிய அபபாத்திரத தில
समाशत	ஸமாஶத	நிறைகின்றது.

* तत्समाशत, எனபது இருகசு.

சாயணபாடியம்.

கண்டம—9. இருகசு—12. பவித்திர ரிஷி.

மந்திரங்கடகிை ~ ~ ~

பதவுரை.

धृष्टे	ध्रृ॒ஷ்டே	விரைவில
जातासः	ஜா॒தாஸ॑:	தேடப்பெற்றதும
इन्दवः	இ॒ந்த॑வ:	பாததிரதத்திற பொருகுகினறதும
स्वर्विद.	ஸ்வ॒ர்வி॒த॑:	எல்லாமுண்ாகததும
हरय	ஹ॒ரய:	பசுமை நிறமுடையதும,
सुता·	ஸு॒தா:	பிழியபபடடதுமாகிய
इमे	இ॒மே	இச சோமரசம
वृषणं इन्द्रं	வ்ருஷ॑ணம் இ॒ந்த்ர॑ம்	விருபபியதைப பொழிகினற இநதிரனை
अच्छ यन्तु	அ॒ச்ச॒ யன்॑து	இனிதடைகுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—10. இருக்கு—1. அகஸினிசசாக்ஷுஷ ரிஷி.

தூரிதமாய்த தேடபபட்டதும. பாததிரதத்திற பொருகுகின்றதும், எல்லா முணாகததும, பசுமை நிறமுடையதும, பிழியபபடடதுமான இச சோமரசம, வேணடியவைகளைப பெயகினற இநதிரனை இனிதடைகுக என்பதாம. (1)

மந்திரம் 2.

१ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
567. प्र धन्वा सोम जागृविरिन्द्रायेन्दो परिस्रव ।
३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
द्युमन्तꣳ शुष्ममाभर स्वर्विदम् ॥ २ ॥

இருகுகு 9-106-4.

ப்ர॑ த⁴ன்வா॒ஸோ॑ ஜாக்³ரவிர்இ॒ந்த்ரா॑யேந்தோ॒ பரி॑ஸ்ரவ ।
த்³யு॒ம்ந॒ம்ʼ ஸ்॒ஷ்மா॒ஹர॑ ஸ்வர்வி॒த³ம் ॥

அநவயம.

हे सोम!, जागृविः, प्रधन्व, इन्दो!, इन्द्राय, परिस्रव, द्युमन्तं, स्वर्विदं, शुष्मं, आभर ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹெ ஸோம!	சோமரசமே!
जागृविः	ஜாக்³ரவிः	நனவோடிருகினற நீ
प्रधन्द	ப்ர॑ த⁴ன்வ	பாததிரதத்தையடவாயாக,

इन्दो !	உந்தோ !	சோமமே ! நீ
इन्द्राय	உந்த்ராய	இந்திரன பொருட்டு
परिस्रव	வரிஸ்ரவ	பாததிரதில நாறபுறமும வழி வாயாக (மறறும)
द्युमन्त	த்யுமந்தம்	பிராகாசிகினறதும
स्वर्विद्	ஸ்வர்விதம்	சுவாகசகததையடைவிபபதும
क्षुध्मं	க்ஷுத்மம் 3	பகைவரைக நாயுவ ஹாகிய ஆற் றலபுக
आभर	ஆஹர	கொடுபபாயாக.

சாயண பாடியம்.

கணடம—10. இருக்கு—2. சடசுமானவ ரிஷி

சோமாசசமே ! நனவுடனிருகசுஞ சிலமுடைய நீ (கலசகதில) நிரமப வாயாக சோமமே ! நீ இநதிரன் பொருட்டுப் பாததிரஙகளில நாறபுறமும வழிவாயாக அன்றியும, விளஙகுவதும, சுவாகசகததையடைவிபபதும, சதசருவைக காயதறகசகதுமாகிய ஆறறலைக கொடுபபாயாக எனபதாம

மந்திரம் 3.

१ २ ३ १ २र ३ २ ३ १ २

568. सखाय आ निषीदत पुनानाय प्रगायत ।

२ ३ २ ३ १ २ई ३ २

शिशुं न यज्ञैः परिभूषत श्रिये ॥ ३ ॥

இருகசு 9-104.1.

सखाय आ निषीदत पुनानाय प्रगायत ।
शिशुं न यज्ञैः परिभूषत श्रिये ॥

அனவயம.

हे सखायः !, आ निषीदत, पुनानाय, प्रगायत, शिशुं न, श्रिये, यज्ञैः, परिभूषत ॥

பதவுரை.

हे सखाय. !	ஹே ஸகாயः !	நண்பாகளான துதிப்போாகளே ! நீவிர
आ निषीदत	ஆநிஷீதத	துதிபபதறகு உட்காவீாகளாக.
पुनानाय	புநாநாய	பவிததிரம பணணபபடறற சோமாசசததினை பொருடடு
प्रगायत	ப்ரகாயத	இனிய சாம கானஞ செயவீ களாக,

शिशुं न	ஶிஶும் ந	குழந்தையை அலங்கரிப்பது போல (இசசோமரசதை)
श्रिये	ஶ்ரியெ	அழகின பொருட்டு
यज्ञैः	யஜ்ஞைஃ	வேள்வி செயதற்குரிய அவி களால
परि भूषत	பரி ஶூஷத	அலங்கரிபபீராகளாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம—10. இருகசு—3 பாவதா, நாரதா ரிஷிகள.

நணபர்களான துதிபபோராகள! வேடபோராகள! நீவிர, தோததிரஞ செயதற பொருடடு உடகாருவீராகளாக பிள்ளா, பவிததிரம பணணபபடட சோமரசதைத துதிபபீராகளாக அதை யேதபுமின எனபதாம பிளனா, பிழியபபெறற சோமரசதைத, அழகின் பொருடடுப பலவகையாய அலங கரிபபீராகளாக அதிலுவமை —பிதா குழநதையை அணிகளால அலங கரிபபது போனறெனல. (1)

மந்திரம் 4.

१ २ ३ १ २ ३ २३ १ २
569. तं वः सखायो मदाय पुनानमभिगायत ।
२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
शिशुं न *ह्व्यैः स्वदयन्त गूर्तिभिः ॥ ४ ॥

இருகசு 9-105-1.

தம வஃ ஸகாயொ மதாய பூநாநமபிகாயத!
ஶிஶும ந ஹவ்யைஃ ஸ்வதயந்த கூரதிபிஃ ॥

அனவயம்

हे सखायः !, वः, मदाय, पुनानं, तं, अभिगायत, शिशु न, हव्यैः, गूर्तिभिः, स्वदयन्त ॥

பதவுரை

हे सखायः !	ஹெ ஸகாயஃ!	நணபாகளான வேடபோராகள!
वः	வஃ	நீவிர
मदाय	மதாய	தேவாகளுடைய களிபபின பொருடடுத
पुनान	பூநாநம்	தேடபபெறற
तं	தம்	அசசோமரசதைத

* यज्ञैः, எனபது

अभिगायत	சுஹிமாயத	துதிபபீராளக (மறறும)
शिशुं न	ஶிஶுஂ ந	பாலமுதலியவைகளாலும, அணிகளாலும, குழநதையை அலஙகரிபபது போல
हव्यै	ஹவ்யை:	அவி (தேவவுணவு) களாலும
गूर्तिभि.	கூர்தி்ஹி:	தோததிரஙகளாலும
स्वदयन्त	ஸ்வதயஞ	அலஙகரிபபீராகளாக (இனசுவையையுணடாககுவீராகளாக)

சாயண பாடியம.

கணடம்—10 இருகக—4. பருவதா, நாரா, ரிஷிகள.

நணபாகளான வேடபோராள! நீவிர, தேவாகளுடைய களிபபின பொருடடுப பவிததிரமாகிய அசசோமரசதததை துதிபபீராகளாக மறறும, பால முதலியவைகளாலும, அணி முதலியவைகளாலும குழநதையை அலஙகரிகுமாறு, அவிகளோடு கூடின தோததிரஙகளால அசசோம ரசததை அலஙகரிபபீராளாக அதாவது இனசுவையுடையதாகச செயவீராகளாக எனபதாம (4)

மநதிரம் 5.

३ १ २२ ३ १ २ ३ २ ३ २३ १ २
570. *प्राणा शिशुर्महीनाꣳ हिन्वन्नृतस्य दीधितिम् ।
२ ३ १ २ ३ १ २३ १२ ३ २
विश्वा परि प्रियाभुव दधद्विता ॥ ५ ॥

இருகக 9-109-1.

வராணா ஶிஶுரூஹீநாம ஹிநவந்ரூதஸய தீயிதிம ।
விஶவா பரிபரியா லாவ தயதா ॥

அனவயம.

प्राणा, महीना, (अपां,) शिशुः, ऋतस्य, दीधितिं, हिन्वन्, विश्वा, प्रिया, परिभुवत्, द्विता ॥

பதவுரை.

प्राणा	வராணா	வேளவி செய (வித) கினறதும
महीना	உஹீநாம	பூசிகக தகக தும
(अपां)	(சவாம)	(நீரினுடைய)

* ऋणा, எனபது ...

शिशुः	ஶிஶுஃ	குழந்தை போன்றது மாகிய சோமரசம
दीधिति	தீ4தி4தீம்	விளங்குகின்ற தனது இரசத்தை
ऋतस्य	ரிதஸ்ய	வேளவியின சமபந்தமாயச
हिन्वन्	ஹிந்வந்	செலுத்தி
विश्वा प्रिया	விஶ்வா ப்ரியா	அனபுளள எலலா அவிகளையும
परिभुवत्	பரிஹுவத்	நிறையச செயகின்றது (மற்றும)
दिता	தி3தா	வானுலக மணணுலகிரணடினிடத்து மிருகின்றது

சாயண பாடியம்.

கண்டம—10. இருகசு—5 திரிதி ரிஷி.

வேளவி செயகின்றதும, மகந்தாகியதும, அலலது, பூசிகக்ந்தகக்தும தணணீரினுடைய குழந்தை யெனபபடுவதுமாகிய சோமரசம, வேளவியின சமபந்தமாய விளங்குகின்ற, அலலது, பிரகாசிகின்ற தனது இரசத்தைத தொழிறபடுத்தி, பிரியமுளள அவிகளனைதையுஞ சூழ்ந்து நிறையச செயகினறது அனறியும, இருவகையாயுளளது அதாவது வானுலகு மணணுலகிரணடினு மிருகின்றது எனபதாம சோமக கொடி வளருங்கால பசசை நிறமுடையதாகவும, முதிர்ந்தவுடன மஞ்சள நிறமுடையதாகவும இருகசும எனபதுங்காணக. (5)

மந்திரம் 6.

१२ ३ १ २ ३ २ ३ १२ ३ १ २
571. पव स्व देववीतय इन्दो धाराभिरोजसा ।
२ ३२ ३ १२
आ कलशं मधुमान्त्सोम न सदः ॥ ६ ॥

இருகசு 9-106-7.

ஸவஸ்வ தெவவீதய இந்தோ யாராஹிரொஜஸா ।
ஆ கலஶம் மதுமாந்த்ஸொம ந ஸதஃ ॥

அந்வயம்.

हे इन्दो!, देववीतये, ओजसा, धाराभिः, पवस्व, सोम!, मधुमान्, नः, कलशं आसदः ॥

பதவுரை.

हे इन्दो!	ஹெ ஊந்தோ!	சோமரசமே! நீ
देववीतये	தெவவீ தயெ	தேவாகளருந்துதற பொருட்டு
ओजसा	ஒஜஸா	ஆறறலோடு
धाराभि	யாராஹிः	தனது தாரைகளால
पवस्व	வவஸ்வ	பாததிரதத்தில நிரமபு வாயாக
सोम!	ஸொம!	(மறறும) சோமரசமே!
मधुमान्	மயுமாந	மதுர இரசததோடு கூடிய நீ
न.	நः	எங்களுடைய
कलश आसद	கலுஸம் ஆஸஃதः	துரோண கலசததிலிருபபாயாக.

சாயண பாடியம.

கண்டம—10. இருகசு—6 மது ரிஷி

சோமரசமே! நீ, தேவாகளருந்துதற பொருட்டு ஆறறலோடு தனது தாரைகளால நிரமபுவாயாக. சோமரசமே! களிபபைததருகினற இரசத தோடு கூடிய நீ, எங்களுடைய துரோண கலசததில அமாந்திருபபாயாக.

மந்திரம் 7.

१२ ३२ ३२उ ३ २३ १ २

572. सोमः पुनान ऊर्मिणाव्यं वारं वि धावति।

१२ ३ १ २२ ३ १२

अग्रे वाचः पवमान. कनिक्रदत् ॥ ७ ॥

இருகசு 9-106-10.

ஸொமः வுநாந ஊரமிணாவ்யं வாரம் வி யாவதி।

அக்ரெ வாசः வவமாநः கநிக்ரதத் ॥

அநவயம்

पवमानः, वाचः अग्रे, कनिक्रदत्, पुनान., सोम., ऊर्मिणा, अव्य वारं विधावति ॥

பதவுரை.

पवमान,	வவமாநः	பவிததிரமாகிய
वाच अग्रे	வாசः அக்ரெ	தேனாததிரகதிறகு முனனர்
कनिक्रदत्	கநிக்ரதத்	மீணடும மீணடும ஒலிததுக் கொணடு

* अव्यो वारम्, எனபது இருகசு

पुनान	வ॒நாநஃ	பிழியபபெற்ற
सोम॰	ஸொமஃ	சோமரசம,
ऊर्मिणा	ஊர்மிணா	தனது தாரையால
अव्यं वार	அவ்யம் வாரம்	மயிர்க கமபளியைப
विधावति	விதாவதி	பலவகையாயக கடநது செலகின றது

சாயணபாடியம

கணடம—10. இருகக—7 அககினி ரிஷி

பவிததிரம பணணபபெறற சோமரசம, தனது தாரையால சோமாறி யாடின மயிராலாய கமபளியினினறு பலவகையாகச செலகினறது எவ வணணமாகிய தெனின ? பவிததிரமாகிய தோததிரதகினமுனபில மீணடும மீணடு மொலிததுக கொணடு நனகு செலகினற தனமையதாம. (7)

மநதிரம் 8

१ २ ३ १२ ३ २३ १ २३ १ २
573. प्र पुनानाय वेधसे सोमाय *वच उच्यते ।
३ १ २२ ३ १ २ ३ १२
भृतिं न भरा मतिभिर्जुजोषते ॥ ८ ॥

இருகக 9-93-1.

ப்ர வ॒நாநாய வெயஹெ ஸொமாய வச உச்யதெ ।
ப்ருதிம் ந ப்ரா மதிபிர்ஜுஜோஷதெ ॥

அந்வயம்.

पुनानाय, वेधसे, सोमाय, वच., प्रोच्यते, मतिभिः, जुजोषते, भृतिं न, प्रभर ॥

பதவுரை.

पुनानाय	வ॒நாநாய	(இது துதிபபோன தன பொருட டெசசொலலிகொணடிருளளவது) பவிதர திரமாகிய கமபளியாற சுததம பணணபபடடதும
वेधसे	வெயஹெ	கருமதனதை நனகு தாஙகுவது மாகிய
सोमाय	ஸொமாய	சோமரசதனின பொருடடுத
वच	வசஃ	தோததிரதனதச
प्रोच्यते	ப்ரோச்யதெ	சொலலாயாக மறறும,

* वच उद्यतम्, எனபது இருகக.

मतिभिः	உதிஹிஃ	தோததிரஙகளால்
जुजोषते	ஜுஜோஷதெ	களிபபடைவதின பொருட்டு
भूरि न	ஹூரிம் ந	அடிமைகளுதனதைக கொடுப பது போனறு.
प्रभर	ப்ரஹர	மிகுந்த துதிகளாக கொடுபபா யாக.

சாயண பாடியம்.

கணடம—10. இருகது—8 துவிதோ, எனனும ரிஷி.

இவவிருடி, தன தானமாவைக குறிததுச சொலகினறார.-பவிதரிரதா (கமபளியா) ற சுததம பணணபபடடதும, கருமததைச சிறபபுடன ஏறறுக கொளவதுமாகிய சோமரசதின பொருடடு, உனனுல தோததிரஞ சொல லறபாலதாம, அனறியும, தோததிரஙகளாற பிரியமடைவதின பொருடடு மிக நனகு துதிபபாயாக. அநிலுவமை,—அடிமையின பொருடடுத திரவிய மளிபபது போனறனல. (8)

மநதிரம் 9.

१२ ३ १२ ३१ २
574. गोमन्न इन्दो अश्ववत्सुतः सुदक्ष * धनिव ।
१ २ ३ २३२ ३ १ २
†शुचिं च वर्णमधि ‡गोषु धारय ॥ ९ ॥

இருகது 9-97-52.

மொஹந இநதோ அஶவவதஸுதஃ ஸுதக்ஷ யநிவ ।
ஶுசிம் ச வணமுதயி மொஷு யாரய ॥

அநவயம.

हे सुदक्ष !, इन्दो !, सुतः, गोमत्, अश्वमत्, न., धनिव, शुचि, वर्णं, गोषु, अधिधारय ॥

பதவுரை.

हे सुदक्ष !	ஹெ ஸுதக்ஷ !	பெரா றலலுடைய
इन्दो !	இநதோ !	சோமரசமே !
सुत	ஸுதஃ	நனகு பிழியபபடட நீ
गोमत्	மொஹக	தேகரலுடனுய

धन्व, †शुचिते, ‡ , எனபன இருகது

अश्ववत्	கஷ்வவத்	குதிரைகளோடும
नः	நஃ	எங்களுக்கு
धनिव	யநிவ	தனத்தைக் கொடுப்பவராக. (பினை னா)
शुचिं	ஶுசிம்	பவித்திரமான, அலங்கரி, விளங்கப்பட்ட
वर्णं	வர்ணம்	நிறத்தையும் இரசத்தையும்
गोषु	கோஷு	ஆவின பாலில
अधि धारय	அதி யாரய	உனக்கு நன்மைக்கு அடைவிப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—10. இருக்கு—9. பருவத்தா, நாரதர் ரிஷிகள.

பேராற்றலுள்ள சோமரசமே! இனிது பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட நீ, வேள்விக்குக சாதனமாகிய கோக்களோடு திரவியத்தையும எங்களுக்குக கொடுப்பாயாக குதிரையையுங கொடுப்பவராக பினனர், யான பவித்திரமானதும, விளங்கப்படுவதுமாகிய உனது இரசத்தையும நிறத்தையும ஆவின பால முதலியவற்றில நீ பெறுமாறு கொள்ளுமபடி செய்வேன எனபதாம (9)

மந்திரம் 10.

३ १ २ ३१२ ३ १ २र
575. अस्मभ्यं त्वा ऽ ऽ वाणी रनूषत ।
१ २ ३ १ २ ३ १ २
गोभिष्टे वर्णमभि वासयामसि ॥ १० ॥

இருக்கு—9-101-4.

கஷ்மப்யம் க்வா வஸுவிதஹி வாணீ ரநூஷத ।
கோபிஷ்டே வர்ணமபி வாஸயாமஸி ॥

அநவயம்.

हे सोम!, वसुविद, त्वा, अस्मभ्य, वाणी, अभ्यनूषत, ते वर्ण, गोभिः, अभि वासयामसि ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹெ ஸோம!	சோமமே!
वसुविद	வஸுவிதம்	தனத்தைக் கொடுக்கின்ற
त्वा	க்வா	நினனையே
अस्मभ्य	கஷ்மப்யம்	எங்களுக்குத் தனமுதலியவைகளை கொடுக்கும்படியாக

वाणी·	வாணீ:	எமது வாகுகுகள்
अभ्यनूषत	அப்⁴யநூஷத	துதிகின்றன (மற்றும், யாகுகள்)
ते वर्ण	தெ வண்ணம்	உனது இரசுதத்தை
गोभिः	கோ⁴ி:	ஆவின பால முதலியவைகளால
अभिवासयामसि	அபி⁴வாஸயாமஸி	நாறபுறதத்தும மறைகுகின்றோம்.

சாயணய பாடிம்.

கண்டம—10. இருகுகு—10. பருவதா, நாரதா ரிஷிகள.

சோமமே! எங்குடகுத தனமுதலியவைகளைக கொடுத்தற பொருட்டு எங்குளுடைய வாகுகுள கொடையாளியாகிய உனனை இனித துதிகின்றன. உனனுடைய இரசுதத்தை, கோகுளின பால (...) யாம முழுதுமறைகுகின்றோம எனபதாம. (10)

மந்திரம் 11.

१२ ३२उ १२ ३ १२
576. पवते हर्य्यतो हरिरतिह्वरांꣳसि रꣳह्या ।
३क २र ३ १ २र ३२३१२
* अभ्यर्ष स्तोतृभ्यो वीरवद्यश ॥ ११ ॥

இருக்கு—9-106-4.

பவதெ ஹயꣳ்ுதொ ஹரிரதிஹ்வராꣳஸி ரꣳஹ்யா ।
அபி⁴ஷ்டு ஸ்தோதꣳ்ரப்⁴யொ வீரவத்³யஶ: ॥

அநவயம்.

हर्य्यतः, हरिः, रंह्या, ह्वरांसि, अतिपवते, वीरवत्, यशः, स्तोतृभ्यः, अभ्यर्ष॥

பதவுரை.

हर्यतः	ஹயꣳ்ுதஃ	விரும்புதற்குரியதும்
हरिः	ஹரிஃ	பசுமை நிறமுடையதுமாகிய சோமரசம
रंह्या	ரꣳஹ்யா	மிகுந்த வேகத்தால
ह्वरांसि	ஹ்வராꣳஸி	(சுபிருய) வளைந்த கமபளியிற சென்று
अतिपवते	அதிபவதெ	புனிதமாகுப்படுகின்றது (பிரதியடசம) சோமமே நீ
वीरवत्	வீரவத்	புதல்வரோடு

* அப்யர்ஷ, எனபது இருகுகு

यश	யஶஃ	கீர்த்தியையும்
स्तोतृभ्य	ஸ்தோத்ருப்⁴ய:	துதிபவர்களுக்கு
अभ्यर्ष	அப்⁴யர்ஷ	கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருகசு—11. அகஸினிசசாட்சுக்ஷ ரிஷி

வேடகததக்க பசுமை நிறமுடையச் அச சோமரசம, வளவுபட்ட பவித்திரமாகிய கமபளியில மிக வேகமாய் சென்று வெளியேறிச செலகின றது. இனிப, பிரதியடசமாகிய துதி சோமரசமே! நீ, துதிப போாகடகு புதிரனுடு கீர்தியையுக கொடுப்பாயாக எனபதாம். (11)

மநதிரம் 12.

२३ १२ ३ २३ १२ ३१२

577. **परि कोशं मधुश्चुतꣳ सोमः पुनानो अर्षति ।**

३२२ ३१२ ३ १२

अभि वाणीरृषीणाꣳ * ॥ १२॥

இருகசு—9-103-3

வரி கொஶம மதுஶ்சுதம் ஸொம: புவாநொ கஷதி ।

அபி வாணீரிஷீணாம் ஸப்த நூஷத ॥

அநவயம்

पुनानः, सोमः, मधुश्चुतं, कोश परि अर्षति, ऋषीणा, सप्त वाणी., अभ्यनूषत ॥

பதவுரை

पुनानः	வாநாந:	பவித்திரம பணணபபெறற
सोम	ஸொம:	சோமமம
मधुश्चुतं	மதுஶ்சுதம்	இனசுவை மழிநத தனது இரசத தை
कोशं परि अर्षति	கொஶம் வரி கஷதி	கலசதகிற சோபபிகினறது.
ऋषीणां	ரிஷீணாம்	இருடிகளின
सप्त वाणी	ஸப்த வாணீ:	ஏழிசைகொண்ட வாகுகுகள
अभ्यनूषत	அப்⁴யநூஷத	(இசசோமததை) துதிகினறன.

* सप्तनूषत्, எனபது இருகசு

சாயண பாடியம.

ஸடம—10 இருக்கு—12 துவித ரிஷி

பவித்திரமாகிய அ ஈ சோமரசம, மதுர ரசம மலிந்த தனது இரசத்த துரோண கலசத்திற சேபபிகின்றது இருடிகளினுடைய ஏழிசை ணட வாகுகள அசசோமரசத்தைத துதிகின்றன. (12)

பத்தாவது கண்டம்

முறறும.

பதினொராவது கண்டம்

பிரபாடகம்—6. அதியாயம் 5. கண்டம்—5.

எடடு மந்திரங்களாலானது.

பவமானம (சோமம) தேவதை. சந்தம. 1, 4, 6, கக்ப யவமதயா பதிரி. 7, 8, பிரகாதம. சுரம, 1, 4, 6, ரிஷபம. 5, ஷடசம, 7, 8, மதிய

மந்திரம் 1.

१२ ३ १२ ३ १ २ ३ १२ ३ १२

578. पवस्व मधुमत्तम इन्द्राय सोम क्रतुवित्तमो मदः ।

१ २ ३ १२ ३ ३१

महि द्युक्षतमो मद· ॥ १ ॥

இருக்கு 9-108-1.

வவஸ்வ மதுமத்தம இந்த்ராய ஸோம க்ரதுவித்தமோ மதஃ ।

மஹி த்யுக்ஷதமோ மத· ॥

அனவயம்

हे सोम !, मधुमत्तमः, क्रतुवित्तमः, महि, द्युक्षतमः, मदः, इन्द्राय, मदः, पवस्व ॥

பதவுரை.

हे सोम !	ஹெ ஸொம !	சோமரசமே !
मधुमत्तम.	மயூ॒தமஃ	மிக மதுரதனமையுடையதும
क्रतुवित्तमः	க்ரதூ॒வித்தமஃ	கருமதனை, அலலது, நூணறிவைககொடுபபதும
महि	மஹி	ஆராதிதறகுரியதும
द्युक्षतम.	த்யு॒க்ஷதமஃ	மிகப பிரகாசிபபதும
मदः	மதஃ	களிபபைத தருவதுமாகிய நீ
इन्द्राय	இந்த்ராய	இநதிரன பொருடடுக
मद.	மதஃ	களிபபகை கொடுபபதாய்
पवस्व	பவஸ்வ	நிரமபுவயாக.

சாயண பாடியம்.

கணடம—11. இருகசு—1 கௌரவீதி ரிஷி.

சோமரசமே ! மிகச சிறநத மதுரத தனமையோடு கூடிய நீ, இநதிரனுகசுக களிபபைக கொடுபபதாகி நிரமபுவாயாக எவவணணமாகிய மதுரத தனமையெனின் ? மிகுநத கருமதனைபுடையதும, அலலது, மிகக நூணணறிவை யடைவிபபதும, மகததானதும, அலலது, ஆராதிதறகுரியதும, மிகபபிரகாசிபபதும, மிகுநத களிபபுடையதுமாம எனபதாம. (1)

மநதிரம் 2.

३ २ ३ २ ३२ऊ ३ १२ ३ २ २ ३३२
579. अभिद्युम्नं बृहद्यश इषस्पते दीदिहि देव *देवयुम् ।
१ २२ ३ १ २
वि कोशं मध्यमं युव ॥ २ ॥

இருகசு—9-104-9.

அபிதயு॒ம்நம் ப்ருஹத்யஸ இஷஸ்பதே தீதிஹி தெவ தெவயூ॒ம் ।
வி கொசம் மத்யமம் யூ॒வ ॥

அநவயம்.

इषस्पते देव !, देवयुं द्युम्न, बृहत्, यशः, अभि दीदिहि, मध्यमं, कोश, वियुव ॥

* देवयु, எனபது இருகசு.

பதவுரை

हे इषस्पते !	ஹே இஷஸ்பதே !	அன்னத்திற்கு இறைவ !
देव !	தேவ !	ஏற்றுத்தற்குரிய சோமமே !
देवयुं	தேவயும்	தேவர்களை தற்குரிய வுன்னை யான துதிக்கின்றேன (நீ எனக்கு)
द्युम्न	த்யும்நம்	விளங்குவதும
बृहत्	பிரஹத்	மிகுந்ததுமாகிய
यश	யஸஃ	அன்னத்தை
अभिदीदिहि	அபிதீதிஹி	ஒருமுகமாயக கொடுப்பாயாக.
मध्यमं	மத்யமம்	வானிலுள்ள
कोश	கோஸம்	மேகத்தை
वियुव	வியுவ	மழையின பொருட்டுச் சின்ன பின்ன மாக்குவாயாக

ஆங்கில பாடியம்.

கண்டம்—11 இருக்கு—2 ஹோத்ருவசதமாரிஷி.

அன்னத்திற்கிறைவ ! துதித்தற்குரிய சோமரசமே ! தேவர்களால விரும்பப்படு முன்னை நாங்கள துதிக்கின்றோம. ணுடுத்த துதிக்கின்றோம எனபது எஞ்சி நின்றது மிகவிளங்குவதும, பெரிதும, மிகுந்தது மாகிய அன்னத்தை, ஒரு முகப்படுட எங்கட்கு நீ இனிது கொடுப்பாயாக. மற்றும, அந்தரிக்ஷத்திலுள்ள மேகத்தை மழையின பொருட்டுச் செலுத்துவாயாக எனபதாம. (2)

மந்திரம் 3.

१ २ ३ १ २ ३ २३ १ २२ ३ १२ ३१ २

580. आसोता परिषिञ्चताश्वं न स्तोममप्तुरꣳ रजस्तुरम् ।

३ १२३ १२

† वनप्रक्षमुदप्रुतम् ॥ ३ ॥

இருக்கு—9-108-7.

† वनऋक्षम्, எனபது இருக்கு वन क्षम्, எனபா சில

சூவொதா வரிஷிஷ்டதாஸ்வம் ந ஹ்வோஷவ்ஸ்ரம் ரஜஸ்துரம் ।
வநஸ்பதிக்ஷ உத்வ்ரதம் ॥

அந்வயம்

(हे ऋत्विजः !,) अश्वं न, स्तोम, अप्तुरं, रजस्तुरं, वनस्पतिक्ष, उद्द्रुत, आसोत, परिषिञ्चत ॥

பதவுரை.

(हे ऋत्विजः !)	(ஹே ரிக்விஜஃ !)	(வேடபோகாள ! நீவிர்)
अश्वं न	சுவ்வம் ந	குதிரை போல வேகமுளளதும
स्तोम	ஷ்டோமம்	திதிதத்தற குரியதும
अप्तुर	சுவ்துரம்	வானிலுளள நீரைச செலுத்துவதும
रजस्तुर	ரஜஸ்துரம்	பிரகாசதத நடியவைவதும
वनस्पतिक्ष	வநஸ்பதிக்ஷம்	தணலிருடவ கலநத பெறறதும, அலலது, பாதிரமதிறபாதுளளதும
उद्द्रुत	உத்வ்ரதம்	நீரின மேல செலகினறதுமாகிய சோமரசததைப
आसोत	சூவொத	பிழிநதெடுபபீரகளாக. (மறறும)
परिषिञ्चत	வரிஷிஷ்டத	நாறபுறமதும, வசதிரி எனனும நீரைத தெளிபபீரகளாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—11. இருசகு—3. ருஜிசுவா ரிஷி.

வேடபோகாள! நீவிர, சோமதைப பிழிவீரகளாக. அனறியும், வசதிவரி எனனும நீரைத தெளிபபீரகளாக எநதனமைய சோமமெனின? குதிரை போனறு விரைவுளளதும, திதிதத்றகுரியதும, அநதரிக்ஷதநி லுளள நீரைசசெலுததுவதும, அலலது, பிரகாசதைதத தொழிற படுதது வதும, நீரோடு சேரநதுளளதும, அலலது, மரப பாதிரதறறு செலவதும, நீரிற செலவதுமாம, இததனமைய சோமரசதைப பிழிவீரகளாக மனச சோதது கொளக.

(3)

மந்திரம் 4.

३२३ १ २३ १२ ३१२ ३१ ३
581. एतमु त्यं मदच्युतꣳ सहस्रधारं वृषभं *दिवो दुहम् ।
२ ३ १२३ १ २
विश्वा वसूनि बिभ्रतम् ॥ ४ ॥

9-108-1I.

வத தயா மதச்யுதம் ஸஹஸ்ரதாரம் வ்ருஷபம் திவோ துஹம் ।
விஶ்வா வஸூநி பிப்ரதம் ॥

அந்வயம்.

दिवः, मदच्युतं, सहस्रधारं, वृषभं, विश्वावसूनि, बिभ्रतं, एतं त्यमु, दुहं ॥

பதவுரை.

दिवः	திவः	தேவர்களை விரும்புகின்ற வேட்போர்கள்,
मदच्युतं	மதச்யுதம்	களிப்பைச் செலுத்துவதும்
सहस्रधारं	ஸஹஸ்ரதாரம்	ஆயிரக்கணக்கான தாரைகளையுடையதும்
वृषभं	வ்ருஷபம்	மனவிருப்பை நிறையச் செய்வதும்
विश्वावसूनि	விஶ்வாவஸூநி	தனங்களையெல்லாம்
बिभ्रत	பிப்ரதம்	தாங்குவதுமாகிய
एतत्यमु	வத தயா	இச்சோமரசத்தையே
दुह	துஹம்	கறக்கின்றார்கள்.

சாயண பாஷ்யம்

கண்டம—11. இருக்கு—4. இருத்யசாரிஷி

தேவர்களை யிச்சிக்கின்ற வேட்போர்கள் இச்சோமரசத்தைக் கறக்கின்றார்கள் அவ்வாறே "வேட்போர்கள் கறக்கின்றார்கள்" எனப் பிராமணம் எனினும் மறையின் பாடமுங்கூறுகின்றது. எத்தனமைய சோமமெனின்? களிப்பைச் செலுத்துவதும், எண்ணிலாத தாரைகளையுடையதும், மனவிருப்பைப் பெயவதும், எல்லாத் தனங்களையும் தாங்குகின்றதுமாம எனபதாம் (4)

[1] दिवो दुहं, எனவும் பாடம்

மந்திரம் 5.

१ २ ३ १ २र ३ २ ३ १ २ ३ १ २र
582. स सुन्वे यो वसूनां यो रायामानेता य इडानाम्।
२ ३ १ २ १ २
सोमो यः सुक्षितीनाम् ॥ ५ ॥

இருகசு 9-108-13.

ஸ ஸுன்வெ யொவஸூநாம் யொராயாமானெதா ய இடாநாம்।
ஸொமொ யஃ ஸுக்ஷிதீநாம் ॥

அந்வயம்.

यः सोमः, वसूनां, यः, रायाः, यः, इडाना, यः, सुक्षितीना, आनेता, सः, सुन्वे॥

பதவுரை.

यः सोमः	யஃ ஸொமஃ	யாதொரு சோமம்
वसूनां	வஸூநாம்	தனங்களைக கொண்டு வருகின்றதோ,
यः	யஃ	யாதொரு சோமம
रायां	ராயாம்	பால முதலிய கொடுகளுங் கோக்களைக கொண்டு வருகினறதோ,
यः	யஃ	யாதொரு சோமம
इडानां	இடாநாம்	பூமிகளையுங கொண்டு வருகினறதோ,
यः	யஃ	யாதொரு சோமம
सुक्षितीनां	ஸுக்ஷிதீநாம்	சிறநத மனிதாகளைக
आनेता	ஆநெதா	கொண்டுவருகினறதோ,
सः	ஸஃ	அச சோமம
सुन्वे	ஸுன்வெ	வேடபோகளாற பிழியபபடடது.

சாயண பாடியம்.

கணடம—11. இருகசு—5. ருணவ ரிஷி

யாதிதாரு சோமம, தனஙகளைக கொணடு வருகினறதோ, யாதொரு சோமம, பால தருங கோகளைக கொண்டு வருகினறதோ, யாதொரு சோமம நலல மனிதாகளைக கொணடு வருகிறதோ, அச சோமம வேடபோகளாற பிழியபபடடது எனபதாம. (5)

மந்திரம் 6.

583. * त्वꣳ ह्या ३ ङ्ग दैव्यं पवमान जनिमानि द्युमत्तमः ।
अमृतत्वाय § घोषयन् ॥ ६ ॥

இருகசு—9-108-5.

கூம் ஹ்யாஜ் தெவ்யம் வவசாந ஜநிமாநி த்யுமத்தமஃ ।
அமிருதத்வாய வொஷயந் ॥

அந்வயம்.

हे पवमान !, द्युमत्तमः, त्वं हि, दैव्यं जनिमानि, अमृतत्वाय, अङ्ग, घोषयन् ॥

பதவுரை.

हे पवमान !	ஹெ வவசாந !	சோமதேவனே !
द्युमत्तमः	த்யுமத்தமஃ	மிகுகொளியை யுடைய
त्वं हि	கூம் ஹி	நீயே
दैव्य जनिमानि	தெவ்யம் ஜநிமாநி	தேவப் பிறப்பை (தேவர்களை) உணர்கின்றாய
अमृतत्वाय	அமிருதத்வாய	இறவாத தனமையை யடைய
अङ्ग	அங்ஹ	வேகமாய
घोषयन्	வொஷயந்	வேட்போர்களாற சததததை யுண்டாகசுகின்றாய.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—11. இருகசு—6. சததி ரிஷி.

பவித்திரமாகிய சோமதேவனே ! வியபபாகிய ஒளியுடைய நீயே, தேவாகளுடைய பிறபபை யுணாகின்றாய் அதாவது தேவாகளை யுணாகின்றாய என்பது பொருள். அவாகளைக குறியாகக கொண்டு அவாகளுடைய சாகாத தனமைகசு வேகமாய வேட்போாகளாற சததததை (ஒலியாகிய துதியை) உண்டாகசுகின்றாய எனபதாம (6)

* त्वꣳ ह्या ३ ङ्ग दैव्या, § घोषय எனபன இருகசு. घोष எனபது சாயம.

மந்திரம் 7.

३१ २र ३ २ ३ १२ ३१ २
584. एष स्य धारया सुतोऽ * व्या वारेभिः पवते मदिन्तमः ।
१ २ १ २ ३ १ २
क्रीडन्नूर्मिरपामिव ॥ ७ ॥

இருகசு 9-109-5.

வஷ ஸ்ய யாரயா ஸுதோ2வ்யா வாரெ஭ிः வவதெ மதிந்தமः ।
க்ரீடன்னூர்மிரபாமிவ ॥

அந்வயம்.

मदिन्तमः, अपां, ऊर्मिः, इव, क्रीडन्, स्यः, एषः सुतः, अव्याः, वारेभिः, धारया, पवते ॥

பதவுரை.

मदिन्तमः	மதிந்தமः	பெருங் களிபபைக் கொடுக்கின்ற
अपां ऊर्मि. इव	அபாம் ஊர்மிः இவ	பிரவாகமாகிய நீரின அலை போன்று
क्रीडन्	க்ரீடந்	விளையாடிககொண்டு
स्य	ஸ்யः	அததகைய
एषः सुत.	வஷः ஸுதः	பிழிநத இச சோமரசம
अव्या वारेभि	அவ்யா வாரெ஭ிः	பவிததிரமாகிய கமபளியினது மயிரகளின வாயிலாக
धारया	யாரயா	தாரையோடு
पवते	வவதெ	கலசததில வீழகினறது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—11 இருக்கு—7. உரு ரிஷி.

பிழியபபட்ட அததகைய இச சோமரசம, பவிததிரமாகிய செமமறி யாடடின மயிரகளின வாயிலாக தனது தாரையாற கலசததைக குறிதது நிரமபுகினறது. எததனமைய சோமரசமெனின? டுபருங களிபபைக கொடுபபதும, நீரினுடைய அலைகளைபபப இஙகுமஙகும விளையாடிக கொணடு நிறைகினறதுமாம எனபதாம (7)

* अव्यो वारेभि எனவும பாடம.

மந்திரம் 8.

२ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २र ३ १ २र ३ १ २

585. य उस्रिया * अपिया अन्तरश्मनि निर्गा अकृन्तदोजसा ।

३ २ ३१ २ ३ २ ३ १ २ ३१२ ३१२ १ ३१२

अभि व्रजं तत्निषे गव्यमश्व्यं वर्मीव धृष्णवारुज ओ३म् वर्मीव

३ १२

धृष्णवारुज ॥ ८ ॥

இருகசு—9-108-6.

य उस्रीया சுவியா சுஞ்ஞஸ்மநி நிமூ சுகூ்ஞ்ஜொஜஸா ।

சுஹி வ்ரஜம் ததிஷே மவ்யஶ்வ்யம் வர்மீவ ஧்ருஷ்ணவாரூஜ ஒ்மி வர்மீவ

[஧்ருஷ்ணவாரூஜ ॥

அநவயம்

य., उस्रियाः, अपियाः, अश्मनि अन्त , गाः, ओजसा, निरकृन्तत्, गव्य, अश्व्य, व्रज, अभितत्निषे, धृष्णो, वर्मी इव, आरुज ॥

பதவுரை.

य	யः	யாதொரு சோமரசமே,
उस्रिया	உஸ்ரியாஃ	ஓடுகின்றதும
अपियाः	சுவியாஃ	அந்தரிக்ஷத்தில (வானில்) அசுராகள வைத்திருக்கின்றது மாகிய
अश्मनि अन्तः	சுஞ்ஞஸி சுஞ்ஜஃ	மேகத்தினடுவிலுள்ள
गा	கா:	தண்ணீரை
ओजसा	ஒஜஸா	(தனது) ஆற்றலால
निरकृन्तत्	நிரகூ்ஞ்ஜத்	கலகி மழையாய்ப் பெய்வித்தது, அத்தகைய சோமமாகிய நீ
गव्यं	கவ்யம்	அசுராகள கைப்பற்றிய கோகளின
अश्व्यं	சுவ்யம்	குதிரைகளின
व्रज	வ்ரஜம்	கூட்டத்தை
अभितत्निषे	சுஹித ஧்ருஷே	பல வகையாய வியாபிக்கின்றாய்.

† अप्या अन्तर शमनो எனபது இருகசு.

धृणो !	ध्रजिष्णो !	{ பகைவாகுகும பயங கொடுகுஞ சோமமே ! நீ
वर्षीव	வர்ஷிஷ்வ	கவசமணிந்தான போனறு
आरुज	ஆருஜ	அசுராகளை நாசஞ செயவாயாக

சாயண பாடியம்.

கணடம—11 இருகசு—8. ருசுவா ரிஷி.

கெகிழாசித தனமையுளள யாதொரு சோமரசம, வானிலுள்ள அகி முதலிய அசுராகளாற கைகொளளபபடடு மேகததின நடுவிலிருகினற நீரை, ஆறறலாற கடிநது மழையாய் வருஷிகசச செயததேநா, அததகைய நீ, அசுராகளாற கவரபபடட கோக கூடடஙகளை நாறபுறமும விபாபிகிலா ருய மறறும, பகைவரைப பயமுறுதததுஞ சோமரசமே! நீ, கவசமணிந தோனபோல அசுராகளைக கொலவாயாக எனபதாம. (8)

பதினோராவது கண்டம்

முறறும.

ஐந்தாவது அத்தியாயத்தில் பதினோராவது கண்டம்

முறறும.

பவமான கண்டமும்

முறறும.

ஓம சுப்ரமணியோம ! ஓம சுப்ரமணியோம !! ஓம சுப்ரமணியோம !!!

ஓம சாந்தி ! சாந்தி ! சாந்தி !

சாமவேத சங்கிதை

நான்காவது ஆரண்ய காண்டம்.

இவ்வாரண்ய காண்டம் சில பிரதிகளிற் காணப்படவில்லை. மூன்றாவது காண்டத்தின் முற்றிலுள்ள மந்திரத்தின் முடிவிலுள்ள அடியை இரட்டித்தது கொண்டு பூர்வாசசிகம் எனனும் முதற் பகுதியின் முடிவு ஆண்டே யெனத் தோற்றுகின்றது எனபர் சிலர்.

முதலாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம்—6. கண்டம்—1.

ஒனபது மந்திரங்களாலானது.

தேவதை—2, 3, இந்திரன். 4, வருணன 5, 7, 8, பவமானன 6, விசுவ தேவர் 9, அனனம சுந்தம—1, பிருகதி 2, 9, திருஷ்டுப 3, 7, 8, காயத்திரி. 4, 5, சதுஷ்பதா காயத்திரி 6, 7, ஏகபதா காயத்திரி. சுரம—1, மத்தியமம. 2, 9, தைவதம. 3, 8, ஷட்சம.

மந்திரம் 1.

२ ३ १२ ३ १२३ १२ ३ १२३ १२
586. इन्द्र ज्येष्ठं न आभर ओजिष्ठं पुपुरि श्रवः ।
२२२२ ३ १२३ १३ २२
*यद्दिधृक्षेम वज्रहस्त रोदसी † उभे सुशिप्र पप्राः ॥ १ ॥

இருக்கு—6-46-5

ஊர்ஜ் ஜ்யேஷ்ட²ம் ந ஆபர ஓஜிஷ்ட²ம் புபுரி ஸ்ரவ: ।
யத்³தி³தி⁴க்ஷேம வஜ்ரஹஸ்த ரோத³ஸீ உபே⁴ ஸுஶிப்ர பப்ராஃ ॥

அந்வயம்

வஜ்ரஹஸ்த, ஸுசிப்ர, இந்த்ர, யத், திதிருக்ஷேம, உபே ரோதஸீ, பப்ராஃ, ஜ்யேஷ்ட², ஓஜிஷ்ட², புபுரி, ஸ்ரவ:, நஃ, ஆபர ॥

* யே நேமே சித்ர வஜ்ரஹஸ்த, † ஆபே, எனபன இருக்கு.

பதவுரை.

वज्रहस्त	வஜ்ரஹஸ்த	வசிராயுதந தாங்கிய கையனும
सुशिप्र	ஸுஶிப்ர	அழகிய மூககுடையவனுமாகிய
इन्द्र!	இந்த்ர!	இந்திரனே! நீ
यत्	யத்	எதை
दिधृक्षेम	தியக்ஷேம	(யான) கொளள விரும்புகின றேனே, எதை
उभे रोदसी	உபே ரோதஸீ	வானுலகு மணனுல கிரண்டும
पप्रा	பப்ராः	பூரணமாயகொளளுகின றதோ,
ज्येष्ठं	ஜ்யேஷ்ட²ம்	மிகச சிறந்ததும
ओजिष्ठं	ஒஜிஷ்ட²ம்	ஆற்றலித தருவதும
पुपुरि	பபுரி	திருபதியைக கொடுபபதுமாகிய
श्रव·	ஸ்ரவः	அவ வனனதை
न.	நः	எங்கடகுக
आभर	ஆபர	கொடுபபாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—1. இருகசு—1 பரதத்துவாச ரிஷி.

இந்திரனே! நீ, மிகச சிறந்ததும, வியபபாகிய வலியைக கொடுபப தும, பூரணமாகுவதுமாகிய அனனதத்தை எங்கடகுத தருவாயாக வசசி ராயுதக கையோய! அழகிய மூககுடையோய! எவவனனதத்தை யான கைக கொளள விரும்புகினறேனே, எவவனனம காணபபடும இவ வானுலகு மணணுல கிரணடி லும நிறைந்திருகினறதோ, அவவனனதத்தை நீ கொடுப பாயாக என அனவயஞ செயது கொள்க. (1)

மந்திரம் 2.

२ ३ २ ३ १ २ ३ १र २उ ३र ३ १ २ ३ १ २

587. इन्द्रो राजा जगतश्चर्षणीना * मधिक्षमा † विश्वरूपं यदस्य ।

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ र ३ १ २ ३ २

ततो ददाति दाशुषे वसूनि चोदद्राध ‡ उपस्तुतं चिदर्वाक् ॥२॥

இருகசு 7-27-3

இந்த்ரோ ராஜா ஜகதஶ்சர்ஷணீனா மதிக்ஷமா விஶ்வரூபம் யதஸ்ய।

ததோ ததா³தி தா³ஶுஷே வஸூனி சோத³த்³ராத⁴ உபஸ்துதம்

[சிதவாக்॥

* अधि अमा, † विषु रूपं, ‡ उपस्तुतः, எனபன இருகசு

அநவயம்.

इन्द्रः, जगतः, चर्षणीनां, राजा, अधिक्षमा, अस्य, विश्वरूपं, यत्, दाशुषे, तत, वसूनि, ददाति, उपस्तुतं, राध, अर्वाक्, चित्, चोदत् ॥

பதவுரை.

इन्द्रः	ஈந்ரஃ	யாதொரு இந்திரன்
जगतः	ஜகதஃ	விலங்கு முதலியவைக கட்குமம
चर्षणीनां	அர்ஷணீநாம்	மனிதா கட்குமம
राजा	ராஜா	இறைவனே, மற்றும்,
अधिक्षमा	அதிக்ஷமா	பூமியினகணணுளள
अस्य	அஸ்ய	இவனுடைய
विश्वरूप यत्	[illegible]	எலலா வகைத தனங்கட்குமம எவன இறைவனே,
दाशुषे	தாஸுஷே	தான முதலிய செய்யும வேள்விக தலைவனுகுத
तत	தத	அதிலிருந்து
वसूनि	வஸூநி	தனங்களை
ददाति	ததாதி	எவன கொடுக்கினறானே, அவ்விந்திரன
उपस्तुतं	உபஸ்துதம்	நனகு துதிக்கதத்க்க
राधः	ராதஃ	தனதத்தை
अर्वाक् चित्	அர்வாக் சித்	எமமனோகளுக
चोदत्	சோதத்	செலுத்துவானாக (கொடுப்பானாக)

சாயண பாடியம்.

கண்டம—1. இருசகு—2. வசிட்ட ரிஷி.

யாதொரு இந்திரன சங்கமமாகிய விலங்கு முதலியவைகட்கு இறைவனுகின்றானே, மற்றும, மனிதாகட்குமம இறைவனுகினறானே, மற்றும, பூமியினபால யாதொரு தனமுணடோ, அதற்கும இறைவனுகினறானே, இது பற்றியே வேளவித தலைவன பொருட்டுத தனத்தைக கொடுக்கினறானே, அவ விந்திரன எமமனோகளால இனிது போற்றுதற்குரிய தனத்தை எங்கட்கு நோயச செலுத்துவானாக. கொடுப்பானாக எனபது பொருள். (2)

மந்திரம் 3.

|२ ३२ ३ २ ३ १ २ ३।४ ३ ३क२र

588. यस्येदमा रजो युजस्तुजे जने वनꣳस्वः ।

१ २ ३ १ २ ३२

इन्द्रस्य रन्त्यं बृहत् ॥ ३ ॥

ꣳयꣳस्येदꣳआ ꣳरꣳजो ꣳयꣳजꣳस्तुꣳजे ꣳजꣳने वꣳनꣳꣳस्वः ।

ꣳइꣳन्द्रꣳस्य ꣳरꣳन्त्यं ꣳबृꣳहꣳत् ॥

அந்வயம்

यस्य, रजोयुज , इद, स्व·, तुजे जने, वनं, इन्द्रस्य, रन्त्यं, बृहत् ॥

பதவுரை.

यस्य	ꣳयꣳस्य	எவனுடைய
रजोयुज·	ꣳरꣳजोꣳयꣳजः	ஒளி மிகுந்த
इद	ꣳइꣳद	இக்தகைய அவி,
स्व·	ꣳस्वः	சுவர்க்கத்தில், அல்லது, யாண்டும
तुजे जने	ꣳतꣳुꣳजे ꣳजꣳने	கொடுபோனகைய வேளவித தலிவன விஷயத்தில
वनं	वꣳनꣳं	போற்றுதறகுரியதோ,
इन्द्रस्य	ꣳइꣳन्द्रꣳस्य	அவ் விந்திரனுடைய எகை
रन्त्यं	ꣳरꣳन्त्यं	மிக இரமணீயமாயும
बृहत्	ꣳबृꣳहꣳत्	பெரிதாயுமிருக்கினறது.

சாயணபாடியம்.

கண்டம—1. இருக்கு—3. வாமதேவரிஷி.

தோதத்திரத்தோடு கூடிய ஒளி மிகுந்த இந்திரனுடைய முன்னேயுள்ள அவி, சுவாகாகாத்தில, அலது, யாணடும, கொடுப்போனபால (வேளவித தலிவன விஷயத்தில) இனிது போறறத்தக்கதாம். இதுபறறியே இந்திரனுடைய கொடை உணமையாய மிக இரமணீயமாயும, மிகப பெரிதாயுமிருகினறது எனபதாம (3)

குறிப்பு—ாணடு மூலத்திய ரஜோயுஜ, எனபதில 'ரஜ' எனபது ஒளியாம, "ஜோதி, ரஜ, உவயத" எனறு நிருத்தத்தில யாஸ்க முனிவரும.

மந்திரம் 4.

१२३१२ ३ १२३ २२२३२२२ ३१ २
589. उदुत्तमं वरुण पाशमस्मदवाधमं विमध्यमꣳ श्रथाय ।
१२ ३२ ३१२ २२ ३२ ३ १२
* अथादित्यव्रते वयं तवानागसो अदितये स्याम ॥ ४ ॥

இருகசு 1-24-7.

உதுத்தமம் வருணபாசமஸ்மதவாதமம் விமத்யமம் ஸ்ரதாய ।
அதாதித்யவ்ரதே வயம் தவானாகஸோ அதிதயே ஸ்யாம ॥

அன்வயம்.

हे वरुण !, उत्तमं, पाशं, अस्मत्, उत् श्रथाय, अधमं, अव, मध्यमं, वि, अथ, आदित्य, तव व्रते, वयं, अदितये, अनागस , स्याम ॥

பதவுரை.

हे वरुण !	ஹெ வருண !	வருணனே ! நீ
उत्तमं	உத்தமம்	(எனது) தலையிற் கட்டியுள்ள
पाशं	பாசம்	பாசத்தை (கயிற்றை)
अस्मत्	அஸ்மத்	என் பொருட்டு
उत् श्रथाय	உத் ஸ்ரதாய	மேலே தளரச செயவாயாக.
अधमं	அதமம்	கீழேயுள்ள (காலிற கட்டியுள்ள) பாசத்தை
अव	அவ	கீழே தளரச செயவாயாக.
मध्यमं	மத்யமம்	நடுவிலுள்ள (நாபியிற்கட்டியுள்ள) பாசத்தை
वि	வி	அவிழத்தத்த தளரச செய்வாயாக.
अथ	அத	பினனா
आदित्य !	ஆதித்ய !	அதிதியின புதல்வனாகிய வருண !
तव व्रते	தவ வ்ரதே	நினது கருமத்தில்
वयं	வயம்	நாஙகளான யாஙகள
अदितये	அதிதயே	தானபமேனும், கடைபபடித்தலேனு மிலலாதிருக்கிற பொருட்டுப
अनागस.	அநாகஸ:	பிழையறறவாகளாய
स्याम	ஸ்யாம	ஆவோமாக.

*அதா வயமாதித்ய வ்ரதே தவாம், எனபது இருகசு

கண்டம்—1. இருக்கு—4. சுனசேப ரிஷி.

வருணனே! நீ, மேலே எனது தலையிற பிணிதத்துளள பாசத்தை என் பொருட்டு தளாசசி செயவாயாக. கீழே காலிலுளள பாசததை தளாசசி செயவாயாக. நாபியிலுளள பாசததை அவிழ்ததுத தளாசசி செயவாயாக பினனா, அதிதியின புததிரனகிய வருண! நினனுடைய கருமவிஷயததில சுனசேபரின சம ங்கிகளான யாகஙகள, மறுகதோரும, பிழையறறோகளாவோம எனபதாம். (4)

மந்திரம் 5.

१ २ ३ १र ३ १ २ ३ १र २र ३ १ २

590. त्वया वयं पवमानेन सोम भरे कृतं विचिनुयाम शश्वत् ।

१ २ ३ १र २र ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३र

तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥

சாம மந்திரம.

கூயா வயம் வவஶாநோ ஸொஶ ஹவே கூதம் விசீநுயாஶ ஶஶ்வத் ।

தன்னோ மித்ரோ வரூணோ மாமஹந்தாமதிதிஃ ஸிந்துஃ ப்ருதிவீ உத த்யௌஃ ॥

அந்வயம.

हे सोम!, पवमानेन, त्वया, वयं, भरे, शश्वत्, कृत, विचिनुयाम, तत्, मित्रः, वरुण., अदितिः, सिन्धुः, पृथिवी, उत, द्यौः, नः, मामहन्ताम् ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸொஶ!	சோமமே!
पवमानेन	வவஶாநோ	பவித்ரபதகின (கமபளியின) வாயிலாகச சுததம பணணப படட,
त्वया	கூயா	உனனுடைய சகாயததால
वय	வயம்	நாஙகள
भरे	ஹவே	போரில
शश्वत्	ஶஶ்வத்	மிகுதியாகச
कृतं	கூதம்	செயயப பெறற பராகிரம முதலியவறறை
विचिनुयाम	விசீநுயாஶ	விசேடமாயச செயகினறோம.
तत्	தத்	ஆகலின

मित्रः	மித்ரஃ	மித்திரனெனனுங தேவதையும
वरुण	வருணஃ	வருணனெனனுங தேவதையும
अदिति	அதிதிஃ	அதிதி எனனும பெயர பூண்ட தேவியும
सिन्धु	ஸிந்துஃ	கடலும
पृथिवी	ப்ருதிவீ	தரையும
उत	உத	இனனும
द्यौ.	த்யௌஃ	வானுலகும
नः	நஃ	எங்களை
मामहन्तां	மாமஹந்தாம்	தன முதலியவைகளைக கொடுத்து பெருமைப படுத்துவார்களாக.

சாயண பாடியம.

கண்டம—1. இருத்து—5 கிருத்சமத: ருஷி

சோமரசமே! பவித்திரமாகிய கமபளியாற சுத்தம பண்ணபபெற்ற உனது உதவியால, போரில இனிது செயயத்தக்க காரியத்தை மிக விசேடமாயச செயகினறோம உனனுடைய உதவியால சருமங்களைச செயகினறோம. எங்களை, மித்திரன, வருணன, அதிதி தேவதை, நிலம, பூமி, வான, எனபவர்களை, அதாவது மித்திரன முதலிய அனைவரும தன முதலியவைகளைக கொடுத்தலால எங்களைப போறறுவார்களாக எனபதாம. (5)

குறிப்பு.—भरे எனபது போரின பெயரென கிருத்தங கூறுகினறது.

மந்திரம் 6.

१ २ २२ ३ २उ ३ २
591. इमं वृषणं कृणुतैकमिन्माम् ॥ ६ ॥

சாம மந்திரம.

ஈமம் வ்ருஷணம் க்ருணுதைகமித்மாம் ॥

அந்வயம்.

(हे मित्रादयो देवा !,) एक, इम इत्, वृषण, कृणुत, मां ॥

பதவுரை.

हे मित्रादयो देवा !	ஹே மித்ராதயோ தெவாஃ !	மித்திரன முதலிய தேவர்களே ! நீவிர
एक	ஏகம்	ஏகமெனறு சொலலபபடுகினற
इमं इत्	ஈமம் ஈம்	இந்த சோமரசத்தையே

वृषणं	வ்ருஷணம்	மனவிருபபைப பொழிவதாகச
कृणुत	கரணுத	செயவிபபீாகளாக.
मा	மாம்	எனனீயும பயனீ நிறையக கொடுககினற கருமததோடு கூடியவணணகச செயவீாகளாக.

சாயண பாடியம்.

கணடம—1 இருகசு—6. வாமதேவ ரிஷி

முன மநதிரததில எடுததுக கொளளபபடட மிததிரன முதலிய தேவாகாள! நீவிர, கொடைகொடுபபதில ஒனறேயாகிய இச சோமம விரும பியதைப பொழிபுமாறு செயவீாகளாக அவவாறே எனனீயும பயனீ நிறையக கொடுககினற கருமஙகளோடு கூடியவணணகச செயவீாகளாக எனபதாம. (6)

மநதிரம் 7.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

592. स न इन्द्राय यज्यवे वरुणाय मरुद्भ्यः ।

३ १२ २२

वरिवोवित्परिस्रव ॥ ७ ॥

இருகசு 9-61-12.

ஸ நா இநதராய யஜயவெ வருணாய மருதபயஃ ।

வரிவொவிதபரிஸரவ ॥

அனவயம்.

हे सोम!, सः, वरिवोवित्, नः, यज्यवे, इन्द्राय, वरुणाय, मरुद्भ्यः, परिस्रव ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹெ ஸொம!	சோமரசமே!
सः	ஸஃ	அததகைய
वरिवोवित्	வரிவொவித்	தனததைக கொடுககினற நீ
न	நஃ	எஙகடகும,
यज्यवे	யஜயவெ	பூசிககததகக
इन्द्राय	இநதராய	இநதிரனுககும,
वरुणाय	வருணாய	வருணனுககும,
मरुद्भ्यः	மருதபயஃ	மருததுககட்கும,
परिस्रव	பரிஸரவ	தாரையாற பொஙகியொழுகுவா யாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—1. இருக்கு—7. அமகீயு ரிஷி.

சோமமே! அததகைய திரவியததை அடைவிகுமு நீ, நாங்கள ஆரா திததறகுரிய இநதிரன பொருட்டும, வருணன பொருட்டும, மருதகுக (வாயவு தேவதைக) ளின பொருட்டும, தாரையாற பொங்கிவழிவாயாக எனபதாம. (7)

மநதிரம் 8.

३ २र २र ३२उ ३ २ ३ १ २
593. एना विश्वान्यर्य आ द्युम्नानि मानुषाणाम् ।
१ २
सिषासन्तो वनामहे ॥ ८ ॥

இருக்கு—9-61-19.

ஏனா விஶ்வாந்யர்ய ஆ த்யும்நாநி மாநுஷாணாம் ।
ஸிஷாஸந்தோ வநாமஹே ॥

அநவயம்.

एना, मानुषाणां, विश्वानि, द्युम्नानि, अर्य., सिषासन्तः, आ वनामहे ॥

பதவுரை.

एना	ஏனா	இச சோமததால
मानुषाणां	மாநுஷாணாம	மனிதாகடகு வேணடிய
विश्वानि	விஶ்வாநி	எலலா
द्युम्नानि	த்யும்நாநி	அனனஙகளோபும
अर्य	அர்ய	அடைகினறவாகளாகவும்,
सिषासन्त.	ஸிஷாஸந்தஃ	அருந்த இசசிகினறவாகளாயு மாகி
आ वनामहे	ஆ வநாமஹே	சோமததை ஆராதணை செயகின றோம.

சாயண பாடியம.

கணடம—1. இருக்கு—8 அமகீயு ரிஷி.

இர சோமரசதால, மனிதாகளின சமபநதமான அனனஙகளை அடை யச செலகினறவாகளாகவும, உணண விரும்புகினறவாகளாகவும உளள நாங கள, சோமதததை வழிபடுகினறோம எனபதாம. (8)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—9 ஆனமா ரிஷி.

அன்னதேவதை கூறுகின்றது - அனன தேவ தையாகிய யான், அகுகினி, வருணன முதலிய தேவதைகளினினறும முனனரே யுளளேன. நாசமற் றதும, சதியமுமாகிய பரபபிரமததின சமபநதமுளளதும, முனறுறுனறிய தும, கீதியுடையதுமாகிய பொருளாகவே யிருகுகினறேன. உணமையில யாதொருவன அனன வடிவமாகிய எனனை அதிதி முதலி யோகடகுக கொடுக கினறானோ, அவனே இவவாறு காணபபடுகினற எலலா வுயிராகளையுங காப பாறுகினறான. யாதொருவன பிறவுயிராகடகு அனனமளிககாது தானுகவே உணகினறானோ, அநத உலோபியை அனன தேவதையாகிய நான அருநதி விடுகினறேன. அதாவது கெடுகினறேன எனபது பொருள். (9)

முதலாவது கண்டம்

முற்றும்.

இரண்டாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அதியாயம்—6. கண்டம்—2.

ஏழு மநதிரஙகளாலானது.

தேவதை—1, 3, 4, 7, இநதிரன. 5, சோமம 5, விசுவே தேவர்கள. 6, வாயு சநதம.—1, 3, 4, 6, காயதரி 2, சகதி 5, திருஷ்டுப 7, அநுஷ டுப சுரம—1, 3, 4, 6, ஸடசம 2, நிஷாதம. 5, தைவதம 7, காநதாரம. இருகுகள ஆஙகாகாகுக கூறபபடடுளளாகள.

மநதிரம் 1.

२३१२ ३ २३ १२
595. त्वमेतदधारयः कृष्णासु रोहिणीषु च ।
१२ ३ २३ १२
परुष्णीषु रुशत्पयः ॥ १ ॥

இருகு—9-9 :-14.

கவேதுஷ்யாஸ்யஃ கர்ஷ்ணாஸ்வா ரொஹிணீஷ்வ ச ।
வர்ஷ்ணீஷ்வ ரூஷத்பயஃ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, त्वं, कृष्णासु, रोहिणीषु, च, परुष्णीषु, रुशत्, एतत्, पयः, अधारय· ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ இந்த்ர !	இந்திரனே !
त्वं	த்வம்	நீயே
कृष्णासु	கர்ஷ்ணாஸ்வா	கரிய நிறமுடைய பசுக்களிடத்திலும்
रोहिणीषु च	ரொஹிணீஷ்வ ச	செந்நிறமுடைய பசுக்களிடத்திலும்
परुष्णीषु	வர்ஷ்ணீஷ்வ	பலநிறப புள்ளிகளையுடைய பசுக்களிடத்திலும்
रुशत्	ரூஷத்	பிரகாசமுள்ள வெள்ளையிய
एतत् पयः	ஏதத் பயஃ	இப் பாலை
अधारय	அதாரயஃ	நீயே நிறுத்தி யிருக்கின்றாய்.

சாயணபாஷ்யம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—1. சுருதகக்ஷரிஷி.

இந்திரனுடைய வன்மையே கூறப்படுகின்றது.—இந்திர ! நீ, கருமை நிறமுடைய பசுக்களிடத்திலும், செம்மை நிறமுடைய கோக்களின் கண்ணும், பலநிறப புள்ளியுள்ள ஆக்களிடத்திலும், விளங்கப்பட்ட வெண்மை நிறமுடையதாய்க் காணப்படும் பாலை நீயே தாங்குகிறாய். ஆதலின் நின்னுடைய ஆற்றலைப் போற்றுகின்றோம் என்றால் பொருத்தமாயிருக்கும் என்பதாம். (1)

பருஷ்ணி, பன்னிறமுடையது என்றும் யாஸ்க முனிவரும்

மந்திரம் 2.

१२ ३२३ १२ ३२३१२ ३१२ ३२
596. अरूरुचदुषसः पृश्निरग्रिय उक्षामिमेति भुवनेषु वाजयुः ।
३ १२ ३१२ ३१२ ३२३ २३१२
मायाविनो ममिरे अस्य मायया नृचक्षसः पितरो गर्भमादधुः ॥

இருக்கு 9-83-3.

ऊर्ध्वासो अग्नयो दिवि सोम्यासः सुवृक्तयः ।
वाजयन्तो रथा इव ॥

उषसः पृश्निमातरः शुभंयावानो अध्वरम् ।
मरुतो मन्तुमग्निकम् ॥

அந்வயம்

उषसः, पृश्निः, अग्नियः, अरूरुचत्, उक्षा, भुवनेषु, वाजयु , मिमेति,
मायाविनः, अस्य, मायया, ममिरे, नृचक्षसः, पितर , गर्भ, आदधुः ॥

பதவுரை.

उषस	உஷஸ:	உஷாகாலத்தின சமபந்தியாகிய
पृश्नि	ப்ருச்னி:	ஆதித்தன எனனும பெயா கொணட
अग्निय	அக்நிய:	முகியமாகிய சோமரசம
अरूरुचत्	அரூரு சத்	இயறகையாப் விளகுகினறதும், விளகுகினறதுமாம மறறும,
उक्षा	உக்ஷா	நீர் கொடுகுகும மேகம போனறு,
भुवनेषु	லோகநிஷு	உலகஙகளில்
वाजयु	வாஜயு:	ஆறறல, அன்னம் என்பவை களைக கொடுகக விழைநது
मिमेति	மிமேதி	காசசிக்கினறது.
मायाविन	மாயாவிந:	மிகஞானமுடைய தேவாகள
अस्य	அஸ்ய	இச சோமததின
मायया	மாயயா	மெய்புணாவின வழியாக
ममिरे	மமிரே	உறபததி பணணுகினறாகள். (அவவாறே)
नृचक्षस	நரு அக்ஷஸ:	மனிதரை நோகுகினறவாகளான
पितर	பிதர:	பாதுகாபபோாகள, அலலது, பிதிகாகள
गर्भं	கர்பம்	கருபபதததை
आदधु	ஆதது:	பசசிலைகளிற றுஙகுகினறாகள.

சாயண பாடியம்.

கணடம—2. இருகசு—2. பவிததிர ரிஷி

உஷாவின (காலை வெளிசசததின) சமபநதமுடைய ஆதிததன எனனும பெயருளள முகியமாகிய சோமம, (ாணடு ஆதிததன எனனும பெயா கொணட எலபதிலுளள ஆதிததனெனனுஞ சொல சோகபபடடது) தானகவே மிக விளஙகுகினறது அசசோமம, நீராகப பொழிவதாகி (மழை

யாய் நின்று) மிகப் பேரொலிசெய்கின்றது பூதசமுதாயங்களில் (உயிர் வருகங்களுள அவைகட்கு அன்னமகொடுக்க விருமபி, தண்ணுணர்வுடைய தேவாகள இசசோமததின் உணாவுடையாகளாய் (உலகை) உறபததி செய் கினறார்கள். சோமரசத்தின் ஒவவொரு பாகததை யருநதியதால அக்கினி முதலிய தேவாகள, தனது செயலால உலகையுணடு பணணுகினறாகள் என் பது பொருள. அததகைய இசசோமரசததின உணாவால, மனிதாகளைக் காண்போாகளான பாது காபபோாகள் (தேவர்கள்) அலலது, பிதிராகள (ஆஙகிரசர்கள) கொடி செடிகளிற கருபபததைத தாஙகுகினறார்கள. அச சோமமே சூரியன வடிவாயத துதிக்கபபடுகினறது சூரிய கிரணததின றொடாபு பறறியே சநதிரனுககு வளாசகியாமாதலின அலலது, இநத உழாவும, (உஷாகால தேவதையும) சவிதாவும, (இரவியும) இனிது விளங குகினறது, அலலது, விளகுகினறது. மறறுணேததும சமம (மூற கூறிய தறகு) ஒபபாமென்றுணாக) அதன சமபநதமுளளவைகளும, மனிதாகளைப பாகுகினறவைகளும, உலகததைக காபபாறறுகினறவைகளுமான கிரணங களை, மழையினபொருடடுக கருபபததைத தாஙகுகினறன எனபன பொருள்.

குறிப்பு—ரஷி. எனபது ஆதிகதளு எள யாளகமுனிவா கிருதசததிற கூறி யுளளார.

மந்திரம் 3.

२ ३ २उ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३१ २
597. इन्द्र इद्धर्यो सचा संमिश्ल आ वचोयुजा ।
१ २ ३ १ २ ३ १ २
इन्द्रो वज्री हिरण्ययः ॥ ३ ॥

இருகக 1-7-2

ஊ஦ ஊயெ஫ா ஸசா ஸம்மிஶ்ல ஆ வசொயு஬ஜா ।
ஊ஦்ரோ வஜ்ரீ ஹிரண்யயஃ ॥

அநவயம.

वचोयुजा, हर्योः, सचा, आसमिश्लः, इन्द्र इत्, इन्द्रः, वज्री, हिरण्ययः ॥

பதவுரை.

वचोयुजा	வசொயு஬ஜா	சொலமாதிரததால் இரதததிற பூடடபபடுவதாகிய
हर्यो.	ஹயெ஫ாஃ	அரி, எனனுங குதிரைகளில
सचा	ஸசா	வநது சோநது
आसंमिश्ल	ஆஸம்மிஶ்ல்ஃ	(யாணடுமநலததை) அடைவிபப வன
इन्द्र इत्	ஊ஦்ர ஊகி	இநதிரன ஒருவனேபாகினறுன,

इन्द्रः	ஊரூ:	அவவிநதிரன
वज्री	வஜீர	வசசிராயுத மேநதியுளளான. மறறும,
हिरण्ययः	ஹிரணயயः	எலலா ஆனிகளோயுமணிநதவனு யிருகினறான.

சாயணபாடியம்.

கணடம—2 இருககு—3 மதுசசநதா, வைசுவாமிதிரா ரிஷிகள

அரி, எனனும பெயருடைய இநதிரனொருவனே குதிரைகளுடன (வநது நலததை) எவவிடததுஞ சோபபவன ஆகினறான எவவணணமான குதிரைகளெனின? இநதிரனுடைய சொலமாதிரததினனே இரததைப பூடடிககொளபவைகள (நனகு பழககினவைகள எனறு பொருள) இவவிநதிரன, வசசிராயுதமுடையான. மறறும, பொனமயமான எலலாப பூடணஙகளோயுமுடையோன எனபதாம. (3)

மநதிரம் 4.

२ ३ १ २ ३ १ २
598. इन्द्र वाजेषु नोऽव सहस्रप्रधनेषु च ।
३ २ ३ १ २ ३ १ २
उग्र उग्राभिरूतिभिः ॥ ४ ॥

இருககு 1-7-4

இநதர வாஜெஷு நொऽவ ஸஹஸரபரதநெஷு ச ।
உகர உகராபிரூதிபிஃ ॥

அனவயம்

उग्रः, हे इन्द्र!, उग्राभिः, ऊतिभिः, वाजेषु सहस्रप्रधनेषु, च, नः, अव ॥

பதவுரை

उग्र	உகரஃ	பராகிரமமுடையோனகிய
हे इन्द्र!	ஹெ இநதர!	இநதிரனே! நீ
उग्राभि	உகராபிஃ	அடஙகாத பேரொளிகளோயுடைய
ऊतिभि,	ஊதிபிஃ	பாது காபபாறறலகளினால
वाजेषु	வாஜெஷு	பொதுவான போாகளிலும
सहस्रप्रधनेषु च	ஸஹஸரபரதநெஷு அ	ஆயிரம, யானை பரிகளோயுடைய பெரும போாகளிலும
नः	நஃ	எஙகளை,
अव	அவ	பாது காபபாறறுவாயாக.

சாயண பாடியம.

கணடம—2 இருகு—4.

இநதிரனே! சததுருகளடகுப பயபபடாத நீ, எஙகளுடைய சததுருகளின விரோதமாநதனமைகளால வரும பயததையொழிதது கிறிய உயுதஙகளில எஙகளைப பாதுகாபபாயாக அவவாறே, ஆபிரகணகளான யானைகள, பரிகளுளள, (யாகை முதலிய வறறின இலாபததோடுகூடிய) மகாயுதஙகளி னும எஙகளைப பாதுகாபபாயாக எனபதாம. (4)

மநதிரம் 5.

१२३ १२ १२३ १ २२ ३१३ १२
599. प्रथश्च यस्य सप्रथश्च नामानुष्टुभस्य हविषो हविर्यत् ।
३१ २२ ३२३ १ २ ३१ २२३ १३
धातुर्द्युतानात् सवितुश्च विष्णोरथन्तरमाजभारा वसिष्ठः ॥ ५ ॥

இருகு 10-181-1.

வ்ரயஶ்ச யஸ்ய ஸப்ரயஶ்ச நாமாநுஷ்டுபஸ்ய ஹவிஷொ
[ஹவியுஶ் ।
யாதுர்த்யுதாநாத் ஸவிதுஶ்ச விஷ்ணோரதந்தராஜபாரா வஸிஷ்டஃ ॥
[வஸிஷ்டஃ ॥

அநவயம.

यस्य, प्रथः नाम, च, सप्रथः, वसिष्ठः, अनुष्टुभस्य, हविषः, यत्, हविः, रथन्तरं, धातुः, च, द्युतानात्, सवितुः विष्णोः, आजभार ॥

பதவுரை.

यस्य	பஸ்ய	எநத வசிடட முனிவருககு
प्रथ नाम	வ்ரயஃ நாம	பிரதன, எனனும புகழினை உளளதே,
च	அ	மறறும, யாதாரு பரதுவாசருககு
सप्रथ	ஸப்ரயஃ	சபபிரதன, எனனும புகழினை உளளாரே அவவிருவரில
वसिष्ठः	வஸிஷ்டஃ	பிரதன எனனும எனது பிதாவாகிய வசிடட முனிவா,
अनुष्टुभस्य	அநுஷ்டுப ஸ்ய	அநுஷடுப எனனுஞ சநதபபாட்டுடன கூடியதும
हविष.	ஹவிஷஃ	தருமமெனபதுமாகிய

	யகே	யாதோரு
	ஹவிஃ	அவியை (தேவவுணவை) அடை விகுமம
ரं	ரயஞ்ஜம்	இரதந்தரம எனனுஞ சோமர சததை,
च	யாதஃ அ	தாதா, எனனுந தேவதை யிடதிலிருந்தும,
ात्	ஏஃதாநாகே	விளங்குகினறவரும
ः विष्णो.	ஹவிதஃ விஷ்ணோஃ	எலலாவறறையு மூணடாககு கினறவருமான விஷ்ணு வி னிடதிலினறும,
मार	கூஜஹார	பெறறுகொணடனர.

சாயண பாடியம.

டம—2 இருககு—5 பிரதரிஷி

வசிடடருககு பிரதன எனனும ஒரு புதிரனிருந்தனன் பரதவாச தச சபபிரதன எனனும ஒரு புதிரனுளளான, அவவிருவாகளுள வசிட ரகிய எனது தநதையார அநுஷடுப, எனனுஞ சநதத தோடு கூடிய), தருமமெனப பெயருளளதும, அவியைத தரபபடடதுமாகிய தநதரம, எனனும யாதோரு சோமரசமுணடோ, அதை, தாதா னுந தேவதையிடதிலிருந்தும, (மறறும) பிரகாசமுடையவரும, லாவறறையும உணடு பணணுபவருமாகிய விஷ்ணுவினிடதி னினறும றறுககொணடனர எனபதாம. (5)

மந்திரம் 6.

३ १ २ ३ १२३ २ ३ १ २

600. नियुत्वान्वायवागह्ययꣳ शुक्रो अयामि ते ।

१ २ ३ २ ३ २

गन्तासि सुन्वतो गृहम् ॥ ६ ॥

இருக்கு 2-41-2.

நியுகவானவாயவாகஹயꣳ ஸுகரோ அயாமி தெ ।

கநதாஸி ஸுனவதொ கருஹம் ॥

அனவயம்

हे वायो !, नियुत्वान्, आगहि, अयं शुक्रः, ते, अयामि, सुन्वतः, गृहं, गन्तासि ॥

பதவுரை.

हे वायो !	ஹெ வாயொ !	வாயுவே !
नियुत्वान्	நிய॒க்வாந்	வாகனத்தோடுகூடிய நீ
आगहि	ஆ॒ஹி	வருவாயாக
अयं शुक्र,	அயம் ஸு॒க்ர:	விளங்குகினற இச சோமரசம
ते	தெ	நின பொருட்டு
अयामि	அயாமி	நியமத்துடன கொள்ளபபட்டிருகினறது. ஏனெனின் ?
सुन्वत:	ஸு॒ன்வ॒த:	சோமரசம பிழிகினற நீ
गृहं	ம்ருஹம்	வேளவித தலைவனுடைய வீடடிறகுப
गन्तासि	மந்தாஸி	போகினறவனு யிருகினறாய். (ஆதலின எனக.)

சாயணபாடியம்.

கண்டம—2. இருகசு—6. கிருதசமத ரிஷி

வாயு தேவதையே ! நீ அவ வாகனங்களுடன் வருவாயாக. பிரகாசிக கினற இச சோமரசம நின பொருட்டு நியதமாயக கொளளபபடடிருகின றது. சோமரசததைப பிழிகினற வேளவிததலைவன வீடடிறகுச செனறுக கொணடிருகினறு யாதலின் வருவாயாக எனக. (6)

மந்திரம் 7.

१ २र ३१२ ३ १ २
601. यज्ञायथा अपूर्व्य मघवन् वृत्रहत्याय ।
१ २ ३ १२ ३ १२ ३ १ २र
तत्पृथिवीमप्रथयस्तदस्तभ्ना उतो दिवम् ॥ ७ ॥

இருகசு 8-89-5.

யஜ்ஞாயயா சுவ-ஹவ்யு ஸவனது வ்ரு-த்ரு-ஹத்யாய ।
தத்ப்ரு-யிவீமப்ரு-யயஸ்தத்ஸ்தப்னா உதொ திவ்ம் ॥

அநவயம.

अपूर्व्य !, मघवन्, वृत्रहत्याय, यत्, जायथा:, तत्, पृथिवीं, अप्रथय: उत, दिव, अस्तभ्ना: ॥

பதவுரை.

अपूर्व्य !	அவமவ்ய !	அநாதியாயுள்ள
मघवन् !	மவவந் !	தனமுதிறகிடமாகிய இந்திரனே!
वृत्रहत्याय	வ்ருத்ர ஹத்யாய	விருத்திராசுரனைக கொலலுதற பொருட்டு
यत्	யக்	எப்போது நீ
जायथाः	ஜாயதாஃ	வெளிபபட்டிருந்தனையோ,
तत्	தக்	அபபோது
पृथिवीं	ப்ருதிவீம்	பூமியை,
अप्रथयः उत	அப்ரதயஃ உத	கீர்த்தி யுடையதாகவும, வனமை யுடையதாகவுஞ செயதனை. மறறும,
दिवं	திவம்	வானுலகை (யும)
अस्तभ्नाः	அஸ்தப்நாஃ	நனகு நிலைகக செய்தனை,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—7. நிருமேத புருமேதர்கள் ரிஷிகள்.

நினனில் வேறிலாத, அதாவது தானய னைற, எனவே அநாதியாகிய என்பது திரணட பொருளாயிறறு அநாதியாய்த தனமுடைய இந்திரனே! நீ விருத்திராசுரனைக கொலலுதற பொருட்டு எபபோது வெளிபபட்டிருந்தனையோ, அபபோதே பூமியை கீர்த்திபுடைய தாயும, உறுதியுடையதாயுஞ செயதனை.மறறும, வானுலகையும, அந்தரிக்ஷத்தினினறும நிலையுடையதாகச செயதனை இதனமைய வீரதனமை, நினையொழிதது வேறெவராகும உணடாகிபதிலலை எனனும பொருளதோனறவே மூலததில அபூர்வயம எனக கூறபபட்டது. (7)

இரண்டாவது கண்டம்.

முறறும.

மூன்றாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம்—6. கண்டம்—3.

பதின்மூன்று மந்திரங்களாலானது.

தேவதை—1, பிரசாபதி 2, 3, பவமானம். (சோமம) 4, 6, 13, அக்கினி 7, இராததிரி 8, வைசுவாநரன விசுவதேவா 10, இலிங்கோத்தா. 11, இந்திரன 12, சுருவானமா சந்தம—1, 7, அநுஷ்டுப 2, 3, 5, 6, 9, 11, 13 திருஷ்டுப 4, காயத்திரி 8, சகதி 10, மகாபங்தி சுரம—1, 7, காந்தாரம 1, 3, 5, 6, 9, 11, 13, ரைவதம. 4, ஷட்சம. 8, நிஷாதம. 10, பஞ்சமம.

மந்திரம் 1.

२ ३ १ ३ २ ३ १ २र ३२ ३ १२र

602. मयि वर्चो अथो यशोऽथो यज्ञस्य यत्पयः ।

३ २ ३ १२ ३ १ २र

* परमेष्टी प्रजापतिर्दिवि द्यामिव दृंहतु ॥ १ ॥

இருசுகு 6-69-3.

மயி வசொ சுயொ யஜ்ஞஸ்ய யத்பயஃ ।

பரமெஷ்டீ ப்ரஜாபதிர்திவி த்யாமிவ த்ரும்ஹது ॥

அந்வயம்.

परमेष्टी, प्रजापतिः, दिवि, द्यां इव, मयि, वर्चः, दृहतु, अथो, यशः, अथो, यज्ञस्य, यत्, पयः ॥

பதவுரை.

परमेष्टी प्रजापतिः	परमेष्ठी प्रजापतिः	மேலுலகத்திலிருப்பவராகிய பிரசாபதியானவர்
दिवि	திவி	விளங்குகின்ற சுவர்க்கத்தில்
द्यामिव	த்யாமிவ	ஒளிவிடுங் காந்தி போன்று
मयि	மயி	என்பாலில்

*तन्मयि प्रजापतिर्दिवि, எவைபது இருசுகு.

वर्चः	வர்சஃ	பிரமவொளியை
दृंहतु	த்ரூம்ஹது	வளாபபாராக அனறியும, வலியுறுதுவாராக
अथो	அதோ	மறறும,
यश	யஶஃ	கீர்த்தியை வளாபபாராக அலலது, வலியுறுதுவாராக.
अथो	அதோ	மறறும,
यज्ञस्य	யஜ்ஞஸ்ய	வேளவியினுடைய
यत् पयः	யத் பயஃ	யாதொரு அவியாகிய அனனமூணடோ, அதையும வளாபபாராக. அலலது, வலியுறுதுவாராக,

சாயண பாடியம்.

கண்டம—3. இருகசு—1. வாமதேவ ரிஷி.

மேலுலகில நிலைததிருபபவராகிய பரமேடடி யெனனும் பிரசாபதி யானவா, விளஙகுகினற சுவாகசததில ஒளிராநினற காநதியைப போனறு எனது தேகததில பிரம வொளியை வளாபபாராக. மறறும, கீரததியையும வளரச செயவாராக. அனறியும, வேளவி சமபநதமாகிய, இதனாலேயே சிறபபுடைய அவியெனனும அனனதததையும வளரச செயவாராக எனபதாம. (1)

மந்திரம் 2.

२ ३ २ ३ १२ ३ २ ३ २२ २२ ३ १२

603. सन्ते पयाꣳसि समुयन्तु वाजाः संवृष्णान्यभिमातिषाहः ।

३ १२ ३ १ २ ३१२ २ ३ १ २

आप्यायमानो अमृताय सोम दिवि श्रवाꣳस्युत्तमानि धिष्व ॥

இருகசு 9-106-4.

ஸந்தே பயாꣳஸி ஸமுயந்து வாஜாஃ ஸம்வ்ருஷ்ணான்யபிமாதிஷாஹஃ ।

ஆப்யாயமானோ அம்ருதாய ஸோம திவி ஸ்ரவாꣳஸ்யுத்தமானி தி⁴ஷ்வ ॥

அனவயம.

हे सोम !, अभिमातिषाहः, पयांसि, ते, सयन्तु, वाजाः, वृष्णानि, आप्यायमानः, अमृताय, आ, उत्तमानि, श्रवांसि, दिवि, धिष्व ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹெ ஸொம!	சோமமே!
अभिमातिषाहः	அஹிமாதிஷாஹஃ	சத்துருவை நாசஞ் செயகினற
पयांसि	வயாம் ஸி	பால
ते	தெ	உனகுக
संयन्तु	ஸம்யந்து	கிடைகுக. அவ்வாறே,
वाजा.	வாஜாஃ	அவியாகிய அனனங்கள (உனனை அடைவனவாகுக)
वृष्णानि	வ்ருஷ்ணானி	வீரியங்களும் மடைகுக மறறும,
आप्यायमानः	ஆப்யாயமானஃ	நிறைந்த சோமமே! நீ
अमृताय	அம்ருதாய	தனது, மரணமிலாத தனமைககு
आ	ஆ	எலலா வகையாலும வளாந்து
उत्तमानि	உத்தமானி	மேலான வைகளும
श्रवांसि	ஸ்ரவாம்ஸி	யாம உணணுதற குரியவைகளு மான அனனங்களைச
दिवि	திவி	சுவாகத்தில
धिष्व	தீஷ்வ	தாங்கிகொளகினறய,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—'. கௌதம ரிஷி.

சோமமே! பகைவாகளைக கொலகினற உனனை, வெணணை யெடுகக வேணடுமென நியதமபம பணணிய பால நனகு அடைகுக. அவவாறே, அவியாகிய அனனங்களும நினனை இனிதடைகுக. வீரியங்களும அடைகுக. சோமமே! நீ, தனது மரண மிலாமைககு எலலாவகையாலும பெருகுவோனகி எஙகளால நுபவிகக தகக அவியாகிய சிறநத அனனங்களைச சுவர்கத்தில எறறுகொளகினறய எனபதாம். (2)

மநதிரம் 3.

२ ३ १र २र ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ २
604. त्वमिमा ओषधीः सोम विश्वास्त्वमपो अजनयस्त्वं गाः ।
र ·र ३ २ १ २ ३ १ २र ३ २र
त्वं * आतनोरुर्वा ३ न्तरिक्षन्त्वज्ज्योतिषा वि तमो ववर्थ ॥ ३ ॥

இருகுகு 1-91-22.

க்வசிதா ஒஷயீஃ ஸொம விஸ்வாஸ்தவொ க்ருஜ்நயஸ்வம் மாஃ ।
க்வசாதரொ ந்ருவ்ருஜ்ரீக்ஷ்நஜ்ஜ்யோதிஷா வி தரொ வவர்து ॥

---

* आतनन्थ, எனபது இருகுகு

அந்வயம.

हे सोम !, त्व, इमा·, विश्वा:, ओषधी:, अजनय:, त्वं, अप·, त्व, गा·, उरु, अन्तरिक्षं, त्व, आतनो , तम·, त्वं, ज्योतिषा, विववर्थ ॥

பதவுரை.

हे सोम !	ஹெ ஸொம!	சோமமே !
त्वं	த்வம்	நீ
इमा· विश्वा:	இமாः விஶ்வாः	இவ வெலலாப
ओषधी	ஒஷயீः	பசசிலைகளையும
अजनय:	அஜநயः	உணடாகக்கினைய.
त्वं	த்வம்	நீ
अप	அபः	கொடி செடிகடகுக காரணமாகிய நீரையு முணடாகக்கினைய.
त्वं	த்வம்	நீ
गा	கராः	கோகக்ள முதலிய விலஙகுகளை யுணடாகக்கினைய
उरु	உரு	விரிந்த
अन्तरिक्षं	அந்தரிக்ஷம்	வாணை
त्व	த்வம்	நீ
आतनो	ஆததநாः	பரவுமாறு செயதாய. அதி லுளள
तमः	தமः	இருளையும
त्वं	த்வம்	நீ
ज्योतिषा	ஜ்யோதிஷா	தனதொளியால
वि ववर्थ	வி வவர்த்த	ஒழிதது விடடனை.

சாயண பாடியம.

கணடம—3. இருகசு—1 கௌதம ரிஷி.

சோமமே! நீ, இத பூமியினகணணுளள பசசிலைகளினதையு முண - ருகினருய அவவாறே, கொடி செடிகடகுக காரணமாகிய மழைநீரையு முணடாகக்கினைய அதுபோனறே, எலலா விலஙகுகளையு முணடாகக்கினைய் விரிந்த வாணையும பரவச செய்தாய அவ வானில எமது பார்வையை மறைகக்கினற யாதொரு அநதகார முணடோ, அதையும தன தொளியால நாசபபடுதது்னை எனபதாம. (3).

மந்திரம் 4.

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २

605. अग्निमीडे पुरोहितं यज्ञस्य देवमृत्विजम् ।

१ २ ३ १ २

होतारꣳ रत्नधातमम् ॥ ४ ॥

இருகசு 9-9-1.

அகினீமிளெ வாநொஹிதம் யஜ்ஞஸ்ய தெவ ரூக்விஜம் ।

ஹொதாரம் ரத்நதாதமம் ॥

அந்வயம்

यज्ञस्य पुरोहितं, होतारं, ऋत्विज, रत्नधातमं, अग्नि देव, ईडे ॥

பதவுரை.

यज्ञस्य पुरोहितं	யஜ்ஞஸ்ய வாநொஹிதம்	வேளவியின அங்கமாகிய ஒமத்தை முழுபபதும, அலலது, அரவணிய வடிவதகால வேளவியின பூவதகிலிருபபதும,
होतारं	ஹொதாரம்	வேளவியின பொருடடுத தேவதாகளை யழைபபதும,
ऋत्विज	ரூக்விஜம்	வேடபதும
रत्नधातमं	ரத்நதாதமம்	வேளவியாகிய நனகமறற நாங கிகொளவதும, அலலது, காபபாறறுவதுமாகிய
अग्नि देवं	அகிமீம் தெவம்	அகினி தேவனையத
ईडे	ஈளெ	துதிகினறேன.

சாயண பாடியம்.

கணடம—3 இருகசு—1. விசவாமிதிரரினை புதநிரமாகிய மதுசசநதர் ரிஷி

அகினி யெனறுங கிருதாமுடைய தேவனைத துதிகினறேன இம மநதிரம முதலினறு (இருகதேவதாதுவாஞ்சி) கூறபபடடதால மநதிரதின தேவதாவான (இருகதேவதாதேவதாஞ்சி)கிய நான துதிகினறேன எனபது பொருள. எவை விசேடமாகிய அகினியினை யெனறால: வேளவியில புரோகிதனை (முன, இருநதுசெயபவனை, அலலது, இருபபவனை,) ரத்நதாதுவுகசு அவனுடைய புரோகிதனை இனியவனை ரத்நதாது, தியும, வேளவியில விருமபிய ஒமதனதை (தியோபபலை) ரத்நவதாமமாதலின இபபெயரெனக அலலது, வேளவியின தூவபாகதகில ஆகவனீயம எனனும பெயரால இருகசபபடடவனே மறறும, எநதனமைய அகினிதேவனே யெனின: வேடபோனகிய

வனே. வேளவிகளில் தேறாதா வெனனும வேடபோன அகனினியே யாதலி னெனக அவவாறே "அகனினியே தேவாகளுடைய தேறாதா" என மறை யுங கூறுகினறது மறறும, எத தனமைய அகனினி தேவனே யெனின? வேள வியாகிய தனஙகளை வியபபாகத தாஙகுகினறவனே அலலது, காபபாறறு கினறவனே (துதிகினறேன என முடிக்க) அகனினி எனனுஞ சொலலை, யாஸக முனிவா நிருததததிறு பலவகையாயப பொருட படுததியிருகினற னா அதை ஆணடுக காணக (4)

மந்திரம் 5.

१ २ ३ २र ३ २ ३ २ ३ १ २३२र २र

606. तेऽमन्वत प्रथमं * नाम गोनां त्रि †सप्त परमं नाम जानन् ।

१ २३ २३क२र३ २ ३ १ २ ३ २र २र ३ १ २

‡ता जानतीरभ्यनूषत क्षा आविर्भुवन्नरुणीर्यशसा गाव: ॥ ५ ॥

இருகக 4-1-16

தெऽஅனத வ்ரயோ நாம மொநாம த்ரிஃ ஸப்த வாரம் நாம ஜாநந்।

தா ஜாநதீரபி அநூஷத க்ஷா ஆவிர்புவன்னருணீர்யஶஸா காவ: ॥

[மாவ: ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने!, ते, प्रथम, गोना, नाम, अमन्वत, परम, त्रिः, सप्त, नाम, जानन्, ताः, जानती., क्षाः, अभ्यनूषत, यशसा, अरुणीः, गाव:, आविर्भुवन् ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹெ அக்நே!	அகனினியே!
ते	தெ	நினனைத துதிகினற அங்கிரசா களை,
प्रथमं	வ்ரயோ	முதலில
गोना	மொநாம	வாகுகளுள
नाम	நாம	துதிகுச சாதனமாகிய ஒலி மாத திரமதை
अमन्वत	அனவ்த	உணாநதாகள பினனா, வாக கின சமபநதமான
परमं	வாரம	மேலாகிய

* नाम धेनो, †सप्त मातृ परमाणि विन्दन्, ‡तज्जानती रभ्यनूषत व्रा आवि भवदरुणी यशसा गो:, எனபன இருகக

त्रि सप्त	தி்ரஃ ஸப்த	இருபதமூன்று எண்கொண்ட
नाम	நாம	தோத்திரமாயுள்ள நாமத்தை, அல்லது, சந்தங்களை,
जानन्	ஜாநந்	அறிந்தார்கள
ता जानती	தாஃ ஜாநதீஃ	அத தோத்திரங்களை யுணர்ந்து
क्षाः	க்ஷாஃ	பிரசைகள
अभ्यनूषत	அப்⁴யநூஷத	உஷாகாலத்தில துதித்தார்கள, பினனா,
यशसा	யஶஸா	இரவியின ஒளியோடு
अरुणी	அருணீஃ	விளக்க முடையனவாய்
गावः	கா³வஃ	அவ வாக்குகள
आविर्भुवन्	ஆவிர்ப்⁴வந்	வெளிப்பட்டன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—3. இருக்கு—5 வாமதேவ ரிஷி.

அக்கினியே! தோத்திரஞ் செய்கின்ற அங்கிரசர்கள, (இருடிகள்) வாக்கின் சம்பந்த முடைய தோத்திரத்தின காரணமாகிய ஒளிமாத்திரத்தை முதலில உணர்ந்தார்கள பினனா, அவ வாக்கின சம்பந்தமான இருபத தொரு எண்கொண்ட துதிசாதனங்களான மேலான தோத்திரங்களை, அல்லது, சந்தங்களை யுணர்ந்து கொண்டனர். (அச சந்தங்களோ, காயத்திரி முதற்கொண்டு சக்தி எனபதீறுக ஏழு. அதி சக்தி தொடங்கி அதிதிருதி யீறுக ஏழு கிருதி முதற்கொண்டு, உத்திருதியீறுக ஏழு இவ வண்ணம இருபதொன்றும) இவ வாறான வடமொழிச சந்தங்களோடு கூடிய மந்திரங்களால அக்கினியை துதித்தார்கள எனபதாம. அவ வின்னத்தையும உஷாகாலத்தி லுணர்ந்து துதித்தார்கள எனக பினனா, இரவியின ஒளியோடு அருண நிறமான (பிரகாசமுள்ள) வாக்குகள வெளிப்பட்டன. அல்லது, அவ வங்கிரசர்கள முதலில சுரபியின நாமதேயத்தைச சொன்னார்கள. பினனா தனது தனவடிவமானவைகளும, களவராற கொண்டுபோனவைகளு மான இருபதொரு இரத்தினங்களை யடைந்தார்கள பின்னா, சொனன்தைக கேட்ட கோக்கள், பெருஞ சத்தமிட்டன அப்போது உஷா வெளிப்பட்டாள் எனபதுமாம. (5)

மந்திரம் 6.

३ २ २र २र ३ १ २ ३ २ ३२ ३क२र

607. समन्या यन्त्युपयन्त्यन्याः समानमूर्वं नद्यस्पृणन्ति ।

२ ३१ २ १ २ ३ १ २१ १र २र३ १ २३ १२

तमूशुचिं शुचयो दीदिवाꣳसꣳ सम * पान्नपातमु † पयन्त्यापः ॥ ६ ॥

இருகசு 2-35-3

ஸஃஹ்யா யஞ்ஜ்யவயஞ்ஜ்யாஃ ஸஸாஹஃஹ்வம் ஹஃஸ்ப்ருணஞ்தி ।
தஃஹ்ஸ்ரூஂஷிம் ஸுஃசயோ தீதிவாꣳஸஃஸாஹ்வாதஃஸுவயஞ்ஜ்யாவஃ ॥

அந்வயம்

अन्याः, आपः, संयन्ति, अन्याः, उपयन्ति, समानं, नद्यः, ऊर्वं, पृणन्ति,
तमु, अपान्नपात, शुचिं, दीदिवांस, शुचयः, उपयन्ति ॥

பதவுரை.

अन्याः	ஸஹ்யாஃ	வேறொரு மழையின்
आपः	ஸ்வஃ	நீர்
संयन्ति	ஸம்யஞ்தி	தரையில் விழுகின்றது.
अन्याः	ஸஹ்யாஃ	முன்னதோ தரையின்பாலுள்ள மற்றொரு நீர்
उपयन्ति	உபயஞ்தி	அதிற கலந்து விடுகின்றது. அவ்வெல்லா நீரும
समान	ஸமாஹ்நம்	ஒன்றுகூடி.
नद्य	நஃத்யஃ	ஆருகிக
ऊर्वं	ஊர்வ்ஹ்ம்	கடலின் நடுவிலுள்ள வடவான லதைதை
पृणन्ति	ப்ருணஞ்தி	திருப்தி பண்ணுகின்றன.
तमु	தஃஸ்ரூ	அத்தகைய
अपान्नपातम्	ஸ்வாஹாதா	நீரின் பௌத்திரனாகிய
शुचिं	ஸ்ரூஂஷிம்	நிருமலப
दीदिवांसं	தீதிவாꣳஸம்	பிரகாசமுடையதை,
शुचय.	ஸுஃசயஃ	சுத்த நீர்
उपयन्ति	உபயஞ்தி	இனிது அடைகின்றது.

* अपान्नपात, † परितस्थुराप , எனபன இருகசு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—6. கிருதசமத ரிஷி.

ஒருவகைபாகிய மழைநீர், பூமியை யடைகின்றது. முன்னர் அதி லுள்ள மற்றொருவகை நீர் அதிற கலந்துகொளகினறது அததகைய எலலா நீரும ஒன்று சோந்து ஆறகிக கடலின நடுவிலுளள வடவாககினியைத திருப்தி பணணுகினறது நீரின பௌததிரஞகியதும, நிருமலமானதும, பிர காசிபபதுமாகிய அதையே சுதத நீர அடைகினறது அதாவது இது மின்ன லெனனும அககினிவடிவாய மேகததிலிருநதுகொணடி, எமமை உணடாக கியது எனனும புதியால வடவாககினி வடிவமாக இருகபபடட அதை வழிபடுகினறது எனபது பொருள அலலது, ஒருவிதமான நீர, வேட் போ சோமரச மெடுகசச செயதுளள குழியிலிடட சோமரச முதலியவை களிற றெளிகபபடட 'வசதீவரி' எனனு நீருடன சோநதுககொணடது. அநத 'வசதீவரி' எனனும நீரும, மறறொரு நீருடன கலநதது இவைகள ஒனறுகூடி வேளவியை நிறைவேறறுவதாய அதில உணடாகும மழை வாயி லாக ஆறுகளாகி வடவானலதனைத திருபதி பணணுகினறன எனபது முதலியன சமமாம, (6)

மந்திரம் 7.

१२ २३ १ ३२ १२२२ ३१ २२
608. आप्रागाद्भद्रा युवतिरह्नः केतून्त्समीर्त्सति ।
१ २ ३ २ ३१२ ३ १२३ १२३ १२
अभूद्भद्रा निवेशनी विश्वस्य जगतो रात्री ॥ ७ ॥

ஆ வ்ராமாஹ்ஊ யுவதிரஹ்ந꞉ கெதகுஞ்ஜீதூ்ஹ்ஸதி ।
அபூத்ஹ்ஊ நிவெஶநீ விஶ்வஸ்ய ஜகதோ ராத்ரீ ॥

அநவயம.

भद्रा, युवति, आप्रागात्, अह्नः, केतून्, समीर्त्सति, भद्रा, रात्री, विश्वस्य, जगतः, निवेशनी अभूत् ॥

பதவுரை

भद्रा	ஹஉ்ரா	சுபக தருவதும
युवति	யுவதிஃ	இருளைப புணரச செயவதுமா கிய இர,
आप्रागात्	ஆவ்ராமாஹ்	எதிராய வருகினறது.
अह्न.	அஹ்ன꞉	சநதிரனுடைய

केतून्	கேதூந	கிரணத்துடன
समीर्त्सति	ஸமீர்த்ஸதி	இனிது சேரவிருமபுகினறது. இதனால்
भद्रा	ஹத்ரா	மங்களமாகிய
रात्री	ராத்ரீ	இரவு
विश्वस्य	விஸ்வஸ்ய	எலலா
जगत·	ஜகத:	உலகங்களையும
निवेशनी अभूत्	நிவெஸநீ அபவத்	உறஙகவைபபதாகினறது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—7. வாமதேவ ரிஷி

இரவியின வெபபததைத தணிததுக களிபபைத தருகினற இருளைக் கலகசச செய்யும இரவு எதிராய வருகினறது சுதிரனுடைய கிரணங களை இனிது புணர விருமபுகினறது, இதனாலேயே மஙகளமாகிய இரவு உலகினதையும நிததிரையில விழசசெயவதாகின்றதெனக பகலில அதன தொழிலாற றுன்படைநத பிராணிகளனைவரையும தனது பறறுக கோடுகளில தூஙகவைகினறது எனபதாம். (7)

மந்திரம் 8.

३२ ३ १ २ ३ २ ३ २र ३ ३ ३ १ २ ३ १ २३१ २

609. *प्रक्षस्य वृष्णो अरुषस्य नू† महः प्र नो वचो विदथा जातवेदसे।

३ १ २ ३१र २र ३ २ ३ १ २ ३ १२३१२

वैश्वानराय मतिर्नव्यसे शुचिः सोम इव पवते चारुरग्नये ॥ ८ ॥

இருககு—9-8-1.

ப்ரக்ஷஸ்ய வ்ருஷ்ணோ அரு॑ஷஸ்ய நூ மஹ: ப்ர நோ வசோ

[விததா ஜாதவெதஸெ।

வைஸ்வாநராய மதிர்நவ்யஸெ ஸு॑சிஃ ஸொம இவ பவதெ

[சாரு॑ரக்நயெ ॥

அநவயம.

(हे वैश्वानर!,) प्रक्षस्य, वृष्णः, अरुषस्य, मह, नु, नः, वचः, विदथा, वैश्वानराय, प्र, नव्यसे, जातवेदसे, अग्नये, शुचि, चारु, मतिः, सोमः इव, पवते ॥

* पृक्षस्य, †सत प्रनु वोच, ‡जातवदसे, §नव्यसी, எனபன

பதவுரை.

(हे वैश्वानर !)	(ஹே வைஶ்வாநர !)	(வைசுவாநரனே !)
प्रक्षस्य	வ்ருக்ஷஸ்ய	வியாபகனும், அலலது, அவியாகிய அளவுமுடையவனும
वृणः	வ்ருணோ:	விருமபியதைப பொழிபவனும,
अरुषस्य	ஸுரூக்ஷஸ்ய	பிரகாசமுடையவனும,
मह	உஹ:	போறறதறகுரியவனுமாகிய உனது ஆறறலை, அலலது, ஒளியை
नु	நு	விரைவாகத் துதிகினறோம, இநதபறறி
नः	நோ:	எஙகளுடைய
वच	வச:	வாககுகளை
विदथा	விதா	வேளவியில
वैश्वानराय	வைஶ்வாநராய	அகனினியின பொருடடு
प्र	ப்ர	அடைகினறன. (துதிகினறன.)
नक्षसे	நக்ஷஸே	மிகப புதியதும (அவியால வளாநததும),
जातवेदसे	ஜாதவேதஸே	உணடான பிராணிகளனைததையும முணாநதவனாகிய
अग्नये	அக்நயே	அகனினியின பொருட்டுச்
शुचि.	ஶுசய:	சுததம பணணபபடடதும்
चारु.	சாரவ:	இனபம கொடுபபதும
मति.	மதய:	மனனம பணணுதறகுரியமாகிய தோததிரம
सोम इव	ஸோம இவ	சோமரசம பாததிரததிறு பொருகியெழுகினறது போல
पवते	பவதே	எனதகுதறகு வியறகையாய வழுகினறது.

சாயண பாடியம.

கணடம—3. இருகசு—9. பரதவாச ரிஷி

நிறைநதவரும, அலலது, அவியாகிய அனனததையுடையவரும, விருமபியதைப பெயபவரும, விளஙகுவதுமாகிய வைசுவாநராகனியினுடைய போறறதறகுரிய ஆறறலை, அலலது, பிரகாசதைவிறு துதிகினறோம இதனாலேயே எனது வாககு வேளவியிறு துதிகினறதெனக. அதாவது உணடான பிராணிகளை யுணாநத, அலலது, தவமுடைய அகனினியைக குறிதது (எமது வாககுக) நுதிகினறதெனபது பொருள மேறு கூறிய பொருளே அனனின பொருடடு வேறொராறறால கூறபடுகினறது.

மிக புதிய (அழியால வளாந்த) அகனினியின பொருட்டு, நிருமலமான வைகளும, அலலது, துதிபபோகளைச சுததபபடுதது பவைகளும, மஙகள கரமானவைகளும, மனனம பணணத தகுதவைகளுமான துதிகள, எனனிடததிலிருந்து எழுகினறன எவை போலெனின்? தசாபவிதத்திரமுளள வடிகளும ஆடையையுடைய பாதத்திரத்தினினறும, சோமரசம பொஙகியெழுவது போல எழுகினறது எனபதாம. (8)

மந்திரம் 9.

१ २ ३ १ २र ३२ ३२र ३ ३ ३र २र १ २

610. **विश्वे देवा मम शृण्वन्तु * यज्ञमुभे रोदसी अपान्नपाच्च मन्म ।**

२ ३१ २ २ १ ३ २ ३ ३ २ २

मा वो वचांऽसि परिचक्ष्याणि वोचꣳ सुम्नेष्विद्वो अन्तमा मदेम ॥

இருக்கு 9-52-14

விஶ்வெ தெவா ஶ்ருண்வன்து யஜ்ஞமுபெ ரொதஸீ அபான்னபாச்ச மன்ம ।

மா வொ வசாꣳஸி பரிசக்ஷ்யாணி வொசꣳ ஸும்னெஷ்வித்வொ அன்தமா மதெம ॥

அந்வயம்.

विश्वे, देवाः, मन्म, मम, यज्ञ, शृण्वन्तु, अपान्नपात्, उभे, रोदसी, परिचक्ष्याणि, वचांसि, व , मावोच, वꣳ, अन्तमाः, सुम्नेषु इत्, मदेम ॥

பதவுரை.

विश्वे	விஶ்வெ	எலலாத
देवाः	தெவாஃ	தேவாகளும,
मन्म	ம்ன்ம	மதிதத்தறகுரிய
मम	மம	எனனுடைய
यज्ञं	யஜ்ஞம்	பூசையை, அலலது, அவியை
शृण्वन्तु	ஶ்ருண்வன்து	ஏறறுக கொளவாகளாக
अपान्नपात्	அபான்னபாத்	அந்தரிக்ஷ்ம அகனினி (எனனும)
उभे	உபெ	இரணடு வகையாகிய
रोदसी	ரொதஸீ	வானுலக, மணணுலக தேவதைகள உளளதறகிற கொளவாகளாக,
परिचक्ष्याणि	பரிசக்ஷ்யாணி	தளளத தகுகனவாய

* यज्ञिया, எனபது இருக்கு.

वचांसि	வசாம்ஸி	வசனங்களை
व	வः	உங்கட்குச
मावोच	ஆவொசம்	சொல்லமாட்டேன (இனிய துதியையே கூறுகினறேன இதனால)
व	வः	உங்களை
अन्तमा	அந்தமாः	மிகசசமீபித்துளள யாங்கள
सुम्नेषु इत्	ஸும்நேஷ்வ் இத்	நீங்கள கொடுத்துளள சுகத்தின கணணேயே
मदेम	மதெம	களிபபுறுகினறோம.

சாயண பாடியம்.

கணடம—3. இருகசு—9. பரதத்துவாச ரிஷி.

எலலாத தேவதைகளுமம, மனனஞ செயயதறகக எனது பூசைகளை, அலலது, அவிகளை ஏறறுககொளளவாகளாக மதிய வுலகிலுளள அகினியும, வானுலகு மணணுலகும, எனனுடைய தோதிரத்தை மனதிற கொளவனவாகுக இனிபபிரதியடசமாகிய நோதிரம —தேவாகாள! உங்கட்கு, களைதறகக வாகுகளைப (தோதிரங்களை) படிகமாடடேன. மறறோ, இனிய தோதிரங்களையே படிபபேன. இதனால, உங்கட்கு மிகக அருகில இருபபவாகளான யாங்கள, உங்களாற கொடுகபபடட சுகங்களிலேயே இருதுகொணடு களிபபடைவோமாக. (9)

மந்திரம் 10.

१२ ३ १२ ३ १र २र ३ २

611. यशो मा द्यावापृथिवी यशो मेन्द्रबृहस्पती

३ १२ ३ १२ ३ १र

यशो भगस्य विन्दतु यशो मा प्रतिमुच्यताम् ।

३ २ २ ३ २३ १ २ ३ १ २

यशस्व्या३स्याः सꣳसदोऽहं प्रवदिता स्याम् ॥ १० ॥

யஶொ மா த்யாவாப்ருதிவீ யஶொ இந்த்ரப்ருஹஸ்பதீ

யஶொ ப4கஸ்ய விந்தது யஶொ மா ப்ரதிமுச்யதாம் ।

யஶஸ்வ்யா3ஸ்யாꣳ ஸꣳஸதோ(அ)ஹம் ப்ரவதிதா ஸ்யாம் ॥

அநவயம.

हे देव !, द्यावापृथिवी, यश , मा, विन्दतु, इन्द्रबृहस्पती, यश', मा, भगस्य, यशः, मा, मा प्रतिमुच्यतां, अस्या', ससद., यशः, अहं, यशस्वी, प्रवदिता, स्याम् ॥

பதவுரை.

हे देव !	ஹெ தெவ !	தேவனே !
द्यावापृथिवी	த்யாவாவ்ருயிவீ	வானுலக மண்ணுலகங்களிலுள்ள
यश	யஶஃ	கீர்த்தியானது
मा	மா	எனக்குக
विन्दतु	விந்த-ு	கிடைக்குக
इन्द्रबृहस्पती	இந்த்ரபரஹஸ்பதீ	இந்திர பிருகற்பதிகளுள்ள
यश	யஶஃ	கீர்த்தியும
मा	மா	எனக்குக கிடைக்குக.
भगस्य	ஹகஸ்ய	ஆதித்தனுடைய
यश.	யஶஃ	கீர்த்தியும
मा	மா	எனக்குக கிடைக்குக.
मा प्रतिमुच्यतां	மா ப்ரதிஹ-ுயதாம்	இப்பெருங் கீர்த்தி எப்போதும் எம்மிடத்து நீங்காதிருக்குக.
अस्या.	அஸ்யாஃ	இந்த
ससदः	ஸஂஸதஃ	சபையின
यश	யஶஃ	கீர்த்தியுங் கெடாதிருக்குக.
अह	அஹம்	யான
यशस्वी	யஶஸ்வீ	கீர்த்தி யுடையவனும
प्रवदिता	ப்ரவதி தா	பெரும பேச்சாளனும
स्या	ஸ்யாம்	ஆவேனாக

சாயண பாடியம.

காண்டம—5. இருக்கு—10. வாமதேவ ரிஷி.

பூலோக மண்ணுலகங்களின கீர்த்தியானது துதிப்போனுகிய எனக்குக் கிடைக்குக மற்றும, இந்திர, பிருகற்பதிகளின கீர்த்தியும எனக்குக கிடைக்குக. இன்னும, ஆதித்தனுடைய கீர்த்தியும எனக்குக கிடைக்குக. பெருங் கீர்த்தியானது எமமைவிட்டு நீங்காதிருக்குக. இச் சபையின கீர்த்தியுங் கெடாதிருக்குக. யாண்டும யான கீர்த்தியுடையவனும மிகப பேசுவோனும ஆவேனாக.

(10)

மந்திரம் 11.

१ २ ३ २ ३क२र ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ १ २ ३ २
612. इन्द्रस्य नु वीर्याणि प्रवोचं यानि चकार प्रथमानि वज्री ।
२ ३ २ ३२ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
अहन्नहिमन्वपस्ततर्द प्रवक्षणा अभिनत्पर्वतानाम् ॥ ११ ॥

இருசுகு 1-32-1

ஈந்த்ரஸ்ய நூ வீர்யாணி ப்ரவோசம் யானி சகார ப்ரத²மானி வஜ்ரீ।
அஹன்னஹிமன்வபஸ்ததர்த³ ப்ரவக்ஷணா அபினத்பர்வதானாம் ॥

அந்வயம்.

வஜ்ரீ, प्रथमानि, यानि, वीर्याणि, चकार, नु, (तस्य) इन्द्रस्य वीर्याणि, प्रवोचं, अहिं, अहन्, अनु, अप:, ततर्द, पर्वतानां, वक्षणा:, प्राभिनत् ॥

பதவுரை.

वज्री	வஜ்ரீ	வசிராயுத மேந்திய இந்திரன
प्रथमानि	ப்ரத²மானி	முனனுள்ள, அலலது, முதன மையான
यानि	யானி	எந்தப
वीर्याणि	வீர்யாணி	பராகிரம காரியங்களைச
चकार	சகார	செயதனனே,
नु	நூ	விரைவில
(तस्य) इन्द्रस्य	(தஸ்ய) ஈந்த்ரஸ்ய	அவ விந்திரனுடைய
वीर्याणि	வீர்யாணி	பராகிரமங்களைச
प्रवोचं	ப்ரவோசம்	சொலகினறேன. (அதாவது)
अहिं	அஹிம்	மேகதததக
अहन्	அஹந்	கடிநதனன
अनु	அநூ	பினனா
अपः	அபஃ	நீரைச
ततर्द	ததர்த³	செலுததினன. (தையிலவீழுத தினன)
पर्वतानां	பர்வதானாம்	மலைகளின மேல
वक्षणा:	வக்ஷணாஃ	ஓடுகினற நதிகளை
प्राभिनत्	ப்ராபினத்	கரையைக கெலலி, ஓடச செய தனன. (எனபதாம)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—11. இரணியதூப ரிஷி.

வசுகிராயுத மேந்திய இந்திரன், முன்னிருந்த, அல்லது, முக்கியமான எந்தப பராக்கிரம முடைய காரியங்களைச செய்துள்ளானோ, அவ விந்திர னுடைய பராக்கிரம காரியங்களை விரைவிற சொல்கின்றன அவைகள யாவைகளென்னில்? அவைகளைக கூறுவாம —மேகத்தைப பிளந்தனன். அஃதோ பராக்கிரம காரியமாம. பின்னா, நீரைத துளபுறுத்தினன. அதாவது பூமியில வீழ்த்தினன இஃது இரண்டாவது பராக்கிரம காரிய மாம மலைகளின சம்பந்தமாயச செல்கின்ற ஆறுகளை இருக்கைகளையுங கெல்லுவதினால மிக்க பெருமச செய்தனன. இஃதோ, மூன்றுவது பராக் கிரம காரியமா மென்க. (11)

மந்திரம் 12.

३ १२ ३ ३ १ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ ३ ३ २
613. अग्निरस्मि जन्मना जातवेदा घृतं मे चक्षुरमृतं म आसन् ।
३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
त्रिधातुरर्को रजसो *विमानोऽजस्रं ज्योतिर्हविरस्मि सर्वम् ॥१२॥

இருக்கு—3-26-7.

அக்நிரஸ்மி ஜன்மநா ஜாதவேதா க்ருதம் மெ சக்ஷுரம்ருதம் ம
[ஆஸந ।
த்ரிதாதுரர்கொ ரஜஸொ விமாநொ(அ)ஜஸ்ரம் ஜ்யோதிர்ஹவிரஸ்மி
[ஸர்வம் ॥

அந்வயம்

(हे कुशिक!,) अग्निः, अह, जन्मना एव, जातवेदा, अस्मि, मे, चक्षुः, घृतं, अमृतं, मे, आसन्, अर्कः, त्रिधातुः, रजसः, विमान , अजस्र, ज्योति , हवि , सर्व, अस्मि,

(அல்லது)

अग्नि , अस्मि, जन्मना, जातवेदाः, घृतं मे चक्षुः, अमृतं, मे, आसन्, त्रिधातुः, अर्क , रजसः, विमानः, अजस्र, ज्योति., सर्व हविः, अस्मि ॥

---

* विमानो वर्मो எனபது இருக்கு

பதவுரை.

(हे कुशिक!)	(ஹே கௌஶிக!)	விசுவாமித்திரமுனிவரின் பிதாவாகிய குசிக ரிஷியே! போகிய மெனனும அன்னம,
अग्निः	அக்நிஃ	போக்தாவாகிய அகினி, எனனுமிவற்றுள
अहं	அஹம்	அகினியாகிய நான,
जन्मना (एव)	ஜந்மநா (ஏவ)	பிறபபினினறே
जातवेदा अस्मि	ஜாதவேதா அஸ்மி	ஆன்ம வடிவாய் பிருகின்றேன். (கேடடன முதலியன இனறிப பிரம சாக்ஷாதகாரமுடையேன)
मे	மே	எனது
चक्षुः	சக்ஷுஃ	நேததிரம
घृतं	க்ருதம்	மிக விளஙகுகினறது,
अमृतं	அம்ருதம்	கரும பயன
मे	மே	எனனுடைய
आसन्	ஆஸந	வாயிலிருகின்றது (யாரேனபோகதா.)
अर्कः	அர்கஃ	வாயுவும நானபிருகின்றேன்.
त्रिधातु	த்ரிதாது	மூவகைப பிரிவினுள, வாயு வடிவததால
रजसः	ரஜஸஃ	அநதரிக்ஷததிறகு
विमानः	விமாநஃ	அதிடடானமும நானபிருகின்றேன.
अजस्रं	அஜஸ்ரம்	எனறுமுளள
ज्योति.	ஜ்யோதிஃ	வானுலகிறகு அதிடடானமாகிய, இரவியும நானபிருகினறேன.
हवि.	ஹவிஃ	போகியப பொருளகள
सर्वं	ஸர்வம்	அனைதது
अस्मि	அஸ்மி	நானபிருகினறேன்.

அலலது

अग्निः	அக்நிஃ	யான அகினியாக (தேவாகடகு அவியைச சோபபிபபவனாக)

अस्मि	ரஸ்மி	இருகினறேன்.
जन्मना	ஜன்மநா	பிறநத காலதினினறே
जातवेदा.	ஜாதவெதாஃ	ஞானமுடையோனு யிருகின் றேன். அலலது, தோனறின பொருளகளணைதறதாபுக கவ தானமசொரூபமாய்க காணுஞ் சாவான்மாவாயிருகினறேன ஏனெனின?
घृत मे चक्षुः	க்ருதம் மெ அக்ஷிஃ	தீயில விடட நெய்யென, எனது கண பிரகாசிகினறது
अमृतं	அம்ருதம்	கெடாத ஒளியாகிய அமுதம
मे	மெ	என்னுடைய
आसन्	ஆஸன்	முகமா யிருகினறது
त्रिधातु अर्के.	த்ரியாதவஃ அர்கெ	மூவகைப பிரிவாயுளள பிராண னும நானு யிருகினறேன.
रजस·	ரஜஸஃ	அநதரிகஷதறபபறறி
विमानः	விமாநஃ	விசேடமாய்ப பரிணமிகுமவாயு வும நானு யிருகின்றேன்.
अजस्र	அஜஸ்ரம்	இடையறாது வெபபநதருமம
ज्योति.	ஜ்யோதிஃ	இரவியும நானு யிருகினறேன. விரிபபதிலென?
सर्व हवि. अस्मि	ஸர்வ ஹவிஃ அஸ்மி	நெய, புரோடாச, முதலிய தேவ வுணவுகள எலலாம நானுயிருக கின்றேன ஏனற.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—3. இருக்கு—2. விசுவாமிதிரர் ரிஷி.

இம் மந்திரமும், மேல்வரும மநதிரமும அக்கினியைத் துதிகின் றனவாம். அதில இம மநதிரம, எலலா வடிவமாய் அகினியைத துதிக்க லாம இவ வுலகம, (அனனம) போகிய வடிவாகவும, போதறரு (புகுப போன) வடிவாகவும இருவகைபபடடதாம. அவவாறே, "இதுவே அனன மும, அனனமுணபோனுமாம. சோமமே அனனம, அகினியே அனன முணபோன" என மறையுங கூறுகினறது. ஆணடுப போகிறு வருகை வடிவ மாய அனனதறதையுண்பது அகினியாம. அவ வகினியும, அகினி, வாயு, ஆதிதன, எனனும (தனனுளளடகிய மூவகை) வேறறுமையால, மூவகை யாகிய மணணுலகம, அநதரிகை வுலகம, வானுலகம எனபவைகளை அதிடடி நிறகினறது அவவாறே "அது தனனே மூவகையாகியது இரணடாவது இரவி மூனறுவதுவாயும" என வாசசனேய மெனனும மறையுங கூறுகின றது. அவறறுள, அவ வகினியாகிய நான பிறபபிலிருநதே சாதவிதக

வாக (அதாவது கேட்டன், முதலியன இன்றியே இயற்கையில் சாக்ஷாதகாரம் பணணிய பரமானம வடிவாக) இருக்கினறேன எனபதாம். உலகததை விளகதகினற பிரகாச வடிவம எனது நேததிரம இபபோது மிக ஒளிர்கினறது. திவயமாகிய கரும பலம முதலிய விடய போகஙகள எனது முகததில (வாயில) இருககினறன. எலலாப போகதா வருகக வடிவஙகளுந தாஙய இருததலின் எனக இவவாறு தனதானமாவிறகுப பூமியின அதிடடானதத தனமையைக கூறிவிடடு, வாயு வடிவாய் அநதரிடசததிற்கு அதிடடானத தனமை கூறத தொடஙகபபடுகினறது —மூலததில ஆககன எனபது முதலியனவறறுல ணாடு ஆககன எனறது வாயுவாம "அதுவே ஆகக ணுடைய அர்ககத தனமை" என மறையுங கூறுதலின எனக. அப பிராணன நாஙயிருககினறேன அதாவது மூவகையாகத தனனைப பிரிதது அவற்றுள் வாயு வடிவால அநதரிடசததிற்கு அதிடடாதாவாயிருககினறேன என்பதாம. அவவாறே, ஆதிததன் வடிவால வாணுலகிறகு அதிட்டானத் தனமை கூறபபடுகினறது (மூலததில) "கெடாத சோதி" என அதாவது வாணுலகிறகு அதிடடான மெனணும நிததியப பிரகாசஙகிய ஆதிததனும் நாஙயிருககினறேன எனபதாம. இவ்வாறுய போகதா வடிவமாயத தனனைச சிநதிததுககொணடு, போககிய வடிவாயும சிநதிககினறா.—மூலததில் யாதொரு அவிகள், எனபது முதலியவறறுல. பிரசிததியான போகஙகிய களை (அனனஙகள) அனைததும நாஙயிருககினறேன எனபதாம.

அல்லது, நான் அகனியா யிருககினறேன. அதாவது தேவர்கட்கு அவிகளைச சோபபிககினறே ஞதலின ஒளி முதலிய குணமுடையஙு யிருககின்றேன என்பதாம மற்றும, பிறபபினினறே ஞானமுடையவஙு யிருககினறேன் எனபதாம. தோனறிய கணததிலேயே எலலா முணாநதோஙு யிருககினறேன எனக அலலது, தோனறின வனைதததையும தனதான்மாவாய் உணர்கினறது சாதவேதாவாம. அதாவது எலலா வடிவா யிருககினறேன எனபதாம. அஃதெவவா றெனின்? கூறப்படுகினறது —பிரசிததியாகிய நெய், எனது நேதநிரமாயிருககினறது. அதாவது நேதநிரம போனறதா மெனபதாம எனனை? உலகில கணணும பிரகாசிககினறது, ஆவின நெயயும (தீயாவிய) எனபால விடபபடின எனனைப (அகனியாகிய எனனை) பிரகாசிப் பிபபதாயிருககினறது, ஆதலின எனக ஒளியெனணும அமுதமானது, அதாவது கெடாத பிரகாசம, எனது வாயில இருககினறது. பிராணன, அபானன, எனணும மூவகையா யுளளதும, போறறத தககதுமாகிய பிராணனும நாஙயிருககினறேன. அவவாறே அநதரிக்ஷதிதினுடைய, விமானம=விசேடமா யுணடாகுவது, எனணும வாயுவும நாஙயிருககிறேன. மறறும, இடைவிடாது வெபபநதருஙு சூரியனும நாஙயிருககினறேன. விரிபபதி லென? நெய், புரோடாச முதலிய இநத அவி வடிவததால

உபலக்ஷணமா யுரைப்பட்ட அவ வரிததும நானுயிருக்கினறென எனப தாம "உணமையில இவ வரிததும பிரமம" என மறறுயுங கூறுகின றதா மாதலின எனக அவ வகினியை எலலா வடிவமாகக கூறியதால அக கினியே பரபபிரமம எனபபட்டது. (காண்க) (12)

மந்திரம் 13.

२ ३ २ ३१र २र ३१र २र ३१र २र३ १२

614. पात्यग्निर्विपो अग्रं पदं वेः * पाति यह्वश्चरणꣳ सूर्यस्य ।

२ ३ १ २ ३१ २ ३१र २र ३ १ २ ३ १२ ३ २

पाति नाभा सप्तशीर्षाणमग्निः पाति देवानामुपमादमृष्वः ॥ १३ ॥

இருக்கு 3-5-9

வாதயக்நிர்விபோ அக்₃ரம் வத₃ம் வேः வாதி யஹ்வஶ்சரணம் [ஸ்ய சூர்ய₃ஸ்ய ।

வாதி நாஹா ஸப்தரீஷிஶீர்ஷாணமக்₃நிꣳ வாதி தே₃வாநா ம்ருʼஷப₄꣡꣫꣡꣫꣡꣫

पाति	வாதி	காபபாற்றுகினறது
ऋत्व. अग्नि	ரிஷ்வ: சுஜிஹ்	காணறகுரிய இவ வககினி
देवानां उपमादं	தெவாநாம் உவமாதம்	தேவாகடகுக களிபபைகடகொடுக கும வேளவியைக
पाति	வாதி	காபபாறறுகினறது.

சாயண பாடியம்.

கணடம—3. இருகசு—14 விசுவாமிததிர ரிஷி.

அககினி, யாணடுமை நிறைநதுளள பூமியின சிறநத இடஙகளைக காப பாறறுகினறது மகததாகிய அககினி, இரவியின மாகசமாகிய அநதரி சுஷ்தைக காபபாறறுகினறது அநதரிடசததின நடுவில மருத கணததைக காபபாறறுகினறது. பாசகததகக இவ வககினி, தேவாகடகுக களிபபை யுணடாகசும வேளவியைக காபபாறறுகினறது எனபதாம (13)

மூன்றாவது கண்டம்

முறறும.

நான்காவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அததியாயம்—6. கண்டம்—1.

பன்னிரணடு மநதிரங்களாலானது.

தேவதைகள :—2, அககினி. 3, சிருது 3, 6-புருடன. 7, சிருடடா 8, வான, மண. 9, 11, இநதிரன 10, ஆனமா 13, கோ சநதம —1, 2, பநதி 3, 7, 9, 10, அநுஷடுப சுரம —1, 2, பஞசமம 4, 7, 9 10, காந தாரம 7, 11, 12, தைவதம இருடிகள ஆஙகாஙகு கூறபபடுவாகள

மநதிரம் 1

615. १२ ३ १ २३ २३१२
भ्राजन्त्यग्ने समिधान दीदिवो जिह्वा चरत्यन्तरासनि ।
२२ २२ ३ १२ ३२ २२ २२ ३१ २
स त्वन्नो अग्ने पयसा पवेन वर्चो दृशेऽदाः ॥ १ ॥

ஸமிதா⁴ன꞉ ஸுத்ரு ஹவிர்தா⁴ நீதிர்வோ ஜிஹ்வா சரதி ஹோதரக்³நே ।
ஸஸ்வதிர்ஹோ ஸுத்ரு வயஸா வஸுவித்ரயிம் தே³ஹி ஸுவீரமக்³நே ॥

அந்வயம

समिधान, दीदिवः, अग्ने !, भ्राजन्ती, आसनि, अन्तः, जिह्वा, चरति, अग्ने !,
वसुवित्, सः त्व, नः पयसा, रयिं, दृशे, वर्चः, अदा ॥

பதவுரை.

समिधान	ஸமிதா⁴ன	வேடபோகளால ஒளி மிக வளாகபபடடதும,
दीदिव	தீ³தி³வஃ	எவறறினும மேலாயப பிரகாசிப பதுமாகிய
अग्ने !	அக்³நே !	அகனினியே ! (உனது)
भ्राजन्ती	ப்⁴ராஜந்தீ	பிரகாசமாகிய
आसनि अन्तः	ஆஸனி அந்தஃ	வாயின நடுவிலுளள
जिह्वा	ஜிஹ்வா	நாககு
चरति	சரதி	(அவியைப) புசிகினறது.
अग्ने !	அக்³நே !	அகனினியே !
वसुवित्	வஸுவித்	தனததை யடைவிகினற,
स त्व	ஸஃ த்வம்	அததகைய நீ
नः पयसा	நஃ பயஸா	எமகு அனனததோடு
रयिं	ரயிம்	இரமணீய தனததையும
दृशे	த்³ருஸே	பாரககததகக
वर्चः	வர்சஃ	ஒளியையும, அலலது, ஒளித தனமையையுந
अदा.	அதா³ꣳ	தருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—4. இருகு—1 வாமதேவ ரிஷி.

வேடபோகளால ஒளியெழ வளாகபபடடதும், எல்லாவறறினும் மேலாய விளஙகுவதுமாகிய அகனினியே! பிரகாசமுளள வாயின நடுவின கணணுளள (உனது) நாககு, அவிகளை (தேவவுணவுகளை) உணகினறது. தனததைச சோபபிகினற அததகைய அகனினியே! நீ, அனனததுடன் இரமிதது நற குரிய தனததையும, காணறகுரிய ஒளியையும, அல்லது, ஒளித தனமையையும எஙகடகுக கொடுபபாயாக எனபதாம. (1)

மந்திரம் 2.

३ २र २र ३ २र २र
616. वसन्त इन्नु रन्त्यो ग्रीष्म इन्नु रन्त्यः ।
३१र २र ३१२ ३१र २र ३ १र २र
वर्षाण्यनु शरदो हेमन्तः शिशिर इन्नु रन्त्यः ॥ २ ॥

வஸந்த இந்நு ரந்த்யோ க்ரீஷ்ம இந்நு ரந்த்யः ।
வர்ஷாண்யநு ஶரதோ ஹேமந்தः ஶிஶிர இந்நு ரந்த்யः ॥

அந்வயம்

வஸந்தः இந்நு, ரந்த்யः, க்ரீஷ்ம இந்நு, ரந்த்ய·, வர்ஷாணி அநு, ஶரதः, ஹேமந்தः, ஶிஶிர· இந்நு, ரந்த்யः ॥

பதவுரை.

वसन्त इन्नु	வஸந்த இந்நு	இளவேனிற காலம
रन्त्य	ரந்த்யः	இரமிதத்தற குரியது
ग्रीष्म इन्नु	க்ரீஷ்ம இந்நு	முதுவேனிற காலம
रन्त्य	ரந்த்யः	இரமிதத்தற குரியது.
वर्षाणि अनु	வர்ஷாணி அநு	மழை காலத்தின் பினனா
शरदः	ஶரதः	குளிர காலமும
हेमन्त	ஹேமந்தः	முனபனிக காலமும்
शिशिर इन्नु	ஶிஶிர இந்நு	பினபனிக காலமும
रन्त्यः	ரந்த்யः	இரமிகக்த தக்கனவாம.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—4. இருக்கு—2. வாமபதவ ரிஷி.

சித்திரை, வைகாசியாகிய வசந்தரிதுகாலமே இரமிகக்தத்தக்கதாகின றது. ஆனி, ஆடியாகிய கிரீஷ்மரிதுவே இரமிதத்தற குரியதாம, ஆவணி புரட்டாசியாகிய மழைகாலரிதுவே இரமிகக்தத்தக்கதாம. அதன பினனா, அர்பபிசி, காத்திகைகளான அவயவங்களோடுடைய சரத்காலரித்து இரமிகக்த தக்கதாம. மாகழி தையாகிய ஏமந்தரிதுவே இரமிகக்தத்தக்கதாகினறது. மாசி பங்குனியாகிய சிசிரருதுவே இரமிகக்தத்தக்கதாம். (2)

குறிப்பு:—ரண்டு, இருது வெனபது ரிசர னெனபா சிலா.

மந்திரம் 3.

३१२३ १२ ३२ ३१२
सहस्रशीर्षाः पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपात् ।
१२ २२ ३१२ ३१२ २३
*स भूमिꣳ †सर्वतो वृत्वात्यतिष्ठद्दशांगुलम् ॥ ३ ॥

இருகசு 10-90-4.

ஸஹஸ்ரஶீர்ஷாः வாஸுதேவஃ ஸஹஸ்ராக்ஷஃ ஸஹஸ்ரபாத் ।
ஸ பூமிம் ஸர்வதோ வ்ருத்வாத்யதிஷ்ட²த்³தா³ஶாங்கு³லம் ॥

அந்வயம்.

सः, सहस्रशीर्षाः, सहस्राक्षः, सहस्रपात्, सः, भूमि, सर्वतः, वृत्वा, दशांगुलं, अत्यतिष्ठत् ॥

பதவுரை.

வாஸுதேவஃ	விராட் புருடன் (பெரும பொருளாகிய இறைவன்)
ஸஹஸ்ரஶீர்ஷாः	எண்ணிலாச் சிரசுகளையுடையாளும்,
ஸஹஸ்ராக்ஷஃ	அளவிலாக கண்களுடையாளும்,
ஸஹஸ்ரபாத்	அளவற்ற பாதங்களையுடையாளுமாவன்.
ஸஃ	அப புருடன
பூமிம்	அண்டமாகிய தரையை
ஸர்வதஃ	எலலா வசையாலுஞ
வ்ருத்வா	சூழ்ந்துகொண்டு
அதிஷ்ட²த் தா³ஶாங்கு³லம்	பத்து விரற்கடை அளவுள்ள இருதயத்தைக்
அத்யதிஷ்ட²த்	கடந்து இனிது நிலைத்திருக்கின்றனன

சாயண பாடியம்.

—4. இருகசு—3. நாராயண ரிஷி.

லா வுயிர்களின சமட்டியாகிய (கூட்டமாகிய) விராட் என புருடன உளளானேனு, அவன், ஆயிரமென்னு மெண்ணுல உபலக்ஷியபபட்ட எண்ணமுடியாத தலைகளையுடையவன எனபதுபொருள.

सभूमि विश्वता वृत्वा, எனபது இருகசு

सर्वत स्पृत्वा, எனபதாக, யஜுர் सहस्र शीर्षा எனபதும, யஜுர்

எல்லாவுயிர்களுகுண்டான தலைகளனைத்துமே இவனுககு ஆயிரந்தலைகளா மென்க. அவன அவயவுடலகளினுள எிருகுகினறுனுதலின தலைகளெலலாம அப புருடனுடையவைகளேயாம எனபதாம இவவாறே, ஆயிரங்கணுக ளுடைமையும, ஆயிரங காலகளுடைமையுமா மெனபதுங கணடுகொள்க அபபுருடன் பிரமாணடமாகிய வுருணடை வடிவப பூமியை நாறபுறமுஞ சூழ்நது வளைநதுகொணடு பததுவிரறகடை யளவுளளதோரிடதைத தாணடியிருகுகினறுன அதாவது பததுவிரறகடை எனறது உபலகுகணமாம ஆதலின பிரமாண்டதினின்றும வெளியிலும எஙகும வியாபிததிருகுகின றுன எனபது பொருள. (3)

மநதிரம் 4.

१ २ ३ २उ ३१ २३१ ३ ३ १ २ ३१ २

618. त्रिपादूर्ध्व उदैत्पुरुषः पादोऽस्येहाभवत् पुनः ।

२ ३ २ ३क २र ३ २ ३ २

तथा विष्वङ् व्यक्राम द*शनाऽनशने अभि ॥ ४ ॥

10-90-4.

தி₃வாஉ₃த்₃₄₂₃₄₂ உதை₂த்பு₃ரு₃ஷ:₃ வாதோ₂ஸ்யேஹாபவ₃த்₃₄₂₃₄₂ புந:₃ ।
ததா₂ விஷ்வங்₃₄₂₃₄₂ வ்யக்ராம₃ த₃ஶநாஶநே அபி₃ ॥

அந்வயம்.

त्रिपात् पुरुषः, ऊर्ध्वं, उदैत्, अस्य, पादः, इह, पुनः, अभवत्, तथा, विष्वङ्, व्यक्रामत्, अशनानशने, अभि ॥

பதவுரை.

त्रिपात् पुरुष.	தி₃வாஉ₃ வா₃₄₂₃₄₂ரு₃ஷ:₃	மூனறு பாதங்களை யுடைய அப் புருடன
ऊर्ध्व उदैत्	ஊர்த்₄₂₃₄₂வ:₃ ஊதை₂த்	உலகதினகுணதோஷங்களுகுகு வேறுய மேமபடடவனுக இருகுகிவறுன
अस्य	அஸ்ய	இப,புருடனுடைய
पादः	வாத₃:₃	ஒருகூறு
इह	இஹ	இம மாயையிலகுண
पुनः	பு₃ந:₃	அடிகுகடி
अभवत्	அபவ₃த்₃₄₂₃₄₂	வெளிபபடுகினறது
तथा	ததா₂	அவவாறு

* साशनानशने, எனபது இருகுகினறும எசுரிலும பாடம.

विष्वङ्	விஷ்வங்	பலவகை வடிவாய்
व्यक्रामत्	வ்யக்ராமத்	வியாபிகினறது.
अशनानशने अभि	அஶநாநஶநே அபி	மறறும, உணணல முதலிய செயகைகளோபுடைய பிராணிகளாகவும, அவைகளிலலாத மலை, ஆறு முதலிய அசேதனஙகளாகவும உலகில பரநதது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—4.

பரதததின ரூடாபறறவனும, மிகுநத வடிவமுளளவனும, மூன்று பாதஙகளை புடையவனுமாகிய இப புருடன, அஞஞான காரியததினினறுக தோனறிய வடிவஞபிருதும, அதிலுளள குண தோடஙகளுடன ரூடர் பறறு மேமபடடவனுயிருகினறான. இவனுடைய யாது ஒரு கூறுண்டோ, அது, மாயையிற ரூன்றுகினறது. அதாவது ஆகக லழிததலகளால மறிதலும மறித்தும் வருகினறது எனபதாம. இவவுலகம பரமானமாவினது ஓர் கூறாக தனமை, "இவ்வனைதையும யான வியாபிததுளளேன, ஒரு கூறால உலகம நிலைதிருகினறது" எனப் பகவானுகிய கணணபிரான லுக கூறபபடடிருகினறது. மாயையினபாற ரூன்றிய பினனரோ, தேவ, மநுட, பசு, பகி முதலிய வடிவததாற் பலவகையாய் வியாபிதிருகிருகினறனன யாது செய்துகொண்டெனின? பகி முதலியவைகளைக குறியாகச செய்கொணடு நிறைநதிருகினறனன. அவைகளை புடைய சேதனசமுதாயமும; அவைகளிலலாதனவாய மலை, யாறு முதலியவைகளும எனன, விருவகையாக உள்ளவாறுண்டாகி, இப புருடனே பலவகையாய்த தோறறுமாறு செய்துகொணடு வியாபிததனன எனபதாம. (4)

மந்திரம் 5.

१२३ २उ ३ २३२उ ३ १ २
619. पुरुष एवेदꣳ सर्वं यद्भूतं यच्च भाव्यम् ।
१ २ ३ १३३ १२ ३ १२ ३१२ ३ २
पादोऽस्य सर्वाभूतानि त्रिपादस्यामृतं दिवि ॥ ५ ॥

இருககு 10-90-2.

வாரு஢ஷ வனவெஹ꣡ꣳ ஸர்வ꣡ம் யத்³பூ⁴தம் யச்च ஹாவ்யꣳ ।
வாதொ3ஸ்ய ஸர்வ꣡பூ⁴தானி த்ரிவாத3ஸ்யாம்ரு꣡தꣳ தி³வி ॥

அநவயம.

इदं, सर्वं, पुरुषः एव, यत्, भूत, च, यत्, भाव्यं, सर्वाभूतानि, अस्य,
पादः, अस्य, त्रिपात्, अमृतं, दिवि ॥

பதவுரை.

इदं	ஊஂ	(நிகழ் காலததுளள) இவவுலகம்
सर्वं	ஸவ-ழ்ம்	அனைததும
पुरुष. एव	வ-ஸ-ஷ்ஃ ஸவ	புருடனே யாகினறன்
यत्	யக்	யாது,
भूत	ஹூ-தம்	இ ற ந த காலததிற் தோன்றி யிருநததோ,
च	அ	மறறும,
यत्	யக்	யாது,
भाव्य	ஹாவ்யம்	வருங காலததிற் றோன்றுவதோ, அவ வனைததும புருடனே யாகினறன.
सर्वाभूतानि	ஸவ-ஹூ-தா-நி	மூறகாலததிலுள்ள சராசரப பொருளகள
अस्य	அஸ்ய	இபபுருடனுடைய
पाद	வாத்ஃ	நானகாவது கூறறம.
अस्य	அஸ்ய	இப புருடனின
त्रिपात्	த்ரிவாக்	மூனறு பாதஙகளும் (மீநத வடிவம)
अमृत	அம்ரு-தம்	மரண'மறறதாயிருநது,
दिवि	தி-வி	ஒளிவடிவதில நிலைததிருகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருகசு.—5

நிகழ காலததிய இவவுலகனைததும புருடனே யாவன. சென்ற காலததிறறோனறிய வுலகமும, வருங்காலததிற றோனறு முலகமுமாகிய அனைததும புருடனே யாவன நிகழ காலததிலுளள பிராணிகளனைததும சராசர வடிவமாகிய புருடனுடைய கூறுகளானதே போனறு, போன கால, வருங்கால மெனனுமஇருவகையாலானதுங காணறபாலது எனபது கருதது அவ விரு வகையே விளகபபடுகினறது.—இப புருடனுகசு மூனறு காலததிலுளள பிராணிகளனைததும நானகாவது கூறுகும. எஞசிய இபபுருடனுடைய மூப பாதமானதோ? கேடிலாததாயப பிரகாசமமிகத சுயம பிரகாச வடிவததில நிலைததிருகினறது ஈணடு, நிலைததிருகினறது எனபது எஞசி நினறது. எபபோதும "உணமையானதும அறிவானதும அநத மறறதும பிரமமாம" எனபதால பிரமததிறகு இவ வளவெனுங தனமை யினமையாலை பாதம நானகெனப் பகருதல முடியாததாமாயினும, இவ வுலகம பிரம வடிவததை நோகக மிகுந சிறியதாம எனகருமம வேடகையாற பாதஙகளெனறு உபசாரமாயக கூறபபடடது எனபதுணாக.

(5)

மந்திரம் 6.

१२ ३२ड ३ १ २३ १२
620. *तावानस्य महिमा †ततो ज्यायाँश्च पूरुष ।
३ १२३१ २र ३ १र २र ३ १२
उतामृतत्वस्येशानो यदन्नेनातिरोहति ॥ ६ ॥

இருகசு 9-61-12.

தாவாநஸ்ய ஸஹிமா ததோ ஜ்யாயாம்ஶ்ச பூருஷ:।
உதாம்ருதத்வஸ்யேஶாநோ யதன்நேநாதிரோஹதி ॥

அந்வயம்.

तावान्, अस्य, महिमा, पूरुष', ततः च, ज्यायान्, उत, अमृतत्वस्य, ईशानः, यत्, अन्नेन, अतिरोहति ॥

பதவுரை.

तावान्	தாவாந்	முக்காலத்திய லோகங்கட்கும் பற்றுக கோடாதல் முதலிய அவ்வண்ணத்துமே
अस्य	ஸஸ்ய	இப் புருடனுடைய
महिमा	ஸஹிமா	ஆற்றல் விசேடமாம் (உண்மை வடிவமன்று)
पूरुष	பூருஷ:	உண்மையாகிய புருடனே,
ततः च	தத: உ	ஆற்றலினும், அம மகிமையினினும்
ज्यायान्	ஜ்யாயாந்	மிக மேம்பட்டோனவன்
उत	உத	மற்றும்,
अमृतत्वस्य	அம்ருதத்வஸ்ய	தேவதை தனமைக்கு
ईशानः	ஈஶாந:	மாயை வாயிலாக இறைவனுவன்.
यत्	யத்	(யாதினு லெனின?)
अन्नेन	அந்நேந	சீவாக்களின் பயனுகிய நிமித்தத்தால
अतिरोहति	அதிரோஹதி	காரணமாய நிற்கும் நிலைமையை விட்டு உலகமாக தனமையையடைகின்றனன, • ஆதலின் எனக

* तावानस्य, † अतो ज्याया என இருக்கும், எசுரு மோதுகின்றது.

சாயண பாடியம

கண்டம்—4 இருக்கு—6

சென்ற காலத்திலிருந்ததும், நிகழ் காலத்திலிருக்கின்றதும், வரும் காலத்தில் இருக்கப்போவதுமாய உலகம் முதலியவற்றிற்கு, யாதொரு ஆதாரத்தை நினைத்துக்கொண்டோ, அது முதலிய வஸ்துவிலே இப்பிரபஞ்ச புருடனுடைய ஆற்றல் விசேடமாம். அவனுடைய உண்மை வடிவமன்று உண்மையாகிய புருடனோ, அந்த மகிமைகளினின்றும் மிக வியப்பானவன் என்பது பொருள் மற்றும், தனது மாயையால் தேவத் தன்மைக்கு இறைவனான எனக்கு எக் காரணத்தால் பிராணிகளின் போகிய வடிவ அன்னமென்னும் நிமித்தத்தத்தால் காரணமாய நிற்கும் தனது அவத்தையை விட்டு, காணப்படும் உலகமாகின்ற அவத்தையை யடைகின்றானோ, அக் காரணத்தால், பிராணிகளினுடைய கர்ம போகத்தின் பொருட்டு, உலகமாய நிற்கும் அவத்தை யுடன்பாடாதலின், இது அவனுடைய உண்மை நிலை அன்றென்பதுணர்க. (6)

மந்திரம் 7.

१ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १२

621. ततो विराडजायत विराजो अधि पूरुषः ।

२ ३१२ २२ ३२उ ३१ २ ३२

स जातो अत्यरिच्यत पश्चाद्भूमिमथो पुरः ॥ ७ ॥

இருக்கு 10-6-5

ததோ விராஜ்ஜாயத விராஜோ அதி புருஷஃ ।

ஸ ஜாதோ அத்யரிச்யத பச்சாத்பூமிமதோ புரஃ ॥

அந்வயம்.

ततः, विराट्, अजायत, विराजो अधि, पूरुषः, जात, सः, अत्यरिच्यत, पश्चात्, भूमिं, अथो, पुरः ॥

பதவுரை.

तत·	ததஃ	அவ் வாதிபுருடனினின்று
विराट्	விராட்	பிரமாண்டமாகிய விடமபு
अजायत	அஜாயத	உண்டானது.
विराजो अधि-	விராஜோ அதி	விராட், என்னும் அந்த தேகத்தின்
पूरुष.	புருஷஃ	பரபுருடன் உள்ளவாறு தோன்றினன்.

जात स	ஜாதஃ ஸஃ	உறபனனமாகிய அப புருடன
अत्यरिच्यत	அதயரிசயத	விராடடினினறும வேறுன தேவ, மனுட படசிகளாயினன
पश्चात्	பசசாத்	பினனா,
भूमि	ஹூமிம்	பூமியை யுணடாகினன
अथो	அதொ	பூமியை யுணடாகிய பினனா
पुर	புரஃ	பிராணிகளின தேகததை யுண டாகினன.

சாயணபாடியம்.

கணடம—4. இருகசு—7

இக கணட ததின நாலகாவது மநதிரததிற கூறிபபோந்த " பல்லுரு வாய வியாபிததனன " எனனும பொருளை ாணடும விரிகசபபடுகினறது — அப பரம புருடனிடததினறு விராடடெனனும பிரமாணடமாகிய வுடமபு உணடானது பலவகைப பொருளகள இதில விளஙகபபடுதலின இது விராட எனபபடடது பினனா, விராடடெனனு அநதத தேஹததையே அதி கரணமாகிகொணடு அவவுடமபை அபிமானிபபவனுகிய ஒரு புருடன ரூபனறினன வேத முடிகளினதாலு முணரபபடும அததகைய இவனே பரமானமாவாவன அவனே பல வுருவமாயப புகுநது பிரமாணட ததை யபிமானிகசும தேவதையாகிய சீவானமாவும ஆயினன இவைகள அதாவண வேததததினுடைய உததரதாப நீய வுபநிடததில மிக வெளிப படையாயக கூறபபடுகினறன " அஃது வருமாறு :—அததகைய இவன மாயையினுலே பூதஙகளையும், இநதிரியஙகளையும, விளஙகுகினற தேவதை களையும, கோசஙகளையுஞ சிருடடி ததுப புகுநதுகொணடு, மூடன, மூடன, (சீவன சீவன) என வழஙகபபடடிருகினறனன " எனபதாம. உணடாகிய அவ விராட புருடன, விராடடினும வேறுன, தேவா, மனிதா, விலஙகு முத லியவைகளாயினன தேவாகள முதலிய சீவதனமையை யடைவதன முன னா பூமியை யுணடாகினன ாணடுப பூமியை யுண்டாகினன எனபது எஞசி நினறது, பூமியை யுணடாகிய பினனா அவாகளுடைய தேஹஙகளை யுணடாகினன் எழுவகைத தாதுகளால நிறைநதிருதலின உடமபு பூரியெனபபடடது. (7)

மந்திரம் 8.

१ २ ३ १२३ १र २र ३१२ ३१र २र
622. *मन्ये वां द्यावापृथिवी सुभोजसौ ये अप्रथेथाममितमियोजनम् ।
१ २ ३ १ २ ३१र २र ३१ २
द्यावापृथिवी भवतꣳ स्योने ते नो मुञ्चतमꣳहसः ॥ ८ ॥

அதா—4-26-1.

உமெ வாம் த்யாவாப்ருதிவீ ஸுபோஜஸவள யெ ஸுப்ரதெதாமிதம் [உமியொஜநம் ।
த்யாவாப்ருதிவீ லவதம் ஸ்யோநெ தெ நொ முஞ்சதமꣳஹஸ: ॥

அந்வயம்

हे द्यावापृथिवी! वा, सुभोजसौ, मन्ये, अमित, योजनं, अभ्यप्रथेथां,
हे द्यावापृथिवी!, स्योने, भवतं, ये ते, नः, अहस, मुञ्चतम् ॥

பதவுரை

हे द्यावापृथिवी!	ஹெ த்யாவாப்ருதிவீ!	வானுலக பூமியுலகங்களின் தேவதைகாள!
वां	வாம்	உங்களிருவரையும்
सुभोजसौ	ஸுபோஜஸவள	எமமை இனிது பாதுகாக்கத் தக்காகளென
मन्ये	உமெ	யான உணர்கின்றேன.
अमितं	அமிதம்	(நீவிர்) அளவற்ற
योजनं	யொஜநம்	தன முதலியவைகளை
अभ्यप्रथेथां	அப்ரதெதாம்	யாண்டும் விரித்தி பண்ணுவிர்களாக.
हे द्यावापृथिवी!	ஹெ த்யாவாப்ருதிவீ!	வானுலக மண்ணுலகங்களின் தேவதாகாள! (நீவிர் எமக்கு)
स्योने	ஸ்யோநெ	சுக வடிவாகளாக
भवतं	லவதம்	ஆவீர்களாக.
ये ते	யெ தெ	எவ வானுலக மண்ணுலகங்கள் உளளனவோ, அவைகளை
नः	நொ	எங்களை
अंहस.	அꣳஹஸ:	பாவங்களினின்றும
मुञ्चतं	முஞ்சதம்	விடுவிப்பன வாகுக

* मन्ये वाद्यावा.. ८ ममिता योजनानि प्रतिष्ठे ह्यभवतं वसूना ते नो எனபது அதாவணம.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—3. இருக்கு—8 வாமதேவர் ரிஷி.

வானுலக மண்ணுலகங்கட்கு அபிமானிகளான தேவர்கள்! உங்களிருவரையும் இனிது எமமைப பரிபாலிக்கத தகுவாகுளென யானுணர்கின்றேன. வானுலக மண்ணுலகங்களுக்குரிய தேவர்காள! நீவிர் அளவற்ற தன முதலியவைகளை மிக விருத்தி பண்ணுவீர்களாக. வானுலக மண்ணுலகங்களின தேவர்காள! நீவிர் எங்களுடைய சுக காரியத்தில் தோற்றுவீர்களாக. அவ வானுலக மண்ணுலகங்களின தேவர்கள எங்களைப பாவங்களினின்று நீக்குவார்களாக எனபதாம். (8)

குறிப்பு—யோஜனம், எனபது தனம்.

மந்திரம் 9.

१२ ३ १२ ३ १ २ ३ २ ३ १२
623. हरी त इन्द्र श्मश्रूण्युतो ते हरितौ हरी ।
१ २ ३ १२ ३ १२ ३ १ २
तन्त्वा स्तुवन्ति कवयः पुरुषासो वनर्गवः ॥ ९ ॥

ஹரீ த ஊ ஷ்ரூணியுதோ தெ ஹரிதா ஹரீ ।
தந்த்வா ஷ்துவந்தி கவயஃ வனர்கவஃ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, ते, श्मश्रूणि, हरी, उतो, ते, हरी, हरितौ, वनर्गवः, कवयः, पुरुषासः, तं, त्वा, स्तुवन्ति ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ ஊர!	இந்திரனே!
ते	தெ	உனது
श्मश्रूणि	ஷ்ரூணி	மீசை தாடிகள
हरी	ஹரீ	பசமைநிற முடையனவாம.
उतो	உதோ	மற்றும,
ते	தெ	உனனுடைய
हरी	ஹரீ	குதிரைகள
हरितौ	ஹரிதள	பசமைநிற முடையவைகள.
वनर्गव	வநர்கவஃ	கோகளிடத்து, அல்லது, மறை மொழிகளின கண அனபுளள
कवय.	கவயஃ	நுணணுணர் வுடையோர்களான

पुरुषासः	வுரு-ஷாஸ:	புருடாகள,
तं	தம்	கீர்த்தியுள்ள, அத்தகைய
त्वा	த்வா	உன்னை
स्तुवन्ति	ஸ்து-வந்தி	துதிக்கின்றார்கள.

சாயணபாடியம.

கண்டம்—4. இருக்கு—9.

உன்னுடைய வீசைகளும் தாடிகளும் சோமரச மருந்தலாற் பசசை நிறமுடையனவாம அவ்வாறே, "இந்திரனது தாடி வீசைகள பசசை நிறங்களால மூடியுள்ளன" என மறைபுங கூறுகின்றது. மற்றும, உன்னுடைய குதிரைகளும பசசை நிறமுடையனவாம கோக்களை வழிபடுகின்ற மேதாவிகள, அல்லது, மறைமொழியி லனபுள்ள மேதாவிகள என்னும புருடாகள, அத்தகைய உன்னை துதிக்கின்றார்கள எனபதாம இம்மந்திரம அதாவணத்திற சிறிது பாட பேதத்தை யுடையது. (9)

மந்திரம் 10.

२७३ १२ ३ २ ३ ० ३ १ २ ३ २

624. यद्वर्चो हिरण्यस्य यद्वा वर्चो गवामुत ।

३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

सत्यस्य ब्रह्मणो वर्चस्तेन मा सं सृजामसि ॥ १० ॥

யத்வர்சோ ஹிரண்யஸ்ய யத்வா வர்சோ கவாமுத ।
சத்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோ வர்சஸ்தேன மா சம்ஸ்ருஜாமஸி ॥

அந்வயம

हिरण्यस्य, यत्, वर्चः, वा, गवां, यत्, वर्च., उत, सत्यस्य, ब्रह्मणः, वर्चः तेन, मा, ससृजामसि ॥

பதவுரை.

हिरण्यस्य	ஹிரண்யஸ்ய	இனியது செய்யும் இரமணீய தனத்திறகு
यत्	யத்	யாதொரு
वर्चः	வர்சஃ	காந்தியுண்டோ,
वा	வா	மற்றும,
गवां	கவாம்	கோக்கட்கு
यत्	யத்	யாதொரு

वर्च	வ அ ர் ச:	காந்தியுண்டோ,
उत	உ த	இனனும
सत्यस्य	ஸ த் ய ஸ்ய	உணமையாகிய
ब्रह्मण:	ப்ர ஹ்ம ண:	வேதத திறகு, அலலது, பிரமத திறகு
वर्च:	வ அ ர் ச:	யாதொரு காந்தியுணடோ,
तेन	தே ந	அதனோடு (அவைகளை)
मा	ம ா	எமமை (யாம)
ससृजामसि	ஸம்ஸ்ருஜாமஸி	கூடடுமாறு (அடையுமாறு) வேணடுகினறோம.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—4. இருகு—10. வாமதேவ ரிஷி.

இனியதைச செய்யும இரமணீயமெனனுங திருநாமமுளள தனதிறகு யாதொரு காந்தி யிருககினறதோ, அலலது, இப பெயருளள கோகடகு யாதொரு காந்தி யுணடோ, மறறும, அனனவராலும உடனபடட பிரமத திறகு யாதொரு, காந்தியுணடோ அவைகளோடு கூடுமாறு (அவைகளை யடையுமாறு) வேணடுகினறோம. யாஙகள தனமுடையோாகளாயும, கோகளுடையோாகளாயும, கலவி யுடையோாகளாயும ஆவோமாக எனபது உடகிடை. (10)

மந்திரம் 11.

२३ १२ ३ २ ३ २ ३क २३१ २

625. सहस्तन्न इन्द्र दद्धोज ईशे ह्यस्य महतो विरप्शिन् ।

२ ३ १ ३ १र २र ३ १ २ ३ २३ १ २ ३१ २

क्रतुन्न नृम्णꣳ स्थविरञ्च वाजं वृत्रेषु शत्रून्त्सहना कृधी नः ॥

ஸஹஸ்ஸ ந இந்த்ர தத்தோஜ ஈஂஶே ஹ்யஸ்ய மஹதோ விரப்ஷின் ।

க்ரதுன்ன ந்ரும்ணꣳ ஸ்தவிரஞ்ச வாஜம் வ்ருத்ரேஷு ஶத்ரூந்த்ஸஹனா

[க்ருதீ நஃ ॥

அனவயம்.

हे विरप्शिन्!, इन्द्र!, सहः, तत्, ओजः, नः, दद्धि, हि, अस्य, महतः, ईशे, नः, क्रतुं न, नृम्णं, च, स्थविरं, वाजं, कृधि, न, शत्रून्, वृत्रेषु, सहना ॥

பதவுரை.

हे विरश्शिन्!	ஹெ விரஷ்ஷிந்!	துதிபபோர்கட்கு ஆசி மொழி கூறுவோய்!
इन्द्र!	உந்த்ர!	இநதிரனே!
सह	ஸஹஃ	பகைவரை யடககுதற் குரிய
तत्	தக்	அததகைய கீதகதிபுளள
ओज	ஒஜஃ	(உனது) ஆறறல்,
नः	நஃ	எஙகடகுக
दद्धि	தத்தி	கொடுபபாயாக.
हि	ஹி	எனெனின? நீ
अस्य महत·	அஸ்ய மஹத·	இப பேராறறலுககு
ईशे	ஈஷ்டெ	இறைவனகினறய. ஆகலின எனக.
न	நஃ	(மறறும) எஙகட்கு
क्रतुं न	க்ரதும் ந	வேளவியைப போன்று
नृम्णं	நரும்ணம்	தனதனதையும
च	ச	மறறும,
स्थविरं	ஸ்தவிரம்	மிகப் பெரிய
वाज	வாஜம்	வனமையையும்
कृधि	கரு தி	(உண்டாகச்) செய்வாயாக. அவ வாறே,
न	நஃ	எஙகளுடைய
शत्रून्	ஸ்தரூந்	சததுருகளை வாடடுதற்குரிய
वृत्रेषु	வரு த்ரேஷு	உபாயஙகளை ததடுமவிஷயததில்
सहना	ஸஹநா	அநுகூலஞ செயவாயாக.

சாயண் பாடியம்.

கணடம—4. இருககு—11

இனிய ஆசிமொழி கூறும இநதிர! பகைவாகளை யடககத்தக்க உனது ஆறறலை எஙகடகுக கொடுபபாயாக யாதினு மெனின? நீ, இப பேராறறலுககு இறைவனகினறு யாதலி னெனக. இநதிர! நீ எஙகடகு வேளவியைப போல தனதனதையும, மிகச சிறநத வலிய பெருகனையுங கொடுபபாயாக மறறும, எஙகளுடைய சததுருகளை யடககு முபாய விஷயததில் எமககு அநுகூலஞ செயவாயாக. (சதருவை யடககததகக உபாயதனைச செயவாயாக எனபதாம) (11)

விசேடமாய வெளிபபடட ஆசிமொழி யுடையான 'விரபஷி' எனப படுவன.

மந்திரம் 12.

३१२ ३१२ ३२३ १ २ ३ २ ३ १ २

626. सहर्षभाः सहवत्सा उदेत विश्वा रूपाणि बिभ्रतीर्ह्यूध्नीः ।

३२ ३ २३१ २ ३ २ ३१२ २२ ३ २ ३१ २

उरुः पृथुरयं वो अस्तु लोक इमा आपस्सुप्रपाणा इहस्त ॥ १२ ॥

ஸஹர்ஷபூஹாஃ ஸஹவத்ஸா உதெத விஶ்வா ரூபாணி பிப்ரதீர்
[ஹ்யூத்நீஃ ।
உரூஃ ப்ருதுரயம் வோ அஸ்து லோக இமா ஆபஸ்ஸுப்ரபாணா இஹஸ்த
[ணா ॥ ஹஸ்த ॥

அந்வயம்.

(हे गावः !,) विश्वा, रूपाणि, बिभ्रतीः, सहर्षभाः, सहवत्साः, ह्यूध्नीः, उदेत, उरु., पृथु , अय, लोकः, व·, अस्तु, इह, इमाः आप·, सुप्रपाणाः स्त ॥

பதவுரை.

(हे गाव !)	(ஹெ காவஃ !)	(பசுக்களே ! நீங்கள)
विश्वा	விஶ்வா	எல்லா
रूपाणि	ரூபாணி	உருவங்களையும
बिभ्रती	பிப்ரதீஃ	தாங்கிக கொண்டவர்களாயும
सहर्षभा.	ஸஹர்ஷபூஹாஃ	இடபங்களோடு கூடினவர்களாயும
सहवत्सा	ஸஹவத்ஸாஃ	கன்றுடன கூடினவர்களாயும
ह्यूध्नीः	ஹ்யூத்நீஃ	இருவகையான மடிகளையுடையவர்களாயும
उदेत	உதெத	திருவுடையார்களாயும வருவீர்களாக
उरु.	உரூஃ	நீண்டு
पृथु.	ப்ருதுஃ	விரிந்துள்ள
अय लोकः	அயம் லோகஃ	இவ்வுலகம
व	வஃ	உங்களிடத்தமாய்
अस्तु	அஸ்து	ஆகுக.
इह	இஹ	இப் பூமியில
इमा आप	இமா ஆபஃ	இந்த நீர்
सुप्रपाणा	ஸுப்ரபாணாஃ	இனபுடன மிக அருந்தத் தக்கதாய
स्त	ஸ்த	இருக்குக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருகசு—12.

இடங்களோடும், கன்றுகளோடுங் கூடின கோகளையும், நீங்களுக்களில் இருவகை மடிகளையுடையவாகளாயும், பலவகை வடிவங்களையுகளாயுமாகி, ஐசுவரியங்களை நிறையகொண்டு வருவீர்களாக. இவ்விருந்த இவ்வுலகம் உங்களுடையதாக இருக்குக. இந்த நீர் இடம் (இவ்விடத்தில்) இனிது பாதுகாக்கத் தக்கதாகுக. அந்நாவ நீங்கள் மையமாயத் தழைத்தோங்கி வாழ்வீர்களாக எனபதாம்.

குறிப்பு—ரண்டு மூலத்தில், உரு, பிருது, எனனும இருசொ நீளம, விரிவு, கூறபபட்டன

நான்காவது கண்டம்.

முற்றும.

ஐந்தாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அதியாயம்—6. கண்டம்—

பதினான்கு மந்திரங்களாலானது.

தேவதைகள்—1, அகினி. பவமானம, சோமம 2, சூரிய தம்—2, சுகதி 3, திருஷ்டுப 1, 4, 14, காயத்திரி. சுரம —1, நிஷ் தைவதம 1, 4, 14, ஷடசம இருடிகள ஆண்டாண்டு கூறபபடு

மந்திரம் 1.

२३ १२ ३ २ ३ २१२

627. अग्न आयूंषि पवस आसुवोर्जमिषञ्च नः ।

२१ २ ३१२

आरे बाधस्व ॥ १ ॥

இருகசு 9-

ऊर्ज नो अग्ने वयसा सुवीर्यं मरुद्भिरग्न आ गहि ।
नि वर्तया दुश्चुना अरातीरप द्वेषो अप रुधो नुदस्व ॥

அந்வயம்

हे अग्ने !, आयूषि, पवसे, नः, ऊर्जं, च, इषं, आसुव, दुच्छुना, अरे, बाधस्व ॥

பதவுரை

हे अग्ने !	ஹே அக்னே !	பவமானமாகிய அகினியே ! நீ
आयूषि	ஆயூம்ஷி	{ எமது, ஆயுடகளை, அல்லது, அனனஙகளை
पवसे	பவஸே	விருதது பணணுகினறாய.
नः	நஃ	எஙகளுடைய
ऊर्जं	ஊர்ஜ்ஜம்	{ அனனரசதது ணடாகும வன மையையும
च	அ	மறறும,
इषं	இஷம்	அனனதனதையும
आसुव	ஆஸுவ	ஒருமுகமாய ஏவுவாயாக.
दुच्छुना	துச்சுனாம்	{ நீசதான நாயைப (துரதது வது) போனறு இராககதாகளை த
अरे	அரே	தூரமாகவே
बाधस्व	பாதஸ்வ	{ வருதது படுதது வாயாக (ஒதுககு வாயாக.)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—1 இருசசு—1 வைகாநச ரிஷி.

சோமனாகிய அகினி தேவ ! நீ, எஙகளுடைய ஆயுடகளை, அலலது, இவ வெயரிலான புலனகளை விருதது பணணுவாயாக. அதாவது அனன பசதையும (வாயகவையும) அலலது ஒருமுகமாய எஙகடகு, வருமாறு செயவாயாக எனபதாம். மறறும, எஙகளிலிருநது இராககதாகளை தூர மாகவே (நிரமூலமாக) ஓடிபபடுதது வாயாக எனபதாம். (1)

ணவது, மூலததில் 'நுபகாமம்' எனபது இராககதா செயயாம.

மந்திரம் 2.

३ २ ३१ २ ३ २र ३१२ ३१२ ३ १ २

328. विभ्राड् बृहत्पिबतु सोम्यं मध्वायुर्दधद्यज्ञपतावविहुतम् ।

१२ ३ १ २ ३१२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १र २र

वातजूतो यो अभिरक्षति त्मना *प्रजाः पिपर्त्ति बहुधा विराजति॥

இருகசு 10-107-1, யஜு 33-30

விஹ்ராட் ப்ருஹத்பிவது ஸொம்யம் த்வாயுர்தத்யஜ்ஞபதாவவிஹ்ருதம்
[ஹ்ருதம் ।

வாதஜூதோ யொ அபிரக்ஷதி த்மநா ப்ரஜாஃ பிபர்தி பஹுதா விராஜதி ॥
[விராஜதி ॥

அந்வயம்.

विभ्राड्, यज्ञपतौ, अविहृतं, आयुः, दधत्, सोम्य, बृहत्, मधु, पिबतु,
यः, वातजूतः, त्मना, अभिरक्षति, प्रजाः, पिपर्त्ति, बहुधा विराजति ॥

பதவுரை.

विभ्राड्	விஹ்ராட்	விசேடமாயப பிரகாசிகருஞ் சூரியன,
यज्ञपतौ	யஜ்ஞபதள	வேளவித தலைவன விஷயததில்
अविहृतं	அவிஹ்ருதம்	இடையூறினறிய
आयुः	ஆயுஃ	ஆயுளை, அலலது, அனனததை
दधत्	தத்ஹத்	நிலைநாடடியபின
सोम्यं	ஸொம்யம்	சோமததிறலாகிய
बृहत्	ப்ருஹத்	சிறநத
मधु	மது	மதுவை
पिबतु	பிபது	அருநதுவானாக
यः	யஃ	யாதொரு சூரியன
वातजूतः	வாதஜூதஃ	இராசிச சகரததைச செலுத துமம வாயுவாற செலுததப பெறறிருநது,
त्मना	த்மநா	தானாகவே
अभिरक्षति	அபிரக்ஷதி	கிரணததால உலகினதைதபுங காபபாறறுகினறானோ,

* प्रजाः पुपोष, எனபது இருகசு.